

**C. Plinii. Secundi. Hieronē
 sis historiae naturalis
 Libri. xxxvii. ab Ale
 xandro Benedicto
 Ae. physico
 emendatio
 res red
 diti.**

*Ex Bibliotheca Domini
 Domini (Solitariorum)*

Laudis Plinii

Audandi ſunt Ciues praſtantiſſimi omnes: qui C. Plinii Secundi ueronenſis auctoris celebratiſſimi de naturali hiſtoria uolumina: ſocūdifiſimū latinæ linguae opus a non tabili ſœditate operoſius uendicare nō deſinunt. Quādoq̃dem belloꝝ diuturnā iniuriam tanta ſtudioꝝ ruina italia totiē ualtata cladiſus: ſecuta eſt. Ex qua litterarū ſtrage pernicioſiſſima degemuerē i toto orbe bonarū artū ſtudia. Sed maiori dāno hæc diuina uolumina bella infeſtauerē: Quoniā multarū diſciplinarū mirā contineant eruditionem. Hanc culpā ætate noſtra quū reſpiſcere ingenia cœpiſſent: reſtituere conati ſunt. Merula alexadrinnoſter: & Hermolaus Barbarus: qui in hoc pliniano māgonio diu uerſati ſunt: Nos quoq̃ conatus nroſ in iis pſertim: quæ ad medicos effectus ptinēt: oñdimus. Maxima. n. pars eſt: & p̃cipuū naturæ opus: occultū diuinitatis capax: ex quo nullū ſe auctore: reperiri poſſit maius. Luſta ſuit ratio: ut de naturæ ratio: medicinarūq̃ effectibus libros phyſicus quoq̃ recognoſceret: milia. n. ulcerum perſanauimus: de q̃bus malo iudiciū ſit ueſtrum: q̃ meū. Relicta ſunt & multa quidē: quæ ad cicatricē hætenus pducere nemo potuit. Subterfugere & alia impreſſoris indiligentia pretermiſſa. Sed multo maior culpa uetēꝝ librariorū fuit: quorū ignauia intrāſcribēdo: indices multū degenerante ſorte res litteraria ruina in ingentem traxit: unde crimina pene infinita uiſunt: unde rudes plerūq̃ interpretationes: ac illegitimæ i erudiſſimi cōtextus adoptionē pperā receptæ ſunt: quas ueluti ſuppoſiticias a familia nſi ciuiſ abdicauimus maieſtatem tanti auctoris ſuggillantes. Ex iis cauſis tanta inter codices diſſidētia orta eſt: ut alter (q̃d rarum eſſet) uel altero congruat. Tres uerſus cōtinuos (ut obiter unū inſcitia exēplū aſſerā) diuinæ illi pſationi interiectos in officina impoſitoria ſo. Spiræ prioris artifiſ: & in aliis uetuliſ codicibus: quos uideamus: ad cōarguēdam librariorū prioris ſæculi ignauia: uidere uolētibus ē facile. Piget uerba in cōdita referre: ſed alia quoq̃ corūpēdī occaſo occurrit peſtilens: In uetuliſ enīꝝ codicibus: qui rariores habebantur: litterarū ſitu collapſæ: uel tinearū morſibus adēptæ libraris uariam lectionem: falſa ſæpe coniectura oſtenderunt: ex q̃bus impoſſa dolumina origine: hūerē. Quorū ſum hæc Ciues clariffimi: Aliena ut tadē culpa retegat: & ne ad tñ auctore dānandū tot ſæculi hæc celebratū quidā ſeclio obgarriat. Nō deterreꝝ Hermolai iudiciū: & quorūdā medicorū ſtudium: ridiculæ & uerboꝝ interpretatiōes: ſenſus interrupti: dimidiata: atq̃ diſtracta uerba: ita ut in ſenſu plura deſiderari uideant: ex q̃bus multa collatiſ ptim uetuliſ codicibus ptiz diſcuſſis auctoriſ: ad quos ſæpius legētes relegat: ad uerā certāq̃ lectionē redacta ſūt: in q̃bus p̃im elaboraſſe pſitor: reliq̃ quæ ſup̃ſunt: ſequētibus nos igenus: q̃ ſcimus indices pſicere: reſingimus. ut de ſuis p̃ter iuētis exultēt: & cōſpecta opis repumicatione: depoſita librariorū ſcabricia: ſequēs ætas ex toto exhilarē: & gaudia Plipiani manes p̃ter ſentiat. Erroris q̃ in conſeſſo ſunt: quātūꝝ potuiſmus: emēdauiſmus. cætera uariis lectionibus p̃ aiorum diuerſitate obtuliſmus. Sz q̃s pōt oīum deſyderiis ſatiſfacere: qñ quidem in tanto opere: tanq̃ uario ariolarii temerariū ſit: Nec animi humani eſt in tanta rerū caligine oīa providere. Expectant alii ſua inuenta uide re: minimo ſuccenſu cauillatione damnaturi. Quot enim ingenia totidem pariet de alienis labonibus ſæuiores iudices in damnando peruerſa & procaci ſæpe natura. Iuuentutis perēnes labores emittimus: quos acerrimi patriæ mæx exſtimatores penſitabant: a quibus tamen ſi ſecundæ uenetæ impreſſionis codices cum hiſ conferent continuatiſ lectionibus: quos (haud dubito) caſtigatores reddent: & lituris frequentibus cicatricoſos. At qm̃ Pliniū ueſtrum Ciues praſtantiſſimi Hermolaus Barbarus latinæ linguae ornamentum facit: & unicus: eruditionis praſidiū: eminentiſſimū quoq̃ auctore: ſz eundem non puēit iniurioſis icibus urberare uel iniuſe: ſicut quidam ex noſtris medicis laruas ad pugnam irritā euocātes. Nō poſūꝝ mihi tēperare: quo minus hos accuſem: qui tranſcibentium errata in tantum auctorem tranſtulerit: quem de naturali reꝝ oraculum cuſtodiendum: & uenerandum habemus: laciū unicui p̃ſugiſſine quo res litteraria conſiſtere nequeat: conſteret: indoctū quēꝝ in eruditūꝝ habere: cui Plinius nō ſapiat. In uetuliſ enim quibuſdam codicibus (ſæpius. n. id occurrit) græce: an barbare loq̃at: in dubio ſit. Vbi uerſus integros addidit: imitari uideamus: qd̃ & ſitus urio: & librationum culpa eueniſſe certū eſt. Ad auctore tñ quædam traſſerunt minus q̃ par ſup̃denter: Exemplum unum ingentis licentiæ aſſeram de era: quæ medicos nonnullos ad calumniam tanti auctoris inuitauit: in qua Plinium erraſſe non dubitant cum Hermolao barbare. Arbitrantur. n. eraꝝ & lolium ab ipſo auctore ſepatiz deſcribiſ: ſed falſo codicis errore maniſeſto lib. xviij. In quo eraꝝ

trā definit: sicut inter medicos effectus hoc est lib. xxii. Lolii remedia & uires dūtaxat denarrat. Triticum simili mō non era legēdum est: sed herba: ex uetustissimo codice ac Theophrasto lib. viii. Quoniā enata herba tritici strangulat: de qua in eodē libro: ubi nili in ægypto mētio habetur: Nec terra inqt ipsa herbas gignit: q̄ triticū necat. Itēz rūtatio cū seges in articulo ē euulsis inutilibus herbis. De faba item runcari inqt non gēstiq̄m euincit herbas. Item ficcitas coet cet herbas: herba. n. circūligādo triticū & eius radices enecat. In mēdosis pariter codicibus hoc mō legit. Era nō nūq̄ in macro solo: ubi de ateramno superiori fit mentio: ubi nō era: sed ea legēdū est. Sed auctor his pacis: de era mox sic incipit. Era granum minimum est. Hac unica defensione multoz intēpestiuū clangorē sedauimus. Et ciuē uēstrū ab ingenti calūnia absolūti retulimus: ut de cætero diligentius plegere & discutere trā auctore p̄dicāt. Hermolaus quoq̄ n̄ cēnsura & ipse dignus est: & ingrati animi pœna dānandus: q̄ cū liberarioz ignauiaq̄ accusat: Pliniū subinde dānat: cuius labores in cōferēdis uetustis uoluminibus laudo: sed iudiciū non semp p̄bo: Quoniā in pluribus Pliniū īmerito accusauit. Huius errores quosdā sūmatim attigisse nō fit alienū: quos intētori aīo: nisi in aliis occupatus essem in fine operis largius subtexeremus: & si haud ignorē: id apud alios ḡam: apud nōnullos offēsiōē h̄se. De solis lunæq̄ ac terræ magnitudine. De nisi origine: in qua nimia iuuandi diligentia uerū non sine auctoris iniuria decurtauit. De epiglossē: arteria & gula. De acetabulis i polypo: p̄ citris: q̄s cotyledonas uocamus. De acetario & oxybapho mēsurā. De cedro uero duce Lucano & Marciale cedrinisq̄ mēsis errore manifesto ducit: ubi citrū scribere ubiq̄ tradit. De fistulis eluxatis: & de brassicæ ḡnibus. De agarico. p̄ radice. De Rhamno & Sisamo. De Aspalatho frutice: in quo Plinium inepte accusat: qui aspalthum. i. bitumē scripserit: noī uicinitate: Nā libarius ipse p̄ aspalatho aspalthū scripsit: qd̄ bitumē interpretatus ē: alter uero bitumē in cōtextū recepit: q̄s h̄ac nō uidet: De sœnogreco siue sicilia a siciliēdo dicta: ille siciliā tradit. De lupio: & de aconito. De ursis & colore. & pico martio p̄terimus. De erice: & Tamarice. De ouis & lacte camelag. De lacerte cruribus. De uespis serpentes uescientibus. De uua in doliis seruāda. De oleo ex gramine & urtica. De Alexandrinis ficis. De herba q̄ fraga fert. De cynara. De uillis pro quibus iullos posuit nucamētis similes. De punicis dulcioribus aduersus Theophrastū sentit. De hystriominæ uenenis. De scylla consuata. De germine punici mali: qd̄ rhicinus non cytinus dicēdū sit. De graueolētia allarū: ipse sellarum scribere docet. De lysimachiaz flore uulgato purpureo: n̄ aureo ut tradit ex Dioscoride. Caucū castigat p̄ anabasi. Pro ābultis arbutis scribit. De lactibz male sentit ubi Theodoroz gazā septe cōtra anatomicē n̄az excusat. De hūano sanguie hausto. Eiectz capillus calculo adalligatz. De chamæleōte desecrato: galliæceos n̄ attigi a uulpius. De Myrmetio phalangio. De Bromo & aenasi in quo & medici priores oberrant: p̄ qbus grylli & tryxalis exēplo defendimus. De succo cochleaz ad irrita depellenda. Furculis admixtum resinā extrahit: ille exterit scribit. Marmoris gloriæ inherēs ille glareæ magis p̄bat. De æruginē oris gingiuarūq̄ exulceratione: extuberationez scribi asserit: itē gyneconiti p̄ polygynecō corrupte legēdū tradit: qm̄ paulo ista imago igt atticæ plebis: Strumæ quoq̄: igt sunt adenes: cum strumæ i adenis nascant: neq̄ in oībus. De Nardo q̄ cupssi odorē h̄z. De h̄vathina & hyacinthina. Conuulsa & spasmata: idē esse arbitrat Pliniū uerbis: qm̄ illigatos sensus cōuulsiōnes inscite uocauerit: Quoniā prius alligant sensus deinde membra cōuellunt nec id semp Galeni snia. Argemata & albugines idē esse falso putauit: Pro ischiadicis exiliētibus spasticos mutauit. Era nonnūq̄ in macro solo ubi Theophrastū cōtra seipsum in testē adducit: De attritis corporis ptibus nō uerē Hermolaus patibus nouo i eo auctore uerbo uti: cū alibi torpētē inqt Plinius p̄tes corroboret: & foeminaz partibus subuenit: & ptinētes p̄tes inungere: pro pudēdis in uerbis cōtinētissimus auctor utit: i quo de sensu mirabili: non uerbosē nouitate decernit: castigat alia multa subinde nec cessat: quæ uerbosius p̄sequēda nō sunt: q̄ trā ipse emendata inuenit in fēda uenera imp̄sione: ut errorum nūmēz augeat. Alia item quodā rez successu licētiosius imutat: aut demit: sensus auctoris uexatione nō dubia. Errauit in primis Hermolaus qm̄ quidem cōtumaciter Pliniū nouocōmēsem facit: inani cōiectura ductus: cū in qdā uetustis codicis inscriptione Plinium nouocōmēsem uidisse familiaribus dictaret: & ipse in iis uoluminibus libarioz carnicinā cernere s̄ape p̄fiteret: & p̄sertim cū iter eruditos ceteris: Titus an Domitiāus fuisse: cui dicatū sit hoc opus: de qbus plm̄ ābigit: & nōnullos quoq̄ de ætate Plinii falsa rēpoz supputatiōe deceptos: & iunioris nepotis silitudine errasse cōstātē asserim. At ego seposito patriæ oī affectu: quid suo de se ipso testimoniō clarius: duobus locis (ut ita

dicā cōferruminatis: ex ipsa p̄fatiōe: & ubi Mamurrā a Catullo p̄scissuz refert: Catullus poeta Veronēsis cōterraneus meus: His uerbis se ueronēsez & Catulli cōterraneū facit. Qui cum de Virgilio mētiōē facit: nec mātuānū: nec cōterraneū appellat. Idē de T. Li. aiad uertim9. Castrē si p̄terea uerbo haud septe usus ē græca imitatiōe, Pollux nāq; ad cōmodū Cæsare ita refert. πολίτης οὐδὲ συμπολίτης οὐ δοκίμοι. θεατίονας τοσ. ἐπιχαρίδισ. ημεδαπός. δημοῦλος. ἰογάγρηος. τὸ ἰογάγρης. καὶ ἀρτίγρηος. τελεαί. ταχεαί. θεατίον αὐτοχέων. Ex quo appet nō latē conuēniē dici potuisse: sicut apud grecos neq; συμπολίτης. Ita pariter ab iis αὐτοχέων. a nostris cōterraneū dici debuisse: At qm̄ cōgerronē: aut cōcerto nē dici maluerint nōnulli: pueri sūt aī id excogitasse: nec meminerint audiorē ipsum in uerbis ubiq; cōtinētissimū. Demirant alii qd' Plinius in ueronā mētiōe nūq; suā appellauerit: q; pariter de como redarguendi sunt: In comēti inq; agro iuxta lariū lacum fons largius horis singulis semp intumescit: ac residit: Item de lapide: q; in uasa tornas cibaria in syphnō: qd' in comēsi inq; Italiae lapide accidere scimus. De aqua q; nobilitauit conum: in Italia cū ferraria metalla in iis locis nō sint: Liuius nāq; & alii auctores plane id obseruauere. Secundoz p̄terea familia ex urbe uīa ortū hz: quē gentilia sepulchra indicāt plurima: Et si aliq; eiusdē familiæ monumēta in qbusdā Italiae locis cernant: quæ uerona originē certā habuere: Quod ut id oībus cōstaret: Monumētū ipse parentibus certissimū testimoniū posteris ueronā reliq;: qd' lōgo tēpore defossum i uia publica uobis ex insperato extulit: quo tpe eadem diuina uolumina emicue re: ut surdū quoq; marmor iam diu obrutū: obstinatis ēt ais certam fidē faceret: ab altero late re laceratum in ea litterarum sterilitate: maiori tñ testimoniū: q; si integrū nō sine inuidiæ alatrātis suspitiōe suffodisset: Cū item Plinius Alū: sisymbriū: tanq; inter ciborū oblectamēta: rapicium: ouoz indicē: stramen: restē: Palmulam: Pituitā: iugue morboz grā: multa; alia silia quæ nota sobinde uobis omitto fastidio pcens: uernacula: hoc est uestri lingua loquif. Quæ malū igit quorundā demētia est: ut eo inuito nouo comēsē faciant: q; in comēsi agro hospitari nescit: nec plane uult: qm̄ mo ipse sese romanū senatorē facit lib. xxxiii. nullōq; oīno ānulos maior ps gētiuz hoīumq; ēt q; sub imperio nfo degunt: hodie habeat: & in eodē ut pda tur annis qbusq; sorte reges singulos e subiectis iungere ad curru; solitos: sicq; triumphare: & nos fecimus q; posteri fabulosa arbitrat. Cæsar q; postea dictator: & xxxvi. ueg; & ad urbis nostræ miracula transire cōuenit: Magnā in reip. uestre gloriā ea uerba recensuimus. qm̄ ciuis ut imperatoria maiestate ētnū dignus sit: Sed hunc dudū patriæ restitutuz: nobili & antiquiori hospitio suscepistis: & statuā publicastis. Pro Plinio hanc defensionēz nřam contra mordaces quosdā: & opis recognitionē laboriosissimā: qliscūq; sit patriæ dicauimus: Quam geniali fortē p̄clarissimā & foecūda ingenia in oī disciplinaz gñe extulisse norunt oēs: omitto militare disciplinā: in q; plurimi claruere: hoc citra suspitiōē captādā grā dixerim: In iis emē dationibus si qd mendosuz p̄ter imp̄ssoz ulcuscula: inueneritis bona uenia ad publicā utilitatem emendabitis: ut latialis lřatura uobis agere grās pariter possit: Valet in perpetuum cives. Ex Venetiis. M. ccccc. vii. kl's Ianuarii.

OPERI SVPREMA MANVS IMPOSITA ANN. GRATIAE. .M.D.VII.

LEONARDI LAVREDANI. PRINCIPATVS ANNO.VI

IMPETRATVM EST AB ILLVSTRISSIMO SENATV VENETO NE LICEAT CVIQ; VAM ALEXANDRI BENEDICTI VERONENSIS PHYSICI CASTIGATIONES IMPRIMERE SVB EIVS PATROCINIO VT IN PRIVILEGIO.

Quintii Aemiliani Cimbriaci Poe. Ad. C. Plinium Secundum Veronensem encomiasticos.

Verorū decus: & domus scdæ
Plinii glia: cognitūq; lumen
Ingēs hīstoriæ perennioris.
Quis te sic nitidū manu ex-
poliuit?
Doctæ (Iuppiter) & sciētiori
Vel p se aonidas seq sorores?
Vt q tā fueras lacer retōsus:
Nūc sis iteger: elegās subīde
Musæ: sacer agnit, sacerdos
Sic possis merito oīb; placef
Exutus scabiem librariorū,
Parantī ingenio eruditiori:
Et digno cythara mei catulli
Tādē sū mihi reddat, meaq;
Assertus priæ uetustiori:
Quā herciscēs Athesis remu-
git undīs
Me comi licet arbitrat' ortū
Quod si plus fidei infidens
requiris:
Veronā petito: & uideto sa-
xum:
Sacris quod posui ossibus pa-
rentum
Tunc dices tripodas tibi lo-
cutos:
Sic phœnix arabes apud sa-
bræos:
Cū lōge exuerit sitū senectæ:
Eoas uolitat nouus p oras:
Sic oli coluber grauatur, anīs
Squāmas exuuiis nouat re-
postis.
Ergo me legito aut uellicata:
Sic te castalies iuuat liquoris
Velsos biber: & nouat carnē
Doctū flectet barbitō: ul ipsā
Natæ hīstoriā uidef ad ūguē.

τελοσ.

IN IVS
CVNDVS
AVGVR
RCIVIAI
RI
ERIPATRI
MAE MATRI
MARCELLAE
T.F.I.

Etis ut tibi auunculi mei exitum scribā: quo uerius tradere posteris possis. Gratias ago. Nā uideo morti eius: si celebretur a te: immortalē gloriā esse ppolitā. Quāuis. n. pulcherrimāq; clade terraz: ut populi: ut urbes: memorabili casu quasi semp uictu rus occiderit: quīs ipse plurima scripserit: plura tamen perpetuati eius scriptorum tuozq; aternitas addet. Equidē beatos puto quibus deozq; munere datū est: aut facere scribēda: aut scribere legēda. Beatissimoz uero gbus utrūq;. Hozq; i numero auūculus meus & suis libris & tuis erit. Quo libētius suscipio deposco ēt quod inuigis. Erat misseni: classēq; impio præsens regebat. ix. Kal. hora fere. vii. mater mea indicat ei: apparere nubē inuisitata & magnitudinē & specie. Vfus ille sole: mox frigida: gustauerat facens: studebatq;. Poposcit soles: Ascenditq; locū ex quo maxime miraculū illud conspici poterat. Nubes incertū procul itūētibus ex quo monte: uesuiuiū postea fuisse cognitū est: oriebatur. Cuius similitudinē & formā nō alia res magis q̄ pinus expresserit. Nā longissimio uelut trunco flata i altū quibuscūq; ramis diffundebatur. Credo & recenti spiritu ex clade: dein senescente eo destituta: aut etiā pondere suo uicta in latitudinē uanescēbat: candida interdū: interdū sordida & maculosa: put terrā cinerēue sustulerat. Magnū id propiusq; noscendū ut eruditissimo uiro uisū. Iubet liburnicā aptari. Mihi si uenire una uellē facit copiā. Respondi studere me malle: & forte ipse quod scriberē dederat. Egre diebatur domo: accepit codicillos: retinē encasti imminente periculo exterrit: Nam uilla eius subiacebat: nec ulla nisi nauibus fuga: ut se tāto discrimini eriperet: orabat. Vertit ille consiliū: & quod studio aīo inchoauerat: obit maximo. Deducit quadriremes: ascendit ipse: nō retinēns. Sed multis (erat enim frequens amoenitas orae) Laturus auxilium properat. Alii territi fugiunt. Rectum ipse cursū rectaq; gubernacula in periculūq; tenet. Adeo solutus metu: ut oēs illius mali motus: omnis figuras: ut deprāhenderat oculis: dicat: enotaret. Iam nauibus cinis inciderat: quo propius accederet: calidior & densior. Iam pumices etiam nigri amictūq; & fracti igne lapides. Iam uadum subitum ruinaq; montis: littora obstantia. Cunctanti paulū: an retro flecteret: mox gubernatori ut ita faceret monenti. Fortes inquit fortuna iuuat. Pomponianum pete: stabitis erat: dirimit sinu medio. Nā censim circūactis turbatisq; littoribus maxima re infunditur. Ibi q̄q; nondum periculo appropinquāte compicuo tamen: & cum cresceret proximo sarcinas cōtulerat in nauis artus fugā: si contrarius uentus resedisset. Quo tunc auūculus meus secundissimio inuectus cōplectis trepidantē: cōsolat: hortat: utq; timorē eius suā securitate leniret: deferri i balneū iubet: lotus accubat: coenat atq; hilaris: aut qd ē aequē magnū silis hilaris: interim uesuiuiō monte pluribus locis latissime flammaz atq; incēdia relucebāt: quozq; fulgur & claritas tenebras noctis excipiebat. Ille agrestium trepidatiōe ignis relicto desertatq; uillas per solitudinem ardere in remediū formidinis dictabat. Tunc se geti dedit. & quieuit uerissimio equidem sonano. Nam meatus animaz qui illi propter amplitudinem corporis grauior & sonatior erat: ab iis qui linnini obuersabant: audiebatur. Sed area ex qua diēta adibat: ita iam cinere mixtisq; pumicibus oppleta surrexerat: ut si longior i cubiculū mora esset: exitus ne garetur. Excitatus procedit: seq; Pōponiano ceterisq; q̄ peruigilarāt reddit: in cōe cōsultat: intra tecta ne subsistat: an ī aperto uagēt: Naz crebris uastisq; tremoribus tecta nutabant: & q̄si emota sedibus suis: nunc huc nunc illuc abire: aut referri uidebant. Sub dio rursus: q̄q; leuium exeforumq; pumicum casus metuebatur: quod tamen malozq; collatio elegit. Et apud illum q̄dem ratio rationem: apud alios timorem timor uicit. Cervicalia capitibus imposita linteis constringuntur. Id munimentū aduersus incidentia fuit. Iam dies alibi illic nox oibus noctibus nigrior: densior: quam tñ faces multaz uariazq; lumina soluebat. Placuit egredi in littus: & ex proximo apicere & quid iam mare admitteret quod adhuc uastum & aduersum permanebat: ibi super abiectum linteum recubans semel atq; iterum frigidam aquam poposcit: hausitque. Deinde flammaz: flāmarumq; prænuncius odor sulphuris alios in fugam uertunt: excitant illū. Innixus seruis duobus assurrexit: & statim concidit. Vt ego coniecto crassiore caligine spiritu obstructo: clausoq; stomacho: qui illi natura inualidus & angustus & frequenter iterastus erat. Vbi dies redditus is ab eo quem nouissime uiderat tertius: corpus inuentū: integrū: illasū: opertūq; ut fuerat idutus. Habitus corporis q̄scētī similior q̄ defuncto. Interz missent ego & mater. Sed nihil ad historiā. Nec tu aliud q̄ de exitu eius scire uoluisti. Finē ergo faciā. Vnū adiciā: oīa ea qbus iter fuerat: quazq; statim cū maxie uera mēorā: audierā uera plecturā: tu potissimū excerpes. Aliud ē. n. epistolā: aliud historiā: aliud amicō: aliud oībus scribere. Vale.

C. Plinius Secundus Veronensis, T. Vespasiano Suo Salutem,

PRAEFATIO.

uel Domi-
tiano

LIBROS NATVRALIS HISTORIAE NOVITIVM CAMOE.

nis quiritum tuorū opus natum apud me proxima foetura: licetio-
te epistola narrare constitui tibi iucundissime Imperator. Sir. n. hac
tui p̄fatio uerissima: dum maximo cōsenescit in patre. Nāq; tu sole
bas putare esse aliquid meas nugas. Vt obicere moliar Catullum cō-
terraneū meū. Agnoscis & hoc castrēse uerbu. Ille. n. (ut scis) permu-
tatis prioribus syllabis duriusculum se fecit: q̄ uolebat existimari a
ueraniosis suis & fabullis. Simul ut hac mea petulātia fiat: qd̄ p̄xi-
me nō fieri q̄stus es in alia. p̄ci epistola nostra: ut in quādam acta
exeam. Sciantq; oēs q̄ ex aequo tecum uiuat imperiū. Triūphalis &
cōforius: Sextūq; cōsul: ac tribunicia potestatis particeps: Et qd̄ iis

uel maxie
uel obiter
moliam
uel uerna-
culis
ul' famulis
uel exas
uel ut nra
excant
uel trium-
phale cōfo-
riū ius: tu
sextū
uel facun-
dia

nobilis fecisti: dum illud patri pariter & equestri ordini praestās p̄fectus p̄toris oīa eius: hac
reipu. Et nobis q̄dem qualis in castrēsi cōtubernio? Nec quicq; mutauit i te fortunae amplitu-
do in iis: nisi ut p̄desse tantūde posses: ut uelles. Itaq; cum ceteris in uenerationē tui pateat oīa
illa: nobis ad colendū te familiaris audacia sola supest. Hāc igit tibi iputabis: & i nra culpa ti-
bi ignoscēs. Perfricui facies: nec tñ p̄fecit: qñ alia uia occurrit ingēs: & lōgius ē submouēs inge-
nii facibus. Fulgurat in nullo unq̄ uerius dicta uis eloquentiae: tribūtiāe p̄atis faciūdia. Quāto
tu ore p̄ris laudes tonas? Quāto sis amas? Quātus in poetica es? O magna fecūditas ai. Quē
admodū fr̄ez quocq; imitaretis excogitasti. S; hac q̄s possit itrepidus extimare subiturus inge-
nii tui iudiciū p̄sertim lacesitū? Nec; n. silis est cōditio publicitū: & noiātim tibi dicantiū. Tū
possem dicere: qd̄ ista legis ip̄erator? Hūili uulgo scripta sunt: agricolaz: opificū turbaz: deniq;
studioz ociosis. Quid te iudicē facis. Cū hac opam cōdicerē: nō eras i hoc albo. Maiorē te scie-
bā: q̄ ut descēsurz huc putare. Præterea ē qdā publica ēt eruditioz reiectio. Vti illa & M. Tul-
lius extra oēm igeniū alēā positus. Et qd̄ miremur p̄ aduocatū defendi? Hāc doctissimū Persiū
legere nolo. Lelium Decimū uolo. Quod si hoc Lucilius: qui primus condidit stili nasum: di-
cendum sibi putauit. Si Cicero mutandum praesertim cum de republi. scriberet: quāto nos cau-
satius ab aliquo iudice defendimur? Sed hac ego mihi nunc patrocinia ademi nuncupatione.
Quāp̄ in refert fortia aliq; iudicē: an eligat. Multūq; apparatus iterest apud inuitatū hospitem
& oblatū. cū apud Canonē illū ambitus hostē: & repulsis tanq̄ honoribus ineptis gaudētē: fla-
grantibus comitis pecunias deponerent cādidiati: hoc se facere pro innocentia: quod in rebus
hūanis summū esset p̄stebant: inde illa nobilis. M. Cicerōis suspiratio. O te felicitē. M. Porcia
quo rem ip̄robā petere nemo audet. Cū tribunos appellaret. L. Scipio Asiaticus: iter quos erat
Gracchus: hoc attestabat: uel inimico iudici se approbare posse. Adeo sūmū q̄sq; causae suae iu-
dicē facit: quēcūq; eligit. Vnde puocatio appellat. Te qdē i excellissimū humani gn̄is fastigio
positū: sūma eloquentia: sūma eruditione p̄ditū: religiose adiri ēt a salutātibus scio. Et iō imēsa
p̄ter ceteras subit cura: ut q̄ tibi dicant cōdigna sint. Veg; & diis lacte rustici multaq; gentes
supplicāt: & mola t̄m salsa litat: q̄ n̄ hnt thura. Nec ulli fuit uitio deos colē quoquomō possz.
Meae qdē temeritati accessit hoc quocq; leuioris opae hos tibi dedicaui libellos. Nā nec inge-
nii sūt capaces: qd̄ alioq̄ nobis per q̄ mediocre erat. Nec admittit excessus aut ofones: fermo-
nes uer: aut casus mirabiles uel euetus uarios: nō alia iucūda dictū: ac legētibz blāda. Sterili mā
rege nā: hoc ē uita narra. Et hac sordidissima sui p̄te: ut plurimaz: regē aut rusticis uocabulis
aut externis: imo barbaris cū honoris p̄fatiōe ponēdis. Præterea iterest nō trita auctoribz uia:
nec q̄ p̄grinari aiūs expectet. Nemo apud nos qdē q̄ attentauerit. Nemo apud graecos q̄ unus
oīa ea tractauerit inuenit. Magna ps studioz amoenitates q̄rimus. Quae uero tractata ab aliis
dicē imēsa subtilitatis obscuris regē tenebris p̄mūt: iā oīa attigēda q̄ graeci. τας εὑκκλα
πας αἰας uocat: & tñ ignota aut incerta igeniis scā. Alia uero ita mltis p̄dita: ut i fastidiū sint
adducta. Res ardua: uel uultis nouitatē dare: nouis auctoritatē: obsoletis nitōrē: obscuris lucē: fa-
stiditis grām: dubiis fidem: oībus uero naturā: & naturae suae oīa: itaq; ēt nō assecutis uoluisse:
abūde pulchrū atq; magnificū ē. Egdē ita sentio peculiare i studiis cām eoz esse: q̄ difficultati
bus uicti utilitatē iuandū p̄ulerūt gratia placēdi: idq; & i aliis opibus ipse feci: & profiteor me
mirari Liviū auctōrē celeberrimū in historiāz suaz: quas repetit ab origine urbis: quodā uo-

uel Maniū
uel Iunioz
congiū uel
Leliū con-
gruz
uel ideptis

uel apud
causas mi-
rabiles
ul' expectet

lumine sic orfū: lā sibi satis gloriæ quæsitū: & potuisse se definire: ni alius inges pasceret ope:
 Profecto. n. populi gētū uictoris: & Romāi noīs gloriæ: nō sibi cōposuisse illa decuit. Maius
 meritū eēt opis amare: nō aī cā p̄ueralse: & hoc populo Rō. p̄stitisse nō sibi. Viginti milia rege
 gnaz cura: Quoniam ut ait Dōitius Piso Thesaurus oportet eō nō libros) lectiōe uoluminū cir
 citer duū miliū: quoq; pauca admodū studiosi attigūt pp secretū materie: ex exq̄tis auctōibz
 cētū: iclusum. xxxvi. uolumibus: adiectis rebus plimis: q̄s aut ignorauerāt priores: aut postea i
 uenerat uita. Nec dubitāmz mīta eē q̄ & nos p̄terierit. Hoēs. n. sumus: & occupati officis: sub
 siciuīsq; tpibz ista curamq; ne q̄s uestrū putet his cessatū horis. Dies uob̄ ip̄edimus. Cū sōno ua
 litudinē cōputamq; uel h̄ solo p̄mio cōtēti: q̄ dū ista (ut ait M. Varro) mussitamus: plibus horis
 uiuimus. Profecto. n. uita uigilia ē. Quibus de cāis atq; difficultatibus nihil aūso p̄mittere. Hoc
 ip̄z tu p̄stas q̄ ad te scribimus. Hæc fiducia opis ē: hæc idicatura. Multa ualde p̄ciosa. iō uidēt:
 q̄a sūt tēplis dicata. Nos qd̄ oēs: patrē: te fratrēq; diximus ope iusto tēpōz: n̄fōz: historiā orsi
 a fine Ausidii Bassi. Vbi sit ea q̄res iāpridē pacta fanciē. Et alioq; statutū erat h̄rdi mādare: ne
 qd̄ ābitiōi dedisse uita iudicaret. Proinde occupatibus locū faueo: & posteris: quos scio nobiscū
 decertaturos: sicut ipsi fecimus cū prioribus. Argumētū huius stomachi mei hēbis: q̄ i his uolu
 mibus auctōz nōia p̄texui. Est. n. benignū (ut arbitror) & plenū īgeniū pudoris fateri p̄ quos p̄
 fecetis: nō ut pleriq; ex his quos attigi: fecerūt. Scito. n. cōferēt me auctores dephēdisse adiura:
 tissimis: & p̄ximis ueteres trāscriptos ad uerbū: neq; nōiatos. Nō illa Virgiliana uirtute: ut certa
 rēt. Nō Cicerōiana simplicitate: q̄ i libris d̄ repu. Platōis se comitē p̄tref. In cōsolationē filiz Crā
 torē iqt̄ sequor. Itē Panætii d̄ officiis. Quæ uolumia eius edificēda: nō mō i māibus h̄ida quot
 tidie nosti. Obnoxii p̄fecto aī & īfoelcis īgeniū ē dephēdi i furto malle: q̄ mutuū reddere. Cū p̄
 ferti fors fiat ex usura. Inscriptiōis ap̄d græcos mira fœlicitas κρις p̄ īscribere: Alii κερασ. α.
 μαλαειασ. ul' ut lactis galliacei sp̄are possis i uolumie haultū. lā iα. κυρος. πωρεκτα. i.
 γχ. i. p̄. Διον. λεμων. τινακ. Διον. īscriptiōes: pp q̄s uadimonii deseri possūt. At cū itaueris
 diū deaq; q̄ nihil i medio iuenies. Nri crassiores: atq; tatū: exp̄loz artūq; q̄ facitissimi lucubra
 tionū. Vt q̄ ait Bibaculū erāt: uocabat. Paulo nimis asserit. Varro i satyris suis sustulit & flexi
 bula. Ap̄d græcos d̄iit nugari Diodorus: & bibliothecis historiā suā īscripsit. Appio qd̄ grāma
 ticus hic: quē Tyberis Cæsar cymbalū mūdi uocabat: qm̄ publicæ famæ tympanū potius uidē
 ri posset: immortalitate donari a se scriptū: ad quos aliq̄ cōponebat. Me uero nō penitet nullū se
 stituorē excogitasse titulū. Et ne i totū uidear græcos īscētar: ex illis nos uelī ītelligi: p̄igiq; cō
 ditoribus: quos i libell' his iuenies absolutā opa: & illa quoq; q̄ mirādō nō satiamur: p̄cedēt titū
 lo īscripsisse: Vt Apelles faciebat: aut Polycletus: tāq̄ īchoara sp̄ arte & īp̄fecta ut cōtra iudicio
 rū uarietates supeēt artificii regressus ad ueniā: uel ut emēdaturo q̄cqd̄ desideraret si nō eēt iter
 ceptū. Quare plenis uerēcūdiā illud ē: q̄ oīa opa tāq̄ nouissima īscribere: & tāq̄ aliqd̄ singulis
 fato sit adēptū. Tria nō amplius (ut opinor) absolutæ quæ tradunt īscripta: ille fecit: q̄ suis lo
 cis reddā: quo appuit sūmā artis securitatē auctori placuisse. Et ob id magna inuidia fūere oīa
 ea. Ego plāe meis adiūci posse mīta cōfiteor. Nec his solī: sed & oībus q̄ edidi. Vt obiter caueā
 istos ομηρομαστικας. Ita. n. uerius dixerī: q̄ audio stoicos & dialecticos & epicureos quoq;
 Nā d̄ grāmaticis sp̄ expectamū pturiri aduersus libellos: quos d̄ grāmatica edidi. Et subide abor
 tus fecere iā decē ānis: cū celerius ēt elephāti pariāt. Ceu uero nesciā aduersus Theophrastū ho
 minē i eloquētia tm̄: ut nomē diuinū ide iuenerit: scripsisse & feminā: & puerbiū ide natū: su
 sp̄edio arbore eligēdā. Nō queo mihi tēperare: quo minus ad hoc p̄tinetia ipsa cēforii Catonis
 uerba ponā. Vt ide appeat: etiā Catoni de militari disciplina cōmētātūq; sub Africano: imo uero
 sub Hannibale didicisse militare. Et ne africanū qd̄ ferre potuissetq; ip̄ator triūphū repor
 tasset: patos fuisse istos q̄ obtrectatiōe alienæ sciz famā sibi aucupāt. Quid. n. ad te i meo uolu
 mine: Scio ego q̄ scripta sūt: si palā p̄ferāt: multos fore: q̄ utilitigēt. Sed iū potissimū q̄ uerā lau
 dis exptes sunt. Eoz ego ofones sino p̄terfluere. Nec Plancus ille p̄ide: q̄ dicere. Asinius Pol
 liō ofones in eū pare: q̄ ab ip̄so ad libris post mortē Planci edere: ne ridere possēt. Cū mortu
 is inq̄t nō nisi laruas luctari. Quo dicto sic repulsit illas: ut ap̄d eruditos nihil īpudētius iudi
 ces. Ergo securi ēt cōtra utilitigatores: quos Cato elegāter ex uitis & litigatoribus cōposuit.
 Quid. n. illi aliud q̄ litigātū aut lūe q̄rūt: Exeq̄mur reliq̄ p̄positi. Quia uero occupatōibus suis
 publico bono: parcendū erat: qd̄ singulis cōtineat libris: huic epistolæ subiūxi. Sūmaq; cura ne
 plegendos eos haberes: operā dedi. Tu per hoc & aliis p̄stabis: ne plegant. Sed ut q̄sq; desidera
 uerit aliquid id tm̄ q̄rat: & sciat quo loco inueniat. Hoc ante me fecit in lris nostris Valerius
 Soranus in libris: quos εωρατ. Δον scriptis. Vale.

uel nec si
 ducia opis
 hæc ē: sed i
 dicatura.
 uel ubi sit
 ea: q̄ iāpri
 dē p̄ acta
 fancitur.
 uel proinde
 uero occu
 patibus lo
 quz faueo:
 ego uero
 & posteris.
 ul' spectare
 uel faciet
 uel faciet
 time
 ul' lucabra
 tionē puto
 quia ut
 uel puto q̄
 ait.
 uel erat
 uel p̄atom
 mus
 uel seculi.
 xem.
 ul' me uero
 penitet

uel q̄ ita re
 probat: ut
 eligant.
 uel q̄ iuiti
 legat
 uel ofones
 sibi p̄tereo

C. PLINII SECVNDI HISTORIARVM MVNDI. ΕΛΕΥΧΘΟ. LIBRORVM OMNIVM
TRIGINTASEPTEM LIBER VNVS QVI PRIMVS.

Summatim Hæc insunt Libris Singulis.

Rimo præfatio operis ad T. Vespasianum imperatorem:
Item auctoz nomina: ex quibus desumpsit ea quæ persequi libris
sex & triginta capita rerum singularum attingens.

Secundo de mundo: elementis & syderibus.

Tertio primus & secundus europæ sinus.

Quarto tertius europæ sinus.

Quinto describitur africa.

Sexto asiæ descriptio continetur.

Septimo de homine & rebus ab hoie inuentis.

Octauo terrestrium animalium genera.

Nono aquatilia.

Decimo uolucrum genera.

Vndecimo insecta animalia.

Duodecimo plantæ odoratorum.

Tertiodecimo plantæ arborum peregrinarum.

Quartodecimo plantæ uitium.

Quintodecimo plantæ arboræ frugiferarum.

Sextodecimo plantæ arboræ siluestrium.

Septimodecimo plantæ satiarum.

Octauodecimo natura frugum & cerealium: ac studia agriculatoris.

Nonodecimo linum spartum & hortensia.

Vicesimo quæ cibis & medicinæ in plantis satius conueniant.

Vicesimoprime flores & coronamenta.

Vicesimosecundo coronæ & medicinæ ex herbis.

Vicesimotertio medicinæ ex uino & arboribus urbanis.

Vicesimoquarto medicinæ ex arboribus siluestribus.

Vicesimoquinto medicinæ herbarum sponte nascentium.

Vicesimosexto noui morbi & medicinæ quarûdam herbæ per morbos.

Vicesimoseptimo herbæ aliæ quædam & medicinæ.

Vicesimooctauo medicinæ ex homine & animalibus magnis.

Vicesimonono de medicinæ auctoribus & medicinæ ex reliquis animalibus.

Tricesimo magia & medicinæ quædam per membra.

Tricesimoprime medicinæ ex aquatilibus.

Tricesimosecundo reliqua ex aquatilibus.

Tricesimotertio metalla auri & argenti.

Tricesimoquarto metalla æris & plumbi: & artifices æraril.

Tricesimoquinto pictura coloresq; & pictores.

Tricesimosexto marmora & lapides.

Tricesimoseptimo gemmæ.

Ibro Secundo continet de mûdo & cæ
lestibus & terrestribus & aeris an si
nit9 sit mûd9 & an uno cap.i.

De forma eius cap.ii.

De motu eius cap.iii.

Cur mundus dicatur cap.iiii.

De quattuor elementis cap.v.

De septem planetis cap.vi.

De deo cap.vii.

De natura sydeꝝ errantium cap.viii.

De natura lunæ cap.ix.

Defectus solis & lunæ & de nocte cap.x.

Desyderum magnitudine cap.xi.

Quæ q; fuerint i obseruatione cæ

De defectibus (lesti cap.xii.

De lunæ motu cap.xiii.

Errati9 motus & luminû canõica cap.xv.

Quare eadẽ alias altiora: als infe-

riora uideantur cap.xvi.

Catholica syderum errantium cap.xvii.

Quæ ratio colores eoz mutet cap.xviii.

Sol motus: & dieꝝ inæq̃litas rō cap.xix.

Quare loui fulmina assignentur cap.xx.

Interualla syderum cap.xxi.

De sydeꝝ mûsica cap.xxii.

De mundi geometria cap.xxiii.

Libros.

Mundum.

Hæstenus.

Tertius.

African.

Asia.

Mundus.

Ad reliqua.

Animaliuz.

Sequitur.

Restant.

Animaliũ.

Hæstenus.

Externæ.

Oleam.

Pomiferas

Natura.

Sequitur.

Syderum.

Maximum.

In hortis.

Compleffe.

Peraçta.

Ne siluæ.

Ipsaq;

Sensit.

Crescit.

Dicta erat.

Natura.

Magicas.

Aquatiliũ.

Ventum:

Metalla.

Proxime.

Metallorũ.

Lapidum.

Vt nihil.

De repentinis syderibus	cap. xxiii.	Quæ rō diurnæ lucis in terris	cap. lxxiii.
De cometis & cælestibus pdigiis	cap. xxv.	Gnomica d eadē re & horologio	cap. lxxiiii.
natura: & situ & generibus eorū		Vbi & qñ nullæ umbræ (primo	cap. lxxv.
Hipparchus de syderibus p exe		Vbi bis āno ūbræ: & ubi i ttrariū	cap. lxxvi.
pla historica: faces: lampades: tra-		Vbi lōgissimus dies: & ubi breuiſ	cap. lxxvii.
bes: bolidēs: & chasma cæli	cap. xxvi.	Itē de horologio (finis	cap. 78.
De cæli coloribus	cap. xxvii.	Quomodo dies obseruentur	cap. lxxix.
De flāma cæli	cap. xxviii.	Diferentiæ gentium ratio	cap. lxxx.
De coronis cælestibus	cap. xxix.	De motu terræ	cap. lxxxi.
De circulis repentinis	cap. xxx.	De terræ hiatibus	cap. lxxxii.
Plures soles.	cap. xxxi.	Signa motus futuri	cap. 83.
Plures lunæ	cap. xxxii.	Auxilia contra motus futuros	cap. 84.
Dierum lux nocte	cap. xxxiii.	Portenta terræ: semel uisa	cap. lxxxv.
Clypei ardentes	cap. xxxiiii.	Miracula terræ: motus	cap. lxxxvi.
Ostentum cæli.	cap. xxxv.	Quibus locis maria recesserint	cap. 87.
De discursu stellarum	cap. xxxvi.	Ratio insulæ enascentium	cap. 88.
De stellis castoribus	cap. xxxvii.	Quæ & quibus tpibus enatæ sūt	cap. lxxxix.
De aere	cap. 38.	Quas terras interruperint maria	cap. xc.
De æstatis tempestatibus	cap. xxxix.	Quæ insulæ continēti adiunctæ	cap. xci.
De caniculæ exortu	cap. xl.	Quæ terræ motu mari pmutatæ	cap. xcii.
Vis tempore anni statuta	cap. xli.	Quæ terræ ipsæ se forbuerunt	cap. xciii.
De incertis tempestatibus	cap. xlii.	Quæ urbes haustæ sint a mari	cap. xciiii.
De imbris	cap. xliii.	De piaculis	cap. xcvi.
Quare lapides pluunt	cap. xliiii.	De terris semp trementibus	cap. xcvi.
De tonitruis & fulguribus	cap. xlv.	De insulis semp fluctuātibus	cap. xcvi.
Qua ratione echo reddatur	cap. xlvi.	Quibus i terris nō pluunt: & acer-	
De uentis	cap. xlvii.	uata terræ: miracula & cætero-	
Naturæ & obse ruat iōes uetorū	cap. xlviii.	rum elementorum	cap. xcvi.
Ventorum genera	cap. xlix.	Qua rōne æstus maris accedāt &	cap. xcix.
De repentinis flatibus	cap. l.	Vbi æstus extra rōnem (recedāt	cap. c.
Alia pdigiosa genera tēpestatum	cap. li.	Miracula maris	cap. ci.
Quibus i terris fulmīa nō cadāt	cap. lii.	Quæ ptās lūæ & terræa & maria	cap. cii.
Fulgurū genera & miracula	cap. liii.	Quæ solis: & quare falsum mare	cap. ciii.
De obseruationibus	cap. liiii.	Item de natura lunæ	cap. ciiv.
De fulminibus euocandis	cap. lv.	Vbi altissimum mare	cap. cv.
Catholica fulgurum	cap. lvi.	Miracula aq̃e: fontiu & fluminū	cap. cvi.
Quæ nō feriantur fulmine	cap. lyii.	Igniu & aq̃e: iūcta miracula: & d	cap. cvii.
De pdigiosis pluuiis lacte: sguis:		De napta (maltha	cap. cviii.
carne: ferro: lana: lateribus coctis	cap. lviii.	De semper ardentibus locis	cap. cix.
De crepitu armorū & tubæ: de		Ignium per se miracula	cap. cx.
cælo audito	cap. lix.	Terræ uniuersæ mensura: longi-	
De lapidibus & cælo cadētibus	cap. lx.	tudo & latitudo	cap. cxi.
De arcu cælesti	cap. lxi.	Harmonica mundi ratio	cap. cxii.
De gradie: niue: pruæ: nebula: ros:	cap. lxii.	Summa res & historię & obseruationes. cccc.	
De nubium imaginibus	cap. lxiii.	Ex auctoribus. (xviii.	
De ppietatibus cæli in locis	cap. lxiiii.	M. Varrone: Sulpitio Gallo: Tiberio Casare i	
De natura terræ	cap. lxv.	peratore. Q. Tuberōe. Tul. Tirone. L. Pisone.	
De forma terræ	cap. lxvi.	T. Liuiō: Cor. Nepote: Statio Seboſo: Celio An	
De antipodibus an sint	cap. lxvii.	tipatro: Fabio: Antiate: Mutiano: Cecina: q	
Quō aqua sit terræ innexa	cap. lxviii.	de hetrusca disciplina scripsit. Tarqtio. L. Ag-	
De nauigatiōe maris & fluminū	cap. lxix.	la: qui item: Sergio.	
Quæ portio terræ habitetur	cap. lxx.	Externis.	
Mediam esse mundi terram	cap. lxxi.	Platone: Hipparcho: Timarcho: Sosigene: Peto	
De sydeꝝ iæq̃litate: & de eclypsi:		firi: Neceſpo: Pythagoricis: Posidonio: Calimā-	
& ubi: & quare.	cap. lxxii.	dro: Epigene: Gnomonico: Euclide: Cerano	

philosopho: Eudoxo: Democrito: Critodæo: Trafillo: Serapione: Dicearcho: Archimede: Onesicrito: Eratosthene: Pythea: Herodoto: Aristotele: Ctesia: Arthemidoro: Ephesio: Isidoro: Caraceno: Theopompo.

libro Tertio continentur situs: gentes: maria: oppida: portus: mōtes: flumina: mensuræ: populi qui sūt aut fuerunt.

De europa	cap.i.
Berthycæ lōgitudō & latitudo	cap.ii.
Hispania citerior	cap.iii.
Narbonensis puincia	cap.iiii.
Italia tyberis roma campania	cap.v.
Corfica	cap.vi.
Sardinia	cap.vii.
Sicilia	cap.viii.
De lipara	cap.ix.
De locris italiæ fronte	cap.x.
Secundus europæ sinus	cap.xi.
Regio italiæ quarta	cap.xii.
Quinta regio	cap.xiii.
Sexta regio	cap.xiiii.
Octaua regio	cap.xv.
De pado flumine	cap.xvi.
De italia trāspadana regiō nona	cap.xvii.
Venetia decima regio	cap.xviii.
De istria	cap.xix.
De alpihus & gentibus alpinis	cap.xx.
Illyricum	cap.xxi.
Liburnia	cap.xxii.
Macedonia	cap.xxiii.
Norici	cap.xxiiii.
Pannonia	cap.xxv.
Dalmatia	cap.xxvi.
Mesia	cap.xxvii.
Insulæ ionii & Adriatici summa. Oppida gētes. xxyi. Sūma flumina clara. Sūmi montes p. clari. Sūmæ insulæ. Summa ea quæ interciderē oppida & gētes. Sūma res & historiæ & obseruationes. ccc. xxvi.	

Ex auctoribus.

Turanio Graccula: Cor. Nepote. T. Liuiο: Catone Censorio. M. Agrippa. M. Varrone: Diuo Augusto: Varrone Attacino: Antiate: Higino. L. Vetere: Pomponio Mela. Curione patre: Cælio Arutio: Sebofo: Licinio: Mutiano: Fabritio Tufco. L. Ateio Capitone: Verrio Flacco. L. pifone: C. Eliano. Valeriano.

Externis.

Artemidoro: Alexandro Polyhystore: Thucyde: Theophrasto: Isidoro Theopēpo: Metrodoro Scepsio: Callicrate: Xenophōte Lāpasceno: Diodoro Siracusano: Nymphodoro: Calipha-

ne: Timagene.

libro quarto cōtinentur situs: gentes: maria: oppida: portus: mōtes: flumina: mensuræ: ppli qui sunt aut fuerunt.

Aetholia	cap.i.
Locri	cap.ii.
Peloponnesus	cap.iii.
Achaia	cap.iiii.
De archadia	cap.v.
Græcia & attica	cap.vi.
Thessalia	cap.vii.
Magnesia	cap.viii.
Macedonia	cap.ix.
Thracia	cap.x.
Insulæ iter eas terras iter q̄s creta euboea cyclades Sporades Mæotis Hellespontus Pōti Mæotidis	cap.xi.
Daciæ Sarmatiæ Scythiæ	cap.xii.
Insulæ ponti	cap.xiii.
Germaniæ	cap.xiiii.
Insulæ in gallico oceano	cap.xv.
Britania hibernia	cap.xvi.
Gallia	cap.xvii.
Lugdunensis gallia	cap.xviii.
Aquitania	cap.xix.
Citerior hispania	cap.xx.
Lusitania	cap.xxi.
Insulæ in oceano	cap.xxii.
Vniuersæ europæ mensura	cap.xxiii.
Sūma oppida & gentes: Sūma flumina clara: Summa montium clara: Summa insulæ quæ interciderē oppida & gentes: Sūma res historiæ & obseruationes.	

Ex auctoribus.

M. Varrone: Catone Censorio. M. Agrippa diuo Augusto: Varrone Attacino: Cor. Nepote: Higino. L. Vetere: Pōponio Mela: Licinio: Mutiano: Fabritio Tufco: Ateio Capitone: Ateio philologo.

Externis.

Polybio: Hecateo: Hellanico: damaste Eudoxo: dicearcho: Timosthene: Ephoro: Crateo grāmatico: Serapione Antiochense: Callimacho: Artemidoro: Apollodoro: Agathocle: Eumachio ficulo musico: Alexādro polyhystore: Thucydide: dosiade: Anaximādro: Philistide: Malotēdionysio: Aristide: Callidemo: Menæchmo: Aedosthene: Anticlīde: Heraclide: Philemonē: Menephōte: Pythea: Isidoro: Philenide: Xenagora: astymonio: Staphyllo: aristocrito: Metrodoro: Cleobulo: Posidonio.

libro Quinto cōtinentur situs: gentes: maria: oppida: portus: mōtes: flumina: mensuræ: ppli q̄ sunt aut fuerūt.

De mauritania cap.i.
 Tingitana prouincia cap.ii.
 Numidia cap.iii.
 Africa cap.iiii.
 Cyrene cap.v.
 Lybia mareotis cap.vi.
 Insulæ circa african & aduersæ africa cap.vii.
 Aethiopes cap.viii.
 De asia cap.ix.
 Alexandria cap.x.
 Arabia cap.xi.
 Syria palæstina phœnicis cap.xii.
 Idumæa: syria: palæstia: samaria: ascalum: azotus: cæsarea, cap.xiii.
 Iudæa: galilea: hierico: emmaus: cap.xiiii.
 Iydda: ioppe. cap.xv.
 Iordanis cap.xvi.
 Asphaltides, cap.xvii.
 Gens hesenorum cap.xviii.
 Decapolis cap.xix.
 Tyrus & sydon cap.xx.
 Mons libanus cap.xxi.
 Syria antiochia cap.xxii.
 Cassius mons cap.xxiii.
 Coele syria cap.xxiiii.
 Euphrates cap.xxv.
 Palmira cap.xxvi.
 Hierapolis cap.xxvii.
 Cilicia: & adiunctæ gentes: paphlagonia: sauria: homanadum: pissidia: cap.xxviii.
 Iycaonia: taurus mons: lycia cap.xxix.
 Indus fluuius cap.xxx.
 Laodicea apamea ionia cap.xxxi.
 Ephesus æolis troas pergamus cap.xxxii.
 Insulæ aſiæ: pamphiliū mare: rhodus: samus chiüs cap.xxxiii.
 Hellespontus: misia: phrygia: galacia: nicea: bithynia: bosporus cap.xxxiiii.
 Sūma oppida & gētes: summa flumina clara: sūma montiū clara: sūma insulæ. cxviii. sūma quæ interciderē oppida: summa res historiar & obseruationes.

Ex auctoribus.

Agrippa: Suetonio: Paulino: Varrone Attacio: Cor. Nepote: Higino. L. Vetere. Mela: Domitio Corbulone: Licinio: Mutiano: Claudio Cæsare: Arutio: Liuiio filio: Seboſo in actis trium phorum.

Externis.

Iuba rege: Hecateo: Hellanico damaste: Dicearcho: Bione: Timosthene: Philenide: Xenagora: Astymonio: Staphylo: Dionysio: Aristotele: Aristocrito: Ephoro: Eratosthene: Hipparcho:

Panætio: Serapione: Antiocheo: Callimacho: Agatocle: Polybio: Timeo. Machania: Herodoto: Myrsilo: Alexandro polyhistoro. Metrodoro: Posidonio qui periplus: aut perihægesim: Sorade: Periandro: Arctare Sycionio. Eudoxo: Antigene: Callistrate: Xenophôte Lampasceno: Diodoro Syracusano: Hânone: Himilcone: Nymphodoro: Calliphôte: Artemidoro: Megasthene: Isidoro: Cleobulo: Aristocreonte.

Libro sexto continentur situs: gentes: maria: oppida: portus: flumina: mensuræ: populi qui sunt aut fuerunt.

Ponti mariadinoge cap.i.
 Gens paphlagonū & cappadocū cap.ii.
 Cappadocia cap.iii.
 Themiscyra regionis gentes cap.iiii.
 Regio colchica: achæi: & cæteri eodem tractu cap.v.
 Bosporus cimericus: mæotis cap.vi.
 Gentes circa mæotim cap.vii.
 Armeniæ duæ cap.viii.
 Armenia maior cap.ix.
 Albania hiberia cap.x.
 Portæ caucasæ cap.xi.
 Insulæ in ponto cap.xii.
 Gentes in scythico oceano cap.xiii.
 Media: caspiæ portæ: caucasæ cap.xiiii.
 Gentes circa hyrcanum mare cap.xv.
 Item gentes cap.xvi.
 Scytharum gentes cap.xvii.
 Fluuius ganges cap.xviii.
 Ganges indiæ cap.xix.
 Indus fluuius cap.xx.
 Arii & iunctæ gentes cap.xxi.
 Taprobane insula cap.xxii.
 Capislenæ daritis carmania cap.xxiii.
 Sinus persicus & arabicus cap.xxiiii.
 Cascandrus insula pthoræ regna cap.xxy.
 Media: mesopotamia: babylō: seleucia cap.xxvi.
 Flumen tigris cap.xxvii.
 Arabia: nomades: nabatei: omāi: tilos: & ogyris insulæ cap.xxviii.
 Sinus maris rubri troglodytici & æthiopici cap.xxix.
 Multiformes & miræ hoium ef. cap.xxx.
 Insulæ æthiopici maris (figies cap.xxxi.
 De fortunatis insulis cap.xxxii.
 Terræ per mensuras computatæ digestio cap.xxxiii.
 Digestio terrarū in parallelos & umbras pares cap.xxxiiii.
 Summa oppida .c. xcy. Summa gentes. d. lxyi.
 Summa fluminum clara. c. xc. Summa mon-

res clari. xxxviii. Summa Insulæ. c. viii. Summa
quæ intercideret oppida aut gentes. xcv. Sum-
ma res & historiae & obseruationes duo milia
cc. xliii.

Ex auctoribus.

M. Agrippa: Varrone Attacino: Cor. Nepotes:
Igino. L. Vetere. Mela Pōponio: Domitio Cor-
bulone: Licinio: Mutiano: Claudio Cæsare:
Aguntio: Sebofo: Fabritio: Tusco. T. Liuius: Se-
neca: Nigidio.

Externis.

Iuba rege: Hecatheo: Hellanico damaste: Eu-
doxo: Dīearcho: Betonio: Timotheo: patro-
cle: Demodemate: Clitarcho: Eratosthene Ale-
xandro magno: Ephodoro: Hipparcho: Panæ-
tio: Callimacho: Artemidoro: Apollodoro Aga-
thode: Polybio: Eumacho Siculo: Alexandro
Polyhistore: Ildoro: Hāmometro: Metrodoro:
Posidonio: Onesicrito: Nearcho: Megasthene:
Betone: & Diogneto: Aristocreste: Bione: Dial-
done: Simonide minore: Basile: Xenophonte
Lampſaceno.

Libro septimo continentur gentium
mirabiles figuræ

Gētū mirabiles figuræ cap. i.
De scythiis & alijs diuersitate gē cap. ii.
De p̄digiosis partibus (tū) cap. iii.
De mutatōe sexus & gemis ptub9 cap. iiii.
De hoīe generādo & p̄di tpa p̄ cap. v.
Illustria exēpla mēfib9. vii. ad. xi.
De conceptibus & signa sexus in
gravidis p̄tinentia ante partum cap. vi.
De cōceptu hoīum & generatiōe cap. vii.
De agrippis cap. viii.
Mōstruosi ptus excisi utero cap. ix.
Qui sint uopisci cap. x.
Exēpla numerosæ sobolis cap. xi.
Exēpla similitudinum cap. xii.
Quæ sint generandi ratio cap. xiii.
Item de eodē multiplicius cap. xiiii.
De menstruis mulierum cap. xv.
Item de ratione partuum cap. xvi.
Insignia corporum cap. xvii.
Exēpla uariarum figurarum cap. xviii.
Diuerſorū morum exempla cap. xix.
De fortitudine & uelocitate cap. xx.
De uisū cap. xxi.
De auditu cap. xxii.
Exempla patientiæ cap. xxiii.
Memoria exempla cap. xxiiii.
Laus. C. Iulii Cæsaris cap. xxv.
Laus Pompei magni cap. xxvi.
Laus Catonis primi cap. xxvii.

Itē de fortitudine cap. xxviii.
Diuerſæ laudes plurimorum cap. xxix.
De Platone: Ennio: Virgilio. M.
Varrone: & M. Cicerone cap. xxx.
De mox honestate cap. xxxi.
De auctoritate cap. xxxii.
De diuinitate cap. xxxiii.
De nāſica cap. xxxiiii.
De pudicitia cap. xxxv.
De pietate cap. xxxvi.

De artū plurimajæ excellentia cap. xxxvii.
astrologia: grāmatica: geometria cap. 38.
Item mira opera artificis cap. xxxix.
De ſeruitiis cap. xl.
De præſtantia gentium cap. xli.
De ſollicitate formiæ cap. xlii.
Varia exēpla fortunæ cap. xliii.
De bis p̄ſcriptis. L. Sylla. Q. Me. cap. xliiii.
De altero Metello (tello) cap. xliiii.
De diuo auguſto cap. xlv.
Quos briſſimos dii iudicauerunt cap. xlv.
Quē uiuentē ut deū colī iuſſerūt cap. xlvii.
De ſpatiis uitæ longiſſimis cap. xlviii.
De uarietate naſcendi cap. xlix.
In morbis uaria exempla cap. l.
De ſignis mortis cap. li.
De his qui elati reuixerunt cap. lii.
De moribus repentinis cap. liii.
De ſepultura cap. liiii.
De aia: uel de manibus: uel de re-
ſurrectiōe uerba gentiliū inania cap. lv.
Quæ q̄s inuenerit in uita cap. lvi.
In quo primus gentiū conſenſus cap. lvii.
De lris antiquis cap. lviii.
Quando primū tonfores romæ cap. lix.
Quando primum horologia cap. lx.
Summa res & historiae & obseruationes. dcc.
xlvii.

Ex auctoribus.

Verrio Flacco: Cn. Gellio: Licinio: Mutiano:
Mutio: Maſurio: Agrippino: Claudio Cæsare
M. Cicerone: Afinio Pollione: Meſſala: Ruſſo
Nepote Cornelio: Virgilio. L. Cordio: Meli-
ſo: Sebofo: Cor. Celſo: Maxio Valerio: Trogo:
Nigidio Figulo: Pōponio attico: Pediano aſco-
nio: Sabino: Carone Cēſorio: Fabio ueſtale.

Externis.

Herodoto: Ariſtea: Betone. Sigono: Cratete:
Agatharclide: Calliphane: Ariſtotele: Nympho-
doro: Apollonide: Philarcho: Damone: Mega-
sthene: Cteſia: Taurone: Eudoxo: Onesicrito:
Clitarcho: Duride: Artemidoro: Hippocra-
te Medico: Aſclepiade medico: Heſiodo Ana-
creonte: Theopompo: Hellanico damafce-

no: Ephodoro: Epigene: Berofo: Petofiri: Neo
 cepfo: Alexandro polyhifto: Xenophôte: Cal
 limacho: Democrito: Diulio: Polyhifto: hi
 ftorico: Stratone: qui cōtra Ephori theorema
 ta fcripfit. Heraclide pōtico: Afclepiade: q tra
 godumena pfo: Stephano: Egeſia: Archima
 cho: Thucydide: Mneſtigitone: Xenagora: Me
 trodoro: Sceplio: Anticlide: Critodemo.

Libro Octauo continent animalium
 terreſtriū naturæ peditantium.

De aſialibus terreſtribus elephātoge

cōmendatio: & de ſenſu eoz cap.i.

Quando primum iuncti cap.ii.

De docilitate eoz cap.iii.

De clāmētia eoz: & q picula ſua

ſtelligāt: & de tygridis truculētia cap.iiii.

De ſtelleſtu & memoria eorum cap.v.

Quādo primū in italia cap.vi.

Pugnæ eorum cap.vii.

Quomodo capiantur cap.viii.

Quomodo domantur cap.ix.

De partu eoz: & reliqua natura cap.x.

Vbi naſcant & de diſcordia eoz

& draconum cap.xi.

De ſolertia animalium cap.xii.

De draconibus cap.xiii.

De ſerpentibus maximis & bois cap.xiiii.

De ſcythicis aialibus & ſeptētrio cap.xv.

De leonibus (nalibus cap.xvi.

De pantheris cap.xvii.

De tigridis natura & camel' & ca

melopardali & qñ primū uifa ro cap.xviii.

De chao & cepho (mæ cap.xix.

De rhinocerote cap.xx.

De lyncibus & ſpīgibus & cocru

tis cercopithecis: idicis bubus: leu

crocutis: eale: tauris: æthiopix: mā

ticora monocerote: cateblepa: ba cap.xxi.

De lupis (ſiliſco cap.xxii.

De ſerpentibus cap.xxiii.

De icneumone cap.xxiiii.

De crocodilo & hippopotamo cap.xxv.

Quis primus romæ hippopota

rum & crocodilos oſidit: & me

dicinæ ab aſialibus repertæ cap.xxvi.

Quæ aſialia qñ herbas oſiderunt

cerui lacerti: hirūdines: teſtudies:

muſtella: ciconia ap: āgus: draco:

pāthera: elephas: uifi: cerui: palū

bes: colūbæ: grues: coruus. cap.xxvii.

Prognoftica animalium cap.xxviii.

Ciuitates & gentes a minutis ani

malibus dēletæ cap.xxix.

De hyena & crocuta & māticora
 & fibris & lutris cap.xxx.

De ranis & uitulis marinis & ſtel cap.xxxi.

De ceruis (lionibus cap.xxxii.

De trogelapho & cameleōte & re

liquis colorē mutantibus cap.xxxiii.

De tarādo & lycæone & thoe cap.xxxiiii.

De hyſtrice cap.xxxv.

De urſis & fœtibus eoz cap.xxxvi.

De muribus pōticis & alpinis &

herinaciis cap.xxxvii.

De leōtophono: lynce: melibus: &

ſciuris cap.xxxviii.

De uipa cocleis & lacertis cap.xxxix.

De canibus cap.xl.

Ad canis rabidi morſum cap.xli.

De natura equorum cap.xlii.

De aſinis cap.xliii.

De mulis cap.xliiii.

De bubus cap.xly.

De api boue cap.xlyi.

De natura pecoz & pecudum cap.xlyii.

De generibus lanaz & ueſtium cap.xlyiii.

De muſimono cap.xlix.

De capris & generatione carum cap.l.

De ſuibus & natura earum cap.li.

De uiuariis beſtiarum cap.lii.

De ſemiferis animalibus cap.liii.

De ſimiis cap.liiii.

De leporibus cap.ly.

De dammis cap.lyi.

De muribus & gliribus cap.lvii.

Quæ animalia gbus locis nō ſint cap.lviii.

Quæ aduenis noceant cap.lix.

Summa res & hiſtoriæ & obſeruatiōes, dcc.

Ex auctoribus. (lxxxviii.

Mutiano: Procilio: Verrio Flacco: L. Piſone:

Cor. Valeriano: Catone cenſorio: Feneſtella:

Trogo: Actio: Columella: Virgilio: Varrōe: L.

Metello: Scipione: Cor. Celſo: Nigidio: Trebio

nigro: Pōponio Mela: Manilio: Sura.

Externis.

Iuba rege: Polybio: Oneficrito: Iſidoro: Antipa

tro: Ariſtotele: Demetrio phyſico: Democrito:

Theophrasto: Euante: Apocha q olympionica:

Hieron rege: Attalo rege: Philometere rege:

Cteſia: Duride: Philiſto: Archita: Philarcho:

Amphiloco: Ateneo: Anaxipoli Thafio: Apol

lodoro lemnio: Ariſtophane mileſio: Antigo

no cymæo: Agathoclechio: Apollonio perga

meno: Ariſtandro ateneo: Baccio millefio: Bio

ne ſolenſe: Cherea ateneo: Diodoro priēneo:

Dione colophonio: Epigene Rhodio: Euagōe

Thafio: Euphrōio: Atheneo: Hegēſia: Marōe

Menádro priénio: Heracleote: Menecrate poeta. Androcionem qui de agricultura scripsit: E. scione qui item: Dionysio qui magonem trástu lit: Diophane qui ex Dionysio epitomen fecit: Archelao rege: Nicandro.

Libro Nono cōtinent anim. liū aq̃i
coꝝ h̃istoriæ & natu. æ.

De aquatiliū natura	ca. i.
Quare maxima in mari aīalia	cap. ii.
De indicis maris beluis	cap. iii.
Quæ in oceano quoq; maxima	cap. iiiii.
De tritonū nereidū & elphāto rum marinorū figuris	cap. v.
De balenis & orcis	cap. vi.
An sp̃rent pisces: an dormiant	cap. vii.
De delphinis & eoꝝ nā mirabili	cap. viiii.
De tortionibus	cap. ix.
De testudinibus quō capiuntur	cap. x.
Quis primus testudines secare i. stituerit	cap. xi.
Tegmenta aquatiliū	cap. xii.
De uītulo marino	cap. xiii.
De piscibus pilo carētibz: & quo modo pariat: & quot eoꝝ genera	cap. xiiii.
De noībz & naturis multoꝝ piscium	cap. xv.
De auguriis & diuersitate pisciū	cap. xvi.
De mugili & aliis piscibus: & qd nō idem ubiq; placeant	cap. xvii.
De mulo: & coracio: salpa: salmōe	cap. xviii.
De exoceto: muribus: polypis: & murenis	cap. xix.
Digestio pisciū ī figuras corpōꝝ	cap. xx.
De anguillis	cap. xxi.
De captura eāꝝ in lacu benaco	cap. xxii.
De murenæ natura	cap. xxiii.
De planis piscibus	cap. xxiiii.
De echio p̃fice: eiusq; nā mirabili	cap. xxv.
De uarietate naturæ piscium	cap. xxvi.
De miluo p̃fice & dracōe marino	cap. xxvii.
De piscibus sāguine carentibus	cap. xxviii.
De loligine & sepiis: & polypis: & nauplis	cap. xxix.
De onigena: locustis & cancris: co cleis & conchis	cap. xxx.
De cancris	cap. xxxi.
De cocleis	cap. xxxii.
De pectinibus	cap. xxxiii.
De diuitiis marinis	cap. xxxiiii.
Quomodo nascāt & ubi: & quō inueniunt margaritæ	cap. xxxv.
De natura purpuræ & muricis	cap. xxxvi.
Quot sunt genera	cap. xxxvii.

Quomodo capiuntur	cap. 38.
Romæ quando usus purpuræ	cap. xxxix.
De p̃recio earum	cap. xl.
De tingēdo amethystino & cocco bissyno	cap. xli.
De pinna & pinotere: & aquatiliū sensu	cap. xlii.
De scolopēdris: uulpiḃz & clauis	cap. xliiii.
De arietē p̃fice	cap. xliiii.
De his q̃ tertiā naturā h̃nt nō aīa- liū neq; fruticuꝝ: & de urticis: & spongiis	cap. xlv.
De caniculis marinis	cap. xlii.
De animātibus quæ silicea testa: & quæ sine uillo includunt: & re- liquis fordidis animalibus	cap. xlvii.
De uenenatis marinis	cap. xlviii.
De morbis piscium	cap. xlix.
De generatione eoꝝ mira lre de generatione: & q̃ pisces oua pariant	cap. li.
De uuluis piscium	cap. lii.
De longissima uita piscium	cap. liii.
De uiuariis ostreorū: & q̃s primus inuenit	cap. liiii.
Quis primus murenarum uiuaria fecerit	cap. lii.
De coclearum uiuariis & quis primus instituit	cap. lvi.
De piscibus terrenis	cap. lvii.
De muribus nili	cap. lviii.
De anthia p̃fice: & quō capiatur	cap. lix.
De stellis marinis	cap. lx.
De dactylis eorūq; miraculis	cap. lxi.
De inimiciis & amicitis iter se aquatiliū	cap. lxii.
Suma res & h̃istoriæ & obseruationes. dc. l.	

Ex auctoribus.

Tutranio: Gracula: Trogo: Mœcenate: Albi-
no flauio: Cor. Nepote: Valerio mimographo:
Fabiano: Feneſtella Mutiano: Helio Stillone:
Statio seboſo: Melisso. Seneca: Cicerone Ma-
cro: Aemilio: Messalla Coruino: Trebonio Ni-
gro: Nigidio.

Externis.

Aristotele: Archelao rege: Callimacho: Demo-
crito: Theophrasto: Trasillo: Agesidemo Cyd-
nio: Alexandro polyhistore.

Libro Decimo cōtinent naturæ & hi- storiam animalium uiolatiliū	
De natura auium	cap. i.
De phœnice	cap. ii.
De aquilis	cap. iii.

Quando legionū signa eē coepint	cap.iiii.	De coruoz: intelligentia	cap.xliii.
Mirum de aquila	cap.v.	De diomedis auibus	cap.xliiii.
De uulturibus	cap.vi.	Quæ animalia nihil discant	cap.xlv.
De sanguale	cap.vii.	De potu auium	cap.xlvi.
De accipitribus	cap.viii	De hamotepode: onocrotalo: & de peregrinis auibus	cap.xlyii.
De cocyce quæ a suo genere interimitur	cap.ix.	De mltaz: auū noībus & natura	cap.xlyiii.
De miluis	cap.x.	De nouis auibus & fabulosis	cap.xlix.
Digestio auium per genera	cap.xi.	Quis gallinas sarcire instituerit: de auariis: & q̄s ea prius istitueri	cap.l.
De inauspicatis auibus: cornice: coruis: bubone	cap.xii.	De æsopi patina	cap.li.
De incendiaria	cap.xiii.	De gñatiōe auū: & p̄ter aues quæ quadrupedes oua pariant	cap.lii.
De cliuina	cap.xiiii.	De tempore & gñatiōe incubatus auium & coitu	cap.liii.
De auibus incognitis	cap.xv.	De uitis & remediis incubantiū	cap.liiii.
De auibus nocturnis	cap.xvi.	De auguriis ouorum	cap.ly.
De noctuis	cap.xvii.	Quæ gallinæ optimæ	cap.lvi.
De pico martio	cap.xviii.	De morbis earum & remediis	cap.lvii.
De ūcos ūgues hñtibus & digitos	cap.xix.	De cōceptu & nūero fœtus auū	cap.lviii.
De pauonibus: & quis eos prius comederit	cap.xx.	De pauone & anseribus	cap.lix.
De gallis: & quomodo castrēt: & gallinaceo locuto	cap.xxi.	De ardeolis & quō seruent opti: me oua	cap.lx.
De aſeribz: & q̄s prius iecur anserinū comederit: & de adipe anserino comageno	cap.xxii.	Quæ uolucæ sola aſal pariat: & lacte nutriet	cap.lxi.
De gruibz: cicōiis: oloribz: & pegris auibz: & cotuficibz: d glotte	cap.xxiii.	De cōceptu uiperæ & partu: & quæ terrestrium oua pariant	cap.lxii.
De hirundinibus: merul: turdis: & sturnis: turturibus: & palūbis	cap.xxiiii.	De generatione terrestrium	cap.lxiii.
Quæ auū perēnes: quæ semestres: quæ trimestres	cap.xxv.	De uaria generatione auium	cap.lxiiii.
De auibus mira	cap.xxvi.	De murium fœtu	cap.lxv.
De auibus teleucidibus	cap.xxvii.	De spina hoīs anguem nasci	cap.lxvi.
De ibi	cap.xxviii.	De salamandra	cap.lxvii.
Quæ aues in quibus locis nō sunt: & quæ mutant colorem & uocē: & de lusciniis	cap.xxix.	De his quæ nascūt ex nō gētis: & quæ nata: nihil gignunt	cap.lxyiii.
De merulis	cap.xxx.	De sensibus animalium	cap.lxix.
Tempus auium genituræ	cap.xxxi.	Auditū & olfactū esse piscibus	cap.lxx.
De halcyōibus: & de diebus eaz: nauigabilibz: & gaudiis: & reliquo aquaticarum genere	cap.xxxii.	Tactum cōm esse omnibus	cap.lxxi.
De diuersitate nidificantū auū agathilis: cinamulis & pdicibus	cap.xxxiii.	Quæ uenenis uiuāt: & q̄ terra	cap.lxxii.
De columbis	cap.xxxiiii.	De cibo & potu quorūdam	cap.lxxiii.
De palūbis & differētia palūbagz	cap.xxxv.	Quæ inter se diffideāt: & quæ iter se conueniant	cap.lxxiiii.
De passeribus	cap.xxxvi.	De somno animalium	cap.lxxv.
De tinnungulo	cap.xxxvii.	Sūma res & historiz: & obseruatōes. dcc. xxiii.	
De uolatu & incessu auium	cap.xxxviii.	Ex auōribus.	
De apodibus	cap.xxxix.	Manilio: Cornelio: Valeriano: Actio: Vmbri: tio meliore: Masurio: Sabino: Antistio Labo: ne: Trogo: Cremutio. M. Varrone: Macro: Aemilio: Emissio: Mutiano Nepote: Fabiano pictore. T. Lucretio: Cor. Celfo: Oratio Delufone: Higino: Sarſenis: Nigidio: Manilio Sura.	
De caprimulgis & plateis	cap.xl.	Externis.	
De ingentiū auium	cap.xli.	Homero: Phœmonoe: Philemone: Boeto: qui ornytogonia: Hyla qui de auguriis: Aristotele: Theophrasto: Callimacho: Eschilo:	
De carduele & pſytago: & auibus quæ loquuntur	cap.xlii.		

Hierone rege: Philometere rege: Archita: Amphilocho athenienſe: Anaxipolithaſio: Apollodoro lenanio: Ariſtophane milleſio: Antigonio cymazo: Agathocle chio: Apollonio pgameno Ariſtandro atheneo: Bachi milleſio: Bione Soſenſe: Cherea athenieſe: Diodoro prienio: Diocolophonio: Democrito: Diophane, nicēſe: Epigene thodio: Euagora thaſio: Euphronio athenco: ſluba: Androtione qui de agricultura: Aefchione qui item: Dionyſio qui magonem tranſtulit: Diophane qui ex Dionyſio epitomen fecit: Nicandro: Oneficrito: Philarcho: Heſiodo.

libro Vndecimo continentur hiſtoria & naturæ paruorum animalium & reptilium.

De inſectoz genere	cap.i.
De ſubtilitate naturæ in his	cap.ii.
Vtrum ſpirent an habeant ſanguinem	cap.iii.
De corpore eorum	cap.iiii.
De apibus	cap.v.
Qui ordo naturæ in eis	cap.vi.
De uocabulis operis	cap.vii.
Ex quibus floribus opera fiant	cap.viii.
De amatoribus earum	cap.ix.
Ratio operis	cap.x.
De fucis	cap.xi.
Quæ natura mellis	cap.xii.
Quæ optima mella	cap.xiii.
Quæ genera mellis in ſingulis	cap.xiiii.
Quomodo probentur mella	cap.xv.
De tertio genere mellis & quomodo apes probentur	cap.xvi.
Quæ regiminis ratio	cap.xvii.
De genere apum: & quæ inimica apibus	cap.xviii.
De morbis apum	cap.xix.
De continendis apibus: & quomodo re parentur	cap.xx.
De ueſpis & crabronibus	cap.xxi.
De bombicibus & bombyli: & ne cydalo: & quis primus bobicina: ueſtem inuenerit	cap.xxii.
De bombyce coa	cap.xxiii.
De araneis & generatione earum	cap.xxiiii.
De ſcorpionibus	cap.xxv.
De ſtellionibus & de cicadis	cap.xxvi.
De penis inſectoz: & ſcarabeis: & reliquis ſcaraboz generibus	cap.xxvii.
De locuſtis	cap.xxviii.
De formicis noſtratibus	cap.xxix.
De indiſcis	cap.xxx.

De diuerſitate inſectorum	cap.xxxi.
De aſialibus in ligno & ex ligno naſcentibus	cap.xxxii.
De aſiali cui cibi exitus nō eſt	cap.xxxiii.
De tineis & culicibus: & de diuerſitate earum	cap.34.
De pyrali ſiue pyrauſta	cap.xxxv.
Hiſtoria naturæ animalium p ſingula membra	cap.xxxvi.
De ſanguine & quozq; celerrime ſicceſ: & quorum non coeat: quorum grauiffimus uel tenuiffimus: quorum nullus	cap.xxxvii.
An in ſanguine pſcipatus & tergo: & pilis māmīs & uellitu	cap.38.
Notabilia aſialia quæ māmīs	cap.xxxix.
De lacte: & unde caſeus nō fiat	cap.xl.
De diuerſitate caſeorum	cap.xli.
Differentia membroꝝ hoīs a cæteris aſialibus	cap.xlii.
De ſimilitudine multitudine	cap.xliiii.
De unguibus	cap.xliiii.
De ungulis	cap.xlv.
De pedibus auium & unguibus	cap.xlvi.
De pedibus inſectorū a duobus ad centum	cap.xlvii.
De pomilionibus & genitalibus	cap.xlviii.
De caudis	cap.xlix.
De uocibus	cap.l.
De agnaſcētibus mēbris: & diſta	
ariſtotelis de uita hominis	cap.li.
De aia & de habitu aſialium: & quæ guſtata iterimāt: & de uictu hoīs & quibus de cauſis nō coquatur	cap.lii.
De corpulētia augēda uel minūēda: et quæ guſtu famē ac ſitē ſedent	cap.liii.
Summa res et hiſtoriae et obſeruaciones. iij.	cc.lxx.

Ex auctoribus.

M. Varrone: Higino: Scrophar: Sarſena: Celſo Cor. Aemilio Macro: Virgilio: Columella: Iulio Aquila qui de hetruſca diſciplina ſcripſit: Tarquitio qui item: Vmbritio qui itē: Catone Céſorio: Domitio caluino: Trogo: Meliſſio: Faunio: Fabiano: Mutiano: Nigidio: Manilio: Opio.

Externis.

Ariſtotele: democrito: Neoptolemo: qui melliturgia: Ariſtomacho qui item: Philoſto qui itē: Nicandro: Menecrate: Dionyſio qui magonē tranſtulit: Empedocle: Callimacho: Attalo rege: Apollodoro qui de beſtiis uenenatis: Hip-

pocrate: Eriphilo: Erasistrato: Asclepio: The-
misone: Posidonio stoico: Menádro priénese:
Heraclide: Euphronio atheneo: Theophrasto:
Hesiodo: Philometere rege.

ibro Duodecimo continet de arbo-
ribus.

De arborē honore & qñ platanus primū in italia & de natura earum	cap.i.
De chamaplatano:& qs totōde- rit uitridaria:	cap.ii.
De peregrinis arboribus & malo assyrio	cap.iii.
De india arboribus:ul' qñ roma hebenus primum	cap.iiii.
De spina & ficu indicis	cap.v.
De arbore pala & arboribus indi- cis sine noibus & laniferis	cap.vi.
De pipēris arboribus:& gariophy- lo & aliis pluribus	cap.vii.
De machir & arboribus gentis amanae	cap.viii.
De bdelio:& arboribus pfici ma- ris	cap.ix.
De arboribus persicæ insulæ & la- nigeris arboribus	cap.x.
De gossampino & arboribus ex quibus uestes fiunt & qbus mo- dis consent arborē fructus	cap.xi.
De costo & nardo & differentiis nardi	cap.xii.
De assaro amomo: & amomi: & de cardamomo	cap.xiii.
De thure & arboribus thuris	cap.xiiii.
De myrrha & arboribus myr- rhæ	cap.xv.
De generibus myrrhæ & natura & precio eius	cap.xvi.
De mastice:ladano:& brutæ:enhe- mo & stirobo & styrace	cap.xvii.
De foelicitate arabie	cap.xviii.
De cinnamomo & xylocinnamo mo & casia	cap.xix.
De isocinnamomo & cancamo actaro	cap.xx.
De serichato & gabalio:de myro balano	cap.xxi.
De phoenicobalano & calamo odorato	cap.xxii.
De ammoniaco & spagno	cap.xxiii.
De cypero & spalatro	cap.xxiiii.
De balsamo & opobalsamo & xy- lobalsamo: & styrace & galbana	cap.xxv.

De panace & sodylio & maloba-
thro cap.xxvi.
De eleomphacio cap.xxvii.
De iryo & oenâthe: & de elate ar-
bore & cinnamo & comaco cap.xxviii.
Summa res & historia: & obseruationes, cccc.
lxxviii.

Ex auctoribus.

M.Varrone.Mutiano: Virgilio: Fabiano: Se-
boso:Pëponio Mela:Flauio Proculo: Trogo.
Higino: Claudio Cæsare:Cor.Nepote:Sex. Ni-
gro qui græce de medicina scripsit: Cassio He-
mina.L.Pisone:Tuditano:Antiate.

Externis.

Theophrasto:Herodoto: Callisthene: Isigono:
Clitarcho:Anaximene:Duride:Nearcho: One-
sitricto:Polycrito: Olympiadoro:Diogneto:Ni-
gibulo: Anticlide: Carete Cydonio: Menæ-
chmo:Dorotheo:Xenia athenæo:Lyco:Anteo:
Epidodo:Cherea:Democle: Ptolemæo Lago:
Marfia Macedone:Zoilō:Itē Democrito: Am-
philochō: Aristomacho: Alexandro polyhisto-
re:luba: Apollodoro qui de odoribus scripsit:
Heraclide medico: Archidemo: Itē Dionysio:
Item Democle: Item Euphrone: Item Opse-
nde: Item Diagora: Item lollai: Item Heraclide ta-
rentino: Zenocrate ephesio.

ibro Tertiodecimo continet de un-
guentis & arboribus maritimis.

De unguentis & quō primum sunt cognita	
nobis & de compositione	cap.i.
Quod unguentū regale uocet:& q diapasmata & qualiter seruent	cap.ii.
Quāta in unguētis luxuria:& qñ primū romanis in usu	cap.iii.
De palmis & natura earū gñibus	cap.iiii.
De syriæ arboribus	cap.v.
De terebintho	cap.vi.
De ficu ægyptia & cypria	cap.vii.
De ceraunia & filiqua	cap.viii.
De persico ægypti & spina ægy- ptia	cap.ix.
De pruno & arboribus circa mē- phim	cap.x.
De gūmi generibus & papyro	cap.xi.
De generibus chartarum: & quō chartæ fiāt:& de chartæ: pbatio	cap.xii.
ne & uitis & glutino earum	cap.xiii.
De libris Nummæ	cap.xiiii.
De arboribus æthiopie	cap.xv.
De atlātis arboribus & citreis: & q in his laudent:& q uituperent:	cap.xvi.
& de arbore trogete	cap.xvii.

De arbore Iotho. cap.xvi.
De paliuro & punico malo: & de flore punici mali. cap.xvii.
De afiæ & graciæ fructibus cap.xviii.
De timelea fiue camelea & tragacantha & de trago fiue fcorpione & myrice & bria & galla cap.xix.
De enonymo & andrachna conegrygia & thapfia cap.xx.
De cappari fiue cynofbato aut ephoeftaphyle:& de faripha cap.xxi.
De fпина babylôis regia: & de cyfructibus & arboribus tifo cap.xxii.
noftri maris atq; rubri & indici cap.xxiii.
Summa res & hiftoriæ & obferuationes. cccc. lxxiii.
Ex auctoris.

M. Varrone: Mutiano: Virgilio: Fabiano: Sebofo: Pomponio Mela: Fabio: Higio: Trogo: Proculo: Claudio Cæfare: Cor. Nepote: Sex. Nigro: qui græce de medicâ fcripfit: Caffio Hemina. L. pifone: Tuditano: Antiæte.

Externis.

Theophrasto: Herodoto: Callisthene: Ifodoro: Clitarcho: Anaximene: Duride: Nearcho: Oneficrito: Olympiodoro: Diogneto: Cleobolo: Anticlido: Crate Mitileno: Menæchmodoro Thebano: Dorotheo atheniëfe: Lyco: Anteo: Epipodo: Dione: Adimâtho: Ptolemæo Lago: Marfia Macedone: Zoilo. Itē Democrito: amphilocho: alexandro polyhiftore: ariftôacho: Iuba rege: apollodoro q d odorib; fcripfit: Heraclide medico: Botrye medico: archidemo: Item Dionyfio: Itē Democlide Itē Euphrone. Item Mnefide: Itē Diagora: Itē Iolla: Itē Heraclide Tarentino: Xenocrate ephelio.

lbro quartodecimo cōtinef de uitibus & uineis.

De uitium natura & qbus modis ferant. cap.i.
De generibus uitium cap.ii.
Item de uitium generibus cap.iii.
Inffignia culturæ uineæ. cap.iiii.
De natura uini. cap.v.
Vina generofa. cap.vi.
Vina tranfmarina. cap.vii.
De uino qd uocat biō gña. 7. cap.viii.
De dulciū generibus. xiiii. cap.ix.
De deuteriis & fecundariis: uini genera tria cap.x.
Quæ nup ī italia generofa uina effe cōperint. cap.xi.
De uini obferuatione Romulo rege pofta. cap.xii.
Qui uini ufus antiq; & de uinis

antiquorum cap.xiii.
De apothecis & de uino opimião cap.xiiii.
De liberalitate Cæfaris i uino: & qñ primū genera uini fictitiū cap.xv.
De uinis fictitiis cap.xvi.
De hydromelle & oxymelle cap.xvii.
Prodigiofa genera uini cap.xviii.
Quibus uinis ad fâcra uti fas nō fit: & qbus generib; mufta cōdiantur cap.xviiii.
De picis generib; & refinis: & muftis cōdiendis & de aceto & fece cap.xx.
De cellis uinariis cap.xxi.
De uitanda ebrietate cap.xxii.
Summa res & hiftoriæ & obferuationes. d. x.
Ex auctoris.

Cor. Valeriano: Virgilio: Celfo: Catone Ceforio: farfenis patre & filio: Scrophia. M. Varrōe. D. Syllano: Fabio pictore: Trogo: Higino: Flacco: Verrio: Gracino: Iulio Aëtico: Columella: Maſurio: Sabino: Feneſtella: Tergilla: Maſtio Plāco: Flauio Dorſinio: Scauola: Aelio: Atteio Capitone: Cotto Meſſalino. L. Piſone: Pōpeio Leneo: Fabiano. Sex. Nigro: Vibio Ruſſino.

Externis.

Hefiodo: Theophrasto: Ariſtotele: Democrito: Attalo rege: Philometere rege: Archita: Xenophonre: Amphilocho: Atheneo: Anaxipoli Thafio: Apollodoro Lemnio: Ariſtophanē mileſio: antigono Cymæo: Agatone: Apollonio pgameno: Ariſtādo Athenæo: Botrye: Item Bacchio mileſio: Bione: Solenſe: Cherea atheniëfe: Cherifto: Itē Diodoro priēneo: Dionē colophonio: Epigene Rhodio: Euagorā Thafio: Euphrone ateneo: Androtiōe qui de agricultura fcripfit: Eſchirione qui itē Lyſimacho qui item: Diōyfio qui magonem tranſtulit: Diophane qui ex Dionyfio epitomen fecit: Aſclepiade medico: Oneficrito: Eraſiſtrato qui item: Iuba rege.

lbro Quĩtodecimo cōtinef de natura frugiferæ; arbor; & culturũ. Naturæ frugiferarum arbor;.

cap.i.
De oleo. cap.ii.
De natura oliuæ & oleæ ſcĩpiētis cap.iii.
De natura olei. cap.iiii.
De cultura oliuæ. cap.v.
De ſeruandis oliuiſ: & quomodo faciendum oleum cap.vi.
De oleo ficticio. cap.vii.
De amurca. cap.viii.
Pomoz oĩum genera & naturæ. cap.ix.
Nucũ pineæ; genera quattuor. cap.x.
De malo cotoneo. cap.xi.

De persico genera quattuor. cap.xii.
 De pruno genera xi. cap.xiii.
 De diuersis gnib9 malorum: ge-
 nera.xxix. cap.xliii.
 De pyris & insitogz uarietate cap.xy.
 De pomis seruandis & uuis cap.xvi.
 De cotoneis pyris & sorbis cap.xvii.
 De ficis genera.xxix. cap.xviii.
 De caprifico & caprificatione cap.xix.
 De mespilis & eoz9 gnibus.iiii. cap.xx.
 De sorbis genera quattuor cap.xxi.
 De nuce iuglande cap.xxii.
 De castaneis gña octo cap.xxiii.
 De siliquis & carnosis pomis: &
 moris & de acinis & baccis cap.xxiiii.
 De cerasis genera octo cap.xxv.
 De corno & lentisco cap.xxviii.
 De generib9 succoz9 & de odore cap.xxvii.
 De fucis fructu9 & arboru9 & co-
 loribus:et odoribus:et natura po-
 morum:et de cōmendatione fru-
 ctuum cap.xxvi.
 De myrto genera eius cap.xxix.
 De lauro genera.xiii. cap.xxx.
 Sūma res et historiz & obseruationes.d.xx.

Exauctoribus.

Fenestella:Fabiano:Virgilio: Cornelio Valeri-
 ano:Celfo: Catone censorio: Sarfenis patre et
 filio:Scropha.M.Varrōe:Lisimacho: Fabio pi-
 core:Trogo:Higino:Flacco Verrio: Gracilio:
 Attico:Iulio Sabino:Tergilla:Cotta:Messalio:
 Columella .L. Pisone: Pōpeio Leneo :Mactio
 Planco:Flauio Dorfene:Sceuola:Helio:Atteio
 Capitone:Sex.Nigro:Mumio Ruffino.

Externis.

Hesiodo:Aristotele:Democrito: Hierone rege
 Archita:Philometere rege: Attalo rege:Xeno-
 phonte:Amphilochio:Athenæo:Anaxipoli tha-
 sio:Apollodoro Lemnio:Aristophane Milefio:
 Antigōe Cymæo:Agathocle Chio: Apollodo-
 ro Pergameno:aristandro ateneo:Bacchio Mi-
 lessio:Bione solense: Cherea Ateneo: Cheristo:
 Item Diodoro Priēneo: Dione Colophonio:
 Epigene Rhodio:Euaгора Thasio:Euphrōio
 ateneo: Androtione q de agricultura scripsit:
 Eschirione qui item: Diōysio qui magonem
 transtulit: Diophane qui ex Diōysio epitomē
 fecit:Asclepiade medico:Erasistrato item: Co-
 miade qui de conditura uini: aristomacho qui
 item: Hycesio qui item: Themisfione medico:
 Onesicrito:Iuba rege.

libro Sextodecimo cōtinentur filue
 striū arborum naturæ cap.i.
 Gentes sine arbore: &
 miracula in septētrio-
 nalis regionis arborib9 cap.ii.
 De hyrciniaz siluæ magnitudine. cap.iii.
 De glandiferis. cap.iiii.
 De glande genera.xiii. cap.v.
 De fagina glande & reliquis glā-
 dibus:& carbōe & pastu porcoz9 cap.vi.
 De galla & q multa pter glādem
 eadem ferant arbores cap.vii.
 De cachrye & cocco grano &
 agarico & sub ere. cap.viii.
 Quarum sint in usu cortices cap.ix.
 De scādulis & pinu:pinalstro:abie-
 te:piceaq:larice: tæda:taxo cap.x.
 Quibus modis fiāt genera picis
 & quomodo fiat cedrū:& de spīs
 sa pice quomodo fiat: & quibus
 modis resina coquatur cap.xi.
 De zopisā & sapio & quarum ar-
 borum materia in precio cap.xii.
 De fraxino genera eius.iiii. cap.xiii.
 De tilia genera duo cap.xiiii.
 De aceris genera decem cap.xv.
 De bruscho moluscho & staphy-
 lodendro & buxo genera tria cap.xvi.
 De ulmo genera quattuor cap.xvii.
 De arborum natura per situs cap.xviii.
 Diuisio generum cap.xix.
 Quibus folia non decidāt: & de
 rhodendro cap.xx.
 Item quibus folia non decidunt:
 & quibus nō oīa folia cadant: &
 quibus locis nullæ arborum cap.xxi.
 De natura foliorum cadentiū &
 quibus foliorum uarii colores cap.xxii.
 De populo tria genera: & quoz9
 foliorum figura mutetur cap.xxiii.
 Quæ folia uersent omnibus an-
 nis:quæ foliorum eius palmis cu-
 ra & usus & folioz9 mirabilia cap.xxiiii.
 De ordine naturæ in satis: & de
 flore arboru9 & conceptu & ger-
 minatione & partu: & quo ordi-
 ne floreat cap.xxv.
 De corno & quo tēpore quæque
 ferant:& quæ fructū non ferant:
 & quæ infœlices existimant: & q
 facillime fructū perdunt:& qbus
 fructus anteq9 foliū nascantur cap.xxvi.
 De biferis & triferis:& quæ celer-
 rime fenescāt:& de atatibus eaz9 cap.xxvii.

De moro. cap.xxviii.
De siluestribus cap.xxix.
De buxo & faba græca siue loto. cap.xxx.
De ramis cortice & radicibꝯ ar. cap.xxxi.
De pdigiosis arboribꝯ & (boꝝ qbus modis spõte nascunt:& q nõ oia ubiq; nascũt & quæ non alibi nascant arbores cap.xxxii.
De cyppo:& q ex terra noua ali. q sape nascat quæ i ea antea nõ cap.xxxiii.
De hedera (fuerunt. cap.34.
De hedera quæ uocat smilax cap.xxxv.
De aqicis calamis & fruticibus. cap.xxxvi.
De salice gña eius octo: & q pter salicẽ sint utilia ligaturis & de ru cap.xxxvii.
De succis arboꝝ:& nã mate (bis riarũ:& de cædẽdis arboribus cap.38.
De teredinibus larice cap.xxxix.
De materiis:de magnitudie arbo rũ: & q cariẽ & ruinã nõ sentiũt: & de ppetuitate materiæ cap.xl.
De teredinibus cap.xli.
De materiis architecti: & q mate ries ad quid utilis:& quæ firmior materia in tectum cap.xlii.
De glutinãda materia:& lignis se ctilibus. cap.xliii.
De arboꝝ ætate: & quæ genera arboꝝ minime durant cap.xliiii.
Sũma res & historiæ & obseruationes. cxxxv.

Ex auctoribus.

M.Varrone:Fecciale:Nigidio:Cor.Nepote: Hi gino: Massurio:Catone: Mutiano. L. Pisone: Trogo: Calfurnio: Bassio: Cremutio: Sex. Ni gro:Cor.Bocce:Vitruuijo:Græcino.

Externis.

Alexandro polyhistore: Hesiodo: Theophra sto:Democrito: Isidoro: Tímeo: Mathematico.

ibro decimosextimo continent sa tiuarũ ac cultarũ arborũ naturæ.

Arboꝝ p̃tia mirabilia cap.i.

De natura celi ad ar bores: & quã partẽ celi spectare De societate celi & ter. (debeat cap.ii.
re ad arbores. cap.iii.
De qualitate regionum. cap.iiii.
Genera terrarum. cap.v.

De terra quam britãnia & gallia amat. cap.vi.
De græcoꝝ doctrina. cap.vii.
De terræ generibus. cap.viii.

De cineris ususet de fimo:et quæ sata uberiorẽ terrã faciãt et quæ

urant. cap.ix.
De satione arboꝝ: & q auulso ne nascuntur arbo res cap.x.
De transferendis seminariis:& ul mis ferendis & scrobibus. cap.xi.
De iterualis plãtadag: arboꝝ & úbris & stillicidiis & ub plantari debeant. cap.xii.

Quæ arbores tarde crescant: & quæ celeriter:et de sabina. cap.xiii.

De satione arboꝝ & insitione: & quomodo iuẽta sit tenera iserẽdi implastratio cap.xiii.

De uite inferenda cap.xv.

De emplastratione cap.xvi.

Exemplũ huius rei cap.xvii.

De cultura talear: & qbus tem poribus insitio fiat cap.xviii.

Quæ arbores societate gaudeãt: & de discipia oblaqãdi & acule De salicẽ et harũdineto:& (adi cap.xix.

cãteris cæduis ad pticas palos cap.xx.

De culturis et disciplina excolen dag: uinearum cap.xxi.

De sulco et uinear: putatione cap.xxii.

Ratio arbuttorum cap.xxiii.

De seruãdis uuis:et morbis arbo De pdigiis ex mutatione: (rum et de remediis ex arboribus: et q irrigatione pficiãt: et qliter rigã dum:et mirabilia de riguis cap.xxv.

De remediis morboꝝ arboꝝ cap.xxvi.

De caprificatione et stercoreatiõe cap.xxvii.

De diuersis medicamẽtis arborũ cõtra uenenata animalia:et cõtra formicas:& cõtra noxia animalia cap.xxviii.

Sũma res et historiæ et obserua tiones. d.lxxxi.

Ex auctoribus.

Cor.Nepote:Catone Celsorio.M. Varrõe Cel so: Virgilio: Higino: Sarfenis patre et filio: Scropha: Calfurnio: Bassio: Trogo: Aemilio: Macro:Græcino:Columella:Attico Iulio: Fa biano: Sura: Manilio: Doseno Mundo. C. Epidico.L.Pisone.

Externis

Isidoro: Theophrasto: Aristotele: Democrito Theopompo: Hierone rege: Attalo rege: Phi lometere rege: Archita: Xenophõte: Amphilo cho atheniense: Anaxipoli Tasio: Apollodoro Lemnio: Aristophane Milesio: Antigono Cy meo: Agathode chio: Apollonio pergamense: Bachio Milesio: Bione: Cherea atheniense: Chetecto: Item Diodoro priênio: Dione Colo

phonio: Epigene rhodio: Euagone Thasio: Euphronio: Ateneo: Androtide: qui de agricultura scripsit: Ascryone qui itez: Lyfimacho q itez: Dionysio qui magonem transfudit. Diophane qui ex Dionysio epitomen fecit: Aristandro q de portentis.

Libro Decimooctauo continetur de agricultura.

Quod antiqs maximū studiū agriculturæ fuit.

Quæ corona primo romæ

De iugere & actu & legibz circa

pecora: & quotiēs & qbus tēpibus

fuit sūma utilitas aīoīæ: & q agriculturæ illustres

Ratio de agricultura

Laus agricolæ: & quæ obseruāda in agro parando

De uisillaz positione: & præcepta antiquoz de agro colendo

De frugū generibus & natura

Nō oīa frumētī gñā ubiqz nasci.

& de reliquis ī oriēte generibus

De pistoriis & molitura & farina

De similagine: siligine: & de aliis gñibus & de pistura

De fermētis & panis faciēdi ratio

gñā: & quādo primū pistores romæ: & de cribris & alicæ

De leguminibus

De rapis & napis amīternis

De lupino

De uitia & eruō

De feno & faragine: & de ocimo: & de medica & cytho

De uitis frugū & remediis: & qd ī quozqz terræ gñe debeat feri

De pdigiis frugū: & arandi disciplīna: & uomez generibus

De tēpibus arādi & iūctiōne bouū.

De occidō & quodā aratōis gñe: & de iteratione & refectione

De cultura terræ

Exēpla diuersaz terraz: & sūma fertilitate & bīfera uite: & aquarū differentia

De q̄litate terræ & stercoratione

De bonitate seminum & disciplīna seminandi: & quātū ex quozqz genere frumenti in iugero ferendum: & temporibus ferendi

Digestio sydegi ī noctes et dies

Replicatio totius culturæ et qd quozqz mēse ī agro fieri oporteat

cap. i.

cap. ii.

cap. iii.

cap. iiii.

cap. v.

cap. vi.

cap. vii.

cap. viii.

cap. ix.

cap. x.

cap. xi.

cap. xii.

cap. xiii.

cap. xiiii.

cap. xv.

cap. xvi.

cap. xvii.

cap. xviii.

cap. xix.

Ne agricolæ aspiciant stellas: sed magis tempora serēdæ frugis: et ortus occasusqz syderis in quibusdam herbis et pro stellarum ortu et occasu

De pratis & reparatione prati & cotibus & falcibus & descriptio frugum & syderum

De tempestate utriusqz temporis & remediis sterilitatū

De messe & tritico & palea & frumento seruando

De uīdemia & autūni tēpibus

De lunari ratione

De uentoꝝ ratione

De limitatione agroꝝ

Pronostica tempestatum

Sūma res & historię & obseruationes. ii. m. lx.

cap. xxvii.

cap. xxviii.

cap. xxix.

cap. xxx.

cap. xxxi.

cap. xxxii.

cap. xxxiii.

cap. xxxiv.

cap. xxxv.

cap. xxxvi.

cap. xxxvii.

cap. xxxviii.

cap. xxxix.

cap. xl.

cap. xli.

cap. xlii.

cap. xliii.

cap. xliiii.

cap. xlv.

cap. xlvi.

cap. xlvii.

cap. xlviii.

cap. xlix.

cap. l.

cap. li.

cap. lii.

cap. liii.

cap. liiii.

cap. lv.

cap. lvi.

cap. lvii.

cap. lviii.

cap. lvi.

cap. lvii.

cap. lviii.

cap. lvi.

cap. lvii.

cap. lviii.

cap. lvi.

cap. lvii.

cap. lviii.

cap. lvi.

cap. lvii.

cap. lviii.

Ex auctoribus.

Massurio: Sabio: Cassio Hemia: Verrio flacco: L. Pifone: Cor. Celfo: Thurano Gracula: D. Sylano: M. Varrone: Catone Censorio: Scripha: Sarsenis patre & filio: Domitio Caluino: Higino: Virgilio: Trogo: Ouidio: Græcio: Columella: Tuberone: L. Aruntio qui græce de astris scripsit: Cæsare dictatore qui itez: Sergio: Paulo: Sabino: Fabiano: M. Cicerone: Calpurnio Basio: Atteio Capitone: Manilio: Sura: Actio: qui praxidica.

Externis.

Hesiodo: Theophrasto: Aristotele: Democrito: Hierone rege: Philometre rege: Attalo rege: Archelao rege: Archita: Xenophonte: Amphilocho Ateneo: Anaxipoli Thasio: Aristophag millesio: Apollodoro Lemnio: Antigene Miceæ: Agatocle chio: Apollonio pgameno: Aristandro ateneo: Bacchio millesio: Bione solense: Cherea atteniense: Cheresto: Item Diodoro prienneo: Dione colophonio: Epigene rhodio: Euagora thasio: Euphronio ateneo: androcione qui de agricultura scripsit: Eschryone qui item: Lyfimacho qui item: Dionysio qui Mago nem transfudit: Diophane qui ex Dionysio epitomé fecit: Palete: Eudoxo: Philippo: Calippo: Dositheo: Parmenisco: Melitone: Critone: Oenopide: Zenone: Eutemōde: Harpalo: Hecateo: Anaximandro: Sosigene: Hipparcho: Arato: Zoroastre archibio.

Libro decimonono continet lini natura: & mirabilia.

De lini satioe & gñibus eius: & quō pficiat: & de mappis: & lino nō ardēte: & qñ primū in theatris uela.

cap. i.

De sparti natura i & qñ primum
usus eius & qñ pficiat: & qñ sine
radice nascant: & uiuant. cap.ii.
De mysi & tuberibus:& de fūgis
pezicis laſerpito:& magyderi:&
rubia & radícula. cap.iii.
De hortogꝝ cura ex digestiōe ter-
ra: nacentiū pter fruges & fruti
Natura & genera & historia (ces
nascuntium in hortis rerum cap.v.
De hortēſium herbaꝝ radicibus
foliis floribus coloribus cap.vi.
Quoto die quæqꝫ herbaꝝ nascūt
ſata:& qñ quæqꝫ formant uel
digerant:& quogꝫ ſingula genera
ſunt:& quogꝫ plura. cap.vii.
Natura & gñā & historia: ad cō-
dimēta i horto ſataꝝ regꝫ. xxxvi. cap.viii.
De ſcniculo & canabi. cap.ix.
De morbis hortorum & remedia
circa formicas erucas & culices
Quæ magis ſint fortia uel minꝫ
& quibus falſa aquaꝝ proſint. cap.xi.
Ratio rigādogꝫ hortogꝫ & qñ trāſ
lata meliora ſiāt:& de ſuccis hor-
tenſiogꝫ & ſaporibus. cap.xii.
Summa res & historia: & obſeruatiōes. M.
c. xliiii.

Ex auctoribus.

M. Actio: Plāco. M. Varrone. D. Syllano: Cato-
ne Cēſorio: Higino: Virgilio: Mutiano: Celſo:
Columella: Calſurnio Baſſo: Manilio: Sura: Sa-
bino: Tyrone: Licinio: Macro. Q. Hirtio: Vi-
bio Ruſſino: Ceſenneo: q cepurica ſcripſit: Ca-
ſtrio: Item Firmio: Item Peritio.

Externis.

Herodoto: Theophrasto: Democrito: Ariſto-
mācho: Menādꝛo qui biochreſta ſcripſit: Ana-
xilaō. Opione.

Libro Viceſimo cōtinent medicinaꝝ
ex his q i hortis ſeruntur.

De cucumere ſilueſtri
& elaterio

cap.i.

De angurio-cucumere ſiue errati-
co:& de fatiuro:& de pepone

cap.ii.

De cucurbita ſilueſtri & rapo

cap.iii.

De napogꝫ dñis & raphano ſiue
ſtri:& d raphāo ſatiuo & paſtiaca

cap.iiii.

De ſtaphylino ſiue paſtinaca: &
gigidio:& ſiſere:& ſeſili: & inula:

cap.v.

& de cepe ſilueſtri

De porro ſectiū & capitato: &

cap.vi.

de alio

De laſtuca ſiluarica ſiue capſa:

cap.vii.

& ſopo & iſati & laſtuca ſilueſtri

De generibus betæ:& intꝫbis &

cap.viii.

cichorio:& ſeri genera duo

De braſſica & lapſana:& de braſ-

ſica marina:& ſcylla: & de bulbis

cap.ix.

& bulbine

De aſparagis & corruda: & liby-

cap.x.

co & horminio

De apio & apiastro: & helioſeli-

cap.xi.

no:& oreoſelino

De petroſelino & ocimo

cap.xii.

De ſilueſtri ocimo & eruca: & na

ſurtio & ruta

cap.xiii.

De mētaſtro & menta & pulegio

cap.xiiii.

& nepeta & de cumino

De cumino ethiopico:& de cap-

cap.xv.

pari:& de liguſtico: ſiue panace

De cunila gallinacea ſiue origa-

no & cunilagine & cunila ſatiua

cap.xvi.

& cunila montana

De petiti & origano & othimi

ne praſſio & tragorigano & hera-

clio & lepidio:& de gith ſiue melā

cap.xvii.

thio & aniſo

De aneto & ſagapenio: & de pa-

pauere albo & nigro:& qñ ſuc-

cap.xviii.

cus herbaꝝ colligēdo ē:& d opio

De empraſtico & erratico & glau-

cio ſiue paraliō & heraclio ſiue

cap.xix.

aphro:& de diacodio

De tichymalo & archalio & portulaca ſiue pe-

cap.xx.

plio & coriādro:& de attricipi

De malua malope & althea & la

pathon oxylapato hydrolapato

cap.xxi.

& hyppolapato & bubalapato

De ſinapis tribꝫ gñibꝫ & marru-

cap.xxii.

bio & ſerpillo & ſiſymbrio ſiue

thymbrāo & d lini ſemie & blito

De meū & Fœniculo hippomara

thꝛo: uel myſſeneo & canabi & d

cap.xxiii.

ſerula & carduis

Confeſtio theriacæ cōpoſitio me-

cap.xxiiii.

dicaminis antiochi

Summa medicinaꝝ & historia: & obſeruatiōes.

M. dc. vii.

Ex auctoribus.

Catone cēſorio. M. Varrōe. Pōpeio: Leneo: Gal-
lione: Higino: Sex. Nigro: q grace ſcripſit: lu-
lio baſſo qui item: Celſo: Antonio Caſtore.

Externis.

Democrito: Theophrasto: Orpheo: Menandro-
qui biochreſta ſcripſit: Pythagora: Nicandro.

Medicis.

Nicádro: Hippocrate: Chrysippo: Diocle: Opione: Heraclide: Hiferi: Dionysio: Apollodoro: Tarentino: Apollodoro: Citiense: Praxagora: Phistonico: medo: Dieuce: Cleopáde: Philistione: Asclepiade: Grateia: petronio: diodoro: Iolla: Erasistrato: diagora: andrea: Mnesicle: Epicarmo: damione: dalione: Sosimene: Hyepolo: metrodoro: Solone: Lycio: Olympiade: Thebana: Phyllino: Petridio: Mictione: Glaucia: Xenocrate.

Libro Vigésimoprimo continens flos & coronamétoꝝ naturā.

De mira flosꝝ uarietate cap.i.

De strophiole ferto: &

q primū flores miscere cœpint: &

qñ primū corolla inuenta uel apellata & quare. cap.ii.

Quis primū coronā foliis aureis & argenteis dedit: de honore coronaz apud antiquos & de Scipiōis honore: & de pachtilibus coronis: & Cleopatræ reginæ facta cap.iii.

De rosa in coronis: & de generibus eius: & ubi feratur cap.iiii.

De lilio tria gñā: & rōe ea iserēdi De uiolis: & de caltha & bacchar & combreto cap.vi.

De floribus atiqs & de odoramentoz diuersitate & saluicā & polio cap.vii.

De uestiū æmulatione cū floribꝝ & amarātho chrysocomē siue chry. cap.viii.

De honore coronaz & cy. (siti clamio & melotro & trifolio tria genera eius cap.ix.

De origano & thymo & melle atrico & coniza & louis flore & helino & abrotono & leucanthemo De amaraco ul' sansuco & nyctegreto & meliloto & uiola alba & codiamino & de siluestribus bulbis et helichyso & lychnis et de herbis citra mare cap.xi.

De cura apum et pabulo et morbis earum et remediis cap.xii.

De uenenato melle et de remediis mellis uenenati et mellis isai De melle qd' muscæ nō attingūt et alueariis et cura eoz si famem sentiūt apes et quō cæra fiat cap.xiii.

De herbis spōte nascentibus et De carduo helixine et (aculeatis tribulo et anchusa cap.xvi.

De diū herbaz p folia et q herbaz toto anno floreāt et hastula

regia et pitana et de gladiola cap.xvii.

De iūco gñā sex et de cypero et de medicamentis eaz et de cypro et odorato iunco cap.xviii.

Ex rosa medicinæ et de lilio et de narciso et ex uiola et de bacchar et cōbreto et asaro cap.xix.

De nardo gallico: et de croco medicinæ: et croco magno: et ex siri et saluicā et holochryso et chrysocome et meliloto. cap.xx.

De trifolio et thymo et homero calle: et de helenio et abrotono cap.xxi.

Ex leucathemo et salsuco medicinali Ex anemona medicinæ (cinæ cap.xxii.

Ex cœnâthe medicinæ cap.xxiii.

Ex heliocyro medicinæ cap.xxv.

Ex hiacyntho medicinæ cap.xxvi.

Ex uincaperuicā medicinæ cap.xxvii.

Ex colocasia medicinæ cap.xxviii.

Ex anthalio medicinæ cap.xxix.

De parthenio medicinæ cap.xxx.

De strichne medicinæ cap.xxxi.

De corcoro cap.xxxii.

De persoluta cap.xxxiii.

De mensuris et ponderibus cap.34.

Summa medicinæ historiar & obseruationes d.cc.xxx. Ex auctoribus.

Catone Césorio: M. Varrone Massurio: Antiate: C. Helio: Vestino: Vibio Rustino: Higino: Pomponio mela: Pompeio lenate: Cor. Celfo: Calurnio Basso: P. Largio: Licinio macro: Sestio: qui græce scripsit Iulio Basso: q item: Antonio Castore.

Externis.

Theophrasto: Democrito: Orpheo: Pythagora: Magone: Menandro: qui biochresta scripsit Nicandro: Homero: Hesiodo: Musco: Sophocle: Anaxilao.

Medicis.

Mnesio qui de coronis: Callimacho qui item: Phania physico: Simo: Timaristo: Hippocrate: Chrysippo: Diocle: Opione: Heraclide: Nicasio: Dionysio: Apollodoro Citiense: Apollodoro Tarentino: Praxagora: Plistonico medico Dieuche: Cleophanto: Philistino: Asclepiade: Carthecia: Petronio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Diagora: Andrea: Mnesicle: Epicarmo: Damione: Dalione: Sosimene: Theopolemo: Metrodoro: Solone: Lycio: Olympiade thebana Phyllino: Petreio: Mictione: Glaucia: Xenocrate.

Libro Vicesimosecundo continens de auctoritate herbarum. De gētibus herbis formæ gñā utē.

tibus.
 Quod herbis uestes ificiantur
 De corona graminea.
 De uarietate eius.
 Qui foli corona ea donati.
 Qui folus céturio coronatus.
 Medicinæ ex reliquis ornamētis & erynge.
 De herba q̄ cétu capita uocant
 De acháo & glycyrrhyza: & stomachice.
 De tribulo & generibus eius & medicinis.
 De stoebe & medicinis eius.
 De hyppophye & medicinis eius
 De urtica & medicinis eius.
 De lamio & medicinis eius.
 De scorpiõe: gñibusq; ac medicis
 De leucacátha siue phinio siue (eis) ischada & medicinis eius.
 De helxine p̄ditio p̄thenio syderite & medicinis eius.
 De chamæleõte generibusq; et medicinis eius.
 De coronopo et medicinis eius.
 De anchusa et p̄seudanchusa et medicinis earum.
 De onichylo: áthemio: lotho: et lotometra: heliotropio: tricocco et calitricho
 De picride: thesio et asphodelo: ha limo et acháto et bup̄sio: elaphoboscho fádice: et lasina: et d̄ ceualide: fio: syllobor: scolymo siue limoio et s̄cho cōdrilo siue cōdrili et boletis.
 De fūgis et silphio: et d̄ laser mede.
 De natura mellis et aq̄ mulsæ: et q̄ gñe ciborū mores imutent: et de melitide et cæra.
 Contra oppositiones medicorum medicinæ ex frugibus.
 Summa medicinæ et historiæ et obseruationes. dcccc.vi.

Ex auctoribus

lisdé quibus priore libro: et præter eos Chrysermo: Eratosthene: Alceo.

ibro Vigesimo tertio cōtinetur de cultis arboribus.

De medicinis uuarum recentium et fermentis. uuarum et uinaceis: et de uua theriace: et de uua passæ: et astaphide & alba phisagria pituitaria & labrusca: & de uite alba & nigra: & de mustis & uini generibus.

cap.i.
 cap.ii.
 cap.iii.
 cap.iiii.
 cap.v.
 cap.vi.
 cap.vii.
 cap.viii.
 cap.ix.
 cap.x.
 cap.xi.
 cap.xii.
 cap.xiii.
 cap.xiiii.
 cap.xv.
 cap.xvi.
 cap.xvii.
 cap.xviii.
 cap.xix.
 cap.xx.
 cap.xxi.
 cap.xxii.
 cap.xxiii.
 cap.xxiiii.
 cap.xxv.
 cap.i.

De aceto scyllino & oxymelle & sapa & saxe uini aceti & sapa
 De oleis & foliis oleæ: flore et cinere: et de oliua alba et nigra: et de amurca.
 De foliis oleastri et cœnathio oleo et coccio et amygdalino et laurino et myrteo chamæmyrsino et cupssino: citreo et caryino.
 De myrobalano palma et palma
 Medicinæ ex singulorū ge (clata) nerū flore: foliis: fructu: ramis cortice: ligno: succo: radice: cinere.
 De pyris & eorū obseruatōibus: et de ficorū obseruatōe: et caprifi et hermea et aliorū gñib; me
 De pineis et áygdalis et (dicinæ) nuce auellana: et d̄ nuce iuglåde et pistaciis et castaneis et siligs et cornu unedone et lauro
 De myrto satua: et myrtidano: et de myrto siluestri
 Summa medicinæ et historiæ et obseruationes. M. cccc. xix.

Ex auctoribus

C. Valgio: Pompeio Leneo: Sestio Nigro: qui græce scripsit: lul. Bassio: qui item: Antonio Castore. M. Varrone. Cor. Celfo: Fabiano

Externis

Teophrasto: Democrito: Orpheo: Pytagora: Magone: Menandro: qui biocresta scripsit: Nicandro: Homero: Hesiodo: Musco: Sophocle: Anaxilao. Medicis
 Mnesteo: Callimacho: Phania physico: Simo Timaristo: Hippocrate: Chrysippo: Diocle: Opiõe: Heraclide: Hicessio: Dionysio: Apollodoro Citiense: Apollodoro: Tarentino: Praxagora: Plistonico medico: Dieuche: Cleophanto: Philistione: Asclepiade: Crateia: Petronio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Digora: Andrea: Onorci: Mnestide: Epicarmo Demione: Datio ne: Cosimene Theopolemo: Metrodoro: Solone Lycio: Olympiade Thebana: Phillino: Peno: Mydione: Glaucia: Xenocrate.

ibro Vigesimo quarto continetur medicina ex arboribus siluestribus

Lotos
 Glans
 De coco ilicis et galla et uisco pilulis glande: de cerri radice et subere
 De fago et cupssio et cædro magna: de cædro de galbano
 De hammonico et styrace et spondylis

cap.i.
 cap.ii.
 cap.iii.
 cap.iiii.
 cap.v.

& sphão & terebitho & camapye
 & picio & refinis & picea & lentisco cap.vi.
 De pice spissa & ligda & palipissa &
 pissa fephalto & zopissa & tæda &
 lentisco cap.vii.
 De platão & fraxio & acere & alba
 pplo & ulmo & tilia & fabuco
 De falice & amerina & (iunipero
 vitibus & enistro cap.viii.
 De uirga sanguinea & silere & ligu
 stro & alno & hedera & cystho &
 cisso & erythrano & chamæcisso
 & smilace & de clematida cap.x.
 De arūdine & papyro & hebeno &
 rhododendro: de rhusen & hydro
 & cachrye & sabina & selagine &
 famulo & gummi medicinz cap.xi.
 De spina ægyptia & spina alba &
 achanto & acaria cap.xii.
 De uulgari spina & siluestri: & de sy
 risceptro: & de apêdicæ spina & py
 rachato & paliuro agfolia & taxo
 & rubis medicinz cap.xiii.
 De cynofrato & iō rubo & rhāno
 & lytio sarcocola & oporice medi
 De chamædrye & chamæda (cinaz
 phne & chamælea & chamæfice &
 chamæcisso chamæleuce & chamæ
 ciparisso & æpelopraso & stachye &
 clinopodio & centuculo & clemati
 de ægyptia medicinz cap.xv.
 De arō & dracūcio dracutio & eri
 & millefolio & herba eiusdē nōis &
 pseudōio & myrrihi & onobryche
 medicinz cap.xvi.
 De coriacesia & callicia & mēaicle:
 & aliis xxiii. & medicis eazē q̄s qdā
 magicas eē dicūt: & de cōsidia & de
 aproxi & recidiuis morboz cap.xvii.
 De eriphia & lanaria & stratioti me
 De herba q̄ nascit i capite (dicinz cap.xviii.
 statua: & de herba de sūmibz
 & herba ligua & cribro & fimetis
 & rhodo & ipia & ueneris peñe &
 nodia & philathropo & canaria lap
 pa & tordyle: & d gramine & dasy
 lo & sœnogræco medicinz cap.xviii.
 Sūma medicinz & historia & obseruationes.
 M.ccccxviii. Ex auctoribus
 C. Valgio. Ponpeio Leneo: Sex. Nigro: qui
 græce scripsit: Iulio. basso: qui item: Antonio
 Castore. M. Varrone. Cor. Celfo: Fabiano.
 Externis.

Teophrasto: Apollodoro: Democrito: Orpheo:

Pitagora: Magone: Manádro: q̄ biochresta scri
 psit: Nicandro: Homero: Hesiodo: Museo: So
 phocle: Anaxilao.

Medicis.

Mnesteo: Callimacho: phania physico: Simo:
 Timaristo: Hippocrate: Crypsippo: Diocle: Opti
 one: Heraclide: Hicéfio: Dionysio: Apollodo
 ro Citiéfio: Apollodoro Tarétino: Praxagora:
 Plifonico medico: Dieuche: Cleophatō: Philo
 stonē: Asclepiade: Crateia: Petronio: Diodoro:
 Iolla: Erasistrato: Diagora: Andrea: Enorta:
 Mnesicle: epicarmo: Demioē: Solimene: Theo
 polemo: Solone Licio: Metrodoro: Olimpiade
 thebana: Philino: Petreio Mictōe: Glaucia: Xe
 nocrate.

libro Vigesimoquinto cōtinēf nat
 ura herbarum spōte nascentium:
 auctoritas herbarum: & de origie
 usus earum. cap.i.

Qui latine usus herbarū scripserint: & qñ ad
 Romanos noticia earū puenerit: & qui primi
 græcorum de his composuerint: & de herba
 rum iuctione: & antiq̄ medicina: & q̄re minus
 exerceat̄ eorum remedia: & de cynorhodo:
 & de dracunculo medicinz. cap.ii.

De quodā pestifero fonte germania: & de bri
 tânica: & maximis morboz doloribus cap.iii.
 De moly & dodocatheo: & pconia uel pento
 robo: uel glycyfide & panace uel asclepio &
 heracleo panace chironio & panace centau
 reo ul' pharnaceo & eracleo syderio & hyofcy
 amo ul' apollinari siue altercangeno cap.iiii.

De linpzoiste: parthenio: hermipora siue poti9
 mercuriali: & achillea & panace heraclea sidi
 riti millefolio: & de scoparegia: & hesineo teu
 crio splenio: & de melapodio siue helleboro:
 quot ue eorū genera: & de nigro helleboro &
 albo medicinz: & quando detur: & quomodo
 sumendum: & quibus non dandum: & quod
 mures negat cap.v.

De mithridatia: & scordoti siue scordio: & po
 lemmonia ul' philateria ul' chiliodynama & eu
 patoria & centaurea siue chyronia & delecto
 centaureo libadio felle terræ & triorche medi
 cinæ cap.vi.

De climeno & gentiana & lysimachia & par
 thenide & artemisia & ambrosia & nympha
 & eracleo siue rhopalo & euphorbia medic
 næ cap.vii.

De plantagie & buglossio & cynoglossio & bu
 phthamo & scythica: & de spartania & hippice
 & eschamone: & de betonica & cantabrica &

consilagine: & hiberida: & chelidonia: & canaria: & elaphobosco: & dictāno: & aristolochia: & q̄ eius de le&atiōe inuoluāt pisces & statī capiant: & medicina cōtra serpētū īctus ex herbis quas superius nominauit cap.viii.

De argemonia & agarico: & echio: & hyoscyamo: & hierabotane: & blattaria & lemonia: & quinque folio: & dauco: persolata: & arctio: & cyclamini: & pucedano cap.ix.

De ebulo: & uerbasco: & thelegono: & de phrinio: & de alisma: & de peristerio: & demoly: & de antirrhino: & contra mala medicamenta: & de pericarmo cap.x.

De remediis: q̄ generatim mēbratimq; singulis corporis morbis eueniunt cap.xi.

De thyssellio & cētaurea: & chelidonia: & panace: & hyoscyamo: & euphorbio cap.xii.

De anagalli siue acoro & mādacora siue ciculo & cicuta & creno agrio & molibdena & iride & capno: & alicē & achoro cotyledo aizoo & ādrachne & erigerio: & de ophemorio: & de labro ueneris: & d ranūculo medicina: & de oris uitii cap.xiii.

Sūma medicina: & hīstoria: & obseruationes, M.cc. xcii. Ex auctoribus.

Sex, Gallico, Pompeio Leneo: Sestio Nigro: q̄ grāce scripsit: Iulio Basso q̄ itē: Antonio Castore: Cor. Celfo.

Externis.

Theophrasto: Apollodoro: Democrito: Iuba: Orpheo: Pythagora: Magone: Menandro: q̄ biochresta scripsit: Nicandro: Homero: Hesiodo: Musco: Sophocle: Xantho: Anaxilao.

Medicis.

Mnesteo: Callimacho: Phania physico: Timaristo: Simo: Hippocrate: Chrysippo: Diocle: Opione: Heraclide: Hicelio: Dionysio: Apollodoro Citiense: Apollodoro Tarantino: Praxagora: Plistonico medico: Dieuche: Cleophanto: Phylitione: Asclepiade: Crateia: Iolla: Erasistrato: Diagora: Andrea: Mnesicle: Epicharmo: Demione: Sofimene: Theopolemo: Metrodoro: Solone Lycio: Olympiade thebana: Phyllino: Petreio: Mictione: Glaucia: Xenocrate.

Libro Vicesimosexto cōtinent reliquæ p̄ morborū genera medicina: & de nouis morbis: & de lichene qd̄ sit: & q̄ primū in italia coeperit: & de carbūculo elephanti & colo cap.i.

Laus Hippocratis cap.ii.

De noua medicina: & Asclepiade medico: & q̄ rōne ueterē medicina mutauerit cap.iii.

Irrisio magice artis: & de lichene & tapfia cap.iiii.

Ad strumas: & ad digitos: & ad pectus et ad tuissimā medicina: cap.v.

De uerbasco & chamaeleuce uel thussilagine & bechio & aglea & salgia cap.vi.

Ad lateris dolores & pectoris: & ad horthophœas: ad iecinoris dolorem: cordis dolori pulmoni urinæ: tussi pectori ulceribus: pulmōi renibus: epaticis: ad uomitionē: ad singultus pleureticis cap.vii.

De ossibus uitii uentris & remediis eorū quæ circa uisū sūt: & de aluo sistēda uel soluēda cap.viii.

De pulegio et argemone cap.ix.

De nympha et abstinētia et appetentia ueneris: & d̄ satyrio erythrococto et crategi et sideriti cap.x.

Medicina: gēnerales de pedibus talis articulis neruis: et remedia contra morbos qui totū corpus occupant: et de myrtide et uigiliis et paralisi: et de febribus frigidis et febre iumentorū & phreneticis et chmazæce et aizoo et igne sacro cap.xi.

Ad eluxata mēbra et cōtra morbū regiū et contra furunculos et fistulas et inflationes et ambustionem et contra alios morbos ad neruos et sanguinem cap.xii.

De herba equiseti et stephanomeli et cristale et contra uermes cap.xiii.

De ulceribz ad plagas et de policnemo cap.xiiii.

De plurimis experimentis ad insciendos capillos: et partus eiciendos et continendos et aliorum remedia cap.xv.

Summa medicine et hīstoria: & obseruationes, M.cc.xciii.

Ex auctoribus.

M. Vatro: C. Valgio, Pompeio Leneo: Sestio Nigro: qui grāce scripsit: Iulio Basso: qui itē: Antonio Castore: Cor. Celfo.

Externis.

Theophrasto: Apollodoro: Democrito: Iuba: Orpheo: Pythagora: Magone: Menandro qui biochresta scripsit: Nicandro: Homero: Hesiodo: Musco: Sophocle: Xantho: Anaxilao.

Medicis.

Mnesteo: Callimacho: Phania physico: Timarcho: Simo: Hippocrate: Chrysippo: Diocle: Opione: Heraclide: Hicelio: Dionysio: Apollodoro Citiense: Apollodoro Tarentino: Praxagora: Plistonico medico: Dieuche: Cleophanto: Phylitione: Asclepiade: Crateia: Iolla: Erasistrato: Diagora: Andrea: Mnesicle: Epicharmo: Demione: Theopolemo: Metrodoro: Solone Lycio: Thebana Olympiade: Phylino: Petreio: Mictione: Glaucia: Xenocrate.

Libro Vigesimo septimo continentur Reliqua herbarum genera cap.i.

De aconito & panthera quæ extinguitur aconito cap.ii.

Quod oīum creaturaz cōditor sit deus cap.iii.

De æthiopide: & amaratho: & aloē: & alcea & aliphos: & alisma: & ādroface: & ādrofeno: & ambrosia: & aconi: & anagyro: & anonymo cap.iiii.

De aparine & arctio & aspleno & asclepiade & asi-

re uel bubonio & aſcyro uel aſtyroide: & aphace & de alcibio & aleſtorolopho cap.v.
 De alo (ſinthio cap.vi.
 De alga & acſtea & de ápelofagria & ab. cap.vii.
 De abſinthio & balote & botrye fruticofa & brayla & brio et bupleuri et caranante & calli & circea & circelſo & trategono & theligono & crocodilio & cynoforchy et chryſolachano et cuculo et cõ ſeruã cap.viii.
 De cocco gnidio et driopteris et dryphono & elatine et empetro ſiue calciſſraga et epicaſti uel helleborine et epimedio et enaphylo et ſilicepteri: et de ſemore bubulo cap.viii.
 De glaucio et glycyſide et glaphalio ſiue chamaeze lo et galedrago et holco et hyofiri et hoſtoſeo et hy popeſto cap.x.
 De hypogloſſa et tremulis hydropicis cõtra imagines orthopnoeas paralyſis incipientes cap.xi.
 De medio et myofata et myagro et natrice et othone et honoſma et onopõdo et ofiri et oxye et batrachio et polygono et leucáthemo & plythena et phyllõ et pheládrio et phaleri et polyrrhizo et pſerpina ga et de rhecoma d̄ ſefeda et ſtochade cap.xii.
 De ſolano et ſmyrnio et thelephio et trichomane et thalietro et thlaſpe et thragõia et tragõi & trago et tragologo et ſpõdile: et q̄dã morbi in q̄buſdã nõ ſunt gentibus cap.xiii.
 Sũma medicinæ et hiſtoriz et obſeruaciones, dc. ii.

Ex auctoribus.

Pompeio Leneo: Seſtio Nigro: q̄ grãce ſcripſit: Iulio baſſo: q̄ item: Antonio Caſſore: Cor. Celſo.

Externis.

Theophraſto: Apollodoro q̄ itẽ: Democrito: Ariſto: gitone: Orpheo: Pythagora: Magone: Menandro q̄ biochreſta ſcripſit: Nicãdro. Medicis.
 Mneſteo: Callimacho: Timariſto: Simo: Hippocrate: Chryſippo: Diocle: Optiõ: Heraclide: Hiceſio: Dionyſio: Apollodoro Citiẽſe: Apollodoro tarẽtio: Praxagora: Plĩſtõico medico: Dieuche: Cleophãto: Philoſtiõ: Aſclepiade: Crateia: Iolla: Eraſiſtrato: Diagora: Andrea: Mneſicle: Epicarmo: Demione: Soſimene: Theopolemo: Metrodoro: Solõẽ Lycio: Olympiade Thebana: Philino: Petreio: Mycidiõ: Glaucia: Xenon.

Libro Vigefimooctauo continenſ (crate de medicinis ex aialibus. cap.i.

An ſit in medẽdo aliq̄ uis uerborum: et ſanariet depelli cap.ii.

Remedia ex hoſe cõtra magos cap.iii.

De q̄buſdã fortilegiis et ſaliua hois cap.iiii.

De obſeruacione in uiẽtu (ieiuni. cap.v.

De ſternutãmẽto et uenere: et cãteris cap.vi.

De remediis muliebribus (remediis cap.vii.

Medicinæ ex aialibus pegrinis: de elephãto et leone de camelo et hyena et crocodilo et chamæleonte et

ſtinco et hippopotamo et lyncibus cap.viii.

Medicinæ cões ex ſeris aialibus: aut eiufdẽ generis placidis: lactis uſus: et obſeruatiões et caſeis: butyro et adipẽ cap.ix.

Medicinæ de apro et capris et eq̄s ſeris et remedia de beſtiis cõtra oẽs morbos (aialibus cap.x.

De remediis ad morboꝝ multa grãia ex cap.xi.

Ad faciei uitia: ceruicis et peſtoris morbos cap.xii.

Ad ſtomachi mala: lũbog̃ dolores: et renũ cap.xiii.

Ad aluũ ſiſtẽdã ſoluẽdã colicos dy. (uitia ſentericos: tenas nõquam et tineas cap.xiiii.

Ad ueſicæ cruciatus et calculos: de genitaliũ et ſedis uitii: et inguinũ remediis cap.xv.

De podagnis: ad morbũ comitalem: ad ſideratos: morbũ: p̄griũ: oſſaq̄ fracta remedia cap.xvi.

Ad febres: ad melãcholicos: letargicos: idropicos: ad ignẽ ſacq̄: & ad dolores neruõꝝ remedia cap.xvii.

Ad ſanguinẽ ſiſtẽdũ: cõtra ulcera et carcinomata ad ſcabie remedia: et quæ iſixa corpori extrahũt: et quæ cicatricibus p̄ſunt cap.xviii.

Ad muliebria mala medicinæ et ad infantii morbos: et ueneris remedia cap.xix.

Mira de aialibus cap.xx.

Summa medicinæ et hiſtoriz et obſeruaciones, dc. lxxxv.

Ex auctoribus.

M. Varrone. L. Piſone: Fabiano: Verre: Antiãte: Verrio Flacco: Catone Cẽſorio: Sergio: Sulpitio: Licinio Macro: Celſo: Maſſurio: Seſtio Nigro: q̄ grãce ſcripſit: Bytho Dinthaceno: Ophilio: Medico: Granio medicis. Externis.

Democrito: Apollõio q̄ et mirſin: Mileto Artemõẽ: Sextilio: Homero: Theophraſto: Lyſimacho: attalo: Xenocrate: Orpheo q̄ diophios: Archelao q̄ itẽ: Demetrio: Sotira: laide: Elephantide: Salpe: Olympiade thebana: Diotio: Iolla: miãtione: Smirneo: Aẽſchine medico: Hippocrate: Ariſtotele: Metrodoro: Icacida medico: Heſiodo: Dialcone: Cecilio: Bione: q̄ peridi nameon: Anaxilao: Iuba rege.

Libro Vigefimonono cõtinent medicinæ ex aialibus.

De origie medicinæ et qũ primũ clinice: et qũ primũ iatraliptice: et de Chryſippo: et Eraſiſtrato: et empirice: et Erophiſo: et reliq̄s illuſtribus medicis: et quoties rõ medicinæ mutata ſit: et q̄ primus Romæ medicus: et qũ et qd de medicis antiq̄ Romani iudicauerit: et uitia medicinæ cap.i.

De medicinis lanarum cap.ii.

De ouoꝝ natura cap.iii.

Remedia de cane: & ex aialibus q̄ placida nõ ſũt ſẽſera: & ex uolucris & contra morſus phalangiorum cap.iiii.

De ſeuo camellino & cane rabido & lacerta & anſeribus & colũbis & muſtelliſ remedia cap.v.

Ad alopecias tollendas & ad pilos reddendos &

ad lentes tollendas & ad palpebras & ad glau
comata & ad oculos & parotidas
remedia cap.vi.
Sūma medicīnæ et obseruationes. d.xxi.

Ex auctoribus.

M. Varrone. L. Pisone. Verrio Flacco. Antiate.
Nigidio. Cassio Hemina. Cicerone. Plauto. Cel
so. Sestio Nigro qui græce scripsit: Cecilio me
dico. Metello. Scipione. Ouidio poeta. Licinio
macro.

Externis.

Philopatore. Homero. Aristotele. Orpheo De
mocrito. Anaxilao.

Medicis.

Botrye: Apollodoro: Archidemo: Anaxilao:
Aristone. Xenocrate. Democrate. Diodoro.
Chryssippo philosopho. Horo. Nicadro: Apol
lonio Tyaneo.

ibro Tricesimo cōtinent medicīnæ
ex aialibus reliquæ prioris libri.

De origine magicæ artis: qñ & a q
bus coepit: & a quibus celebrata

fuerit cap.i.
De spēsbus magicæ artis: & Neronis: & mago
rum detestatio. cap.ii.

De talpis & reliquæ medicīnæ p morbos dige
stæ in animalibus: quorum genera placida sūt
aut fera cap.iii.

Quomō cōmendat os: cōtra maculas faciei &
fauciū uitia cap.iiii.

Ad strumas exulceratas: ad humeros: & pcor
diog dolores cap.v.

De pulmonū uitiiis icoris & sanguinis reie
ctionibus (media cap.vi.

Ad dysentericos & uētris mala re. cap.vii.

Ad calculos: & uesciæ dolores testiuq: & un
guinū tumores: & ad panos cap.viii.

Ad podagras: & articuloz dolores cap.ix.

Remedia aduersus morbos toti cor
cōtra morbū regiū: & frene (pori cap.x.

Ad ignē facie: ad carbūculos furūculos abusta
neruorūq: cōtractiones cap.xii.

Ad sanguinē sistēdū: & tūores uulnēz: ulcera:
uulnera: & alia mala ex aialibus re. cap.xiii.

Ad muliebria mala medē (media cap.xiiii.

Promiscuæ medicīnæ cap.xv.

De miraculis quarūdā bestiæ cap.xvi.

Sūma medicīnæ et obseruationes. dccc.liiii.

Ex auctoribus.

M. Varrone: Nigidio. M. Cicerone. Sestio Ni
gro: q græce scripsit. Licinio macro.

Externis.

Eudoxo: Aristotele: Hermippo: Homero: Ap

pione: Orpheo: Democrito: Anaxilao.

Medicis

Botrye horo: Apollodoro: Menadro: Archime
de: Aristote. Xenocrate: diodoro: Chryssippo Ho
ro: Nicandro: Apollonio Tyaneo.

ibro Tricesimo cōtinent medicī
næ ex aqñlibus: et aqñ mirabilia.

Aquæ mirabilia cap.i.

De dñia aquæ: medicinis et obser
uationibus. cc.lxvi. cap.ii.

De qualitate aquæ in salubritate uel cōmo
ditate earum cap.iii.

Aqñ subito nascētū aut dñnētū rō cap.iiii.

Obseruatio historica cap.v.

Rō aq ducēda: et quō medicatis utēdū: et qd
psit nauigatō et medicis aq maris cap.vi.

De generibus salis et cōfecturis et medicinis
et obseruationibus cap.vii.

De scōbro pisce et muria et alece cap.viii.

De natura salis et eius medicinis cap.ix.

De nutri generibus et cōfecturis et medicinis
et obseruationibus cap.x.

De spongiæ natura cap.xi.

Sūma medicīnæ historis et obseruatōes. dcccc.
xxiii. Ex auctoribus.

M. Varrone: Cassio Parmēse: Cicerone: Mutio:
Cor. Celso: Trogo: Ouidio: Polybio: Sornatio.

Externis.

Callimacho: Cecilio: Ctesia: Lyndo: Theophra
sto: Eudoxo: Theopōpo: Polyclito: Iuba Lyco:
Appione. Epigene: Pelope: Apelle: Democrito:

Thrasillo: Nicadro Menadro: comædo: Attalo:
Salustio: Dionysio: Andrea: Nicerato: Hippo
crate: Anaxilao.

ibro Tricesimo secūdo cōtinent re
liquæ medicīnæ ex aquatilibus.

De echeneide pisce: et mirabili eius
pprietate: de torpedine et marino
leporē: et mirabilia rubri maris cap.i.

De īgeniis et mansuetudine quorūdā pisciū et
ubi ex manu edāt: et ubi respōsa dant ex pisci
bus cap.ii.

De his qbus ī terris et ī ags uictus ē: et d casto
reis medicīnæ et obseruationes cap.iii.

De testudine et multoz piscium medicīnæ et
obseruationes cap.iiii.

De aqñlibus quoz remedia ī morbos digesta
sūt: et primum cōtra uenena: et uenenata aīa.
De ostreis et purpuris: alga: et (lia cap.v.

eoz remedia cap.vi.

Ad alopecias: et capillos oculoz et
De auriū: et dentiū remediis: (tia cap.vii.

et ad cutis uitia cap.viii.

Promiscuæ medicīnæ cap.ix.

Ad iocineris uitia laterūq; ad sto
machi alui:& alia pmissuæ medi
Ad urinā & calculo urēdo (cinæ cap.x.
rū uitia:& ad podagras medicīæ
& comitalem morbum cap.xi.
Ad febres osium genēq; & contra
diuersas infirmitates cap.xii.
Animalū osium in mari uiuentū
clxvi. genera esse cap.xiii.
Summa medicīnæ et historīæ et obseruatio-
nes.d.cccxxviii.

Ex auctoribus.

Licinio macro. Trebonio Nigro. Sestio Nigro
qui græce scripsit. Ouidio poeta. Cassio Hemi
na. Moccennate. L. Ateio.

Externis.

Iuba. Andrea. Salpe. Appiōe. Peope. Apelle Tha
sio. Thrasillo. Nicandro.

lbro Tricesimo tertio cōtinentur natu
ræ metallorum.

Quæ priā cōmēdatio metalloꝝ au
ri:& de origīe anulōꝝ aureoꝝ & mō auri apd
ātiquos:& eq̄stri ordine:& de iure anulōꝝ au
reorum cap.i.

De decuriis iudicū: & quotiens noīa equestris
ordinis imutata:& donis rei militariū & qñ
primum corona aurea cap.ii.

De reliquo usu auri i uiris & mulieribus:& de
nūmo aureo:& qñ primū signatū ē æs:argētū:
& auzē:& añq; signareq; mos in ære:& q; maxi
ma pecunia primo censu:& quotiēs: & quibus
tpibus auctoritas auri cap.iii.

Rō naturalis auri inueniendi:& qñ primū au
rea statua:& medicīnæ ex auro cap.iiii.

De chrysocolia:& medicīnæ:& chrysocolia. vi.
& mirabilia naturæ de glutinandis inter se p̄fi
ciendisq; metallis cap.v.

De argēto & argēto uiuo ex stibia siue alaba
stro:& scoria argēti:& de spuma
argēti cap.vi.

De minio q̄tæ auct̄ oritatis fuerit apud R̄ oma
nos:& origine ac inuentione eius:& cinabaris
rōne in picturis:& medicīnæ: de generibus mi
ni & rōne eius in picturis cap.vii.

De hydrargyro: de argēto inaurādo: de coticu
lis i argēti generibus & expimētis cap.viii.

De speculis & ægyptio argēto cap.ix.

De imodica pecūia:& quoz; maxie opes fuerit
& qñ primū Po. ro. stipē sparserit cap.x.

De luxuria & frugalitate in uasis & lectis argē
teis: qñ lāces imodicae factæ cap.xi.

De statuis argenteis & celatura argēti & cæ
teris quibsdam cap.xii.

De file: & ceruleo: & chrysocolia: & nestoria.

no:& cilono:& q; non oī anno æqualiter spēs
uendantur cap.xiii.
Summa medicīnæ & historīæ & obseruatio
nes. M. ccxy.

Ex auctoribus.

L. Pisone. Antiate. Vertio. M. Varrone. Corne.
Nepote: Messala russo: Marso poeta Butho: lu
lio basso: q; de medicinis græce scripsit: Sestio
nigro qui item: Fabio Vestale.

Externis.

Democrito: Metrodoro. Scepasio: Menæchmo
qui de toreutice scripsit: Xenocrate qui itē: An
tigonon qui item: Heliodoro q; de atheniēsiū
anathematis: Pasitele qui admirabilia opa scri
psit: Nymphodoro: Timeo q; de medicina me
tallica scripsit: Iolla: Apollodoro: Andrea: He
raclide: Diagora: Botryēse: Archimede: Diony
sio: Aristogene: Democrito: Mnesicle: Attalo
medico: Xenocrate Zenonis: Theomnesto.

lbro Tricesimo quarto continentur
aeris metalla: & ferri: & plumbi &
stagni cap.i.

Genus æris quæ corinthia: quæ de
liaca: quæ æginetica cap.ii.

De cadelabris tēploꝝ ornamētis cap.iii.

Quādo primū simulachrum romæ factū & de
origine statuaz: & honore statuaz: & generi
bus & figuris cap.iiii.

De statuis togatis: & quibsdam aliis & qui
bus primum in colūna: & qñ rostra: & quando
primum publice: & quæ primum statuæ ro
mæ cap.v.

De statuis sine tunicis: & quibsdam aliis: & quæ
prima romæ statua equestris: & qñ omnes sta
tuæ priuatim & publice sublata: & quibus ro
mæ mulieribus: & quæ priæ ab exteris publi
ce posita cap.vi.

De antiq; statuariis & pretiis signoz; imodi
cis & colossis i urbe celeberrimis cap.vii.

Nobilitates ex ære operum & artificum
cap.viii.

Differentiæ æris & mixturæ: & de seruando
ære cap.ix.

De cadmia medicīnæ cap.x.

De scorea & flore & squāma æris & stoniace
& æruginē & hyeratio cap.xi.

De scoletia & chalciti & p̄soro & chal
cantho cap.xii.

De pompholige & spōdio & antispōdio & di
phryge & triente ferulio cap.xiii.

De ferro & ferreis metallis & differen
tiæ ferri cap.xiiii.

De temperatura ferri: & medicīnæ ex ferro &
ex æruginē & rubiginē & squāma ferri & hy-

gremplastro cap.x.
De plūbi metallis & albo plūbo
& nigro. cap.xvi.
De stagno & plūbo argentario : &
quibusdam aliis cap.xvii.
Medicinæ de plūbo & scoria plū
bi: de molibēda siue galēa: de pſy
mitio & sandaraca cap.xviii.
Summa res & historiæ & obseruationes
dccc. xy. Ex auctoribus.

L. Pisone: Antiata. Verrio. M. Varrone: Mef.
salla: Ruffo: Marſo poeta: Butho: Iulio baſſo
q de medicina græce scripsit: Sex. Nigro: item
Fabio Veſtale. Externis.

Democrito: Metrodoro Sceptio: Menæchmo
q de toreutice scripsit: Xenocrate q itē: Antig
no q itē: Duride q itē: Heliodoro q de atheniē
ſiū anathemate ſcripsit: Nymphodoro: andrea:
Heraclide: Diagora: Botryeſe: Ialla: Appolodo
ro: Archimede: Dionyſio: Ariſtogene: Diomed:
Mneſicle: Xenocrate Zenonis: Theomneſto.

Libro Triceſimoquinto cōtinet ho.
nos picturæ.

Honos picturæ cap.i.
Honos imaginum cap.ii.

Quādo primū clypei imaginum
publice: & qñ i domibz poſiti &
de picturæ initiis & monochro
maton & primis pictoribus: &
antiquitate pictorū in italia cap.iii.
De pictoribus romanis & qñ pri
mū dignitas picturæ: & q uictō
rias ſuas pictura ppoſuerunt: &
quādo externis picturis dignitas
romæ cap.iiii.

Ratio pingendi de pigmentis cap.v.
De coloribus natiuis & factitiis cap.vi.

Qui colores udo nō iducāt: & q
bus coloribus atig pixerūt: & qñ
primū gladiatorum pugnæ pro
poſitæ ſunt cap.vii.

De ætatæ picturæ opū & artifi
cū indicatura nobilitatis. cccy. cap.viii.

Primū picturæ certamē: & q pri
mū penicillo pinxerunt cap.ix.

De auibus p picturā deceptis: &
qd difficillimum in pictura cap.x.

De auīū cantu cōpeſcēdo: & qui
encauſto & penicillo primus lacu
naria & cameras pinxerit: ſpar
ſimq; precia mirabilia picturæ. cap.xi.

Plastiſces primi iuuetores d ſimula
cris & uafis ſictilibz & pſcio eoz cap.xii.

Terræ uariētates: & de pulueri pu

teolō: & aliis terræ gñibus q i la
pidē uertūt cap.xiii.

De pietibus fornaceis & latericiis
& eoz ratione cap.xiiii.

De ſulphure & alumine & gene
ribz eoz & medicinæ cap.xv.

De terra ſania & eretria & chia
& ſibāſia: & phiti & appelliti me
Crete gñā ad ueſtiū uſus ci(diciæ cap. xvi.

molīa ſarda ūbrica: ſaxū argēta
Qui & quoz liberti ppoſiti (ria cap.xviii.

Terra exalata & terra clupea: ter
ra balearica: terra ebullitana cap.xix.

Summa medicinæ & historiæ & obſeruatiōes. d.
cccc. lvi. Ex auctoribus

Mefala oratore: Mefala ſene: Feneſtella atti
co. Verrio. M. Varrōe: cor. Nepote: Decio: Ecu
leone: Mutiano: Meliſſo: Vitruuio Caſſio ſeue
ro: Lōgulano: fabio ueſtale q d pictura ſcripsit
Externis.

Prasitele: Apelle: Melāthio: Aſclepiodoro: Eu
phranore: Parrhaſio: Heliodoro qui anathema
ta ſcripsit athenis: Metrodoro qui de archite
ctōice ſcripsit: democrito: Theophrasto: Appio
ne grāmatico q de metalica medicina ſcripsit.
Nymphodoro: Andrea: Heraclide: Iolla: apollo
doro: Diagora: Botryenſe. Archidemo: Diony
ſio: Ariſtogene: Demade: Mneſicle: Xenocrate
Zenonis: Theomneſto.

Libro Triceſimoſexto continent na
turæ lapidū & luxuriæ
marmorum. cap.i.

Quis primus i publicis
operibus oſtenderit cap.ii.

Qui primus pegrio marmore co
lumnas habuerit romæ cap.iii.

Qui primum laudati i marmore
ſcalpēdo: & qbus tēporibus cap.iiii.

Nobilitates opū & artifi cū i mar
more. c. xxvi. de marmore pario
& mauſoleo cap.v.

Quādo primū marmoz i ædifi
ciis uſus: & qſ primus romæ cru
ſtauerit pietes: & qbus ætatibus
quæq; marmora i uſū uenerit ro
mæ: & qſ primus marmora ſecue
rit: & rō ſecandi de arena cap.vi.

De naxio & harmonio: & de ge
neribus marmorum cap.vii.

De alabaſtrite & tigidido alabādi
De obeliſco thebaico: alexā (co cap.viii.

drio: & de illo q ē i circo magno cap.ix.

De illo q ē i capō martio pigno
De tertio obeliſco romæ (mōe cap.x.

In uaticano
De pyramidibꝫ ægyptiis & sphyn
De labyrinthis ægyptio: lem (ge
nio italico
De pēssili horto & oppido & tem
plo dianæ ephesiæ
De delubro cyzici & lapide fugi
tuo: & de echo septies resonāte
& ædificio sine clauo: & mirabi
lia ædificiorꝫ romæ.
De magnetis gñibꝫ & medicinis
De lapidibus q̄ cito absumūt cor
pa i eis cōdita: et de his q̄ diu ser
uāt: et de thasio lapide et medici
De ebore fossili et lapidi. (nis eis
bꝫ osseis et palmatis et alioꝝ gñi
De corallio: ul' pyrite et me. (bꝫ
dicinis eius: et ostracite: de amā
to lapide et medicinis eius: de mi
litino lapide et uiribus eius: de ga
gate lapide et medicis eius: de spō
giis et phrygio lapide et nā eius
De emathide et qnqꝫ gñibꝫ eius:
et schisto
De q̄tuor gñibus atetidis: et cala
mo et famio et arabo et pūicibꝫ
De lapidibꝫ mortariorꝫ medicia
liū & mollibꝫ lapidibꝫ et specfri
lapide et silicibus et phēgite et co
tibꝫ et reliqs ad structurā lapidi
bꝫ igni et tepēstatibꝫ resistētibus
De cisternis et calce et harenæ ge
neribꝫ et mixtura calcis et harenæ
et uitis structuræ et coctariis
et columnis
De medicis calcis et malta et gy
De pauimētis et qñ primū (plo
romæ: et subdualibus pauimētis
et grecāicis et qñ primū cameræ.
De origie uitri et rōne faciēdi: et
de obfiano uitro: et de generibus
multiformibus uitri
Igniū miracula et medicinæ pdi
Sūma medicinæ et historię (gia
et obseruationes. d. xxiii.

Ex auctoribus.

M. Varrōe: Celio: Galba. C. Icto: Muciano: Ne
pote Cor. L. Pisone: Tuberōe: Se. Fabio Vesta
le: Amo Fœciale: Fabiāo. C. Cēforio: Vitruuio

Externis

Teophrasto: Praxistelle: Iuba rege: Nicandro
Sotaco: Sudine: Alexandro polyhistore: Apio
ne: Plistonico: Duride: Herodoto: Eumero:
Anistagora: Dionysio: Archemidoro: Bucori:

cap. xi.

cap. xii.
cap. xiii.

cap. xiiii.

cap. xy.

cap. xvi.

cap. xvii.

cap. xviii.

cap. xlyiii.

cap. xx.

cap. xxi.

cap. xvii.

cap. xxiii.

cap. xxiiii.

cap. xxv.

cap. xxvi.

cap. xxvii.

da: Anthistene: Democrito: demotele: Lycea.

ibro Tricesimo septimo cōtinet ori
go gemmarum.

De gēma polycratis tyranni & pyr
rhi regis: & q̄ sculptores optimi: &
nobilitates artificū & qs̄ primꝫ dactylothecā
romæ habuit. cap. i.

De gēmis translati i triumpho
Pompei: & natura cristalli & me
dicinis: & luxuria circa eam & qñ
primū iuēta myrrhina: & luxuria
circa eā: et natura myrrhinogē et
q̄ mentiti sūt auctores de succio. cap. ii.

De ortu: et medicis: et generibꝫ:
et luxuria succinogē: et lyncurio:
et medicinæ cap. iiii.

De adamantis generibꝫ et medi
cinis et margaritis cap. iiiii.

De smaragdi generibꝫ: et gēmis
uiridibꝫ translucidis cap. v

De opali generibꝫ et uitis et ex
pimētis et uariis gemmis cap. vi.

De generibꝫ carbūculogē et uitis
et expimētis et gēmis ardētibꝫ cap. vii.

De generibꝫ topatii et callatē: et
de gēmis uiridibꝫ nō transluce
ntibus cap. viii.

De iaspidum generibus cap. ix.

De q̄busdā gēmis p̄ alphabeti or
dinem cap. x.

De gēmis p. b. & c. ordinem cap. xi.

De gēmis p. d. e. g. ordinem cap. xii.

De gēmis p. h. i. l. m. n. ordinem cap. xiii.

De gēmis p. o. p. & reliqs litteris
per ordinem cap. xiiii.

De gēmis q̄ a mēbris hoīūz co
gnomināf: & quæ ab aīalibus: &
de iis quæ a ceteris rebus cap. xy

De gēmis nascētibus & facticiis:
& figuris gemmæ cap. xvi.

De rōe pbandæ gemmæ cap. xvii.

Sūma res et historię et obseruationes. M. ccc.

Ex auctoribus

M. Varrone: Actis tiūphi: Mœcenate: Iaccho:
Cor. Boccho. Eternis

Iuba rege: Xenocrate Zenonis: Sudine. Eschy
lo: Philoxene: Euripide: Nicandro: Satyro:
Teophrasto: Carete: Philomere: Democrate:
Xenotino: Metróodoro: Sotaco: Pythea: Timeo
Siclo: Nicea: Theocresto: Afaruba: Mnasea:
Theomene: Ctesia: Mitridate: Sophocle: Arche
lao rege: Callistrato: Democrito: iūmō: Olym
pico: Alexandro polyhistore: Appione: Horo:
Zoroastre: Zaciālia.

An Finitus Sit Mundus: Et An Vnus.

CA. I.

VNDVM ET HOC QVOD NOMINE ALIO CAELVM APPELLARI libuit: cuius circūflexu regūtur cuncta: numē esse credi par est: aternū: immensum: neq; genitū: neq; iteritum unquā: Huius extra idagare nec itereft hominum: nec capit humana: coniectura mentis. Sacer est: aternus immēsus: totus in toto: imo uero ipse totū: finitus: ac īfinito similis. Omnīū regū certus: & similis incerto. Extra intra cūcta cōplexus ī se: idemq; regū naturā opus: & rerum ipsa natura. Furor est mēsurā eius animo quosdā agitalle: atq; prodere ausos. Alios rursus occasiōe hinc sumpta aut his data innumerabiles tradidisse mūdōs: ut totidē regū naturas credi oporteret. Aut si una omnes icubaret: totidē tamē soles: totidēq; lunas: & cetera etiā ī uno & immēsa: & innumerabilia sydera: quasi nō eadem

uel infinitus: ac finito similis.

questione semper in termino cogitatiōis occursura desyderio finis alicuius. Aut si hęc infinitas naturā omnīū artificii possit assignari: nō illud idē ī uno facilius fit intelligi tāto praeferim opere. Furor est profecto furor egredi ex eo: & tanquā īterna eius cūcta plane iam sint nota: ita scrutari extera: quasi uero mēsurā ullius rei possit agere: qui sui nesciat: aut mēs hominis uidere quā mundus ipse non capiat.

De Forma Eius.

CA. II.

Orma eius in specie orbis absoluti globatā esse nomē ī primis: & cōsensu in eo mortaliū orbem appellatiū. Sed & argumēta regū docēt: nō solū quia talis figura omnibus sui partibus uergit ī sese: ac sibi ipsa toleranda est: seque includit: & cōtinet nullaq; egēs cōpaginū: nec finē aut initīū ullis sui partibus sentiēs: nec quia ad motū quo subside uerti debeat (ut mox apparebit): talis aptissima ē: Sed oculoq; quoq; pbatōe q; cōuexus mediūsq; quacunq; cernatur: cū id accidere ī alia nō possit figura.

De Motu Eius.

CA. III.

Anc ergo formā eius aeterno: & irrequieto ambitu inenarrabili celeritate. xxxiii. horarū spacio circumagat. solis exortus & occasus haud dubiū reliquere: an sit immēsus & ideo sensum aurīū facile excedēs tātae molis rotatā uertigie assidue sonitus nō equidē facile dixerim: nō hercle magis q̄ circūactoz; simul tinnitus syderū: suosq; uoluētīū orbes. An dulci quidē: & incredibili suauitate cōcentus nobis qui intus agimus: iuxta diebus noctibusq; tacitus labis mundus: esse innumeras ei effigies animalīū rerūq; cundāq; impressas: Et ut ī uolucrū notamūs ouis leuitate cōtinua: lubricū corpus: quod clarissimi auctores dixere tenerū argumētis idicāt: quoniā idē deciduis regū omnīū seminibus innumerae ī mari praecipue: ac plarūq; cōfusus mōstrificā digenerāt effigies. Praeterea uisus pbatōe alibi plaustra: alibi uris: tauri alibi: alibi litterae figura cādidiore medio super uerticem circulo.

Cur Mundus dicat;

CA. IIII.

Quidem & consensu gentium moueor. Nam quem κοσμον grāci nomine ornamēti appellauerunt: eum & nos a perfectā absolutaq; elegātia mūdū. Caelū quidem haud dubie caelati argumēto diximus: ut interpretatur. M. Varro. Adiuvat rerum ordo descripto circulo: qui signifer uocatur ī. xii. animalīū effigies: & per illas solis cursu congruens tot saeculis ratio.

De Quattuor Elementis.

CA. V.

Ec de elemētis uideo dubitari quattuor ea esse. Igniū summo: inde tot stellaz; collucentiū illos oculos. Proximū spiritus: quē grāci nostriq; eodē uocabulo aera appellant. Vitālē hunc: & per cuncta regū meabilē: totoq; cōsertū: Cuius ī suspensam cum quarto aquaz; elemento librari medio spatii tellurē. Ita mutuo cōplexu diuersitatis effici nexum: & leuiā pōderibus inhiberi quominus euolēt. Cōtraq; grauiā ne ruāt suspēdi leuius ī sublime tēdētibus. Sic pari in diuersa nifu ui sua quaz; consistere irrequieto mūdī ipsius cōstricta circuitu: quo semper in se corrente inam atq; mediā ī toto terrā: eādēq; uniuerso cardine stare pēdētē librātē per quā pēdeat. Ita solā immobilitē circa eā uolubili uniuersitate eādēq; ex omnibus necli: eidēq; omnia inniti.

uel ignitū uel ignem cum

De Septem Planetis.

CA. VI.

a

Nter hanc cælumq; eodē spiritu pendent certis discreta spatiis. vii. sydera: quæ ab incessu uocamus errantia: cū errent nulla minus illis. Quoq; medius sol fertur amplissimā magnitudie ac potestate: nec tēporū modo terrarūq; sed syderū etiā ipsorū cælīq; rector. Hunc mūdi esse totius animū: ac planius mente: Hūc principale naturæ reglmen: ac numē credere deet opera eius extimantes. Hic lucē rebus ministrat: aufertq; tenebras. Hic reliqua sydera occultat. Hic uices tempog: annūq; semper renascentē ex usu naturæ temperat. Hic cæli tristitiā discutit: Atq; etiā nubila humā animi serenat. Hic suū lumē cæteris quoq; syderibus fœnerat: præclarus: eximius: omnia intuens: omnia etiā exaudiens: ut principi litterarū Homero placuisse in uno eo uideo.

De Deo.

CA. VII.

Vapropter effigie dei formāq; quærere imb ecillitatis humanæ reor: quīq; est deus (si modo est alius) & quacūq; in parte totus est sensus: totus est uisus: totus auditus: totus animā: totus animi: totus sui. innumeros qdem credere: atq; etiā ex uirtutibus uitīsq; hoīum ut pudicitia: concordia: mentē: spem: honorē: clāmētiā: fidem: aut (ut

Democrit placuit) duos oīno pœnam & beneficiū maiore ad socordia accedit. Fragilis & laboriosa mortalitas in parte ista digestis in firmitatis suæ memor: ut portissibiles coleret quīq; quomaxime indigeret. Itaq; noīa alia aliis gētibus: & numina in iisdem innumerabilia reperimus. In feris quoque in genera descriptis moribūq; multis etiā pestibus diū esse placata trepido metu cupimus. Ideoque etiā publice febrī sanū in palatio dicatū est: Orbonæ ad ædē Iarū ara: Et maxime fortunæ æsquiliis. Quāobrē maior cælitū populū etiā q̄ hoīum intelligi pōt: cū singuli quoque ex semetipsis totidē deos faciāt: lunones genioque adoptādo sibi. Gētes uero quædā anima lia etiā: & aliq̄ etiā obscena pro diis habēt: ac multa dictū magis pudēda p̄ fortidos cibos & alia si mīlia iurāt. Matrimonia quidē inter deos credi tantoque æuo ex hi nēminē nasci: & alios esse grāduos: semp̄q; canos: alios iuuenes: atq; pueros attri coloris: aligeros: claudos: ouo editos: & alternis diebus uiuētēs moriētēsq; pueniliū prope deliramētoḡ est. Sed p̄p̄ omnē impudētiā adulteria inter ipsos fingi: mox iurgia: & odia: atq; etiā furtorū esse: & scelerū numina. Deus est mortali iuare mortale: & hæc ad æternam gloriā uia: hæc pœres iere romani: hæc nunc cælesti passū cū liberis suis uadit maximus omnis aui rector Vespasianus Augustus fessis rebus subueniens. Hic est uetustissimus referendi benemerentibus grātiā mos: ut hoies numinibus ascribat. Quippe & omniū aliorū nomina deorū: & quæ supra syderū retuli ex talium nata sunt meritis. Iouem quidē aut mercuriū: aliterue alios inter se uocari: & esse cælestis nomēculaturæ quīs nō interpretatiōe naturæ fateat? Irridendū uero agere curā rerū humanarū: illud quicquid est sum mum. An ne tam tristi atq; multiplici ministerio non pollui credamus dubitemus? Vix prope est iudicare utrū magis conducatur generi humano quando aliis nullus est deorū respectus: aliis pendendus: externis famulantur sacris: ac digitis deos gestant: & monstra quoq; quæ colunt damnant: & excogitant cibos: imperia dira in ipsos ne somno quidem quieto irrogant. Non matrimonia: non liberos: non deniq; quicq̄ aliud nisi iubētibz sacris diligunt. Alii in ipso capitolio fallunt: ac fulminantem pœrant Iouem: & hos iuuant scelera: illos sacra sua pœnis agunt. Inuenit tamen inter has utraq; sententia ad medium sibi ipsā mortalitas nūmen: quominus etiam plana de deo concessio esset. Toro quippe mundo & locis omnibus: omnibzq; horis: hominū uocibus fortuna sola inuocatur: & una nominatur: una acculatur: una agitur rea: una cogitatur: sola laudatur: sola arguitur: & cum conuictis colitur: uolubilisq; a plerisq; uero & cæca etiā existimata: uaga: incōstans: incerta: uaria: indignorūq; faulrix: huic omnia expēda: huic omnia ferūtur accepta: & in tota ratione mortalium sola utraq; paginā facit. Adeoq; obnoxia sumus fortis: ut fors ipsa pro deo sit: qua deus pbatur incertus. Pars alia & hanc pellit: astroq; suo euentus assignat: & nascendi legibus semelq; in omnes futuros unq̄ deo decretū. In reliquū uero occidit datur. Sedere coepit sententia hæc: pariterq; & eruditū uulgus & rude in æa cursū uadit. Ecce fulgurū mōitus: oraculoq; præscita: aruspiciū prædicta: atq; etiā parua dictū in auguriis sternutamēta: & offensiones pedū. Diuus Augustus læuū pdidit sibi calcēū præpostere inductū: quo die seditio militari p̄p̄ assidit usq; est. Quæ singula improuidā mortalitatē inuoluūt: solū ut inter ista uel cer tū sit nihil esse certi: nec miserius quicq̄ homine aut superbius: Cæteris quippe animatiū sola ui diū cura est. In quo spōte naturæ benignitas sufficit: uno quidē uel præferēda cunctis bonis: q̄ de gloria: de pecunia: ambitio: superq; de morte non cogitat. Verū in his deos agere curam rerum humanarum credi ex usu uitæ est: pœnaq; maleficiis aliquādo seras occupato deo in rāta mole: nunq̄ autem irritas esse. Nec ideo proximum illi genitum hominē: ut uilitate iuxta beluas

colitur
uel tollitinductum
uel indi
ctum

esse. Imperfectæ uero in homine naturæ præcipua solatia: ne deū quidē posse omnia, Nāq; nec sibi potest mortē cōfiscere: si uelit: quod homini dedit. optimū in tāris uitæ poenis: nec mortales æternitate donare: aut reuocare defunctos: nec facere ut qui uixit nō uixerit: qui honores gessit: nō gesserit. Nullūq; habere in præterita ius præterit obliuioni. Atq; ut faceret quoq; argumentis societas hæc cū deo copuletur) ut bis dena uiginti nō sint: ac multa similiter efficere nō posse. Per quæ declaratur haud dubiæ naturæ potentia. Id quoq; esse quod deum uocamus. In hæc diuertisse nō fuerit alienum propter uulgatam assidue quætionem de deo.

De Natura Syderum Errantium.

CA. VIII.

 Inc redeamus ad reliqua naturæ syderum: quæ affixa diximus mûdo: nō illa ut exilissima uulgis singulis attributa nobis: & clara diuitibus: minoræ pauperibus: obscura defectis: & pro forte cuiusq; lucetia ad munera mortalibus. Quia nec cū suo quæq; homie orta moriunt: nec aliquē extingui decidua significat. Nō tāta cælo societas nobiscū est: ut nostro fato mortalis sit ille quoq; syderū fulgor. Illa nimio alimēto tracti humoris ignea uim abūdantia reddit. Cū decidere credunt: ut apud nos quoq; id luminibus accēsis liquore olei nota mus accidere. Cæterū æterna est cælestibus natura intextibus mûdi: intextusq; cœcretis. Potētia autē ad terrā magnopie eōq; pertinens: quæ ppter effectus claritatēq; & magnitudinē in tāta sub tilitate nosci poterūt: sicut suo demōstrabimus loco. Circuloq; quoq; cæli ratio in terrā mētio ne aptius dicet: qđo ad eā pertinet tota signiferi modulatio inuētionibus nō dilatis. Obliquitatē eius intellexisse: hoc est rerū fores apuisse Anaximander Milesius tradit primus olympiadē. Iuxta. Signa deinde in eo Cleostratus: & primū arietis ac sagittarii. Spharā ipsam ante multo atlas. Nisi relicto ipsius mûdi corpore reliqua inter cælū terrāq; tradent. Sūmū esse quod uocant Saturni sydus: ideoq; minimū uideri: & maxio ambire circulo: ac. xxx. anno ad breuissima fide suæ principia regredi: certū est. Oīum autē erratū syderū meatus interq; ea solis & lunæ cōtrariū mundo agere cursum: idest læuū: semper illo in dextrā præcipiti: & quīs assidua cōuersione immēse cele ritaris attollant ab eo: rapiaturq; in occasum: ad uerſo tamē ire motu: p suos quæq; passus ita fer ri in cōuolutus aer eandē in partē æternā mûdi uertigie ignauo globu torpeat: fide findat aduer ſo syderū uerbere discretus & digestus. Saturni autē sydus gelidæ ac rigētis esse naturæ: multoq; ex eo inferiōre Iouis circuli: & ideo motu celeriore duodenis circūagi annis (Tert. ut Martius: quod quidā Herculis uocat: ignea ardentis solis uicinatē bipis fere annis cōuertit. Ideoq; huius ardore nimio & rigore Saturni interiectū ambobus ex utroq; tēperari iouē: salutarēq; fieri deū. Inde sol is meatū eē partū quidem trecētar. Ix. Sed ut obseruatio umbrarū eius redeat ad notas quinos annis dies adiū: superq; quartā partē diei. Quā ob cām quinto āno unus intercalaris dies addit ut tempore: nō facilius solis itinē cōgruat. Infra solē ambit ingēs sydus appellatū Veneris: alter no meatu uagū: ipsiq; cognominibus æmulū solis & lunæ: præueniens quippe & ante matutinū exoriet: luciferi nomē accipit: ut sol alter: diemq; maturans. Cōtra ab occasu refulgens nūcupat uesper: ut prorogās lucē: uicēq; lunæ reddēs. Quā naturā eius Pythagoras Samius primus deprehēdit olympiadē circiter. xlii. quī fuit urbis Romæ ætate. cxlii. Largiori magnitudīne extra cūncta alia sydera: est claritatis quidē tātæ ut unius huius stellæ radiis umbræ reddat. Itaq; & in ma gno nominū ambitu est. Alii enim lunonis: alii isidis: alii matris deū appellauere. Huius natura cūcta generant in terris. Nāq; in alterutro exortu genitali rore cōspēgens. nō terræ modo coe ptus implet: uerū animantium quoq; omniū stimulat. Signiferi autē ambitū peragit tricenis & duo de quinquagenis diebus: ab sole nunq; abſtēns partibus sex atq; quadraginta longius (ut Ti meo placet) Simili ratione sed nequāq; magnitudīne scilicet aut ut proximū illi Mercurii sydus a quibūdā appellatū Apollinis in inferiōre circulo fectur. Ixi. diebus ocioe ambitu modo ante solis exortū: modo post occasum spīdēs: nunq; ab eo. xxiii. partibus remotior: ut Ctesias & Sofigenes docent. Ideo & peculiaris horū syderū stoli est: neq; cōmunis cū supradictis. Nāq; ea & quarta partē cæli a sole abesse & tertia: & aduerſa solī sæpe cernuntur: maioreq; aliis habent cūcta ple næ cōuersionis ambitus in magni annī ratione dicēdos.

De Lunæ Natura. CA. IX.

Ed oſum admiratione uincit nouiſſimū ſyduſ terrifcꝫ familiariffimū.& in tenebraſ
remediū ab natura repertū lunæ. Multiſſimi hæc ambage torſit ingenia contēplati-
uū:& proximū ignori ſyduſ maxie indignatū: creſcens ſemper:aut ſeneſcens. Et
modo curuata in cornua:mō æqua pꝑortice diuiſa:mō ſinuata in orbē: maculoſa:eo
dēqꝫ ſubito prænitens:immēſa orbe pleno:ac repēte nulla:aliuſ pernox:alias ſera:& parte diſ ſolis
luce adiuuſ:deſiciēſ:& in defectū tamē cōſpicua. Q uæ mēſ exitu latet cū laborare nō crediſ.

a ii

Iam uero humilis & excelsa: & ne id quidē uno modo: sed alias admota cælo: alias cōtigua mōti bus: nūc in aequilonē elata: nūc in austros deiecta. Quæ singula in eā deprehēdit hominū primus Endymion: & ob id amore eius captus fama traditur. Nō sumus profecto grati erga eos: qui labore curaq; lucē nobis aperuere. In hac luce mira quoc; humani ingenii peste sanguinē: & cædes cōdere annalibus iuuat: ut scelera hominū noscant mundi ipsius ignaris. Proxima ergo cardini: ideoq; minimo ambitu uicenis diebus septenisq; & tertia dici parte peragit spacia cadē: quæ Saturni sydyz altissimū. xxx. ut dictū est annis: dein remorata in coitu solis biduo cū tardissime a tricesima luce rursus ad eadē uices exit. Haud scio an omnīū quæ in cælo prænosci potuerunt magistra in. xii. spacia mēsum oportere diuidi annū: quādo ipsū totiens solē redeūdo ad principia cōsequi. Solis fulgore eā ut reliqua sydera tegi: siquidē i totū mutata ab eo luce fulgere: qualē i repercussu aquæ uolitare cōspicimus. ideo molliore & imperfecta ui soluere tātū humo reatq; etiā augere: quē solis radij absūmāt. ideo & inæquali lumine aspici: quia ex aduerso demū plena reliquis diebus tantū ex se terris ostēdat: quātū ex sole ipsa cōcipiat. In coitu quidē nō cerni: quoniā haustū omnē lucis auersa illo regerat: unde acceperit. Sydera uero haud dubie humo re terreno pasci: quia orbe dimidio nōnūq; maculosa cernāt: scilicet nōdū suppetente ad hauri endum ultra iusta ui. Maculas enim non aliud esse q̄ terræ raptas cum humore sordes.

De defectu Solis & Lunæ & de nocte.

CA. X.

Efectus autem suos & solis rem in tota contemplatiōe naturæ maximæ mirā & ostēto similem eorū magnitudinū umbræq; indices existere. Quippe manifestum est solem interuētū lunæ occultari: lunæq; terræ obiectu: ac uices redi cōdem solis radios luna iterpositi suo auferēte terræ: terræq; lunæ. Hac uero subeūte repētinis obdu ci tenebras: rursumq; illius umbra sydyz hebetari. Neq; aliud esse noctē q̄ terræ umbrā. Figurā autē umbræ similē metæ ac turbini iuerio: quādo mucro tātū ingratū: neq; lunæ excedat altitudinē: quoniā nullū aliud sydyz eodē mō obsecrē: & talis figura sēp in mucrone deficiat. Spatio quidē cōsumū umbras idicio sunt uolucrū palati uolatus. Ergo cōfiniū illis est aeris terminus initiūq; ætheris. Supra lunā pura oīa ac diuturnæ lucis plena. A nobis autē per noctē cernūt sydera ut reliqua lumina & tenebris. Et ppter has causas nocturno tēpore deficiat luna. Stati autē atq; mēstruū nō sunt utriq; defectus: ppter obliquitatē significari: lunæq; multiuagos (ut dictū est) flexus: non semper in scrupulis partium congruente syderum motu.

De syderum magnitudine.

CA. XI.

Acc ratio mortales animos subducit in cælū ac uelut inde cōtēplātibus triū maximarū regē naturæ partū magnitudinē detegit. Nō possēt quippe totus sol adimi terris i tercedere luna: si terra maior esset q̄ luna. Certior ex utraq; ualistas solis aperit: ut nō sit necesse amplitudinē eius oculorū argumētis atq; cōiectura animi scrutari. Immen sum esse cōstat: quia arborē in limitibus porrētag; in quolibet passuū milia umbras paribus iaciat iteruallis: tanq̄ toto spatio medius. Et quia per æquinoctiū omnibus in meridiana plaga habitātibus simul fiat a uertice. Itē quia circa solstitialē circulū habitātū meridie ad septentrionem umbræ cadāt: ortu uero ad occasum: quæ fieri nullo modo possent: nisi multo esset maior q̄ terra: & q̄ mōtē idā exortiens latitudine exuperat dextra leuāq; large amplectēs: præsertim terræ tato intervallo. Defectus lunæ magnitudinē eius haud dubia ratiōe declarat: sicut terræ par uitate ipsa deficiēs. Nāq; cū sint tres umbræ figuræ: cōstetq; si par lumini sit materia: quæ iaciat umbrā: colūnæ effigie iacine habere finē. Si uero maior materia q̄ lumem: turbinis rectū: ut sit imū eius angustissimū: & simili modo īfinita lōgitudō. Si minor materia q̄ lux: metæ existere effigie in cacuminis fine desinēt: talēq; cerni umbrā deficiētē luna palā sit: ut nulla amplius relin quā dubitatio superari magnitudine terrā. Id quidē & tacitis ipsius naturæ indicis. Cur enim partitis uicibus āni brumalis abscedit: ut noctiū opacitate terras reficiat: exsisturus haud dubie: & sic quoc; exurens quadam in parte: tanta magnitudo eius est.

Quæ quis inuenerit in obseruatione cælesti.

CA. XII.

T rationē quidē defectus utriusq; primus romani generis in uulgus extulit Sulpitius Gallus: qui cōf. cū. M. Marcello fuit. sed rē tribunus militū sollicitudine exercitiū libero: pridie q̄ Perſes rex supatus a Paulo est: in cōcione ab impatore pductus ad ſci nēdā eclipsim: mox & cōposito uolūne. Apud græcos autē inuestigauit primus oīum Thales Milesius olympiadis. xlviii. āno quarto: pdicto solis defectū: qui sub Astyage rege factus est urbis cōditæ anno. clxx. Post eos utriusq; syderis cursū in sexcētos ānos pēnuuit Hipparcus

altitudinē
uel latitudinē

ipsa uel
ipse

menes gentium diesq; & horas: ac situs locorum: & uicos populorum complexus æuo teste: haud alio modo: q̃ cōsilio: & naturæ particeps. Viri ingētes supraq; mortaliū naturā tantop̃e numinū lege deprehēsa: & misera hominum mēte absoluta ī defectibus stellag; scelera: aut mortē aliquā syderg; pauente. Quo in metu fuisse Sterfichori & Pindari uatū sublimia ora palā est deliquio solis: & in luna ueneficia arguēte mortalitate: & ob id crepitu dissono auxiliāte. Quo pauore ignarus causæ Nicias atheniensium imperator ueritus classē portu educere: opes egoq; afflixit. Magni ingenio & cæli interpretēs rerūq; naturæ capaces argumenti repertores: quos deos hominesq; uicistis. Quis enim hæc cernens: & statos syderū (quoniā ita placuit appellare) labores non suæ necessitati mortalis gēitis ignoscat. Nūc cōfessā de iisdē breuiter atq; capitaliatim attingā: ratione admodū necessariis locis strictiq; reddita. Nā neq; istituti operis talis argumētatio est: neq; omnium rerum afferri posse causas minus mirum est: q̃ constare in aliquibus.

De defectibus.

CA. XIII.

Efectus. cc. xxiii. mēsisbus redire ī suos orbes certū est. Solisq; defectū nō nisi nouissīma primaue fieri luna: quod uocat coitū. Lunæ autē nō nisi plena: semp; citra q̃ pxi me fuerit. Omnibus autē annis fieri utriusq; syderis defectus statis diebus orisq; sub terra. Nec tamē cū fiat supne ubiq; cerni: aliquādo ppter nubila: sæpius globo terræ obstatē cōuexitatibus mūdi. Intra ducētos annos Hipparchi sagacitate cōpertū est: & lunæ defectum aliquādo quinto mēse a priore fieri: solis uero septimo. Eandē bis in triginta diebus supra terras occultari: sed ab aliis atq; aliis hoc cerni. quæq; sunt in hoc miraculo maxime mira: cū ueniat umbra terræ lunā hebetari: nunc ab occasus parte hoc ei accidere: nūc ab exortus. Et quā nā ratione cū solis exortu umbra illa hebetatrix sub terra esse debeat semel iā acciderit: ut in occasu luna deficeret utroq; super terrā cōspicuo sydere. Nā ut in duodecim diebus utrūq; sydus quæreret: & nostro æuo accidit imperatoribus Vespasianis patre. iiii. filio iterum consil.

De Lunæ motu.

CA. XIII.

Vnā semper auersis a sole cornibus si crescat: ortus spectare: si minuat occasus: haud dubium est. Lucere dodrantis semuntias horarum ab secunda adiciētem usq; ad plenum orbem detrahentemq; in diminutionem: intra. xliii. autem partes solis semper occultant esse. Quo argumento amplior errantium stellarum q̃ lunæ magnitudo colligitur: quando illæ & a septenis interdum partibus emergāt. Sed altitudo cogit minores uideri: sicut affixas cælo solis fulgore interdiu non cerni: cum æque die ac noctū luceat: idq; manifestum fiat defectibus solis: & præaltis puteis.

Errantium motus: & luminum canonica.

CA. XV.

Errantiū autem tres quas supra solem dicimus sitas: occultantur meātes cum eo. Exoriantur uero matutino discedentes partibus nunq̃ amplius undenis. Postea radiorum eius contractu teguntur: & in triquetra a partibus. c. xx. stationes matutinas faciunt: quæ & primæ uocant: mox in aduerso a partibus. c. lxxx. exortus uespertinos. Iterūq; in. c. xx. ab alio latere appropinquāt stationes uespertinas: quas & secundas uocant: donec affectus in partibus duodenis occultet illas: qui uespertini occasus appellant. Martis stella ut propior etiam ex quadrato sentit radios ab. lxxxx. partibus: unde & nomē accepit. Is motus primus & secundus nonagenarius dicitur ab utroq; exortu. Eadē stationalis senis mēsisbus cōmorat in signis: alioquin bimestris cū cæteræ utraq; statione quaternos menses nō impleant. Inferiores autem duæ occultant in coitu uespertino simili modo: relictoq; sole totidē in partibus faciūt exortus matutinos: atq; a lōgissimis distantia suæ meris semel insequunt: adeptaq; occasum matutino cōdunt: ac prætereūt: mox eodē intervallo uesperī exoriant: usq; ad quos diximus terminos. Ab his retrogradiant ad solē: & occasu uespertino delitescūt. Veneris stella & statōes duās matutinā uespertināq; ab utroq; exortu facit a lōgissimis distantia suæ finibus. Mercurii statōes breuiter momēto: q̃ ut deprehēdi possint. Hæc est luminū occultationūq; ratio pplexiore motu: multisq; inuoluta miraculis. Si quidē magnitudines suas: & colores mutant: & eadē ad septentrionē accedunt: abeuntq; ad austrum: terrisq; propiores: aut cælo repente cernuntur. In quibus aliter multa q̃ priores tradituri fatemur: ea quoq; illorum esse mueris: qui primi quærēdi quas demōstrauerūt. Modo ne quis desperet sæcula proficere semper. Pluribus de causis hæc omnia accidunt. Prima circularum est: quos græci apsidas in stellis uocat: etenim græcis utēdū erit uocabulis. Sūt autem hi sui cuiq; earū: alitq; q̃ mundo: quoniā terra a uerticibus duobus quos appellauerunt polos: centrū cæli est: nec nō signiferi oblique inter eos siti. Omnia autē hæc cōstāt ra-

tione circini semper indubitata. Ergo ab alio cuius centro apsidēs suā exurgunt. Ideoq; diuersos habent orbes motusq; dissimiles: quoniam interiores apsidēs necesse est breuiores esse.

Quare eadem alias altiora: alias inferiora uideantur. CA. XVI.

Gitur a terrā centro apsidēs altissimæ sunt: Saturno in scorpiōe. Ioui in uirgine. Marti in leone. Soli in geminis. Veneri in sagittario. Mercurio in capricorno: Medis omnium partibus. Et e cōtrario ad terrā centrum humillimæ atque proximæ. Sic fit ut tardius moueri uideantur: cum altissimo ambitu feruntur. Non quia accelerent tardentue naturales motus: qui certi ac singuli sunt illis: sed quia deductas ab summa apside lineas coartari ad centrum necesse est: sicut in rotis radios. Idemque motus alias maior: alias minor centri propinquitate sentitur. Altera sublimitatum causa. quoniam a suo cetro apsidēs altissimas habent in aliis signis. Saturnus in libræ parte uicesima. Iuppiter cācri. xv. Mars capricorni. xxviii. sol arietis. xix. Venus piscium. xvi. Mercurius uirginis. xv. Luna tauri. iiii. Tertia altitudinum ratio cæli mensura non circuli intelligitur: subire eas: aut descendere per profundum aeris oculis estimantibus. Huic connexa latitudinum signiferi obliquitatisq; causa est. Per hunc stellæ quas diximus errantes ferunt. Nec aliud habitatur in terris q̄ quod illi subiaceat. Reliqua a polis squalent. Veneris tantum stella excedit eum binis partibus. Quæ causa intelligitur efficere ut quædam animalia & in desertis mundi nascantur. Luna quoq; per totam latitudinem eius uagatur: sed omnino nō excedens eum. Ab iis Mercurii stella laxissime: ut tamē duodenis partibus (tot enim sunt latitudines) non amplius octonas pererret: neq; has æqualiter. Sed duas medio eius: & supra. iiii. infra duas. Sol deinde medio fertur inter duas partes flexuoso draconum meatu inæqualis. Martis stella quattuor medias. Iouis mediam & super eam duas. Saturni duas ut sol. Hæc erit latitudinum ratio ad austrum descendētium: aut aquilonē subeūtium. Hæc cōstare & tertiā illā a terra subeuntia in cælū. Et pariter scandi eā quoq; existimare pleriq; falso. Qui ut coarguāt: aperienda est subtilitas immensa: & oīs eas cōplexa causas. Cōuenit stellās in occasu uestertino p̄ximas esse terræ: & latitudine: & altitudine exortusq; matutinos in initio cuiusq; fieri. Stationes in mediis latitudinū articulis: quæ uocat ecleptica: perinde cōfessum est motū augeri: q̄ diu in uicino sint terræ: cū abscedat in altitudinē: minui. Quæ ratio lunæ sublimitatibus maxie approbatur. Aeq; nō est dubiū in exortibus matutinis etiā numeq; augeri: atq; a stationibus primis tres superiores dimini usq; ad stationes secūdas. Quæ cū ita sint: manifestū erit ab exortu matutino latitudines scādi: quoniā in eo primū habitu incipiāt partius adici motus. In stationibus uero primis & altitudine subire: quoniā tū primū incipiāt detrahi numeri: stellæq; retroire. Cuius rei ratio priuatim reddēda est. Percussæ in qua diximus parte & triangulo solis radio inhibetur rectū agere cursum: & ignea ui leuāt in sublime. Hoc nō protinus itelligi potest uisu nostro: ideoq; existimant stare: unde & nomē accepit statio. Progredis deinde eiusdē radii uolētia: & retroire cogit uapor percussas. Multo id magis in uestertino eaz exortu toto sole aduerso: cū in summas apsidēs expellunt: minimeq; cernūtur: quoniā altissime ab sunt: & minimo ferunt motu: tāto minore cū hoc i altissimis apsidū euenit signis. Ab exortu uestertino latitudo descendit: partius iā se minuēte motu: nō tamē ante stationes secūdas augēte cū & altitudo descendit superiē ab alio latere radio: eadēq; ui rursus ad terras deprimente: quæ sustulerit in cælū ex priore triquetto. Tantū interest subeant: ne radii an superueniāt. Multoq; eadē magis in uestertino occasu accidunt. Hæc est superioꝝ stellaz ratio. Difficilior reliquarū: & a nullo ante nos reddita.

Catholica Syderum errantium.

CA. XVII.

Rimum igitur dicatur cum sint diuersæ stellæ: cur Veneris stella nunq̄ lōgius. xlv. partibus. Mercurius. xx. a sole abscedant. Sæpe citra eas ad solem reciprocant. Cōuersas habent utraq; apsidēs: ut infra solē stitæ: tātumq; circulus earum sub terra est: quātum superne prædictaz: & ideo non possunt abesse amplius: quoniam curuatura apsidum ibi non habet longitudinem maiorem. Ergo utraq; simili ratione admodum statuūt apsidum suarum margines: ac spatia longitudinis lantudinum euagatione pensant. At enim cur nō semper ad. xlv. & ad partes. xx. perueniunt: immo uero. Sed ratio canonica fallit. Nanq; apparet apsidēs quoq; earum moueri: q̄ nunq̄ transeant solem. Itaq; cum in partem ipsam eius incidere margines alterutro latere: tum & stellæ ad longissima sua interualla peruenire intelliguntur: cū citra fuere margines totidē partibus: & ipse oculus redire credūtur: cū sit illa semper utriq; extremas summa. Hinc & ratio motuū cōuersa intelligitur. Superiores enim celerem ferunt in occasu uestertino: hæc tardissime. Illæ a terra altissime ab sunt: cū tardissime mouentur: hæc cū ocis-

ad uel sed

fine. Quia sicut in illis propinquitatē centri accelerat: ita in iis extremitatē circuli. Illæ ab exortu matutino minuerē celeritatem incipiunt: hæc uero augere. Illæ retro cursum agunt a statione matutina usque ad uespertinam. Veneris a uespertina usque ad matutinam. Incipit autem ab exortu matutino latitudinem scādere. Altitudinem uero ac solem insequi a statione matutina occisima in occasu matutino & altissima. Digredi autem latitudine: motumque minuerē ab exortu matutino retro quidem ire: simulque altitudine digredi a statione uespertina. Mercurii rursus stella utroque modo scādere ab exortu matutino: digredi uero latitudine a uespertino: consecutoque sole ad .xv. partium intervalum consistit quadriduo prope immobilis. Mox ab altitudine descendit: retroque graditur ab occasu uespertino ad exortum matutinum. Tātumque hæc & luna totidem diebus quot subiere: descendunt. Veneris quindicies & pluribus subit. Rursus Saturni & Iouis duplicato digrediuntur. Martis etiam quadruplicato. Tanta est naturæ uarietas. Sed ratio euidens. Nam quæ in uaporem solis nituntur: etiam descendunt ægre. Multa promi amplius circa hæc possunt secreta naturæ legesque: quibus ipsa seruiat: exempli gratia. In Martis sydere cuius est maxime inobseruabilis cursus nunq̃ id stationem facere. Iouis sydere triquetto raro admodum sexaginta partibus discreto. Qui numerus sexangulus mundi efficit formas. Nec exortus nisi in duobus signis tantum cancri & leonis simul edere. Mercurii uero sydis in piscibus exortus uespertinos raro facere: creberrime in uirgine. In libra matutinos. Item matutinos in aquario: rarissimos in leone. Retrogradum in tauro & in geminis non fieri. In cancro uero non citra .xv. partem. Luna bis coitum cum sole in nullo alio signo facere q̃ geminis. Non coire aliquando in sagittario tantum. Nouissimam uero primamque eadem die uel nocte nullo alio in signo q̃ ariete conspici: id quoque paucis mortalium contigit. Et inde fabula cernendi lynceo. Nō comparere in cælo Saturni sydis & Martis cum plurimum diebus. clxx. Iouis. xxxvi. aut cum minimum denis detractis diebus. Veneris. lxxix. aut cum minimum. lii. Mercurii. xlii. aut cum plurimum. xvii.

Quæ ratio colores eorum mutet.

CA. XVIII.

Olores ratio altitudinem temperat: siquidem earum similitudinem trahunt: in quæ aera uenere subeundo: tingitque appropinquatē utralibet alieni meatus circulus. Frigidior in pallorem. Ardentior in ruborem. Ventosus in horrorem. Sol atque commissuræ absidum extremæque orbitæ a terra in obscuritatē. Suus quidē cuiq̃ color est. Saturno cæcidus. Ioui clarus. Marti igneus. Lucifero candens. Vesperī refulgens. Mercurio radians. Lunæ blandus. Soli cum oritur ardens postea radians. His causis connexo uisu & earū quæ cælo continentur. Namq̃ modo multitudo conferta inest circa dimidiōs orbis lunæ: placida nocte leniter illustrante eas. Modo raritas ut fugisse miremur plenilunio abscondente: aut cum solis supraue distarum radii uisus perstrinxere nostros. Et ipsa autem luna ingruentium solis radiorum haud dubie differentias sentit: hebetante cætera inflexos mundi conuexitate eos: præterq̃ ubi recti angulorum competunt ictus. Itaq̃ in quadrato solis diuidua est: intriquetio semī ambitur orbe: impletur autem in a duerso: rursusque minuens easdem effigies paribus edit inter uallis: simili ratione qua supra solem tria sydera.

earum uel
inerunt iis

Solis motus & dierum inæqualitatis ratio.

CA. XIX.

Ol autem ipse quattuor differentias habet bis æquata nocte diei: uerno & autumnos & in centrum incidens terræ octauis in partibus arietis ac libræ. Bis permutatis spatiis in autum diei bruma octaua in parte capricorni. Noctis uero solstitio totidem in partibus cancri. Inæqualitatis causa obliquitas est signiferi: cum pars æqua mundi super subterque terras omnibus fiat momentis. Sed quæ recta in exortu suo consurgunt: signa longiore tractu tenent lucem: quæ uero obliqua ociores transeunt spatio.

Quare Ioui fulmina assignentur.

CA. XX.

Atet plerq̃ magna calē affectatōe cōpērtū a pīcipibz doctrīnæ uirīs supnōz triū syderū ignes esse: qui decidui ad terras fulminū nomē habeāt. Sed maxime ex iis medio loco siti: fortassis quoniā cōtagiū nimii humoris ex superiore circulo: atq̃ ardoris ex subiecto per hunc modum egerat. Ideoq̃ dictum Iouem fulmina iaculari. Ergo ut e flagrante ligno carbo cum crepitu: sic a sydere cælestis ignis expulitur: præscita secum afferēs: ne abdicata quidē sui parte in diuinis cessante operibus. Idq̃ maxima turbato sit aere: quia collectus humor abundantiam stimulat: ut quia turbatur quodā ceu grauidi syderis partu.

Intervalla syderum

CA. XXI.

a iiii

Nterualla quoq; syderum a terra multi indagare tentauerunt. Et solem abesse a luna unde uiginti partes: quātum lunam ipsam a terra prodiderunt. Pythagoras uero uir sagacis animi a terra ad lunam. cxxv. milia stadiorum esse collegit. Ab ea usq; ad solē duplū. Inde ad duodeci signa triplicatū. In qua scētia & Gallus Sulpitius noster fuit.

De syderum musica.

CA. XXII.

Ed Pythagoras interdū ex musica ratiōe appellat tonū: quātū absit a terra lūa. Ab ea ad Mercuriū spātiū eius dimidiū: & ab eo ad Venerē. A qua ad solē se sequiplū. A sole ad Martē tonū. i. quātū ad lunā a terra. Ab eo ad Iouē dimidiū: & ab eo ad Saturnū dimidiū. Et inde se sequiplū ad signiferū. Ita septē tonos effici: quā diapaſon harmoni

septem uel
sex

am uocat: hoc est uniuersitatem cōcentus. In ea Saturnum Dorio moueri. Mercuriū Phthongo. Iouem phrygiō: & in reliquis similia iucunda magis q; necessaria subtilitate.

De mundi geometria.

CA. XXIII.

Tadiū. cxxv. nostros efficit passūs: hoc est pedes sexcētos. xxy. Possidōis nō mius. xl. stadiog; a terra altitudinē esse: in qua nubila ac uētī nubesq; pueniāt. Inde purū liqui dūq; & impurbarē lucis aerē. Sed a turbido ad lunā uicies cētū stadiog;. Inde ad solē quingies milies. Eo spatio fieri ut tā imēſa eius magnitudo nō exurat terras. Plures aut nubes nōingētī stadiis in altitudinē subire. pdiderūt. Incōperta hęc & extricabilia: sed tā pdenda: q̄ sunt pdita. In quis tamē una ratio geometricā collectiōis nunq̄ fallacis possit nō re pudari: si cui libeat altius ista psequi. Nec ut mēſura (id enim uelle pene demētis oci est) sed ut tā tū cōiectiōi animo constet estimatio. Nā cū trecētis. lx. & fere sex partibus orbis solis ex circuitu eius patere appareat circulū per quē meat: sempq; dimetiēs tertiā partē ambitus: & tertiā paulo minus septimā colligat: appareat dēpta eius dimidia: quoniā terra cētralis interueniat. Sextā uero partē huius immēſi spātiū quod circa terrā circuli solaris animo cōprehēdit inesse altitudinis spatio. Luna uero duodecimā: quoniā tāto breuiore q̄ sol ambitu currit. ita ferri eā in medio solis ac terrā. Miz; quo pcedat improbitas cordis humani paruulo aliquo inuitata successū. Sicur in supradictis occasiōē impudētiae largit: auſq; diuinare solis ad terrā spātia. Eadē ad cælū agūt: quoniā sit mediū sol: ut ptius mūdī quoq; ipsius mēſura ueniat ad digitos. Quātus. n. di metiens habeat septimas: tātas habere circulū duo & uicesimas: tanq̄ plane a ppēdiculo mēſura cæli cōſtet. Aegyptia: ratio quā Petosiris & Necepos ostēdere: singulas partes i lunari circulo (ut dictū est) minimō. xxxiii. stadiis paulo amplius patere colligit. In saturni amplissimo duplū. In solis quē mediū esse diximus utriusq; mēſurā dimidiū. Quā cōputatio plurimū habet pudoris: quoniā ad saturni circulū addito signiferi ipsius intervallo: nec nūerabilis multiplicatio efficit.

De repentinis syderibus.

CA. XXIII.

x

Estant pauca de mūdo. Nāq; & in ipſo cælo stellā repēte nascunt plura eaz; genera.

De cometis & cælestibus pdigiis: natura: & situ: & generibus eoz;. CA. XXV.

Ometas græci uocāt: nostri crinitas horrētes crine sanguineo: & comaz; mō i uertice hispida. Iidē pogōnis: qbus inferiore ex parte in speciē barbā lōge pmittit iuba: Acōtiā iaculi mō uibrant occisimo significatu. Hęc fuit de qua qnto cōſulatu suo Tyberius impator Cæſar pſcario carmine pſcripſit ad hūc diē nouiſſime uſam. Eas dē breuiore: & in mucronē ſaltigiatas xiphias uocauere: quæ sunt oſum palidissime: & quodā gladii nitore: ac ſine ullis radiis: quos chryſeus auro nomie ſimilis: colore autē electro raros & margē emit tit. Pithetes doliog; cernit figura i cōcauo fumidæ lucis. Ceratias cornus speciē habet: q̄lis fuit: cū græcia apud ſalamina depugnauit. Lápades ardētes imitant facies. Hippeus eqnas iubas celerim motus: atq; in orbē circa se eūſ. Fit & cādidas cometes argēteo crine ita refulgēt: ut uix cōtueri liceat: ſpecieq; hūana dei effigie in se ostēdens. Fiūt & hirti uilloz; ſpecie & iuba aliqua circūdati. Semel adhuc iubæ effugies mutata in haſta est olympiadē centeſima octaua: urbis anno. cccclxxxviii. Breuiſſimū quo cernerent ſpātiū ſeptē diez; annotatū eſt: lōgiſſimū octoginta. Mo uenē autē alii erratiū modo: alii imobiles hærēt. Omnes ſerme ſub ipſo ſeptentrione aliqua eius parte nō certa: ſed maxime in cādida: quæ lactei circuli nomē accepit. Ariſtoteles tradit & ſimul plures cerni nemini cōpertū alteri: quod equidē ſciam. Ventos autem ab iis graues æſtusq; ſignificari. Fiunt & hybernīs mēſibus & in aſtrino polo: ſed ibi citra ullum iubar. Diraq; cōperta æthiopum & ægypti populis: cui nomen æui eius rex dedit Typon: ignea ſpecie: ac ſpirā modo infortu: uſu quoq; torio: nec ſtella uerius q̄ quidā igneus nodus. Spargunt aliquādō & erratibus ſtellis cæterisq; crines. Sed cōetes nunq̄ in occaſura parte cæli eſt. Terrificū magna ex pte

sydus ac nō leuiter piatū: ut ciuili motu Octauio cōsule. Iterumq; Pompeii & cæsaris bello. In nostro uero æuo circa ueneficiū quo Claudius Cæsar sperū reliquit Domitio Neroni: ac deinde prius cipatu eius assiduū prope ac sæuū. Refferre arbitrat in quas partes sese iacule: aut cuius stellæ uires accipiat: quasq; similitudines reddat: & quibus in locis emicat. Tibiæque specie arti musicæ portendere. Obsecris autē moribus in uerēdis p̄tibus. Signorū ingenis & eruditioni si triquetram figurā quadratæue paribus angulis ad aliquos perenniū stellæ situs edant. Venena fundere in capite septētrionalis: aultrinaue serpētis. Cometes in uno totius orbis loco colit in templo romæ admodū faustus Diuo Augusto iudicatus ab ipso: qui scipiēte eo appuit ludis: quos faciebat Veneris genitricis: nō multo post obitū patris Cæsaris in collegio ab eo instituto. Nāq; his uerbis id gaudiū prodidit. Iis ipsis ludog; meog; diebus sydus crinitum per septē dies in regione cæli sub septētrionibus est cōspēctū. Id oriebat̄ circa undecimam horam diei: clarumq; & oibus terris conspicuū fuit. Eo signo significari uulgus credidit Cæsaris animā inter deorum immortalium numina receptā: quo nomine id insigne sinu acro capitis eius quod mox in foro cōsecrauimus: adiectū est. Hæc ille in publicū. Interiore gaudio sibi illum natū se seq; in eo nasci interpretatus est: ut uerē fateamur: salutare id terris fuit. Sunt qui & hæc sydera ppetua esse credāt: suog; ambitu ire: sed nō nisi relicta a sole cerni. Alii uero qui nasci hūore fortuito & ignea uideoq; solui. Hipparchus de syderibus per exempla hystorica: facies.

lampades: trabes: bolides: & chasina cæli. CA. XXVII.

E De Hipparchus nūq; satis laudatus: ut quo nemo magis approbauerit cognationē cū homine syderū: animasq; nostras partē esse cæli nouā stellā & aliam in æuo suo genitā deprehēdit: eiusq; motu qua die fulsit ad dubitationē est adductus: an ne hoc sapius fieret: mouerenturq; & eæ quas putamus affixas. Idē quo ausus rē etiā deo iprobā ānu merare posteris stellis: ac sydera ad normā expāgere organis excogitatis: p̄ quæ singulæ loca atq; magnitudines signat: ut facile discerni posset ex eo: nō mō an obiret: nascerētq;: sed an oīno ali qua trāsiret mouerēturq;. Itē an crescerēt minuerentq; cælo in hære ditare cunctis relicto: si q̄sq; qui rationē eā caperet inuentus esset. Emicant & facies nō nisi cum decidunt: uisæ. Qualis Germanico Cæsare gladiatog; spectaculū edente præter ora populū meridianum trācurrit. Duo generæ eæ. Lampades uocat̄ plane facies. Alteq; bolidas: qualē mutinensibus malis uisum est. Distant q; facies uestigia lōga faciūt priore ardente pte. Bolis uero perpetua ardēs longiorē trahit limitē. Emicant & trabes simili modo: quas docos uocant: quales cū laedemoniū clāsse uicti imperiū græciæ amiserē. Fit & cæli ipsius hiatus quem uocant chasina.

De cæli coloribus.

CA. XXVIII.

I Et sanguinea sp̄e: quo nihil terribilius mortaliū timori est. Incēdiū ad terras cadens inde. Sicut olympiadis cētēsimæ septimæ anno tertio cū rex Philippus graciā quateret. Atqui hæc ego ratis tēporibus naturæ ut cætera arbitror existere: nō ut pleriq; uariis de causis quas igeniog; acumē excogitat. Quippe igētū malog; fure p̄nitiā. Sed ea accidisse nō q̄ hæc facta sunt arbitror: uerē hæc ide o facta q̄a casura erāt illa: raritate autē occultā eog; esse rationem: ideoq; non sicut exortus supradictos defectusq; multa alia nosci.

De flamma cæli.

CA. XXVIII.

E Ernunt & stellæ cū sole totis diebus plerūq;: & circa solis orbē ceu sp̄e coronæ: & uersicoloris circuli: Qualiter Augusto Cæsare in prima iuuetā urbē intrāte post obitū patris ad nomē ingens capessendum. De coronis cælestibus. CA. XXIX.

Xistūt eadē coronæ circa lunā & circa nobilia astra cælo quoq; inhæretia. Circa solem arcus apparuit. L. Opimio. iii. Q. Fabio. ii. consiliorbis. L. portio. M. Acilio.

De circulis repentinis.

CA. XXX.

Irculus rubri coloris. L. Iulio. P. R. utilio consiliorbis. Fiunt prodigiosi & longiores solis defectus qualis occiso dictatore Cæsare: & Antoniano bello totius pene ani pallore cōtinuo. Plures soles. CA. XXXI.

T rursus plures soles cernunt: nec supra ipsū nec infra: sed ex obliquo: nunq; iuxta: nec cōtra terrā: nec noctis: sed aut oriēte aut occidente. Semel in meridiē cōspēcti in bosphoro p̄dunt: qui a matutino tēpore durauerūt in occasum. Trinos soles antiqui sæpius uidere. Sicut Sp. Postumio. Q. Minutio. Q. Martio. M. Portio. M. Antonio. P. Dolobella & M. Lepido. L. Plāco consiliorbis. & nostra ætas uidit Diuo Claudio principe consulatū eius Cornelio Orsito collega. Plures simul q̄ tres uisū ad hoc æui nunq; produntur.

normam
expangere
uel nomē
expongere

incasura
uel casura

Plures lunæ.

CA. XXXII.

1 Vnæ quoq; trinæ: ut Cn. Domitio. C. F. L. Annio consil. apparuere: quos pleriq; appel-
lauerūt soles nocturnos. Dierum lux nocte. CA. XXXIII.

1 Vmē de cælo noctu uisum est. C. Cecilio. Cn. Papirio consil. & sæpe alias ut diet speci-
es noctu lucret. Clypei ardentes. CA. XXXIII.

c Lypeus ardens ab occasu ad ortum scintillans transcurrit solis occasum. L. Valerio.
Cn. Mario consil. Ostentum cæli. CA. XXXV.

In illa e stella cadere: & augeri terræ appropinquatē: ac postq̄ in lunæ magnitudinē fa-
cta sit illuxisse ceu nubilo die. Dein cū in cælū se recipit: lapadē factā semel unq; pdi-
tur. Cn. Octauio. C. Scribonio consil. Vidit hoc Licinius Syllanus pconful cū comita
tu suo. De discursu stellarum. CA. XXXVI.

f leri uidet & discursus stellæ: nunquā temere: ut non ex ea parte truces uēti coorian-
tur: & ex iis tūc pcellat in mari terrisq;. De stellis castoribus. CA. XXXVII.

Idi in nocturnis militū uigiliis inhæreere pilis pro uallo fulgurē effigies: & antenis
nauigatiū aliisq; nauitū partibus ceu uocali quodā sono insitūt: ut uolucres sedē ex se
de mutates. Graues cū solitariae uenere: mergētēsq; nauigat: & si in carinæ ima decide-
rint exurētes. Geminæ autē salutare: & p̄peri cursus p̄nunciat: quarū aduētū fugari
dirā illā ac minacem appellatamq; Helenam ferunt. Et ob id Polluci & Castori id numen assi-
gnantē: q̄ in mari deos inuocant. Hominum quoq; capita uespertinis horis magno p̄sagio
circumfulgent. Omnia incerta ratione & in naturæ maiestate abdita.

De aere.

CA. XXXVIII.

Actenus de mūdo ipso syderibusq;. Nūc reliqua cæli memorabilia. Nāq; & hoc cælū
appellauere maiores: quod alio noīe aera: omne quod inani simile: nūc spiritum
fundit. Infra lunā hæc sedes: multoq; inferior. Vt animaduerto propemodū cōstare:
in finitū ex superiore natura aeris & terreni halitus miscens utraq; sorte cōfunditur.
Hinc nubila: tonitrua: & alia fulmina. Hinc grādines: & pruina: imbres: procellæ: turbines. Hinc
plurima mortaliū mala: & regē naturæ pugna secū. Terrena in cælū tēderia deprimit sydeꝝ.
Eademq; quæ sponte nō subeāt: ad se trahunt. Decidūt imbres. Nebulæ subeūt. Siccātur amnes.
Riuunt grandines. Torrent radii: & terram in medium undique ipellunt. Iidem in fractū resiliūt: &
quæ potuere: auferunt secū. Vapor ex alto cadit: rursumq; in altū redit. Vēti ingruūt inanes. Iidē
que cū rapina remeant. Tot animalium haustus spiritum e sublimi trahit. At ille contra nitit. Tel-
lusq; ut inani cælo spiritū infu- dit. Sic ultro citro comeante natura: ut tornēto aliquo mundi
celeritate discordia accēdat. Nec stare pugnæ licet: sed assidue rapta cōuoluitur. Et circa terram
imenso regē: quasi globo tendit subinde per nubes cælū aliud obtexens. Ventorum hoc regnū.
Iraque p̄cipua eoz natura: bi: & ferme reliquas cōplexa causas: quoniam & tonitruū & fulmī-
nū laetus horum uiolentiæ plerq; assignant. Quin & ideo lapidibus pluuere interim q̄ uēto sint
rapti: & multa similiter. Quamobrem plura simul dicenda sunt.

De æstatis tempestatibus.

CA. XXXIX.

Empestatū rerumq; quasdā stas esse causas: quasdā uero fortuitas: aut adhuc rōnis
incōpertæ manifestū est. Quis enim æstas & hyemes quæq; in tēporibus annua ui-
ce intelligunt syderū motu fieri dubitet? Ergo ut solis natura: tēperado intelligitur
ānoris reliquoz quoq; syderū p̄pia ē q̄busq; uis: & ad suā cuiq; naturā fertilis. Alia
sūt i liquore soluti hūoris fecūda. Alia cōcreti i pruinas: aut coacti i niues: aut glaciati i grādies.
Alia stas teporis. Alia uaporis. Alia roris. Alia rigoris. Nec uero hæc tāta debent existimari: q̄ta
cernunt: eū esse eoz nullū minus luna tam imense altitudinis rō declarat. Igif in suo quæq; motu
naturā suā exercēt: quod manifestū Saturni maxie transitus imbris faciunt. Nec meantiū mo-
do syderū hæc uis est: sed multorū etiam adhærentiū cælo quotiens errantiū accessū impulsā:
aut cōiectū radiorū extimulata sunt. Qualiter in fuculis sentimus accidere: quas græci ob id plu-
uio nocte hyadas appellāt. Quin & sua sp̄te quædā statiq; t̄pibus ut hædoq; exortus arcturi ue-
ro sydus nō ferme sine procellosa grandine emergit. De caniculæ exortu. CA. XL.

Am caniculæ exortu accēdi solis uapores q̄s ignorat: Cuius syderis effectus amplissi-
mi in terra sentiunt. Feruēt maria exoriete eo. Fluctuāt in cælis uina. Mouēt stagna.
Origē appellat ægyptus ferā: quā in exortu eius cōstare: & cōtueri tradit: ac uelut
adorare cū sternuerit. Canes quidē toto eo spatio maxime in rabie agi nō est dubiū.

Vin in partibus quoque signorum quorundam sua uis inest: ut autumnali æquinoctio brumaque cum tempestatibus confici sydus intelligimus.

CA. XLI.

De incertis tempestatibus.

CA. XLII.

Ec hymbribus tantum tēpestatibusq; sed multis & corpore & ruris experimentis. Affiantur alii sydere. Alii cōmouentur statim temporibus: alio: neruis: capite: mēte. Olea & populus alba & salices folia solstitio circūagunt. Floret ipso brumali die suspensa in tepetis arenis herba pulegii. Rumpuntur intentæ spiritui membranae. Miretur hoc qui nō obseruet quotidiano experimēto herbam unā: quæ uocat hæliotropiū abeuntē solē inuerti semper: oībusq; horis cū eo uerti: uel nubilo obūbrante. Iā quidē lunari potestate ostreæq; cōchyliorūq; & concharū omniū corpora augeri: & rursus minui. Quin & foricū fibras respōdere numero lunæ exgignere diligētes. Minimūq; animal formicæ sentire uitres syderis interlunio semp cessantē. Quo turpior homini incitā est: fatenti p̄cipue iumentorū: quorū dā in oculis morbos cū luna increscere ac minui. Patrocinaē uastitas cæli imensa discreta altitudine in duo atq; septuaginta signa. Hæ sunt regē aut animatiū effigies: in quas digessere cælū periti. In his quidā mille sexcētās anotauere stellas insignes uidelicet effectu uisue. Exēpli gratia in cauda tauri septem quas appellauere Vergilias. In fronte fuculas. Boötem quæ sequitur septentriones.

De imbribus.

CA. XLIII.

Xtra has causas nō negauerim existere imbres uētosq;: quoniā humidam a terra alias uero ppter uapores fumidā exhalare caliginē certū ē. Nubesq; liquore egresso in sub lime: aut ex aere coacto in liquore egresso in sublime: aut ex aere coacto in liquore gigni. Dēstas eaz; corpusq; haud dubio cōiectas argumēto: cū solē obumbrēt. Perspi cum alias etiam urinantibus in quālibet profundam aquarum altitudinem.

Quare lapides p̄uant.

CA. XLIII.

Gitur non eam inficias: posse in has & ignes superne stellaz; decidere: quales sereno sæpe cernimus: quorum ictu concuti aera uerum est: quando & tæla uibrata stridūt. Cum uero in nubem peruenerint: uaporem dissonum gigni ut cādente ferro in aquā demerso: & fumidum uorticem uolui. Hinc nasci procellas.

De contriuis & fulguribus.

CA. XLV.

T si in nube iuctes flatus aut uapor tōitrua edi: si erūpat ardēs: fulmīa. Si lōgiore tractū nitat: fulgetra. His findi nubē: illis p̄rūpi. Et esse tōitrua impactorū igniū plagas: ideoq; p̄tinus corrūscare igneas nubiū rimas. Posse & repulsi sydesq; depressum: qui a terra meauerit: spiritū nube cohibitu tonare: natura strāgulatē sonitū dū rixet: edito fragore cū erūpat: ut in mēbrana spiritu intēta. Posse & atritu dū in præceps ferat illū quisquis est: spiritū accēdi. Posse & afflictu nubiū elidi: ut duorū lapidū sintillantibus fulgetris. Sed hæc omnia esse fortuita. Hinc bruta fulmina & uana ut quæ nulla ueniāt ratiōe naturæ. Is pcuti mōtes: iis maria: omnesq; alios irritos iactus. Illa uero fatidica ex alto statiscq; de causis: & ex suis uenire syderibus. Simili modo uentos uel potius flatus posse ex arido siccoq; anhelitu terræ gigni nō negauerim. Posse & aquis aera expirantibus: qui neq; in nebulā dēscēt: nec crassecat i nubes. Posse & solis impulsu agi: quoniā uētus nō aliud intelligat q̄ fluctus aeris: pluribusq; etiā modis. Nā que & flūminibus & niuib; & e mari uidemus egdē trāquillo: & alios quos uocat altanos e terra confulgere. Qui quidem cum e mari redeunt tropei uocantur: si pergunt apogei:

Qua ratione echo reddatur.

CA. XLVI.

Ontiū uero flexus crebriq; uertices & cōflexa cubito: aut cōfracta in hūeros iuga: cōcaui ualliū sinus scindūt inæqualiter: inde resulatē aera quæ causā etiā uoces multas in locis reciprocās facit.

De uentis.

CA. XLVII.

In fine uētos generāt iā quidā etiā specus: qualis in dalmatiæ ora uasto in p̄ceps hiatus: i quē deiecto leui pōdere: quāuis trāquillo die turbini similis emicat: pœlla. Nomē loco est sentaquin: Et in cyrenaica puincia quædā austro tradit sacra: quā p̄sanū sit attrēctari hōinis manu: cōfestim austro iuoluētē harenas. In dōibus etiā multis māufacta inclūsa opacitate cōceptacula auras suas habēt: adeo cā nō deest. Sed plurimū interest flatus sit an uētus: illos statos atq; p̄spirātes: quos nō tractus aliquis uegē terræ sentiūt: qui nō aurā: nō pœlla maris: sed appellatiōe quoq; ipsā uēti sunt. Qui siue assiduū mundi incitū & contrario syderum occurſu nascuntur: siue hic est ille generabilis rerum naturæ spiritus huc illucque

sentāquin
uel senia
quin &

tanq̃ in utero aliquo uagus: siue disparili errantium syderū ictu: radiorūq; multiformi iactu flagellatus aer: siue a suis sideribus exeunt his proportionibus: siue ab illis caelo affixis cadunt: palam est illos quocq; legem habere naturæ non ignotam: etiam si nondum percognitam.

Naturæ & obseruationes uentorum.

CA. XLVIII.

Iginti & amplius auctores græci ueteres p̃didere de his obseruationes: quos magis minor orbe tā discordi: & in regna: hoc est in mēbra diuiso tot uiris curæ fuisse tā ardua iuētū perquirere iter bella p̃sertim & infida hospitia. Pyrratis est oīum mortaliū hostibus transitus fame tenētibz: ut hodie quædā in suo quisq; tractu ex eoz; cōmentariis: qui nunq̃ eo accessere: uerius nōscāt q̃ indigenaz; sciētia. Nūc uero pace tā festā: gaudente prouētū regē: artūq; principē oīno nihil adfici noua inquisitione: imo ne ueterū quidē inuēta perdisci. Nō erāt maiora prēmia in multis disperfa fortunæ magnitudine: & ista plures sine p̃mio alio q̃ posterorū iuuādī eruerūt. Nāq; mores hominū senuere nō fructus. Et immensa multitudo apertū quodcūq; est mare hospitaliq; littorū omniū ap̃pulsu nauigat: sed lucri nō sciētiæ gratia. Nec reputat cæca mens etiā tantū auaritiæ intētatiū p̃sum sciētia posse tutius fieri. Quapropter scrupulosius q̃ instituto fortassis cōueniat operi: tradidabo uentos: tot milia nauigatiū cernens.

Ventorum genera.

CA. XLVIII.

Eteres quattuor oīno seruauere p̃ totidē mūdī partes: ideo nec Homerus plures nominat. Hebetus mox iudicatū est secuta ætas oīdo addidit: ratiōe nimis subtili & cōfissa. Proximis inter utraq; media placuit ad breue numerū additis quattuor. Sūt ergo bini in quattuor cæli partibus. Ab oriētē æquinoctiali subfolanus. Ab oriētē brumali uulturnus. Illū apeliotē: hunc græci eurū appellant. A meridiē auster. Et ab occasu brumali africanus: notō & liba nomināt. Ab occasu æquinoctiali faunius. Ab occasu solstitiali chorus: zephyron & argenteū uocat. A septētrionibus septētrio. Interq; eū & exortū solstitialē aq̃ilo. A parthias dicti & boreas. Numerosior ratio quattuor iis sterierat traſeam media regiō inter septētrionē & occasum solstitialē. Itēq; cæciā media inter aquilonē & exortū æquinoctialē ab ortu solstitiali: phenicia media regione inter ortū brumalē & meridiē. Itē inter liba & noton cōpositū ex utroque mediū. Inter meridiē & hybernū occidētē libanoton. Nec finis. Alii quippe me sem nomine etiānum addidere inter boreā & cæciā. Et inter eurum & noton euronoton. Sūt etiā quidā peculiare quibzq; gētibz uenti: nō ultra certū procedētes tractū: ut Atheniensibus scyron: paulo ab argeste deflexus reliquæ græciæ ignotus. Aliubi elatior idē olympias uocat. Cōsuetudo his oībz nominibus argeste intelligit & cæciā. Aliqui uocant hellepontion: Et eosdē alibi aliter. Item in narbonēsi puincia clarissimus uētorum est circius: nec ulli uiolētia inferior. Oīstia plerūq; recto iugustico mari perferēs. Idem nō modo in reliquis partibus cæli ignotus est: sed ne uienām quidem eiusdem prouintia urbem attingens: paucis ante limitibus iugi modici occurſu tantus ille uentorū est coercitus. Et austros in ægyptū penetrare negat Fabianus. Quo fit manifesta lex naturæ uentis etiā & tempore & fine dicto. Ver ergo aperit nauigatibz maria. Cuius in principio fauoniū hybernū molliunt cælum: sole aquare. .xv. optinētē partē. Is dies sex tus est ante februarias idūs. Competit ferme & hoc omnibus: quos deinde ponā per singulas intercalatōes: uno die anticiptibus rursumq; lustro sequētī ordinē seruatiūbz. Fauoniū quidā ad vii. cal. martii chelidoniā uocat: ab hirūdinis uisū. Nōnulli uero ornithiam uno & septuagesimo die post brumā ab aduētū auium statem per dies nouē. Fauonio cōtrariū est: quē subfolanū apellauimus. Datus est autē huic exortus uergiliæ: i totidē partibus tauri sex diebus ante maias idūs: quod tēpus austrinū est huic uēto septētrionē cōtrario. Ardētissimo autē æstatis tēpore exorī cæculæ syds sole primā partē leōis ingrediētē. Qui dies. .xy. ante augusti calē. est. Huic exortū diebus octo ferme aquiles antecēdūt: quos p̃dromos appellāt. Post biduū autē exortus tidē aquilones cōstitiūz perſistat diebus. .xl. quos etesias uocant. Mollire eos credidit solis uapor gēnatus ardore syderis. Nec ulli uētoz; magis statī sunt. Post eos rurſus austrī frequētes usq; ad iydus arcturi: quod exorī. .xi. diebus ante æquinoctiū autūni. Cū hoc chorus incipit: chorus autūnat. Huic est cōtrariū uulturnus. Post id æquinoctiū diebus fere quattuor & .xl. uergiliarum occasus hyemem inchoat. Quod tempus in tertio idus nouembris incidere cōſueuit: hoc est aquilonis hybernī: multumque æstiuo illi dissimilis: cuius ex aduerso est africanus. Ante brumam autem septem diebus totidemque postea sternitur mare halcyonum fœtura: & inde nomen ii dies traxere. Reliquum tempus hyemat. Nec tamen sæuitia tempestatum cōcludit mare. Piratæ primū coegere mortis periculū in mortem ruere: & hyberna experiri maria. Nunc idē auaritia cogit.

Hebetus
uel hebeti
mox iudi-
catu
confissa
uel cōfissa

Ventorum etiam frigidissimi sunt: quos a septentrione diximus spirare. Vicinus his chorus. Ii & reliquos cōpescunt: & nubes abigunt. Humidi auster africanus: & præcipue auster italicæ. Narrât & in pōto cecia in se trahere nubes. Sicci chorus & uulturnus præter q̄ desinentes. Niuales aquilo & septētrio. Grādines septētrio importat & chorus. Aestuosus auster. Tepidi uulturnus & fauōi us. Iudē subfolano fiores: & in totū omnes a septentrione & occidēte fiores: q̄ meridie & oriēte. Saluberrimus autē oīum aquilo. Noxius auster & magis sicus fortassis quia humidus frigidior est. Minus esurire eo spiratē credunt animates. Etesia noctu desinūt flare: & a tertia die hora oriunt. In hispania & alia ab oriēte flatus est eoz. In ponto ab aquilone. Reliquis in partibus a meridie. Spirāt autē & a bruma qui uocant̄ ornithia: sed leniores & paucis diebus. Permutāt & duo naturā cū finit. Auster africae ferenus. Aquilo nubilus. Omnes uēti uicibus suis spirant maiore ex parte. Aut ut cōtrariis desinēt incipiat cū p̄xime cadētibus. Surgūt a leuo latere in dextrā: ut sol ambiūt. De ratione eoz mensura quarta maxime luna decernit. Iisdē autē uentis in cōtra riu nauigat̄ prolatis pedibus: ut noctu plerūq; aduersa uela concurrant. Austro maiores fluctus edunt q̄ aquilone: quoniā ille infernus ex imo maris spirat: hic summo. Ideoq; post austros noxiū præcipue terremotus. Noctu auster interdū aquilo uehementior. Et ab ortu flantes diuturniores sunt ab occasu flantibus. Septentriones in pari fere desinunt numero. Quæ obseruatio etiam in aliis multis rege naturæ partibus ualeat. Mares itaq; existimant̄ impares numeri. Sol & auger & cōprimit flatus. Auger exoriēs occidēsq; cōprimit meridianus æstius temporibus. Itaq; medio diei aut noctis plerūq; sopiunt: quia aut nimio frigore aut æstu soluunt. Et hymbribus uēti sopiunt. Expectantur autem maxime unde nubes discussæ adaperuere cælum. Omnium quidem si libeat obseruare minimos ambitus redire easdem uices quadriēnio exacto Eudoxus putat: nō uentorum modo: uerum & reliquarum tempestatum magna ex parte. Et est principii lustris eius semper intercalari anno caniculæ ortu. De generalibus uentis hæc.

De repentinis flatibus.

CA. L.

Vnc de repentinis flatibus qui exhalante terra ut dictum est coorti rursusq; deiectione interim obducta nubium cute multiformes existunt. Vagi quippe & ruentes torrentium modo ut aliquibus placere ostendimus: tonitrua & fulgura edūt. Maiore uero illati pōdere incurfusq; si late siccam ruperint nubem: procellam gignunt: quæ uocat̄ a græcis ecnephas. Sin uero depressio sinu arctius rotati effregerint sine igne hoc est sine fulmine uorticem faciunt: qui typhon uocatur: id est uibratus. Ecnephas desert. Hic secum aliquid ab reuptum & nubes gelida conuoluens uersant̄: & ruinam suam illo pondere aggrauans: & locum ex loco mutans rapida uentigine: præcipua nauigantium pestis: non antennis modo uerum ipsa nauigia contorta frangens: tenui remedio aceti in aduenientem effusi: cui frigidissima est natura. Idem illi ipso repercussus correpta secum in cælum refert: sorbetque in excelsum. Quod si maiore depressa nubis eruperit specu: sed minus lato q̄ procella: nec sine fragore: turbinem uocant: proxima quæq; prostermentem. Idem ardentior: accensusque dum fuerit præter uocat̄ am brens contacta pariter & proterens.

exhalante
uel exhalat
e terra

Alia prodigiosa genera tempestatum.

CA. LI.

On sit autē aquilōbus typhon nec niualis: aut niue iacētē ecnephas. Quod si simul rapit nubē: exarsitq; & ignē habuit: aut postea cōcepit: fulmen est. Distat a p̄stere: quosissima ab igne. Hic late fundit̄ flatu. Illud conglobat̄ impetu. Vortex autem hic meando distat a turbine quo stridor a fragore. Procella latitudine ab utroq; disiecta nubes uerius q̄ rupta. Fit & caligo beluæ similis nube dira nauigantibus. Vocat̄ & colūna: cū spissatus humor rigensq; ipse se sustinet. Ex eodē genere & in longā ueluti fistulam nubes aquam trahit.

aquiloni-
bus uel ag
lōius meā-
do uel re-
meando

Quibus in terris fulmina non cadant.

CA. LII.

Yeme & æstate rara fulmina cōtrariis de causis: quoniā hyeme desatus aer nubiu crassiore corio spissat̄: omnisq; terræ exhalatio riges ac gelidā quicquid accipit ignei uaporis extinguit. Quæ ratio immunē scythiā & circa rigetiā a fulminū casu p̄stat: & e diuerso nimius ardor ægyptū. Sigdē calidi sicciq; halitus terræ raras admodū tenuesq; & ifirmas dēlant̄ in nubes. Vere autē & autūno crebriora fulmina: corruptis i utroq; tēpore æstatis hyemisq; causis. Quia ratiōe crebra i italia fulmia: quia mobilior aer mitiore hyeme & æstate nimbofosa: semper quodāmodo uernat uel autūnat. Italicæ quoq; partibus iis: quæ a septentrione descēdūt ad tēpore qualis ē urbis capitæ tractus: iuxta hyeme & æstate fulgurat: quod nō in alio situ.

Fulgurum genera & miracula.

CA. LIII.

Vlminum ipsorum plura genera traduntur: Quæ sicca ueniunt non adurunt: sed discipant. Quæ humida non urunt: sed infusant. Tertium est quod clarum uocant: mirifica maxime naturæ: quo dolia exhauriuntur intactis operimentis: nulloq; alio uestigio relicto. Aurum & aes & argentum liquatur intactis fæculis ipsis nullo modo amibustis: ac ne confuso quidem signo cæræ. Martia princeps romanarum ista grauida partu exanimato ipsa citra ullum aliud incommodum uixit. In calatinianis prodigijs pompeiano ex munici pio. M. Herennius decurio sereno die fulmine ictus est.

De obseruationibus.

CA. LIII.

Huscosq; litteræ nouè deos emittere fulmina existimant: eaq; esse undecim generû. lo uenim trina iaculari. Romani duo tantû ex his seruauerunt: diurna attribuêtes Ioui: nocturna Sûmano. Rariora sane eadē de cã frigidioris cæli. Hetruria rûpere a terra quoque arbitrat: quæ infera appellat brumali tẽpore facta sæua maxie & execrabilia: cum sint oĩa quæ terrena existimât nō illa generalia: nec a syderibus ueniẽtia: sed ex proxima atq; turbidiorē natura. Argumẽtû euidēs est: q; oĩa a supiore cælo decidẽtia obliquos habeat ictus: hæc autē quæ uocant̃ terrena rectos. Sed quia ex ppriore materia cadunt: ideo credunt̃ e terra exire: quoniã ex repulso nulla uestigia edant: cû sit illa ratio nō inferni ictus: sed aduersi. Saturni ea a sydere p̃ficii subtiliter ista cõsecrati putat: sicut cremãtia a Martis. Qualiter qũ uulscini oppidû thulscog: opulẽtissimû totû cõcrematû est fulmine. Vocat̃ & familiaria in totã uitã fatidica: quæ prima fiunt familiã suã cuiq; indepto. Cæterû existimât nō ultra decem annos portendere priuata: præterq; hæc quæ matrimonio primo facta aut natali die. Publica non ultra triecsimum annum: præterq; in deduc̃tione oppidorum.

De fulminibus euocandis.

CA. LV.

Xtat annaliû memoria sacris quibusdã & p̃cationibus uel cogi fulmina uel impetrari. Vetus fama est hetruriæ impetratû uulsinis & urbe & agris depopulatis: subeũte mōstro: quod uocauerunt Olta: euocatû & a Porfena suo rege: & ante eum a Numa sapius hoc factitatû: in primo annaliû suogẽ tradit. L. Piso grauis auctor. Quod imitatû parûrite Tullû Hostiliû ictû fulmine. Lucosq; & aras & sacra habemus: inter quæ statores: & tonâtes: & feretrios: eliciû quoq; accepimus Iouẽ. Varia in hoc uitæ sentẽtia: & pro cuiuslibet animo. Imperari naturæ audacis est credere. Nec minus hebetis beneficijs abrogare uires: quãdo in fulguri quoq; interpretatiõe eo profecit scientia: ut uentura alia finito die præcinat: & an peremptura sint fatum: aut apertura potius alia fata quæ lateant: innumerabilibus in utroq; publicis priuatiscq; experimentis. Quamobrẽ sint ista (ut rerum naturæ libuit) alijs certa: alijs dubia: alijs probata: alijs damnanda. Nos cætera quæ sunt in his memorabilia: non omittemus.

Catholica fulgurum.

CA. LVI.

Vlgetrum prius cerni q̃ tonitrum audiri cum simul fiant certum est. Nec mirû quoniam lux sonitu uelocior. Ictum autem & sonitum congruere ita modulante natura. Sed sonitum profecti esse fulminis: non illat: etiamnum spiritum oclorum fulmine. Ideo quat̃ prius omne & afflari q̃ percuti. Nec quẽq; tangi qui prior uiderit fulmen: aut tonitrua audierit. Leua p̃serta existimãtur: quoniã leua parte mundi ortus est. Nec tã aduentus spectatur q̃ reditus: uel ab ictu resiliat ignis: siue opere cõfecto: aut igne cõsumpto spiritus re meet. In .xvi. partes cælum in eo respectu diuisere tusci. Prima est a septẽtrionibus ad æquinoctiã lẽ exortû. Secũda ad meridiẽ. Tertiã ad æquinoctiã lẽ occasum. Quarta optinet quod reliquũ est ab occasu ad septẽtriones. Has in quaternas iterû diuisere partes: ex quibus octo ab exortu sinistras: totidẽ cõtrario appellauere dexteras. Ex iis maxime diræ quæ per septẽtriones occasum attingũt. Itaq; per plurimû refert: unde uenerint fulmina: & quo cõcesserint. Optimû est in exortu uias redire partes. Ideo cû a prima cæli partẽ uenerint: & in eandẽ concesserint summa felicitas portenditur. Quale Syllæ dictatori ostentum datum accepimus. Cætera ipsius mundi portione minus prospera aut dira. Quædã fulgura enuntiare nō putant fas: nec audire: præterq; si hospitii indicent aut parenti. Magna obseruationis huius uanitas: tacta lunonis æde romæ depræhẽsa est Scauro cõsule: qui mox princeps fuit. Noctû magis q̃ iter diu in tẽtribus fulgurat. Vnũ animal hominẽ nō sēp extinguit: cætera illico: hũc uidelicet natura tribuẽte honorẽ: cû tot beluæ uiribus p̃stent. Omnia contrarias incubant partes. Homo nisi conuertat̃ uel percussus non expirat. Superne icti confidunt. Vigilans ictus cõuiuentibus oculis: dormiens patentibus reperit. Hominem ita exanimatû cremari fas non est: cõdi terra religio tradidit. Nullum animal nisi exani-

confidunt
uel concidunt

matum fulmine accenditur. Vulnere fulminitorum frigidiora reliquo corpore sunt.

Quæ non feriantur fulmine.

CA. LVII.

fulmine
uel fulmi-
natorum

X iis quæ terra gignituri lauri: fructus nō icit. Nec unq̃ altius quinque pedibus descendit i terrâ. Ideo pauidi altiores specus tutissimos putant: aut tabernacula pellibus beluag: quas uulcos marinos appellat: quoniâ hoc solū animal ex marinis nō percutiat: sicut nec e uolucris aquila: quæ ob hoc armiger huius teli fingit in italia iter terracinâ & adê Feroniæ turres bellicis tēporibus desistere fieri: quia nō nullæ earū sunt fulmine dirutæ.

De p̃digiosis pluuiis lacte & sanguine carne ferro lana lateribus coctis.

CA. LVIII.

Ræter hæc inferiore cælo relatū in monumeta est lacte & sanguine pluuisse. M. Acilio. C. Portio cōst. Et sæpe alias carne: sicut. L. Volūnio Seruio Sulpitio cōst. Exq̃ ea nō perputruisse quod nō diripiissent aues. Itē ferro in lucâs anno antequâ. M. Crassus a parthis iterēptus est: omnesq̃ cū eo lucâi milites: quoq̃ magnus numerus in exercitu erat. Effigies quæ pluerat sp̃giag: fere similis fuit. Aruspices cauēda p̃mōuerūt supna uul nera. L. autē Paulo. C. Marcello cōst. lana pluit circa castellū carissanū: iuxta quod post anū. T. annius Milo occisus est. Eodē causam dicēte lateribus coctis pluuisse in eius anni aet̃a relatum est.

De crepitu armorum & tubarum de cælo audito.

CA. LIX.

Rmorū crepitus & tubæ sonitus auditus e cælo cimbricis bellis accepimus: crebroq̃ & prius & postea. Tertio uero cōsulatu Marii ab amerinis & taderitibus spectata arma caelestia ab ortu occisusq̃ inter se cōcurrētia: pulsus quæ ab occasu erant. Ipsum ardere cælū minime mirū est. Et sæpius uisum maiore ui ignis nubibus correptis.

De lapidibus e cælo cadentibus.

CA. LX.

Elebrāt græci Anaxagorâ clazomeniū olympiadis septuagesimâ octauâ secūdo anno predixisse cælestiū litterarū scientia: quibus diebus saxū casurū esset e sole. Idq̃ factū interdiū in thracîa parte ad egos flumē. Qui etiâ lapis nunc ostendit magnitudine ue hicul colore aucto: comete quoq̃ illis noctibus flagrâte. Quod si quis prædictū credat: simul fateat necesse est maioris miraculi diuinitatē fuisse Anaxagoræ: soluiq̃ rerū naturæ in tellectū & cōfundi omnia: si aut ipse sol lapis esset: aut unq̃ lapidē in eo fuisse credat. Decidere tamē crebro non erit dubiū. in abidi gymnasio ex ea causâ colit hodieq̃ modicus quidā: fed quē in medio terrag casurū idē Anaxagoras prædixisse narrat. Colitur & Casandriæ: quæ potidca uocitata est: ob id deducta. Egoipse uidi in uocontiorum agro pauloante delatum.

De arcu cælesti.

CA. LXI.

Rcus uocamus extra miraculū frequētes: & extra ostētum. Nā nec pluuios quidē aut serenos dies cū fide portendunt. Manifestū est radiū solis imissum cauæ nubi repulsa acie i solē refringi: colorūq̃ uarietatē mixtura nubiu aeris igniq̃ fieri. Certe nisi sole aduerso nō fiūt: nec unq̃ nisi dimidia circuli forma: nec noctū. Quāuis Aristoteles p̃dat aliquādo uisum: quod tamē fateat idē nō nisi tricesima luna posse. Fiūt autē hyeme maxie ab æquinoctio aut tūnali die decrescēte. Quo rursus crescēte ab æquinoctio uerno nō existūt: nec circa solstitiū lōgissimis diebus. Bruma uero hoc est breuissimis diebus frequēter. Idē sublimes hūi li sole: humilesq̃ sublimi: & minores occidēte uel oriētē: sed in latitudine diffusi: meridie exiles: uerū ambitus maioris. Aestate uero per meridiē nō cernunt. Post autūni æquinoctiū quacūq̃ hora. Nec unq̃ plures simul q̃ duo. Cætera eiusdē naturæ nō multis dubia esse uideo.

De grandine: niues: pruina: nebula: rore.

CA. LXII.

Randinem cogliato hymbre gigni: & niuem eodem humore mollius coactō. Prui- nā autē ex rore gelido. Per hyemē niues cadere nō grādines: ipsiq̃ grādines inter diu sæpius q̃ noctū: & multo celerius resoluī q̃ niues. Nebulā nec estate: nec maxio frigore existere. Rores neq̃ gelu: neq̃ ardoribus: neq̃ uētis: nec nisi serena nocte. Gelado li quorē minui: solutaq̃ glacie nō eūdē inueniri modū.

De Nubiū Imaginibus.

CA. LXIII.

u Arietates colorū figurarūq̃ in nubibus cerni prout admixtus ignis super aut uincat.

De Proprietatibus cæli in Locis.

CA. LXVIII.

Ræterea quasdam proprietates cæli quibuscum locis esse. Roscidas æstate africa: noctes: In italia locris & lacu uelino nullo non die apparere arguis. Rhodi & syraculis nunq̃ tanta nubila obdū: ut non aliqua hora sol cernatur. Qualia aptius suis referentur in locis. Hæc sint dicta de aere.

De Natura Terræ.

CA. LXV.

Equitur terra cui uni rege naturæ partiū eximia propter merita cognomē indidimus: maternæ ueneratōis. Sic hominū illa: ut cælū dei: quæ nos nascētes excipit: natos alit: semelq; editos sustinet semper: nouissime cōplexa gremio: iam a reliqua natura abdicatos: tū maxīe ut mater operiēs: nullo magis sacramento: q̄ quo nos quoq; sacros facit: etiā monimēta ac titulos gerēs: nomēq; progās nostrū: & memoriā extēdēs cōtra breuitatē æui. Cuius numē ultimū iam nōnullis īprecamur rati graue: tanq̄ nesciamus hāc esse solā: quæ nunq̄ irascā homini. Aquæ subeūt in hymbres: rigescūt in grādines: tumescūt in fluctus: præcipitātur ī torrētes. Aer dēlatur nubibus: furit pcellis. At hæc benigna: mitis: idulgēs: uisq; mortaliū semp ancilla: quæ coacta genera: quæ sponte fundit: quos odores sapore: quos succos: quos tactus: quos colores: q̄ bona fide creditū reddit fœnus: quæ nostri causā alit. Pestifera enī animatīa uitali spiritu habētē culpam necesse est illi seminata excipere: & genita sustinere. Sed in malis generatīū noxa est. Illa serpētē homine percussio nō recipit amplius: pœnasque etiā inertū noīne exigit. Illa medicas fundit hærbas: & semp homini parturit. Quin & uenēa nostrā miserta instituisse credi potest: ne in tedio uitæ diræ famis mors terræ meritis alienissīma lēta nos cōsumeret tabe: ne lacerū corpus abrupta dispergerēt: ne laquei torqueret pœna præpostera: incluso spiritu cui quærere exitus: Ne in p̄fundo quæ sita morte sepultura sabulo fieret: ne ferri cruciatu scideret corpus. Ita est: miserta genuit id: Cuius facillimo hauustu delibato corpore: & cū toto sanguine extigueremur nullo labore sitiētibus similes: Quo taliter defunctos nō uolueres: non feræ attingerēt: terræque seruare qui sibi ipse perisset. Et ut ueḡ fateamur: terra nobis malorū remediū gēuit: nos illud uitæ fecius uenenū. Nos enim & ferro quo carere nō possumus: simili modo utimur. Nec tamē quæremur merito: etiā si maleficiū causā attulisset. Aduersus unam quippe naturæ prē īgrati sumus: quasi quæ nō ad delitias quasque: nō ad cōtumelias seruiau homini. In maria iacit: ut freta admittamus: eluist aquis: ferro: ligno: igne: lapide: fruge. Oibus cruciat horis: multoque plus ut delitiis: q̄ ut alimētis nostris famulet. Illa tamen quæ summa patia turatque extrema: cute tolerabilia uideant. Penetramus ī uiscera: auri argētq; uenas: & æris ac plūbi metalla fodientes. Gēmas etiā & quosdā paruulos quærimus lapides scrobibus ī pfundū actis. Viscera eius extrahimus: ut dygito gestet gēma: quā petimus. Quorū manus atteruntur: Vt unius niteat articulus. Si ulli essent īferi: iā p̄fecto illos auaritiæ atque luxuriæ cuniculi refodit sent. Et miramur si eadē ad noxā gēuit aliqua. Feræ enim credo custodiūt illā: arcēq; sacrilegas māus. Nōne iter serpētes fodimus? Et uenas auri tractamus cū uenē radicibus? Placatori tamē dea utimur ob hoc: q̄ omnes hī opulētiæ exitus ad scelera cedesq; & bella tēdūt: quæque sanguine nostro irrigamus ī sepulcis ossibus tegimus. Quibus tamē uelut exprobatō furore tādēm ipsa se obducit: & scelera quoque mortaliū occultat. Inter crimina īgrati animi & hoc dixerim: q̄ naturam eius ignoramus.

De Forma Terræ.

CA. LXVI.

St autē figura prima de qua cōsensus indicat. Orbē certe dicimus terræ globū: quem uerticibus icludi fatemur. Neque enim absoluti orbis est forma ī tāta mōtiū excelsitate rāta cāpog: planicie: sed cuius amplexus: si cūcta linearū cōprehēdant ambitu: figurā absoluti orbis efficiat. Id quod ipsa rege naturæ cogit ratio: nō eisdē causis: quas attulimus in cælo. Nāque in illo caua in se cōuexitas uergit: & cardini quo hoc est terræ undiq; incūbit. Hæc ut solida atque cōferta assurgit intumescētī similis: extraque p̄tendit. Mūdus ī cētū uergit. At terra exit a cētro: immēsum eius globū ī formā orbis assidua circa eā mūdū uolubilitate cogente.

De Antipodibus An Sint.

CA. LXVII.

Ngēs hic pugna litterarū cōtraque uulgi opinione cūcūfundi terræ homines undiq; conuersi: que iter se pedibus stare: & cūctis similē esse cælū uerticē ac simili modo ex quacūq; parte mediā calcari. illo quærēte cur nō decidat cōtra siti: tanq̄ non & ratio præsto sit: ut nos nō decidere mirent illi. Interuenit sentētia quīs īdocilis: p̄babilis turbæ in aquali globo: & si sit figura pinæ nucis nihilominus terrā undiq; incolī. Sed quid hoc refert: alio miraculo exoriētē: Pēdere ipsam ac nō cadere nobiscū ceu spiritus uis mundo p̄sertim iclusi dubiū sit: an possit cadere: natura repugnātē: & quo cadat negātē. Nā sicut igni sedes non est nisi ī ignibus: aquæ nisi in aquis: spiritus nisi in spiritu: ita terræ arcētibz cūctis nisi ī se locus nō ē. Globū tamē effici miq; emē ī tāta plāitie maris cāporūq; cū sentētiā adest Dicæarchus uir ī primis eruditus regū cura p̄mēsus mōres: ex quibus altissimū p̄didit Pelion. M. cc. I. passūū ratiōe p̄dicūcū nullā esse eā portionē uniuersæ rotūditatis colligēs. Mihi incerta hæc cōiecta uel ignaro

uel nullis

tuo uidef. I. Haud ignoro quosdā alpiū uertices lōgo tractu nec breuiore quiquagsta milibus pas-

suum assurgere: Sed vulgo maxime hæc pugna est: si coactam in uertice aquarū quoq; figura credere cogat. At qui nō aliud in reze natura aspectu manifestius. Nāq; depēdētes ubiq; guttæ paruis globantur oribus. Et pulcra illatæ fronditūq; lanugini impolitæ absoluta rotunditate cernuntur. Et in poculis repletis media maximæ tument. Quapropter subtilitate humoris mollitiaq; in se residēte ratione facilius q̄ usu deprehendunt. Idq; etiam magis mirum in poculis repletis addito humore minimo circumfluere quod supersit. Contra euenire ponderibus additis ad uicenos sæpe denarios. Scilicet quia intus recepta liquorem in uerticem attollat: ut cumulo emnente insula dilabatur. Eadem est causa propter quam e nauibus terra non cernatur: nauium malis conspicua. At procul recedente nauigio: si quid quod fulgeat religetur in mali cacumine: paulatim descendere uidetur: & postremo occultetur. Deniq; oceanus quem fatemur ultimum qua non alia figura cohereret: atq; non decideret: nullo ultra margine includente: ipsum id ad miraculum redit: quo nam modo etiam si globetur extremum non decadat mare. Contra quod ut sint plana maria: & quia uidentur figura non posse id accidere magno sui gaudii magnaq; gloria inuentores græci docent subtilitate geometrica. Namq; cum e sublimi in inferiora aquæ ferantur: & sit hæc natura earum confessa: nec quisq; dubitet in littore ullo accessisse eas: q̄ logissime deuexitas passā sit: proculdubio apparere quo quid humilior sit propius cetro esse terræ: omnesq; lineas quæ emittantur ex eo ad proximas aquas breuiores fieri q̄ quæ ad extremum mare a primis aquis: Ergo totas omniq; ex parte aquas uergere in centrum: idcoq; nō decidere: quoniam in interiore nitantur. Quod quidem & ita formasse artifex natura credi debet: ut cum terra arida & siccā constare per se ac sine humore non posset: nec rursus stare aqua nisi sustinente terra mutuo amplexu iungerent. Hæc sinus pandēte: illa uero permanēte totā in tra: extra: supra: uenis ut uinculis discurrentibus: & in summis iugis erumpēte. Quo spiritu acta & terræ pōdere ex pressa siphonum modo emicat: tantumq; a periculo decidendi abest: ut in summa quæq; & altissima exiliat. Qua ratiōe manifestum est quare tot fluminū quotidiano accessu maria nō crescāt.

Quomodo Aquas Sit Terræ Innexa.

CA. LXVIII.

St igitur in toto suo globo tellus medio ambitu præcincta circūfluo mari: nec argumentis: hoc inuestigandum: sed iam experimentis cognitum.

De Nauigatione Maris: Et Fluminum.

CA. LXIX.

Gadibus columnisq; Herculis hispaniæ & galliæ circuitu totus hodie nauigatur occidēs. Septētrionalis uero oceanus maiore ex parte nauigatus est auspicijs Dni Auguſti germaniæ classe circūuecta ad cimbrogæ promontorium: & inde immēso mari prospecto: aut fama cognito: ad sythicā plagam & humore nimio rigentia. Propter quod minime uerisimile est illic maria deficere: ubi uis humoris superet. Iuxta uero ab ortu ex indico mari sub eodē sydere pars tota uergēs in caspiū mare per nauigata est macedonū armis Seleuco atq; Antiocho regnantibus: quæ seleuchida atq; anthiochida ab ipsis appellari uoluerē. Circa cā spū quoq; multa oceani littora explorata: paruq; breuis q̄ totus hinc aut illic septētrio eremigatus. Vt tñ coniecturæ locū sit quoq; in non reliquā ingēs argumētū paludis mæoticæ: siue ea illius oceani sinus ē: ut multos aduerto credidisse: siue augusto sinu discreti restagnatio. Alio latere Gadibus ab eodē occidente magna pars meridiani sinus ambitu mauritanias nauigatur hodie. Maiorē quidē eius partē & orientis uictoriæ magni Alexadr̄i iustitruere usq; in arabicū sinū. In quo res gerente. C. Cæsare Augusti filio signa nauium ex hispaniensibus naufragis ferunt agnita. Et Hano Carthaginiensis potentia florētē circūuectus a gradibus ad sinē arabie nauigationem eā pro didit scripto. Sicut ad extera Europæ noscenda missus eodē tpe Himilco. Præterea Nepos Cornelius auctor est Eudoxū quēdam sua ætate cū Lathyrum regem fugeret arabico sinu egressum gades usque peruectū. Multoq; ante eū Cœlius Antipater uidisse se qui nauigasset ex hispania in æthiopiam cōmerti gratia. Idē Nepos de septētrionali circuitu tradit. Qu. Metello Celeri. C. Afranii in consulatu collegæ: sed tum galliæ proconsuli indos a rege sueuorum dono datos: qui ex india cōmerti causa nauigātes tempestatibus essent in germaniam abrepti. Sic maria circūflua unidique diuiduo globo partē orbis auferunt nobis: nec inde huc nec hinc illo peruiō tractu. Quæ contēplatio apta detegēdæ mortalium uanitati poscere uidetur: ut totum hoc quicquid est in quo singulis nihil satis est ceu subiectum oculis quantum sit offendam.

Quæ Portio Terræ Habetur.

CA. LXX.

Am primū in dimidio cōputari mihi uidet tāq; nulla portio ipsi decedat oceano: q̄ toto circūdatus medio: & oēs cæteras fundens recipienſque aq̄s: & quicquid exit in nu

aquæ uet
quæq; &
sit hæc na-
tura cōfesa:
uel erāt na-
turæ cōsen-
sus
apparere
quo qd uel
appet qd qd

bes ac sydera ipse tot & tanta magnitudinis pascens. Quo tandem amplitudinis spatio terra credis habitari. Improbata & infinita debet esse tanta vastitatis molis possessio. Adde quod ex relicto spatio plus abstrahit cœlum. Nam cum sint eius quinque partes: quas uocant zonas: infesto rigore & aeterno premis gelu omne quicquid est subiectum duabus extremis utrinque circa uertices: hunc qui septentrionem uocant: eum qui aduersus illi austrinum appellat. Perpetua caligo utrobique & aliena mollioræ syderum aspectu maligna ac pruinâ tantum albicant. Lux uero media terrarum: quæ solis orbita est exusta flammis & cremata quo minus uapore torref. Circa quâ duæ tantum inter se exultant & rigentes temperant. Hæc ipsæ inter se non peruiæ propter incœdium syderis. Ita terræ tres partes abstulit cœlû. Oceanî rapina in deserto. Sed & relicta nobis una portio haud scio an sit in maiore dâno sit. Idem siquidem oceanus infusus in multos (ut dicemus) sinus adeo uicino accessu interna maria allatrat: ut centum quiddecim millibus passuum arabicus sinus distet ab ægyptio mari. Caspius uero, ccc. xxv. milibus a pœtico. Idem interfusus itrat per tot maria quibus africanam europam asiamque dispartit. Quam tum terrarum occupet cōpute: etiam nunc mensura tot fluminum tantarum palludium. Addantur & lacus & stagna. iam elata in cœlû & ardua aspectu quoque iuga. iam siluæ uallesque præruptæ & solitudines & mille causis deserta detrahant. Hæc tot portiones terræ immo uero ut plures tradiderunt mundi punctus: neque enim. est aliud terra uniuersa. hæc est materia gloriæ nostræ: hæc sedes: hic honores gerimus: hic exercemus imperia: hic opes cupimus: hic tumultuatur humanum genus: hic in stauramus bella etiam ciuilia: mutuis cœdibus laxiorē facimus terram. Et ut publicos gentium furores transiret: hæc in qua cōterminos pellimus: furoresque uicini cespitē nostro solo affodimus: ut qui latissime rura meratus fuerit: utraq; famâ exegerit accolæ quota terrarum parte gaudeat: uel cum ad mensuram auaritiæ suæ propagauerit quam tandem portionem defunctus eius optineat.

Mediam esse mundi terram.

CA. LXXI.

Mediam esse mundi totius terram haud dubiis cōstet argumentis: sed clarissime æquinoctii paribus horis. Nam si in medio esset: æquales dies noctesque habere non possent deprehenderunt. & Dioptra: quæ uel maxime id cōfirmant: cum æquinoctiali tempore ex eadem linea ortus occasusque cernatur: & solstitialis exortus per suam lineam brumalisque occasus. Quæ accutere nullo modo possent: nisi in centro sita esset.

De syderum inæqualitate: & de eclipsibus: ubi: & quare.

CA. LXXII.

Res autem circuli supradictis zonis implexi inæqualitates temporis distinguunt. Solstitialis a parte signiferi excellentissima nobis ad septentrionalem plagam uersus. Cœteræ ad alium polum brumalis. Itē medio ambitu signiferi orbis incedēs æquinoctialis. Reliquæque quæ miramur causa in ipsius terræ figura est: quæ globo similis & cum ea aquas iisdem intelligit argumentis. Sic enim. fit haud dubitè ut nobis septentrionalis plagæ sydera nunquam occidat: cœtera meridianæ nunquam oriatur. Rursusque hæc ab illis non cernantur attollente se cœtera medios uisus terrarum globo. Septentriones non cernit troglodytica & cōfinis ægyptus. Nec canopus italia: & quæ uocat berenices crinē. Itē quæ sub Diuo Augusto cognominauerunt Cæsaris thronon: insignis ibi stella: adeoque manifeste assurgens fastigio incuruat: ut canopus quartam fere partem signi unius supra terram emineat Alexandriæ intuentibus uideatur. Eadē a rhodo terram quodammodo ipsam strigere. In ponto omnino non cernatur: ubi maxime sublimis septentrio. Idē a rhodo abscondit: magisque alexandriæ. In arabia nouembri mense prius uigilia occultus: secūda de ostendit. In meroe solstitio uel ipsi paulisper apparet: paucisque ante exortum arcturi diebus pariter cum die cernitur. Navigantium hæc maxime cursus deprehendunt in alia aduerso: in alia pro mari: subitoque cōspicuis: atque ut e freto emergentibus: quæ in fractu pilæ latius syderibus. Neque enim. (ut dixere aliqui) mundus hic polo excellere se attollit: ut undique non cernantur hæc sydera. Verum hæc eadē quibusque proximis sublimiora credunt: eadēque demerula longinquis. Vtque nunc sublimis in defectu positus uideatur hic uertex: sic in illam terram de uexitate transgressis illa se attollit residens: quæ hic excelsa fuerant: quod nisi in figura pilæ accideret non posset. Ideoque defectus solis ac lunæ uespertinos orientis incolæ non sentiunt: nec matutinos ad occasum habitantes: meridianos uero sæpius. Nobili apud arabiam magni Alexandriæ uictoria luna decessisse noctis secūda hora prodita est. Eadēque in Sicilia exoriens. Solis defectum Vipsiano & Fōreio constiterit: qui fuerant ante paucos annos factum pridie chalend. maias. cāpania hora diei inter septimam & octauam sensit. Corbulo dux in armenia inter horam diei decimam & undecimam prodidit uisum circuitu globi alia aliis detegente & occultante. Quod si plana esset terra simul omnia apererent cunctis: noctesque non fierent inæquales: neque aliis quæ in medio sitis paria duodecim horarum interualla cernerentur: quæ nunc non in omni parte simili modo congruunt.

Quæ ratio diurnæ lucis in terris.

CA. LXXIII.

F Deo ne nox diesq; quamuis eadē toto orbi simul est oppositū globi noctē: aut ambu tu diem afferente. Multis hoc cognitū experimentis. In africa hispaniaq; turriū. Hannibalis. In asia uero propter piraticos terrores simili speculaz præsidio excitato: iū q; prænūciatos ignes sexta hora diei accensos sæpe cōpertum est: tertia noctis a tergo ultimis uisōs. Eiusdē Alexandri cursor Philonides ex sicyone ad elin mille & ducenta stadia nouem diei cōfecit horis. Inde q; quīs decliui itiere tertia hora noctis remēsūs ē sæpius. Cā q; eunti cū sole iter erat: eundemq; remeans obuiū contrario præuertebat occurſu. Qua de causā ad occasum nauigantes quāuis breuissimo die uincunt spatia nocturnæ nauigatiōis ut solē ipsum comitātes.

Gnomica de eadem re & horologio primo.

CA. LXXIII.

V Asaq; horoscopa non ubiq; eisdem sunt usui trecentis stadiis aut longissime etiā quingētis mutātibus semet umbris. Solis itaq; umbilici quē gnomonem appellāt umbra in Egypto meridiano tempore equinoctiū die paulo plus q̄ dimidiū gnomonis mēsurā efficit. In urbe Rōa nona pars gnomonis deest umbre. In oppido Ancona supest gnta xxx. In parte Italiæ quæ Venetia appellatur eisdem horis umbra gnomoni par sit. Vbi & quando nullæ umbræ.

CA. LXXV

S Imili modo tradunt ī syene oppido quod ē supra alexandriā quinq; milibus stadioge solstitiū die medio nullā umbrā iaci: Puteumq; eius experimenti gratiā factū totū illū minari. Ex quo apparere solē illi loco supra uerticē esse: quod etiā in india supra flumē hypsin fieri tēpore eodē Onesicritus scripsit. Cōstatq; in berenice urbe troglodytaz & inde stadiis quattuor milibus oſtingentis. xx. eadem gente in Ptolemaide oppido quod in marine rubri maris ad primos elephantogz uenatus conditū est. Hoc idem ante solstitiū quadrigenis quinīs diebus totidēq; postea fieri: & per eos nonaginta dies in meridiē umbras iaci. Rursus in meroe insula quæ est caput gentis æthiopū quinq; milibus stadioge & syene in amne nilo habitat bis anno absumi umbras: sole duodeuicesimā tauri partē & quartādecimā leonis obtinēte. In india gēte oretū mōs est maleus nomie: iuxta quē umbræ æstate in austrū: hyeme ad septentrionē iaciunt. Quindecim tantū noctibus ibi apparet septētrio. In eadē india patalis celebrerri portu sol dexter orit̄. Vmbræ in meridiē cadunt. Septētrionē ibi Alexandrā moratē ānotatū prima tantū noctis parte aspici Onesicritus dux eius scripsit. Quibus ī locis in die umbræ nō sint se pētrionē nō cōspici: & ea loca appellari ascia: nec horas dīnumerari ibi. Vbi bis anno umbræ: & ubi in contrarium.

CA. LXXVI.

T In tota troglodytice umbras bisquadragintaquiq; diebus in anno Eratostenes in cōtrariū cadere p̄didit Vbi longissimus dies: & ubi breuissimus. CA. LXXVII. Ic sit ut uario lucis incremēto in meroe lōgissimus dies. xii. horas egnoctiales & octo ptes unius horæ colligat. Alexandriæ uero. xiii. horas. In Italia. xv. In britania. xvi. ubi æstate lucidæ noctes haud dubie reppromittūt id: quod cogit rō credi. Solstitialibus diebus accidente sole propius uerticē mūdi angustio lucis ābitu subiecto terræ contiuos dies haberi senis mensibus: noctesq; e diuerso ad brumā remoto. Quod fieri in insula tyle pythias massiliensis scripsit: sex diez nauigatione in septentrionē a britania distāte. Quidā uero in Mona quæ distat a Camalduno britaniæ oppido circiter ducentis milibus affirmant

subiecto
uel subie-
ctæ

Item de horologio.

CA. LXXVIII.

Mbrarum hanc rationē & quam uocat gnomonicē iuenit Anaximenes mileſius Anaximādi de quo diximus & Taletis discipulus: primusq; horologium quod appellant sciotericon lacedomone ostendit. Quomodo dies obseruent. CA. LXXIX.

Psum diem alii aliter obseruauer. Babylonii inter duos solis exortus, Atheniēses iter duos occasus. Vmbri a meridie in meridiē. Vulgus omne a luce ad tenebras. Sacerdotes romani & qui diē diffinire ciuile: itē ægyptii & Hipparchus a media nocte in mediā. Minora autē interualla esse lucis inter ortus solis iuxta solstitia q̄ egnoctia apparet: quia positio signiferi circa media sui obliquior est: iuxta solstitium uero rector.

Differentiæ gentium & ratio.

CA. LXXX.

Ontexenda sunt his cælestibus nexa causis. Nāq; æthiops uicini syderis uapore torridaustisq; similes gigni: barba & capillo uibrato nō est dubiū. Et aduersa plaga mūdi atq; glaciali cādida cure esse gētes flauis pmissas crinibus. Truces uero ex cæli rigore has & illas mobilitates habētes. Ipsorūq; criniū argumēto illis in supera succū reuoca-

b ii

ri natura uaporis. His in inferas ptes depelli humore deciduo. Hic graues feras: illic uarias effigi es animalium prouenire: & maxime alitū: & in multas figuras gigni uolucres. Corporū autē pce ritate utrobique: illic igniū nifu: hic humoris alimēto. Medio uero terræ salubris utriusque mixtura: fertilis ad omnia tractus: modicus corporum habitus. Magna & in colore tēperis. Ritus molles: sensus liquidus: ingenia fœcunda: totiusque naturæ capacia. Iisdē imperia q̄ nunq̄ extimis gētibz fuerit: sicut ne ille qd̄ his paruierit auulſæ ac pro immanitate naturæ urgētis illas solitaria.

pro imma
nitate nel
pnuncia
ræ

De motu terræ.

CA. LXXXI.

Abylonioꝝ placita motus terræ hiatusque: & cætera oīa ui sydeg̃ existimant fieri. Sed illoꝝ triū quibus fulmina assignant. Fieri autē hæc meantium cū sole aut cōgruētū: & maxie circa quadrata mundi. Præclara quædam esse & smortalis in eo (si credimus) diuinis perhibetur Anaximādꝛo mileſio physico: quē ferunt lacedæmonis prædixisse: ut urbē ac tecta custodirēt. Instat. n. motū terræ. Et tū urbs tota eoz corrui. Et raygeti mōtis magna ps ad formā puppis emineñs abrupta cladē inſup eā ruina preſſit. Perhibet & Pherecydis Pythagoræ doctōris alia coniectatio: sed & illa diuina. Haustu aquæ e puteo plēniffis ac p̄diſſis ibi terræ motum. Quæ si uera sunt q̄tum a deo tandem uideri poſſunt tales diſtare dum uiuāt. Et hæc quidē arbitrio cuiusque existimanda relinquuntur. Ventos in cauā eſſe nō dubium reor. Neq; n. unq̄ intremiſcunt terræ niſi ſopito mari: cæloque adeo tranquillo ut uolatus auium non pendeant: ſubtracto omni ſpiritu qui uehit: nec unq̄ niſi poſt uentos cōditos. ſ. in uenas: & cauer nas eius occulto afflatu. Neq; aliud eſt in terra tremor q̄ in nube tonitruum. Nec hiatus aliud: q̄ cum fulmen erumpit in cloſo ſpiritu luſtante: & ad libertatem exire nitente.

De terræ hiatibus.

CA. LXXXII.

Arie itaq; quatitur: & mira edunt opera: alibi proſtratis mœnibus: alibi hiatu p̄ſundo hauſtis: alibi egeſtis molibus: alibi emiſſis amnibus: nōnunq̄ etiā ignibus calidis ue ſontibus: alibi aduerſo fluminum curſu. Præcedit uero comitatusque terribilis ſonus: alias murmur ſimilius mugitibus: aut clamori humano: armoz ue pulſantiū fragori: pro qualitate materiæ excipientis: formaz: uel cauernaz: uel cuniculi: per quē meat exilius graſſante in anguſto: eodē rauco: i recuruis reſultate: i duris ſeruete: i hūdis fluctuāt & ſtagnātibus. Itē ſeruente contra ſolida. Itaq; & ſinc motu ſæpe ediſ ſonus: nec ſimplici modo quatit unq̄: ſed tremit uibrat. Hiatus uero alia remanet oſtendens quæ forbit: alias occultat ore compreſſo. Ruſuſque ita inducitur ſolo ut nulla ueſtigia extēt urbibus plerunq; deuoratis: agrorumque tractu hauſto. Maritima autem maxime quatuntur. nec montioſa tali modo carent. Exploratum eſt mi hi alpes apenninas ſæpius tremuiſſe. Et autumno ac uere terræ crebrius mouent: ſicut fiunt fulmina. Ideo galliæ & ægyptus minime quatunt: quoniam hic æſtatis cauſa obſtat: illic hyemis. Itē noctū ſæpius q̄ interdiū. Maximi autem futuri ſigna motus exiſtāt hi matutini ueſpertiniq; ſed propinqua luce crebri. Interdiū autem circa meridiem fiunt: & ſolis lunæque deſectū: quoniam tē peſtates tunc ſopiantur. Præcipue uero cum ſequitur imbrem æſtus imbreſue æſtum.

Signa motus futuri.

CA. LXXXIII.

Auigantes uero ſentiunt non dubia coniectura: ſine ſtatu intumeſcēte fluſſo ſubito: aut quatiēte iſti. Intremunt uero & in nauibus poſita æque q̄ in ædiſiciis: crepituz prenūtiāt. Quin & uolucres nō ſpauidæ ſedent. Eſt & in cælo ſignū: præceditq; motu futuro aut interdiū aut paulo poſt occaſum ſereno ceu tenuis linæ nubis in longum porrectæ ſpatium. Eſt & in puteis turbidior aqua: nec fine odoris tedio.

Auxilia contra motus futuros.

CA. LXXXIII.

Icut & iisdem eſt remedium: quale cloacæ & crebri ſpecus præbent. Præconceptum enim ſpiritum exhalant: quod in certis notatur oppidis: quæ minus quatuntur crebris ad purgandam eluuiem cuniculis cauata. Multoq; ſunt tutiora in iisdē illis quæ pendens: ſicut neapoli in italia intelligitur: parte eius quæ ſolida eſt ad tales caſus obnoxia. Tutiffimi ſunt ædiſiciōrum fornices: anguli quoque parietum: ponteſque æterno pulſu renitente. Et latere terreno facti parietes minore noxā quatuntur. Magna differentia eſt & in ipſo genere motus. Pluribus ſiquidem modis quatitur. Tutiffimum eſt cum uibrat criſpante ædiſiciōrum crepitu: & cum intumeſcit aſurgens: al ternoque motu reſidet innoxium: & cum concurrētia tecta contrario iſtu arietant: quoniam alter motus alteri renititur. Vndantis inclinatio & flu ſtus moræ quadam uoluntatio inſeſta eſt: aut cum in unam partem totus ſe motus impellit. De ſinunt autem tremores cum uentus emerſit. Sin uero durauerit: nō ante quadraginta dies ſiſtun-

tur. Plerumq; & tardius: ut pote cum quidem annuo & bienni spatio durauerint.

Portenta terrarum semel uisa.

CA. LXXXV.

E Actum est & hoc semel: quod equidē in hetrusca disciplina uoluminibus inueni. ingens terrarum portentum. L. Martio. Sex. Iulio consil. in agro mutinensi. Namq; montes duo inter se concurrerunt crepitu maximo assultantes recedentesque: inter eos flamma fumoque in colum exeunte interdū spectante e uia amilia magna equitum Romanorum familiarūq; & uiatorum multitudine. Eo concursu uillae omnes elisae. Animalia permulta quae intra fuerant: exanimata sunt: anno ante sociale bellū: quod haud scio an mutinensi pyræ italiae fuerit q̄ ciuile. Non minus mirū ostentum & nostra cognouit ætas anno Neronis principis supremo: sicut in rebus eius exposuimus pratis oleisq; intercedente uia publica in cōtrariis sedes transgressis in agro marrucinū pradiis Vectii marcelli equitis Ro. res Neronis procurantis.

Miracula terrarū motus.

CA. LXXXVI.

E sunt simul cum terrarū motu & inundationes maris: eodē uidelicet spū infusi: aut residē tis sinu recepti. Maximis terræ memoria mortaliū exitit motus Tyberii Cæsaris principatu. xii. urbis uisae una nocte prostratis. Creberimus punico bello itra eundem annum septies atq; quinquagies nuntiatus Romam. Quo quidem anno ad thrasimenum lacum dimicantes maximum motum neq; poeni sentire nec Romani. Nec uero simplex malum aut in ipso tantum motu periculū est. Sed par aut maius ostentum nunq; urbs Roma tremulit: non futuri euentus alicuius id prænuntium esset.

Quibus locis maria recesserint.

CA. LXXXVII.

E Adem nascuntium causa terrarum est cum idem ille spiritus attolendo potēs solo nō ualet erumpere. Nascuntur enim: nec fluminum tantum inuectu sicut echinades insulae ab acheloo amne conuectae: maior pars ægypti a nilo. In quam a pharo insula noctis & diei cursum fuisse Homero credimus. Nec recessū maris sic ut idē circis. Quod accidisse & in ambraque portu decem millium pas. interuallo & atheniensū quinque millū ad pyraeum: memoratur. Et ephesi ubi quōdam ædem Dianæ alluebat. Herodoto quidem: si credimus: mare fuit supra memphin usque ad ethiopiū montes. Itemque a planis Arabiæ mare circa ilium & tota teuthrania quaque campos intulerit mæander.

idē uel eodem

uēl centū

Ratio insularum enascentium.

CA. LXXXVIII.

E Ascuntur & alio modo terræ: ac repente in aliquo mari emergunt uelut paria secum faciente natura: queq; hauserit hiatus alio loco reddente.

Quæ & quibus temporibus enatæ sunt.

CA. LXXXIX.

E Laræ iam pridem insulae delos & rhodos memoriæ produntur enatæ. Postea minores ultra melo: anaphetinter lemnum & hellepontum nea: inter lebedū & theon alo: ne: inter cycladas olympiadis. cxxxv. anno quarto thea & therasia. Inter easdem post annos. cxxx. hiera eadēq; automata. Et ab ea duobus stadiis post annos. cx. in nostro æuo. M. Iunio Syllano & L. Balbo consil. ad. viii. idus iulii thia.

Quas terras interruperint maria.

CA. XC.

A Nte nos & iuxta italiā inter æolias insulas. itē iuxta cretā emerfit e mari mille quingen tū passū una cū. Calidis fontibus altera olympiadis. cxliii. anno tertio in thusco sinu flagras hæc uiolētō cū statu. Prodit quoq; memoriæ magnā circa illā multitudinem pisciū fluitantē confestim expirasse qbus ex iis cibis fuisset. Sic & pythecusas in cāpano sinu fuerunt ortas. Mox in iis montē epopon cū repētē flāma ex eo emicuiisset cāpestri æqtū plantia. In eadē & oppidū haustū p̄fundo: alioq; motu terræ statinā emerfisse. Et alio puoluris montibus insulā exitisse: p̄chyra. Nāq; & hoc mō insulas regē natura fecit. Auellit siciliā italia: cyprū syria: euboeā boetia: euboeæ Atalantē & macriā: belbicū bithyniæ leucosiā syrenum promontorio.

uel stagnū

Quæ insulas continentī adiunctæ.

CA. XCI.

R Vrsus abstulit insulas mari iunxitq; terris. Antissam leibo: zephiriū halicarnaso: ethusam mindo: domiston & prienē mileto: arthemisiā parthenio. p̄mōtorio: hybāda quōdā insula toniæ. cc. nūc a mari abest stadiis. Syriten ephesus in mediterranea habet. De rasidas & sophoniam uicinam ei magnē sia. Epidaurus & oricon insulae esse desierūt.

Quæ terrarū motu mari permurate.

CA. XCII.

E N totum abstulit terras primū oīum ubi atlāticū mare est (si Platoni credimus) in medio spatio. Mox iterum: quæ uidemus hodie merisā acarnaniam ambracio sinu: acha

tā corinthio: europa aſiāq; p̄pōtīde & p̄ōto. Ad hoc perrupit mare leucada anthirrhū: helleſpōtū: boſphoros duos. Quæ terræ ipſæ ſe ſorbuerunt. CA. XCIII.

Tq; ut ſinus & ſtagna p̄terea: ipſa ſe cōdens terra deuorauit. Cybotū altiffimū montē cū oppido currite: ſiphylū in magnēſia. Et prius i eodē loco clariffimā urbem quæ tā talis uocabat. Galanis & Gamales urbiū in phœnice agros & cum ipſis phēgiū æthiopiz iugū excelliffimū: tanq̄ non infida graſſarentur & littora.

Quæ urbes hauſtæ ſint a mari. Yrrhā & ætiſſam circa meotin pontus abſtulit. Elicen & burā ſinus corinthius: q̄rum in alto ueſtigia appent. Ex inſula cæa amplius. xxx. millia paſſuū abrupta ſubito cum plurimis mortaliū rapuit. Et in ſicilia dimidiā tyndarida urbē ac quicquid ab italia

deest. Similiter in boetia & eleuſina.

De Piaculis.

CA. XCV.

Orus. n. uero terræ ſileant & q̄qd eſt: ubi ſaltē buſta u: biū extāt. Simul ut terræ miracula potius dicamus quā ſcētra naturæ. Et hercule nō cōſeſtina enerra: u diſſicilio ra fuerit. Metallogi opulētia tā uaria: tā diues: tā ſœcūda: tot ſæculis ſuboriet: cū tātū quotidie orbe toto Populēſ ignes: ruina: naufragia: bella: fraudes: tātū uero luxuria & tot mortales conerāt. Gēmagie pictura tā multiplex. Lapidū tā diſcolores maculæ. Interq; eos candor alciui p̄ter lucē oīa excludēs. Medicatorū fontiu uis. Ignitū tot locis emicantiū p̄p̄ter tot ſæculis ſcēdia. Spūs lætales alibi: aut ſcrobibus emiſſi: aut ipſo loci ſitu mortiferi. Alibi uolucris tātū ut ſoracte uicino urbi tractu. Alibi p̄ter hoſem cæteris aſtanti bus. nōnūq; hoī: ut in ſineuſiano agro & puteolano ſunt: q̄ ſpiracula alii charoneas ſcrobis mortifq; ſpiritu exhalates. Itē in hirpinis amſanti ac mephitis eūdē locū: quē qui iſtrauere moriunt. Simili modo hierapo ſi in aſia matris magnæ tantū ſacerdoti innoxū. Alibi fatidici ſpecus: quoz; exhalatōe temulētī futura præcinnunt: delphis nobiliſſimo oraculo. Quibus i rebus qd poſſit aliud cauſæ afferre mortalium quiſpiā: q̄ diſſuſæ per omnē naturæ ſubinde aliter atq; aliter numē erumpens.

De terris ſemper trementibus.

CA. XCVI.

Vedam uero terræ ad ingreſſus tremunt ſicut i gabinēſi agro nō procul urbe Roma iugera ferme ducenta equitantium curſu.

De inſulis ſemper fluctuantibus.

CA. XCVII.

Similiter in reatino qdā inſulæ ſemper fluctuant: ſicut in agro cebuco: & eodē reatino mutinēſi: ſtationēſi: in uadimonis lacu: & ad cutillas aq; opaca ſlua: q̄ nunq̄ die ac noctu eodē loco uiſit. In lydia aq; uocant calaminæ: non uentis ſolum: ſed et contis uel quolibet ipulſu multoz; ciuiū mithridatico bello ſalus. Sunt & in nymphæo puz ſal tares dictæ: qm̄ in ſymphoniæ cātu ad ictus modulatiū pedū mouēſ. In tarquinēſi lacu magnæ Italizæ duo nemora circunferuntur nunc triquetra figuram edentes: nunc rotundam complexu uentis impellentibus: quadratam nunquam.

quolibet
ipulſu u'
quolibet
impulſæ

Quibus in terris nō pluāt: & aceruata terræ miracula & cæteroz; elemētōz; Elebre ſanū hēt Veneris paphos: in cuius quādā arēā nō ipluit. Itē in ea oppido troadis circa ſimulacrū Mineruæ in eodē relicta ſacrificia nō putreſcūt. Luxta harpaſa opidū aſiæ cautes ſtat horrēda uno digito mobilis. Eadē ſi toto corpe ipellat reſiſtēs. In taurōz; poenſula in ciuitate paſſino terra eſt q̄ ſanāſ oīa uulnera. At circa aſſo troadis lapis naſcit: quo cōſumūſ oīa corpa: ſarcophagus uocat. Duo ſunt mōtes iuxta flumē indū. alteri natura eſt ut ferrū eō teneat: alteri ut reſpuat. Itaq; ſint clauī in calciamēto: ueſtigia auelli altero nō poſſe: i altero ſi. Locris & crotone peſtilētia nūq̄ fuiſſe: nec uolū terræmotu laboratū ānotatū ē. In lycia uero ſp̄a terræmotu. xl. dies ſerenos eē. In agro harpano frumētū ſatū non naſcit. Ad aras mutas i ueiētē & ap̄tūſculanū & i ſilua ciminia loca ſūt i gbus i terrā depacta n̄ extrahūſ. In cruſtumino natū ſcēnū ibi noxiū. extra ſalubre ē. Et de aquæ natura complura diſta ſunt.

Qua ratione æſtus maris accedat & recedant.

CA. XCIX.

Ed æſtus maris accedere & reciprocare maxie mig; eſt. Pluribus qdē modis accidit. Veg; cā in ſole lunaq; Bis inter duos exortus lunæ aſſuūt: biſq; remeāt uicenis q̄ter niſq; ſp̄ horis. Et primū attolente ſecū ea mundo intumēſcētēs. Mox a meridiano cœli fatigio uergētē i occaſū reſidētēs. Ruſuſq; ab occaſu ſubter cœli ima & meridiano contraria accedētē inūdātes. Hic dōc̄ iteq; exoriāt ſe ſorbētēs. Nec unq̄ eodē tpe quo pridie reflu it: ut ancilātē ſydere trahētēſq; ſecū auido hauſtu maria: & aſſidue aliudē q̄ pridie exorietē paribus tñ interuallis reciproci: ſeniſq; ſemper horis nō cuiuſq; diei aut noctis aut loci: ſed ægnoctia.

libus:ideoq; inaq̄les vulgariū horaz; spatio utcunq; plures in eas aut dies aut noctis illaz; mēsu
rā cadūt: & æquinoctio tantū pares ubiq;. Ingens argumentū plerūq; lucis ac uicis etiā diurnæ
hebetes esse q̄ negent subtermeare sydera: ac rursus eadē resurgere: similēq; terris imo uero uni
uersæ naturæ & in de faciē in iisdem ortus occasusq; opibus non aliter sub terra manifestō syde
ris cursu alioque effectū: q̄ cū p̄ter oculos n̄ros feratur. Multiplex ēt num lunaris differentia: pri
mūq; septenis diebus. Quippe modici noua ad diuiduā æstus. Pleniores ab ea exundāt: plene
q; maxime fuerunt. Inde mitescunt. Pares ad septimā primis. Iterūq; alio latere diuidua augent.
In coitu solis pares. Plane eadē aquilonia & a terris longius recedente mitiores q̄ cum in austros
digressa p̄priorē n̄su uim suā exercet. Per octonos quoq; annos ad principia motus & paria in
cremēta cētesimo lunæ reuocāt; ambitu: augēte ea cuncta solis annuis causis duobus segnoctiis
maxie tumentes & autūnali amplius q̄ uerno. Inanes uero bruma & magis solstitio. Nec tñ in ip
sis: qd̄ dixi: tēpore articulis sed paucis post diebus: sicuti neq; in plena aut nouissima sed postea:
nec statim ut lunā mundus ostendat: occultetur: aut media plaga declinet: uerū fere duobus horis
æquinoctialibus seruis: tardiore semp ad terras oīum q̄ gerunt in cœlo effectū cadēte q̄ uisū si
cuti fulguris & tonitruī & fulminū. Oēs enī æstus in oceano maiora itegunt spatia inundātūq; q̄
in reliquo mari: siue quia totū in uniuersitate aiosus est q̄ in parte: siue q̄a magnitudo aperta sy
deris uim laxē crassantiū efficacius sentit eadē angustis arcentibus. Qua de cā nec lacus nec am
nes siml̄ mouent. Octogenis cubitis supra britaniā intūescere æstus Pytheas massiliensis auctor
est. Interiora aut maria claudunt ut portu. Quibusdam tñ in locis spatiosior laxitas ditiori pa
tet. utpote cum plura exempla sunt in trāquillo mari: nullog; uelorum impulsu tertio die ex ita
lia peruectorum uticam æstu feruente. Circa littora autem magis q̄ in alto deprehenduntur hi
motus: quoniam & in corpore extremo pulsū uenarum idest spiritus magis sentiunt.

Vbi æstus extra rationem.

CA. C.

N plerisq; tñ æstuaris p̄p̄ dispartes syderum in quoq; tractu exortus diuersi existunt
æstus tpe non rōne discordes. sicut in syrtibus. Ex quorundā tñ priuata natura est: ue
lut taurominītai euripti. Sæpius & in eubœa septenis die ac nocte reciprocātes. Aestus
idē triduo in menē cōsistit septima: Octaua: nonaq; luna. Gadibus q̄ est delubro Herculis proxi
mus: fons inclusus ad putei modū alias simul cū oceano auge: minuitq; alias uero utrūq; cōtra
riis t̄pibus. Eodē in loco alter oceani mōtibus cōsentit. In ripa betis oppidū est: cuius purei cre
scente æstu minuunt: augecūt decedente mediis temporum immobiles. Eadē natura in hispali
oppido uini puteo: ceteris uulgaris. Et pontus semper extra meat in p̄p̄ontidē: introrsus in pon
tū nunq; refluxo mari.

Miracula maris.

CA. CI.

Mnia plenilunio maria murgant: q̄dam & statō tēpore. Circa messanā & milas simo
similia expuunt in littus purgamēta: unde fabula solis boues ibi stabulari. His addet
ut nihil qd̄ equidē nouerim p̄terereā. Aristoteles nullū animal nisi æstu recedēte ex
pirare affirmat. Obseruatū id multū in gallico oceano: & dūtaxat in homie cōperrū.

Quæ potestas lunæ & terrena & marina.

CA. CII.

Vo uera cōiectatio existit haud frustra spūm sydus lūæ existari. Et hoc eē qd̄ terras
saturet: accedēsq; corpa ipleat: abscedēsq; inaniat. ideo cū icremēto eius augeri cōchy
lia: & maxie spiritū sentire q̄bus sanguis nō sit: sed & sanguinē hoīem etiā cū lumīne
eius augeri ac minui. Frōdes quoq; ac pabula (ut suo loco dicet) sentire nō oīa eadē penetrāte ui.

Quæ solis & quare falsum mare.

CA. CIII.

Taq; solis ardore siccā liquor: & hoc eē masculū sydus acceptius torrēs cūcta sorbēs
q;. Sic mari late patēti sapore icoquit: salis: aut q̄ exhaustū inde dulci tenuiq; qd̄ facili
me trahat uis ignea: oē asperus crassiusq; loquat. Ideo sumā æquorū aquā dulciore p̄
funda. Hāc eē uerīorē cām asperi saporis: q̄ q̄ mare terræ sudor sit æternus: aut q̄a plurimum ex
arido miscet illi uapore: aut q̄a terræ natura medicatas aq̄s inficiat. Est in exēplis Dionysio sici
liæ tyrāno cū pulsus est ea potētia: accidisse prodigiū: ut uno die in portu dulcesceret mare:

Item de natura lunæ.

CA. CIIII.

Ontrario ferunt lunæ scemineū ac molle sydus atq; nocturnū soluere humore: & tra
here nō auferre. Id manifestū est q̄ feraz; occisā corpa in tabē uisū suo resoluat: fomo
nos; sopitis torpore cōtractū in caput reuocet. Glaciē refundat: cunctaq; humificū
spiritu laxet. Ita pensari naturæ uices: semperq; sufficere aliis syderum elementa cogenitibus: aliis
uero fundentibus. Sed in dulcibus aquis lunæ alimentū esse sicut in marinis solis.

Vbi altissimum mare.

CA. CV:

Altissimum mare. xv. stadium Fabianus tradit. Alii in ponto ex aduerso coraxorum gentis uocant bathea ponti. tricentis fere a continenti stadiis in mensam altitudine maris tradunt uadis nunquam repertis.

Miracula aquarum fontium & fluminum.

CA. CVI:

Irabilis id faciunt aquæ dulces iuxta mare ut fistulis emicâtes. Nā ne quaquā natura a miraculis cessat. Dulces mari suehunt leuiiores haud dubie. Ideo & marinæ: quātr natura grauior: magis inuecta sustinet. Quædā uero & dulces inter se supermeant alias. Vt in fucino lacu inuectus amnis: in lario abduca: in uerbo tacinus: in benaco mintius: in seuinio olliis: in lemano rhodanus. Hi trans alpes superiores in italiā multoq: militū trāstū ho spitalis: suas tantū nec largiores q̄ intulere aq̄s euehentes. Proditū hoc & in oronte amne syriæ: multisq: aliis. Quidā uero odio maris ipsa subeunt uada: sicut Arethusa fons syracusanus in quo reddunt iacta in alpheū: qui per olympiā fluens peloponnesiaco littori infundit. Subeunt terras rursūq: reddunt. Lycus in asia. Erasinus in argolica. Tigris in mesopotamia. Et quæ in Aesculapii fonte athenis imersa sunt: in phalerico reddunt. Et in atinate campo fluuius merfus post. xx. millia passū extitit. Et in aquileiensi timauus. Nihil in asphaltice iudææ lacu qui bitumen gignit mergi potest. Nec in armenia maioris aretissa. Is q̄dem Nitrosus pisces alit. In salentino iuxta opidū māduriam lacus ad margines plenus: neq: exaustis aq̄s minuit: neq: infusus auget. In ciconū flumē in piceno: lacu uelino lignū deiectū lapideo cortice obducit. Et in surio colchidis flumine adeo ut lapidē plerūq: durans adhuc integat cortex. Similiter in flumine silari uita furtum nō uirgulta mō imersa: ueq: & folia lapide scūt: alias salubris potus eius aquæ. In exitu paludis reatinæ saxū crescit. Et in rubro mari oleæ uirentesq: fructus enascunt: sed & fontium plurimoq: natura mira est feruore. Idq: etiā in iugis alpiū ipsiq: in mari: & inter italiā & enariā: ut in baiano sinu: & i liri fluuiio multisq: aliis. Nā dulcis haustus in mari plurimis locis: ut ad chelidonias insulas & arabū: & in gaditano oceano. Patauinorū aq̄s calidis herbæ uiuentes innascunt: pisanorū ranæ. Ad uetulonios in hetruria nō pcul a mari pisces. In casinate fluuii appellat scabra frigidus abundatior ætate. In eo ut in archadiæ stympthali enascunt aquiles musculi. In done iouis fons: cū sit gelidus: & imersas faces extinguat: si extindæ admoueant: accendit. Idem meride semper deficit: quæ de anapauomenon uocant. Mox increfcens ad mediū noctis exuberat. Ab eo rursus sensim deficit. In illyriis supra fontē frigidū expanſæ uestes accenduntur. Iouis Hammonis fons interdiū frigidus: noctibus feruet: in troglodyris fons solis appellat: dulcis & circa meridiē maxime frigidus: mox paulatim tepescens ad noctis media feruore & amaritudine infestat. Padi fons mediis diebus æstius uelut interquefcens semper aret. In reno insula fons semper a tertia noctis hora in sextā ab æstiuo solstitio exūdat. Et in delo insula inopus fons eodē quo nilus mō: ac pariter cū eo decrefcit augeturq: Cōtra timauum amnem in insula parua in mari est cū fontibus calidis: qui pariter cū æstu maris crescent minuuntq: In agro pitinate trās apenninū fluuius nouanus oibus solstitiis torrens bruma siccatur: in salisco Clitumni amnis aq̄ potata cādidos boues facit: i boetia amnis melas oues nigras. Cephus ex eodē lacu pfluēs albas: rursus nigras penitus: rursūq: iuxta ilium Xantus: unde & nomen amni: in ponto fluuius astaces irrigat campos: in qbus pastæ oues nigro lacte æque gentes alūt: in reatino fons neminia appellatus alio atq: alio loco exoritur. annonæ mutationē significās. Brundisii in portu fons incorruptas præstat aquas nauigantibus. Lyncestis aq̄ quæ uocat acidula uini modo temulentos facit. Ita in paphlagonia & in agro caleno. In andro insula templo Liberi patris fontē nonis ianuariis fons uini sapore fluere. Mutianus ter consecratur. Dios techolia uocat. iuxta nonactin archadiæ stix nec odore differens nec colore epota illico necat. Item in beroſo tauroq: colle tres fontes sine re medio sine dolore mortificat. In carrinensi hispaniæ agro duo fōtes iuxta fluūt: alter oia respuēs. alter absorbens. In eadem gente alius aurei coloris omnes oñdit pisces: nihil extra illā aquam ceteris differentes. In cōmensi iuxta larium lacū fons largus horis singulis semper intumescit ac refidet: in cynonia insula ante ielsbum fons calidus uere tantum fluit. Lacus sinnanus in asia circū nascēte absynthio inficitur. Colophone in Apollinis clarij specu lacuna est: cuius potu mira redduntur oracula bibetium breuiore uita. Amnes retrofluere & nostra uidit ætas. Neronis principis annis supremis sicut in rebus eius retulimus. Iam omnes fontes ætate q̄ hyeme gelidiores esse quem fallit: Siquē illa permitta naturæ opera æs & plumbum in massa mergi: dilataa fluitare. Eiusdemq: pōderiſ alia federe: alia inuehi. Onera in aqua facilius moueri. Thyreum lapidē quā-

uel uelut
nios
a mari uel
ameria

uel peneus

uis grandē innatare: eū dēq; cōmunitum mergi: Recentia cadauera ad uadū labi: intumescētia attollit: inania uasā hūd facilius: q̄ plena extrahi. Pluuia salinas aqua dulciores eē q̄ reliquas. Nec fieri salem nisi ad mixtis dulcibus. Marinas tardius gelare: & celerius accendi. Hyeme mare calidius esse: autūno falsius. Omne oleo tranquillari. Et ob id urinātes ore spargere: qm̄ mitiget naturā asperam: lucemq; deportet: Niuēs in alto mari nō cadere. Cum omnis aqua deorsum ferat exilire fontes: atq; etiam in aetnā radicibus flagrantis in tantum: ut quinquagena & cētena milia passuum harenas flammarum globus eructet.

Ignium & aquarum iuncta miracula: & de maltha.

CA. CVIII.

Amq; & ignium: quod est naturae quartum elementum: reddamus aliqua miracula. Sed primum ex aquis: in comagene urbe famosa stagnum est emittens limum maltham uocant: flagrantem: cum quid attingit solidi: adheret. Præterea tactus sequitur fugientes. Sic defendere muros oppugnante Lucullo: flagrabatq; miles armis suis. Aquis etiam accenditur. Terra tantum restingui docuere experimenta.

De naphtha.

CA. CVIII.

Imilis est naturae naphtha appellatur circa babyloniam: & in austagenis parthia: pfluens bituminis ligdi modo. Huic magna cognatio ignium: transiliuntq; protinus in eam undecunq; uisam. Ita ferunt a Medea pelicem crematā. postquam sacrificatura ad aras accesserat: corona igne rapta.

De semper ardentibus locis.

CA. CIX.

Egē in montiū miraculis ardet aetna noctibus: spiritantq; æuo igniū materia sufficit. Niuālis hybernīs tpiibus: egestūq; cinerē pruinis operiens. Nec in illo tantū natura facit exultionē terris denuntiās. Flagrat in phaselide mons chimæra: & quidē imortalis diebus ac noctibus flāma. Ignē etius accēdi aq; extingui uero terra aut sceno Gnidiū Ctesias tradit. Eadē i Lycia ephesi mōtes tēda flāmāte tacti flagrāt adeo: ut lapides quoq; riuosq; & harenā in ipsis ags ardeat: aliterq; ignis ille pluuiis: Baculo si quis ex iis accēso traxerit: fulcos: riuos igniū sequi narrāt. Flagrat in baetris cophati noctibus uertex. Flagrat in medis & cestia gēte cōfinio p̄sidis. Susis quidē ad turrīm albā. xv. caminis maximo eorum. Et interdū campus babyloniae flagrat quadam ueluti piscina iugeri magnitudine. Item æthiopum iuxta hesperium montem stellarum modo campū nocte nitent. Similiter in megaloponitanorum agro: tametsi internus sit ille iucundus: frondemq; densi supra se nemoris nō adurēs: & iuxta gelidum fontem semper ardens. Nympei crater dira apolloniatis suis portendit: ut Theopompus tradidit. Augetur hymbribus: egeritq; bitumen temperandum fonte illo ingustabilis: alias omni bitumine diutius. Sed quis hæc miretur? In medio mari hiera insula ardet. Aeolia insula iuxta italiam cum ipso mari arsit per aliquos dies: sociali bello: & donec legatio senatus p̄ciuit: Maximo tamen ardet incendio theonochema dictum æthiopū iugum. Torrentesq; solis ardoribus flammæ egerit. Tot locis tot incendia rerum natura terras cremat.

Ignium per se miracula.

CA. CX.

Præterea cum sit huius unius elementi ratio foecunda: seq; ipsa pariat: & minimis creseat sintillis: quid fore putandum est in tot rogis terræ? Quæ est illa natura quæ uocacitatem audissimam in toto mundo sine damno sui pascit? Addantur iis sidera innumera ingeniesq; sol. Addantur humani ignes: & lapidum quoque insiti naturæ: atrita inter se signa: iam nubium: & origines fulminum. Excedit profecto omnia miracula: ullum diem fuisse: quo non cuncta conflagrarent: cum specula quoq; concaua: aduersa solis radiis facilius etiam accendantur: q̄ ullus alius ignis. Quid q; innumerabiles partus: sed naturales sciant? In nymphæo exit e petra flamma: quæ aqua accēditur. Exit & ad aquas scantias. Hæc quidem in ualida: eum transire: nec longe in alia durans materia. Viret & æterno hunc fontem ignem contexens fraxinus. Exit in mutinensi agro stasis uulcano diebus. Reperitur apud auctores subiectis aricie aruis si carbo deciderit ardere terram. In agro sabino & sidicio unctum flagrare lapidem. In salentino oppido inatium imposito ligno in saxum quoddam ibi sacrum protinus flammam existere. In lacinia iunonis arā sub diuo sita cinerem immobile esse perflantibus undiq; pcellis. Quin & repetitis ignes existere & in aquis. Et i corporibus et humanis emicuisse. Trasimenū lacum arsisse totū. Seruio Tullio dormienti in pueritia ex capite flammā emicuisse. L. Martiū in hispania interēptis Scipidiūbus cōcionantē: & milites ad ultionē exhortatē arsisse simili modo Valerius Antias narrat. Plura mox & distinctius. Nunc enim quadā mixtura rerū omnium exhibē.

tur miracula. Vex egreffa mens interpretationē naturæ feſtinat legentiū aſos per totū orbē uel
ti manu ducere. Terræ uniuerſæ mēſura longitudo & latitudo. CA. CXI.

Ars nſa terrarum de qua memoro ambiente (ut dictū eſt) oceano uelut innatans lon-
giſſime ab ortu & ab occaſu patet: hoc ē ab india ad Herculis colūnas gadibus ſacra-
tas octuagies quingies cētena ſeptuaginta octo millia paſ. ut Artemidorus placet aucto-
ri. Vt uero liſidoro nonagies octies & decē & octo millia. Artemidorus adiciit ampli-
uſa a gadibus circuitu ſacri p̄montorii ad p̄montoriū artabrū: quo longiſſime frons p̄currit hi-
ſpaniæ: octingenta millia nonaginta unū. Id mēſuræ duplici currit uia A gange amne hoſtiog;
eius quo ſe in eoum oceanū effundit per indiā parthieneg; ad myriandrū urbē ſyriæ in iſſico
ſinu poſitā quinquagies bis quindecim paſſuū decē & nouē. Inde proxima navigatione cyprum
in ſulā pataram lyciæ: rhodū: aſtypalæam: in carpacio mari in inſulas laconicæ tanaæ. Lylibeū
ſiciliæ. Catalium ſardinia tricies quater quinquaginta millia. Deinde gades quadragies bis qu-
quaginta millia. Quæ mēſura uniuerſa ab eo mari efficit octogies quingies ſeptuaginta octo
millia paſſuū. Alia uia quæ certior itiere terreno maxime patet a gange ad euphratē amnē qu-
gies centena millia paſſuū & .xviii. Inde cappadocia in mazaca. cc. millia. xliiii. inde p̄ phrygiā ca-
riā: epheſū. quadringenta millia paſſuū. xcviii. Ab epheſo per ægeū pelagus delū ducenta millia.
iſthmū ducētā duodecim millia. Deinde terra & lacōico mari & corinthiaco ſinu patrās pelopō-
neſi ducenta duo millia quingenti. Leucadē octingenta ſex millia quingenti. Corcyrā totidē Acroce-
raunia centū triginta duo millia quingenti. Brunduliū octingenta ſex millia quingenti. Romā. ccc. mil-
lia ſexaginta. Ad alpes uſq; calcincomacū uicū quingenta decē & octo millia. Per galliā ad pyre-
neos montes illibriū quingenta quinquaginta ſex millia. Ad oceanū & hiſpaniæ hora trecētā tri-
ginta duo millia. Traiectu gadis ſeptē millia quingenti. Quæ mēſura Artemidorus atteſtātē no-
naginta efficit ſexaginta nouē. Latitudo autē terræ a meridiano ſitu ad ſeptentrionē dimidio fere
minor colligitur: quinquaginta quattuor millium ſexaginta duo. Quo palam ſit quantū & hinc
uapor abſtulerit: & illinc rigor. Neq; enim deeſſe arbitror terris: aut non eſſe globi formam. Sed
inhabitabilia utriq; incōperta eſſe. Hæc mēſura currit a littore æthiopici oceani: qua modo
abitatur ad meroe quingenta quinquaginta millia: Inde alexandriam duodecim millia quin-
ginta. Rhodū quingenta octogintaria. Gnidum octoginta quattuor millia quingenti cum .xxv.
M. Samum. c. M. Chium octoginta quattuor. M. Mytilenē. lxxv. M. Tenedon. xxviii. M. Sigæum
promontorium. xii. M. quingenti. Os ponti. cccxii. M. d. Carābin promontoriū. ccl. Os mæoti-
dis. cccxii. M. d. Oſtium tanais. cclxy. M. Qui curſus cōpendiis maris breuior fieri poteſt. lxxxix.
M. Ab hoſtio tanais nihil modicū diligentiffimi auctores fecere. Artemidorus ulteriorē incom-
perta exiſtimauit: cum circa tanain ſarmatarum gentes degere ſateretur ad ſeptentriones uerſas.
liſidorus adiecit. xii. M. l. uſq; ad tilen: quæ cōiectura diuinationis eſt. Ego nō minore q̄ proxime
dicto ſpatio ſarmatarum fines noſci intelligo. Et alioquin quantum eſſe debet quod innumera-
biles gentes ſubinde ſedem mutantē capiat. Vnde ulterioſiorem mēſurā inhabitabilis plagæ mul-
to eſſe maiorem arbitror. Nā & germania immenſas inſulas non pridem copertas cognitum ha-
beo. De longitudine ac latitudine hæc ſunt quæ digna memoratu p̄tem. Vniuerſum autē hunc
circuitum Eratoſthenes in omnium quidem litterarum ſubtilitate: & in hac utiq; præter cæte-
ros ſolers: quem a cunctis probari uideo ducentorum quinquaginta duorum millium ſtadium
prodidit. Quæ mēſura Romana computatione efficit trecentis quindecies cētena millia paſ-
ſuum. Improbum auſum: uerum ita ſubtili argumentatione comprehenſum: ut pudeat non cre-
dere. Hipparchus: & in coarguendo eo & in reliqua omni diligentia mirus adiciit ſtadium
paulominus. xxy. millia.

Harmonica mundi ratio.

CA. CXII.

Lia Dionyſiodoro fides: neq; n. ſubtrahā ex plū uāitatis græcæ maximū. Cidius hic
fuit geometrica ſcīa nobilis. Senecta diē obiit ꝑ ſia. Funus duxere ei ꝑpinquæ ad q̄s
p̄inebat hæreditas. Eæ cū ſecutis diebus iuſta perageret: iuueniſſe dicuntur in ſepul-
chro epiſtolā Dionyſiodori noſe ad ſuperos ſcriptā. Perueniſſe eū a ſepulchro ad inſimā terrā: eſ-
ſeq; eo ſtadiog; quadraginta duo millia. Nec deſuere geometræ qui interpretarent ſignificare
epiſtolā a medio terræ orbe miſſam quo deorſum ab ſummo longiſſimū eſſe ſpatiū: & idē pi-
læ mediū. Ex quo conſecuta computatio eſt: ut circuitu eſſe. cc. quinquaginta quinq; millia ſta-
dia pronuntiarent. Harmonica ratio quæ cogit rex naturā ſibi ipſam congruere: addit huic mē-
ſuræ ſtadia ſeptem millia terramq; nonageſimam ſextam milleſimam totius mundi partē facit.

CAII PLI. SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER TERTIVS PROOEMIUM.

HACTENVS DESITV:ET MIRACVLIS TERRAE AQ. VA-
rūq;ac sydege:& rōne vniuersitatis atq; mēfura. Nūc de pūbus qū
infinitū id quoq; existimaf nec temere sine aliq; repicēfioe tracta-
tū. Haud ullo ī genere uenia iustior est: si mō minime mirū est hō-
minē genitū nō oīa humana nouisse. Quapropter auctorem nemi-
nē unū sequar. Sed ut quēq; uerissimum ī quoq; parte arbitror.
Quonā cōe ferme oībus fuit: ut eos quīq; diligentissime situs di-
sceret: ī quibus ipse prodebat. ideo nec culpabo: aut coarguā quēq;
locoq; nuda noīa:& quāta dabitur breuitate ponēt: claritate causif
q; dilatis ī suas partes. Nūc. n. sermo de toto est. Quare sic accipi ue-
lim: ut sicut uidua fama sua noīa qūa fuere primordio añ ullas res
geitas nuncupent:& sic qdam īn his nomenclatura qdem: sed mundi rerūq; naturae. Terrae
orbs vniuersus in tres diuidif partes: europā: asiam: africā. Origo ab occasu solis:& gaditano fre-
torūq; irrūpens oceanus atlāticus in maria interiora diffundif. Hinc intranti dextra africa: est le-
ua: europa: inter has asia ē. Terminī amnes tanias & nilus. Xii. millia passum in longitudinē quas
diximus fauces oceani patēt: qnq; millium in latitudine a uico mellaria hispaniā ad p̄montori-
um africae albū auctore. Turamnio Gracula iuxta genito. T. Liuius: ac Nepos Cornelius latitē-
dinis tradiderūt ubi minus. vii. M. passuū. Vbi uero plurimū. x. M. Tā modico ore tam inenā
equoq; uastitas p̄ditur. Nec p̄funda altitudo miraculū minuit. Frequentes quippe tēniae candi-
cantis uadi carinas territant. Qua de causā linē interni maris multi eū locū appellauere. Proxīa
aut faucibus utrinq; impositi mōtes coerēt claustra: abla africa: europa: calpe laboq; Herculis
metae. Quā ob cām indigenae colūnas eius dei uocāt: credūtq; per fossas exclusā antea admisisse
maria: & regē naturae mutasse faciem.

uel. xy.

proditur
uel pandif

De europa.

CA. I.

PRimū ergo de europa alitricē uictoris oīum gentiū populi: longeq; terrae pulcherri-
ma quā pleriq; merito non tertiā portionē fecere: ueq; aequā in duas ptes ab amne ta-
nai ad gaditanū fretū vniuerso orbe diuiso. Oceanus hoc qd dictū est spatio atlāticū
mare īfūdēs:& audio meatu terras qūq; ueniētē expauere demergēs: resistentes quo-
q; flexuoso littore anfractu lambit europā: uel maxie recessibus crebris excauās: sed in q̄tuor p-
cipue sinus. Quoq; primus ac calpe hispaniā extimo (ut dictū est) monte loco brutinū ulq; p̄mō-
torū īmensō ambitu flectif. In eo prima hispania terrae est ulterior appellata. Eadem bethyca.
Mox a fine uirgitano citerior: eadēq; tarraconēsis ad pyrenaea uisita. Vltior in duas p̄ longitu-
dinē puincias diuidif. Si quidē bethycae latere septētrionali protendif lusitania amne ana discre-
ta. Ortus hic laminatō agro citerioris hispaniā:& mō se ī stagna fundēs: mō in angustias refo-
rēs: aut īn totū cuniculis cōdens & sapius nasci gaudens ī atlāticū oceanum effūdif. Tarraco-
nēsis aut hinc affixa pyreneo: totoq; eius ī latere decurrēs:& siml ad gallicū oceanū hiberno mari
trāfuerit se pandēs solorio monte & oretanis iugis carpetanisq; & altugae a betica atq; lusitania di-
stingif. Bethyca a flumine eā mediā secante cognominata: cunctas puinciāq; diuini cultu:& qd-
in fertilī ac peculiari nitore praecedit. Iuridici conuentus ei quattuor. Gaditanus. Cordubensis.
Astygitanus: Hispalēsis. Oppida oīa nūero. clxxv. In iis coloniā. viii. Municipia. viii. latio ātūgtus
donata. xxix. Libertate. vi. Foedere. iiii. Stipēdiaria. cxx. Ex his digna memoratu aut latari sermo-
ne dictū facilia. A flumine ana littore oceāi oppidum onnoba lusturia cognominatū. Interflue-
tes luxia & urūi curiātes montes. Bethys fluuius. Littus curēse ī flexo sinu. Cuius ex aduerso ga-
dis inter insulas dicēdā. Promontoriū lunonis. Portus Baelippo. Oppida belon mellaria. Fretū
ex atlātico mari. Cartheia tarthesos a grācis dicta. Mons calpe. Deinde littore interno oppido
berbesula cū fluuio. Itē salsduba oppidū uel malacha cū fluuio foederatoq; Dein menoba cū flu-
uio sexifirmitū cognomīe iuliū. Sexi & abdera Murgis. Betycae finis. Orā eā vniuersā originis pce-
noq; existimauit. M. Agrippa. abana aut atlāticū oceano obuēsa bastulogē turdulorūq; ē ī unī
uerā hispaniā. M. Varro puēnisse hiberas:& p̄las:& p̄oenicas: celsatq; & p̄oenos tradit. Lusū. n.
Liberi patris: ac lysam cū eo bacchantē nomē dedisse lusitanā:& Pana praefectū eius. Vniuersā
autem qd de Hercule: ac pyrene uel saturno tradūf: fabulosa ī primis ut arbitror Bethys ī tar-

uel locros
& bruciū
uel urgitāo
uel urcitāo

uel asturiae

raconnessi prouincia non ut aliqui dixerent mentesa oppido: sed tygeni exoriente saluti iuxta quem Tader fluius q̄ carthaginensem agrū rigat: ille ocior refugit Scipiois rogū: uersūq; in oceanum oceanum atlanticum prouinciam adoptas petit: modicus primo: sed multorū fluminum capax: quibus ipse fama aquasq; aufert. Bethycæ primū ab ossigetania infulus ameno blandus alueo: crebris dextra leuaq; accollitur oppidis. Celeberrima inter hūc & oceanorū in mediterraneo segeda: quæ augurina cognominat. iulia quæ fidentia. Virgo quæ alba. Ebury quæ cerialis. Eliberi quod libertini. Libida quæ clausa. Stici quod iulienſes. Vesici quā fauētia: singilia: hegua: auia: ebdanū: aglaminor: hebura: casta uiuaria: epismipriū: ipho noua: ilurco: & ofca: elcua: succabo: nudantiū: tuati uetus. Oīa basitanie uergentis ad mare. Conuentus uero cordubensis circa flu men ipsū ossigi quod cognominat laconiū. Illiturgi quod forū iuliū. Ipasturgi quod triumphale. Sitia & xliii. M. p. asremorum in mediterraneo. Obulco quod bottificense appellatur. Mox ripopora fœderatogæ. Sacilimartaliū onubā. Et dextra corduba colonia patritia cognominata. Ide primū nauigabili bethycæ. Oppida carbulo decuma fluius singilis eodē bethys latere incedens. Oppida hispalensis conuentus: celtiaca: uacamana: acria: ilpa cognomine ilpa italica. Et a leua hispalis colonia cognomine romulensis. Ex aduerso oppidū osser: quod cognominatur iulia constantia. Virgentium quod iulii genitor. Hippo caurasiagæ fluius menoba & ipse a dextro latere infulus. Ac inter æstuariā bethys oppidū nebrissa cognomine ueneria & colobona Colonia alba quæ regia dicitur. Et in mediterraneo asida: quæ cæsariana. Singulis fluius in bethyn quo distū est ordine irrumpens asytitanā coloniā aluit cognomine augustā firmā: ab ea nauigabilis. Fluius conuentus sunt reliquæ colonie immunes tūci quæ cognominantur augusta gemella. Ituci quæ uirtus iulia. Atubi quæ claritas iulia. Vrsō quæ gentia urbanogæ inter quæ fuit nunda cū Pompei filio capta. Oppida libera asytigæ uetus ostippo. Stipendiaria: callet: calucula: castra: gemina: ilipula minor: merucra: sacana: obucula: oningis. Ab ora uenti ppe monobā amnem & ipsū nauigabilē haud procul accolunt alontigicelias ostigi. Quæ autē regio a bethycæ ad fluiū anam tendit: extra prædictā beturia appellatur in duas diuisas partes: totidemq; gentes. Celticos qui lusitaniā attingunt: hispalensis conuentus. Turdulos qui lusitaniā & terraconensem accollit: iura cordubam petunt. Celticos a celuberis ex lusitania aduenisse manifestū est sacris lingua oppidorū uocabulis: quæ cognominibus in bethycæ distinguuntur. Seria quæ dicitur fama iulia. Vertobrigæ concordia iulia. Segede restituta iulia: contributa iulia. Vcultuniacum: quæ & turiga nunc est. Laconimurgi constantia iulia. Tereſibus fortunales: & callensibus emanici. Præter hæc in celtica ac imbro: arunda: arunci: tiurobrica: lastigi: alpeſa: siſepone: ſerippo. Altera beturia quam diximus turdulorum: & conuentus cordubensis habent oppida: non ignobilia. Arſam: mellariā: mirobicam regiones osintiadis: siſepone. Gaditani conuentus ciuium Romanorum. Regina latiorum: regia. Carſa cognomine aurelia. Vrigia cognominata castrum iulium. Item Cæsaris salutanēſis. Stipendiaria basāro: belippo: barbefula: lacippo: Besippo: callet: cappagū: olearo: icocio: brana: ſaguntia: andorſe. Porro lōgitudine uniuersam eius pdidit. M. Agrippa. cccclxv. M. p. Latitudinem. cc. lvi. M. Sed cum termini carthiginem usque procederent: quæ causa magnos errores cōputatiōe mēsuræ sepius parit. Et dum alibi mutaro prouinciarum modo: alibi itinerū autēis aut diminutis passibus incubuere maria tam longo xuo alibi processere littora. Torſere ſe & fluminum aut correxere flexus. Præterea aliunde aliis exordium mensura est: alia meatus. Ita fit: ut nulli duo concinant.

uel cinippo

uel urium

Bethicæ longitudo & latitudo

CA. II.

Ethycæ longitudo nunc a castulonis oppidi sine gadis. cccclxxv. M. & a murgi maritima ora. xxii. M. p. amplior. Latitudo a carteiana ora cccxlii. M. p. Agrippā qdē in tāta uiri diligentia præterq; in hoc opere cura: cū orbem terrarū urbi ſpectandū proponeret cæce errasse quis credat? & cū eo Diuum Augustū. ſs nōq; complexam eā porticiū ex destinatione & cōmentariis. M. Agrippæ a sorore eius inchoatā peregit.

Hispania citerior.

CA. III.

Iterioris hispaniæ sicut cōpluriū prouinciæ aliquantū uetus forma mutata est: utpote cū Pōſepus magnus trophæis ſuis: q̄ statuebat i pyreneo. d. ccclvi. oppida ab alpiſibus ad fines hispaniæ ulterioſis i dicionē a ſe redacta teſtatur ſit. Nūc uniuersa puicia diuidit in cōuētus ſeptē. Carthaginēſem: Tarraconēſem: Cæsarauguſtanū. Cluniēſē. Aſturgē. Lucēſem Bracarū. Accedunt in ſulæ quæ mentione ſepoſita præter ciuitates contributas aliis prouincia ipſa. cccxlii. continet oppida. In iis colonias. xii. Oppida ciuiū Romanogæ. xlii. Latinorū. uete.

rum. xviii. Fœderatorum unum. Stipendiaria. cxxxii. Primi in ora bastuli: post eos quo dicitur or dine intus recedentes metefani: oretani: & ad tugum carpentani: iuxta eos uaccei: uettones: & cel tiberi: atrebaci. Oppida ora proxima urci. Ad scriptiq; bethicæ bareæ regio mauritania: mox del tania. Dein contestania: carthago noua: colonia: cuius a promōtorio quod Saturni uocatur Cæsa ream mauritanie urbem. clxx. xvii. M. p. traiectus. Reliqua in ora flumen tader colonia immu ni. Illic unde ilicitanus sinus: in eâ cōtribunt icoftania: mox latinorum luentium: dianii stipē diariū: fucro fluius: & quōdam oppidū. Cōtestanie finis regio edetana amœno prædētē se sta gno ad celtiberos recedens. Valētia colonia. iiii. M. p. a mari remota. Flumen durias: tantundē a mari sagōtum ciuitū Romanorū oppidū: fide nobile flumē idubeda: regio ilergaonū. Iberus am nis nauigabili cōmercio diues ortus in cātabris haud procul oppido iulio brica. ccccl. M. p. flu ens. nauitū. per. cclx. M. a uia oppido capax: quē propter uniuersam hispaniā græci appellauere ibe riam. Regio cōstetania: flumē subi: colonia: Tarraco Scipionū opus: sicut carthago pænorum. Re gio ilergetum: oppidum subur: flumen rubricatū: a quo laletani & indigetes. Post eos quo dicef ordine intus recedētes radice pyrenei: ausetani: itani: lacetani. Perq; pyreneū ceretani: dein uasco nes. In ora autē colonia bardine cognomine fauētia. Oppida ciuitū Romanorū: beturo: illuro. Flu men larnum: blāde: flumen alba. Emporia geminum hoc ueterū incolarum & græcorū: qui pho cētium fuere soboles. Flumē tichi? Ab eo pyreneæ Venus in latere p̄montoriū altero. xl. M. Nunc per singulos cōuentus reddent insignia præter supradicta tarracōne disceptat. populi. xliiii. quo rum celeberrimi ciuitū Romanorū dertulani: bisgargitani. Latinorum ausetani: ceretani: qui iu liani cognominant: & qui augustani: edetani: gerudenses: gelloritienses: teari qui iulienſes. Stipēdia riorū aqicaldenses: onēſes: betulonēſes. Cæsargustana colonia immunis anne ibero affusa: ubi oppidum antea uocabatur saldyba. Regionis idetania recipit populos. lii. Ex his ciuitū romano rum bellitanos: cellenses. Ex colonia calaturiganos: qui nascici cognominantur. Ilerdēs furdao num gentis iuxta quos sicoris fluius: ofcenses regionis bastetani: turiasonenses. Latinorū ue terum cascantenses: ergauicenses: gracchuritanos. leonicenses: ossigerdenses. Fœderatos tarra genſes. Stipendiarios arcobrienses: andologenses: arcocelitanos burſaonēſes: calaguritanos: qui fabu larenſes cognominantur. Complotenſes: carcenses: cinenſes: cortenſes: damanitanos: carnenſes: il lursenſes: spalenſes: ilumberitanos: lacetanos: iubienses: pompelonenses: legisenſes. Carthaginem conueniunt populi. liii. exceptis insularum incolis. Ex colonia accitania gemellenſes & libisoca cognomine fero augustana: quibus duabus ius italiæ datum. Ex colonia salariensē oppidani la rii ueteris castuonenſes: qui cæsari uenales appellantur. Setabitani qui augustani ualerienſes. Sti pendiariorum autem hi celeberrimi labanenſes bastiani cōſaburēſes: dianēſes: segestani: ilorci ta ni: laminitanii: menſani qui & oritani mentefani qui & bastuli: oretani qui & germani cognomi nant: caputq; celtiberiæ: segobrigenses: carpentani & tolletani: rago flumini impositi. Dein uiciē ses: uirgilienſes. In cōuentum clunienſem uardulū ducūt populos. xliii. ex quibus labanenſes tan tum nominare libeat Turmodigi quattuor: in quibus segisamonenſes: segisamaiulienſes. In eun dem cōuentum carietes & uenenſes quinq; ciuitatibus uadūt: quarū sunt uelienſes: eodem pele deones celtiberorum quattuor populis quoq; numātini fuere clare: sicut in uac eorū. xviii. ciui tatibus inter catinenſes pallātini: lacobrienses: caucenses. Nā in cantabris quattuor populis iu liobrica sola memoratur. In austrigum decem ciuitatibus tritium & uirdouesta. Areuacis nō men dedit fluiuius areua. Horum sex oppida sagūtia & uxama: quæ nomina crebro aliis in locis usurpant. Præterea segouia & noua augusta termes: ipsaq; clunia celtiberiæ finis. Ad oceanū re liqua uergunt uardulicę ex prædictis & cātabri. Iugunt iū asturū. xii. populi diuisi in augustanos asturica urbe magnifica: in his sunt giri: pefici: lācienſes: zoelæ. Numerus omnis multitudinis ad cclx. M. liberorū capitū. Lucēſis cōuentus populorū est. xvi. præter ceucos & lebunos ignominio se ac barbaræ appellatiōis. Sed liberorū capitū ferme. clxvi. Simili modo baracū. xxiii. ciuitates: cclx. xv. capitum: ex quibus præter ipōs uibalos celerenos uibali: celerini: gallici: equisilici: quer querni: citra fastidium nominentur. Lōgitudo citerioris hispaniæ est ad finē castulonis a pyre neo. d. Sex cēta septem. M. p. & ora paulo amplius. Latitudo a tarracōe ad litus olarsonis. cccvii. E radibus pyreni ubi cuneatur angustis inter duo maria paulatim: deinde se pandens: qua cō tingit ulteriorem hispaniam tantundem & amplius latitudinem adiciit. Metallis p̄ umbi: ferrū: æris argenti: auri tota ferme hispania scatet. Citerior & specularibus lapidibus. Bethyca & mē nio. Sunt & marmorum lapidicinæ uniuersæ hispaniæ. Vespasianus imperator Augustus iacta tus procellis reipub. latius ius tribuit. Pyreni montes Hispaniæ: galliæque diſterminant: promon

fide uel in
de
uia uel ua
ria

uirdouesta
uel uiroue
ſta

tortis in duo diuersa maria proiectis.

Narbonensis prouincia.

CA. III.

iuribus
uel urbi-
bus

Thelīm
uel tichin
uel rubren
sem

Arbonensis prouincia appellatur pars galliarum: quæ interno mari alluitur: brachta ante dicta: amne uaro ab italia discreta: alpiūq; saluberrimis Romæ imperio iugis. A reliqua uero gallia latere septentrionali montibus gebenna & iuribus agrorum cultu uiuorum morumq; dignatione amplitudine opum nulli prouinciarum post ferenda: breuiterq; italia uerius: q; prouincia. In ora regio fardonum: intusq; cōsuaranorum. Flumina Thelīm & obrin oppida illiberis magnæ quondam urbis tenue uestigium. Rusfino latinarum: flumen ataxe pyreneo rubrefere permeans lacum. Narbo Martius decumanorum colonia. xii. M. passuum a mari distans. Flumina araris: Iria. Oppida cætero rara præiacentibus stagnis agatha quondam massiliensium: & regio uolcarum tectosagum: atq; ubi rhoda rhodiorum fuit. Vnde dictus multo galliarum fertilissimus rhodanus fluuius ex alpihus se rapiens per remannū lacum: segnemq; deferens ararim: nec minus seipso torrentem isaram & druentiam. Libyca appellatur duo eius ora modica. Ex his alterum hispanienfe: alterum metapinum: tertium: idemque amplissimum massilioticum. Sunt auctores & heracleam oppidum in hostio rhodani fuisse ultra fossam ex rhodano. c. passibus. Marii opere & nomine insigne stagnū. Astromela oppidū maritima auaticorum: superq; campi lapidei Herculis prætorum memoria. Regio anatoliorum: & intus defuiatium: canarumq;. Rursus a mari tricornium: & intus tricollorum. Vocontiorum & segouellannorum: mox allobrogum ac in ora massilia græcorum phocensium. Fœderata pmonetorum nomine: citharista portus: regio clamatulicog. Dein sulteri supraq; uerucini. In ora autē hac athenopolis massiliensium: forū iulii octauianorum colonia: quæ pacēlis appellatur: & classica: amnis in ea argæus. Regio oxiuorū ligunorūq; super quos suebri: quarientes: adunicates. At in ora oppidū latinum antipolis. Regio decatiū. Annis cema ex alpiū monte cemen pfluus: In mediterraneo colonia arelate sextanorum: biteræ septimanorum: arausio secundanog. In agro cauarum ualētia: uēna allobrogum. Oppida latina aquæ sextiæ: salicog: auenio cauarum: aptauiua uulgentium alebecerorum: apollinarium: alba heluorum: augusta tricastinorū: antalia areia bormánico macina bellio: carcassum: uolcag: tectosagū: cessero: carpethoradē: meminog: cenicēfēs: cambolestri: qui atlantici cognominant. Forū Voconig: glanū Liuii Leuteuani: qui & foroneroniēfēs. Nemaufum arecomicoq;. Piscenarū: ruteni: sanagenēs: tolosani: tectosagi: aquitaniz cōtermini: tascodunitari: cononiēfēs: umbrāci, Vocōtiog: ciuitatis fœderatæ duo capita uasog: & lucus augusti. Oppida uero ignobilia. xix. sicut. xxiii. nemaufensibus attributa. Adiecit formulæ Galba ipator ex in alpinis auaticis: atq; ebrotiōtios: quog; oppidū dinia: Lōgitudinē puintiz narbonēfis. ccc. lxx. M. p. as. Agrippa tradit: latitudinem. ccxlviii.

biteræ
uel blitere
antalia
uel anati-
lia
bellio uel
cabellio

Italia tyberis roma campania.

CA. V.

Talia dehinc primiq; eius ligures: mox heururia: umbria: latū: ubi tyberina ostia: & roma terræ: caput. xvi. M. p. iteruallo a mari. Volscog; postea litus: & cāpaniæ picētū inde: ac lucanū: brutiū: quo lōgissime in meridie ab alpiū penē lūatis iugis in maria excurrit italia. Ab eo graciæ ora: mox salētini: peduculi: apuli: peligni: ferētani: marrucini: uestini: sabini: picētēs: galli: umbri: hetrusci: ueneti: camii: iapiēs: iistri: liburni. Nec ignoro ingrati: ac segnis animi existimari posse merito: si breuiter atq; in trāsursu in hūc modū dicat terra omniū terræ: alūna: eadē & parens numine deū electa: quæ cælū ipsum clarius faceret: ipsa cōgregaret imperia: ritusq; molliret: & tot populorū discordes: ferasq; linguas sermonis cōmercio cōtraheret ad colloquia: & humanitatē homini daret: breuiterq; una cōclag; gentiū in toto orbe patria fieret. Et quid agā: tāta nobilitas omniū locog;: quos quis atigerit: tāta rerū singulārū: populorūq; claritas tenet. Vrbs roma uel sola in ea & digna etiā festa ceruice facies: quo tandē natari debet opere? Et qualiter cāpaniæ ora per se foelixq; illa ac beata amoenitas: ut palā sit uno in loco gaudētis opus esse naturæ. Iā uero tota ea uitalis: ac perēnis salubritatis cæli tēperies est: tā fertiles cāpi: tā aprici colles: tā innoxii saltus: tā opaca nemora: tā munifica siluarū genera: tot mōtium afflatus: tanta frugū & uitū olearūq; fertilitas: tā nobilia pecori uellera: tot opima tauris collata: tot lacus: tot annium fontiumq; ubertas: totam eam perfundens: tot maria: portus: gremiumq; terrarum cōmercio patens undique: & tanquam ad uiuandos mortales ipsa auida in mare procurrens. Neque ingenia: ritusq; ac uiros: & lingua: manuq; superatas. commemorantes. ipsi de ea iudicauere graci: genūq; in gloriam suam effusissimum: quoniam partem ex ea apellando graciā magnā. Nimirum id quod in mentione cæli fecimus: hac quoque in parte

fieri dū est: ut quasdam notas ac pauca sidera attingamus. Legentes tñ quāso meminerint ad singula toto orbe edifferenda festinari. Est ergo folio maxime querno assimilata: multo proceritate amplior: q̄ latitudine in leuo se flectens cacumine: & amazonica figura desinē parma: ubi a medio excurſu cithos uocatur: per sinus lunatos duo cornua emittens: leucopetram dextra: la ciniū sinistra. Pater longitudine ab alpino sine prætoria augustæ per urbem capuam: neq; cursu meante rhegium oppidum in humero eius situm: a quo ueluti ceruicis seipit flexus: decies cētena & uiginti millia passuum multoq; amplior mensura fieret laciniū usq;: ni talis obliquitas in latūs digredi uideretur. Latitudo eius uaria est. ccccx. milium inter duo maria inferum & supe: a nescq; uarum atq; arſiam: mediæ atq; ferme circa urbē romā ab hostio aterni amnis i adriaticū mare influentis ad tyberina hostia. cxxxvi. & paulo minus a castronouo adriatici maris alſium ad thulcum æquor. Haud ullo in loco. cc. in latitudinem excedens. Vniuersæ autem ambitus a uaro ad arſiam. xxx. M. passuum. lyiii. efficit. Abest a circūdatiſ terris. Histria a liburnia qui busdam locis. c. M. passuum. Ab epiro & illyrico. l. Ab africa minus. cc. ut auctor affirmat Varro. Ab Sardinia. cxx. millia. A Sicilia. M. d. A. corsica minus. lxx. Ab iſſa. l. Incedit per maria cæli regione ad meridiem q̄dem. Sed si quis diligētī subtilitate id exigat: inter sextam horam primāq; brunalem. Nunc ambitum eius: urbesq; enumerabimus. Qua in re præfari necessarium est auctorem nos Diuum Augustum secutos: descriptionemq; ab eo factam italiæ totius in regiōe xi. Sed ordine eo qui in littorum tractu fiet urbium q̄dem uicinitates oratione utiq; præpropera feruari non possit: itaq; interiori in parte digestionem in litteras eiusdem nos secutos coloniarum mentione signata: quas ille in eo prodidit numero. Nec sitis originēsq; persequi facile est. In gaudijs ligitibus ut cæteri omittant agro tricies dato. Igit ab amne uaro nicea oppidum a massiliensibus conditum. Fluius pado. Alpes populiq; in alpinis multis nobis: sed maxime capillati oppido uenditiortū: ciuitatis Gemellio. Portus Hercules. Monæchi. Ligustica ora. Liguæ celeberrimi ultra alpes ſalyt deceates: mox ubi: centrones: & catyrges orti uagenni: statyelli: ubi uell: iatelli: euburiates: casimonates: ueliatēs: & quog; oppida in ora proxima dicemus. Flumen ruba: oppidum albiū: intemeliū: flumen merula: oppidum albingaunum: portus uadū ſabatum: flumen porcifer: oppidum genua: fluius ſeritor: portus delphini. Tigulia itus ſeſſat: tigulioq; Flumen macra liguriæ finis. A tergo autem ſupradictorū oīum apenninus mōs italiæ ampliſſimus petreus iugis ab alpiſbus tendens ad ſiculum fretum. Ab altero eius latere ad padum amnem italiæ diſſuſum omnia nobilibus oppidis nitet. Libarna: Dertona colonia: trira: barderata: industria: polētia: carrea: quod potentia cognominat. Forofului quod ualentinum. Augusta uaciennog; Alba pompeia Aſta: aquæ ſtatyelloq;. Hæc regio ex diſcriptione Auguſti nona eſt. Patet ora liguriæ inter amnes uarū & macrā cxxi. M. paſ. Adnecit ſeptimæ in qua hetruria eſt ab amne macra: & ipſa mutatis ſæpe nominibus. Vmbros inde exegere antiquitus pelagi. Hos lydia: quog; rege tyreni: mox a ſacrificio ritu lingua græcorū tuſci ſunt cognominati. Primum hetruriæ oppidum luna portu nobile. Colonia luca a mari recedens: propiorq; ipſa inter amnes Aſerē & arnu orta a Pelope piſiſq; ſiue a tenucanis græca gente. Vada uolateraneæ fluius cecinna: populoniū hetruſcorū quodā hoc tñ in littore. Hinc amnes prilie: mox umbro nauigioq; capax: & ab eo tractūs umbriæ portuſq; telamō: coſſa uolentiū a populo Ro. deducta grauiſſe: caſtrū nouum: pyrgi: ceretanus amnis: & ipſum cære. Intus mil. paſſibus q̄tuor agilla a pelagiſ cōditoribus dictū alſiū: phregene. Tyberis amnis a macra. cclxxxiii. M. paſ. Intus coloniæ ſaliſta agris ora: ut auctor ē. Catoq; cognominat hetruſcorū lucus. Colonia ruſellana: ſenſis: cortona: decatero aretini ueteres: aretini ſidētiōes: aretini iuliſes: amitiñeſ: aſqueniſes cognomine taurini: blerani: cortonēſes: capinates: cluſini: cluſini ueteres: fluētini: pſluētini arno appoſiti: ſeſule: ſerētini: ſeſcennia: hortanū: herbanū: nepeta. Nouē pagi pſeſtura: claudia: Foro Clodii: piſtorii: peruſia: ſuanenſes: ſaturnini q̄ ante aurinini uocabant: ſudertani: ſtatones: tarquinienſes: thufcanienſes: uetuloniēſes: ueretani: ueretini: uolaterani cognomine hetrufci: uolſceniſes in eadem pte. Oppidorum ueterum nomina retinent agri cruſtuminus caletanus. Tyberis antea tybris appellatus: & prius albulæ & mediæ fere longitudine appennini ſinibus aretinog; pſuue: tenuis primo: nec niſi piſcinis corriuatus: emiſſuſq; nauigabiſ: ſicuti tinna & glanis in ſeſſet in eū nouenog; ita conceptu dieq; ſi nō adiuent hymbres: ſed tyberis pp alpera & cōfragoſa. Ne ſic quidem præterq; trabibus uerſus q̄ ratibus longe meabilis fertur: p. c. l. M. d. non pcul tiferio: peruſia: & oticulū: hetruriā ab umbris: aſabinis: mox citra. xlii. M. paſ. urbis ueniētem agrū a cruſtumino: dein ſidenate: latinūq; a uaticano dirimēs. Sed intra tiniam & claniū duo

uel cocyn-
thos

uel æſaron

uel carto-
nienſes

uel Clanis

bus & xl. fluuiis auctus: præcipuis autē nare & anieue: qui & ipse naufragilis. Latium includit a tergo. Nec minus tamen aquis ac tot fontibus in urbem perductis. Et ideo quamlibet magnæ nauium ex italo mari capax rex: in toto orbe nascentium mercator placidissimus. Pluribus prope solus q̄ cæteri in omnibus terris amnes accolitur: aspiciturq; nullis. Nulliq; fluuiorum minus licet inclusis utrinq; lateribus: nec tamen ipse pugnat quāq; creber ac subitis incrementis: & nūq; magis aquis q̄ in ipsa urbe stagnantibus. Quinimmo uates intelligitur potius: ac monitor auctus semper religiosus uerius q̄ sæuus. Latium antiquum a tyberi circeos seruatum est. M. passuū. L. longitudine. Tā tenuis primordio imperii fuisse radices. Colonis sæpe mutatis: tenere alii alitis temporibus. Autochthones: pelagici: archades: siculi: arunci: rutili. Et ultra circeos uolsci: osco: ausoni: unde nomen modo latii processit ad lirin amnem. In principio est ostia colonia a romano rege deducta. Oppidum laurentum lucus solis indigeris. Annis numitiis. Ardea a Danae p̄sei matre condita. Dein quondam aphrodisium antium colonia. Astura flumen & insula. Fluuius nympheus: clostra romana. Circeii quondam insula immenso quidem mari circumdata (si creditur Homero) & nūc plane. Mirum est: quod hac de re tradere hoium noticiæ possumus. Theophrastus qui primo exterrorum aliqua de romanis diligentius scripsit. Nam Theopompus: ante quē nemo mentionem habuit: urbem dūtaxat a gallis captam dixit. Clitarchus ab eo proximus legationem tantum ad Alexandrum missam. Hic iam plusq; fama circeiorum insulæ & mensuram posuit. Stadia. lxxx. in eo uolumine: quod scripsit Nicodoro atheniensem magistratu: qui fuit urbis nostræ. cccclx. anno. Quicquid est ergo terrarum propter decem Milia passuum prope ambitus adnexum insulæ. Post eum annum accessit italiæ aliud miraculū e circeis: palus pontina est quæ locum. xxiii. urbium fuisse Mutianus ter consul prodidit. Dein flumen uens supra quod tariaci na oppidum lingua uolcorum anxur dictum. Ibi fuisse amycle a serpentibus deleta. Dein lacus fundanus: caieta portus. Oppidum formiæ antiqua læstrigonum sedes. Ultra fuit oppidum pyrræ: colonia minturnæ lyri amne diuisa clanicco appellato. Sinuessa extremū in adiecto latio: quā quidam dixere sinopem uocitatem. Hinc felix illa campania est. Ab hoc sinu incipiunt uti ferri colles: & temulentia nobilis: succo per omnis terras: inclyto: atq; (ut ueteres dixeret) summum Liberi patris cum cerere certamen. Hinc setini & oecubi obtenduntur agri. Iis iunguntur falerni: caleni. Dein confurgunt mæssici: gaurani: surrentiniq; montes. Ibi laborini campi (tenuerunt: & in deliciis alicæ politur mensis. Hæc littora fontibus calidis rigantur: præterq; cætera in toto mari conchylio pisce nobili annotantur. Nūq; generosior oleæ liquor. Et hoc quoq; certamen humanæ uoluptatis tenere osci: græci: umbri: tusci: campani. In ora suo fluuius. Vulturnum oppidum cum amne. Liternum: cumæ calcidensum: misenum: portus baiarum: bauli: lacus lucrinus & auernus. Iuxta quem cimeriū oppidū quondam: Dein puteoli colonia dicæarchia dicti. postq; plægrei campi. Acherusia palus cum is uicina. Littore autem hoc neapoli calcideniū: & ipsa parthenope a tumulo syrenis appellata. Herculanium Pompeii haud procul expectante monte uesunio. Alluente uero farno amne ager nucerius est: & ix. Millia. passibus a mari ipsa nuceria. Surrentum cum p̄montorio Mineræ sirenum quondam fide nauigatione a circeis duo de. lxxx. Millia. p. pater. Regio ea a tyberi prima italiæ seruatur ex descriptione Augusti. Intus Colonia Capua. a. xi. Campo dicta: aquinum: sueffa: uenafium: fora: theanum: fidicium cognomine nola. Oppida abellinū: aritia: alba longa: acerani: allifani: attinates: aletrinas: anagnini: attellani. Aesulani: arpinates: auxinates: auxellani: alatierni. Et qui ex agro latino. Item hermo. Item labinodano cognominati. Bouillæ: calatia: casinum: calenum: capritum cernetum: cernetani qui mariani cognominantur. Corani a Dardano Troiano orti. Cubulterini: castrimonienfes cingulani. Fabiæses. In monte Albano foropolienses. Ex falerno frusinates: ferentines: freginates: frabaterni ueteres: frabaterni noui: ficolenses: fregellani: foro appi: forentani: gabinii: interannates: succalani qui & lirinates uocantur. Illionenses: lauini: norbani: nomentani: prænestini urbe quondam staphane dicta. Priueri nates: setini: signini: suessulan: telini: trebulani cognomine balimenfes. Trebanii: thusculani: uerulani: ueliterni: uilubrenses: uolurnates superq; Roma ipsa: cuius nomen altege dicere arcanis cæremioniarum nefas habetur: optimaq; & salutaris fide abolitum annunciat Valerius Solanus: luitiq; mox poenas. Non alienum uidetur inserere hoc loco exemplum religionis atq; ob hoc maxime silentium instituta. Namq; Diua Angerona cui sacrificatur ad diem. xii. kalendas ianuarii ore obligato: obsignatoq; simulacrum habet. Vrbem tris portas habentē Romanulus reliquit: aut ut plurimis tradentibus credamus: quattuor. Memnia eius colligere ambitu imperatoribus: cæforibusq; Vespasianis anno condita. d. cccxxxiii. Mil. pas. xiii. M. cc. Cōplexa

uel aurūci

uel lacus solis ab indi-
genisuel epulan-
tur mensis

uel afulani

montes.vii.jpā diuidit in regiones.xlii.Compita eaz.cclxy.pas.eiisdem spāti mēfura currēte
a milliario in capite romani fori statuto ad singulas portas: quæ sunt hodie numero.xxxiii.ita
ut.xii.portæ semel numerent: prætereanturq; ex ueteribus.vii.quæ esse desierunt.Efficit passuū
per directū.xxx.M.d.v.lxii.Ad extrema uero tectoz; cum castris prætoris ab eodem miliario p
uicos omnium uiage mēfura colligit paulo amplius.lxx.M.passuum. Quod si quis altitudinē
tectoz; addat dignam profecto æstimationem concipiat:fateaturq; nullius urbis magnitudi
nem in toto orbe potuisse ei comparari.Clauditur ab oriente aggere Tarquinii Superbi inter
prima opere mirabili.Namq; cum muris æquauit:qua maxime patebat aditu plano.Cætero mu
rita erat præcelsis muris:aut abruptis montibus:nisi q; expatiantia tecta multas addidere urbes
in prima regione.Præterea fuere in latro clara oppida:satricii:pometia:scaptia:pitulum: Polito
rium:tellene:titata:cecin ficulne:cruftumeriū:meridia:medullia:corniculum:saturnia ubi nūc
Roma est.Antipolis:quod nūc ianiculum in parte romæ:antēna:camerūm:collatia amiternū
norbe:fulmo:& cum his carnem in monte albano soliti accipere populi:Albani:Aesolani:accien
ses:abolani:bubetāi:bolāt:cusuetani:coriolani:fidenates:foretiji:hertēses:albenfes:latinienfes:lon
gultai:manates:macrales: mutucinēses:olliculani:oculanip:pedāi:pollustini:querquetulāi:scani
sifolienfes:tolerienfes:tutienfes:uim:teraliuelienfes:uenetulani: uellenfes.Ita ex antiquo latio
liiit.populi interiere sine uestigiis.In campo autem agro stabie oppidum fuit usq; ad Cn.Pom
peium.& L. Carbone consil.a pridie kalēd.maii:quo die Sylla legatus bello sociali id eleuit:
quod nunc in uillas abiit:Interdicit ibi & taurania.Sunt & morientis scalini reliquæ.Præterea
auctor est Antias oppidū latinorū apiolas captū a L. Tarquino rege:ex cuius præda capitolium
is in sine incohauerit.A suntentio ad filarum amnē.xxx.M.passus ager pcentinus fuit thulgoz
templo iunonis argiuz; ab Iafone cōdito insignis.Intus oppidū salerni:picientia.A filaro regio ter
tia & ager lucanus:bruti usq; incipit.Nec ibi rara incolaz; mutatio.Tenuerūt eum pelāgi:oen
trā:itali:morgetes:ficuli:graciæ maxime populi:nouissime lucani a sanniti bus orti duce Lutio.
Oppida peltum a græcis posidonia appellatū sinus pestanus:oppidum elea:quæ nunc uelia.Pro
montoriū palinuz; a quo sinu recedēte traiectus ad coloniā regiæ.c.M.passus.Proximū autē hu
ic flumen melphes.Oppidum buxētum graciæ pyxus magnæ:nunc lucaniæ.Saus amnis fuit &
oppidū eodē noie.Ab eo brutiū litus:oppidū blāda:flumen balerū:portus parthenius:& pho
centium sinus uibonenfis locus clampetiæ.Oppidū tempā a græcis temefe dictū:& croroniē
sium terina:sinusq; ingens tetinus.Oppidū cōsentia.Intus in peninsulā fluius acheronia:quo op
pidant acherontini.Hippo quod nunc uibonem ualentiam appellamus.Portus herculis:Metay
rus amnis.Tarentum oppidum:portus Hōrestis:& medma.Oppidum scyllēum:Cratis fluius
pater(ut dixeret)scyllæ.Dein columna regiæ.Siculum frētū:ac duo aduersā promontoria ex italia
cænys.Ex Sicilia pelorum.xii.stadiorum interuallo.Vnde rhegium.xii.passuum, inde apennini
silua.Promontoriū leucopetra.xlii.Mil.passibus.Ab ea loci cognominati:promontorio zephy
ro absunt a filaro.cccxii.M.& includit europæ sinus primus in eoz; maria nuncupāt.Vnde irrū
pit atlāticū ab aliis magnū:qua intrat porthmos a græcis,a nobis gaditanū fretum cum itrauit
Hispanum quatenus hispanias abluit.Ab aliis ibericum:aut balearicum.Mox gallicū ante nar
bonēsem prouinciam:hinc ligusticum.Ab eo ad siciliā insulam tuscum:quod ex græcis alii no
tiūm:alii tyrrhenū:z; nostris plurimi inferum uocāt.Vltra Siciliā quod est ad salentinos auro
nium polybius appellat.Erathōstenes autem inter hostium oceanī & sardiniam quicquid est far
doum,Inde ad siciliā tyrrhenū.Ab hac cretam usq; siculum:Ab ea creticū.Insula per hæc ma
ria primæ osum pityusæ a græcis dictæ a frutice pineo:nunc ebusus uocatur:utrāq; ciuitate foz
derata angusto freto interfuerit.patent.xlii.M.passibus absunt a dianio:septingentis.stad.toti
dem dianium per continentem a carthagine noua.Tātumdem a pityusis in altum baleares duæ
& fucronem uersus colubrariā.Baleares funda bellicosas græci gymnasia dixere.Maior.c.M.
p.est longitudine:circuitu uero.cccclxxx.M.Oppida habet ciuium romanorū palmam:& pol
lentini:latinorum ciuium:& tucini quod fœderatum bochorum fuit:ab ea.xxx.M.p.distat mī
nor:longitudine.lxx.M.circuitu.cl.M.passuum.Ciuitates habet samonem: saniferam,magonem:
a maiore.xlii.passuum in altum abest capraria:insidiosa naufragiis:& e regione palmæ urbis me
raria ac triquadra parua Hannibalīs.Ebusi terra serpētes fugat:colubrariæ parit.Ideo infesta om
nibus nisi ebusitanā terram inferentibus:græci ophiulam dixere:nec cuniculos Ebusus gignit
populantes balearium mēfes.Sunt aliæ.xx.ferme paruz; mari uadoso.Galliæ autem hinc ora in
rhodani hostio metina:mox quæ blascon uocatur:tres stotheades a ticinis massiliensibus dictæ:

uel longai

uel Tauria
num

propter ordinem: quas item nominant singulis uocabulis: proten: & melen: quæ & pomponiana uocatur: tertia hye. Ab iis sturium: phoenice: phila: lero: & lerina aduersum antipolim: in quam uergoani oppidi memoria.

De Corsica.

CA. VI.

N ligustico mari est corsica: quam græci cyrnon appellauerunt: sed thusco propior a septentrione in meridiem proiecta: longa passuum centum quinquaginta. M. lata maiore ex parte. l. Circuitu. cccxii. M. Abest a uadis uolaterranis. lxii. M. p. Ciuitates habet. xxx. iiii. & colonias: marianam a Mario deducta: aleriam a dictatore Sylla. Citra est oglosa. Intra uero iug. M. passibus a corsica planaria specie dicta æqualis fretum: ideoque nauigiis fallax amplior uergo & capraria: quam græci ægilon dixerunt. Item igilium & dianium: quam artemisiam: ambæ contra cosanum litus: & contra litum harponæ: meneria: colubria: uenaria: ilua: cum ferri metallis circuitu. c. p. a. populonia. x. M. a græcis ætalia dicta: ab ea planasia. xxxviii. M. ab iis ultra tyberina ostia in antiano: astrua: mox palmaria: sinonia: aduersum formias pontiæ. In puteolano autem sinu pandataria: prochyta: non ab Aenæ nutrice: sed quia profusa ab ænaria erat. Aenaria ipsa a statione nauium corsicæ Homero inarimæ dicta: græcis pythecula: non a symiarum multitudie (ut aliqui existimauerunt) sed a fuliginis pythos dolium. Inter paulipili & neapolim: megaris: mox a surrento. viii. M. passibus distantes Tyberii principis arce nobiles capræ: circuitu. xl. M. pass. cx. leuchotea. Extra quem conspectum pelagus africanum attingens. Sardinia minus. ix. Mil. passibus a corsicæ extremis: etiamnum angustias eas arcantibus insulis paruis: quæ cuniculariæ appellantur. Itemque phitonis fossæ: a quibus fretum ipsum taphros nominatur.

uel arima

De Sardinia.

CA. VII.

Sardinia ab oriente patet. clxxxviii. M. pass. ab occidentem. clxxii. mil. a meridie. lxxiii. millia. a septentrione. cxxii. Circuitu. d. lxii. millia. abest ab africa calaritano promontorio ducenta millia. a gadibus quatuordeciescentena habet: & a gorditano promontorio duas insulas quæ uocantur Herculis a fulcheris enosina: a calaritano sicaria. Quid haud. p. cul' ab ea etiam beleridas ponunt: & collodem: & quam uocant heras lotra. Celeberrimi in ea populoge: iolenfes: Balari: corfi oppidoge. xiii. sulchitani: ualentini: neapolitani: bocæses: calaritani: ciuitum romanoge: & norenfes. Colonia autem una: quæ uocatur ad turrim libysonis. Sardinia ipsam Timeus sandaliatim appellauit ab effigie soleæ. Myrsilius ichnusam a similitudine uestigii. Contra pestanum sinum leucasia est a syrene: ibi sepulta appellata. Cetera ueliam pontiæ: & isacia: utraq; uno nomine cenotrides: argumentum possesse ab ænontriis italiæ: & contra uibonem parue quæ uocantur ithacæsiæ ulixis specula.

De Sicilia:

CA. VIII.

Verrum ante oēs claritate Sicilia Sicania a Thucydide dicta: Trinactia a pluribus: aut triquetra a triangula specie. Circuitu patens ut auctor est agrippa. d. cxviii. M. passibus: quondam brutio agro cohærens: mox interfuso mari auulsa. xii. M. in longitudinem fretum. In latitudinem autem mille quingenti. Iuxta columnam regiam: in hoc dehiscendi argumentum: rhegium græci nomen dedere oppido in margine italiæ sito. In eo fretum est scopulus scylla. Item carybdis. Mare uorticosum. Ambo clara seuitia. Ipsi triquetra ut diximus promontorii pelorus uocatur aduersus scyllam uergens in italiam. Pachinum in græciam. cxliiii. M. ab eo distant pelloponneso. Lilybeum in africanam. clxxx. M. intervallo a mercurii: promontorio: & a calaritano sardinia centum uiginti. M. Inter se autem hæc promontoria late distant his spatiis. Terreno itinere a peloro pachinum. clxvi. M. passus. Inde lilybeum. cc. M. Inde pelorum. clxx. M. colonie ibi urbes ac ciuitates. lxxii. A peloro mare ionium ora spectate oppidum messana ciuitum romanorum: qui mamertini uocantur: Promontorium drepanum: colonia taurominium: quæ antea naxos. Flumen alines. Mons ætna nocturnis miris incendiis. Crater eius patet ambitu stadia. xx. Fauilla taurominium & catinam usq; peruenit feruens. Fragar uero ad maronem & gemellos colles Scopuli tres cycloporum: portus ulixis. Colonia catina: fiumia symethum: terias. Intus lestrigoni campi: oppida leotini: megaris: annis panthagies: Colonia syracusa cum fronte arethusa. Quamquæ & temenitis: & acchidemisa: & marga: & cyane militie fontes in syracusano potantur agro: portus nauastathmus: flumen elorus. promontorium pachynum: aqua fronte siciliae flumen hirminum: oppidum cantarina: fluuius gelas: oppidum agregas: quod argigentum nostri dixerunt. Thermae colonie: atys hypsa: & selinus. Oppidum lilybeum: ab eo promontorium drepanum: mons erix. Oppida panhormum: selinus: hymera. cum fluuiio cephalædis: aleunti-

num agathyrsum: tyndaris colonia oppidū myle. Et unde cepimus pelorus. Intus latinæ cōditio
nis cēturipini: nestini: aegēsani. Stipēdiarij afforini: ætnēs agyrini: acestei: acrēs: bidini: citarij
& cirini drepanitai: ergetini: ecelesiēs: erecini: entelletini: edini: enguin: gelani: galatē: halefni: en
nenēs: hybleenēs: herbītēs & herbēsēns: hebulēs: heliciēs: hadranitai: Imacarēs: hypaner
fēs: letēs: mututratini: magellini: murgētini: motyēs menāini: maxinonii: petini: paropini: tēra
phitiēs: semellitai: cherini: selinuti: symæti Tallariēs: tiffinēs: triocalini: triraciēs: zanclei
messeniog. Hoz i siculo fredo sunt i sula i africa uerfæ gauros: melita: a camerina. lxxxiii. M. pas
sibus a Lilybeo. cxiii. Cosyrat: hierōesof. Cenegalatha: lopadusa: ætus: q̄ alij ægusam scripserunt.
Bucinō ætnæ: & a solute. lxxv. M. ostēodes: cōtraq: paropini: maxica. Citra uero siciliā ex aduer
so metauriamnis. xxii. ferme passū ab italia. vii. æoliæ appellatæ. Eadem lipareorum: & ephestia
des a græcis: a nostris uulcani. Æoliæ q̄ Æolus iliadis tēporibus ibi regnabat.

De lipara.

CA. VIII.

Lipara cum ciuiū romanog: oppido dicta a Liparo rege. Cui successit Æolus: antea Iō
gonis uel meligunis uocitata abest. xii. M. p. ab italia ipsa circuitu paulo minori. Inter
hac & siciliā altera antea therasia appellata nūc hiera: quia sacra uulcāo est. Colle in ea
nocturnas euomētē flāmas. Tertia strongyle a lipara mille passus ad exortū solis uer
gens: in qua regnauit Æolus: quæ a lipara liquidiore flāma tm differt. Cuius fumo qui nā flatu
ri sint uenti in triduū prædicere incolæ tradunt. Vnde Aeolo uentos paruissē existimāt. Quar
ta didyme minor q̄ lipara. Quinta ericusa. Sexta phoenicusa pabulo proximarum relicta. Nouis
sima eademq: minima euonymus. Haclenus de primo europæ sinu.

De locris italiæ fronte.

CA. IX.

Locris italiæ frons incipit: magna græcia appellata i tres sinus incedēs ausonii maris.
quoniam ausones tenuere primi: pater. lxxxii. M. passū ut auctor ē Varro, Pleriq: lxxii.
M. fecere. In ea ora flumina innumera: sed memoratu digna locanus: sagra: & uestigia
oppidi caulonis: mystia: cōsulini castæ: carcini: quod esse longissimū italiæ p̄monto
rium aliqui existimāt. Dein sinus & scyllatiū & scylletium atheniēsisibus: cū cōderent dictū: quem
locū occurrēs therineus sinus peninsulā efficit: & in ea portus qui uocat castra Hannibalis: nusq̄
angustiore italia. xx. M. passū latitudo est. Itaq: Dionysius maior itericiam eo loco adiciere si
ciliæ uoluit. Amnes ibi nauigabiles cæcinos: crotalus: semirus: arocha: targines. Oppidū intus pe
tilia: mons clybanus: p̄montoriū lacinium: cufus ante oram insula. x. M. p. a terra discoron: altera
calypsus: quam ogygiā appellasse. Homerus existimat. Præterea tres sirenusiæ: Meloessa ipsam a
caulone abesse. lxx. M. passibus. p̄didit Agrippa.

Secundus europæ sinus.

CA. X.

Lacinio p̄montorio secundus europæ sinus incipit: magno ambitu flexus: & acrocerau
nio epyri finis p̄montorio: a quo abest. lxxv. M. passibus. Oppidū croro: amnis nax
thus. Oppidū thuriū inter duos amnes crathin & sybarin: ubi fuit urbs eodē nomie
Similiter est iter syrin & acirin heraclea aliquādo syris uocitata. Flumina thaladrū: ca
suentū. Oppidū metapontū: quo tertia italiæ regio finit. Mediterranei brutiog: aprustani tātū.
Lucanog: aut hinc atinates: buxetini: eburini: grumētini: potēini: fontini: syri: tergilani: urfenti
ni: uolsentani: gbus numestran iungunt. Præterea itericiæ thebas lucanas Cato auctor ē. Et pā
dosiam lucanog: urbē fuisse Theopōpus: in qua Alexander epirotes occubuit. Cōnectit secunda
regio amplexa hirpinos: calabriā: apuliā: salētinos. ccl. M. sinu qui tarētinus appellatur ab oppido.
Iaconū in recessu hoc intimo sito cōtributa eo maritima colonia: quæ ibi fuerat. Abest. cxxxvi
M. p. a lacinio p̄montorio aduersam ei calabriā in peninsulā emitēs. Græci messapiā a duce ap
pellauerunt. Et ante peucetiā a Paucetio Oenotri fratre. In salētino agro inter p̄montoria. c. M. pas
sus. interfun. Latitudo peninsulæ a tarento brūdusium terreno itinere. xxxii. M. passibus patet: mul
toq: breuius a portu asina. Oppida p̄ cōtinentē a tarento uaria. Cui cognomen apule: messapias
aletiū. In ora uero sēnonū gallipolis: quæ nūc est anxā. lxii. M. passibus a tarento. lude. xxx. M. p̄
montoriū quod acran iapygiā uocat: quo lōgissime in maria excurrit italia. Ab eo hasta oppidū
& hydruntum. x. M. ac. ix. M. passū: ad discrimen ionii & hadriatici maris: quia in græciam bre
uissimus transitus. Ex aduerso apollonia oppido latitudine itercurrentis freti. Cētū milia nō am
plius passū. Hoc iteruallū pedestri cōtinuare transitu pōribus iactis primū Pyrrhus epiro rex co
gitauit. Post eū. M. Varro cū classibus Pōpei pyratice bello præflet. Vtrunq: aliæ impedire cu
ræ. Ab hydrunte soletū desertū. Dein fratuertiū: portus tarētius: statio militū Lupia balestū: ce

flum: Brundisium. I. M. passum ab hydrunte: in primis italiæ portu nobile: ac uelut certiore transitu: sicuti longior excipiente illyrica urbe dirrachio. cccx. M. traiectū brūdusio cōterminus pediculogæ ager nouem adolefcētes: totidēq; uirgines ab illyris. xiii. populos genuere. Pediculogæ oppida rhudia: regnatia: barion: ante iapyx a Dedali filio: quo & iapygia: amita pactus: aufidus: & hirpinis mōribus canisum p̄fluens. Hinc apulia daunioꝝ cognomine a duce Diomedis sōcero. In qua oppidū salapia Hāmbalis meretricio amore inclytū: Sipōtū: uria: amnis cerbalus Daunioꝝ finis: Portus agasus. Promōtoriiū mōtis gargania salētiū: siue iapygio. c. xxxiii. Milibus passibus ambitū gargai portus garganæ: lacus pātanus: flumē portuosum: freto: teanū apulorum. Itemq; larinū. Cliternia: tiernus amnis. Inde regio frentana. Itaq; apulogæ genera tria. Teania duce: Gares: Lucani qui subacti a Calchantæ tenuere loca: quæ nūc tenēt etinates Dauniorum p̄ter supradicta coloniæ luceria: uenusia: Oppida canisum: harpi aliquādo hargos: hippium Diomede cōdente: mox hargirippa dictum. Diomedes ibi deleuit gentes: mōadogæ: dardo rumq; & urbes duca: quæ in puerbi ludricū uertere apinā. & Tricam Cætera intus. Inleunda regione hirpinogæ colonia una beneuentū: auspiciatius mutato noīe: quæ quondā appellata maleuentū: aufeculani: agloni: abellinates cognomine. p̄tropic: cōp̄sani caudinī: ligures: q cognominātur cornelani: & q bebiani: uescellani: deculani: aletri: abellinates: cognominati marfi attrā: ecani: alfellani: artinates: arpai: borcāi: collatini: corinēses: & nobiles clade romana cānēses: dirini: forentani: genusinī: herdorīes. Hyrini: larinaces cognomine frentāi: etinates: ex gargano mateolani: nerecini: matini: rubustini: siluini: strapelini: turmatini: uibarnates: uenufini: ulurtini: Calabrogæ mediteranei egetini butuntinenses: deciani: brumbestini: marbonēses: sturnini: tutini. Salētinorū aletini: basterbini: ineretini: ualetini: ueretini.

Regio italiæ quarta.

CA. XI.

S Equitur regio quarta gētium: uel fortissimæ italiæ in ora frētanoꝝ a tiferno flumē triniū portuosum. Oppida histoniū: buca: ortona: aternus amnis. Intus anaxini cognomine frentani: carētini: supnates: & infernates: lauenses. Muricinogæ teatini. Pelignorū corfiniēses: superquani fulmonēses. Marfogæ anxantini. atinates: succētes: lucētes: maruuii. Albēsum alba ad fucinū lacū. Aegculanogæ cliternini: carseolani: Vestinogæ angulani: pinnes: peluinates: quibus iungunt ausinates: cismōtani: Sāntinum quos fabellos & græci: faunitas dixere. Colonia bouianū uetus: & altez cognomine undecumanogæ: aufidēates: efernini: fagi fugali: ficolenes: spinates: treuentines. Sabinogæ amitermini: curenses: forū Decii: forū nouū: fidenates interemnates: nursini: nomētani. Reatini: trebulanī: qui cognominantur mutustæi & q suf fenates: turburtes: rarynates. In hoc situ ex æquiculis interiire comini: adiatas: accedici: alaterni. Gelianus auctor est lacu fucino haustū marforum oppidū alchippe conditū a Marfya duce lydogæ. Itē urticinogæ in piceno deletū a romanis Valerianus Sabinus (ui quidam existimauere) a religione & doꝝꝝ cultu seuini appellati uelinos accollūt: lacus roscidis collibus. Nar amnis exhaurit illos sulphureis aquis. Tyberym ex his petens replete monte fiscoello labens iuxta uacunæ nemo ra & reate in eisdē conditus. Et ex alia pte anio in mōte trebanogæ ortus lacus tris amoenitate nobiles: qui nomen dedere sub laqueo desert in tyberin. In agro reatino cutylia: lacum: in quo fluctuet insula: italiæ umbilicum esse. M. Varro tradit. Infra sabinos latium est: a latere picenum a tergo umbrīa apeninis iugis sabinos utring; uallantibus.

Quinta regio.

CA. XII.

Vintra regio piceni est quondā uberrimæ multitudinis. ccclx. M. picentium in fidem Ro. populi uenere. Orti sunt a sabinis uoto uere sacro. Tenuere ab aeterno amne: ubi nunc ager hadrianus: & hadria colonia a mari. vii. M. passuū flumē uomanū: ager p̄tutianus palmenisq;. Itē castrū nouū: flumen batinū: truentū cū amne: quod solum li burnogæ in italia reliquū est. Flumina albulates: suinū: heluinū: quo finitur prætuciana regio: & picentium incipit. Cupra oppidū: castellum firmanorum: & super id colonia asculū piceni nobilissima Intus nobana. In ora clauana: potentia: numana a ficulis condita. Ab iisdem colōia ancon apposita promontorio cumero in ipso flectentis se ore cubito a gargano. clxxxiii. M. passibus. In eus auximates: ueregrani: cingulani: cuprenses cognomine montani: salarienses: paululani: plyni tenses: ricinenses. septempedani: tollētina: triacenses cum urbe salua polentini.

Sexta regio.

CA. XIII.

Vngitur hic sexta regio umbrīam cōplexa agrūq; gallicū circa ariminū. Ab ancone gallica ora incipit togata gallia cognomīe ficuli & liburni plurimi eius tractū tenuere in primis palmēsem p̄tutianū adrianūq; agrū. Vmbri eos expulere hos heururia hanc

galli. Vmbrorum gens antiquissima italix existimatur: ut quos umbrios a græcis putet dictos: quæ inundatione terrarum hymbribus superfuissent. Treceta eorum oppida tusci debellasse reputantur. Nunc in ora flumē elis: senogallia: metaurus fluuius: colonia sanū fortuna: pisauis: cū amne. Et itus hispellum: tuder. Decætero amerini: attidates: asiriatas: arnates: æsinates: camertes: casuetini: carfulani: doiates cognomine salentini: fulginates: foroflaminienles: foro iulielles cognofe concubienles: forobremitiani: forofcempromenles ingininii: interanates cognomine nartes: meuanates: meuanionenles: matulicates: narnielles: quod oppidum nequimum antea uocitatum est: nu cerini cognomine fauonienles: & camellani: otrulani: pitulani cognomine pifuerles: & alii: mergentini: pestini: fetinates: farfinates: folentini: fuareani: feflinates: fuillates: fadinates: trebiates: tufficani: tibernates: cognomine tyburini: & alii timetaurenles: uetionicates: urbinates cognomine metaurenles: & alii hortenles: uettionenles: uindinates: uiuentani. In hoc fitu interiere feliginates: & qui clufiolum tenere: fupra interrānani: & faranates cum oppidis acerris: quæ uafrix cognominabantur. Turocelo quod uetiolum. Item follinates: furiates: fallinates. Appiēnates interiere: & arienates cum crinouolo: & ufidici: & plangenles: pifiatas: cælaftini: Ameriam: fuprafcriptam Cato ante perfei bellum conditam annis. d. cccc. xliii. prodidit.

Oftaua regio.

CA. XV.

Craua regio determinatur arimino: pado: appennino. In ora fluuius crustumium: ariminum colonia cum annibus arimino & aprusa. Fluuius hinc rubico quondam finis italix. Ab eo fapis: & uitis: & anemo. Reuenna fabinorum oppidum cum amne befede ab ancone. cii. M. paffibus. nec procul a mari umbrorum: butrium. Intus coloniam bononia: felina uocitata: cum princeps heturix efferet. Brixillum: mutina: Parma: Placentia. Oppida Cefena: claterna: forunclo dii: liuii. Pompilii truentinorum: Cornelii. licinii: fauentini: fidentini: ofefini: pandinates: regienles a Lepido: folonates: faltufq; qui galliani cognominantur aquinates: tannitani: ueliatas cognomine ueteti: regiates: urbinates. In hoc tractu: iteriūt boii: quorum tribus. cxii. fuiſſe auctor eſt Cato. Item ſenones qui ceperant Romam.

De pado flumine.

CA. XVI.

Adus e gremio ueſuli montis celſiſſimum in cacumen elati finibus ligurum gabienorum uiſendo fonte profluens condenſq; ſeſe cuniculo: & in forouibienſium agro iterum exoriens: nulli annium claritate inferior: a græcis dictus eridanus: ac poena Phaetonis illuſtratus. Augetur ad canis ortus liquatis niuib; agris q; nauigiis torrentior: nil tamen ex rapto ſibi uendicans. Atq; ubi liquit agros: ubertate largior. ccc. M. paſſibus a fonte addens meatu duodenonaginta. Nec amnes tantum appenninos: alpinosq; nauigabiles capiens: ſed lacus quoq; immenſos in eum ſeſe exonerates: omni numero. xxx. flumina in mare adriaticum deſert. Celeberrima ex iis apennini latere iactum: tanarum: trebiam: placentinum: tarum: niciam gabellum: ſculturam. rhenum. Alpium uero ſtarum: morgum: durias duas: ſeſſiten: ticinum: lambrum: abduam: ollium: mintium. Nec alius annium tam breui ſpatio maioris incrementi eſt. Vrgetur quippe aquarum mole: & in profundum agitur. Grauis terræ q̄q; deductus in flumina: & foſſas inter rauennam altinumq; paſſuum. cxx. M. tamen quia largius uomit ſeptem maria dictas facere. Anguſta foſſa rauēnam trahitur: ubi paduſa uocatur: quondam meſſianicius appellatus. Proximum inde hoſtium magnitudinem portus habet: qui uatreni dicitur. Quo Clau. Cæſar e britannia triūphās prægrandi illa domo uerius q; naue intrauit hadriā. Hoc ante eridanum hoſtium dictum eſt: ab aliis ſpineticum ab urbe ſpina: quæ fuit iuxta: præualens & delphici creditum eſt theſauris condita a Diomede. Auger ibi padum uatrenus amnis ex forocorneliēſi agro. Proximum inde hoſtium capraſiæ: dein ſagis dedum uolane: quod ante olane uocabatur. Omnia ea foſſas: fluminatq; primi aſagi fecere tuſci egeſto amnis impetu per tranſuerſum in hatrianorum paludes: quæ ſeptem maria appellantur: nobili portu oppidi tuſcorum hatriæ a quo hatriaticum mare ante appellatum: quod nūc hadriaticum. Inde oſtia plena carbonaria: ac foſſiones philiftinæ: quod alli tartag; uocat. Omnia eſt philiftinæ foſſæ abūdatione naſcentia: accedentibus a theſi ex tridentinus alpiſbus: & uigiſono ex patauinorum agris. Pars eorum & proximum portum facit brundulum: ſicut edronem Medoaci duos: & foſſa clodia. His ſe padus miſcet: ac per hæc effunditur plerunq; ut in egypto nilus quod uocat delta triquetrumq; figuram in alpes: atque oram maris facere proditur. ſtad. ii. M. circuitu. Pudet a græcis italix rationem mutuari. Metrodorus Tamen Septius dicit. Quoniam circa fontem arbor multa ſit picea quæ pades gallice uocetur padum hoc nomen accepſiſſe. Ligurum quidem lingua am-

nem ipsum bodincum uocari: quod significet fundo carentem. Cui argumento adest oppidum iuxta industria uetusto nomine bondicomagum ubi precipua altitudo incipit.

De italia traspadana regio nona.

CA. XVI.

Raspadana appellatur ab eo regio nona tota in mediterraneo: cui maria cuncta fluunt. Quos alio important. Oppida ubi forum: segusio. Colonia: ab alpium radicibus augusta ~~taurini~~ antiqua ligurum stirpe: inde nauigabili pado. Dein salatorum uia augusta praetoria iuxta geminas alpium fauces graias atque poeninas. His poenosis: grauis Herculeum Transilisse memorant. Oppidum eporedia sybillinis libris a po. ro. conditissimum. Epo redicas enim galli bonos equorum domitores uocant. Vercellae libitiorum ex Saliis ortae: nouaria ex uerramacoris uocantiorum: hodieque pagos. Non ut Cato existimat: ligurum ex gibus leui & marici condidere ticinum non procul a pado. Sicut boii transalpes profecti laudem pompetiam. Insuues mediolanum. Oroborum stirpis esse Comum: atque Bergomum: & liciniforum: & aliquos circa populos auctor est Cato: sed originem gentis ignorare se fateatur: quam docet Cornelius Alexander ortam a graecia interpretatione etiam nominis uitam in montibus degentibus. In hoc situ interit oppidum orobiorum barra: unde bergomates Cato dixit ortos etiamnum prodente se altius quam fortunatius sitos. Interiere & Caturiges insubrum exules: & spina supradicta. Item melpum oppulenta praecipuum: quod ab insubribus & boiis & senobus deletum est eo die quo Camillus ueros cepit: ut Nepos Cornelius tradit.

Venetia decima regio.

CA. XVII.

Equitur decima regio italiae adriatico mari apposita: Venetia cuius Fluius Silis ex montibus taurinensis. Oppidum alti nunc fluminis liquentia ex montibus opiterginis: & portus eodem nomine: colonia concordia: flumen & portus roatinus: tilia uetus maius minus: quana sum: quo uaramus defluit: alsa: natiso cum turro profluente aquileiam colonia. xii. M. passibus a mari sitam. Carnorum haec regio iunctaque regioni iapidum: amnis timauus: castellum nobile uino pucinum. Tergestinus sinus. colonia tergeste. xxi. M. P. ab aquileia: ultra quam sex millia passuum formio amnis. Ab Rauena. clxxxix. passibus: antiquus auctae italiae terminus. Nunc uero istriae quam cognominatam tradunt a flumine istro in hadriam effluente e danubio amne: eodemque istro ex aduerso padi fauces: contrario eorum percussu mari interiecto dulcescente: plerique dixere falso: & Nepos Cornelius etiam padi accola. Nullus enim ex da nubio amni in mare hadriacum effunditur. Deceptos credo: quoniam argo. nauis flumine in mare hadriaticum descendit: nec procul tergeste. Nec iam constat quo flumine. Huius trauectam alpes diligenter tradunt. Subiisse autem istro: dein saio: dein pamporto: cui nomen ex ea causa est inter aemona: alpesque exorienti.

De istria.

CA. XVIII.

Istria ut peninsula excurrit. Latitudinem eius. xl. M. passuum: circuitu uero. cxxii. M. prodidere quidam. Item adherentis liburniae & phanatici sinus. Alii liburniae. clxxx. M. Nonnulli in phanaticum sinum iapidiam promouere: a tergo istriae. cxxx. M. passuum. Dein liburniam. cl. M. fecere. Tuditanus: qui domuit istros in statua sua ibi inscripsit ab aquileia ad titium flumen stad. cc. M. Oppida istriae ciuium romanorum aegida: parentium. Colonia pola: quae nunc iulii pietas quodam a colchis condita. Abest a tergeste. c. M. n. p. mox oppidum nescitum: & nunc finis italiae fluius arsa. Polam ab ancona traiecit. cxx. M. passibus est. In mediterraneo regionis decimae colonia tremona: brixia cenomanorum agro. Venetorum autem attestae & oppida accelum: patauium: opitergium: bellunium: Vicecia: Mantua: thuscorum trans padum sola reliqua. Venetos troiana stirpe ortos auctor est Cato. Cenomanos iuxta massiliam habitasse. In uolsis Feltrinii: & tridentini: & bernenses. Rhetica oppida rhetorum euganeorum. Vero nam: iulienfes carnorum. Dein quos scrupulose dicere non attineat: alutranenses: asseriates: flamonienfes: uanienfes: & alii cognomine culici: foro iulienfes cognomine traspadani: forentani: nedinaetes: quaque: taurinensis: cogienfes: uaruani. In hoc situ interiere per oram iraminae: pella: passurum: ex Venetis atina: & caelina: carnos: segeste: & octa. Taurisfis noeria. Et ab aquileia ad duodecimum lapidem deletum oppidum etiam inuito senatu a. M. Claudio. L. Marcello. L. Piso auctor est. In hac regione & xi. lacus inelyti sunt: amnesque eorum partus: aut alumni: si modo acceptos reddunt: ut abduam larius: ticinum urbanus: mintium benacus: ollium sebinus: lambicum eopilis: omnes incolae padi. Alpes in longitudinem. x. M. passuum patere a supero mari ad inferum Caesius tradit: Timagenes. xxi. M. passuum deductis in latitudinem. Cornelius Nepos. c. M.

.T.Liuius tria. M. stadiorum: uterque diuersis in locis. Nam & centum millia excedunt aliquando ibi germaniam ab italia submoquent. nec. lxx. M. explent: reliqua sui parte glaciis ueluti naturæ providentiam. Latitudo italiæ subter radices earum a uaro per uada sabacia taurinos: Commum: Brixiam: Veronam: Viceciam: opitergium: aquileiam: tergeste: polam: arsiam. d. ccxlii. M. pass. colligit.

De alpibus & gentibus alpinis.

CA. XIX.

Nicolæ alpium multi populi: sed illustres a pola ad tergestis regionem: secus flus: subocrini: atali menocaleni: iuxtaque carnos quondâ taurisci appellati: nunc morici. His contemnerim rheti: & uindelicis: omnes in multis ciuitates diuisi. Rhetos thuscorum prolem arbitrantur a gallis pulsos duce rheto. Verso deinde italiam pectore: alpiurum latini iuris euganeæ gentes: quarum oppida. xxxiii. enumerat Cato. Ex iis triumphilini uenalis cū agris suis populus. Dein canuni: compluresque similes: finitimis attributi municipiis. Leopontios & salasos tauriscæ gentis idem Cato arbitrat. Cæteri fere lepontios relictos ex comitatu Herculis interpretatione græci nominis credūt: præuultis intra sinus alpium niue membris eiusdem & graios fuisse positos in transitu. Graiarum alpium incolas præstitesque genere euganeis inde tracto nomine. Caput eorum steonos: rhetorum uennones: larunetesque ortus rheni amnis accolunt. Lepontiorum: qui uiberi uocantur: fontem rhodani eodem alpium tractu. Sunt præterea latio donati incolas: ut octodurenses: & finitimi ceutrones: cottianæ ciuitates. Caturiges & catu rigibus ortu ageni: ligures: & qui nontani uocantur. Capillatorumque plura genera ad confinium ligustici maris. Non alienum uidetur hoc loco subiicere inscriptionem et trophæo alpium: quæ talis est. Imperatori Cæsari Diui filio Augu. pontifici maximo imper. xiiii. tribunitiæ potestatis. Senatus populusque Ro. q. eius ductu auspicii que gentes alpinae omnes: quæ a mari supero ad inferum pertinebant: sub imperium po. Ro. sunt redactæ. Gentes alpinae deuictæ: triumphilini: canuni: uennones: uenonetes: hisarci: breuni: naunes: focunates: uindelicorum gentes quatuor: conuanetes: uirucnates: licates: catenates: abifotes: rugusci: suanetes: collocanes: brixetes: lepontii: uiberi: nauuantes: seduni: uaragri: salassiaci: tauones: medulli: uennini: caturiges: brigiani: fontiontii: ebrountii: nemaloni: epemnates: subiani: ucamini: gallicæ: triulatti: ectini: uerguni: eugituri: nemeturi: oratelli: uerusi: uelauni: fuetri. Nō sunt adiectæ cottianæ ciuitates: xii. quæ nō fuerant hostilitas: sed item attributæ municipiis lege pompeia. Hæc est Italia diis sacra: hæc gētes eius: hæc oppida populorum. Super hæc Italia quæ. L. Aemilio Paulo. C. Statilio Regulo consil. nunciato gallico tumultu sola sine externis ullis auxiliis: atque etiam tunc sine traspadanis equitum. lxxx. M. peditum. d. cc. M. armauit. Metallorum omnium fertilitate nullis cedit terris. Sed interdictum id uetere consulu patrum italiæ parci iubentium.

collocanes
ul callucetel

Illyricum.

CA. XX.

Arsia gens liburnorum iungitur usque ad flumen titium. Pars eius fuere mentores: hymanii: encheleæ: dudini: & quos Callimachus peucecia appellat: nunc totū uno nomine illyricū uocatur: generatim populorum pauca effatu digna aut feclicia nomina. Conuentum scardonitanum petunt lapides: & liburnorum ciuitates. xiiii. e quibus lacinienses: scultinos: burnistas: albonenses: nominare non pigeat. Ius italicum habent eo conuentu alutæ: phlanates: a quibus finis nominatur. Ipsi uarubarini: immunesque asseriates: & ex ipsis fulsinates: curictæ. Cæterum per oram: oppida anefactio: aluona: flauona: tarsatica: lenia: iopica: ortopula: yegium: argiruntum: corinium: enona eiuitas: paufinus: flumen telaunum: quo finitur lapidi. Infulæ eius finus cum oppidis præter supra significata: abfyrtiu: arba: Crexa. giffa: portunata: pharos ante. Rursus i cōtinentia colonia iadera: quæ a pola. clx. M. P. abest inde. xxx. M. colentum in insula. xyiii. hostium titii fluminis.

Liburnia.

CA. XXI.

Liburniæ finis: & initium dalmatiæ scardona i amne ea. lxii. M. passuum a mari. Dein tariotarum antiqua regio: & castellum tariona. Promontorium Diomedis: uel ut alii peninsula. Hillis circuitu. c. M. passuum tragurium ciuium romæorum: marmore notum scicum. In quem locum Diuus Claudius ueteranos misit. Salona colonia ab iadera. c. cxxxix. M. passu. Petunt in ea iura iuribus descriptis in decurias. cccxii. dalmatæ. xxii. decuri. cccxxxix. ditiones. lxx. mæzæi. lii. sardiates. In hoc tractu sunt burnum: mandetrium: tribulium. Nobilitata præliis castella petunt & ex insulis Stari: colentini: seipari: petini. Ab his castella piguntia: rataneum: narona colonia. Tertiū conuētus a salona. lxxii. M. passuum apposita. cognom.

c. iiii

uel drilo

minis sui fluuio a mari.xx.M.p.M.Varro.lxxxix.ciuitates eo ueritate auctor est.Nunc prope lo
li noscuntur Cerauni decuriis.xxiii.dauri.xvii.defitantes.cii.docleates.xxxiii.deretini.xiii.dere
uistæ.xxx.dindari.xxxiii.glanditiones.xliii.melcomani.xliiii.naresii.cii.scirtari.lxxii.siculotæ
xliiii.Populatoresque quondam italiæ uardei non amplius quam.xx.decuriis.Præter hos tenuer
tractum eum cænei:partheni:hemasi:marsthitæ:armisthæ.A narone amne.c.M.pas.abest epi
daurum colonia.Oppida ciuium romanorum rhizinium:ascriuium:butua:olchinium:quod
antea colchinium dictum est a colchis conditum:annis:dirilo:superque cum oppidum ciuium
romanorum scodra a mari.xviii.M.passuum.Præterea multorum græciæ oppidorum defici
ens memoria:necon & ciuitatum ualidarum.Eo nanque tractu fuere labæates:enedrudini:fa
ser:grabei:proprieque dicti illyrii:& taulanti:& pyrei.Retinet nomen in ora nymphæum pro
montorium.Lysium oppidum ciuium Ro.ab epidauro.c.M.passuum.

Macedonia.

CA. XXII.

Lysio macedonia prouincia:gentes parthini:& a tergo eorum diffaretæ.Montes can
dauia a dyrrachio.lxxx.M.passuum.In ora uero ciuium Ro.epidamnum colonia
Propter inaspicatum nomen a Romanis dyrrachium appellata.Flumen aous a qui
busdam eas nominatum.Apollonia quondam corinthiorum colonia.vii.M. passuum
a mari recedens.Cuius in sinibus celebre nymphæum accolunt barbari amantes:& belliones.At in
ora oppidum oricum a colchis conditum.Inde initium epiro.Montes acrocerauni:quibus hæc
europæ determinauimus finem.Oricum a salentino italiæ promontorio distat.lxxxv.M.pass.
a tergo carnorum:& lapidum:qua se offert magnus ister.

Norici.

CA. XXIII.

Hetis iunguntur norici.Oppida eorum uirunum:celeia:teurnia:aguntum:uiana.Aemo
nia:claudia:stauium:foluense.Noricis iunguntur lacus peiso:deserta boiorum.Iam ta
men colonia Diui Claudii fabaria:& oppida sacarbania iulia.

Pannonia:& dalmatia.

CA. XXIII.

Abitantur inde glandifera pannonia:qua mitescentia alpium iuga:per medium illy
ricum a septentrione ad meridiem uersa molli in dextera:ac leua deuexitat cõsidit
quæ pars ad mare hadriaticum spectat appellatur dalmatia:& illyricum supradictum.
Ad septentriones:pannonia uergit:finitur inde danubio.In ea coloniae emona:siscia.
Amnes clari & nauigabiles in dannubium fluunt drauus & norici uolentior.Sauus ex alpihus
carnicis placidior.cxv.M.p.interuallo.Drauus per ferretes:serapillos:iafos:sandrizetes.Sauus per
colapianos:brecosq;.Populorum hæc capita.Præterea ariuates:azali:amantes:belgites:cartha
ri:cornacates:eruisi:hercuniates:latouisci:oferiates:uarciani:monsclaudius:cuius in fronte scor
disci: in tergo taurisci.Insula in sauo metubarris amnicarum maxima.Præterea amnes memorã
di: calapis in sauum influens iuxta sisciam gemino alueo insulam ibi efficiens:quæ segestica ap
pellatur.Alter amnis bacuntius in sauum firmio oppido insluit:ubi ciuitas firmiensium & aman
tinorum.Inde.xlv.M.passuum taurinum:ubi danubio miscetur:sauus.Supra insluit ualdanus:
urpanus:& ipsi non ignobiles.

Mesia.

CA. XXV.

Anthonia iungitur prouincia quæ mesia appellatur ad pontum usque cum danubio
decurrans.Incipit a cõsue lute supradicto.In ea dardani:celegeri:tribali:trimachi mo
si:thraces:pontoque contentini scythæ.Flumina clara dardanus:margis:pingius:ti
machus:ex rhodope:cæscus ex hemo:utus:escamus:ieterus:illyrici latitudo qua maxi
ma est.cccxxv.M.p.colligit.Longitudo a flumine arisa ad flumen drinim.d.ccc.M.a drino ad
promontorium acroceraonium.clxxii.M.Agrippa prodidit uniuersum hunc finem italiæ:& il
lyrici ambitus.xiii.M.in eo duo maria quo distiximus sine inferum siue ionia in prima parte:in
terius hadriaticum:quod superum uocant.Insula in ausonio mari:præter iam dictas memoratu
dignæ nullæ.In ionia pauca:calabro littore ante brundisium: quorum obiectu portus efficit.
Contra apulum litus diomedea conspicua monumento Diomedis.Et altera eodem nomine a
quibusdam teuthria appellata.Illyrici ore mille amplius insulis frequentatur natura uadosi ma
ris ætiani:que tenui alueo intercurrentibus.Clare ante hostia timai calidorum fontium cum
æstu maris crescentium iuxta istrorum agrum.Cissa pullaria:& absyrtides graiis dictæ a fratre
medæ ibi intersecto nunc absyrtium.iuxta eas electridas uocauerint quibus proueniret fuci
num:quod illi electrum appellant uanitatis græcæ certissimum documentum.Adeo ut iis quas

earum designent: haud unquam constiterit. Contra iader est lissa. Quæque appellata contra liburnoa creteæ aliquot. Nec pauciores ticanæ liburnicæ. Celadusæ intra surium bubus: & capris laudata Braitia: issa ciuium Ro. reliqua cum oppido phara. Ab his corcyra melena cognominata: cum gnidiorum oppido distat. xxii. M. passuum. Inter quam & illyricum melita. Vnde catu los meliteos appellari Calimachus auctor est. xxii. M. p. Ab ea. iiii. M. elaphites: i ionio autem mari ab orco. M. M. p. Saronis piratica statione nota.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER Q VARTVS.

Sinus Claritatis Litterarum: Et Omnis Fabulositatis.

ERTIVS EVROPAE SINVS ACROCERAUNIIS INCIPIT. Montibus: finitur helleponto: amplectitur præter minores sinus xix. xxii. M. passuum. In eo epiros: a carnania. ætholia: phocis: locris: achaia: messenia: laconia: argolis: megaris: attica: boetia. Iterumq; ab alio mari eadē phocis: & locris: doris: phthiotis: thessalia: magnesia: macedonia thracia. Omnis graciæ fabulositas: sicut & litterarum claritas ex hoc primū sinu effluit: Quappi eo paululū cōmorabimur. Epiros in uniuersum appellata: acrocerauniis incipit montibus. In ea primi chaones: a qbus chaonia. Dein thesprotia: antigonēs: locus aornos: & pestifera auibus exhalatio. Cestrini: perhebi: quorum mons pinus: cassiopei: driopes: sellæ: hellopes: molossi: apud quos

dodonei iouis templum oraculo illustre. Tomarus mons centum fontibus circa radices Theopompo celebratus. Epirus. CA. I.

Pirus ipsa ad magnesiā macedoniāq; tendēs a tergo suo dassaretas supradictos liberam gentem: mox feram dardanos habet. Dardanis leuo triballi prædunt latere. Et mox sic gentes a fronte iunguntur: mædia: ac dēseletæ: quibus thraces ad pōtum usq; pertinentes: ita succincta rhodopes: mox & hemi uallæ excelsitas. In epiro ora caestellum in acrocerauniis chimera: sub eo aquæ regię fons. Oppida mæandria: Cestrina flumē thesprotiæ: Thyamis colonia butrotū: maximeq; nobilitatus ambracius sinus saucibus spatiofium æquor accipiens. Longitudinis. xxxix. M. passuum: latitudinis. xv. M. In eum dēsert amnis acheron e lacu thesprotiæ: acherusia pfluens. xxvi. M. passuum: inde & mille pedum pōte mirabilis oia sua mirantibus. In sinu oppidū ābracia. Molossog: flumina: aphas: & arachthus. Ciuitas anactoria. I. acus pandosia: Acarnania q̄ antea curetis uocabat Oppida heraclea: e chinus. Et in ore ipso colōia Augusti actiū cū tēplo Apollinis nobili ac ciuitate libera nicopolitana. Egressos sinu ambracio in ionum: excipit leucadiū litus promontoriū leucates: dein sinus: ac leucadia ipsa peninsula quōdam neritis appellata opere accolag abscisā a cōtinenti ac reddita uentog: flatu congeriē harenæ accumulantiū: qui locus uocat dioryctos stadiog: longitudie trium. Oppidū in ea leucas quōdam neritū dictū. Deinde acarnanū urbes halyra: astacus: argos: amphiloichicum cognominatum. Amnis achelous e pindo fluens: atq; acarnaniā ætholia dirimens: & artemitam in sulam assiduo terræ inuēctū continentis annectens. Aetolia. CA. II.

uel hazilia
stratos

Aetolog: populi athamæas: tymphæi: ephyri eniēs: perhebi: dolopes: marages: atraces a qbus atrax amnis ionio mari ifundit. Aetoliæ oppidū calidō est septē miliū gngētorū. a mari iuxta euenū amnē. Deī macynia molychria: cuius a tergo chalcis & mōs est taphiasus. At in ora pmonatoriū antiriū: ubi hostiū corinthiaci sinus minius mille passuum latitudine influentis: aetolog: dirimentis a peloponēso. Promontorium quod contra procedit: appellatur rhion: sed in corinthiaco sinu. Oppida ætoliæ naupactum: pylene: & in mediterraneo pleuron: halycarna. Montes clari in dodone tomarus: in ambracia cranos: in acarnania aracynthus: in aetolia acathon: panetolium: medion.

Locri.

CA. III.

Roximi ætolis locri: q cognominat ozola imunes. Oppidū: ceathe. Portus apollinis phæstus. Sinus criseus. Intus oppida argo: eupalia: phæstus: calaisus. Ultra cirrhei phocidis capi: oppidū cirrha: portus chalæa: a quo septē mil. p. intorissus liberum oppidū delphi sub mōte pnafo: clarissimi i terris oraculi Apollinis. Fōs castalius. Amnis cepheus pfluēs

delphos: ortus in ilea quoddam urbe. Præterea oppidū crisa: & cū bulēfibus: antycira: naulocū: pyr-
rha: amphissa imunis: trichōe: tritea ambryfus drymea regio daulis appellata. Dein in intimo si-
nu angulus boetiae alluif cum oppidis gymnīs: thebis: quæ corficæ cognominatæ sunt iuxta he-
liconem. Tertiū ab hoc mari boetiae oppidū page: unde peloponnesi profilit ceruix.

Peloponnesus.

CA. III.

Elopōnesus apie ante appellata: & pelagja peninsula haud ulli terræ nobilitate posse
reda: inter duo maria: ægæū & ionii platani folio similis pp angulosos recessus: cir-
cuitu qngentog; sexagintariū miliū passuū colligit auctore lisdoro. Eadē p sinu pene-
tandē adicit. Angustiae unde pcedit: isthmus appellat. In eo loco irrūpētia e diuer-
so q dicta sunt maria a septentrione exortu eius: oēm ibi latitudine uorādo: donec contrario i cur-
su æquor; tātoq; in quinq; miliū passuū iteruallo exesis utrinq; lateribus angusta ceruice pelo-
pōnesum cōtingat hellas. Corinthiacus: hīc illinc saronicus appellatus sinus. Lechææ hīc: cēchræ
illinc angustiaq; termini: longo & ancipiti nauii ambitu: quas magnitudo plaustris trāfuehi phi-
bet: Quā ob cām pfodere nauigabili alueo angustias rētauerē Demetrius rex: dictātor Cæsar. C.
princeps. Domitius Nero: issauto: ut oīum patuit exitu: iccepto. Medio hoc intervallo: qd isthmi
appellauimus: applicata colli habitat colonia corithus: antea ephyra dicta: sexagēis ab utroq; lit-
tore stadiis e sūma sua arce: q uocat acrocorithus. In q fons pyrene diuersa duo maria pspēctās
lxxxvii. M. passuū ad corinthiacū sinū traiectus ē patras leucade. Patræ colonia i lōgissimo pro-
montorio pelopōnesi cōdita ex aduerso ætoliae: & fluminis euē minus mille passuū (ut dictū ē)
iteruallo. In ipīs faucibus sinū corithiacū. lxxxv. M. p. i lōgitudinē usq; ad isthmū tramittit.

Achaia.

CA. V.

Chaiaē nomē puinciaē ab isthmo scipit: antea ægialos uocabat pp urbes i littore p or-
dinē dispositas. Primæ ibi: qd diximus: lechææ corinthioq; portus. Mox oluros pelle
neog; castellū. Oppida helice: bura. In q refugere haustis prioribus sytion: ægira ægiō
erineos: Intus cleone: hyssi: panormus: portus. Demōstratūq; iā rhium: a quo pmon-
rio quinq; miliū passuū absunt patræ: quas supra memorauimus. Locus pheræ: in achaia nouem
montiū scio essā: Notissimus fons cymothoe. Ultra patrās oppidū olenū: coloniae dyme: loca bu-
prasum hyrmyne: pmonitoriū areo xū: cylenesinus pmonitorium chelonates. Inde cyllenen duog;
miliū passuū: castellum phlium. Quæ regio ab Homero aræthyrea dicta: postea afophis: idē elio-
rum ager: q antea epee uocabat. Ipsa elis in mediterraneo: & a pylo. xii. milibus passibus: Intus de-
lubri olympii iouis ludog; claritate fastus græciæ cōplexum. Pisa eorū quondā oppidū pfluente
alpheo amne. At in ora pmonitoriū ichthis. Amnis alpheus nauigabilis ppe sex oppida. Aulō:
leprū pmonitoriū platanistis. Oīa hæc ad occasum uersa. Ad meridiē autē cyparissus sinus cū
urbe cyparissā. lxxii. miliū passuū circuitu. Oppida pylos: methōe: locus helos: pmonitoriū acritas
sinus asineus ab oppido asinæ: corōeus a corōa. Finiunt tænarō promōtorio. Ibi regio messēnia
duodeuiginti mōtiū. amnis pamisus. Intus autē ipsa messēne: ithome: œchalia: arenæ: preleō: thryō:
dotion: zancle: uariis tpibus clara. Huius sinus circuitus. lxxx. millia. p. Traiectus uero. xxx. milia.
Dehinc a tænarō ager lacōicus liberæ gētis: Et sinus circuitu ducetā ex millia: traiectu triginta
uē millia. Oppida tænarog; amyclæ: phare: leuctra: & itus sparta: therāne: atq; ubi fuere: Cardamile
pitæ: anthæ: locus thyre: gerēnia. Mōs taygetus: amnis eurotas: sinus ægilodes. Oppidū psamma-
thas. Sinus gyreates ab oppido. Ex quo ad cretā insulā certissimus cursus. Oīa autē maleo pmon-
torio iccludunt. Qui seq; sinus ad scylleū argolicus appellat: traiectu qnquaginta millia passuum.
Idē ambitu centū sepruaginta duo millia. Oppida boea: epidauros limera cognōie. Zarax: cyphāia
portus: Amnes inachus: erasinus: iter quos argos hippii cognōiatū. Supra lacū lernē a mari qua-
dringētis millibus nouēq; ad ditis millibus micenæ: & ubi fuisse tyrintha tradūt: & locus manti-
nea: mōtes atthemius: Apelās: antheus asterio: parparus: aliq; undecim numero. Fōtes niobe: amy-
mone: psammate. A scylleo ad isthmū. clxxvii. mil. passibus: oppida hermiōe: trozene coriphasiū
appellatū: quæ alias incini: alias diplū argos. Portus cænites: sinus faronicus: olim querno ne-
more redimitus: unde ei nomē: ita græcia antiq; appellante quercū. In eo epidaug; oppidū Aescu-
lapii delubro celebre. Pireū pmonitoriū: portus anthedon: & bucephalon: & quas supra dixera-
mus cenchræ. Isthmi pars altera cū delubro Neptuni quinquenalibus inclyto ludis. Tot sinus
pelopōnesem orā lancināt: tot maria allatrāt. Siquidē a septētrione ionii irrūpit: ab occidente si-
culo pulsāt: a meridie cretico urget: ab oriēte brumali ægæo: ab oriēte solstitiali myrtoo: quod a
megarico incipēs sinu: torā atticam alluit.

De arcadia.

CA. VI.

Editerranea eius archadia maxie tenet undiq; a mari remota: initio drymo dis : mox pelagis appellata. Oppida eius pſophis maria: ſymphalũ: tegea: antigonea: orchome-
nũ: pheneũ: pallatiũ unũ palatiũ romæ. Megalepolis: caria: bocaliũ: crãdũ: prhãſiæ: thel
phuſſa: meleneæ: heræa: pyle. pellana: agra: epiũ: cynethæ: lepon: arcadia: ptheniũ: alea:
methydrĩũ: eniſphemacitiũ. lapea: clitoriũ: clede iter quæ duo oppida regio nemea & hẽbinadia
uocitata. Mõtes i arcadia pholce cũ oppido. Itẽ cyllene: lyceus: i quo lycei iouis delubrũ. Mẽalus
arthẽſius: pthenius: lãpeus: nõacris. Præterq; ignobiles octo. Amnes ladon e paludibus: pheneus
& erimãthus e mote eiũdẽ noiſ i alpheũ defluẽs. Reliquæ ciuitates in achaia dicẽdæ: aliphiræi
abeatæ. pyrgẽſes: pagenite. tortuni: tiania. Thraſii: attricẽſes. Vniuerſæ achaia libertatẽ
Domitius Nero dedit. Pelopõneſus in latitudine a p̃mõtorio maleæ ad oppidũ Lechæũ corin-
thiaci ſinus. clx. millibus paſſibus patet. Et in trãſuerſum ab elide epidaurum. cxxv. millibus. Ab
olympia argos paradiã. lxxiii. millibus. Ab eodẽ loco ad phliunta dicta mẽſura eſt. cl. milliũ paſ-
ſuum. Vniuerſa aut uelut pẽſante æquogẽ ſcurſus natura in mõtes ſex atq; ſeptuaginta attollitur.

Gracia & attica.

CA. VII.

B iſthmi anguſtiſſi hellas icipit: a noſtris gracia appellata. In ea prima attica : antiquus
actẽ uocata. Attingit iſthmũ pte ſui quæ appellat megariſ a colonia megara e regione
pagaz. Duo hæc oppida excurrẽte pelopõneſo ſita ſunt utraq; ex parte uelut i hume-
ris helladis pagi. cliũ. M. p. & amplius egoſthenẽſes cõtributi megariẽſibus. In ora autẽ
hac portus ſchoenus. Oppida duo cremion: a ſyroia ſaxa ſeptẽ milia lõgitudine: geranea: megara:
eleuſin. Fuere & oenoa: & pbalinthos: quæ nũc nõ ſunt. Ab iſthmo gũquaginta duogẽ miliũ paſ-
ſuum pyreus & phalera portus duogẽ miliũ paſſiũ muro recedẽtib; atheniſ iuncti. Libera hæc
ciuitas: nec indiga ullius p̃coniũ amplius: tãta claritas ſup̃ſuit. In attica fontes cephiſia: larine: cal-
lioe: enneacrunos Mõtes: brileſius: agialus. icarius: hymetus: lycabettus: lacus ſelinus. A pireo.
xlii. M. p. ſuniũ doriceũ p̃mõtoriũ. Potamos: ſtorea: brauron: ion quodã oppida. Rhãnos pagus.
Marathon capus Thraſius oppidũ: melita: & oropus in cõfinio boetiæ. Cuius anthedon: onche-
ſthos: theſpiæ libegẽ oppidũ: lebadia. Nec cedẽtes athẽſi claritate: quæ cognominant boetiæ the-
bas duogẽ nummũ Liberi atq; Herculis (ut uolũt) patria. Et muſis natale in nemore helicidẽ aſſi-
gnat. Daſ & his thebiſ ſaltus citheridẽ: amnis iſmiciũ. Præterea fontes in boetia cœdipodia : pſam-
mate: diuce: epigranea: aretufa: hippocrene aganippe: gargaphie. Montes extra p̃dictos micaleſus:
adiliſius: acotius. Reliç oppida iter megarã & thebas leuctra: hiliartus: platea: phera: aſpideũ: hy-
læ: iſſibe: epythre gliſſis: cope. Iuxta cephiſũ amnẽ lamie & anichie: medeon: phligidẽ: grephis: co-
ronea: chaerõia. In ora aut infra thebas ocale. leon: iolcos: ſchenos: peteũ hyrie: mycaleſus: hyre-
ſeon. pteleon: olyros: Tanagra liber populus. Et i ipſiſ faucibus eunipĩ quẽ facit obiectũ iſulæ eu-
boæ auliſ capaci nobiliſ portu: boetos: hyantas antiquus dixere loci deide epienemidiũ cogno-
minant: olim leleges appellati: p quos amnis cephiſus deſerẽ in mare. Oppida opuns: unde opõti-
nus ſinus phocidiſ: in litore unũ daphnus. Intraſus aut lariſſe: elatea: & i ripa cephiſi (ut dixiũ)
lileæ: delphoſq; uerſenẽſis: & hyãpolis. Rurſus i locrogẽ ora: i q̃ larymna: thrõiũ: iuxta qđ boagrius
amnĩs deſerẽ i mare. Oppida naryciidẽ: alope: ſcarphia. Poſtea maliaç ſinus ab icoliſ dictũ: i quo
oppida halcyidẽ: ecõdia: phalara. Donſ deide i q̃ ſperchios erineidẽ: boiõ: pidus: cythinũ. Doris a ter-
go mons e cetha. Sequit mutatiſ ſæpe noiſibus hemonia. Eadẽ pelagiciũ argos. Hellas eadẽ theſ-
ſalia: & driopis ſemp a regibus cognita. Ibi genitus rex noie græcuſ a quo gracia. Ibi Hellenã
quo hellẽiſ: hos eoiſdẽ Homerus tribus noiſibus appellauit: myrmidonas: & hellenas & acheos. Ex
iſiſ phthiotæ nominatẽ dorica accolẽtes. Eogẽ oppida echinus i faucibus ſperchiiſ fluminiſ. Ther-
mopilage anguſtiæ: quo argumẽto. iiii. millia pa. idẽ heraclea trachin dicta e mõiſ ibi calidromus.
Oppida celebria hellas: halos: lamia: phthia: arne.

Theſſalia.

CA VIII.

N theſſalia autẽ amnis orcomenus minylus antea dictũ. Et oppidum alimon ab
aliſ amnem atrax palamna fons hyperia. Oppida pheræ: quarum a tergo pierus ad ma-
cedoniam protendit: ur: lariſſa: gomphi: thebæ: theſſalia: nemus pteleon: ſinus pagafi-
cus. Oppidum pagafidẽ poſtea demetriã dictũ tricea. Pharfalici capĩ cũ ciuitate li-
bera crannidẽ: iletia. Mõtes phthiotidiſ: nympheus quodã topiario naturæ ope ſpectabilis. Buzige
us: monaceſa: bermius: daphuſſa: chimerion: athamas: ſtephane. In theſſalia ſunt q̃ttuor atq; trigri-
ta mõtes: quogẽ nobiliſſimi cerceti: olympus: pieriſ oſſa: cuiuſ ex aduerſo pindus: & othriſ: laphy-
tagẽ ſedes ad occaſum uergẽtes. Ad ortus pelioſ: oẽſ theatralli mõiſ flexi caueatiſ ante eos. lxxv. ur-
bibus. Flumina theſſaliæ apidãũ: phoenix: enipheus: onochõũ: laminuſſus. Fõs meſſeiſ. Lacuſ be

beis:& ante cūctos claritate peneus:ortus iuxta gōphosi:interq; oſſam & olympū nemoroſa con ualle deſluēs gngētis ſtadiis dimidio eius ſpatio nauigabilis.In eo curſu tēpe uocant.v.millium paſſuū lōgitudine:& ferme ſex latitudine ultra uiſum hoīs attollētibus ſe dextera leuaq; leniter conuexis iugis.Intus ſua uide uiridate allabiſ peneus uiridis calculo:amœnus circa ripas grami ne:canorus auiū cōcentu . Accipit amnē nec recipit:ſed olei mō ſupnatātem(ut dictū eſt ab Ho mero)brevi ſpatio portatu abdicit . Phœnales aquas diriſq; gēitas argēteis ſuis miſceri reſcat.

Magneſia.

CA. IX.

Theſſalia annexa magneſia ē:cuius ſons libetra.Oppida eurotō hormeniū:pyrrha:me thone:olizō.Promōtoriu ſepias.Oppida caſtana:ſpalathra.Promōtoriu zantū. Op pida melibœa:rhizus:erymne iolcus oſtiū penei oppidū omoliū:orthē: rheſie peli na thaumacie:cyrrō:crānō:acarne:doriō:meſite:philace:ponit.Epiri a chaia:theſſalia in porrectū lōgitudō qđringentoz; octogita miliū paſſuū tradiſ.Latitudo.cclxxvi. milium.

Macedonia.

CA. X.

Macedonia poſtea.cl.populoz; duobus idyla regibus quōdāq; terraz; iperio: emathia antea dicta.Hæc ad epiroticas gētes in ſolis occaſum recedēs poſt terga magneſiæ:atq; theſſaliæ iſſectat a dardāis.Partē eius ſeptētrionalē pæonia ac pelagōia protegunt a triballis.Oppida agein in quo mos ſepelire reges.Beroea & i regiō quæ pieria appella tur a nemore egidiū.In ora heraclea.flumē apilas:oppida phina:oloros.Amnis haliacmon. Intus halonia:uallē:philacē:cyrrē tyriſſæi.Pella colonia.Oppidū ſtobi cuiuſ ro.Mox antigone euro pus ad axilū amnē:eodēq; noīe amnis p qđ rhedias fluit:cydra:phorbæ:emiæa gordœ. Mox i ora ichne:fluuius axis.Ad hūc finē dardani:terres:piers:macedoniā accolūt.Ab hoc amne peo nia gētes:parocēi:theordēſes:almopii:pelagones:mygdones.Montes rhodope:ſcopius orbellus. Dein piacēte græmio terraz; arethufii:antiochēſes:idonēſes:doberenſes:triēſes ſallatenſes:an danīſēſes:morillī:garci:lynceſte:othryonei:& amātini liberi:atq; oreſta colonia:bullidēſes: diē ſes:xylopolytæ:ſcoruſſæi liberi:heraclea:ſintica:thimpei:coronei.In ora ſinus macedonici oppi dum caſtalia:& intus phileros:lete.Medioc; flexu littoris theſſalonica libera cōditiōis. Ad hāc a dyrrachio.cxliiii.miliū paſſuū thermæ.In thermaico ſinu oppida dicæa:pydna:derra:ſciſe.Pro mōtoriu chanaftrū.Oppida palene:phlegra.Qua in regiōe mōtes hypſizorus:epirus : alchione: leuomene.Oppida niſſos:phryx:eleon:meādē:& hippaleiſiſ:ithmo quondā potide:nunc caſſan dria colonia:anthemus:hophyxos ſinus:mecyberna.Oppida phyella:ampelos:torone: ſoggo ſtedes:ſretūque mons athoni:quē Xerſes rex perſaz; cōtinenti abſcidit : in lōgitudine paſſuū mil le quingentoz;.Mons ipſe a planicie excurrit in mare.lxxv.milia paſſuū. Ambitus radicis.cl.M. colligit.Oppidū in cacumine fuit acrothron.Nunc ſunt uranopolis:paleotriū:thyſſus cleone:apol lonia:cuius icolæ macrobii cognominātur.Oppidū caſſera faucēſq; alteræ iſthmī.Acātus:iſtria: graſtōia:heraclea.Regio mygdoniæ ſubiacens.In qua recedētē a mari apollōia:arethuā . In ora rufus poſidiū:& ſinus cū oppido cermoro:amphipolis.Libera:gens byſalthe . Dein macedoniæ terminus.Amnis ſtrimon ortus in emo.Memorādū i ſeptem lacus eum fundi priuſq; dirigat cur ſum.Hæc eſt macedonia terraz; iperio potita quondam.Hæc aſiam:armeniam:iberiam: alban i:am:cappadociam:ſyriā:ægyptum:tauge:caucaſum tranſgreſſa.Hæc in bactris:medis:perſis domi nata toto oriente poſſeſſo.Hæc ēt indiæ uictrix per ueſtigia liberi patris : atq; Herculiſ uagata . Hæc eadē eſt macedoniæ:cuius uno die Paulus Aemiliſ iperator noſter.lxxii.urbes direptas uēdi dit:tātā differētiā ſortis præſtere duo hoīes.

Thracia.

CA. XI.

Thracia ſequit inter ualidiſſimas europæ gētes in ſtrategas qnquaginta diuiti.Popu loz; eius quos nominare nō pigeat.Amnē ſtrimonem accolunt dextero latere dēthe letæ:& medi byſalthas uſq; ſupradiētos.Leuo digeri . Beſſorumq; mltā noīa ad neſtū amnē pangit mōtis ima ambientē:inter heletos:diobēſos:carbileſos:inde byſas:ſapæ os.Odomantes:odryſæ: gens inſundit hebrū accolētibus:carbiletis:pyrogeris:drugeis:canicis: hypſaltiſ:benis:corpilliſ:botieis edonis.Eodē ſunt in tractu ſyalea:brīatē: dolangē : thynica: laletæ maiores:emo:minores rhodope ſubditi.Inter quos hebrus amnis . Oppidū ſub rhodope peneropolis antea:mox a cōditore philippopolis:nunc a ſitu termōiū dicta . Emi excelliſas ſex . M.p.ſubitur . Auera eius & in iſtru deuexa:meſigeta:æoti: gaugde clariæq;.Sub iis carrei arma tæ:quos areates uocat.ſcytaq; & circa pōti littora moriſenē:ſithoniūq; Orpheu:uatiſ genitores optinēt.Ita finit iſter a ſeptētriōe.Ab ortu pōtus ac ppointis.A meridie argēū mare:cuius in ora aſtrymōe:apollōia:ceſyma:neapolis:paſſos.Intus philippi colōia.Abſunt a dyrrachio.cccxxv.ſco

cyrrē uſq; cy
neſtæ
amnis uel
alius

tusa: topiris ciuitas. Nesti amnis hostium, Mons pangeus: heraclea: olynthos. Abdera libera ciuitas. Stagnum bistonium & gens. Oppidum fuit tinda Diomedis equorum stabulis dirum. Nunc sunt dicea: istmaron: locus parthenion: phalefina: maronea prius ortagurea dicta. Mons ferrum: & zone: tum locus doriscus centum uiginti millia hominum capax. Ita Xerxes ibi dinumerauit exercitum. Os hebrî. Portus stentoris. Oppidum ænos liberam cum Polydori tumulo. Ciconû quondâ regio. A dorisco incuruatur ora ad macrûticos centû uigintiduoꝝ millia passuû. Circa quem locum fluuius melas: a quo sinus appellatur. Oppida cypella bisanthe macrôticos dictum: quia a propontide ad melem sinum inter duo maria porrectis muris procurrêtem excludit cheronnesum: nâq; thraciæ altero latere a pôtico littore incipiens: ubi iter amnis immergit: uel pulcherrimas in ea parte urbes habet: istropolin milesiog: tomos: calating: quæ antea acruetis uocabatur: heracleam habuit & bizonem terræ hiatu raptam. Nunc habet dionyfopolin: crunos âtea dictam. Allui tziras amnis. Totum eum tractum scythæ arote res dicti tenere. Eorum oppida aphrodias: libistos: zigere: brocobe: eumeneda: partéopolis: gerania. Vbi pygmeorum gens fuisse proditur: quos gatzos barbari uocât: creduntq; a grubus fugatos. In ora a dionyfopoli est odesus milefiorum. Flumen panisus. Oppidum terra naulochus. Môs emus uasto iugo procumbens in pontû. Oppidum habuit in uertice aristeum. Nunc in ora mesembriam an chilaum ubi mesembria fuerat. Altice regio habuit oppidum anthium: nunc est apollonia. Flumina panissa: rira: stearus: oro fines. Oppida thynnias: halmydessos: deuelton cum stagno qd nûc deultum uocant. Veteranorum phthnopolis iuxta quam hosphorus. Ab istri ostio ad os ponti passuum quingentog. ly. M. alii fecere. Agrippa adiecit quadragita. Inde ad murum supradictû. clab eo cheronnesus. cxxvi. M. Sed a bosphoro sinus caithenes. Portus senum: & alter qui musie rum cognominatur. Promontorium chrysocera. In quo oppidum bizantium liberæ cõditionis: antea lygos dictum. Abest a dyrrachio. d. cxi. M. passuum. Tantum patet longitudo terrarû inter hadriaticum mare & propontidem. Amnes bathynias: pidaras siue atyras. Oppida selymbria pinthus latitudine ducentorum pedum continenti annexa. Intus bizya ars regum thraciæ a Te rei nefasto crimine inuisa hirundinibus: regio: celica: colonia flauiopoli: ubi antea zela oppidû uocabatur. Et a bizie quinquaginta. M. passuû apros colonia: quæ a Philippis abest. clxxxviii. M. pass. Ad in ora amnis erginus. Oppidum ganos fuisse fertur & lysimachia. Iam in cheronneso: alius nâq; ibi isthmus angustia simili eodem nomine & pari latitudine illustrât duæ urbes utring littora: quæ haud dissimili modo tenere. Paçtæ a propontide: cardia a melane sinu: hæc ex facie loci nomine accepto utræq; cõprehensæ. Postea lysimachia quinq; M. passuum a longis muris. Cheronnesos a propontide habuit tyristasin: crithonem: scisiam: flumini ego apposita. Nunc hêt a colonia apro. xxii. M. feston: ex aduerso colonie parianæ. Et hellepôtus septē ut diximus cladiis europam ab asia diuidēs: illic inter se contrarias urbes hêt in europa cliopolin & feston. In asia lampfacû & abidon. Dein promontoriû cherônese mastusia aduersum figæo: cuius in frõte obliqua: cynossematita appellat Hecubæ tumulus: statio achæog. Turris & delubrum Prote filai. Et in extrema cherônese frõte: quæ uocat æolium: oppidum eleus. Dein peteti melanê sinû portus cœlos: & panormus & supradicta cardia. Tertius europæ sinus ad hûc modû clauditur. Montes extra p̄dictos thraciæ edonus: gygemotos: meritus: melphyllas Flumina in hebrum cadêtia: bargus: suemus. Macedonia: thraciæ: helleponti longitudo supradicta. Quidam. d. cxxx. M. faciûr. Latitudo. cccxxxiii. M. est. Aegeo mari nomen dedit scopulus inter tenû: & chiû uerius q̄ insula ex noie asp̄ecie capræ: quæ ita a græcis appellat: repête in medio mari exilîes. Cernûr eû a dextera parte andrû nauigantes ab achaia: dix: ac pestifera. Aegei pars myrto: datur: appellatur ab insula parua: quæ cernit macedoniâ a geresto potentibus habet procul euboicæ carysto. Romani oia hæc maria duobus noibus apellant. Macedonicû quod est q; macedoniæ: aut thraciam attingit. Græciense quæ græciâ alluit. Nâ græci & ionii diuidunt in siculum: ac creticum ab insulis. Item icarium: quod est inter samum & myconem. Cætera nomina sinus dedere quos diximus. Et maria quidem gentesq; in tertio europæ sinu ad hunc modum se habent.

Insulæ inter eas terras inter quas creta: euboiæ: cyclades: sporades: mæotis. hellepôtus: p̄oti: mæotis: daciæ: salmaciæ: cyrhia.

CA. XII.

Insulæ æt ex aduerso theprotiz a butroto. xii. m. p. Eadē ab acrocerauiis. l. M. cū urbe eiusdē nois corcyra libet ciuitatis: & oppido cassiopet̄eploq; cassi iouis. pass. lxxxvii. M. l̄ longitudo patēs. Ho. d. c. scheria & phaacia: Calliacho & drepæ. Circa eā aliquot. Sz ad italiâ uergēs thoronos: ad leucadiâ pacæ duæ quinq; M. distretæ a corcyra nec pcul ab iis. An corcy-

meleam
uel maelm

ra ericula: marathe: elaphusa: malthace: trachia: pythia: ptichia: taracia: Et a phalacro corcyra
 promotorio scopulus i quē mutatā Vlyxis nauē a fili specie fabula ē. An leucadia fibota. Inter leu-
 cadiam autem & achaiam permultae: quarum teleboides eadem quae thaphiae ab incolis ante
 leucadiam appellantur: thaphias: arnoxia: primeffa. Et an aetolia echinades: aegalia: cotonis: thya-
 tira: geoaris: diophysia: cirnus: chalcis: pinara: mystus. Ante eas i alto cephalia: zacynthus: utraq; li-
 bera. Ithaca: dulichiū: samos: crocilea: paxos. Cephalenia quondam melena dicta. xi. M. passuum
 abest: circuitu patet. xliiii. M. Same diruta a Romanis. adhuc tamen oppida tria habet. Inter hāc
 & achaiam cum oppido magnifica: & fertilitate praecipua zacynthus aliquando appellata hyria
 cephalenia a meridiana parte. xxii. M. abest: mons elatus ibi nobilis. Ipsa circuitu colligit. xxxvi.
 M. Ab ea ithaca. xii. mil. distat: in qua mons neritus. Tota uero circuitu patet. xxv. mil. passuum.
 Ab eo araxum peloponnesi promontorium. xii. mil. pas. Ante hāc in alto asteris. Prothe ante za-
 cynthum. xxxv. mil. passuum. In eorum uentum strophades duae: ab aliis plotae dictae. Ante ce-
 phalenia letoia. Ante piltum. iii. sphagia: & totide ante messenē cenusia. In sinu asineo tres thyri-
 des in laconico theganusa: cothion: Cythera cum oppido antea porphyris appellata. Hāc sita est
 a maleae promontorio. v. mil. passuum. In eorum uentum angustias ibi nauium ambitu. In argoli-
 ca pytiua: irine: ephire contra hermonium agrum tipareus epiropia colonis: anstera cōtra troe
 zenium calauria quinquaginta. M. pas. distans a plateis: belbina: lasia: baucidias. Contra epidaure
 cecriphalos: sytionnesos. vi. M. passuum abest a continente: ab hac egina libera conditiōis. xvii. M.
 passuum: cuius. xx. M. passuum nauigatio est. Eadē aut a pireo atheniensiu portu. xli. M. passuum
 abest ante oenone uocitata. Spiraē promontorio obiacent eleusa: dendros: graugia: duae: cetiae
 duae: se lachusa: dacenchris: haspis: septem: Et in megario sinu ethrurides quattuor. Aegyla au-
 tem. xv. passuum a cythera. Eademq; a crete phalarna oppido. xxv. M. passuum. Ipsa creta late-
 re ad austrum: altero ad septētrionem inter ortum & occasum: quae porrigitur centum urbium
 clara fama. Dosiaes eam a creta nimpha hesperidis filia. Anaximāder a rege curetū. Philistides:
 Malotes: Crates: primū aerā dictā: deinde posteri curetim appellauere. Et macaron nōnulli a tē-
 perie coeli appellatā existimauere. Latitudie nūq; .l. M. passuum excedens: & circa mediā sui par-
 tē maxie patens. Longitudine implet. cclxx. M. passuum. Circuitu. d. lxxxix. fectensq; se in creticū
 pelagus ab ea dictum: qua longissima est ad orientē sammoniu promontorium aduersum rhodo.
 Ad occidentem criu metopon cyrenas uersus expellit. Oppida eius insignia phalarna: elea: cisa-
 mum: pgamū: cydon: minoum: apterō: pantomatriū: amphirala: Rhythymna: parnomiū: cyteū:
 apollonia: matium: heraclia: miletos: ampela: hierapytna: lebana: hierapolis. Et in mediterraneo
 cortina: phaeum: gnossium: polythēniū: myrina: lycastus: rhannus: lybeus: dium: asium: phileros
 rhytiō: clatos: phara: holecpyxos: laspha: eleuterne: therapne: marathusa: githifos: & alioq; circiter.
 lx. opidoz memoria extat. Montes cadischus: idaeus: dictyneus: crocus. Ipsa abest promontorio
 suo quod uocatur criu metopon: ut prodit Agrippa cyrenaz. promontorio phycunte. cxv. M. p.
 Item cadischus a meleo peloponnesi. lxxx. A carpato insula promontorio sammonio. lx. M. in fau-
 nium: uentum. Hāc inter eam & rhodum interiacet. Reliqua circa eam ante peloponnesum duae
 corycae: totidem mylae: & a latere septētrionali dextera cretam habent. Contra cydōiam leuce:
 & duae budroae. Contra matium drya. Contra itanum promontorium onisa: leuce. Cōtra hye-
 rapycnam crysa: gaudos: Eodē tractu ophiusa buto: arānus circunuectisq; criu metopō: tres acuti-
 sagores appellatae. Hāc ante sammonium promontorium phocae: plachia: sirindes: naulocos: arme-
 don: zephire. Ac in hellade etiānum in aegeo lycades: scarphia: corefa: phocasia. compluresq; aliae
 ex aduerso atticae sine oppidis & ideo ignobiles. Sed contra eleusina clara salamis ante eam pisyra
 lia. A sinio uero helene. v. M. passuum distans. Dein ceos ab ea totidem: quam nostri quidem di-
 xere ceam. Graeci & hydrysam auulsam euboea: quingentis longa stadis fuit quondam: mox
 quattuor fere partibus quae ad boetiam uergebante eodem mari deuoratis. Oppida habet reli-
 qua iulida: cartheia: intercidere coressa: poecessa. Ex hac profectam delectatiōis foeminis uestem
 auctor est Varro. Euboea & ipsa auulsa boetiae & a modico interfluente euripo ut ponte iunga-
 tur ad meridie promontoriis duobus gerasto ad attica uergēte: & ad hellepontū caphareo insignis
 a septētriōe ceneo: nūq; latitudinē ultra. xl. M. passuum extrēdit: nūq; infra. xx. mil. cōtrahit. Sed in
 longitudinē uniusq; boetiae ab attica thessalia usq; praetentā in. cl. mil. p. Circuitu uero. ccclv.
 abest ab helleponto parte caphariae. ccxv. urbibus clara quondam pyrrha: porthimo: nesso: ceri-
 tho: oreo: dio: adepso: ecalia: nunc chalcide. Cuius ex aduerso in continenti aulis est gerasto:
 eretria: carystos: prosta: oritō: artemisia: cū fonte arethusa flumine lelato: a quib; dardis: quae

heliopis uocantur. Carystus nobilis: notiorq; tamen marmore carystio: ante uocitata est chalcis: dotis: aut macris: ut Dionysius: & Ephorus tradunt. Vt Aristides macra: ut Challidemus chalcis: ære ibi primum reperto: Vt Menecchus ambatias: ut poetæ uulgo aspis. extra eam in myrto multat: sed maxime illustres glauconnesos: & begilia: & a promontorio geresio circa delum in orbem sitæ: unde & nomen traxere cyclades. Prima earum andrus cū oppido: abest a geresio. x. M. passuum: a ceo. xxxix. M. Ip̄am Myrsilus cauron: deinde antandron cognominatam tradit. Calli. machus lassus: alii nonagria: hydrusam: epagrin. Patet circuitu. xciii. M. pas. ab eadem andro passus mille: & a delo. xvii. M. Tenos cum oppido in. xv. M. passuum porrecta. Quam propter aquarum abundantiam Aristoteles hydrusam appellatam ait: aliqui ophiusam. Ceteræ mycones cum monte dimasto a delo. xvii. mil. passuum. Scyros: siphnus ante meropia: & acis appellata: circuitu. xxviii. mil. pas. siphnus. xii. præpelinthus: cithnos. Ip̄asque longe clarissima cycladum media a templo Apollinis: & mercatu celebrata delos: q̄ diu fluctuata (ut proditur) sola motū terræ non sensit ad. M. Varronis ætatem. Mutianus prodidit bis concussam. Hanc Aristoteles ita appellatam prodidit: quoniam repente apparuerit enata. Eglosthene cynthiam: alii ortygiam: asteriā: lagiam: cerham: mydian: cynethum: pyrpilen: igne ibi primum reperto. Cingitur quinq; mil. passuum: assurgit cyntho monte. Proxima ei rhene: quam Anticlidus celadusam uocat. Item arthemitem Helladias. Scyros quam circuitu patere. xx. mil. passuum prodidere ueteres. Mutianus. clx. Olearus: paros cū oppido ab delo. xxviii. M. marmore nobilis: quam primo plateam postea minoida uocarūt. Ab ea septies quingentis naxus a delo. xviij. mil. cum oppido quā strongylen: dei dian: mox dionysiada a uineæ: fertilitate: alii Siciliam minorem aut callipolin: apellarunt. Patet circuitu. lxxv. mil. pas. dimidiōq; maior est q̄ paros. Et hæc uenisse quidem cycladas seruant. Ceteras quæ sequuntur sporades. Sūt autem hellena: phocusa. hecaria: schinusa: pholegrandos: & a naxo decem & septem mil. passuum icaros: quæ nomen mari dedit tantūdem ip̄a in longitudinem patens: cū oppidis duobus: tertio amisso: ante uocata doliche: & macris: & ichthisusa. Sita est ab exortu solstitiali delo. l. mil. passuum. Eadem a samo. xxx. mil. Inter euboeam & andrū. x. mil. passuum freto. Ab ea geresium. cxii. mil. quinquaginta passuum. Nec deinde seruari potest ordo. Acerguatim ergo ponent reliquæ. Ios a naxo. xliii. mil. passuum Homeri sepulchro ueneranda. Longitudinis. xvg. mil. antea phœnice appellata. Oduale andro gyaros cū oppido circuitu. xii. mil. passuum prope. A best ab andro hexaginta duog; mil. passuum. Ab ea symos. lxxx. mil. passuum. Cynethusa telos: unguento nobilis a Callimacho agathusa appellata. Dionysia: pathmos circuitu. xxx. mil. passuum. Carusa: lebinthus: gyrus: cynara: sicynus: quæ antea cenoe: cheratia: quæ onus: casos: q̄ astræ: be: cymolus quæ echinusa. Melos cū oppido q̄ Aristides miblida appellat. Aristoteles zephyriæ: Callimachus mimallida: Heraclides siphnū & acitiam: Hæc isulag; rotundissima est. Post machia: hipere quondā. patagæ: & ut alii platagæ nūc amorgos polyægos: Philethera cū primū emerit ea: liste dicta: ex ea auulsa postea therasia: atq; inter duas enata: mox authomate: eadē hierā in eis auorhia iuxta eadē hierā nata. Distat Ios a thera. xxv. mil. p. Sequit̄ lea: ascania: anaphe: hippuris hippurusa: astiphalea libera: ciuitatis circuitu: lxxviii. mil. p. Abest a cadischo cretæ. cxxv. mil. ab ea platea: lx. mil. Vñ caminia. xxxviii. mil. Azibita: lanise: tragia: pharmacusa: techedia: chalcia: calymna: in qua oppidū co. Corefia olymnos. A qua carpatum quæ nomen carpathio mari dedit xxv. mil. passuum. Inde rhodum: a frico uento. l. mil. pas. A carpatho ad cason. vii. mil. A caso samoniū cretæ. p̄mōtorū. xxx. mil. In euripo aut̄ euboico primo fere introitu petaliæ. iiii. insulæ: & in exitu athlante cyclades: & sporades ab oriente littoribus icariis asiæ: ab occidente myrthois at ticæ: a septentrione ageo mari: a meridie cretico: & carpathio inclusæ. cc. mil. passuum in longitudinē: & per. cc. mil. in latitudinē iacent. Pagaficus sinus ante se habet eutyiciam & cicynetum scyrum supradictam: Sed cycladum: & sporadum extimam gerontiam: scadiram: thermeusim: iheresim: folymniam: eudemiam: neam: quæ mineruæ sacra est: Athos ante se quattuor perparethum cum oppido quondam euonum dictam nouem millia passuum: sciathum: xv. millia imbro cum oppido. lxxv. millia. pas. Eadem abest a mastusia cheronneff. lxxv. mil. passuum. ip̄a circuitu. lxxii. mil. pas. Perfunditur amne ilisso. Ab ea lemnos. xxii. mil. quæ ab arho. lxxxvii. mil. Circuitu patet. xxii. mil. d. pas. Oppida habet ephestiam & myrinam: in cuius forum solstitio athos eiacularur umbram. Ab ea thafos libera. v. mil. passuum: olim æria uel ethria dicta inde ab dera continentis. xxii. mil. pas. athos. lxii. mil. tantūdem ad insulā samothracē: quæ libera ante hebg; ab imbro. xxii. mil. a lēno. xxii. M. d. attollit mōte faoce. x. mil. p. portuosissima osium. Callimachus eā antiquo nomine dardaniam nominat: inter cheronefū & samothracē: utriq; fere

quindecim mil. Halonæfos ultra gethonia: lamponia: alpeconneſus haud procul a cælo. Cheronneſi portu & quædam ignobiles: deſertis quoq; reddantur in hoc ſinu quarū uix inueniri potuerunt noia. Deſticos: ſarnos: cyſſiros: earbruſa: calathuſa: ſcylla: dialeon: diſta melantia: draconon: arroneſis: diethuſa: ſcapos: capheris: meſateia: cantiron: phateroneſos: pateria: calete: neriphus: polendos: Quartus e magnis europæ ſinus: ab helleſponto incipiens mæotis oſtio finiſ. Sed totius ponti forma breuiter amplectenda eſt: ut facilius partes noſcant. Vaſtum mare præiacēs aſiæ & ab europæ porrecto cheronneſi littore expulſum anguſto meatu irrupit in terras ſeptem ſtad. ſed dictum eſt interuallo europam auferens aſiæ. Primas anguſtias helleſponti uocant. Hac Xerſes perſarū rex conſtrato in nauibus ponte duxit exercitū. Porrigitur inde tenuis euripus. lxxxvi. mil. paſ. ſpacio ad urbem priapum aſiæ: qua magnus Alexander tranſcendit. Inde expatias æquor: ruſuſq; in arcum coit laxitas. Propontis appellatur. Anguſtiæ thracius boſphorus latitudine. d. paſſuum: qua Darius pater Xerſis copias ponte tranſiit. Tota ab helleſponto lōgitudō. cccxxix. mil. paſſuum. Dein ualuſtum mare; Pontus euxinus qui quondam axenus longe reſugientis occupat terras: magnocq; littorū flexu retro curuatus in cornua ab iis utrinq; porrigitur: ut ſit planæ arcus ſcythici forma. Medio flexu iungit oſtio mæotici lacus cimerus boſphorus: id eo uocatur. ii. mil. d. paſſuum latitudine. At inter duos boſphoros thracium & cimerium directo curſu: ut auctor eſt Polibius. d. M. paſſus inter ſunt. Circuitu uero totius ponti uitæ ſemel. L. millia ut auctor ē Varro: & fere ueteres. Nepos Cornelius. ccc. M. l. adiciit. Artemidorus uitæ nouies decem nouem millia fecit. Agrippa. xxiii. lx. mil. Mutianus. xxviii. lxy. mil. Simili mō europæ latere meſuram alii quattuordecies. lxxvii. mil. paſ. determinauere. Alii undecies. lxx. mil. M. Varro ad hunc modum meſit. Ab oſtio ponti apolloniam. clxxxviii. M. d. p. Calatin tantūdem. Ad oſtiū iſtri. cxxv. Ad boryſtene. ccl. M. Cheronneſum heracleatæq; oppidum. ccc lxxv. M. paſ. Ad panticapeum: quod aliqui boſphorum uocāt: extremū in europæ ora. cc. M. xxii. d. quæ ſumma efficit. xlii. M. xxxvi. mil. d. Agrippa a bizantio ad flumen iſtrū. d. lx. Inde panticapeū. d. cxxx. Inde lacus: ipſe mæotis tanain animen. ex ripheis montibus deſluentem accipiens nouiſſimum inter europam aſiamq; ſinē. xlii. M. vi. M. circuitu patere tradiſ. ab aliis. xi. M. xxy. Ab oſtio eius tanais ortū directo curſu. ccc. lxxv. mil. paſſus eſſe conſtat. Accolæ ſinus eius in mentione thraciæ diſti ſunt iſtropolin: inde oſtia iſtri. Ortus hic in germaniæ iugis mōtis abnobæ: ex aduerſo taurici galliæ oppidi multis ultra alpes milibus: ac per innumeras lapſus gentes danubii noſe inſeſo aquarum auctu: & unde primum illyricū alluit: iſter appellatur: ſexaginta annibus receptus: medio ferme numero eorū nauigabili in pontum ualuſtis ſex fluminibus euoluſit. Primum oſtium pæuces: mox ipſa pauce inſula: in qua proximus alueus appellatur. xix. M. p. magna palude ſorbetur. Ex eodem alueo & ſuper iſtropolin lacus gignitur. lxxii. M. p. ambitu: nalmirim uocant. Secundum oſtium naracustoma appellat. Tertium caloſtoma iuxta inſulam ſarmaticā. Quartū pseudooſtoma & inſula conopondiabafis: poſtea boroſtoma & ſpireoſtoma. Singula autem ora tanta ſunt: ut prodatur in. xl. M. p. longitudo ſini uinci mare: dulcēq; intelligi hauſtū. Ab eo in plenū qd mēs ſcytagæ ſunt gētes: uariæ tñ littori appoſitæ tēnuere alias gethæ: daci a romanis dicti: alias ſarmatæ: a græcis ſauromatæ: eorūq; hamaxobii aut aorſi: alias ſcythæ degeneres & a ſeruſi orti: aut troglodytæ: mox alani: & toxolani. Superiora autē inter danubiū & hyrcinum ſaltū uſq; ad pānonicā hybernā carnūtii germanorūq; ſibi cōſiniū. Cāpos & plana iazygeſtarmatæ uero mōtes & ſaltus. Pulli ab his daci ad pathiſſum amnem amoris ſiue duria eſt a ſueui: regnoq; uannia: no dirimens eos. Ex aduerſo baſternæ tēnent: haliq; inde germani. Agrippa totum eum tractū: ab iſtro ad oceanum bis ad decies cētum millia paſſus: in longitudine quattuor millibus qdringentis. In latitudine ad flumen uiſulam a deſertis ſarmatæ: pōdidit. Scytage nomen uſq; quicq; tranſit in ſarmatas atq; germanos. Nec aliis priſca illa durauit appellatio: q̄ qui extremi getium harum ignoti prope cæteris mortalibus degunt. Verum ab iſtro oppida trene cepolium. Montes mactocrēnius clarus: Annis tyra oppido nomen imponens: ubi antea ophiuſa dicebatur. In eodē inſulā ſpacioſam incolunt tyragetæ. Ab eſt pseudooſtomo iſtri oſtio. cxxx. mil. Mox axiaxæ cognominēs flumini: ultra quos crobyzi: flumen rhodæ ſinus. ſaggaricus: portus ordeſus. Et a tyra. cxx. M. paſſuum flumen borſtēnes: lacuſq; & gens eodem nomine: & oppidum a mari recedens. xy. M. paſſuum. Olbiopolis & miletopolis antiquis noib;: Ruſus in littore portus achæorū. Inſula Achilliſ tumulo eius uiri clara. Et ab ea. cxy. mil. paſ. peninſula ad formam gladii in tranſuerſum porrecta exercitatione eiꝯdem cognominata dromos achileos. Lius longitudo. lxxx. mil. paſſuum tradidit Agrippa. Totum eum tractū ſardi ſcythæ & ſcyraci tēnēt.

In die siluestris regio: hyleum mare: quo alluitur cognominant. Enac ad loæ uocantur incolæ. Vltra panticapes amnis: qui nomadas & georgos determinat: mox acelinus. Quidam panticapem cōfluere in fra orbiam cum borystene tradunt. Diligentiores hypanin tanto errore eorum: qui illū in asiæ parte prodidere. Mare subit uasto recessu donec quinq; mil. pass. intervallo absit a mæotide uasta ambiens: spatia multasq; gentes. Sinus carcinites appellatur: flumen paciris. Oppida nauarum: carcine. A tergo lacus buces fossa missus in mare. Ipse buces a coreto mæotis lacus sint petrosi disciuditur dorso. Recipit amnes bucem: gerrhum: hypanin: ex diuerso ueniētes tractu. Nam gerrhus bassidas & nomadas separat. Hypanis per nomadas & hyleos fluit manu factu al ueo in bucē: naturali in coretū. Regio scythiæ scēdica nominatur. Sed a carcinite taurica incipit: quondam mari circumfusa & ipsa: quaq; nunc iacent capi. Deinde uastis attollitur iugis. Triginta sunt eorum populi. Ex iis mediterranei. xxvii. Sex oppida orgocyni: caraseni: astirani: tractari. ar. cissalite: caliodri. Iugum ipsum scythorauti tenent. Clauduntur ab occidente cheronnefo ab ortu scythisatarchis. In ora a carcinite oppida taphice in ipsis angustis peninsulæ. Mox heraclea cheronnefus: liberrate a romanis donatur. Megarice uocabatur antea præcipui nitoris in toto eo tractu custodiētis græciæ moribus: quinq; mil. passuum ambiente muro. Inde parthenium pmo torum tauroge ciuitas palacia. Symbolum portus. Promontorium criumetopon aduersum caribico asiæ. pmonitorio: per mediū euxinū percurrens. clxx. Mil. passuum intervallo: quæ maxime ratio schitici arcus formam efficit. Ab eo taurorum portus multi: & lacus. Oppidū theodosia a criumetopo. cxxii. mil. pass. A cheronnefo. cxlv. mil. Vltra fuere oppida cyte: zephirium: acry: nyphæum: dia. Restat. longe ualidissimum in ipso bosphori introitu panticapeum milefiorum a theodosia mille. .xxxv. passuum: a cimmero uero oppidū trans fretum sito mille. d. ut diximus spatium. Hæc ibi latitudo asiæ ab europa separat: eaq; ipsa pedibus plerūq; peruiā glaciato fretu bosphoricimeri. Latitudo. xii. d. passuum: Oppida habet hermisium: myrmecium: & intus insulam alopecō. Per mæotin autē ab extremo isthmo: qui locus taphræ uocatur: ab oræ bosphori ducenta sexaginta milia passuum lōgitudō colligit. Ataphris per cōtinentē itroitus tenet auchetæ: apud quos hypanis oritur. Neuri: apud quos borysthenes: geloni: thugæ: & budini: bassidæ. & ceruleo capillo agathyrsi. Super eos nomades. Deinde anthropophagi. A bute super mæotin fauromatæ: & hessedones. At per oram ad tanain usq; mæote a gbus lacus nomen accepit. Vltimiq; a tergo eoge arimaspi. Mox riphei mōtes. & assiduo niui casu pinnage similitudine pterophoros appellata regio: pars mudi danata a natura rege: & densa merfa caligine: neq; i alio q̄ rigoris opogelidis aquilonis cōceptaculis. Pone eos montes utraq; aquilonē gens scēlix (si credimus) quos hyperboreos appellauerat annofo degit æuo: fabulosi celebrata monaculis. Ibi creditur eē cardines mundi: extremiq; syderum ambitus: semestri luce & una die solis auersi: nō ut imperiti dixere ab equinoctio uerno in autūnum. Semel in anno solstitio oriuntur iis soles: brumæq; semel occidunt. Regio apica: scēlici tēperie: omni astatu noxiō carens. Domus iis nemora luciq; & deorum cultus. Viriti gregatimq; discordia ignota: & ægritudo omnis. Mors non nisi facietate uitæ epulatis: delibutisq; senibus luxu ex quadā rupe in mare salientiū. Hoc genus sepulturæ beatissimum. Quidā eos in prima parte asiæ littoze posuere nō in europa: qui sunt ibi similitudine & situ attacori nomine. Alii medios fecere eos inter utrunq; solem antipodū occasum exoriētēmq; nostrū: quod feri nullo modo potest constare tam uasto mari interueniēte. Qui alibi q̄ in semestri luce cōstituerē eos: ferere matutinis: meridie metere: occidente sole scetus arborum decerpere: noctibus in specus: condi tradiderunt. Nec libet dubitari de gente eā: cui tot auctores pdant: frugum primitias solitos delon mittere. Apollini: quem: præcipue colunt. Virgines ferebant eas hospitii gētium per ānos aliquot uenerabiles: donec uiolata fide in pximis accolæ finibus deponere sacra ea institueret. Hicq; ad conterminos deferre: atq; ita delum usq;. Mox & hoc ipsum exoleuit. Sarmatæ: scythiæ: tauricæ: omniq; ab oristene amne tractus lōgitudō. d. cccc. lxxx. Mil. Latitudo. d. ccxvii. M. Agrippa tradita est. Ego incertam: hac terrarum pre mensuram arbitror. Verum instituto ordine reliqua huius sinus dicantur: & maria quidem eius nuncupabimus.

Infulæ ponti.

CA. XIII.

Ellespontos insulas nō habet in europa dicēdas. In pōro duæ. M. d. passibus ab europa. xliii. M. ab hostio cyanæ: ab aliis symplegades appellatæ: traditæq; fabulis inter se concurrisse. quoniā paruū discretæ intervallo ex aduerso intrantibus geminæ cernebantur: paulūq; deflexa acie cōeētū specie præbebāt. Citra istrum apolonitarum una. lxxx. M. ab bosphoro thracio. Ex qua. M. Lucullus capitolinū Apollinē aduexit. Inter ostia istri quæ essēt

diximus. Ante borysthenē achillea est supradicta eadem leuce & macaron appellata: Hæc tēpōrum hōz demonstratio a borysthene. c. xxx. mil. pōita tyra. cxx. mil. a peuce isula. l. mil. Cingitur circiter. x. mil. paf. Reliquæ in carcinitis sinu cephaliones: rofphodus: amactra. Nō est omittēda multorum opinio priusq̃ digrediamur a ponto: qui maria oia interica illo capite nasci non gaditano freto existimauere: haud inprobabili argumento: quoniam æstus semper e pōto profuens nunq̃ reciprocetur ad eundem. Deinde est ut extera europæ dicantur: transgressisque in rhipheos montes littus oceani septentrionalis in leua donec perueniatur gades legendū. Insulæ complures sine nobis eo situ traduntur: ex quibus ante scythiam quæ appellatur bānonia. unam abesse a scythia diei cursu: in quam ueris temperie fluctibus electrum eiiciunt Timæus. p. didit. Reliqua littora incerta signata fama. Septentrionalis oceanus amalchium cum hecatæus appellat a paropanis amne qua scythiam alluit: quod nomen eius gentis lingua significat congelatum. Philemon morimarum a cimbris uocari: hoc est mortuum mare. Inde usq̃ ad promontorium rubeas. Ultra deinde chronium. Xenophon lampacenus a littore scytarum tridui nauigatione insulam esse immensæ magnitudinis baltiam tradit. Eādem Pythias basiliam nominat. Feruntur & onæ: in quibus ouis auium & auenis incolæ uiuant. Aliæ in quibus equinis pedibus homines nascuntur: hippopodes appellati. Fanefiorum aliæ in quibus nuda olioquin corpora prægrandes ipsorum aures tota integant. Incipit inde clarior aperiri fama ab gente ingeonū quæ est prima. Inde germaniæ seu mons ibi immensus: nec ripheis iugis minor immanem ad cimbrorum usq̃ promōtorium efficit sinum: qui codanus uocatur refertus insulis: quarum clarissima scandiaua est incompetæ magnitudinis. Portionē tantum eius quod sit notum: hilleuonum gente quingentis incolente pagis: quæ alterum orbem terrarum eā appellat. Nec est minor opinione eningia. Quidā hæc habitari uistulani usq̃ fluuium: a famatis benedis: scyris: hyrris: tradit. Sinum dylpeum uocari: & in ostio eius insulam latrin. Mox alterum sinum lagnum conterminum cimbris. Promontorium cimbrorum excurrent in maria longe peninsulam efficit: quæ haustis appellatur. xxxii. M. passuum. Inde insulæ romanis armis cognitæ. Earum nobilissima burcana fabaria a nostris dicta a frugis similitudine sponte proueniētis. Item glesaria a fucino militiæ appellata a barbaris austeriā: præterq̃ actania. Toto autē hoc mari ad scaldin usq̃ fluuium germaniæ accollunt gētes haud explicabili mēsurā: tam inmodica prudentium discordia est. Græci & quidam nostri. xxx. M. paf. oram germaniæ tradiderūt. Agrippa cum rhetia & norico longitudinem. d. c. M. p. lxxxvi. M. p. Latitudinem. ccxlii. M.

Germaniæ.

CA. XIII.

Heriæ prope unius maiore latitudine: sane circa excessum eius subactæ. Nam germania multis postea annis nec tota per cognita est. Si cōiectare permittitur haud multū ore deerit græcorum opinioni: & longitudinis ab agrippa traditæ. Genera germanorū quinq̃. Vindelici: quorum pars burgundiōes: uarrinnæ: charini: guttones. Alterum genus ingeones: quorum pars cimbrī: teutoni a cauchorum gente. Proximi autem rheno isleuōes. quorum pars cimbrī mediterranei: hermiones: quoq̃ sueui heumunduri: catti: cherusci. Quita pars peucini: habernæ supradictis contermini daci. Amnes clari in oceanum defluūt: gutallus uistulus siue uistula: albius: uisurgis: ammissus: rhenus: mōsa. Iotorus siue uero nulli inferius nobilitate hercynium iugum prætenditur.

Insulæ in gallico oceano.

CA. XV.

N rheno autem ipso prope centum Mil. passuum in longitudinem nobilissima batavorum insula: & canēsfatum: & aliæ frisorum: caucorum: frisia bonum: sturiorum: morfatorum: quæ sternuntur inter helium: ac fleuum. Ita appellatur hostria in quæ effusus rhenus ab septentrione in lacus ab occidēte in amnem mosam se spargit: meridie inter hæc chore modicum nomini suo custodiens alueum.

Britannia hibernia.

CA. XVI.

X aduerso huius situs britannia insula clara græcis nostrisq̃ monumentis: inter septentrionem & occidentem iacet: germaniæ: galliæ: hispāiæ: multo maximis europæ partibus magno intervallo aduersā. Albion ipsi nomen fuit: cum britannia uocarentur omnes de quibus mox paulo dicemus. Hæc abest a gesoriaco morinorum gentis littore proximo traiecto quinquaginta millia millium. Circuitu uero patere triginta octo Mil. passus. lxxv. M. Pythias & Isidorus tradunt. Triginta prope iam annis notitiam eius romanis armis nō ultra uicinitatem siluæ calidonizæ propagantibus, Agrippa longitudinem octingentorum millium passuum suū credit esse, Latitudinē tricetoz, milliū credit. Et eadē hiberniæ latitudinē. Sed longitudinē

habernæ
baternæmilliū uel
minimum

ducentoz. M. p. minorē. Sup. ē hāc sita abest breuissimo trāitu a siluz. gēte. xx. M. passuū. Reli-
q̄rū mella. c. xxy. M. circuitu amplior prodit. Sunt aut hīc. xl. M. p. orades modicis inter se di-
screte spatiis. Septē acmodē: & triginta hēbudes: & inter hiberniā & britāniā: mona: menapia: ri-
cnea: uectis: filinus: andros. Intra uero siambis: & axātos. Et ab aduerso in germanicū mare spar-
sē gleffariē: quas electridas grāci recentiores apellauere: q̄ ibi electrum nascere. Vltima oīum
quā memorantur: tyle. In qua solstitio nullas esse noctes indicauimus cancri signū sole trāseite:
nulloq; contra p̄ brumā dies. Hāc quidā senis mensibus cōtinuis fieri arbitrat̄ur. Timaeus histo-
ricus a britāniā introrsus sex diez: nauigatiōe abesse dicit in sulā mitteri: in qua candidū plum-
bū proueniat. Ad eā britānos uilibus nauigiis corio circūfūtis nauigare. Sūt & qui alias p̄dāt
scandiā: dumniā: bergos: maximāq; oīum uerigon: ex qua in tylen nauigerūt. A tyle unius diei na-
uigatiōe mare cōcretū a nōnullis cronium appellatur.

Gallia.

CA. XVII.

Allia oīs comata uno nomine appellata in tria populorū genera diuiditur: amnibus
maxime distincta. A scalde ad sequanā belgica. Ab eo ad garumnam celica: eademq;
lugdunēsis. Inde atq; pyrenei montis excursum: aquitania aremorica ate dicta. Agrip-
pa uniuersaq; galliāz inter rhenū & pyreneū atq; oceanū ac mōtes gebenā & iurā: qui
bus narbonensem galliā excludit: lōgitudinē. ccccxx. M. p. latitudinē. cccxlii. cōputauit. A scal-
de incolūt: exernit: texandri pluribus nobis. Deinde menapii: morini: romāfici iunūi: pago: q;
gefōriacus uocat. Britāni: ambiani: bellouaci: bassi: itrorus: catoloci: atrebates: neruii: liberi: ue-
ro mādui: sueuconi: suessiones: ueruni: liberi: ulmanetes: liberi: tūgri: rinuci: frisi: auones: betasi: leu-
ci: liberi: treueri: liberi: antea: & lingones fōederati: rheni: fōederati: medio matrici: sequani: raura-
ci: heluetii. Colonia equestris & rauriaca. Rhenū autem ac colentes germaniā gentium in eadē
provincia nemetes: triboci: uangiones: hinc ubi: colonia agripinēsis: guberni: bataui: & quos in
insulis diximus rheni.

Lugdunenſis gallia.

CA. XVIII.

Vgdunenſis gallia habet lexouios: uellocasses: galletes: uenetos: abrincauos: ofsinios
flumen: clarum ligerin. Sed peninſulam ſpectatiorē excurrēt in oceanū a fine offis
ſinorum circūta. d. c. xxv. M. passuū longitudine. In latitudine. cxxv. mil. Ultra eam
uannete. Intus autem hedui fōederati: caurati: fōederati: boii: ſenones. Autleri qui co-
gnominantur eburos: & qui cenomani: meldi: liberi: parisi: trecaſi: andegau: uiducasses: bo-
dicasses: uenelli: carioſelites: diablini: rhedones: turōes: iteſui: ſeculſi: albiti: liberi in quorū agro
colonia lugdunū.

Aquitania.

CA. XIX.

Quitanica sūt: ambulati: anagnutes: pictones: ſactones: liberi: bituriges: liberi: ſesigna
ni cognomine ubſictaq; tani unde nomē provincia ſedibonates: Mox in oppidū cō-
tributi cōueniūt: bergebi: tarbeli quattuor: signani: coccoſates: sexagnani: uenani: eno-
brifates: belendi: ſaltus: pyreneus: Inſraq; nemeoſi: ofquidates montā: ſybillates: cāpo-
ni: bercorates: pipedimui: ſaſſumini: uellates: tornates. conforanni: auſci: eluſates: ſortiates: ofqui-
dates: capeſtres: ſucceſſes: latulſates: baſabocates: uafſei: ſennatus. camboleſtriageſinates: pictoni-
bus iuncti. Hinc bituriges liberi q̄ cubi appellantur. Deſin lemouices: aruerni liberi: gabales. Rur-
sus Narbonenſis provincia cōtermini ruteni: cadurci: antobroges. Tarnāz: amne diſcreti a tō-
loſanis petrogori. Marſa circa oram ac rhenum ſeptentrionalis oceanus: inter rhenum & ſequa-
nam britannicus: inter rhenum & pyreneum gallicus. Inſulā complures uenetoz: & quā uene-
rica appellantur: & iter aquitanicum ſinum.

Citterior hispania:

CA. XX.

Pyrenei p̄mōtorio hispania ſcipit anguſtior non gallia mō. ueq; ēt ſemetipſa (ut dixi-
mus) ſimēſū q̄rū hīc oceāo: illic hiberico mari cōprimētibus. Ipſa pyrenei iuga ab exor-
tu ægnoctiali i focaſū brumalē breuiorēſ later ſeptētrionali q̄ meridiao hiſpāſ facit
Proxia ora ceterioris eſt eiufdē tarraconēſ ſitus a pyreneo p̄ oceanū ualcanū ſaltus.
Olarſo: uarduloge oppidā: moroſgi: mēoſca: ueſperies: amanū portus: ubi nūc obrica flui: colōia
ciuitatū nouē. Regio cātabroz: flumē ſanga: portus uictoria: iulioſbricēſiū. Ab eo loco ſōtes hi-
beri q̄dragita mil. p. portus biēdi: origeui mixtis cātabris. Portus eoz: ueſei: ueca. Regio aſtuz:
neoga oppidū in penſinula piſci. Et deinde cōuētus lucēſ a flumine nauilubione: cibarci: ego-
uarii: cognoſe: namarini: iadōi: arrotreba: p̄mōtorioi celcici. Amneſ: ſlorius: nelo: celtici: cognoſe
neriā: ſuperq; tamari: quoq; in penſinula trefarā: ſeſtiane Auguſto dicata: & Ceperio oppidū
noela. Celcici cognōſe p̄emarti: clieni. Ex iſſulis noiandā: corticata: & auios: aciliēſ: cōuētus:
bracaz: heleni: groni: caſtellū tide: grācoz: ſobolis oīa. Inſulā cyca. Inſigne oppidum ab obrica
Minus amnis quattuor. M. p. aſore ſpatioſus: lebuni: ſeurbi: bracaz: oppidū auguſta: quos ſup̄ra

d ii

galecia, Flumen limia. Durius amnis e maximis hispaniæ ortus in pelædonibus: & iuxta numantiam. Lapsus dein Per areuacos uacceo: quem determinatis ab asturia uel donibus: lusitania galeciis. Ibi quoque turdulos a bracharis arcens omnisque dicta regio a pyreneo metallis referta auri argenti ferri plumbi nigri albig.

Lusitania.

CA. XXI.

A Durio lusitania incipit. Turduli ueteres: pefuri. Flumen uacca: Oppidum talabrica: Oppidum & flumen eumenium: Oppida conimbrica: eburo britium. Excurrit deinde in aliud uasto cornu promontorium quod alii artabrum appellauere alii magnum multi ulyssipponē ē ab oppido: terras maria coelum determinans. Illo finitur hispaniæ latus. Et circuitu eius incipit frons septentrionis.

Insulæ in oceano.

CA. XXII.

Inc oceanus qui & gallicus occasus: illinc oceanus atlanticus promontorii excurrit: xl. mil. prodidere. Alii. xc. mil. pass. ad pyreneum. Inde non pauci duodecunquaginta millia: & ibi gentē artabrum quæ nunquam fuit manifesto errore. Arrotebras enim quos ante celticum diximus promontorium hoc in loco posuere litteris permutatis

Erratum & in amnisbus incluytis ab initio: quem supra diximus. cc. mil. passuum ut auctor est Varro abest eminens: quem alibi quidam intelligunt: & limæam uocant: obliuionis antiquis dictus: multumque fabulosus. Ab durio tagus. cc. milliū passuum interueniente munda. Tagus auriferis harenis celebratur: Ab eo. clx. M. passuum. promontorium sacrum e media prope hispaniæ fronte profilit. xliii. millia passuum. Inde & pyreneum medium colligitur. Varro tradit. Ab ana uero: quo lusitania a betica discreuimus. cxxvi. M. passuum. A gadibus. cii. M. pass. additis gentes celticæ turduli: & circa tagum uetones: Ab ana ad sacrum lusitani. Oppida memorabilia a tago in ora: olyssippo equarū e fauonio uento conceptu nobile: salatia cognominata. Vrbs imperatoria merobrica: promontoriū sacrum: & altege cuneus. Oppida osionoba bassa myrtili. Vniuersa puicia diuiditur i cōuenus tres: emerice sem: pacense: scolaritanum. Tota populog. xlii. in gbus colōiæ sūt qnqz mūicipiū ciuiū rōanogz latii ātrig q̄ttuor. Stipediaria. xxxvi. Colōia augusta emeritanae fluuii appositae: metallinēsis: pacēsis: nobēsis: cāfariāna cognōie. Cōtributa sunt i cā castra nobēsis iulia: castra cecilia. Quia est scalabis: q̄ præsidii iulii uocaf. Municipiū ciuiū rōanogz olymporum felicitas iulia cognominatum. Oppida ueteris latii ebora: quod idem liberalitas iulia: & myrtalis: & salatia: quæ diximus stipediariogz: quos nominare nō pigeat. Præter iam dictos i betica cognominibus: augustobrigēses: eminenēses: arani āi: taxabritēses: blaxenēses: cāfārobicēses: cāperenēses: caurenēses: colarni: cibilitani: cōcordienēses: & bocoriti: ita uenēses: latienēses: mirobriēsenēses: qui celtici cognominantur: medubrigenēses: q plumbarii: ocelenēses: laciēsenēses: turduli q bardulii: & taporii. Lusitaniā cum asturia: & galecia patere longitudie. d. xli. M. pass. Latitudie. d. xxxvi. M. Agrippa prodidit. Omnes autem hispaniæ a duobus pyrenei promontoriis per maria totius oræ circuitu. xxxix. M. xii: colligere existimantur: ab aliis. xxvi. M. Ex aduerso ceritiberiæ cōplures sunt insulæ castiterides dictæ a græcis a fertilitate plumbi: & e regione arrotebæ: promontorio deog: sex: quas aliquot fortunatas appellauere. In ipso uero capite: mōx beticæ ab ostio freti pax. lxxv. M. gadis lōga: & (ut Polybius scripsit). xii. M. lata. iiii. M. pass. abest a cōtinente. Proxima partemius pedes. d. cc. Reliqua plus septē. M. ipsius spatii. xv. M. pass. est. Habet oppidū ciuiū rōanorum quod appellatur augustana urbs iulia. Gaditā ab eo latere quo hispaniam spectat passibus fere. c. Altera insula est i longum. cc. milliū passuum. xl. M. lata i qua prius oppidum gadium fuit. Vocatur ab Ephoro & philistide: ærithrea a Timæo & Sylgo ophrodissas: ab indigenis lunonis. Maiorem Timæus cotinuatā apud eos uocitatam ait. Nostri tarteron appellant: quam pœni appellarunt gadiritiam: pœni cādiruta punica lingua septem significās. Erithrea dicta est: quoniam rarii ab origine eorū orti ab erythreo mari ferebātur. In hac geriones habitasse a quibusdā existimantur: quorum armenta. Hercules abduxerit. Sunt qui aliam esse eam: & contra lusitaniā arbitrentur: eodēqz nomie quondā ibi appellat Vniuersæ europæ mēsurā.

CA. XXIII.

PEractio ambitu europæ reddēda cōsumatio ē: ne qd i expedito nō sit noscere uolēribus. Lōgitudinē eius Arctimidorus atqz Isidorus a tanai usqz gades. lxxxi. M. xlii. p. pdiderunt. Polybius latitudinem europæ ab italia ad oceanū scribit. xi. M. i. esse etiā tum icōperta magnitudie huius. Est aut ipsius italiæ (ut diximus) xli. M. xx. ad alpes. Vnde ludgudū ad portū marinogz britannicū: qua uidet mēsurā agere Polybius. xlii. M. xlviii. Sed certior mēsurā longior ad occasum solis āstuii ostiumqz rheni per castra legionum germaniæ ab iisdem dirigitur alpisbus. xli. M. xlii. pass. Hinc deinde africa atqz asia dicuntur.

septem uel
septem

Africæ Descriptio.

FRICAM GRAECI LIBYAM APPELLAVERE: Q. VA
mare ante eam libycom incipiens ægypto finitur. Nec alia pars ter-
rarum pauciores recipit sinus: longe ab occidente littorū obliquo
spatio. Populorū eius oppidorūq; nomina uel maxime sunt ines-
fabilia: præterq; ipsorum linguis: & alias castella ferme inhabitant
Mauritania.

CA. I.

Rincipio terrarum mauritaniae appellatur usq; ad C.
Cæsare Germanici filiū regna. Sæuitia eius in duas diui-
sa est provincias. Promontorium oceani extimū ampe-

lusia nominatur a græcis. Oppida fuere lusia: cotte: ultra columnas
Herculis: nunc est tingi quondam ab Anteo cōditū: postea a Clau-
dio Cæsare cum coloniā faceret: appellarum traducta iulia. Abeft

a belone oppido beticæ proximo traiectu. xxx. mil. pas. Ab eo xxy. mil. in ora oceani colonia Au-
gusti: iulia constantiaz ubil regū ditioni exēpta: & iura in beticā petere iussa: & ab eo. xxxii. mil.
passuū colonia a Claudio Cæsare facta lixos: uel fabulosissime ab antiquis narrata. Ibi regia An-
tei: certamenq; cum Hercule: & hesperidum horti. Affunditur autem huic æstuariū & mari fle-
xuoso meatu: i quo dracōis custodiæ instar fuisse nūc interpretant. Amplectis itra se insulā: quā
solā & uicino tractu aliquanto excelliore nō tñ æstus maris inūdat. Extat i ea & ara Herculis: nec
præter oleastros aliud ex narrato illo aurifero nemore. Minus profecto mirentur portetosa græ-
ciā mendacia de iis de amne lixo prodita: qui cogitent nostros nuper paulominus monstifica-
quædam de iisdem tradidisse. Præualidam hanc urbem maioremq; magna charthagine. Præ-
terea ex aduerso eius sita: & prope imōso tractu. Ab tingi quoq; aliam Cornelius Nepos audacis-
sime credit ab lixo. xl. M. passuum. In mediterraneo altera Augusti colonia est babba: iulia cape-
stris appellata. Et tertia banafā. lxxv. M. ualentia cognominata. Ab ea. xxxv. M. passuū uolubile op-
pidum: tantūdem a mari utroq; distās: & in ora a lixo. l. M. amnis subur: præter banafam coloni-
am defluens: & magnificus & nauigabilis. Ab ea totidē milibus passuum oppidū fala eiusdē nō
minis fluuio impositū: iam solitudinibus uicinum: elephantorūq; gregibus infestū. Multo ta-
mē magis autololum gentē per quam iter est ad montē africæ uel fabulosissimum atlātē. E me-
diis hunc harenis in cœlum atto illi prodiderunt: asperū. squalentem: qua uergat ad littora ocea-
ni: cui cognomen iposuit. Eundem opacū: nemorosūq; & scatebris fontiu riguum qua spectat
africam fructibus omnium geneg; sponte ita subnascens: ur nunq; fatietas uoluptatibus de-
sit. Incolarum neminem interdū cerni: silere oīa haud alio q̄ solitudinum horrore: subire tacitā
religionem animos propius accedentiū: præterq; horrore elati super nubila atq; in uicinia luna-
ris circuli. Eundēq; noctibus micare crebris ignibus ægyptanū satyrorūq; lasciuia. Impleri tibia-
rum ac fistulæ cantu tympanorumq; & cymbalorū sonitu strepere. Hæc celebrati auctores pro-
didere: præter Herculi & Perseo laborata ibi: spatiū ad eum imensum incertūq;. Fuere & Han-
nonis carthaginēsum ducis cōmentarii punicis rebus florentissimis explorare ambitum afiicæ
iussū: quē securi pleriq; & græcis nostrisq;. Et alia quædā fabulosa: & urbes multas ab eo cōditas
ibi prodidere: quæ nec memoria ulla nec uestigium extat. Scipione Aemiliano res in africa ge-
rente Polybius annalium conditor ab eo accepta classe scrutandi illius orbis gratia circūuectus
prodidit a monte eo ad occasum uersus saltus plenos feris: quas generat africa: ad flumē: anatin
ccccxxxv. M. pas. Ab eo lixum. ccv. mil. pas. Agrippa lixum a gaditāo freto. cxii. mil. pas. abesse. In-
de sinū qui uocetur saguti. Oppidum in promontorio mu'elacha. Flumia subur & salam. Portū
rubis a lixo. cccxiii. mil. pas. In de promontoriū solis: portum risladri. Gatulos: autoteles: flumen
cosenū. gētē selatitos: & masatos: flumē masathar: flumē daratin quo crocodilos gigni. Deide si-
nū. d. cxyi. M. p. Includit mōtes barce pmonitorio excurrēte i occasū: qd appellat furrētū. Postea
flumē palfum: ultra quod æthiopus peroros: quoq; a tergo porusios. Ii iungi mediterraneos gæ-
tulos: daras at i ora æthiopus darantas. Flumē bambothū crocodilis & hippopotamis refertū.
Ab eo montes ppetuos usq; ad eū: quē theon ochema dicemus. Inde ad pmonitoriū hesperum
nauigatiōe dierum ac nocturnū. x. In medio eo spatio atlantem locauit: a cæteris omnibus in ex-

Aedone uel
Aedemõe

trems mauritaniz proditũ. Romana arma primũ Claudio p̃cipe in mauritania bellauere: Pro
lemazum regẽ a C. Cæsare interẽptũ: ulciscẽte liberto Aedone: refugientibusq; barbaris uentũ
cunstat ad montẽ atlantem. Nec solum consulari perfundis atq; e senatu ducibus qui tum res
gesserẽ: sed equitibus quoq; romanis qui ex eo p̃fuere: ibi atlantem penetrasse gloria fuit. Quin
q; sunt (ut diximus) romanaz coloniz in ea puincia: puiumq; famaz uideri potest. Sed id plerũq;
fallacissimõ experimentoprehendit: quia dignitate indagare uera pigeat: ignorantiaz pudore
mentiri non piget. Haud alio fidei p̃niori lapsu: q̃ ubi falsaz rei grauis auctor exiit. Et equidẽ
minus miror incõperta q̃dam eẽ equestris ordinis uiris iam uero e senatu nõ aliunde intrantib;
bus q̃ causaz luxuriaz: cuius efficacissima uis sentit atq; maxima cum ebori cædroq; siluaz exgrã
tur: oēs scopuli gatzuli muricibus: ac purpuris. Indigenaz tñ tradunt in ora ab fala. cl. m. p. flumẽ
asani marino haustu: sed portu spectabile: mox amnẽ quẽ uocant fuit. Ab eo ad dyris (hoc enĩ
atlanti nomẽ esse eoz lingua cõuenit). cc. m. pass. interueniente flumine cui nomẽ est uior. Ibi fa
ma existit circa uestigia habitari quodã soli uineaz palmetorumq; reliquias. Suetonius Pauli
nus: quem consule uidimus: primus romanorũ ducum transgressus quoq; atlantem aliquot mil
lium spatio prodidit de excelssitate quidẽ eius quaz cæteri. Imas radices dẽsis altisq; repletas sil
uis: incognito genere arbores: proceritate spectabilem enodi nitore: frõdes cupressis similes: præ
tergrauitate odoris tenui eas obduci lanugine: quibus addita arte posse quales bombice u
stes confici. Verticẽ altis etiã æstate operi niuib;. Decumis se eo peruenisse castris: & ultra ad
fluum qui niger uocat: per solitudines nigri pulueris eminentibus interdũ uelut exultis cauti
bus loca inhabitabilia seruore. q̃q; hyberno tempore expertus. Qui proximos inhabitent ei sal
tus refertos elephantorũ ferarumq; & serpentũ omni genere canarios appellari. Quippe uidiũ
eius animalis promiscuũ is esse: & diuidua feraz uiscera. lunãam aethiopum gentẽ quos peror
ros uocant satis cõstat. Iuba Ptolemaz pater: qui primus utriq; mauritaniz imperauit: studiõ
claritate memorabilior etiã q̃ regno similia prodidit de atlante: præterq; gigni ibi herbam eu
phorbiã noie ab inuentore medico suo appellatã. Cuius lacteum succũ miris laudibus celebrat i
claritate uisus: contraq; serpentes & uenena omnia: priuatim dicato uolumine. Et satis superque
de atlante.

uel phut.

Tingitania provincia.

CA. II.

Ingitaniz provinciaz longitudo. clxx. m. passuum est: & gens in ea quondam p̃cipua
maurorum: unde nomen provinciaz: quos pleriq; maurusios dixerunt. Attenuata bel
lis ad paucas rediit famulias. Proxima illi massesylog: fuerat: sed simili modo extincta
est. Gerulaz nunc tenent gentes: banumraz: multoq; ualidissimi autolales. Et horũ pars
quodã uesuni: qui auulũ iis propriã fecere gentẽ uersũ ad aethiops. Ipsa provincia ab oriente mō
rosa fert elephantos. In abila quoq; monte & quos septem fratres a simili altitudine appellat f̃re
to iminenti iuncti abila: ab iis ora interni maris. Flumen tamuda nauigabile quondam & oppi
dum. Flumen laud & ipsum nauigiorum capax. Rusardir oppidũ & portus maluana. Flunius na
uigabilis siga. Oppidum ex aduerso malacaz in hispania sita: Syphacis regia alterius iam mauri
taniz. Nanq; diu regum nomina optinere: ut bogudiana appellaretur extima. Itemq; Bocchi q̃
nunc cæsarienses. Ab ea portus magnus arspatio appellatus ciuium romanorũ oppidum. Amnis
mulucha Bocchi massesylorumq; finis. Quiza cenitana peregrinorum oppidum. Arsennaria la
tiorum tria mil. passuum a mari. Carcena colonia Augusti: legio secunda. Itẽ colonia eiusdẽ de
ducta cohorte prætoriaz gunugii: promotorium Apollinis. Oppidumq; ibi celeberrimũ cæsarea
ãrea uocatur ioliubaz regia a Diuo Claudio coloniaz iure donata: eiusdẽ iussu de ductis uete
ranis. Oppidum nouum & latio datum tipasa. Itemq; a Vespasiano imperatore eodẽ munere do
natum icosio. Colonia Augusti rufconiaz: Ruscariũ ciuitate honoratũ a Claudio. Ruzarus co
lonia Augusti. Salde colonia eiusdẽ: igilgili oppidum. Tuca impositũ mari & flumini amp̃sa
gã: intus colonia augusta: quaz item succabaritem tebusuptus. Ciuitates timici: tigauaz. Flumina
isarges: gẽsinabades: larnadala: nabar: gẽsina: turebi: flumen usariens nauigabile. Flumen amp̃sa
ga abest a cæsarea. ccxxxiii. m. pass. Vtriusque mauritaniz longitudo. d. ccc. mil. pass. xxxix. mil.
Latitudo. cccclxxvi. mil. pass.

Numidia.

CA. III.

Bampaga numidia est: Massinissaz clara nomine: metagonitis terra a gracis appella
ta. Numidaz uero nomades a permutandis papilionibus mapalia sua: hoc est domus
plaustris circũfrentes. Oppida collu: ruscade. Ab ea ad. xliiii. mil. pass. in mediterrã
neo colonia cirtha: sitritanorũ: cognosce: & alia intus sicca: liberũq; oppidũ bulla regiaz:
Et in ora tacatua hippo regius. Flumen armua. Oppidum tabracha ciuium ro. Tusca fluuius:

numidiæ finis: nec præter marmoris numidici ferarumq; prouentum aliud insigne.

Africa:

CA. IIII.

Tusca zeugitana regio: & quæ pprie uocet africa est. Tria promōtoria: candidū: mox Apollinis aduersum sardinia. Mercurii aduersum scitiaz in altum pcurrentia duos efficiūt sinus hipponsem proximum ab oppido: qđ hipponē dilutū uocat diarrhi tū a grecis dictū pp aquag; irrigua. Cui finitimū theudalis imune oppidū lōgius a littore. Dei pmōtorii Apollinis: & in altero sinu utica ciuiū romanorū. Carthonis morte nobilis: flumen ba grada. Locus castra cornelia. Colonia carthago: magnā in uestigiis carthaginis: colonia maxulla. Oppida carpi: nifusa: Et libege clupea in promōtorio Mercurii. Itē libera curubis neapolis. Mox a fricæ ipsius alia distinctio. Libyphoenices uocant q bizitū incolūt: ita appellat regio. ccl. mil. pas. p circuitū fertilitatis extimā: cū ceterima fruge agricolis phoenus reddēte terra. Hic oppida libera leptis adrumētū: ruspina: thapsus. Inde thena: a macomades: racapæ: fabrata cōtingēs syrtin: minorē: ad quā numidiæ & africæ ab ampaga lōgitudo. d. lxxx. mil. p. Latitudo q cognitū ē. cc. mil. Ea pars quā africā appellauimus diuidit in duas puicias: ueterem & nouā discretas fossa Inter africanū sequētē: & reges thenas usq; producta: qđ oppidū a carthagiē abest. ccxvii. mil. p. Tertius sinus diuidit in geminos duagē syrtiū uadoso ac reciproco mari. Disfhoos: ad pximā q minor est a carthagine. ccc. mil. pas. ut Polybius tradit. Ipsam. c. mil. pas. additu. cc. mil. ambitu. Et terra hæc aut sydege obseruatione nobilis: Ad eā per deserta harenis perq; serpentes iter est. Excipiunt saltus repleti ferag; multitudine: & introrsus elephantog; solitudines: mox deserta uasta. Vtriq; garamates ab augylis dieg; xii. tiere distates. Sup illos fuere gēs psylli: sup quos lacus lycomedis desertis circūdatus. Augylæ ipsi medio fere spatio locantur ab athiopia: quæ ad occidentē uertit: & a regione quæ duas syrtis interiacet par utriusq; intervallo: sed littore inter duas syrtis. ccl. mil. pas. lbi ciuitas onensis. Cynips fluuius ac regio. Oppida neapolis: taphra: a brotho num: leptis: terra quæ cognominat magna. Syrtis maior circuitu. ccxy. mil. pas. additu aut. ccxvii. mil. Inde accollit gens cispadū. In intimo sinu ora lothophagon: quos qđ alachroas dixere: ad philenog; aras: ex harena sunt ea. Ab iis nō pcul a cōtinēte palus uasta ad annē tritonē: nomenq; ab eo accepti: palantiaz appellata a Callimacho: & citra minorē syrti eē dicta: multis uero inter duas syrtis. Promōtorii qđ maiorē includit borion appellat: ultra cyrenaica puincia. Ad hūc finē africa a fluuio apaga populos. xxvi. habet: q rōano parent iperio. In iis colonias sex pter iam supra dictas uthinā tuburbin. Oppida ciuiū romāog; xv. ex quibus in mediterræo dicēda ab asiritanū: ab uticēse: ab oriente canophicum: chilmanense: simitruēse: thunulidēse: tubur nicense: rynidrumense: tibigense. Vicitana duo maius & minus: uagense: oppidū latinum unum uzzalitanum. Oppidum stipendiarium unum. Castris corneliis oppida libera triginta: ex quibus dicēda intus acolitānū: aparitanū: auidense: abziritanū: canopitanū: melzitanū: madaurense: sala phitanum: tusdritanum: tiricense: thiphicense: rūnisen: theudense: tagafense: migēse: ulubritanū: uagien: aliud figen: ziamense: ex reliquo nūmero non ciuitates tantum: sed pleræq; et nationes iure dici possunt: ut natabudes capitani: musulanti: sabbabares: massinsines uamacures: ethini: mussini: marchubii: & tota gætulia ad flumen nigrin: qui africam ab athiopia dirimit.

Cyrenæ.

CA. V.

Yrenaica eadem pentapolitana regio illustrat Hâmōis oraculo: quod a cyrenis abest cccc. mil. pas. fonte solis: pentapolis urbibus maxie quinq; berenice: arsinoe: ptolemai: de apollonia: ip sag; cyrene. Berenice in syrtis extimo cornu est quondam uocata he: speridum superaditaga: uaganti bus græciæ fabulis. Nec pcul ante oppidū fluuius lethon: lucus sacer. ubi hepredum horti: memorantur. Abest ab lepti. cccclxxxv. mil. p. Ab a arsinoe tauchera uocitata. xlvi. mil. pas. Et deinde ptolemais antiquo noie barce. xxii. mil. pas. Mox. ccl. mil. pro mōtorii phycus per creticum mare excurrit distans. ccc. l. mil. p. a tanaro laconica: pmōtorio A creta uero ipsa. ccxv. mil. Post id cyrene a mari. xi. mil. pas. A phicunte apollonia: xxiii. mil. pas. ad cheronnesum. lxxxviii. mil. pas. Vnde catabathmū. ccxvi. mil. pas. accolunt marmaridæ: apare toni ferme regione ad syrtin usq; maiorem porrecti. Post eos acrauceles: artiani. In ora syrtis nāsi monēs: quos mesammones græci appellauere ab argumento loci: medios inter harenas sitos. Cyrenaicus ager. xv. mil. p. latitudine a littore arboribus fertilis habetur. Intus eodem spatio frugibus tantum: mox. xxx. mil. passuum latitudine: & ccl. mil. pass. longitudine laferi modo. Post nammonas habytæ: & macæ uiuunt. Ultra eos hammanientes. x. dierum itinere a syrtibus maioribus ad occidentem: & ipsi quaua uersus harenis circūdati: puteos tamen haud difficiles bi

uel ladon

num fere cubitorū inueniunt altitudine: ibi stagnantibus mauritanie aquis. Domos sale e mō
 itibus suis exciso ceu lapide construūt. Ab iis ad troglodytas hyberni occasus plaga dieꝝ q̄tuor
 iter: cū gbus cōmertiū gēma tantū: quā carbunculū uocamus: ex æthiopia uectæ. Interuenit ad
 solitudines africæ super minorem syrtin dictas uerū: phazania: ubi gentem phazaniorum urbei
 q̄ alelen: & cillabæ subegimus. Itē cidamum e regione sabrate. Ab his mōs longo spatio in occasū
 ab ortu tendit: ater a nostris dictus a natura adusto similis: aut folis repercussu accēso. Ultra eū
 deserta. Marelæ oppidum garamantum. Itemque detris affuso fonte a medio die ad mediam
 noctem aquis feruentibus: totidem horis ad medium diēni rigētibz. Clarissimumq; oppidum
 garadamū caput garadamātū: omnia armis romāis superata: & a Cornelio Balbo triumphata:
 uni omnium curru externo: & quintium iure donato. Quippe gadibus nato ciuitas romana cū
 Balbo maiore patruo data est. Et hoc mirum supradicta oppida ab eo capta auctores nostros p
 didisse. Ipsum in triumpho præter cydamum: & garadamum oīum aliarum gentium urbiumq;
 numina: & simulacra duxisse: quæ fure hoc ordie. Tabidium oppidum: niteris natio gligemela
 oppidum. Bubeium natio uel oppidum. Enipi natio. Thuben oppidū. Mons nomine niger: niti
 brum: rapā oppida: discera natio: detri oppidū: flumen nathaburi: thapagū oppidum: nanagi na
 tio: boin oppidum: pege oppidum: flumen dālibari. Mox oppida continua baracum: buluba: ala:
 figal: alia: balla: maxalla: zizama. Mons gyrtin quo gēmas nasci titulus prodidit. Ad garamantas
 iter inexplicabile adhuc fuit latronibus gentis eius. Puteos qui sunt non alte fodiendi si locoꝝ
 noticia astit: harenis operentibus. Proximo bello quod cum oensibus Romani gessere auspiciis
 Vespasiani imperatoris cōpendium uiæ quadriduo deprehēsum est. Hoc iter uocatur præter cap
 put laxi: finis cyrenaicus catabathmos appellatur oppidum: & uallis repente cōuexa. Ad eum ter
 minum cyrenaica africa a syrti minore decies sexaginta mil. p. in longitudinē patet. In latitudine
 qua cognitū est. d. ccc. pas.

Libya mareotis.

CA. VI.

A qua sequit regio mareotis libya appellat: ægypto contermina. Tenēt marmarides
 adimachidæ: deinde mareotæ. Mēsurā a catabathmo ad parētōium. lxxvi. mil. pas.
 In eo tractū uicis apīs itereft nobilis religione ægypti locus. Ab eo paretoniū. xii. M.
 pas. Inde alexādrīa. c. M. p. Latitudo. cl. xix. est. Eratothenes a cyrenis alexādrīam terre
 stri itinere. d. xxv. M. pdidit. Agryppa totius africæ a mari atlāticō cū inferiore ægypto. lxxxv. M.
 pas. lōgitudinē posuit. Polybius & eratosthenes diligētissime existimari ab ocēo ad carthaginē
 magnā. lxi. mil. p. Ab ea canopū nili. pxi. mil. ostiū. xvi. mil. pas. xxix. fecerunt. lfidorus atngi cano
 pum xxxv. xcix. mil. passuum. Artemidorus quadraginta minus q̄ lfidorus.

Insulæ circa africam & aduersarum africæ.

CA. VII.

Insulas nō ita multas cōplectunt hæc maria. Clarissima est meninx lōgitudine. xxxv.
 M. pas. latitudie. xxy. ab Eratothene latophagites appellata. Oppida hēt duo menigē
 ab africæ latere: & altero thoiar. Ipsa a dextro syrtis minoris p̄montorio passibus. cc.
 sita ab ea. c. p. cōtra a leuo cercia cū urbe eiūsdē noīs liberi lōga. xxv. M. p. Lata dimidiū eius ubi
 plurimū: ac in extremo nō plus. v. M. passus. Hinc per parua carthaginero uersus cercinitis ponte
 iungitur. Ab iis. l. M. fere passū lepaulā lōga. vi. mil. pass. Mox. gaulos & galata: cuius terra scor
 pionem dirū aīal africæ necat. Dicūt & in clupea emori: cuius ex aduerso cossyria cū oppido.
 At contra carthaginis sinum duæ e gremio æreæ aræ. Reuera autem scopuli uerius q̄ in insulæ: in
 ter siciliam maxime & sardinia. Auctores sunt & has quodā habitatas subēdisse. Interiori autem
 ambitu africæ ad meridiē uersus: superq; gatulos iterueniētibus desertis primū oīum libyāgy
 ptiū: deinde leucæ: thiopes habitant.

Aethiopes.

CA. VIII.

Vper eos æthiopi gētes nigritæ a quo didū est flumie. Gymnetes pharusi et oceanū
 artigētes: quos i mauritanie sine diximus perorū. Ab iis oībus uastæ solitudines oriē
 tē uersus usq; garamātes: auglasq; & troglodytas: uerissima opioe eoz q̄ desertis afri
 cæ duas æthiopias supponūt: & an' oēs Hōeri q̄ bipartitos tradit æthiopas ad oriētē
 occasūq; uersos. Nigri flumio eadē natura q̄ nilo: calamū & papyz & eadēdem gignit aīantes: iūsdē
 q̄ rēporibus auget. Oritur inter tareleo æthiopas: ocalicas. Horum oppidū mauin quidā soli
 tudinibus interposuerunt. Atlāras iuxta eos: ægipanas semiferos: & blēmias: & gamphalantas: &
 satyros: & himatopodas. Atlātes degeneres sunt humani ritus si credimus. Nā neq; nominū ullo
 ru inter eos appellatū est: solē oriētē occidētēq; dura iprecatiōe cōtueſcit: extitit ipīs agrisq;
 Neq; insonia uiſunt q̄lia reliq mortales. Troglodytæ specus excavāt. Hæ illis dōus: uictus serpe.

tium carne: stridorq; non uox adeo sermonis cōmercio carē. Garamātes matrimoniōq; exor-
tes: passim cum foeminis degunt. Augylā tñ inferos colunt. Gāphalāntes nudī: praelioriq; ex-
pertes nulli externo cōgregant. Blemmīs traditū capita abesse: ore & oculis pectori affixis. Sary-
ris prāter figurā nihil moris hūani. Aegipanis qualis uulgo pingis forma. Himātopodes loripe-
des qdam: gibus serpendo ingredi natura est. Pharusi quondā persae comites fuisse dicunt. Her-
culis ad hespidas tēdentes. Nec de africa plura: quā memorens: occurrunt.

De Asia.

Ca. IX.

Dhæret asia quā parere a canopico ostio ad pōti ostiū Timosthenes. xxvi. xxxviii. m.
passuū tradidit. Ab ore aurem ponti ad os mæotis Eratosthenes. xv. xlv. mil. p. Vni-
uer sam uero cū ægypto ad tanaim Artemidorus & Sidorus. lxxviii. d. ccl. mil. passus
Maria eius cōplura ab accolis traxere noīa: quare simul indicantur. Proxima africa incolis
ægyptus itrorfus ad meridiem recedens: donec a tergo prætendant æthiopes. Inferior m eius
partem nilus dextra leuacq; diuisus amplexu suo determinat canopico ostio ab africa: ab asia pe-
lusiacos. c. lxx. mil. passuum interuallo. Quam ob causam inter insulas quidam ægyptum reule
re: ita se findente nilo: ut triquetra terræ figurā efficiat. Ideo multi græcæ littere uocabulo del-
tam appellauerunt ægyptum. Mensura ab unitate aluei: unde se primum findit in latera ad cano-
picum ostiū. c. xli. m. ad pelusiacū. cclvi. m. est: Summa pars cōtermina æthiopiæ thebis uocaf.
Diuidit & pfecturas oppidōq;: quas nomos uocant: ombiten: phātūriten: appolopoliten: hermo-
niten: tiniten: phantūriten: cōptiten. tētiriten: diopoliten: antiolipiten: aphrodiopoliten: lyco-
politen. Quæ iuxta pelusium est regio nomos habet pharbaethiten: bubastiten: thyetiroiten: ta-
niten. Reliqua at arabicū hāmoniacū tēdenrē ad Hāmonis lous oraculū oxyrynchen leonto-
politen: athribiten: synopoliten: hermopoliten: xoiten: mēdeliū: sebenniten: cabastiten: hetapoliten:
helipoliten: pspoliten: cynopoliten: thermopoliten: brusophiten: onuphiten: saiten: pthene-
thum: prephom: naucratitē: nauariten: melciten: gymnopoliten: menelaiten: Alexandriæ reg-
gione. Item libyæ maioris: heracleopolites est in insula nili longa passus. l. m. in qua & oppidū
Herculis appellatur. Arfinoitæ duo sunt: hi & mēphites usq; ad summū delta parueniūt. Cui
sunt cōtermini: ex africa duo castrā. Quidā ex iis aliq; noīa pmūtāt & substituiūt alios nomos:
ut heroopolitē: crocodilopoliten. Inter arfinoiten at ac mēphiten lacus fuit circuitu. ccl. mil. p.
aut ut mutianus tradit. ccccl. m. & latitudis. l. p. manifestus a rege qui fecerat myeridis appella-
tus. Inde. lxxii. m. pass. prope abest mēphis quodā arx ægypti regū. Inde ad Hāmonis oraculū. xii.
dieg; iter est. Ad scissurā at nili qd appellauimus delta. xv. m. pass. Nilus incertis ortus fontibus:
ut p desertā & ardēriā: & imēso lōgitudinis spatio ābulās fama; tñ inermi q; situ cognitus sine
bellis: q; cæteras oēs terras inuenere: originē (ut iuba rex potuit exgrere) in mōte iserioris mauri-
taniæ nō. pcul oceano habet: lacu prius stagnāte: quē uocat nilidē: ibi pisces repiunt alabeta: cō-
racini: siluri: crocodilus quoq;: & q; nili alueo spectant: hocq; lacu educant. Inde ob argumētum
hoc nili ortus c. edificat: cæsarē & theseo dicatus ab eo spectat hodie. Præterea obseruatū ē: pur i
mauritania nives imbrebus satiauerit: ita nilū i crescere ex hoc lacu. Rursus idignat fluere p ha-
renosā & s̄quentia. Cōditq; se aliquot dieg; itinere. Mox alio lacu maiōr i cæsarēsis mauritaniæ
gēte masesylū erupit: & hōum cœtus ueluti circūspicit iisdē aīalū argumētis iteg; harenis rē
prus cōdit turfus. xx. dieg; desertis ad p̄imos æthiopas: atq; ubi iteg; subitū hōiem p̄lit rē-
te (ut uerisimile est) illo quē nigrin uocauere. Inde africa ab æthiopia dispēscēs ēr si nō p̄tinus po-
pulis: seris tñ & belus frequē: siluarūq; opifex medius æthiopas fecat cognominatus astapus:
qd illaz gentiū lingua significat aquā & tenebris profluente. Insulas ita innumeras spargit: qdāq;
tam uastæ magnitudis qd rapida celeritate: ut tñ dieg; quinq; cursu nō breuiore transuolēt: cir-
ca clarissimam eaz mercen astabores leuo alueo dictus: hoc est ramus aquæ uenientis tenebris
Dextera uero astulāpes: quod latentis significationē adiicit. Nec ante nilus q; se totum ags con-
cordibus rursus iunxit. Sic quoq; æt̄num s̄ris ut ante noīatus p aliquot milia: & in totū hūe-
ro ægyptiis: aliiq; triton. Subinde insulis impactus: totidem incitatus irritamentis. Postremo iri-
clusus montibus: nec alibi torrentior uectus aquis properantibus ad locum æthiopum: qui ca-
ta dupi uocantur: nouissimū cataracte interoccurrentes scopulos non fluere imēso fragore credi-
tur: sed ruere. Postea lenis & contractis ags domitaz uiolentia: aliogn & spatio fessius multis
q̄uis faucibus i ægypti mare se euomit. Certis tū diebus aucto magno p totā spatiatus ægy-
ptū focūdus inuat terrā. Cās huius scemēti uarias p̄dides: sed maxie p̄babiles etesiaz eo tpe
ex aduerso flantiū repercussu ultro i ora acto mari. Aut imbres æthiopiæ æstius iisdē etesiaz

nubila illo serenitibus e reliquo orbe. Timæus mathematicus occultam protulit rationem: phia lam appellari fontem eius mergi: i cuniculos ipsum annem uapore anhelantem fumidus cau tibus ubi conditur. Verum sole per eos dies comminus facto extrahi ardoris ui: & suspensum abundare: ac ne deuoreretur abscondi. Idq̃ euenire a canis ortu per introitum solis in leonē con tra perpendicularium fontis sydere stante: cum in eo tractu absumantur umbræ. Pleriq̃ e diuer so opinatis largiorem fluere ad septentrionem sole discedente: quod in cancro & leone eue nit. Ideoq̃ tunc minus sicari. Rurfus in capricornam & austrinum polum uerso sorberi: & ob id parcius fluere. Sed Timæo siquis extrahi posse credat: umbrarum defectus iis diebus & lo cis sine fine abest. Incipit crescere luna noua quacunque post: solstitium est sensim modiceq̃ cū crum sole transeunte: abundantissime autem leonem. Et residet in uirgine iisdem quibus accre uit modis. In totum autem reuocatur intra ripas in libra: ut tradit Herodotus centesimo die. cum crescit reges aut præfectos nauigare eo nefas iudicatum est. Audis eius p puteos mēsuræ notisprehenduntur. Iustum incrementum est cubitorum. xvi. Minores aquæ non omnia ri gant. Ampliores detinent: tardius recedendo. Hæ serēdi tempora absumunt solo madente. Illæ non dant sitiente. Vtrunq̃ reputat. puincia. In. xii. cubitis famē sentit. i. xiii. etiānum esurit. xiiii. cubita hilaritatem afferunt. xy. securitatem. xvi. delitias. Maximum incrementum ad hoc æui fuit cubitorum. xviii. Claudio principe. Minimumq̃ pharsalico bello: ueluti necem Magni pro digio quodā flumine auersante. Cum steteret aquæ apertis molibus admittuntur. Vt quæq̃ libe rara esse terra: scitur. Idem annis unus omnium nullas expirat auras. Ditionis ægypti esse incipit a fine æthiopiæ syene: ita uocaf peninsula. c. mil. p. ambitu. In qua cerasæ sunt latere arabia: & ex aduerso insulæ. iiii. ph. le. d. c. mil. p. & a nili fixura: unde appellari diximus deltam. Hoc spa tium edidit Artemidorus: & in eo. ccl. oppida fuisse. Iuba. cccc. mil. passus. Aristoteli ab elephā tide ad mare. d. ccl. mil. pas. Elephantis insula infra nouissimum cataractem. cccc. mil. passibus & supra syenem. xvi. mil. habitat. Nauigationis ægyptiæ finis ab alexandria. d. lxxxv. mil. p. in tantum extruere superscripti. Ibi æthiopiæ conueniunt naues. Nanque eas plicatiles humeris transferunt quoties ad cataractas uentū est. Ægyptus super cæteram antiquitatis gloriam. xx. mil. urbiū ibi Amasē regnāte habitata præfert. Nunc quoq̃ multis etiam si ignobilibus: fre quens celebratur tamē Apollinis: mox leucothoe: & diospolis magna. Eadem thebe: portarū. c. nobilis: fama copiosa indicarum: arabicarumq̃ mercium nilo proximum emporium. Mox Ve neris oppidum: & iterum iouis ac tētyris: infra quod abydis Menonnis regia: & Osiris tēplo in clytum. vii. dierum itinere in libyam remotum a flumine. Deide ptolemais: & panopolis ac Ve neris iterū. Et i libyco lycon: ubi mōtes finiunt thebaidem. Abiis oppida Mercurii: alabastrū canū: & supradictū Herculis. Deinde arfinoes & iam dicta mēphis: iter quā & arfinoiten nomō. In libyco turres q̃ pyramides uocantur. Labyrinthus in myridis lacu nullo addito ligno exadi ficatus: & oppidū crialō. Vnū præterea itus & arabia: conterminū claritatis magnæ solis oppidū Alexandria.

Ca. X.

Ed iure laude i littore ægyptii maris Alexādria: a magno Alexādri cōdita i africa præ ab ostio canopico. xii. mil. pas. iuxta mareotim lacū: q̃ lacus ætea arapotes nosaba tur. Metatus est eā d. nocrates architectus pluribus modis memorabili ingenio: q̃nde cim milium passuum laxitate inserta ad effigē macedonicæ chlamydis orbe gytrato laciniosam dextra leuaque anguloso procursu: iam tum tñ q̃nta situs parte regi dicata. Mareotis laus ad meridianam urbem parte euripo e canopico ostio mittitur ex mediterraneo cōmercio. Infulas quoq̃ plures apex. xxx. mil. pas. traiecit. de. abitu ut tradit Claudius Cæsar. Alii schœnos i la tudinē patere. xl. faciūt schœnūque stadia. xxx. Ita fieri longitudis. pas. tantundem & latitudis Sūt in honore & ira decursus nili multa oppida: præcipue quæ nomia dedere ostiis nō oibus xi. n. regiunt: supque q̃rtuor q̃ ipsi falsā ora appellāt. Sed celeberrimis septē: pxiō Alexādria: ca nopico: deide bolbitino: sebenitico: phānitico: mēdesico: tanico: uultioq̃ pelusiaco. Præterea bu thos. pharboetos: leōtopolis: attribis. Isidis oppidū: busiris: cynopolis: aphroditos: fais: naucrat: uñ ostiū qdā naucratūci noiant. qd̃ alii heracleotitū: canopico: cui. vi. m. p. pximū ē: pferentes.

Arabia.

Ca. XI.

Utra pelusiacū arabia ē ad ru. mare ptigēs: & odoriferā illā ad diuitem: & beatæ cogno mie iclytā hæc catabanū & elbōitaz: & scēitaz: arabū uocaf sterilis: præq̃ ubi lynæ cōfina attigit: nec nisi cassio mōte nobilis. His arabes iugunt: ab oriēte cāchleisia me ridie cædreis q̃ deide abo nabathæis. Heroopoliticus uocaf: alterq̃ lelāiticus sinus rubri maris

in ægyptū uergentis. cl. m. p. interuallo. Inter duo oppida laxana: & in fno mari gaza. Agrippa a pelusio arfinoe rubri maris oppidū per deferta. cxxv. mil. p. tradit tam puo distat ibi tanta rege naturæ diuerfitas.

Syria palestina phœniciis.

Ca. XII.

Vixta syria litus occupat quondam terræ maxima: & pluribus distincta nobis. Nāq; palestina uocabat: q̄ cōrigit arabas: & iudæa: & coele: dein phœnice: & qua rece dit intus damascena: ac magis et nūc meridiana babilonia. Et eadē mesopotamia in ter euphraten & tigrin: quaque transit tauze: sophœne. Citra uero et comagene. Et ul tra armenia adiabene: assyria ante dicta. Et ubi cilicia attingit antiochia. Longitudo eius inter ciliciam & arabia. cccc. lxx. Mil. p. est. Latitudo a seleucia pieria ad oppidū i euphrate zeuma: d. xxv. mil. p. Qui subtilius diuidunt: circum euphraten syriā phenicē uolūt: & eē orā maritimā syriæ: cuius pars sit idumæa: & iudæa: deinde phœnicē: deinde syriā. Id q̄d piacet mare totū: phœnicū appellat. Ipsa gens phœnicū in gloria magna litterarum inuentiois: & syderum: naualiūq; ac bellicarum artium. A pelusio gabriæ castra: cassius mōs: elubrum louis Cassii: tumulus ma gni Pompeii ostracina. Arabia finitur a pelusio. lxx. mil. paf.

Idumæa syria: palestina: samaria: a calum: azotus: cæsarea

Ca. XIII.

Ox idumæa incipit & palestina ab emerſu sirbonis lacus: quem quidam. cl. mil. paf. circuitu tradidere. Herodotus cassio mōri applicuit. Nūc est palus modica. Oppida rhinocolura: & intus rhapsa: gaza: & intus atheodon: mons angaris. Regio per orā samaria: oppidū ascalo liberū: azotus: lamnes duæ. Altera uicus ioppe phœnicum an tiquior terrarum inundatione (ut ferunt) insidet colli præiacente saxo: in quo uinculorum An dromada: uestigia ostendunt. Colitur illic fabulosa cæto. Inde apollonia stratonis turris: eadē cæsarea ab Herode rege condita. Nunc colonia prima flauia a Vespesiano imperatore dedu cta. Finis palestine. clxxxix. mil. paf. a confinio arabia. Deinde phœnicies. Intus autem samaria. Oppida neapolis quod antea mamortha dicebatur. Seabste in monte altiore gamala.

iudæa: galilæa: hierico: emmaus: lydda: ioppe.

Ca. XIII.

Vpra Idumæam & samariam iudæa longe lateq; funditur. Pars enim syriæ iunctam galilæa uocat. Arabia uero & ægypto proxima peræa aspersis dispersa montibus: a cæteris iudæis iordane amne discreta. Reliqua iudæa diuiditur in toparchias decem quo dicemus ordine. Hiericotent palmētis cōstitam: fontibus irriguam: emmaus: Iydam: iopiam: acra: bethenam: thamicam: & zophaniticam: bethole: & tephene: norie in qua fuere hierosolyma longe clarissima urbium orientis: nomen iudææ: modo herodium cum oppi do illustri eiusdem nominis.

iordanis:

Ca. XV.

Ordanis annis oritur e fonte peneade: qui cognomé dedit cæsareæ de qua diximus annis amœnus: & quatinus locorum situs patitur: ambitiosus: accolisq; se præbens uelut inuitus: asphaltitē lacum dirum natura petita: quo postremo ebibitur: aquasq; laudatas perdit pestilenti bus mixtas. Ergo ubi prima conualliū fuit occasio: in lacū se fundit: quā plures generarum uocant. xvi. M. p. lōgitudinis. vi. mil. latitudinis: amœnis circum septus oppidis: ab oriente iulide & hippo: a meridie tharitie: quo & nomine aliqui etiam lacū appellant: ab occidente tiberiade aquis calidis salubri

Ca. XVI.

Asphaltites.

Sphalites nihil præter bitumen gignit: unde & nomen. Nullum corpus animalium recipit: tauri camelisq; fluitat. Inde fama nihil i eo mergi. Lōgitudine excedit. c. m. p. Latitudine maxima. xxv. implet. Minima sex. Prospicit eum ab oriente arabia nomadū: a meridie macharon: secunda quondam arx iudææ ab hierosolymis: Eodem la tere est calidus fons medicæ salubritatis callirhoe aquarum gloriā ipso noīe pferens.

Gens hesfenorum.

Ca. XVII.

Boccidentali littore hesfenti: quos fugitant usq; quaq; nocētes. Gens sola & i toto or be præter cæteras mira: sine ulla fœmina: omni uenere abdicata: sine pecunia sotia palmarum. In diem ex æquo conuenarum turba renascitur: longe frequentantibus: quos uita fessos ad mores eorum fortunæ studiis agit. Ira per sæculorum millia (Incredibile dictū) gens æterna est: in q̄ nemo nascit. Tam fœcunda illis aliisq; uitæ pœnitētia ē infra hos ēgadā oppidū sui scdm ab hierosolymis fertilitate palmeterūq; nemoribus: nūc alte. rū bustū: Inde masia castellū i rupe: & ipsum haud procul ab asphaltite. Et hac tenus iudæa ē.

Vngitar e latere syriæ decapolitana regio a numero oppidorum: in q̄ non oēs: eadē obleruat. Plurimi tñ damascū & opoton riguas amne chrysothoia: fertilem philadelphia: raphanā: oīa ī arabīa recedētia. Scythopolin ātea: nīsa a Libo p̄se sepulta nutrice ibi scythis deductis. Gad dara hieremiace præfluēte & iā dictum hippodion. Pellam aquis diutem: galalam canatham. In: ercurrunt cigurg: has urbes tetrarchiæ: regnoq̄ istar sin gula: & ī regna cōtribuantur: tracōitis paneas. In qua cæsarea cum supradictō fonte abila: arca amplæssa: gabe.

Tyrus & sidon.

CA. XIX.

Inc redeūdū ē ad orā atq; phœnicē. Fuit oppidū crocodilō. Est flumē memoria urbū: doge. Sigaminū. p̄mōtorii: carmelūq; . Et ī mōte oppidū eodē noīe: quōdā egbatana dictū. Iuxta getta ebba. Riūs pagida siue belus: utri fertiles harenas paruo litto ri miscēs. Ipse e palude cēdeuia a radicibus carmeli p̄fluit. Iuxta colōia Claudii Cæsaris ptolemais: q̄ quōdā ace. Oppidū ecdippa: Promōtorii albū. Tyrus quōdā isula p̄alto mari septingentis passibus diuisa. Nūc uero Alexandri oppugnātis opibus cōtinēs: olim partu clara ur bibus genitis lepi: utica: & illa romani imp̄ii emula terræ orbis auida carthagine: ēt gadibus extra orbē cōditis. Nōis oīs eius nobilitas cōchylio atq; purpura cōstat. Circuitus. xix. mil. p̄. ē. Intra paletyro iclusa. Oppidū ipsum. xxii. stadia optinet. Inde ide ac sarepta & ornithon oppida. Et sidon artifex uitri: thebarumq; boetiarum parens.

Mons libanus. CA. XX.

uel en hydre uel
sarapta iudææ
carepas

Tergo eius mons libanus orsus cētū quōgita stadiis zymira usq; porrigit: q̄ cœlesyria cognominat. Huic par īteriacente ualle mons aduersus antelibanus obtenditur quōdā muro cōiunctus. Post eū itrorfus decapolitana regio est: p̄dictaq;: cū ea tetrarchiæ & palestines tota laxitas. At ī ora nūc subiecta libano fluiui magoras: berytus colonia: q̄ felix iulia appellat. Leōtos oppidū: flumē lycos: palæhyblos: flumen adonis: Oppida byblos: botrys: gycarda: trieris: calamos: tripolis quoniā Tyrii & sidonii & arabii optinēt: orthosia eleutheros cōmē. Oppida zymira: marathos: cōtraq; aradū septē stadiosq; oppidū: & isula du cētis passibus a cōtinēte distās. Regio ī q̄ supradicti desinūt mōtes. Et īteriacētibz capis bargilus mons incipit. Hinc rursus syria desinēte phœnicē. Oppida charne balanea paltos. Gabale pro montorium in quo laodice libera: diopolis: heraclea: charadrus: posidū.

Syria antiochia.

CA. XXI.

Einde promontorium syriæ ātiochenæ. Intus ipsa ātiochia libera: epidaphne cognominata orōte amne diuiditur. In p̄montorio autē seleucia libera pieria appellata.

Cassius mons.

CA. XXII.

Vper eam mons eodē quo alius noīe cassius. Cuius excelsa altitudo q̄rta uigilia oriētem p̄ tenebras solē aspicit breui circumactu corporis diē noctemq; pariter ostendens: Ambitus ad cacumē. xix. mil. p̄. est: altitudo per directū. iiii. At in ora amnis orōtes natus inter libanū & antelibanū iuxta heliopolin. Oppidū rholos: & a tergo portæ: q̄ syriæ appellat īteruallo rholosq; montiū & tauri. In ora oppidū myriandros. Mōs amanus: in quo oppidum bomite. Ipse ab syris ciliciam separat.

Cœlesyria.

CA. XXIII.

Nunc īteriora dicant. Cœle habet apameā marisia amne diuisa. Anazerinog tetrarchia bambicen: quæ alio noīe hierapolis uocat. Syris uero magogibi p̄digiofa. Atargatis: græcis hæc decreto dicta colitur: chalciden cognomiata ad belum: unde regio chalcidene fertilissima syriæ. Et ide cyrretica: irneazates: gidarenos: gabenos: tetrarchias duas q̄ granii comatizæ uocant. Hemisēnos: hylatas: ituræoz gentē: & q̄ ex iis betareī uocant: mariam mitāos. Tetrarchiā q̄ mamīsea appellat: Paradisum: pagras: pinaritas: seleucia: præter iam dictas duas: quæ ad euphrates: & q̄ ad belum uocant. Cardicenses. Reliq̄ at syria habet: exceptis q̄ cū euphrate dicent arethusios: beroenses: epiphanenses. Ad orientem laodice nos: qui ad libanum cognominantur: laucadios: larissæos: præter tetrarchias ī regna descriptas barbaris nominibus decem & septem.

Euphrates.

CA. XXIII.

T de euphrate hoc ī loco dixisse aptissimū fuerit. Oriē ī p̄fectura armēiæ maioris caranitie. Ut p̄didere ex iis q̄ p̄xiē uiderūt Dōitius Corbulo ī mōte aba: Licinius Mutianus sub radicibus mōtis: quē capotē appellat: sup̄ zymarā. xii. mil. p̄. initio pyxirates noīatus. Fluit derzenē primū: mox anetiā: armēiæ regiōes a cappadocia excludēs. Dascūla abest

a zimara. lxxv. M. pass. Inde nauigatur pafionam quinquaginta M. paf. Melitenen cappadocia. xxvii. M. paf. Eligeam armenia. x. M. passu. acceptis fluminibus lyco: arania: arano. Apud eligea occurrit ei taurus mons. Nec resistit: q̄q. xii. M. passu. latitudine perforata paxualens omirram uocant irrumpentem. Mox ubi cornu perfregit: euphraten. Vltra quoque saxosum ac uiolent. arabiam inde leua merorum dictam regionem tricena mensura: dextraq; comagenen determinat. Pontis rami: etiam ubi taurum expugnat: patiens. Apud claudiopolin cappadocia: cursum ad occasum solis agit. Primo hunc illi impugnat: cursum taurus aufert: uictusque & abfessus sibi met alio modo uincit: fractum expellit in meridiem. Ita naturæ dimicatio illa aequatur: hoc eunte quo uult illo prohibente ire qua uelit. A caractis iterum nauigatur quadraginta. M. passu. inde comagenes apud famosata. Arabia supradicta habet oppida edessam: quæ quondam antiochia dicebat: callirhoen a fote notata: charas clade: Crassi nobilis. Iungitur præfectura mesopotamiæ: originem a syris trahens: in qua athemusia: & nicephorion oppida. Mox arabes qui rhetam uocantur. Horum caput singara. A famosatis autem latere syria: marfys amnis influit. Gingla comagenem finit. Merorum ciuitas incipit. Oppida alluuntur: epiphania: & antiochia: quæ ad euphratem uocantur. Item zema. lxxii. M. passu. a famosatis transitu euphratis nobilis. Ex aduerso apameam Seleucus. Idem utriusque conditor ponte iunxerat. Qui coherant mesopotamiæ: rhoali uocantur. At in syria oppida europum: rhapsacum quondam: nunc amphipolis. Arabes scenita: ita feruntur usque uram locum: in quo conuersus ad orientem reliquit: syria palmirenas solitudines: quæ usque ad petream urbem & regionem arabia: felicia appellatae pertinent. Palmira.

CA. XXV.

Almira urbs nobilis situ diuitiis soli & aquis amoenitas: uasto undique ambitu harenis includit agros. ac uelut tetrīs exempta a rerum natura priuata forte inter duo imperia summa romanorum: parthorumq;. Et prima in discordia: cuius semper utriusq; cura. Abest a seleucia parthorum: quæ uocatur ad tigrin: quingentis triginta septem. M. passu. A proximo uero syriae littore ducentis quinquaginta duobus mil. Et a damasco uiginti septem mil. passu.

Hierapolis:

CA. XXVI.

Ropius infra palmira solitudines stellatæ regio est: dictaq; ita hierapolis ac beroea & chalcis. Vltra palmiram quoque & solitudinibus ita aliquid optinet hemelæ: item alatum: dimidio propior petrae q̄ damascus. Aflua huic proxima est. Philisicum oppidum parthorum ad euphraten: ab eo seleuciam dierum decem nauigatio: totidem q̄ fere babylonem. Scinditur euphrates a zeumate. lxxxi. M. pass. circa uicem massilen. Et par te leua in mesopotamiam uadit per ipsam seleuciam: circaq; eam præfluenti ifus tigris. Dexterio: re autem alueo babylonem quondam chaldaee caput petit: medianque permeans. Item quas otrin uocant: distrahitur in paludes. Increuit autem & ipse nili modo statis diebus paulum differens: ac mesopotamiam inundat sole optinente uicissimam partem cancri. Minui incipit in uirgine & leone transgresso. In totum uero remeat in. xxix. parte uirginis.

Cilicia & adiunctæ gentes: pamphilia: isauria: homanadum: pisidia.

lycaonia: taurus mons: lycia.

CA. XXVII.

Ed redeamus ad ora syria: cui proxima est cilicia. Flumē diaphanes: mons crocodilus: portæ amani mōtis. Flumina adricus: pynarus: lycus: sinus iflicus. Oppidū iffos: idē alexandria: flumē chlorus oppidū aegē libe: amnis pyramus: portæ cilicia: oppida mallos: magiros: & itus tarfos. Capī aletii: oppida cassipolis: mōs pos libe: pyramo ipositu: thynos. ze phytii: scile. Amnes faros: cydnus: tarsus liberā urbē pcul a mari fecas. Regio celēdritis cum oppido. Locus nympeum: soloe cilicia: nūc poimpeopolis: adana cithra: pinara: pedalie: halix arsinoe: tabe: doriō. luxtaq; mare corycos: eodē noie oppidū & portus & specus. Mox flumen canlica dnus. Promōtorū sarpedō: horrida holme Myle. pmonitoriū & oppidū Veneris: quo pxiē cyprus isula. Sed & i cōtinēte oppida myāda: anēuriū: coraceiū: finisq; atiquus cilicia: melas amnis. Intus at dicēdi anazarbeni: q̄ nūc casaragustai: castabala: epiphāta: q̄ ātea eniādos: eleusa iconiū. Seleucia supra amnē calicadnū tracheotis cognōie a mari libet: ubi uocabatur orania. Præ terea itus flumina liparis: bombos: paradifus. Mons ibarus. Cilicia: pamphiliam omnes iūxere ne uel cara glecta gēte isaurica. Oppida eius itus isaurica: clybanus: lalasis fluius: decurrit: hic aut ad mare anemurie regione supradicta. Simili modo oisbus: qui eadem composuere ignorata est cōtermia illi gēs homonodū: quorum itus oppidū homona. Cætera castella. xlii. inter aspera conualles

uel oppida

uel cara
drius

latent. Insident uerticē pifidiz quōdam folymi appellati: quorum colonia cæfareæ: eadem antiochia. Oppida orōnda: ſagaleſos. Hos includit lycæonia in aſiaticam iuriſdictionem uerſa: cū qua conueniunt philomeliſenſes: tymbriani: leucolithi: pelteni: thyrifſes. Datur & tetrarchia ex lycæonia: qua parte galatiæ cōtermina eſt: ciuitatum. xliii. urbe celeberrima iconio. Ipſius lycæonia celebrantur therbaſa in tauroridæa in conſinio galaciæ atq; cappadociæ. A latere autem eius ſuper pamphylia ueniunt thracum ſoboles milyæ. Quorum aricanda oppidum: pamphylia ante moſopia appellata. Mare pamphylum cilicio iungitur. Oppida eius ſidæ: & in monte aſpēdū plantaniſum: perga. Promontorium leucolla. Mons ſardemyſus. Amnis eurymedon iuxta aſpēdum fluens cataraſtes: iuxta quem lynceſus & olbia. Vltimaq; eius oræ phæliſi: iunctum ei mare lycium eſt: genſq; lycia unde uafus ſinus. Taurus mons ab eoſ ueniēs littoribus chelidonio promontorio diſterminatur. Immenſus ipſe: & innumerarum gentium arbitet: dextero latere ſeptrionālis: ubi primum ab indico mari exurgit: leuo meridianus: & ad occaſum tendens: mediamq; diſtrahens aſiam: niſi opprimētī terras occurrerent maria. Reſilit ergo ad ſeptriones: ſe xulq; immenſum iter quærit: uelut de induſtria rerum natura ſubinde aquora opponente: hīc phœnicum: hinc ponticum: illinc caſpium: & hyrcanium: contraq; mæotium lacum torquetur. Itaq; coſiſus inter hæc clauſtra: & tamē uictor flexuoſus euadit uſq; ad cognata riphæorum mōtiū fuga numeroſis noſibus: & nouis quocunq; incedit inſignis. Imaus priā parte dictus: mox edi gis paropanſus: circius: cābades: pharphariades: cohattras: orees: oroes: nyphates: thaurus: Atq; ubi ſe quoq; exuperat caucāſus: ubi brachia emittit ſubinde tentanti maria ſimilis ſarpedō: coraceſus: catragus: iterumq; taurus etiam ubi dehiſcit: ſeq; populis aperit: portarum tamen nomine unitatem ſibi uendicans: quæ alibi armenicæ: alibi caſpiæ: alibi ciliciæ uocantur. Quin etiam conſractus effugiens quoq; maria plurimis ſe gentium nominibus hinc & illinc implet: & a dextera hyrcanius: caſpius: a leua pariedrus moſchicus: amazonicus: coraxicus ſcythicus appellatus. In uniuerſum uero græcæ ceraunius. In lycia igitur a promontorio eius oppidum ſeruena: mōs chimæra noctribus flagrans: ephēſium ciuitas: & ipſa ſæpe flagrantibus iugis. Oppidum olympus ibi fuit: nunc ſunt montana gage: corydalla: rhodiopolis. Iuxta mare lymira cū amne: in quē aricandus inſiuit: & mons maſſycitus: andria ciuitas myra: oppida apye: & antipelloſus: quæ quōdam habēſus atq; in reſeſſu phellus. Deinde phyræ. Itemq; xanthus a mari. xv. M. paſſ. ſumen que eodem nomine. Deinde patara: quæ prius pataros: & in monte ſidyra. Promontorium tragus. Vltra p ſinus prior. Ibi pynara: & in quam lycia finit telmeſus. Lycia quondam ſeptrūaginta oppida habuit: nunc triginta ſex habet. Ex his celeberria præ ſupradicta canas: cadia: ubi laudafœnium nemus. Pedalia choma præfluente. Edeſa cyaneæ: candialis: amelas: noſcopium: clote lendus. Comprehēdit & in mediterraneis cabaliā: cuius tres urbes: oenanda: balbura: bubona Telmeſo. Aſiaticū mare ſiue carpatiū: & q̄ pprie uocat aſia: duas eā partes Agrippa diuiſit. Vnā excludit ab oriente phrygia & lycæonia: ab occidente ægæo maria meridie ægyptio: a ſeptrione paphlagonia. Huius longitudinem. cccclxx. mil. paſ. Latitudinem. ccc. mil. ſecit alteram de terminauit ab oriente armenia minore: ab occidente phrygia lycæonia pamphylia: a ſeptrione prouincia pontica: a meridie mari pamphylia. Longa. d. lxxv. mil. paſ. Lata. cccxxv. mil. In proxima ora caria eſt: mox ionia. Vltra eam æolis: media doride. Circūfunditur mari utroque latere ambiente. In ea promontorium pedalium. Amnis glaucus deferens telmeſſum. Oppidum dala cyria fugitiuorum. Flumen axon: oppidum calynda.

Indus fluuius.

CA. XXVIII.

Minis indus in cybatarum iugis ortus recipit. lx. perennes fluuios: torrētes uero amplius centum Oppidum caunos liberum: dein pynros. Portus creſſia: quo rhodus in ſula paſ. xx. M. Lacus loryma. Oppida thyſanufa: paridiō: larimna. Sinus tymnias. Promontorium aphrodiſias. Sinus ſchoenus. Regio bubaffus. Oppidū fuit acanathus: alio nomine dulopolis. Eſt in promontorio gnidos libera: triopia. Deinde peguſa eſt ſtadia appellata. Ab ea doris icipit: ſed prius terga. Et mediterraneas iuriſdictiones indicat ſe conueniat. Vnā appellatur cybatica. Ipſum oppidū phrygia eſt cōueniunt eo. xxy. ciuitates.

Laodicea: apamea: ionia.

CA. XXIX.

Eleberria urbs laodicea ipſita eſt lyco flūini latera alluētibus aſopo & caproa appellata prio diopolis: deī rhoas. Reliqui in eo cōuenti: quos nominare non pīgeat hydre litæ: teniſones: hieropolitæ. Alter conuentus a ſynnada accipit nomen. Conueniunt lycæones: appiani: cercopenti: dorylai: mudæ: iuliſes: & reliq; ignobiles ppi. lxx. Tertius. apamea

uadit: añ appellatâ celenas: deî cibothon. Sita est î radice môtis signâ: circûfûsâ marîsya: obrima:
 orga: fluminibus in mæandrum cadentibus Marîsya: ibi creditur ortus: ac paulo mox cõditus:
 ubi certauit tibiârum cantu: cû Apolline, Aulocrenes ita uocatur conuallix. x. mil. paf. phrygiâ:
 ab apamea petentibus. Ex hoc cõuentu deceat nomînare metropolis: dionyfopolis: euphor:
 benos: acmones: peltenos: filuanos: Reliqui ignobiles. ix. Doridis finu leucopolis: amaxitos:
 eleufis: & eutene. Deîde cariz oppida piatû: euthana: halyarnafus: sex oppida contributa ei fûr
 a magno Alexandro tagele: sub deî medmafâ: uraniû: pedafum: telmeffum. Habitatur inter duos uel eleus
 finus ceramicum: & iafum inde mindos: & ubi fuit palemindus: nariâdus: neapolis: caryâda: ter:
 mera: libana: bargila: & a quo finus iafus: oppidum iafus Caria interiorum nomînû fama pñitet.
 Quippe ubi fuit oppida mylafâ libera antiochia: ubi fuere femetethos: & chranaos: oppida: nûc
 eam circûfufiunt mæander & moffinus. Fuit in eo tractu & mæandropolis. Est eumenia cludoi
 flumini appofita. Glaucus amnis: lyfias oppidû: & orthesia: berecynthus tractus: uylatralis: eadẽ
 euanthia: & feleucia: & antiochia dicta. Alluitur eudone amne: perfunditur thebaide. Quidam
 ibi pigmæos habitaffe tradunt: Præterea funt thydonos: pyrrha: eurome: heraclea: amyzon: ala:
 banda libera: quæ conuentum eum cognominauit: Stratonice: alinda libera: hynidos: ceramus:
 troceue: phorontis. Longinquiores eodem difceptant foro orthronienfes: halydienfes: feu hip:
 pini: xyftrani: hydifenfes. Apolloniata: trapezopolita: aphrodienfes liberi. Præter hæc cofcitus:
 harpafa appofita fluuiio harpafio: quo & trallicon: cum fuit: alluebatur. Lydia autem perfufa fle:
 xuofi amnis mæandri recurfibus fuper ioniam procedit: phrygiæ ab exortu folis uicina: ad feptẽ
 leufis myfiae: meridiana per carian amplectens: meonia añ appellata. Celebratur maxime firdi:
 bus in latere tmoli montis: qui ante tmolus appellabatur uitibus confitus: ex quo profuente pa:
 ctolo eodemq; chryforhoa ac fõte tarne a meoniis ciuitas ipfa hyde uocitata est: clara ftagno gy
 geo. Sardiâna appellatur nunc ea iurisdicção. Cõueniuntq; in eam extra prædictos macedones: cad
 ueni: loren: philadelpheni: & ipfi in radice tmoli cogamo flumini appofiti. Meoni: tripolitani.
 Idem & antoniopolitæ mæandro alluunt. Apollõherita: myformolite: & alii ignobiles. Ionia
 ab iafio finu incipiens: numerofo ambitu littoq; flectitur. In eam primus finus bafilicus. Poffide:
 um promõtorium: & oppidû: oraculum brancidage appellatum. Nûc diuime Apollinis a littofo
 ftadiis. xx. mil. Et inde. c. lxxx. mil. miletus ioniz caput. l. elegeis ætea & phytia & anactoria no
 miata: fuper. lxxx. urbiûm per cûcta maria genitrix: nec fraudanda ciue Cadmo: qui primus pro
 faicam orationem cõdere inftituit. Amnis mæander ortus est lacu in môte aulocrene: plurimifq;
 affufus oppidis: & repletus fluminibus crebris ita finuofus flexibus ut fæpe credat reuertî. Apa
 menam primûm peruagatur regionem. mox eumeneticam: ac dein bargyliticos campos: poftre
 mo cariam placidos: omnesq; eos agros fertiliffimo rigâs limo. Ad decimum a milero ftadiû le
 nis illabi f mari. Inde môt latinius. Oppida heraclea. Môtis eius cognomine cariz myus qd pri
 mo cõdidiffie iones narrantur atheis profecti: naulocum: priene. In ora quæ trogilia appellantur
 gelfus amnis Regio omnibus ionibus facra: & ideo panioia appellata. Iuxta fugitiuis cõditû (uti
 nomen inditio est) phygela fuit: & marathesium oppidum. Supra hæc magnesia mæandri cogno
 mine infignis a theffalica magnesia orta. Abest ab ephefo. xv. M. paf. Tralibus eo amplius. ccc. M
 antea theffalocæ & androlitia nominata & littori appofita. Derafidas ifulas fecum fubftulit ma
 re: intus & tyana alluitur: & lyco pelopæa: aliquando & euhippia cognominata: in ora autem ma
 thium: ephesus amazonum opus multis ante expetita nomînibus. Alopes cum pugnatum apud
 troiam eff: mox ortygia: & morges: uocata est & fmyrna cognomine trichia & hemonion & pre
 lea. Attolitur monte pione. Alluitur caystro in cylvianis fugis orto: multoq; amnes defertẽt &
 ftagnum pegafæum: quod phirites amnis expellit. Ab iis multitudo limi est: qua terras propagat:
 mediufque iam campis fyrie infulam adiecit. Fons in urbe callippia templum Dianæ complex:
 E diuerfis regionibus duo felinutes. Ab ephefo mathium aliud colophoniorum: & intus ipfa
 colophon: halefo affluente. Inde Apollinis clariû fanû lebedos fuit: & notû oppidû. Promontori
 um cyreneum: mons minas. ccl. mil. paf. excurrens: atque in continetibus campis refidens. Quo
 in loco magnus Alexander interdicti planitiem eam infferat. vii. mil. d. paf. longitudine: ut duos
 finus iugeret: erythrafq; cû mimâte circûfideret. Iuxta eos fuerûnt oppida pteleon: helos: doryo:
 nûc è aleo. Fluuius corineon. Mimantis promontorium: elazomenæ: pertheniæ: & hippichyto
 phoria appellatæ cum infulæ effent. Alexander idem per duo ftadia continetî adnexuit. Interie
 re itos daphnus & harmefia: & fiphilû qd ante tatalis uocabat caput mæoniæ: ubi nûc eff fla
 gnû fale ob id & archeopolis fubftituta fipilo: & idẽ illi colpe & huic lebede regrediētibus. In

de abest. xii. mil. pas. ab amazone condita: restituta ab Alexádros. In ora smyrna amne melete gau dens non procul orto: montes asiæ nobilissimi in hoc tractu fere explicant sem: mastusia a tergo smyrnæ & thermeris olympi radicibus iunctus. Is in dracone definit: draco in tmo: tmo: in cadmo: ille in tauro. A smyrne hermus amnis: campos facit: & nomini suo adoptat. Oritur iuxta dorilaû phrygiæ ciuitatem: multosq; colligit fluuios: inter quos phrygem: qui nomine genti da to: a caria eam determinat: hyllum & cryon: & ipsos phrygiæ: mesia: lydiæ amnibus repletos. Fuit in ora eius oppidum temnos: nunc in extremo sinu smyrne theseopolis oppidû. Leuce dein promotorium quod insula fuit: finisq; ioniæ. Smyrneû cõuentû magna pars æoliæ: quæ mos dice tur: frequetatur: præterq; macedones hyrcani cognominati: & magnetes. A sypillo uero ephesû alte rû lumen asiæ remotiores cõueniunt: cæsarienses: metropolitæ cilbiani inferiores: & superiores mysomacedones: mastauraenses: brullitæ: hypæpeni: dioshieritæ.

Ephesis: æolis: troas: pergamus.

CA. XXX.

Æolis p̄xima est quondâ mysia appellata: & quæ hellefōto adiacet troas. Ab ea pho cea: canicius portus: dein fuerat larisia: & cyme: myrine: quæ sabastopolim se uocat: & intus ægæ atralia post edæ: neontichos: temnos. In ora autem titanus amnis: & ciuitas ab eo cognominata. Fuit & grynia: nunc tantû portus soli insula appræhenfa. Oppidû elæa: & ex mysia ueniens caicus amnis. Oppida pitane canaius amnis. Intercedere cane lysimachea: atarneæ: carene: cisthene: cilla: cocylum: thebe: alytre: chrysa: palefcephis: gergithos: neandros: nunc est per perene ciuitas. Heracleotes tractus. Coryphas oppidû. Amnis gryliosolius. Regio aphrodisias: q̄ ante politiceorgas: Regio scepsis. Flumen euenû: cuius in ripis intercedere lytnessos & mileros: In hoc tractu ida mons. Et in ora quæ sinû cognominauit & cõuentû adramytteos olym pedafus dicta: Flumina alytron: cormalos: cryanos: alabastris: hieros: ex ida. Intus mōs gargara: eodẽq; no mine oppidû. Rursus in littore antádros edonis prius uocata: deinde cymeri & alyos: eadẽ apol lonia. Fuit & palamediu oppidû. Promontoriû lectû determinas æolida & troada. Fuit & poly media ciuitas: & chrysa: & larisia alia: zimintiu tẽplum durat. Intus colone intercidit deportata adramiteum negocia: apolloniata arhindaco amne erefii miletopolitæ: pemanetii: macedones. aschylacæ: polycnæi: pionia: cilices: mandagandeni: misani: abretteni: & hellefōti appellati: & alii ignobiles. Troadis primus locus amaxitus: dein cebrenia. Ispag: troas ætignia dicta: nũc alex andria colonia romana. Oppidû nee. Scamander amnis nauigabilis: in pmōtorio quoddâ sigæu oppidû. Dein portus achæop: in quẽ ifluxit xáthus limeonti iunctus stagnûq; prius facies. Palæ scamáder. Cæteri Homero celebrati rhesus: heptaporus: acresus: rhodius uestigia nõ habet. Gra nicus diuerso tractu in p̄ponta diuit. Est tamen & nũc scamandria ciuitas pua. Ac mille q̄ngẽ tis passibus remotû a portu illi immune: unde ois regẽ claritas. Extra sinum sunt rhetæa littora rhetæo & dardanio: & arisæ oppidis habitata. Fuit & achilleon oppidû iuxta tumultum Achillis cõditû a myrilenæis: & mox atheniensibus: ubi classis eius steterat. In sigæo fuit & æantion rho diis cõditû: in altero cornu Aiæ ibi sepulto. xxx. stadiorû intervallo a sigæo & ipso in statione classis suæ. Supra æolida & partẽ troadis in mediterraneo est: quæ uocatẽ teutrania: quâ mysi an tigtus tennere. Ibi caicus amnis iã dictus oris. Gens ampla per se: et cû totû mysia appellaret. In ea pionia: andera: idale: stabulû: conisium: tegiû: balcea. Tiare: teutranie: maris: hali: ferne: lycide: partheniû: thymbre: oxio: pi: lygdanû: apolonia: lōgeq; clarissimû asiæ pergamû: qd̄ inter meat si lenus: præfuit cetius pfusus pin dāso monte. Abest haud p̄cul elea: quâ in littore diximus. Perga mæ uocatẽ eius tractus iurisdictio. Ad eã cõueniunt thyatirẽ: mygdões arimosi: bregmētēni: hie rocomitæ: p̄perẽ: tyareni: hydropoliẽsis: hirmatopolitæ: atralenes: p̄atæfēs: apolloniẽsis: aliæq; ihonoræ ciuitates. A rhetæo dardaniû oppidû paruum abest ita. lxx. mil. Inde. xviii. mil. pmōto rium trapeze. Vnde primum concitat se hellefōntus. Ex asia interisse gentes tradit Eratosthe nes: solymog: lelegum: bebbrium: colycantiorum: trep̄edog. Isidorus arimosi: & capretas: ubi sit apamea condita a Seleuco rege inter ciliciam cappadociam: cataoniam: armeniam. Et quoniam ferocissimas gentes domuisset: initio dameam uocatam.

Insulæ ante asiam: paphliû mare: cyprus: rhodus: samus: chiüs.

CA. XXXI.

Insulæ ante asiam: prima est in canopico hostio nili a Canopo Menelai gubernato re (ut ferunt) dicta. Altera iuncta ponte alexandria colonia Cæsaris dictatoris pharus: quondâ diei nauigatione distans ab ægypto: nunc e turri nocturnis ignibus cursum nauiu regens. Nāq; fallacibus uadis alexandria tribus oso adif alueis maris: tegamo: possidonio: tauro. In phœniceo deinde: mari est ante ioppe: paria. Tota oppidum i qua obiecta beluæ An.

uel adæ

uel carefus

dromedam ferūt: & iam dicta arados: inter quam & cōtinentē. l. cubita alto mari (ut auctor est Mutianus) e fōte dulcis aqua tubo coriis factō usq; ad uadum trahitur. Pamphiliū mare ignobilis insulas hēt. Cilicium ex qnq; maximis cyprū ad ortum occasumq; ciliciae ac syriae obiectā quondā nouē regnōz sedē. Huius circuitū Timosthenes. ccccxxix. mil. d. prodidit. Sidorus. ccc lxxv. M. Longitudinē inter duo p̄mōtoria dinareta: & acamanta: quod est ad occasū Artemidorus. clxii. d. Timosthenes. cc. uocat ātea acamātida. Philonides caestini. Xenagoras & apseliā: & amathusiā: & macariā. Aethyomus criptō: & coliniā. Oppida in ea. xv. paphos: palaeopaphos: curias: cithium: corinæum: salamina: amathus: lapetos: soloe: tāma: us: epidage: chytrai: asinoe: carpasū: golgoe. Fuere & ibi cynyria: mariū: idaliū. Aest ab anemurio ciliciae. l. p. Mare quod p̄tēdit uocat aulona cilicium. In eodē situ elausa insula est: & quartuor ante p̄mōtoria. Ex aduerso syriae clides: rursumq; ab altero capite stiria. Cōtra neāpaphaū hierocepia. Cōtra salaminā salame. In licio autē mari illyris: telādros: attalebuffa. Cypriae tres steriles: & dionysia prius caretha dicta. Deinde contra tauri p̄mōtoriū pestiferā nauigantibus chelidonia. Toridē ab iis cum oppido leucolla: pactya: elisia: nymphalis: meris megista cuius ciuitas iterit. Multae deinde ignobiles. Sed cōtra chimera: dolichistae: chiroglyti: crambussa: rhogatenagora. viii. mil. pas. daedaleon dūe cyrieon: tres strongylae: & cōtra sidyma antiochia: glaucumq; uersus amnē Iesufarmis didyme: helbo: cope: aspis: & in qua oppidum iterit telādria: proximaq; cynorodossia. Sed pulcherrima & libera rhodos circuitu. cxxv. mil. p. Aut si potius Sidoro credimus. ciii. habitata urbibus: lido camyros: ialyos: nunc rhodo. Distat ab alexandria aegypti. d. lxxviii. M. ut Sidorus tradit. Vt Eratosthenes. cccclxix. M. Vt mutianus. d. a cypro: clxvi. Vocitata est antea ophiusa: alteria: aethrea: trinacria: corymbia: possia: a tabyria ab rege. Deinde macria & oloessa. Rhodiorum insulae carpatūs: quae mari nomen dedit. Caros duae calymnae scyros distans ab gnido. xii. Mil. d. porphyris antea dicta. Et eodē tractu media inter rhodum gnidumq; syme. Cingitur. xxxvii. mil. d. Portus benigne praebet octo. Praeter has citra rhodum cyclobs tergamon: cordysa: diabethae: iiii. Hāmos: calche cum oppido seutlusia: martheusa: dymastos: p̄gne: & a gnido ciferusa: therio: archia: calydnā: cū tribus oppidis nouiustiro: mēdetero: & marcoñeso. Oppidū cerainus. In cariae ora quae uocant argiae numero. xx. ethecusa: lepsia: leros. Nobilissima uero in eo sinu co ab halycar: nasos: xv. pas. distans circuitu. c. Mut plures existimant merope uocata coeant Staphylus: meropis ut Dionysius: dein nymphaea. Mons ibi priōn & nisyron. Abruptam illi putant quae porphyris antea dicta est. Hinc carianda cū oppido. Nec procul ab haticarnaso pidofus. In ceramico autē sinu priapōnnesos: hipponesos: psyra: mya: lampsa: emindus: passila: crusa: pyrthe: spsiusa: melanop: paulū: a cōtinentē distans: quae uocata est cynēdopolis: probrosi ibi relictis a rege Alexandro. Ioniae ora aegaeas & corseas habet: & icaron: de qua dictum est. Ladē: quae prius late uocabatur: atq; inter ignobiles aliquot. Duas camelidas mile to: uicinas: mycalem: trogalias: tres pylidis: argennon: scandalion: famon liberam circuitu. lxxxvii. mil. d. Aut ut Sidorus. c. partheniam priamū appellatam. Vt Aristoteles tradit: postea driuam: dein anthemusam. Aristocritus adiicit melam phyllū: dein cyparissam. Ab parthenio arufam: stephanē. Amnes in ea imbratus: chefus: ibethes. Fontes eucarto: leucothea. Mons cerceius. Adiacēt insulae rhypara: nymphaea: Achillea. Pari clari: ritate ab ea distat. xciii. mil. pas. cū oppido chios libera: quā ethaliā Ephorus p̄sico nomie appellat. Metrodorus & Cleobolus chiam a Chione nympha: aliqui a nite: & macri & pityusam. Mōtem hēt pillineū. Marmor chium: circuitu. cxxv. M. pas. colligit ut ueteres tradidere. Sidorus. lx. M. adiicit. Posita est inter samū & lesbū. Ex aduerso maxime erythrarum. Finitime sunt thalusa: quā alii daphnusam scribūt. Oenuisse laphites: eurianassa: arginusa: cū oppido. Iā hae circa ephesum: & quae Pisi strati uocantur: anthinae: myonnesos: clareusa: in istagora: oppida iteridē. Poroselene cū oppido: cercie: halene: cōmōe: illeria: lepsia: & resperia: procusē: bolbule: pheate: priapos: syce: melanene: enares: istusa: pela: drymusa: anhydros: stoelos: sicusa: marathusa: pile: peritheusa: mulrae: ignobiles: Clara uero in alto teos cū oppida: chio. lxxi. m. d. Tātūde ab erythris. Iuxta smyrneā sūt pisterides. Cateria: alopece: leusa: bachia: pyrtira: myōñesos: megale. An troada ascaniae plateae tres. Deī lamiae plitaniae: duae plateae: scopelos: gerde: artheidō: celae: lagusa: didyma. Clarissima autē lesbos a chio. lxx. mil. p. Hermete: & lassia: pelagia: regira: aethiopiae macaria appellata fuit nouem oppidis inclya. Ex iis pyrria hausta est mela. Arisbe terrae motu subuersa. Antissiam methymna traxit in seipsā octo urbibus asiae. xxxvii. mil. pas. uicina. Et agademe obicit: & hiera. R. estant ereson: pyrria: & libera mytilenae amnibus. l. portēs. Tota insula circuitur (ut Sidorus) clxvii. mil. pas. Vt ueteres. cxcv. mil. Mōtes habet lepthymnum: ordynum: maciystum: ereo

nem:olympum. A proxima continente abest. vii. mil. d. paf. Infulæ appofitæ ſcandalion:leucæ.v. Ex his cydonea cū fonte calido. Argenuſſiæ. iiii. p. diſtant. Dein pheluſa pedna. Extra helleſpontum aduerſo ſigæo littori adiacet tenedus:leucophrys dicta: & phœnice: & lyrneſſos. Abest a leſbo. lvi. mil. paſſu. A ſigæo. xii. mil. d.

Helleſpontus:myſia:phrygia:galatia:nicea:bithynia:boſphorus: CA. XXXII.

ul' artargel

Mpetum deinde ſumit helleſpontus:& mare incumbit uorticibus:limitem fodiens: donec aſiam abrumpat europæ. Promōtorii id quod appellauimus trapezam ab eo x. mil. paf. ad abydu oppidū:ubi anguſtiæ ſeptem ſtadiog. Deide percore oppidū: & lampſacū antea ptyuſſa dictum. Parium colonia quæ Homerus adraſtiam appella uit. Oppidum priapos:amnis ælepus:zelia propontis:ita appellatur ubi ſe dilatat mare. Flumen granicum:artace portus:ubi oppidū fuit ultra infulam:quæ cōtinenti iunxit Alexāder. In qua oppidum mileſiorū cyzicū antea uocitatum:arctonneſus:& dolionis:& dindymis:cuius a uertice mons dindymis. Mox oppida placia:anacos:ſcy lace:quoꝝ a tergo mōs olympus myſus dictus: Ciuitas olympena. Amnes horiſius: & rhyndacus:ante lycus uocatus. Oriſ in ſtagno artynia iuxta miletopolim. Recipit maceſton & pleroſq; alios. Aſiam bithyniamq; diſterminans. Ea appellata eſt cronia:dein theſſalis:deinde.malianda:& ſtrymonis. Hos Homerus halizonas dixit:quando præcingitur gens niari. Vrbs fuit immenſa attuſa nomine:nunc ſunt. xv. ciuitates: inter quas gordiu:come:quæ iuliopolis uocatur:& in ora daſcylos. Deinde flumen gebes:& intus elgas oppidum:quæ germanicopolis:alio nomine boſſcoete:ſicut apamea quæ nunc myrlea. Colophoniorum flumen ethelecanticus troadis finis:& myſiæ initium. Poſtea finis in quo flumen aſcanium:oppidum bryllion:amnes hylas:& cios cum oppido eiufdem nominis:quod fuit emporium non procul accolentis phrygiæ a mileſiis quidem cōditum. In loco tamen qui aſcaniæ phrygiæ uocabatur. Quapropter non alibi aptius de ea dicitur. Phrygia troadi ſuperiecta populifq; a promontorio lecto ad flumen celeum prædictis ſeptentrionali ſui parte galatiæ contermina:meridiana lycœniæ:pyſidiæ:mygdoniæ:ab oriente cappadociam attingit. Oppida ibi celeberrima præter iam dicta ancyræ:andria:celene:coloſſe:carina:coticon:cerane:iconium:mideum. Sunt autem res trāſſiſſe ex europa Myſas & Phrygos:& Thynos a quibus appellantur myſi:phryges bithyni. Dicendum ſimul uidetur & de galatia quæ ſuperpoſita agros maiori ex parte phrygiæ tenet. Caputq; quondam eius gordium. Qui partem eam inſedere gallorum toliſtobogi & uoturii:& ambrati uocantur:qui meoniæ & paphlagoniæ regionem. Trogum præſtendit cappadocia a ſeptentrione & ſolis ortu:cuius uberrimam partem occupauere teſtoſages:& teutobodiaci. Et gentes quidem hæ. Populi uero ac tetrarchiæ oēs numero. cxcv. Oppida teſtoſagam ancyræ:trogmogæ tauium:tolitobagorum peſſinus. Præter hos celebres attalenſes:alaſenſes:commenſes:didymenſes:hieronenſes:lyſirenæ:neapolitani:œandenenſes:ſeleucenſes:ſebaſteni:timoniacenſes: thebiſeni. Attingit galatia & pamphilæ carbaliam & mylias:qui circa barin ſunt:& cyllanticum & orondicum:pyſidiæ tractum. Item lycœniæ partem obigenen. Flumina ſunt in ea præter iam dicta ſan gariū:& gallus: a quo nomen traxere matris deū ſacerdotes. Nūc reliqua in ora a Cio intus & bithynia prufa ab Hannibale ſub olympo cōdita. Inde nicea. xxv. mil. paf. interueniente aſcanio lacu. Deinde nicea in ultimo aſcanio ſinu:quæ prius olbia. Et prufa item altera ſub hippio monte. Fuere pythopolis:parthenopolis:coriphanta. Sunt in ora amnes eluiſ:bryazon:plareneus:areus: iſſros:gendos:qui & chryſorrhoas. Promontorium in quo megarie oppidum fuit. Inde craſpedites ſinus uocabatur:quoniam id oppidum uelut in lacinia erat. Fuit & aſtacus:unde & ex eo aſtacenus idem ſinus. Fuit & lybiſſa oppidum:ubi nunc Hannibalis tantum tumulus:& in intimo ſinu nicomedia bithyniæ præclara. Leucas promontorium:quo ſcluditur aſtacenus ſinus a nycocomedia. xlii. mil. quingentiſ paſſibus. Rurſus coeuntibus terris anguſtiæ pertinentes uſq; ad boſphorum thracium. In iis chalcedon libera a nycocomedia. lxxii. quingentorum proceras ſ ante dicta: dein compuſa. Poſtea cæcorum oppidum:quod locum eligere neſciſſent: ſeptem ſtadiis diſtans a bizantio tanto ſoliciore omnibus modis ſede. De cætero intus in bithynia colonia apamena:agrippenſes:iuliopolitæ:bithyniæ. Flumina ſyriū:lapiſias:pharmicas:alces:crynys: lyleus:ſcopius:hieras:qui bithyniam & galatiam diſterminat. Ultra chalcedona:deinde chryſopolis fuit. Deinde nicopolis: a qua nomē etiānum ſinus retinet. In quo portus azari. Deinde nau locium promontoriū eſtiæ templum Neptuni. Boſphoros quigentorum paſſuum intervallo aſiam europæ iterum auferens abeſt a chalcedone. xii. mil. d. paf. Inde fauces primæ. viii. mil. ccl. p. ubi boſphoropolis oppidum fuit. Tenet oram omnem thyni: interiora bithyni. Finis aſiæ eſt po

uel amyçi

pulorumq; cclxxii. mil. qui ad eum locum a fine lyciæ numerantur. Spatiū helleſponti & pontidis ad boſphorū thraciū. clxxviii. mil. paſ. diximus. A chalcedone ſigæum lſidorus: cccxii mil. d. paſ. Inſulæ in propontide ante cizicū elaphoneſus: uñ cizicenū marmor: eadē neuris: & p connefus dicta. Sequuntur ophiuſi: acāthus phœbe: ſcopelos: porphyriane: halone cū oppido delphace: polydora artacæon cū oppido. Eſt & contra nycomediam demōneſes. Itē ultra heracleā aduerſa bithyniæ: thynias q̄ barbari bithyniā uocēt. Eſt & ātiochiæ & ſtra fauces rhyndaci beſicos. xyiii. m. p. circuitu. eſt & elazæ: & duæ rhodiuiſiæ: ierebiſthus: megalæ: chalcitus: pithyodes

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER SEXTVS PRAEFATIO.

CA. I.

ONTVS: EVXINVS ANTEA ABINHOSPITALI FERITA te anexos appellatus eſt: peculiari inuidia naturæ ſine ullo ſine in dulgentis auuiditati maris. Et ipſe in europam aſiamq; ſuinditur: Non fuerat ſatis oceano ambiſſe terras: & partem earum aucta inanitate abſtuliffe. Non irrupiſſe fractis montibus: calpeq; aſiæ aulſa multo maiora abforbuiſſe q̄ reliquerit ſpatia. Non per helleſpontum propōrta inſuſdiſſe: iterum terris deuoratis. Abſophoro quoq; in aliam uſtitatem panditur nulla ſacietate: donec expatianti lacus amæoti rapinam ſibi iungant. Inuitis hoc accidiſſe terris iditio ſunt tot anguſtiæ: atq; tam parua naturæ repugnātis interualla: ad helleſpontum octingentorum. lxxv. paſ. ad boſphoros duos: uel bubus meabili trāſitu. Vnde nomen ambobus:

& tanq̄ in diſſotiatione germanitas cōcors. Alitū quippe canrus: canumq; latratus inuicem au diuntur. Vocis etiam humanæ commertia inter duos orbes manente colloquio: niſi cum idipſum auferunt uenti. Menſuram ponti a boſphoro ad mæotium lacum quidem fecere. xliii. xxxviii. mil. d. paſ. Eratoſthenes. c. minorem. Agrippa chalcedone ad phaſin. x. mil. Inde boſphorum cimerium. cclx. mil. Nos interualla generatim ponimus comperta in noſtro æuo: quando etiam in ipſo ore cimmerio pugnatum eſt. Ergo a faucibus boſphori eſt amnis rhebas: quem aliqui rheſum dixerunt. Deinde piſillis. Portus calpas: Sangaris fluuius ex inclytis. Oritur in phrygia: accipit uafſos amnes: inter quos tembrogium & gallum. Et idem ſangarius a pleriq; dictus coralius: a quo ſcipiunt mariādini ſinus: oppidumq; heraclea celeceno flumini appoſitū. Ab eſt celceno uel lyco

dopiles: callichorum fonantes. Oppidum Tium ab heraclea. xxxviii. mil. paſ. Fluuius Bilæus.

Gens paphlagonum: & cappadocum.

CA. II.

Ltra quē gens eſt paphlagonia: quam pylæmeniam aliqui dixerunt: incluſam a tergo galatia. Oppidum maſtya mileſiorum: deinde cromna. Quo loco henetos aditici Nepos Comeliuſ: a quibus in italia ortos cognomies eorum uenetos credi poſtulat. Seſamum oppidum quod nunc amaſtris. Mons cytorus a Tio. lxiii. mil. paſ. Oppida Cimolis ſtephane. Amnis parthenius. Promontorium carambis uafſto excuſu ab eſt a ponti hoſtio. cccxv. mil. paſ. uel ut aliis placuit. ccl. mil. Tantundem a cimmerio: aut ut aliqui maluerit. cccxii. mil. d. Fuit & oppidum eodem nomine: & aliud inde armine nunc eſt colonia ſinope pte ria a cytoro. clxiii. flumen uaretum. Gens cappadocum. Oppidum gaziura & gazælum. Amnis, halys a radicibus tauri per cataoniam cappadociamq; decurrens. Oppida gangre cariſſa inde Amyſum liberum a ſinope. cxxx. mil. paſ. Eius ſidemq; nominis ſinus tanti reſceſſus: ut aſiam penin ſulam faciant: ducentis milibus paſ. ut amplius: per continentem ad iſticum ciliçiæ ſinum. Quo in omni tractu proditur tres tantum gentes græcas iure dici doricam: ionicam: æolicam: ceteras barbarorum eſſe. Amyſo iunctum fuit oppidum eupatoria a Mithridate conditum. Viſto eo pompeſopolis utrūq; appellatum eſt.

Cappadocia.

Ca. III.

Appadocia itus habet coloniā Claudii Cæſaris archelaidē: quā pfluuit halys. Oppida comana: qd ſarus: neocaſariā: qd lycus: amaſiā: qd iris. In regiōe hac gazacena i colo pe na a uero ſabaſtam & ſabaſtopolin. Hæc parua: ſed paria ſupradictis. Reliqua ſui pte habet melitā a Semiramide conditam haud pcul euphrate. Diocaſariā: tianā: caſtaliā: megalō-

c ii

polin:zelam.Et sub monte argæo mazacam:quæ themisfira:nunc cæsarea nominatur. Cappa-
docia: ps præta armenia: maiori melitene uocat: cõagenæ cataonia: phrygia: garfauritis: fargau-
rafane cãmanene: galatia: morimemi: ubi differtiat eos cappadox anis: a quo nomẽ traxere : æta
leucosyri dicti. A neocæsarea supradicta minorem armeniam lycus amnis diffeminat. Est & ce-
raunus intus clarus. In ora autem ab amyso oppidum & flumen chadifia: lycaltum: a quo themi
syræna regio. Iris flumen deferens lycum. Ciuitas ziela intus nobilis clade Triarii & uictoria. C.
Cæsaris. In ora amnis thermoodon ortus ad castellum: quod uocant phannoroëam: præterque
radices amazoni montis lapsus. Fuit oppidum eodem nomine: & alia quinq; phamizoniũ: the-
misfira: fortira: amafia: comara.

Themistidæ regionis gentes.

CA. IIII.

Vnc manteum: genetarum chalybũ. Oppidum cotyorum. Gentes tybareni : mossini
notis signantes corpora. Gens macrocephali: oppidum cæsarus: portus cordula. Gen-
tes bechires buzeri: flumen melas. Gens macrones sydeni: flumenq; sydenum: quo al-
luitur oppidum polemonium ab amyso: cxx. mil. passũ. inde flumina iasonium: melã
thium: & ab amyso. lxxx. mil. passũ. Pharnace oppidum: tripolis castellum & fluuius. Item co-
cia: & sine fluuiio liuiopolis: & a pharnace. c. mil. pal. Trapezus liberum uasto monte clausum. Vi-
tra quod gens armenocalybes: & maior armenia. xxx. mil. passũ. distans. In ora autem trapezun-
ta flumen est pyfites. Ultra uero gens sannorum: heniochorum : Flumen abarum cum castello
cognomine in faucibus a trapezunte. cxi. m. passũ. eius loci a tergo montiũ hiberia est. In ora ue-
ro eniochi: ampreutelazi. Flumina a campseonyfis: nogrus: bathis: Gentes colchorum. Oppidũ
matium. Flumen heracleum: & promontorium eodem nomine. Clarissimũq; ponti phasis: oris
in moschis. Nauigatur quãlibet magnis nauigiis. xxxviii. mil. d. p. Inde minoribus longo spatio
pontibus. cxx. peruius. Oppida in ripis habuit complura. Celeberrima Tyritacen: cygnum: & in
faucibus phasin. Maxime aut inclaruit ea. xv. mil. passũ. a mari: ubi hippos & cyanos uasti amnes
& diuerso in eum conflunt. Nunc habet surium tantum: & ipsum ab amne influente ibi cogno-
minatum: usq; quo magnarum nauium capacem esse diximus. Et alios accipit fluuios magnitu-
dine numeroq; mirabiles. Inter quos glaucum. In ora eius insulæ sine nomine. Abest abasaro. lxx.
v. mil. Inde aliud flumen charien. Gens salæ antiquis phthirophagi dicti & alafanni. Flumen co-
bum & caucaso per suanos fluens. Dein rhoan. Regio ecrectice: amnes sfgania: terfos: atelpos: chy-
sorhas: gens abislaæ castellum sebastopolis. A phaside. c. m. pas. gens sannigarũ: oppidũ cygnus.
uel pityus Flumen & oppidum penius. Deinde multis nominibus eniochorum gentes.

Regio colchica anchæi: & cæteri eodẽ tractu.

CA. V.

Vbiicitur ponti regio colchica: in qua iuga caucasi ad rhipheos montes torquentur:
ut dictum est: altero latere in euxinum & mæotin deluxa: altero in caspium: & hyra-
nium mare. Reliqua littora fere nationes tenent melanchlæni coraxi urbe colchorũ
diofcoriade iuxta fluuium antemunta. Nunc deserta: quodã adeo clara: ut Timothe-
nes in eam. ccc. nationes: quæ dissimilibus linguis uterentur: descendere prodiderit. Et postea a
nostris. cxxx. interpretibus negocia ibi gesta. Sũt qui conditam eam ab Amphito & Telchio Ca-
storis ac Pollucis aurigis putant: a quibus ortam eniochorum gentem feram constat. A diofcoria
de oppidum heracleum distat a sebastopoli. lxxx. mil. passũ. achæi: mard: cæcetæ. Post eos ferri:
caphalotomi. In intimo eo tractu pityus oppidum opulentissimum ab eniochis direptum est.
A tergo eius epageritæ sarmatarum populus in caucasi iugis. Post quæ sauromata. Ad hos con-
fugerat. Myrtridates Claudio principe: narrauitq; thalos iis esse cõfines: qui ab oriente caspii ma-
ris fauces attingerent: sicari eas æstu recedente. In ora autem iuxta cæcetæ flumen icarusũ cum
oppido hiero: & flumine ab heraleo: cxxxvi. mil. Inde promontorium cronea: quo supercilium
arduũ tenent toretæ. Ciuitas findica ab hiero. lxxvii. mil. d. pas. flumen scaceriges.

Bosphorus cimericus: mæotis.

CA. VI.

Nde ad bosphori cimeriũ introitum. lxxxviii. mil. d. pas. Sed ipsius peninsulæ inter pũ-
tũ & mæotin lacum excurrentis non amplior. lxxxviii. m. d. pas. longitudo est. Latitu-
do nusq; intra duo iugera: eonem uocant. Ora ipsa bosphori utrinq; ex asia atq; euro-
pa cõuatur in mæotin. Oppida in additu bosphori primo hermonassa. Dein corpe-
miletiog. Mox stratoclia: & phanagoria: & pene desertum apaturos: ultimoque in hostio cime-
rium: quod antea cimbricum uocabatur.

Gentes circa mæotin

CA. VII.

Nde mæotis lacus in europa dictus. A cimerio accollunt mæotici: ualli: serui: arrechii: zingi: plessi. Dein tanain amnē gemino ore influentem incolunt taxamat medorum (ut ferunt) soboles. Et ipsi in multa genera diuisi. Primo sauromata: gynæti: icratume: næ: unde amazonū conubia. Dein euazæ: cottæ: cizimeni: melleniā: costoboci: choatæ: qyzæ: dādari: thussagethæ: turcæ: usq; ad solitudines saxosis conuallibus asperas: ultra quas arrhiphæos q ad arrhiphæos ptinent mōtes. Tanain ipsū scythæ filin uocat. Mæotin temerinda: quod signi- fican matrem maris. Oppidum in tanais quoq; ostio fuit. Tenuere finitima primi cares. Deide clazomeniti & mæones. Postea panticapenses: Sunt qui circa mæotin ad ceraunicos montes alto- res has tradunt gentes: a littore napoas: suprag; esse donas: colchis iunctos: ac montium cacumi- nibus. Dein carmacas: oranos: antacas: mazacas: ascantios: acapeatas: agagammatas: phyctos: rhi- molos: alscommarchos. Et ad iuga caucasica: talas: imaduchps: ranos: anclacas: tydios: carasta- scos: asutianas. Lagonm amnem ex montibus catheis: in quem defluit opharus: ubi gentes cau- cadas: opharitas. Amnem menotharum imituenis ex montibus scissum. Inter agdeos: carnapas: gardeos: accifos: gabros: gregaros. Circaq; fōtem imitissii: imituos: & aparthenos. Alii issuxisse eo- fuitas: auchetas: fatarneos: asanpatas. Ab his tanaitas: & nepheditas uirum delectos. Aliqui flumē ocharium labi per cantecos: & lapeos tradunt. Tanain uero transisse fatareos: herticos: spondo- lycos: synhietas: a massos: iiflos: catacetos: tagoros: catonos: meripos: agandeos: mandareos: fatar- cheos: ispalets.

Armeniæ duæ.

CAVIII.

Eracta est interior ora: omnesq; accolæ: Nunc reddantur gentes in mediterraneo fi- nu: in quo multo aliter ac ueteres proditurū me non eo incipias anxie perquisita cu- rebus nuper in eo situ gestis a Domitio Corbulone: regibusq; inde missis supplici- bus: aut regum liberis obsidibus. Ordinemur aut a cappadocum gente. Lōgissime hæc ponticarum omnium introrsus recedens minorem armenia maioreq; & comagenē leuo suo la- tere transiit. Dextra uero omnes in asia dictas gentes plurimis super fusa populis: magnosq; impe- riu scandens ad ortum solis: & tauri iuga transiit lycaniam: pyfidiam: ciliciam: Vadit super antio- chia tractum usq; ad cyresticam eius regionem: parte sua quo uocatur catoania. Cōtendit itaq; ibi lōgitudo afiæ. xlii. l. m. p. efficit: latitudo. d. c. M. xli. m. Armenia maior: CA. IX.

Rmenia autem maior incipit a pariedris montibus: euphrate amne: ut dictum est: au- fertur cappadociæ: & qua discedit euphrates mesopotamiz hæud minus clara amne tigris. Vtrunq; fundit ipsa: & initiū mesopotamiæ facit inter duos amnes ituræ. Quod interest ibi tenent arabes orei. Sic finem usq; in adiabene perferit. Ab ea trāsuerit iugis in clusa. Latitudinē in leua pandit ad cyrum amnē transuersa in araxem. Longitudinem uero ad minorem usq; armeniam ab saro amne in pōrum defluente & pariedris montibus: qui fundunt ab sago: discreta ab illacortis. Oritur in eniochiis montibus: quos alii coraxicos: uocauere. Araxes eodem monte quo euphrates. vi. Mil. pass. intervallo auctusq; amne musī & ipse (ut plures existi- mauere) a cyro defertur in caspium mare. Oppida celebrant ī minore casara azanicopolis. In ar- menia maiore arsamote euphrati proximū. Tigri carcathiocerta. In excelis autem tigranocerta. Et in campis iuxta araxem artaxara. Vniuersæ magnitudinē Ausfidus quinquagies centena mil- lia prodidit. Claudius Cæsar longitudinem ad casua ad confinium caspii maris. xlii. Mil. passū. Latitudinem dimidium eius. A tigranocerta adhiberiam quididitur: quod certum est in præse- cturas: quas ii strategias uocant. Quasdam ex iis uel singula regna quondā barbaris nominibus cxx. Claudunt eam ab oriente montes: sed non statim ceraunū: nec adiabene regio. Quod inter- est spatii sopheni tenent. Ab iis iuga ceraunia. Ultra adiabeni tenent. Per conualles autem proxi- mi armenia sunt menobardis: & moscheni. Adiabene tigris & montes tres. xlii. Mil. pass. cingūt: Ab leua eius regio medorū est: & pfectus caspii maris. Ex oceano hoc ut suo loco dicemus fun- ditur: totumq; caucasii montibus cingit. Horum incolæ per cōfiniū armenia: nunc dicentur.

uel prospe- ctus

Albania hyberia

CA. X.

Lanitem omnem a cyro usq; albanog; gens tenet. Mox hyberū discreta ab iis amne aragone in cypro: caucasii montibus defluente. Præualent oppida albania: cabala cha Hiberia: harmastis iuxta flumē neoris. Regio thasie: & triar usq; ad partedoros mōtes. Ultra sunt colchicæ solitudines: quarum a latere ad ceraunios uerfos armenochalbes ha- bitant. Et moscorum tractus ad hiberum amnem in citū defluentem: & infra eos saciani: & de- inde macrones ad flumen ab saram. Sic plana ac deuexa optinetur. Rursus ab albania confinio

uel ocacæ

uel phar- masus

c iiii

totā montium fronte gētes siluorum tere:& infra lubienorum:mox diduti:& fodii.

Portæ caucasiæ

CA. XI.

B his sunt portæ caucasiæ: magno errore a multis caspiæ dictæ: ingens naturæ opus & mōtibz interruptis repente ubi fores obditæ ferratis trabibus subter medias am- ne dyriodori fluente. Citraq; in rupe castello: quod uocatur cumania: cōmunito ad ar- cendas transitu gentes innumerās: ubi loci terræ orbe portis disclusis: ex aduerso maxime arma- tis oppidi hiberū a portis caucasis per montes gordygeos ualli. Suani indomitæ gentes auri tā- tum metalla fodiunt. Ab iis ad pontū usq; eniochorz plurima genera: mox achæoz. Ita se habet terrarū sinus et clarissimis. Aliqui inter pontū & caspiū mare. cccxxv. Mil. pas. non amplius inter esse tradiderunt Cornelius Nepos. cl. Mil. tantis interim angustis infestæ asiæ: Claudius Cæsar a cimerio bosphoro ad caspiū mare. cl. Mil. prodidit: eaq; p̄fodere excogitasse Nicanorem Se- leucum: quo tempore ab Ptolemæo Ceraunio sit interfectus. A portis caucasis ad pontū. cc. M. pas. esse constat fere.

Insulæ in ponto.

CA. XII.

Insulæ in ponto planetæ siue cyaneæ: siue symplegades: deinde appollonia thynnias dictæ: ut distinguere ab ea quæ est in europa. Distat a continente passibus mille: Cin- gitur. iij. Mil. & contra pharnaceam calcitin: quā græci ariam dixerunt sacramq; Mar- tis: & in ea uolucres cum aduentis pugnassem pennarū ictu.

Gentes in scythico oceano:

CA. XIII.

Vnc oībz: q̄ sūt interiora asiæ: dictis: rhipheos montes transcendat anius: dextraq; lit- tora oceani incedat. Tribus hic et partibus cœli alluens asiā scythicus a septentrione: ab oriente eous: a meridie indicus uocatur. Varieq; per sinus & incolas in cōplura nos- ta diuiditur. Verum asiæ hæc quoque magna portio affinita septentrioni iniuria syde- ris regentis uastas solitudines habet. Ab extremo aquilone ad initium orientis æstiuū extra eos scy- tæ sunt. Ultra aquilonis initia hyperboreos aliqui posuere: pluribus in europa dictos. Primum in- de noscitur promontoriū celtice lytarmis. Fluuius carambucis ubi lassata cū syderū ui rhipheo- rū montium deficiunt iuga. Ibiq; arimpheos quosdam accepimus haud dissimilē hyperboreis gentē. Sedes illi nemora. Alimenta bacca. Capillus iuxta fœminis uiribz in probo existimatur. Ritus clamentis. Itaque sacros haberi narrat: inuiolato quoque esse etiā feris accolarum populis. Nec ipsos modo: sed illos etiam qui ad eos perfugerint. Ultra eos plane iam scythæ cimeri: cissā- thi: georgi: & amazonum gens. Hæc usque ad caspiū & hircanium mare. Nanque id erumpit scy- thico oceano in aduersa asiæ pluribus nobis accolarū appellatū celeberrimis duobus caspio & hircano. Non minus hoc esse q̄ pontū euxinū Clytarchus putat. Eratosthenes ponit & mensurā ab exortu ad meridiē per diuiciæ & albanæ orā quinquies quadringenta stadia: inde per aratia- ticos: amarbos: hyrcanos ad ostium zoni fluminis quater octingenta stadia. Ab eo & ostium la- xatissimū mille quadraginta. Quæ summa efficit quindecies. lxxv. Mil. pass. Artemidorus hinc de- trahit. xxv. Mil. pass. Agrippa caspiū mare gentesque: quæ circa sunt: & cum iis armeniam deter- minans ab oriente oceano serico: & ab occidente caucasi iugis: a meridie tauri a septentrione ocea- no scythico patere quæ cognitū est. cccxc. Mil. pas. in longitudinem. cxc. mil. in latitudine pro- didit. Non desunt uero qui eius maris uniuersum circuitum a freto. xxv. mil. pas. tradunt. Irru- pit autē arctis faucibus in longitudinē spatiosis. At ubi coepit i latitudinē pandi: lunatis obliqua- tur cornibus uelut ad mœotium lacum ab ore discedens scithici arcus: ut auctor est. M. Varro similitudine. Primus sinus appellatur scythicus: utrunque enim accollunt scythiæ: & per angustā as inter se cōmeant. Hinc nomades: & sauromatæ multis nominibus: illinc abzoæ non pauco- ribus. Ab introitu dextra mucronem ipsum facium tenent uicini: scytharum populus. Deinde per orā albanī (ut ferunt) ab lasone orti. Ante quos mare quod est: albanum nominatur. Hæc gēs superfusa montibus caucasis ad cyrū amnē armeniæ confiniū: atq; hyberia descendit: ut dictū est. Super maritima eius uadinorūq; gente farmatæ: ut idorzi: arotres præterduntur. Quorum ā tergo indicate iam amazones: sauromatides. Flumina per albaniam decurrūt in mare cassios & albanos. Deinde cābyses: in caucasis ortus montibus: mox cyrus in coraxicis ut diximus. Orā omnē a caucaso præalitis rupibus in accessu patere. cccxxv. passuum auctor est Agrippa. A cyro caspiū mare uocari incipit: accollunt caspii. Corrigendus est error in hoc loco multorū: & eo- rū etiā: qui in armenia res proxime cum Corbulone gessere. Nanq; ii caspias appellauere portas hyberia: quas caucasias diximus uocari. Situsq; depicti & inde missi hoc nomē inscriptū habēt. Et neronis principis cōminatio ad caspias portas tendere dicebatur: cum peteret illas: quæ per

hiberiam in farratas tendunt: cuius uis propter appositos montes aditu. Ad caspiū mare sunt aliae caspiis gentibus iunctae: quod dignosci non potest: nisi in comitatu rerū Alexandri magni. Namque perfarū regna: quae nunc parthorū intelligamus: inter duo maria persicū & hyrcanū caucasiis iugis attolluntur utrinque per deuexa laterum. Armenia maiori a frontis parte: quae uergit in comagenem sophenā: ut diximus copulatur: eique adiabene assyriorum initium. Cuius pars est arbelitis: ubi Dariū Alexander debellauit: proxima syria. Totam eam macedones mygdoniā cognouerunt a similitudine. Oppida Alexandria: item antiochia: quam nysibin uocat. Absent ab artaxatis. dcl. mil. pas. Fuit & ninus imposita tigris ad solis occasum aspectans quodam clarissima. Reliqua uero fronte qua tendit ad caspiū mare atrapatene: ab armēia opene regione discretā araxe. Oppidum eius gazae ab artaxatis quadringenta quinquaginta mil. pas. Totidem ab ecabathanis medogae: quod pars sunt atrapateni

uel otene

Media: caspiā portae: caucasia.

CA. XIII.

Ecbatana caput mediae est. Seleucus rex cōdidit. A Seleucia magna. dcl. mil. pas. a portis uero caspiis. xx. mil. Reliqua medorū oppida phausia: & aganzua: apameae: raphaene cognominata. Causa portarum nominis eade quae supra: interruptis angusto transitu iugis: ita ut uix singula: meent plaustra: longitudine: viii. mil. pas. toto opere manu facto. Dextra leuaque ambustis similes impendent scopuli sitente tractu per. xxxviii. mil. pas. Angustias impedit corruuatus salis & cautibus liquor: atque eadem emissus. Præter serpentium multitudo nisi hyeme transitum non sinit.

Gentes circa hyrcanum mare.

CA. XV.

Adiabenis cōnectunt carduci quondā dicti: nunc gordyani praefluente tigris: hyprati: ta: paredoni appellati: qui tenent caspas portas. Iis a latere occurrunt altero deserti: parthiae: & cythenis iuga. Mox eiusdem parthiae amoenissimus situs qui uocat choara. Duæ urbes ibi parthorum appositae quondam medis calliope: & alia in rupe fissatis quondam. Ipsius uero parthiae caput hecatompylos adest a portis. cxxiii. mil. pas. Ita parthorū quoque regna foribus disculantur. Egressos portis excipit protinus gens caspica ad littora usque: quae nomen portis & mari dedit. Leua montosa. Ab ea gente retrorsus ad cyrum amnem procedunt. cxx. mil. pas. Ab eodem amne si subeatur ad portas. dcc. mil. pas. Hunc enim deinde cardinem Alexandri Magni itinera fecere. Ab iis postis ad indiae principium stadia. xv. dc. lxxx. mil. procedendo ad baetra oppidum: quod appellant zaria spa: milies tria milia. dcc. p. Inde ad iaxartem amnem. v. mil.

Item aliae gentes.

CA. XVI.

uel hieraxā

Aspis ad orientem uersus regio est zapauortene dicta & in ea fertilitatis incluta: locus dareium mons: gentes taprytanae: iaci: stauri: hyrcaniae: quorū littoribus idē mare hyrcaniū uocari incipit a fluminē sideri. Citra id ānes maziris: strator: ofa ex caucaso. Sequitur regio margiane apricitatis sclyta: sola in eo tractu uitifera. Vndique inclusa montibus amoenis: ambitu stadiorum mille quingentorum: difficilis aditu propter harenosas solitudines per. cxx. mil. pas. & ipsa contra parthium tractum sita. In qua Alexander Alexandriam condiderat: qua diruta a barbaris. Antiochus Seleuci filius eodem loco restituit seleuciam. Nam interficiente margo qui corruatur in zotale. Is maluerat illam Antiochiam appellauere. Urbis amplitudo circuitu. lxx. stadiis. In hanc Orodes Romāos crassana clade captos dedit. Ab huius excelsi: per iuga caucasii protenditur ad bactros usque gens mardorum fera sui iuris. Ab eo tractu gentes ochani: chomari: berdigei: pharmacotrophi: bomare: coamā: maruca: mardien: iati: Flumina mandrum: cridinū. Vultracq; chorasini: gandari: atafini: paricanti: sarangae: parrhasini: martiani. nasotiai: aorfi: gelae: quos graeci cadusios appellauere: matiai: Oppidū heraclea ab Alexandro conditum: quod deinde subuersum ac restitutum Antiochus achaida appellauit. Derbitis: quorum medios fines secat oxus amnis ortus in lacu oaxo. Syrmatae: oxii: heuiochii: tagae: bateini: saraparae: bactri: quorum oppidum zariapes: quod postea bactrum a fluminē appellatū est. Gēs haec obtinet aduersa montis paropamyssi: & aduersus fontes indi. Includitur fluminē ocho. Ultra sogdiani: oppidum panda: & in ultimis eorum finibus Alexandria ab Alexandro magno conditum oppidum. Arae ibi sunt ab Hercule & Libero patre constituae. Item Cyro & Semiramide atque Alexandro. Finis omnium eorum ductus ab illa parte terrarum: includente flumine iaxartae: quod scytæ silyan uocant. Alexander milite: quae eius tanain putauere esse. Transcendit eum amnem Dæmodamas Seleuci & Antiochi regum dux: quae maxime sequimur in iis: arafae Apol. lini dydimæo statuit.

Scytarum gentes.

c. liii

uel oxia
uel oxytagae

ul' pefici:&
amordi

uel tuzaga

Ultra sunt scythae populi. Per fac illos facas uniuerfos appellauere a proxima gente. Antigarameos. Scythae ipsi plures chorosatos: & caucasicum monte graucasicum: hoc est niue candidum. Multitudo populorum innumera: & quae cum parthis ex aequo degat. Celeberrimi eorum facae: massagetae: dahae: essedones: ariacae: rhymnici: phrysi: thomoti: histi: edones: camae: camace: euchatae: cotierdiantariani: pialae: ariama: piantea cacidiri: afaei: oetei. Ibi napei interesse dicunt & appellari. Nobili apud eos flumina mandragreus: & caspasia. Nec in alia parte maior auctorior incostantia credo per innumeras uagantur gentes. Haustum ipsius maris dulce esse: & Alexander magnus prodidit: & M. Var. tale platū Pōpeio iuxta res gerenti mithridatico bello: magnitudine haud dubie insistentium amniū uictō sale. Adiecit idem pōpei ductu exploratum in badros, vii. diebus ex india perueniri ad icarum flumen: quod in oxum influit. Et ex eo per caspium in cyrum subuectos. Et quoniam non amplius diebus terreno itinere ad phasin in pontū indi cas posse deueni merces. Insulae toto eo mari multae. Vulgata una maxime tazata. A caspio maris scythico oceano. In ea cursus inflectit ad orientē cōuersa littore fronte. Inhabitabilis eius prima pars a scythico promontorio ob niues. Proxima inculta saeuitia gentiū antropophagi scythae insident: humanis corporibus uescētes. Ideoque iuxta uastae solitudines: ferarūq; multitudo haud dissimiliū hoīum inmanitate obfident. Itaque deinde scythae: iterūq; deserta cū bellus usq; ad iugū incubens mari: quod uocant tabin. Nec ante dimidia ferme longitudine eius orae: quae spectat aestiū orientē inhabitat illa regio. Primi sunt hominū quos nesciatur: feres lanitio siluag; nobilis: plūsam aq; deprecētes frondiū canicie. Vnde geminus sceminis nris labor redoritur: chryse sinus: cyrnaba flumē atantanos sinus. Et gens hoīum attacorū aprieis ab oī noxio afflatu seclusa: collibus: eade qua hyper borei degūt tēperie. De his priuatum cōdidit uolumen Amometus: sicut Eaeathes de hypoboreis. Ab attacoris gētes hūni & thocari: & iā idog; ca: yri itrorfus ad scythas uertit hūanis corporibus uescunt. Nomades quoq; idiae uagant. Sūt q; ab aglone cōtingit ab ipsis: & cyconas dixere: & bryfanos. Sed ide: (ut plane cōstentius oēs) emodi mōtes assurgūt. Indorūq; gēs icipit nō eo tātū mari bdiacēs: ueq; & a meridia quā idicū appellauimus: quaeq; pars orienti aduersa recto pēdit spatio ad flexū & initia idicū maris. xviii. lxxv. m. p. collit. Deinde quae flexit in meridiē. xxiii. lxxv. m. p. ut Eratosthenes tradit usq; ad indiū: qui est ab occidentē finis indiae. Cōplures autem totam ipsius longitudinem. xl. dierum nocturnumque uelifico nauium cursu determinauere. Et a septentrione ad meridiem. xxviii. l. millia passū. Agrippa longitudinis. xxxiii. millia. latitudinis. xxiii. mil. prodidit: Possidonius ab aestiū solis ortu ad hybernum exortum metatus est. Eam aduersam gallicae statuens: quam ab occidentē aestiū ad occidentem hybernum metabatur totam a fauonifio. Itaque obuersione fuisse: nullum eo minus gentium. ix. Indiamq; tertiam partem esse terrae: omnium: multitudinem gentium innumeram probabili sane ratione. Indi enim prope gentium solin: nunquā emigrauerunt finibus suis. colligunt a Libero patre ad Alexandrū magnū reges eorū. eliii. annis. vi. m. cccii. adiciunt & menses tres: Amniū mira uastitas. Prodiit Alexandrū magnū nullo die minus stadia sexcenta nauigasse in indo: nec potuisse ante menses quoniam enauigare adiectis paucis diebus: & tñ minorē gange esse constat. Seneca etiā apud nos. Megasthenes tērata indiae cōmentatione. lx. aēs eius prodidit. Gētes duodeuiginti centūq;. Par labor sit mōtes enūerare. Iungunt inter se imaus: hemodus: paropamyfus: caucasicus. p. a. R. a quibus tota decurrit in planitiē imenā & aegyptio similē. Verū ut terrena demonstratio intelligatur: Alexandri Magni ueligitis insistantibus. Diogenetus & Beton itinerū eius mensores scripserunt a portis caspiis hecatophilon parthog; quot diximus millia esse. Inde Alexandriā arion: quā urbē is rex condidit. d. lxxv. M. Inde ad

Prophthasiam drágarum. cxcix. Mil. ad arachosiorum oppidum. d. xy. mil. Inde orthospanum. ccl. mil. Inde Alexandri oppidum. l. mil. in quibusdam exemplaribus diuersi numeri reperiuntur. Hác urbem sub ipso caucaso esse positam. Ab ea ad flumen chepta: & oppidum indorum peucolaitin. cccxyii. mil. Inde ad flumen indum & oppidum taxilla. lx. mil. ad hydaspe fluium. clarum. cxx. Mil. ad hypasin non ignobiliorum. lxx. cccxc. Mil. qui fuit Alexandri itinerum terminus: exuperato tamen amne aris in aduersa ripa dicaris. Epistolæ quoque regis ipsius consecutuntur his. Reliqua inde Seleuco Nicanori peragrata sunt: ad hesidrum. clxviii. M. iomanem amnem tantundem: exemplaria aliqua adiciunt. v. Mil. paf. inde ad gangem. cxii. Mil. ad rhodapham. clxx. Mil. Alii. ccc. mil. xxv. mil. in hoc spatio produnt ad calinipaxa oppidum. clxvii. d. alii. ccciv. Mil. inde ad cosfluentem iomanis amnis & gágis. dc. xxv. mil. Plerique adiciunt. xii. mil. ad oppidumq; balybotra ccccxv. Ad hostium gangis. d. cccxxviii. mil. d. gentes quas memorare non pigeat: a montibus he modis: quoque pñtoriu imaus uocatur: incolarum lingua niuosum significante: isari: i ceyritizgi: & per iuga chiforosagi: multarumq; gentium cognomé bramanæ: quorum macco calingæ flumina pumas & cainas: quod in gangem insluit ambo nauigabilia. Gentes calingæ proximæ maris: & supra mandæ: mali: quorum mons mallus tractusq; eius finis ganges.

Fluius ganges.

CA. XVIII.

Vnc alii in certis fontibus ut nilum: rigantemq; uicina eodem modo: alii in scythicis montibus nasci dixerunt. Insuere in eum. xix. amnes. Ex iis nauigabiles præter iá dictos Canucham uiam: meritanoboan cosaogum soan. Alii cum magno fragore ipsos statim scitis erumpere: delectumq; per scopulos & abrupta: ubi primum molles planities cōtingat in quodam lacu hospitari: inde lenem fluere: ubi minimum. viii. mil. paf. latitudi- ne: ubi modicum statiorum. c. Altitudine nūq; minore pa. xx.

Gentes india.

CA. XIX.

Quissimæ gentes gandaridum: calingarum. Regio ptalis uocatur. Regi. lxx. mil. pedum: equites mille: elephanti. dcc. in procinctu bellorum excubant. Nāq; uita mitioribus populis indogæ multi partita degitur. Alii tellure exercent. Militia alii capessit: merces alii sua euehentes externas inuehunt: res publicas optimi ditissimiq; tēperant. Iudicia redeunt. Regibus assident. Quintū genus celebrat illic & prope in religione uersæ sapientiæ deditum: uoluntaria semper morte uitam accenso prius rogo fuit. Vnum super hoc est semiserum: ac plenum laboris immensia quo supradicta continentur uenandi elephantes do mandiq; his arat. his inuehūt. Hæc maxie nouere pecuaria. His dimicant: militatq; p finibus. De lectum in bellua uires & ætas: atq; magnitudo faciunt. Insula in gange est: magnæ amplitudinis gentem continens unam modogalicam nomine. Ultra siti sunt modabæ: molindæ. Vbere cum oppido eiusdē nois magnifico modroesi: præti: calissæ: asuri: passullæ: colubæ: orzulæ: abalita: ludæ. Rex hoxe peditū. l. mil. equitū. iiii. mil. elephantoq; cccc. in armis habet. Validior deinde gens andaræ plurimis uicis. xxx. oppidis: quæ muris turribusq; muniuntur. Regi præbet peditū c mil. equitū duo mil. elephantos mille. Fertilissimi sunt auri: dardæ: setæ: uero argenti. Sed opum in india prope: nō modo in hoc tractu potentiā claritatēq; antecessunt præsi amplissima urbe ditissimæq; palybotra. Vnde quidā ipsam gentē palybotros uocant: imo uero tractum uniuersum a gange. Regi eorū peditum sexcenta millia: equitum. xxx. mil. elephantorū. ix. mil. per omnes dies stipendiantur. Vnde coniectatio ingens opum est. Ab iis in interiore situ monedes & suari: quorum mons maleus: in quo umbræ ad septentrionē cadunt hyeme: æstate in austrum: per se nos menses. Septentriones eo in tractu semel in anno apparere: nec nisi. xv. diebus. Beton auctor est. Hoc idē pluribus locis in diæ fieri Megasthenes. Austrinum polum in di dramafæ uocat. Amnis iomanes per gangem & palybothros decurrit. Inter oppida methora & cyrisborca. A gangē uersa ad meridiem plaga tinguntur sole populi tam quidem insecuti: nondum tamen athiopū modo exusti: quantum ad indum accedunt: tantum colore præferunt sydus. Indus statim a praeflorum gente: uorum in montanis pygmæi traduntur. Ar emidorus inter duos amnes. xxi. M. paf. interesse tradit.

Indus fluius.

CA. XX.

Indus sandus ab incolis appellatus in iugo caucasi: mōtis: quod uocatur paropanysus aduersus solis ortū effusus: & ipse unde uiginti recipit aënes: sed clarissimus hydaspeni quatuor alios afferentē: cantabrā tres. Per se uero nauigabiles acefinū & hypasin. qdam etiam aquarum modestia nusquam latior quinquaginta stadis: aut altior. xy. pass. amplissima insula: effluens: quæ prasiane nominatur: & aliam minorē quæ patale. Ipse per. xii. xl. pass.

uel Crenati
am: thānū
bonā: cōsua
gū: sonū ul'
thānū: bo-
uā: subnui

paucissimis auctoribus nauigatus: & quodam solis comitatu in occasum uersus oceano infunditur. Mensuram in cra ad eum ponam: ut inuenio generatim: quāq̃ inter se nullæ congruant. Ab ostio gangis ad promontoriū calingon & oppidum dandagula. dccxxv. mil. pas. Ad tropica. xii. mil. xxv. ad perimulæ promontorium: ubi est celeberrimū indiæ emporiū. dclcl. ad oppidum in insula quam supradiximus patalam. dccc. mil. pas. Gentes montanæ inter eum & iomanē: celsæ: triboni siluestres. Deinde megallæ: quorū regi quingenti elephantū: peditum & equitum numerus incertus. Chrysei: parasangæ: asangi tigris fera scatentes. Armant peditū. xxx. mil. elephantos. ccc. equites. dccc. Hos includit indus montium corona circumdatus: & solitudinibus. dccc. m. Infra solitudines dari: suræ. Iterumq; solitudines: per. clxxvii. mil. pas. plerunq; harenis ambientibus haud alio modo q̃ in insulas mari: infra deserta hæc maltecoræ: singæ: marohæ: arungæ: moruntes: & masuæ: pangungæ: alii. Hi montium qui perpetuo tractu oceani oram tenent: incolæ liberi & regū expertes multis urbibus montanos obtinēt coles. Nareæ deide quos claudit mōs altissimus indicorū capitalia. Huius incolæ alio latere late auri & argenti metalla fodiūt. Ab iis oraturæ. Quorum regi elephantū quidem. x. millia. Sed ample uires peditum. Varetatæ qui sub rege elephantos non alunt fiducia equitum peditumq;. Odomboeræ: salabastræ: horatæ urbe pulchra fossis palustribus munita: per quas crocodili humani corporis auidissimi aditū nisi ponte nō dant. Et aliud apud illos laudatur oppidū automela impositum littori quinq; annium in unum confluentem concursu: emporio nobili. Regi eorum elephantos mille. dc. peditum. cl. mil. equitum quinq;. M. Pauperior charmarum rex elephantos. lx. paruasq; reliquas uires habet. Ab iis gens pande sola idorum regnata foeminis. Vnam Herculi sexus eius genitam ferunt: ob idq; gratiorem: regno donatam præcipuo. Ab ea deducentes originem imperitant. ccc. oppidis: peditum. cl. millia: elephantis quingentis. Post hanc trecentarum urbium syrieni: derangæ: posingæ: buzæ: gogiaræ: umbræ: nereæ: brancosi: nobundæ: cocōdæ: nesei: pedatritæ: salobriæ: olostræ: patalam insulam attingentes: a cuius extremo littore ad caspias portas. xviii. xxv. mil. produntur. Hinc deinde accollunt indum aduersus eos euidenti demonstratione amata: bolingæ: gallitalutæ: dimuri: megari: ordabæ: mesæ: ab hisuri: syleni. Mox deserta in. ccl. mil. pas. Quibus exuperatæ organagæ: abaoxtæ: libaræ: fuerat: & ab iis solitudines prioribus paræs. Dein sorophages: sargæ: baragomatæ: umbratæ: quorum. xii. nationes: singulisq; binæ: urbes. Ateni. trium urbium incolæ: Caput eorum bucephala Alexandri regis equo: cui fuerat hoc nomen: ibi sepulchrum conditum Mutani super hos caucaso subiecti. Soleadæ: sondræ: transgressiq; indum: & cum eo decurrentibus samarabæ: sambraceni: brisabritæ: orsiandi: xeni: taxilæ cum urbe celebri. Iam in plana demisso tractu cui uniuerso nomē amandæ. Populi q̃tuor peucolaitæ: aragalitæ: geretæ: asoi. Etenim plerique ab occidēte non indo ante determinant: sed adiiciunt quattuor satrapias gedrosos: arachotas: arios: paropamissadas.

Arii & iunctæ gentes.

CA. XXI.

Ultimo sine cophete fluuiio: quæ omnia ariorum esse aliis placet. Necnon & nysam urbem pleriq; india ascribunt: montemq; merum Libero patri sacrum. Vnde origo fabulæ louis fœminæ editum. Item aspagonas gētem uitis: & lauri: & buxi: pomorūq; omnium in grācia nascentium fertilem. Quæ memoranda & prope fabulosa de fertilitate terræ: ac genere frugum: arborumq;: aut ferarum: ac uolucrum: & aliorum animalū traduntur: suis quæq; locis in reliqua parte operis commemorabuntur. Quattuor uero satrapie mox paulo ad taprobanam insulam festinante animo. Sed ante sunt aliæ patalæ q̃ significauimus in ipsis faucibus idi triquetra figura. cccx. mil. pas. latitudine. Extra ostium indi chrysæ & argiræ fertiles metallis: ut credo. Nam quod aliqui tradidere aureum argenteumq; iis solum esse haud facile crediderim. Ab iis. xx. mil. pas. crocale. Ab ea. xii. mil. p. bibaga ostreis & conchylis referta. Deinde coralliba. ix. mil. pas. supra dicta: multaq; ignobiles.

Taprobanæ insula.

CA. XXII.

Aprobanem alterum orbē terrarū esse diu existimātū est antichthonū appellatōe. Veliquet insulā eē Alexandri magni ætas resq; p̃stiterē. Onesicritus classis eius p̃fectus elephantos ibi maiores bellicosioresq; q̃ i india gignis scripsit. Megasthenes flumē diuidi: colasq; palæogōes appellari: auri margaritarūq; grādū fertiliores q̃ idos. Eratosthenes & mēsurā p̃didit longitudinis. vii. M. stad. latitudinis. v. M. nec urbes esse sed uicos septingentos. Incipit ab eo mari inter ortum occasumq; solis indiæ p̃tenta: & quondā credita. xx. dieb; nauigatiōe a prasiana gēte distare: mox q̃a papyraceis nauibus armamentisq; nili petere: ad nostrā nauium

turus. vii. dierum intervallo taxato. Mare interest uadofum: senis nō amplius altitudinis passibus: sed certis canalibus adeo profundum: ut nullæ anchoræ fident: ob id nauibus utrinque præ: ne per angustias aluei circūagi sit necesse. Sydex in nauigando nulla obseruatio. Septetrio non cernitur. Sed uolucres secum uehunt: emittentes sapius: meatūs earum terras petentium comitantur. Nec plusquam ternis mensibus in anno nauigant. Cauet a solstitio maxime. c. dies tunc illo mari hyberno. Hactenus a prisca memorata. Nobis diligentior notitia. Claudii principatu contingit. Legatis etiam ex insula aduectis. Id accidit hoc modo: Annici Plocamii q. maris rubri uectigal a fisco redemerat libertus circa arabiam nauigans aqilonibus raptus præter carmaniam quinto decimo die hippuros portum eius inuectus hospitali regis: clementia sex mensium tempore imbutus alloquio percontanti postea enarrauit romanos: & Casarem mirum in modum in auditis iusticia: ille suscepit: q. pares pondere denarii essent in captiua pecunia: cum diuersæ imagines indicarent a pluribus factos: Et hoc maxime sollicitatus ad amicitiam: legatos quattuor misit principe eorum Rhachia. Ex iis cognitum. d. esse oppida: portum contra meridiem appositum oppido palestimumdo omnium ibi clarissimo: ac regia. cc. pass. Lebis stagnum ius megisba. ccc. lxxv. mil. pass. ambitu insulas pabuli tantum fertiles complexū. Et ex eo duo amnes erumpere palestimumdo iuxta oppidum eiusdem nominis influentem in portum tribus alueis. v. stadiorum arctissimo. xv. amplissimo. Alterum ad septetrio: ne indiamq. uersus cydara nomine: Proximum esse indiæ promontorium: quod uocatur colaicum quatruidi nauigatione: medio in cursu solis insula icurrente. Mare id colore peruiridi: præterea fruticosum arboribus iubas earum gubernaculis deterrentibus. Septetrio: ne uergiasq. apud nos ueluti in nouo cœlo mirabantur. Lunam quidē apud ipsos nō nisi ab octaua ad. xv. supra terram aspicī fatētes. Canopum lucere noctibus sydus ingens & clarum. Sed maxime mirum iis erat umbras suas in nostrum cœlum cadere non in suum: solemque a leua oriri & in dextra occidere potiusq. diuerso. Iidem narrauerat insula quod prætenderet indiæ. x. mil. stadiorum esse ab oriente hyberno ultra montes emodos. Seras quoq. ab ipsis aspicī: notos etiam commercio patrem mabacīæ commēasse eo aduenis ibi feras occurrere. Ipsos uero excedere hominum magnitudinem rutulis comis: cæruleis oculis: oris sono truci nulli commercio linguæ. Cætera eadem quæ nostri negotiatores. Fluminis ulteriore ripa merces positas iuxta uenalia tolli ab iis si placeat pmuatio: non aliter odio tristiore luxuriæ q. si perducta mens illuc usq. cogitet qd & quod petat: & quare. Sed neaprobarene quidem quis extra orbem a natura relegata nostris uitis caret: auge argentumque & ibi in præcio. Marmor testudinis simile: Gemmæ margaritæq. in honore multo præstatiores. Et totus luxuriæ nostræ cumulus ipsorum opes maiores esse dicebāt: sed apud nos opulentia maiorem usum. Serum nemini. Ne in diem aut interdū somnum. Aedificia modo dice ab humo extantia. Annōnam nunq. augeri. Non foralites ue esse: Coli Herculem. Eligi regem a populo senecta clementiaq. liberos nō habentem. Et si postea gignat abdicari: ne fiat hæc reditarius regnum. Rectores ei a populo. xxx. dari: nec nisi plurium sententia quenq. capite damari: sic quoq. appellationem esse ad populum. lxx. iudices dari: si liberent ii reum: amplius. xxx. iis nullam esse dignationem: grauissimo probro. Regi cultum. Liberi patris: cæteris arabum. Regem siquid delinquant: morte multari nullo interimente: sed aduersantibus cunctis: & cōmertia etiam sermonis negantibus. Festa uenatione absumi. Gratissimam eam tigribus elephantique constare. Agros diligenter coli. Pomis abundare: Esse & in piscatu uoluptatem: testudinum maxime: quarum superficie familias habitantium contegi tanta reperiri magnitudine. Vitam hominum centum annis modicam. Hac comperta de taprobane. Quattuor satrapiz: quas in hunc locum distulimus ita se habent.

Capisēnz: darii: carmania.

CA. XXIII.

Proximis idō getibus mōrana capisēnz habet capissām urbē: quā diruit Cyrus. Arachosia cum oppido & flumē eiusdē nois: qd qdā Copen dixere a Semiramide cōditū. Annis herimadus pfluēs p abestē arachosioz. Proximos iis a meridie ad ptem arachataz faciūt gedrosos: & a septetrioē popamisfidas. Cartana oppidū sub caucasoz: qd postea cecrozōis dictū. Hæc regio ē ex a dūerso bactrianoz. Deide eius oppidū Alexandria a cōditore dictū: Syndraci: daugala: parapiānz: cataces: magi. Ad caucasū cadrusi oppidū ab alexandro cōditum. Infra hæc oīa ora arabido. Ariana regio abusta feruoribus: desertisq. circūdata. Multa trifidū interfusa opacitate cultores congregat circa duos maxie fluuios tōderon & arospē. Oppidū arachna: arius annis. qui pfluuit alexandriā ab alexandro cōditā. Patet oppidū stadia. xxx. multoz

pulchrius (sicut Attracinus tradit) artacabane. Item ab Antiocho munitum stadia. l. Deinde doris-
 scigens. Amnes pharnacotis: oppradus: prophthasia. Oppidum zara: sparum drangae: argetae: za-
 rangae: ged rufi. Oppida peucolais: lymphortha: methoricum: deserta. Annis manain. Auguttiri
 gens. Flumen boru. Gens furbi flumen nauigabile ponamus pandorum finibus. Item caberon so-
 rage ostio portuosus. Oppidum cōdrigrama. Flumen cophes: insulū ī eū nauigabilia saddarus:
 parosus: sodinus. Ariane partem esse dararin aliqui uolunt: mensuramq; produnt utriusq; lon-
 gitudine. xix. l. milīū passuum. latitudine dimidio minorē q̄ indiae. Alii gedrusos & syros posse
 re per. clxxxiii. mil. pass. mox ichthiophagos. Oritas propria nō indiget lingua loquētes p. cc. mil.
 pass. inde posuere arbioge gentē per. cc. mil. pass. Ichthiophagos omnes Alexander uertit piscibus
 uiuere. Ultra deserta. Deinde carmania: ac persis atq; arabia. Sed priusquam hæc generatim per-
 sequamur: indicare conuenit quæ prodit Onesicritus classe Alexandri circūuectus in mediter-
 ranea perfidis: & indiae narrata proxime a iuba. Deinde eam nauigationem: quæ his anis cōper-
 ta seruat hodie. Onesicriti & Nearchi nauigatio: nec noīa habet māsonū nec spatia. Primūq;
 xyleneopolis ab Alexandro cōdita: unde coeperūt exordiū. Iuxta qd flumē aut ubi fuerit: nō satis
 explanat. Hæc tñ digna memoratu produnt. Ab iis oppidū a Nearcho conditū in nauigatione
 ea. Flumen nabrū nauū capax contra insulam distans: lxx. stadiis. Alexandria cōdita a Leonato
 iussu Alexandri in finibus gentis. Argeneus portu salubris. Flumen tuberū nauigabile: circa qd
 parire. Deinde ichthiophagi tam longo tractu: ut. xx. dierum spatio prænauigauerint insulā: quæ
 solis appellatur: & eadē cubile nympharum rubens: in qua nullū nō aiā absumit incertis cau-
 sis. Origenis: Flumen carmaniae hytanis portuosus & auro fertile. Ab eo primū seprétriones ap-
 paruissē adnotauere. Arcturum nec omnibus cerni noctibus nec totis unq; Achemeride usq;
 illo tenuisse. Aeris & ferri metalla & arsenici ac miniū exerceri. Inde promontorium carmāz ē.
 Ex quo in aduerso ora ad gentem arabiae macas traiectus distat. l. mil. pass. insulæ tres: quarum
 organa tantum habitatur a cōsa a continenti. xxy. mil. pass. insulæ quattuor intimo in sinu ante
 peridā. Circa hæc hidri marini uicenum cubitorum adnantes teruere classē: insula acrota-
 dus: item gaurata: in quibus chiana gens. Flumen hyperis in medio sinu persico onerantarū na-
 uū capax. Flumen sitiogagus: quo pasargadas septimo die nauigatur. Flumen nauigabile phir-
 stimus. Insula sine nomine. Flumē grauius modicarum nauium capax per fusanem fluit. Dexte-
 ra eius accollit dextram: qui bitumen perficiunt. Flumen Oroatis ostio difficilī nisi peri-
 tis. Insulæ duæ parue: inde uadō flumē palustri similis. Per euipros tamen quosdam pera-
 gitur. Ostium euphratis. Lacus quem faciunt euleus & tigris iuxta caracem. Inde tigris susā. Fe-
 stos dies ibi agentem Alexandrum inuenerunt septimo mense postq̄ digressus ab iis fuerat pa-
 talis tertio nauigationis. Sic Alexandri classis nauigauit. Postea a syagro arabiae promōtorio pa-
 talen fauonio quem hypasum ibi uocant: peti certissimum uidebatur. xiii. mil. xxxii. pass. a stima-
 tione. Secuta uero ætas propiorem cursum tutioremque indicauit: si ab eodem promontorio
 zizerum amnem portum indiae peteret. Diuque ita nauigatum est: donec compendia inuenit
 mercator: lucroque india admo est. Quippe omnibus annis nauigator sagittarioq; chortibus
 impositis. Etenim pyratæ maxime infestabant. Nec pigebit totum cursum ab ægypto exponere
 nunc primum certa notitia patefcente. Digna res nullo anno minus sextertis quingentis mil-
 libus imperiū nostri exhauriente india: & merces remittente: quæ apud nos centuplicato ueniāt.
 Mille milibus pass. ab Alexandria abest oppidum Heliopolis. Inde nauigāt nilocoptum. cecili.
 mil. pass. qui cursus etesiis flantibus peragitur. xv. diebus. A copto camelis itur aquationum ra-
 tione mansionibus dispositis. Prima appellatur hydreum. xxxii. Secunda in monte diei itinere.
 Tertia in altero hydremate a copto. xcv. Deinde in monte. Mox ad hydreum Apollinis a copto
 clxxxiii. milia passus. Rursus in monte Mox ad nouum hydreum a copto. ccxxiii. passus. Est &
 aliud hydreum uetus. Trolydyticum nominatur: ubi præsidium excubat diuerticulo duum
 milium. Distat a nouo hydremate quattuor mille passus. Inde berenice oppidum: ubi portus
 rubri maris a copto. cclviii. passus. Sed quia maior pars itineris cōfiscitur noctibus ppter æstus:
 & statim die absumunt totum a copto berenicen iter duodecimo conficitur die. Nauigare
 incipiunt æstate media ante canis ortum: aut ab exortu protinus. Veniuntque circiter. xxx. die
 ocelin arabiae: aut canan thuriferæ regionis. Est & tertius portus: qui uocatur muza: quem in-
 dica nauigatio non petit: nec nisi thuris odorūque arabicorum mercatores. Intus oppida re-
 gia eius: unum appellatur sapharia: aliudq; saba. Indos autem petentibus utilissimum est ab oceli
 egredi. Inde uento hipalo nauigant diebus. xl. ad primum emporium indiae. Muzitum nō expe-

tendū propter uicinos pyratas: qui optinent locū nomine hydras: neque ē abundans mercibus. Præterea longe a terra abest nauium statio: linitribusq; effertur onera quæ geruntur. Regnabat ibi cum proderent hæc Caeleobthras. Alius utilior portus gentis necanidon: qui uocat beca re. Ibi regnat paridion: longe ab emporio mediterraneo distat oppido: quod uocat modusa. Regio autem ex qua pipet monoxylis linitribus baraton conuehitur: uocat cottonara: quæ omnia gentiū portuumque ut oppidog; nota apud neminē priog; inueniunt. Quo apparet mutari locorum status. Ex india renaugant mense ægyptio tybi incipite nō decēbria: aut utiq; mechris ægypti intra diem sextum: quod fit intra idus ian. nfas. Ita euenit ut eodem iō remeent. Na uigant aut ex india ueto uultumo: & cum intrauere rubrū mare africa uel austro. Nūc reuertemur ad proposuū. Carmaniz oram patere duodecies. l. mil. pas. Nearchus scripsit. Ab initio eius ad flumē sabin. c. mil. pas. Inde uineas coli & arua. Flumē andanin. xxv. mil. spatio. Regio uocat armuzia. Oppida carmaniz: zetis alexandria. Irrūpit deīde & i hac parte geminū mare i terras: quod rubrum m. dixet nostri græcia erythreum a rege erythra: aut ut alii solis repercussu talē reddi colorem existimantes. Alii ab harena terraq;. Alii tali aquæ ipsius natura.

uel becarē

Sinus persicus & arabicus

Ca. XXXIII.

SEd in duos diuidit sinus. Is qui ab oriēte est: persicus appellatur. xxv. m. pas. circuitu: ut Eratosthenes tradit. Ex aduerso est arabia: cuius. xii. m. p. ē lōgitudo. Rursus altero ambitur sinu arabico noiato: oceanū qui ifluit azanium appellant. Persicum itroituū v. mil. p. latitudinis: alii quattuor fecerunt. Ab eo ad intimū sinum recto cursu. xi. m. xxv. prope modum cōstat esse: & situm eius humani capitis effigie. Onesicritus & Nearchus ab indo amne in sinū persicū: atq; illinc babylonē ab euphratis paludibus scripserunt. xxv. mil. pas. ēē. in carmaniz angulo sunt chelonophagi testudinū superficie casas regentes: carne uescētes. A flumine arbi promontorium ipsum inhabitant: præter capita toto corpore hirti: coriisq; piscium uestiti.

Cascandrus insula: parthorum regna.

Ca. XXV.

AB hōz tractu indiam uersus cascādrus deserta insula in oceano mil. pas. tradit. iuxta eam freto influente stoidis quæ: tuosa margaritis a promontorio. Carmanis iunguntur armozei. Quidam interponunt arbios. cccxii. pas. toto littore. Ibi portus macedonum: & aræ alexandri. In promōtorio amnes saganos: dein daras & salsus. Ab eo promōtorium themistecæ: insula aphrodisias habitatur. Inde persidis initū ad flumen oratim: quo diuiditur ab elimaide. Contra persidem insulæ philos casandra aracia cum mōte præalto Neptus non sacra: ipsa persis aduersus occasum sita optinet littora. d. l. mil. pas. etiam in luxum diues. i parthorum iampridem transata nomen. Horum de imperio nunc paucis. Regna parthorum duo deū ginti sunt omnia: ita enim diuidunt prouicias circa duo (ut diximus) maria rubrum a meri die: hyrcanū a septentrione. Ex his. xi. quæ superiora dicuntur: incipiunt a confinio armeniz: caspiisq; littoribus pertinent ad scythas: cū qbus ex æquo degunt. Reliqua. vii. regna inferiora appellantur. Quod ad parthos attinet: semper fuit parthia in radicibus montium sæpius dictog; qui omnes eas gentes prætexunt. Habent ab ortu arios: a meridie carmanā & arrianos ab occasu hypratitas: medos a septentrione hyrcanos: undiq; desertis cincta. Vltiores parthi nomades appellantur. Citra deserta. Ab occasu urbes eorum quas diximus: islatīs & calliope: ab oriente æstiuo Europum: ab hyberno mania: in medio hecatōpylos. Arsacia regio nescia parthyenæ nobiles: ubi alexandropolis a conditore.

uel persicum

Media: mesopotamia: babylon: seleucia

Ca. XXVI.

NEcessarium est in hoc loco signare & medog; situm: terrarūq; faciē circūagerē ad persicum mare: quo facilius deinde reliqua noscantur. Namq; media ab occasu transuersa oblique parthizæ occurrit: utraq; regna includit. Habet ipsa ab ortu caspios & parthos: a meridie sitacem & fusianem & persida: ab occasu adiabenenia septentrione armeniam. Persæ rubrū mare semper accolluere: propter quod is sinus persicus uocatur. Regio ibi maritima cyropolis. Quia uero ipsa subit ad medos elymais megalla appellatur locus arduo montis ascensu per gradus introitu angustio ad peropolin caput regni dirutum ab Alexandro: Præterea habet in extremis sinibus laodicam ab Antiocho conditam. Inde ad orientem magni optinet passagada castellū: in quo Cyri sepulchrū ē. Et hōz agbatana oppidū: translatū ab Dario rege ad montes. Inter parthos & arrianos excurrūt parætacene. His gētibus & euphrate inferiora regna includunt. Reliq; dicemus a mesopotamia excepto mucrōe eius arabūq; populis i priore dictis uolumine. Mesopotamia tota assyriorū fuit uicatio dispersa: præter babylōā & ninum. Macedones eam in urbes cōgregauē pp ubertatē soli. Oppida pter iam dicta habet seleu

uel dy.
max.

tiam: iadiceam: artemitam. Item in arabum gente qui arroi uocantur & mardani: antiochia: quæ a præfecto mesopotamiæ Nicanore condita: nicatoria uel arbelis uocatur. Iungitur iis ara bestiarum: trorsus eldamarii. Super quos ad pellacontâ flumî buta oppidum: salamii & masei arabes Gordyæis uero iuncti aloni: per quos zerbis fluuius in tigrin cadit: azones: filices: montani: & orontes. Quorum ad occidentem oppidum gauæ: camela. Item suæ in rupibus. Supra sicilassi iiii. mil. pas. per quos lycus ex armoenia fertur. Ab sitris ad hybernû exortû. Azochis oppidum. Mox in campestribus oppida diofage: polytelia: stratonice: anthemus. In uicinia euphratis nichophorion: quod ut diximus: Alexander iussit condi propter loci opportunitatem. Diçta est & in zeumate apamia: ex qua orientem petentes excipit oppidû apprime munitum quondâ stadiogz lxx. amplitudine: & sâraparum regia appellatum: quo tributa cõferebantur. Nunc in arcæ reda ctum. Durant: ut fuerant: hebata: & ductu Pompei magni terminus romani imperii oruros. A zeumate. ccl. mil. pas. Sunt qui tradunt euphratem Cobaris præfecti opere deductum: ubi eum diximus fidi: ne præcipiti cursu babyloniam isfestaret. Ab assyris uero uniuersis appellatum armalchar: qd significat regiû flumî. Qua deriuatur oppidum fuit agranie maximis: qd diruere persæ. Babylon chaldiacarum gentium caput diu summam claritatem optinuit in toto orbe: pp quâ reliqua pars mesopotamiæ: assyriæque Babylonia appellata est. lx. mil. pas. amplexa muris: ducẽs pedes altis: quinquagenos latis. In singulos pedes ternis digitis mensura ampliore q nostrâ: inter fluo euphrate mirabilis opere utroqz. Durat adhuc ibi louis beli templum: Inuẽtor hic fuit syderalis scientiæ. Cætero circuitu in solitudinem rediit exhausta uicinitate seleuciæ ob id conditæ a Nicanore intra nonagesimum lapidem in confluentem euphratis fossa perduçti atqz tigris: quæ tñ babylonia cognominat: libera hodie: ac sui iuris macedonũqz moris. Ferunt ei plebes urbanæ sexceta esse. Sitû uero mœniû aquilæ pãdentis alas. Agrû totius orientis fertilissimum. Inuicem ad hanc exhauriendam & ctesiphontem iuxta tertium ab ea lapidem in chalontide condidere parthi: quod est nunc caput regni. Et postq nihil proficiebat nuper Volgesus rex aliud oppidum uelogeocertam in uicino condidit. Sunt etiam in mesopotamia oppida hippaneum chaldæogz doctrina claz. Et hoc sicut Babylon iuxta flumen narragam: qui dedit ciuitati nomen: Muros hippaneorum persæ diruere. Orcheni quoqz tertia chaldæogz doctrina in eodẽ situ locant: ad meridiẽ uersû. Ab iis notitæ & orthophanitæ & græciocanthæ. Euphrate nauigari Babylonem & persico mari. ccccxxii. mil. pas. tradunt Nearchus & Onesicritus. Qui uero postea scripsere a seleucia. ccccxc. mil. luba a babylone characẽ. clxxv. mil. d. Flue re aliq ultra Babylonẽ cõtinuo alueo priusqz distrahitur in irrigua. lxxvii. mil. Vniuero autem cursu. xi. mil. pas. Inconstantiam mensuræ diuersitas auctoru facit: cum persæ quoqz schoenon: & parañgas alia mēsurā determinēt. Vbi desinit alueo munire ad confinium caracis accedẽte tractu statim infestāt attali latrones: arabû gēs. Ultra quos scenitæ. Ambitu uero euphratis nomades arabiz usqz ad desertā syriæ: unde in meridiem flecti eũ diximus solitudines palmirenas relinquentem. Seleucia abest a capite mesopotamiæ euphraten nauigãtibz undecies. xxv. m. p. A mari rubro si tigris nauiget. cccxx. m. A zeumate. d. mil. xxvii. Zeuma a seleucia syriæ ad nostrum littus. cxxxii. m. pas. Hæc est ibi latitudo terrarum inter duos maria. Parthici uero regni. d. cccc. mil. xliiii. pas. Est etiam nuni oppidum mesopotamiæ in ripa tigris circa confluentē: qd uocant digbani.

Flumen tigris.

CA. XXVII.

Ed & de tigris ipso dixisse conueniat. Oritur in regione armeniz maioris: fonte conspicuo in planitie. Loco nomen elongosine est. Ipsiùs qua tardior fuit: diglito. Unde concitatur a celeritate tigris incipit uocari. Ita appellant medii sagittam: in fluit: in lacu arethussam omnia illa pondera sustinentem: & nitrum nebulis exhalantem: Vnum genus ei piscium est: & hic aquæ transcurrentis non miscetur alueo: sicut nec e tigris pisces in lacum transatant. Fertur autem & cursu & colore dissimilis. Transuectusque occurrẽte tauro monte in specu mergitur. Subterqz lapsus a latere altero eius erumpit. Locus uocatur zo roanda. Eundem esse manifestum est quod demersa perferet. Alterum deinde transit lacum: qui tesbidis appellatur: rursumqz in cuniculos mergitur: & post. xxv. mil. pas. circa nymphæum redditam uicinû arsaniz. Fluere eum in regionem arheni: Claudius Cæsar auctor est: ut & cum intumuerent confluent: nec tñ miscant. Leuiorqz arsanias innat. iiii. m. ferme spatio. Mox diuisus in euphratẽ mergit. Tigris at ex armoenia acceptis flumibus claris pthæi: agnice: pharione: arabas oreos: adiabenoqz distermians: & q diximus mesopotamiâ faciẽs lustratis mōtibz gordyæogz

circa apameam mēfenes oppidum: citra seleuciā babyloniam. cxxv. mil. paf. diuifus in alueos duos. Altero meridiem ac seleuciam petit mēfenen profundens. Altero ad feptentrionē flexus eiusdem gētis tergo campos cauchas fecat. Vbi remeare aquae paftrigis appellatur. Poftea recipit ex media choafpen: atq; ut diximus inter seleuciam & thefiphontem uetus: in lacus chaldaicos fe fundit eoſque. lxx. Mil. pafu. amplitudine implet. Mox uaflo alueo profufus dextra characis oppidi infertur mari perfico .xx. ore. Inter duorum atonium hoftia. xxv. mil. paf. fuere. Aut ut alii tradunt. vii. mil. utroq; nauigabili. Sed longo tempore euphratem per clufere orcheni: & accolae agros rigantes: nec niſi poſt tigrin defertur i mari. Proxima tigris regio paropotamia appellatur. In ea dictū eſt demefene. Oppidum eius dicitach. Iunguntur chalonitis cum thefiphonte: mō pal meten mō. uerum & olea pomifq; aliifq; arbuſtis nobilis. Ad eam peruenit zagrus mons ex armenia inter medos adiabenoſq; ueniens ſupra paracetanem & perſidem. Chalonitis abeſt a perſide cccclxxx. mil. paf. Tantum a caſpio mari & aſſyria abeſſe compedio iterum aliqui tradūt. Inter has gentes atq; mēfenen ſittacene eſt: eadem arbelitis: & paleſtinae dicta. Oppidū eius ſittace graecorum ab ortu eſt & ſabara. Ab occaſu autem antiochia inter duo flumina tigrin & tornadorū. Item apameae cui nomē Antiochus matris ſuae impoſuit: tigris circumfunditur. Hae diuiditur archoo. Infra eſt ſuſian: in qua uetus regia perſarum. Suſa a Dario Hiſtapis filio cōdita. Abeſt a ſeleucia babylonia. ccccl. mil. paf. tantundem ab egebatanis medorum per montem charbantum in ſeptentrionali. Tigris alueo oppidum eſt babytace. Abeſt a ſuſis. cxxv. mil. paf. Ibi mortaliū ſoli aurum in odio contrahunt. Id defodiunt ne quo cui ſit in uſu. Suſanis ad orientem uerſus iunguntur coſſae latrones & mizerorum. xl. populi liberæ ſeritatis. Supra eos parct parthufi mar di & ſatæ hyi qui præduntur ſupra helimaids: quam perſidi in ora iunximus. Suſa a perfico mari abſunt. ccl. mil. paf. qua ſubiit ad eam clafſis Alexandri paſtrigri intus ad lacum chaldaicum uocatur apher: unde ſuſa nauigatione. lxx. mil. d. p. abſunt. Suſanis ab oriente ſunt choſiei. Supra choſieos ad ſeptentrionem meſobatene ſub monte cambalido: qui eſt cauſa ramus. Inde molliſſimo tranſitu in baſtros. Suſianen ab elemaide diſterminat amnis euleus ortus in medis: me. dios ſpatio cuniculo conditus: ac rurfus exortus per meſobatenen lapſus circuit arcem ſuſarū ac Dianæ templum auguſtiſſimum: cum illis gentibus: & ipſe in magna cerimōia ſiſiquidem reges non ex alio bibunt: & ob id in longinqua portant. Recipit amnes edippum præter aſylum a montibus perſarum uenientem ad unum ex ſuſianis oppidum. Iuxta eam magoga a carace. xv. paf. Quidam hoc i extrema ſuſiane ponūt ſolitudinibus proximū. Infra euleum elymas eſt. In ora cuncta perſidia flumine orſoati ad caracen. cclx. M. paf. Oppida eius ſeleucia & ſoſirate appoſita monti caſyro. Oram quæ præiacet minorem ſyrtium uice diximus inaccessam cœno plurimum limi deferentibus bixæ & ortacea annibus madente: & ipſa elymaide in tātum ur nullus ſit niſi circuitu eius a perſide aditis. Infeſtatur a ſerpentibus quos flumina deportant: pars eius maxime inuia characene uocatur ab oppido arabia claudente regna de quo dicemus expoſita prius. M. Agrippæ ſententia. Namq; is mediam & parthiam & perſidem ab oriente indo: ab occidente tigris: a ſeptentrione tauro caucaſo: a meridie rubro mari terminatas patere in longitudinē terdecies. xx. mil. paf. in latitudine. d. cccxl. prodidit. Præterea per ſeſopotamiam ab oriente tigris: ab occaſu euphrates: a ſeptentrione tauro: a meridie mari perfico incluſam longitudine octi gentorum mil. paf. latitudine. cccclx. Charax oppidum perfici ſinus intimum: quo arabia eudem cognominata excurrit: habitatur in colle manuſcto inter conſuentes dextra tigrin: leua euleum iii. M. paf. laxitate conditum eſt. Primum ab Alexandro magno colonis ex urbe regia durine: quæ tum iterit deductis militumque inutilibus ibi relictis alexandriam appellari iuſſe: rat: pagumque pelleneum a patria ſua quem proprie macedonum fecerat. Flumina id oppidum expugnauere. Poſtea Antiochus reſtituit quintus regum: & ſuo nomine appellauit. Iterumque infeſtatur Paſſiones Sogdonaci filius rex finitimorum arabum: quem iuba ſatrapem Antiochi fuiſſe ſaſo tradit: oppoſitis molibus reſtituit: nomen ſuum dedit emunito ſitu iuxta in longitudinem. vi. Mil. paf. Latitudine paulominus. Primo fuit a littoree ſtadiis. x. maritimum etiā in pſanda porticus habet. Iuba uero prodente. l. Mil. pafu. Nunc abeſſe a littore. c. xx. Mil. Legati arabum noſt ique negotiatores: qui inde uenere: affirmant. Nec in ulla parte plus aut celerius profecere terræ fluminibus inuecta. Magis id mirum eſt loſe ultra id accedete non repercuſa. Hoc in loco genitum eſſe Dionyſium terrarum orbis ſitus recentiſſimum auctorem conſtat: quem ad cōmentāda omnia in orientē præmiſit Diuus Auguſtus ituro in armeniā ad parthicas: arabicaſq; res maiore filio. Nō me pterit: nec ſum oblitus ſui quæq; ſitus diligē-

uel oxi

tiffimum auctore uifum nobis in introitu huius opis. In hac tamē parte arma romana feq placet nobis: lubāq; regē ad eundē Claudiū Cefarē fcriptis uoluminibus de eadē arabica expeditione.

Arabia: nomades: nabatei: omani: tilcs: & ogyris infula. CA. XXVIII.

Rabia gentium nullis poffterenda amplitudine longiffima a monte amano a regione ciliciæ comageniſq; descendit (ut diximus) multis gentibus eorū deductis illo a Tigra ne magno: ſponte uero ad mare noſtrum littuſq; ægyptiacum ut docuimus. Necnon & in media ſyriæ ad libanum montem penetrantibus nubis: quibus iunguntur ramifi. Deinde terant: deinde patami. Ipſa uero peninſula arabia intra duo maria rubrum perſicūq; percurrunt quodā naturæ artificio ad ſimilitudinē atq; magnitudinē itali maris ēt circūſula. In eandē ēt cōſi partē nulla differentia ſpectat. Hæc quoq; in illo ſitu. Fœlix eius populus. A noſtro mari uſq; ad palmirenas ſolitudoines diximus. Reliqua nūc inde peragemus. Nomades inſeſtatoresq; chaldæorū ſcenitæ: ut diximus claudūt: & ipſi uagi: ſed a tabernaculis cognōinati: q̄ ciliciis metā ubi libuit. Deinde nabatheī oppidum incolunt petram noīe in conualle paulominus. ii. mil. paſ. amplitudinē circumdatum montibus inacceſſis amne interfuerunt. Abeſt a gaza oppido littoris noſtri. d. c. M. a ſinu perſico cxxii. M. Huc conuenit utrunq; biuium eorum: qui ſyriæ palmiram petiere: & eorum qui ab gaza uenerunt. A petra incoluerunt omani ad characen oppidis quondā claris a Semiramide conditis abeſamide & ſoroactia. Nunc ſunt ſolitudoines. Deinde eſt oppidū quod characenorum regi paret in palſitigris ripa ſorath nomine in quo a petra conueniunt characeni. Inde. xii. mil. paſ. ſecundo æſtu nauigant. E partiſcho enim regno nauigantibus uicus: terdon. Inſra cōfluentem eufratis & tigris leua fluminis chaldæi obtinent: dextra nomades ſcenitæ. Quidā & alia duo oppida longis interuallis tigris per nauigare tradūt barbariā: mox thumaram: quod abeſt a petra decem dierum nauigatione: Noſtri negociatores dicunt characenū regi parere: & apameā ſitam ubi reſtagnatio eufratis cum tigris conſuat. Itaq; molīſtes incurſionem parthos: operibus abiectis inundatione arceri. Nunc a charace dicemus oram. Epiphania primum exquisitam: locus ubi eufratis oſtium fuit flumē falſum. Promontorium chaldone: uoragini ſimilius: q̄ mari: per. l. paſ. ore: flumen. achanam: deſerta. c. mil. p. uſq; ad inſulā icariā. Sinus capiei quem accolunt gaulopes & chateni. Sinus gerraicus. Oppidū gerra. v. mil. p. amplitudine turres habet ex falſis quadratis molibus. A littore. l. mil. paſ. regio attene. Ex aduerſo tyros inſula totidem milibus a littore. Plurima margaritis & celeberrima cū oppido eiufdem nominis. Iuxtaq; altera in ora promontoria eius. xxii. d. paſ. Vltra magnas aſpici inſulas tradunt: ad quas non ſit perueniūt. Huius ambitū cxi. mil. d. p. a perſide longius abeſſe: adiri uno alueo anguſto: inſula aſgilia: gētes nochet: zurachi: borgodi: catarrei: nomades. Flumē cynos. Vltra nauigationem in cōpertā ab eo latere propter ſcopulos tradit luba. Prætermiſſa mentione oppidi omanorum batraſa aues & tomamem: quod priores celebrem portum carmanix fecere. Item oman & athane: q̄ nūc oppida maxie celebrati a piſco mari nſi negociatores dicūt a flumie canis. Vt luba tradit mons aduſto ſimilis. Gentes epimaranitæ. Mox ichthiophagi. Inſula deſerta. Gentes bathymi. Eblitheī montes. Inſula omœmus. Portus machorbe. Inſula etaxalos. Onchobrice gēs cadei Inſulæ ſine nominibus multæ. Celebres uero iſura: rhinneæ & proxima in qua ſcriptæ ſunt ſtelæ lapideæ litteris incognitis. Gobocea portus: bragæ inſulæ deſerta. Gens caludei: dabanogris regio: Mōs orſa cum portu. Sinus duatus. Inſulæ multæ. Mons tricorniphos. Regio cardalena. Inſulæ ſolanidæ: capina: item ichthiophagorum. Deinde glari. Littus hāmæum: ubi auri metalia. Regio canauna. Gentes apitami: gaſani: inſula deuude. Fons goralus garpheti. Inſulæ alaea & amnamethus. Gens clare. Inſulæ cheſōitis: ichthiophagon: multhe. Eodanda deſerta baſag. Multæ ſabæorum. Flumina tharnar: amnū. Inſulæ dolice. Fontes daulotes dora. Inſula epteros: labanix: coboris: ſambrachate: & oppidum eodem nomine incontinenti. A meridie iſulæ multæ: maxima camari: flumen myſſeros: portus leupas. Scenitæ ſabæi. Inſulæ multæ. Emporion eorū: acila: ex quo in indiā nauigatur. Regio amithoſcuta: damnia. Mizi maiores & minores: drimati: mace. Horum promontorium contra carmaniam eſt. Diſtat. l. mil. paſ. Mira res ibi traditur. Numenium ab Antiocho rege miſenæ præpoſitum ibi uiciſſe. Eodem die claſſe aſtūq; reuerſo: iterum equitatu contra perſas dimicantem & gemina trophæa eodem in loco loui ac Neptuno ſtauiſſe. Inſula in alto obiacet ogyris: clara: Erythra rege ibi ſepulto. Diſtat a continente. cxxv. M. p. Circuitu. cxi. mil. d. Nec minus altera clara i azanio mari diſcuriada diſtans a ſiagro extimo p. montorio. cclxxx. mil. paſ. Reliqui incontinente a noto etianum autaridei: in montes oſto dieꝝ tranſitus. Gentes larendani: carabani: gebanitæ pluribus opidis: ſed maximis nagia: & thonna

uel chatei

replord. lxx. Hæc est amplitudinis significatio hoc promontorium: a quo ad continētē troglodytarum. l. Mil. p. thomasiacharis: chatras motite: tonabei: anti dalei: lexian: agrei: cerbani: fabæ: arabū propter thura clarissimi: ad urag maria porreētis gentibus. Oppida eorum in rubro littore marane: marmæ: coroliæ: sabatra. Intus oppida nascus: cardauæ: carnus. & quo merces odorū deferunt to mala. Pars eorum atramite quorum caput sobotale. lx. Mil. templa muris inclusens. Regia tamen omnium mari iaba. Sinum optinent. xciii. mil. paf. referunt insulis odoriferis. Atramitis in mediterraneo iunguntur. Minei mare accolunt: & elamitæ. Oppidū eiusdē nominis. Iis iunguntur agulæ. Oppidum sibi: quod græci apoten uocant arficodani. Vadei oppido magno baræsi lechieni: sygaros insula: quam canes non intrant: expoliti: circa littora errando moriuntur. Sinus intimus in quo leante qui nomē ei dedere. Regia eorum læana: & in sinu læana: uel ut abis elana. Nam & ipsum sinum nostri elāiticum scribere: alii alanitici. Artemidorus alanitici. iuba lanitici. Circuitus arabie acharace læana colligere. p. dicitur quadragies oēs. lxx. paf. iuba paulominus. xl. mil. putat. Latissima est a septentrione inter oppida heroum & characen. Nunc & reliqua mediterranea eius dicantur. Naba theis thimaneos iunxerūt ueteres: nūc sunt taueni: suelleni: saraceni: arreni: Oppidū in quo omnis negotiatio conuenit: hemuata: analitæ. Oppida domada: egrata mudei. Oppidum badanatha: charrei. Oppidum chariati: achooli: Oppidum phoda: ac minei a rege creta Minoe (ut existimant) originem trahentes: quorum char mei oppidum. xciii. mil. paf. marriha baramalacū: & ipsum non spernēdum. Item carnon rhāmei & horum origo Rhadamāthus putatur frater Minois. Homerite māsala. Oppida: hamirei: fanpei: chantace: bacctias: harma. Oppidū gedranite: ampre: ilisinate: bachilite: sāmei: amatheī. Cū oppidis nēssa & cennēsleri. Zamareni cum oppidis faice: scanate: bacafami. Rhipharcama oppidū quo uocabulo appellant ordeum. Aurei: & thauigrei & mathatei: Helmodenes: cum oppido ebode. Agacturi in montibus oppido. xxy. mil. paf. in quo fons emischabales: quod significat calamorum oppidū. Amyelomei colonia mīlesiorum. Adtrida oppidum calingitū: quorum mariba oppidum significat dominos omnium. Oppida pallon murannimal: iuxta flumen per quod euphraten emergere putant. Gentes agrei hāmonii. Oppidū athene: caurazani: quod significat ditissimos armento. Coranite: cesanti: choani. Fuerunt & græcæ oppida: arethusa larissæ: chalcis: deleta uariis bellis. Romana arima solus in eam terram adhuc intulit Aelius Gallus ex equestri ordine. Nam Caius Cæsar Augusti filius prospexit tantum arabiam. Gallus oppida diruit non nominata ab auctoribus: qui ante scripserunt: egran annestum: e scam: magufum: tāmācū: labeciam: & supradictam maribam: circuitu. vi. Mil. p. Itē caripeta: quo longissime processit. Cætera explorata retulit. Noma des lacte & ferina carne uesci. Reliquos uinū ut indos palmis exprimere. Oleum sesamæ. Numerosissimas esse homeritas minoas: fertiles agros palmetis arbutis. In pecore diuites cēbanos & areos: armis præstare maxie chattamotitas. Carreis latissimos & fertilissimos agros. Sabæos ditissimos siluarum fertilitate odorifera: auri metallis agrorū riguis mellis: caræque prouenta. Deinde de odoribus suo dicemus uolūne. Arabes mitrati degunt: aut intōso crine: barba abraditur: præterq̃ in superiore labro. Aliis & hæc intonsa: mirumque dictū ex innumeris populis pars quo æqua in cōmertiis: aut latrocinis degit: in uniuersum gētes ditissimæ: ut apud quas maxime opes romanorum: parthorūque subsistant: uendentibus quæ e mari aut fluiuis capiunt: nihilq̃ inuicem redimentibus. Nunc reliquā oram arabie contrariam persequemur. Timotheus totum sinum quatrūdū navigatione in longitudinem taxauit: bidui latitudinem. Angustias. iiii. M. d. paf. Eratosthenes ab ostio. xiii. M. in quāq̃ partem. Arte: arabie latere. xciii. l. M.

Sinus maris rubri troglodytici & æthiopici.

CA. XXIX.

Regiodytyco uero undecies. lxxxiii. Mil. d. pa. prolemaida usque Agrippa. xciii. passu. xxxii. sine differentia laterum. Plerique latitudinem. cccc. lxii. prodiderunt faucis quæ hyperborno orienti obuerfa. Alii. iiii. M. alii. vii. alii. xii. Mil. p. patere. Situs at ita se habet: A sinu leanitico alter sinus: quæ arabes eant uocāt: in quo herouū oppidum est. Fuit & cambyso inter nēlos & marchadas: deductis eo agris exercitus. Gens tyra. Daneon portus. Ex quo nauigabile aluē perducere in nilum qua parte ad delta dictum: decurrit. lxii. d. pass. interuallo: quod inter flumen & rubrū mare iter est primus omnium Sesostris ægypti rex cogitauit. Mox Darius persarum. Deinde Ptolemæus sequens: qui eduxit fossam latitudine pedum. c. altitudie. xxx. l. lōgitudie. xxxvii. M. d. p. usq̃ ad fōtes amarus. Vltra deterruit inūdationis metus ex celsiore tribus cubitis rubro mari cōperto q̃ terrā ægypti. Aliqui eam non auferunt causā: sed ne immisso mari. corrumpere tur aqua nili: quæ sola potus præbet. Nihilominus iter totū terendo

frequetur a mari ægyptio: quod est triplex. Vnum a pelusio per harenas: in quo nisi calami de
 fixi regant uia non reperitur: subinde aura uestigia operiente. Alterum uero duobus .Mil. pass.
 ultra casium montem: quod a .lx. Mil. pass. redit in pelusiacam uiam. Accolunt arabes autē. Ter-
 tiū a gerro quod ad ipsum uocat. Per eosdem arabes. lx. pass. proprius asperum montibus & inops
 aquarū. Eæ uia omnes arsinoen ducunt conditam sororis nomie i sinu charandra a Ptolemæo
 Philadelpho: qui primus troglodytice excussit amnem: qui arsinoen præfluit: ptolemæum ap-
 pellauit. Mox oppidum paruum est æennū: pro quo alii philoterias scribunt. Deinde sunt azarei:
 ex troglodytarum connubiis arabes feri. Insulæ sapirene: scitale: Mox deserta adimys herinos
 ubi fons tadnos: mons eosi: insula lambe. Portus multi. Berenice oppidum: matris Philadelphi
 nomine: ad quod iter a copto diximus. Arabes autē & gnebadei troglodytice: quam præci mi-
 choen: alii midoen dixere. Mons pentedactylos. Insulæ stenædyræ aliquot halonnese non pau-
 ciores: cardamin. Topazos quæ gemmæ nomen dedit. Sinus insulis refertus ex iis: quæ marē uo-
 catur: aquosā quæ eratanos: sinentēs. Regum ii præfecti fuere. Intra hos candei: quos ophiopha-
 gos uocant: serpentibus uesci assueti. Neq; alia regio fertilior earum. Iuba qui uideretur diligentis-
 sime profectus hæc omisit in hoc tractu (nisi si exemplarium uitium est) berenice alterā: quæ
 panchyros cognominata est. Tertiam quæ epidires insignem loco. Est enim sita in ceruice lon-
 ge procurrente: ubi fauces rubri maris. iiii. Mil. d. pass. ab arabia distant. Insulæ ibi cytis topazii
 ferens: & ipsa ultra siluas ubi ptolemæis a Philadelpho condita ad uenatus elephantorū: ob id
 epitheras cognominata iuxta lacum monoleum. Hæc est regio secundo uolumine a nobis signi-
 ficata. In qua. xlv. diebus ante solstitium totidēq; postea hora. vi. consumuntur umbræ: & in me-
 ridiem reliquis horis cadunt. Cæteris diebus in septentrionem: cum in berenice quam primam
 posuimus: ipso die solstitii. vi. hora umbræ in totum absumantur: nihilq; adnotatur aliud noui.
 D. cii. Mil. pass. interuallo a ptolemæide res ingentis exempli: locusq; subtilitatis immensæ mun-
 do ibi deprehensio cum indubitata ratione umbrarū. Eratosthenes mēsuram terræ prodere in
 de coepit. Hinc azanum mare: promontorium quod aliqui hispalum scribere. Lacus manda-
 lum. Insula casitis: & in alto multæ: in quibus testudo plurima. Oppidum suchæ. Insula daphni-
 dis. Oppidum adulon. Aegyptiorum hoc serui a dominis profugi condidere. Maximū hic em-
 porium troglodytarum etiam æthiopum. Abest a ptolemæide. v. dierum nauigatione. Deferunt
 plurimū ebur. Rhinocerotum cornua. Hippopotamorū coria: celtium: testudinū: sphingia: mā-
 cipia. Supra æthiopes arrotares insulæ quæ alæan uocantur. Itē bacchias: & antibacchias: & ita
 tioten. Hinc in ora æthiopiæ sinus incognitus: quod admiremur cum ulteriora mercatores scru-
 tentur. Promontorium in quo est fons cuius expetitus nauigantibus. Ultra lfidis portus. x. die-
 rum remigio ab oppido adulitarum distans. In eum troglodytis myrrha confertur. Insulæ ante
 portū duæ pseudopylæ uocantur: interiores totidē pylæ. In altera stelæ lapideæ litteris incogni-
 tis. ultra sinus abalites. Insula diodori: & aliæ deserta. Oppidum gaza. promontorium & portus
 mossilicus: quo cynamomum deuehitur. Hucusq; Sesostris exercitum duxit. Aliqui unū æthio-
 piæ oppidum ultra ponunt in litore baragaza. A moselite promontorio atlanticum mare inci-
 pere uult Iuba: præter mauritanias suas: gadis usq; nauigandum choro. Cuius sita sententia hoc
 in loco subtrahenda nō ē. A pmtorio idoz qd uocatur lepteacthra ab aliis drepanum: proponit
 recto cursu præter exusta & malacho insulam. xv. Mil. pass. esse. Inde ad locū quē uocant sceneos
 cexxv. M. Inde ad insulam sadanum. cl. mil. p. Sic fieri ad apertū mare. xvi. lxxxv. M. pass. Reliqui
 oēs pp solis ardorē nauigare posse non putauerunt. Quin & cōmmercia ipsa infestant ex insulis
 arabes ascitæ appellati: quoniā bubulos utres binos sternentes ponte pyratiam exercent sagi-
 tis uenenatis. Gentes troglodytarum Iuba tradit thetothoas a uenatu dictos miræ uelocitatis si-
 cut ichthyophagos natates ceu maris animalia. Bagenos: zageras: chalybas: saxinas: syrecas: dare
 mas: domazenes. Quin & accolæ nili a syene non æthiopū populos: sed arabum esse dicit usque
 meroen. Solis quoq; oppidum quod non procul memphi in ægypti situ diximus arabas condito-
 res habere. Sunt & qui ulteriorem ripam æthiopiæ auferat adnecantq; africæ. Ripas autē in
 colere propter aquam. Nos relicto cuiq; arbitrio intelligendi oppida quo traduntur ordine utrū-
 q; ponemus. A syene & prius arabia latere gens cataduppi. Deinde scenitæ. Oppida tacompon:
 quā quidam appellauerunt. thathicen: arhamnum: sesamon: sandura: nasaudum: anaun domā: cu-
 mara: beta: & bochiana: leuphiorga: tantarene: meechi dita: noa: gophoa: gyfate: megeda: lea: rhē-
 nia: nupsia: direa: pataga: bagada: dumana: rhadata: in quo feles aurea pro deo colebatur. Borō in
 mediterraneo mallo: proximum meroe. Sic prodidit Bion. Iuba aliter. Oppidum limum i mon-

re megaticos iter ægyptum & æthiopiā: quod arabes myrion uocauere. Deinde tacōsponarhā
tū: felañium: pidne: m. iudat: corambin iuxta eam bituminis fontem: hāmodata: proſda: parē
ta: marna: teſſata: gallas: zoton: gaucomene: meumpidit: botas: endonda: cametas. Nomadas in ta
bernaculis uiuentes qſta: pēmani: gadagalen: paloi: primi: nuplii: deſeleni: patini: grambreues:
magafine: ſegafinal: cranda: dēna: cadeumna: thena: batha: alana: macua: ſāmos: gorā. In inſula ab
iis ab Alexandro callim: ſeren: malos. agocen. Ex africa latere tradita ſunt eodem nomine tacō-
plos altera: ſiue pars prioris mogora: ſea: doſa: pelenaria: epyndis: magua: bauma: lanitima: ſyn-
tuma: ſydopta: genſoi: pindictora: cugo: orlima: ſuaſa: mauma: rhuma: urbuma: mulona: qd op-
pidum græci hypatiton uocant. Pagoargas: zamnes: unde elephanti incipiunt. Mābia: berreſa
cetuma. Fuit quondam & epis oppidum contra meroen anteq Bion ſcriberet deſutum. Hæc ſūt
prodita uſque meroen: ex quibus hoc tempore nullum prope utroque latere extat. Cæteræ ſoli-
tudines. Nuper renunciauerit principi Neroni miſſi ab eo milites prætoriani cum tribuno ad ex-
plorandum: inter reliqua bella æthiopicum cogitanti. Intrauere autem & eo arma romana Diui
Auguſti temporibus ducit. P. Petronio & ipſo equeſtris ordinis præſedē. Aegyptus oppida eo-
rum expugnauit. q ſola inuenerat: quo dicemus ordine: pſclchin: primin: boccin: ſurum: cam-
buſin: attenan: ſtadiſin: ubi nilus præcipitans ſe fragore auditū accolis aufert. Diripuit & nepa-
ra. Longiſſimi autem a ſyene progreſſus. d. cclxx. Mil. paſſ. Nec tamen arma romana ſolitudinē
ibi fecerunt. Aegyptiorum bellis attrita eſt æthiopia uiciſſim imperitando ſeruandoque clara
& potens etiam uſque ad troiana bella Mennone regnante. Et ſyriæ imperitaſſe eam noſtroque
ſittore ætate regis Cephæ patet Andromadæ fabulis. Simili modo & de menſura eſus uana pro-
didere. Primus Dalion ultra meroen longe ſubuectus. Mox Ariſtocreon: & Bion: & Baſilis. Sino-
nides minor etiam quinquennio in meroe moratus cum de æthiopiā ſcriberet. Nam & Thimo-
ſthenes claſſium Philadelphi præfectus ſine menſura dierū. lx. a ſyene meroen iter prodidit. Era-
toſthenes. d. c. M. xxv. Ariſtidorus d. c. Millia. Seboſus ab ægypti extremis ſexdecies. lxxv. Mil.
paſſ. proxime diſti. lxx. Verum omnis hæc finita nuper diſputato eſt: quoniā a ſyene. d. cccclxii.
Mil. Neronis exploratores renunciauerit his modis. A ſyene hieram ſycaminon. liiii. Mil. paſſ. Inde
tania. lxxv. Mil. paſſ. regione enominon. Aethiopū primi. cxx. Mil. Acinam. lxxiii. Mil. Pitaram
xxv. Tergedum. cvi. M. inſulam gaugaden eſſe in medio eo tractu. Inde primum uiſas aues pſita-
cos: & alterā: quæ uocat artigula: animal phingion: a tergedo cynocephalos. Inde nabatha. lxxx.
Mil. Oppidū d. lxx. Mil. paſſ. inter prædicta ſolū. Ab eo ad inſulam meroen. cccxl. Mil. Herbas cir-
ca meroen demum uiridiores ſiluarumque aliquid apparuiſſe: rhynocerotum elephantorūque
ueſtigia. Ipſum oppidum meroen ab introitu inſulæ abeſſe. lxx. Mil. paſſ. Iuxtaque aliā inſulam
tractu dextro ſubeuntibus alueo: quæ portū faceret. Aedificia oppidi pauca. Regnare ſceminā
Candacē: quod multis iam annis nomen ad reginas tranſiit. Delubrum Hammonis eſt ibi religio-
ſum: & toto tractu facella. Cæterum cum potirentur rerum æthiopie: inſula ea magnæ claritatis
fuit: Tradit armatorum cel. Mil. dare ſolitat: artificum. iiii. Mil. alere. Reges æthiopum. xly.
& hodie traduntur.

Multiſormes & miræ hominū effigies.

CA. XXX.

Niuerſa uero gens ætheria appellata eſt: deinde atlantia: mox a Vulcani filio Aethio-
pe æthiopia. Animalū hominūque effigies moſtriferas circa extremitates eius gigni
minime mirum: artifiſci ad formanda corpora effigieſque celendas mobilitate ignæ.
Ferunt certe ab orientis parte intima gentes eſſe ſine naribus æquali totius corpo-
ris planitie. Alias ſuperiore labro orbaſ alias ſine linguis. Pars etiam ore concreto: & naribus ca-
rens: uno tantum ſoramine ſpirat: potūque calamis auenæ trahit & grana eiſdem auenæ ſpon-
te prouenientis ad ueſendum. Quibusdam pro ſermone nutus moſuſque membrorū eſſe. Qui
busdā ante Prolemæū latinum regem ægypti ignotus fuit uſus igniū. Quidā & pygmæorū gen-
tem prodiderunt ante paludes: ex quibus nilus oriretur. In ora enim ubi deſimus continui mō-
tes ardentibus ſimiles rubent. Troglodytis & rubro mari a meroe tractus omnis qui ſupponit a
napata tridui itinere ad rubrum litus aqua pluuiā ad uſum compluribus locis ſeruatur: fertilis
ſima regione quæ intereſt auri. Vt interiora atabuli æthiopum gens tenet. Deinde contra meroen
megabarii: quos aliqui adiabaras nominauere: oppidum habent Apollinis. Pars eorū nomades
quæ elephantis uſeitur: Et ex aduerſo in africa parte macrobiū. Rurſus a megabariis mennæſes:
& danelli. dierūque. xx. intervallo criteniſi. Ultra eos dochi. Deinde gymnites ſemper nudī. Mox
anderæ: mathitoe: mæſagebes: hiporæ: attri coloris tota corpora rubrica illinūt. Et ad africa pā

te medimni. Deinde nomades cynocephalorū lacte uiuentes: olabi: forboræ: qui octonū cubitorum esse dicuntur. Aristocreon libyæ latere a meroe oppidum toln dierum quinque itinere tradit. Inde dierū. xii. eſar ægyptiorum oppidum: quo pſammeticum ſugerent in eo produntur annis. ccc. habitaſſe. Contra in arabico latere daron oppidum eſſe eorum. Bion autē ſapen uocat quod ille eſar: & ipſo nomine aduenas ait ſignificari. Caput eorū in inſula ſembobitin: & tertiu in arabia ſai. Inter montes autem & nilum ſymbarri ſunt phaliges. In ipſis uero mōtibz akhæ multis nationibus. Abeſſe a mari dicuntur dierum quinque itinere. Viunt elephantorum uenatu. Inſula in illo ſebitarum regioni parēt. Ab ea nūbei æthiopes dierum octo itinere. Oppidū eorum nilo impoſitum tenupſi ſambri: apud quos quadrupes omnes ſiue auribus etiā elephāti. At ex africa parte ptoembari toemphanæ: qui canem pro rege habent motu eius imperia augurantes. Aruſoi oppido longe a nilo ſito. Poſtea achīſarin: phaliges marigerri caſamarri. Bion & alia oppida in iſulis tradit. A ſebobiti meroē uerſus diez toto itinere. xx. Proxiæ inſulæ oppidū ſebarritarum ſub regia. Et aliud aſar. Alterius oppidum dandem. Tertiā medoen uocant: in qua oppidum aſel. Quartam eodem quo oppidum nomine garoden: inde paropas oppidū. Nauos: modūdæ: maudatini: ſecandini: colligati: ſecandæ: nauedabæ: cumi: agroſpi: ægyptiani: candroga ri arabum ſūmorum. Regio ſupra ſirbitum: ubi deſinunt montes: traditur a quibuſdam habere maritimos æthiops niſicaſtes: niſitas: quod ſignificat temū & quaternum oculorum uiros: non quia ſic ſint: ſed quia ſagittis præcipua contēplatiōe utuntur. Ab ea uero parte nili quæ ſupra ſyres maiores oceanumque meridianum protenditur: dalion uocatur eſſe dicit pluuia tantū aqua utretes: ciſoros: lōgoporos. Ab eocalicibus dierum. v. itinere uſibalcō: ſiuelos: pheruoſos: ualios: ciſpios. Reliqua deſerta. Deinde fabuloſa ad occidentem uerſus nigroæ: quorum rex unum oculū habeat in fronte. Agriophagi: pantherarum & leonū carniſus maxime uiuentes: pamphagi omnia mandentes. Antrophagi humana carne uſcentes. Cynamolgi caninis capitibus. Arthabathitæ quadrupedum ſerarum modo uagi. Deinde heſperia ſperori: quos in mauritania conſilio diximus. Pars quadam æthiopum locuſtis tantū uiuit fumo & ſale duratis in annua alimēta in quadageſimū uitæ annum non excedunt. Aethiopum terram uniuerſam cum mari rubro patere in longitudinē ſemel & uiries. lxx. Mil. paſſ. In latitudinem cum ſuperiore ægypto duodecies. xcviij. Mil. Agrippa exiſtimauit. Quidā in longitudinem ita diuiſerunt. A meroe ſirbitū. xv. dierū nauigatione. Ab ea. xii. ad dabeſſos. Ab iis ad oceanum æthiopicū. vi. dierum iter. In totū enim ab oceano ad meroen. d. cc. Mil. xxy. Mil. paſſ. eſſe inter auctores fere conuenit. Inde ſyenē quantū diximus. Sita eſt æthiopia ab oriente hyberno ad occidentē hybernū. Meridiano cardine ſiluz hebeno maxime uiuent: meridiaua eius parte imminens mari mons excelſus æternis ardet ignibus æonocauma dictus: a quo nauigatio quatruidi ad promontoriū quod heſperionceras uocatur confine africa: iuxta æthiops & heſperios. Quidā & i eo tractu modicos colles amœna opacitate ueſtitos ægypanum: ſatyrorumq; produnt.

Inſulæ æthiopici maris.

CA. XXXI.

Niſula toto eo mari & Euphorus cōplures eſſe tradit: & Eudoxus: & Timotheus. Clitarchus uero Alexandro regi renunciātam adeo diuitem: ut equos incolæ talentis auri permutarent. Alterā ubi ſacer mons opacus ſilua repertus eſſet diſtillātibus arboribus odore miræ ſuauiſſimis. Contra ſinū perſicū cernē nominatur inſula aduerſa æthiopia: cuius neq; magnitudo neq; inter uallum a continente conſtat. Aethiops tantum populos habere traditur. Euphorus auctor eſt: a rubro mari nauigantes in eam non poſſe propter ardores ultra quaſdā colūnas (ita appellantur) paruz inſulæ prouehi. Polybius in extrema mauritania contra montē atlantē a terra ſtadia. viii. abeſſe prodidit cemen. Nepos Cor. ex aduerſo maxime carthaginis a continente. paſ. Mil. non ampliōrē circuitū. ii. Mil. Traditur & alia inſula contra montem atlantē: & ipſa atlantis appellata. Ab ea quinq; dierum nauigatione ſolitūdines ad æthiops heſperios: & promōtoriū quod uocamus heſperionceras. Inde primū circūagente ſe terræ fronte in occaſum ac mare atlanticū. Contra hoc quoq; promontoriū gorgones inſulæ narrantur. Gorgonum quondā domus bidui nauigatione diſtans a continente ut tradit Xenophon Lāpace nus. Penetrauit in eas Hāno pœnorum imperator: prodiditq; hirta ſcœminarum corpora uiros pnicitate euaiſſe. Duarūq; gorgonū cutes argumenti: & miraculi grā in Iunonis tēplo poſuit: ſpectatas uſq; ad carthaginē captā. Ultra has etiā nū duæ heſperides inſulæ narrant. Adeoq; omnia circa hæc incerta ſunt: ut Statius Seboſus a gorgonū inſulis præ nauigatione atlantis dierum. xl. ad ueſperidum inſulas curſum prodiderit: ab iis ad heſperionceras unius. Nec mauritania inſu-

larum certior fama ē. Pauca mō constat esse ex aduerso autologum a luba repertas: in gbus gæ. uel autoliā tulicam purpuram tingere instituerat.

De fortunatis insulis.

CA. XXXII.

SVnt qui ultra eas fortunatas putant esse quas dāq; alias: quaz numero Idē Sebosus ēt spatia complexus Iunoniā abesse a gadibus. d. ccl. Mil. pas. tradit. Ab ea tantundem ad occasum uersus pluualia caprariāq; In pluualia non esse aquā nisi ex imbris Ab iis. ccl. mil. pas. Fortunatas contra leuam mauritaniaz. viii. mil. pas. Orā solis uocari in conual le a conuexitate & planariā a specie cōuallis: circuitu. ccc. m. pas. Arborez ibi proceritate ad centū quadragintaquattuor pedes adolēcere. luba de fortunatis ita inquisiuit: ut sub meridiē positas esse prope occasum a purpurariis. d. cccxv. m. p. sic ut. ccl. supra occasum nauigetur. Deinde p. ccc lxxv. militia pass. ortus petatur. Primam uocari ombriōn nullus ædificiorum uestigiis: habere in montibus stagnum: arbores similes ferulæ: ex quibus aqua exprimitur: ex nigris amara: ex candi dioribus potui iucunda. Alterā insulā iunoniā appellari. In ea ædiculam esse tantū lapide extru ctam. Ab ea in uicino eodem nomine minorē. Deinde caprariā: lacertis grandibus refertam. In conspectu eaz esse ningariā: quæ hoc nomen accepit a perpetua niue nebulosa. Proximā ei cana riam uocari a multitudine canum ingentis magnitudinis. Ex quibus perducti sunt a luba duo: quin apparent ibi uestigia ædificioz. Cum autem copia omnes pomoz & autum oīs gnis abun dent: hanc & palmis cariotas ferentibus: ac nuce pinea abundare. Esse copiam quoq; mellis. Ba pyrum quoq; & filuros in amnibus gigni. Infestari eas beluis: quæ expellantur assidue putrescen tibus. At abunde orbe terrarum extra intra indicato collecta in arcū mensura æquior uidetur.

Terræ per mensuras computatæ digestio.

CA. XXXIII.

POlybius a gaditano freto lōgitudie directo cursu ad hos mæotis. xxxiii. lxxvii. Mil. d. pas. prodidit. Ab eodem initio ad orientem recto cursu siciliā: duodecies. lx. mil. d. pas. Cretā. cccclxxv. pas. Rhodum. clxxxvi. d. pas. Chelodonia tantundē. Cypri. cccxv pass. Inde syriæ seleuciā pieriam. cxv. pa. Quæ cōputatio efficit uicies ter. xl. m. passus. Agrippa hoc idem intervallum a freto gaditano ad sinum persicum per longitudinē directā. xx xiiii. xl. mil. pass. taxat: in quo haud scio an sit error numerus: quoniam idem a siculo freto alexan driæ cursus. xii. l. M. pass. tradidit. Vniuersus autem circuitus per sinus dictos ab eodem exordio colligit intra mæotin lacum. clvi. Mil. pas. Artemidorus adiicit. d. ccvi. mil. Idem cum mæotide. clxxiii. xc. pass. esse tradit. Hæc est mensura inermiū & pacata audacia fortunam prouocantium hominum. Nunc ipsarum partium magnitudo cōparabitur: utcunq; difficultatē afferet auctoz diuerfitas. Apertissime tamen spectabitur ad longitudinem latitudine addita. Est ergo ad hoc p. scriptum europæ magnitudo. lxxx. xlvi. mil. pass. Africa ut media ex omni uarietate prodictū summatur computatio. Efficit lōgitudō. xxxvii. xlviii. mil. Latitudo qua collitur nufq; ccl. M. p. excedit. Sed quoniam a cyrenaica eius parte. d. cccc. mil. pas. eam fecit Agrippa Deserta eius ad garamantas usq; qua noscebantur: complectens uniuersam mēsurā: quæ uenit in computationē. xlv. viii. Mil. p. efficit. Asiæ lōgitudō in confesso est. lxxii. dccc. Mil. pass. Latitudo sane cōpute tur ab æthiopico mari alexandriam iuxta nilum sitam: ut per meroen & syenen mensura currat xlviii. lxxv. mil. pas. Apparet ergo europam paulominus dimidia asiæ parte maiorem esse q; asiā. Eandem altero tanto & sexta parte africæ ampliorem q; africam. Quod si misceantur omnes sū mæliquido patebit europā totius terræ terriam esse partem & octauum paulo amplius. Asiam uero quartam & quartādecimam. Africā autē quintam & insuper sexagesimā. His addeamus etiā num unam græcæ inuentionis sententiam uel exquisitissimæ subtilitatis: ut nihil desit in specto dō terrarum situ: indicatq; regionibus noscatur: & quæ cuique earum societas sitisue cognitio dierum: ac noctium: quibusq; inter se pares umbræ & aqua mundi conuexitas. Ergo reddetur hoc etiam: terrazq; uniuersa in membra cœli digeretur. Plura sunt autem hæc segmenta mundi: quæ nostri circulos appellauere: græci paralellos.

Digestio terraz in paralellos: & umbras pares.

CA. XXXIII.

PRincipium habet indiæ pars uersa ad austrum. Patet usq; arabiam & rubri maris ac colas. Continentur gedrosi: persæ: carmani: elimæ: parthienæ: aria: susianæ: mesopota mia seleucia cognominata. Babylonia arabia ad petras usq; Syria cele: pelusium ægy pti. Inferiorq; ora quæ uocatur alexandriæ africæ maritima. Cyrenaica oppida cœniā Tapus: hadrumētū clupeæ: carthago. Vtica utraq; hippo. Numidia: mauritania utraq; atlanticū mare: columnæ Herculis. In hoc cœli circōplexu æquinoctiū die media umbilicus: quæ gnomō.

uel chium
dorida

nem uocant: septē pedes longus: umbrā non amplius quattuor pedes longā reddit. Noctis uero dieiq; longissima spatia horas. xiiii. æquinoctiales habent: breuissima e contrario decē. Sequens circulus incipit ab india uergente ad occasum: uadit per medos parthos: per sepolin: citima perfi dis: arabiā citeriorē: iudæam: libani: montis accolat. Amplectit̃ babylonē: idumæam: samariā: hie rosolymā: ascalonē: ioppā: cæsareā: phœnicē: proleaidē: sydonē: tyrū: beritū: bottri: tripoli: bybliū: antiochiā: laodiceā: selenuciā: ciliciā: maritima: cyprū: austrinā: cretā: hlythū in sicilia: septentrio nalia africa: & numidia. Vmbilicus æquinoctio. xxxv. pedū: umbrā. xxiii. pedes longā facit. Dies autē noxq; maxima quattuordecī horaz; æquinoctialiū est: æcedenteis quinta parte unius hora. Tertius circulus ab indis imao proximis oritur. Tendit per caspias portas: mediæ proximas: cataonia: cappaciā: taugz: amanū: ifsum: cilicias portas: solos: tharum: cyprū: pifidiā: pamphylia: si den: lycaoniā: lyciā: patarā: xanthū: caunū: rhodū: coum: halycarnasum: gnidū: doriadū: delū: cy cladas: medias: gythiū: malean: argos: laconiā: elin: olympiā: messeniā peloponnesi: syraculas: cati nā: siciliā: mediā: sardinia: austrina. cartea: gades: Gnomōis centū uncia: umbrā. lxxvii. unciaz; fa ciunt. Longissimus dies est æquinoctialiū horaz; xliii. atq; dimidia cū .xxx. parte unius hora: Quarto subiacent circulo: quæ sunt ab altero latere imai. Cappadocia: austrina galatia: myfia: fardis: smyrna: sipylus: tmolus mons lydia: caria: lonia: tralis: colophon: ephesus: miletos: famos: chios: icariū mare: cyclades septē triāles: athenæ: megara: corithus: sicyon: achaia: patræ: ifi hmus: epirus: septentrionalia sicilia: narbonensis galia: exortua: hispania: a carthagine noua & inde ad occasum. Gnomoni. xxi. pedū: respōdent umbrā. xvii. pedum. Lōgissimus dies habet æquinoctiales horas quattuordecī & duas tertias unius hora: Quinto continentur segmēto ab in troitu caspi maris bac tria: hyberia: armenia: myfia: phrygia: helle spōtus: troas: tenedus: abidos: scepsis: iliū: ida mons cizy cū: lāp sātū: sinope: amifum: heraclea in ponto: paphlagonia: lemnus: im brus: thassus: casandria: thessalia: macedonia: larissa: amphipolis: thessalōice: pella: edesus: beroea: pharsalia: caristū: euboea: boeotū: chalcis: delphi: acarnania: atholia: apollonia: brundisū: taren tū: thuri: locri: regilū: lucani: neapolis: puteoli: thufcū: mare: corsica: baleares: hispania media. Gno moni septē pedes: umbris sex. Magnitudo diei sūma horarū æquinoctialiū quindecim. Sexta cō prehensio qua continetur urbs roma amplectitur caspias gentes: caucasum: iēptētrionalia arme nia: æpollonia supra rhyndacia: nicomedia: niccā. chalcodonē: bizantiū: lyfimachia: chersonesum: melanē sinū: abderā: samothraciam: maroneā: oenū: bessicā: traciā: mædicā: pæoniā: illyrios: dyna chiū: canusū: apulia: extima: cāpaniā: & ethuria: Prifas: Lunā: Luccā: Genuā: liguriā: antipoli: mas siliā: narbonē: tarraconē: hispaniā: tarraconensem mediā & inde per lusitanā. Gnomoni pedes no uē: umbræ octo. Longissima diei spatia horaz; æquinoctialiū. xy. addita nona parte unius hora: aut (ut Nigidio placuit) quinta. Septima diuisio ab altera caspi maris hora incipit. Caditq; supra callatin: bosphoge: borythenē: tomos: thracia: auersā: triballos: illyrici reliq; adriaticū mare: aquileia: altinū: uenetia: uicetiā: patauiū: Veronā: Cremonā: rauēnā: anconā: picenū: marfos: pelignos: sabios: umbriā: ariminū: bononiā: placentiā. Mediolanū: oiaq; ab appennino. Transq; alpes galliā: aquitaniā uienā: pirenē: celtiberiā. Vmbilico. xxxv. pedū umbræ. xxxvi. Vt tamen in partē uene riæ exæquetur umbra gnomoni. Amplissima dies horaz; æquinoctialiū. xv. & quintaz; partium horaz; triū. Hactenus antiquorū exacta celebrauimus. Sequentiū diligētissimi quod superest ter rarū tribus assignauere segmentis. A tanai per mæotin lacū & sarmatas usque borythenē: atque ita per dacos partēq; germaniæ gallias oceani littora amplexi: quod esset horaz; .xvi. Alterū per hyperboreos & britaniam horarum. xvii. Postremo scythicum a rhiphæis iugis in tylem: in quo dies continuarentur (ut diximus) noctesque per uices. Idem & ante principia: quæ fecimus: posue re circulos duos. Primū per insulā meroen & Ptolemaidē in rubro mari ad elephatorū uenatus conditā: ubi longissimus dies. xii. horaz; esset: dimidia hora amplior. Secundū per syenem ægy pti euntē: qui esset horarū. xliii. Idēque singulis dimidia horaz; spatia usque ad ultimū adiecere circulis. Et hactenus de terris.

De animalibus

VNDVS ET IN EO TERRAE: GENTES: MARIA: INSV. lae: Insignes urbes ad hunc modum se habent. Animantium in eodem natura nullius prope partis contemplatione minor est. Siquid cum oia exequi humanus nequeat animus. Principii iure tribuetur homini: cuius causa uidetur cuncta alia genuisse natura: magna & laeta mercede contra tanta sua munera: ut non sit satis aestimare: parens melior hominibus tristior nouerca fuerit. Ante oia unum animantium cunctorum aliena alienis uelut opibus: ceteris uarie tegumenta tribuit: testas: cortices: coria: spinas: uillos: setas: pilos: plumam: penas: squamas: uellera. Truces etiam arboreque cortice interdum gemino a frigoribus: & calore tutata est. Hominem tantum nudum & in nuda humo natali die abiicit ad uagitus statim & ploratus: nullumque tot alia

lium aliud ad lachrymas: & has protinus uitae principio. At hercule risus praecox illi & celerimus ante quadragesimum diem nulli datur. Ab hoc lucis radimento quod ne feras quidem inter nos gentis uincula excipiunt: & omnium membrorum nexus: atque infeliciter natum facit manibus pedibusque deuinctis flens. Ansal ceteris imperatque: & a supplicibus uitae auspicatur: una tantum ob culpam: quia natus est. Heu dementia ab his initiis existimanti ad superbiam se gentitos. Priora roboris spes: primique temporis munus: quadrupedi similem facit. Quando homini incessus: quando uox: quando firmum cibis os: quando in palpitans uertex. Summa inter cuncta animalia imbecillitatis indicium. Iam morbi tot atque medicinae: tot contra mala excogitatae: & haec quoque subdite nouitatibus uitae: cetera sentire naturam suam. Alia perniciter usurpare: alia praepetes uolatus: alia uitres: alia nate. Hominem scire nihil sine doctrina: non dari non ingredi: non uesci: breuiterque non aliud naturae sponte quam flere. Itaque multi extiterunt: qui non nasci optimi censuerunt: aut qui occidisse aboleri. Vni animantium luctus est datus. Vni luxuria: & quidem innumerabilibus modis: ac per singula membra. Vni ambitio. Vni auaritia. Vni immensa uiuendi cupiditas. Vni superbia. Vni sepulchrae cura: atque etiam post se de futuro. Nulli uita fragilior. Nulli rerum omnium libido maior. Nulli pauor confusior. Nulli rabies acrior. Denique cetera animalia in suo genere prope degunt. Congregari uidemus: & stare contra dissimilia. Leonum feritas inter se non dimicat. Serpentum morsus non petit serpentes. Ne maris quidem beluae: ac pisces nisi in diuersa genera scaturiunt. At hercule homini plurima ex homine sunt mala.

Gentium mirabiles figurae.

CA. I.

DE T de uniuersitate quidem generis humani magna ex parte in relatione gentium diximus. Neque enim ritus moresque nunc tractamus. Innumeri sunt totidem pene quot sunt hominum coetus. Quaedam tamen non omittenda ducimus: maximeque longius a mari degentium. In quibus prodigiosa aliqua & incredibilia multis uisum iri haud dubito. Quis enim aethiops autem cerneret creditur aut cui non miraculo est cum primum in noticiam uenit? Quam multa fieri non possent priusquam facta iudicant. Naturae uero regis uis atque maiestas in omnibus momentis fide caret: si quis non presens eius ac nitore spectat. Aio. Ne pauces aut tigris patherarique maculas: & tot aliarum picturas commemorare: pauca dicam: sed inuesti aestimatis: tot gentium semines: tot liguae: tanta loquendi uarietas: ut externus alieno pene non sit hominis trice. Iam in facie uulgatque non cum sint. x. aut paulo plura membra nullas duas in tot milibus hominum indiseretas effigies existere. Quod ars nulla in paucis numero praestaret agendum. Nec tamen ego in plerisque eorum obstrigam fidem: potiusque ad auctores relegabo: qui de dubiis roget omnes. Nonne sit fastidio graecis seque tanto maiore eorum diligentia uel cura uersutio.

De scythiis: & alijs diuersitate gentium.

CA. II.

DE Scythiarum gentia & quidem plura: quae corporibus humanis uescerentur: indicauimus. Id ipsum incredibile fortasse: non cogitemus in medio orbe terrarum ac Sicilia & Italia fuisse gentes huius nostri cyclopes & lestrigones: & nuperrime triaspeles hominem immolari gentium earum more solitum: quod paulo a macedonia abest. Sed & iuxta eos qui sunt ad septentrionem uersi: haud procul ab ipso aglonis exortu speculans: eius dicto: quem locum geglithron appellat: per dunt animaspi: quos diximus: uno oculo in fronte media insignes: quibus assidue bellum esse circa metalla cum gryphis ferarum: uo

uī dētibz
qz cū capil
lo pro mā
tilibus

lucris genere quale uulgo tradit: eruenit ex cuniculis auge mira cupiditate & feris custodiētibz
& arimaspis rapiētibz: multi sed maxie illustres Herodotus & aristas Proconesius scribūt. Sup
alios aut atropophagos scythas in quadā cōualle magna imai mōtis regio est: quae uocatur abari
mon: in qua siluestres uiuunt hoies aueris post crura plantis eximiae uelocitatis: passim cū feris
uagantes. Hos in alio nō spirare cōlo: ideoqz ad finitimos reges nō pertrahi. Neqz ad alexandrū
magnū pertrahos Beton itinerū eius menfor prodidit. Priores anthropophagos: quos ad septē
trionē esse diximus. x. diez itinere supra borysthenē amnē: ossibus humanoz capirū bibere. Cu
ribz cū capillo pbalhelibus anē pectora uti lisonas Nicensis. Idē in albania gigni quodā
glauca oculoz acie: a pueritia statim canos: q noctu pluqz interdiu cernāt. Idē isere diez. x. supra
borysthenē sauromatas tertio die cibū capere semp. Crates Pergamenus in hellepōrū circa pari
um genus hominū fuisse tradit: quos ophiogenes uocat: serpentū ictus cōta cū leuare solitos: &
manu iposita uenena extrahere corpori. Varro ēt nunc esse paucos ibi: quoz saluaz cōtra ictus
serpentū medeantur. Similis & in africa gens psylloz fuit ut Agatharchides scribit: a Psyllo rege
dicta: cuius sepulchrū in parte syrtū maiorz est. Hoz corpori ingenitū fuit utrus extiale serpen
tibus: ex cuius odore sopirēt eas. Mos uero liberos genitos ptinus obiciendi sauiissimis earum.
Eoz genere pudicitia cōiugū experiendi: nō profugientibus adulterino sanguine nasos serpenti
bus. Hēc gens ipsa quidē ppe interneptione sublata est: anamōnibus: qui nūc tenēt has sedes.
Genus tamē hoium ex iis qui profugerāt: aut cū pugnatū est abfuerāt: hodieqz remanet in pau
cis. Simile & i Italia marsoz gēte durat: quos a Cyrces filio ortos ferūt: & ideo inesse iis uim na
turalē eā. Et tñ oibus hoibus cōtra serpētes inest uenenū. Ferūtqz ictas saluaz: tu feruentis aquae
cōta cū fugere. Quod si in fauces penetrauerit ēt mori. Idqz maxie hūani ieiuni oris. Supra nasa
monas cōfinesqz illis maclyas androgynas esse utriusqz naturae iter se uicibus coeuntes Callipha
res tradit: Aristoteles adiicit dextrā māmā iis uirile: leuā muliebrē esse. In eadē africa familias qd
dā effascinatiū isgonas & mēphodorus tradūt: quaz laudati cōe intereat pbatas: arefcāt arbores:
emoriāē isantes. Esse eiūsdē generis i triballis & illyris adiicit isgonas: q uisu quoqz effascinet. i
terimātqz quos diutius intueant: iratis pcpire oculis: quod eoz malum facilius sentire puberes.
Notabilis esse: q pupillas binas in oculis singulis habeāt. Huius generis foemias in scythia quaz
uocātur uithyae: pdit Apollonides Philarchus & in ponto thibioz genus: multoqz alios eiūsdē
naturaz: quoz notas tradit in oculo altero geminā pupillā: in altero equi effigie. Eoisdē pte rea
posse mergi: nec ueste quidē degrauiatos. Haud dissimile iis genus pharmacū in ethiopia prodi
dit Damoz: quoz sudor tabē cōta ictis corpibus afferat. Foeminas quidem oēs ubiqz uisu nocere:
quaz duplices pupillas habeant: Cicero quoqz apud nos auctor est. Adeo naturaz: cum feraz mo
re uescendi humanis corporibus in hoīem rabiē genuisset: gignere in toto corpore: & quorūdā
oculis quoqz uenena placuit: ne quid usqz mali esset: quod in homine nō esset. Haud procul ur
be roma in saliscoz agro familiae sunt paucae: quaz uocantur hirpiae: quaz sacrificio ānuo quod
fit ad montē foracē Apollini: super ambustā ligni struē ambulātes nō adurūt. Et ob id ipse
tuo senatus cōsulro militāe oīumqz alioz munēz uacationē habēt. Quorūdā corpori partes in
scutō ad aliqua mirabiles. Sicut Pyrrho regi pollex i dextro pede: cuius tactu lyenosis medebat.
Hūc cremari cū reliquo corpore nō potuisse tradūt. Conditūqz loculo in tēplo. Praecipue india
aethiopūqz tractus miraculis scarēt. Maxima in india gignunt aialia. Indicio sunt canes grandio
res ceteris. Arbores qdē tāta pceritatis tradunt: ut sagittis supari nequeāt. Hēc facit ubertas
solit: tēperies cōli: aquaz abūdātia (si libeat credere) ut sub una ficu tūrmā cōdanē egrū. Arūdi
nes uero tāta pceritatis: ut singula internodia alueo nauigabili ternos interdū homines ferāt.
Multos ibi quina cubita cōstāt lōgitudine excedere. Nō expuere: nō capitis: nō dentū aut occu
loz ullo dolore affici. Raro aliqz corporis ptiū: tā moderato solis uapore durari. Philosophos
eoz: quos gimnosophistas uocāt: ab exortu ad occasum pstare cōtūētes: solē imobilibus oculis
Feruētibus arenis toto die alternis pedibus insistere. In mōte: cui nomen ē mīlo: hoies eē aueris
plātis: octonos digitos i singulis pedibus habētes auctor est Megasthenes. In multis aut monti
bus genus hominū capitis caninis: feratū pelibus uelari: pro uoce latratū edere: unguibus ar
matū uenatū & aucupio uelari. Hoz supra. cxx. mil. fuisse pdrūt. Cresias scribit in quadā gente
indiae foeminas semel i uita parere: genitosqz cōfēsti canescere. Itē hoīum genus. q monosceli uo
carent: singulis cruribus mīra pnicitaris ad saltū. Eoisdemqz sciopodas uocari: q in maiore astu
humi iacētes resupini umbra se pedum ptegāt. Nō lōge eos a troglodytis abesse. Rursusqz ab iis
occidentem uersus quosdam sine ceruice: oculos in humeris habētes. Sunt & satyri subolanis

indorum montibus:carta dulorū dicit regio:pernicissimū animal tanquā quadrupes tā recte
currentes:humana effigie:ut propter uelocitatem nisi senes aut agri non capiantur. Choroman- uel chorā
darū gentem uocat Taurō siluestre sine uoce:fridoris horrendi:hirtis corporibus oculis glau-
cis:dentibus caninis.Eudoxus in meridians india uiris plantas esse cubitales.Fœminas adeo p-
uas:ut struthopodes appellent.Megasthenes gentē inter nomadas indos narium loco foramina
tantū habentē:anguiū modo loripedē:uocari syrtidas.Ad extremos fines india ab oriente circa
fontē gangis astomorū gentē sine ore corpore toto hirtā uestiri frondiu lanugine:halitu tantū
uiuentē & odore:quem nariibus trahant.Nullum illis cibū:nullūque potū.Tantū radicū florū
q̄ uarios odores siluestrium maiorum:quæ secū portant longiore itinere:ne desit olfactus.Gra-
uiore paulo odores haud difficulter exanimari.Super hos extrema in parte montiū spithamæ:
pygmæi narrantur:ternas spithamas longitudine:hoc est ternos dodrantes nō excedentes.Salu-
bri coelo:semperque uernante montibus ab aquilone oppositis:quos a gruiibus insectari.Home-
rus quoque prodidit.Fama est insidentes arietū caprarūque dorsis armatos sagittis ueris tēpo-
re uniuerso agmine ad mare descendere:& oua pullosque eaz alitū consumere:ternis eam expē-
ditionē mensibus conficiat: futuris gregibus non resisti.Cas eorū luto pennique:& ouoq̄
putaminibus construi.Aristoteles in cauernis uiuere pygmæos tradit.Cætera de his ut reliqui.
Cyrnios idogz genus Iligonon tradit annis cētenis quadragenis uiuere.Itē æthiops macrobios
& seras existimat:& qui athon mōtē incolant.Hos quidē quia uiperinis carminibus alant:itaq̄ nec
capiti:nec uestibus eoz noxia corpori inesse animalia.Onesicritus quibus in locis idiaz umbræ
non sint:corpora hoiū cubitoq̄ quinū & binogz palmogz existere:& uiuere annos.cxxx.nec
senescere:sed ut medio æuo mori.Crates Pergamenus indos qui cētenos annos excedat gymne-
stas appellat:non pauci macrobios.Ctesias gentē ex iis quæ appellatur pandoræ in conualibus uel pādæ
tā:annos duceos uiuere:in iuuenta candido capillos:qui in senectute nigrescat.Contra alios qua-
dragenos non excedere annos iunctos macrobiis:quogz fœminæ semel pariant.Idq̄ & Agathar-
chides tradit.Præterea locustis eos ali: & esse pernices.Mandrogz nomen iis dedit Clytarchus &
Megasthenes:tricentogz eoz uicos annumerant.Fœminas septimo ætatis anno parere:senectā
quadragesimo anno accidere.Artemidorus in tabrobanā insulā longissimā uitā sine ullo corpo-
ris langore traduci.Viros indogz quosdam cū feris coire:mixtosque & semiferos esse partus.In-
calingis eiusdē indiae gēte quinquēnes concipere fœminas:octauū uitæ annū non excedere.Et
alibi cauda nullo fa hōies nasci pernicitatis eximæ.Alios auribus totos contegi.Oritas ab indis
arbis fluuijs distemnat.Ii nullū aliū cibum nouere q̄ piscium:quos unguibus dissectos sole
torreant:atque ita panē ex iis faciunt:ut refert Clitarchus.Troglyodytas super æthiopiā uelocio-
res esse equis pergamenus Crates.Itē æthiops octona cubita longitudine excedere:syrbotas uo-
cari gentē eā nomadū æthiopū secundū flumen altapū ad septentrionē uergentē.Gens medim-
nogz appellata abest ab oceano diegz itinere.xx.Animaliū quæ cynocephalos uocamus lacte ui-
uunt:quorum armenta pascit maribus interēptis præterq̄ sobolis causa:in africa solitudinibus
hominū species obuia subinde sunt:momentoque euanescent.Hæc atque talia ex hominū ge-
nere ludibria sibi:nobis miracula ingeniosa fecit natura.Et singula quidē quæ facit indies:aut
prope horas quis enumerare ualeat:Ad detegendā eius potentiā satis fit inter prodigia posuisse
gentes.Hinc ad cōfessā in homine pauca:

De prodigijs partibus.

CA. III.

Ergeminos nasci certū est Oratioq̄ exēplo.Supra inter ostenta ad ducit:
præterquā in ægypto ubi:fortiter potu nilus.Proxime supremis Diui Augusti annis
Fausta quadā e plebe ostiæ duos mares:toridē fœminas enixa famē: quæ secuta est:
partitid haud dubie:Reperitur & in peloponneso binos quater enixa: maiorēque
partē ex omni eius uixisse partu:& in ægypto septenos utero simul gignit:auctor est Trogus.Gi-
gnunt & utriusq̄ sexus:quos hermophroditos uocamus:oli androgynos uocatos:& in pdigijs
habitos:nūc uero in delitijs.Pōpeius magnus in ornamentis theatrī mirabiles fama posuit effi-
gies:ob id diligētius magnogz artificū igēniis elaboratas:inter quas legitur Etyche a.xx.liberis
rogo illata trallis enixa triginta partus.Alcippe elephantum q̄q̄ id inter ostēta est.Nanque &
serpentē peperit inter initia marisci belli Ancilla.Multiformes pluribus modis inter monstra p-
tus eduntur.Claudius Cæsar scribit hippocentaurū in thessalia natum eodem die interiisse.Et
nos principatu eius allatum:illi ex ægypto in melle uidimus.Est inter exēpla in uterum proxi-
mus reuersus infans saguntis:quō anno ab Hannibale deleta est.

De mutatione sexus & geminis partibus.

CA. III.

X foemini mutari in mares non est fabulosum. Inuenimus in annalibus Licinio Crasso C. Cassio Longino cons. Casini puerum factum ex uirgine sub parentibus iussu; aruipi cum deportatum in insulam desertam. Licinius Murianus prodidit uisum a se argis Aristonte cui nomen Arestuse fuisse. Nupisse etiam. Mox barba & uiriliter puenisse: uxoremq; duxisse. Eius de sortis & Smyrnae puerum a se uisum. Ipse in africa uidit mutatum in mare nuptiae die. L. Cossiciu ciuem triditanti. Editis geminis rari esse aut puerperae: aut puerperio praeterq; alteri uitam. Si uero uiriusq; sexus editi sint gemini rarior utriq; salutem foeminas gigni celerius quam mares: sicuti conlat. Senescere. Sapius uero moueri mares in utero: & in dextra fere parte: in leua foeminas constat.

De hofe generatio: & pariedi tpe pillustria exempla a mensibus. vii. ad. xi. CA. V.
Aeteris aniantibus statutu: & pariedi: & partus egerendi tempus est. Homo tanto anno & incerto gignitur spatio. Alius septimo mense: alius octauo: & usq; ad initia decimi undecimiq;. Ante septimum mensem haud unquam uitalis est. Septio non nisi pridie postero uel plenilunio die aut interlunio concepti nascuntur: Translatitium in aegypto est & octauo gigni. Iam quidem & in Italia tales partus esse uitales. Contra priscoq; opinionones uariant haec pluribus modis. Vestilia. C. Herdici ac postea Pomponii atque Orfiti clarissimorum ciuium coniunx ex iis quattuor partus enixa semper septimo mense: genuit Suillum Ruffum undecimo. Corobulo non septimo utrunque consulem. Et postea Cesoniam Cui principis coniugem octauo. In quo mensum numero generis intra quadragesimum diem maximus labor grauidis. Quarto autem & octauo mense locales Iiis abortus. Masurius auctor est. L. Papyrium praetorem secundum here de lege agente bonorum possessionem contra eum dedisse cum mater partum. xiiii. mensibus diceret tulisse. quoniam nulla nullum certum tempus pariedi statutu uideretur.

De conceptibus & signa sexus in grauidis ptenentia ante partum. CA. VI.
Conceptu decimo die dolores capitis: oculorum uertigines tenebraeq; fastidium in cibis: redundatio stomachi: indices sunt hominis inchoati. Melior color marem ferentis & facilius partus. Motus in utero quadragesimo die. Contraria omnia in altero sexu. In gestabile uento. Crurum & ingutui leuis tumor. Primus autem nonagesimo die motus. Sed plurimum langoris in utroq; sexu: capillum germinante partu & in plenilunio. Quod tempus editos quoq; infantes praecipue infestat. Adeoque incessus: atque omnia quicquid dici potest: in grauida refert: ut salioribus cibis uisae carentis unguiculis partum edant. Et si respirauerit: difficilius enitatur. Oliscatio quidem in enixu localis est: sicut sternuisse a coitu abortiuum.

De conceptu hominum & generatione. CA. VII.
Isset atq; etiam pudet aestimantem quam sit friuola animalium superbiissimi origo: Cum plerumq; abortus causa fiat odor a lucernae extinctu. Iiis principis nascuntur tyranni. Carni sex his animus. Tu qui corporis uiribus fidis. Tu qui fortunae munera amplexaris: & te ne alumnus quidem etus existas: sed partum. Tu cuius semper in uictoria mens. Tu qui te deum credis aliquo successu tu mens: tanti tamen perire potuisti. Aut qui etiam hodie minoris potes: quantulo serpentis ictus dente. Aut etiam ut anacreon poeta acino uix passae. Ut Fabius senator praetor in lactis haustu uno pilo transgultatus. Is demum profecto uita aqua lance peritabit qui semper fragilitatis humanae memor fuerit.

De agrippis. CA. VIII.
Non pedes procedere nascentem contra naturam est: Ex quo argumentum eos appellauere agrippas: ut aegre partus. Qualiter. M. Agrippa ferunt genitum unico prope foelicitatis exemplo in omnibus ad hunc modum generis. Quamquam is quoque aduersa pedum ualitudinis. Misera iuuenta exercito a uo inter arma hostesq; & ad mortem obnoxio accessit: in foelici terris stitit omni: sed per utrasque Agrippinas maxime: quae Caium & Domitium Neronem principes genuere: totidem facies generis humani. Praeterea breuitate aui quinquagesimo uno raptus anno in tormentis adulteriorum coniugis: socerique praegravi seruitio luisse praeposteri ortus augurium existimatur. Neronem quoque paulo ante principem & toto principatu suo hostem gentis humani pedibus genitum patris eius scribit Agrippia. Ritu naturae capite hominem gigni mos est: pedibus esse ferri. Monstruosi partus exiit utero.

CA. IX.
Vspiciatus enecta parente gignuntur. Sicut Scipio Africanus prior natus. primusque Caesar a caelo matris utero dictus. Qua de causa & Caesones appellati. Simili modo natus & Manlius qui carthaginem cum exercitu intrauit.

Qui sint uopisci.

CA. X.

Opi scū appellat unum & geminis: qui recenti utero nascetur altero interēpto abor-
tu. Nāque maxima: & si rara circa hoc: miracula existunt.

Exempla numerosa sobolis.

CA. XI.

Ræter mulierē pauca animalia coitū nouere grauida. Vñ quidē omnino aut altege
superfoetat. Extat in monumentis etiā medicog: & quibus talia conſectari curæ fuit:
uno abortu duo puerperia egeſta. Sed ubi paululū tēporis inter duos cōceptus inter-
ceſſit: uterque eſt perfectus: ut in Hercule & Iphiclo fratre eius apparuit. Et in ea quæ
gemio partu altege marito ſimilē altege adultero genuit. Iſtē Proconneſſia ancilla: quæ eiūſdē diei
coitu alterū domino ſimilē alterū procuratori eius. Et in alia quæ unū iuſto partu: quinque mē-
ſium alterū edidit. Rurſus in alia quæ ſeptē menſiū edito puerperio: in ſecutis mēſibus geminos
enixa eſt. Iam illa uulgata eſt uariæ. Ex integris truncos gigni: ex truncis integros: eadēque parte
truncos. Signa quædam: ne uoſq; & cicatrices etiā regenerari. Quarto partu dacorum originis no-
ta in brachio redditur.

ut aliquogē

Exempla ſimilitudinum.

CA. XII.

N Lepidorum gente tres intermiſſo ordine obduco mēbrana oculo genitos accep-
imus. Similes quidē alios auo. Et ex geminis quoque alterū patri: alterū matri. Anno-
q; poſt genitū maiori ſimilē fuiſſe ut geminum. Quædam ſibi ſimiles ſemper parere:
quaſdam uiro: quaſdam nulli: quaſdam ſœminā patri: marē ſibi. In dubitatū exēplum
eſt nicei nobilis poetæ bizārii geniti: qui adulterio æthiopis nata matre hil a cæteris colore di-
ſerente: ipſe in auū degenerauit æthiopē. Similitudinū quidē in mente reputatio eſt: & in qua
credant multa fortuita pollere: uifus: auditus: memoriaque: hauſtæ imagines ſub ipſo conceptu.
Cogitatio etiā utriuſlibet animo ſubito tranſuolans effingere ſimilitudinē aut miſcere exiſtima-
tur. Ideoque plures in hominē q̄ in cæteris omnibus animalibus differentiæ: quoniam uelocitas
cogitationū animique celeritas & ingenii uarietas multiformes notas imprimit: cū cæteris ani-
mantibus imobiles ſint animi: & ſimiles omnibus ſinguliſque in ſuo cuique genere. Antiocho re-
gi ſyriæ & plebe nomine Arteon in tantum ſimilis fuit: ut Laodice coniunx regiæ necato iſtī An-
tiocho munus per eū cōmendationis regniſque ſucceſſionis peregerit. Magno Pompeio Vibius
quidam & plebe: & Publitius etiam ſeruitute liberatus indiſcreta prope ſpecie fuere ſimiles: illud
eos probum reddentes: ipſumque honorem eximie frontis. Qualis cauſa patri quoque eius Me-
nogenis caci ſui cognomen impoſuit Strabonis a ſpecie oculorū: nomen habentis uitii imitata.
Et Scipioni in ſeruo Serapione uictimarii negociatoris uili mancipio. Eiūſdem familiæ Scipioni
poſt Gneum cognomen ſalutis minus dedit. Sicut Spinter Secundanus. Ret iariſque Pamphy-
lius collegio Lentuli & Metelli conſulum. In quo per q̄ infortunē fortuitū hoc quoq; fuit. Duo
rū ſimul conſuluro in ſcena imagines cerni. E. diuerſo. L. Plancus orator hyſtrioni Rubrio co-
gnomen impoſuit. Rurſus Curioni patri Burbuleius. Itæque Meſſalæ cenſorū Menogenes peri-
de hyſtrionis. Suræ quidē proconſulis ēr rictū in loquēdo contractionē lingue & ſermonis tu-
multū nō imaginē modo piſcator quidā in Sicilia reddidit. Caſſio Seuero celebri oratori armē-
tarii Mirmillonis obiecta ſimilitudo eſt. Torānius. M. Antonio iam triūtrō eximios forma pue-
ros alterum in aſia genitū: alterū tranſalpes ut geminos uendidit: tanta unitas erat. Poſtquā dein
de ſermone puerum detecta fraude a furente increpitus Antonio eſt inter alia magnitudinē pre-
cū requirente (nam ducentis erat mercatus ſeſtertiiſ) reſpondit uerſus ingenii magno obidip-
ſum ſe tanti uendidiffe quoniam non eſſet mira ſimilitudo in ullis eodem utero editis. Diuerſa
rum quidem gentium natales tam concordī figura reperiri: ſuper omnem eſſe taxationem: adeo-
q; tempeſtiuam admirationem intulit: ut ille proſcriptor animus mero & cotumelia furens nō
aliud in cenſu magis & in fortuna ſua duceret.

uel Iubius

uel eum
uſ tertius

Quæ ſit generandi ratio.

CA. XIII.

St quædā priuati diſſociatio corpore: & iter ſe ſterilis. At ubi cū aliis iūxre gignunt.
Sicut Auguſtus & Liuita. Itē alii aliaq; ſœmiſas tātū generāt: aut mares. Plurūq; alter-
nāt: Sicut Graccorū mſ duodecies: & Agrippiæ Germāici nouies. Alii ſterilis ē iuenta.
Alii ſemel in uita datur gignere: Quædam non perferunt partus. Quales ſiquando medicina &
cura uicere: ſœminā ſere gignunt. Diuus Auguſtus in reliqua exemplorum raritate neptris ſuæ
nepotem uidit genitum: quo exceſſit anno. M. Syllanus: qui cum aſiam obtineret poſt conſula-
tum Neronis principis ſucceſſione ueneno eius interemptus eſt. Qu. Metellus Macedonicus cū

sex liberos relinqueret undecim nepotes reliquit. Nurus uero genitorum; & omnes qui se patris appellatione salutarerent, xxvii. In actis Diui augusti temporum inueniuntur. xii. consularum eius. quae. L. Syl-la collega ad. iiii. idus aprilis gessit Crispinum Hylarium ex ingenua plebe fefulana cum liberis noue: in quo numero filiae duae fuerunt: nepotibus. xxvii. pronepotibus. xxix. neptibus. ix. praeterea po-pa cum omnibus his in capitolio simulasse. Itē de eodem multiplicitas.

uel me-
thymnū

Uter post quinque annū non gignit: maiorque pars quadragesimo profuuiū ge-nitalis sinit. Nā in uiris Masinissa regē post octoginta sex annos generasse filiū: quē Me-thymathnū appellauerit clare est. Catonē senforium octogesimo exacto e filia Saloni-clientis sui. Qua de causa aliorum eius liberorum propago Liciniani sunt cognominati: Salonianī: ex qbus Vticensis fuit. Nuper ē. L. Volusio Saturniū in urbis praefectura extincto no-rū est cornelia & Scipioniū gēte Volusii Saturniū: q fuit cōsul post. lxxii. annū genuisse. Et usq ad lxxv. apud ignobiles uulgaris reperit gñatio. De mensuris mulierum: CA. XV.

uel Sirron

Olum autē aīal menstruale mulier est. In uirginitate utero quas appellatur molas. Ea est ca-ro informis in aīa ferri ictū: & acie respuens: mouetur: sistitque mēses: & ut partus: alias laetalis: alias una senescens: aliqñ aluo citatior excidens. Simile qdā & uiris in uentre gignitur: quod uocant scyron. Sicut Oppido Capitiōi praetorio uiro. Sed nihil facile reperitur mulierum profuuiū magis monstrificū. Accedunt superuentu multa. Sterilefcent taceat fruges. Moriuntur insita. Exuruntur hortorum germina: & fructus arborum: quibus insidere de-ci-dunt. Speculorum fulgor aspectu ipso hebetat. Acies ferri praeteringit: eborisq nitor. Aluci apū emoriunt. Aes ē: ac fēstrū rubigo protinus corripit: odorq durus aera. Et in rabie agunt gustato eo canes: atq insanabili ueneno morsus infigitur. Quin & bituminū sequax alioquin & lenta na-tura in lacu iudae: qui uocatur asphaltites: certo tempore aīni supernas nequit sibi auelli: ad om-nem contactū adhærens: praeterq filo: quod tale uirus infecit. Etia formicis aīali minimo in eē sensu eius ferunt: abiciq gustatas fruges: nec postea repeti. Et hoc tale tantūq: oibus tricenis diebus malū in muliere existit. & trimestri spatio largius. Quibusdā uero saepius mense: sicut ali-qbus nunq. Sed tales non gignūt. Quando haec est generando hōi materia: semine maribus co-guli mō hoc in sese glomerante. Quod deinde tpe ipso aiatur. corporaturq. Ergo cū grauidis su-xit. inualidi aut nō uirtutes partes eduntur: aut saniosi ut auctor est Nigidius.

Item de ratione partuum.

CA. XVI.

Dem lac foeminae non corrūpi alenti partū: si ex eodē uiro rursum conceperit arbitra-tur. Incipiente autē hoc statu: aut desinente cōceptus facillime tradunt. Foecunditatis in foeminis praerogatiua accepimus inunctis medicamine oculis saluū infici. Ceterū editis primores septimo mēse gigni dentes: priusq in supera fere parte haud dubium est. Septimo eodē decidere anno aliosq suffici. Quosdā & cū dentibus nasci: sicut. M. Currium: qui ob id dentatus cognominatus est. Et Cn. Papyriū Carbonē pclaros uiros. In foeminis ea res in auspiciis fuit exēpli regū temporibus: cū ita nata esset Valeria exitio ciuitati in quā delata esset: futuri responso aruspici uaticinante. Sessapia ē illa tēpestas florentissimā deportata est: ueridi co exitio consecuto. Quasdā cōcreto genitālī gigni ī fausto omine Cornelia Gracchorū mater ī dicio est. Aliqui uice dentū continuo osse gignunt. Sicuti Prusias regis bithyniorū filiū supra parte oris. Dentes autē tantū inuēti sunt ignibus: nec cremātur cū reliquo corpore. Idē flām in domiti tabe cauans pituita ue. Candorē trahūt quodā medicamē. Vbi atterūt: multosq pri-mū ī aliquibus deficiūt. Nec cibo tantū alimentis necessarij. Quippe uocis fermōsq reginē prio-res tenēt cōcentu quodā excipites idū linguae: seriēq struē: atq magnitudine multatiles mo-lientes: uae aut hebetates uerba. Et cū defluxere explanationē oēm adimēntes. Quin & augurium in hac esse creditur parte. Triceni bini uiris attribuuntur: excepta turdulorū gente. Quibus plu-res fuere longiora promitti uitae putāt spatia. Foeminis mior numerus. Quibus in dextra parte gemini superne a canibus cognominati: fortunae blādimēta pollicentur. Sicut in Agrippina Do-mitii Neronis matre: contra in leua. Homine priusq genito dente cremari mos gētiū nō est. Sed mox plura de hoc: cū mēbratim historia decurret. Risisse eodē die quo genitus esset unū accēpi-mus hoīem Zoroastren. Eidē cerebrū ita palpassse ut ipsū repelleret manum: futurae praes-a-gio fident. In trimatu suo cuiq dimidiam esse mēsurā statūrā certū est. In plenū autē cūcto mor-taliū generi minore indies fieri p̄modū obseruat. Rarosq p̄ribus p̄ciorēs cōsumēte uberta-tem feminū exultione: in cuius uices nunc uergat aeuum. Increta terrae motu rupto monte inuē-tum est corpus stans. xlvj. cubitorum: quod alij Orionis: alij Etionis fuisse tradunt. Horestis cor-

pus oraculi iussu refoſſum ſeptē cubitorū fuiſſe monumentis traditur. Iam uero ante annos prope mille uates ille Homerus non ceſſauit minora corpora mortaliū q̄ priſca conqueri. Neui Poi lionis amplitudinē annales non tradunt: Sed quia populi concurſu pene iterēptus eſſet: prædigiū uice habitū. Proceriſſimū hoſem ætas noſtra diuo Claudio principe Gabbarā nomine ex arabia aduectū nouē pedum & totidem unciarū uidit. Fuere ſub Diuo Auguſto ſemipede addito: quo rū corpora eius miraculi gratia in conditorio Saluſtianorum aſſeruabantur horrorū. Puſioni & Secundillæ erant nomina. Eodē præſide minimus homo duos pedes & palmū Conops nomine in delitiis iulix neptis eius fuit. Et mulier Andromeda liberta iulix Auguſtæ. Maniū maximū & M. Tulliū equites romanos binū cubitorū fuiſſe auctor eſt Varro. Et ipſi uidimus in loculis aſſeruatos. Sexquipedales gigni quōſdā longiores in trimatu ſplentes uitæ curſum haud ignotū eſt: inuenimus in monumentis ſilamiam Eutimenis filiū in tria cubita triennio adoleuiſſe: in ceſſu tardū: ſenſu hebetē: & iam puberē factū uoce robuſta: abſūptū contractione membrorū ſubita triennio circūaſto. Ipſi nos pridem uidimus eadē ferme oīa p̄ter pubertatē in filio Cornelii Taciti equitis Ro. belgicæ galliæ rationes procurantis. Ecce pelos græci uocant eos. In latino non habent nomē.

Inſignia corporum.

CA. XVII.

Quod ſit hominū ſpatiū a ueſtigio ad uerticē: id eſſe ſparſis manibus inter longiſſimos digitos obſeruātū eſt: ſicuti uires quibuſdā dextra parte maiores: quibuſdam æquas utraq; aliquibus leua manu precipuas. Nec id unq̄ in ſocinīs. Mares præſtare pōde re. Et deſuncta uiuentibus corpora omniū animalū. Et dormientia uigilantibus. Vi roge cadauera ſupina ſuiſſe. Fœminarum pronæ: uel pudori deſunctæq; parcente natura.

Exempla uariarum figurarum.

CA. XVIII.

Oncretis quōſdā oſſibus ac ſine medullis uiuere accepimus. Signū eorū eſſe nec ſitum ſentire: nec ſudorē emittere: quāq; & uoluntate ſciamus ſitum uiſam. Equitēque Ro. ſulium Viatorē euocontiorum gente fœderata in pupillaribus annis aquæ ſubter cutē ſuſæ morbo prohibuit hūore a medicis naturam ſeciſſe conſuetudine: atque ſeuerectā caruiſſe potu. Nec non & alii multa ſibi imperauere.

Diuerſorum morum exempla:

CA. XIX.

Erunt craſſum aut Craſſi in parthis interempti nunq̄ riſſiſe. Ob id Agelaſtū uocatū. Sicuti nec fleſſe multos. Socratē clarum ſapientia eodem ſemper uifum uelut: nec aut hylari magis: aut turbato. Exit hic animi tenor aliquando in rigorem quēdam toruitatemq; naturæ: durā & inflexibilē: affectuq; humanos admittit: quales apathes græci uocant. Multos eius generis experti: quodq; mirum ſit auctores maxie ſapientiæ. Diogenē cynicum. Pyrrhonē. Heraclitum. Timonem: Hunc quidem et in totius odium generis humani euectum. Sed hæc parua naturæ inſignia in multis uaria cognoscuntur. Vt in Antonia Oroſi nunq̄ expuiſſe. In Pomponio conſulari poeta nunquam ructaſe. Quibus natura cōcreta ſunt oſſa: qui ſunt rari admodum: corneī uocantur.

De fortitudine & uelocitate.

CA. XX.

Orpore ueſco eſſe: ſed eximiis uiribus. Tritanū in gladiatorio ludo ſannitiū armatura celebrem: ſiliumq; eius militē magni Pompeii: & rectos & tranſuerſos cancellatim toto corpore habuiſſe neruos in brachiis etiā manibuſq; auctor eſt Varro prodigio ſa uirium elatione. Atq; etiam hoſtem ab eo ex prouocatione dimicantem inermi de xtra uno digito ſuperatum: & poſtremo correptum in caſtra tranſlatum. A. Iunius Valens meru it iſtorio Diui Aug. centurio uehicula cū culeis onuſta donec exinaniret: ſuſtinere ſolitus. Car penta comprehenſa una manu retinere obnoxius contra nitentibus iumentis. Et alia mirifica facere: quæ inſculpta monumento eius ſpectantur. Ideo. M. Varro Ruſticellus inquit Hercules ap pellatus: mulū ſui tollebat. Fuſius Saluius duo centenaria pondera pedibus: totidē manibus: & ducentaria duobus hūeris contra ſcalas ferebat. Nos quoq; uidimus Athanatum noſe: p̄digioſæ oſtētationis quinquagenario thorace plūbeo indutū. Coturniq; quingētorū pondo calciatū p ſecnā ingredi. C. Milonē athletā cū cōſtituiſſet nemo ueſtigio eē ucebat. Malū tenēri nemo digitu uel Croto niatam currigebat. Cucuriſſe mille ducentū. xl. ſta. ab athenis lacedæmoniē biduo Philippiidē magnū erat: donec Caniſtius curſor lacedæmonius & Philonides Alexandri magni a ſytione helyn uno die: mil. cc. ſtadia cucurrerunt. Nunc quidem in circo quōſdam. clx. paſſu. tolerare non ignoramus. Nuperq; Fontreio & Viſſano conſſanones. ix. genitū puerum a meridie ad ueſperū. lxx. M. p. cucuriſſe. Cuius rei admiratio ita demū ſolida perueniet: ſi quis cogitet nocte ac die lōgiſſimum

uel Croto
niatam

uel. xlv.

iter uehicularis tribus Tyberiu Nerone emensum festinantē ad drusum fratrem ægrotantē in Germania: in ea fuerunt ducenta Mil. pas. De uisu. CA. XXII.

Culorū acies uel maxime fidē excedēna inuenit exēpla: in nuce inclusam aliāda Homerī carmen in mēbrana scriptum tradidit Cicero. Idē fuisse qui peruideret. c. xxv. mil. pass. Huic & nomen. M. Varro reddidit Strabonem uocatū. Solitū autē punico bello a lilybæo siciliæ promontorio exeunte classe carthaginiensiu portu etiā numerum nauū dicere. Callicrates ex ebore formicas & alia tā parua fecit animalia: ut partes eaz a cæteris cerni non possent Myrmecides quidam in eodē genere inclaruit: a quo quadrigem ex eadē materia: quā musca integeret aliis fabricatā: & nauē quā apicula pennīs absconderet.

De auditu.

CA. XXII.

Vditus unū exēplum habet mirabile. Proeliū quo sybaris deleta est: eo die quo gestū erat autū olympiæ. Nā cymbricæ uictoriæ Castoresq; romani: qui pericā uictoriā ipso die quo cōtigit nūciauere uisus & auditus & numinū fuisse prælagia.

Exēpla patientiæ.

CA. XXIII.

Atientia corporis ut est crebra fors calamitatū innumera documenta peperit. Clarissimū in fœminis leænæ meretricis exēplū: quæ torta non indicauit Harmodiū & Aristogronē tyrannicidas. In uiris Anaxarchias simili de causā cum torqueretur: præcīam quā profam edentibus linguā: unāq; spē iudicii in tyrannos expuit.

Memoriæ exēpla.

CA. XXIII.

Emoria necessariū maxie uitæ bonū cui præcipua fuerit haud facile dictū est: tā multā gloriā eius adeptis. Cyrus rex oībus in exercitu suo militibus noīa reddidit. L. Scipio populo rō. Cynæas Pyrrhi regis legatus senatus & equestri ordini romæ postero die q̄ aduenerat. Mithridates duagē & xx. gentiū rex totidē linguīs iura dixit: pro contione singulas sine interprete affatus Charmaidas quidā in græcia: quæ quis exegerit uolumina in bibulo thecis legentis modo representauit. Ars postremo eius rei facta & inuenta est a Simonide melico cōsummata a Metrodoto Sceptio: ut nihil nō iisdē uerbis redderet auditū. Nec aliud est æque fragile in hoīe morboz & casus iniuriarū: atq; etiā metus sentiens: alias particulatī: alias uniuersalī: ictus lapide oblitus est litteras tantū. Ex præalto tecto lapsus matris & affiniū ppinguoz cœpit obliuionē. Alius ægrotus seruorum etiam. Sui uero nominis oblitus Melsala Coruinus. orator itaque sæpe deficere tentat & meditatur uel quieto corpore & ualido. Somno quoque serpente computat: ut inanis mens quærat ubi sit loci.

Laus. C. Iulii. Cæsaris.

CA. XXV.

Nimi uigore præstantissimū arbitror. C. Cæsare dictatore. Nec uirtutē constantiaq; nunc cōmemoro: nec sublimitatē oīum capacē: quæ cœlo cōtinent: sed propriū uigorē celeritatēq; quodā igne uolucrē. Scribere & legere simul dictare & audire solitū ac cepimus. Epistolas uero tantæ rerū quaternas pariter libris dictare: aut si nihil aliud ageret: septenis. Idē signis collatis quinquagies bis dimicauit. Solus. M. Marcellū transgressus qui undeq; dragies dimicauerat. Nā præter ciuiles uictorias undecies centū & nonaginta duō milia hominū occisa proeliis ab eo: nō q̄dem in gloria posueri. Tātā etiā coactā humani generis iniuriā: q̄ ita esse confessus est ipse: belloz ciuiliū stragem nō pdendo. Ut iustius Pompeio magno tribuat: o stingentas quadraginta sex naues piratis admissæ. Cæsari propriū & peculiare fuit præter iam supradictā clementiæ insigniæ: qua usq; ad poenitentiā oēs superauit. Idē magnanimitatis phibuit exemplū: cui cōparari non possit aliud. Spectacula enim edita effusāq; opes aut operum magnificentiā in hac parte enumerare luxuriæ fauentis est. Illa fuit uera & incomparabilis inuicti animi sublimitas. Captis apud pharsaliā Pompeii magni scriptinis epistolarum iterumque apud taphum Scipionis ea optima concernasse fide: atq; non legisse.

Laus Pompeii magni.

CA. XXVI.

Egē ad decus ipiū rō. si solū ad uiri uisus pietati uictoriā. Pompeii magni titulos: oēs triū phosq; hoc i loco nūcupare: æq̄to nō mō Alexandri magni regē fulgore: sed et Herculis ppe ac Liberi p̄ris. Igis siciliā recuperata unī primū Syllanus i reipū. cā exorīs auspicatus est. Africa uero tota subacta & i ditionē redacta. Magniq; noīe spolio ide capto eqs romanus id qd̄ ætea nōdē curru triūphali reuectus ē: & statim ad solis occasū transgressus excitatis i pyreneo trophæis oppida octigēta. lxxvi. ab alpihus ad fines hispaniæ ulterioris i ditionē redacta: uictoriæ suæ ascripti: & maiore animo Sertorium domuit: belloque ciuili: quod oīa concutiebāt

externa exticto: iterum triumphales currus eques ro. induxit. Totiẽs imperator anteq̃ miles. Po-
stea ad tota maria: & deinde solis ortus missus hos retulit patriæ titulos more sacris certaminib
bus uincentiũ. Neg. n. ipsi coronant: sed patrias suas coronant. Hos ergo honores urbi tribuit i
delubro Mineræ quod ex manubiis dñcabat. Cn. Põ. magnus iperator bello. xxx. añoz cõfeco
suis fugatis occisis in dedicatione acceptis hominũ centies uicies semel octuaginta tribus milli-
bus. Depressis aut capitis nauibus .d. cccxlvj. Oppidis castellis mille quingentis. xxxviii. in fidem
receptis. Terra a mæotis lacu ad rubrum mare subactis uotũ merito Mineræ. Hoc est breuia-
rium eius ab orĩete. Triumphũ uero quem duxit ad. iiii. Kalen. octob. M. Messala. M. Pisone cõss.
præfatio hæc fuit. Cum oram maritimam a prædonibus liberasset: & imperium maris populo
ro. restituisset: ex asia: ponto: armenia: paphlagonia: cappadocia: cilicia: syria: sythia: iudæis: alba-
nis hiberia infula: creta: basternis: & super hæc de regibus Mithridate atq; Tigraue triũphauit.
Sũma summam in illo gloria fuit: ut ipse incontione dixit: cum de rebus suis differeret. Astit.
ultimam provinciarum accepisset: eademque mediã patriã reddidisse. Si quis e contrario simili
modo uelit percensere Cæsaris res qui maior illo apparuit. totũ profecto terrarum orbem enu-
meret: quod infinitum esse conueniet.

Laus Catonis primi.

Aeteris uirtutũ generibus uarie & multi fuere præstantes. Cato primus portã gẽtis
tres sũmas in hoĩe res præstitisse existimatus est: optimus orator: optimus iperator:
optimus senator. Quæ mihi oĩa etiam si non prius attamen clarius fuisse in Scipione
Aemiliano uidentur. Dẽpto præterea plurimorũ odio: quo Cato laborauit. Itaq; sit propriũ Ca-
tonis quater & quadragies causã dixisse: nec quẽq; sapius postulatũ: & semper absolutum.

Item de fortitudine.

CA. XXVII

Fortitudo in quo maxie extiterit imensã quæstionis est. Vtque si recipiatur poetica
fabulositas. Qu. Ennius. T. Ceciliũ Teucrum fratremq; eius præcipue miratus pro-
pter eos sextũ annalẽ adiecit. L. Siciniũ Dẽtatus: qui tribunus plebis fuit. Sp. Tarpeio
A. Thermo consil. haud multo post exactos reges innumerossima suffragia habet centies uicies
præliatus: ocies ex prouocatione uictor. xlv. circatibus aduerso corpore insignis nulla in tergo
item spolia cepit. xxxiii. Donatus hastis puris duodeuiginti. Phaleris. xxv. Torquibus tribus &
lxxx. Armillis. clx. Coronis. xxxvi. Ciuicis. xliii. Aureis octo. Muralibus tribus. Obsidionali una:
Fisco aris. x. Captiuis. xx. millibus iperatores nouẽ ipsius maxime opera triumphantes secutus.
Præterea quod optimum in operibus eius reor uno ex ducibus. T. Romulo ex consulu ad po-
pulũ conuictõ male acti imperii rei militaris. Haud minora forent Manlii Capitolini decorati:
perdidisset illa exitu uitæ. ante. xxii. annos bina coeperat spolia. Prius omniũ eqs coronã muralẽ
sed maiora fortunã. M. Sergio ut equidẽ arbitrior nemõ quemq; hominũ iure prætulerit: sicut
pnepos Catilina grãam noĩ derogarit. Secũdo stipẽdio dextera manũ pdidit. Stipendiũ duobus
ter & uicies uulneratus est ob id neutra manu neutro pede satis utilis. Vno tantũ seruo plurimũ
postea stipendiis debilis miles. Bis ab Hannibale captus. Neque enim cũ quolibet hoste res fuit:
Bis uinculorũ eius profugus. xx. mensibus nullo non die in cathenis aut cõpedibus custoditus.
Sinistra manu sola quater pugnauit: duobus equis insidente eo suffossis. Dextra sibi fecit ferreã:
eãq; religatã præliatus. Cremonã obsidione exemit placentiã tutatus est. Duodena calata hostiũ
in gallia coepit. Quæ oĩa ex oratione eius apparent habita cũ in prætorio sacris arceretur a col-
legiis ut debilis. Quos hic coronarũ aceruos constructurus hoste mutato? Etenim plurimũ re-
fert in quæ cuiusq; uirtus tẽpora incidit. Quas trebia ticiusq; aut thrasimenus ciuicas coro-
nas dedere? Quæ cãtis corona merita? unde fugisse uirtutis summũ opus fuit. Cæteri profecto
uictores hominũ fuere Sergius uicit etiam fortunã. Ingenioq; gloria quis possit agere delectũ p
tot disciplinarũ gĩa & tantã regẽ operũq; uarietate: nisi forte Ho. uate græco nullũ sceleriorẽ ex-
tisse cõuenit: siue opis fortũ siue materia æstimet. Diuersæ laudes plurimog. CA. XXXIX.
Itaq; Alexander magnus (etenĩ insignibus iudiciis optime citraq; inuidiã tã supba cẽsu-
ra peraget) inter spolia Darii persæ regis unguentorum scrinio capto: quod erat au-
ro gẽmisq; ac margaritis præciosum: uarios eius usus amicis demonstrãtib; qñ tede-
bat unguenti bellatorem & militia fordidum: immo Hercule inquit librorũ Homerũ

1 **custodiæ** detur ut præciosissimū humani animi opus q̄ maxie diuiti opere seruetur. Idē Pin-
 2 **dari** uatis familiæ penatibusque iussit parci: cū thebas raperet. Aristotelis philosophi patriā con-
 3 **didit** tantæque rerū claritati tā benignum testimoniū miscuit. Archilochi poetæ interfectores
 4 **Uel suā cre-** Apollo arguit delphis. Sophocle tragicū coturni principē defunctū sepelire Liber pater iussit ob
 5 **didit** fidentibus moenia lacedæmonis. Lyfandro eorū rege inquit sapiens admonito ut pateretur
 6 **huius** delicias suas. Requisiuit rex qui supremū diē athenis obiisset: nec difficulter ex his quæ de
 7 **us** significasset: pacēq̄ funeri dedit.

De platone: Ennio: Virgilio. M. Varrone & M. Cicerone.

CA. XXX.

1 **P**latoni sapientiæ acquisiti Dionysius tyrannus alias scuitiæ superbiæque natus uita-
 2 **ta** nauē misit obuius: ipse quadrigis albis egredientē in littore excepit. Vingtī talentis
 3 **unā** orationē Socrates uendidit. Aescines atheniensis sumus orator cū accusationem:
 4 **qua** fuerat usus rho di legisset: legit & defensionē Demosthenis: ob quā i illud depul-
 5 **sus** fuerat exiliū. Mirantibusque tū magis fuisse miraturos dixit: si ipsum orantē audiuisset in
 6 **calamitate** testis ingens factus inimici. Tucydide īperatorē atheniēses in exiliū egere rerū hēsta-
 7 **rū** conditorē reuocauerē: eloquentiā mirati cuius uirtutē dānauerant. Magnū & Menandro in
 8 **comico** loco testimoniū regū ægypti & macedoniæ contingit clāsse & per legatos petito. Ma-
 9 **ius** ex ipso regiæ fortunæ prælata litterarū conscientia. Perhibuere & romani proceres etiā exte-
 10 **ris** testimonia. Cn. Pōpeius cōfēctō mithridatico bello intraturus Posidonii sapientiæ professio-
 11 **ne** clari domū fores percuti de more a littore uertit & fāsces lictorios ianuæ submisit is: cui se
 12 **oriens** occidenſque submiserat. Cato censoris in illa nobili trīū sapientiæ procerum ab athenis
 13 **legatione** audito Carneade: q̄ primū legatos eos censuit dimittendos: quoniā illo uiro argumen-
 14 **tante** quid ueri esset haud facile discerni possēt. Quanta morū cōmutatio: Ille semper alioquin
 15 **exitiali** appellans nos: uniuersos ex italia pellendos censuit græcos. At pronepos eius uticensis
 16 **Cato** unū ex tribunatū militū philosophū alterū ex cypria legatione deportauit. Eandēque lin-
 17 **guā** ex duobus Catonibus in illo abiēcisse in hoc sportasse memorabile est. Sed & nostrorū glo-
 18 **riam** percrenſeamus. Prior Africanus. Qu. Enni statū sepulchro suo iponi iussit: clarūque illud
 19 **nomen** imo uero spoliū ex terria orbis parte raptū in cinere supreō cū poetæ titulo legi. Diuus
 20 **Augustus** carmina Virgilii cremari contra testamenti eius uerecundiā ueruit. Maiusque ita uari
 21 **testimoniū** contigit: q̄ si ipse sua carmina probauisset. M. Varrōs in bibliotheca quæ priā in or-
 22 **be** ab Asinio Pollione de manubus: publicata Romæ & unius uiuentis posita imago est: haud
 23 **minore** ut equidē reor gloria principe oratore & ciue ex illa ingeniorū: quæ tunc fuit multitu-
 24 **dine** unū hanc coronā dante: q̄ eisdē magnus Pōpeius pyratice ex bello nauale dedit. Innume-
 25 **rabilia** deinde sunt exēpla: romana si persequi libeat: cum plures una gens in quocunque genere
 26 **eximios** tulerit: q̄ cætera terret. Sed quo & te. M. Tulli piculo taceā: quo ue maxime excellen-
 27 **tē** insigni prædicē: quo potius q̄ uniuersi populi & illius gentis amplissimū testimonio: & tota
 28 **uita** tua ad consulatū tantū operibus electis. Te dicente legē agrariā: hoc est alimenta sua abdi-
 29 **cauerunt** tribus. Te suadente Roscio theatralis seditionis auctori leges ignouerunt: notatasque
 30 **sedes** ignominia discrimine æquo animo tulerunt. Te orante proscriptorū liberos honores pe-
 31 **tere** puduit. Tuū Catilina fugit ingeniū. Tu. M. Antoniū proscriptisti. Salue primus omnium pa-
 32 **rens** patriæ appellate. Primus in toga triūphum: linguæque laureā merite: & facundia litterarū
 33 **latinae** parens æque ut dictator Cæsar hostis quondā tuus de te scripsit: osum triumphoz lau-
 34 **reā** adepte maiorē. Quanto plus est ingeniū romani terminos in tantū promouisse: q̄ impetiri.

De morum honestate.

CA. XXXI.

1 **R**eligis animi boni p̄stare & apud cæteros mortales sp̄ia: ob id Cati Corculi apud ro-
 2 **manos** cognominati. Apud græcos Socrates oraculo Apollinis Phitii platus cunctis.
 3 **De auctoritate.**

CA. XXXII.

1 **V**rsus mortales oraculorum societate dedere Chiloni lacedæmonio: tria præcepta
 2 **eius** delphis confērandō aureis litteris quæ sunt hæc. Nōsse se quēq̄: & nihil nimis
 3 **cupere.** Comitēq̄ aris alieni atque litis esse miseriam. Quin & funus eius: cum ui-
 4 **ctore** filio olympiæ expirasset: gaudio tota græcia prosecuta est.

De diuinitate.

CA. XXXIII.

1 **I**uinitas & quædam cœlitum societas nobilissima ex foeminis in sybilla fuit. Ex uiris
 2 **in** Melampode apud græcos apud romanos in Martio.

De Nāfica:

CA. XXXIII.

Ir optimus semel a condito æuo iudicatus est Scipio Nasica a iurato senatu. Idem in toga candida bis repulsa notatus a populo. In summa ei in patria mori nō licuit. Non hercule magis q̃ extra uincula illi sapientissimo ab Apolline iudicato Socrati.

De pudicitia.

CA. XXXV.

Vdicissima foemina semel matronarum snia iudicata est Sulpitia Patreculi filia: uxor Fului Flacci electa ex centū pr̃cipuis: quæ simulacrū Veneris ex fyllinis libris de dicaret. Itē: religionis expimento claudia inducta romā deoꝝ matre.

De pietate.

CA. XXXVI.

Ietatis exēpla infinita qd̃ toto orbe extritere: sed Romæ unū: cui compari cūcta non possint. Humilis in plebe & ideo ignobilis puerpera supplicii cā carcere inclūsā matrē cū spettrasset aditū a ianitore semp̃ excussa: ne qd̃ inferret cibi: deprehēsa est uberibus suis alēs eā. Quo miraculo matri salus dēcta filia: pietate est. Ambæq; ppetuis alimētis. Et locus ille eidē cōsecratus est deæ. C. Quintio. M. attilio consi. tēplo pietatis extructio in il lius carceris sedē: ubi nūc Marcelli theatrū est. Gracchoꝝ p̃f anguibus apprehēsis in domo cum rñderetur ipsū uictūꝝ alterius sexus interempto imo uero inq̃ meū neate: Cornelia. n. iuuenis est: & parere adhuc potest: hoc erat uxori parcere: & reipublicæ cōsulerē: idq; mox cōsecutū est. M. Lepidus Apuleia: uxoris caritate post repudiū obiti. P. R. utilius morbo leui peditus nuntiata fr̃is repulsa i cōsultus petitiōe ilico expirauit. Publius Catienus Philotimus patronū adeo dilexit: ut hæres obui bonis institutus in rogū eius se iaceret.

De artū plurimaz excellentia: astrologia: grāmatica: geometria. CA. XXXVII.

Artaz artū scientia innumerabiles enituere: quos tñ attingi par sit florē hoīum l. bātibus. Astrologia Berosus: cui ob diuinas pr̃dictiōnes athenienses publico in gymnasio statua in aurea lingua statuere. Grāmatica Apollodoros: cui amphictides græcia honorē habuerat. Hippocrates medicina pollens: cui uenientē ab illiyr̃is pestilētiā pr̃dixit: & discipulos ad auxiliandū circa urbes dimisit. Cui ob meritū honores illos: quos Herculi decreuit: græcia. Eandē scientiā in Teōbroto Ptolemæus rex megalēsis sacris donauit cētū talentis seruatō Antiocho rege. Magna & Critobolo fama ē extra: Philippi regis oculo sagitta: & citra deformitatis oris curata orbitate luminis. Sūma aut̃ Asclepiades prusiensis condita noua secta spretis legatis & pollicitationibus Mithridatis regis: reperta ratione qua uinū ægris medef: relato & funere hoīe & conseruato: sed maxie sponione facta cū fortuna ne medicus crederetur: si unq̃ inualidus ullo modo fuisset ipse: & uictor suprema in senectā lapsū scalaz exami natus est. Grande & Archimedi geometricæ ac machinalis scientiæ testimoniū. M. Marcelli cōtingit interdictū cū syracusæ caperent: ne uiolaret̃ murus: nisi se sellisset iperū militaris iprudētia. Laudatus Ctesiphon Gnosius æde ephesiæ Dianæ admiralit̃er fabricata: Philon athenis ar mamētatio mille nauū. Ctesibius pneumatica ratiōe & hydraulicis organis repertis. Dinocrates meratus Alexandro idē i ægypto Alexandriā. Idē hic iperatore dixit ne q̃s ipsū alius q̃ Appelles p̃geret: q̃ Pyrgoteles sculperet: q̃ Lisippus ex ære duceret. Quæ artes plibus inclaruere exēplis.

Item mira opera artificis.

CA. XXXVIII.

Ristidis thebani pictoris unā tabulā centū talentis rex atralus licitatus est. Odingēta emit duas Cæsar dīclator. Medea & Aiace m Timomachi in tēplo Veneris generi cis dicaturus. Candaules rex Bularchi picturā magnetū exiti haud mediocris parī re pendit auro. Rhodū nō incendit rex demetrius expugnator cognominatus ne tabulā Protegez nris cremaret a pte ea muri locatā Praxitelis marmore nobilitatus est: gnidiāq; Venef pr̃cipue: uesano amore cuiusdā iuuenis insigni: & Nicomedis æstimationē regis grādī gnidiōꝝ ære alieno pmutare eā conati. Phidias Iuppiter olympius quotidie testimoniū perhibet. Mentori capitolinus & Diana ephesiā: quibus fuere cōsecrata artis eius uasā.

De seruitis.

CA. XXXIX.

Raciū hoīs in seruitio geniti maximū ad hanc diē quod equidē cōperierim fuit grāmatica artis Daphnidis Cn. Pisaurēse uendente: & M. Scauro principe ciuitatis. iiii. mil. d. cc. sestertis licente. Excessere hoc in nostro æuo nec modice histriōes: sed libertatē suā mercati. Quippe cū iam apud maiores Roscius histrio. iiii. mil. d. Annia mercasse prodāt: nisi siquis in hoc loco d̃siderat armeniaci belli pauloante propter Tyridatem gestū dispensatorē quē Nero. iiii. c. xxx. manumissit. Sed hoc preciū belli nō hoīs fuit t̃ hercule q̃ libidinis nō formæ Paronetemi spadoīs Sciano. iiii. mil. d. mercante a Sutorio prisco. Quā quidē inuē

riam lucrificet ille mercatus in luctu ciuitatis quoniam arguere nulli uocabat:

De praestantia gentium.

CA. XL.

Entium in toto orbe praestantissima una oī uirtute haud dubie romana extitit: Felicitas aut praecipua fuerit hoī nō est humani iudicii: cū prosperitatē ipsam alius adiuuā nō & suo pte ingenio quisq; teiminet. Si uerū facere iudicium uolumus: ac repudiā oī fortunae ambitione decernere: mortaliū nemo est foelix. Abunde igit atq; indulgenter fortuna decidit: cū eo qui iure dici nō in foelix pōt. quippe ut alia nō sit: certe ne lacescat fortuna: metus est. Quo semel recepto solida foelicitas nō est. Quid q; nemo mortaliū oībus horis sapienti namq; salum hoc & nō a uate dictū q; plurimi iudicēt. Vna mortalitatis: & ad circūscribēdā se ipsam igeniosa: cōputat more tratiat gentis: q; calculos colore distinctos pro experimēto cuiusq; diei in urnam cōdit: ac supremo die separatos dinumerat: atq; ita de unoquoq; pñciat. Quid q; iste calculi candore illo laudatus dies originē mali habuit: Quāmultos accepta affixere impia! Quāmultos bona perdidit: & ultimis mētere suppliciis: ista nimigz bona: si cui inter illa hora in gaudio fuit. Ita ē profecto alius de alio iudicat dies: & tñ supremus de oībus. Ideoq; nullis credendū est. Quid q; bona malis paria nō sunt etiam pari numero? Nec loetitia ullo minimo more pensanda. Heu uana & spūdēs diligentia. Numerus dierum cōputat ubi quærif pondus.

De foelicitate foeminae.

CA. XLI.

Na foeminae in omni aeo Lampido lacedaemonia refertur: q; regis filia: regis uxor: regis mater fuit. Vna Berenice: q; filia: soror: mater Olympionicae. Vna familia Curionum: in qua tres continua serie oratores extiterunt. Vna Fabiorū: in qua tres continui principes senatus. M. Fabius Ambustus. Fabius Rutilanus filius. Qu. Fabius Gurgēs nepos.

Varia exempla fortunae.

CA. XLII.

Aeterea exempla fortunae uariantis innumera sunt. Etenim quae facit magna gaudia nisi ex malis: aut quae mala immensa nisi ex ingentibus gaudiis.

De bis proscriptis. L. Sylla. Qu. Metello.

CA. XLIII.

Eruauit pscriptū a Sylla. M. Fiduistiū senatorē aēis. xxxvi. Sed itez pscriptus supstet Sylla uixit usq; ad Antoniū. Constat nulla alia de causā ab eo pscriptū q; quia pscriptus fuisse. Triūphare. P. Vēdiū de parthis uoluit qdē solū: sed eūdē i triūpho alio iano. Cn. pōpeti Sraabonis duxit puez. Quāq; Maffurius auctor est bis in triūpho ductū. Cicero mullionē castrēsem suffraganeū fuisse. Plurimos iuuentū inopē in caliga militari tolerasse. Fuit & Balbus Cornelius maior cōsul: sed accusatus atq; de iure uirgagz in eū iudicē in exiliū missus. Primus externoz atq; etiā i oceāo genitoz: usus illo honore: quē maiores latio quoq; ne gauerunt. Est & L. Fuluius inter insignia exēpla tusculanoz rebellantiū consul: eodē quoq; honore cō transisser exornatus cōfestim a populo ro. qui solus eodē anno quo fuerat hostis romae triūphauit ex iis: quoq; cōsul fuerat. Vnus hoīum ad hoc aui foelicitis sibi cognomen asseruat. L. Sylla ciuili nēpe sanguine: ac patriae oppugnatide adoptatus: & quibus nā foelicitatis inductus argumentis: q; pscribere tot millia ciuiū: ac trucidare potuisset. O parua interpretatio & futuro tēpore infelix. Non melioris sortis tūc fuere peuntes: quoq; miseremur hodie: cū Sylla nemo non oderit. Age nō exitus uitae eius oīum pscriptoz ab illa calamitate crudelior fuit erodēte seipso corpe: & supplicia sibi gignente: qdē ut dissimulauerit & supposito somno eius cū immortalis quod dāmodo est: credamus ab uno illo inuidiā gloria uictā. Hoc tñ nēpe foelicitati suae deuisse confessus est q; capitolū non dedicauisset. Qu. Metellus i ea orationē: quā habuit in supremis laudibus patris sui. L. Metelli pont. bis consulis: dictatoris magistrī equitū. Quindecim uiri agris danis: q; primus elephantos primo punico bello duxit in triūpho scriptū reliquit. Decē maximas res optimaq; in quibusq; quarendis sapientes aetatem exigerent: consumasse eum. Voluisse enī primarium bellatorem esse. Optimum oratorem. Fortissimum imperatorem. Auspicio suo maximas res geri. Maximo honore uti: summa sapientia esse: summū senatorem haberi. Pecuniam magnam bono modo inuenire. Multos liberos relinquere: & clarissimum in ciuitate esse. Haec contigisse ei: nec ulli alii post romam conditam. Longum est resellere & super uacuum: abunde uno casu refutante. Siquidem is Metellus orbam luminibus exegit senectam amissis incendio cum Palladiū raperet ex aede ueste memorabili causa: sed euentu misero. Quo fit: ut infelix q; dem dici non debeat: foelix tamen esse non possit. Tribuit ei po. ro. quod nāq; ulli alii ab condito aeo: ut quotiens in senatum iret: curru ueheretur ad curiam. magnum & sublime: sed pro oculis datum.

De altero Metello.

CA. XLIII.

uel iudiciū
consilium

Vius quoq. **Qu.** Metelli qui illa de patre dixerat filius iter rara felicitatis humane exemplum numeratur. Nam præter honores amplissimos cognomenq. macedonia a quattuor filiis illatus est rogo: uno prætor: tribus cōsularibus: duobus triūphalibus uno censorio: quæ singula quoq. paucis cōtingere. In ipso tamē fore dignitatis suæ ab Catinio Labeone cui cognomē fuit Macerioni: tribuno plebis: quē e senatu censor eiecerat: uertens e cāpo meridiano tpe: uacuo foro: & capitolio: ad tarpeiu raptus: ut præcipitaret conuolāte quidē tam numerosa illa cohorte: quæ patrē eū appellabat. Sed ut necesse erat in subito tarde & tanq̄ in exequias: cū resistendi sacroq. factū repellendi ius nō eēt: uirtutis suæ opa & celsura periturus: agre tribuno qui intercederet reperto a limine ipso mortis reuocatus alieno beneficio potestā uixit. Bonis inde et consecratis a damnato suo tanq̄ pagē eēt faucium certe inortage: exprelsiq. per aures sanguinis poenā exactā esse. E quidē & Africani Æmilianī inimicū fuisse inter calamitates duxerim ipso teste Macedonico. Siquidem liberis dixit. Ite filii celebrate exequias: nūq. ciuis maioris funus uidebitis. Et hoc dicebat iā ballæaricis & creticis diadematis: iā Macedonicus ipse. Vegē ut illa sola iniuria æstimes: quis hunc iure felicem dixerit periclitatū ad libidinē inimici: nec Africano saltē perire: quos hostes uicisse tanti fuit: aut quos non honores curruisq. illa sua uolentia fortuna retroegit per mediā urbē cōfore tracto. Et enim sola hæc moriendi rō fuerat tracto in capitolii illo in qđ triūphās ipse deoz exuiis ne captiuos qđ sic traxerat. Maius hoc scelus felicitate cōsecuta factū est periclitato macedonico uel funus tantū ac tale pderet in quo a triūphalibus liberis portaret in rogū uelut exequiis quoq. triūphās. Nulla est pfecto solida felicitas: quā contumelia ulla: uitæ rūpit: nedū tanta. Quod superest neicio maior gloriæ an indignationi dolor accedat: iter tot Metellos tam scelera Catini audaciam semp fuisse inultā.

uel sanctū
collegium

De Diuo Augusto.

CA. XLV.

N Diuo quoq. Augusto quē uniuersa mortalitas in hac censura nūcupat: si diligenter æstimes cuncta magna sortis humane reperient uolumus. Repulsa in magisterio equitū apud auunculū: & contra uoluntatem eius prælatus Lepidus. Proscriptionis inuidia in collegā. Collegiū in triuuiratu pessimoz: ciuiū: nec aqua saltē portione: sed prægraua ui Antonio. Philippiensi plio morbo: fuga: & triduo in palude latebra ægroti. Et ut saten Agrippa & Mæcenās aqua subter cutē fusa. Turgida latera. Naufragia fscula. Et alia ibi quoq. in speliæ occultatio. Iā in nauali fuga urgente hostium manu pces Procureio mortis admotæ. Cura per rusinæ cōtentionis. Sollicitudo martis actiæ: pannonicisq. belli. Ruinæ pōns. Tot seditiones militū. Tot incipites morbi corporis. Superflua Marcelli nota. Pudenda Agrippæ ablegatio. Toties petita insidiis uita: Inculatæ liberorū mortes: lucusq. non tantū orbitatē tristes adulteriū filia. Et cōsilia patriciæ palā facta. Cōtumeliosus priuigni Neronis secessus. Aliud neptis adulteriū. Iūctā deinde rot mala Inopia stipēdiū. Rebellio illyrici. Seruitoz delectus. Iouētutis penuria. Pestilentia urbis. Fames sitisq. italici. Destinatio expirandi. Et quadridui inedia maior pars mortis in corpus recepta: iuxta hæc uariā clades: & maiestatis eius scæda fugillatio. Abdicatio postumi Agrippæ post adoptionē. Desideriū post relegationē. Inde suspitio in Fabium: archanorūq. proditiōē. Hinc uxoris & Tyberii cogitationes suprema eius cura. In summa deus ille cœlumq. nescio adeptus magis an meritis hærede hostis sui filio excessit.

uel suæ

Quos beatissimos dii iudicauerunt

CA. XLVI.

Subeunt in hac reputatione delphica oracula uelut ad castigandam hominum uanitatē a deo emissa. Duo sunt hæc. Phedium felicitissimum qui pro patria proximo occubuisse. Iterum a Gige rege tunc amplissimo terrarum consulum Aglaum occubuisse. Iterum a Phodum esse feliciorem. Senior hic in angustissimo archadiæ paruum sed annuis uicibus large sufficiens prædium colebat: nūq. ex eo egressus. Atq. ut e uitæ genere manifestū est: minima cupidine minimum in uita mali expertus.

uel alterū
uel p̄sophi
dium

Quem uiuentem ut deum coli iusserunt.

CA. XLVII.

Onfecratus est uiuus sentiensq. oraculi eiusdem iussu & iouis deorum summi astipulatu Euthymus picta semper olympiæ uictor & semel uictus. Patria ei locri in Italiā ibi imaginem eius esse: & olympiæ alteram eadem die tactam fulmine. Callimachum ut nihil aliud miratū uideo: ad eumque iussisse sacrificari: quod & uiuo sceleratum & mortuo: nihil adeo mirum aliud q̄ hoc placuisse diis.

De spatii uitæ longissimis.

CA. XLVIII.

g ii

E spatio atq; lōginitate uitæ hoīum nō locoz modo situs: uez exēpla ac sua cuiq; fors nascendū incertū fecere. Hesiodus qui primus de hoc aliqua p̄didit fabulose (ut reor) multa de hoīum aūo referens cornici nouē n̄as attribuit ætates. Quadruplū eius ceruisid triplicatū coruis. Et reliq; fabulosius in phœnicæ ac nymphis. Anacreon poeta Argatōio tartesiōz regi. cl. tribuit ānos. Cyniræ cypriōz. x. ānos amplius. Aegimio ducē tos. Theopōp Epimenidi Gnoſio. cl. lii. Hellanicus quosdā in ætholia epioz gentis ducētos ex plere. Cui altipulā Damiatē memorans Pictoreū ex iis sc̄ipuū corpe uiribulq; et trecētis uixit se. Ephodorus arcadū reges trecētis annis. Alex. & Cor. Dādōnē qdā in illyrico quingentis uixit se. Xenophon Impetrim pulutiniōz in sulæ regē odingētis: atq; ut parce mētus filiū eius sexcētis. Quæ oīa incitū tempoz acciderunt. Annū. n. alii æstate unū determinābāt: & altez hyeme. Alii qdripartitis tēporibus sicut arcades: quoz anni trimestres fuere. Quidā lunæ senio ut ægyptii. Itaq; apud eos aliqui & singula millia ānoz uixisse produnt. Sed ut ad cōfessa tranſeamus. Argantoniū gaditanū octoginta annis regnaſſe prope certū est. Putāt qd dragesimo cōpisse. Masſinissam. lx. annis regnaſſe indubitātū est. Gorgia ſiculū cētū octo uixisse. Qu. Fabius Maximus sexagitatibus ānis augur fuit. M. Perpēna & nup. L. Voluſius Saturninus oīum quos in cōſula tu ſiniām rogauerant ſuperſites fuere. Perpenna ſeptem reliquit ex iis quos cenſor legerat. Vixit annos nonagita octo. Qua in re & illud adnotare ſuccurrit. unū omnino quinquennium fuiſſe quo ſenator nullus moreretur. Cum Flaccus & Albinus cenſores luſtrum condidere uſq; ad pxi mos cenſores ab anno urbis quingteſimo ſeptuagteſimonono. M. Valerius Coruinus cētū annos impleuit. Cuius inter primū & ſextum cōſulatū. xlii. anni fuere. Idem ſella curuli ſemel ac uicies ſedit: quotiens nemo alijs. Aequauit eius uitæ ſpatiū Metellus Pōtifex. Et ex ſoeminis Liuiā Rutiliū nonaginta ſeptem annos exceſſit. Statilia Claudio principē ex nobili domo nonagitanouē. Terentia Ciceronis. cxiij. Clodia Ofelbi. cxv. Hæc quidem etiam enixa quindecies. Luceia mima centū annis in ſcena pronūciauit. Valeria Copiola Emboliaria reducta eſt in ſcenam Gn. Pōpeio. Qu. Sulpitio cōſſ. Ludis pro ſalute Diui Auguſti uotiuus annum centeſimū quartum agens Quæ producta fuerat tyrocinio a. M. Pompeio ædili plebis. C. Mario. Cn. Carbone cōſſ. ante annos nonagintaunū. Et a magno Pompeio magni theatri dedicatione anus pro miraculo reducta Sāmūla quoq; cētū decem annis uixiſſe auctor eſt Alconius Pedianus. Minus miror Stephanionē qui primus togatus ſaltare inſtituit utriuſq; ſæcularibus ludis ſaltaſſe: & Diui Auguſti & quos Claudius Cæſar cōſulatū ſuo quarto fecit: quando ſexagintates non amplius anni interfuere: q̄q; & poſtea diu uiixerit. In tmoli montis cacumine quod uocant temſin. cl. annis uiuere Mutianus auctor eſt. Totidē annos item cenſum Claudii Cæſaris cenſura. T. Fullonius bononi enſemi dōq; collatis cenſibus quos ante detulerat: uitæq; argumentis (eteni id curæ principi erat) uerum apparuit.

De uarietate naſcendi.

CA. XLIX.

Poſcere uideretur locus ipſe ſyderalis ſcientiæ ſentētiām. Epigenes. cxxii. annos impleri negauit poſſe. Berofus exceſſi centum ſeptemdecim. Durat & ea ratio quam Petoſyris ac Neceſſos tradiderunt: & trimorſion appellat a trium ſignorum portione: q̄ poſſe in italiæ tractu. cxxvi. annos uitæ contingere apparet. Negauere illi quemq; nonaginta partiū exortium meſuram quod anaphoras uocant tranſgredi: & has ipſas incidi occuſu maleſciōz ſyderū: aut etiā radiis eoz ſoliſq; Rurſus Aſculapij ſentētiā ſecuti: qui ſtatuta uitæ ſpatia a ſtellis accepi dicit. Sed quantū primū tribuat incertū eſt. Rara autē eſſe dicit lōgiora tēpora: quando quidē momentis horaz iſignibus lunæ dierum ue ſeptem atq; xxiij. quā nocte ac die obſeruantur iḡēs turba naſcat: ſcanſi anniōz lege occidua: quā climacteras appellant: non ſere ita genitis quinquageſimū quartū annum excedentibus. Primum ergo artis ipſius inconſtantia declarat q̄ incerta res ſit. Accedit experimenta & exempla recentiffimi cenſus: quē intra quadriennium imperatores Cæſares Veſpeſiani pater ſiliuſq; cenſores egerūt. Nec ſunt oīa uaria excutienda. Mediæ tantū partis inter apenninum montem padumq; ponemus exempla. Centū uiginti natos annos parmæ tres edidit. Brixeſi unū. cxxv. Parmæ duos. cxxx. Placentiæ unū. cxxii. Fauentiæ unam mulierem. cxxiiij. Bononiæ. L. Tarentum Marci ſiliū. Arimini uero. M. Apomum. C. & L. Tertulam. cxxxvii. Citra placētiam in collibus oppidum eſt uelleſiacium: in quo. cx. natos annos ſex detulere. Quattuor centenos uicenos. Vnum. cl. M. Mutius. M. ſilius Galerius ſcelix ac ne pluribus moremur in re conſeſſa in regione italiæ octaua centenum annū rum cenſi ſunt homines. liiij. Centenum denum homines. liiij. Centenum uicenum quinum homines duo. Centenum tricenum homines quattuor. centenum tricenum quinum aut ſeptenum

uel. xy.

toridem centenū quadragenū hoies tres. Alia mortalitatis constantia. Homerus eadē noctē na-
tos Hecorē & Polydamata tradit tā diuersā sortis ualors. C. Mario. C. Carbōe. iiii. conf. ad. v. Ka-
len. iunias. M. Celius Ruffus & Cornelius Lucinius Calenus eadem die geniti fūtoratores quid
ambo: sed tamen dispari euentu. Hoc etiam iisdem horis nascentibus in toto mundo quotidie
euenit: pariterq; domini ac serui gignuntur: reges & inopes.

In morbis uaria exempla.

CA. L.

Publius Cornelius Ruffus: qui consul cū Manio Curio fuit dormiens oculorū uisum
amisit: cū id sibi accidere sōnaret. E diuerso Phalereus iā tū deploratus a medicis uo-
mita morbo: cū mortē in acie quæreret uulnerato pectore medicinā inuenit ex ho-
re. Qu. Fabius Maximus conf. apud flumen isaram proelio commisso aduersus allobrogū regē
aruernorūq; gentes ad. vi. idus augustas. cxxx. perduellū cāsis febri q̄rtana liberatus ē in acie. In
certum ac fragile nimis est hoc munus naturæ quicquid datur nobis. Malignum uero & breue
in iis ē q̄bus largissime cōtingit: uniuersum utiq; æui tempus intuentibus. Quid q̄ æstima-
tioē nocturnæ quietis dimidio quicq; spatio uitæ suæ uiuit? Pars æqua morti similis exigit: aut poe-
næ nisi cōtingit quies. Nec reputantur infantie anni qui sensu carēt: nec senectæ in poenā uiua;
cis. Tot periculoꝝ genera: tot morbi: tot metus: tot curæ: totiens inuocata morte: ut nullum fere
quantius sit uotum. Natura uero nihil hominibus breuitate uitæ præstitit melius. Hæbescūt sen-
sus. Membra torquētur. Præmoriet̃ uisus: auditus: incessus: dentes ē ac ciborū istrumēta: & tñ ui-
tæ hoc tēpus annumeratur. Ergo pro miraculo & id solitariū reperit exēplū. Xenophilū musicū
centū & q̄ng. annis uiuissē sine ullo corporis incomodo. At hercule reliq; oib; per singulas mē-
broꝝ partes qualē nullis aliis aīali bus: certis pestifer calor remeat horis: aut rigor: neq; horis mō
sed & diebus noctibusq; trinis q̄d trinis uē ēt toto anno. Atq; ē morbus est aliq; sp̄ ipsam mori.
Morbis. n. quorū q̄sda leges natura iposuit. Quadrini circūto febrē nūq; brūa nūq; hybernīs mē-
sibus incipere. Quosdā post sexagesimū uitæ spaciū nō accedere. Alios pubertate depōi: a scēmi-
nis præcipue. Senes minime sentit pestilentia. Nāq; uniueris gentibus ingruūt. morbi: & gene-
rati nō seruitis: mō proceꝝ ordinē aliosq; p̄gradus. Quo in re obseruati in meridianis p̄tib; ad
occasum solis pestilentia semp̄ ire. Nec unq; fere aliter fieri nisi hyeme: nec ut ternos excedat
menses.

De signis mortis.

CA. LI

Pam signa letalia in furoris morbo risum. Sapientia uero agitudine fimbriæ: curā
& stragula uestis plicaturas. A somno mouentiū neglectū profundi humoris e corpore
effluuiū: in oculorū quidē & narium aspectu idubitata maxime: ēt supino assiduū cū
bitu. Venæ inæqualis: aut formicæ percussu. Et alia quorū Hippocrati principi mē-
dicinæ obseruata sunt. Et cum innumerabilia sint mortis signa: salutis securitatisque nulla sunt.
Quippe cū cōsortius Cato ad filiū de ualitudinis quorū obseruatione ut ex oraculo aliquo p̄di-
derit: senilē iuuentē p̄maturæ mortis esse signū. Morborū quo tam infinita est multitudō ut Phoc-
recides Syrus copia serpentū ex corpore eius erūpente expirauerit. Quibusdā p̄petua febris ē ut
C. Mœcenati. Eidē triennio supremo nullo horæ momēto contigit somnus. Antipater sydoni-
us poeta omnibus annis uno die natali: tātum corripiebat febre: & eo confūptus est. satis lon-
ga senectā.

De his qui elati reuixerunt.

CA. LII

AViola cōsularis in rogo reuixit. Et qm̄ subueniri nō potuerat p̄ualente flamma: uiuus
crematus ēt similis cā in. L. Lamia p̄torio uiro traditur. Nā Celiū Tuberonē prætura
functū a rogo relatū Messala Ruffus & pleriq; tradunt. Hæc est cōditio mortalium.
Ad has & hmōi occasiones fortunæ gignimur: ut de hoie ne morti quidē debeat cre-
di. Reperimus inter exēpla Hermotimi Clazomeni atam relicto corpore errare solitū: uagigē & lon-
ginquo multa annūciare: quæ nisi a p̄nti nosci nō possent: corpore iterim semianimi: donec crema-
to eo inimici qui Cātari de uocabantur remeanti animæ uelut uaginā ademerint. Aristei ēt uisū
euolante ex ore in p̄connefo corui effigie: magna quæ sequi fabulofitate: quālofidet̃ & in gno-
sio Empimenide simili mō accipio. Puerū æstu & itinere sēssum in specu septē & q̄nḡinta dor-
misse annis: rege faciē mutationēq; mirantē uelut postero expectatū die. Hic pari numero dieꝝ
senio ingruēte: ut tñ in septimū & q̄nquagesimū atq; centesimū uitæ duraret annum. Fœminæ
sexus huic malo uidet̃ maxime oportū uersione uolue quæ si corrigat̃: spiritus restituitur.
Huc pertinet nobile illud apud græcos uolumē Heraclidis septē diebus fœminæ exanimis ad
uitā reuocata. Varro quorū auctor est uiginti uiris agros diuidētib; capaz quēdā qui ēfferet̃
fœrro domū remeasse pedibus. Hoc idem aquini accidisse. Romæ quorū Corfidium materet̃

sua mariti funere locato reuixisse: & locatorem funeris ab eo elatū. Adiecit miracula quæ tota
 fidicasse cōueniat. E duobus fratribus equestris ordinis Confidio maiori accidisse: ut uideretur
 expirasse: apertociq; testamēto recitatū hæc eē minorē funeri instituisse. Interim eū qui uidebat
 extinctus plaudendo cōcēnuisse mysteria: & narrasse a fratre se uenisse. Cōmendatā sibi filiā ab
 eo. Demonstratū præterea: quo in loco defodisset auge nullo conscio: & rogasse: ut iis funeribus
 quæ cōparasset: efferret. Hoc eo narrante fratris domestici prope annū ciuere exanimatū illū:
 & auge ubi dixerat: repertū est. Plena præterea uita est his uaticiniis: sed nō cōferenda: cū sapius
 falsa sint. Sicut ingenti exēplo docebimus. Cello sculo Gabienus Cæsaris classiū fortissimus ca-
 ptus a Sex. Pompeio iussu eius incisa ceruice: & uix coherente: iacuit in littore tota die. Deinde
 cū aduersperauisset: cum gemitu precibusq; congregata multitudo petiit: uti Pōpeius ad se ue-
 niret: aut aliquē ex caris mitteret. Se autē ab inferis remissum: habereq; quod nunciaret. Misit plu-
 res Pompeius ex amicis: quibus Gabienus dixit: Inferis diis placere Pōpeii causas & pres. pias. Proi-
 de euentū futuri: quē optaret: hoc se nūtiare iussū. Argumētū fore ueritatis q; peractis mādatis
 prius expiraturus eēt. Idq; ita euenit. Post sepulturā quoq; uisq; exempla sunt: nisi q; naturæ
 opa nō p. diuina cōfessantur.

De moribus repentinis.

CA. LIII.

N primis autē uisā miraculo sunt: atq; frēqntia mortis repentina. Hæc est summa ui-
 ta: felicitas: quā esse naturalē docebimus. Plurimas p. didit Verius. Nos cū delectu
 modū seruabimus. Gaudii obiere præter Chilonem: de quo diximus: Sophocles &
 Dionysius siciliz tyrannus uterq; accepto tragica uictoria nuntio. Mater pugna il-
 la cānēsi filio incolumi uiso: contra falsum nuntium. Pudore Diodorus sapientia dialectica pro-
 fessor iustitia quæstione nō protinus ad interrogationē Srilbonis dissoluta. Nullis euidētibus
 causis ob ere dum calcant matutino duo Cæsares prætor: & prætura populi ro. functus dicta-
 toris Cæsaris pater. Hic p. exanimatus: ille roma. Qu. Fabius maximis in cōsulatu suo pridie.
 Kalen. ianua. In cuius locū. M. Orellius paucissimaz horiarum cōsulatum petiit. Item. C. Vulca-
 tius Gurgēs senator. Oēs adeo sani atq; tēpestiui: ut de progrediendo cogitarent. Qu. Aemilius
 Lepidus iam egrēdētis excolo pollice limini cubiculi. C. Aufidius cum egressus in senatu iret
 offenso pede in comitio. Legatus quoq; qui rhodiog cām in senatu magna cū admiratione ora-
 uerat in limine curia protinus expirauit progredi uolens. Cn. Bebius Pamphilus præfectura &
 ipse functus: cum a puero quæsisset horas. A. Pompeius in capitolio cū deos salutasset. M. Iuuen-
 tius Thalna cōs. cum sacrificaret. C. Seruilius Panfā: cum staret in foro ad tabernam hora diei se
 cūda: in. P. Pāsā frem innixus. Bebius Iudex: dā uadimonū differri iubet. M. Terentius Co-
 rax: dum tabellas scribit in foro. Necnō & proximo anno: dum cōsulari uiro in aurē dicit eques
 romanus ante Apollinē ebore: qui est in foro Augusti. Super oēs. C. Iulius medicus: dum inun-
 git specillum per oculū trahens. A. Manlius Torquatus cōsularis: cum in coenam placenta ap-
 peteret. L. Dutius medicus Valla: dum multū potionem haurit. Ap. Saupheius: cum a balneo re-
 uersus multum bibisset: ouumque sorberet. P. Quintius Scapula: cum apud Aquilium Gallum
 cōenaret. Decimus Saupheius. Scriba: cū domi suæ præderet. Cornelius Gallus prætorius: & Qu.
 Heterius eques ro. in Venere obiere. Et quos nostra adnotauit ætas: duo aq; equestri ordi in eo-
 dē Pantomimo Myhico tum forma præcellente. Operosissima tamen securitas mortis in. M.
 Ofilio Hylaro ab antiquis tradit: comœdiæ histrione: cum populo admodū placuisset: nata-
 li die suo: cōuiuiūq; haberet edita coena calidā potione in pultario poposcit: simulq; personam
 eius diei acceptā intuens: coronā e capite suo in eā transtulit: tali habitu rigens nullo sentientes
 donec accubantiū proximus tepescere potione ammoneret. Hæc felicia exempla. At contra
 miseriæ: innumera. L. Domitius clarissimæ gentis apud masiliam uictus: corini captus ab eo-
 dem Cæsare ueneno potō propter tēdiū uitæ: postq; biberat: omni opere: ut uiuere: annixus ē
 Inuenitur in actis Felicis Russi aurigæ iam igne illato in rogum eius unum e fauentibus iecit
 se se. Friuolum dictū ne hoc gloriæ artificis daretur: aduersis studiis copia odorum corruptū
 criminantibus. Cum ante non multo. M. Lepidus nobilissimæ stirpis: quē euenti anxietate dixi-
 mus mortuum: flammæ ui e rogo eiectus recondi propter ardorem nō potuisset: iuxta sarmen-
 tis aliis nudus crematus est.

De sepultura.

CA. LIIII.

Plum cremare apud romanos non fuit ueteris instituti. Terra condebant. At postq;
 longinquis bellis obrutos erui cognouere: tunc institutum. Et tñ multifarie p. scos
 seruauere ritus. Sicut in cornelia domo nemo aſi Syllā dictatōrē tradit eē crematus:
 Idq; eū uoluisse ueritū talionē eruto. C. Marii caduere. Sepultus intelligit quoquo

nō conditus:humatus uero humo coniectus.

De aia uel de manibus:uel de resurrectione uerba gētiū inania.

CA. LV.

Ost sepulchrum aliaē atq; aliaē manium ambages. Oibus a supra ma die eadē:q; añ pri mū. Nec magis a morte sensus ullus:aut corpori:aut aia:q; ante natalē Eadē n. uanitas in futurē etiā se propagat:& in mortis quoq; tēpora ipsa sibi uita mentis. Alias im mortalitatē aia:alias transfigurationē:alias sensum inferis dando:& manes colendo deūq; faciendo:qui iā ēt homo esse desiderit. Ceu uero ullo modo spirandi rō hoī a ceteris aia libus distet. Aut nō diuturnior i uita multa repiā: qbus nemo similē diuina immortalitatem. Quod aut corpus aiaē psequitur materiā. Vbi cogitatio illi: quomōdō usus: auditusq; aut q; tangit: qui usus etiā: aut quod sine his bonū. Quae deide sedes: quāta ue multitudo tot saeculis animae: uelut umbrarū. Pueriliū ista deliramentorū. Auidēq; nunq; desinere mortalitatis cōmentia sunt. Similis & de asserendis corporibus hoīum: ac reuiscēdis promissia a Democrito uarietas: qui nō reuixit ipse. Quae malū ista dementia est: iterari uitā mortēq;. Quae genitis qes unq; si in sublimi sensus aiaē manet: inter inferos umbrarū. Perdit profecto ista dulcedo: credulitasque praecipuū naturae bonū mortē: ac duplicat obitus: si dolere ēt post futuri a estimationem euenit. Etenim si dulce uiuere: cui potest esse: uixisse. At quāto facilius certiusq; sibi quenq; credere: ac specimen securitatis antegenitali sumere experimento.

Quae quis inuenit in uita.

CA. LVI.

Onse nteu uidet priusq; digrediamur a natura hoīum indicare: q; cuiusque scientia inuenta sunt. Emere ac uēdere instituit Liber pater. Idē diadema regū insigne: & triumphū inuenit. Ceres frumētā cū antea glande uesceret. Eadē mol. r. & cōficere: in attica italia: & siciliarob id dea iudicata. Eadē priā leges dedit. Vt alii putauere: Rhadamāthus. Litteras semp arbitror assyrias fuisse. Sed alii apud aegyptos a Mer. ut Gellius. Alii apud scyros: eptas uolūt. Vtriq; i grāciā attulit e phoenice Cadmū sexdecim numero. A. B. C. D. E. G. I. L. M. N. O. P. R. S. T. V. Quibus troiā bello Palamedē adieciisse quattuor hac figura. α. β. γ. x. totidē post eū Sfonidē melici. ζ. η. ψ. Quae oīum uis i nris recognoscit. Aristoteles decē & octo pīscas fuisse. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. Et duas ab Epicharō additas. α. x. q; a Paladē mauult. Antichides i aegypto iuenisse quēdā nomine Menona tradidit quēdā añ ante Phoroneū antiquissimū grāciarē regē. Id monumētis approbare conat. E duerso Fpigenes apud baby lonios septingentorū uiginti annorū obseruationes sydeze cōsiliis laterculis in scriptis docet. grauis auctor in primis. Qui minimum Berosus & Critodemus quadringentorū cōtīginta annorū. Ex quo apparet aeternus litterarū usus. In latium eas attulerunt pelagī. L. aterarias domos cōstituerūt primi Euryalos & Hyperbios fratres athenis: antea specus erant pro domibus Celio Doxius Celii filius lutei aedificii inuentor placet: exēplo sumpto ab hirundinū nidis. Oppidum Cecrops a se appellauit cecropiā: q; nūc est arx athenis. Aliqui argos a Phoroneo rege añ cōditū uolūt. Quidā & sicyonē. Aegyptiū multo añ apud ipsos diospolin. Tegulas inuenit Cinyra Agriō pae filius: & metalla aris: utruq; in insula cypro. Itē forcipē: marculū: uēstē: in cūdē Puteos Dana us ex aegypto aduectus in grāciā: q; uocabat argos. Lapidicinas Cadmus thebis: at ut theophrastus in phoenice. Traion muros: Turres: ut Aristō. Cyclopes. Phoenices: ut Theophrastus. Aegyptiū textilia. Inscēdere lanas fardibus Lydi. Fusos in Ianificio Closter filius Arachna. Linum & retia Arachnae. Fulloniam artem Nitias megarensis. Sutrīnam. Boetius. Medicinā aegyptiū apud ipsos uolunt repertam. Alii per arabum: babylonis & Apollinis filium. Herbarium & medicamentariam a Chirone Saturni & Phyllirae filio. Aes cōflare & temperare Aristoteles Lydum scyten mōstrasse. Theophrastus Delā Phrygē putat. Aerariā fabricā alii Chalybas: Alii Cyclopes. Ferrū Hesiodius in creta eos: qui uocati sūt Dactyli Idai. Argentū inuenit Eriethonius atheniensis: ut alii caecus. Auti metalla & cōflaturam Cadmus phoenix ad pangeum mōtem: ut alii Thioas & Eaclis in panchaia: aut Sol Oceani filius: cui Gellius medicinā quoq; iuentionē ex mellē assignat. Plumbū ex castide in insula primus apportauit Midacritus. Fabricam ferream inuenere cyclopes. Figulinas Chorebas atheniensis. In iis orbē Anacharis scythes: ut alii Hyperboes corinthius. Fabricā materiāq; Dedalus: & in ea ferram: a sciam: perpendiculum: terebrā: glutinum: ichthyocollam: Normam: forniciū autem & libellam: & tornum: & clauem Theodoros samius. Mensuras & pondera Phidō argius: aut Palemedes ut maluit Gellius. Ignem e silice Pyrodes: elicias filius. At eūdē asseruare i ferula Prometheus. Vehiculū cum quattuor rotis phryges: Mercaturas poeni: cultura: uitium & arborum Eumolpus atheniensis. Vinū aqua misceri Stā-

philus Sitheni filius. Oleum & trapetas Aristeus atheniensis. Idem mella. Bouem & aratru. Bri-
ges atheniensis: ut alii Triptolemus. Regia ciuitatem ægyptii. popularem attici: post Theſeu ty-
rannus primus fuit phalaris agrigenti. Seruitium inuenere lacedæmonii. Iudiciū capitis in ario-
pago primum actum est: præclum aſri cōtra ægyptios primi fecere fuſtibus: quos uocat phalan-
gas. Clipeos inuenerunt Prætus & Acrisus inter ſe bellantes: iſſe Chalcus Athamantis filius.
Loricā Mydias meſſenius. Galeam: gladiū: haſtam lacedæmonii. Ocreas & criſtas Cares. Arcū &
ſagittam Sythem Iouis filium. Alii ſagittas Perſen Perſi filium inueniſſe. Lanceas ætolas. lacu-
lum cum amento ſerunt inueniſſe Aetolū Martis filium. Haſtas uelantes Tyrrhenum pilumque
Pentheſileā amazonem ſecurim. Piſcum uenabula. Et in tormentis ſcorpionē Cretas. Catapultū
ſyros. Phœnicas baſiſtam & fundā. Aeneā tubam Piſcum Tyrrhenū. Teſtudines Artemonē cla-
zomenium. Equum: qui nunc aries appellat in muralibus machinis Epeum ad troiā. Equo uehi
Bellorofontē. Frenos & ſtrata equorum Peletroniū. Pugnare ex quo theſſalos: qui cētauri appel-
lati ſunt: habitantes ſecundū pelium montem. Bigas primū iunxit phrygum natio. Quadrigas
Erichthonius. Ordinem exercitus: ſigni dationem: theſſeras: uigilias inuenit Palamedes troiano
bello. Specularem ſignificationē eodem bello Sinon. Inducias Lycaon. Fœdera Theſeus Augu-
ria ex auiſus Caræa quo caria appellata: Adiecit ex cæteris aſialibus Orpheus. Aruſpicium Del-
phus. Igni ſpicia Amphiarus. Auspicia auium Tyreſias thebanus. Interpretationē oſtētorum &
ſomniorum Amphydyon. Aſtrotologiam Atlas Libyæ filius: ut alii ægyptii: ut alii aſſyrii. Spherā
in ea milleſius Anaximader. Ventorum rationē Aelous Hellenis filius. Muſicā Amphion. Fiſtu-
lam Pan. Monaulum Mercurius. Obliquā tibiam Mydas in phrygia. Geminas tibias Marſias. In
eadem gente lydios modulos Amphion. Dorios Thamyras thrax. Phrygios Marſyas phryx. Ci-
tharam Amphyon: ut alii Orpheus: ut alii Linus. Septē cordis additis Terpander. Octauā Simo-
nides addidit. Nonam Timotheus: Cithara. ſine uoce cecinit Thamyras prius. Cum cantu Am-
phion ut alii Linus. Cithara edita carmina composuit Terpander. Cū tibiſi canere uoce Troeze-
nius Dardanus inſtituit. Saltationē armatam Curetes docuere. Pyrrhyceſen Pyrrhus: utranque ſce-
ta. Verſum heroicū pythio oraculo debemus. De poematū origine magna quæſtio eſt. Ante tro-
ianum bellum probant fuiſſe. proſaicam orationem condere pherecides Syrius inſtituit tēpore
Cyri regis. Hiſtoriam Cadmus mileſius. Ludos gymnicos in arcadia Lycaon. Funebres Acaſtus
in iolcho poſt eum Theſeus in iſthmo. Hercules olympiæ athleticam. Pythus pilā luſoriam. Gy-
ges lydios piſturam in ægypto. In græcia uero pyrrhus. Dedali cognatus ut Ariſtoteli placet
Theophrasto Polygnotus athenienſis. Nauem primus in græciam ex ægypto Danaus aduenit.
Ante ratibus nauigabatur inueniſ in mari rubro inter inſulas a rege Erythra. Reperiuntur qui
myſos & troianos priores excogitaſſe in helleſponto putent: cū tranſirent aduerſus thracas. Etiā
nunc in britānico oceano uitiles corio circūſuræ ſunt. In nilo ex papyro & ſcirpo & arundine.
Longa naue laſonem primum nauigaſſe philoſtephanus auctor eſt Egeſias parthalam. Cteſias
ſamyram. Saphanus ſemyramin. Archimachus Aegæonem Biremem Damasthenes erythreos
fecitſe. Triremē Thucydides Amoclen corithiū. Quadriremē Ariſtoteles carthaginēſes. Quin-
queremē inſtituit Neſichthon ſalaminiuſ. Sex ordinū zenazoras ſyrcuſius. Ab ea ad deciremē
Neſigitō. Alexandrum magnum ſerunt inſtituiſſe ad duodecim ordines. Philoſtephanus Ptole-
mæum Soterem ad quidecim. Demetrium. Antigoni ad. xxx. Ptolemæum philadelphum ad. xl.
Ptolemæum philopatorem: qui Tryphon cognominatus eſt: ad. l. Onerariā Hippus tyrius inue-
nit. lembum cyrenenſis. Cymbā phœnices. Celocem rhodi. Cercuiram cyprii. Syderum obſerua-
tionem in nauigando phœnices. Remum copæ. latitudinem eius plateæ. Vela Icarus. Malum &
antēnam Dedalus. Hypagum ſalaminiū: aut pericles athenienſis. Teſſas longas taſſi: antea ex pro-
ra tantum & puppi pugnabatur. Roſtra addidit Piſeus. Tyrrheni ancoram. Eupalamius eadē
bidit: Anachariſ harpagonas. Et manus Pericles athenienſis: amminicula gubernādī Typhis:
Clasſe princeps depugnauit Minos. animal occidit primus Hiperbius Martis filius. Promethe-
us bouem.

In quo primus gentium cōſenſus.

'CA. LVII.

Entium conſenſus tacitus primus oīum conſpirauit ut ionum litteris uterentur.

De litteris antiquis.

CA. LVIII.

Eteres græcas fuiſſe eaſdem pene: quæ nūc latine inditio erit delphica tabula antiq-
uæ: quæ eſt hodie in palatio dono principum Mineræ dicata in bibliotheca cū in-
ſcriptione tali. παρσικρατος. τισανς πορ. ἀθανάτοδ. ἀμείωνε ρ.

Quando primum tonſores romæ.

CA. LIX.

Equens gentiū cōsensus in tonforibus fuit: sed romanis traditor. In italiā ex sicilia uenire post romā conditā anno quadringentesimo quiquagesimo quarto: adducēte. P. Ticinio Mena ut auctor est Varro. ante in tonfi fuere. primus oīum radi quotidie in stituit Africanus. Sequens Diuus Augustus cultus semper usus est.

Quādo primum horologia.

CA. LX.

Ertius consensus fuit in horarū obseruatōe iam hac rōne accedens. Quādo & a quo in grācia reperta diximus in secundo uolumine. Serius ē hoc romā cōtigit. Duodecim tabulis ortus tantū & occasus nominatur: post aliquot annos adit cūsus est & meridies accensio cōsulū id pñunciantē cū Curio inter rostra: & grācolastin propexisset talem solem A colūna aenea ad carcerē inclinato sydere supremā pronuntiauit. Sed hoc serenīs tñ diebus usq; ad primū punicū bellū. princeps romanis solarium horologū statuissē ante. xii. annos q̄ cum pyrro bellatū est: ad aedem Quirini. L. Papyrius Cursor cū eandē dedicaret a patre suo uotam a Fabio Vestali proditur. Sed neq; facti horologij rōem: uel artificis significat: nec unde translatum est: aut apud quem scriptū id inuenit. M. Varro primū statutū in publico secundū rostrā in colūna tradit bello punico primo a. M. Valerio Messāla cōsule catina capta in sicilia. Deportatū inde post. xxx. annos q̄ de papyriano horologio traditur: anno urbis quadringētesimo septuagesimo septimo. Nec cōgruebant ad horas eius lineā: paruerūt tamē ei annis undecim: donec. Qu. Martius philippus qui cōs. L. Paulo fuit censor diligentius ordinatū iuxta posuit. Idq; munus in ter cenforia opera gratissime est acceptum. Etiamnum tamen nubilo incertae fuere horae usque ad proximum lustum. Tunc Scipio Nasica collega Lanati primus aqua diuisit hora: & quē notum ē diuerum. Idq; horologij sub tecto dicauit: anno urbis. d. lxxxv. Tādū po. Ro. indiditae ta lux fuit. Nunc reuertamur ad reliqua animalia: primumq; terrestria.

uel unde
centum

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE. LIBER OCTAVVS.

De animalibus terrestribus. Elephatorum cōmendatio: & de sensu eorū.

CA. I.

D RELIQVA TRANSEAMVS ANIMALIA ET PRIMVM terrestria. Maximum est elephas: p̄ximūq; hūanis sēlibus. Quisq; p̄ intellectus illis sermōis patri. Et in primis obediētia: officiorūq; q̄ dicere memoria. Amoris & gl̄ia uoluptas: imo uero q̄ ēt in homine rara p̄bitas: prudentia: & qui as. Religio quoq; sydes solisq; ac lunae ueneratio. Auctores sunt in mauritaniae saltibus ad quēdā amnē cui nomē ē anulo itescēte: luna noua: greges eorū descēdere: ibiq; se purificātes solē niter aqua circūspergi: atq; ita salutato sydere in siluas reuerti: uitulogē fatigatos prae se ferētes. Alienae quoq; regionis intellectu credunt maria transituri nō añ naues cōscēdes: q̄ inuitati rectoris ioreiurādo de reditu. Visq; sunt fessi aegritudine qñ & illas moles infestant morbi: per herbas supini i cōclū iacē

uel cu

tes: ueluti tellure precibus alligata. Nam quod ad docilitatē attinet. Regem adorāt. Genua submitunt. Coronas porrigunt. Indicis arabici minores: quos appellant nothos.

Quando primum iuncti.

CA. II.

Omae iuncti primum subiere currum Pompeii magni a frico triumpho. Quod prius india uicta triumphante Libero patre memoratur. Procius negat potuisse Pompeii triumpho iūctos ingredi porta. Germanici Caesaris munere gladiatorio quosdā incōditos motus edidere saltantium modo. Vulgare erat per auras arma iacere non auferentibus uentis: atq; inter se gladiatorios congressus edere: aut lasciuiente pnicitate colludere. Postea & per tūnes incessere. Leticas etiā ferentes quaterni singulas: puerperas imitantes: plebisq; hostium triclunis accubitu: ierere per lectos ita libris uestigis: ne quis potantium attingere f.

De docilitate eorum.

CA. III.

Ertū ē unū tardioris ingenii in accipiēdis: q̄ tradebāt: sapios castigatū uerberibus eadē illa meditatē noctu reptū. Mixe maxie & aduersis qdē tunibus subire. Sed regredi magis utriq; pnis. Mutianus ter consul auctor ē aliquē ex iis & līaz ductus grācae didicisse: solitūq; p̄scribere eius liguae uerbis. Ipse Ego hac scripsi: & spolia celtica dicam. Itēq; ē

uidente puteolis cum aduecti de naue egredi cogerentur:territos spatio procul pontis a cōtine te porrecti:ut sese longinquitatis astimatione fallerent:auerfos retrorsus isse.Prædâ ipsi in se expectandam (sunt solam esse in armis suis:quæ luba cornua appellat.Herodorus tanto antiquior & consuetudo melius dentes.Quâ ob rē deciduos casu aliquo uel senectâ defodiunt.Hoc solū ebor est.Cæterū & in iis quoq; quod corpus intexit utilitas ossæ.Quâq; nuper ossâ et in laminas secari cœpere penuria,Etenim rara amplitudo iam dentium præterq; ex idia reperitur.Cæterū in nfo orbe cessere luxuriæ.Dentiū candore intelligit iuuenta.Circa hos belli cura sūma.Alietius mucroni parcut:ne sit proeliis hebes:alterius operario usui fodiunt radices.Impellunt moles.Circūuentiq; a uenantibus primos constituunt:quibus sunt minimi:ne tanti proliū putetur:postea fessi impactos arbori frāgunt:prædaq; se redimunt.

De clāmētia eorum:& q; pericula sua intelligant:& de tigridis truculētia. CA. III.

Irū in plerisq; asialum scire quare petant: Sed & p cūctâ qd caueant. Elephas hoīe ob uio forte in solitudine & simpliciter oberrante clāmēns placidusq; et demonstrare uiam traditur. Idē uestigio hoīs asaduerso priusq; hoīe intermiscere insidiarq; metu. Subsistere ab olsatu. Circūspicere: Iras pflare. Nec calcare: sed erutum pxiomata dere. Illum sequenti nuntio simili usq; ad extremū: tunc agmen circummagi: & reuerti: aciemq; dirigi. Adeo oīum odori durare uirus: illud maiore ex parte ne nudosq; quidē pedū. Sic & tigris et feris cæteris truculenta: atq; ipsa elephanti quoq; spernēs uestigia. Hoīe uiso transerre dicis p. illos catulos. Quo nam mō agnitof: ubi ante cōspecto illo quē timet? Etenim tales siluas minē frequentari certum est. Sane mirant ipsam uestigii raritatē. Sed unde sciunt timendos esse? imo uero cur uel sēpius cōspectū pauent: tātō uiribus: magnitudine: uelocitate præstantiores? Nimirum hæc ē natura regē: hæc potentia eius sæuissimas feræq; maximasq; quæ nunq; uidissent: quod debeant timere: & statim intelligere: cur sit timendum.

De intellectu & memoria eorum.

CA. V.

Elephanti gregatim semp ingreditur. Ducit agmen maximū natu. Cogit ætate proximū amnē transitūri minimos præmittunt: ne maior ingressu atterente: aluēu cōscat gurgitis altitudo. Antipater audior est duos Antiocho regi in bellicis usibus celebres et cognominibus fuisse. Etenim nouere ea. Certe Carō cū imperatorq; noīa ānā libus describeret: eū qui fortissimē procliarus eēt: in punica acie Sutrū tradidit uocatum alteri dente mutilato. Antiocho uadū fluminis experienti reuult Atax: alioquin dux agminis semper. Tū pronuntiatū eius fore principatū qui transisset: ausumq; Patroclū. Ob id phaleris argenteis quo maxime gaudēt: & reliquo oī primatu donauit. Ille qui notabat inedia mortē ignominia ptulit. Mirus nāq; pudor est. Victusq; uocē fugit uictoris. Terram ac uerbenas porrigit. Pudor nunq; nisi in abdito coeūt. Mas quinquēnis: fœmina decennīs. Inuit aut biēnio: gnis ut ferunt cuiusq; anni diebus: nec amplius. Sexto pfundunt amne nō ante reduces ad agmen. Nec adultēria nouere. Nulla ue pp fœminas inter se proelia: cæteris asialibus pernicialia. Nec quia desit illis amoris uis. Nāq; traditur unus amasse quandā in ægypto corollas uendētē. Ac ne quis uulgariter electā putes: miretur gratā Aristophani ce leberimo in arte grāmatica: alius Menandru syracusanū incipientis iuuentatē in exercitu Ptolemæi desideriu eius quoties nō uideret inedia testatū. Et unguetariā quadā dilectā iuba tradit. Oīum amoris fuere argumēta gaudii ad cōspectū: blanditiarq; incōditæ: spes quas populus dedisset: seruata: & in sinu effusa. Nec miq; esse amorē qbus sit memoria. Idē nāq; tradit agnitū in senectā multos post annos qui rector i iuuetā fuisse. Idem diuinationē quandā iusticiæ. Cū Bocchus rex. xxx. elephantis totidem: in quos fœuere instituerat stipitibus alligatos obiecisset: procurantibus inter eos qui lacerarent: non potuisse effici: ut crudelitatis alienæ ministerio fungeretur.

Quando primum in italia.

CA. VI.

Elephantes italia primū uidit pyrrhi regis bello: & boues lucas appellauit i iucanis uisus anno urbis quadrigentesimo septuagesimo secūdo. Roma aut in triumpho septē annis ad superiōrē numerum additis. Eadem plurimos anno quingentesimo secūdo uictoria. L. Metelli pōtificis in filicia de poenis captos. cxlii. fuere trauecti ratibus quas doliorē cōsertis ordinibus iposuerant. Verius eos pugnasie in cyro: interfectosque iaculis tradit penuria cōsiliū. Qm neq; ali placuisset: neq; dōari regibus. L. Piso iductos dūtaxat i cyrcū: atq; ut cōtēptus eorū increfceret ab operariis hastas præpilatas hñtibus: p cyrcū totū adios. Nec quid dein de iis factum sit auctores explicant: qui non putant interfectos.

Pugna eorum.

CA. VII.

Lara est unius & romanis dimicatio aduersus elephantom. Cum Hannibal captiuos nostros dimicare inter se coegisset. Namq; unum qui superat obiecit elephantom: & illum dimitti pactus si iteremisset. Solus ergo in harena cōgressus magno poenore dolore cōfecit. Hannibal cū famā eius dimicationis cōtemptū allaturā beluis intelligeret: equites misit qui abeuntē interficerēt. Promuscidē eorū facillime amputari Pyrrhi Proeliorū experimētis paruit. Romæ pugnasse Fenestella tradit primū oīum in cyro Claudii Pulchri adilitate curuli. M. Antonio. A. Posthūmo consil. anno urbis sexcentesimo quinquagesimo quinto. Itē post annos. xx. Lucullōgē adilitate curuli aduersus tauros. Pompei quoq; altero cōsūlatu dedicationē templi Veneris uictoris pugnauere in cyro. xx. aut ut quidā tradūt. xviij. Getulis ex aduerso iaculantibus mirabili unius dimicatioē: qui pedibus consossis repositis genibus in cateruas arrepta scuta iaciens in sublime: quā decidentia uolubilitate spectātibus uoluptari erat in orbē circūacta: uelut arte nō furore beluā lacerant. Magnū & i altero miraculū fuit uno iēu occiso. Pilum sub oculo adactum in uitalia capitis uenerat. Vniuersi eruptionē tentauere nō sine uexatione populi circūdantē claustris ferreis. Quā de cā Cēsār dictator postea sile. spectātulū editurus europis harenā circūdedit: quos Nero princeps sustulit equiti loca addidit. Sed Pōpelani amissa fuge spē misericordiā uulgi inenarabili habitu quārētes supplicauere quādā sē lamētatione cōplorantes: tanto populi dolore: ut oblitus ip̄atoris: ac munificentiae honorisue exquisitae fies uniuersis conurgeret: dīcās: Pōpeio: quos ille mox luit poenas: ip̄ecare. Pugna uere & Cēsari dictatori tercio cōsūlatu eius. xx. cōtra pedites gngentos. Itē: totidem turriti cū sexagenis ppugnatoribus: eodē quo priores numero peditū: & pari equitū & diuerso dimicātē. Postea singulis principibus Claudio & Nerōni in cōsumatione gladiatoz. Ipsius aialis tanta narrat clāmētia: cōtāmētia minus ualida: ut in grege pecudum concurrentia manu dimoueat: ne quid oberat imprudens. Nec nisi lacescit noceat. ideoq; gregatim semper ambulent. Minime ex oībus solūti. Equitatu circumuicti iūstissimos aut seios uulnerato sue in mediū agmen recipiunt: ac uelut imperio: aut ratione per uices subeunt. Capti celerrime mitificantur hordei succo.

Quomodo capiantur.

CA. VIII.

Apiūtū aut in india unū ex domitis agente rectore: qui deprehensum solitariū abactiue a grege uerberat ferū. Quō fatigato trāscendit in eū: nec secus ac priorē regit. Africa foueis capit: in quas deerrāte aliquo p̄tinus ceteri congerunt ramos: moles deuoluta multo taggeres cōstruunt: omniq; ui conantē extrahere: Antea domitandi grātia gregis equitatu cōgebāt in conuallē manu factā: & longo tractu fallacē. Cuius inclusos ripis fossiq; fame domabāt. Argumētū erat ramus homine porrigēte clāmēnter acceptus. Nūc dentū eā. Pedes coe: iaculans alioquin mollissimos. Trogodytā cōtemnerit aethiopiā qui hoc solo uenatu alunt: arbores propinquas itineri eorū cōscendunt. Inde totius agminis nouissimū. speculāri extremas inclues desiliunt. Leua aprehēdit cauda. Pedes stipant in sinistro foemina. Ita pedēs: alteq; poplitē dextra cēdit: ac praeacuta bipēni hoc crure tardato p̄fugies: alteri poplitis neruus ferit: cūcta p̄celeri p̄micitate peragens. Alii tutiore gñe: sed magis fallaci intētos ingentes arcus defigunt humi lōgij. Hos praecipui uiribus iuuenes cōtinent. Alii cōnixi pari conatu tendunt: ac p̄tereūntes sagittaz uenabula insigūt: mox sanguinis uestigiis sequunt. Elephantoz generis foemina multo prauidiores.

Quomodo domantur.

CA. IX.

Omanē aut rabidi fame & uerberibus: elephātis alis admotis qui tumultuātē cathenis coercent. Alias circa coitus maxie efferant: & stabula idoz dētibz sternūt. Quā propter arcēt eos coitu: foeminarūq; pecuaria separant: q̄ haud alio mō q̄ armentoz hnt. Domiti militāt: & turres armatoz in hostes ferūt: magnaq; ex parte oriētis belia cōficiunt. Prosterunt acies: poterunt armatos. Idē minimo suis stridore terrentur: uulneratiz: & terri retro semper cedunt: haud minore partium suarum pernicie. Indicum asiri pauent: nec cōtueri audent. Nam & maior indicis magnitudo est.

De partu eorum & reliqua natura.

CA. X.

Eccem annis gestare in utero uulgu existimat. Aristoteles biennio: nec amplius q̄ singulos semel gignere: pluresq; uiuere ducentis annis: & quosdā trecentis. Iuuenta eorū sexagesimo incipit. Gaudēt amnisbz maxime. Et circa fluuios uagantur: cum alioquin nare propter magnitudinem corporis non possint. Idem frigoris impatientes. Maximum hoc malū: inflationēq; & p̄suiuiū alui: nec alia morboz genera sentiūt. Olei potu tela quae corpori

uel hono
ri suo
uel quin-
quaginta

eogz ihāserāt:decidere iuenio. A sudore at̄t facilius adhærescere. Et terrā edisse iis rabificū ē: nisi
 sapius mādant. Deuorant aut̄ & lapides. Truncos quidē gratissimo in cibatu hnt. Palmas excel-
 flores fronte prosternūt. Ac ita iacetiū assumūt fructū. Mandunt ore. Spirant & hibunt: odoran-
 tūq; haud improprie appellata manu. Aīaliū maximē odore murē: & si pabulū in p̄pio positū
 attingit ab eo uidere: fastidiūt. Cruciatū in potu maximū sentiūt hausta hyrudie: quā sanguisugā
 uulgo coepisse appellari aduerto. Hæc ubi in ipso animæ canali se fixit: intolerando afficit dolo-
 re. Durissimū dorso tergus. Vētres molles. Setæ nullū regimētū. Ne in cauda quidē prædiū
 um abigēdo tedio muscag. Nanq; id & tanta uastitas sentit. Sed cancellata cutis & inuitas id ge-
 nus aīalium odore. Ergo cum extenti recipere examina: arctatis in rugas repente cācellis cōpre-
 henfas enecat. Hoc iis pro cauda: pro iuba: pro uillo est. Dentibus ingens preciū: & deogz simula-
 cris laudatissima ex iis materia. Inuenit luxuria cōmēdationē: & aliā expetit in callo manus uim
 saporis: haud alia de causa credo q̄ quia ipsum ebur sibi mandere uideat. Magnitudo dētiū uide-
 tur quidem in templis præcipua. Sed tamē in extremis africæ: qua confinis æthiopie est. postū
 uicem in domiciliis præbere. Sepeq; in iis & pecorum stabulis palcos elephantorum dētibz sic
 ri Polybius tradit auctore Gaulia Regulo.

Vbi nascantur: & de discordia eorum & draconum. CA. XI.
 Elephantis fert africa ultra syrticas solitudines: & in mauritania. Ferunt æthiopes &
 troglodytæ ut dictū est: Sed maximos india bellantesq; cū iis perpetua discordia dra-
 cones tantæ magnitudinis: ut & ipsos circūflexu facili ambient: nexuq; nodi præstrin-
 gant. Commoritura dimicatione: uictusq; cōruens complexum elidit pondere.

De solertia animalium. CA. XII.
 Ira aīaliū pro se cuiq; præcipua solertia est: ut iis una scandēdi in tantā altitudine dif-
 ficultas. Draco itaq; iter ad pabula speculatur. Ab excelsa se arbore inicit. Scit ille im-
 parē sibi lucratū cōtra nexum. Itaq; arborē aut rupiū attritum querit. Cauent hoc dra-
 cones: ob idq; gressus primū alligant cauda. Resoluunt illi nodos manu. At hi in ipsa nare caput
 condunt: pariterq; spiriū præcludunt: & molissimas lancinant partes. Idē obuiū deprehēsi in ad-
 uersos erigūt se: oculosq; maxime petūt. Ira fit ut plerunq; cæci ac fame: & moeroris tabe conse-
 cti reperiantur. Quā quis aliā tantæ discordiæ causam attulerit: nisi naturæ spectaculum sibi ac
 paria componens. Est & aliā dimicationis huius fama. Elephantis frigidissimum esse sanguinē
 ob id æstu torrente præcipue a draconibus expeti. Quāobré in amnes merfos insidiari bibēti-
 bus: arctatisq; illigata manu in aurē morsum desigere. Quoniam is tātum locus defendi nō pos-
 sit manu. Dracones esse tantos: ut totum sanguinem capiant. Itaq; elephantos ab iis ebibi: sicca-
 tosque concidere: & dracones inebriatos opprimi commoriq;.

De draconibus. CA. XIII.
 Enerat dracones æthiopia indicis pares uicenum cubitorum. Id modo mirum unde
 cristatos luba crediderit. Afachæi uocātur æthiopes: apud quos maxime nascāt. Nar-
 rat in maritimis eorum quaternos: quinosq; inter se cratium modo implexos ere-
 ctis capitibus uelificantes ad meliora pabula arabie uehi fluctibus.

De serpentibus maximis & bois. CA. XIII.
 Egesthenes scribit in india serpentes in tantam magnitudinem adolefcere: ut solidos
 hauriant ceruos: taurosq; Metrodorus circa rhindacum annē in ponto ut supolā-
 tes quis alte: perniterq; alites haustu raptas aborbeāt. Nota est in puniceis bellis ad
 flamen bagradam a Regulo imperatore balistis: tormentisq; ut oppidum aliquot expugnata ser-
 pens. cxx. pedum longitudinis. Pellis eius maxillæq; usq; ad bellū numātinum durauerit romæ
 in templo. Faciunt his fidem in italia appellatæ boæ in tantam magnitudinem exeuntes: ut Di-
 uo Claudio principe occisæ in uaticano solidus in aluo spectatus sit infans. Alun primo bubuli
 lactis succo: uide nomen traxere. Cæterorum animalium: quæ modo conuecta undique italiez
 contingere sapius: formas nihil attinet scrupulosē referre.

De scythicis animalibus: & septentrionalibus. CA. XV.
 Aucissima scythia dignit iopia fructuū. Pauca æternia illi germania. Insignia tū bouū
 feragz gna: iubatōs bisōtes: excellētq; & ui: & uelocitate uitros: q̄bo spītū uulgos buba-
 logz nōm ipōit: cū id gignat africa uituli potio ceruiue qdā silitudie. Septērio fert &
 equoz greges ferogz: sicut asinoz aīa: & africa. Præterea alcē ni pceritas auriū: & ceruicis disti-
 guat: iumento similē. Item natā in scandinauia insula: nec unq; uisām in hoc orbe: multis tamen

narratā alcen haud dissimilem illis & nullo suffraginū flexu. Ideoq; nō cubātem: & accliuē arbori in somno: eaq; incisa ad insidias capi. Alias uelocitatis memorata. Labrū ei superius prægrāde: ob id retrograditur in pascendo: ne in priora tendens inuoluatur. Tradūt in pæonia feram: quæ bonas uocetur: equina iuba: cætera tauro similem. cornibus ita in se inflexis: ut non sint ulla pugna. Quapropter fuga sibi auxiliari: reddente ea finum interdum: & trū iugeq; longitudine cuius contactus sequentes: ut ignis aliquis comburat. Mirum pardos: pætheras: leones: & familia condito in corporis uaginis unguium mucrone: ne refringantur: hebetenturq; ingreditia uersiq; falculis currere: nec nisi appetendo prætere.

De leonibus.

CA. XVI.

Leonī præcipua generositas: tunc cum colla amosq; uestiūt iuba. Id enim ætate cōfigit & leone cōceptis. Quos uero pardi generauere: semper insigni hoc carēt. Simili modo fœmina. Magna iis libido coitus: & ob hoc maribus ira. Africa hæc maxime spectat inopia aquæ: ad paucos annos congregantibus se feris. Ideo multiformes ibi animalū paratus: uariæ fœminis cuiusq; generis mares aut uiæ: aut uoluptate miscere. Vnde etiam uulgare græciæ dictū semper aliquid noui africam asserre. Odore pardi coitū sentit in adultera leō: totaq; uis confugit in poenā. Licet eo aut culpa flumine abluitur: aut longius comitatur. Semel autē edi parum lacerato unguium acie utero in enixu uulgum credidisse uideo. Aristoteles diuersa tradit: uir quē in iis magna secuturus in parte præfundum reor. Alexandro magno rege inflāmto cupi dicit animalium naturas noscendi: delegatq; commentatione Aristotelī summo in omni scia ut roaliquor millia hofum in totius asiæ: græciæq; tractu parere iussit: omnium quos uenatus: aucupia: piscatusq; alebant. Quibusq; uiuaria: amēta: aluearia: piscina: uariaria in cura erāt: ne quid usq; genitū ignoraret ab eo. Quos percōtādo. L. ferme uolumina illa præclara de aialibus cōdidit. Quæ a me collecta in arctū: cū iis: quæ ignorauerat: quæ uo legentes boni consulant in uersis regē naturæ opibus: medioc; clarissimi regum oīum desiderio cura nra breuiter peregrinantes. Is ergo tradit leonā p̄rio fœtu parere qnq; catulos: ac per annos singulos uno minus: ab uno sterile scere. In formes: mininasq; carnes magnitudine mustellarū esse initio. Semestres uix igrē di posse: nec nisi bimēstres in ueneri. In europa autē inter achelou tātū: & nescum annos leones eē: sed longe uiribus præstantiores iis. quos africa: aut syria gignant. Leonū duo genera cōpātilē: & breue crispioribus iubis. Hos pauidores esse: q̄ longo simpliciq; uillo: eos cōtemptores uulnēz. Vrinam mares crure sublato reddere: ut canes. Graue odore: nec minus halitū. Raros in potu. Vestei alternis diebus. A saturitate interim triduo cibis carere. Quæ possint in madēdo solida deuorare: nec capiente aluo cōiectis in fauces unguibus extrahere: ut si fugiendū sit: non in satietatē abeant. Vitā iis longam docet: argumento: q; pleriq; dentibus defectū reperiunt. Polybius Aemilianī comes: in senecta hōiem appeti ab iis refert. Q. in ad psequendas feras uires nō suppetāt. Tūc obsidere africæ urbes: eaq; de cā crucifixos uidisse ē cū Scipione: qā cæteri metu poenæ similis abstergerentur eadem noxa. Leonī tātum ex feris clemētia in supplices prostratis parci: & ubi sæuit: in uiros priuolū in fœminas fremit: infantes nō nisi in magna fame. Credit libya itellectū puenire ad eos præcū. Captiuā certe geruliz reducere audiui multoq; in siluis ipetū a se mitigatū alloqui ausu se dicere fœminā pfugā: infirmā: supplicē aialis oīum generosissimi: cæterisq; iperatis: dignā eius glia prædā. Varia circa hæc opinio ex ingenio cuiusq; uel casu: mulieri alioq; feras. Quippe iā serpētes extrahi cātū: cogiq; in poenā. Vez; falsum ē sit: uita decreuerit. Leonū aī index cauda: sicut & equoq; aures. Nāq; & has notas generosissimo cuiq; natura tribuit. Immo etiam ergo placido clāmēs: blādiētq; similis: qd̄ rage est. Crebrior. n. tracundia eius. In principio terra uerberat. Incremento terga ceu quodā scitamento flagellant. Vis sumā in pectore. Ex oī uulnere siue ungue impresso: siue dente: ater p̄silit sanguis. Iidē satiati innoxii sunt. Generositas maxime in periculis deprehenditur: non in illo tantummodo: q; spernens tela diu se terrore sollo tuetur: ac uelut cogi testatur. Cogiturque non tūquam periculo coactus: sed tūquam amenitatis iratus. Illa nobilior animi significatio qualibet magna canum: & uenantium urgente uis: contemptim restitantque cedit in campis: & ubi uideri potest. Idem ubi uirgulta: siluasq; penetraverit: acerrimo cursu fertur: uelut deputans absconsione turpitudinem. Dum sequitur. infilit: saltu: quo in fuga non utitur. Vulneratus obseruatione mira perculsorem notit: & in quantalibet multitudine appetit. Eum uero qui tela quidē miserit: sed tamen nō uulnerauerit: correptū raptatq; stemit: nec uulnerat. Cū p̄ catulis foeta dimicat: oculoq; acie tradit defigere in terrā: ne uenabula expaucescat. Cæterq; dolis carēt & suspitōz. Nec miles in tuet: oculis: aspiciq;

simili modo nolunt. Creditū est a moriente humū morderi: lachrymarum lato dari. Atque hoc tale tāq; saeuū animal rotasq; orbes circunacti: currusq; inanes: & gallinaceosq; cristas: cautusq; et magis terrent. Sed maxime ignes. Aegritudinē fastidii tantum sentit: in qua medetur ei cōtume- lia: in rabiem agente annexaq; laetitia fimiariū. Gustatus deinde sanguis in remedio est. Leonū simul pugnam pluriū romae princeps dedit. Qu. Scauola. P. filius in curuli aedilitate. Centum autem iubatog; primus omnium. L. Sylla: qui postea dictator fuit in praetura. Post eum Pompe- ius magnus in cyro. de. ac. in iis iubatog; cccxv. Caesar dictator quadringētos. Capere eos ardui erat quondā operis: foueisque maxime. Principatu Claudii casus rationem docuit: pudendā pene talis fere nosse: pastoris getuli sago cōtra ingruētis impetū obiecto. Quod spectaculū i harenā p- tinus translātū est: uix credibili modo torpescēte tanta illa feritate: quīs leui iniectu opto capi- te ita ut deuinciatur non repugnans. Videlicet omnis uis constar in oculis. Quo minus mirum sit a Lyfimacho Alexandri iussu simul incluso strangulatum leonē. Iugo subdidit eos. Primusq; Romae ad currum iunxit. M. Antonius: & quidem ciuili bello: cum dimicātū esset in pharalidis campis: non sine ostento quodā tempore illo generosos spiritus iugū subire prodigio significan- te. Nā q; ita uestus est cū Mima cytheride supra mōstra et illaq; calamitatū fuit. Primus autē ho- minū leonē manu tradere ausus: & ostendere mansuetū Hanno e clarissimis pocnog; tradit. Damnatuq; illo argumento: quoniam nihil non persuasurus uir tū artificis ingeniū uidebat: & male credi libertas ei: cui in tantū cessisset etiā feritas. Sūt uero & fortuita eog; quoq; clame- tēte exēpla. Mentor Syracusanus in syria leone obuio suppliciter uoluntate attonitus pauore: cū resu- genti undiq; fera opponeret sese: & uestigia lāberet: adulanti similis: animaduertit in pede eius tumore uulnūq; & extracto furculo liberauit cruciatu. Picūra casum hunc testatur Syracusis. Simili modo Heliis famius natione in africam delatus nauē iuxta littus conspecto leone hiatu minae arborem fuga petit. Liberopatre inuocato: quoniam tum praecipuus uotorum locus est: cum spei nullus est. Sed neq; profugienti: cum potuisset: fera institerat: & procubens ad arborem hiatu: quo te ruerat: miseratidē quarebat. Os morsu ualidiore adhāeret: dentibus cruciabat q; inedia. Tum pene in ipsis eius telis suspēctantem: ac uelut mutis precibus orantem: dum for- tuitu fidens non est contra feram. Multoq; diutius miraculo q; metu cessatum est. Digressus tā- dem euellit retrahēti: & q; maxime opus est accommodanti. Traduntque quamdiu nauis ea in lue- tore stetit retulisse gratiam uenatus aggerendo. Qua de causa Liberopatri templum in sāmo Heliis sacrauit: qd' ab eo factū graci σωτηριο πῆσας τοῦ λιοντοῦ. Miremur postea uesti- gia hoīum ntelligi a feris: cum etiam auxilia ab uno animalium sperent. Cur enī nō ad alia iere- aut unde medicas manus hoīs sciūt: nisi forte uis malorum et feras omnia experiri cogit?

De pantheris.

CA. XVII.

Aequē memorandū & de panthera tradit Demetrius physicus. Jacētē in media uia ho- minis desiderio repēte apparuisse pfi cuiusdā Philinis asseclatoris sapientiae: illo pa- uore coepisse regredi. Fera uero circūuolutari nō dubie blandientē se conficiantē morore: qui et in panthera intelligi posset. Foeta erat: catulis pcul in foueam delapsis. Primū ex- go mirationi fuit: nō expauescere. Proximū ei curā intendere: secutusq; qua trahēbat uestē ungui- um leni iniectu: ut causam doloris intellexit: simulq; salutis suae mercedem: exemit catulos: eaq; cū iis psequente usq; extra solitudines deductus laeta atq; gestiente: ut facile appareret gratiam referre: & nihil inuicē imputare: quod etiā in hōie rarum est. Hāc fidem etiam Democrito asse- runt: qui Thoantem in achaia seruatum a dracone narrat. Eum nutrierat puer dilectū admodū: paupens: serpentis naturam: & magnitudinem metuens: in solitudines tulerat. In quibus circum- uēto latronum insidiis: agnitog; uoce subuenit. Nam quā de infantibus ferarum lacte nutricis cum essent expositi: produntur: sicut de conditoribus nostris a lupa: magnitudinē fatog; accepta referri aequius: qd' ferarum naturae arbitror. Panthera & tigris macularum uarietate prope sol- bestiaeq; spectant. Ceteris unus: ac suus cuiusq; generis color est. Leonū tantū in syria niger. Pan- theris in candido breues macularum oculi. Ferūt colore earum mire sollicitari quadripedes cū- ctas: sed capitis toruitate terri. Quāobré occultato eo reliq; dulcedine iuitates corripit. Sunt qui tradant in armo iis similem lunae esse maculā crescentē in orbes: & cauantē pari mō cornua. Nunc uarias & pardos qui mares sunt: appellāt in eo omni genere creberrimo in africa syriac; Quidā ab iis pātheras solo cādore discernūt: nec adhuc aliā differētia tuen. Senatus cōsultū fuit uetus: ne liceret africanas in italiā aduehere. Cōtra hāc tulit ad ppim. Cn. Aufidius tribūnus ple- bis: pmissūq; circēsiū grā iportare. Primus autē Scaurus aedilitate sua. cl. uniuersas misit. Deinde

Pompeius magnus quadringētas decem. Diuus Augustus quadringentes uiginti. Idem. Qu. Tu-
berone Fabio Maximo confiliiit. nonas maii theatri Marcelli dedicatione tigrin primus omnū
romæ ostendit in cauea manūfactā. Diuus uero claudius simul quartuor.

T De tigridis natura: & camelis: & camelopardalis: & qñ primū uisā Ro. CA. XVIII.
Igrin hyrcani & indi ferunt animal uelocitatis tremenda: & maxime cognita dum
capitur. Totus eius foetus: qui semper numerosus est: ab insidiane, rapitur equo q̄
maxime perniciat: atque in recentem subinde trasfertur. At ubi uacuum cubile repe-
rit foeta (maribus enī cura non est sobolis) fertur præceps odore uestigans. Raptor appropinquā
te fremitu abiicit unum ex catulis. Tollit illa morsu: & pondere etiam ocior aca remeat: iterūq;
consequitur: & subinde: donec in nauem regresso irrita feritas saeuit in littore. Camellos iter ar-
menta pascit oriens: quorum duo genera bactriae & arabiae differunt: q̄ illi bina habent tubera
in dorso: illi singula: & in pectore alterū: cui incumbant. Dentium superiore ordine ut boues ca-
rent in utroque genere. Omnes autē iumentorū in iis terris dorso funguntur: atque etiā equitatu
in proeliis. Velocitas inter equos. Sed sua cuiq; mensura: sicuti uires. Nec ultra asue: um procedit
spaciū: nec plus instituit onere recipit. Odiū aduersus equos gerūt naturale. Sitim & quardiū
tolerant. Implentur cū bibendi occasio est: & in præteritū: & in futurū: ob turbata conculcatie
prius aqua: aliter potu non gaudent. Viuunt quinquagenis annis: quidā & centenis. Vt cūq; ra-
biē & ipsi sentiunt. Castrandi genus etiā foeminas: quæ bello præparentur: inuentū est. Fortiores
ita sunt coitu negato. Hæc aliqua similitudo in duo transferi ansalia. Nabim æthiopes uocat:
collo simile equo: pedibus: & cruribus boui: camelo capite: albis maculis rutilū colorē distinguē
tibis. Vnde appellata camelopardalis. Didicatoris Cæsaris circensis ludis primum uisā roma.
Ex eo subide cernitur aspectu magis q̄ feritate conspicua. Quare etiā ouissera: nomen inuenit.

De chao & cepho.

CA. XIX.

O mpeiū magni primū Iudi ostenderunt chaum: quē galli Rhaphiū uocabant: effigie
lupi: pardos maculis. Idē ex athiopia quas uocant cephos: quæq; pedes posteriores
pedibus humanis & cruribus: priores manibus suere similes: hoc animal postea Ro-
ma non uidit.

De rhinocero.

CA. XX.

Idem ludis & rhinoceros unius in nare cornu qualis sæpe uisus. Alter hic genitus ho-
stis elephanto: cornu ad saxa limato præparat se pugna. Indimicatione alium maxi-
me petēs: quā sit eē molliorē. Lōgitudō ei par. Crura multo breuiora. Color buxus
De lyncibus: & sphigibus: & crocutis: cercopithecis: indicis bubus: leucrocutis: eale: tauris æthio-
piæ: manticora: monocerotē: catoblepa: basilisco.

CA. XXI.

L yncas uulgo frequētes & sphingas: fusco pilo: māmīs in pectore geminis athiopia ge-
nerat: multaq; aliā mōstrō similia. Pennatos equos & cornibus armatos: quos pegafos
uocat. Crocutas uelut ex cane lupoq; cōceptos: oia dentibus frāgētes: priusq; deuorata
cōficiētes uētre. Cercopithecos nigris capitibus: pilo asinino: & dissimiles cæteris uo-
ce. Indicos boues unicornes tricornesq;. Leucrocutā pnicolissimā ferā: asini sēs magnitudie: cruri-
bus ceruinis: collo cauda pectore leonis: capite meliū: bisulca ungula: ore ad aures usq; reffisso:
dentū locis ossē ppetuo. Hæc ferā humanas uoces tradūt imitari. Apud eos: & q̄ uocat eale ma-
gnitudine eq̄ fluuiatilis: cauda elephātī: colore nigra uel fusca. Maxillas apri maiora cubitalibus
cornua habens mobilis: cauda alterna in pugna silit: uariatq; uestita: aut obliqua: ut cūq; ratio mō-
strauit. Sed atrocissimos habet tauros siluestres maiores agrestibus: uelocitate ante omnes: colorē
rufus: uolus: oculis cæruleis: pilo in contrarium uerso: rictu ad aures dehiscente. Luxa cornua mobi-
lia. Tergoris duricia silicis: omne respuens uulnus. Feras omnes uenantur. Ipsi non aliter q̄ foue-
is capti feritate semper intereunt. Apud eosdem nasci Cressas scribit: quam manticorā appellat
triplici dentium ordine pectinatim coeunti. facie & auriculis hominis: oculis glaucis: colore san-
guineo: corpore leonis: cauda scorpionis modo spicula infigentem. Vocis ut si misceatur fistulae
& tubæ concentus. Velocitatis magnæ: humani corporis uel præcipue apperentem. In india &
boues solidis ungulis: unicornes: & feram nomine axin: hinnuli pelle: pluribus candidioribusq;
maculis sacra. Liberipatris. Orsei indi simias candentes toto corpore uenantur. Asperitima
autem feram monocerotem: reliquo corpore equo similem: capite ceruo: pedibus elephanto:
cauda apro: mugitu graui: unocornu nigro media fronte cubitorum duum eminēte. Hæc ferā ui-
uā negant capi. Apud hesperios æthiops fons est nigris: ut pleriq; existimauere nili caput: ut ar-
gumenta q̄ diximus: persuadent. Iuxta hūc fera appellatur catoblepas modica alioq;: cæterisq; mē

uel niger

bris iners: caput tantū prægrauē agere ferens: id deiedū ſemp in terrā. Alias internecio humani
gnis oibusꝫ oculos eius uidere: cōſeſti expirantibus. Eadē & baſiliſci ſerpens eſt uis. Cyrenai-
ca huic generat. puincia. xii. nō amplius digitorꝫ magnitudie. Cādidā in capite macular: quodā
diademate inſignit. Sibilo oēs fugat ſerpētes. Nec flexu multiplici: nec ut reliquæ corpus ipellit:
ſed ceſſus: & erectus in medio incedēs. Necat frutices nō cōtāctas mō: ueg: & aſſaratas: exurit her-
bas: rūpit ſaxa. Talis uis malo eſt. Creditū quondā ex equo occiſo haſta: & per eā ſubeūte uiuon
equitē mō: ſed equum quoq; abſumptū. Huic tali monſtro (ſæpe. n. enectū cōcupiuerē reges ui-
dere) muſtellarū uirus exitio eſt: adeo naturæ nihil placuit eſſe ſine pari. Interficiūt eōs cauernis
facile cognitis: ſola tabe. Necant illi ſimul odore: moriunturq;: & naturæ pugnā conſciūt.

De lupis.

CA. XXII.

Sed in italia quoq; creditꝫ lupozꝫ uisus eſt noxiuſ. Vocēq; hoī quē priores cōtemplēſſ:
adimerē ad pñs. Inertes hoſ puoſq; africa & ægyptuſ gignēteſ: naſpoſ truceſq; frigidiore
plaga. Hoieſ in lupoſ uertitur ſumꝫq; reſtitui ſibi: falſum eſſe cōſidenter exiſtimare de-
bemus: aut credere oīa: quæ fabuloſa tot ſæculis cōperimus. Vnde tamen iſta uulgo infixā ſit ſa-
mā in tantū: ut in maledictis uerſipelles habeant indabitur. Euāteſ inter auctoreſ graciæ non
ſpretuſ tradit arcadaſ ſcribere ex gente Antæi cuiuſdam ſorte familia electū ad ſagnū quoddā
regionis eiꝫ duci: uſſitꝫq; in quercuſ ſuſpenſū tranare: atq; abire in deſerta: tranſfigurariq; in lu-
pū: & cū ceteriſ eiꝫdē generiſ cōgregari per annos nouē. Quo in tpe ſi hoīe ſe abſtinuerit: reuer-
ti ad idē ſagnū: & cū tranauerit effigie recipe ad priſtinū habitū: addito nouē annozꝫ ſenio. Ad-
didit quoq; Fabiuſ eandē recipe uſetē. Miſe eſt q̄ procedat graciæ credulitaſ. Nullum tam ipſi
dēſ mendaciū eſt: ut teſte careat. Itaq; Copiaſ qui olympiōca ſcripſit: narrat Demarchū Patriā
ſiū in ſacrificio quod arcadeſ: Ioui Lyceo humana etiā cū hoſtia faciebant: imolati pueri exta de
gūſtaſſe: & in lupū ſe conuerſiſſe. Eundē decimo anno reſtitutū athleticæ reſtiſſe in pugilatuſ:
uictorēq; uictoria olympia reuerſū. Qui & caudæ huiꝫ aialis creditꝫ uulgo ſeſſe amatorū uirꝫ:
exiguo in uiſlo: eūq; q̄ capiat: abicere. Nec idē polſere: niſi uiuenti direptū. (Dieſ q̄buſ coeātito-
to anno nō ampliuſ. xii.) Eundē in fame uelci terra. Inter auguria ad dexterā cōmeantem præci-
ſo itinere ſi pleno id ere fecerit: nullū ominū præſtantiuſ. Sunt in eo generā quē curari uocant:
qualem e gallia in Pompei magni harena ſpectatum diximus. Huic quāuis in fame mandentū ſi
reſpexit: obliuionem ſibi ſurrepere aiunt: digreſſumq; quærere aliud.

De ſerpentibus.

CA. XXIII.

Quod ad ſerpenteſ attinet: uulgatum eſt: coloreſ earum pleraſq; terras habere in quas
occultent. Innumera eſſe generat. Ceraſtiſ corpore eminere: cornicula ſæpe quadrigē
mīna: quoq; motu reliquo corpore occultato ſollicitent ad ſe aueſ. Geminū caput
amphibena: hoc eſt & ad caput & ad caudā: tanq̄ pagz eſſet uno ore fundi uenenū. Aliiſ ſq̄mā
eſſe aliſ picturaſ. Omnibuſ exitiale uirꝫ. laculū ex arborꝫ ramis uiſſari. Nec pedibuſ paucaſ
tantū ſerpenteſ: ſed & miſſili uolare tormento. Colla aſpidū itumefcere: nullū iſtuſ remedio: ſp-
terq; ſi cōſeſti partes contactæ amputētur. Vnuſ huic tam peſtifero animali ſenſuſ uel potiuſ
affectuſ eſt. Coniuga ferme uagantur: nec niſi cum compare uita eſt. Itaq; alterutra interēpta: in-
credibilis alteri uulſionis cura. Perſequitur interfectorem: unumq; eum in quacolibet populi ag-
mine notitia quadam inſeſtat. Perrumpit oēs difficultateſ. Permeat ſpatia: nec niſi annibuſ arce-
tur: aut præceleri fuga: non eſt fateri rerum naturā largiuſ mala an remedia quæ uenerit. Iam primū
hebetere oculoſ huic malo dedit: eoſq; non in fronte: aut ex aduerſo cernere: ſed in temporibuſ.
Ita excitatur: ſed ſæpiuſ auditu q̄ uiſu.

De ichneumone.

CA. XXIII.

Aber deinde interneciuū bellum cum ichneumōe. Notū eſt animal hac gloria ma-
xime in eadem natum ægypto. Mergit ſe limo ſæpiuſ: ſiccataq; ſole. Mox ubi pluribuſ
eodem modo ſe coriſiſ loricauit: in dimicationem pergit. In ea. caudā attollentiſ: iſtuſ
iſtitoſ auerſuſ excipit: donec obliquo capite ſpeculatuſ inuadat in tpeſ. Nec hoc contentuſ:
aliud haud mitiuſ debellat animal.

De crocodilo & hippopotamo.

CA. XXV.

Rocodilū hēt niſuſ quadrupeſ malum: & terra pariter ac ſumme inſeſtū. Vnū hoc
aſal terreſtre ſigūe uſu caret. Vnū ſupiore mobili maxillā iſprimi morſum: aliaſ terri-
bileſ pectinati ſtipate ſe detiū ſerie. Magnitudie excedit plerūq; duodeiginti cubita.
Parit oua quāta anſereſſe: atq; extra eū locum trāſſereſ ſemper incubat: prædiuinatio-
ne quādā ad quem ſummo auctū eo anno egreſſuſ eſt niſuſ. Nec aliud animal ex minori ori-

gine in maiore crescit magnitudinem. Et unguibus hic armatus est cōtra oēs ictūs cute inuicta. Dies in terra agit: noctes aqua: teporis utrūq; rōne. Hunc satūq; cibo piscium: & semper esculenti ore in lottore somno datum: parua auis: q̄ trochilos ibi uocatur: rex autem in italia: inuitat ad hiantū pabore sui gratia: os primam eius adfultim repurgans: mox dentes: & itus fauces quoc; ad hanc scabendi dulcedinē q̄ maxie hīates. In qua uoluptate sōno pressū cōspicatus ichneumō per easdē fauces: ut relū aliquid imissum: erodit aluū. Similis crocodilo: sed minor ē: it̄ ichneumō est in nilo tanta sūcos: contra uenena prācipuū antidotū. Item ad inflamādām uirog; uenerē. Vege in crocodilo maior erat pestis q̄ ut uno esset eius hoste natura cōtenta. Itaq; & delphinū smeantes nilo: quog; dorso tanq̄ ad hunc usum cultellata inest penna abigentes eos prāda: ac uelut in suo tantū amne regnantes alioquin impares uiribus ipsi astu interimunt. Callent. n. in hoc cuncta aīalia: sciūq; nō mō sua cōmoda: ueg; & hostiū aduersa. Norūt sua tela: norunt occasiōes: partesq; dissidentū in bellis. In uentre mollis est: tenuisq; cutis crocodilo: ideo se ut territi finergunt delphini: subeuntēq; aluū illā secant spina. Quin & gens hoīum est huic beluē aduersa: ut ipso nilo & in interiore habitās. Tentyritā ab insula in qua habitāt: appellata. Mensura eog; parua: sed prāsentia aī in hoc tantū uisū mira. Terribilis hāc cōtra fugaces belua est: fugax cōtra insequentes. Sed aduersum ire soli hi audēt. Quinetiām flumini innatant. Dorsoq; equitātū mō ipositi hiantibus resupino capite ad morsum addita in os claua dextra ac leua tenentes extrema eius utring; ut frenis in terram agunt captiuos: ac uoce ēt sola terribis cogunt euomere recentia corpora ad sepulcrula. Itaq; ei uni insulā crocodili nō adnarat. Olfactusq; eius generis hoīum: ut p̄silloq; serpentes: fugantur. Hebetes oculos hoc aīal dicif habere in aqua: extra acerrimi uisus. Quattuorq; menses hyemis inedia semp transuittere in specu. Quidā hoc unū q̄ diu uiuat credere arbitrant. Viuit autē longo tēpore. Maior altitudine in eodē nilo belua hippopotamus editur. Ungulis binis quales bubus: dorso equi: & iuba: & hinniturostro resimo: cauda torta: & dentibus aproge aduncis: sed minus noxiis. Tergoris ad scuta galeasq; impenetrabilis: praterq; si humore medeat. Depascif segetes: destinatione ante ut ferunt: determinatas in diem & ex agro ferentibus uestigis: ne quā reuertēti insidiā comparentur.

Prius romae hippopotamū & crocodilos ostendit. CA. XXVI.
Rimus eū: & quinq; crocodilos romae adilitatis suae ludis. M. Scaurus tēpotario eu-ripo offēdit. Hippopotamus in quadā medēdi parte etiā magister existit: assidua nāq; sarietate obesus exit in litus: recentes arundinū castris persequatur: atq; ubi acutissimum uidet stipitē sprūmens corpus uenam quandā in crure uolueratq; ita profluoio sanguinis morbidum alias corporis exonerat: & plagam limo rursus obducit.

Quae aīalia q̄s herbas cōderūt cerui: lacerti: hirūdines: testudines: mustella: ciconia: ap; anguis: draco: pāthera: elephas: ursi: cerui: palūbes: colūbae: grues: coruus.

CA. XXVII.

Simile quidā & uolucris in eadē aegypto mōstrauit: quae uocaf̄ isbis: rostri aduncitate per eam partem se perluens: qua reddi cibog; onera maxime salubre est. Nec hac sola multis aīalibus reperta sunt usui futura & hoī. Didamū herbam extrahendis sagittis cerui monstrauere percussū eo telo: pastusq; eius herbae eiecit. Idem percussū a phalāgio quod est aranei genus: aut aliquo similit: cancos edendo sibi medetur. Est & ad serpētium ictus prācipua: q̄s se lacerti: quotiens cum his conferuere pugnat: uulnerati resouēt. Chelidonia uisū saluberrimam hirundines monstrauere: uexatis pullorum oculis illā in medēs. Testudo cunil: quam bubulam uocant: pastu uires contra serpentes resouet. Mustella ruta in murium uenatu cū iis dimicatione cōserta. Ciconia origano. Hedera apri in morbis sibi medētur: & cācos uescendo maxime mari eiecit. Anguis hyberno situ mēbrana corporis obducta fœniculi succo speditmētū illud exuit: nitidūq; uernat. Exuit at̄ a capite primū: nec celerius q̄ uno die ac nocte replicans: ut extra fiat mēbranae quod fuerat intus. Idem byberna latebra uisū obscurato: marathro herba sefe affricans oculos inungit: ac resouet. Si uero squamā obtorpere: spinis iuniperi se scabit. Draco uernam nauemq; bluestris lactuca succo restringit. Pāthera per carnes scitatas aconito uenantur barbari. Occupat sילו fauces eaz; angor. Quare pardalianches id uenenū appellauere quidā. At fera contra hāc excrementis hoīs sibi medetur: & alias tam auida eorū: ut a pastoribus est industria in aliquo uase suspensa altius q̄: ut queat saltu contingere: iaculando ea petendoq; defatigata: postremo expirare: dicatur: alogn uiuacitatis adeo lenta: ut eiectis intera neis diu pugnet. Elephas cameleo tēte cōcolori: fronde deuorato: occurrit oleastro huic ueneno suo. Vrsi: cum mandragorā ipala degustauere: formicas lambunt. Ceruus herba cynarē uenena

uel in cute

tis pabulis resistit. Palumbes: gracculae: merulae: perdices: lauri folio annuum fastidium purgant. Columbae: turtures: & gallinae: herba: quae uocatur helixine. Anates: anseres: ceteraeque aquatiles: herba siderite. Grues & similes iunco palustri. Coruus occiso cameleonte: qui etiam uictori nec lauro infestum uirus extinguit.

Prognostica aialium

CA. XXVIII.

Illia praeterea utpote cum plurimis aialibus eadem natura regere: coeli quoque observatione: & uentorum: & imbrium: & tepestatum praesagia: aliis alia dederit: quod persequi imensum est: & quae scilicet: quae reliqua cum singulis hominum societate. Siquidem & pericula primo nent: non fibris modo extis: circa quod magna mortaliu portio haeret: sed alia quadam significatione. Ruinis imminentes musculi praemigrant. Aranei cum telis primi cadunt. Augusta quidem arte periculis fecere. Apud romanos sacerdotum collegium: uel maxime solemne est. In thraeia locis rigentibus: & uulpes aial alioquin sollerti auditu. amnes gelatos: lacusque non nisi ad patrus iturae: redituraeque transeunt. Obseruatum eam aure ad glaciem appositam coniectare crassitudinem gelu.

Ciuitates & gentes a minutis aialibus deletae.

CA. XXIX.

Ecce minus clara exitii documenta sunt et ex contentione aialibus. M. Varro auctor est a cuniculis suffossurum in hispania oppidum: a talpis in thessalia: ab ranis ciuitate in gallia pulsam: ab locustis in africa. Ex gyaro cycladu in sula scolas a muribus fugatos. In italia amyclas a serpentibus deletas. Cytra cynamulgos aethiops late deserta regio est a scorpionibus & solpugis gente sublatas: & a scolopendris ab actros otenietes auctor est Theophrastus. Sed ad reliqua ferarum genera transeamus.

De hyena: & crocuta: & manticora: & fibris: & lutris.

CA. XXX.

Yenis utranque esse naturam: & alternis annis esse mare: alternis foeminam fieri. Parere si ne mare uulgos credit. Aristoteles negat. Collum & iuba conuiuitate spinas porrigit flecti: nisi circumactu totius corporis negat. Multa praeterea mira tradunt. Sed maxime sermo est humanum inter pastores stabula assimilare: nomenque alicuius adificare: quem euocat foras laceret. Inter uocationem hominis imitari ad sollicitandos canes: quos inuadat. Ab uno aiali sepulchra erui: inquisitione corporis. Foeminam raro capi. Oculis mille esse uarietates: colorumque mutationes. Praeterea umbram eius contactu canes obmutescere. Et quibusdam magicis artibus omnia aialia: quod ter lustra uerit: in uestigio haerere. Huius generis coitu leaena aethiopica parit crocutam: similiter uoces imitantem hominum pecorumque. Acies ei perpetua in utraque parte oris: nullis gingiuis dente continuo: quo contrario occurrit hebetetur: caplaque non includit. Hominum sermone imitari: & manticoram in aethiopia auctor est. Iuba hyenae plurimae gignuntur in africa: quae & asinorum siluestrium multitudinem fundit. Mares in eo genere singulis foeminae gregibus imperant. Timent libidinis amulos: & id grauidas custodiunt. Morsus natos mares castrant. Contra grauidae latebras petunt: & parere furto cupiunt: gaudentque copia libidinis. Eadem partes sibi ipsi pontici amputant sibi periculo urgente: ob hoc se peti gnari. Castoreum id uocant medici: Alias aial horredi morsus. Arbores iuxta flumina ut ferro cadit. Huius praeterea comprehensa: non itaque fracta concupuerit ossa: morsu resoluit. Cauda piscium iis: cetera species lutrae. Vtriusque aquaticum. Vtriusque mollior pluma: pilus.

De ranis & uitulis marinis & stellionibus.

CA. XXXI.

Anax quoque rubetae: quae & in terra: & in humore est uita: plurimis refertae medicamentis: deponere ea quotidie: ac resumere pastu dicunt: uenena tantum sibi referunt. Similis & uitulo marino uictus in mari ac terra. Simile fibro & ingeniis. Euomitis se suis: ad multa medicamenta utile. Item coagulum ad comitiales morbos: Ob ea se peti prudens. Theophrastus auctor est: angues eo modo: & stelliones senectute exuere: eaque protinus deuorare: praecipites comitali morbo remedia. Eosdem pestiferos ferunt in graecia: innocuos esse in sicilia.

De ceruis.

CA. XXXII.

Eraxis quoque est sua malignitas: quam placidissimo aialium: urgente uel canu ultro con fugiunt ad hominem. Et in pariendo semitas minus cauet: humanis uestigiis tritas: quae secretae ac seris opportuna. Conceptus earum post arcturi sydus. Octonis mensibus ferunt partus: & interdum geminos. A conceptu separant se. At mares relicti: rabie libidinis seuiunt. Fodiunt scrobes. Tunc rostra eorum nigrescunt: donec aliqui abluant imbres. Foeminae autem ante partum purgantur herba quadam: quae sefelis dicitur: faciliore ita utentes utero. A partu duas habent herbas: quae aros & sefelis appellatur. Partus redeunt ad foetum. Illos imbui lactis primo nolunt succo quacunque de causa. Editos partus exercent cursu: & fugam meditari docent. Ad praerupta ducunt: saltumque demonstrant. Iam mares soluti desiderio libidinis appetunt.

de petunt pabula. Vbi se præpingues sentire: latebras quarunt: fatentes in eodem pondus: & ali-
as semper in fuga acquiescunt: stantesq; respiciunt. Cū prope uentū est: rursus fugæ p̄sidia repetē-
tes. Hoc fit intestini dolore tā in firmi: ut sc̄tu leui rūpatur intus. Fugiant aut latratu canū audi-
to: aura semper secunda: ut uestigia cum ipsis abeant. Mulcent fistula pastoralis & cantu. Cū ere-
xere aures: acerrimi auditus: cum remissere: surdi. Catege aial simplex: & ofum regē miraculo stu-
pens: in tātū: ut equo: aut bucula accedente p̄pius: hoīem iuxta uenantē nō cernāt: aut si cernūt:
arcū ipsū sagitta: q; mirēf. Maria tranant gregatim nantes porreō ordine: & capita imponētes
præcedentiū clunibus: uicibusq; ad terga redeuntēs. Hoc maxime notatur a cilicia cyprū traici-
entibus. Nec uident terras: sed in odore eaz; natant. Cornua mares habent: soliq; aialium oībus
annis statuto ueris tempore amittunt. Ideo sub ipsa die q; maxime inuia petunt. Latent amissus
uelut inermes. Sed & ipsi bono suo inuidentes. Dextrū cornu negant inueniri: ceu medicamēto
aliquo præditū. Idq; mirabilius fatēdū est: cum & in uariis murent oībus annis. Desodi ab iis
putāt. Accensis autē utrislibet odore serpentes fugantur: & comitiales morbi deprehendunt. In-
dicia quoq; ætatis in illis gerunt singulis annis adiciētib; ramos. usq; ad sexēnes. Ab eo tēpo-
re similia reuiscunt. Nec potest ætas discerni. Sed dentibus senecta declaratur. Aut enim pau-
cos: aut nullo habent: nec in cornibus imis ramos: aliqui aū frōtē p̄minere solitos iunioribus.
Nō decidunt castratis cornua: nec nascūtur. Erūpūt aut renascentibus tuberibus priō aridæ cutis
similia. Eadem teneris increscunt ferulis arundines in pāniculis molli plumata lanugine. Quā
diu cætēt iis noctibus procedunt ad pabula. Increscentia folis uapore durant: ad arborē subinde
experiētes. Vbi placuerit robur: in apta p̄deunt. Capti iā sunt hedera in cornibus uiridatē ex at-
ritu arboze: ut in aliquo ligno teneris dum experiuntur innata. Fiunt aliquando ex candido ca-
lore qualē fuisse traditur. Qu. Sertorii ceruā: quā esse fatidicā gētibus p̄uaserat. Et tis
est cū serpente pugna inuestigant cauernas: nariumq; spiritu extrahunt renitentes. Ideo singulas
abigendis serpentibus odor adufo cornu ceruino. Contra morsus uero præcipuum remedium
ex coagulo hinnuli in utero occisi. Vita ceruis in confesso longa: post centū annos aliquibus ca-
ptis cū torquibus aureis: quos Alexander magnus addiderat: ad optis iam cute in magna obe-
sitate. Febriū morbos non sentit hoc animal. Quin & medet̄ huic timori. Quādam nos princē
p̄s fecimas scimus oībus diebus matutinis carnem eam degustare solitas: & longo æuo carui
se febribus. Quod ita demum existimant ratum: si uulnere uno interierit.

De tragelapho: & cameleonte: & reliquis colorē mutantibus. CA. XXXIII.
St eadē specie barba tantū: & armoz uillo distans: quem tragelaphon uocant: nō ali-
bi q; iuxta phasin amnē nascens. Ceruus africa propemodū sola nō gignit. At chame-
leontem & ipsa: quāq; frequentiore india. Figura & magnitudo erit lacerti: nisi cru-
ra essent recta & excelsiora. Latēra uētri iunguntur: ut piscibus & spina similis modo. Eminent
rostrum: ut in paruo sit haud absimile snillo. Cauda prælonga intenuitatē definē: & implicans se
uiperinis orbibus. Vngues adunci. Motus tardior ut testudini. Corpus asperum ut crocodilo.
Oculi in recessu cauo: tenui diſſcrimine prægrandes: & corpori cōcolores. Nunq̄ eos operit: nec
pupillæ motu: sed totius oculi uersatione circūspicit. Ipse celsus hianti semper ore. Solus ani-
malium: nec cibo: nec potu semper alitur: nec alio q; aeris alimentō. Circa caprificos ferus: inno-
xius alioquin. Et coloris natura mirabilior. Mutat namq; eum subinde: & oculis: & cauda: & to-
to corpore. Redditq; semper quemcumq; proxime attingit: præter rubrum candidumque. De-
functo pallor est. Caro in capite & maxillis: & ad commissuram caudæ admodum exigua. Nec
alicubi toto corpore. Sanguis in corde & circa oculos tantum. Viscera sine splene. Hybernīs mē-
sibus latet ut lacerta.

De tarando & lycæone & thee.

CA. XXXIII.

Vtat colores scytharum tarandus: nec aliud ex iis quæ pilo uestiuntur: nisi in indis-
lycaon: cui p̄bata traditur ceruix. Nam theos luporū uisus est procerius longi-
tudine: breuitate crurum dissimile: uelox saltu. Venatu uiuens. Innoctum homini.
Habitu non colorem mutat. Per hyemes hirti: æstate nudi. Tarando magnitudo q̄
bouī est. Caput maius ceruino: nec absimile: Cornua ramosa: ungula bifida: uillus magnitudinē
urorum. Sed cum libuit sui coloris esse: aliq; similis est. Tergori tanta duritia: ut thoraces ex eo
faciant. Colorem omnium arborum: fructicum: florum: locorumque redit: metuēs in quibus la-
tet. Ideoq; raro capitur. Mirum esset habitum corpore tam multiplicē dari: mirabilis & uillo.

De hystrice.

CA. XXXV.

h ii

Ystrices generat india: & africa spina conteſtas: ac erinaceorum genere: ſed hyſtrici longiores aculei: & cum intendit cutem miſſiles. Ora urgentium figit canū: & paulo longius iaculatur. Hybernīs autem ſe menſibus condit. Quæ natura multis: & ante omnia urſis.

De urſis & foetibus eorū.

CA. XXXVI.

Orum coitus hyemis initio: nec vulgari quadrupedū more: ſed amboꝝ cubatibus cōplexiſq;. Deinde ſecceſſus in ſpecus ſepatim: in quibus pariūt triceſimo die: ac plurimum qnos. Hi ſunt cādida in formiſq; caro: paulo muribus maior: ſine oculis: ſine pilis. Vngues tñ p̄minent. Hanc lambēdo paulatim figurant. Nec q̄q; rariuſ hoīes q̄ pariēt ut dere urſam. Ideo mares quadragenis diebus latēt. Fœminæ q̄ternis menſibus. Specus ſi non habuerit: ramorq; furitūq; cōgerie ædificant ipenetrabilibus imbribus: molliſq; frōde cōſtratos. P̄mis diebus bis ſeptenis tā graui ſomno præmūtur: ut ne uulneribus q̄dem excitari queāt. Tunc miſe ſmodū ueterino pigreſcūt. Illi ſunt adipēs medicamibus apti: cōtraq; deſuuiū capilli tenaces. Ab iis diebus reſidūt: ac priore pedū ſuctu uiuūt. Fœtus rigētis apprimēdo pectori fouēt: nō alio ſcubitu q̄ oua uolueris. Miſe dictū credit Theophrastus per id tēpus coctas quoq; urſorū carnes ſi aſſeruent increſcere. Cibi tūc nulla argumenta: nec niſi humoris minimū in aluo inueniri. Sanguis exiguus circa corda tñ guttas: reliquo corpi nihil eſſe. Procedūt uere: ſed mares p̄pingues. Cuius rei cā nō prompta eſt. Quippe nec ſomno quidē ſaginatīs præter quattuordecim dies: ut diximus. Exeuntes herbā quandā aron noīe laxandis iſteſtinis alioq; cōcretis deuorant: circaq; ſurculos dentiū p̄domant ora. Oculi eorū hebetant̄ crebro. Qua maxime cauſa fauos expetūt: ut conuulneratū ab apibus os leuet ſanguine grauedinē illam. Inualidiſſimū urſo caput: qd̄ leoni fortiſſimū. Ideo urgente ui p̄cipituri ſe ex aliqua rupe: manibus eo operto iaciuntur: ac ſæpe in harena colaphis inſidiis exanimant̄. Cerebro ueneficiū eſſe hiſpaniæ credūt occiſorūq; in ſpectaculis capita cremant: teſtato qm̄ potū in urſinā rabiē agat. Ingridiunt̄ & bi. pedes. Arbore aueſi diripiūt. Tauros ex ore cornibuſq; eorū pedibus oībus ſuſpenſi p̄dere fatigant. Nec alteri aīaliū in maleſicia ſtulticia ſolertior. Annaliſbus notatū eſt. M. Piſone. M. Meſſa. la conſſad. xliiii. Kalen: octob. Domitiū Aenobarbū ædilē curulē urſos numidicos. c. & toridē uēatores æthiopus i cyreo dediſſe. Miror adiectū nūdicos fuiſſe: cū i africa urſos n̄ gigni oſter.

De muribus ponticis: & alpinis: & herinaceis.

CA. XXXVII.

Conduntur hyme & pontici mures dūtaxat albi. Quoꝝ palatū in guſtu ſagaciſſimū auctores: quonā mō itellexerint: miror. Condunt̄ & alpini: quibus magnitudinē eſt. Sed hi pabulo aī in ſpecus cōiecto: cū quidā narrent alternos: mare ac fœminam ſupra ſe cōplexo ſacce herbæ ſupinos cauda mordicus apprehēſa ſuicē detrudere ad ſpecū. Ideoq; illo tēpore detrito eſſe dorſo. Sunt hiſ pares & in ægypto. Similit̄ reſident in clunes: & in binis pedibus gradiunt̄: prioribuſq; ut manibus utunt̄. Præparāt hyemi & herinacei cibos: ac uolutati ſupra ſacientia poma affixa ſpinis: unū non amplius tenentes ore portant in cauſ arbores: lidē mutationē aquilonis i hauriū cōdentes ſe in cubile præſagiūt. Vbi uero ſenſere uenantē cōtractio ore pedibuſq; ac parte oī inferiore: qua rarā & innocuā hñt lanuginē: conuoluunt̄ in ſor mā pilæ: ne quid cōprehendi poſſit præter aculeos. In deſperatione uero urinā ex ſe reddunt ta bificā tergori ſuo: ſpiniſq; noxiā: p̄ hoc ſe capi gnari. Quāobr̄ exinanita prius uria uenari ars ē. Et tum præcipua dos tergoris. Alias corrupta: fragilis putribus ſpinis atq; deciduiſ: etiā ſi uiuat ſubtractus fuga: Ob id nō niſi i nouiſſima ſpe maleſicio illo pfundit̄. Quippe & ipſi odere inſitū ueneficiū: ita parcentes ſibi: tēminūq; ſupremū ōperientes: ut ſerme ante captiuitas occupet. Calidæ poſtea aquæ aſperſu reſoluiſ pilæ: apprehenſuſq; pede altero & poſterioribus ſuſpendit̄: ac ſimē necat̄. Alter non eſt occidere & tergori parere. Ipſum aīal non uenerunt pleriq; dicere ut ræ hoīum ſuperuaciū eſſe: ſi non ſint illi aculei: fruſtra uellerū mollicies in pecude mortalibus data. Hac cute expoliūti ueſtes: Magnū fraus & ibi lucrum monopolio inuenit̄. De nulla re crebrioribus ſenatu cōſultis: nulloq; nō principe adito querimoniis prouincialibus.

De leontophone: lynce: melibus: & ſciuris.

CA. XXXVIII.

Rina & e duobus aliis animalibus ratione mira eſt: Leontophonon accepimus uocari paruum: nec aliubi naſcens q̄ ubi leo gignitur. Quo guſtato tanta illa uis eſt: ut cæteris quadrupedū imperitans ilico expiret. Ergo corpus eius aduſtum aſpergunt aliis carnibus polente modo inſidiantes feræ: necantq; etiam cinere: tam contraria eſt peſtis. Haud immerito igitur odit leo: uſumq; frangit: & citra morſum exanimat. Ille cōtra urinā

spergit prudēs:hanc quoq; leoni exitiale. Lyncum humor ipsa redditus ubi gignuntur:glaciatur:
scitue in gēmas carbunculis similes:& igneo colore fulgentes:lyncurium uocatas:atq; ob id
succino a plerisq; ita generari pro dīto. Nouere hoc:sciūtq; lynces:& inuidētes:urinae terra ope
riunt:eoq; celentur solidas. Illa alia solertia:in metu melibus sufflata cute distēta: idus hoīum:
& morūs canū arcet. Præuidēt tempestatem & styri:obturatisq; qua spiraturus est uentus ca
ueris:ex alia parte aperiunt fores decretos ipsis:uilloso cauda protegumēto est. Ergo in hye
mes aliis prouisum pabulum:aliis pro cibo somnus.

De uipera:coeleis:& lacertis.

CA. XXXIX.

Erpenium uipera sola terra dicit condi. Cæteræ arborū aut saxorū cauis. Et alias uel
annua fame duranti:algore modo dempto. Oīa secessus tēpore uerno orba dormiūt.
Simili mō & coeleæ. Illæ quidē iteq; & astatibus adherētēs maxie saxis:ut et iniuria
resupinatæ auulsero: non tamē exeant. In balæaribus uero insulis cauatice appellatæ non prore
punt e cauis terræ:neque herba uiuunt:sed uia mō inter se coherent. Est & aliud genus minus
uulgare. Adharēt operculo eiūsdē testæ se operiētes:obrutæ terra semp. Hæ & circa maritimas
rantiū alpes quondā effosæ:coeperē iam erui & in ueluterno. Oīum tamē laudatissimæ in astypa
lea insula. Lacertæ inimicissimum genus cochleis. Negantur mēstrē uitā excedere. Lacerti ara
bia cūbitalis. In india uero in nīsa monte. xxiii. in longitudine pedū:colore fului:aut puniceū
aut cærulei.

De canibus.

CA. XL.

Xiis quoq; aīalibus:quæ nobiscū degunt:multa sunt cognitu digna. Fidelissimi ante
oīa hominī canes atq; equi. Et pugnasē aduersus latrones canē pro domino accepti
mus:consecrūq; plagis a corpore non recessisse:uolucres & feras abigēt. (Ab alio i
epiro agnitū in conuētū percuſſorem domini laniatū & latratu adacūm:ut cogereſ
fateri scelus Garamantum regē canes ducenti ab exilio reducere proliantes contra resistentes.
Propter bella colophonititēq; castabalēſ cohortes canū habuere. Ex primæ dimicabāſ i acie
nunq; deſectantes. Hæc erant fidissimā auxilia:nec stipendiorum indiga. Canes defendere cim
bros cæsis dominis eorum plaustris impositis. Canis laſone Lycio interſecto cibū capere noluit:
inedigia:conſumpſit eſus uero cui nomē hyrcani reddidit. Duris accēſo regis:Lyſimachi ro
go:iniicit ſe flammæ. Similitēq; Hieronis regis. Memorat & Pyrrhum Gelonis tyranni canem
Philistus. Memorat & Nico medis bithyniæ regis uxorē eius Conſynge laceratā ppter laſciuio
rē cum marito iocū. Apud nos Volcauium nobilē qui Cefeliū ius ciuile docuit aſtorcōe & ſub
bano redeuntē:cum adueſperauisset:canis a traſſatore deſendiſſet Celium ſenatorē ægrum pla
cētiz ab armatis oppreſſū m. Nec prius ille uulneratus eſt:q; canē interēpto. Sed ſuper oīa in nſo
æuo actis populi ro. teſtatū Appio lunio & P. Silio conſū. cū aſaduerteret ex cauſa Neronis Ger
manici filii. in T. Sabiniū & ſeruicia eius:unius ex iis canē:nec a carcere abigi potuiſſet: nec a cor
pore recessiſſet:abiecto in gradibus gemoniis mœſtos edētem ululatus magna populi ro. corona
circumſtante:ex qua cū qui dam ei cibum obieciſſet:ad os deſoncti uoliſſet. Innatauit idē in tybe
rim:caduere abiectio ſuſtentare conatus:eſſuſa multitudine ad ſpectandam aīalis fidē. Soli do
minum nouere. Et ignotū quoq; ſi repēte ueniat:itelligunt. Soli noīa ſua:ſoli uocē domesticam
agnoscut. lānera quis longa meminere. Nec illi pter hoīem memoria maior. Impetus cogē:
& ſeuicia mitigatū ab hoīe cōſidēre humi. Plurima alia in his cotidie uita inuenit. Sed in uena
to ſolertia & ſagacitas præcipua eſt. Scrutatur ueſtigia atq; plegitur. Comitāt ad ſerant inqui
ſitorē loro retrahens:quis aquam tranſiliens ſe occultatſet:quā ſignificans demonſtratio eſt cau
da primū:deinde roſtro. Ergo et ſeneſta ſeſſos cæcoſq; ac debiles ſinu ſerunt:uentos & odorē
captantes:prodenteſq; roſtro cubilia. Et tigris eos indi uolūt concipi. Et ob id in ſilis coitus
tempore aligant feminas. Primo & ſecundo ſortu nimis feroces putant gigni: tertio demum
educant. Hoc idem & lupis galli:quorum greges ſuum quiſque dūctorem & canibus & dūcē ha
bent. Illum in uenatu comitantur:illi parent. Namq; inter ſe exercent etiam magiſteria. Certum
eſt iuxta nilum annem currentem lambere:ne crocodilorum auditū occaſionem præbeant.
Indiam petenti Alexandro magno rex albaniz dono dederat inuſitatæ magnitudinis unum:cu
ius ſpecie delectatus fuiſſet uſos:mox apros:& deinde damas emitti contemptū immobili iacen
te. Eaſq; ſegniciē tanti corporis offenſus imperator generoſi ſpiritus uen interim fuiſſet. Nuncia
uit hoc fama regi. Itaq; alterum mittens addidit mandata:ne in paruis experiri uelleſ:ſed in leo
ne elephantoue. Duos ſibi fuiſſe. Hoc interempto præterea nullum fore. Nec diſtulit Alexander:
leonemq; ſtracum protinus uidit. Poſtea elephantum fuiſſet induci:haud alio magis ſpectaculo.

h iiii

Canis uero dicitur
pugnat.

Canis uero dicitur
pugnat.

ul' genito
ritis

Canis uero dicitur
pugnat.

Canis uero dicitur
pugnat.

latatus: horrentibus quippe p totum corpus uillis ingenti primum latratu itonuit. Mox in ceruicem assultans: contraq; beluam exurgens hinc & illinc artifice dimicatione: qua maxime opus esset: instans: atq; euitans: donec assidua rotatu uertigine afflixit: ad casum eius tellure cõcussa. Canu generibus annui partus: iuxta ad pariendum annua ætas. Geru in utero sexagenis diebus Gignunt cæcos: & quo largiore alunt lacte: eo tardiore uisu accipiunt. Non tamẽ unq; ultra uice simũprimũ diẽ: nec ante septimũ. Quidam tradunt si unus gignatur nono die cernere: si gemini decimo. Idemq; in singulos addici: totidemq; esse tarditatis ad lucem dies. Et ab ea quæ femina sit ex primipara genita citius cerni. Optimus in fœtu qui nouissimus cernere incipit: aut quẽ prium fert in cubile fœta. Rabies canum syrio ardẽte homini pestifera: ut diximus: ita morbis læ talis aqua metus. Qua propter obuam itur per. xxx. eos dies gallinacẽ maxime fimo mixto canum cibis: aut si præuenit morbus uerato.

Ad canis rabidi morsum.

CA. XLI.

D morsum uero unicum remedium oraculo quodam nuper repertum. Radix siluestris rosæ: quæ cynorhoda appellatur. Columella auctor est: si quadagesimo die q̃ sit natus: castref. morsu cauda: sumusq; eius articulus auferat: seqnti neruo exempto: nec caudam crescere: nec canes rabidos fieri. Canem locutum in prodigiis: quod equidẽ annotauerim: accepimus: & serpentem latrasse: cum pulsus est regno Tarquinus.

De natura equorum.

CA. XLII.

Idem Alexandro: & equi magna raritas contigit. Bucephalan eum uocarunt: siue ab aspectu toruosi: siue ab insigni taurini capitis armo impressi. Sexdecim talẽtis ferunt ex Philonico pharsali grege emptum: etiam tũ puero capto eius de core. Neminẽ hicaliũ q̃ Alexandrũ regio instratus ornatu recipit in sedem: alios passim reiciẽtis. Idẽ in præliis memoratæ cuiusdã perhibetur operæ. Thebag; oppugnatione uulneratus: in alium transire Alexandrũ nõ passus. Multa præterea eiusdẽ modi. Propter quæ rex defuncto ei duxit exequias. Urbẽ tumulto circũdedit nomine eius. Nec Cæsaris Dictatoris quẽq; aliũ recepisse dorso equus tradidit: idẽq; hois similes pedes priores habuisse. Hac effigie locatus ante Veneris genitricis adẽ. Fecit & Diuus Augustus equo tumultũ. De quo Germanici Cæsaris carmẽ est. Aggrinti cõpluri um equoq; tumuli pyramides habẽt. Equũ adamatũ a Semiramide usq; ad coitum Iuba auctor est. Scythæ quidẽ equitatus: & equoq; gloria strepunt. Occiso deniq; ipsor; regulo ex puocatione dimicantẽ hostẽ cum uictor ad spoliãdũ uenisset: ab equo eius idcirco morsuq; cõfessũ. Aliũ detracto oculoq; operimẽto: & cognito cũ matre coitu: petisse prærupta: atq; examinãtũ. Equã eadẽ ex causã in reatino agro laceratũq; pariter aurigam inuenimus. Nãq; & cognationum intellectus in iis est. Itaq; in grege prioris anni sorore libentius etiam q̃ matre equa comitatur. Docilitas tãta est: ut uniuersus sybaritani exercitus: & equitatus ad symphoniz cantũ saltatione qdã moueri solitus inueniatur. Idem præfagiũt pugnã: & amissos lugẽt dominos: lachrymasq; iterdum desiderio fundunt. Interfecto Nicomede rege: equus eius in edia uitã finiuit. Philarchus refert Centaetrium e galatis i proelio occiso Antiocho positum equo eius: conscendisse ouantẽ. At si lum indignatione accensum: domitis frenis ne regi posset p̃cipite in abrupta isse: exanimatumq; una. Philistus a Dionysio relictum in coeno hæretẽ: ut sese euellisset: secutum uestigia domini: examine apũ iubarẽ inharẽte. Eoq; ostento tyrannidẽ a Dionysio occupatam. Ingenia eorum ine narrabilia iaculantes obsequio experiunt: difficiles conatus corpore ipso: nixuq; inuitantiũ. Iã tela humi collecta equiti porrigit. Nã in cyrco ad currus iuncti nõ dubie intellectu abhortationis & gloriæ fatent. Claudii Cæsaris sæculariũ ludor; cyrcẽsibus excusso in carceribus auriga alba: tui equi palmã occupare: primatũ optinere: oppisita effũdẽtes oĩa: q̃ cõtra æmulos debussẽt: peritissimõ auriga insistente faciẽtes. Cũ puderet hoĩum artes ab equis uici: ita per cõtina millia & quinquaginta continuo cursu euntibus insident. Viuunt annis quidem quinquagenis. Formi nã minore spatio. Eadẽ quinquennio finem crescendi capiti: mares anno addito. Forma equorum quales maxime legi oporteat: pulcherrime quidem Virgilio uate absoluta est. Sed & nos diximus in libro de iaculatione equestri cõditor: & fere inter omnes constare uideo. Diuersa autẽ cyrco ratio quærẽt: itaq; cum bimũ in alio subigantur imperio: non ante quinquennes ibi certa.

uel ædem

mulæ ueloces in cursu: duricia eximia pedum: uerum rugoso corpore: in domito animo: sed generoso. Onagro & asina genitus oēs antecellit. Onagri in phrygia & lycæonia præcipui. Pullis eorum cœu præstantibus sapore africa gloriatur: quos salisiones appellant. Mulû, lxxx. annis uiuissè atheniensium monumentis apparet. Eo gauisi cum templum in arce facerent: quod derelictis se nectâ cadentia iumenta comitatu niscup exhortaretur: decretû fecere: quo caueretur: ne frumentarii negotiatores ab incerniculis cum arcerent.

De bubus.

CA. XLV.

Bubus indicis camelogæ altitudo tradit: cornua in latitudine quaternorum pedum. In nostro orbe epiroticus laus magna a Pyrrhi (ut ferunt) iam inde regis cura. Id consuetus est non ante quadrimatû ad partus uocandos. Prægrandes itaq; fuere: hodieq; reliquæ stirpium durant. At nunc aniculæ ad fœcunditatem poscunt: tolerantius tamen bimæ. Tauri generatione quadrimi implent: & singulis denæ eodem anno traduntur. Si autem post coitum in dexteram partem habeant tauri: generatos mares esse: si in leuam fœminas, conceptio: uno initu peragitur: quod si forte pererrauit, xx. post die marem fœmina repetit. Pariunt mense, x. quicquid ante genitû inutile est. Sunt auctores ipsa complente, x. mense duos parere: nûc raro geminos. Coitus a delphini exortu ad pridie nonas ianuarii diebus, xxx. aliquibus & autumnino: gentibus quidem quæ lacte uiuunt: ita fœtus dispensantibus: ut omni tempore anni su persit id alimentum. Tauri non sæpius q̃ bis die ineunt. Boves animalium soli: & retro ambulantes pascuntur. Apud garamâtas quidem haud aliter. Vita fœminis, xv. annis lōgissima: Maribus xx. Robur in quimatu. Lauatione calidæ aquæ traduntur pingescere: & si quis incisa cute spiritum in uiscera harundine adigat. Non degeneres existimari etiam minus laudato aspectu: plurimum lactis alpinis: quibus minimum corporis: plurimum laboris capite nō ceruice iudicis. Syria cis non sunt palearia: sed gibber in dorso. Carici quoque in parte Asiæ fœdi uisui tubere super armos a ceruicibus eminente: laxatis cornibus excellentes in opere narrantur. Cateri nigri coloris candidiue ad laborē damnantur. Tauris minora q̃ bubus cornua tenuioraq; Domitura bouum in trimatu: postea serate præmatura. Optime cum domito iuuenus imbuitur. Socium enim laboris agrique culturæ habemus. Hoc animal tantæ apud priores curæ: ut sit inter exempla dî natus a populo romano die dicta: qui concubino procaci rure omasum edisse se neganti occiderit bouem: actusque in exilium tanquam colono suo interempto. Tauris in aspectu generositas torua fronte: auribus setosis: cornibus in prociuctu dimicationem poscentibus. Sed tota communitate prioribus in pedibus stat: ira gliscente alternos replicans: spargensque in altum bareneam: & solus animalium eo stimulo ardescens. Vidimus de imperio dimicantes: & ideo se demonstratos rotari cornibus cadentes excipere: iterumque resurgere: modo iacentes ex humo tolli: bigarûq; etiam curru citato uelut aurigas insistere. Thessalorum gentis inuentum est equo iuxta quadrupedante cornu intorta ceruice tauros necare. Primus id spectaculum dedit romæ Cæsar dictator. Hinc uictimæ optimæ & lautissima deorum placatio. Huic tantum animali omniumq; bus procerior cauda non statim nato consumatæ: ut cæteris mensuræ: crescit uni donec ad uestigia ima perueniat. Quam ob rem uictimatum probatio in uitulo: ut articulum suffraginis cōtingat: breuiore non litant. Hoc quoque notarum uitulos ad aras humeris hominis allatos non fere litare: sicut nec claudicante: nec aliena hostia deos placari: nec trahente se ab aris. Est fre-, quēs in prodigiis priscorum bouem locutum. Quo nūciato sēnatum sub diuo haberi solitum.

De api boue.

CA. XLVI

Bos in ægypto etiam numinis uice colitur. Apim uocant. Insigne ei in dextro latere cādicans macula cornibus lunæ crescere incipientis. Nodus sub lingua: quem catarum appellant. Non est fas eum certos uitæ excedere annos: mersumq; in sacerdotum fonte enecant: quæsituri luctu alium: quem substituant: donec inueniant: moerent. Deras etiam capitibus: nec tamen usquam diu quæritur. Inuentus deducit a sacerdotibus mēphim. Sunt delubra ei gemina: quæ uocant thalamos auguria populorum. Alterum i strasse latum est: in altero dira portendit. Responſa priuatis dat e manu consulentium cibum capiendi. Germanici Cæsaris manum auersatus est: haud multo post extincti. Cætero secretus cum se prorupit in coetus incedit: summoto strepitu liſtorum: grexque puerorum comitatur carmen honoris eius canentium: intelligere uidetur: & adorari uelle. Hi greges repente lymphati futura præcūnt. Fœmina bos semel ei anno ostenditur suis & ipsa insignibus: quamquam aliis: semperque eodem die & inueniri eam: extinguique tradunt. Memphi est locus in nilo: quem a figura uocant

phialam. Omnibus annis ibi auream pateram argenteamque mergentes: diebus quos habent naturales apes. Septem hi sunt. Mirumque neminem per eos a crocodilis attingi. Octauo post horam diei. vi. redire beluæ feritatem.

De natura pecudum & pecorum.

CA. XLVII.

Agna & pecori gratia: ut in placamentis deorum: uel in usu: uellerum. Ut boues sumptum hominum excolunt: ita corporum tutela pecori debetur. Generatio bimis utringue ad non uenos annos: quibusdam & ad. x. primiparæ miores foetus. Coitus omnibus ad arduum occasum: id est a tertio idus maias ad aquilæ occasum id est. xiii. Kalen. augusti. Gerunt partum diebus. cl. postea concepti inualidi: Cordos uocabant antiqui post id tempus natos. Multi hybernos agnos præferunt uernis: quoniam magis interit ante solstitium: quæ ante brumam firmos esse solumque hoc animal utiliter bruma nasci. Arieti naturale agnas fastidire: sene etiam ouium consuetudine: ipse senectæ melior: illis quoque utilior. Ferocia eius cohibetur cornu iuxta aurem terebrato. Dextro teste præligato foeminas generat: leuo mares. Tonitrus solitariis ouibus abortus inferunt. Remedium esse congregare eas: ut coetu iuuentur. Aquilonis flatu mares concipi dicunt: aut stri foeminas. Atque in eo genere arietum maxime spectantur ora: Quia cuius coloris sub lingua habere uenas: eius: & sanritum est in foetu: uariumque si plures fuerint: & mutatio aquarum potusque uariati. Ouium summa genera duo testum: & colonicum. Illud mollius: hoc in pasco elegatius. Quippe cum testum rubis uescatur. Operimenta eis ex arabicis præcipua. Lana autem laudatissima apud Italia: & quæ in Italia græci pecoris appellatur: alibi italica. Tertium locum mæliæ oues obtinent. Apulæ breues uillo: nec nisi penulis celebres. Circa tarentum canisumque summam nobilitatem habent. In asia uero eodem genere laodiceæ. Alba circupadani nulla præfertur: nec libra ceteros numos ad hoc aui excessit ulla. Oues non ubique tondent. Durat quibusdam in locis mos uellen di. Colorum plura genera. Quippe cum desint etiam nomina eis: quas natiuas appellat aliquot modis.

De generibus lanarum & uestium.

CA. XLVIII.

Hispania nigri uelleris præcipuas habet: pollentia iuxta alpes: canusilla rutili: quas erythras uocant. Item berica ut canisum. Fuluas tarentum: ac pulliginis suæ: & succidis omnibus usus medicatus. Hystriæ liburniæque pilo proprior quæ lanæ pexis aliena uestibus: & quam sola ars scutulato textu commédât. In lusitania similis circa piscinas prouinciarum narbonensis: Similis in ægypto: ex aqua uestis detrita uis tingitur: uersusque æuo durat. Est & hirtæ filo crasso in tapetis antiquissima gratia. Iam certe preciosius usus Homerus auctor est. Alii hæc galli tingunt: aliter parthorum gentes. Lanæ: & per se coactæ uestem faciunt: & si addatur acetum et ferro resistunt: immo uero etiam ignibus. Nouissimum fuit purgamentum: quippe ahenis coquentium extractæ indumentis usu ueniunt: gallianum (ut arbitror) inuentum. Certe gallicis hodie nominibus discernuntur: nec facile dixerim: qua id ætate coeperint. Antiquis enim torus et stramento erat: qualiter nunc etiam in castris gausape. Patris mei memoria coepere amphimala nostra: sicut uilloso & etiam uentralia. Nam tunica lati clauis in modum gausape texti nunc primum inceptit. Lanarum nigrae nullum colorem bibunt. De reliquarum insectu suis locis dicemus. In conchiliis marinis: aut herbarum natura: lanam colo & fuso Tanaquilis: quæ eadem Caia Cecilia uocata est in templo. M. Anci durasse prodente se: auctor est. M. Varro: factamque ab ea togam regiam unguatam in aede fortunæ: qua Servius Tullius fuerat usus. Inde factum: ut nubentes uirgines comiteretur colus compita & fufus cum stamine. Ea prima texuit rectam tunicam: qua simul cum toga pura tyrones induuntur nouæque nuptæ. Ungulata uestis primo lautissimis fuit: inde surriculata defluxit. Tergas rasas: phrygianaque Diui Augusti nouissimis temporibus coepisse scribit Fenestella. Crebræ papauerat antiquiores: habent originem. Iam sub Lucilio poeta in Torquato notata. Prætextæ apud herulos originem inuenire. Traheis usus accipio reges. Piætas uestes iam apud Homeros fuisse: unde triumphales nata. Acu facere idæi phryges inuenerunt: ideoque phrygiones appellati sunt. Aurum intexere in eadē asia inuenit Attalus rex: unde nomen attalici. Colores diuersos picturæ itexere Babylon maxime celebravit: & nomen ipso fuit. Plurimis uero licis textæ: quæ polymita appellat: alexandria instituit. Scutulis diuidere gallia. Metellus Scipio triclinaria babilonica festertium octingentis millibus uenisse: tunc posuit in capitalibus criminibus: quæ Neroni principis qudringentis millibus festertium nupsetere. Seruii Tullii prætextæ: quibus signum fortunæ ab eo dicatæ coopertum erat: durauere ad Sciani exitum. Mirumque fuit nec defluxisse eas: nec tereodonum iniurias sensisse annis. d. lx. Vidimus ita & bidentium uellera purpuræ: coeco: cœchylio sexagpedalibus libris isectia: uelut illa sic nasci cogere luxuria. In ipsa oue satis ge

nerofitatis onditur breuitate crurum: uentris uestitur: quibus nudus effret: apicas uocabant: dam nabatq. Scyria cubitales ouium cauda: plurimūq. in ea parte lanicii. Castrari agnos nisi quique mēstres p̄matuq. existimant.

De mulimonio.

CA. XLIX.

Est & in hispania: & maxime corsica nō maxie ab simile pecori genus mulimonio: capri nō uillo: q̄ pecoris uelleri p̄pius: Quoq. e genere: & ouibus natos p̄sci umbros uo. cauerūt. Infirmissimū pecori caput: Quāobre auersū a sole pasci agēdū. Quā stultiss. ma asaliū lanata. Qua timuere īgredi unū cornu raptō sequunt. Vita longissima ānis .x. in aethiopia. xlii. Capris eodē loco. xi. In reliquo orbe plurimum octo. Vtrunq. genus intra quartū coitū implet.

De capris & gñatione earum

CA. L.

Aprae parit & q̄ternos: sed raro admodū. Ferūt q̄nq. mēibus: ut oues. Caprae p̄gue dine sterile scūt. Trima minus utiliter generāt: & in senecta: nec ultra q̄driēniū. Incipi unt. vii. mēse: & adhuc lactātes. Mutilū ī utroq. sexu uilius. Prius ī die coitu n̄ s̄plet: se quē efficere: ac deinde accipiūt nouēbri mēse: ut martio pariat turgescētibus uingul. tis. Aliquādo anicula: semp̄ bimae: in trimatu inuiles paritūt oñionis annis. Abortus frigori ob noxius. Oculos capra suffusus iunci p̄cto sanguie exonerat: Cap rubi. Solertia eius asalis Mutia nus uisā sibi p̄didit ī p̄ote p̄tenui duabus obuiis & diuerso cū circūactū angustiae nō caperēt: nec reciprocationē lōgitudo ī exilitate: caeca torrens rapido minaciter subter flūet: alterā decubuit. feratq. ita alterā p̄ulcatā sup̄gressā. Mares q̄ maxie simos longis auriculis in fractisq. armis q̄ uilissimos p̄bant. Fœminae generositatis in signe laciniae corpibus: & ceruice binā dependētes. Nō oibus cornua: sed q̄bus sunt: in his & indicia annoq. p̄ incrementa nodoge. Mutilis lactis ma ior ubertas. Auribus eas spirare: nō naribus: nec unq̄ febris carere Archelaus auctor. ē. Ideoq. for tassiss: q̄ aia his q̄ ouibus ardentior: calidioresq. cōcubitus. Tradūt & noctū nō minus cernere q̄ interdiū. Et iō caprinū iecur: si uesticāt: restituit uestitū acie his: quos nyctalopas uocat. In cili cia circa syrias uallo tōsili uestiūt. Capras in occasum decliui sole in pascuis negāt cōtueri itee fese: sed auersas iacere. Reliqs at horis iter se aduersas & cognitoras. Depēdēt oīum mēto uilius: q̄se aruncū uocat. Hoc si q̄s apphēsam ex grege unā trahat: cætera stupētes spectāt. Id ēt eueni cū q̄dā herbā aliq̄ ex eis momorderit. Morfus eaq. arbori extialis. Oliuā lābēdo quoq. sterile fa ciūt. Eaq. ex cā Mīnerua imolat.

De subis: & natura eaq.

CA. LI.

S villi pecoris admiffura a faudio ad agnōitiū uernū ætatis. viii. mēse. Quibuscūq. ī lo cis ē. a. iiii. usq. ad. vii. annū. Partus bis ī āno. Tēpus utero. iii. mēsiū. Nūerus fœcūditas ad uicēos: Sed educare tā multos nequeūt. Diebus. x. circa brumā statī dētes nasci Nigidius tradit. Implet uno coitu: q̄ & geminatus p̄p̄ facilitatē abortiendi remediū ne prima subatione: neq. ante flacidās aures coitus fiat. Mares nō ultra trimatū generāt. Fœmi nae senectute fesse cubitās coeunt. Co mēse fœtus his nō est p̄digiū. Suis fœtus sacrificio die. v. purus ē. Pecoris die. vii. Bubus. xxx. Corūcanius ruminalis hostias donec bi dētes fierēt: puras ne gaut. Sū oculo amisso putat cito extigui: alioq. nra ad. xv. ānos: q̄busdā uicēos. Veg. effert: & alias obnoxiiū genus morbis anginae maxie: & strumæ. In dex suis iualidæ ruor in radice letæ dorso euulsa: caput obliquū in icesu. Penuria lactis p̄p̄gues sentiūt: & p̄rio fœtu mēis sūt nūe rosæ. In luto uolutatio gñi grata. In torta caudā. Id ēt notatū facilius iacere in dexteq. q̄ leuē de tortā. Pinguescūt. lx. diebus: sed magis tridui inedia ante sāginationē orsa. Asaliū hoc maxie bru tū: asamq. ei p̄ sale datū nō illepidē existimabāt. Cōpētū agnita uoce suari furto abactos: merio nauigio scilinatōe lateris unius remeasse. Qui & duces in urbe foz. nundinariū domosq. p̄tere discūt: & feri sapiūt uestigia palude cōfūdere: urina fugā leuare. Castrā fœminæ sic quoq. uti ca meli post bidui sedia: sup̄p̄sā pnis prioribus: uulua recisa celerius. Ita pinguescūt. Et adhibet as iecori fœminæ: sicut anesq. inuētū. M. Apiciū sico: carica sagittatis: facietate necatis repēte mul si potu dato: Neq. alio ex asali nūerosior materia ganae: q̄n quagita ppe saporē: cū cæteris singu li. Hic cen foriaz legū paginæ: interdictaq. coenis ab domiā glādia: interdicti: uulua: incipit uerri: nat ut tamē Publii mimoge poeta coena: postq̄ seruitutē exuerat: nulla memore sine abdomine: etiā uocabulo suminis ab eo imposito. Placere autē & feri uesticā. Catonis cēloris orōnes aprinū exprobrant callum. In tres tamē partes diuiso apro media ponebant lumbos aprunos appellata. Solidū aprū romanog. primus in epulis appofuit. P. Serullius Rullus pater eius. Rulli: qui Cice

ronis in cōsulatu legē agrariam pmulgauit. Tam propinqua origo nunc quotidianæ rei est. Et hoc annales notarunt horum scilicet ad emendationē morum: quibus notata quidē esset cœna: sed in principio bini terniq; pariter mandebantur apri.

De utuariis bestiarum.

CA. LII.

Iluaria eorū caterorumq; siluestrium primus togati generis iuenit Fuluius Hirpinus: qui i tanquēlī feras pascere instituit. Nec diu imitatores desuere. L. Lucullus & Quintus Hortensius. Sues feræ semel anno gignunt. Maribus in coitu plurima asperitas. Tūc inter se dimicant indurates attritu arborum costas: luroq; se tergorates. Fœminæ i partu asperiores: & fere similiter in omni genere bestiarum. Apri maribus nō nisi anniculis generantur. In india cubitales dentium flexus gemini ex rostro. Totidem a fronte cœu uisū cornua exunt. Pilus æreo similis agrestibus: cæteris niger. At in arabia suillum genus nō uiuit in ullo gñe.

De semiferis animalibus.

CA. LIII.

Eque facili mixtura cum sero: qualiter natos antiq; hybridæ sues uocabāt semiferos: ad hōes quoq; ut in Caiū Antonium Ciceronis in cōsulatu collegā appellatione translata nō in suisbus tantū: sed i oibus quoq; aialium cunq; gñe: generis ullū est placidū. Eiusdē inuenit & ferū: utpote cū hōium ēt siluestrium tor genera p̄dicta sint. Capræ tamē in plurimas similitudines transfigurant. Sūt capræ: sunt rupicapræ: sunt ibices pernicitatis mirandæ: q̄q; onerato capite uastis comibus gladiorumq; uaginis in hæc se liberant: ut tormento aliquo rotari in petris potissimum: monte aliquo in alium transilire cupientes: atq; recursu pernici quo liberuerit exultant. Sunt & origes: soli a quibuscumq; dicti contrario pilo uestiti: & ad caput uerso. Sūt & damæ: & pigargi: & strepsicerotes: multa q; alia haud dissimilia. Sed illa alpes: hæc transmarini situs mittunt.

De simis.

CA. LIII.

Simiarum quoq; genera hōis figuræ p̄xima caudis inter se distinguunt. Mira solertia uisio inungunt laqueos: calcearūq; imitatione uenantium tradunt. Muti apus & latrunculis iussisse fictis cœra: nūces uisū distinguere. Cornelius luna caua tristes eē: q;bus in eo genere cauda sit. Noua exultationē adoriri. Nancq; defectū syderū & cæteræ pauēt quadrupedes. Simiaq; generi p̄cipua erga fœtū affectio. Gestat carulos: quos māsnefactæ intra domos pepere: oibus demōstrant: tradariq; gaudēt: tractatu gratulationē intelligēt. Itaq; magna ex pte cōplectēdo necāt. Effratior cynocephalis natura: sicut mitissima satyris. Callitriches toto pene aspectu differūt. Barba est in facie: cauda late diffusa priori pte. Hoc aial negat uiuere in alio nisi in æthiopie: quo gignit: cœlo.

De leporibus

CA. LV.

Epore plura sunt genera: in alpiibus cādidis: q;bus hybernīs mēsisib; p̄ cibatu niuē cre dūt eē. Certe liq; scēte ea rursū cūt annis oibus. Et est aliquid aial intolerandi rigoris alūnū lepore generis. Sunt & quos hispania cuniculos appellat fœcūditatis innumera: famemq; baleari bus i sulis populatim mēsisib; afferēt. Fœtus uētre exēctos: uel ubertibus ablatos nō repurgatis iterraneis gratissimo in cibatu hñt: laurices uocat. Cerrū ē balearicos aduersus prouētum eorū auxiliū militare a Diuo Augusto petisse. Magna pp uenatū: eorū uiueris gratia est. Insi cūt eas in specus: q; sunt multifores in terris: unde & nomē aial argita electos superne capiūt. Archelaus auctōr est quot sint corpis cauernæ ad extremæ: lepori totidē anos eē ætatis. Varius certe numerus reperit. Idē utrūq; uim singulis iesse: ac sine mare æque gignere. Benigna circa hoc natura inouca: & esculēta aialia fœcūda generauit. Lepus oīum p̄dæ nascens solus: pter dasipodē sup̄fœtæ: aliud educas: aliud i utero pilis uestitū: aliud i plumæ: aliud i fœcūto gerēs p̄tu. Nec nō & uestes leporino pilo facere tētatū est: taq; nō perinde molli: ut in cutē ppter breuitatē pili dilabi.

De damis.

CA. LVI.

Amæ manifestū: raro: cum fere iure dici possint. Cōplura nāq; sunt: nec placida nec fera: sed mediæ inter utrūq; naturæ: ut in uolucris hirundines: apes in cam po in mari delphini.

De muribus & gliribus.

CA. LVII.

Vo in genere multi & hos incolas domus imposuere mures haud spernendum in ostentis etiam publicis animal. Arrosts lauini clypeis argenteis mariscum portendere bellum. Carboni imperatori apud clusium fasciis q;bus in calciatu utebatur exitium. Plura eorum genera in cyrenaica regione: alii lata fronte: alii acuta: alii herinaceorum genere pūgentibus pilis. Theophrastus auctōr est in gyaro insula: cum incolæ

fugassent: ferrum quoque rosisse. Constat id quod iacturā quidam & ad chalybas fecere in ferrariis officinis. Aurarius quidē in metallis ab hoc aluos eorum excidi: semper id furtum dephēdit: tantam esse dulcedinē furādī. Venisse murē. cc. nummis caslinū obfidēte Hānibale: eumque uēdiderat fame interitū: emptorē uixisse annales tradunt. Cum candidi prouenire: lētū faciūt ostērum. Nam soricum occētū dirimi auspiciānales referētōs habemus. Sorices & ipsos hyeme condi auctor est Nigidius: sicut glires: quos cēfortia legis principes. Qu. Scaurus & M. in consulari non alio modo cornis ademere: quō conchylia: aut ex alio orbe cōiectas aues. Semiferum & ipsum animal: cui uiuaria in dolis idem: qui apris instituit. Qua in re notatum non congregari nisi populares eiussē filuæ: & si misceantur alienigenæ: nisi amne uel monte discreti iterite dimicando. Genitores suos fessos senecta alunt insigni pietate: senium finitur hyberna quiete. Condiri enim & hi cubant: rursum æstate iuuenescunt: simili & mustellis quiete.

Quæ aialia quibus locis non sint. CA. LVIII.

Ile mirum rerum naturam non solum alia aliis dedidit terris animalia: sed in eodem quoque situ quædam aliquibus locis negasse. In mesia silua italica nō nisi in parte reperiuntur hi glires. In licia dorcades non transeunt montes syris uicinos. Onagri montem: qui cappadociam a lycia diuidit. In hellesponto in alienos fines non comneant cerui: & circa arginūssam elarum montem non excedunt auribus etiam in monte fissis. In portoselene insula uicini mustellæ non transeunt. In borgia: lebada illaræ solum ipsum fugiunt: quæ iuxta in orchomeno tota subruunt arua talpæ: quarum & pellibus cubicularia uidimus stragula. A deo ne religio quidē a portētis summouet delitias. In ithaca lepores illati moriuntur: extremis quidem in littoribus. In ebuso cuniculi non sunt: scilicet in hispania balaenibusque. Cyrenis mutæ fuere ranæ: illatis & continētē uocalibus durat genus earum. Motæ sunt etiam nunc in seripho insula: Eædem alio translatae canūt. Quod accidere & in lacu thessalicae sciendo tradit: in itha muribus araneis uenenatus est morsus. Eosdem ulterior apennina regio non habet. Iddē ubicunque sint orbitam si transiere: moriuntur. In olympo macedoniae monte non sunt lupi. Nec in creta insula: ibi quidem non uulpes urisue: aut omnino ullum maleficum aial: præter phalangium. Aranei id genus de quo dicemus suo loco: Mirabilius in eadem insula ceruos præter quicquid doneat arum regionem non esse. Item apros & attagenas: herinaceos. In africa autem: nec apros: nec ceruos: nec capreas: nec uros.

Quæ aduenis noceant. CA. LIX.

Aliæ quædam animalia innoxia indigenis aduenas interimunt sicut serpentes. Parcunt in myrinthe: quos terra nasci proditur. Item in syria angues: circa euphratis maxime ripas dormientes syros non attingunt. Aut etiam si calcati momordere: non sentiunt maleficia: alios cusuque gentis infestauit & cum cruciatu exanimantes. Quamobrem & syri non necant eos. Contra in aletenio cariae monte Aristoteles tradit a scorpionibus hospites non lædi: indigenas interimī. Sed reliquorum quoque aialium: & præterea terrestrium dicemus grā.

CA. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. NONVS.

De Aquatiliū Natura. CA. I.

ANIMALIVM: Q. VAE TERRESTRIA APPELLAVIMVS: hominū quadā consortione degentia indicata natura est. Ex religio minimas esse uolūces cōuenit. Quamobrem prius æquos: amniū: stagnorumque dicentur.

Quare in mari maxima animalia. CA. II.

SVNT autē cōpluria in his maiora etiam terrestribus. Causa euidēs humoris luxuria: alia fors alitū: Quibus uita pedetibus. In mari autē tā late supior: molliorque: ac fertilis accremēto accipiēte cās gētales sublimi semper pariēte natura: pleræque etiam mōstrifica reperiūt: pplexis & in semetialiter atque aliter. nūc statim nūc fluctu cōuolutis semibus: atque picipiis. Ut uera fiat uulgi opinio: quicquid nascat in parte naturæ ulla: & in mari esse: prætereaque multasque nunquam alibi rerū quidem non solum animalium simulacra inest: scilicet telligere inueniunt.

ut cōpluria

bus uuam: gladium: feras. Cucumim uero: & in colore: & in odore similem. Quo minus mire-
mor equorum capita in tam paruis eminere coctis.

De indici maris beluis.

CA. III.

Purima autem: & maxima in idio mari animalia: quibus balenæ quaternū iugege
pristes ducentū cubitōge. Quippe ubi locustæ quaterna cubita spleant. Angulæ quo-
q; in gange amne tricenos pedes. Sed in mari beluæ circa solstitia maximæ uisuntur.
Tunc illis ruunt turbines: tunc imbres: tunc deiecit montium iugis procellæ ab ino-
uertunt maria: pulsataq; ex p̄fundo beluæ cū fluctibus uoluūt: & alias tāta tynnorum multitu-
dine: ut magni Alexandri classis haud alio modo: q̄ hostium acie obuia cōtrarium agmē aduer-
sa fronte dirrexit. Aliter sparsis h̄erat euadere: nō uocem sonitu: nō ictu: sed fragore terrenti
nec nisi ruina turbant. Cadara appellatur rubri maris peninsula. Huius obiectu: uastus efficitur
sinus. xii. dierum & noctium remigio enauigatus Ptolemæo regi: quādo nullus auræ recipit a-
statū. Huius loci gete precipua ad imobilē magnitudinem beluæ adolefunt. Gedrosiq; arbin
amnem accolunt: Alexandri magni classium p̄fecto prodidere in domibus fores maxillis belu-
rum facere: ossibus testa contiguare. Ex quibus multa quadragenū cubitorum longitudinis
repta. Exeunt & pecori similes beluæ ibi in terram: pastaq; radices fructum remeant: & quæ
dam equorum: asinorum: taurorum capitibus: quæ depascitur sata. Maximum animal in indi-
co mari pistis: & balena est.

Quæ in quoq; oceano maxima.

CA. IIII.

In gallico oceano physter ingentis columnæ modo se attollens: altiorq; nauium ue-
lis diluuiem quādam eructans. In gaditano oceano arbor in tantū uastis dispan-
sam: ut ex ea causa frētum nunq̄ intrasse credatur. Apparet & rotæ appellatæ a si-
militudine quaternis distinctæ radiis modiolos earum oculis duobus utrinque claudens bus.

De tritonum: & neridum: & elephātorū marinorū figuris.

CA. V.

Tiberio principi nuntiauit olyfiponēsum legatio ob id missa uisum auditūq; in quo-
dam specu cōcha canētem Tritonē: quæ nō scitur forma. Et Nereidum falsa opinio nō
est: quamvis modo hispidum corpore et in quolibet manā effigiem habent. Nāq; hæc i-
eodē spectata lictore est. Cuius mortentis et gemitū tristē acolæ audiuerunt longe. Et diu Augu-
sto legatus galliæ complures in litore apparere exanimis Nereidas scripsit. Auctores habeo in
equestri ordine splendentes uisum ab his in gaditano oceano marinum hominem toto corpore ab
soluta similitudine ascendere nauigia nocturnis tēporibus: statimq; de grauari quas infederit pi-
res: & si diutius permaneat etiā mergi. Tiberio principe cōtra ludūnenfis provinciae littus in su-
larum trecentas amplius beluas reciprocās destituit oceanus miræ uarietatis: & magnitudinis.
Nec pauciores in fantonum litore. Interque reliquis elephātos: & arietes candore torum cor-
nibus assimilat: Nereidas uero multas. Turanius uero prodidit expulsam beluam in gaditana
littora: cuius inter pinnas quæ ultimæ: caudæ cubita. xvi. fuissent: dentes eiūsdē. cxx. Maximi do-
dratiū mensura: minimi semipedū. Beluæ: cui dicebatur exposita fuisse Andromeda: ossa romæ
apportata ex oppido iudææ ioppē ostendit inter reliqua miracula in ædilitate sua. M. Scaurus
lōgitudine pedū. xl. altitudine costæq; indicos elephātos excedere: sp̄as crassitudine fexquipedali:

De balenis & orcis.

CA. VI.

Balenæ at nā maria penetrant. In gaditano oceano nō ante brumam conspicies tra-
dunt. Cōdi in æstatis temporibus in quodam sinu placido: & capaci mire gaudentes
ibi parere. Hoc scire carnis in festum his beluam. Et cuius imago nulla representatio:
ne exprimi possit alia: q̄ carnis immensæ dentibus trucleat. Irrumpunt ergo in se
creta: ac uitulos earum & foetas uel etiamnum grauidas lacerant morfu: incurfusq; ceu libornica
rum rostris fodiunt. Illæ ad flexum immobiles: ad repugnandum inertes & pondere suo onera-
tæ. Tunc quidem & utero graues: pariendū p̄enis inualidæ solum auxilium nouere: in altum
profugere: & se toto defendere oceano. Contra orca occurrere laborant: selesq; opponere: & cit-
tiū angustis trucidare: in uado urgere: saxa illidere. Spectatur ea proelia cum mari ipso sibi inato
nullis i sinu uētis. Fluctibus uero ad anhelitus ictusq; q̄tos nulli turbies uoluāt. Orca & i portu
hostiis uisā ē oppugnata a Claudio p̄cipe. Venerat tunc ex ædificata eo portū inuitata naufragi-
is tergo: euectoz & galli: satiāq; se p̄ cōplures dies aluēt in uado suscauerat: accumulata sua
cubibus in t̄ra: ut circūagi nullo mō posset. Et dū saginā p̄sequi in litus fluctibus propulsa emi-
nente dorso multrum super aquas carinæ uice fuerat: protēdi iussit Cæsar plagas multiplices in

ul' lacinant

ul' incautas

ter ora portus: profectusq; ipse cum pratorianis cohortibus populo romano spectaculū p̄bitū
lāceas cōgerēte milite e nauigiis assultantibus: quoq; unū mergi uidimus refatu beluæ oppletū
unda. Ora balenæ habent in frontibus. Ideoq; summa aqua annatates in sublimē nimbo cōstāt.

An spirēt pisces an dormiant.

CA. VII.

Pirant aut cōfessione oīum: & paucissima aialia in mari: quæ internorū uiscerū pul-
monē hñt. Quomā sine eo nullū aial putat spirare: nec pisciū branchias hñtes anhe-
litū reddere: ac per uices recipere existimāt: quoq; hæc opinio est. Nec multa alia gñā
ēt branchiis carentia. In qua hñia fuisse Aristotelē uideo: & multis p̄suasisse doctrinā indigni-
bus. Nec me p̄tinus huic opinioni eorū accedere haud dissimulo: qm̄ & pulmonū uice aliis pos-
sunt alia spirabilia inesse uiscera ita uolente natura: sicut & pro sanguine multus alius humor. In
aquis quidē penetrare hūc uitalē halitū quis mirē? q; etiam reddi ab his eū cernat: & in terras
tanto quoq; ipsiorem naturæ partē penetrare argumento aialium: quæ semper defossa uiuunt
ceu talpæ. Accedit apud me certæ efficacia: ut credā oīa i aq; spirare naturæ suæ sorte: primum
sæpe ānotata pisciū æstiuo calore qdā anhelatio: & alia tranquillo uelut oscitatio. Ipsorū quoq;
qui sunt in aduersa opinione de sono piscium confessio. Quis. n. sine respiratioe somno locus?
Præterea bullatiū aquæ sufflatio: lunæq; effectus: conchæ quoq; corpora augescētia super
omniā: æ auditum & odoratū piscibus: non erit dubium æ aeris utrunq; materia. Odorū qui-
dem non aliud q̄ in fectū aera intelligi posse. Quāobrē de his opinētur: ut cuique libtrum erit.
Branchiæ non sunt balenis: nec delphinis. Hæc duo genera fistulis spirant: quæ ad pulmonem
pertinent. Balenis a frōte: delphinis a dorso. Et utuli marini: quos uocat phocas: spirant & dor-
miunt in terra. Item testudines: de quibus mox plura.

De delphinis.

CA. VIII.

Elocissimum oīum aialium non solum marinorū: delphinus: sed ocior uolucres: ac ri-
or telos: ac nisi multum infra rostrum os illi foret medio pene in uentre: nullus pisciū
celeritatē eius euaderet. Sed asserit morē prouidentia naturæ: quia nisi resupinat: atq;
cōuersi nō corripunt: quæ causā præcipue uelocitatē eorū offendit. Nam cum fame
concitati fugientem inuadā inna persecuti piscem diutius spiritum cōtinuere: ut arcu emissū ad
respirandū emicāt. Tātāq; in exiliū: ut plerūq; uela nauīū trāsfolent uento: Agūt uere cōiungā
pariunt catulos. x. menses: æstiuo tempore. Interdum & binos nutritiū uberibus pisci balena. At
q; etiam gestāt foetus in infantia infirmos. Quinetiam adultos diu comitātur magna erga par-
tum charitate. Adolefcēt celeriter. X. annis putātur ad summā magnitudinem peruenire. Viuit
etiam tricenis. Quod cognitū præfissa cauda in experimētū. Abduntur tricenis diebus circa ca-
nis oritur: occultaturq; incognito mō. Quod eo magis mirū est: si spirare in aqua nequeūt. Solent i
terrā erūpere incerta de cā. Et statim tellure tacta moriūtur: multoq; ocus fistula obturata. Lin-
gua est his cōtra naturam aq̄liū mobilis: breuis: atq; lata: haud differens uillæ. Pro uoce gemi-
tus humāo similis: dorsum repādū: rostrū simū. Quā d' cā nomē Simōis oēs miro mō agnoscut
malūtq; ita appellari. Delphinus nō trā hoīs amicū aial: ueq; & musica arte mulcet symphoniz
cātū: & præcipue hydraulū sono. Hoīem non expauescit ut alienū. Obuiā nauigiis uenit. Alludit
exultans: cernat ēt: & quīs plena præterit uela. Diuo aut Augusto principe lucrinū lacū inuectus
pauperis cuiusdā puerū ex baiano puteolos in ludū litterarū: statē: quod meridianō imorās apellatū
eū Simonis noīe sæpius fragmētis panis: quē ob id ferebat: allexisset: miro amore dilexit.
Pigeret retereire in Mœcenatis: & Flauianis: & Flauii Alfi multorūq; cēt litteris mādata. Quo-
cunq; diei tēpore in clamatus a puero: quīs occultus: atq; abditus: ex imo aduolabat: paltusq; e
manu præbebat ascēsurū dorsum penne aculeos uelut uagina cōdens: receptumq; puteolos per
magnū æ quor in ludū ferebat. Simili modo reuehēs pluribus ānis: donec morbo extincto pue-
ro subide ad cōsuetum locum uentitans tristis: & merētī similis ip̄e quoq; (quod nemo dubita-
ret) desiderio expirauit. Alius inter hos annos in africo littore hipponis diarrhyti similī modo
ex hominum mambus uescens: ferensq; se tractandū: & alludens natantibus: impositoque
portans: unguento perunctus a Flauiano proconsule africa: & sopitus (ut apparuit) odoris noui-
tate fluctuatūq; similis exanimi: caruit hominum cōuersatione: ut iniuria fugatus per aliquot
mēses: mox reuersus in eodē miraculo fuit. Iniuria potestatum in hospitalis ad uisendū ueniē-
tiū hyponēs in necem eius cōpulerūt. Ante hæc similia de puero in iasio urbe memorātur:
Cuius amore spectatus lōgo tēp̄e dū abeuntē in littus auide seq̄uit: in harenam inuectus expira-
uit. Puerq; Alexāder magnus babylōe Neptuni sacerdotio præfecit: amorē illum nūminis p̄pitii

uel iuncti

fuisse interpretatus. In eadē urbe iassō Egesidemus scribit: & aliū puerū Hermiam nomine similiter maria persequitanti: cum repentinā procella fluctibus exanimatus esset: relatū: delphinūq; causam latē fatēre nō reuersum in maria: atq; in sicco expirasse. Hoc idem & naupacti accidisse Theophrastus tradit. Nec modus exēploꝝ. Eadē amphilochi: & tarentini de pueris delphinisq; narrat. Quā faciūt credatur: Arionem quoq; citharedici artis interficere nautis in mari parantibus ad interceptiōis eius q̄stus eblanditū: ut prius caneret cithara: cōgregatis cātu delphinis cū se iecisset in mare: exceptū ab uno tenarum in littus puectū. Est prouiciā narbonēsis & in nemausensi agro flagnū laterna appellatū: ubi cū hōies delphini societate piscant: inuēra uis multū statuto tēpore angustis faucibus flagni in mare erūpit obseruata aēstus reciprocatiōe. Quā de causa prætedi nō queunt retia: q̄ molē ponderis nullo mō tolerēt: ē si nō solertia insidietur tēpori. Simili rōne in altrū protinus tendūt: quod vicino gurgite efficere. Locūq; solum pādendis retibus habile effugere festinat. Quod ubi aduertere piscantes: concurrit aut multitudine tēporis gnara: & magis ē uoluptatis huius auida: totusq; populus e littore quāro pōt clamore cōcieit. Simōnē ad spectaculi euentum. Celeriter delphini exaudiunt desideria aquilonum flatu uocē psequente: austro uero tardius ex aduerso referente. Sed tunc quoq; iprouiso in auxiliū aduolat. Propere apparet acies: quā protinus disponitur in loco: ubi cōiecta est pugna. Opponunt se se ab alto: trepidosq; in uada urgent. Tunc piscatores circūdant retia: furcib; subleuant. At mugilum nihilominus uelocitas transilit. At illos excipiunt delphini: & occidisse ad p̄sens contenti eos in uictoriam differunt. Opera proeliū seruet: includitq; retibus se fortissime urgētes gaudēt. Ac ne idipsum fugā hostiū stimulet: iter nauigia: & retia nantese hōies ita sensim elabunt: ut exitus nō appareat. Salto: quod est alias blādisimū his: nullus conat euadere: ni sumitant sibi retia. Egressi protinus ante uallū procliant. Ita peracta captura: quos interemere: diripiunt. Sed enī xioris operis: q̄ in unius diei præmiū: ut cōscii sibi operiunt in posterū: nec piscibus tantū: sed in teriectu panis ac uno satiant. Quā de eodē genere piscādi in iassio sinu cōsul Murianus tradit: hoc differunt: q̄ ulto neq; in clamanti præsto sint: partesq; e manibus accipiāt: & suum quemque cubantes cū delphinis sociū habeant: quīs noctu & ad faces. Ipsis quoq; inter se est publica societas. Capto a rege carāe alligatoq; in portu delphino ingens reliq; conuenit multitudinē mōstitia quadam: quā possēt itelligi miserationem petens: donec dimitti rex eū iussit. Quin & paruos semper aliquis grandior comitatur ut custos. Conspectiq; sunt iam defunctum portantes: ne lacere a beluis.

De tursionibus aquatilibus.

CA. IX.

Elphiorum similitudinē hñt qui uocant tursiones. Distant & tristitia quidem aspectus. Absent enim illa lasciuia: maxime tamen rostris canicularū maleficetia assimilar.

De testudinibus: & quomodo capiantur.

CA. X.

Estudines tantæ magnitudinis indicum mare emittit: ut singularum superficie habiles casus integant. Atque inter insulas rubri præcipue maris his nauigent cymbis. Capiunt multis quidē modis: sed maxime euectæ in sumā pelagii: aut meridiano tēpore blādito eminēte toto dorso per tranquilla fluitātes: Quā uoluptas libere spirādi in tm fallit oblitus sui: ut solis uapores: siccato cortice: nō queāt mergi: inuitaq; fluitet oportuna uenantiū prædā. Ferūt & passū egressas noctu: auidesq; saturatas laxari. Atq; ut remearint maturū sumā i aq̄ obdormiscere: id p̄di stertetiū sonitu. Tuncq; leuiter capti. Annatare. n. singulis ternos: a duobus i dorso uertia: tertio laqueū iniici supinā: atq; ita ad terrā pluribus trahi.

In phœnicia mari haud ulla difficultate capiunt: ultroq; ueniunt tpe statuto anni in amnē eleuthē: effusa multitudo. Dētes non sunt testudini: sed rostri margines acuti superna parte infiorē claudente pyxidum mō. In mari uiuunt conchylis tanta oris duritia: ut lapides commouant. In terrā egressæ in herbis pariūt oua autiū ouis filia ad centena nūero. Ea q; de fossa extrā aq;: & cooperta terra: ac pauca pectos: & cōplanata incubant noctibus: educāt foetus annuo spatio. Quidam oculis spectando quoque oua foueri ab iis putant. Fœmina coitum fugere: donec mas festuca aliquid imponat aduersā. Troglodytæ cornigeras habent: ut in lyra annexis cornibus latis: sed mobilibus: quorum in natando remigio se adiūuat. Celotium genus id uocatur eximia testudinis: sed rarā. Namque quasi scopuli præacuti chelonophagos terrent. Troglodytæ autem: ad quos annantur: ut sacras adorant. Sunt & terrestres: q̄ ob id in operibus cherrina uocantur in africa defertis: qua parte maxime sitientibus harenis squalent rosido: ut creditur: humore uiuentes. Neque tibi aliud animal prouenit.

Quis primus testudines secare instituit? CA. XI.
 Testudinū putamina secare in laminas: lectosq; & repositoria his uestire Carbilus Pollio instituit: prodigi & sagacis ad luxurię instrumenta ingenii.

Tegmenta aquatiliū. CA. XII.
 Quatiliū tegmenta plura sunt. Alia corio & pilis teguntur: ut uituli: hippopotami. Alia corio tantū ut delphini. Cortice ut testudines. Silicū duricia ut ostrę & cōchę. Crustis ut locustę. Crustis & spinis ut echini. Squamis ut piscis. Aspera cute ut squatina: qua lignū & eborā poliuntur. Molli ut murenę. Alia nulla ut polypus.

De uitulo marino. CA. XIII.
 Vt pilo uestiunt aial pariunt ut pistris: balena: uitulus. Hic parit in terra pecudū more. Secundo partus reddit initu. Canū modo cohæret: & parit nunq̃ geminis plures. Educat māmīs fœtū. Non ante. xii. diem deducit: in mare: ex eo subinde assuefaciēs. Interficiuntur difficulter: nisi capite eliso. Ipsi in sōno mugitus: Vnde nomen uituli accipiunt: Tentent disciplinam: uoceq; pariter & uisu populū salutat. Cōdito fremitu noīe uocati rīdēt. Nullum aial grauiore somno premitur. Pennis: quibus in mari utuntur: humi quoq; uice pedū serpunt. Pelles eoz; etiā detractas corpori sensum æquoz; retinere tradūt: semperq; aestu maris recedente inhorrescere. Præterea dextrę pernæ uim soporiferam inesse: somnosq; allicere subditam capiti.

De piscibus pilo carentibus: & quomodo pariant: & quot eoz; genera? CA. XIII.
 Illo carentiū duo oīno aial pariūt: delphinus ac uipera. Piscīū spēs sunt. lxxiii. præter crustis insecta q̃ sunt. xxx. De singulis alias dicemus. Nunc. n. naturę tractat insigniū.

De nominibus & naturis multorum piscium. CA. XV.
 Recipua magnitudine thynni. Inuenimus talenta. xv. pependisse. Eiusdē caudę latitudinē duo cubita & palmū. Sunt & in quibusdam annibus haud minores: sylurus in nilo: cefos in rhenō: attilus in pado inertia pinguescēs ad mille aliqñ libras catenato captus hāmo: nec nisi boum tugiis extractus. Atqui hunc minimus appellatur clupea uenā quandam eius in faucibus mira cupidie appetēs morſu exanimat. Sylurus grassatur ubiq; q̃ est omne aial appetens: equos innatantes sæpe demergens: præcipue in rhenō germaniæ amne. ppter lisbom: Et in danubio mari extrahit porculo marino simillimus. Et i borifibene meratur præcipua magnitudo nullis ossibus spinisue inter sitis: carne prædulcis. In gange indiæ platamis uocat rostro delphini & cauda: magnitudine aut. xv. cubitoz;. In eodē esse Starius Bosus haud modico miraculo affert uermes brachiis binis. lx. cubitoz; cæruleos: q̃ nomē a facie traxerunt. His tantas esse uires. ut elephantos ad potū uenientes mordicus cōprehensa manu eorum abstrahant. Thynni mares sub uentre non hnt pinnā. Intran magnō mari potū uerno tēpore gregatim: nec alibi fœtificant. Cordilla appellat partus: qui fœctas redeūtes ī mare autūno comitat. Limosę uero: a luto pelamides incipiunt uocari: & cū annuū excessere teipus thynni. Hi mēbratim cæsi ceruicē & abdomine cōmēdant: atq; edulio recētī dūtaxat: & tū quoq; graui ructu: cætera parte plenīs pulpamētis sale asseruant. Melandrya uocatur cæfis quernis assulis si missima. Vilissima ex his: quę caudę pxima: quia pingui carēt: probatissima ea quę faucibus. At in alio pisce circa caudā exercitatissima. Pelamides in apoleōs particulatimq; cōstet: in genera: Cybioz; dispartiant. Piscium genus omne præcipua celeritate adoleſcit: maxie in ponto. Causa multitudine anniuū dulces inferentiū aquas: amjā uocat: cuius incrementū singulis diebus itelligitur. Cū thynnis hæc & pelamides in pontū ad dulciora pabula intrāt gregati cū suis quęque ducibus: & primi ofum scōbri: Quibus & in aquis sulphureus color: extra qui cæteris. Hispaniæ cætaris hi repleri thynnis nō cōmeantibus. Sed in potū nulla intrat terſtia piscibus malefica: præter uitulos & puos delphinos. Thynni dextera ripa intrant: exeunt leua. Id accidere existimatur: quia dextro oculo plus cernunt utroq; hebetē natura. Est in euripo traci bosphori: quo ppon tis euixio iungitur in ipsis europam aliq; se pantis freti angustiiis saxum miri cadoris a uado ad summa plucēs: iuxta calchedonē in latere asię. Huius aspectu repētē terſti semp aduersum bizantiū pmonitoriū ex ea cā appellatū auricornu præcipiti petunt agmine. Itaq; oīs captura bizantiū est magna calchedōis penuria. D. C. P. mediū interfluentis euripi. Oppertiuntur autem aqilonis flatu: ut secundo fluctu exeant ex ponto: nec nisi intrantes pontum bizantiū capiūt. Broma nō uagantur. Vbiq; cōprehensi usq; ad æquinoctium ibi hybernant. Idem sæpe nauigia: uelis euntia comitātes mira quadam dulcedine p aliquor horaz; spatia: & passuū millia a gubernaculo

his nō separant: ne tridēte qdē ī eos sapeius iacto territi. Quidā eos: qui hoc e thynnīs faciāt pō
pilos vocāt. Multi ī propōrīde aestuant: pontū nō intrant. Itē solea: cum rombi intrent. Nec fa-
pia ē cū loligo repiā. Saxatiliū turdus & merula desunt: pisci cōchylia: cum ostrea abūdēt. Oīa
aut hybernāt in agro. Intrantiū pontū soli nō remeāt trichia. Græci. n. in plerisq; noībus uti
par erit: qñ aliis atq; aliis eodē diuersi appellauere tractus. Sed hi soli histrum amnē subeunt: ex
eo subterraneis eius uenis in adriaticū mare defluūt. Itaq; & illic descendētes: nec unq; subeuntes
e mare uisunt. Thynnosq; captura est auergiliæ exortu & arcturi occasu. Reliquo tēpore hyber
no latēt in gurgitibus imis: nisi tēpore aliquo euocati: aut penulimīs. Pingueſcunt & in tantū
dehiscant. Vita longissima his biennio. Animal est paruum: scorpionis effigie: aranei magnitudi-
ne. Hoc se & thynno & ei: qui gladius uocatur: crebro Delphini magnitudinē excedēt sub pina
affigit aculeo: tantosq; in festat dolore: ut in naues sepenumero exiliant. Quod & alias faciūt alio
rum uim timētes. Mugiles maxime tam pēpue uelocitatis: ut trāuersa nauigia iteri supiaſcēt.

De auguriis & diuersitate piscium.

CA. XVI.

Sunt & piscibus præſcita in hac parte auguria. Siculo bello ambulāte in littore Augu-
sto piscis e mari ad pedes eius exiliit: quo argumento uates respondere Neptunū pa-
trē adoptantē eum sibi Sexto Pōpeio repudiato. Tanta erat naualis rei gloria: sub pe-
dibus Cæsarīs futuros: qui maria tēpore illo tēnerent. Pisciuq; semina maiores q; ma-
res. In quodā gñe oīo nō sunt mares: sicut in erythis & chromibus. Oēs enim ouis grauida ca-
piunt. Vagantur gregatim fere cuiusq; generis squamosi. Capunt ante solis ortū. Tū maxie pisci
um fallit usus. Nodibus qdem illustribus æque q; die cernunt. Atunt & si iterē gorges interē
capturæ. Itaq; plures secundo tractu trahi q; primo: gustu olei maxime. Dein modicis imbris
gaudēt: alitq;. Quippe & harundines: quīs in palude prognatæ: nō tñ sine ibre adoleſcūt. Et ali
as ubiq; piscēs in eadē aqua assiduī: si nō affluat exanimā. Prægelidam hyemem oēs sentiūt:
sed maxime: qui lapidē habere in capite exilimantur ut lupi: coracini: sciæna: pagri. Cum asperæ
hyemes fuere: multi cæci capiuntur. Itaq; his mensibus iacent in speluncis conditi: sicut in terre-
strium genere retulimus. Maxime hippurus: & coracini hyeme non capi: præterq; æstatis die-
bus paucis: & itidem semper. Item murena & orphus: conger: perca: & saxatiles omnes. Terra qui
dē: hoc est uado maris excauato condi per hyemes torpedinem pſittam: soleamq; tradunt. Qui
dam rursus æstus impetiantia mediis feruoribus sexagenis diebus latent: ut glaucos: aſellia: auro-
ra. Fluiatiliū sſyllus caniculæ exortu syderatur: & alias fulgure sopitur. Hoc & in mari acci-
dere cyprino putant: & alioquin totum mare sentit exortum eius syderis. Quod maxime in boſ-
phoro apparet. Algæ enim & piscēs superferuntur: ab imo uersa omnia.

De mugili & aliis piscibus: & q; non itidem ubiq; placeant.

CA. XVII.

Mugil natura ridetur: in metu abscondito capite toto se occultari credentium.
Itidem tamen tanta facilitas: ut in phœnice & narbonensi prouincia coitus tempore e
uiuariis marēline longinqua per os ad branchias religata emissus in mare: eademq;
linea retractū foeminæ sequantur ad littus: rursusq; foeminā mares partus tempore.
Apud antiquos piscium nobilissimus habitus accipenser: unus oīum squamis ad os uersis cōtra
aquā nando meat: nullo nunc in honore est. Quod quidem miror: cum sit rarus inuentu. Qui-
dam eum elopen uocant. Postea præcipuam auctoritatē fuisse lupo & aſellis Cornelius Nepos
& Laberius poeta mimorum tradidere. Lutorum laudatissimi: qui appellantur lanati a candore
mollitiq; carnis. Afellorum duo genera collaria minores & bachici: qui non nisi in alto capiunt.
Ideoq; prælati prioribus. At in lupis in anne capti præferuntur. Nunc scaro das principatus. q
solus piscium dicitur ruminare: herbisq; uesci: non ali piscibus: mari capathio maxime frequēs.
Promontoriū troadis lectum sponte nunq; transit. Inde aduectus Tiberio Claudio principe Op-
tatus Elipertius pſectus classis inter hostiensem: & campaniæ horam: parfos disseminauit. Qui
quennio fere cura est adhibita: ut capti redderentur mari. Postea frequentes inueniuntur italici
littoræ nō ante ibi capti. Admouitq; sibi gula sapes: piscibus satis: & nouum incolam mari de-
dit: ne quis peregrinas aues romæ parere miret. Proxima est his mensis generis duntaxat muste-
larum: quas mirum dictū inter alpes: lacusq; retiaë bigrantinus æmulas marinis generat. Ex re-
liqua nobilitate & gratia maxima est & copia nullis: sicut magnitudo modica: binasq; libras pō-
deris raro ad modum exuperant: nec in uiuariis: piscinisque crescunt. Septentrionalis tātum hoc
& proxima occidentis parte gignit oceanus. Cætera eorum genera plura. Nam & alga uescuntur
& ostreis: & limo: & aliorum piscium carne: barba gemina insigniūtur inferiori labro. Lutarium

ex his uilissimi generis appellant. Hunc semper comitatur sargus nomine alius piscis: & cœnum fodiēte eo: excitatū deuorat pabulū: nec littoralibz gfa. Laudatissimi cōchilitū sapiūt. Nomē his Fenestella a colore mulleoz calciametoz datū putat. Pariunt ter anno. His certe toties fortuna apparet. Mullum expirantem uersicolori quadam: & numerosa uarietate spectari proceres gula narrant: rubentū squamag multiplici mutatione pallescentē: utiq; si uitro spctetur induius. M. Apitius ad oēm luxum ingenio mirus in sotiog garo(nā ea quoq; res cognomen inuenit) necari eos præcellēs putauit: atq; e iecore eoz alecē excogitare. puocauit. Id. n. est facilius dixisse: q; uicerit. Asinius Celer e cōsularibus hoc pifice. pdigus Claudio principe unū mercatus octo millibus nūmū. Mullus aq; reputatione aufert trāuersum aium ad cōtēplationē eoz: q; in cōquāstione luxus cocōs emi singulos pluris q; equos q̄rebanf. Adhuc coci triumphoz precis parantur: & æquoq; pisces. Nullusq; ppe iā mortalis æstimat pluris: q; peritissime cēsū dñi mergit.

De mullo: salpa: & salmone.

CA. XVIII.

Villum. lxxx. libræ in mari rubro captū Licinius Mutianus pdidit. Quanti mercatu ra eū luxuria suburbanis littoribus inuentū? Et hæc natura: ut alii alibi pisces principatū optineant. Coracinus in aegypto. Zeus idē faber appellat gadibus. Circa ebullit salpa. Obfusca alibi: & q; nūq; percoq possit: nisi ferula uerberatur. In aquitania salmo fluuiatilis marinis oibus præferit. Piscū alii brachias multiplices hñt: alii simplices: alii duplices. His aquā acceptam ore remittunt. Senectutis indicū squamag duritia: quæ nō sunt oibus similes. Duo la cus italie i radicibus alpium larius & uerbanus appellant: in quibus pisces oibus alius uergiliæ ortu existunt squamis conspicui crebris: atq; præacutis clauorum caligariū effigie: nec amplius q; circa eum mensem uiuantur.

De exocoeto.

CA. XIX.

Iratior arcadia suū exocoetū appellatum ab eo: quod in sicco somni causā exeat. Circa clitorum uocalis hic tradit: & sine branchiis. Idem aliquibus adonis dictus. Exeunt in terrā: & qui marini mures uocant: & polypi: & murenæ. Quin & in indiae flumini bus certum genus piscium: ac deinde resilit. Nā stagna & amnes transeunt: pleriq; & euident ratio est: ut tuto soetus edant: quia non sint ibi: qui deuorent soetus: fluctusq; minus se uat. Has itelligi ab his causis: seruatiq; tēpore uices magis miref: si quis reputer quoto cuiq; hominum nosci uberrimam esse capturam sole transeunte piscium signum.

Digestio piscium in figuras corporum.

CA. XX.

Arinog alii sunt plani: ut rûbi: soleæ: ac pasceres: qui a rûbis situ tantū corpore differunt. Dexter resupinatus est illis: pasceri leuius. Alii longi ut murenæ: cōger. Ideo penna rum quoq; sūū discrimina: quæ pedū uice datæ sunt piscibus. Nullis supra gnas: qui busdā binæ: quibusdā trinæ: aliquibus nullæ. In fucino tantū lacu piscis est: qui octonis pēnis natat. binæ oio longis: ut lombricis: & anguillis: & cōgris. Nullæ ut murenis: quibus nec branchiæ. Hæc oia flexuoso corporum impulsu ita mari utuntur: ut serpentes terræ in sicco quoq; repūt. Ideo etiam uiuaciora talia. Et e planis aliqua non habent pennas: ut pastinacæ. Ipsa. n. latitudine natant. Et quæ mollia appellantur: ut polypi: quoniam pedes uicem pennarum illis præstant.

De anguillis.

CA. XXI.

Nguillæ octonis uiuunt annis. Durant & sine aqua senis diebus aquilone spirante: autro paucioribus. At hyemem eadem in exigua aqua nō tolerat: nec in turbida. Ideo: q; circa uergilias maxime capiuntur: fluminibus tum præcipue turbidis. Pascunt. no etibus: exantimes piscium solæ non fluitant.

De lacu benaco.

Ca. XXII.

Acus est italie benacus in ueronensi agro minciū amnē: transmittens: ad cuius emersus annuo tēpore octobri fere mense autūnali sydere: ut palam est hyemato lacu fludibus glomeratæ uoluntur: in tantum mirabili multitudine: ut in excipulis eius fluminis ob hoc ipsum fabricatis: singuloz millium globi reperiantur.

De murena.

CA. XXIII.

Vrena quoq; tēpore parit: cū ceteri pisces stato pariant. Oua eius citissime crescūt in sicco: litore elapsus uulgo coitu serpentū ipleri putat. Aristoteles myrinū uocat marē: q; generat. Discrimē esse: q; murena uaria & infirma sit: myrinus unicolor & robustus: dentefq; extra os habeat in gallia septentrionali. Murenis omnibus dextera i maxilla septenæ macula ad formā septentrionis aureo colore fulgent dūtaxat uiuentibus: pariterq; cū aia ex tingunt. Inuenit in hoc aiali documēta sæuitiæ Veditius Pollio eques ro. ex amicis Diui Augusti uiuariis eoz: imergēs dānata mācipia: nō tāq; ad hoc feris terræ: nō sufficētibz: sed q; a alio gfe

tum pariter hoīem distrahi ſpectare nō poterat. Ferūt aceti guſtu præcipue eas in rabiem agi. Te-
nuiffimū his tergus. Contra anguillis craſſius: eoꝝ uerberari ſolitos tradit Verius prætextatos.
Et ob id multām his dicit non inſtitutam.

De planis piſcibus.

CA. XXIII.

Planoz piſciū alteꝝ eſt genus: quod pro ſpina carthilaginē habet: ut raia: paſtinacæ:
ſquatine: torpedo: & quos: bouis: lamia: aquila: rana: noībus græcia appellat. Quo ī
numero ſunt ſquali quīs non plani. Hæc græce in uniuerſum ſelache appellauit Ari-
ſtoteles primus. Hoc noīe eis ipſoſito: nos diſtinguere non poſſumus: ni carthilaginata appellare
libeat. Oīa aut carnoſiora ſunt talia: & ſupina uelcū: ut ī delphinis diximus. Et cū cæteri piſces
oua pariant: hoc genus ſolū ut eaſque cete appellant: aīal parit excepta: quam ranam uocant.

De echeneide.

CA. XXV.

Et paruus admodū piſcis aſſuetus petris echeneis appellatus. Hoc carinis adhærente
naues tardius ire credunt: inde noīe impoſito. Quam ob cauſam amatoriis quoꝝ ue-
neſciis infamis eſt: & iudicioꝝ ac litiū mora: Quæ crimina una laude penſat. Fluxus
gravidæ utero ſiſtens: partuſq; continēs ad puerperiū: in cibos tamen nō admittit. Pedes eū ha-
bere arbitrat. Ariſtoteles: ita poſita pennæ ſimilitudine. Mutianus muricē eſſe latiorē purpura:
neq; aſpero: neq; rotundo ore: neq; in anguloſo prodeunte roſtro: ſed ſimplice concha utroꝝ la-
tere ſeſe colligente. Quibus in hærentibus plenā uentis ſteſiſſe nauē portatē nuncios a Periadro:
ut caſtrarent nobiles pueri: cōchaſq; quæ id præſtiterūt: apud gnidiōꝝ Venerē coli. Trebius ni-
ger ſexquipedalē eſſe: & craſſitudine quoꝝ digitoz naues morari. Præterea hanc eſſe uim eiꝝ aſ-
ſeruati in ſale: ut aurum quod deciderit in altiffimos puteos: admotus extrahat.

De uarietate naturæ piſcium:

CA. XXVI.

Mutant piſces colorē. Cādidæ hyeme menæ: & ſunt æſtate nigriores. Mutat & phycis
reliquo tpe cādidæ: uere uaria. Eadē piſciū ſola nidiſcat ex alga: atq; ī nid o parit. Vo-
lat hirundo ſane perq̃ ſimilis uolucris hirundini.

De miſſuo piſce: & dracone marino.

CA. XXVII.

Mīſſuus ſubit in ſūma maria piſcis ex argumēto appellatus lucerna: ſiguaꝝ ignea p-
os exerta tranſigilis non eſtibus relucet. Attollit cornuta e mari ſexpedalia fere cornua:
q̃ ab his nomē traxit. Rurſus draco marinus captus: atq; imiſſus ī hærenā cauernā ſibi
roſtro mira celeritate excauit.

De piſcibus ſanguine carentibus:

CA. XXVIII.

Pīſcium qdam ſanguie carēt: de qbus dicemus. Sūt aut tria gēa: In primis: q̃ mollia ap-
pellant. Deinde cōtecta cruſtis tenuibus. Poſtremo teſtis cōcluſa duris. Mollia ſūt lo-
ligo: ſæpia: polypus & cætera eiꝝ gēis. His caput inter pedes & in uentre: Pediculi
octoni oībus: Sæpiæ & loligini pedes duo. Ex his longiſſimi & aperi: quibus ad ora
admovent cibos: & in fluctibus ſe uelut anchoras ſtabiliunt: cæteri cirri: cum quibus uenantur.

De loligine: & ſæpiis: & polypis: & nautilis.

CA. XXIX.

Loligo ēt uolitat extra aquā ſe efferens: quod & pedūculi faciūt ſagittæ mō. Sæpia
generis mares uarii: & nigriores: cōſtantiæq; maioris. Percuſſa tridente formine auxili-
antur. At ſœmina icō mare fugit. Ambo aut ubi ſenſere ſe apprehendi: effuſo attra-
mēto: quod pro ſanguine his eſt: inſuſcata aqua abſcōdunt. Polypoz multa genera. Terreni ma-
iores q̃ pelagici: oēs brachiis ut pedibus: ac manibus utunt. Cauda uero q̃ eſt biſula: & acuta
coitu. Eſt polypis fiſtula in dorſo: qua tranſmittūt mare: eāq; mō in dextera partē mō in ſiniſtra
tranſferūt. Natāt obliq; ī caput: quod p̃duꝝ eſt ſuffocatione uiuentibus. Cæterz p̃ brachia uelut
accetabulis diſparſis eo hauſto quodamō cui adhæreſcūt: tenēt ſpini: ut auelli nō queant. Vada
nō apprehēdūt: grādibus minor tenacitas. Soli molliū ī ſiccū exeunt dūtætax aſpeꝝ. Latuitatē
odere. Veſcunt cōchylioꝝ carne: quoꝝ cōchas cōplexu criniū frangūt. Itaq; præiacētibus teſtis
cubile eoz deprehendit. Et cū alioquin brutum habeat animal: ut quod ad manū hominis an-
natat: in re quodam mō familiari callet. Omnia in domum comportat: dein putamiā roſa carne
egerit: annatateſq; piſculos ad ea uenat. Colorē mutat ad ſimilitudinē loci: & maxime in metu.
Ipſum brachia ſua rodere falſa opinio eſt. Id. n. a cōgris euenit ei. Sed renaſci: ſicut colchoris: & la-
certis cauda haud falſum. Inter præcipua aut miracula ē quī uocaſ nautilos ab aliis pōpillos. Su-
pinus in ſūma æquoz puenit: ita te paulatim ſubrigēs: ut emiſſa omni per fiſtiliā aqua uelut exo-
neratus ſentina facile nauiget. Poſtea duo priā brachia retorquēs mēbranā inter illa miræ tenui-
tatis extrēdit. Qua ueliſcātē in auras cæteris ſubremigans brachiis media cauda: ut gubernacu-
lū ſuſſiatōr

lo se regit: ita uadit alto liburnicæ gaudens imagine. Siquid pauoris interueniat hausta se mor-
gens aqua.

De onizena: nauplio: & locustis.

CA. XXX.

Olypogæ generis onizena dicta graui capitis odore. Ob hoc maxime murenis eâ con-
sectantibus. Polypi binis mēsis cōduntur. Vltra bimatum nō uiuunt. Pereunt autē
tabe semper: Fœminæ celerius: & fere a partu. Non sunt p̄tereunda & L. Lucullo pro
conf. beticæ comperta de polyphis: quæ Trebius Niger e comitibus eius prodidit. Aui
dissimos esse conchæ. Illas ad tactū cōprimi præcidentes brachia eorum: ultroq; efcā ex p̄dāte
capere. Carent conchæ uisu: omniq; sensu alio: q̄ cibi & periculi. Insidians ergo polybi apertis. In
positog lapillo extra corpus ne palpatu eiiciatur: ita securi ḡstantur: extrahuntq; carnes. Illa
se contrahunt: sed frustra discuneate. Tanta solertia aīalium hebetissimis quoq; est. Præterea ne-
gat ullum esse atrocius aīal ad conficiendū hominem in aqua. Luctatur. n. complexu: & sorbet
accetabulis: ac numerofo suctu detrahit eū. In naufragos urinantise imperū capit: Sed si inueta
turi: languescit uis. Exporrigunt enim se resupinati. Mire omnibus marinis expetentibus odorē
quoq; eoz: Quæ de causā & nassis illinunt. Cætera quæ idē retulit: monstro propiora possunt
uideri. Cartæ: in cetariis assuetus quidam polypus exire e mari i lacus eoz apertos: atq; ibi sal
famenta populari. Cōuertit in se custodū indignationem assiduitate furti imodici. Sapes erant
his oblecta: Sed has transcendebat per arbore: nec deprehendi potuit: nisi canum sagacitate. Hi
redeunt circūfære noctū: cōcitis custodes expauere nouitate. Primū olum magnitudinē inau-
dita erat. Deinde color muria oblitus: odore dirus: Quis ibi polypū expectasset: aut ita cognosce-
ret? Cū mōstro dimicare sibi uidebāt. Nāq; & afflatu terribili canes agebat: nūc extrēis crinibus
flagellatos: nūc robustioribus brachiis clauaz mō icussos: ægreq; mīstis tridētibz cōfici potuit.
Ondere Lucullo caput eius dolii magnitudine amphoraz. xv. capax: atq; ut ipsius Trebii uerbis
utar) barbas: quas nix utroq; brachio cōplecti esset: clauaz mō torolos: longas pedū. xxx. acetab-
ulis siue calliculis urnalibus peluū mō. Dentes magnitudinē respondentes. Reliquiæ asserua-
tæ miraculo pendere pondo septingentoz. Sæpias quoq; & loligines eiusdem magnitudinis
expulsas in littus illud idē auctor est. In nostro mari loligies quinū cubitoz capitiū: sæpiæ binū.
Nec his bimatu longior uita. Nauigera similitudinē & aliā in p̄ponte uisam sibi p̄didit Mu-
tianus cōchā esse acatū mō carinatā inflexa pupe prora rostrata. In hac cōdi naupliū aīal sæpiæ
simile iudēdi societate sola. Duobus hoc fieri generibus. Tranquillo. n. uētorē demissis palmu-
lis ferre ut remis. Si uero flatus inuitent: eisdē in usū gubernaculi porrigi pandiq; cōchaz sinus
aura. Mutus uoluptatē esse ut ferat: illius ut regat. Simulq; eandē descendere in cluso signū: suctu
hausto: territū uisu forte tristi. Id. n. cōstat i umōre nauigatiū: humana calamitas i cā est. Locustæ
crusta fragili muniunt in eo genere: quod caret sanguine. Latent mēsisbus gnis. Silr cancri qui
eodē tēpore occultant: & ambo ueris principio senescunt ē anguium more exeūt reuocatione ter-
goz. Cæterz in aquis natāt. Locustæ reptantiū mō fluitant. Si nullus ingruat metus: recto me-
tu cornibus: quæ sunt rotunditate præpilata: ad latera porrectis. Iisdē erectis in pauore obliquæ
in latere procedūt. Cornibus inter se dimicant. Vnum hoc aīaliū nisi uiuū seruētū aq̄ incoquas:
fluida carne nō hēt callum.

De cancris.

CA. XXXI.

Iuunt petrosi locis: cancri mollibus. Hyeme aprica loca sectant. Aestate in opaca gur-
gitū recedūt. Oīa eius generis hyeme lædūt: autūno & uere piguescūt: & plenilunio
magis: q̄ nocte sydis tepido fulgore m̄tificat. Cancroq; genera carabi: afficiunt: maz-
paguri heracleotici: leones: & alia ignobiliora. Carabi a cæteris cancris cauda distant.
In phœnice hippoe uocantur: tantæ uelocitatis ut consequi nō sit. Cancris uita longa: pedes odo-
ni omnibus in obliquum flexi. Fœmiæ primus pes duplex: mari simplex. Præterea bina brachia
denticulatis forcipibus. Superior pars in primoribus his mouetur inferiore immobili: Dex-
trum brachium omnibus maius. Vniuersi: ubi aliquando congregantur: os ponti euincere non
ualent. Quamobrem egressi circueunt: apparetque tritum iter. Pinnoteraz uocatur minimus
ex omni genere. Ideo opportunitus iniuriæ. Huic solertia est inanium ostreaz: testis se condere: &
cū accreuerit migrare in cappaciore. Cancrī in pauore etiam retrorsum pari uelocitate redeūt.
Dimicant inter se ut arietes aduersis cornibus incurfantes. Contra serpentium ictus medentur.
Sole cancri signum transeunte: & ipsæ cum exanimati sint: corpus transfigurari in scorpiones
narrantur in succo. Ex eodem genere sunt echini: quibus spinæ pro pedibus. Ingredi est his in or-
bē uolui. Itaq; de tritis sæpe aculeis inueniūtur. Ex his echinometræ appellantur: quorum spinæ
longissimæ: calices minimi. Nec oībus idē uitreus color. Circa toronem cādidī nascuntur spina

parua. Qua oīum amara: quina numero. Ora in medio corpore in terram uersa. Tradunt scuita maris praesagire eos: correpti scq; operiri lapillis: mobilitatemq; pondere stabilientes nolunt uoluntatione spinas atterere. Quod ubi uidere nautici statim pluribus anchoris nauiga insistant.

De coelestibus.

CA. XXXII.

N eodem gñe sunt coelestia aquatiles terrestresq; exerentes se domicilio: binaque ceu cornua protendentes contrahentesq; oculis carenti deoque corniculis prestant iter.

De pestinibus.

CA. XXXIII.

P estines in mari ex eodē genere habent. Recōditi & ipsi in magnis frigoribus: ac magnis aestibus. Vnguesq; uelut igne lucentes in tenebris ēt in ore mādentiū. Firmioris iam testā murices. Et conchaz genera: in quibus magna ludētis naturā uarietas: tot colorz differentiaz: tot figuraz planis: & cōchavis: lēgis: lunaris: i orbem circūactis: dimidio orbe cāsis: in dorsum elatis: lauibz: rugatis: denticulatis: striatis: uertice muricatum itor: margine in mucronē emissio: foris effusio: intus replicatio. Iam distinctiōe uirgulata: crinita: crispata: cuniculata: pestinatim: imbricata: undata: cācellatim: reticulata: in obliquū in rectū expansa: predensata: porrecta: sinuata: breui nodo ligatis: toto latere: cōnexis: ad plausum apertis: ad buccinam recuris. Nauigant ex his neritaz: praebentesq; concuam sibi partem: & alterā auraz opposites per summa aequoz uelificant. Saliūt pestines: & extra uolūtaz: scq; & ipsi carinat.

De diuitiis marinis.

CA. XXXIII.

S ed qd hāc tā pua cōmemoro: cū populatio mox: atq; luxuria non aliūde maior: q; e cōchaz gñe pueniat: iam qdē ex tota regē natura dānōssimū uētri mare est: tot modis: tot mensis: tot piscium saporibus: quibus precia capientiū periculo fiunt.

Quomō nascant: & ubi: & quō inueniunt margaritaz. CA. XXXV.

S ed quora hāc portio est reputātibz purpuras: cōchylia: margaritas: Paq; scilicet sue rat in gulas condī maria: nisi manibus: auribus: capite: toto corpore a sceminis: iuxta uirizq; gestarent. Quid mari cum uestibus: Quid undis fluctibusq; cū uellere: Nō re dē recipit hic nos regē natura nisi nudos. Esto: si tanta uentri cum eo societas. Quid tergori? Parum sit nisi qui uescimur: periculis etiam uestimur. Adeo per totū corpus animaz hoīs periculo quæsitā maxime placent. Principiū ergo culmenq; oīum regē precii margaritaz tenēt. Indicus maxime has mittit oceanus. Inter illas beluas tales tantaq; quas diximus: per tot maria uenientes tam longo terraz tractu: e tantis solis ardoribus: atq; in indicis quoq; insulis petunt: & admodum paucis. Fertillissima est taprobāe & stoidis ut diximus in circuitu mundi. Item perimula pmonrtorium indiaz. Præcipue aut laudant circa arabiam in persico sinu maris rubri. Origo aut atq; genitura conchaz est haud multū ostrearum conchis differens. Has ubi genitalis anni stimulauerit hora: pandētes sese quadā obsecratione impleri roscido cōceptu tradunt: grauidas postea entis: partūq; conchaz esse margaritas: pro qualitate roris accepti. Si purus influxerit: candorē cōspici. Si uero turbidus: foetū fordescere. Eundē pallere cōelo minante cōceptū. Ex eo qppe cōstare: cōelq; eis maiore sociatē esse q; maris: inde nubilū trahit colorem: aut pro claritate matutina serenū. Si tēpestiue latens: grādescere & partus Si fulgure: cōprimi cōchas: ac pro ieiunio modo minui. Si uero & tonuerit: pauidas ac repente cōpressas: quaz uocat phlyemata: efficere speciem: uerum inani inflatam sine corpore. Hos esse conchaz abortus. Sani quidē partus multiplici cōstat cute: nō iproptie callū ut existimari corporis possit. Itaq; ut purgātur a peritis. Mitor ipso tātūm eas cōelo gaudere: sole rubescere: candoremq; perdere ut corpus humanum. Quare præcipuum custodiunt pelago altius mersa: q; ut penetrent radii. Flauescunt tamē & illaz senectaz: rugisq; torpescunt: nec nisi in iuuenta cōstat ille: qui quærit uigor. Crassescunt etiam in senectā: conchisq; adhærescunt: nec nisi auelli queūt: nisi lima. Quibz una tantū est facies: & ab ea rotunditas: aueris planicies: ob id tympana nominā. Cohærentes uidemus in conchis hac dote unguenta circūferentibus. Cætero in aqua mollis unio exemptus protinus durecit. Concha ipsa cū manū uidet: cōprimit sese: operitq; opes suas genera ppter illas se peti: manūq; si præueniat acie sua ab scindit: nulla iustiore poena: & alitis munita supplicis. Quippe iter scopulos pars maior inuenit: sed in alto quoq; comitant marinis canibus. Nec tñ aures sceminae arcentur. Quidam tradūt sicut apibus: ita cōchaz examini: in singulas magnitudine & uetustate præcipuas esse ueluti duces: mitaz ad cauendū solertiaz. Has urinantū cura peti. Illis captis facile cæteras palātes retibus includi. Multo deinde obrutas sale in uasis siccilibz erosa carne oī nucleos quosdam corpore: hoc est uniones decidere in ima. Vsu atteri non dubiū est: colorēq; indiligentia mutari. Dos oīs

in cādore: magnitudie: orbe: læuore: pōdere haud p̄mptis rebus in tm̄: ut nulli duo rep̄ant findi
 sc̄reti. Vnde nomē unionū romanæ. s̄iposuerē deficiā. Nā apud gr̄acos nō est: nec apud barba-
 ros inuētores eius aliud: q̄ margaritæ. Et in candore ip̄so magna differētia. Clarior in rubro ma-
 ri reperitus. Indicus speculariū lapidū squamas ass̄imilat: alias magnitudine pr̄cellēs. Sūma laus
 coloris est exaluminatos uocari: & procerioribus sua gratia est. Elenchos appellant: fastigiata lō-
 gitudo. Alabastro: figura in pleniore orbe desinentes. Hos digitis suspēdere: & binos: ac ternos
 auribus. Fœminæ gloriā est. Subeunt luxuriæ eius noīa: & tedia exlita p̄ditiōne portatus. Sig-
 dem cū id fecere crotalia appellant: ceu sono quoq; gaudeāt: & collisū ip̄so margaritæ. Affec-
 tū iā & pauperes lictorē fœminæ in publico unionem esse dīctantes. Quin & pedibus: nec crepi-
 dæ tantū obstragulis: sed totis focculis addūt. Neg. n. gestare iam margaritas: nisi calcent: ac p̄-
 uniones etiam ambulēt: satis est: in n̄o mari reperiri solebant: Crebrius circa bosphorum thrā-
 cium: ruffi ac parui in cōchis: quas myas appellant. At in carnania: q̄ uocatur pinna gignit. Quo
 apparet non uno conchæ genere nasci. Nā & luba tradit arabicis conchā esse similem pēchini in
 sc̄to: hirsutam echinoz modo. Ip̄sum unionem in carne ip̄sa esse grandini similem. Cōchæ non
 tales ad nos afferūtur. Nec in acarnania ante laudati reperiunt: enormes & feri: colorique mar-
 morei. Meliores circa actiū: sed & i parui. Et in mauritanix maritimis. Alexander Polyhistor:
 Sudines fenescere eos putant: coloremq; expirare. Eoz corpus solidū esse manifestū est: q̄ nullo
 lapsu frangūtur. Non autē semper in media carne reperiuntur: sed aliis atq; aliis. locis. Vidimus
 q̄ iam extremis ēt marginibus uelut e concha exeūtes. Et in quibusdā quaternos: quinosq; Pon-
 dus ad hoc æui semiciæ pauci singulis scrupulis exceslere. In britannia puos atque decolores na-
 sci certū est. Quoniā Diuus Iulius thoraçē quē Veneri genetrici in tēplo eius dicauit: ex britan-
 nicis margaritis factū uoluerit intelligi. Lollia Paulinam: quæ fuit Caii principis matrona: nec fe-
 rio quidē: aut solēni ceremoniæ aliquo apparatus: sed mediocriū ēt sp̄saliū cœna: uidi smar-
 dis margaritisque op̄atā: alterno textu fulgētibus toto capite crinibus spiris: auribus: collo mo-
 nilibus: digitisque. Quæ sūma quadringenties s̄sertiū colligebat. Ip̄am confestim paratā nūc
 pationē tabulis p̄bare. Nec dona p̄digi principis fuerant: sed auitæ opes p̄uinciæ scilicet spo-
 lis partæ. Hic est rapinæ exitus. Hoc fuit quare. M. Lollius infamatus regū muneribus in toto
 oriente interdicta amicitia a Caio Cæsare augusti filio uenenū biberet: ut neptis eius quadringē-
 ties s̄sertium op̄erta sp̄ctaret ad lucernas. Cōputet nūc aliquis ex alia parte: quantum Curius:
 aut Fabritius in triumphis tulerint: & imaginez eoz: fercula: & ex altera parte Lolliam unam im-
 perii mulierculā accubantiē: non illos curui detractos: q̄ i hoc uicisse malit? Nec hæc summa lu-
 xuriæ exēpla sunt. Duo fuere maximi uniones per oē æuum. Vtrunque possedit Cleopatra ægy-
 pti reginæ: nouissima p̄ manus oriētis regū sibi traditos. Hæc: cū exquisitis quotidianis
 saginarez epulis: superbo simul: ac p̄caci fastu: ut regina meretrix lauitiam eius oēm apparatūq;
 detractans: quærente eo qd̄ astrui magnificentiæ possit: respondit. Vna se cœna centies s̄sertiū
 absumpturam. Cupiebat discere Antonius: sed fieri posse non arbitrabatur. Ergo sponsonibus
 factis: postero die quo iudicium agebatur: magnificam alias cœnam ne dies periret: sed quoti-
 dianam Antonio apposuit irridenti: computationemque expositulanti. At illa corollarium id
 esse consumpturamque se ea in cœna taxationem confirmans: solamque se centies s̄sertium
 coenaturam. Inferri mensam secundam iussit. Ex precepto ministri unum tantum uas ante eam
 posuere aceti: cuius asperitas uisque in tabernā margaritas resoluit. Gerebatque auribus tum ma-
 xime singulare illud & uere unicum naturæ opus. Itaque sp̄stante Antonio quidnam esset
 actura detractum alterum misit: ac liquefactum absorbit. Iniecit alteri manum. L. Plancus
 iudex sponsonis eius: eum quoque paranti simili modo absumere. Viditque Antonium pro-
 nunciāuit homine irato. Comitetur fama unionis eius parem facta illa tantæ quæstionis uicti-
 cæ regina diffectū: ut eēt in utrisque Veneris auribus romæ in pantheo dimidia eoz cœna. Non
 ferent tamen hanc palmam: spoliabunturque etiā luxuriæ gloriā. Prior id fecerat romæ in unio-
 nibus magnæ taxatiōis Clodius tragoedi Aesopi filius relictus ab eo in amplis opibus hæres: ne
 triūphatu suo nimis superbiat Antonius pene histriioni cōparatus. Et qdē nulla sp̄sione ad hoc
 p̄ductus: quo id magis regiū erat: sed ut experiret in gloria palati quid saperet margaritæ: atque
 ut mire placuere: ne solus hoc sciret: singulos uniones conuiuii ad sorbendum dedit. Romæ in
 p̄misum ac frequenter usum uenisse: Alexandria in ditione redacta. Primum autem coepisse
 circa syllana tempora minutas & uiles fenestella tradit manifestū errore: cum Elius Stilo iugur-
 thino bello unionum nomen impositum maxime grandibus margaritis prodāt. Et hoc tamen

uel licitato
rem

uī māibus

uel capta

æternæ prope possessionis est: sequitur hæredem. In mâcipatum uenit: ut prædiū aliquid. Conchyliæ & purpuræ omnis ora atterit: quibus eadem mater luxuria paria pene etiam margaritis præcia fecit.

De natura purpuræ & muricis.

CA. XXXVI.

Purpuræ uiuunt annis plurimum septenis. Latent sicut murices circa canis ortū tricenis diebus. Cōgregant uerno tempore: mutuocq; attritu lētorē cuiusdā caræ saluati. Similī mō & murices. Sed purpuræ florē illūtingēdis expetitū uentibus i mediis hñt faucibus. Liquoris hic ē minimi i cādida uena. Vñ p̄ciosus ille bibi nigrātis rosæ colore subluces. Reliquū corpus sterile. Viuas capere cōtēdūt: quā cū uita sua succū illū euomunt. Et maioribus qd purpuris detracta cōcha austerū: minores cū trapedis frangūt. Ita demū rorē eū excipientes tyriti. Præcipuus hic alia: In menige africa: & getulo littore oceanū in laconica ueropæ. Hinc falcēs fescuresq; romanæ uia faciūt. Idē p̄ maiestate in pueritia est. Distinguit ab eque curiā. Diis aduocat placidū: oēm q; uestē illuminat. In triphali miscet auro. Quapp excusata & purpuræ sit infania. Sed uñ cōchylis præcia: Quis uirus graue i fūco: color austerus i glauco: & irascētī silis mari. Lingua purpuræ lōgitudinē digitalis: quæ pascit perforatō reliq; cōchylia: tāta duricia aculeo est. Aqua dulci enecat: & sicubi flammī immergunt: aliogñ capræ diebus qn quagenis uiuunt salua sua. Conchæ oēs celerime crescūt p̄cipue purpuræ. Anno magnitudinē splēt. Quod si hædenus trāscurat expositio: fraudatā se pinus luxuria credat. Nos idiligētiæ dānet. Quāobre p̄sequimur ēt officinas: ut tāq; iuictu frugū noscīt rō. Sic oēs q; istis gaudēt p̄mio uitæ suæ calett. Cōchæz ad purpuras & cōchylia eadē qd ēt materia: sed distat temperamentū. Duo sunt gñā. Buccinū minor cōcha ad similitudinē eius buccinū: quo sonus editur. Vñ & causa nomini rotūdinate oris in margine incisā. Alteræ purpura uocat calliculatī pcurritē rostro: & calliculū latere itrorus tabulato q; p̄ferat lingua. Præterea clauatū ē ad turbinē usq; aculei i orbe septenis fereq; nō sūt buccino: sed utriusq; orbes totidē quot hñt ānos. Buccinū nō nisi petris adhæret: circūq; scopolus legitur.

uel succo

uel canicu
latum

uel cuniculū

Quot sunt genera.

CA. XXXVII.

Purpuræ noīe alio pelagiæ uocant. Eay gñā plura: pabulo & solo discreta. Lutēle putrillos: & algēle enutritū alga uilisimū. Vtrūq; melio tenēte i teneis maris ora collectū. Hoc quoq; tñ etiāū leuius atq; dilutius. Calculosæ appellat a calculo maris misapto cōchylis: & lōge optio purpuris. Dialutēle. i. uario soli gñe pascit. Capitiū autē purpuræ paulis rarissq; cōchis textu ueluti nassus in alto iactis. Inest is ea classis mordacelq; cōchæ: quales uidemus: has semineces: sed redditas mari auido hiatu reuultis: ceteris: ppetit eas purpuræ: porrectissq; liguis i seclāt. At illæ aculeio extimulatæ claudūt sese: p̄mūtq; mordētia: ita pēdētes auiditate sua purpuræ tollunt.

Quo capiūt tempore. CA. XXXVIII.

Apt eas post canis ortū aut ante uernū tēpus uilisimū: quoniam cū foetificauere fluxos habet succos. Sed id tingentū officinæ ignorant: cū summa uertat in eo. Eximī postea uenat: quā diximus. Cui addi salē necessariū: sextarios ferme in libras cētenas. Macerari triduo iustū. Quippe maior uis tāto q̄to recētor. Feruere in plūbo: singulisq; aq; amphoris cētenas atq; qnq; genas medicamīs libras æq; triac modico uapore torrerit: & lōginquæ fornacis cuniculo. Ita de spūmaris subinde carnibusq; hæsisse uenis necesse est: deo ferme die liq̄tis cortina uellus elutriatū mergit in expimētū. Et donec sp̄ei cassinat uris liquor. Rubens color nigratē deterior. Quinīs lana potat horis. Rurūq; mergit cassinata: dōc oēm exhibat sanie. Buccinū p se dānat: qm̄ fūcū remittit. Pelagio admodū alligat: nimisq; etus nigritiaz dat austeritatem illam nitorēq; qui queritur cocci. Ita permixtis uiribus: alterum altero excitatur: at frangitur. Summa medicaminum in libras. Vellerum buccino ducentæ. Pelagio. cxi. Ita fit amethyli color eximius ille. At tyritus pelagio primū satiat: imatura uiriditq; cortia: mox p̄mūtat in buccino. Laus ei sumā i colorē sanguis cōcreti nigricis aspectu idēq; suspectu resulget. Vñ & Hōero purpureus dicīt sanguis.

uel liquata

Romæ qñ usus purpuræ. CA. XXXIX.

Purpuræ usū Rōæ semp fuisse uideo. Sed Rōulo in trabea. Nā toga p̄textā & latiore clauo Tullī Hostiliū e regibus primū usū: hetruscis de uictis satis cōstat. Nepos Cornelius: q; Diui Aug. p̄cipatu obiit. Me ingt iuene uiolacea purpura uigebat: cuiuslibra dēartīs cētū uenibat: nec mīto post rubra taretia. Huic succēssit dibapha tyria: q; in libras denariis mille non poterat emi. Hac Lentulus Spinter ædilis curulis primus in p̄textā usū improbatur. Qua purpura quis nō tā inquit trichinaria facit? Spinter ædilis fuit urbis cōditæ anno. dcc. Cicerōe cons. Dibapha tunc dicebatur: quæ bis tinctā esset: ueluti magnifico spēdio. Qualiter nūc oēs pene cōmodiores purpuræ tignēt. In cōchylia uetē cætera eadem sine

buccio: pterq; ius tparatur. Acq; p idiuiso hūani potus ex cremō: dimidia & medicamīa addūt. Sic 'gignit' laudatus ille pallor saturitate fraudata: tantop; dilucidior q̄to magis uellera eferunt. CA. XXXX.

De precio earum.

Precia medicamēto sūt qdē p fertilitate littoz; uiliora. Nō tñ usq; pelagias libras qnq; genas nūmos excedere: & buccini cētēos sciat; q̄ ista mercant' imēso. Sed alia sunt: nec habēt finē uitia. luuatq; ludere ipēdio: & lusus geminare miscēdo itez;: & ipsa adule rare adulteria natura: sicut testudines tingere: argentū auro cōfundere: ut. electra fiant: addere iis aera: ut corithia.

De tingēdo amethystino & cocco byssino.

CA. XXXXI.

Non est satis abstulisse gēmae nomē. amethystū rursū absolutū inebriat' tyrio: ut sit ex utroq; nomē iprobū: tyriamethystus: simūq; luxuria duplex. Et cū cōfecit cōchy lia: trāsire melius i tyriū putāt. Pœnitētia hoc primū debet iuēisse artificē mutātē qd dānabat. Inde rō ē nata. Votū quoq; factū ē uitio portētoſis īgeniis: & gemia demon strata uia luxuriā: ut color alius operiret' alio. Suauior ita fieri leuiorq; dictus. Quin & terrena miscet: coccoq; tictū tyrio tigare: ut fieret his byssinū. Coccū gallatiae rubēs gramē: ut dicemus in terrestribus: aut circa emeritā lūstaniae i maxia laude ē. Vez; ut simul pagan' nobilita pigmē ta anniculo gramī lāguidus succus. Idem a q̄drimo euanidus. Ita nec recētī uires: neq; senescētī. Abūdē tractata est ratio: qua se uiroz; iuxta formariūq; formā credit amplissimam fieri.

De pinna & pinnotere: & aquatilium sensu.

CA. XXXXII.

Onchaz; gñis & pīna ē. Nascit' i limosis subrecta sp̄: nec unq; sine comite: quē pinote rē uocat: alii pīnophylacē id ē salla partia. Aliubi cancer: dapis affectator. Pādīt se pī na lumibus orbū corpus itus minutis piscibus p̄bēs. Assulat' alii prius: & ubi licētia audacia creuit: ip̄lēt eā. Hoc tēpus speculatus idē morsu leui significat. Illa ore cōpresso q̄qd i elusit: exaia: p̄tēq; socio tribuit. Quo magis miror quosdā existimasse aq̄tilibus nullū inesse sen sum. Nouit torpedo uim suā ip̄a nō torpēs: merſaq; i limo se occultat: pisces: q; securi natantes ob torpuere corripēs. Huius iecori teneritas nulla p̄fert. Nec minor solertia ranā: q̄ i mari piscatiz uocat: eminētia sub oculis cornicula turbato limo exerit: assulantes pisculos pertrahens: donec tam prope accēdat: ut assiliat. Simili modo squatina: & rhōbus additi pinnas exertas mouet specie uermiculoz;. Itemq; quā uocatur raia. Nam pāstinaca latrocinator ex occulto transeuntes radio: quod telum est ei fingens. Argumēta solertiae huius: quod tardissimi pisciū hī mugilē uelocissimū omnium habentes in uentre reperiuntur.

De scolopendris: uulpibus: & glanis:

CA. XLIII.

Scolopēdrae terrestribus similes: q̄s cētipedes uocat: hamo deuorato oīa iterranea euo mūt: donec hamū egerāt: deide reſorbēt. At uulpes marināe fili i piculo glutinū ampli us usq; a d īfirma linea: q̄ facile p̄odāt. Glaius: Et q̄ glāis uocat' auersus mordet ha mos: nec deuorat: sed esca spoliata grassat'.

De arietē piscē.

CA. XLIII.

Ries ut latro: Et nunc grādiōz; nauū i salo stātiū occultatus umbra: si quē nandi ui luptas inuitet: expectat. Nūc elato extra aquam capite: piscantium cymbas speculat' occultusq; a dnatans mergit.

De his q̄ tertiā naturā hnt nō aīaliū: neq; fruticū: & de urticis: & spōgiis: CA. XLV.

Quidē & iis sensū fesse arbitror: q; nec aīaliū: neq; fruticū: sed tertiā ex utroz; naturā hnt: urticis dico & spōgiis. Vrticā noctū uagant: noctūq; mutant: carnosa frōdis lis natura ut carne uescant: Vix pruritu mordax: eadēq; q̄ terrestis urtica. Cōtrahit ergo se q̄ maxie rigēs: ac p̄natate pisciculo frōdē suā spargit: cōplectēsq; deuorat. Alias mercēti filis: & iactari de passa fluctu algā uice: cōtractos pisces: attritusq; petrae scalpēs pruritū inuadit. Eadē noctū pectines: & echinos p̄ggit. Dū admoueri sibi manū sentit: colorē mutat: & cōtrahit. Tacta uredinē mittit: paulūq; si fuerit iterualli: abscedit. Ora ei in radices eē tradunt. Excremēta p̄ sūma tenui fistula reddi. Spōgiāz; tria gñā accipimus: spissum: ac p̄duz;: & aspe. Tragos id uocat'. Minus spissū & mollius māz. Tēue dēsumq; ex quo pēicilli: achilleū. Nascūt oēs i petris: Alunt cōchis: pisces: limo. Intellectū iē iis appetit: ubi auulsor' senserit: cōtracta mul to difficilius abstrahunt. Hoc idē fluctu pulsante faciūt. Viuere esca māifesto cōchāz; minutā i iis reptāz; oñdūt. Circa toronē uescit illis auulsas ēē aiūt: & ex relictis radicibus recreſcere. In petris cruoris quoz; ihaeret color: affricis pēlpa: q̄ gñant i s̄rtibus: maxie fiūt manā. Sed mollis.

simæ circa lyciâ. In profundo at nec uetoso: molliores. In hellepôro aspræ. Et de sæ circa malea. Putrescunt i apricis locis: nō opriæ i gurginibus: uiuentibus: iteq; madetibus nigricas color. Adhærent: nec parte nec totæ. Interfunt. n. fistulæ qdâ inanes: quaternæ fere: aut quinæ: q̃s pasci existimatur. Sūt & aliæ: sed supnæ concretæ. Et subesse membrana quedam radicibus earum intelligit. Viuere constat longo tpe. Pessimum oium genus earum est: quæ aplysiæ uocantur: quia elui nō possunt: in quibus maxime sunt fistulæ: & reliqua densitas spissâ.

De caniculis marinis.

CA. XLVI.

Canniculæ: maxia multitudo circa eas urinates graui piculo infestat. Ipsi ferūt & nu-
ber quādā crassefecit sup capita aialiu planorū pisciu similē præmentē eos: arcenteq; a
reciprocado: & ob id stilos pacutos lineis annexos habere sese: quia nisi perfossæ. Ita
nō recedat: caliginis & paucoris (ut arbitror) ope. Nubē. n. & nebulâ cuius noie id malū appellat:
inter aialia illa haud ultra cōperit quiscumq;. At cū caniculis atrox dimicatio. Lingua & calces:
omnemque candorem corporum appetunt. Salus una in aduersas eundē cultroq; terrēdi. Paut
.n. hominē æque ac terret. Et fors æqua i gurgite. Vt ad summa aquæ uentū est: ibi piculū æcepit
Adēpta rōne cōtra eundē: dū conef emergere. Et salus oīs i fortis. Funē illi religatū ad hūeris eius
trahūt. Hūc dimicās ut sit piculū signū: leua quatit. Dextera apprehenso stilo in pugna est. Modi-
cus alias tractus. Vt ppe carinam uentū est: nisi pceleri ui repente rapiant: absumi speclāt. Ac se-
pe iam subducti e manibus auferuntur: si nō trahentiū ope conglobato corpe in pilæ modū ipsi
se adiuuere. Protendunt quidē tridētes illi. Sed mōstri solertia est nauig: ū subēditi atq; ita e-
tuto plani dī. Oīs ergo cura ad speculādū hoc malū infumitur. Cernissima est securitas uisidē pla-
nos pisces: quia nunq; sunt ubi maleficæ bestiæ. Qua de causa urinates sacros appellat eos.

De aiantibus q̃ nīlicea testa: & quæ sine uillo icludunt: & reliqs fordids aialibus. CA. XLVII.

Illicea testa iclusis fatēdū est nullū eē sensum: ut ostres. Multis eadē natura: quæ fru-
strat: ut olothuris: pulmonibus: stellis. Adeoq; nihil nō gignit in mari: ut caupo. Nā ē
æstiu aialia pncipi molesta saltu: aut quæ capillus maxime celat: existant: & circū glo-
bata efce sæpe extrahunt. Quæ causa fomni pisciū i mari noctibus infestare existi-
matur. Quibusdam uero ipsis in nascuntur: quo in numero chalcis accipitur.

De uenenatis marinis.

CA. XLVIII.

Ec uenena cessant dira: ut in leporeq; in indico mari ē tactu pestilēs: uomitū dis-
solutionēq; stomachi p̃tinus creat. In nro ossa in formis: colore tm̃ lepori similis. In
dis & magnitudine & pilo duriore. Tantū uiuus ibi capif. Aeq; pestifex: aial araneus
spinæ idoro aculeo noxius. Sed nullū usq; execrabilis q̃ radius sup caudā emines trigonis: quā
nti pastia cā appellat. Quin cōchiliū magnitudie arbores ifixus radici necat. Arma ut telū pforat
& ferri & ueneni malo.

De morbis piscium.

CA. XLIX.

Orbos uniuersa genera pisciū & cætera aialia ē fera nō accipimus sentit. Vg; agro
tare singulos mani festū facit aliquorū macies: cū i eodē gñe ppingues alii capiant.

De generatione eorum mira.

CA. L.

Vo nā mō generēt: desideriu & admiratio hominū differri nō patit. Pisces attritu utrū
um coeūt: tāta celeritate ut uisum fallāt. Delphini & reliq; cete sili mō: & paulo diuti-
us. Fœmina piscis coitus tpe marē sequit: uentrē eius rostro pulsans. Sub partu mares
fœminā: limiliter oua uescētis eaz. Nec satis est gñatiōi per se coitus: nisi editis ouis
in et se uersando mares: & fœminæ uitale asperferint ui. us. Nō oībus id cōtingit ouis in tanta
multitudine: alioquin replent maria & stagna: cū singuli uteri innumerabilia cōcipiant.

Item de generatione: & q̃ pisces oua pariant.

CA. LI.

Iscium oua i mari cresunt: quādā summa celeritate ut murenaz. Quādā paulo tar-
dius: Plani pisciū: quibus cauda nō obest aculeiq; ut testudines: & raie: in coitu supue-
niūt. Polypi crine uno fœminæ naribus adnexo. Sæpiæ & loligines linguas cōponētes
inter se brachia: & in cōtrariū nantes: & pariūt ore. Sed polypi in terrā uerso capite coeūt. Reliq;
mollium tergis: ut canes. Item locustæ & squillæ. Cætri ore. Ranz supueniunt: prioribus pedibus
alas fœminæ mare apprehendentes: posterioribus clunus. Pariūt minimas carnes nigras: quas gy-
rinos uocant: oculis tm̃ & cauda insignes: mox pedes figurant: cauda findente se in posteriores.
Mirūq; si mēstri uita resoluunt in simū nullo cernēte: & rursus uernis aq; rēscunt: q̃ fūere na-
tæ: per se occultæ rōne cū oībus annis id euēiat. Et mytuli & pestines sponte naturæ in harenō

sis pueniūt. Quæ durioris testæ sunt: ut murices purpuræ: saluatio lētoze. Sicut arescente hūore cullices: atq; spuma maris incalescente cū admixtus est imber. Quæ uero siliceo regmine operiunt: ut ostrea potrescente limo: aut spuma circa nauigia diutius stante: defixio: scq; palos: & lignū maxie. Nuper cōpētū i ostreæ: hūore iis foetificū lactis mō effluere. Anguilla atterit se sco pulsi: ea strigmēta uiuēscūt. Nec alia est eaz procreatio. Piscium diuersa gēna nō coeūt: pter squatinā: & raia ex gbus nascitur prior pte raia similis: & nomē ex utroq; cōpositū apud græcos trahit. Quæ ad tpe anni gignūt: & i hūore ut in terra. Vere pectines: limaces: hirudines eodē tpe euā nascunt. Piscū aut: lupus & trichias bis āno parit: & laxatiles oēs. Mulli tertur: chalcis: cyprinus: sexies. Scorpiones bis: ac largi uere & autūno. Ex plāis squatina sola autūno & occasu uergiliæ. Plurimi pisciū tribus mēribus: aprilis: maio: iunio: Salpæ autūno: spari: torpedo: squali circa ægno. Stiū. Molles uere. Sapia oibus mēnibus. Oua eius glutino attramēti ad speciem uiaz coharētia: masculus psequit afflatu: alias sterile scūt. Polypi hyeme coeunt. Pariūt uere oua tortili vibrata Pāpino: tāta foecūditate: ut multitudine ouoz occisi nō recipiāt cauō capitis: quæ pgnātes tulerē. Ea excludūt quinquagesimo die: e gbus multa ppter numez interdicunt. Locusta: & reliq; tenuioris crustæ ponunt oua supra oua: atq; ita incubāt. Polypus foemina mō in ouis sedet: mō cauernā cacellato brachijs i plexu claudit. Sapia i terreno parit: inter harū dines: aut sicubi ena ta alga. Excludit quīntodecimo die. Loligines i alto cōserta oua edunt ut sapiæ. Purpuræ: mureces: eius deniq; generis uere pariūt. Echini oua pēlūniū hnt hyeme. Et coelæ: hyberno tpe na scunt. Torpedo octogenos foetus hns inuenit: eaz q; itra se parit oua præmollia i aliū locū uterī trāsferēs: atq; ibi excludēs. Simili mō oia q; carthilaginea appellauimus: ita fit ut sola pisciū & aīal pariāt: & oua cōcipiāt. Sylurus mas solus oīum edita custodit oua: sepe & quinquagenis diebus ne absumant ab alijs. Cæteræ foeminae in triduo excludunt: si mas attigit. Acus siue belone unus piscium dehiscēte pp multitudinē utero parit. A partu callefcit uulnus: quod & in cæcis serpentibus tradūt. Mus marinus in terras scrobe effossa parit oua: & rursus obruit terra. Trice simo die resossa aperit: foetumq; in aquam ducit.

De uuluis piscium.

CA. LII.

Rhythini & chanae uuluas habere traduntur. Qui trochos appellant a græcis ipse se inire. Aquatiliū omnium foetus inter initia uisū carent.

De longissima uita piscium.

CA. LIII.

Eui piscium memorandū nuper exemplum accepimus. Pausylipum uilla est campinæ: haud procul neapolī. In ea in Cæsaris piscinā a Pollione Vedio coniectum piscē sexagesimum post annum expirasse scribit Anneus Seneca. Duobus alijs æqualibus eius ex eodem genere etiam tunc uiuentibus. Quæ mentio piscinarum admonet: ut paulo plura dicamus hac de re: priusq; digrediamur ab aquatilibus.

De uiuariis ostreaz: & quis ea primus inuenierit.

CA. LIII.

Streaz uiuaria primus oīum Sergius Orata iuenit i baiā: & tate. L. Crassi oratoris aī mariscū bellū: nec gulæ cā: sed auaritiæ: magna uestigalia tali ex ingenio suo picipiens. Ut q; primus pēiles iuenit balineas: ita māgonizatas uillas subīde uedēdo. Is primus optimū sapore ostreis lucrinis adiudicauit: qñ eadē aquatilia genera aliubi atq; aliubi meliora. Sicut lupi pices in tyberi amne inter duos pōtes: rhōbus: rauēnæ: murena in ficilia: elops rhodi: & alia gēna sistrine culinaz cēsurā pagat. Nōdū britānica seruiebat littora: cū Orata lucrina nōdū litabar: postea uisum tāi in extrema italia petere brūdusiu ostreas: ac uelitis. Sed inter duos spos res nup excogitatū famē lōgæ aduectiōis a brūdusio cōpāscere in lucrino. Eadē ætate prior Lidi nius Murena reliquoq; pisciū uiuaria iuenit. Cuius deinde exēplū nobilitas secuta ē. Philippus Hortēsius Lucullus exciso ēt monte iuxta neapolī maiore ipēdio q; uillā ædificauerat: euripū: & maria admisit. Quæ & cū magnus Pō. Xerxē togatū eū appellabat. Quadraginta milibz ipso pisciæ a defūcto illo uenire pices.

Quis primus murenaz uiuaria fecerit.

CA. LV.

Vrenaz uiuariū priuatim excogitauit. C. Hirrus ætē alios: qui coenis triūphalibus Cæsaris dictatoris sex milia numero murenarum mutuo appendit. Nam permutare quidem precio noluit: alia uerē merce. Huius uillam iter q; modicū. xl. milibus piscinaz uendiderunt. Inuasit deinde singulorum piscium amor. A pud baulos i parte baiana piscinam habuit Hortensius orator. Murenā adeo dilexit: ut exanimatam flecte credatur. In eadem uilla Antonia Drusi murenæ: quam diligebat iaures addidit: Cuius propter famam nōnulli baulos uidere cōcupuerunt.

uel scorpa
naz

al' Cartius

De coclearum uisariis: & quis primus instituit.

CA. LVI.

Cocleaz uisaria instituit Fuluius Hirpinus in tarquinensi pauloante ciuile bellū: qđ cū Pompeio magno actū est: distinctis quidē generibus eaz: separatim ut essent: albae quāz in ratino agro nascunt. Separatim illyricae: qbus magnitudo p̄cipua. Africanāz: quibus s̄occonditas. Solitanāz qbus nobilitas. Quin & s̄aginā eaz commentatus est: sapa & ferre: aliisq; generibus. Vt cocleaz quoq; altilles ganeam impleant. Cuius artis gloria in eā magnitudinē perducta sit: ut octoginta quadrantes caperent singulae calices auctor est. M. Varro.

De piscibus terrenis.

CA. LVII.

Piscium genera etiānum a Theophrasto mira produnt circa babylonis rigua decedēti bus fluuiis in cauernas aquas hebetes remanere. Quosdam inde exire ad pabula pen nulis gradiētes crebro caudā motu: cōtraq; uenātis refugere in suas cauernas: & iis obuersos stare. Capita eoz esse ranā marinā similia: reliquas partes gobiōz: Branchias ut cāte ris piscibus. Circa heracleam & toronē & lycū amnē esse multifaria. In ponto unum genus esse: quod extremas fluminū aquas sēdes: cauernasq; sibi faciat in terra: atq; in iis uiuat. Et reciprocis annibz siccato littore. Effodi ergo: motu demū corpōz uiuere eos approbant. Circa heracleā eandē eodēq; lyco amne decedente ouis relictis in limo generari pisces: qui ad pabula petenda palpitent exiguis branchiis. Quod fieri non indigo hūioris: propter quod & āguillas diutius ui uere exēptas aquis. Oua autē in sicco maturari: ut testudinum. Eadem in ponti regione apprehē di in glacie piscium quosdam maxime gobiōnes non nisi patinarum calore uitalem motū faten tes. In iis quidē tametsi mirabilis: est aliqua ratio. Idem tradit spaphalagonia effodi pisces gratissi mos cibus terrenos alios scrobibus. In iis locis ubi nullae restant aquae. Miraturq; & ipse gigni sine coitu. Humoris quidē usm aliquā inesse quam puteis arbitratur: cū nonnulli reperiuntur pi sces. Quicquid est hoc certe minus admirabile talpaz facit uita subterranei animalis: nisi forte uermium terrenorum: & his piscibus natura est.

De muribus nili.

CA. LVIII.

Erum oibus iis fidem nili inundatio affert oīa excedentem miracula. Quippe detur gente eo musculi reperiuntur incohato opere genitilis aquae terraq; iam parte corpo ris uiuentes: nouissima effigie etiānum terrena.

De anthia-pisce: & quomodo capiatur.

CA. LIX.

Ec de anthia pisce fisci cōuenit. Itaq; plerōq; aduero credidisse apud chelidontias i. sulas: quas diximus asiā scopulos ante tauri promontoriū sitas. Ibi frequēs hic piscis: & celeriter capitur uno genere: paruo nauigio & concolori ueste: eademq; ora per ali quot dies continuos piscator enauigat certo spatio: escamq; proticit. Quicquid ex eo mutes: su specta fraus praedā est. Caue s̄q; qđ timuit: cū id s̄ape factū ē: unus aliquando cōsuetudine inuita tus anthias escam appetit. Notatur hic intentione diligenti: ut auctor spei: cōciliatorq; capture. Neq; n. est difficile cū per aliquot dies solus accedere audeat: tandē & aliquos inuenit: paulatim comitator. Postremo greges adducit innumeros: iam uetustissimis quibusq; assuetis piscatorem agnoscere: & cibū e manu capere. Tū ille paulum ultra digitos in esca iaculatus hamum singulos inuolat uerius q̄ capit ab umbra nauis breui conatu abscedens: ita ne cāteri sentiant alio intus ex cipiēte cētonibus raptū: ne palpitatio ulla aut sonus cāteros abigat. Cōciliatorē nosse ad hoc p. dest: ne capiat. Parcit piscator fugituro in reliquū gregē. Ferunt discordē sotiū duci sotiū iūdiarū pulchre noto coepisse malefica uolūitate. Agnitū i macello a soto cuius iniuria erat: & dati dāni formula ex edicto cōdēnatū. Addit Mutianus aestimata lite decē libris. Idē anthia cum unū ha mo teneri uiderit: spinis q̄s i dorso serratas hñt lineā seccare traduntur: eo qui tenetur extendē. te: ut praecidi possit. At inter sargos: ipse qui tenetur: ad scopulos lineam terit.

De stellis marinis.

CA. LX.

Ræter hac claros spia auctores utdeco mirari stellā i mari. Ea figura est pua admodū caro itus: extra durior callo. Huic tā igneū feruorē ē tradit: ut oīa i mari praeda adu rat. Oēm cibū statī pagat. Quibz sit hoc cognitū expimētis: haud facile dixerī. Mlro mirabilis dixerī id cuius expiēdi quotidiē occasio ē. De dactylis eorūq; miraculis. CA. LXI.

Onchaz & gñe sūt dactyli ab humanoz unguū similitudine appellati. Iis natura in tenebris remoto lumine: alio fulgore clarere: & q̄to magis humorē habeāt. Lucere in ore madētū. Lucere i manibus: atq; ēt in solo: ac ueste decidentibus guttis: ut procul dubio pateat: succi illam naturam esse: quam miremur etiam in corpore.

Vnt & inimicitiarum atq; concordiae miracula. Mulgri & lupus mutuo odio fragrant Cōger & murena caudas inter se praeodentes. Polypū ī tātū locusta pauet: ut si iuxta uiderit: oīno moriat. Locustam conger. Rursus polypū congrī lacerant. Nigridius auctor est praeodere caudam mugili lupum: eosdemq; statis mensibus concordēs esse. Cōs autem uiuere: quibus caudae sic amputentur. At e contrario amicitiae exempla sunt: prae ter illos de quorum diximus societate. Balenae musculus quandoque praegravi superciliorum pondere obrutis eius oculis infestantia magnitudinem uada praenatans demonstrat: oculorumque uice fungitur. Hinc uolucrum naturae dicentur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER DECIMVS

EQ VITVR NATVRA AVIVM: Q VARVM GRANDIS, simi: & pene bestiag; generis strutio cameli. Africi uel aethiopici altitudinē equitis isidentis equo excedūt: celeritate uincūt. Ad hoc demū datis pēnis: ut currentē adiuuēt. Cetero nō sunt uolucres: nec a terra tollunt. Vngulae iis ceruinis similes: quibus dimicant: bisulcae cōpre, hēdēdis lapidibus utiles: quos ī fuga cōtra sequētes igerūt pedibus. Cōs: quēdā sine delectu deuorata mira natura. Sed nō minus soliditas in tanta reliq; corporis altitudine cū colla frutice occurrerint: lātere sese existimantium. Premia ex iis oua propter amplitudinem pro quibusdā habita uasis: conoſq; bellicosos: & galleas adornātes pēna. De phoenice. CA. II.

Ethiopes atq; indi discolorēs maxie: & inenarrabiles ferūt aues. Et ante omnes nobilem arabiae phoenicem. Haud scio an fabulose unum in toto orbe: nec uisum magno pere. Aquilae narratur magnitudine: auri: fulgore circa colla: cetera purpureus: caruleam roseis caudam pennis distinguētib; . Cristis faciem: caputq; plumbeo apice honestare. Primus atque diligētissimus togatorq; de eo prodidit Manilius senator ille maximis nobilis doctriſis: doctore nullo. Auctor est neminē extitisse qui uiderit uescitum. Sacrum in arabiae solo esse. Viuere annis sexcentis sexaginta. Senectentē casia: thurisq; sententia conſtruerē nidum: replet odoribus: & super emori. Ex ossibus deinde ac medullis nasci primo ceu uermiculū: inde fieri pullū. Principioq; iusta funeri priori reddere: & totū deferre nidum prope pancaiam in solis urbem: & in ara ibi deponere. Cum huius alitis uita magni conuersionem anni fieri prodit idem Manilius. Iterumque significationes tempestatum: & syderum eodem reuerti. Hoc autem circa meridiem incipere. Quo die signum arietis sol intrauerit. Et fuisse eius conuersionis annū prodente ſe. P. Licinio. Marco Cornelio conſſ. ducentissimum quintumdecimū. Cornelius Valerianus phoenicem deuolauisse in aegyptum tradit. Qu. Plautio Sex. Papinio conſſ. Allatūq; esse in urbem Claudii principis censura: anno urbis. dccc. & in comitio ppositū: Quod actis testatum est. Sed quae falsa esse nemo dubitat.

uel clāgum

u' securā

X iis quas nouimus: aquilae maximus honos maxima & uis. Sex eaz; genera. Melanae: ros a graecis dicta: eademq; ualeria minima magnitudie: uiribus p̄cipua: colof nigricas. Sola aglae ſortis ſuos alit. Ceterae (ut dicemus) fugāt. Sola sine clāgore: sine murmuratione. Conuerſat aut in mōribus. Secundi generis pygargus in oppidis māſtat & in capis albicare cauda. Tertiū morphnos: quā Hōerus & parenō uocat: alig & plancū & anataria: ſecūda magnitudie & uis: huiusq; uita circa lacus. Phoenice Apollinis dicta filia dētes ei ēē p̄didit: mutae alias carenti lingua. Eādēque aquilae: nigerrimā: p̄minētiore cauda. Conſenſit & Boethus. Inge-niū ē ei testudines raptas frāgere e ſublīmi iaciēdo: Quae ſors iterem it poetā Aeschylū: p̄dictā ſa-ris (ut ſerū) eius diei ruinam ſecura coeli fide cauentem. Item quarti generis est percopterus: ea dē moratur per lacus: uulturina ſpecie: alis minimis: reliquis magnitudine antecellens: sed imbellis: & degener: uirpote quam uerberet coruus. Eadem ieiunae ſemper auditis: & quatuor murmurationis. Sola aquilarum ex anima ferit corpora. Ceterae: cum occidere: conſidunt. Hac

facit ut quintū genus gnefion uocet: uelut uerū solūq; incorruptæ originis: media magnitudine: colore subrutilo: rarum cōspectu. Superest halietus: clarissima oculorū: acie: librās ex alto sese: ui-
 soq; in mari pīscē: preceps in eum ruens: & discussis pectore aquis: rapiens. Illa quam tertiam dixi-
 mus: circa stagna aquaricas aues appetit: mergentes se subinde: donec sopitas lassasq; rapiat: Spe-
 cūda dimicatio: aue ad per fugia littoq; tendente: maxime si cōdensa harundo sit. Aquila in de-
 iectu abigente ala: & cū appetit in lacus cadente: umbrāq; suam nanti sub aqua a litore ostēdit.
 rursum aue in diuersa: & ubi minime se credat spectantē: mergente. Hæc causa est: gregati aui-
 bus natādi: quia plures simul non infestantur: resperis pennaz hostē occēcates. Sæpe & aquila
 ipsæ non tolerantēs pondus apprehensū una mergunt. Halietus tantū implumes etiānum pul-
 los suos percutiens subinde cogit aduersos intueri solis radios: & si cōnuēre flentēq; aduertit.
 præcipitat e nido uelut adulterinū & degenerem. Illum cuius acies firma contra steterit: educat.
 Halieti suum genus non hñt: sed ex diuerso aquilaz cōitu nascunt. Id quidem quod ex iis natū
 est: in ossifragis genus habet: quibus uultures progenerant minores. Et ex iis magni qui oīno
 non generant. Quidā adiciunt genus aquilaz: quam barbatam uocant: thufci uero ossifragā: tri-
 bus primis: & qnto aquilaz generi inādisicat. Nido lapis ætites: quem aliqui dixere gagites: ad
 multa remedia utilis: nihil igne deperdens. Est aut lapis iste prægnans: intus cum quatuor alio ue-
 lut in utero sonante. Sed uis illa medica: non nisi in nido direptis. Nidificat in petris & arbori-
 bus. Pariū oua terna. Excludunt pullos binos: uisū sunt & tres aliq. Alterū expellunt: tedio nu-
 triendi. Quippe eo tēpore ipsi cibū negauit natura: picipiens: ne oīum feraz: fortis rapientur.
 Vngues quoq; eaz; suertunt diebus iis. Albescunt inedia pēnaz: ut merito ptus suos oderit. Sed
 electos ab iis cognatū genus ossifragi excipiunt: & educant cum suis. Vege adultos quoq; perfec-
 tur patens: & longe fugat: æmulos sulicet rapinaz. Et aliouinū par aquilaz: magno ad popu-
 landū tractu: ut saties: indiget. Dereminant ergo spatia: nec in proximo pđant. Rapta nō ptinus
 ferūt: sed primo deponūt: expertazq; pondus tunc demū abeūt. Opperūt nō senio nec agritudi-
 ne: sed fame: in tantū superiore accrescēte rostro: ut aduicitas aperiri nō queat. A meridiano autē
 tpe operant: & uolant. Prioribus horis diei donec impleantur hoīum conuentu fora ignauaz se-
 dent. Aquilaz pennaz mixtas reliquaz alitum pennas deuorat. Negant unq; solam hanc alitem
 fulmine exanimatam. Ideo armigeram loui consuetudo iudicauit.

Quando legionum signa esse cœperint.

CA. III.

Romanis eā legionibus C. Marius in secūdo cōsulatu suo pprē dicauit. Erat & antea
 prima cū quattuor alijs lupis: minorauris: equis: apris: quæ singulos ordies antebant.
 Paucis ante annis sola in acie portari cœperat: reliqua in castris relinquebant. Marius
 in totum ea abdicauit. Ex eo notatū nō fere apud legiōes unq; hybernātū ē i castris:
 ubi aquilaz nō sit iugū. Primo & secūdo generi nō minoz tantū quadrupedū rapina: sed et cū
 ceruis prælia. Multum puluerē uolutatū collectū insidens cornibus excutit in oculos: pēnis ora
 uerberans: donec præcipiter in rupes. Nec unus hostis illi satis est. Acrior est cum dracone pu-
 gna: multoq; magis anceps etiam si in aere. Oua hic consecratur aquilaz auditate malefica. At il-
 la ob hoc rapit ubicūq; uisum. Ille multiplici nexu alas ligat: ita se iplicas: ut simul decidat.

Mirum de aquila.

CA. V.

St percelebris apud feston urbem aquilaz gloria educatā a uirgine retulisse gratiā:
 aues primo mox deinde uenatus aggerentem. Defuncta postremo in rogiū accensū
 eius inieciisse sese: & simul conflagrasse. Quam ob causam incolaz: quod uocat hero-
 tum in eo loco fecere appellatum louis & uirginis: quoniam illi deo ales ascribitur.

De uulturibus.

CA. VI.

Vulturum præualent nigri. Nidos nemo attingit. Ideo etiam fuere qui putarent illos
 ex aduerso orbe ad uolare falso. Nidificant enim in excelsissimis rupibus. Fœtus qui
 dem sæpe cernuntur fere bini. Vmbrius aurispicum in nostro aūo peritissimus pa-
 rere tradit oua. xiii. Duo ex iis reliqua oua nidumque lustrare: mox abicere. Triduo autem ate
 ut biduo uolare eos ubi cadauera futura sunt.

De sanguale CA. VII.

Anqualem auem atq; immusulum augures romani magnæ quæstioni habent. Immu-
 sulum aliqui uulturis pullum arbitrantur esse: & sanguale ossifragā. Massurius san-
 gualem ossifragam dicit esse. Immusulum autem pullum aquilaz: priusq; albicit cau-
 da. Quidam post Mutium augurem uisos non esse: romæ confirmare. Ego (quod
 uerissimum est) in desidia rerum omnium non arbitror agnitos.

uel agrieu

De accipitribus:

uel cirno

Accipitrum genera. xvi. inuenimus. Ex iis circa claudū altero pede prosperrimi augurii nuptialibus negociis & pecuariæ rei. Triorchæ a nūero testiu: cui præcipatū in auguriis Phœnone dedit. Buteonē hūc appellant romani. Familia ēt ex eo cognominata cū prospero auspicio in ducis naui sedisset. Aefalon græci uocāt: qui solus omni tpe apparet. Cæteri hyeme abeūt. Distinctio geneg: ex auditate. Alii nō nisi ex terra rapiunt aē. Alii nō nisi cæca arbores uolitant. Alii sedentē in sublimi. Aliqui uolantē in aperto. Itaq; & columbæ nouere ex iis pericula: uisq; cōsidunt: uel subuolant: cōtra naturam eius auxiliantes sibi: in insula africa cerne i oceano. Accipitres totius massiliæ humi foetificāt: nec alibi nascunt: illis affueti gētibus. In thraciæ parte super amphipolim hoies atq; accipitres societate quadam aucupātur. Hi ex siluiis & harundinetis excitant aues. Illi superuolantes deprimunt. R. urfus captas aucupes diuidit cum iis. Traditū est missas in sublime. ibi excipere eos: & cum tēpus sit capturæ: clangore ac uolatus genere inuitare ad occasionem. Simile quidā lupi apud mæotin paludē faciunt. Nam nīspitem a piscantibus suam accipere: expanfa eoz retia lacerant. Accipitres auium nō edunt corda. Nocturnus accipiter cybindus uocatur: rarus etiā in siluis: interdū minus cernens. Bellum in terneium gerit cum aquila: coherentesq; sepeprehenduntur.

CA. IX.

De cocyce quæ a suo genere interimitur.

Cocyx ex accipitride fieri: tpe anni figurā mutat: qm̄ tunc non apparēt reliquit: nīperq; paucis diebus. ipseq; modico tpe ætatis uisus: nō cernit postea. Est autem neq; aduncis unguibus solus accipitru: nec capite similis illis: neq; alio q̄ colore: ac rictu cōlumbi potius. Quin absumitur ab accipitribus: si quādo una apparere. Sola omnium auis a suo genere iterempta. Mutat autem & uocem. Proccedit uere. Occulatur canicule optu: semperq; parit in alienis nidis: maxime palumbium maiori ex parte singula oua: quod nulla alia auis: raro bina. Causa subiiciendi pullos putatur: q̄ sciat se inuisam cunctis auibus. Nam minuta quoq; infestāt. Ita non fore tutam generi suo stirpem opinatur: nī sefellerit. Quare nullum facit nidum: aliognitrepidum animal. Educat ergo subditum adulterato foeta nixu. Ille audis ex natura præcipit cibos reliquis pulis. Itaque pinguescit: & nitidus in se nutrimentum cōuertit. Illa gaudet eius specie: miraturque sese ipsam: q̄ talem pepererit. Suos comparatione eius damnatur alienos: absumitq; etiā se inspectante patitur: donec corripit ipsam quoque iam uolandi potens. Nulla tum auis suauitate carnis comparatur illi.

CA. X.

De miluis.

Milui ex eodem accipitrum genere magnitudine differunt. Notatum in iis rapacissimā & famelicā semper alitem: nihil esculenti rapere unq; ex funerum ferculis: nec olymptiæ ex hara. Ac ne ferentium quidem manibus: nisi lugubri municipioq; immolatiū ostento. lidem uidentur artem gubernādī docuisse cauda flexibus in cœlo monstrante natura: quod opus esset in profundo. Milui & ipsi hybernīs mensibus latent: non tamen ante hirundines abeuntes. Traduntur autem & solstitiis affici podagra.

CA. XI.

Digestio auium per genera.

Olcrum prima distinctio pedibus maxime cōstat. Aut enim aduncos ungues habet: aut digitos: aut palmipedum in genere sunt: uti anseres: & aquaticæ fere aues. Aduncos ungues habentia carne tantum uescuntur ex parte magna.

CA. XII.

De inauspicatis auibus: cornice: corui: bubone.

Ornices & alio pabulo. Vtq; duritiā nucis rostro repugnantem uolantes in altū in saxa tegulae iaciunt iterum ac sæpius: donec quassatā perfringere queant. Ipsa ales est inauspicata: garrulitatis q̄busdā tñ laudata. Ab arcturi sydere ad hirundinū aduentum notat: eā in Mineræ lucis tēplisq; raro: alicubi oīno nō aspici: sicut athenis. Præterea sola hæc etiā uolantes pullos aliquādiu pascit. Inauspicatissima foetus tēpore: hoc est post solstitium. Cæteræ omnes ex eodem genere pellunt nidis pullos: ac uolare cogunt: sicut & corui: qui & ipsi non carne tantum aluntur: sed robustos quoq; foetus suos fugant longius. Itaq; paruis in uicis non plus bina cōiugia sunt. Circa cranonem quidem thessaliæ singula perpetuo. Genitores soboli loco cedunt. Diuersa in hac & supradicta alite quædam: corui ante solstitium generant. Item ægrescunt sexagenis diebus: siti maxime: antequam sici coquantur autumno. Cornix ab eo tempore corripitur morbo. Corui parit cum plurimum quinos. Ore eos parere ad coire uulgus arbitrat. Ideoq; grauidas si eiderit coruinū ouū: p̄os ptū reddere: atq; in totū diffi.

culter parere: si tecto inferant. Aristoteles negat. Nō hercule magis: q̄ in ægypto ibim. Sed illā ex osculatione: quæ sæpe cernit: quālē in colūbis esse. Corui in auspiciis soli uident intellectū hīc si gnificationū suarū. Nā cum mediæ hospites occisi sūt: oēs e pelopōneso & attica regione uolauē rūt. Pessima eoz significatio cū glutitū uocē uelut strangulati. Vncos ungues & nocturnæ aues habēt: ut noctuæ: bubo: ululæ. Oīum horū hebetes interdiu oculi. Bubo funebris & maxie abominatus publicis præcipue auspiciis. Deserta incolit: nec tantū desolata: sed dira ē: & inaccessa. Noctis mōstrū: nec cū aliquo uocali: sed gētu. Itaq; in urbibus: aut oīo in luce uisus: dirū offē tū est. Priuatozq; domibus insidentē plurimū scio non fuisse feralē. Volat nunq̄ quolibet: sed trās uersus auferē. Capitoliū cellam ipsam intrauit Sex. Papellio lītro. L. Pediano consil. ppter qd̄ no nis martiis urbs lustrata est eo anno.

De incendiaria aue.

CA. XIII.

L Nauspicata est & incendiaria auis: ppter quā sapenumē ro lustratā urbē in annalibus inuenimus: sicut. L. Crasso. C. Mario cōss. Quo anno & bubōe uiso lustrata est. Quæ sit auis ea nec reperit: nec traditur. Quidā ita interpretant incendiariā esse: q̄ cūq; apparuerit carbonem ferens ex aris uel altaribus. Alii spinturnicem eam uocāt. Sed hæc ipsa quæ esset inter aues: quī se scire diceret: non inueni.

De cliuina.

CA. XIII.

L Liuinam quoq; auem ab antiquis nominatam animaduerto ignorari. Quidam clāmatoriam dicunt. Labeo prohibitoriam. Et apud Nigidīū subis appellatur auis: quæ aquilarum oua frangat.

De auibz incognitis.

CA. XV.

S Vnt præterea cōplura genera depicta in hetrusca disciplina sæculis nō uisā: quæ nūc defecisse mirum est: cum abundant etiam quæ gula humana populatur.

De auibz nocturnis.

CA. XVI.

E Xternozq; de auguriis peritissime scripsisse illasas noie putat. Is tradit: noctuā: bubonē: picū: arbores cauantē: trigonē: cornicē a cauea de ouo exire: qm̄ pendere capitum pueris oua posteriorē partem corporum fouendam matri applicent.

De noctuis.

CA. XVII.

N Octuag; cōtra aues solers dimicatio. Maior circūdatā multitudē resupinā: pedibus repugnēt: collectaq; in arctū rostro & unguibus totā tegunt. Auxilia accipiter collegio quodā naturæ: bellūq; partit. Noctuas sexagenis diebus hyemis cubare: & nouē uoces habere tradit Nigidius.

De pico martio.

CA. XVIII.

S Vnt & paruæ aues uncōz unguis: ut picus martius: cognomine insignes & i auspiciis magnæ. Quo in genere arboz cavatores scādētes in subrectū stellionū mō. Illi uero & supini percussū corticis sono pabulū subesse intelligūt. Pullos in cauis educāt auisū soli. Adactūs cauernis eoz a pastore cuneus: admota quadam herba ab iis elabi credit uulgo. Trebius auctor est: clauū uel cuneū adactū quātā uilibeat in arbores: in qbus nidū habeat: statim exilire cū crepitu arboris: cū infederit clauū aut cuneū. Ipī principales latio sūt in auguriis: a rege quī nomē huic aui dedit. Vnū eorum p̄scitū transire nō queo. In capite prætoris urbani. L. Tiberonis in foro iura pro tribunali reddentis sedit ita placide ut manu apprehendere tut. Respondere uates: exitium imperio portendi: si dimitteretur. At si exanimaretur prætori. Et ille auem p̄tinus cōcepit. Nec multo post ipse uit p̄digiū. Vescunt & glande in hoc genere: p̄misq; multa: sed quæ carne trīn nō uiuunt. Excepto miluo: quod ipsum in auguriis dirum est.

De uncos ungues habentibus: & digitos.

CA. XIX.

V Ncos ungues habentes omnino nō congregantur: & sibi quoq; prædantur. Sūt autē omnes fere altiuolæ præter nocturnas: & magis maiores. Oībus quibus alæ grandes: corpus exiguum. Ambulant difficulter. In petris raro consistunt: curuatura unguum prohibente. Nūc de secundo ordine dicamus: quod in duas diuiditur species: oscines: & alites. Illarum generi cantus oris: his magnitudo differentiam dedit. Itaq; præcedent ordine omnes reliquas.

De pauonibus: & quis eos primus comederit.

CA. XX.

P N hiis pauonum genus cū formā: tum intellectum eius & gloriā: germātes laudatus expādit colores: aduerso maxime sole: quia sic fulgētius radiāt. Simul umbræ quodā reperculsus cæteris: q in opaco clariius micāt. Cōcauo q̄rit cauda. Oēsq; in acerrū cōtrahit pēnagē quos spectari gaudet oculos. Idē cauda ānuis uicibus amittit cū foliis arboz: dōc

uel scilium

uel Cōcata

renascatur iteq; cū flore pudibundus: ac moerens quærit latebram. Viuit annis. xxy. Colores in.
cipit fūdere in trimatu: ab auctoribus non gloriosum tantum asal traditur: sed & maluolū: sicut
anserum uerecundū. Quoniā has quoq; quidam addiderunt notas in his: haud probatas mihi.
Pauonem cibi gratia romæ primus occidit orator Hortensius a Dialiciali cœna sacerdotii. Sagi.
nare primus instituit circa nouissimum pyratum bellum. M. Aufidius Lurco: exq; eo quāto
redditus is sequesterum sexagena millia habuit.

De gallis: & quomodo castrentur: & de gallinaceo locuto. CA. XXI.

Roxime glia sentiunt: & hi nri uigiles nocturni: quos excitandi in ora mortalibus
rūpendoq; somno natura genuit. Norunt sydera: & ternas distinguunt horarum interdiu
cantu. Cū sole eūt cubitū. Quartaq; castrensi uigilia ad curas laborēq; reuocat. Nec
falsū ortum incautus patiantur obrepere. Dieq; uenieūt nūciāt canu. Ipsum uero cū
tum plausu laterū. Imperanti suo generi: & regnū in quacūq; sunt domo exercent. Dimicatione
pariter hoc quoq; iter ipsos: uelut ideo tela agnata cruribus suis itelligētes. Nec finis sæpe cōmo
rientibus. Quod si palma cōtingit: statim in uictoria canūt: seq; ipsi principes testant. Viduus oc
cultatur silens: agreq; seruiūt patrif. Et plebs tamē æque superba graditur: ardūa ceruice: cristis
cella: Cœlūq; sola uolucrū aspiciat crebro. In sublime quoq; caudam falcatam erigens. Itaq; terro
ri sunt et leonibus generosissimis feræ. Iam ex his quidam ad bella tantū: & prælia assidua na
scūtur: quibus et patrias nobilitarūt rhodū: ac tanagram. Secundus est honos habitus melicis:
& chalcidicis: ut plane digne aliti tantū honoris præbeat romana purpura. Hoz sunt tripudia
solistima. Hi magistratus nostros quottidie regunt: domosq; ipsi: suas claudunt: aut referant. Hi
falses romanos ipellunt: aut retinent lubet acies: aut prohibent. Victoriæq; ofum toto orbe pa
tarum auspices. Hi maxime terræq; iperio impitāt. Ex iis et fibrae sunt: q; haud aliter q; opimæ ui
ctimæ diis gratæ. Hñt ostenta ex se: & pposteri eorum uespertiniq; cantus. Nāq; totis noctibus
canendo boetii nobilem illam aduersus lacedæmonios prælagiuere uictoria. Ita cōiecta itrepre
tatione: quoniam uicta ales illa non caneret. Desinunt canere castrati. Quod duobus fit modis:
lumbis adūstis candente ferro: aut imis cruribus. Mox ulcere oblioto figulina clata. Facilius ita
pingue scunt. Pergamūt omnibus annis spectaculum gallorum publice editur ceu gladiator. Inue
nitur in annalibus in ariminesi agro. M. Lepido. Qu. Catulo confis. in uilla Galerij locutum galli
naceum se mel: quod equidem sciam.

De anseribus: & q; primus iecur aserinū cōderit: & de adipe anserino comageno. CA. XXII.

St & anseri uigil cura capitolio testata defenso: p id tps canum silentio pdiis rebus.
Quāobré cibaria ansege cēsores imprimis locant. Quin & fama amoris: Argis dilecta
forma pueri noie oleni: & Glaucēs Ptolemæo regis ciuita canentis: quæ eodē tpe &
aries amasse pdis. Pōr & sapiētiae uideri itellectus iis eē: ita cōes ppetuo adhæsisse La
cydi philosofo dicit: nūq; ab eo: nō in publico: nō i balneis: nō noctu: nō iterdū digressū. Nri
sapientiores: q; eos iecoris bonitate nouere. Fartilibus i magnā amplitudinē crecescit: exēptū quo
q; lacte mullō augef. Nec sine cā i qstioe ē. Quis prius tm bonū fuenert. Scipio an Metellus uil
cōsularis: an. M. Sessius eadē ætate eqs rof Sed (q; cōstat) Messalinus Corta Messala oratoris fil
us palmas pedū ex iis torreret: atq; patinis cū gallinaceorum cristis condire repperit. Tribue. n.
a me culinis cuiusq; palma cū fide. Mix in hac alitea morinis usq; romā pedibus uenere. Fessij
feruf ad ppos. Ita cæteri stipatiōe naturali ppellūt eos. Candidorū alteq; uictigal i plūa. Vellūt
quidā locis bis anno. Rursus plumigeri uestiunt: molliorq; cū corpori q; prima. Et e germa
nia laudatissima. Candidi ibi: uerum minores: ganæ uocant. Precium plumæ eoz in libras de
narij gni. Et inde crimina plerūq; auxiliariū præfectis a uigili statione ad hæc aucupia: dimissis
cohortibus totis. Eozq; delitiae pcessere: ut sine hoc instrumento durare iā ne uiroq; quicq;
uiues possint. Aliud repperit syriæ pars: quæ comagene uocatur. Adipem eorum in uasē æreo cū
cinnamo niue multa obrutum: ac rigore gelido maceratū ad usum præclari medicamēis qd ab
gente dicit comagenum. Anserum gñs sunt pelonopes: & quibus lautiores epulas nō nouit bri
tannia chenalopeces fere anserē minores. Decet & erythraonas suis nitor: ab solutaq; nigritia
i supcillīs cocci rubor. Alterq; eoz genus uultuq; magnitudinē excedit: quoq; & colorē reddit.
Nec ulla aus exopto stratiocamelo maius corpe iples pōdis: i tm aucta: ut i terra quoq; imobi
lis prehēdas. Gignūt eos alpes: & septentrionalis regio. In auariis saporem perdit. Monū cōtu
macia spiritu reuocato. Proximæ eis sunt q; hispania aues tardas appellat. Graci otidas: damna
tas in cibis. Emissa enim oñibus medulla: odoris tedium extemplo sequitur.

inhibet

turno anserum

culum

palma

quidā locis bis anno

et e germa

nia laudatissima

Candidi ibi: uerum minores

ganæ uocant

Precium plumæ eoz

in libras denarij gni

Et inde crimina plerūq;

auxiliariū præfectis

a uigili statione

ad hæc aucupia

dimissis cohortibus

totis. Eozq; delitiae

pcessere: ut sine hoc

instrumento durare

iā ne uiroq; quicq;

uiues possint

De grūbus:ciconiis:oloribus:& peregrinis aūbus:& coturnicibus:de glotte.

CA. XXIII.

Nducias hēt gens pygmeoꝝ abſceſſu gruum(ut diximus)cū iis dimicauit. Immēſus eſt tractus quo uenit: ſi quis reputet a mari eo. Quando proſiciunt cōſentiū. Vo-
lēt ad pſpiciedū altæ. Ducē quem ſequantur:eligūt. In extremo agmine per tices: qui
acclament diſpoſitos habent:& qui gregem uoce cōtingant Excubias habēt noctū
nis tibi: lapillū pede ſuſtinentes: q̄ laſſatis ſomno decidēs idiligēt ſono coarguat. Cæteræ dor-
miant capite ſubter alam cōdito alternis pedibus iſſiſtentes. Dux erecto protidet collo: ac præ-
dicat. Eæ eadē māſuefactæ laſciuit: q̄ gyroſq̄ quodā idecoro curſu lo ſingulæ pagūt. Certū eſt
pontū tranſuolaturas primū oīum anguſtias petere inter duo p̄montoria triumetopū & carā-
ben. Mox ſaburra ſtabiliri. Cū mediū tranſierint:abiſci lapillos et pedibus. Cū attingerint cōti-
nentē:& e gutture harenā. Cornelius Nepos qui Diui Auguſti præcipatū obicit: cū ſcriberet tur-
dos pauloante cœptos ſaginari: addidit. ciconias magis placere q̄ grues: cū hæc nunc alæ inter
primas expetāt: illam nemo uellit tetigiſſe. Ciconiæ quonā e loco ueniāt: aut quo ſe referant: cō-
pertum adhuc eſt. E longinquo uenire non dubium: eodem quo grues modo. Illas hyemīs: has
æſtatis aduenas. Abſtūre cōgregant in loco certo: comitatæq̄ ſic: ut nulla ſui generis reliquæ:
niſi captiua & ſerua: ceu lēge prædicta die recedūt. Nemo uidit agmē diſcedentiū: cū diſceſſuq̄
appareat: nec uenire: ſed ueniſſe cernimus. Vtrunq̄ nocturnis ſit temporibus:& quīs ultra citra
ue peruolent: nunq̄ tamen adueniſſe uſq̄: niſi noctu exiſtiant. Pythonis comen uocant in alia
patentibus cāpis: ubi congregatæ inter ſe commurmurāt. Eam deniq̄: quæ nouiſſimo aduenit
lacerāt: atque ita abeunt. Notatū poſt idus auguſtas non temere uiſas ibi. Sunt qui ciconiis non
ineſſe linguas cōfirmēt. Honos iis ſerpentium exitio tantus: ut i theſſalia capitale fuerit occidiſ-
ſe: eadem legibus poena: quæ in homicida. Simili anſeres quoque & olores rōne cōmeāt. Sed ho-
rum uolatus cerniſ: liburnicæq̄ more roſtrato impetu ſerunt: ſacilius ita ſindentes aera: q̄ ſi re-
cta fronte impellerent a tergo ſenſim dilantē ſe cuneo porrigit agmen: largeque ipellenti præ-
betur auræ. Colla imponūt præcedētibz. Peſſos duces ad terga recipiūt. Ciconiæ nidos eodē
repetunt. Genitricum ſeneſtam inuicem educant. Ologæ morte narrat ſibiſtis cantus: falſis(ut ar-
bitror) aliquot experimentis. Idem mutua carne uſcunt iter ſe: Vege hæc cōmeantiū per maria
terraq̄ peregrinatio nō patit deſerri minores quoque quibus eſt natura ſimilis. Vtrunque. n.
ſupradictas magnitudo & uires corpore inuicite uideri poſſunt. Coturnices ēt ſemper antequā
niant q̄ grues. Parua auis:& cū ad nos uenit terreſtris potiūſq̄ ſublimis. Aduolant & eæ ſimili
modo nō ſine periculo nauigātū: cū appropinquauere terris. Quippe uellīs ſæpe icidūt: & hoc
ſemper noctū: mergūtque nauigia. Iter eſt iis per hoſpitia certa. Auſtro nō uolant humido ſcili-
cet & grauiore uento. Aura tamē uehi uolunt: p̄pter pondus corpore: uiresque paruas. Hinc uo-
lantiū illa cōqueſtio labore expreſſa. Aquilone ergo maxime uolāt ortygetum duce. Primam
eaz̄ terræ appropinquantem accipiter rapit. Et ſemper hinc remeantes comitatum ſollicitant.
Abeuntq̄: una per ſua ſigna glottis & otus & cenchramus. Glottis per longā exerit linguam: un-
de ei nomē. Hanc in initio blandita peregrinatione auide p̄ueſtā. Pœnitētia in uolatu cū labor
ſcilicet ſubit. Reuertit incomitatā piget:& ſequi: nec unq̄ plus uno die peragit. In pximo hoſpi-
tio deſerit. Vege inuenit alia antecedente anno relicta. Simili mo in ſingulos dies. Cenchramus
p̄leuantior eſt ſtinat etiā peruenire ad expetitas ſibi terras. Itaque noctibus iſ eas excitat: ad mo-
netque itineris. Otus bubone minor eſt: noctibus maior: auriſ plumeis eminentibus: unde &
nomē illi. Quidam latine aſionē uocat. Imitatrix alias auis ac paraſita:& quodā genere ſaltatrix.
Capitū haud difficulter ut noctuæ: intenta in aliquo circueunte alio. Quod ſi uentus agmē ad
uerſo ſtatu cœperit inſubere: pōd uſculis lapidū apprehēſis: aut gutture harena repleto ſtabilite-
uolāt. Coturnicibus ueneni ſemē grauiſſimus cibz. Quā ob cām eas dānauere menſis. Simulq̄
comitialem propter morbum deſpui ſuetum: quē ſolæ animalium ſentiunt: præter hominem.

De hirūdibus: merulis: rurdīs:& ſturnis: turturibus:& palumbis.

CA. XXIII.

Beunt & hirūdies hybernīs mēſibus ſola carne uſcens auis: ex iis q̄ ad uicos unguēs ſi
habent: ſed in uicina abeunt africos ſecutæ montiū reſceſſus: Inuentæque iā ſunt ibi
nudæ atque depulmes. Thebæz tecta ſubite negāt: q̄ in urbs illa ſæpius capta ſit. Nec
biziz in thracia p̄p ſcelera Tereī. Cecina uolaterranus queſtris ordinis quadrigarū
dominus cōprehēſas in urbē ſecū afferens uictoriæ nuntias amicis mittebat: in eundem nidum
remeantes illito uictoriæ colore. Tradit & Fabius p̄ictor in annalibus ſuis: cum obſiderē præſi-
diū romanū a liguſtinis hiruudinē a pallis ad ſe cum piſtola allatam: ut lino ad pedem eius alſi

gato nodis significaret: quoto die adueniēte auxilio eruptio fieri deberet. Abeūt & merula tor-
dies & storni simili mō in uicina. Sed si plumam non amittūt: nec occulant: nisi spe cibi: quo hy-
bernū pabulū petāt. Itaq; in germania hyeme maxime turdi cernunt. Vere turd occulat: pen-
nasq; amittit. Abeunt & palūbes: quoniam & in iis incertū. Sturni generi ppriū cateroatim uo-
lare: & quodā pilæ orbe circūagi omnibus in medium agmen tendentibus. Volucrum soli hīrū
dini flexuosi uolatus: uelox celeritas: quibus ex causis neq; rapina: cæterarū alitum obnoxia est.
Eadem demum sola auium non nisi in uolatu pascitur.

Quæ auium perennes: quæ semestres: quæ trimestres. CA. XXV.
Emporum magna differentia auiibus. Perennes ut columbæ. Semestres ut hirūdines.

Trimestres ut turdi: & turtures: & q̄ cū fecit eduxere: abeunt: ut galguli: pupæ. CA. XXVI.

De auiibus mira. Vtōres sunt omnibus annis aduolare ilium ex æthiopia aues: & cōfligere ad Men-
nonis sepulchrū: quas ob id memnonidas uocant. Hoc idem quinto quoque anno
facere eas in æthiopia circa regiam Mennonis exploratum sibi Cremutius tradit. Si-
mili mō pugnāt meleagrides in boetia: africæ hoc est gallinæ genus gibberū: uariis

specum plumis: quæ nouissimæ sunt peregrinarum auiū in mensas receptæ: propter ingratū ui-
rus. Verum meleagri rumulus nobiles eas fecit.

De auiibus seleucidibus. CA. XXVII.
Eleucides eorum locustis: quæ aduentū ab loue p̄cibus impetrant casū montis om-
nī fruges eorum locustis transstantibus. Nec unde ueniāt: quoue abeat cōpertum: nunq̄
conspēctis nisi cum p̄sidio earum indigetur.

De ibi. Nuocant & ægypti ibes suas contra serpentium aduentū. Et cyrenaici Achore de
um mulcārum multitudine pestilentiam afferente: quæ protinus intereunt q̄ litatū
est illi deo. CA. XXVIII.

Quæ aues in quibus locis non sunt: & quæ mutāt colorē: & uocē: & lusinīs. CA. XXIX.

Ed in secessu auium & nocturne paucis diebus latere tradunt. Quæ genus i creta in
sula nō est: & ēt si qua inuēta sit: emori. Nā hæc quoq; mira naturæ differētia. Alia
aliis locis negat: itaq; gña frugū fruticum: uel ēt & aliatū nō nasci: trāslatitiorūq; inuēda
mori. Mijs qdē est illud unius generis aliti aduersum. Quæ nā est iis naturæ iudicia:
aut q terræ dicat auiibus termi? Rhodus aqlā nō hēt. Transpadana italia iuxta Alpes ladi lacū
appellat amoenū arbutto agrū: ad quē ciconiæ nō trāsmēat. Sicuti nec octauū circa lapidē ab eo.
Immēsa aliq̄n finitimo isubrū tractu examina gracculorū monedulæ: cui soli aut furacitas au-
ri argētq; p̄cipue mira est. Picus martius i t̄rērio agro negat esse. Nup & adhuc tñ rara ab ape-
nino ad urbē uersus cerni cœpere picarū gña: quæ lōga isignes cauda uariæ appellanē. Propriū
iis caluēscere oībus ānis cūseri rapa. Perdices nō trāsuolant boetiæ fines in artica. Nec ulla aui
in ponto insula in qua sepultus est Achilles: isfestat sacratā ei adē. In sidentate agro iuxta urbē ci-
coniz nec pullos: nec nidū faciūt. At in agrū uolaterranū palūbiū uel ē mari quot annis aduo-
lat. Romæ in adē Hercules i foro boario nec muscæ: nec canes intrāt. Multa p̄terea similia: quæ
prudēs subide omitto in singulis generibus fastidio parcēs. Quippe cū Theophrastus tradat in
uēctitias esse in asia ēt colūbas: & pauones: & ceruos: & i cyrenaica uocales ranas. Alia admiratio
circa oscines: fere mutant colorē uocēq; tpe āni ac repēte sūt aliz. Quod i grandiore alitū gñe
gruēfsm. Ex enī senectute nigrescūt. Merula ex nigra rufescit. Canit aues: hyeme balbutit: cir-
ca solstitiū muta. Rostrū quoq; ānicul' ē ebur trāsfigurat: dūtaxat maribz. Turdis collar æstat
circa collū uariis. hyeme cōcolor. Lusinīs diebus ac noctibus cōtūis q̄ndecī garrulus sine iter
missu cātus: dēlante se frōdiū germie nō i nouissimū digna miratu aue. Primū rāra uox t̄ p̄uo i
corpūculo: tam p̄nax spiritus. Deinde in una p̄fecta musicæ scientia modulatur editur sonus:
& nunc continuo spiritu trahitur in longum: nūc uariatur inflexo: nūc distinguatur concilio: co-
pulari intorto: promittitur: reuocatur. in fuscatur ex iopinato. Interdum & secum ipsa murmu-
rat: plenus: grauis: acutus: creber: extensus: ubi uisum est uibrans: summus: medius: imus. Breui-
terq; oīa tā paruulis in faucibus: quæ tot exquisitis tibiārum tormentis ars hoīum excogitauit.
Vt non sit dubium hanc suauitatē p̄mōstratā efficaci aspiciō: cū i ore Stercori cecinit iſantīs.
At ne quis dubitet artes esse plures: singulis sunt cantus: & nō idem oībus: sed suis coīq; Certāt
inter sēpalāz aīola cōtentio est. Vidā morte finit sēpe uitā spiritū prius deficiēte q̄ cātū. Medi

tantur aliae iuniores: uersusque quos imitentur accipiunt. Audit discipula intentione magna: & red-
dit uicibusque recitent. Intelligit emendatae correctio: & in docente quaedam reprehensio. Ergo ser-
uore illis precia sunt: & quidem aptiora quam quibus olim armigeri parabant. Cādidā scio i cōditā: alio
quin quid est prope inusitatum uenisse: quae Agrippinae Claudii principis cōiugi dono daret. Vi-
sum iam saepe iussas canere coepisse: & cum symphonia alternasse. Sicut hoies reptos: quod sonū ea-
rum adita i trāuersas aq̄s frōde arundinea quasi foramine inspirāns lingua: ut parua aliq̄ oppo-
sita mora indiscreta redderēt similitudine. Sed ea tantarūq̄ artifices argutiae a xv. diebus paula-
tim desinūt: nec ut fatigatas possis dicere: aut fatiatas. Mox aestu audito i torū alia uox fit: nec mo-
dulata aut uaria. Mutat & color. Postremo hyeme ipsa nō cernit. Linguis eae tenuitas illa pri-
ma nō est: quae cāteris auibus. Pariunt uere primo: cū plurimū sēna oua. Alia ratio siccūculis. Nā
forma simul colorēq̄ mutat. Hoc nomen nō nisi autūno hñt: postea melācoryphi uocantur. Sic
& erythacus hyeme: idē phenicurus aestate. Murat & upupa: ut tradit Aeschylus poeta. Obscena
alias palstu auis. Crista uisenda plicatili: cōtrahens eā subrigēq̄ per lōgitudinē capitis. Oenanthe
quidē ēt statos latebrae dies habet: exoriente syrio occultata: ab occasu eiusdē prodit. Quod mi-
remur ipsi diebus utrūq̄. Chloriō quoq̄ q̄ totus ē luteus: hyeme nō uisus circa solstitia pcedit.

De merulis.

CA. XXX.

Erulae circa cyllenē arcadiae nec usq̄ aliubi cādidae nascūtur. Ibis circa pelusium tñt ni-
gra est: cāteris oībus locis candida.

Tempus autum genturæ.

CA. XXXI

Scines prāter exceptas nō temere fetus faciunt āte aequinoctium uernum: aut post
autūnale. Ante solstitium autem dubios: post solstitium uitales.

De halcyonibus: & de diebus eae nauigabilibus: & gaudiā: & reliquo aqua-
ticarum genere.

CA. XXXII.

Oq̄ maxime sunt insignes halcyones. Dies eae partus qui maria quoq̄ nauigant nō
uere. Ipsa uis paulo amplior passeret: colore cyaneo ex pte maiore tñt purpureis & cā-
didis admixtis pennis collo gracili ac procerō. Altege genus eae magnitudine disti-
guūt: & cātu. Minores i arūdinetis canūt. Halcyonē uidere rarissimū ē: nec nisi uergē-
tiāq̄ occasu: & circa solstitia brumāue naue aliqui circūuolata: stat i latebras abeūt. Fortificat
bruma: dies halcyonides uocātur: placido mari p eos & nauigabili sculo maxie. In reliq̄s parti-
bus ē qdē multo pelagus. Siculū utiq̄ tractabile. Faciūt āt seprē ante brumā diebus nidos: & to-
tidē sequētibus pariūt. Nidi eae admirationē hñt: pilae figura paulū eminēt: ore perq̄ angusto:
gradiū spōgiae similitudie. Ferro iterdici nō gunt. Frāgūturq̄: ictu ualido ē: ut spuma arida maris.
Nec usq̄ confingantur iuenit. Putāt ex spinis aculeatis. Piscibus n. uiuunt. Subeunt & in amnes.
Pariūt oua quina. Gaudiā in petris nidificant. Mergi i arboribus. Pariūt plurimum terna. Sed ga-
uiz aestate: mergi incipiente uere.

De diuersitate nidi ficatū autū argathylis: cinamulgis: & pdicibus. CA. XXXIII.

Alcyonū nidi figura reliqua: quoq̄ solertiae nos admōet. Negā alia pte igenia autū
magis admirāda. Hirūdines luto cōstruūt: stramēto roborāt. Si qñ in opia est luti: ma-
defactum multa aqua pennis puluerem spargunt. Ipsum uero nidū mollibus plumis
flocisq̄ cōstruūt: tepescitēdis ouis simul: ne durus sit iatibus pullis. In forū sūma aq̄tate al-
ternāt cibū. Notabili mundaicia egerūt excrementa p illos. Adultioresq̄ circūagi docēt: & foras
saturitatē emittere. Altege gēus hirūdīnū ē rusticae: & agrestis: q̄ raro i domibus diuersos figu-
ras: sed eadē materia cōfigūt nidos totos supios faucibus porrectis i angustū utero capact. Mize
q̄ perita occultatīs habiles pullis: & subternēdis molles. In aegypti heracleonico ostio molē cō-
tinuatione nidorū euagari nilo inexpugnabile opponūt. Itadii fere unius spatio: qd hūano ope p
fici nō possit. In eadē aegypto iuxta oppidū coptō isula est sacra līdī: quā ne laceret amnis idē
muniri ope incipētibus uernis diebus palea & stramēto rostro firmatē cōtinuat p triduum
noctibus tāto labore: ut multas in ope mori cōstet. Ea q̄ militia illis cū anno redit sp. Tertium
est eae genus: quae ripas excauant: atque ita i terrā fertificāt. Hae pulli ad cinerē ambusti mor-
tifero faucium malo multisq̄ue aliis morbis humani corporis medent. Non faciunt hae nidos.
Migrantque multis diebus āte si futurum est: ut auctus amnis ardeat. In gñe riparūq̄ ē: cui ni-
dus ex musco arido ita absoluta pficiat: ut iueniri nō possit aditus. Argathylis apellat: eadē
figura ex lino intexens. Picorū aliq̄ suspēdis in furculo primis in ramis cyathi mō: ut nulla qua
drupes possit accedere. Galgulos qdē ipsos depēdētē pedibus somnum cape cōfirmat: quā tūto

k ii

res ita se sperant. lam publicum quidem est: tabulata ramorum sustinendo nido prouide eligere: camerare ab imbrī aut frōde protegere dēsa. In arabia cinnamulgus auis appellat. Cinnami furculis nidificat. Plūbatis igit eos sagittis decutiūt indigenae mercis gratia. In scythia auis magnitudine otidis binos parit in leporina pelle semper in cacuminibus ramorū suspēsa. Picæ cū diligentius uisum ab hoīe nidū sentire: oua transferūt alio. Hoc in his auibus: quæz digiti non sint accōmodati cōspēctū trāsserēdisq; ouis miro traditur mō. Nāq; furculo super bina oua in posito ac ferruminato alui glutino subdita ceruice medio aque utriusq; libra depōrat alio. Nec uero ijs minor solertia: q̄ cunabula in terra faciunt corporis grauitate phibita: sublime petere. Merops uocat genitores suos recōditos pascēs pallido intus colore penæg: sup̄ne cyaneo: priori subruilo. Nidificat in specu fex pedū defossa altitudine. Perdices spina & frutice sic muniūt receptaculū: ut contra feras abunde uallent. Ouis stragulum molle puluere cōtumulāt: nec ī quo loco peperere incubāt. Neue cui frequētor cōuersatio sit suspecta: trāsserūt alio. Illæ qdē & maritos suos fallūt: qm̄ intēperātia libidinis frangūt eaz; oua: ne cubando derineā. Tūc inter se dimicat mares desiderio fēminaz. Victū aiunt uenerē pati. Id qdē & cōturnices. Trogus ingit: & gallinaceos aliqñ. Perdices uero a domitis feros & nouos haud uictos inhibi. pmiscue. Capium quoq; pugnacitate euicē dē libidinis cōtra aucupis indicē exeūtē ī plū duce totius gregis. Capto eo pcedit alter: ac subinde singuli. Rursus circa cōceptū fēminaz capiunt cōtra aucupē fēmina exeūtē: ut rixādo abigat eū. Nec ī aiali alio par opus libidis. Si cōtra mās steterit fēminā: aura ab ijs flante pgnantes sūt. Mīantes aut exerta lingua per id tps aestuāt: cōcipiuntq; supuolantiū afflatu: sape uoce tm̄ audita masculi. Adeoq; uincit libido ēt fortis charitātē: ut illa furti & in oculto scūbans: cū sensit ut fēminā aucupe accedēte: ad marē recanat: reuocetq; & ultro pbeat se libidini. Rabie qdē tāta ferunt: ut in capite aucupariū sape cæcæ metu sedēat. Si ad nidū is cōperit accedēte. pcurrit ad pedes eius fēta p̄grauē: aut delūbē sese simulās: subitq; in pcursum aut breui aliquo uolatu cadit fracta: aut ala: aut pedibus. Aut. pcurrit iteq; iā iā p̄hēsusq; effugiēs spē frustas: donec in diuersū abducatur a nidis. Eadē iā pauore libera ac materna uocātē cura ī sulco resupina gleba se terra pedibus apprehensa operit. Perdicū uita ad. xvi. annos durare existimaf.

De columbis.

CA. XXXIII.

A B iis columbaz gesta spectant maxime simili rōne. Mores in idem: sed pudicitia illis prima: & neutri nota adulteria. Coniugij fidē nō uiolant: cōemq; seruant domū. Nisi celestes: aut uidua domū non relinqt. Et imperiosos mares libidine ēt iniquos ferunt. Quippe suspitio ē adulterij: qm̄ natura nō sit. Tūc plenū q̄rela gurt: sauiq; rostrū ictus: mos in satū tanōe exosculatio: & circa ueneris p̄ces crebris pedū orbibus adulatio. Amor utriq; sobolis æqlis. Sæpe & ex hac cū castigatio pigrius intrāte fēmina ad pullos. Parturiētī solacia: & ministraria ex mare. Pullis p̄rio falsior terra collectā gutture ī ora tipuūt: p̄parantes tēpestiuitatē cibo. Propriū gñis eius & turtur: cū bibāt colla nō resupinare: large bibere iumentozq; modo.

De palumbibus: & differentia columbarum.

CA. XXXV.

V luere palūbes ad tricesimū annū: aliquos ad. xl. Aristoteles auctor est. Vno tm̄ incom modo ungiūt: eodē & argumento senectū: qui citra p̄niciē recidunt. Cātus oibus similis atq; idē: rēno conficitur uersu: prætēq; in clausulaz gemitu. Hyeme mutis: uere uocalibus. Nigidus putat cū oua incubant sub tēcto nominata: palumbem relinquire nidos: Pariunt autem post solstitia. Columba: & turtures octōnis annis uiuunt.

De passeribus.

CA. XXXVI.

C ontra passerī minimum uitæ: cui salacitas par. Mares negantur anno diutius durare. Argumēto quia nulla ueris initio appareat nigritudo in rostris: quæ ab æstate icipit. Fēminis longiusculum spacium. Verum columbis inest quidam gloriæ intellectus: Nossē credas suos colores: uarietatemq; dispositam: quæ etiam ex uolatu creduntur plaudere in cœlo: uariēq; sulcare. Qua in ostētatione ut uicē p̄bent accipitri īplicatis strepitu pēnis: q nō nisi ipsas alagz hūeris elidit. Alioqñ solito uolatu multū uelociorē speculaf occultus frōde latro: & gaudētē ī ipsā gloria rapit.

De tinnungulo.

CA. XXXVII.

B id cū iis habēda est auis: quæz tinnungulus uocat. Defendit enim illas terretque ac cipitres naturali potētia in tm̄ ut uisum uocemque eius fugiant. Hac de causā præcipuus colūbis amor eoz. Feruntque si in quattuor angulis defodiānt in ollis nouis oblitis non mutare sedē columbas. Quod auro īscētis alarum articulis q̄sire aliqui nō aliter innoxius uulneribus: multiuaga alioquin aue. Est enim ars illis inter se blandiri: & cor.

uel aut

uel nincta
uel soluto

rūpere alias: furtog comitatores reuerri. Quin & inter nontia in rebus magnis fuere: & episto-
las adnexas eazg pedibus obfidiōe mutinē in castra confuli prole. D. Bruto mittente. Quid
uallū & uigilū obfidiō: atq; ēt retia amne pnta pfuere Antonio: per calū eūte nuntio. Et hage
amore infantiū multiaz fuper recta exedificat turres iis nobilitatq; singularū & origines nar-
rant uetere iā exēplo. L. Aflius eques romanus ante bellū cuius pēpetuū denariis quadringētis
fingula paria uendicauit: ut. M. Varro tradit. Quin & patriā nobilitauert. a campania grandis
finē pntite exiftimat. Hage uolatus in reputationem ceteraz; quoq; uolucrum nos fpellit.

De uolatu & incefū autum.

CA. XXXVIII.

Mnibus aialibus reliqs certus: & uniuſmodi: & in ſuo cuiq; genere incefū eſt. Aues
ſolae uario meatu ferūtur & in terra & in aere. Ambulant aliqua: ut cornices. Salunt
aliquae ut paſſeres: merulae. Currunt ut perdices ruſticulae. Ante ſe pedes iaciunt: uel
ciconiae & gruēs. Expādunt alas: pandentesq; raro interuallo quatiant. Aliae crebrius: ſed & pri-
mas dūtaxat pēnas. Aliae & tota latera pādunt. Quadam uero maiore ex parte cōpreſſis uolant.
Percuſſoq; ſemel aliqua: & gemino icū aere feruntur: uelut incluſum cum praemētes. Iaculā-
tur ſeſe in ſublime in rectum: in pronū: iſpīgi putes aliqua. Aut ruſus ab alto cadere haſtillas
ſalire. Anates ſolae quazq; ſunt eiūſdē generis in ſublime protinus ſeſe tollunt: atq; euēſtigio cō-
lum perūt: hoc ēt ex aqua. Itaque in foues quibus ſeras uenamur delapſae ſolae euadunt. Vol-
tur & ſerz grauioreſ niſi ex procurſu: aut altiore tumulo immiſſae nō euolant. Cauda reguntur
aliae. Circūſpectant aliae: ſed cūntque colla. Nōnullae uelcūſt ea: quaz rapuerē pedibus. Sine uoce
non uolant multaz. Aut e cōtrario ſp in uolatu ſilent. Subreſta: pronaz: obliquaz: in latera: i ora.
Quedā & reſupīnaz ſerunt: ut ſi pariter cernant: plura genera nō in eadē natura meare uideant.

De apodibus.

CA. XXXIX.

Lurimū uolāt: quaz apodes uocāſ: ga careāt uſu pedū. Ab aliis cypſelli appellat hīrū
dinū ſpē. Nidificāt ī ſcopulis. Hae ſunt q; toto mari cernunt. Nec unq; tā lōgo naues
rāq; cōtinuo curſu recedūt a terra: ut circūuolit eaſ apodes. Cetera grae reſidūt &
ſiſtūt. Hiſ quies niſi ī nido nulla. Aut pēdēt: aut iacēt: ī genia aq; uaria: ad paſſum maxime.

De caprimulgiſ & plateiſ.

CA. XL.

Aprimulgi appellanſ: grādioreſ merulae aſpectu: fures nocturni. Interdū enī uſu ca-
rēt. Intrāt paſtoz; ſtabula: caprarūq; uberibus aduolant ſuſcūt. ppter laſciis. Qua iniu-
ria uber emoriſ. capriſque cecitas quas ita mulſere oboriſ. Platea nominatur aduo-
lans a eaſ: quae ſe in mari mergunt: & capita illarum morſu compriēſ: donec caprūſ exorogāt.
Eadem cum deuorariſ ſe impleuit conchiſ: calore uentriſ coctāſ euomit: atq; ita ex iis eſculenta
legit teſtaſ excreant.

De ingeniis auium.

CA. XLI.

Illaribus galliniſ & religio iſeſt. Inhorreſcūt edito ouo: excutūtque ſeſe: & circūāz
purificanſ: aut feſt uca aliqua ſeſe: & oua luſtrant.

De carduleſ: & pſytacoſ: & auibſ: quaz loquuntur.

CA. XLII.

Inimae autē cardueſ imperata faciūt: nec uoce tm̄: ſed pedibus: & ore po manibſ.
Eſt quaz boū mugitiſ imitetur ī arelateniſ agro taurus appellata: alioquin parua. Eſt
quaz eqoz; quozque hīnitiſ anthuſ noiſ: herbae pabulo adueniū eoz; pulſa imita-
tur ad hūc modū ſe ulciſcens. Sup oīa humanas uoces reddūt pſytaci: & qdem ſermo
cinanteſ. India autē hāc mittit. Scitacem uocāt: utridē toto corpore torque tm̄ miniario ī cervice
diſtindam. Imperatoreſ ſalutariſ: & quaz accipit uerba: pronūciat. In uno praecipue laſciua. Capiti
eiſ uicticia eadē: quaz roſtro. Hec cū loqui diſcit: ſerreo uerberaſ radio. Nō ſentit aliter icuſ.
Cū deuolat roſtro ſe excipit. Illi innitiſ: leuioreque ſe ita pedū infirmitati ſcit. Minor nobilitaſ:
ga nō ex lōgino quo uenit: ſed expreſſior loquacitaſ certo generi picaz eſt. Adamāt uerba: quaz lo-
quunt. Nec diſcūt tm̄: ſed diligunt: meditanteſque itra ſemet cura atque cogitatione intentionē
nō occultāt. Cōſtat emori uictāſ difficultate uerbiac niſi ſubſide eadē audiat: memoria fallit
quaz reſeque mitge imodū hylarari: ſi iterim audierit ied uerbū. Nec uulgaris iis forma: quibſ non
ſpectāda. Satis illiſ decoriſ ī ſpē ſermonis humani eſt. Vege ad diſcere alias negāt poſſe: quaz ex
gñe eazg ſunt: quaz glāde uelcūſt. Et inter eaſ faciliuſ: quibſ qui ſūt digiti ī pedibus. Ac ne eaſ q;
dem ipſaſ primis duobuſ uitaz annis. Latior iſ eſt lingua oibſ ī ſuo cuique gñe: quaz ſermone
imitant hāndi: q; id pene ī oibſ cōiungit. Agrippina cōiūx Claudiū Caeſariſ turdū habuit: qd

nunq̄ anteimitantē sermones hoīum:cū hęc pderē.Habebāt:& cæsares iuuenes item sturnū:lu
scinias græco atq; latino sermone dociles.Præterea meditates in diē : & assidue noua loquen
tes longiore ēt cōtextu.Docēf̄ secrete:& ubi nulla alia uox misceat:assidēte qui crebro dicat ea
quæ condita uelut addiscit:aliquo blandiente.

De coruoz intelligentia:

CA. XLIII.

Eddaf & coruis sua gratia indignatione quoq; populū ro.artefata:non solū conficiat.
Tiberio principe ex fortu supra castoz adē genitus pullus in oppositā futrinā deuo
laurit:ē religionē cōmendatus officinā domino.ls mature sermoni assuesfactus oibus
matutinis euolans in rostra:ī fog: uersus Tiberium:deinde Germanici:& Drusi Cæ
sares notatim:mox transeuntem populū ro.salutabat.Postea ad tabernā remeans pluriū annorū
assiduū officio meritis. Hic siue æmulatione incitatus manceps pxime futrinæ: siue iracūdia
subita:ut uoluit uideri:excrementis eius posita calceis macula exanimauit:tata plebeiis cōsterna
tione:ut primo pulsus ex ea regione:mox & interēptus sit:funuq; innumeris aliti celebratū exe
gitiis. Cōstratū lectū super æthiopū duoz humeros pcedēte tibicene:& corōis ofum genēz ad
rogum usq; qui constructus dextra uia: appia: ad secundū lapidem in campo ridiculi appellato
fuit. A deo satis iusta cā populū ro.uisa est exequiāz ingeniū auis: aut suppliri de ciue romano in
ea urbe:qua multorum principū nemo deduxerat funus.Scipionis uero Aemiliani post cartha
ginē:numantiāq; deletas ab eo nemo uindicauerat mortē.Hoc gestū.M.Seruilio.C.Cestio cōss.
ad.v.Kalen.april.Nunc quoq; erat in urbe roma hęc prodiete me equitis ro.cornix e berica pri
mū colore mira admodū nigro:deinde plura cōtexta uerba exprimens:& alia: atq; alia crebro
addiscēs.Necnon & recens fama Crateri monocerotis cognomine in troezena regione asiae cor
uoz opera uenantis:eo q; deuehebat in siluis eos cōsidētes humeris.Atq; coruiculis illi uestigia
bant agebantq; eo perducta cōsuetudine:ut exēūt sic comitarent & feri. Tradēdū putauere me
moriae quidam uisum per sitim lapides congerentē in situlam monumētū:in qua pluuia aqua du
rabat:sed q̄ attingi nō possēt.Ita descēdere pauentē expressisse tali cōgerie:q̄ portuo sufficeret.

De diomedis auibus.

CA. XLIII.

Nec diomedes præteribo aues.luba catacistas uocat.Et eis esse dētes:oculosq; igneo
colore:catetro candidas tradens.Duos semper iis duces. Altez ducere agmen:alterū
cogere:scrobes excauare rostro:inde crate cōsternere:& opire terra quæ æte fuerit ex
sta.In iis troficare.Fores binas ofum scrobibus.Orientē spectare qbus exeant in pascua:occasū
quibus redeant.Aluū exoneraturas subuolare semper:& contrario flatu.Hæ in solo loco totius
orbis uisunt.In insula quā diximus nobilē Diomedis tumulo atq; delubro cōtra apulia: ora suli
earum similes.Aduenas barbaros clangore infestant.Græcis tantum adulatur miro discrimine:
uelut generi Diomedis hogtribuentes.Aedemq; eius quotidie pleno gutture madentibus pen
nis perluunt:atq; purificant.Vnde origo fabulæ.Diomedis sorios in earum effugies mutatos.

Quæ animalia nihil discāt.

CA. XLV.

Non omittēdū est cū de ingeniis differimus:uolucubus hirundines esse indociles:&
terrestribus mores:cū elephanti iussa faciant.Leones iugū subeat.In mari uitali:totq;
piscium genera mētiscant.

De potu auium.

CA. XLVI.

Bibunt aues sicut cætera.Sed ex iis quibus longa sunt colla intermittentes capite resu
pinato ueluti insudentes sibi.Porphyrio solus morsu bibit.Idem ex proprio genere
omnem cibum aqua subinde tingens.Deinde pede ad rostrum ueluti manu afferens.
Laudatissimi in comagene.Rostra iis & prælonga:crura rubent.

De hæmatopodi & onocrotali:& de pegrinis auibus.

CA. XLVII.

Iaec quidem & hæmatopodi multo minori:q̄ eadē crurū altitudine.Nascit in agy
pto.Insistit ternis digitis.Præcipue ei pabulū muscæ.Vitā ī italia paucis diebus.Gra
uiiores omnes fere uestuntur:altriuolæ carnē rātum.Intēr aquaticas mergi soliti sunt
deuorare: quæ cætera reddūt.Olorum similitudinem onocrotali habent:nec distare existimare
tur omnino:nisi faucibus ipsis inesset alterius uteri genus.Huc oīa inexplēbile aīal cōgerit:mira
ut sit capacitas.Mox pfecta rapina sensim inde in os reddita īferam in alium ruminantis mō
desert.Gallia hos septentrionalis proxima oceano mittit.In hercinio germaniæ saltu iustata
genera alitum accepimus:quarum plumæ ignium modo colluceant noctibus.In cæteris nihil p
cer nobilitatem:longinquitate factam memorādum occurrit.

De multarum auium nominibus & natura.

CA. XLVIII.

Phalerides in seleucia parthorū & in asia aquaticae laudatissima. Rursus phasianae in colchis geminas ex pluma aures submittit: subrigitque. Numidica in parte africae: numidia: omnesque iam in italia. Phoenicopetris lingua praecipua faoris eē asianae docuit nepotum osum altissimus gurgis. Atagnē maxime ionius celebrat: uocalis alias caprus uero obmutescens: quondā exilissima inter raras aues. Iam & in gallia: hispaniaque capis: & alpes etiam: ubi & phalacrocoraces aues balnearium insulae peculiares. Sicut alium phyrochoras luteo rostro: niger: & praecipuo sapore. Lagopus: pedes leporino uillorei nomen hoc dederit. Caetero candida columbae magnitudine. Non extra terram in qua nascit: eam uesci facile: quādo nec uiam mansuescit: & corpus occisā statim marcescit. Et alia nomen eodem a coturnicibus magnitudine tantum differens croceo tinctu cibus gratissima. Visam in alpiibus ab se peculia rem egypti ibim. M. Egnatius. Caluinus praefectus earum prodidit.

De nouis auiibus & fabulosis.

CA. XLIX.

Veneris in italia bebricēsis bellis ciuilibus transpadū externae: & nouae aues ita: adhuc uocant rurdorū specie: paulū infra colūbas magnitudine: sapore grata. Baleares in insula nobilitatem ēt supra dicto porphyriōne mittunt. Ibi & buteo accipitrū generis in nouae mēsa est. Item uipiones: sic. n. uocant minorē gruem. Pegafos egno capite uolucres: & gryphas auitos aduncitate rostri fabulosos reor. Illos in scythia: hos in aethiopia. Equidē & tragophanorū caput plures affirmat maiorē aquila: cornua in temporibus curuata habentē: feru ginei coloris: trī capite phoeniceo. Nec sirenes ipetrauerint fidei: licet affirmet Dīno Clitarchi celebrati auctoris pater in india esse: mulceris eae cantu: quos grauatos somno lacerat. Qui cre dit ista & Melapodi profecto aures labendo dedisse intellectu auium sermonis dracones nō abnuer. Vel Quā Democritus tradit nominando aues: quae cōfuso sanguine serpens signatū: quisquis ederit intellecturus sit alitū colloquia. Quaeque de una aue galerita priuati cōmemorant: etiam sine ita immensa uitae ambage circa auguria. Nominat ab Homero scopos auium genus. Neque hae satyricos motus cum insident plerisque memoratos facile conceperim mente. Neque ipsae iam aues nascuntur. Quamobrem de confessis disseruisse praestiterit.

Quis gallinas forcire instituerit: dicit auiaris: & q̄s ea primus instituerit.

CA. L.

Allinas saginare deliaci coepere. Vnde pestis exorta opimas aues & suapte corpe undas deuorat. Hoc primū antiquis coenae interdicit exceptū inuenio iam lege. C. Fani consulis. xi. annis ante tertū punici bellū: ne quid uolucrū p̄oneretur: p̄ter unā gallinā: q̄ nō esset altilis. Quod deinde caput translatū p̄ oēs leges ambulauit. Inuentūque diuerculū est in fraude eae gallinae: quosq̄ pascendi lacte addito cibus. Multo ita gratiores approbantur. Foeminae quidē nō oēs ad saginā eligūtur: nec nisi i ceruice. pingui cute. Po stea culinariae artes: ut clunes spectent: ut diuidantur in tergora: ut a pede uno dilatatae: repositoria occupent. Dedere & par: hī cocis fuos mores. Nec tñ in hoc mangonio quicq̄ totū placet: hic clunē: alibi pectore trī laudatis. Auiaria primus instituit inclusis oīum generū auiibus. M. Lalius Strabo brūdusii equestris ordinis. Ex eo coepimus carcere alia coherere: quibus natura cælum assignauerat.

De Aeopī patina.

CA. LI.

Axime tamen insignis est in hac memoria Clodii Aeopī tragici histronis patina sexcentis sestertiis taxata: in qua posuit aues cantu aliquo: aut humano sermone uocales nummis sex singulas coemptas: nulla alia in duclū suauitate: nisi ut in iis imitationē hoīs maderet: ne quaeritū qdem suos reuerit illos opimos: & uoce meritis: dignus prioris filio: a quo diximus deuoratas margaritas. Nō sit tñ (ut uerget faveat) facile inter duos iudiciū turpitudinis: nisi quod minus est: sumas rege naturae opes: q̄ hoīum linguas coenasse.

De gurgione auiū: & p̄ter aues: quae quadrupes oua pariant.

CA. LII.

Eneratio auiū simplex uidet eē: & ipsa sua hēat miracula: qm̄ & q̄drupes oua gignūt: chamæleontes: lacertae: & q̄ diximus inter serpētes. Pēnatogae aut ifaecūda sunt: quae aduncos hñt ungues. Cenchris sola ex iis supra q̄tera edit oua. Tribuit hoc aui um gñi natura: ut foecundiores essent fugaces eae: q̄ fortes. Plurima parit (rursum) meli gallinae: p̄dices: salī. Coitus auiibus duobus modis. Foemina humi cōlūdet ut in gallinis: aut stante ut in gruibus. Ouogae alia sunt candida: ut colūbis: p̄diciibus. Alia pallida ut aquaticis. Alia pūctis distincta ut mealegridū. Alia rubri coloris ut phasianis: cēchridis. Intus aut oē ouum uolū crū bicolor. Aquaticis lutei plus q̄ albi. Idē ipsū magis liuidū: q̄ ceteris. Piscū unus color: in quo nil cādidū. Auiū oua ex calore fragilia. Serpētū ex frigore lēta. Piscū ex liquore mollia. Aq̄.

k iiii

tilium rotunda. Reliqua fere fastigio cacuminata. Exeunt a rotundissima sui pre: dū pariant molli puramine: sed prius dure scēre: quibus cūq; emergūt portioibus. Quæ oblonga sint oua gravioris saporis putat Oratius Flaccus. Forminā edūt q; rotundiora gignunt: reliq; marē. Umbilicus ouis a cacumine inest ceu gutta eminens in putamine.

De tempore & gñatione incubatus auium & coitu.

CA. LIII.

Vadā oī tpe coeūt: ut gallinæ: & pariūt: pter q; duobus mēsihus hyemis brumalibus. Ex iis iuuenæ plura q; veteres: sed minora. Et in eodē fœtu prima & nouissima. Est aut tāta fecunditas: ut aliquæ & sexagena pariant: aliquæ quottidie: aliquæ bis die: aliæ quæ in trī: ut effecit morian. Hadrianis laus maxima. Colūbæ decies anno pariunt: quadam & undecies. In ægypto ēt brumali mense. Hirundines: & merulæ: & palūbi: & turtures bis anno pariūt. Cæteræ aues fere sc̄mel. Turdi in cacuminibus arborū luto nidificantes pene contextim in secessu generāt. A coitu. x. diebus oua matureſcunt in utero. Vexaræ aut gallinæ: & colūbæ pēna euulsæ: aliæ uicini iniuriæ diutius. Oibus ouis medio utelli parua iest uelut sanguinea gutta: quod esse cor auū existimant. Primū in oī corpore id gigni opinantes. In ouo certa est gutta ea lālit: palpitatq; ipsū aīal ex albo liquore ouī corporat. Cibus eius in luteo est. Oibus itus caput maius toto corpore. Oculi cōpressi capite maiores. Increſcēte pullo cādor ī mediū uertit. Luteū circūfundit uicesimo die: si moueat ouū. Iā uicētiā intra putamē uox audī. Ab eodem tpe plumescit: ita positus: ut caput suū dextrū pedē hēat: dexterā uero alam supra caput. Vitellus paulatī deſcit. Aues oēs ī pedes nascunt cōtra q; reliq; aīalia. Quæ dā gallinæ oīa gemina oua pariūt: & gemi nos iterū excludūt: ut Cor. Celsus auctor est: itaq; maiorē: aliqñ negat oīno geminos excludi. Plus uicenaq; incubēda subiici uerāt. Parere a brūa īcipiūt. Opriā fœtura añ uernū ægnoctiūm. Post fœtū nātā nō īplēt magnitudinē iustitātq; minus: q̄to ſerius peruenerē.

De uititiis: & remediis incubantium.

CA. LIIII.

Va incubari infra. x. dies edita utilissimū. Vetera aut recētiōra infœcūda. Subiici īm̄pari numero debēt. Quarto die postq; cœpere incubari ī cōtra lumē cacumie ouoꝝ apprehensio una manu purus & uniuersūm dī placeat color: sterilia existimant: eē: p̄rog eis alia substituenda. Et in aq; est experimētū: inane fluitat. Itaq; si dētia hoc ē plena subiici uolūt. Cōcuri uero experimento utant: qm̄ nō gignant cōfusus uitalibus uenis. Incubationi dā īntitū post nouam lunam: quā prius īnchata nō prouenit. Celerius excludunt calidis diebus. Ideo æstate unde uicesimo educūt fœtū: hyeme uicesimo quinto. Si īn cubatu tonuerit: oua pereūt: & accipitris audita uoce uitant. Remedium cōtra tonitruū: clauus ferreus sub stramine ouorum positus: aut terra ex aratro. Quædam aut cītra incubiūm sponte natura gignit: ut ī ægypti figmentis est scriptum. De quodam uinipotore reperitū syracusis tandū potare solitū: donec ab eo cooperta ī terra fœtum ederet oua. Quin & ab homine perficiuntur.

De auguriis ouorum.

CA. LV.

Iulia Augusta prima sua iuuetā Tiberio Cæsare ex Nerone grauida cum parere uirilē sexum admodum cuperet: hoc usā est puellari angurio. Ouum ī sinu fouendū atq; cū deponēdum haberet nutrice per sinum tradendo ne interimeret tepor. Nec falso Augusta augurata proditū: imperatoris inde fœta. Sed inuentū: ut oua ī calido loco īposita pa leis igne modico fouerentur: hōie uersatē pariter nocte ad die: & statuto die illis erūperē fœtus. Tradit q; dā ars gallinarij cuiusdā dicētis qd ex quocq; eēt. Narrant. & mortua gallina mariti eaz; uisi succedētes iuicē: & reliq; fœtæ more facientes: abstinentesq; se a cantu. Super oīa est anātū ouis fūditis atq; exclusis admiratio prima nō plane agnoscentis fœtū. Mox incerti incubitus sollicitæ cōuocatiōis. Postremo lamēta circa piscinā stagna mergētib; sepollis natura ducē.

Quæ gallinæ optimæ.

CA. LVI.

Allinæq; generalitas spectat. Crissa ere dā: iterū dū & gemia: pēnis nigris: ore rubicūdo: digitis spariibus: aliqñ & sup̄ quattuor digitos trāsuerſo uno. Ad rē diuinā luteo rostro pedibusq; puris nō uidēt. Ad opertanea sacra nigræ. Est & pumilionem ouis non sterile: nū uis: qd nō ī alio gñe alitū: sed qbus cōtra fœcūditas rara & incubatio ouis noxia.

De morbis earum & remediis.

CA. LVII.

Nimicissima autem omnium generi p̄iuita: maximeq; inter messis: & uindemiæ tēpus. Medicina ī fame: & cubatus ī fumo: itūq; ex lauro: aut herba suauiā fiat: p̄na per trāsuerſas īnſerta nares: & per omnes dies mota. Cibus allium cum farre: aut aqua perſufus ī qua lauerit noctua auis cum semine uitis albæ coctus: & q; dā alia.

De conceptu & numero foetus auium.

CA. LVIII.

Columbae proprio ritu osculant aere coitu. Pariunt fere bina oua: ita natura moderatur: ut alius crebrior sit foetus alius numerosior. Palubes & turtures plurimum terna: nec plures bis fere parituta: ita si prior foetus corruptus est. Et quis tria peperit: nunc plus duo bus educat. Tertium quod irritum est: unum uocat. Palubes incubant foemina post meridiana in matutino: cetero mare semper & foemina parit: prior mare: post tridie foemina. Incubant in eo genere ambo: interdiu mare: noctu foemina. Excludit uicesimo die. Pariunt a coitu v. Aestate quod interdiu binis mensibus terna edunt paria. Naq. octauo decimo die excludit: statim concipiunt. Quare inter pullos saepe oua iuueniunt: & alii puolat: alii erupunt. Ipsi deinde puli: quae menses fecerint. Et ipsa aut iter se (si mas non sit) foeminae aequae saluunt: paritque oua irrita: ex quibus nihil gignit: quod hypenemia graeci uocat. De pauone & anseribus.

CA. LIX.

Auo a trimatu parit. Primo anno unum aut alter: uti sequenti quater: quauis: ceteris duodena non amplius: intermitte dies ternos: uel parit: & ter anno: si gallinis sub iactant incubada. Mares ea frangunt desiderio incubatu. Quapp noctu: & in latebris parit: aut in excello cubares: & nisi molli strato excepta frangunt. Mares singuli quinis sufficiunt coniugibus. Cum singulae aut binae fuere: corruptae salacitate fecunditas. Partus excluditur diebus terno uenis: aut tardius tricesimo. Anseres in aqua coeunt: parit uere: aut si bruma coeuit re post solstitium: quadraginta prope. Bis anno si prior foetus gallinae excludat: alias plurima oua xvi. paucissima septem. Sigs surripit parit: donec rupan. Aliena non excludit. Incubanda subit: uti utilissimum nouem aut undecim. incubat foemina trim tricesimo diebus. Si uero tepidiores sint: uicesimo quinto. Pullis eoz utrica contactu mortifera. Nec minus auditas nunc facietae nimia: nunc suamet uigil apprehensae radice moris: saepe conates auellere ante colla sua abrupit. Contra utrica remediū stramento ab incubatu subdita radix eage.

De ardeolis: & quomodo feruentur optime oua.

CA. LX.

Ardeolae tria genera: leucon: asterias: pellos. Hi in coitu anguntur. Mares quod cum uociferatu sanguine ex oculis pfundit. Nec minus agre parit grauidae. Aquila tricesimo diebus incubat: & fere maiores alites. Minores uenis: ut miluus: & accipiter. Singulos uere parit: nunc plus ternos: itis q. agiolos uocat: quernos. Coruus aliqui & quinos: incubat totidie diebus. Cormic incubat mas pascit. Pica nouenos. Melacorphus supra uiginti parit: semper numero impari: in quilia. Nec alias in pluribus tata fecunditas: maior tamen parit. Hirundini caeci prius puli: & fere oibus quibus numerosior partus: irrita oua quod hypenemia diximus: quae aut mutua foeminae inter se libidinis imaginatione concipiunt: aut puluere. Nec colubae trim: sed & gallinae: pdis: ces: pauones: anseres: chenalopeces. Sunt aut sterilia & minora: ac minus iucundi saporis: & magis huida. Quidam & ueto putat ea gigni. Qua de ca est zephyria appellat. Hae aut uere trim. Vrina siur incubat: de relicta: q. alii cynosura dixerunt. Oua aceto macerata i trim emolliunt: ut p annulos trahant. Seruari ea i lometo: aut hyeme i paleis: est re i sur furiis utilissimum. Sale exaniri credunt.

Quae uolucrum sola animal pariat: & lacte nutrit.

CA. LXI.

Volucrum animal parit uespertilio tantum: cui membrana ceu penia. Eadem sola uolucrum lacte nutrit ubera ad mouens: geminos uolat amplexa: infantes: secumq. deponit. Eidem coxendix una traditur: & in cibatu culices grauisimi.

De conceptu uiperarum & partu: & quae terrestrium oua pariant.

CA. LXII.

Vrsus in terrestribus oua pariant serpentes: de quibus nodum dictum sit. Coeunt coeplexu adeo circumuoluti sibi: ut una existimari biceps possit. Vipere mas caput infert in os: quod illa abrodit uoluptatis dulcedine. Terrestrialium eadem sola intra se parit oua unius coloris: & mollia ut pisces. Tertia die intra uterum catulos excludit: inde singulos diebus singulis parit uiginti fere numero. Itaque ceteri tarditatis impatientes prae-rumpunt latera occisa parente. Ceterae serpentes contecta oua in terra incubant: & foetum sequente excludunt: anno. Crocodili uicibus incubant mas & foemina. Sed reliquorum quoque terrestrium reddetur generatio.

De generatione terrestrium.

CA. LXIII.

Ipedu solus homo aial gignit. Hoi trim primi coitus poenitentia auguriū scilicet uita a poenitenda origine. Ceteris aialibus stari p rpa anni concubitus. Homini (ut dictu est) uobus horis dieq. noctuq. Ceteris facietas in coitu. Hoi ppe nulla. Messalina Claudii Caesaris cotiuna hac regalē existimas palmā: elegit in id certamen nobilissimae pstituit.

ancillam mercenariae stipis: eamque die ac nocte superauit, quito ac uicesimo concubitu. In hominum genere: maribus diuerticula Veneris excogitata omnia scelere naturae: foeminis uero abortus. Quatuor in hac parte multo nocentiores quam ferax sumus. Viros audiores ueneris hyeme: foeminas aestate. Heliodorus prodidit Coitus a uerius elephantis: tigribus: lyncibus: rhinocerotis: leoni: dalspodi: cyniculis: quibus auerta genitalia. Cameli etiam solitudines aut secreta certa petunt: neque interuenire datur sine pernicie. Coitus tota die est tantum iis ex omnibus: quibus solida uulgula. In quadrupedum genere mares olfactus antecedit. Auertuntur & canes: phocas: lupi: in mediis coitu inuoluntur: et coherent. Supradictosque plerisque foeminae priores superueniunt: reliquis mares. Vrsi autem (ut dictum est) humanitus strati. Herinacei stantes abo iter se complexi. Feles mare stante: foemia subiacet. Vulpes i latere plecta: mareque foemia apex Taurorum ceruorumque foemia uel non tolerat: ea de causa grediuntur i conceptu. Cerui uicissim ad alias transeunt: & ad priores redeunt. Lacertae: ut ea quae sine pedibus sunt: circumplexu ueneremur nouere. Omnia aialia quo maiore corpore: eo minus fecunda sunt. Singulos gignunt elephantis: cameli: equi. Acanthis duodenos auis minima. Ocissime pariuntque plurimos gignunt. Quo maius est animal: tanto diutius formatur in utero. Diutius gestatur quibus longiora sunt uitae spatia. Neque crescentium tepetitia ad generandum aetate. Quae solidas habent uulgulas singulosque bisulas: & geminos pariunt. Quoque in digitos pedum fissura diuisa est: eo numerosiora in foetu. Sed superiora omnia perfectos edunt partus: haec inchoatos. In quo sunt grise leanae: ursae: & uulpes. In forma etiam magis quam supradicta ursae pariunt: rarumque est uidere parietes. Postea lambendo calefaciunt foetus omnia ea: & figurant: pariunt plurimum quaternos. Caecos autem gignunt canes: lupi: patherae: thoes. Canum plura sunt genera. Laconica octauo mense utriusque generant. Ferunt. Lxx. diebus: & plurimum tribus mēibus. Caetera canes & semestres coitum patiuntur. Implentur omnes uno coitu. Quae ante iustum tempus concipere: diutius caecos habent catulos: nec omnes totidem diebus. Existimant in urina attollere crus fere semestres: sed est signum consumati uirum roboris: foeminae hoc idem fidentes. Parturientes quibus numerosissimi: caetero quinti: senis: aliquando singuli: quod prodigiosum putant. Sicut omnes mares: aut omnes foeminas gigni. Primos quoque mares pariunt: i caeteris alternatim: in ea opportuno: & recto mense. Incunt a partu sexto mense. Octonos laconica pariunt. Propria in eo genere maribus laboris alacritas. Viuunt laconici annis denis: foeminae duodenis. Caetera genera quidem annos aliquando uiginti. Nec tota sua aetate generant: a duodecimo fere desinunt. Felis & ichneumon reliqua ut canum. Viuunt annis senis. Dalspodes omni mense pariunt: & superfoetant: sicut lepores. A partu statim implent. Concipiunt quousque ubera siccante foetu: pariunt non caecos. Elephantum diximus: pariunt singulos magnitudinis utuli trimestris. Cameli duodecim mēibus ferunt a trimatu: pariunt uere: iterumque post annum implentur a partu. Equas autem post tertium diem aut post unum ab enixu utiliter admitti putant: coguntque inuitas. Mulier septima die concipere facillime creditur. Equarum subas conderi praecipitur: ut asinorum in coitu plantantur humiliter: comantes enim gloria superbire. A coitu solae animalia currunt: ex aduerso aquilonum: austrorumque: putant marem: aut foeminam concipere. Colorem ilico mutant rubriore pilo: uel quicunque sit plenior. Hoc argumento desinunt admittere etiam uolentes. Nec impedit partus quasdam ab opere. Faliscus grauidae. Vicissim olympia praegnantem equam Hecratidis thessali fuenimus. Equos & canes: & suestinitum matutinum appetere: foeminas autem post meridiem blandiri diligentiores tradunt. Equas domitas. Lx. diebus equire antequam gregales. Sues tantum coitu spumam ore fundere. Verrem subantis audita uoce nisi admittat: cibum non capere usque in maciem. Foeminas tantum effertari: ut hominem lacerent: candida maxime ueste indutum. Rabies ea aceto mitigatur natura asperio. Auditas coitus putatur ex cibis fieri. Sicut uiru eruca: pecori cepa. Quae ex feris mittuntur: non concipere: ut anseres: aptus uero tarde: & ceruus: nec nisi ab infanta educatos. Mige est: quadrupedum praegnantem uenerem arcent: praeter equam & suem. Sed superfoetant: & dalspodi: & lepus tantum.

De uaria generatione animalium.

CA: LXIII.

Vacuae aial pariunt: in capite gignunt circumfacto foetu sub enixum: alias in utero portante. Quadrupedes gestant exteius ad iogitudinem cruribus: & ad alium suam applicationis. Homo in semet cogebatur inter duo genera nariibus sitis. Molas de quibus ait diximus: gigni putant: ubi mulier non ex mare: uel ex semetipsa tantum conciperit. Ideo nec aiar: quia non fit ex duobus. Altricemque habere per se uitam illam: quae satis arboribus: contingat: ex oibus quae praedictos foetus tantum & numerosos edunt. Item plures contra naturam solidipedum aut bisulcorum:

De murium foetu

CA. LXV.

Supra cuncta est murium foetus haud sine cōtatione dicēdus: q̄q̄ auctore Aristotele & Alexandri magni multis generatio eorū lambendo cōstare: non coitu dicitur. Ex una genitos. cxx. tradiderunt. Apud parlas uero p̄gnantes & i utero parentis repetas. Et salis gustatu fieri pr̄gnates opinant. Ita desinit misg. eē: unde uis tanta mellese potest mactu agrestiu. In quibus illud quoq̄ adhuc latet: quo nam mō illa multitudine repente occidat. Nam nec exanimis reperiuntur: nec extat qui murē hyeme i agro effoderit. Plurimi itaque ad troadem perueniunt. & iam inde fugauerunt accolas. Prouentus eorum scētatis tradit. Et iam obiturus uermiculum in capite gigni. Aegyptiis muribus durus pilus: sicut herinaceis Idē bipedes ambulantes: ceu alpini. Cū diuersi quoq̄ generis coire aialia: ita demum generant: si tem pus nascendi par hnt. Quādrupedum oua gignētū lacertam ore patere: ut credis uulgo: Aristoteles negat. Nec icūbat eadē oblitae quo sint in loco enixa: qm̄ huic aiali nulla memoria: itaq̄ catuli per se erūpūt.

De spina hoīs anguem nasci.

CA. LXVI.

Anguem ex medulla hoīs spinā gigni accepimus a multis. Pleraq̄ enim occulta: & ea, ca origine proueniunt: etiam in quadrupedum genere.

De salamandra.

CA. LXVII.

Icūt salamandra aial lacerti figura stellarū nunquā nisi magnis imbribus proueniens: & serenitate deficiēs. Huic tātus rigor ut ignē tactū extinguat non alio mō q̄ glacies. Et uide sane quae lactea ore uomit: quacūq̄ parte corporis humani contacta toti de fluunt pili. Idq̄ quod contactum est: colorem in uiridinem mutat.

De iis q̄ nascūt ex nō genitis: & q̄ nata nihil gignūt.

CA. LXVIII.

Vaedā uero gignunt ex nō genitis: & line ulla simili origine ut supradicti: & quēq̄ aetas aut uer: itatūq̄ tps anni generat. Ex iis quaedā nihil gignūt: ut salamadrā. Neq̄ est in iis genus masculinum foemineum: sicut neq̄ i anguillīs: oībusq̄ quo nec aial nec ouum ex sese generant. Neutrum est & oīstres genus: & ceteris adhac rētibz uado uel saxo. Quae autem per se generantur sicuti infra mares ac foeminas descripta funtita generat quidem ea alicui coitu: sed imperfectum & dissimile: & ex quo nihil amplius gignat: uermiculos mu sca. Id magis declarant naturae eorum: quae infecta dicuntur. Arduae explanatiōis omnia: & priuam dicato opere narranda. Quāp ut ingeniū prae dictog: ita & reliqua subtexet diseratio.

De sensibus animalium.

CA. LXIX.

Ex sensibus ante ca tera hoīs tactus: deinde gustus. Reliquis superat a multis. Aglae clarior cernūt. Vulture sagacius odorant. Liquidius audiunt raspa: obrute terra: tam de so atq̄ surdo naturae elemēto. Præterea uoce oīum i sublimē redēte sermonē exaudiunt: & uis q̄ intelligere ē dicunt: & profugere. Auditus eū hoīm primo negatus ē hūit & sermonis usq̄ ablatas. Nec sunt naturaliter surdi: ut non idē sint & roui. In marinis oīstres aut ditum esse non est uerisimile: sed ad sonum mergere se solent. Ideo & silentiū in mari p̄cātibz.

Auditum & olphatum esse piscibus.

CA. LXX.

Pisces qdē auditus: nec mēbra hūi nec foramina: audire tñ eos palā ē ut patet cū plauis cōgregari feros ad cibū cōsueruēdine in quibuldā uiuariis species. Et in piscinis Ca faris gnis pisciū ad nomē uenire: quosdā singulos. Itaq̄ p̄dunt ēr clāssime audire nū gilapūs: salpa: chromis: & ideo i uado uiuere. Olfactu iis esse manifestū patet. Quippe si oēs eadē esca capiūt: & priusq̄ apparet: odorāt. Quosdā & spelūcis larēs salamēro illitis faucibus scopu si piscator expellit: uelut sui cadaueris agnitiōē fugiētēs. Cōueniūtq̄ ex alto ēr ad quosdā odores: ut sepiā uisā & polypū: q̄ ob id cogunt in nassas. Sētine qdē nauis odorē fugiūt pculmaxime tñ piscium sanguinē. Nō potest petris auelli polypus. Idem cunila ad mora ab odore pitinis resilit. Purpurae quoq̄ foeti dīs captiunt. Nā de reliquo aialium genere quis dubitet? Cornus nus ceruini odore serpentes fugant: sed maxime styracis: origani: aut chalcis: aut sulphuris formicæ necantur. Culices acida perunt: ad dulcia non aduolant.

Tactum commune esse omnibus.

CA. LXXI.

Actus sēsus oībus ē: ēr qbus nullus alius. Nā & oīstres: & terrestribz uermibus Quo existimaueri oībus sēsus gustus ē. Cur. n. alios alia sapes appetūt: In quo uel p̄ciū p̄ciū naturae architecte gūsus. Alia dentibus praedantur alia unguibus: alia rostri aduci nte capiūt. Alia latitudine ruūt. Alia acumine excauant. Alia fugūt. Alia lambūt: forbēt: mādūt:

torant. Nec minor uarietas in pedum ministerio: ut rapiât: distrahât: teneât: præmât: pendeant:
tellurem scabere non cessent. Quæ uenenis uiuât: & quæ terra. CA. LXXII.

Venenis capre & cōturnices (ut diximus) pingues sunt placidissima aīalia: at serpētes ouis. Spectāda qđem draconum arge: Aut enim solida hauriunt: si iam fauces capite quā deinde in semet cōuoluti frāgit intus: atq; ita putamina excutiunt: aut si tenior ē & catuli adhuc aetas orbe apphēla spirant: sēlim uehemēterq; pstrigunt apū tata parte ceu ferro: reliquā: quā amplexu tenetur forbeant. Simili mō auibz deuoratis solidis cōfēcione plurima: & cetera alia reuolunt. Scorpiones terra uiuunt. Serpentes cum occaso ē: uinū prācipue appetunt: cū alioquin exiguo indigant potu. Eadē minimo & pene nullo cibo cū adferant iclusē: sicuti aranei quocūq; alioquin factu uiuētēs. Ideo nullū interit famā: aut fiti uenēnatū. Nam neq; calorū uim habent: neq; sanguinis: neq; sudoris: quā auditate naturali sile augent. In quo genere oīa magis exiti alia: si suū genus edere anteq̃ noceant. Condit in thesauros maxillarū cibum sphingionū & satyrorū genus. Mox inde sensim ad mandēdum manibus exprimit. Et quod formicis in annum sōlemne esthis in dies uel horas.

De cibo & potu quorúdam.

C.A.LXXIII

De cibo & potu quorūdam. CA. LXXIII.
 Nū aīal digitos habentiu herba alitur lepus: sed & fruge. Solidipedes & bifidus suis
omni cibatu & radicibus. Solidipedū uolutatio propria. Serratogę dentiū carniora
sunt oīa. Vrsi & fruge: fronde: uindemia: pomis uiuunt & apibus: cancris ēē & formi
cis. Lupi (ut diximus) & terra in fame. Pecęs potu pignę uiuunt sal illis artissimū: item ueteri
na: q̄q̄ & fruge & herba: sed ut bibere: cedunt. Ruminant pręter iā diā: sylvęstri cerui cū a
nobis aluntur. Oīa at̄ iaciera potius q̄ stātia: & hyeme magis q̄ æstate septenis ferē mēsihus.
stici quoq̄ mures: simili mō remandunt. In potu quibus serrati dētes: lambūt. Et mures hi. vulg
res: quis ex alio gñe sint. Quibus cōtinuū dētes forbēt: ut equi: boues. Neutrū uris: fed aquā quo
que moria uorant. In africa maior pars feratū ætate nō bibūt inopia imbrū. Quā ob cām ca
pi mures libyci si biberint moriunt. Orygē ppetuo sitiētē africa gñat: ex natura loci potu carē
tē cū mirabili mō ad remedia sitiētū. Nāq̄ gutuli latrones cō durant auxilio repertis in corpo
re eorū saluberrimi liquoris hauriūt uefficis. Insiunt in eadem africa pardi cōdēsa arbore oculat
tatiq̄ eius ramis in prętereūtia defiliunt: atq̄ uolucrū cæde crassant. Feles qđē quo silentio
q̄ lenibus uestigis obrepunt aubus: q̄ occulto speculari in musculos exiliunt. Ex crementa sua
effossa obruunt terra: intelligentes odorem illum indicem sui esse.

Quæ inter se diffideant: & q̃ iter se conueniant.

CA. LXXIII.

 Rgo & alios sensus quosdam esse q̄ supradictos haud difficulter apparet. Sunt n. quidam his bella: amicitia q̄. Vnde & affectus præter illa quæ de gubus eoz̄ suis diximus locis. Dissident olores & aglæ. Coruus & clorius noctu inuicē oua exgentes. Sili mō coruus & miluus illo præteripiente huic cibos. Cornices & noctua. Agullæ & trochilus (si credimus) qm̄ rex appellat auiū. Noctua & cæteræ miores aues. Rursus q̄ terrestribz mustela & cornix. Turtur & pyralis. Ichneumones uespæ. Phalæges aræi. Aq̄ticæ anates & gauræ. Harpæ & trichores accipiter. Sorices & ardeolæ inuicē foetibus insidiatiz. Aegithus auius minima cū alino. Spinetis enī se scabedi causa atterentes: nidos eius dissipat: quod illa adeo pauet ut uoce ifi no rudēris audita oua eiiciat: pulli ipsi metu cadant. Igitur aduolans ulcera eius rostro excauat. Vulpes & milui. Angues & mustellæ: & sues. Ealon uocat parua auius oua corui frangens: cuius pulli insistant a uulpibus. Inuicē hæc catulos eius ipsamq̄ uellit. Quod ubi uiderint coruicontra auxiliant: uelut aduersus cōem hostem. Et acanthis in spinis uiuit: licet circo asinos & ipsa odit flores spinæ deuorat. Aegithū uero anthus in trin: sanguine eoz̄. nō credant coire: multoz̄ ob id uenētis isamet. Dissident thoes & leoes: & mimæ æque ac maxia. Formico fā arbore fortiores cauent. Librat araneus se filio in caput serpētis porrectæ sub umbra arboris suæ: tantq̄ ui mortuū cerebrū apprehendit: ut stridēs subdite: ac uertigine rotata: ne filiū qd̄ desup̄ peditū suū pere ab eo nō fugere queat: nec finis ante mortē est. Rursus amici pauones & colūba. Turtures & pituitæ: Merulæ & turdi. Cornix & ardeola. Cōtra uulpiū genus cōibus inimicitiz. Harpæ & miluus cōtra trionchin. Quin & affectus idicia sunt et ī ferpetibus imitissimō aialū gñe. Phila sit quæ arcadia narrat de dño a dracōe feruato: & agnito uoce hoīs. De aspide miraculū a Didylarcho tradit. Is. n. auctor ē. Cū ad mēsam cuiusdam ueniens ī agypto alere ē assidue enixā catulo suis: quoq̄ ab uno filiū hospitiz iterētrp. Illā reuerfām ad cōsuetudinē cibi: itellexisse culpā: & necem intalisse catulū: nec postea intēdum illū reuerfām.

De somno animalium.

CA. LXXV.

Omni questio non obscuram cōsecrationem hēt. In terrestribus oīa quæ cor hñt: dormire manifestū est. Aquatiliū quoq; exiguū qdā: et qui de cæteris dubitat: dormire cū existimant: nō oculoꝝ argumēto: quia nō hñt genas: neq; ipsa quiete cernuntur placida cū soporata: neq; alia q̄ caudis mouētia: & ad tumultū aliq̄ expauētia. De thynnīs cōfidentius affirmat. lucta ripas. n. aut petras dormiunt. Plani aut pīciū in uado: ut ma nū sæpe tollant. Nam & delphini balenæq; sterentes et audiuntur. Insecā quoq; dormire silen cio apparēt: quia nec luminibꝝ qdē admotis excitentur. Hō genitus premitur somno per ali quot mēses. D. in de longior indies uigilia. Somniat statim infans. Nā & pauore exporgicitur: & suctū imitat. Quidam uero nūq; quibus mortifeꝝ fuisse signum cōtra cōsuetudinē somniōꝝ inuenimus exempla. Magnus hic inuitat locus: & diuersis refertur documētis: utrum ne sint ali qua præcisa animi quiescentis. Quæ fiant rōnean fortuita res sit: ut plegat: Et si exemplis agat: profecto paria fiant. A uino & a cibis proxima atq; in redormitionē uana esse uia prope cō uenit. Est autem somnus nihil aliud q̄ animi in mediū se se recessus. Præter hominem somnia re equos: canes: boues: pecora: capras: palam est. Ob hoc creditur & in omnibus quæ animal pa riunt. De iis quæ oia gignuntur incertum est. Sed dormire ea certum. Verum & ad insecta tran famus. Hæc nāq; restant immensæ subtilitatis animalia.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XI. PROOEMIVM.

De insectis animalibus: ut sunt apes: formicæ: & huiusmodi.

ESTANT IMMENSÆ SVBTLITATIS ANIMALIA: Q. Van do aliqui ea neque spirare: & sine sanguine esse etiam prodiderunt.

De insectorum genere.

CA. I.

Vita hæc & multigena terrestrium uolucrūq; uita. Alia pēnata ut apes. Alia utroq; modo ut formicæ. Aliqua & pennis & pedibus carentia. Et iure omnia insecta appella ta ab incuturis: quæ nunc ceruicū loco: nūc pectorum: atque alui præcincta separant membra tenui modo fistula coherē tia. Aliquibus uero nō tota incutitur eas ambiēte rugas: sed in aluo: aut superne tantum imbricatis flexilium uertebris: nusquā alibi: spe ctatione naturæ rerum artificio.

De subtilitate naturæ in his.

CA. II.

In magnis siquidem corporibus: aut certe maioribus facilis officina sequaci materia fuit. In his uero tam paruis: atq; tam nullis quæ ratio: & grauis tam inextricabilis perse dio. Vbi tot sensus collocauit in culice? Et sunt alia dicta minor. Sed ubi usum in ea pretendit? Vbi gustatum applicauit: ubi odoratum inferuit: ubi truolectam illam & portione maximam uocem ingenerauit? Qua subtilitate pennis adnexuit? Præloꝝ ait pedum crura? Dispo fuit ieiunam caueam uti alium? Audivim sanguinis & potissimū hūani sitim accendit? Telum uero pfodiendo tergori quo spiculauit ingenio? Atq; ut in capaci cū cerni nō possit exilitas: ita reciproca generauit arte: ut fodiendo acuminatum pariter foribendos fistulo sum esset. Quos & redini ad perforanda robora cum sono teste dentes affixit: potissimumq; e li quo cibatum fecit? Sed turrigeros ele phantorum miramur humeros: taurorumq; colla: & tru ces in sublime iactus: tigrum rapias: leonum iubas: cum rerum natura nusq; magis q̄ in minimis tota sit. Quapropter quæ so ne nostra legentes: quoniam ex iis spernuntur multis: etiam relata fa stidio damnetur: cum Icontemplatione naturæ nihil possit uideri superuacuum.

Vtrum spirent: an habeant sanguinem.

CA. III.

Insecta multi negant spirare id rōe p̄uadētes: qm̄ uisceri iteriori nexu spirabilis nō inesset. Itaq; uiuere ut fruges: arboresq; Sed plurimū iteresse spiret aliqd an uiuat. Ea dē de cā nec sanguinē iis eē: q̄ sit nullis carentibus corde aut iecore. Sic nec spirare ea quibꝝ pulmo desit. Vñ numeroꝝ q̄stionū series exorīt. Idē. n. & uocē eē iis negat: tātō murmu re apūcitate: qdē: & aliis q̄ suis æstimaunt locis. Nam mihi conuenit semper fasit rege: na tura nihil incredibile existimare de ea. Nec uideo cur magis n̄ possint trahē aliam talia & uiueret

q̄ spirare sine uisceribus. Quod ē in marinis docuimus: quis arcente spiritū densitate: & altitudine humoris. Volare quidē aliqua & aiatu carere in ipso spiritu uiuētia. Habere sensum uictus generationis atque operis & de futuro ēt curā. Et quis nō sint mēbra: quae uelut carinas sensus inuehant: esse tñ itis auditū: olfactū: gustatū: eximia praeterea naturae dona: solertiam: aium: marē: quis facile crediderit? Sanguini nō esse itis faetorificat ne terrestribus qdē cūctis ueg. sile qdā: ut septie in mari sanguinis uires atramētū optineat: purpurae generi insectorū ille succus. sine ille ētis q̄ quis est uitalis humor: hic erit sanguinis loco. Sed existimario sua cuique sit. Nobis propofitum est naturas rerum manifestas indicare: non causas iudicare dubias.

De corpore eorum.

CA. III.

Neſta ut intelligi poſſit: nō uidetur neruus hñe: nec oſſa: nec ſpinas: nec charulagine: nec pingui: nec carnes: nec cruſta quidē fragilē: ut quēdā marina. nec iure diceſ cū: ſed mediz cuiuſdā iter oīa haec naturae corpus arētī ſilē neruio mollis: in religis pibus ſiccus uerius q̄ durius. Et hoc ſolū itis eſt: nec p̄terea aliud. Nihil intus niſi admodū paucis inteſtinum ſpīcatū. Itaque diuulſis praecipua uiuacitas: & priū ſingulae palpitatio. Quia q̄: cūq̄ ē rō uitalis: illa non certis ineſt mēbris: ſed toto in corpore: minime tñ capite. Solūque non mouet niſi cū pectore auulſum. In nullo genere plures ſunt pedes. Et gbus ex itis plurimi: diuulſi uiuunt diuulſi: ut in ſcolopendris uidemus. Hñt aut̄ oculos: p̄terque ſenſus tactū & guſtatū: aliqua & odoratum: pauca & auditum.

De apibus.

CA. V.

Ed inter oīa praecipua apibus & iure praecipua admiratio. Solis ex eo gñe hominē cā genitris. Mella contra hñe: ſuccūq̄ dulciſſimū: atque ſubtiliſſimū: ac ſaluberrimū. Fauos cōſingūt & caras. Illae ad uſus uitae laborē tolerāt. Opera cōficiūt. Temp. hñt: cōſilia priuatum: ac ducēs gregatū: & quod maxime miſe ſit mores hñt. Praeterea cū ſint neq̄ manſuerit gñis neq̄ ſerit: tanta eſt natura regē: ut prope ex umbra minimi aialis incomparabile effecerit qdā. Quos eſſicacia Idulſtriāq̄ tāta cōpēmus neruū: quas uires: quos rōne mediūſidius uiros: Hoc certe p̄ſtatoribus: quos nihil nouere niſi cōmune. Non ſit de anima quaſitio. Conſtet & de ſanguine: quantulum tam n eſt in tantulis poteſt. Aeſtimemus poſtea ingenium.

Qui ordo naturae in eis.

CA. VI.

Yeme conduntur. Vnde enim ad pruinās niueſq̄ & aquilonū ſtatus perferendos uires: Sane & infeſta oīa: ſed minus diu: quae parietibus noſtris occultata: maturae reperi ſiunt. Circa apeſt: aut tempore locorumque rō mutata eſt: aut errauerūt priores. Cōduntur a uergiliāz occaſu: ſed latent ultra exortū. Adeo nō ad ueris initū ut dixere: nec ut quiſq̄ in italia de alueis exiſtimat. Ante fabas florentes exeunt ad opera: & labores: nulluſq̄: cum per celum licuit: ocio perit dies. Primū itaque fauos conſtruunt: cāram ſingunt: hoc eſt domos cellas que faciunt. Deinde ſobole: poſtea mella: cāram ex floribus. Mellig: nem a lachrymis arborum: quae glutinū pariunt ſalicis: ulmi: iurundinis: ſucco: gūmi: reſina. Iis primum alueum ipſum intus totum ut quodam tectorio illinunt: & aliis amarioribus ſuccis contra aliarum beſtiolarum auditates. Id ſe facturas cōſciat quod concuſci poſſit. Iis deinde fores quoque latiores circūſtruūt.

De uocabulis operis.

CA. VII.

Rima fundamenta operis cōmoſin uocant peritit: ſecūda piſſocāron: tertia propolis. Inter coria: cārasque magni ad medicamina uſus. Cōmoſis cruſta eſt priā ſaporis amari. Piſſocāron ſuper eā uenit picanū mō cū dilutor. Cāre initū populorumque: & mitiore gummi propolis craſſioris iam materie additis floribus: nundū tamē cāre: ſed ſauore ſtabilitunt: quā oēs frigoris: aut iniuriāe aditus obſtruuntur: odore ēt nunc graui: ut qua plerique pro galbano utant. Præter hac conueſe rithacae: quam alii ſandaracālia: cārinthū uocāt. Hicent apū dum operantibus: ſepe inueniunt ſauore inanitatibus ſepoſitis: & ipſe amari ſaporis: ſed plenus humoris cibus. Gignitur autē rore uerno: & arborum ſucco gūmi: affici minor: aut ſti ſtatu nigrior: aquilonibus melior & rubens. Plurimum in græcis nūcibus Menecrates ſtorem aut eſſe futurā mellis indicium: ſed nemo præter eum.

Ex quibus floribus opera ſiant.

CA. VIII.

Aeris ex oſium arborz ſatorumque floribus cōſingūt: excepta rumice & chenopode. Herbage haec gña. Falſo excipit ſpartū. Quippe cū hiſpania multa in ſpartariis mella herbā eā ſapiūt. Falſo & oleas excipit arbor. Quippe oliuāz puetū plurima examina gigni certū ē. Fructibus nullis nocetur. Mortuis ne floribus quidem non modo corporibus in ſidūt. Operant intra lx. paſſus. Et ſubinde cōſumptis in pximo floribus: ſpeculatores ad pabula

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

uel uice

ulteriora mittunt. Noctu deprehensæ in expeditione excubant supinæ: ut alas a rore protegant.

De amatoribus earum.

CA. IX.

Equis miretur amore eaz capros Aristomachum solensem duo de sexaginta annis nihil aliud egisse. Philistum uero thessalum in desertis apes colentem Agrium cognominatum: qui ambo scribere de eis.

Ratio operis.

CA. X.

Atio operis: inter diu statio ad portas more castro. Noctu quies in maturinū dōec una excitet oēs gemino aut triplici bombo: ut buccino aliquo. Tunc uniuersæ puolant: si dies mitis futurus est. Prædiuinaut enim uentos imbreiq; & tunc se continet testis. Itaq; temperie coeli (hanc enim inter præscita hñcum agmen ad opera pcessitaliaz flores aggerunt pedibus: aliaz aqua ore guttasq; in uingine totius corporis atq; bus. Quaz adolecentiores ad opera exeurit: & supradicta cōuehūt. Seniores intus operant. Quæ flores cōportat: prioribus pedibus femora onerant: ppter id natura scabra: pedes priore rostro: toraq; onusta remeant sarcina pandata. Excipiūt eas terna: quæ ternaq; exonerant. Sunt enim intus quoq; officia diuisa. Aliz struūt. Aliaz poliūt. Aliaz suggerūt. Aliaz cibū cōparāt ex eo qd alarū ē. Neq; n. se pati uelcūt: ne inq; litas opis: aut cibi fiat & tps. Struūt rursus ea or si cōcemeratōe alie uel textūq; uel usq; ad summa tecta deducunt: limiribus binis circa singulos arcusut aliis intracalis exat. Fauī superiore parte affixū: & paululum etiam lateribus simul hærent: & pēdent una. Alueū non cōtingunt: nūc obliqui: nūc rotundi qualiter poscit alueus: aliqñ & duoz genz: cum duo examina concordiaz populis dissimiles habuere ritus. Ruentes caras sulcunt pilaz: instar interi

uel foemia

uina a solo fornicatis: ut sit a ditus ad faciendū. Primi fere res uersus inanes struunt: ne promptū sit quod incutit furantē. Nouissimi maxime implent mellendeoz: aucto alueo fauī eximūt. Gerula secundos statim caprant. Si cooriatu r cellaz: apprehensis pondūculo lapillis se librāt. Quidam in humeros eum imponi tradūt. Iuxta uero terram uolant in aduerso statu uepribus hebetato. Mira obseratio operis. Cessantium inertiam notant castigan: mox & puniunt morte. Mira monstra. Amolunt oia & medio: nullaq; inter opera spurcitaz iacēt. Quin & extremēta operanti intus ne longius recedant: unum congesta in locum turbidis diebus & operis ocio egerunt. Cum ad uespera citit: in alueo strepit minus ac minus: donec una circumuolent: eodem quo excitat bombiceu quē tem capere imperans. Et hoc callorum more. Tunc repente oēs conticeant. Domos primum plebeis exadificant: deinde regibus.

De fucis.

CA. XI.

Isperat longior puerus: adiciunt cōtubernia & fucis. Hæ cellaz minime: sed ipsi maiores apibo. Sūt at fuci sine aculeo: uelut isperfectæ apes: nouissimaz & festis & iā emenitis ichoatæ: serotinus fortis & qñ feruitia uetaz apū. Quāobre isperat iis: primosq; in opera expellūt: tardates sine clāmētia puniūt. Neq; in ope tantū: sed in foru adiuuāt eas. multū ad calorē cōferēt turba. Certe quo maior eoz fuerit multitudo: eo maior fiet examinū puerus. Cū mella corpint mature scere: abigūt eos. Multaz singulos aggressive trucidāt. Nec id genus nisi uere cāspic. Fucus adeptis alis in alueū reiectus ipse cæteris admittit. Regias patoribus futuris in una pte alie extruūt amplas: magnificas: separatas: tuberculo eminetes. Qd si exprima tur: non pignuntur sobolē. Sex angulaz oēs cellaz singuloz: ex pedū opere. Nihil horz statuto tempore: sed rapiunt diebus serenis munia. Et melle uno altero ue ad summū die cellas replēt.

De fucis.

CA. XII.

Enit hoc ex aere: & maxie sidez exortu spicueq; in ipso syrio explēdēte sit: nec oino prius uergilaz exortu sub lucan's tpiibus. Itaq; cū pria aurora folia arboz melle rocidia sumit. Ac si q matutino sub diuo fuere: unctas liqore uestes: capillūq; cōcreatū sentiūt. Siue ille ē colis sudor: siue qdā sidez salina: siue purgatis se aeris succus: siue aq & purus ac ligus & sine naraz: qñs dehsit prio. Nūc uero & tāta cadēs altitudo: semulūq; dū uenit sordescēs: & obuiro tene halitu iscedus. Præterea a frōde: ac pabulis potus: & intriculos ægelus apū. Ore. n. eū uomūt. Ad hæc succo forz corruptus: & alueis Maceratus: totūq; mutatus. Magnā tñ celstis naturæ uolapratē affert.

Quæ natura mellis.

CA. XIII.

Si optimus semper: ubi optimorum doctis solis florum conditur. Atticæ regionis hic: & siculæ hymeto & hybla ab locis: mox callimne isula Est aut in initio mel ut aqua dicitur & hmeto diebus feruēt: multaz: qz purgat. Vicesimo die crassescit. Mox obducitur tenui membrana: qua feruoris ipsius summa cōcrefcit. Sorbetur optimum & minime fronde insectum & quercus: tūllæ arundinum foliis.

Quæ optima mella.

CA. XIII.

Si optimus semper: ubi optimorum doctis solis florum conditur. Atticæ regionis hic: & siculæ hymeto & hybla ab locis: mox callimne isula Est aut in initio mel ut aqua dicitur & hmeto diebus feruēt: multaz: qz purgat. Vicesimo die crassescit. Mox obducitur tenui membrana: qua feruoris ipsius summa cōcrefcit. Sorbetur optimum & minime fronde insectum & quercus: tūllæ arundinum foliis.

Quæ genera mellis in singulis.

S

Vmma qd̄ bonitatis natione cōstat (ut supra diximus) pluribus modis. Aliubi .n. fa. ut cæra specdabiles gignūt: ut i pelignis: sicilia. Aliubi mellis copia: ut in creta: cypro: africa. Aliubi magnitudine: ut i septētrīcalibus: uiso iā i germania octo pedū lōgritudis fauo: i caua parte nigro. In quocunq; tamē tractu terna sunt mellis genera. Vnum ex floribus cōstructo fauo: quod ideo uocaf anthinū. Hoc quidam attingi uentur: i largo alimento ualida exeat soboles. Alii ex nullo minus apibus relinquūt: qm̄ magna sequat̄ ubertas magnæq; sydeꝝ exortu. Præterea solstitio cū thymum & una florere icipiunt: p̄cipua cellagē materia. Est autem in eximendis fauis necessaria dispensatio: qm̄ inopia cibi desperant: moriunturq; aut effugiant. Cōtra copia ignauiam affert. Maciem melle nō rhithace pascunt. Qui aut sunt diligentiores: ex hac uindemia duodecimā partē apibus reliquunt. Dies statutus inchoandi ut quadā lege naturæ: si scire aut obseruare hoīes uelint: tricesimus ab educto examine: fereq; maio mense inleget̄ hæc uindemia. Alteꝝ genus est mellis æstiuū: quod ideo uocaf horeū i tēpestiuitate p̄cipua ipso syrio explēdescere post solstitiū diebus. xxx. fere. Immensa circa hoc subtilitas naturæ: mortali bus patefacta est: nisi fraus hoīum cūcta pernicie corrūperet. Namq; ab exortu syderis cuiusq; qd̄ lib nobilium maxime aut celestis arcus si non sequant̄ imbres: sed ros tēpestat solis radiis. Medicamenta nō mella gignunt: oculis: ulceribus: internisq; uisceribus: dona celestia. Quod si seruet̄ hoc syrio exortēte: calique cōgruat in eūdē diētur sepe Veneris: aut Iouis Mercuriue exortus: nō alia suauitas: uisusque mortaliū malis a morte uocandis q̄ diuini nectaris fiat.

Quomodo probentur mella.

CA. XV.

M

El plenifunio uberius capif: serena die pinguius. In omni melle quod per se fluxit: ut multū oleumque: appellatur aceton: maxime laudabile est. Aestiuum omne rutilū: ut diebus cōstet i siccioribus. Aptissimū i æstimatione & thymo coloris aurei: aporis gratissimū: cū sit palam doliolis p̄gūe: marino e rōre spissum. Quod concreuit aut: hoc minime laudat̄. Thimofum non coit: & tactu prætenuia fila mittit: quod primū grauiter argumentum est: Abrumpi statim & resillire guttas: utilitatis indicium habetur. Sequens probatio ut sit odora tum: & ex dulce reglutinosum perlucidum. Aestiuā mellatione decimā partem thasio Dionysio apibus reliqui placet: si pleni fuerint aluei. Si minus pro rata portione: aut si inanes: omnino non atungi. Huic uindemiae attriti signum dedere initium caprificalem diem uulcano sacrum.

De tertio genere mellis: & quomodo apes probentur.

CA. XVI.

T

Ertium genus mellis minime probatū. Si uelut: quod ericeū uocant. Conuehit post primos autūni imbres cū erice sola floret i siluis. Ob id arenoso simile. Gignit id maxime arcturi exortu a pridie idus septēbris. Quidam æstiuā mellatione ad arcturi exortū proferunt: qm̄ ad æquinoctium autūni ab eo supersunt dies. xliii. & ab æquinoctio ad uergiliagē occasum diebus. xliiii. Plurima sit erice: athenienses tetradicē appellant: est in euboea sili rum: quam putant apibus esse gratissimā fortassis quia tūc nulla ex alia fit copia. Hæc ergo mellatio sine uindemia: & uergiliagē occasu idibus nouēbris fere includit̄. Relinquit ex ea duas partes apibus rō persuadet: & semper eas ptes fauoz: q̄ habeat rhithacē. A bruma ad arcturi exortū diebus. lx. somno alunt sine ullo cibo. Ad arcturi exortū ab æquinoctio uerno tepidiorē tractu iam uigilant. Sed etiā tunc aluo se cōtinent: seruatosque in id tēpus cibos repetūt. In italia uero hoc etiā uergiliagē exortu faciunt: & in eū dormiunt. Alueos qdam in eximēdo melle expēdūt: ita dirimētes grū relinquant. Aequitas etiam in eis obstringit ferūtque societate fraudā alueos mori. In primis præcipit ut lauti purique eximat̄ mella. Furem & muliēq; menses odere. Cū eximunt mella: apes abigi fumo utilissimū: ne irascant̄: aut ipse auidæ uolēt. Fumo crebriore etiā ignauia earum excitat̄ ad opera. Nā ubi incubauere fauos liuidos faciūt. Rursus nimio fumo in sciuntur: quaz; iniuriā celerrime sentiunt mella: uel minimo cōtactu roris acceſcit. Et ob id inter genera seruaf quod acapnon uocant. Album mel non fit quod bithymū est: sed oculis & ulceribus aptissimū. Foetus quoq; nam mō progenerent: magna inter eruditos & subtilis quas stio fuit. Apū. n. coitus uisus est nunq;. Plures existimauere oportere confici floribus compositis: apte atque utiliter. Aliqui coitu unius: qui rex in quoque appelleſ examine. Hunc esse solum marem: præcipua magnitudine ne fatiscat. Ideo foetū sine eo nō edi: apesque reliquas tanq; marem foeminas comitari: non tanq; ducem. Quam probabilem alias sententiam furcorum euentus cōarguit. Quæ enim ratio ut idem coitus alios perfectos: imperfectos generet alios? Proprior uero prior existimatio fieret: ni rursus alia difficultas occurreret. Quippe nascuntur aliquando

tari

hirundines: & quædam aliæ aues. Insidiant aquatibus ranæ: quæ maxima eæ est operatio: tunc sobole faciunt: nec eæ tantum quæ stagna riuosq; obident: uerum & rubetæ. ueniunt ulcro: atrepent tesq; foribus operas fuffiant: ab hoc spatio prouolant: cõfestimq; abripunt. Nec sentire idus apum ranæ tradunt. Inimicæ & oues: difficile se à lanis eæ explicantibus. Cantorq; etiã odorẽ si quis iuxta coquat examinãt. Quin & morbos suaspe natura sentit: Index eog. tristitia torpens. Et cū ante fores in tepore solis promõris aliæ cibos ministrant. Cum defonctis progerit. Puerantimq; more comitantur exequias. Rege hæ peste cõsumptio: meret plebs ignauo do fore. Non cibos cõuehant. Non procedunt. Tristi tantum murmure glomerantur. circa corpus eius. Subtrahitur itaq; deducta multitudine: alias spectantes exanimẽ luctum nõ minuunt. Tunc quoq; nri subueniatur: fame moriuntur. Hylaritate igitur: & nitore sanitas æstimatur.

De morbis apum.

CA. XIX.

Vnt & operis morbi: cū fauos non explent: cleron uocant. Iidẽ blaspionia: si fortum non peragant. Inimica & echo est resultant sonõ: qui pavidas alterno pulsẽ idũ. Inimica & nebula. Aranet quoq; uel maxime hostiles cum præualuerit: ut intexat: enecat alueos. Papilio etiam ignauus & inhonoratus: lumbis accensis aduolans pestifer: nec uno modo. Nam & ipse ceras depascitur: & relinquit excrementa: quibus teredines gignunt. Filis et arane us quacunq; incesserit alag: maxime lanuginis obtexit. Nascitur & in ipso ligno teredinesq; ceras præcipua appetit. In festat & auditis paltus nimia florum satietate uerno maxime tempore aluo cita. Oleo quidem non apes tantum: sed omnia insecta exanimantur: præcipue si capite uincto in sole ponantur. Aliquando & ipse contrahunt mortis sibi causas: cõfensere eximi mella auide uorantes. Cætero præparcæ: & quæ aliquando prodigas atq; edaces: nõ fecus ac pigras & ignaues perturbent. Nocent & sua mella ipsis: itaq; ab aduersa parte moriuntur: tot hostibus: tot casibus: & quora portione eorum commemorata: tam munificum animal expositi est. Remedia dicemus suis locis. Nunc enim sermo de natura est.

De cõtinendis apibus: & quomodo reparentur.

CA. XX.

Audent plausu atq; tinnitu aris: eog; conuocatur. Quo manifestum est auditus quoq; inesse sentum. Effecto opere: deducto foetu: fundat munere ois: exercitatione in solẽ nem hñt. Spatiataq; in aperto: & in altum data: gyris uolatu editis tum demũ ad cibum redeunt. Vita eis longissima: ut prospere inimica ac fortuita cedant: septenis annis uersua Alueos nunq; ultra .x. annos diuasse prodit. Sunt qui mortuos si intra tectum hyeme seruent: deinde sole uernio torreat: turac siculneo cinere toto die foueant: ut putent reuiuiscere. In torũtero amissas reparari uentribus bubulis recentibus cū fumo obrutis. Virgilius iuuenog; corpe exalato: sicut equog; uespas atq; carbones: sicut asinog; scarabeos mutante natura ex aliis quædam in alia. Sed hog; osium coitus cernunt. Et tñ in forũ eadem prope natura quæ apibus.

De uespis & crabronibus.

CA. XXI.

Espæ in sublimi & luto nidos faciunt: & in iis ceras: Crabrones cauernis ac sub terra. Et hog; osium sexangula cellaræ: cera aut cortice & arena: foetus & ipse inæqualis: ut barbarus: alius euolat: & alius in nimpha æstualis in uermiculo. Et autumnõ non uerno oia ea. Plenilunio maxie crescunt: Vespæq; icheunõs uocant (sunt aut minores q; aliæ) unũ genus ex araneis perimut phalangium appellatur: & in nidos suos ferunt: deinde illinunt. Et ex iis incubado suũ genus preant. Præterea oes carne uescunt cõtra q; apes: quæ nullũ corpus attingit. Sed uespæ multas gradiores uenantur: & amputato iis capite: reliquũ corpus auferunt. Crabronũ siluestres in arbor; cauernis degunt. Hyeme ut cætera insecta cõdunt. Vita bimatũ nõ transit. Ictus eog; haud temere sine febrĩ nõ est. Auctores sũt tenouens pũctis interfici hoiem. Aliog; qui miores uidentur duo gĩa. Opifices minores corpore: qui moriunt hyeme. Matres: quæ biennio durat: si & clemẽtes. Nidos uere faciunt fere q; drifores: in quibus opifices generẽt. Iis educatis: alios deinde nidos maiores fingunt: in quibus matres futuras producant. Iam tunc opifices fungunt munere: & pascunt eas. Latior matrũ species: dubiumq; an habeant aculeos: ga non egrediunt. Et his sunt sui fauci. Quidã opinat oibus his ad hyemẽ decidere aculeos. Nec crabro nom aut nec uespæ gĩa reges aut examina: sed subinde renouatur multitudo sobole.

De bõbicibus: & bõyli: & necydalo: & q; prius bẽbicinã uesẽ iuenerit. CA. XXII.

Vartum inter hæc genus est bombicũ in assyria puenies: maius q; supradicta. Nidos luto fingit: salis specie applicatos lapidit: dura duritia: ut spiculis perforari uix possint. In iis & ceras largius q; apes faciunt: deinde maiorem uermiculũ. Et alia hog; origo:

E grãdiore uermiculo gemina protédés sui generis cornua. Hi erucæ sunt. Fit deinde: quod uocatur bombylis: ex ea neceyalus. Ex hoc in sex mensibus bóbices. Telas araneog mō tēxunt aduestē luxūq; foaminae: q̄ bōbicina appellat. P̄ia eas retorguen: nūsq; texere iuenit i Ceo mūlier Passaphile. Latōi filia nō fraudēda gl̄a exogitāt: rōis: ut denudet foamina uelstis bōbicina.

De bombice coa:

CA. XXIII.

uel Platis

ET in co insula nasci tradunt cupressi: terebinthi: fraxini. Quercus florē imbribus de cussam terræ halitu astant. Fieri aut primo papilionis paruos nudosq; Mox frigori spātientia uillis inhorecere: q̄ aduersus hyemē tunicas sibi instaurare densas: pedum asperitate radente folioz lanuginē in uellera. Hanc ab his quoq; cogi subigiq; unguūi carminatione. Mox trahi inter ramos tenuari eoq; pēline. Postea apprehensam corpori inuolui nido uo lubili. Tunc ab hōe tolli: scitilibusq; uasis tepore & fure eisa nutriti. Atq; ita subnasci sui generis plumas: qbus uestitos ad alia penia dimitti. Quæ uero capta sint lanificia humore more cæ: rē lenteferat: mox in fila tenuari iuncto fuso. Nec puidit has uestes etiā uiros leuitate usurpare ppter onera æstiu. In trā a lorica gerēda discēserat mores: ut oneri sint etiā uestes. Asyria trī bō bice adhuc foamini cedimus.

De araneis: & generatione eoz.

CA. XXIII.

Raneog his nō absurde iungat natura: digna uel scipue admiratione. Plura aut hōe sunt gr̄a: nec dictū necessaria in tāta notitia. Phalangia ex iis appellat: quorum noxi moris: corpus exiguū: uariū: acuminatū: ad saltū ingreditur. Altera eoz species nigris prioribus cruribus lōgissimis. Oibus internodia terna in cruribus lopus mō. Minimi nō textūt: Maiores in terra cauernas: exigua uestibula p̄pandūt. Tertii eorūde genus erudita operatione cōspiciūt. Ordif telas: tantig operis materiæ uterus etiā sufficit: siue ita corrupta alui natura statuto tēpore: ut Democrito placebūse etiā intus quādā lanigera fertilitas: tam moderato unguet: tam tereti filo: & tam ædū deducti stamina ipso se pōdere uis. Texere a medio incipit circinato orbe subtemina adnectēs: maculasq; paribus semp̄ interuallis: sed subinde crescentibus ex ægusto dilatatis idissolubili nodo implicat. Quāta arte celat pedicas scutularo rete ad capiēdas mūscas circa grassantes: q̄ non ad hoc uidetur pertinere cūbrata pexitas telæ: & quādā politura artis: ipsa per se tenax ratio texturina: q̄ laxus afflatus ad non respuenda quæ ueniant: sinus derelicto laxo præteriti sūma parte: ut arbitrari liceat illa: quæ difficile cernuntur: atq; ut in plagis lineæ offēse præcipitant infimū. Specus ipse qua cōcamerate architectat: & contra frigidum quanto uillosior: q̄ remotus a medio aliudq; agenti similis inclusu uero sic ut sit nec ne in tus aliquis cerni non possit. Age firmitas quanta inrumpentibus uentis: qua puluerum mole degrauiant: Latitudo tanta sæpe in inter duās arbores cum exercet artem & discit texere. Longitudo sili a culmiferæ rursus a terra p̄ illud ipsū uelut reciprocatio: subitq; pariter ac fila deducit. Cum uero captura incidit: q̄ uigilans: & paratus ad cursum. Licet extrema hæreat plaga semper in medium currit: eoq; sic maxime totum concutendo implicet. Scissa protinus reficit ad politura fartiens. Nāq; & lacertarum catulos ueniantur. Hos primum tela inuolunt: & tunc demum la bra utraq; morū apprehendentes amphi theatri spectaculo cum contingit. Sunt & ex eo auguria. Quippe incremento annuum futuror telas suas altius tollunt. Idem sereno non tēxunt: nubilo tēxunt. Ideog: multæ araneæ imbrū signa sunt. Foamina putant esse quæ: texat: marem qui uenatur. Ita paria fieri merita. Coniugio aranei conueniunt cruribus. Pariunt uermiculos ouis similes. Nam nec differri horū genitura potest: quoniam in insectorum uix ulla alia narratio est. Pa nūt aut oia in telas expansa q̄a saluunt: atq; ita emittūt. Phalagus trī in ipso specu incubat magno numero. Qui ut emergerit: matrem consumit: & patrem. Adiuuat n. incubare. Pariunt aut tricenos: Cæteræ pauciores. Et incubant: triduo. Cōsumunt aranei quater septenis diebus.

De scorpionibus.

CA. XXV.

Similiter his & scorpiones terrestres uermiculos ouorum specie pariunt: similiterq; perimunt. Pestis importuna ueneni serpentinum: nisi q̄ grauiore supplicio lenta per triduum morte conficiunt. Virginibus lætali semper idū: & foamini fere in totum. Viris autem in matutino: exeuntēs cauemis priusq; aliquo fortuito icū seipsum generat uenenum. Semper cauda in icū est: nulloq; momento meditari cessant: quando desit occasio. Ferit obliquo icū & inflexu. Venenum ab iis candidum fundi. Apollodoros auctor est in nouē genera descriptis per colores maxime superuacuos: quoniam non est scire quos minime exitia les prædixit. Geminos quibusdam aculeos esse: mareq; læuissimos. Nam coitum iis. tribuit. In telligi autem gracilitate & longitudine. Venenum omnibus medio die cum incandescit solis ar

doribus. Itemq; cū ficiunt: inexplēbiles potu. Constat & septena cau dā itermodia saniora ēē. Plu
ribus. n. sena sunt. Hoc malū africā uolucres ēt austrī faciūt: pādētibz brachia ut remigia suble
uantes. Apollodorus idē plane quibz dā inesse pēnas tradit. Sape pssilli qui reliquaq; uenena
terragz inuēhentes quātus sui causā: peregrinis malis implere italiā. Hos quoq; importare co
nati sunt. Sed uiuere intra ficuli calī regionē nō potuere. Visunt tamen aliqñ in italia: sed inno
cui: multiq; aliis in locis: ut circa sagz in aegypto. In scythia interimunt ēt sues: aliqñ uiuatiōes
contra uenena talia. Nigras qdē celerius qñ in aquam se immerit. Homini ictō putatur esse re
medio ipsoz cinis potus in uino: aut oleo mersus. Magnā aduersitatē cū stellionibz putat ēē:
innocuos dūtaxat iis: qui & ipsi carent sanguine lacertaz figura. Atq; scorpiōes in totū nulli no
cere: gbus non sūt sanguis. Quidam & ab ipsis fectū deuorari arbitranr. Vnū mō reliqui solent
simum: & qui se ipsius matris clunibus iponendo tutus & a cauda & a morsu loco fiat. Hunc ēē
reliquoq; ultorem: qui postremo genitores conficiat superne. Pariuntur autem undeni.

De stellionibz: & de cicadis.

CA. XXVI.

Hamaleonū stellioēs quodā mō naturā hñt: ore trā uiuentis praterq; araneis. Simi
lis cicadis uitaz: quaz duo gñā. Minores quā prima: proueniūt: quaz uo nouissime pe
reūt. Sūt aut mutaz. Sequēs ē uolatura. Itē maiores: q canūt uocāt acheta. Et q mīno
res: ex iis sunt tettigometraz. Sed ille magis canoraz. Mares cātāt in utroq; gñe. Fœmīz silēt. Gē
tes uescuntur iis ad orientē: ēt parti opibz abūdantibus. An coitū mares pferūt: a coitu fœmi
nas: ois earum corripit: quaz sūt cādida. Coitus supinis. Aspe ritas praeacuta in dorso: quaz exa
uant forturā locū in terra. Fit primo uermiculus. Dein ex eo quaz uocāt tettigometra: cuius cor
tice rupto circa solstitia euolat: noctu semp. Primū nigrā atq; durā. Vnū hoc ex iis quaz uiuūt:
& sine ore est. Pro eo quidā aculeatū linguī simile: Et hoc in pectore: quo rorē lambūt. Pedus
ipsum fistulosum. Hoc canunt acheta: ut diximus. De cetero in uētre nihil est. Excitate cū sub
uolant: hūmore reddunt: quod solū argumentū est: rore easdē ali. lisdē solis nullū ad extremē
ta corporis foramē. Oculis tant hebetes: ut si quis digitum cōtrahens: ac remittens iis appropin
quet: transeant. Quidam duo alia genera faciunt earum. Sirculariam quaz fit grandior: frumen
tariam: quam alii auenariam uocant. Apparet. n. simul cum frumentis arescentibus. Cicadā non
nascuntur in raritate arboz. Iccirco sunt cyrenis circa oppidū: nec in campis: nec in frigidis: aut
umbrosis nemoribus. Est quādam & iis locorum differentia. In mēlia regione paucis sunt lo
cis. Sed in cephalenia annis quidam penuriā eaz: & copiā dirimit. At in rhēgino agro silent oēs.
Vltra flumen in locis canunt. Pennarum illis natura quz apibz: sed pro corpore amplior.

De pēnis insectoz: & scarabeis: & reliqs scarabeoz generibus.

CA. XXVII.

Nsectoz: quādā binas gerunt pennas ut musca: quādā quaternas ut apes. Mēbris
ut cicadā uolant. Quaternas hñt quaz aculeis in aluo armanr. Nullū cui telū in ore:
pluribus q binis aduolat pennis. Illis enim ultiois causā datū: & his auditaris. Nullis
eoz pēnaz reuoluiscūt aualsē. Nullum cui aculeus in aluo bipennaz est. Quibz dā pen
narum turelā crusta superuenit: ut scarabeis. Quorum tenuior fragiliorq; penna: iis negatus acu
leus. Sed in quodam genere eorum grandī cornua praelonga bisulcis dentata forcipibz in cacu
mine (cum libuit) ad morsum cōiuntibus. Infantum remediis etiam ex ceruice suspēdunt. Lu
canos uocat hos Nigidius. Aliud rursus eorum genus: qui ē fumo ingēris pilas auerū pedibus uo
lūtā: paruozq; in iis contra rigorem hyemis uermiculos fœtus sui nidulantur. Volitant alii ma
gno cum murmure aut mugitu. Alii focos & prata crebris foraminibus excauant nocturno sti
dore uocales. Lucent ignium modo noctu laterum & clunium colore lampyridēs: nunc penna
rum hiatu resurgentes: nunc uero compressū obumbratē non ante matura pabula: aut post de
fecta conspicuaz. E contrario tenebrarum alumnaz blattaz uitam lucemq; fugiunt in balneis ma
xime humidi uapore prognatē. Fodiunt ex eodem genere rutiliazq; praegrandes scarabe tellu
rem aridam: fauozq; paruaz & fistulosaz modo spongia medicato melle fingunt. In thraciaz parti
bus iuxta olinthum locus est paruus: i quo unum hoc animal exanimat: ob hoc cātharolethrus
appellatur. Pennaz insectis omnibus sine scissura: nulli cauda nisi scorpiōis. Hic eoz solus & bra
chia habet: & in cauda spiculum. Reliquorum quibz dā aculeus in ore ut asilo: siue tabanum
dici placet. Item culicibz & quibz dā muscis. Omnibus autem his ore & pro lingua sunt hi cu
set quibz dā hebetes: nec ad punctum: sed ad suctum: ut muscarum generi: in quo lingua eu
dens fistula est. Nec sunt talibus dentes. Aliis cornicula ante oculos prætenduntur ignauia: ut
papilionibz. Quādam insecta carent pennis: ut scolopendrā. Insectorum pedes quibz sunt in:

obliquum mouentur. Quorūdam extremi longiores foris curuantur: ut locustis.

De locustis.

CA. XXVIII.

Ae paritunt in terra demisso spinæ caule oua cōdensa autūti tpe. Ea durāt hyeme sub terra. Subsequēti anno exitu ueris emitunt paruas nigrantes: & sine cruribus: pēnīsque reptātes. Itaq; uernis aq; intereūt oua: sicco uere maior puentus. Alii duplicē eaz; fore tū: geminūq; exitū tradūt. Vergiliūq; exortu parere: deide ad canis ortū obire: & alias renāsci. Quidā arcturi occasu renāsci. Mori matres cū pepererint certū est uermiculū statim circa fauces innāscēte: qui eas strangulat. Eodē tpe mares obeūt. Tā triuola rōne morientes serpen tē(cū libit) necāt singulū: faucibus eius apprehēsis mordicus. Nō nascunt nisi in planis & rimo sis locis. In india tēnū pedū lōgritudis esse tradunt: cruribus & femoribus strag; usum pben tes cū inauerint. Est & alius eaz; obitus. Gregatim sublata uento in maria aut stagna decidunt. For te hoc casusq; euenit: nō ut pesci existimauere: madefactis nocturno hūore alis. Iidē qppe nocti dieq; pfectione eas pp frigora tradiderūt. Ignari ēt longinq; maria ab iis transiri: cōtinuata pluriū dieq; pfectione. Quod & maxime miremur: famē quoq; quā ppter externa pabula petere scindorē: iminere. Ac mire pētis ea intelligit. Nāq; & grandiores cernunt: & tāto uolāt pennaz; stridorē: ut aliz; alites credant: solēq; obumbrent: sollicitē suspectantibus populisne suas operiat terras. Sufficiunt qppe uires: & tanq; pagz; sit maria transire: immensos permeat tractus: diraq; messibus cōtegūt nubē: multa cōtactu adurentes. Oīa uero morsu erodētes: & fores quoz; tedog; Italia ex africa magna cohorte infestant: aspe populo ad sybillina coactō remedia fugoz; iopiz; me tuū in cyrenaica regione lex est ter anno debellādī eas. Primo oua obterēdo: deinde fecit: postre mo adulas. Desertoris poēna in eū qui cessauerit. Et in lemno insula certa mensura praesinita ē: quā singuli enecatag; ad magistratus referāt. Gracchulos quoq; ob id colunt aduerlo uolatu oc curritēs eaz; exitio. Necari & in syria militari iperto cogunt. Tot orbis partibus uagat id malū. Parthis & hāc in cibo gerat. Vox eaz; pficisci ab occipitō uidetur. Eo loco in cōmissura scapula rum habere quasi dentes existimātur: eosq; inter se terēdo stridorē edere: circa duo æquinoctia maxime: sicut cicadz; circa solstitium. Coitus locustaz; qui & isēdog; oīum que cōstituentem portante scēmina: in eum scēminaz; ultimo caudā reflexo tardog; digressi. Minores aut in om ni hoc genere scēminis mares.

De formicis nostratibus.

CA. XXIX.

Lurima isēdog; uermiculū gignūt. Nam & formica similē ouis uere: & hāc ut apes cōicantes laborē. Sed apes utiles faciunt cibos. Hāc cōdūt. At si q; cōper onera corpo nibus eaz; fateat nullis portioz; uires esse maiores. Gerūt ea morsu. Maiora auerz; po stemis pedibus molliūt: hūeris obnixz;. Et iis reip. ratio: memoria: cura. Semina ar tosa condunt: ne rursus in fruges exeant e terra. Maiora ad introitū diuidunt. Madefacta im bre proferunt: atq; siccant. Operant & noctu plena luna. Eodē interlunio cessant. lam in opere q labor: quē sedulitas? Et quoniam ex diuerso conuehunt altera alterius ignara: ut signa inuicem recognoscant: certi dies ad recognitionē mutuā pundinis danz;. Quē tunc earum concursio! q diligens: Cum obuiis quēdam colloctio atq; percontatio. Silices itinere earum attritus uide mus: & in opere semitam factam: ne quis dubitet qualibet in re quid possit q; rulatq; sedulitas. Sepeliuntur inter se uiuentium solz;: prāter hominem. Non sunt in scitilia pennatz;. *Formicae repentes uidentur laborantes: atq; magis iis q; iis diuersis alio. Sicut*

De indicis.

CA. XXX.

Ndicz; formicaz; cornua erythris i æde Herculis fixa miraculo fuere. Aurum ex cauer nis egerunt terrā in regione septentrionalium indorum: qui dardz; uocātur. Ipsis co lor felium. Magnitudo ægypti luporum. Erutū hoc ab iis tempore hyberno indī furantur: æstiuo feruore conditis propter uaporem in cuniculis formicis: quē tamē odore sollicitatē prouolant: crebroque lacerant: quamuis præ uelocibus camelis fugientes. Tan ta pernicitas feritasque est cum amore auri.

De diuersitate insectorum.

CA. XXXI.

Vita autem isēcta & aliter nascuntur. Atq; asilus in primis: Insidet ex ore hic rapha ni filio primo uere: & spissatus sole: in magnitudine militi cogitur. Inde oritur uermi culus paruus: & triduo: mox eruca: quē adiectis diebus crescit immobilis duro cor tice: ad partum mouetur aranez;. Hæc eruca quam chrysalidem appellāt: rupto deinde sortice uolat papilio.

De animalibus in ligno: & ex ligno nascentibus:

CA. XXXII.

I iii

Sic quædam ex imbre generantur in terra: quædã & in ligno. Nec enim & colli tantum in eos: sed etiam tabani ex eo nascuntur: & alia ubicunque humor est nimius. Sic intra hominem tineæ tricenū pedū: aliquādo & pluriū longitudine: iam in carne exanimi: uiuentium quoque hominum capillo. Quæ foeditate & syllā dīclator & Alcan ex claris firmis græciæ poetis obiere. Hoc quidē & aues infestat. Phasianas uero interimit: nisi puluerantes seles. Pilos habentium asinum tantum immunem hoc malo credunt: & oues. Gignuntur autē ex uestis genere: præcipue lanicio interemptarum a lupis ouium. Aquas quoque quædam quibus la-uamur: fertiliores eius generis inuenio apud auctores. Quippe cum & caræ hoc gignat: quod animalium minimum existimatur. Alia rursus generantur fordidis aridi soli: posteriorum crug: laiciua petauritarum. Alia puluere humido in cauernis uolucritia.

De animali cui cibi exitus non est.

CA. XXXIII.

Est animal eiusdem turpitudinis infixo semper sanguini capite uiuens: atque ita intumescens: unum animalium cui cibi non sit exitus: cum nimia dehiscit facietate alimentum ipso moriens. Nunquā in iumentis gignitur: in bubus frequens: in canibus aliquādo: in quibus omnia. In ouibus & in capris hoc solū. Aequē est mira sanguinis & hirudinū gignit in palastri aq̄ sitis. Nāq̄ & hæ toto capite cōdunt. Est & uolucro canibus peculiare suū malū: aures maxime lancinans: quæ defendi morfu non queunt.

De tineis & culicibus: & diuersitate earum.

CA. XXXIII.

Edem pulvis in lanis & ueste tineas creat: præcipue si araneus una includat. Sit. n. & omnem humorem absorbens ariditate ampliat. Hoc & in chartis nascitur. Est eap̄ genus tunicas suas trahentium quo coelez mō. Sed horz pedes cernuntur. Spoliata expirant. Si accreuerē faciunt chrysalidem. Ficarios culices caprificus generat. Cantharides uermiculi ficog: & pyrit: & peuces: & cynacanthæ: & rosæ. Venenum hoc remedia secum habet. Alæ medentur: quibus demptis latalē est: rursus alia genera culicum accensens natura gignit. Quippe cum & in niue candidi reperiantur: & uetustiores uermiculi in media quidem altitudine rutili. Nam & ipsa nix uetustate rubescit: Hirti pilis: grandiores: torpentescit.

De pyrali siue pyrausta.

CA. XXXV.

Ignit aliqua & cōtrariū natura elementū. Siquidem in cypri ærariis fornacibus ex medio igni maioris muscæ magnitudinis uolat pēnariū q̄drupes: appellat pyralis a quibusdam pyrausta. Quādiu est in igne uiuit. Cū euasit longiore paulo uolatu tunc morit. Hypanis fluuius in ponto circa solstitiū desert acinog: effigie tenues mēbranas: gbus eripit uolucris q̄drupes supradictæ mō: nec ultra diē uiuit: unde hemerobion uocat. Reliqui talia ab initio ad finē septenarii sunt nūeri. Culici & uermiculi ter septeni. Corpus parietibus q̄ter septeni. Mutationes & in alias figuras trāsitus trinis aut quadrinis diebus. Cætera ex iis pēnata: aut nō fere moriunt. Tabani qdē ēēt cæcitate. Muscis hūore exaatis: si cinere condant: redit uita.

Historia naturæ animalium per singula membra.

CA. XXXVI.

Taq̄ nunc per singulas pres corporis præter iam dictas membratim tractet historia: Caput habet cuncta quæ sanguinem. In capite paucis animalium nisi uolucris apices: diuersi quidē generis. Phœnici pulmarum serie medio eo exēte alio. Pauonibus cinctis arbusculis. Stympthalidæ cirro. Phasianæ corniculis. Præterea parat: ab illo galerita appellata quondā. Postea gallico uocabulo etiā legioni nomē dederat alauda. Dixius & cui plicatilē cristam dedidit natura per medium caput a nostro residentem. Et fulicarium gñi dedit cirros: pīco quoque martio & grui balearicæ. Sed spectatissimum infigne gallinaceis corpore conferratū: nec carnē id esse: nec chartilaginé: nec callum iure dixerimus: uerū peculiare. Draconū enim cristas qui uiderit: non reperit. Cornua multis quidem & aquantium & marinorum & serpentium uirris data sunt modis. Sed quæ iure cornua intelligantur: quadrupedi tantū generi. A theonē. n. & Cippum etiā in latina historia fabulosos reor. Nec alibi maior lasciuiā naturæ fuit: aialū armis. Sparit hæc in ramis: ut ceruog. Aliis simplicia tribuit ut in eodem gñe subulnibus ex argumento dictis. Aliorum finxit in palmas: digitosq̄ emisit ex iis: unde platycerotas uocat. Dedit ramosa capreis: sed parua: nec fecit decidua. Conuoluta in anfractum arietū generis: ceu cestus dare: infesta tauris. In hoc qdē gñe & foeminis tribuit. In multis trī maribus. Rupicapris in dorsam adunca. Damis in aduersum. Erecta autem rugarumq̄ ambitu contorta: & in leue fastigiū exacuta ut lyras dices Strepsiceroti: quæ addacē africa appellat. Mobilia eadē: ut aut res phrygiæ armentis. Troglodytag: in terram directā: quæ de causā obliqua ceruice pascuntur.

uel cōsertū

Aliis singula: & hæc medio capite: aut nanibus ut diximus. Iamq; aliis ad incursum robusta: aliis ad itum pluribus modis: supina: conuersa: connexa: omnia in mucrone migrantia. In quodā genere pro manibus ad scabundū corpus. Cochleis ad præstandū iter. In corpore cornua hæc sicut cerastis: aliquādo & singula. Cochleis semp bina: & ut prædant: ac resiliant. Vroq; cornibus bar bari septentrionales potant: urnasq; binas capitis unius cornua implent. Alii præfixa his pila cuspidant. Apud nos in lamina secta transluce: atq; et lumen inclusum latus fundunt: multasque alias ad delicias conseruntur: nunc ticta: nunc sublita: nunc quæ cerostrotora pictura genere dicuntur. Omnibus aut caua: & in mucrone demū cœcreta sunt. Ceruis trī solida: & oibus annis dicitur. Boum attritis unguis cornua unguendo aruina medent agricolæ. Adeo sequax natura est: ut in ipsis iuuentium corporibus feretū cara flectant: atq; incisa nascentium in diuersas partes torquant: ut singulis capitibus q̄terna fiant. Tenuiora sceminiis plerūq; sunt in pecore. Multis ouis nulla: nec ceruagæ: nec quibus multifidi pedes: nec solidipedū ulli: excepto asino indicio: qui uno armatus est cornu. Bisulcis bina tribuit. Nulli qui superne primores hnt dētes. Qui putant eos in cornua absumi facile coarguunt ceruagæ naturæ: quæ neq; dentes hnt: ut neq; mares: nec tamē cornua. Cæterogæ ossibus ad hæret. Ceruogæ trī cutibus enascunt. Capita piscibus por tōe corpore maxia: fortassis ut mergas. Ostreagæ gñi nulla: nec spōgiis: nec alius fere: quibus solus ex sensibus tactus est. Quibusdā indistinctū caput est: ut cancris. In capite cunctogæ aialium hoi plurimus pilus. Iam quidē promiscue maribus ac fœminis. Apud intonsas utiq; gentes: atq; etiā nōsa ex eo capillatis alpiū incolis galliæ comata: ut tamē sit aliqua in hoc terragē differentia. Quippe miconi carentes eo gignunt: sicut in cauno lienosi. Et quædā aialium naturaliter calcent: sicut strutiocamelis: & corui aquatici: quibus apud græcos nomē est inde. De stupjū eog: in muliere rari. In spadonibus nō usū. Nec in ullo ante ueneris usū. Nec infra cerebrum: aut ista verticē: aut circa tempora: atq; aures. Caluignū uni tantū aialium homini: præterq; innatū. Canticis homini tantū & equis: sed homini semper a priori parte capitis: tum deinde ab aures. Vertices bini homini tantum. Aliquibus capitis ossa plana: tenuia: sine medullis: serratis: pectinatim structa: compagibus. Perfrecta non queunt solidari. Sed exempta modice non snt latalia inuicem eog: succedente corporea cicatrice. Infirmissima esse dñs: durissima psitacis suo diximus loco. Cerebrū omnia habent animalia: quæ sanguinem. Aque & in mari quæ mollia appellauimus: quamuis careant sanguine: ut polypi. Sed homo portione maximum & humidissimum: cuiusq; viscerum frigidissimum: duabus supra: subterq; membranis uelatur: quarum alterutrum rumpi mortiferum est. Cætero uiri q̄ fœminæ maius. Homini bus hoc sine sanguine: sine uenis: & reliqui sine pingui. Aliud esse q̄ medullam eruditi docent: quoniam coquendo durescat. Omnium cerebro medio insunt ossicula parua. Vni hominum in infantia palpitant: nec roborant ante primum sermo nis exordium. Hoc est uiscerum excellissimū: proximumq; calo capitis sine carne: sine cruore: si ne sordibus. Hic habet sensum arcem. Huc uenarum omnis a corde uis tendit. Hic definit. Hic culmen altissimum. Hic mentis est regimen. Omnū autem aialium in priora pronū: quia & sensus ante nos tendit. Ab eo proficiscitur somnus. Hic capitis nutritio. Quæ cerebrū nō hnt: nō dormiunt. Ceruis in capite inesse uemicolū sub lingua inanitate: & circa articulum: quæ caput iungitur humero numero. xx. proutunt. Aures homini trī immobiles. Ab iis Flaccogæ cognominæ. Nec in alia parte sceminiis maius impendū margaritis dependentibus. In oriente quidē & uiris aurum gestare eo loci ducit existimatur. Animalium aliis maiores: aliis minores. Ceruis tantum scissæ: ac uelut diuisæ. Soricibus pilosæ. Sed aliquæ omnibus animal duntaxat generant: buse: excepto uitulo marino: atq; delphino: & quæ charitlagiæ appellauimus: & uiperis. Hæc cauernas tantū hnt aurum loco: præter charitlagiæ & delphinum: quem tamē audire manifestum est. Nam & cantu mulcent: & capiunt attoniti sono. Quo nam nō audiant: mirū. Iidē nec olfactus uestigia hnt: cū olfactant sagaciissime. Pennatogæ aialium buboni trī & oto plumæ: uelut aures. Cæteris cauernæ ad auditū. Simili mō quamigeris atq; serpentibus. In equis & oium iumentorū gñe idciā ai pferunt. Fessis marcidæ. Nutates pauidis. Subreclæ furētibus. Refo lute aegris. Facies homini tatū: cæteris os aut rostra. Frōs & aliis. Sed homini trī tristitia: hilaritatis: elemētiæ: seueritatis in lex in assensu eius. Supercilia homini & pariter & alterne mobilis: & in iis pars animi. Negamus annuimus: hæc maxime indicant. Fastus superbia alibi conceptaculum: sed hic sedē hnt. In corde nascitur: hic subit: hic pendet. Nihil altius simul abruptiusq; iuenit in corpore: ubi solitaria esset. Subiacent oculi pars corporis preciosissima: & qui lucis usū uitam distinguant a morte. Non omnibus aialium hi. Ostris nulli. Quibusdā concharum dubii. Pedines

ul'aliis adū
ca: aliis re-
duncialis
ad iactum

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem
Aprilis

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

Quidē eog: a cornu
mānis inuicem

enim si quis digitos aduersum hiantes eos moueat: contrahuntur ut uidētes. Et olentes fugiunt
 admota ferramenta. Quadrupedū talpis uisus nō est. Oculogz effigies ineſti: si quis prætentā de
 trahat mēbranā. Et iter aues ardeolagz genera: quos leucos uocat: altero oculō carere tradunt.
 Optimi auguri cū ad austrū uolat: septētrionē uē. Solui enim picula & merus narrant. Nigidius
 nec locustis nec cicadis eē dicit. Cochleis oculogz uicē cornicula bina præteratu adimplēt. Nec
 lumbricis ulli funeumium uē generi. Oculi hominī tantū diuerso colore: cæteris in ſuo cuiqz
 generi ſimiles. Et eorum quibzda glauci. Sed iſ hoīe numeroſiſſimā diuerſitatē atqz differētiā:
 grādiore: modici: parui: pminentes: quos hebetiores putant. Conditū quos clariſſime cernere: ſi
 cut in colore caprinis. Præterea alii cōtuentur longinqua. Alii niſi prope admotam nō cernunt.
 Multogz uisus fulgore ſolis cōſtat nubilo die nō cernentium: nec poſt occulū. Alii interdiu he
 betiores noctu præter cæteros cernunt. De geminis pupillis: aut gbus noxi uisus eſſent: ſatis di
 ximus. Tyberio Cæſari i tenebris clarioreſ ſerūt: ipſi ahi q̄ cæterorum mortaliū fuiſſe naturā: ut
 expeſectus noctu pauliſper haud alio modo q̄ luce clara contueretur omnia: paulatim tene
 bris ſeſe obducentibus. Diu o Auguſto equogz mō glauci fuere: ſupragz hoīem albicantis magni
 tudinis. Quam ob cām diligentius ſpectari eos iracundē ſerebat. Claudio Cæſari ab angulis can
 dore carnoſo: languineſqz uenis ſubinde ſuffiſſi. Caio principi rigentes. Neroni niſi cum conuie
 rectad ppe admota hebetes. Viginti gladiatogz paria in Caii præcipis ludo fucere: in iſ duo oīno
 qui cōtra cōminationē aliquā nō conuerēt: & ob id inuiſi. Tantæ hoc difficultatis eſt homini.
 Pleriſqz uero naturale: ut niſtare nō eſſent: quos pauidioreſ accipimus. Oculos unicolores nul
 li cum candore omnibus mediſculo diſſerentes. Neqz ulla ex parte maiora indicia animi cun
 ctis aīalibus: ſed maxime homini: id eſt moderatioreſ: clamētiz: miſericordiz: oditi amoris: triſti
 ciz: laticiz. Cōtuitu quogz multiſormes: truces: torui: flagrātes: graues: trāſuerſiſſimi: ſummiſſi:
 blādi. Proſecto in oculis aīus inhabitat. Ardenti tēduntur: humeſcant: cohēbent. Hinc illā mi
 ſericordiz lachrymā. Hos cum oſculamur: aīum ipſum uidemus attingere. Hinc ſletus & rigan
 tes ora riuī. Quis ille humor eſt in dolore tam ſecūdus & paratus? Aut ubi reliquo tpe? Animo
 aut uidemus. Animo cernimus. Oculi ceu uāſa quādam uiſibilem eius partē accipiūt: atqz trāſ
 mittunt. Sic magna cogitatio obcecat abductū intus uisū: Sic in morbo comitiali aperti nihil
 cernunt animo caligante. Quin & patentibus dormitū lepores: multiqz hominum: quos coīpā
 tiam graeci dicunt. Tenuibus multiſqz membranīs eos natura cōpoſuit: calloſis contra frigora
 caloreſqz in extremo tunicis: quas ſubinde purificat lachrymationū ſaliſis: lubricis propter in
 curſantia & mobiles. Media eorum cornea ſeneſtrauit pupilla: cuius anguliz nō ſunt uagari i
 certā acie: & uelut canali dirigūt: obiterqz ſcidētia facile declināt. Aliis nigra: aliis atra: aliis ruſſa:
 aliis glauci coloris orbibus circumdatiſ: ut habili mixtura accipiat circunſiecto candore lux: &
 temperato repercūſſu nō obſtrepat: adeogz iſs abſoluta uis ſpeculit: ut tam parua illa pupilla totā
 imaginem reddat hominis. Ea cauſa eſt: ut plerogz alitum e manibus hoīum oculos poſſimū
 apperant: qz effigiem ſuā in iſs cernentes: uelut ad cognata deſideria ſua tendunt. Veterina tantū
 quādam ad incrementa lunæ morbos ſentiunt. Sed homo ſolus emiſſo humore cæcitæ libera
 tur. Poſt uiceſimum annum multis reſtitutus eſt uisus. Quibzdam ſtatim naſcentibus negatus
 nullū oculogz uitio. Multis repente ablatiſ ſimili mō nulla præcedente iniuria. Venam ab iſs p
 tingere ad cerebrum piſſiſſimi auctores tradunt. Ego & ad ſtomachum crediderim. Certe nulli
 ſine reddūatione eius eruiſ oculis: morietibus illos operire: ruſuſqz in rogo pateſcere quiritū
 magno ritu ſacrū eſt. Ita more condito: ut neqz ab hoīe ſupremum eos ſpectari ſas eſt: & cælo nō
 offendi nefas. Vnī animalium homini deprauant. Vnde cognomina Strabonū & Petrogz. Ab iſ
 dē: qz altero lumine orbi naſcerētur: coclites uocant. Quis parui utriqz ocelli lucini iniuriæ co
 gnōmē habuere. Nocturnogz aīaliū ueluti ſeliū in tenebris fulgent: radiantē: oculū: conuerti
 non ſit. Et capre lupogz ſplendent: lucēqz iaculant. Vnde cognomina Strabonū & hyenæ in mille colores trā
 ſeunt ſubinde. Quin & in tenebris multogz piſciū refulgēt: ſicut aridi robuſtiqz caudices uetula
 te putreſqz. Nō conuiuere diximus: quæ nō obliquis oculis: ſed circūcāo capite cernerent. Cha
 mæleonis oculos circiagi totos tradūt. Cancrī in obliquū aſpiciunt. Cruſta fragili incluſis rigen
 tes. Locuſtiſ ſquilliſqz magna ex parte ſub eodē munimēto præduri eminent. Quogz duri ſunt:
 minus cernunt: qz quogz humidi. Serpentiū catuliſ & hironidum pulliſ ſi quis eruat: renaſci tra
 dunt. Inſectogz oīum: & gbus teſtacea operimenta oculi mouēt: ſicut quadrupedū aures. Qui
 bus fragilia opimenta: iſs oculi duri. Oīa talia & piſces & inſecta non habent genas: nec integunt
 oculos. Omnibus mēbrana uitrī modo trāſlucida optendiſ. Palpebræ in genis homini utriqz.

uel mentis
 uisū

Mulieribus etiam in secula quottidiano: tanta est decoris affectatio: ut tingerent oculi quoque. Alia de causa hoc natura dederat: ceu uallum quoddam usus & prominens munimentum: circa occurrantia animalia: aut alia fortuito incidentia. Desfluere eas haud immerito uenere abidantibus tradunt. Ex ceteris nulli sunt: nisi gbus & in reliquo corpore pili. Sed quadrupedi in superioribus tantum genae. Volucris in inferiore. Et quibus molle tergus ut serpentes. Et quadrupedibus: quae oua pariunt: ut lacertae. Strutio camelus alitum sola ut homo utrinque palpebras habet. Nec genae quidem omnibus: ideo neque nictationes: quae animal generant. Grauiiores alitum inferiore gena conuiuent. Eadem nictantur ab angulis membrana obeunte. Cranium & similia utraque conuiuent. At quadrupes quae oua pariunt ut testudines: crocodili inferiora tantum sine ulla nictatione: propter praeduros oculos. Extremum ambitum genae superioris antiqui cilium uocauerunt: unde & supercilia. Hoc uulnere aliquo diductum non coalescit: in paucis humani corporis membris. Infra oculos malae homini tantum: quae prisci genas uocabant. xii. tabularum interdictio radi a foeminis eas uetantes. Pudoris haec sedes. Ibi maxime ostenditur rubor. Infra eas hylaritates: risumque indicantes buccae. Et altior homini tantum: quem noui mores subdola irrisione dicauerunt: nasus. Non alii animalium nares eminent. Auib: serpentibus: piscibus foramina tantum ad olfactus: sine naribus. Et hinc cognomina simorum: silonum. Septimo mense gemitis saepenumero foramina aurium: & narium de fuere. Labra a gbus brachii labones dicti. Et os pbu diuisiue animal generantibus. Pro iis cornua & acuta uolucris rostrata. Eade raptu uiuentibus adunca. Colledge recta: herbas ruentibus limbus redunca: ut suu generi. La ta in usum sumetis uice manus ad colligenda pabula. Ora apertiora lanatu uiuentibus. Meru nulli praeter hominem: nec malae. Maxillas crocodilus tm superiores mouet. Terrestres quadrupedes eode quo ceterae mores: praeterq in obliquu. Dentium tria genera. Serrati: aut cotinui: aut exerti. Serrati praedatim coeutes: ne cotrario occurrat: ut serpentes: piscibus: canibus. Cotinui ut homini: equo. Exerti apro: hippopotamo: elephato. Cotinuog: q digerit cibum lati & acuti. Qui cossit: ut duplices. Qui discriminat: eos canini appellant. Hi sunt serratis longissimi. Cotinui autem utraq parte oris sunt ut equo. Aut superiore primores non sunt: ut bubus: ouibus: omnibusque ruminat. Caprae superiores non sunt: praeter primores geminos. Nulli exerti gbus serrati. Rato foeminae & tm sine usu. Itaque cu apri pcutant: foeminae sues mordent. Nulli cui cornua exerto: sed omnes sui concaui. Ceteris dentes solidi. Piscium omnibus serrati: praeter scaje. Huic uti aquatiliu plani. Cetero multis eode in lingua: & toto ore: ut turba uulnerum molliant: quae attritu subigere non queunt. Multis & in palato: atque etiam in cauda. Praeterea in os uergentes: ne excidant cibi nullum habentibus retinendi amminiculum. Similes aspidi & serpentes: sed duo in suprema parte dextera leuaque longissimi: tenui fistula perforati: ut scorpionum aculei uenenum insunderent non aliud hoc esse q fel serpentium: Et inde uenis sub spina ad hos peruenire: & hasper uentrem descendere: diligentissimi auctores scribunt. Quidam unum esse eum: & quia sit aduncus: resopinari cum momorderit. Aliqui tunc decidere eum: rursusque recrescere facilem decussu: & sine eo esse quos tractari cernamus. Scorpionis cauda & inesse eum: & plerique ter nos. Viperæ dentes gingiuis conduntur. Haec eadem pregnans ueneno impresso dentium re pulsus: uirius fundit in morsus. Volucrum nulli dentes praeter uespertilionem. Cameli soli ex tibus: quae non sunt cornigera in superiori maxilla primores non habent. Cornua habentium nulli serrati. Et cochleae dentes habent: indicio est a minimis earum derosas uites. At in marinis crustata & charitagine priores habere. Item echinis quinos esse: unde intelligi potuerit minor. Dentium uice aculei insectis. Simiae dentes ut homini. Elephato intus ad mendum quartuor: praeterea eos q prominent. Masculis reflexi: foeminis recti: atque proni. Musculus marinus q balenae antecedit: nullus habet. Sed p iis fetis intus: os hirtu: & lingua etia appellatur. Terrestrialium minutis qdrupedibus primores bini utrinque longissimi. Ceteris cum ipsis nascuntur. Homini postq natus est septimo mense. Reliqs ppetui manent. Mutant homini: leuium meto: cant: & ruminantibus. Sed leoni & cani non nisi canini appellant. Lupi dexter caninus in magnis habetur operibus. Maxillares q sunt a caninis nullu animal mutat. Homini nouissimi q genuini uocantur: circiter uice simu annu gignunt: multis & octogesimo. Foeminis quoque: sed gbus i iuuenta non fuisse nati: decidere in senecta: & mox renasci ceretur. Zancle samothracen uic cui renati eent post cetum & quatuor annos Mutatus usum a se pdidit. Cetero maribus plures q foeminis in homine: pecudes: caprifex. Timarchus Nicoclis filius Pappi duos ordies habuit maxillarium: Frater eius non mutauit primores: ideoq ptriuit. Est exepiu dentis hoi & in palato geniti. At canini amissi casu aliquo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

gub. mouet
triduo

nunq̄ renascunt. Cæteris senectū rubescunt. Equo tantum candidiores fiūt. Aetas veterinorum
 dentibus indicatur. Equo sunt numero. xl. Amittit tricesimo mense primores utrinq̄ binos. Se-
 quenti anno totidē primos cū subeūt dicti columellares. Quinto anno incipiente binos amit-
 tit. Sexto anno renascunt. Vī oīs hēt & renatos & imutabiles. Equo castrato prius nō decidūt
 dētes. Asinorū genus tricesimo mēse similiter amittit. deinde senis mēsis. Quod si nō prius pe-
 pererint. q̄ decidat postremi. sterilitas certa. Bobus bis mutant. Suibus decidunt nunq̄. Assumpta
 hac obseruatione senectus in equis & cæteris veterinis intelligit dētiū bronchitæ. superciliorū
 canicie. & circa ea lacunis cū fere. xvi. annorū existimant. Horum dētibz quoddam inest vitus.
 Nāq̄ & speculi nitore ex aduerfo nudati hebetant. & colūbagz foetus ipsūmes necant. Reliqua
 de iis in generatione hoīum dicta sunt. Erumpētibus morbi corpora infantia accipiūt. Reliqua
 animalia quæ serratos hnt. saxuissima dētibz. Figuræ nō oībz eodē modo. Tenuissima serpēti-
 bus & trifidula. uibrans. attri coloris. & si extrahas prælonga. Lacertis bifida & pilosa. Vitulicū
 marinis duplex. Sed supradictis capillamenti tenuitate. Cæteris ad circūlambenda ora. Piscibus
 paulominus q̄ tota adhærens. Crocodilis tota. Sed in gustatu linguæ uice carnosū aquatilibz
 palatū. Leonibus ac pardis. oībzq̄ generis eius etiā felibus imbricatæ asperitatiz. & limæ simi-
 lis. attenuansq̄ lambendo curē hominis. Quæ causā etiā manifestā ubi ad uicinū sanguinem
 peruenit. salua. inuitat ad rabiem. De purpuragz linguis diximus. Ranis prima cohæret. Intima
 absoluta a gutture qua uoce mittunt. Mares tum uocantur ololygones statō id tpe euenit. cien-
 tibus ad coitum foeminas. Tum siquidē inferiore labro demisso ad libramētū modicæ aquæ re-
 ceptæ in fauces palpitante ibi lingua ululatus elicitur. Tunc extēti buccæz sinus placent. Oculi
 flagrant labore pulsī. Quibus in posteriore parte aculei. iis & dētes & lingua. Apibus ēt prælo-
 ga. eminis & cicadis. Quibus aculeus in ore fistulosus. iis nec lingua nec dētes. Quibusdam in se-
 ctis intus lingua. ut formicis. Cæterum lata elephanto præcipue. Reliquis in suo genere semper
 absoluta. Homini tantum ita sæpe constricta uenis. ut interdici eas necesse sit. Metellum pontifi-
 cē adeo inexplatū fuisse accepimus. ut multis mēsis tortus credatur. cum mediatur in de-
 dicanda æde opifere dicere. Cæteris septimofere anno sermonē exprimit. Multis uero talis eius
 ars contigit. ut auiū & animalium uocis indiscrete edat imitatio. Intellectus saporum est cæte-
 ris in prima lingua. homini & in palato. Tonillæ in homine. In sue glādula. quod inter eas uox
 nomine ultimo dependet palato. hoi tantum est. Sub ea minor lingua. quæ nulli oua genera-
 tium. opera eius gemina. duabus interpositæ fistulis. Interior earum appellatur arteria ad pul-
 monem atque cor pertinens. Hanc operit in epulando epiglossus spiritu ac uoce illac meat. ne
 si potus cibuzue in alienum deerrauerit. trahit. torqueat. Altera exterior est. appellatur sane
 gula. qua cibus atq̄ potus deuorat. Tendit hæc ad stomachum. inde alui uentrem. Hanc per ui-
 cem operit. cū spiritus tantū aut uox cōmneat. ne stagnatio intempestiua alui obstrepat. Ex char-
 tilagine & carne arteria. gula neruo & carne constat. Cæteris nulli. nisi quibus utraq̄ hæc. Cæte-
 ris collam. quibus tantum gula. Sed q̄bz ceruix e multis uertebrazq̄ orbiculatim ossibus fle-
 xilis ad circumspectum articularum nodis iungitur. Leoni tantū. & lupo. & hyene. & singulis re-
 ctisq̄ ossibus rigens. Cætero spinæ adnæsit. Spina lumbis ossa. sed tereti structura per media
 foramina a cerebro medulla descendente. Eandē esse ei naturā. quam cerebro colligunt. quoniā
 præteritū eius mēbrana modo incisa statim expirare. Quibus longa crurazis longa & colla. lē
 aquaticis. quamuis breuia crura habentibus. simili modo uncōs ungues. Guttur homini tantū
 & suibus intumescit. aquarum quæ potantur plerūque uitio. Summum gulæ fauces uocantur.
 postremum stomachus. Hoc nomine est sub arteria iam carnosā inanitas adnexa spinae ad latitu-
 dinem ac longitudinem lagenæ modo fusa. Quibus fauces non sunt. ne stomachus quidem est.
 nec colla. nec guttur. ut piscibus. & ora uentribz iungūtur. Testudini marina lingua nullæ nec
 dentes. sed rostri acie comminuit omnia. Postea arteria & stomachus denticulatus callo in mo-
 dū rubi ad conficiendos cibos. decrecentibus ærenis quicquid appropinquat uentri. Nouissi-
 ma asperitas ut scobina fabri. Cor animalibus cæteris in medio pectore est. Homini tantum in-
 fra leuam papillam. turbinato mucrone in priora eminens. Piscibus solis ad hos spectat. Hoc pri-
 mum nascētibz formari in utero tradunt. Deinde cerebrum. sicut tardissime oculos. Sed hos
 primū mori. cor nouissimum. Huic pēpuius calor. Palpitāt certe. & quasi alterum mouet itra aial
 p̄molli firmoq̄ op̄tū mēbranz iuolucro. munitū costagz & pectoris muro. ut pareat præcipuū
 uitæ causam & originem. Prima domicilia intra se anitro & sanguini præbet. sinuoso specu. & i
 magnis animalibus triplicem nullo non genio. Ibi mēs habitat. Ex hoc scite duæ grādes uenz

in priora & terga discurrūt: sparsæq; ramozæ serie p alias minores oībūs mēbris vitalē sanguinē
 rigant. Solū hoc viscerum vitis non macrat: nec supplicia vitæ trahit: læsumq; mortem illico
 affert. Cæteris corruptis: vitalitas in corde durat. Bruta existimantia humilibus quibus dux riget: au-
 dacia quibus paruū est: pauida quibus prægrāde. Maximū autē est pro portione muribus: leporati-
 no: ceruo: pantheræ: mustellis: hyenis: & oībūs timidis: aut propter metū maleficis. In paphlago-
 nia bina perdicibus corda. In equozq; corde & bouū ossa reperiri: interdū augeri id per singulos
 annos i hoīe ad binas drachmas pōderis ad quinquagesimū annū accedere. Ab eo detrahi tarūdē:
 & iō nō uiuere hoīem ultra cētesimū annū defectu cordis ægypti existimāt. Quibus mos & ca-
 dauera asseruare medicata. Hirto corde gigni quosdā hoīes. p dunt: nec alios fortiores esse indu-
 stria: sicut Aristomenē messenium: qui. ccc. occidit lacedæmonios. Ipse cōsulneratus & captus se-
 mel: per cauernā la tomiaze euasit āgustis: vulpiū aditus secutus. Itēq; captus: spōitis custodi-
 bus somno ad ignē aduolutus lora cū corpore exussit. Tercio capto lacedæmonii pectus dissecare
 causa uidēdi: hirsutūq; cor repertū est. In corde summo pinguitudo est quædā lætus exitis. Non
 semper hoc autē in parte extoz habitū est. L. Postumio Albino rege sacrorum: post cētesimā uice
 simā tertiam olympia idē: cum rex Pyrrhus ex italia discessisset cor i extis aruspices aspiciere coe-
 runt. Cæsari dictatori quo die primum ueste purpurea processit: atq; in sella aurea insedit sacri-
 ficanti bis in extis defuit. Vnde questio magna de diuinatione argumentantibus: potuerit ne si-
 ne illo uiscere hostia uiuere? An ad tempus amiserit? Negat cremari posse in iis: q; cardiaco mor-
 bo obierit. Negat & ueneno iterēptis. Certe extat oro. P. Vitelli: qua re Pisonē eius sceleris coar-
 guit: hoc usus argumēto: palāq; testatus: nō potuisset ob uenēnū cor germanici Cæsaris cremari.
 Contra genere morbi defensus est Piso. Sub eo pulmo est: spirandiq; officina attrahēs: ac reddēs
 afamiciro spongiosus: ac fistulis inanius cauus. Pauca edūt dictū est: habent aquatiliæ: ac ce-
 tera oua patientia exiguum: spumosum: nec sanguineum: ideo nō sitiūt. Eadē est causa quare sub
 aqua diu ranæ & phocæ urinent. Testudo quoq; quamuis pgrandē & sub toto tegumēto habe-
 at sine sanguine tū habet. Quanto minor hic corporibus: tanto uelocitas maior. Chamæleon
 portione maximus & nihil aliud intus secus & dextera in parte est. In eo quod caput extoz uo-
 cant: magnæ uarietatis. M. Marcello circa mortē cum perit. Ab Annibale defuit in extis. Sequē-
 ti deinde die: geminū repertū est. Defuit & Caio Mario cum immolaret uitæ. Item caio picipi
 Kalen. ianuariis cum iniret cōsulatum: quo anno interfecus est. Claudio successori eius quo mē-
 se interemptus est ueneno. Diuo Augusto spoleti sacrificanti primo potestatis suæ die: sex uic-
 marum iocinera replicata in trinfecus ab una fibra reperta sunt. Responsumq; duplicatū intra
 annum imperium. Caput extoz tristis ostentū uisum tum quoq; est: præterq; in solitudine ac
 metu. Tunc enim peremīt curas. At bina iocinera leporibus circa bruleū & tharnē: in cheron-
 neso ad ppointidē. Mirumq; translatis alio interit alterum. In eodem est ēt fel nō oībūs datū aīa
 libus. In euboææ chalcidæ nullum pecori. In naxo prægrāde geminūq; ut prodigii loco utrūq;
 aduenæ. Equi: nulli: asini: cerui: capræ: apri: cameli: delphini non habēt. Murium aliqui habent.
 Hominum paucis non est: quorum ualutudo firmior & uita longior. Sunt qui equo non quidē
 in iecore cē: sed in aluo purtēt: & cerui in cauda aut intestinis. Ideo tantam habēt amaritudinē:
 ut a canibus non attingantur. Est autem nihil aliud q; purgamentum pessimū sanguinis: & ideo
 in materia eius est. Certe iecur nulli est: nisi sanguinem habentibus. Accipit hoc a corde cui iun-
 gitur: funditq; in uenas. Sed in felle nigro insanæ causa homini: morsq; toto redditio. Hic & in
 mores crumen: bilis nōmine. Adeo magnū est in hac parte uirus: eum se fundit in animū. Qui
 & toto corpore: uagum colorem quoq; oculis aufert. Illud quidē redditū etiā ahenis. Nigrescūt
 q; contacta eo: ne quis miret id uenenum esse serpentium. Carent eo qui absinthio uescuntur in
 ponto. Sed renibus ex parte tantum altera intestino iungitur: ut coruis coturnicibus: phasianis.
 Quibusdam intestino tantum ut columbis: accipitri: murenis. Paucis autem in pectore. Serpen-
 tibus portione maxime copiosum & piscibus. Est autem plensque toto intestino sicut accipitri:
 miluo. Præterea in pectore est & cæteris auib. Vitulis quidem marinis ad multa quoque no-
 bile. Taurorum felle aureus ducitur color. Aruspices id Meptuno & humoris potentia dicau-
 re. Geminumque fuit Diuo Augusto: quo die apud actium uicit. Murū iecusculis fibræ ad nu-
 merum lunæ dierum in mēse congruere dicuntur: toridemque & inueniri quotum lunæ eius
 sit. Præterea bruma increscere. Cuniculoz extra in betica gemina sepe reperiunt. Ranæ rubia
 rū altera fibra a formicis nō attingit: ppter uenēnū: ut arbitrant. Iecur maxime uetustatis patiens:
 centenis durare annis obidionum exempla. pdidere. Extra serpentibus & lacertis lōga. Cecinæ uo-

quid in animum
 est
 quid in animum
 est

no idē
 in animum

mit

Testudo

Testudo
 Caput
 in animum

Testudo

quid in

uel oibus
 uel iunonis

laterrano dracones emicuisse de extis læto pdigio tradit. Et pfecto nihil incredibile sit existimā
 bus Pyrrho regi quo die perit præcisa hostiarum capita repleisse sanguinem suū lambétia. Extā
 homini ab inferiore uiscerum parte separantur mēbranis: quæ præcordia appellant: quia cordi
 præterdunt: quod præci appellauerūt phrenas. Oīa quidē principalia uiscera mēbranis propriis
 ac uelut uaginis includit. puidēs natura. In hac fuit & peculiaris eā uicinitas alui: ne cibus suppri
 meret. animus. Hinc certe refert accepta subtilitas mētis: ideo nulla est ei caro: sed neruosa exili
 tas. In eadē præcipue hylaritatis sedes: quod titillatu maxime intelligi alarū: quas subit: non ali
 bi tenuiore cute humana: ideo scabendi dulcedine ibi pxima. Ob hoc in præliis gladiatorum
 spectaculis mortē cū risu traiecta præcordia attulerūt. Subest ueter stomachū hñtibz: cæteris
 simplex: ruminantibus geminus sanguine carētibus nullus. Intestinus. n. gbuldā ab ore incipiēs
 quadā uia eodē reflectit: ut sapiæ & polypo. In hoīe ad nexum infimo stomacho similis canino.
 His solis aīaliū inferiore parte angustior. Itaq; & sola uomūt: quia replet. o. ppter angustias suppri
 mis cibus. Quod accidere non pōt iis: quoz spatioīa laxitas eū ad inferiora transmittit. Ab hoc
 uētriculo lactes in hoīe & oue per quas labitur cibus. In cæteris ex ilia a quibus capiora infusa
 na ad aluū. Hominiq; flexuosissimis orbibus. Iccirco magis auidi ciboz: qbus ab aluo lēgius spa
 tiū. lidē minus solertes: qbus obesissimus uenter. Aues quoq; geminos sinus hñt. Quadā unum
 quo mergit recēta: ut gurs. Altez: i quē ex eo dimittūt cōcoditōe maturata: ut galliæ: palūber:
 colūbz: perdicēs. Cætera fere carēt eo: sed gula patētiōr utūt: ut græchuli: corui: cornices. Quæ
 dam neutro modo. Sed uētre proximiū habēt: quibus prælōga colla & angusta: ut porphyrio
 nī. Vēter solidipedum asper & durus. Terrestrium aliis denticulata: asperitatis: aliis cancellatim
 mordacitatis. Quibus dentes ut rings: nec ruminatio. Hic efficiunt cibi. Hinc in aluū delabū
 tur. Medio hæc umbilico adnexa oībus. In hoīe ile infima parte simile uulso: a græcis appellat
 colon: ubi doloq; magna causa est. Angustissima canibus. Qua de causa uehementi nifu: nec sine
 cruciatu leuant eā. Insciabilia animalium quibus a uētre prius recto intestino transeunt cibi:
 ut lupis ceruariis: & inter aues mergis. Vētres & elephanto quattuor. Cætera suisbus similia. Pul
 mo quadruplo maior q̄ bubulo. Auibz uēter carnosus callosusq;. In uētre hirundinū pullis la
 pilli candido: aut rubenti colore: qui chelidonii uocantur: magicis narrati artibus reperiunt. Et
 in iuuentq; secundo uētre pilæ rotunditate nigricās tophus: nullo pōdere: fingulare: (ut putant)
 remediū agrē parientibus: illi tellurē non attigit. Ventricli atq; intestina pingui ac tenui onē
 to integunt: præterq; oua gignentibus. Huic adnectitur lien in sinistra parte aduersus iecur: cum
 quo locū aliquādo permutat: sed prodigiose. Quidam eum putant inesse oua parientibus: ite fer
 pētibus admodū exiguum: ita certe apparet in testudine: & crocodilo: & lacertis: & ranis. Aīe
 cephalo aui nō esse constat: neq; iis quæ careant sanguine. Peculiare cursus impediētū aliquan
 do in eo. Quamobrē inuritur corporum laborantibus. Et per uulsum etiam exēpto uiuere aīalia
 tradunt. Sunt qui putent adimi risum simul homini: intemperantiq; ioci constare lienis magni
 tudine. Aīæ regio sepsis appellatur: in qua minimos esse pecori tradunt: & inde ad lienem inuen
 ta remedia. At in brileto & tharne: quaterni renes ceruis. Contra pennatis squamosisq; nulli. Cæ
 tero summis adharēt lumbis. Dexter omnibus est latior: & minus pinguis: sicciorq;. Vtriq; autē
 pinguitudo & mediū exit: præterq; in uitulo marino. Animalia in renibus pinguisima. Oues qui
 dam lætaliter circum eos concreto pingui. Aliquando in eis inueniuntur lapilli. Renes habent
 omnia quadrupedum: quæ animal generant. Oua parientium testudo sola: quæ & alia omnia ui
 scera. Sed homo bubulis similes uelut & multis renibus cōpositos. Pectus hoc est ossa præcordis
 & utalibus natura circūdedit. At uentri: quem necesse erat īcrefcere: ademit. Nulli animalium
 cicca uētrē ossa. Pectus homini tantū latū: reliquis carinatū: uolucrisbus magis: & inter eas aqua
 ticus maxie. Costæ homini tantum octonæ: suisbus denæ: cornigeris tredecim: serpentibus trigina.
 Infra aluum est a priore parte uesica: quæ nulli oua gignentium præter testudinem. Nulli nisi
 sanguineū pulmonem habenti. Nulli pedibus carentium. Inter eam & aluum arteriæ ad pubem
 tendētes: quæ ilia appellantur. In uesica lupi lapillus: qui syrites appellat. Sed hominū gbuldā
 diro cruciatu subinde nascentes calculi: & setæ capillamenta. Vesica membrana constat: q̄ uol
 nerata cicatrice nō solidescit: neq; qua cerebrū: aut cor inuoluūt. Plura. n. mēbranaq; grā. Fœmi
 nis eadē omnia: præterq; uesicæ iūctus utriculus: unde dictus uterus: quod alio nōe locos appel
 lāt. Hoc in reliquis animalibus uulūā. Hæc uiperæ & intra se parientibus duplex. Oua gñantium
 adnexa p̄cordis. Et in muliere geminos sinus ab utraq; pte lateq; habet. Funebris quotiens uer
 sa spiritum includit. Boves grauidas negant præterq; dextero uulūæ sinu ferre: et cum geminos

ferat. Vulua eiecto ptu melior q̄ edito. Eiectitia vocat illa. Hæc porcaria. Primiparæ suis optia. Contra efforis a partu: præterq̄ eodē die suis occisa liuida ac macra. Nec nouellæ suæ præter q̄ primiparæ probant: potiusq̄ uetere: needū efforetæ: & biduo ante partum: aut post partum: aut quo eiecerint die. Proxīa eiectitia est occisa uno die post p̄n̄i. Huius & sumē optimū si mō foetus nō hauserit. Eiectitiæ tetrissimū. Antiqui abdomē uocabant: priusq̄ calleret id scientes: oc-
 cidere nō assueti. Cornigera una parte dentata & q̄ in pedibus talos hñt seuo pinguescūt. Bisul-
 ca fissiue in digitos pedibus & nō cornigera: adipe. Cōcetus hic & cum refrixit fragilis: semper
 q̄ in sine carnis. Cōtra pingue inter carnē cutemq̄: succo liquidū. Quædā nō pingue sunt: ut le-
 pus: pdix. Steriliora cuncta pinguia & in maribus & in fœminis. Senescit celerius præp̄ingua.
 Omnibus animalibus est quoddā in oculis pingue. Adeps cunctis sine sensu q̄ nec arterias ha-
 bet: nec uenas. Pleriq̄q̄ asialium est pinguedo sine sensu: quā ob causam fies spirantes a muribus
 radunt rosas. Quin & L. Apronii cōsularis uiri filio detractos adipēs: leuaturq̄ corpus immobi-
 li onere. Et medulla ex eodem uidet̄ esse a iuuenta rubens: & senecta albesces. Nō nisi cauis hæc
 ossibus. Nec cruribus iumentoz aut canū. Quare fracta nō feruminant: q̄ defluerē euenit me-
 dulla. Est autē p̄guis iis: quibz adeps. Seuosa cornigeris. Nervosa & p̄ina tātum dorsī ossa nō
 hñtibus: ut piscium gñi. Vrsis nulla. Leoni fœminum & brachiog: ossibus paucis exigua admo-
 dum. Cæteris enim est tanta duritia: ut ignis elidat: uelut e silice. Iis dura quæ non pinguescunt.
 Alinorum aut tubas canora. Delphinis ossa non spinæ. Animal enim parientē spiritibus spinæ.
 Aquatiliū mollibus nulla. Sed corpus circulis carnis uictum: ut sepiæ atq̄. Iolligini. Et iſectis
 negatur æque esse ulla. Chartilaginea animalū aquatiliū habent medullam in spina. Vituli ma-
 rini chartilaginem: non ossa. Item omnium auriculæ ac nares quæ modicum eminet flexili mol-
 licia: naturæ prouidentia: ne frangerentur. Chartilago rupta nō solidescit. Nec præcisā ossa recre-
 scunt: præterq̄ ueterinis ab ungula ad suffragina. Homo crescit in longitudinem ad annos usq̄
 ter septenos. Tum deinde ad plenitudinem. Maxime autem pubescens non dum quandam solue-
 re: & præcipue agritudine sentitur. Nervi orsi a corde: bubuloque etiā circūoluti simili naturā
 & causam habent in omnibus lubricis applicati ossibus nodisq̄ corporum: quæ uocantur articu-
 li. Aliubi interuentu: aliubi ambitu: aliubi transitu ligantes. Hic teretes: illic latius in unoquoq̄
 poscit figuratio. Neq̄ ii solidantur incis: mirumq̄ uulneratis sumus dolor: præfectis nullus. Si-
 ne neruis sunt quædam animalia: ut pisces: arteriis enim constant. Sed neq̄ ex molli piscium ge-
 neri. Vbi sunt nerui: interiores cōducunt membra: superiores reuocant: inter hos latet arteriæ:
 idest spiritus semitate: iis innatant uenæ: idest sanguinis riuī. Arteriarum pulsus in cacumine maxi-
 me membrorum euidentē index fere morborum in modulos certos legesq̄ metricas per ætates
 stabilis: aut citatus: aut tardus: descriptas ab Eriphilo medicinæ uatē: miranda arte: nimiam pro-
 pter subtilitatem deservit. Observatio tamen crebri: aut languidi ictus: gubernacula uitæ tepe-
 rat. Arteriæ carent sensu: nam & sanguine. Nec omnes uitalem continent spiritum: præcisq̄ tor-
 pescit tantum pars ea corporis. Aues nec uenas nec arterias habent: item serpentes: testudines: la-
 certæ: minimūq̄ sanguinis. Venæ i prætenues postremo fibras subter totam cutem dispersas:
 adeo in angustam subtilitatem tenuantur: ut penetrare sanguis non possit: latere q̄ exilis hūor
 ab illo qui cacuminibus innumeris sudor appellatur: in umbilico uenarum nodoso coitu:

De sanguine: & quorum celerissime siccetur: quorum non coeat: quoz gra-
 uissimus: uel tenuissimus: quorum nullus.

Sanguis quibus multus & pinguis iracundia. Maribus q̄ fœminis nigrior. Et in iuuen-
 ta magis q̄ senio. Et inferiore parte pinguior. Magna & in equalitatis portio. Emis-
 sus spiritum trahit secum: & tamen tactum nō sentit. Animalium fortiora quibus san-
 guis crassior. Sapientiora: quibus tenuior. Timidiora: q̄bus minimus. At q̄bus nullus
 hebetia. Tauroq̄ celerissime coit atq̄ durēscit: ideo pestifer potu maxime. Aprorū & ceruorū ca-
 prarūq̄: & bubalorum omnium non spissas. Pinguissimus asinus. Homini tenuissimus. Iis qui-
 bus plus quaterni pedes nullus. Obess. minus copiosus: q̄m absūmī pingui. Profluuiū eius uni-
 sit in naribus hominū: aliis nare altera: aliis utraq̄. Quibusdā per inferna. Multis per ora su-
 tuto tpe: ut nup Macrino uiro prætorio: & oībus annis Volusio Saturnio urbis præfecto: q̄ no-
 nagesimū ēt excessit annū. Solū hoc in corpore tēporariū sentit incrementū. Sigdē hostiæ abun-
 dantior fundit: si prius bibere. Quæ aialū latere certis tēporibus diximus: nō habet tūc sangui-
 nē p̄ter exiguas admodū circa corda guttas: miro ope naturæ. Sicut & in hoīe: uim eius ad mi-
 nima momēta mutari: nō mō trī in ore suffusa materia: ueq̄ ad singulos animi habitus: pudore:

ut id linen-
 tes

Tempo
 in primis de

muta in

Profluuium
 Apocryphum

ira: metu: palloris pluribus modis: item ruboris. Alius enim iræ: & alius uerecundia: Nā & in me
tu refugere: & nusq̃ esse certum est. Multisq̃ non transluere transsollis: quod homini tantum
euenit. Nam quæ mutari diximus: colorem alienum accipiunt quodam repercussu. Homo solus
in se mutat. Morbi omnes morisq̃ sanguinem absumunt.

An i sanguis pricipatus: & tergores: & pilis: & māmīs: & uestitu. CA. XXXVIII.

uel impene
trabilia
uel pro scu
tis habent

Vnt qui subtilitatē animi constare nō tenuitate sanguinis putet: sed cute: opi mētisq̃
corpoꝝ. Et tunc magis aut minus bruta esse: ut ostras: & testudines: Bōū tergores: as
tas suū obitare tenuitati innati spiritus: nec purę liquidūq̃ trāsmitti. Sic & in hoīe cū
crassior calosiorue excludat curis. Quæ uero rō crocodilis: si nō cruori: sed duriciæ
tergoris tribuat & solertia: Hippopotami corii crassitudo talis: ut ide torretur asta. Et tñ est q̃
dā ingenio medica diligentia. Elephantorū quoq̃ tergora ipenetrabiles sētas hñt: cum tñ oīum
quadrupedū subtilitas animi præcipua prohibeat illis. Ergo cutis ipsa sensu caret: maxime in ca
pite. Vbiq̃q̃ per se hac sine carne est uulnerata nō coit: ut in bucca cilioꝝ. Quæ animal pariūt
pilos habent. Quæ oua: pennas: aut squamas: aut corticē: aut testā: aut testudines: aut cutem pa
ram ut serpentes. Pennæ: caules omnium auium præciæ non cresunt: uulsa autem renascunt.
Membranis uolant fragilibus imsecta. Humentibus hirundines in mari. Sicis inter testā uesper
tilio. Horum quoq̃ alæ articulos habent. Pili a cute exeunt crassā hñt. Fœminis tenuiores. Egs
in tuba largi. In armis leoni. Dalspodi & in buccis & intus in pedibus. Quæ utraq̃ Troꝝ & in
leopore tradit. Hoc exemplo libidiniosiores hominum quoq̃ hirtos colligens. Villosissimus ania
lium lepus. Pubescit homo solus: quod nisi contingat: sterilis in gignēdo est: seu masculus: seu fœ
mina. Pili in hoīe partim simus: partim postea gignunt. Cogeniti aut nō desinūt: sicut nec fœmi
nis magnopere. Inuētæ tñ quædā defluuio capitis inualidæ: uelur languidiores cum menstrui cur
sus steteret. Quibusdam postgeniti. Viris sponte nō gignunt. Quadrupedibus pilū cadere atque
subnasci annuum est. Viris cresunt maxime in capite: mox in barba. Recissi nō ut herba ab cate
ra iucifura augentur: sed ab radice exeunt. Cresunt & in quibusdam morbis: maxime pythis: & i
senectā. Defunctorum quoq̃ corporibus. Libidinosis congeniti maturius defluunt. At nati cele
rits recrescunt. Quadrupedibus senectute crassefunt: lanæq̃ rarefunt. Quadrupedum dorsa
pilosa: uentres glabri. Boum coriis glutinum excoquitur: taurorumq̃: & id præcipuum. Māmas
homo solus e maribus habet. Cætera animalia mammarum notas tantum. Sed ne fœminæ qui
dem in pectore: nisi quæ possunt partus suos attollere. Oua gignētium nulli. Nec lac nisi animal
pariētī. Volucrū uespertilio tantum. Fabulosum enim arbitror de strigibus ubera esse infant
um labris immulgere. Esse in male dictis iam antiquis strigem conuenit: sed quæ sit auium con
stare non arbitror.

Notabilia animalia quæ mammis.

CA. XXXIX.

Sini a foetu dolent: ideo sexto mense arcent partus: cum equæ anno prope toto præ
beant. Quibus solida ungula: nec supra geminos partus. Hæc omnia binas habet mā
mas: nec aliubi q̃ i femoribus. Eodē loco bisulca & cornigera. Boues quaternas. Oues
capræ binas. Quæ numerofo fecunda partus: & quibus digiti in pedibus: hæc plures
habent toto uētre duplici ordineiur sues. Generosæ duodenas. Vulgares binis minus. Sīr canes
Alia uentre medio quaternas ut pantheræ. Alia binas ut leonæ. Elephas tātum lub armis duas:
nec in pectore: sed citra in alis occultas. Nulla in femoribus digitos habentium. Primi geniti in
quaque parte sues: primas premunt. Et si efcæ sunt faucibus proximæ: tamen suam nouit quis
que in foetu: quo genitus est ordine: eaque alitur: nec alia. Detrahit illa alumnio suo sterilitatē illi
corac resilit. Vno uero ex omni turba relicto: sola munifex: quæ genito fuerat attributa: descen
dit. Vrsæ māmmas quaternas gerunt. Delphini binas in ima aluo papillas tantum: nec euiden
tes: & paulo in obliquum porrectas. Neque aliud animal in cursu lambitur. Et balenæ utulique
mammis nutriunt foetus.

De lacte: & unde caseus non fiat.

CA. XL.

Vltieri añ septimū mēse pfusū lac futile. Ab eo mēse qd̃ uitalis ē ptus: salubre. Plerisq̃
at totis māmīs: atq̃ et i alag: sinus fluit. Camelis lac mulget: ne itege grauefcāt. Suauis
simū hoc existimat ad unā mēsurā tribus aq̃ additis. Bos añ ptū nō hēt. Ex primo sp
a ptu colostrā sūt: ni admisceat aq̃ in pumicis modū coctū duritia. Afinæ prægnantes continuo
la descunt. Pullo eage ubi pingue pabulum: biduo a partu maternum lac gustasse lætale est. Ge
nus mali uocatur colostratio. Caseus nō fit ex utrinque dentatis: qm̃ eoz lac nō coit. Tenissimū

mū camelis: mox eq̄bus. Crassissimū asinæ: ut coaguli uice utant. Cōferre aliqd & candori in mulierum cute existimatur. Popete certe Domitii Neronis coniunx quingentis per omnia seculū fœtas trahēs balneæ ēt solio: torū corpus illo lacte macerabat: extendi quoq; cutē credēs: ōmne aut lac igne spissat: humore ferescit. Bubulū caseo fertilius q̄ caprinū: ex eadē mensura pene altero tāto. Quæ plures q̄ternis māmās hnt caseo inutilia: & meliora q̄ binas. Coagulū inuli leporis: Hædi: laudarū. Præcipuū tñ dasipodis: quod & p̄suiuo alui medetur. Vnius uringe dentatorū. Mixæ barbaras gentes: quæ lacte uiuant: ignorare aut spernere cæsi tot sæculis dotem: densantes id aliqui n in acorem iucundū. Et pingue butyr̄ & spuma: id est lactis cōcēriti usq; q̄ quod segr̄ uocatur. Non omittendū in eo olei uim esse: & barbaros omnes infantēsq; nostros ita ungi.

De diuersitate caseorum.

CA. XLII.

Aus caseo Romæ: ubi oīum gentiū bona iudicant: cōmines & prouintis nēmaulenses p̄cipua: lesura galabaciq; pagis. Sed breuis ac musteo tñ cōmēdatio Duobus alpes generibus pabula sua approbant. Dalmaciæ doceleatem mitrunt. Centriciæ natufici. Numerosior apennino cebanus. Hūc & liguriā mittit ouidū maxime lactis. Auximare ex umbrina. Mixtoq; erruriæ atq; liguriæ confinio lunensem magnitudine conspicuū. Quippe & ad singula milia pōdo premit. Proximū autē & urbi uelutū: crustuminūq; & e cedito cāpo laudatissimū. Et capitior gregibus sua laus est agrigenti maxima: eam augente grām fumo: qualis in ipsa urbe conficitur: cunctis p̄ferendus. Nam galliæ sapor medicamentū uim optinet. Transmaria uero bi thynius fere in gloria ē. Inesse pabulis salēm etiam ubi non detur. Ita maxime intelligitur: omni i sale caseo senescente. Quales redire in musteum saporem aceto & thymo maceratos certum est. Tradūt Zoroastrem in desertis caseo uixisse annis. xx. ita tēperato: ut uetustate non sentiret.

Differentia membrorum hominis a cæteris animalibus.

CA. XLIII.

Erresfrum solus hō bipes. Vni iuguli: humeri. Cæteris armi. Vni ulnæ. Quibus ania lium manus sunt intus tantum carnosæ: extra nerui & cute constant. Digni quibusdam in manibus senti. Cui Oratione ex patritia gente filius duas ob id sedigatas appellas accepi. Vulcatium sedigatum illustrem in poetica. Hominis digiti articulos habet ternos. Pollex binos: & digitis aduersis uniuersis flectitur: per se uero in obliquo porrigitur: craf sior cæteris. Quale minimum mensura par est. Duo reliqui sibi. Inter quos medius longissime protēditur. Quibus ex rapina uictus quadrupedum quinidigiti in prioribus pedibus: reliquis quaterni. Leones: lupi: canes: & pauca in posterioribus quoq; quinos ungues habent: uno iuxta cruris articulum dependente. Reliqua quæ sunt minora digitos quinos. Brachia non omnibus paria esse. Thraci enim studiōso in. C. Cæsaris ludo notum est dextram fuisse proceriorem. Anima lium quædam ut manibus utuntur priorum ministerio pedum: sedentq; ad os illis ad mouentia cibos ut sciuri.

De simiarum similitudine.

CA. XLIII.

Am simiarum genera perfectam hominis simulationem continent: facie: naribus: auribus: palperis. Quæ solæ quadrupedum & inferiorem habent genā: iam māmās in pedore: & brachia: & crura in contrarium flexa. Similiter in manibus ungues: digitos: longioremq; medietatem. Pedibus paulum differunt. Sunt enim ut manus prælongi: sed uelutign palmarū simile faciunt. Iis quoque pollex & articuli ut homini. Et præter genitale tantū. Et hoc in maribus. Viscera etiam interiora omnia ad exemplar.

De ungibus.

CA. XLIII.

Ngues: qui claufulæ neruorū summæ existimantur: omnibus iis quibus & digiti. Sed simiæ imbricati: hominibus lati: & defuncto crescunt. Rapacibus unci. Cæteris redit: ut canibus: præter eum qui a crure plerisque dependet. Oīa digitos hnt quæ pedes: excepto elephantis. Huic enim iiformes numero quidē qnque: sed indiuisiac leuiter discreti: unguisq; nō ungibus filles: & pedes maiores priores. In posterioribus articuli breues. Idē poplites ius flectit hōis mō. Cætera aialia in diuersum. Posterioribus articulos pedibus q̄ prioribus. Nā q̄ aial generat: genua aī se flectūt: & suffraginū artus i aduersū. Hōi genua & cubiti cōtraria. Irē uris & simiæ grū: ob id minime pnicibus. Oua parientibus q̄drupedū crocodilo. Lacertis priora genua post curuantur: posteriora in priorem parē. Sūt aut crura his obliqua humani pollicis modo: Sic & multi pedibus: præterq̄ nouissima salientibus. Aues ut quadrupedes alas in priora curuant: suffragines in posteriora. Hominis genibus quædam & religio fēst obseruatione gentiū. Hæc supplices attingūt. Ad hæc manus tendūt. Hæc ut aras adorant: fortassis quia fēst iis utilitas. Nāque i ipsa genu utriusque cōmissura dextra leuauque a priore pte genia q̄dam buccarum

inanitas est: qua per folla ceu uinculis spiritus fugit. Inest & in alijs partibus quædā religio: sicut dextra osculis aucta appetit. In fide porrigit. Antiquis græciæ in supplicando mentū attingere mos erat. Est in aure ima memoria: locus: quē tangentes attestamus. Est post aurem æque dextra nemefios: quæ dea latinū nomē: ne i capitolio qdē iuenit: quo referimus tacto ore proximi a mimio digitum: ueniam sermonis a dijs exposcentes. Varices in cruribus uiro tm̄: mulieri raro. C. Marium: qui septies cōsul fuit statē sibi extrahi passum unū hoīem Oppius auctor est. Oīa aialia a dextris partibus incedunt: sinistris incubat. Reliqua ut libitū est: gradiunt. Leo tm̄ & camelus pedatim: hoc ē ut sinister pes nō transeat dextrum: sed subsequat. Pedes hoī maximi: fœminis te nuiores: in oī gñe suræ homini tm̄: & crura carnosa. Reperiū apud auctores in ægypto quendā nō habuisse suras. Vola homini tm̄ exceptis qbusdam. Nāq; & hinc cognomina inuenta Planci Plauti: Scauri: Panse: sicuti a cruribus Vari: Variæ: uatini: quæ uitia: & in qd: rupedibus solidas hñc ungulas: q nō sūt cornigera. Igī pro eis telū ungula est illis. Nec talos hñt eadē. At q bisulca sunt: hñt. Iidē digitos hñtibus nō sunt. Neq; prioribus pedibus oīno ulli. Camelo tali similes bulbis: sed minores paulo. Est enim bisulcū discrimine exiguo pes imus uestigio carnosus ut urfi. Qui de cā in lōgiore itinere sine calciatū fatiscunt. De ungulis. CA. XLVI.

Ngula ueterino tm̄ generi renascunt. Sues in illyrico qbusdā locis solidas hñt ungulas. Cornigera fere bisulca. Solida ungula & bicornis: nullum. Vnicorne afinus tm̄ indicus. Vnicorne bisulcum: orix. Talos afinus indicus unus solidipedū hñt. Nā sues ex utroq; gñe existimantur: ideo fœtus eaz; hoīem qui existimant hñc facile conuict.

Lynx tantum digitos habētium simile quiddam talo habet. Leo etiamnum tortuosos. Talus at rectus est in articulo pedis uentre eminens: concauo in uertebra ligatus.

De pedibus autum & ungulibus.

CA. XLVI.

Viū alia digitate: alia palmipedes: alia iter utrūq; digitis diuisis adiecta latitudine. Sed oībus qterni digiti. tres in superiore parte: unus in calce. Hic deest quibusdā lōga crura hñtibus. Iux sola utrūq; binos hñt. Eadē lingua serpētū similis in magna lōgitudinē porrigit. Circūagīt collū in aduersū se. Vngues ei grādes ceu gracchulis. Auū qbusdā grauioribus in cruribus additi radii. Nulli uncōs hñtū ungues longi pedes. Porrectis ad caudā cæ cruribus uolūt. Quibus breues cōtractis ad mediū. Qui negāt uolucrē ullā sine pedibus cœcōfī māt & apodas hñt: & nycterin: & drepani in eis: q rarissime apparēt. Vise iam et serpēs anserinis pedibus.

De pedibus insectoz a duobus ad centum.

CA. XLVII.

Insectoz aialū pedes primi lōgiore duros hñtibus oculos ut subīde pedib; eos tergāt: ceu notamus i muscis. Quæ ex his nouissimos hñt lōgos: salūt ut locustæ. Oībus aut itis seni pedes. Araneis qbusdā plōgi accedūt bini. Internodia singulis intrans. Octo nos & marinis eē diximus polypis: scæpiis: loliginibus: cancris: q brachia in contrariū mouēt: pedes in orbē: aut in obliquū. Iidē soli aialū rotūdī. Cætera binos pedes duces hñt: cāci tm̄ qternos. Quæ hñc numez; pedū excessere terrestria ut perleq; uermes: nō ifra duodenos habētaliq; uero & centenos. Nūerus pedū ipar nulli est. Solidipedū crura statim iusta nascunt hē sura. Postea exporrigentia se uerius q crescētia. Itaq; in infantia scabūt aures posterioribus: qd ad dita ætate nō queunt: Quia longitudo supericiē corpōz solam ampliāt. Hac de cā inter initta pascinisi submissis genibus nō possunt: nec usq; dū ceruix ad iusta incrementa perueniat.

De pomilionibus & genitalibus.

CA. XLVIII.

Omilionum genus in omnibus animalibus est: atque, etiam inter uolucres. Genitalia maribus quibus inuent retro satis diximus. Offea sunt lupis: uulpibus: mustellis: uulnera. Sunt itis etiam calculo humano remedia præcipua. Virō quoq; simul ut expirauerit cornescere aiunt. Camelino arcus intendere orientis populus fidissimum. Necnon in aliqua gentium quoque in itis discrimina. Et sacrorum etiam citra pernecium amputatis matris deum gallis. Contra mulierum paucis prodigiola assimilatio sicut hermaphroditis utriusq; sexus. Quod etiam quadrupedum generi accidisse Neronis principatu primum arbitror. Ostenabat certe hermaphroditas subiuges carpento suo equas in treberico galliæ agro repertas: ceu plane uisenda res esset: principem terrarum insidere portentis. Testes pecori armentoque ad cura decidui: subius ad necti: delphino prælongi: ultima conduntur aluo: & elephanto occulti. Qui oua parientium lumbis intus adherent: qualia occisima i uenere. Piscibus serpentibusque nulli: sed eorum uice binæ ad genitalia a renibus uenæ. Butēibus terni. Homini tantum iniuria aut spōte naturæ frangitur. Idq; tertium ab hermaphroditis & spadonibus semiuiri genus habent.

uel foedi
earum
uel forus
eorum
uel uenere
uel cū cane

ad uen

Mares in omni genere fortiores: præterq̃ in pantheris & ursis.

De caudis.

CA. XLVIII.

Audæ præter hoïem ac simias oïbus fere aïalibus: & oua gignētibus p desiderio cor
pore. Nudæ hircis & apris: setosæ ut equis. Amputatæ lacertis & serpentibus renascū
tur. Pisciu meatus gubernaculi mō regūt. Atq̃ et in dextrā ac leuā motat: ut remigio
quodā ipellunt. Lacertis inueniunt & geminæ. Boum caudis lōgissimæ caulis: atq̃ in ima parte
hirtus. Idem asinis longior q̃ equis: sed setosus ueterinis. Leonī īfima parte ut bubus & foricis: &
pantheris non item. Vulpibus & lupis uillosus ut ouibus: quippe procerior. Sues intorquent. Ca
nū degeneres sub aluum reflectunt.

De uocibus.

CA. L.

Ocem non hīc nisi quæ pulmonē & arterias hñt: hoc est nisi quæ spirant. Aristoteles
putat. Iccirco & insectis sonū esse non uocē: intus meante spiritu: & incluso sonante.
Alia murmur edere: ut apes. Alia cū tractu stridorē: ut cicadas. Recepto enim ut duo
bus hñt peccatore cauis spiritu mobili occurrante mēbrana intus attritu eius sonare
mīscera fat notā ē. Cætera sīl cū uolatu icipere audiri: & desine: ut in aīscas: apes. Sonū enī attritu
& interiore aura non aīa reddi. Locustas pennæ & femoræ attritu sonare credi sūc. Item aq̃
tūliū pectines stridere cū uolāt. Mollia & crustis intesta nec uocem: nec sonū ullum hñt. Sed &
cateri pisces quīs pulmone & arteria careant: non in totū sine ullo sono sunt. Stridorē eum den
tibus fieri caussant. Et iis qui aper uocatur in acheloo amne: grūntum hñt: & alii de quibus di
ximus oua parientibus. Sibilus serpentibus longus. Testudinū abruptus. Ranis sonus sui generis:
ut didū est: nisi si & in his ferenda dubitatio est: qui mox in ore concipitur non in pectore. Mul
tum tamē in his refert & locogē natura. Multæ in macedonia traduntur. Muti & apri. Auiū lo
quaciores quæ minores: & circa coitus maxime. Aliis in pugna uox ut coturnicibus. Aliis aīa pu
gnā ut perdicibus. Aliis cū m uiscere ut grillinacis. Iisdem sua maribus. Aliis eadem ut foeminis:
ut lusciniarum generi. Quædam toto anno canunt: quædam certis temporibus: ut in singulis di
ctum est. Elephas circa nares ore ip̃s sternutamentosi: similem elidit sonum: per nares autē tuba
rum castratis. Bubus tan tū foeminis uox grauior: in alio omni genere exilior q̃ manibus. In hoīe
etiam castratis. Infantis nascentis nulla audis anteq̃ torus emerget utero. Primus sermo annicu
lo est. Semestrī locutus est Croeli filius in crepidiis. Quo prodigio totū id cōcidit regnū. Qui
celsius fieri coepere: tardius ingredi incipiunt. Vox roborat a tredecim annis. Eadem in senecta
exilior. Neq̃ in alio aīaliū sæpius mutat. Mira p̃terea sunt de uoce digna dictū in theatrogē or
chestris scobe: aut harena superiecta deuorat: & in rudi parietū circūdu. Enā dolis inanibus
currit eadē concauo uel recto parietum spa: tō: quīs leui sono dicta uerba ad alterum caput per
ferēs si nulla inæqualitas impediat. Vox in homine magnam uultus partem habet. Agnoscamus
eam priusq̃ certamus: non aliter q̃ oculis. Totidemq̃ sunt ea: quot in rerum natura mortales: &
sua cuiq̃ sicut facies. Hinc illa gentiū: totq̃ linguarum toto orbe diuersitas. Hinc tot cantibus
& modulīs flexiones. Sed ante omnia explanatio animi: q̃ nos distinxit a feris. Inter ipsos quoq̃
homines discrimen alterum aq̃ue grandem q̃ a beluis fecit.

De agnascendis membris: & dicta Aristotelis de uita hominis.

CA. LI.

Embra aīalibus agnata: inutilia sunt: sicut sextus hoī semper digitus. Placuit in agra
pto nutrire portē: binis & in aduersa capitis parte oculis hominē: sed iis nō cernē
rē. Miror quidem Aristotelem nō mō credidisse p̃sēta uitæ ē aliq̃ in corporibus ip̃s
sis: uerumetiam prodidisse. Quæ quāq̃ uana existimo: nec sine cōtatione proferēda:
pe in se quisq̃ & auguria anxie quærat. Attingam tamē quæ tantus uir in doctrina n̄ preuit. Ig
tur uitæ breuis signa ponit raros dentes: præ longos digitos: plumbeum colorem: pluresq̃ in ma
nu īcursas: nec perpetuas. Contra longæ esse uitæ incuruos humeris: & in manu una duas inci
suras longas habentes: & pluresq̃. xxxii. dentes habentes: auribus amplis. Nec uniuersa hæc (ut ar
bitror) sed singula obseruat. Friuola ut reor: & uulgo tū narrata. Ad didicē morum aspectus simili
modo apud nos Trogus: & ipse auctor seuerissimus: quos uerbis eius subiciat. Frontis ubi est ma
gnū: legem animū subesse significat. Quibus parua mobilem. Quibus rotunda iracundum:
uel: hoc uestigio tumoris apparente. Supercilia quibus porrigitur: in rectum: molles signifi
cant. Quibus iuxta nasum flexa sunt: aulteros. Quibus iuxta tempora inflexa derisores. Quibus
in totum demissa: maliuolos & inuidos. Oculi quibus cinguntur: longi: maleficos esse indicant.
Qui carnosos a naribus angulos habent: malitia nota præuēnt. Gādidi pars extenta notam im
pudentiæ habet. Qui identidem autem operite solent inconstantiæ. Auricularum magnitudo

uel parua
uulose ut
ursis præli
gæ & lero
sæ ut equis

Mus in gnomi
mō uocem

mus in gnomi
mō uocem
mus in gnomi
mō uocem

Mus in gnomi
mō uocem

Mus in gnomi
mō uocem

Mus in gnomi
mō uocem

Mus in gnomi
mō uocem

Mus in gnomi
mō uocem

Mus in gnomi
mō uocem

loquacitatis & stultitiae nota est. Haecenus Trogus.

De aia: & de habitu aialium: & quae gustata interirant: & de uestu hominis: & quibus de caulis non coquatur. CA. LII.

Nimae leonis uirus graue: Vrsi pestilens. Contacta halitu eius attingit nulla feracitudo: putrescunt affatae reliquis. Huius tantum natura infici uoluit pluribus modis: & cibos ac dentiu uitios: sed maxime senio. Dolorē sentire non poterat: tactu sensuque oī carebat: sine qua nihil sentit. Eadem comebat ab eo recens assidue exitura supermo: & sola ex oībus superflutura. Denique haec trahebat e caelo. Huius quoque tñ reperta poena est: ut neq; id ipsum quo uiuit in uita iuaret. Parthosq; populis hoc praecipue & a iuuēta pp idēle eos cibos: nāq; & uino ferent ora nimio. Sed sibi pceres medentē grano assyrii maliciuū ē suauitas praecipua in esculenta addito. Elephātoz aia serpentes extrahit. Ceruog; itē urit. Diximus hominum gñā qui uenena serpentium suctu e corporibus exigent. Quin & suisuīs serpētes in pabulo sunt: & aliis uenenu est. Quae insecta appellauimus oīa olei aspersu necant. Vultures uinguento quidē fugātur. Alia alios appetunt odores. Scarabei rosā. Quosdā serpentes scorpio occidit. Scythae sagittaz ungunt aciem uiperinae sanie & humano sanguine. Irremediabile id scelus. Mortē ilico affert leui tactu. Quae aialium ueneno palcerent diximus. Quādam inuocua aliog; ueneratis pasta noxia fiunt. Quae in pamphilia & cilicia mōtōlis salamādra ab his deuorata qui edere moriunt. Nec. n. est intellectus ullus in sapore uel odore. Et aqua uinūq; interimit. Salamandra ibi immortua: uel si oīno biberit: unde potest. Irē rana quam uocant rubetantū infidiāz est uita. Vespa serpente auidā uelcūt. Quo alimento mortiferos uis facit. Ideoq; magna differentia est uestus: ut in tractu pisce uiuentium Theophrastus prodidit. Boves quoq; pisce uesti: sed non nisi uiuente. Homini cibus utilissimus simplex. Aceruatio sapog; pestifera: & condimenta perniciosa. Difficulus autē perficiuntur omnia in cibis acris: nimia: & auidē hausta: & aestate q̄ hyeme difficilior: & in senecta q̄ in iuuenta. Vomitiones homini ad hac remedium excogitatae: frigidiora corpora faciunt. Inimicā oculis: maxime autem dentibus. Somno concopere corpulentia q̄ firmitati uulius. Ideo athletas malunt cibos ambulatione perficere. Peruigilio quidem praecipue uincuntur cibi.

uel & his

De corpulentia augenda uel minuēda: & q̄ gustu famē ac sitim sedent. CA. LIII.

uel hippace

Velesunt corpora dulcibus atq; pinguibus & potu. Minuuntur siccis & aridis frigidi: q̄ ac siti. Quādam animalia & pecudes quoq; in africa quarto die bibūt. Homini nō ante diem septimū latalis in edia. Durasse & ultra undecimū plerog;. Certum est mori esuriendi semper inexplēbili auiditate aialiu uni hoī. Quāda rursus exiguo gustu famē ac sitim sedant: cōseruantq; uires: ut butyrum tipitace: glycyrrizon. Perniciosissimū autē & in omni uita quidem quod nimium. Praecipue tamen corpori: minuie quod grauat quolibet modo utilius. Verum ad reliqua naturae transcamus.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XII. PROOEMIUM.

uel admiraris subit

NIMALIUM OMNIUM QUAE NOSCI POTVERE NATURA generatim membratimque ita se habent. Restant. Restant neque ipsa anima carentia: quod quidem nihil sine ea uiuit: terra educta: unde eruta dicantur: ac nullum fīleatur rerum naturae opus. Diu scire occultae eius beneficia. Summumque munus homini datum: arbores siluazque intelligebantur. Hinc primum alimentum. Harum fronde mollior specus: libro uestis. Etiamnum gentes sic degunt. Quo magis ac magis admireris ab his principis caedi mōtes in mariora. Vestes a feribus peti. Vnionem in rubri maris profundis. Sma ragdum in ima tellure quāri. Ad hoc excogitata sunt autium uulnera. Nimirum quoniam parum est collo crinibus gestari: nisi infoderentur etiam corpori. Quamobrem sequi par est ordinem uti.

tae: & arbores ante alia dicere: ac morbis primordia ingerere.

De arborum honore: & quādo platanus primum in italia: & de natura earum. CA. I.

Ac fuere numinū templa:priscoq; ritu ut simplicia rura etiam nunc deo præcellente arborem dicant.Nec magis auro fulgentia atq; ebore simulacra q̃ lucos.Et in iis silētia ipsa adoramus.Arborum genera numinibus suis dicata perpetuo seruant.Vt loui,esculus.Apollini laurus.Mineruæ olea.Veneri myrtus.Herculi populus.Quin & sil-

uanos Faunosq; & deoz; genera siluis:ac sua numina tāq; e celo attributa credimus.Arbores postea blandioribus fruge siccis hoīem mitigauere.Ex iis recreans mēbra olei liquor:uiresq; potus uinitor deniq; sapes annui sponte uenientes:& mēse depugnā: sicut eaz; causā cū fens:& passi naufragoz; corporibus pisces expetant:etiamnū tñ scūda.Mille præterea sunt usus eaz;:si ne quis uita degi nō possit.Arборе sulcamus maria:terraq; admoeuimus.Arборе exadificamus tēda.Ex arbore & simulacra numinū fuere:nondū precio excogitato beluaz; cadaueriatq; ut a diis nato iure luxuriæ eodem ebore numinū ora spectarent:& rēnsq; pedes.Produnt albibus coercitas & tam inexuperabili munimēto gallias hanc primū habuisse cām supfundendi sese italiaz;:Elico ex heluētis ciuis eoz; fabrile ob artē romæ cōmoratus sicū sicca & uanis: oleique ac uini præmissa remeās secū tulisset.Quapp hæc uel bello quæfisse uenia sit.Sed quom nō iure miret arbore umbræ gratia tñ ex alieno petitā orbe?Platanus ea est.Hæc per mare ionium in Diomedis insulā eiusdē tumuli grā primū inuecta.Inde in siciā transgressa:atq; inter primas donata italia:et ad morinos usq; peruecta:ad tributariū et pertinens solū:gentis uicēgal & pro umbra pēdat.Dionysius prior siciā tyrānus regiū urbem transiit eas:domus suæ miraculū: ubi postea factū gymnasiū:nec potuisse in amplitudinē adolēscere:& alias fuisse in italia:ac nominatim hispania apud auctores inuenit.Hoc actū circa capæ urbis atarē:tantūq; postea honoris increuit:ut mero insulo enutritā.Cēpertū id maxime potēst radicibus.Doricumq; etiā arbores uina potare.Celebratæ sunt primū in ambulatōe achademiz athenis cubitoz; .xxx.sex iunius radice ramos antecedere.Nunc est clara in lycia foris gelidi foris amœnitate itineri appositā domicilij modo caua octoginta arque unius pedū spec:numerofo uertice:& se uastis protegens ramis arboze instar agros longis obtinēs umbris:ac ne qd desit spelūcæ imagini faxea itus crepidinis corona mucosofos cōplexa pumices extat:tam digna miraculo:ut Licinius Murtianus ter cōsul:& nuper pumiceis eius legatus p̄dendū etiā posteris putarē:epulatū intra eā se cū duo deuicesimo comite.Large ipsa toros præbente fronde:ab oī afflatu secū optantē imbrū p̄ folia crepitus.Lætiore q̃ marinog; nitore picturæ uarietate laqueari auro cubuisse teadē. Aliud exēplū Caii principis in uiliterno rure miratū unus tabulata:luxique ramog; trabibus scamnapatula & in ea epulanti cum ipse pars esset umbræ q̄ndecim cōuiuaz; ac ministri capace triclinio:quā cenā appellauit:ille nidū.Et gortynæ in insula creta iuxta fontē platanus una insignis utriusque linguæ monumētis:nunq; folia dimitrens.Statimque ei graciæ fabulositas supfluit: louem sub ea cū Europa concubuisse.Ceu uero non alia eius generis esset in cypro:sed ex ea primum in ipsa creta ut est natura hosum nouitatis auida.Plātani saræ regenerauere uitū:quādōq; dē cōmendatō arboris eius nō alia maior est:q̃ solē æstate arcere:hyeme admittere.Inde in italia quoque ac suburbana sua Claudio principe Marcelli ekrini libertus:sed qui se potentiz cā Cæsaris liberti adoptasset spado thessalicus prædies ut merito dici possēt.Is quoque Dionysius transiit id genus.Durante quoque etiam in italia potentia terrarum:præter illa scilicet quæ ipsa excogitauit italia.

uel ut alias

scandit

innotat

De cameplatano:& q̄s totoderit uiridaria.

CA. II.

Naque & camæplātani uocant coactæ br̄uitatis:q̄m arboze et abortus inuenimus.Hoc quoque ergo in gr̄ie pumilionū isfelicitas dicta erit Fir aut & ierēdi gr̄ie & recidendi.Primus Cn.Martius ex quo illi ordine Diui Augusti amicus inuenit nemora consilia intra hos. lxxx. annos.

De peregrinis arboribus:& malo assyria.

CA. III.

Peregrinæ cerasi persicæque:& oēs quæ græca nōia aut aliena.Sed quæ ex iis incolantū numero esse coepere:dicent inter frutiferas.In præsentia externa psequemur: salutarī maxime orsi.Malus assyria:quā alij uocat medicā:ueniens medet:Folij eius ē unedonis intercurrentibus spinis.Pomū ipsū alias nō mandit:odore præcellit folioz; quoque: qui transiit in uestes una cōditus:arceatque aīaliū noxia.Arbor ipsa oībus horis pomifera est:aliis cadentibus:aliis maturefcentibus:aliis uero subnascētibus.Tētaure gēres transire ad se p̄p̄remedi præstantia fistilibus in uasis dato per cauernas radicibus spiramento.Qualiter oīa transiit lōgius feri artissime transferrique q̄ meminisse conueniet:ut semel quæque dicant.Sed nisi apud medos & in perside nasci noluit.Hæc est cuius grana parthoz; perces incoquere diximus

esculentis: commendandi halitus gratia. Nec alia arbor laudatur in medis. Lanigeras serum in mentione gentis eius narrauiamus.

De india arboribus: uel quādo primum romæ hebenus.

CA. III.

Etem india arborē magnitudinē unā: quā peculiarius Virgilius celebravit hebenum nūq̃ alibi nasci p̃fessus. Herodotus eā æthiopiæ intelligere maluit: tribuit uice regibus p̃sids e materie eius centenas phalangas tertio quoq; anno p̃fissasse æthiopias cū auro & ebore p̃dendo. Nō omittēdū id quoq; uicenos dēves elephatōz grādes: quā ita significat: æthiopia eadē cā p̃edere solitos: tāta ebore auctoritas erat: urbis nostræ trecetisimodecimo anno. Tūc. n. auctor ille historiā eā cōdidit Thuriis in italia. Quo magis mizē est: q̃ eīdē credimus: q̃ padū amnē nō uidisset: nemini ad id tēpus aliā græciæq; aut sibi cognitum. Aethiopiæ forma ut diximus. Meroen usq; nuper allatā Neroni principi rarā arborē hebenū. A meroe usq; ad syenē sinē ip̃erū per nonaginta sex mil. pass. nullq; aliā nisi palmarū generis eē docuit. Ideo fortassis in tributōz auctoritate tertia res fuerit hebenus. Romæ eā magnus Pōpeius in triūpho mithridatico ostendit. Accēdi eā Fabianus negat. Vris tñ odore iucundo. Duo g̃ia eius. Raze id qd̃ melius. Arboreū trūco enodi: materiæ nigri splēdoris: ac uel sine arte p̃tinus iucūdi. Alit̃z fruticosū cythi modo: & tota india dispersū est.

De spina & ficu indicis.

CA. V.

Bi & spina filis: sed de p̃henā uel lucernis igni p̃tinus trāsiliēte. Nunc eas exponā: q̃ mirata est Alex. magni uictoria: orbe eo patefacto. Ficus ibi exilia poma hēt. Ip̃sā se sp̃erens: ualitis diffusidit ramis. Quoq; pōdera adeo in terrā curuant: ut annuo spatio īfigant: nouāq; sibi ppaginē faciant circa parentē in orbes: quodā ope topiario. Intra sēp eā æstiuant pastores: opacā pariter & munitā uallo arboris: decora specie subter inuentui. p̃culue fornicato ambitu. Supiores eius dē rami in excelsū emicāt: siluosa multitudo: uasto matris corpore: nāt lx. pass. plerq; orbe colligāt. Vmbraē uero bina stadia operiāt. Foliōz latitudo peltræ effigiē amzonica hēt. Ea cā fructū integēs: crescere phibet. Rarūq; ē nec fabā magnitudinē excedēs. Sed p̃ folia solibus coctus p̃dulci sapore digno miraculo arboris gignit̃ circa acelinē maxie amnem.

De arbore palā: & arboribus indicis sine nominibus: & laniferis.

CA. VI.

Maior alia poma & suauitate p̃cellentior: quo sapiētiores indog̃ uiuūt. Foliū alas autū imitat̃ lōgitudine triū cubitoz: latitudinē duū. Fructū e cortice mittit admirabilē sicci dulcedine: ut uno q̃ternos satiet. Arbori nomē palā: poma: arienzā plurima est in si dracis expeditionē uero Alex. termino. Est & alia filis huius: dulcor poma: sed iteraneco ualitudini infesta. Edixerat Alex. ne q̃s agminis sui id pomū attingeret. G̃ia arborū macedones narrauerē: ex maiore parte sine nobis. Est & terebintho filis cætera: poma amygdalis: uel minore tñ magnitudine: p̃cipuaz suauitatis in bac̃tris. Vtiq; hanc alique terebīthum esse propriū g̃is poriusq; silēm ei putauerūt. Sed uñ uestes lineas faciūt: foliis moro similis: calice bōbicino cynorhodo: serunt eā in cāpis: nec est gratior ullaz p̃spectus. Oliua idia sterilis: p̃terq; oleasti fructu.

De piperis arboribus: & gariophylo: & aliis pluribus.

CA. VII.

Passim uero q̃ piper gignūt: iuniperis nostris similes: q̃q̃ in frōte caucasi solibus opposita gigni tñ eas aliq̃ tradidere. Semina a iunipero distant paruulis filiquis: q̃les in pholis uidemus. Hæ priusq; dehiscāt: decerptaz tostazq; sole faciūt qd̃ uocat̃ piper lōgū. Paulatim uero dehiscētes per maturitatē: oñdūt candidū piper: quod deinde tostū solibus: colore rugisq; mutat. Vezē & iis sua iniuria est: atq; cæli intēperie carbūculant: sūtq; semina cassa & inania: qd̃ uocat̃ brechmasin: indog̃ lingua sic significat̃ abortū. Hoc ex oī g̃ne asperrimū: leuissimūq; & pallidū. Gratius nigrū: lenisq; utroq; cādīdū. Nō est huius arboris radix: ut aliq̃ existimauerē: quā uocat̃ singiberim: aliū uero gingiberim: q̃q; sapore simili. Id. n. in arabia atq; troglodytica in uillis nascit̃. Paruaz herbæ: radice candida. Celeriter ea cariā sentit: quīs in tanta amaritudine. Preciū eius in libras sex. Piper lōgū facillime adulterat̃ alexādrino sinapi. Emitur in libras xxy. Albū. xviij. Nigrū. xliij. Vñ eius adeo placuisse mizē est. In aliis qppe suauitatis coepit: in aliis species inuitat̃. Huic nec pomi: nec bacca cōmēdatio est aliq̃. Sola placere amaritudinē: & hāc in idos peti. Quis ille q̃ primus cibus experiri uoluit: aut cui in appetēda auuiditate esurire nō fuit satis? Vtrūq; siluestre gentibus suis est: & tñ pōdere emif ut auzē uel argentū. Piperis arborē iam ēt hēt italia maiorē myrto: nec ab similitē. Amaritudo grano eadē q̃ piperi muesteo credidē ē. Deest tosta illa maturitas: ideoq; & rugazq; colorisq; similitudo. Adulterat̃ iuniperi bac̃cis mire uim trahētibus. In pōdere qdē multis modis. Est etiā in india piperis grani simile: quod uocat̃

uel fienæ

uel pomi

tur garophylon grandius fragilitusq. Tradunt in indico loco id gigni. Aduchis odoris gra. Fert & in spinis piperis similitudine: praeputia amaritudie foliis paruis: desitq. cyperum moram: tritu cubito: cortice: pallido: radice lata: lignosaq. buxui coloris. Hac in aqua cum semine excepta in aereo vase medicamentu fit: quod uocat lydon. Ea spina & in pelio monte nascit: adulteratque medicamentu. Itē aphodeli radix: aut sel bubuli: aut abinthiu uel thus uel amura. Lyriti aprissimū medicinae quod est spumofum. Indi in utribus cameloe: aut rhinocerotu admittunt. Spinam ipsam in graecia quidam pixacanthum chironium uocant.

De machir: & arboribus amarae gentis.

CA. VIII.

Et machir ex india aduehit cortex rubens: radices magnae: nose arboris suae. Qualis sit ea: incōpertū habeo. Corticis melle decocti usus in medicina ad dysentericos scipius habet. Saccharon & arabia fert: sed laudatius india. Est aut mel in aridibus collectu: gūmtū mō cādīdū: dētribus fragile. Amplissimum nucis aut illanae magnitudie: ad medicinae tritu usū. Contermina indis gens ariana appellat: cuius spina lachrymae sciosa: myrrhae similis: accessu ppter aculeos anxio. Ibi & frutex pestilēs raphani: folio lauri: odore equos iouitateq. pene equatu orbauit Alex. prio introitu. Quod & in gedrosiis accidit. Item laurino folio. Et ibi spina tradita est: cuius liquor aspersus oculis cecitate infert animalibus omnibus. Necnon & herba praeci pui odoris resecta minutis serpentibus: quae ictu ptinus moriendum eet. Onofcritus tradit in hyrcaniae cōuallibus ficis similes esse arbores: quae uocentur ochi: ex quibus defluat mel horis matutinis duabus.

De bdellio & arboribus persici maris.

CA. IX.

Micina est baetiana: qua bdelliu notissimū. Arbor nigra est: magnitudie oleae folio roboris: fructu caprifici: naturaq. gūmi. Alii brochō appellat: alii malachra: alii maladacō. Nigge uero & in ossas cōuolutū hadrobolū. Esse aut debet traslucidum: simile cerae: odoratum: & cū fricat pingue: gustu amare citra acorem. In sacris uino perfusū odoratus. Nascit & in arabia in diage & media ac babylone. Aliqui parthici uocant ex media aduectū: Facilius hoc & crustosius: amariūque & gūmosum. Adultera amygdala nuda. Caetera eius genera cortice: & scordasti: ita uocatae arbor amula gūmi. Sed deprehendunt (quod semel dixisse & in caeteros odores satis sit) odore: colore: pōdere: gustu: igne. Baetiano nitor siccus: multi que candidi ungues. Praeterea suū pōndus: quod grauius esse aut leuius non debeat. Precium sin caro in libras decē tēm: Gentes supradictas persis attingit: rubro mari: quod ibi persicum uocauimus: longe in terra aestus agente. Mira arbor: natua. Naque erosa sale in uectis derelicti: que si miles sicco litore radicibus nudis polypog: mō amplexae steriles harenas spectant. Eadem mar adueniente fluctibus pulsatae: resistunt immobiles. Quin & pleno aëtu operiunt totae. Apparet que regē argumētis asperitate aquae: illas ali. Magnitudo mirāda est. Species similis unedōis. Pomum amygdalis extra: intus contortis nucleis.

De arboribus persicae insulae: & lanigeris arboribus.

CA. X.

IYlos insula in eodē situ est: repleta siluis qua spectat orientē: quaque & ipsa aestu maris perfunditur. Magnitudo singulis arboribus fici. Flos siluitate inenarrabili. Pomū lupino simile: propter asperitatem intadum oibus aialibus. Et iisdē insulae excelsiore fuggestu lanigeras arbores alto mō q̄ serum. Iis folia infecunda: quae ni minora essent: uitium poterant uideri. Ferunt cotonei mali amplitudine cucurbitas: quae maturitate ruptae ostendunt lanuginis pilas: ex quibus uestes precioso linteo faciunt.

De gossipio: & arboribus ex quibus uestes fiunt: & quibus modis cōstet arborum fructus.

CA. XI.

Arbores uocant gossipios fertiores et tylo in minore: q̄ distat. x. M. pass. Iuba circa fruticē lanugines esse tradit. linteaeque fieri indicis pstantior. Arabiae aut arbores ex quibus uestes faciunt: cynam uocari: folio palmae simili. Sic indos suae arbores uestiunt. In tyliis autem & alia arbor floret albae uioleae specie: sed magnitudine quadruplici sine odore quod miremur. In eo tractu est & alia similis: foliosior tamen: roseique floris: quem noctu cōprimens aperire incipit solis exortu: meridie expandit. Incole dormire eū dicunt. Fert eadem insula & palmas: oleasque: ac uites: & cum reliquo pomorum genere ficos. Nulli arborū folia ibi decidunt. Rigaturque gelidis fontibus: & imbres accipit. Vicina iis arabia flagitat quandā generum distinctionem: quoniam fructus iis constat: radice: frutice: cortice: succo: lachryma: ligno: furculo: flore: folio: pomo.

De costo & nardo & differentiis nardi

CA. XII.

m iii

uel iuniperi modo

uel blochō uel machira uel mandal con

uel cyperi

Radix & foliū indis est maximo precio. Radix costi gustu feruens: odore eximio: fructe alias inutili: primo statim introitu amnis indi in patale insula. Duo sunt eius gñani: grū: & quod melius candicās. Preciū in libras. xvi. De folio nardi plura dicere par est: ut principali in unguentis. Frutex est graui & crassā radice: sed breui ac nigra: fragilis: quā si pingui. Situm redolēte ut cupressi aspero sapore: folio paruo dēsoq. Cacūina in aristas se spargū: ideo gemina dote nardi spicas ac folia celebrāt. Alteq. eius genus apud gangē nascēs dā nasci in totū ozenitidis noīe uirus redolens. Adultera & pseudonardo herba: quā ubiq. nascit: caustiore atq. latiore folio: & colore languido in candidū urgente. Itē sua radice permixta ponderis causa: & gūmi: spū mag. argenti: aut sibio: cyperie cortice. Sincēq. quidem leuitate deprehēdit: & colore ruffo: odorisq. suauitate & gustu: maxime siccate os: sapore iucūdo. Preciū spicē in libras. lxxx. Folia diuifere annonam ab amplitudine: qđ hadrosphæq. uocaf maioribus: siclis xxx. Quod minore folio est: mesosphæq. appellat: emif. X. lx. Laudatissimū microsphæq. & minimis foliū: Preciūq. eius. X. lxxv. odoris grā oībus: maior recentibus. Nardo color q. inueterauerit nigriori melior. In nfo orbe p̄xime laudaf syriaci: mox gallici. Tertiū loco creticū: qđ alii qđ agrū uocant: alii phu: folio olusatri: caule cubitali: geniculari: in purpura albicante: radice obliq. uillofag: & imitante auiū pedes. Baccaris uocaf nardū rusticū: de quo dicemus inter flores. Sūt autē ea oīa herba: præter indicū. Ex iis gallicū & cū radice uellif: abluturq. uino. Siccāf in umbra: alligaf fasciculis in charta nō multū ab indicō differens: syriaco tñ leuius. Preciū siclis. xiii. In iis p̄batio una: ne sint fragilia & arida potiusq. siccā folia. Cum gallico nardo semper nascitur herba: quā hirculus uocaf a grauitate odoris & similitudine: qua maxime adulteraē. Distat q. si ne caulicū est: & q. minoribus foliis: quodq. radice neq. amarā neq. odoratā.

De assaro: amomo: & amomide: & de cardamomo.

CA. XIII.

uel myrtuo
fo

uel syriaco

Nardū uim habet & assarum: & quod ipsum aliqui siuestre nardum appellant. Est autē edera: foliis: rotundioribus tñ mollioribusq. flore purpureo: radice gallici nardi semina acinosum saporis calidi: ac uinofi. Montibus in umbrosis bis anno floret. Optimum in ponto: proximum in phrygia: tertium in illyrico. Fodis cum folia mittere incipit. Et in sole siccat: celeriter siccū trahens: ac senescens. Inuēta nuper & i thracia herba est: cuius folia nihil ab indicō nardo distant. Amomi uua in usu est indica uite labrusca ut alii existimauere: frutice uenoso: palmi altitudine: carpiturq. cum radice: manipulatim leniter componitur: protinus fragile. Laudatur q. maxime punici mali foliis simile: nec rugosius: colore ruffo. Secunda bonitas pallido: herbaeum prius. Pessimiorisq. candidū: qđ & uetustate euenit. Preciū uia in libras siclis. lxx. Friato uero amomo. lxxxii. Nascitur & in armenia: parte: quā uocaf otene: & in media & in pōto. Adulteratur foliis punicis: & gummi liquido: ut cohercat: conuoluatq. se in uia modum. Est & quā uocaf amomis minus uenosa: atq. durior: ac minus odorata: qua apparet aut aliud esse: aut colliq. immaturum. Simile iis & nomine & frutice cardamomum: femine oblongo. Metitur eodem modo & in arabia. Quattuor eius genera. Viridissimum ac pingue acutis angulis cōtum fricat: quod maxime laudatur. Proximum eius ruffo candicans. Tertium breuius: atq. nigrius. Prius tamen uarium: & facile tritu: odorisq. parui. Quod uerius costo uicinius eē debet. Hoc & apud medos nascitur. Precium optimi in libras. xii. Cinamomo gentilitas proxima erat: nilus: nisi prius arabia diuitias indicari conueniret: causaq. quā cognomen illi scilicet: ac beatā dedere. Principalia ergo in illa thus & myrrha. Hæc & cum troglodytis communis.

De thure & arboribus thuris.

CA. XIII.

Thura præter arabiam nullis: ac ne arabia quidem uniuersa. In medio eius sunt fere attamira: pago sabæq. capite regni. Sabota in mōte excelso: a quo odo māfionis distat regio eorum thurifera: Saba appellatur: quod significat graci misterium dictū: spectans ortus solis æstiu undiq. rupibus inuia: & a dextra maris scopulis inaccessible. Id solum e rubro lacteum traditur. Siluarum lōgitudo est schoenorum. xx. Latitudo dimidium eius. Schoenus patet Erato sthenis ratione stadia. xl. hoc est passus quinque mil. Aliqui. xxii. stadia singulis schoenis dedere: attolluntur colles alti: decurruntq. & in plana arbores sponte natæ. Terrā argillosam esse conuenit: raris fontibus ac nitrosis. Attingunt & minci pagus alius: per quos euehit uno tramite angusto. Hi primi commercium thuris fecere maximeque exercent: A quibus & mīneum dictū est. Nec præterea arabū alii thuris arborem uident: ac ne horum quidē oēs. Ferūq. ecc. non amplius esse familiarum: quā ius per successiōes id sibi uendicent. Sacros uocari ob id: nec ullo congressu foeminarum: funerumq. cum incidant eas arbores: aut metat: pollui. Atq. ita

religione merces augeri. Quidam in promiscuum ius iis populis esse tradit in siluis. Alii per uices annoque diuidi. Nec arboris ipsius quæ sit facies: costat. Res in arabia gestissimæ: & romana quædam magnâ partē eius penetrauerunt. C. et Cæsar Augustus filius inde gloriâ petiit: nec tñ ab ullo quod equidem sciam) latino arboris eæque tradita est facies. Græcorum exempla uariant. Alii folio pyri munore duntaxat & herbidi coloris. p. didere. Alii lentisco similem subritilo folio. Quidam terebinthum esse: & hoc usum Antigono regi allato fuisse. Iuba rex iis uoluminibusq; scripsit ad. C. Cæsarē Augusti filium ardētē fama arabiz tradit contorti esse caudicis: ramis acris maxime p. rict. Succo amygdalæ mō emittere. Taleq; in carmania apparere: & in ægypto iatas studeo Ptolemæo: regnauit. Corrice lauri esse costat. Quidam & foliū simile dixere. Talis certe fuit arbor arabibus. Nam & aliæ reges ferendi curam habuerunt. Qui mæ atque legati ex arabia uenerunt: omnia incertiora fecerunt. Quod iure miremur: uirgis etiam thuris ad nos commentibus quibus credi potest: matrem quos teretē & enodi fructū: ficare trunco. Meti semel annis solebat mi note occasione uendendi. Iam quæstus aliam uindemiam afferit: prior atque naturalis circa canis ortum flagrantissimo æstu incidentibus: quæ maxime uideat esse prægnans: tenuissimisque tendi cortex. Laxa hic plaga: non admissa. Inde p. lilit spuma pinguis. Hæ cōcreta densa: ubi loci natura poscat regete palmea excipiente. Aliubi area circū pauca. Purius illo modo: sed hoc ponderosius. Quod in arbore hæsit: ferro depectit: ideo corticosum. Silua diuisa certis portionibus mutua innocentia tuta est. Neq; ullus faucias arbores custodit. Nemo furatur alteri. At hercule alexandria ubi thura interpollantur: nulla satis custodit diligentia officinas. Subligaria signantur opifici. Persona adicitur capiti: dempsitque reticulis. Nudi emittuntur: tātō minus fidei apud nos poemāq; apud illos siluæ habent. Autumno legitur ex æstiuo partu. Hoc purissimum: candidū. Secunda uindemia est uere: ad eam hyeme corticibus incisis. Rustum hoc exit: nec comparandū priori. Illud carfiatum: hoc dathiathum uocant. Creditur & nouellæ arboris candidus esse: sed ueteris odoratus. Quidam & in insulis melius putat gigni. Iuba in insulis negat nasci. Quod ex eo rotunditate guttæ pendit: mafculum uocamus: cum alias nō fere mæ uocetur: ubi non sit fœmina. Religioni tributum ne lexus alter usurparetur. Mafculum aliqui putat a specie testium dictum. Præcipua autem gratia est mammoso cum hærente lachryma priore concursa alia misceuit se. Singula hæc manum implere solita inuenio. Cum minori diripiendi auditate lētus nasci liceret. Græci stagoniam & atomum tali modo appellant: minorem autem arabiam. Micæ cōcussu elisas mannā uocamus. Etiamnum tamen inueniunt guttæ: quæ tertiam partem minæ: hoc est. xxxix. denariorum pondus æquant. Alexandro magno in pueritia ius Persimonia thura ingerenti aris pedagogus Leonides dixerat ut illo modo cum deuicisset thuriferas gentes: super plicaret. At ille arabia potitus thure onusta nauim misit ei: Large exhortatus ut deos adoraret. Thus collectum sabotam camelis conuehit: porta ad id una patente. Digredi una capitale leges fecere. Ibi decimas deo: quæ uocant Sabin: Mensura non pondere sacerdotes accipiunt. Nec ante mercari licet. Inde impense publicæ tolerant. Nā & benigne certo itinere numero deus hospites pascit. Euchī nō potest: nisi per gebbanitas. Itaq; & hōræ regi pendit uectigal. Caput eorū tota abest a gaza nostri littoris iudeæ oppido. lxxx. xxxvii. milia. Quod diuidit in mansiōes camelorum. lxxii. Sunt & quæ sacerdotibus dant portiones scribisq; regum certæ. Sed præter hos & cultus des latitantesq; & hostiaris & ministri populant. Iam quacūq; iter est alibi pro aqua alibi p. paulo aut pro manstribus: uariisq; portoriis pendit ut sumptus in singulos camelos denariorū d. c. lxxviii. ad nostrum litto colligat. Iterūq; imperiū nostri publicanis pendit. Itaq; optimi thuris libra siclog. vi. præciū habet. secūda. xii. tertia. xliii. Apud nos adulteratur refine cādida gemma per q; simili: sed deprehenditur quibus dictum est modis. Probatur cādore: amplitudine: fragilitate: carbone. Ut statim ardeat. Item ne dentem recipiat potiusq; in micæ frangatur.

De myrrha & arboribus myrrhæ.

CA. XV.

Yrrham in iisdem siluis permixtam arborem nasci tradidere aliqui: plures separatim. Quippe multis in locis arabiz gignit: ut apparebit in generibus. Cōuehit & ex siluis laudata: petuntq; eam et atroglyoditis sabbæi transitu maris. Satiua quoque prouenit multū siluestri prælata. Gaudet raris & ablaqueationibus. Mellior radice refrigerata. Arbor altitudo ad quinq; cubita: nec sine spina: caudice duro & itorto: crassiore q; thuris: & ab radice etiā q; reliqua sui parte. Corticem læuem: similemq; unedoni. Scabrum alii spinosumq; dixere. Foliū oliuæ: uerum crispius: & aculeatum. Iuba olusuria: aliiq; similem iuniperi: scabriorem tātum: spiniq; horridam: folio rotundiore: sed sapore iuniperi. Nec non fuere qui & thuris arbore utrunq;

ut orobiz
ab orobo

nasci mentirentur. Inciduntur bis & ipsa: iisdemq; temporibus: sed a radice usque ad ramos qui ualēt. Sudant autem sponte priusq; inciduntur: staten dictam: cui nulla præfertur. Ab hac satia & in siluestri quoque melior æstiuā. Non dant ex myrrha portiones deo: quoniam & apud alios nascitur. Regi tamen gebannitarum quaras partes eius pendunt. Cætero passim ac uulgo coemptam in folles confartiant: ipsique unguentarii digerunt: haud difficulter odoris atque pinguedinis argumentis:

De generibus myrrhæ: & natura & precio eius.

CA. XVI.

Enera complura. Troglodytica siluestriū prima. Erythræa sequens & minæa i q̄ ita & ææa & artraitica & gebbanitica & auferitis gebbanitica: regno. Tertia dianitis. Quarta collaticia. Quita sembracæa a ciuitate regni labæog: mari p̄xia. Sexta quā dūnūon uocat. Est & cādida uno tñ loco: q̄ in messalū oppidū sferit. Probat troglodytica pigre dine: & q̄ aspectu aridior est: sordidaque ac barbara: sed acrior cæteris. Sembracena prædictis caret uitis: ante alias hylaris: sed uiribus tenuis. In plenum autem probatio est minutis glebis: nec rotūdis in cōcreto albicantis fucci & tabescētis: utq; cōfracta cādidos unguēs habeat: gustu leniter amara. Secūda bonitas: itus uaria. Pessima q̄ itus nigra. Peior si sit ēt toris. Precia ex occasiōe ementium uaria. Statæa a. vi. ad. i. Satiuæ summum ad. xxi. Erythræa ad. xvi. hanc uolunt arabici: intelligi. Troglodytica nucleo ad. xiii. Sez quam odorariam uocant: ad. xiii. Adulteratur lenticis glebis & gummi. Item cucumeris succo amaritudinis causa: sicut pōderis spuma argenti. Reliqua uitia deprehenduntur sapore: gummi dente lenticentis. Facillime autem adulteratur indica myrrha: quæ ibidem quadam & spina colligitur. Hoc solum peius india affert facili distinctione: tanto deterior est.

uel scry

De mastice: ladano: & bruta: enhemō: & strobo: & de styrace.

CA. XVII.

Rgo transit in masticem quæ ex alia spina fit in india. Itemque in arabia lamam uocant. Sed mastix quoque gemina est: quoniam & in asia græciac: herba reperitur & radice folia emittens: & carduū simile malo seminis plenu: lachrymaque erūpit incisa parte summa: uix ut dignosci possit a mastice uera. Necnon & tertia in ponto esse bituminis similior. Laudatissima autem chia candida: cuius precium in libras. xx. nigræ uero. xii. Chia & lenticis traditur gigni gummi modo. Adulteratur thure & resina. Arabia etiamnum & ladano gloriatur: forte casique hoc & iniuria fieri odores plures tradidere. Capras maleficum alias fōdibus animal: odoratorum uero fruticum expetentis tanquam inrelligant precia carpere germinum caules prædoli liquore turgentes: distillantemque ab iis casus mixtura succum improbo barbarum uillo abstergere. Hanc glomerari in puluerem: & incoqui sole. Et ideo in ladano caprarum pilos esse. Sed hoc non ahibi fieri q̄ in nabathæis: qui sunt ex arabia contermini syriæ. Recentiores ex auctoribus strobo hoc uocant. Traduntque siluas arabum pastu caprarum infringi: atque ita succum uillis inhærescere. Verū autem ladanium cypri in insula esse. Ut obiter quæque genera odorum dicantur: quamuis non terfarum ordine. Similiter & hoc ibi fieri tradunt: & esse celsiphum: hyrcorum barbjs genibusque uillosis inhærens. Sed edera: flore dero so pastibus marutinis cum est torulenta cypros. Deinde nebula sole discussa in puluerem madetibus uillis adhærescere: atque ita ladanium depecti. Sunt qui herbam in cypro ex qua id fiat ladam appellant: cenim illi ladanium uocant: huius pingui insidere. Itaque attracti funiculis herbam eam conuoluitque ita offas fieri. Ergo in utraque gente bina genera: terrenum: & factitium. Id quod terrenum est friabile: factitium lentum. Necnon & fruticem esse dicunt in carmania & super ægyptum per Ptolemæos translati plantis. Aut ut alii generari & id in iis: ut thuris arbore colligere: ut gummi inciso cortice: & caprinis pelibus excipi. Precia sunt laudatissimo in libras asses. xi. Adulterat myrti baccis: & aliis aialiu sordibus. Sinceri odor debet ēe fetus: & quodamō solitudinē redolēs. Ipsū uisu aridū: statū tactū mollescere. Accensū fulgere: odore in cūdo gratiū. Mixtata deprehēdunt: crepitātq; igne. Præterea sincero calculi potius & rupibus inhæret: q̄ pulvis. In arabia & olea dotat lachryma qua medicamentū cōficiat a græcis enhemon dictū: singulari effectu cōtrahēdis uulnege cicatricibus. In maritimis eæ fluctibus æstusq; operiūtur. Nec baccæ nocet: cū cōstet & in folijs salē relinqui. Hæc sunt peculiaria arabie. Et pauca p̄terea alibi cōia dicenda: qm̄ in iis uincit: peregrinosq; ipsa myrrhæ odores & ab exteris petit. Tāta mortalibus suæ regē satietas & alienarūq; auiditas. Petūt igit̄ helimæos arborē brutā cupissusæ silem: ex albidis ramis: iucūdi odoris accensā: & cū miraculo historiis Claudii Cæsaris prædicatam. Folia eius sp̄pergere potioniū parthos tradit. Odorē proximum esse cedro: summūq;

eius cōtra signa alia remedio. Nascitur ultraphasin egyptim in finibus opidi scytiae in mōre scap
tho. Petunt & in carmanis arbore histrobium ad fustius persum uino palmo accedētes. Hu-
ius odor redit a cameris ad solū iucundus: sed aggrauans capita: citra dolorē tñ. Hoc somnum
agris querūt. His cōmentis carra cem oppidū aperuere: qđ est illis nundinariū. Inde gabbā oēs
petere solebāt dieg. xx. itinere: & palāstinam syriā. Postea caracē peti coeptū: ac regna parthoge-
ex ea cā luba auctor. Est. Minari & ad persas et prius ista portasse: qđ in syriā aut egyptū videntur.
Herodoto teste qui tradit singula milia talentū thuris annua pensasse arabas regibus persarū.
Ex syria reuehūt styracē: acri odore eius in focis abigētes suorū fastidium. Cetero nō alia ligni
genera sunt in usu qđ odorata. Cibosq; sabaei coquunt thuris ligno: alii myrrhā. Oppidorū uico-
rum: nō alio qđ ex aris fumo atq; mīdore. Ad hunc ergo sanandū urūt styracē in pellibus hyrci-
nis: sūtūq; testa. Adeo nulla est uoluptas: qđ nō assidue sit fastidiū pariat. Eudē & ad serpē-
tes fugandos urunt i odiferis siluis frēqntissimas.

uel pasiti
gria
uel sittaca

On sunt eoz cīnamomū aut casia. Et tamē foelix appellatur arabia falso & igrati
cominīs: qđ hoc acceptū supis fuerat: cū plus ex eo inferis deat. Beatā illa fecit homi-
num et in morte luxuria: qđ diis intellexerat genita adhibens urēdis defunctis. Periti
rege adstruxerūt nō ferre tñ annuo foetu: quantū Nero princeps nouissimū pompae
suae die cōcremauit. Aestimētur postea toto orbe singulis annis tot funera: acruatimq; cōgesta
honori cadauegē: qđ diis per singulas micās dantur. Nec minus propitii erant mala (salā supplicā-
tibus. Immo uero (ut palam est) placatores. Verum arabiae et nūc foelicitis mare est. Ex illo nāq;
margaritas mittit. Minimaq; cōputatōe milies cētena milia festiuitū annis oibus india & feres
peninsulāq; illa imperio nostro adimūt. Tanto nobis deliciae & foeminae cōstant. Quota enim
portio ex illis ad deos queso iam uti ad inferos pertinet.

De cīnamomo & xilocīnamomo & casia.

CA. XVIII.

Innamomo & casias fabulosa narrauit antiquissus princepsque Herodotus aulium nō
dis: & priuatim phoenicis: in quo fitul. Iber pater educatur esset ex inuis ropibus ar-
boribusq; decuti carius: quam ipse inferent pōdere: aut plumbatis sagittis. Item ca-
siam circa saludes propugnante unguibus diro uespertilionum genere: aligerisq;
serpentibus: his commentis augentes rerum precia. Commutata uero fabula est ad meridiana
solis repercursus: inenarrabilem quēdam uniuersitatis halitum e tora peninsula exillere tot ge-
nerum auris spirante concentu. Magnique Alexandri classibus arabiam odore primum nuncia-
tam in altum. Omnia falsa: siquidem cīnamomum idemque cīnamum nascitur in aethio-
pia troglodytis conuubio permixta. Li mercantes a contemnis uehunt per maria uasta ratibus
quas neque gubernacula regant: neque remi trahant uel impellant: non uela: non ratio ulla ad-
iuet: cum omniū instar ibi sint homo tantum & audacia. Præterea hybernū mare exigāt
circa brumam euris tum maxime flantibus. Li recto cursu per sinus impellunt: atque a promō-
torii ambitu argeste deferunt in portum gebannitarum: qui uocatur ocila. Quimobrem il-
li maxime id petunt. Produuntque uix quinto anno reuerti negotiatores: & multos interire.
Contra reuehūt uitrea: & aenea: uestes: fabulas: cum armillis: ac monilibus. Ergo nego-
ciatio illa foeminarum maxime fide constat. Ipse frutex duorum cubitorum altitudine am-
plissimus: palmique minimus. iiii. digitorum crassitudinis: statim a terra fex digitis surcu-
losus: arido similis. Cum uret nōn odoratus: folio origani: scicitate gaudens: sterilior im-
bræ: cū diræ naturæ. Gignitur quidem in planis: sed densissimis in uepribus: rubisq;
difficilis collectu. Metitur non nisi permiserit deus: loquem hunc intelligunt aliqui. Asa-
binum illi uocant: xliiii. boum caprarumque & arietum extis impetratur uenia metendi.
Non tamen aut ante ortum solis: aut post occasum licet. Samenta hasta diuidit sacra
dos: deoque partem ponit. Reliquum mercator in nassas condit. Est & alia fama: cum
sole diuidi: ternasque partes fieri. Deinde sorte germina discerni. Quodque soli cesserit relin-
qui: ac sponte conflagrare. Præcipua bonitas uirgultorum tenuissimis partibus ad longitudi-
nem palmi. Secunda proximis breuiore mensura atque ordine. Vilsimū quod radicibus pro-
ximam: quoniam ibi minimum corticis: in quo summa gratiæ. Qua de causā præferuntur ca-
minia: ubi plurimus cortex. Ipsum uero lignū i fastidio est pp origani acinomia: xilocīnamū
uocē. Preciū est in libras. xx. Quidam cīnamū duo genera tradidere: candidius nigricansq; &
quondā m præferebat candidum. Nunc contra nigrū laudat. Atq; etiam uariū pferūt candido
certū i ma tñ aestimatioe si sit feabrū: atq; ut inter sese tritum tarde frietur. Damnatur in primis

molle: aut cui albet cortex. ius eius a gebbannitarum rege solo proficiscitur. is adiecit mercatu vendit. Precia quondam fuere in libras denariorum mille. Auditu id parte dimidia est incensu (ut ferunt) siluis ira barbarorum: id acciderit ne ob iniquitatem praportum: iam forte non satis constat. Austros ibi tam ardentem flare: ut aestatibus siluas accendant: iuuenimus apud auctores. Coronas ex cinnamomo interassili auro inclusas primus omnium in templis capitolii atque pacis dicitur imperator Vespasianus Augustus. Radicem eius magni ponderis uidimus in palatii templo: quod fecerat Diuo Augusto coniunx Augusta aurea patera imposita: ex qua gutta edita annis oibus in grana durabant: donec id delubrum incendio consumptum est. Frutex & casta est iuxtaque cinami campos nascitur: sed in montibus crassiore sarmento: tenui cute: ueriusque cortice: quod conteritur atque in cinamomo leuatur: & exinaniri precium est. Amplitudo fruticis triu cubitoque. Colos triplex. Cum primum emicat candidus pedali mensura. Deinde rubescit addito semipede. Ultra nigricans. Hac pars maxime laudatur: ac deinde proxima. Dantur uero candida. Tum secant furculos longitudine binu cubitoque. Mox prout recentibus cortis quadrupedum est: id inter emptores: ut iis patrescentibus uermiculi lignu erodant: & excauet cortice tutu amaritudie. Probat recte maxie: quod sit odoris mollissimi: gustuueque maxime feruens: potiusque lento tepore leuiter mordens: colore purpureo: quaque plurima minimum ponderis faciat breui tunicaque fistula: & non fragili. Ladam uocat tale barbaro uoce. Alia est balsamoides ab odore simili appellata: sed amara: ideoque utilior medicis: sicut nigra unguentis. Precia nulli diuersiora. Optimi in libras. xl. ceteris. xv.

De isocinnamo: & cancamo: ac taro.

CA. XX.

Is addidere magis quam daphnoides uocat: mesocinnamum cognominatur: proutque eius facit. ccc. Adulteratur styrace: & pro silitudine cortice lauri tenuissimis furculis. Qui & in nro orbe ferit: extremoque in margine in pili: qua rhenus alluit. Viuit in alucriis apud fara. Color abest ille torridus sole: & ob id silu id odor. Ex confinio castae cinnamici & cancamo ac tarum inuehitur: sed per nabathaeos troglodytasque confines: qui confedere ex nabathaeis.

uel confines

nabathaeis

De serichato & gabalio & de myrobalano.

CA. XXI.

O comportatur & serichatum & gabaliu: quae intra se consumunt arabes: nostro orbi in noibus cognita: sed cum cinamomo castaque nascentia. Peruenit tamen aliqui serichatu: & in unguenta addit ab aliquibus. Permutatur in libras. yi. Myrobalanu troglodytis & thebaei & arabiae: quae iudaeam ab aegypto determinat: commune est: nascens unguento ut ipso nomine apparet. Quo item indicatur & glande esse: arboris: heliotropio: quae dicemus iter herbas: simili folio. Fructus magnitudine auellanae nucis. Ex iis in arabia nascens syriaca appellatur: & est candida: Contra in thebaide nigra. Praefertur illa bonitate olei quod exprimitur. Sed copia thebaica. Inter haec troglodytica uilissima est. Sunt qui aethiopiam iis praefertent glandem nigram: nec pinguius nucleoque glaci: sed liquore qui exprimitur: odoratori nascentem in campestribus. Aegyptium pinguiorem esse & crassiori cortice rubentem: & quis in palustribus nascatur: breuiorem sicciorumque. E diuerso arabicum uiridem ac tenuiorem: & quoniam sit montosa spissiorum. Longe autem optimam petream: ex quo diximus oppido: nigro cortice: nunc candido. Unguentarii autem tantum cortices premunt. Medici nucleos tondunt: affusa eis paulatim calida aqua.

De phoenicobalano: & calamo odorato.

CA. XXII.

Myrrhobalano in unguentis similem proximumque usum habet palma in aegypto: quae uocatur adipos: uiridis: odore mali cotonei: nullo intus ligno. Colligitur autem paulo ante quam incipiat mature scire. Quod relinquitur: phoenicobalanus uocatur: & nigrescit: uel sentesque inebriat. Myrrhobalano precium in libras binas. Instructores & fecem unguenti hoc nomine appellant. Calamus quoque odoratus in arabia nascens communis indus atque syriae est. In aqua uincit omnis a nostro mari centum. l. stadiis. Inter libanum montem aliumque ignobilem: non (ut quidam existimauere) antilibanum in conualle modica: iuxta lacu cuius palustris aestate siccantur: tricens ab eo stadiis calamus & iuncus odorati gignuntur. Sane enim dicimus & de iunco quamuis alio herbis dicato uolumine: quoniam tamen hic unguentorum materia tractatur. Nihil ergo a ceteris sui generis differunt aspectu: sed calamus praestantior odore statim & longinquo inuitat. melior tactu: meliorque qui minus fragilis: & qui assulose potius quam qui raphani modo frangitur. Inest fistulae araneum quod uocat florem. Praestantior est cui numerosius. Reliqua probatio ut niger sit. Damnatur alibi. Melior quo breuior & crassior: lentiusque in frangendo. Calamo precium in libras. i. iunco. v. Traduntque iuncum odoratum & in campania inueniri. Discessimus a terris oceanum spectantibus ad conuexas in nostra maria.

De hammoniaco & islachno.

CA. XXIII.

Ergo aethiopiae subiecta africa hammoniacy lachrymam stillat in harenis suis. Inde et noie hammoni arculo iuxta quod gignitur arbor: quā metopion uocat refinā mō aut gūmi. Genera eius duo thraustō malsculi thuris similitudine: quod maxime pbat̃ur. Atreque pingue & resinofum: quod pyrama appellat̃. Adulteratur harenis uelut nascēdo apprehēsis. Igīt q̃ minimis glebis pbat̃ur & q̃ purissimis. Preciū optimi in libras asses. xl. Splegnos: inter eos situs in cyrenaica prouincia maxime probatur. Alii ybron uocat̃. Secundū locū optinet cyprius. Tertiū phoenicius. Ferē in aegypto nasci. Quin & in galla: nec dubitauerim. Sūt enim hoc noie cani arborē uilli: quales in quercu maxime uidemus: sed odorē praestant. Laus prima candidissimis atq; altissimis. Secunda rutilis. Nulla nigris. Et in insulis petrisc̃q; nati improbantur: oēsque quibus palmarum atq; non suus odor est.

De cypro: & aspalatho: & maro.

CA. XXIII.

Cyp̃ras in aegypto est arbor ziziphi foliis: semine coriandri flore cācido odorato. Coquitur hoc in oleo: premittiturq; postea quod cyprus uocatur. Preciū ei in libras qnq;. Optimum habet e canopica in ripis nili nata: secundū a calone iudaeae: tertium cypro insula odoris suauitate. Quidā hanc esse dicūt arborē: quā in italia ligust̃q; uocetur. In eodē tractu aspalathos nascitur spina candida: magnitudine arboris modica: flore rose. Radix unguētis expetit̃. Tradunt in quocūq; frutice curuē arguus caelestis: eandē quaecūq; sit a spalatho suauitate odoris existere: sed in aspalatho inenarrabilē quādā. Quidā eū Eriūceptū uocant: alii sceptrū elisei. Cuius probatio est in colore ruffo uel igneo: tactus spissio: & odore cauiel odorē casiae.

Ed balsamo: & opobalsamo: & xylobalsamo: & styrae: & galbana. CA. XXV.

Ed oibus odoribus praefertur balsamū uni tertiae iudaeae concessum. Quondam in duobus tantū hortis utroq; regio: altero iugerum. xx. non amplius altero pauciorū. Ostendere arbusculam hanc urbi imperatores Vespasiani. Clarumq; dictū a Pōpeio Magno in tripho arbores quoq; duximus. Seruit nūc hae: & tributa pendit cū sua gente. In totum alia ē natura: q̃ nostri externiq; p̃siderant. Quippe uiti similior est q̃ myrto. Malleolis ferē dicitur nuper tuncā ut uitis: & implet colles uineaq; mō quā sine amminiculis se ipse sustinet. Tondet̃ similiter fruticans: ac raris nitefcit. Properat nasci. Intra tertium annū frutifera. Folium proximum rutae: perpetua coma. Seuiere in eandē iudaei sicut in uitā quoq; suam. Contra defendere Romani: & dimicatum pro frutice est. Serit̃q; nūc eam siscus. Nec unquā fuit numerosior aut procerior. Proceritas itra bina cubita subfcit. Arbori tria genera. Tenui & capillacea coma: quod uocant eutheriston. Alterum scabro aspectu: incuruū: fruticosum: odoratus: hoc trachy apellant. Tertium eumeces: quia est ceteris procerius: leui cortice. Huic secunda bonitas: nouissīma entheristo. Semen eius est uino proximum gustu: colore ruffum: nec sine pingui. Peius in grano quod leuius atq; uiridius. Ramus crassior myrto. Inciditur uitro: lapide: offe: siue cultellis. Ferro ladi uitalia odit. Emoritur protinus Eadem amputari superuacua patiens. Incidētis manus libatur artifice temperamento: ne quid ultra corripē uiolet. Succus e plaga manat: quē opobalsamū uocant: eximiae suauitatis: sed tenui gutta: ploratu lanis parua colligitur in cornua. Exiis nouo fideli cōditur: crassiori similis oleo: & in musto cācida. Rubescit deinde: similibus durefcit: & translucida. Alexandro Magno res ibi gerente toto die aetiuo unā conchā impleri iussū erat. Omni uero foecunditate e maiore horto: congios senos. Minore singulos: & cū duplo repēdebat argenteo. Nunc et singulae arbores largior uena ter oibus percutitur aestibus. Postea deputatur. Et sarmēta quoq; in merce sunt. dcccc. amputatio ipsa succulens uenit itra qntum demum annum. Xylobalsamum uocatur: & coquitur in unguentis. Pro succo ipsum substituere officinae. Corticis etiam ad medicamēta pretium est. Praecipua autem gratia lachrymae: secūda feminiteria cortici: minima ligno. Ex hoc buxū est optimū: qd̃ est odoratissimū: ex semine atq; maximū & p̃deratissimū: mordēs gustu: seruēsq; i ore. Adulterat̃ petreo hypico qd̃ coarguitur magnitudine: sanitate: latitudine: seu lōgitudine: odoris ignia: sapore piperis. Lachryma pbat̃io ut fit pinguis: tenuis: ac modice ruffa: & i fricādo odorata. Secundus candido color. Peior uiridis: crassiusque. Pessimus niger. Quippe ut oleum senescit. Ex omni incifura maxime probatur: quod ante semel fluxit. Et alias adulteratur semine succo: uixque maleficum deprehenditur gustu amariore. Esse enim debet lenis: non subacids: odore tantum aulterus. Viatiur & oleo

rosæ: cypri: lētīfci: balani: terebinthi: myrthi: resina: galbão: cæra cypria: put quæq; res fuit. Neglīme autem gummi: quoniam ipsum quoq; iarefcit in manu inuersa: & in aqua: fidetq;. Probato eius gemina est. Debet fīncæq; & inarescere: sed hoc & gūmi addita fragili crusta euenit: & gustū deprehendit. Carbone uero: quod cæra resinaq; adulteratū est: nigriori flāma. Nā melle multū statim contrahit mufcas. Præterea fīncæra densa in tepida aqua gutta fidens ad uia uasīs. Adulterata olei mō innatat. Et si metopio uiciatū est: circulo candido cingit. Summa probatio est: ut lac coagulet: & in ueste maculas nō faciat. Nec manifestior alibi fraus. Quippe milibus denariorum sextarii empti uendēte fisco. ccc. denariis ueneunt. In tñ expedit augere liquorē. Xyllobalamo p̄cium in libras sex: proxima syria iudææ supra phœnicē syracem gignit circa gabala & marathūta & cassiū seleuciæ montē. Arbor est eodē noīe: cotoneo malo similis lachrymæ ex austero iucū dioris: intus similitudo harū dinis: succoq; prægnans. In hanc circa canis ortum aduolant penna tū germiculi erodētes: ob id i scrobe fordescit. Styrax laudat post supradicta ex pīdicia: si donec p̄uocilia: creta minime. Ex amano syriæ medicis: sed unguentariis magis. Colos in quacūq; natione præferit rufus & pinguit lentus: deterior fur furosis: & cano situ obductus. Adulterat cedri resina: uel gūmi: alias melle: aut amygdalis amaris. Oīaq; ea deprehendunt gustū. Precium optimo. xix. Exit & in pāphylia: sed acrior: minusq; succosus. Dat & galbanū syria in eodē amano montē: e ferula q̄ eiusdē noīe resina modo stagonitim appellant. Quod maxime laudant: charitilaginofum puzat ad similitudinē hāmōniaci: minimeq; lignosum. Sic quoq; adulterat faba aut iacopenio. Sīncæq; si uratur fugat: nidore serpentes. Permutatur in libras. v. medicina hoc tñū.

De panace: & spondylīo: & malobathro.

CA. XXVI.

Anacē & unguentis eadē gignit nascentē & in ipso phineo arcadiæ: circaq; erymāthi fōtes: & in africa & in macedonia ferula sui generis quinq; cubitoq; foliis primo quaternis: mox senis in terrā iacentibus: ampla magnitudine rotōdis: in cacumē uero olea gineis: semine in mufcartis depēdente ut ferulæ. Excipit succus incisio: caule messibus: radice in autūno. Laudatur candor eius coacti. Sequens pallido statera. Niger color iprobaf. Preciū optio in libras bini asses. Ab hac ferula differt q̄ uocat spōdylion: foliis tñ q̄ sunt minora & planati diuifura. Nō nisi in opacis gignit. Semē eodē noīe filis specīe hē: medicina tñ uile. Dat & malobathron syriæ arborē folio cōuoluto arido colore ex quo exprimit oleū ad unguēta. Fertili rē eiusdē ægypto: laudatus ex india uenit. In paludibus ibi gigni tradit: lētis mō: odoratus croco: nigricās scabruq; quodā salis gustū. Minus p̄bas cādīdū. Celerrime fitū in uetustate fenit. Saport eius narfo similis effe debet sub ligua. Odor uero in uino fuisse uasatī ascedit alios. In precio quidem prodigio simile est a singulis ad. ccc. peruenire libras. Folium aut ipsū in libras. lx.

uel felis

uel oleum

De oleo omphacio.

CA. XXVII.

Leum & omphacium est. Fit duobus generibus & totidē modis ex olea & uite. Olea adhuc alba expressa: deterius ex druppa. Ita enim uocatur prius q̄ cibo matura sita tum colorem murans. Differentia q̄ hoc uiride est: illud cādīdū. E uite fit psytia aut aminea: cū sint acini ciceris magnitudine ante canis ortum. In prima lanugine demeritur una: eiusq; melligo. Reliquum corpus sole coquitur. Nocturni rores cauentur. In fictili condita melligo colligitur: subinde cyprio ære feruatur. Optima quæ ruffa: acriorq; & aridior. Precium omphacio in libras sex. Fit & alio modo cum in mortariis uua matura teritur. Siccataq; in sole postea digeritur in pastillos.

uel licyæ

De bryo: & oenanthē: & de elate arbore: & cinnamomo caryopo. CA. XXVIII. Odē & bryon pertinet uua populi albæ. Optima circa gnidum aut cariam in sicientibus aut sicis asperi sique. Secunda in lycia cedro. Eodem & oenanthē pertinet. Est autem uitis labruscæ uua. Colligitur cum flore: cum optime olet. Siccat in umbra sub strato linteo: atque in cados cōditur. Præcipua ex parapotamia: secūda ab antiochia: atque laodicea syriæ: tertia ex montibus medicis. Hac utilior medicina. Quidam omnibus his præferunt eā: quæ in cyprio insula nascitur. Nam quæ in africa fit: ad medicos tantum pertinet: uocaturque mafaris. Omnis autem ex alba labrusca præstantior q̄ e nigra. Est præterea arbor ad eadem unguenta pertinenes: quod alii elaten uocant: quod nos albiētem: alii palmā: alii spāthen. Laudatur hammonica maxime: mox ægyptia. Dein syriaca duntaxat in locis sicientibus odorata: pingui lachryma: quæ in unguenta additur: ad domandum oleum in syria gignitur & cinnamum: quod caryopum appellant. Hic est succus nuci expressus: multum a succulo ueri cinnamī differens: uicina tamen gratia. Precium in libras asses quadraginta.

De Peregrinis Arboribus:

ACTENVS IN ODORIBVS HABENT PRECIA SILVAE:

Erātq; per se mira singulari iuuicq; luxuriā ea oīa miscere: & e cunctis unum odorem facere. Ita reperta sunt unguenta.

De unguentis & quando primum sunt cognita nobis: & de compositione. CA. I.

Vis primus inuenerit: nō trahit. Iliaci tpius nō erat nec thure supplicabat. Cædri tñ & citri suoz fructu i sacris fumo cōsolutū nidore uerius q̄ odorē nouerant: iā rosæ succo reperto. Nominatur enim id quoque in olei laude.

Perfarum esse debet gentis unguentum. Sed & bathylli mandent eo: & accersita commendatione ingluuie natū uirus extingunt. Pri-

uel sed &
illi
uel parti

mum qđ egdem inueniam. Castris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander cepit scrinium unguentorum. Postea uoluptas eius a nostris quoque inter laudatissima atque etiam honestissima uitā bona admīsa ē. Honosq; tis & ad defūdos pertinere cepit. Quapropter plura de eo dicemus q̄ quā ēt ii nouerūt. Fruticū ad pñs nobis tñ indicabunt. Natura uero eoz suis reddet locis. Vnguētis cognomina dedere aliis pñz alius fucci alius arbores: aliis causā. Primūq; id scire cōuenit: mutata auctoritate ad pecus transisse gloriā. Laudatissimū fuit antiquis in delo insula: postea mendesiū. Nec mixtura tñ & cōpositio hoc accidit: sed ied fuc ci uarie alibi ad q̄libet pualuere: aut degenerauere. Irium corinthi diu maxime placuit: postea cy zidi: simili mō rhouinū phaseli. Quā gloriā abstulere Neapolis: Capua: præneste. Crocinū in so lis ciliciz diu maxime laudatū: mox rhodi. Oenanthinū in cypro: deinde in ægypto ppositū: po stea adamiteo: Amaracinū in co. Postea eodem loco plātū est melinū. Cyprinū in cypro. Dein de in ægypto ubi mendesium & metopitū gracios factū ē. Mox hoc abstulit phoenice. Et cyprini laudē ægypto reliquit. Panatheniacū suū athenz pferuenter obtinuerat. Fuerat & pardalium in tharso: cuius ēt cōpositio & mixtura oblitterata ē. Narcisinū quoq; ex flore narcisso: desit componi. Ratio faciendū duplex: succus & corpus. Ille olei generibus fere constat: hoc odorum. Hæc stygmata uocāt: illa hedy smata. Tertius inter hæc est colos a multis neglectus. Huius cā adduntur cinabari & anchusa. Sal aspersus olei naturam coerct. Quibus anchusa adiecta est: sal non additur. Resina aut gūmi adiciuntur ad continendū odorem in corpore. Celestine iis euanesceit atq; defluit: si non sit hæc addita. Vnguentorum expeditissimum fuit: primumque ut uersimile est ebyro & balanino oleo: de quibus supradiximus. Incevit deinde mendesium. Balanino resina mixta: magisq; etiānum metopio. Oleum hoc est amygdalis amaris expressum in ægypto. Cui addidere omphacium: cardamomū: iuncum: calamo: mel: uinum: myrrham: semen balsami: galbanum: resinam: therebinthinam. Et e uisissimis quidem hodie est: ob id creditū & id in uerustissimis esse: quod constat oleo myrteo: calamo: cupressi: cypro: lentisco: malogranati cortice. sed diuulgata maxime unguenta crediderim rosā: quæ plurima ubiq; gignitur. Itaque simplicissima rhodini mixtura diu fuit: additis omphacio: flore rosæ: crocino: cinabari: calamo: melle: iunico: salis flore: aut anchusa: uino. Similis ratio & i crocino additis cinabari: anchusa: uino. Similis & i sāsūcino admixtis omphacio: calamo. Optimum hoc in cypro & mytilenis: ubi plurima sāsūcus. Mifcentur & uisiora genera olei myrto lauro quibus additur sāsūcinum: lilium: scenogracum: myrrha: casia: nardum: iuncus: cinnamomum. E malis quoque cotoneis: & stroteis fit oleum (ut diximus) melinum: quod in unguenta transit: admixtis omphacio: cyprino: sāsūcino: balsamo: iunco: casia: ambrotano. Sussinum tenuissimum omnium est. Constat ex lilis: balano: calamo: cinnamomo: croco: myrrha: aspalatho. Et idem cyprinum ex cypro: & omphacio: & cardamomo: calamo: aspalatho: ambrotano. Aliqui & in cyprinum addunt myrrha: & panacē. Hoc optimū fidei: mox ægypto: si nō addat sāsūcīnū oleū: Durat & q̄drieno. Excitat cinnamomū. Telinū fit ex oleo receti: cypro: calamo: melliloto: scenogracum: melle: melino: oraro: amaraco. Hoc erat celeberrimū Menādri poeta comici ætate. Postea multo uicessit pp galiam appellatum megalium ex oleo balanino: balsamo: calamo: iunco: xylobalsamo: casia: resina. Hu-

uel maro

uel agni fo-
lia
uel agrifo-
liam

ius pprietas ut uentilef i coquedo donec desinat olere. Rurſus refrigeratū odc rē ſuū capit. Sina-
guli quoq; ſucci nobilia unguēta faciūt. In primis malobathrum: poſtea iris illyrica: & cyzicena
amaracus. Herbarii i utraq; pauca: ſed alia alii miſcent. Qui plurima alterutri mel: ſalis florē: om-
phaciū angniſoliā: panacē. Externa oīa. Et pdigioſa cinamomo p̄cia. Adiciē cinamomo balani-
num oleū: xylolbaſamū: calamo: iūcus: baſſami ſemina: myrrha: uel odoratum. Vnguētōq; hoc
cratiſſimū. Precia ei a denariis. xxv. ad. cccc. Nardinū ſiue foliatū conſtat omphacio: balanino:
iūco: coſto: nardo: amomo: myrrha: baſſamo. In hoc gñe cōuenit meminiffe herbaq; q̄ nardum
indiciū imitēf ſpēs nouē a nobis eē dcās: tāta mā adulterādī ē. Oīa aut acutiora ſunt coſto: amo-
mo: q̄ maxime nates feriūt. Cratiſſiora myrrha ſuauioraq;. Medicinē aut̄ ulteriores croco. Accen-
ma p ſe amomo. Hoc & capitis dolore facit. Quidā ſatis hñt aſpergere q̄ ſunt p̄cioſiſſima: cate-
ris decoctis: impēdio parcētes: ſed nō eadē ē uis: niſi una decoctis. Myrrha & p ſe unguētū facit
ſine oleo: taſte dūtaxat: alioqn nimīā amantudinē aſſert. Cypriino uiride fit: ſulino unguoſum:
mēdeſio nigrū: rhodino cādidiū: myrrha pallidū. Hęc ſunt antiquæ inuēctionis gña: & poſtea of-
ſicinaq; furia. Nūc dicef cumulus iſte delitiag: & ſūma auctoritas rei.

Quod unguētū regale uocef: & q̄ diapaſmata: & q̄liter ſeruent. CA. II.

uſ caryopo

Rgo regale unguētū appe llarū: qd̄ parthogē regibus ita tēperat. Coſtat myrobalanco:
coſto: amomo: cinamomo: comaco: cardamomo: nardi ſpica: maro: myrrha: caſſia: ſily-
race: ladano: opobalſamo: calamo: iūcoq; ſyrio: oenāthe: malobathro: ſericato: cyprio:
aſpalatho: panace: croco: cypero: amaraco: collato melle: uino. Nihilq; eius rei cā ſi-
lia uictrice oīam. In europa uero tota p̄ter irim illyricā & nardū gallicū gignit. Nā uinum & ro-
ſa & myrti folia oleūq; cōia fere oīum terrag; intelligunt. Siccis odoribus conſtat q̄ diapaſmata
uocant. Nā feces unguēti magmata appellāt. Inter oēs potētiffimus odor q̄ſq; nouiffime addit.
Vnguēta optiē ſeruant in alabaſtris. Odores in oleo. Quod diuturnitati eoz; tāto utiliſ: q̄ ſi-
pigiuiſ: ut ex anyg; dalis. Et ipſa unguēta uetulaſte meliora. Sol inimicus iſis. Quāobrē i umbra
coquunt plūbeis uafis. Experimētū eoz; inuerſa manu capif: ne carnoſa partis calore uitentur.

Quia i unguētis luxuria: & q̄ primū romanis in uſu. CA. III.

Aec eſt materia luxus et cunctis maxime ſūpuacui Margaritæ enim gēmaq; ad hære-
dum tamen tranſeunt. Veſtes prolongant tempus. Vnguenta illico expirat: ac ſuis mo-
runtur horis. Summa cōmendatio eorum: ut tranſeunt ſecum odor inuolit & aliud igentem.
Exceduntq; quadragenos denarios libræ. Tanti emitur uoluptas alie-
na. Etenim odorem qui gerit: ipſe non ſentit. Sed tamē & hæc al qui diſſerentia ſignanda ſunt.
In. M. Ciceronis monumentis inuenitur unguentā gratiora eſſe quæ terram: q̄ quæ crocum
ſapiant: quando etiam corruptiſſimo in genere. Magis tamen iuuat quædam ipſius uitii ſeueri-
tas. Sed quoidam cratiſſitudo maxime delectat: idipſum approbantes. Linig; iam non ſolum: ſed
& perſundi unguētis gudent. Vidimus etiam ueſtigia pedum tingi. Quod. M. Orthonē: Non-
ſtraſſe Neroni principi ferebāt. Quæſo. ut qualiter ſentiretur iuuari ab ea parte corporis: Necnō
aliquem ex priuatis audiuiſſe uiſſiſſe ſpargi parietes balneag; unguento. Atq; Caium principē
ſolitum lauari. Ac ne principale uideatur hoc bonum & poſtea quendam ex ſeruis Neronis. Ma-
xime tamen mirum eſt hanc gratiam penetraſſe & in caſtra. Aquilæ certe ac ſigna puluerulenta
illa & cuſtodis horrida inunguntur ſeſtis diebus. Vtināq; dicere poſſemus q̄ſ primus inſtituiſ-
ſet iſta. Nimirum ac mercede orbem terrarum corruptæ deuicere aquilæ. Iſta patrocinia quæ-
riſ uitiis: ut per hoc ius ſummantur ſub caſſide unguēta. Quando ad primum ad romanos pe-
netrauerit: non facile dixerim. Certum eſt Antiocho rege aliq; deuictis urbis anno quingenteſ-
ſimo ſexageſimo quinto. P. Licinium Craſſum: iulium Cæſarem cēſores edixiſſe: ne quis uenderet
unguenta exotica: ſic enim appellauere. At hercule iam quidam etiam in porta addunt: tantaque
amaritudo eſt: ut odore prodigo fruuantur ex utraq; parte corporis. L. Plotium. L. Ploti bis con-
ſulis cenſorife fratrem proſcriptum a triumuiris in ſalernitana latebra unguenti odore proditū
conſtat. Quo dedecore tota abſoluta proſcriptio eſt. Quis enim non merito iudicet periſſe ta-
les? Cæterum terrarum omnium ægyptus accommodatiſſima unguētis. Ab ea campania eſt pro-
xima copia roſæ.

De palmis: & natura eaz; & generibus.

CA. IIII.

Vdæa inclyra eſt: uel magis palmis: quarum natura nunc dicitur. Sunt qd̄ in europa
uulgog; italia: ſed ſteriles. Ferūt i maritimis hispaniæ fructū: uerū imitē: dulcē in aſri-
ca: ſed itatim euaneſcentē. Contra i oriente ex iis uina. Gentiumque aliquibus panis.

Plurimis vero est quadrupedum cibis. Quāobrem iure dicentur externæ. Nulla est Italia sponte genita: nec in alia parte terræ: nisi in calida. Frugifera vero nusquam nisi in seruida. Gignit leui sabulosa terra: maiore in parte & nitrosa. Gaudet & riguis: totoque anno bibere cum amet: anno sitire: A simo quidam est lædi putant. Et assyriorum pars aliqua si non riuus miscet. Genera eaque plurima. Et prima frutices non excedentia. Sterile hanc. Aliubi & ipsam fertile: breuique ramis: obiri umbra foliorum. Tectorum uicem hæc parietibus plerisque in locis præstat contra asperum. Sunt & perioribus siluæ arbore ex ipsa foliorum aculeo fruticante circa totas pedinatim: quas siluestres intelligi necesse est. Inserta tamē libidine etiam mitioribus se miscent. Reliquæ teretes atque proceræ densis gradatissimisque corticū pollicibus: ut orbibus faciles se ad scandendum orientis populis præbent: Vt lem sibi arboris: induuiis circūlū mira pernicitate tum hoīe subeunt. Coma oīs in cacumine: & pomū efficit: non inter folia ut in cæteris: sed suos iter ramos palmicibus racemofum. Verag: natura uix atque pomi. Folia cultrato mucrone lateribus in se bifidis bellas primū demonstrare gemas. Nunc ad funes uutiliumque nexus & capitum leuū umbraculū funduntur. Arboribus imo potius omnibus quæ terra gignit: herbisque etiam uiridū sexum esse diligētissimi nature tradunt. Quod in plenum satis sit dixisse hoc in loco. Nullis tamen arboribus manifestus. Mas in palmitē floret. Fœmina citra florem germinat tantum spinæ modo. Vtrisque autem prima nascitur pomi caro: postea lignum intus: hoc est semen eūdem. Argenteum quæ parua sine hoc reperiuntur in eodem palmitē. Est autē oblongum non ut oliui orbiculatum. Præterea cæsum a dorso puluinato: & in aluo media fissura: plerisque umbilicatum: unde primum spargitur radix. Scribitur autem pronum: & bina iuxta cōposita semina: superque torridū: quoniam infima singulis planta est. Quaternæ coalescunt. Multis candidisque lignum hoc a carnibus discindis tunicis alii corpori ad hæcibus laxæque distans: tantum a cacuminis filo adhærens. Caro ma rurefcit anno. Quibusdā tñ in locis ut cypro: quāq; ad maturitatem non perueniat grato sapore dulcis est: & folium ibi latius: fructusque reliquis rotundior. Nec ut deuore corpus: uerum ut ex puitur succo mō expresso. Et in arabia languidæ dulces traduntur esse palmæ. Quāq; luba apad scenitas arabas præfert oībus saporibus: quam uocat dabiā. Cætero non sine maribus genere fœminas sponte edito nemore cōfirmant. Circaque singulos plures nutare in eū pronas blandioribus comis. Illum erectis hispidum afflatu uisusque ipso & puluere etiā reliquis maritare. Huius arbore excisa uiduas post sterilefcere fœminas. Adeo est Veneris intellectus uti coitus est ex cogitatus sit ab hominē: ex maribus flore ac lanugine: interim uero tantū puluere in sparsio fœminis. Serunt autē palmæ & trunco duos cubitos: longitudine a cerebro ipso arboris uiridi fissuris diuiso atque defosso. Et ab radice diuisa uitalis est status: & ramorum tenerimis. In assyria ipsa quoque arbor strata in solo humido tota radical: sed in frutices non in arborē. Ergo plantaria instituunt: anniculasque transferunt: & iteque bimas. Gaudet enim mutatiōe sedis: uerna alibi in assyria autē circa canis ortum. Nec ferro attingunt ibi nouellas: sed religant comas: ut in altitudine exeat. Robustas deputant: crassitudinis gratia semipedales ramoque relinquentes truncos. Qui decisi alibi necant materem. Diximus falsum ab iis solum diligere. Ergo ubi non ē taleisalem aspergūt: non radicibus: sed longius paulo. Quædam in syria & ægypto in binos diuidit se truncos: in creta & ternos: quædam & in quinos. Ferunt statim in trimatu. In cypro uero syria ægypto quædrimæ alia: aliaque quinquenæ: alia altitudine hoīs: nullo intus pomi ligno quādiu sunt nouellæ: ob id spadonum accepto noīe. Genera eaque multa. Sterilibus ad materias operaque lautiora utitur assyria: & tota per se. Sunt & cædæ palmæ quoque siluæ: germinantes rursus ab radice succisæ. Dulcis medulla eaque in cacumine quæ cerebrum appellant: exemptaque uiuunt quod nō alia. Vocant autem chamæripes: folio latiore ac molli: ad uitalia utilissimo. Copiosæ in creta: sed magis i scilia. E palmis prunæ uiuaces: signisq; lentus. Frutiferæ aliis breuius lignū in pomo: aliis longius. His mollis: illis durus. Quibusdā osseum: limatumque dente contra fascinantibus religione politū. Aliud pluribus uestitum paucioribus se tunicis. Aliud crassioribus tenuioribus se. Ita sunt unde quinquaginta genera: si quis omnium persequi uelit nomina etiam barbara: uinorumque ex his differentias. Clarissimæ omnium: quas regias appellauere ab honoribus: quoniam regibus tantum per se seruarentur babylone natæ uno in horto bagoi. Ita. uocant spadones: qui apud eos etiam regnauere. Hortus ille nunquam nisi dominantis in aula fuit. At in meridiano orbe præcipuam obtinent nobilitatem syagri. Proximæque margarides. Eæ breues cæcidæ: rotundæ: acini sicut balanis similiores. Quare & nomē a margaritis accepere. Vna earū arbor in chora esse traditur: una & syagrorum. Mirumque de ea accepimus cum phœnicie antiquæ

uel quonia

putatur ex huius palmarum argumento nomē accepisse: itēq; moritae renasci ex seipsa: quod erat prius: pōis refertā. Ipsum pomū grande: dūge: horridū: & a ceteris gñibus distās: sapore serino: quē ferme syagris nouimus: euidentissimēq; cā est nomis. Quarta auctoritas scandalidū: similitudinē appellatam. Iam in aethiopia sine quinq; eage nec plures arbores tradūt: nō raritate magis q̄ suauitate mirabiles. Ab iis caryotae maxime celebrant & cibo quidē: sed & succo uberrimae. Ex quibus scīpua uīna orienti iniqua capiti: unde pomo nomē. Sed ut copia ibi atq; fertilitas: ita nobilitas in iudaea: nec in tota: sed hiereunte maxime. Quāq; laudatē & rhachelaidē: & phaselidē: atq; libyadē gentis eiusdē cōallibus. Dos his praecipua. Succo pingui lactētibus quodāq; uini sapore in melle praedulci. Sicciore in hoc genere Nicolai: sed amplitudinis praecipue: q̄terni cubitoq; longitudinē efficiunt. Minus speciosae: sed sapore caryotae: sorores: & ob hoc adelphides dictae: proximā suauitatē hñt: non tñ eandē. Tertiu ex iis genus patet: & nimio liquore abūdāt. Rumpitq; se pomi ipsius ēt in suā matrē ebrietas calcatis simile. Suū genus sed e sicciore turba cens dactylis praeloga gracilitate curuatis in terrā. Nā quos ex iis deoge honorē dicamus: idēos appellauit iudaea gens contumelia numinū insignis. In tori amentes thebaidis atq; arabicae: macro corpore exiles: & assiduo uapore torrentes. Crusta uerius q̄ cutē obducūt. In ipsa qdē aethiopia friatur haec: tāta est siccitas: & farinae mō spissat in panē. Gignit autē in frutice ramis cubitalibus: folio latiore: pomo rotundo: sed maiore q̄ mali amplitudine. Cycas uocant. Trienio maturēscūt. Semper fructi pomū ē subnascente alio. Thebaidis fructus extēplo in cados quodis: cū sui ardoris aliam (ni ita fiat) celeriter expiret: marcescitq; nō retortus furnis. Ex reliquo gñe plebez uident. Syri hoc & luba tragemata uocāt. Nam in alia pte phoenicis ciliciāq; populari ēt noie a nobis appellat. Eoge: quocq; plura gña. Differunt figura rotunditatis aut pccritatis. Differit & colore: nigriores ac rubentes. Nec pauciores sico tradunt colores. Maxime tñ placēt cādidi. Distant & magnitudine prout multi cubitū effecere. Quidam sunt non ampliores faba. Seruant tñ demūq; nascunt in salis atq; sabulosis: ut in iudaea: & cyrenaica africa. Nō itē in aegypto: tyro: syria: seleucia: assyria. Quāobrē sues & reliq; aialia ex iis saginant. Vitiati aut uetusti eius pomis gñū ēt: decidisse cādidi uerrucāq; racemo adhæserit. Alexandri milites palmis uiridibus stragulati sunt. In gedrolis id factū ē pomi gñe. Alibi copia euenit. Est. n. tāta musteis suauitas: ut finis mādēdi nō nisi periculo fiat.

uel patet

De syriarum arboribus. CA. V
Yria pter hāc peculiare hēt arbores. In nucū gñe pistacia nota. Prodesse aduersus serpentū tradūt morsus: & potu & cibo. In sicco aut caricas & minores eius gñis: q̄ cotana uocāt. Itē pruna in damasco mōte nata & myxaurāq; tā familiarē italiā. Ex iuxis in aegypto & uīna sūt. Iunipi similitudine hñt phoenices & caedrū minorē. Duo eius gña lycia & phoenicia. Differunt folio. Nā quae dūge: acutū: spinosum hēt oxycædros uocāt: namolia & nodis infesta. Altera odore pstat. Fructum ferunt myrti magnitudinē: dulcē sapore. Et maioris caedri duo gña. Quae floret: fructū nō fert. Frutifera nō floret. Et in ea antecedentē fructū occupat nouus. Semē eius cupressio simile. Quidā caedralatē uocāt. Ex hac resina laudatissima. Materie uero ipsi aeternitas. Itaq; & simulacra deoge ex ea factitauerūt. Caedrīnus ē Roma in delubro Apollo Sosianus e seleucia aduectus. Caedro similis in arcadia est arbor: quae in phrygia frutex uocatur.

De terebintho. CA. VI

Yria & terebinthum habet. Ex iis mascula est sine fructu. Foeminae duo gña. Alteri fructus ruber lentis magnitudinē: alteri pallidus. Cum uitae maturescit: non gradior faba: odore iucundior: tactu resinofus circa idam troadis. Sed in macedonia breuis arbor haec atque fruticosa. In damasco syriarum magna. Materies ei admodum lentae: ac fidelis ad uetustatem: eximi ac nigri splendoris: flos racemosus oliuae modo: sed rubēs: folia dēsa. Fert & folliculos emittentes quaedam animalia ceu culices: lentoremque resinofum: qui & ex cortice erumpit. Etiam rhus syriarum mascula fert: sterili foemina: folio ulmi paulo longiores: & piloso: foliorum inter se semper contrariis pediculis: gracili: breuique ramo: pelles candidae conficitur. Iis semen lentisci simile cum uua rubescit: quod uocatur rhus: medicamentis necessarium.

De ficu aegyptia & cypria. CA. VII

T in aegypto multa arborum genera: quae nō alibi. Ante omnia ficus ob id aegyptia cognominata. Arbor moro similis: folio magnitudinē: aspectu. Pomum fert non ramis: sed caudice ipso. Idque ipsum fons est praedulcis: sine granis interioribus: perq; forandum prouent: scalpendo tantum ferreis unguibus: aliter non maturescit. Sed cum factū ē quarto die demittitur: alio subnascente: septeno ita numero: pro: per singulas astra

tes multo lacte abundante. Subnascit etiam si non scalpatur foetus: quaterestate: prioremq; expellit imatuz. Materies pprii generis inter utilissimas. Cæsa statim stagnis mergit. Hoc est eius ficcari. Et primo fidet: postea fluitare incipit: certoz eam suggit alienus humor: qui alium oem rigat. Cum innatare coeperit: tēpestiue hēt signū. Huic similis quædā tenus q; vocat cypria ficus incrata. Nā & illa in caudice ipso fert pomū & ramis: & cū i crassitudine adoleuerit. Sed hæc germina emittit sine ullis foliis radici similia. Caudex arboris populo similis: folium ulmo. Fructus quaternos: fundit: totiens & germinat. Sed grossus eius non maturet: nisi incursa emissio lacte. Suauitas & interior fici. Magnitudo sorbi.

De ceraunia filiqua.

CA. VIII.

Imilis filiqua quā tones cerauniā uocant: trunco & ipsa fertilis: sed pomū filiquæ. Ob id quidā ægyptiā ficiū dixere errore manifestō. Non. n. in ægypto nascit: sed in syria: ioniaq; & circa gnidū: atq; in rhodo: sp comantibus foliis: flore cæcidio: cū uehemētia odoris. Plantigera imis partibus: & ideo superficie faucefens succum auferent se so bole. Pomo antecedentis anni circa canis ortus detractoz: statū alterū parit. Postea florē per arctum hyeme foetus enutritur.

De pisco ægypti & spina ægyptia.

CA. IX.

Egyptus & persicam arborem sui generis habet similē pyro folia retinentē. Fertilitas assidua eius subnascens crastino fructu. Maturitas eteliæ afflatu. Pomū longius pyro: inclusum amygdalæ putam in e & corio: colore herbide. Sed ubi nux illi: huic pomū: differens breuitate ac mollicie. Et quīs bladiatur præduli fauitas: inocuū. Materies bonitate: firmitudine: nigricia quoq; nihil differens a loto. Simulacra ex ea factitauere nō eadē gta q; fideli materie: ut ex arbore quam balanum appellauimus: magna ex parte contorta. Naualis itaq; tantum est. At e diuerso cutii in magno honore palmæ similis: qñ & eius foliis utitur ad textilia. Differt q; in brachia ramoz spargitur. Pomo magnitudo: quæ manū impleat: color suluus: commendabilis succo & austero & duci. Lignum intus grandis firmæq; duritiæ: ex quo uelares detornant anulos. In eo nucleus dulcis dum recēs est. Siccatuz duretq; ad infinitū: ut mandī non possit nisi pluribus diebus maceratus. Materies crispioris elegantiæ: & ob id peris gratissima. Nec minus spina celebratur in eadem gente dumtaxat nigra: quoniam incorrupta etiā in aquis durat: ob id utilissima nauium costis. Candida facile putrefcit. Aculeus spinarum & in foliis. Semen in fili quīs: quo coria perficiuntur gallæ uice. Flos & coronis iucundus: & medicamētis utilis. Manat & gummi ex ea. Sed præcipua utilitas q; cæsa anno tertio resurgit. Circa thebas hæc: ubi & quercus & persica & oliuā, ccc. a nilo stadiis: siluestri tractu & suis fontibus rigio.

De pruno & arboribus circa memphin.

CA. X.

Bi prunus ægyptia non dissimilis spinæ proxime dictæ. Pomo mespilī: maturescens bruma: nec folia dimittens. Lignum in pomo grāde: sed corpus ipsum natura copioq; messium instar incolis. Purgatum enim tundunt: seruantesq; eius offas. Siluestris fuit & circa memphin regio tam uastis arboribus: ut terni nequirent uel circumplecti: unius peculiari miraculo: nec pomum propter usumue aliquem: sed euentū. Facies enim spinæ: folia habet ceu pēnas: quæ tactis ab homine ramis cadunt protinus: ac postea renascuntur.

De gummi generibus & papyro.

CA. XI.

Vmū optimum esse ex ægyptia spina conuenit: uermiculatum: colore glauco: purū: sine cortice: dentibus ad hærens. Preciū eius in libras. xiii. Deterius ex amygdalis amaris: & cæsafo. Pessimum ex prunis. Fluit & ex uiribus: infantium ulceribus aptissimū. Et aliquando in olea: dentium dolori. Vmō etiam in corico monte cilicia: Ac iuniūpero ad nihil utile. Ex ulmi uero gummi & culices ibi nascuntur. Fit & ex sarcocolla: ita uocatur arbor: gummi utilissimum pētoribus ac medicis: simile polliui thuris: & ideo candidū q; rufū melius. Precium eius quod supra. Nōdum palustria attigimus: nec fructus annuū. Prius tamē q; digrediamur ab ægypto & papyri natura dicetur. Cum chartæ usū maxime humanitas uitæ constet & memoria. Et hanc Alexandri magni uictoria repertam auctor est. M. Varro: condita in ægypto alexandria. Antea non fuisse chartarum usum. Palmarum foliis primo scriptatum. Deinde quarūdam arborum libris: Postea publica monumenta plumbeis uoluminibus. Mox & priuata linteis confici coepit: aut cæris. Pugillarium enim usum foliis ante troianā tempora inuenimus apud Homerum. Illo uero prodente: ne terra quidem ipsa tota fuisse: q; nunc ægyptus intelligitur: cum in sebennitico saltem eius nominis charta nascatur. Postea adaggeratam nilo. Siquidem a pharo insula: quæ nunc alexandriæ pōte iungitur: noctis dieiq; uelifico nauigii eue su terrā fuisse pēdit. Mox æmulatione circa bibliothecas regum Ptolemæi & Eumenis suppri.

uel fecidis

mente chartas Ptolemæo idem Varro membranas pergami tradidit repertas. Postea promiscue patuit usus rei: quæ constat immortalitas hominum. Papygæ ergo nascitur in palustribus ægypti: aut quiescentibus nili aquis: ubi euagatæ stagnant duo cubita non excedere altitudine gurgitum. Bithyalis radicis obliquæ crassitudine: triangulis lateribus decem non amplius cubitorum longitudine: in fragilitate fastigiatum thyrsi modo cacumem includens. Semine nullo aut usu eius alio quæ floribus ad deos coronandos. Radicibus incolæ per ligno utuntur: nec ignis tantum gratia: sed ad alia quoque utensilia uasosque. Ex ipso quidem papyro nauigia textunt. Et e libro uelategetesque: nec non uelut atque stragularum fustes. Mandunt quoque crudum decoctumque: succum tantum deuorantes. Nascitur & in syria circa quæ odoratus ille calamus lacum. Neque ad alios usus illis: quæ funibus. Rex Antigonus in naualibus usus est rebus: nodum sparto communicato. Nuper & in euphrate nascens circa babilonem papyrum intellectum est eundem usum habere quæ chartæ. Et tamē adhuc malum perhibent litteras itexere. Præparant ex eo chartæ diuise ac in ptenues fed quæ latissimas phylaras. De generibus chartarum: & quomodo chartæ fiunt: & de chartarum pbatōne: & uitis & glutio earg. CA. XII.

Rincipitur medio atque inde scissuræ ordine. Hieratica appellabat antiquitus: religiofis tantum uoluminibus dicata: quæ ab adulatione Augusti nomen accepit. Sicut secunda Livia a coniuge eius. Ita descendit hieratica in tertium nomen. Proximam amphitheatricæ datu fuerat: a cœlesti loco. Excepit hanc Romæ Fannii sagax officina: tenuitque curiosa interpollatione: principalem fecit et plebeam: & nomen ei dedit. Quæ non esse ita recurta: in suo mansit amphitheatrica. Post hanc laica ab oppido: ubi maxima fertilitas ex uilioribus ramentis. Propiorumque etiam uicini cortici. Tæniotica a uicino loco: pondere iam hæc non bonitate uenalis. Nam emporetica inutilis scribendo: in uolucris chartarum segestriumque in mercibus usum perbet: & ideo a mercatoribus cognominata. Post hæc papygæ est extremumque eius scirpo simile: ac ne ad fustes quidem nisi in humore utile. Textuntur omnes tabula madet nullo aqua. Turbidus liquor uim glutini perbet: cum primo supra tabula: sceda adlinitur longitudine papyri: quæ potuit esse leguminibus utrinque amputatis. Transuersa postea crates peragitur. Premunt deinde præliis: & siccat soleatque inter se pagellæ iunguntur. A proximæque semper bonitatis diminutione ad determinas. Nunquam plures seapo quæ uicena. Magna in latitudine earg differre. xiii. digitos optimis. Duo de trahuntur hieraticæ. Fanniana denos habet. Et uno minus amphitheatrica. Pauciores laica: nec malleo sufficit. Nam emporeticæ breuitas sex digitos non excedit. Præterea spectant in chartis tenuitas: densitas: candor: leuor. Primitum mutauit Claudius Cæsar. Nimia quippe Augustæ tenuitas tolerandis non sufficiebat calamis. Ad hoc transmittens litteras lituræ metum afferbat aduersis: & alias indecoro uisui per translucentia. Igitur & secundo corio stamina facta sunt e primo subtegmine. Auxit & latitudinem. Pedalis erat mensura: & cubitalis macrocolis. Sed ratio deprehendit uitium unius scedæ reuulsione plures infestante paginas. Ob hoc prælati oibus Claudia Augustæ in epistolis auctoritas relicta. Livianna suam tenuit: cui nihil et prima erat: sed et secunda. Scabricia leuigat dente conchaues: sed caducæ litteræ: fiunt. Minus forbet. Politur & charta magis ut splendeat. Rebella sæpe humor incuriose datus: primoque malleo deprehenditur: aut etiam odore cum fuerit indiligenter. Deprehendit & lentigo oculis: sed mediis inserta glutinamentis eo tantum uinco papyri bibulo ubi uix littera fundente feratam inest fraudis. Alius igitur itegetesque textidibus bor. Glutinum uulgare et pollinis flore temperat seruente aqua minimo aceti aspersu. Nam fabrilis a minimi cõmisuræ fragiles sunt. Diligenter cura molli panis frumentati colata aqua: seruente et nimis hunc modum intergerit. Atque et lini leuitas superat. Omne aut glutinum nec uetustius esse uno die debet: nec recentius. Postea malleo tenuat: & iteget glutino percurrit: iterumque constricta erugatur: atque extenditur malleo. Ita sunt longinqua monumenta Tiberii Cæsar: Gracchorum manus: quæ apud Pompeium Secundum uatrem ciuemque clarissimum uidi annos fere post. cc. iam uero Ciceronis ac Diui Augusti Virgiliæque sæpenumero uidemus.

De libris Numæ.

CA. XIII.

Ngentia quidem exempla contra Varronis sententiam de chartis reperiuntur. Namque Cassius Hemina uetustissimus auctor annalium quarto eorum libro perdidit. Cn. Terentium Scribam agrum suum in ianiculo repentinem offendisse arcam: in qua Numæ qui Romæ regnauit situs fuisset. In eadem libros eius repertos. P. Cornelio. L. filio Cethego. M. Beblio. Qu. filio Pamphilo consilii. Ad quos a regno Numæ colliguntur anni. d. xxxv. & hos fuisse e charta. Maiore etiam miraculo: quod tot fossi durauerunt annis. Quapropter in re tanta ipsius Heminae uerba ponam. Mirabantur alii quomodo illi libri durare potuissent.

Ille ita rationem reddebat. Lapidem fuisse quadratum circiter in media arca dictum candelis quaquā uersū. In eo lapide insuper libros spoliis fuisse: propterea arbitrarier eos nō cōputarisse. Et libros cædros propterea arbitrarier eos tēas si tetigisse. Nulla i iis libris scripta erat: nisi phiaz pythagorica. Eosq; combustos a. Qu. Poetilio prætor: ga phiaz scripta eēt. Hoc idē tradit. C. Piso censorius primo commentariorū libro. Sed libros septē iuris pontifici: totidē pythagoricos fuisse. Tuditanus uero tertio decimo Numæ decretorū libro. xii. fuisse. Ipse Varro humanarū antiquitatū. vi. Antias duos libros fuisse. Ex iis duodecim pōsticiles latinos: totidem græcos: præcepta philosophiæ continentes. Idem tres ponit: quo cōburi eos placuerit. Inter oēs uero conuenit Sybillā ad Tarquinium Superbum trīs libros attulisse. Ex quibus ibi duo cremati ab ipsa. Tertius cū capitolio syllanis rēporibus: Præterea Mutianus ter consul prodidit nuper se legisse cū p-fideret lyciæ: Sarpēdonis a troia scriptam in quodam tēplo epistolæ chartam. Quo eo magis miror: si etiam nū Homero p-dente ægyptus non erat. At cur si ita hic erat usus: in p-imbels linteisq; uolumibus scriptitatū cōstet? Cur & Homerus in ipsa illa lycia Bellorophonti codicillis dāos non epistolas prodidit? Sterilitatem sentit hoc quoq; Factūq; iam Tiberio principe inopia chartarū: et senatu darentur arbitri dispensandæ: alias in tumultu uita erat.

De arboribus æthiopis.

CA. XIII.

Æthiopia ægypto contemina insignes arbores non sere habet: præter liniferas: quæque natura in descriptōe indog; atq; arabiz dicta est. Propior tñ huic natura lanæ: maior q; foliculū granatū modo mali. Similes & inter se arbores ipsæ: præter hanc palmæ q; les retulimus. Insularum arbores ambitu æthiopiz & nemora odorata in mētiōe eoz; dicta sūt.

De atlantis arboribus & cædrinis mēsis: & quæ in his laudentur: & quæ uirperentur: & arbore trogete.

CA. XV.

Atlas mons peculiari proditur filia: de qua diximus. Confines ei mauri: quibus plurima arbor cædri & mēsag; infania: quas formina uiris cōtra margaritas regerūt. Extat hodie. M. Ciceronis in illa paupertate: & quod magis miræ est: illud æuo empta libris xi. Cū his memorant & Galli Asini quæ libris. xi. uenundatæ sunt. Et due a luba rege uendente. Quæ alteri precii fuit libris. xv. alteri paulominus. Interit nuper incendio: quam Cethegus dēdes libris. xiiij. pmutauerat latifundii taxatōe q; prædiz tñ mercari malit. Magnitudo amplissima adhuc fuit unius commissæ ex orbibus dimidiatis duobus a rege mauritaniz Ptolemæo quattuor pedum & semipedis per mediū ambitū: crassitudine quadrantalī. Marisq; miraculum in ea est artis latente iunctura: q; potuisset esse natura Solidā a Nomio Tiberiz Cælaris liberto cognomen trahente tribus sicilicis infra quatuor pedes: totidēq; infra semipedē crassitudinis. Qua in re nō omittendū uidet. Tiberio principi mensam quattuor pedes sexrātē & silicio excedentē. Tota uero crassitudine sescūciali operimento cōchyli & laminæ per mediū uentū fuisse: cū tā optima Nomio liberto eius esset. Cuius materia erat tuber: hoc est radicis uitum. Maximeq; in eo laudatū: quod sub terra totū fuerit & rarius: q; quæ superne: quæq; gignuntur ēt in ramis: proprięq; quod tanti emittit arborum uitium est: quarum amplitudo: ac radices æstimari possunt ex orbibus. Sūt autem cupressō formina: etiarum uos siluestri similes folio odore: caudice. Anchoras mensis uocatur ceterioris mauritaniz: qui laudatissimam dedit cædrum iam exhaustus. Mensis scipia dos in uena crispis: uel in uertice paruis. Illud oblongo euenit discursu: deoq; tigrinæ appellat. Hoc intorto: & ideo tales pantherinæ uocant. Sunt & undati cri spæ: maiore gratia si pauonum caudæ oculos imitentur. Magna uero post hæc gratia extra prædictas crispis densa ueluti granū congerie: quas ob id a similitudine apiatas uocāt. Sūma uero osium in colore. Hæc maxime multis placet suis refulgens uenis. Post hæc amplitudo: etiam totius caudicis. Iuant plura quoq; in una mensa uitia. Lignum ita uocatur. Materia fuda & idigesta simplicitas: aut platanī foliorum modo digesta. Illignæ uenæ etiam similitudo: uel colonis: & quibus maxime obnoxias fecere æstus uentiq; rimæ aut capillamenta rimas imitata. Postea murena nigro transcurrens limite: uariisq; corticum punctis apprehensus papauerum modo: & in tota atro propior color: maculæue discoloris. Virides terra condunt barbari: & cæra illinunt. Artifices uero frumenti aceris imponunt septenis diebus: totidem intermissis. Mirumq; pōderi quātum ita detrahant. Naufragia docuere. Nuper quoq; hæc materiam siccitatē mai duriciæ & maturitate incorrupta spissari: non ullo modo uehementius. Nutriunt optima: splendescuntq; manuq; sicca fricantur: ab alienis maxime: ne ab accolis lædatur in iis genitæ. Inter pauca nidiōris uitæ instrumenta hæc arbor est. Quapropter resistenti ei quoq; paulū uidet. Nota ēt

uel thyma

Homero fuit: Trogete uocatur: ab alijs thya. Hæc igitur inter odores uri tradit i delicijs Circæ: quam deam uolebat intelligi: magno errore eorum: qui odoramētā in ea uocabulo accipiūt. Cū præsertim eodem uerſu cædram laricemq; una tradat. In quo maniſeſtum eſt de arboribz tantum locutum. Theophrastus q primus a magni Alexandri ætate ſcribit: quæ circa urbis romæ quadrageſimeſimum quadrageſimum geſſa ſunt annum: magnum iam huic arbori honorem tribuit memoras ex ea referre ſtemporum ueterum conſignationes: quandamq; immortalitatē materiæ in tectis contra uitia omnia incorruptæ. Radice nihil criſpius. Nec aliunde præcioſiora opera. Præcipuam autem eſſe eam arborem circa Hæmonis delubrum. Naſci & in inferiore cyre naica parte. De menſis tamen tacuit. Et alijs nullius ante ciceronianam uetuſtor memoria eſt: Ex quo nouitiæ apparent. Alia eſt arbor eodem nomine malum ſerēs execratum aliquibus odore & amaritudine: alijs expetitum: domos etiam decorans: nec dicenda uerboſius.

De arbore loto.

CA. XVI.

Adem africa: qua uergit ad nos: inſignem arborem loton ginit: quam uocat celtin. Et ipſam italiæ familiarem: ſed terra muratam. Præcipua eſt circa ſyrtes atq; naſamonas. Magnitudo quæ pyro: quanq; Nepos Cornelius breuem tradat. Inciſuræ in folio crebriores: alioquin ilicis uiderentur. Differetiæ plures: æq; maxime fructibus ſiūt. Magnitudo huic fabæ: color croci: ſed ante maturitatem alius atq; alius: ſicut uuis. Naſcitur denſus in ramis myrti modo: non ut in italia ceraſi. Tā dulcis ibi cibus: ut nomē etiam genti terræq; de derit nimis hoſpitali aduenarum obliuione patriæ. Ferunt uentris non ſentire morbum qui eū mandant. Melior ſine interiore nucleo: qui in altero genere oſſeus uidetur. Vinum quoq; expriimitur huic ſimile muſco: quod ultra denos dies negat durare idem Nepos: baccaſq; contuſas cū ſiliqua ad cibos doſiis condi. Quin & exercitus paſtos eo accipimus: ultro citroq; comneantes per africam. Ligno colos niger: ad tibiæ cantus expetit. E radice cultellis capulos breuesq; alios uſus excogitauit. Hæc ibi natura arboris. Eſt autem eodem nomine & herba & in ægypto caulis in pluſtrum genere. Recedentibus enim aquis nili riguis: prouenit ſimilis fabæ caule folijsq; denſa congerie ſtiparis: breuioribus tantum gracilioribusq;: cui fructus in capite papaueri ſimilis: inciſus: omniq; alio modo. Intus grana ceu milium. Incolæ capita i aceruis putrefacti: mox ſeparant lauando: & ſiccata tundo: ut eoque pane utuntur. Mige eſt quod præter hæc traditur. Sole occidēte papauera ea comprimi & integri folijs. Adortum autem aperiri: donec mature ſcant: ſiſoque qui eſt candidus decidad. Hoc amplius in ea parte tradunt & ſcapum ipſum & florem ueſpera mergi uſque in medias noctes. Totumque abire in lacum: ut ne diſmiſſa quidem manu poſſit inueniri. Verti deinde paulatimque ſubrigi: & ad exortu ſolis emergere extra aquā: ac florem patefacere: atque etiamnum exurgere: ut plane ab aqua abſit aliter. Radicem lotos hæc habet mali cotonei magnitudine opertam nigro cortice: qualis & caſtaneas tegit. Interius candidū corpus: gratum cibus: ſed crudo gratius decoctum ſiue aqua ſiue pruna. Nec aliunde magis q purgamētus eius ſues traſſeſcūt. De paliuro: & punico malo: & de flore punici mali. CA. XVII.

uel aqua

uel euphra
te

Yreanaica regio loton ſuæ poſtponit paliuro. Fruticoſior hæc: fructuque magis nubēs: cuius nucleos nō ſimul manditur. lucundus per ſerato: ſuauior eſt uino. Quin & uina ſucco ſuo commendans. Interior africa ad garamantas uſq; ad deſerta palmarū magnitudi- ne & ſuauitate cōſtat. Nobilis maxime circa delubru Hæmonis. Sed circa char- taginem punicum malū cognomen ſibi uendicat. Aliqui granatum appellant. Diuiſit & in genera: apyrinon uocando cui lignoſus nucleus abeſt. Sed candidior ei natura: & blandiores ſunt ac- niminiuſque amari: diſtincti membranjs. Alia ſtrutura eorū: quædam ut in fauis. Cōmunes nucleos habentiū quinq; ſpecies: dulcia: acria: mixta: acida: ruinoſa. Samia & ægyptia diſtinguntur: Erythrocomis: & leuocomis. Corticis maior uſus ex acerbis ad perſicienda coria. Flos baluſtiū uocatur: & medicinis idoneus: & tingendis ueſtibibus: quæz color inde nomen accepit.

uel glauco
comis
uel balau-
ſtrum

De aſiæ & græciæ fructibus.

CA. XVIII.

N aſia & græcia naſcuntur frutices. Epipactis: quem alij heleborinen uocat: paruiſ folijs: quæz pota contra uenena pro ſunt: ſicut erices contra ſerpentes.

De timelea ſiue camelea: & tragacathi: & de tragofiliſ ſcorpione & myrice & brya: & galla.

CA. XIX.

T in quo naſcitur granū gnidiū: qd alij q linū uocant: Fruticē uero timeleā: alij camē- lam: alij pyroſachnē: alij icneſtron: alij cneron. Et ſimilis oleaſtro: folijs anguſtionibus: gūmoſis: ſi mordean tur: myrti magnitudine: ſemine: colore: & ſpecie ſarris: ad medici-

uel foris

na tantum usum. Tragion fruticeum sola creta insula gignit terebintho similem & semine. Quod cōtra sagittas idus efficacissimum tradunt. Eadē & tragacanthē spinā albā radice multum praelatam apud medos: aut in caucaso nascenti. Preciū eius in libris. xiii. Tragon & alia ferris: huc feruntur utreque sine foliis ramis rubenubus: ad medicinā usum. Myricen & italica: quam alii amari cen vocant. Achaia aut bryan filuestrē in signē in ea: qd' sativa tñ ferat gallæ similē fructum. In syria & in aegypto copiosa hæc est: cultus infelicia ligna appellamus: quæ tñ infelicitia sunt græciæ. Gignit enim arbores ostryn: quā & ostriam vocant solitaria circa laxa aquosa: similē fra xino cortice & ramis & folio piri paulo tamen longioribus crassioribusq: ac rugosis scissurisq: p totam discurrent. Semine ordeo simili: & colore & materia dura atq: firma: qua in domū illata: difficiles partus fieri produnt: morteq: miseras.

De anonymo: & adrachna: congyria & thapsia:

CA. XX.

Nec auspiciatior in lesbo insula arbor q̄ vocatur anonymos: nō absimilis punice arbori interq: eana & laurum folii magnitudine: figura vero & mollicia punice: flore candidior est: statim pestem denuntians: Fert siliquas sēsim similes: intus granū quadrangula figura: spissum: lætale animalibus: necnō & in folio eadē uis. Succurrit aliquod p̄ceptū alut exinanitio. Alexander Cornelius arborem eonēm appellauit: ex qua facta esset argo similē robo ri usum ferent: q̄ nec aqua nec igni posset corrumpi: curi nec uiscū: nulli alii cogantā quod egrē scia. Adrachne oēs fere græci portulacæ nosē interpretātur: cū illa sit herba & andrachne uo cetur unius litteræ diuersitate. Catege adrachne est filuestris arbor: necq: in planis nascens: similis unedoni folio tñ minorē: & nunq̄ decidente. Cortice nec scabro quidē: sed q̄ circumgelatus uide ri possit: ram tristis aspectu est. Similis & cōgyria est folio: magnitudine minor. Proprietatē hēc fructum amittendi in lanugine pappi uocatē: quod nulli alii arbori euenit. Similis & apharce bifera æque q̄ adrachne. Priorē fructū incipere pubescere uua peragrat: nec in initio hyemis. Quales eos: nō tradit. Et ferula inter externas dixisse cōuenit: arborūq: generi adscripsisse: qm̄ quarundam naturæ sicut distinguemus: lignum omne corticis loco habent: hoc est forinsecus: ligni autē loco fungum intus medullam ut sambuci. Quædam uero inanitatē ut arundinis. Cēcula calidis nascitur locis: atq: transmaria geniculatis nodata scapis. Duo eius genera. Nartheca græci uocant assurgentē in altitudine. Narthecia uero semper humilis a genibus exeuat folia maxima ut quæq: terræ proxima. Cætero natura eadem q̄ anetho: & fructū similis. Nulli fructū leuitas maior: ob id gestata facilius baculorū usum senectui p̄bet. Semen ferulæ thapsiam qdā uocauere decepti eo: qm̄ ferula sine dubio est thapsia: sed sui generis foliis fœniculū: inant caule: nec excedente baculi longitudinem. Semen quale ferulæ: radix candida. Incisa lacte emanat: & cōfusa suc co nec corticem abdicant omnia uenenata. Quippe etiam fodientibus nocet: si nescia aspirat uo ra intumescent corpora: faciemq: inuadunt ignes sacri: ob id alexioto prius ill'inūt. Quibusdā tamen morbis auxiliari dicunt medici p̄mixtam aliis. Irē in alopetiis fugillatq: ac liuentibus. Ceu uera remedia desint: ut scelera contrahant. Sed ista p̄texuerunt noxio instrumento: tantumq: impudentia est: ut uenenum artis esse p̄suadeant. Tapsia in africa uehementissima. Quidam caule incidit per menses: & in ipsa excauant radice: quo succus cōfluat: iarsachumq: tollunt: alii foliū. Radicem torquent in pila: & succum in sole coactum diuidunt in pastillos. Nero Cæsar elatitatē ei dedit: initio imperii: nocturnis crassationibus conuerberatam facie illinens: sibi cū thure cærag: & sequenti die contra famam cutem sinceram circūferens. Ignem ferulis optime seruari certum est: easq: in aegypto p̄cellere.

uel coggygia

uel sari

Bi & capparis firmioris ligni frutex: feminisq: & cibi uulgati. Cautē quoq: uia plerūq: deceptor. Cauēda eius grā p̄gna. Siquidē arabicum pestilens. Africū gingiuis in mēu. Maribarba uulgis: & omniū inflationibus. Apulum uomitus facit. Stomachū & aliud mouet. Quidā eum cynosbaton uocat: ali ophiostaphylē: fruticosū est generis. Et saripa circa nilū nascens duogē cubitoꝝ altitudine: pollicari crassitudine. Coma papyri: similis: madif modo. Radice ferrariis officinis p̄cipua carbonis usu propter duriciam.

uel sari

On omitendum est & quod babylone feritur in spinis: quoniā nō aliubi eluit. Est q: sicut uiscum in arboribus. Sed illud in spina tantum: q̄ regia uocatur. Mirū q̄ eadē die germinat: quo iniectum est. Iniicitur autem ipso canis ortu: & celerrime arborem occupat. Coniunt eo uina: & ideo feritur. Spina illa nascitur & athenis in longis mu

CA. XXII.

ris. Frutex est & cythus ab Aristomacho atheniensi miris laudibus prædicatus pabulo ouium. Aridus uero etiam suum. Spondetque iugero eius annuos perpluris uel mediocri solo redditus. Vitilias herbas: sergo & eo lactior satietas: perq̃ modico pinguescunt & quadrupedia: ita ut in menta hordeum spernant. Non ex alio pabulo lactis maior copia aut melior. Super omnia pecorum medicina a morbis omni usu præstante. Quin & nutricibus in defectu lactis aridum atque in aqua decoctum potui cum uino dari iubet: firmiores celsiores infantes fore. Viridè etiam galli nisa: aut si auerit madefactum. Apes quoque nunq̃ de flore cythi pabulum contingentes promittunt Democritus & Aristomachus. Nec aliud minoris impendii est. Seritur cum hordeo: aut uere femine ut porrum: uel caule autumnno ante brumam. Si femine: madidum. Et si desint imbrēs: saturum spargitur. Plantæ cubitales perferuntur scrobe pedali. Seritur post equinoctium tenero frutice. Perficitur triennio. Demetitur uerno equinoctio cum florere desinit: uel pueri uel anus uilissima opera. Canus aspectu breuiterque si quis exprimere uelit similitudinem: angustioris trifolii frutex. Datur ailibus post biduū semper. Hyeme uero quod inaruit: madidum. Satiant equos denæ libræ: & portione minora animalia. obiterque inter ordines allium capescere fertile est. Inuentus hic frutex in cytho insula inde translatus est in omnes cycladas: mox in urbes græcas magno casei prouentu. Propter quod maxime miror rarum esse in italia. Non æstium: non frigorum: non grandinum: aut niuis iniuriâ expauescit. Adicit Higinus ne hostium quidem: ppter nullam gratiam ligni.

uel alucog:

De fruticibus & arboribus nostri maris: atq̃ rubri: & indici. CA: XXIII.

uel sterius

Ascuntur & in mari frutices arbore: q̃: miores in nostro. Rubrum enim & totus orietis oceanus refertus est siluis. Non habet lingua alia nomen: quod græci uocant phycos: quoniam alga herbarum magis uocabulum intelligitur. Hic autem est frutex. Folia lata colore uiridi gignit: quod quidam prafion uocat: alii zoftera. Alterum genus eiusdem: capillaceo folio: simile forniculo: in saxis nascitur. Superius suadis haud procul littore. Verno utrunque: & interit autumnno. Circa cretam insulam nato in petris purpuras quoque inficiunt. Laudatissimo a parte aquilonis: aut cum spogiis. Tertium est graminis simile: radice geniculata & caule: qualiter calami. Aliud genus fruticum bryon uocatur folio lactuca: rugosiore tantum. Iam hoc in terra nascens. In alto uero abies & quercus cubitali altitudine. Ramis earum adhærent conchæ. Quercu etiam tingi lanas tradunt. Glandem etiam quasdam ferre in alto. Nā fragilis hæc deprehensa urinantibusque. Et aliz traduntur prægrandes circa sycionem. Vitis eni passim nascitur. Sed phycos sine foliis: rubro cortice. Fit & palma fruticum generis: extra Herculis columnas porri fronde nascitur frutex: & alius lauro: & thymo similis: qui ambo eieci in pumicem transfigurantur. At in orientem mirum est statim a copto per solitudines nihil gigni præter spinam: quæ sitiens uocatur: & hanc raram admodum. In mari uero rubro siluas uiuere: maxime laurum & oliuam ferentem baccas: & cum pluat fungos: qui sole tacti mutantur in pumicē. Fruticum ipsorum magnitudo ternorum est cubitorum canalicis referta: uix ut respicere e nauitutum sit: remos plerumque ipsos inuadentibus. Qui nauigare in indos Alexandri milites frondem marinarum arborum tradidere in aqua uiridem fuisse: exemptam sole protinus in saleu arcescentem. Luncos quoque lapideos perq̃ similes ueris per littora: & in alto quasdam arbusculas: colore bubuli cornus ramosas: & in cacuminibus rubentes: cum tractarentur: uitri modo fragiles. In igne autem ut ferrum exardescentes: restinctis colore suo redeunte. Eodem in tractu insularum siluas operit æstus: q̃q̃ altiores sint platanis populisque altissimis: folia laurea: flos uiole: & odore & colore. Bacca ut oleis: & ipsa odoris iucundi autumnno nascentes: foliis nunquam deciduis. Harum minores totas integrit mare. Maximarum cacumina extant: ad quæ naues resurgunt: & cum decesserit æstus ad radices. Alias quoq̃ arbores in alto ab eisdem accepimus eodem in mari uisas: semper folia retinentes. Fructum earum lupino similem. Iuba tradit circa troglodyta: insulas fruticem in alto uocari isidos plocamon corallio similem sine foliis: præcisum mutato colore in nigrum durescere. Cum cadat: frangi. Item alium qui uocetur charitroblepharon efficacem in amariis. Spathalia eo facere & monilia foeminas. Sentire eum se capidi: duratig cornus modo: & hebetare aciem ferri. Quod si sefellierint insidiaz: in lapidem transfigurari.

In quo Fructiferae Arbores Traduntur.

FXTERNAE ARBORES INDOCILES QVAE NASCI ALIBI
sunt ubi coepere: & quae in alienas non comant terras: haecenus fere
sunt. Licetque iam de communibus loqui: quatuor omnium peculiaris
parens uideri potest Italia. Noscentes tantum meminerit naturas earum
ad nos interdi dici: non culturas. Quamquam & colendi maxima in natura
portio est. Illud satis mirari non queo: iterisse quamdam memoriam: atque
etiam nosum quae auctores prodide re: notitia. Quamuis enim non comu-
nicato orbe terrarum maiestate romani spiritus profecisse uitam putet com-
mentio rerum? Ac societate festae pacis: omniaque etiam quae occulta
ante fuerant: in promiscuo usu facta? At hercule non reperitur: qui
norint multa ab antiquis prodita: in priscoque cura fertiliorum: aut idu-
stria foelicior fuit: ante millia annorum: inter principia litterarum. Hesiodo

praeccepta agricolis pandere orso: subsecutusque non paucis hanc curam eius: unde nobis creuit labor.
Quippe cum requirenda sint non solum postea iuuenta: uerum etiam ea quae inuenerant pristini de-
sidia regum: interitione memoriae inducta. Cuius uitii causas quis alias quam publicas mundi inuene-
rit? Nimis alii subiere ritus. Circa quam alia mentes hominum detinentur: & avaritiae tantum artes co-
lunt: antea inclusis gentium imperiis intra ipsas. Ideoque & ingentis quadam sterilitate fortuna co-
se erat animi bona exercere. Reges innumeri honore artium colebant: & in ostentatione has praer-
ferebant: opere & immortalitate sibi per illas prorogari arbitratres. Quare abundabatur & praemia &
opera uitae. Posteris laxitas mundi & regum amplitudo dano fuit: postquam senator censu legi coepit.
Iudex fieri census: magistratum ducereque nil magis exornare quam census: postquam coepere orbis in aucto-
ritate summa & potentia esse: captatio in quaestu fertilissimo: ac sola gaudia in possidendo: pessum
fere uitae: precia: oesque a maximo bono liberales dictae artes in contrarium ceciderunt: ac seruitute quo-
la profici coepit. Alius hanc alio modo: & in aliis adorare: eodem tamen habendi quaestu ad spes homi-
nium tendente uoto. Passim uero etiam egregii aliena uitia quam bona sua colere malle. Ergo hercu-
le uoluptas uiuere capessit: uita ipsa desit. Sed nos obliuiterata quoque scrutabimur. Nec deterrebit
quamdam regum humilitas: sicut nec in animalibus fecit. Quamquam uidemus Virgilium praecellentissimum
uare eadem causa hortorum dotes fugisse: tantisque quae rettulit flores modo regum decerpisse. Bea-
tum foelicemque gratiae quindecim omnino generibus uiaque nominatis: tribus oleae: totidem py-
rorum: malo uero tantum affyrio: ceteris omnibus neglectis. Vnde autem potius incipiemus quam
a uitibus? Quarum principatus in tantum peculiaris Italiae est: ut uel hoc uero omnia gentium uicis
sequeque odorifera possit uideri bona: quamque ubicunque pubescentium odor nulli sua uitas praefertur.

De uitium natura: & quibus modis ferant.

CA. II.

Mites iure apud praeficos magitudine quoque inter arbores numerabatur. Iouis simulacrum
in urbe populonia ex una conspiciamus uite tot aenis in corruptum. Ite massiliae pateras:
Metaponti templum Iunonis uitigineis calumnis stetit. Etiamnum scalis testu Ephe-
siae Dianae scanditur uite una cypria (ut ferunt) quoniam ibi ad praecipuum altitudi-
nem exeunt. Nec est ligno ulli aeternior natura. Verum ista ex siluestribus facta ceciderim: quam-
do haec uitres tonsura annua coercetur: & uis earum omnis euocatur in palmites aut deprimitur
in propages: succique tantum gratia ex uitis pluribus modis ad caeli mores folique ingenia. Iam
in campano agro populis nubunt: maritataeque complexae: atque per ramos earum procaebus
brachiis geniculato cursu scandentes cacumina aequant: in tantum sublimet ut uindemiator au-
toratus rogum: ac tumulum excipiat. Nullo sine crescunt: diuidique aut potius auelli nequeunt.
Villas & domos ambiri singularum palmitibus ac sequacibus loribus memoria quoque dignum
Inter prima Valerianus quoque Cornelius existimauit. Vna uitis romae in lituae porticibus sub
dualibus deambulationibus umbrosis operculis opacat: Eademque duodenis musti amphoris foccu-
da. Vimos quidem ubique exuperant. Miranturque altitudinem earum arcaria ferunt legatum
regis Pyrrhi: Cyneam facete lussisse in austeriore gustu uini: merito matrem eius pendere in tanta
ta cruce. Rumbonibus uocatur & alia nomine populus arbor lituae padum transgressus: cuius ta-
bulata in orbem patula replent: puroque producto dracone in palmem eius inde subrectos ra-

morum digitos flagella dispergunt. Eadem modici hominis altitudine adminiculatæ sudibus horrent: uineamq; faciunt: & alia improbo reptatu pampinorumq; superfluitate peritici domini amplo discursu atria media complentes. Tot differentias uel sola tantum italia recipit. Stat prouintiarum aliquarum per se uitis sine ullo pedamento: artus suos in se colligens: & breuitate celsitudinem pacens. Vetant hoc aliubi uenti: ut in africa & in narbonensis prouintia partibus. Excresecereq; ultra suos pollices prohibita: semperq; pastinatis similes herbage: roõ uagantur per aruæ: ac succu terræ passim uiuis bibunt: quæ ob id magnitudinē infantium puriorum in interiore africæ parte exuperant uites. Vua non aliubi gratior callo: ut inde possit inuenisse nomen duracini durus acinus. Nāq; genera magnitudine: colore: saporibus acinis: innumera etiā multiplicitur uino. Hic purpureo lucent colore: illic fulgent roseo: intenteq; uiridi. Cādidæ. n. nigraeq; uulgare. Tument uero māmāq; modo bumasti. Prælongis dactyli porrigunt acinis. Est & illa naturæ lasciua: ut prægrandibus adhæreant pergulis parui: mites: & suauitate certantes: leporosq; has uocant. Durant alia per hyemē pensili cōcamerata nodo. Alia in sua tantum continentia oillis fidilibus: & insupr doliis inclusæ stipatæ uinaceis circūfudantibus. Aliis gratiā qui & uinis fumus affert. Fabrilis iisq; gloriam præcipuā in fornacibus africæ Tiberii Cæsaris auctoritas fecit. Ante eū reticis prior mensa erat: & uitis Veronensis agro. Quin & a patrietia nomē acinis datur passis: Cōdunt & musto uuæ: ipsaq; uino suo inebriant. Alia decoctæ in musto dulcescunt, alia uero sobolē nouā in matre ipsa expectant traslucida uitro: affertq; acinis tandē: quā in doliis amphorisue duratricē illā firmitatē austeritas picis infusa pediculo. lam inuenta uitis per se i uino picē respiciēs uienensē agge nobilitas. Aruerno secanog: & heluico generibus nō pndē illustrata. Atq; hæc Virgilii uatis ætate icognita: a cuius obitu nonaginta agunt anni. Quid q; in ferte castis summā rerum imperiumq; cōrinent: Centurionū in manu uitis: & opimo premio tardos ordines ad lentas perducit aquilas: atq; etiā in delictis pocnam ipsam honorat. Nec non uinæ oppugnationū dedere rationem. Nam in medicaminibus adeo magnū optinent locū ut per sese uino ipso remedia sint.

De generibus uitium. CA. II.

Enera uitium comprehendī numero unus existimauit Democritus: cūta sibi graciā cognita professus. Cæteri innumera atq; infinita esse piderunt. Quod uerius apparebit ex uitis. Nec oīa dicent: sed maxime insignia: quippe quæ totidē sunt pene quot agri. Quamobrē celeberrimas uitū aut qbus est aliqua proprietate miraculosa ostentat. Quamobrē arbori accōmodata. Quintū genus lanatæ ne feres miremur aut indos: adeo lanugōē diste satis erit. Principatus dasamineis pp firmitatem senio quoq; pficicentem utiq; uinis: uel uiscusq; uitam. Quinq; eius genera. Ex iis germana mior acino melius deflorescit: imbres tem pestatēq; tolerat. Nō itēm maior sed in arbore q; in iugo mius obnoxia. Gemellag; quibus hoc nomen uuæ semper geminæ dederat: asperrimus sapor: sed uires pēcipue. Ex iis minor austro laeditur: cæteris uentis alitur: ut in uesuio monte surrentinīsq; collibus. In reliquis italiæ partibus non nisi arbori accōmodata. Quintū genus lanatæ ne feres miremur aut indos: adeo lanugōē uestit. Præ ex amineis maturescit ocissime atque putrescit. Proxīa dignitas uietanis rubet matetia. Quapp qdā rubellas appellauere uicæ. Eæ mius fertiles usafacis & facce nimia. Cōtra priuinas fortissimæ: siccitate magis q; ibre: æstu q; algore uexant. Quamobrā i frigidis humidisq; picipatū optinēt. Fertilior quæ minor acino: & folio scissa minus. Apianis apes dedere cognomen: præcipue earum auidæ. Ex iis duo genera: lanugine & ipsa pubescunt. Distant q; altera celerius maturescit: q; q; altera pēpente. Situs frigidus non respuunt: & tamen nullæ celerius imbre putrescunt. Vina primo dulcia austeritate annis recipiunt: & rubra fiunt. Nulla magis uite gau det. Et hæcenus potissima nobilitas datur peculiaribus atq; uernaculis italiæ. Cæteræ aduenet chio thasoue. Grecula non inferior amineis bonitate prætenet acino: & uua tam parua: ut nūsi pinguisimo solo colere non profit. Eugeniā taurominiani colles cū generositatis cognomē misere albano tantum agro: quoniam translata statim mutatur. Nāq; est aliquibus tantum locorum amor: omnem in iis gloriam suam reliquant: nec usq; transeant totæ. Quod & in rhetica allobroica: quam supra picatam appellauimus: euenit: domi nobilibus nec agnoscentis alibi. Fecundæ tamen bonitatis uice copīa pstant. Eugenia feruētibus locis: rhetica tēperatis: allobro gica frigidis: gelu maturescēs: & colore nigra. Adhuc ex iis q; diximus: sed etiā e nigris uina uetu state in albū colorem transeunt. Reliquæ ignobiles. Aliquādō tñ cæli aut soli opera nō fallunt uetustate: sicuti fescenia & cū ea florens biturica. Acino rarior nunq; floris obnoxii: quoniam antecedunt: uitisq; & imbribus resistunt. Meliores tñ argentibus locis q; calidis: humidis q; sitienti bus. Vix ulla magis tā densō uuag; partu impatiēs cæli: fide cōtra tenorem unū algoris

u' sine qua
u' uini eius
ubi q; uitā

uel nomen
tanis
uel nuan
cinis

u' coalesce
re possit

æstusue cōstās. Quæ minor ē ex eo gñe mollior. In neglecto solo morosa. Pingui putrescit. Gracili oīno nō puenit. Mediā tēperie delicatæ quærīt: ob hoc fabinis collibus familiaris. Vua eius in decora uisū: sapore iucundā: nisi matura. ptinus rapiat: et nō putrescēs cadit. Cōtra gradīs ē tue tur folioz amplitudo: atq; duricia. Insignes iā colore iter purpureas nigralesq; medio heluolæ fac pīus uariant: & ob id uariant: a quibūdā appellatæ. Præfert in iis nigrior: utraq; alternis annis fertilis. Sed melior uino cō parior. Et præcipue duo gña magnitudine acini discernunt. Quibus materies pluriā: uuaq; ollis utilissimā: folio apio similis. Basilicā dirrhachini celebrāt. Hispaniæ cocolubū vocat. Rarior uua: æstus austrosq; tolerat. Capiti inimica. Copiā largā. Hispani duo gña eius faciūt. Vnū obliuō acino altero rotūdo: nouissimā uidemiat. Quo dulciōr cocolubus: hoc melior. Sed & austera trāsīt in dulcē uetustate: & quæ dulcis fuit in austeritatē. Tūcq; albanū uī nū æmulat. Tradūt uescicæ uitis utilissimū ex eis potū. Albulicū sumis arboribus est fertilior: uisū imis. Quāobrem circa eas idē sate diuersitate naturæ locupletat. Inarticulā egrī appellat: uel iustus sobriā diſturi: inueterato pīcipue cōmendabilē uino: sed uribus innoxia. Sigdē temulētia sola nō facit. Fertilitas cōmēdat ceteras: principēq; heluenacā. Duo eius gña. Maior quā quidā longā: minor quā arcā appellāt: nō tā fecūdā sed gratiōrē haustu. Discernit. folio circinato. Veg. utraq; gracilis. Furcas subdere iis necessariū: aliōq; ubertatē suā nō tolerāt. Maritimo afflatu gau dēt: rosido odore. Nulla uitū minus italiā amat rara: parua: putrescens in ea. Vinū quoq; qd gē nūta: ætate nō exuperans. Nec alia macro solo familiarior. Gracienſis qui aliōq; Cornelij Celsi transcriptis arbitrat nō naturā eius repugnare italiæ: sed culturā: auide palmitis euocātū. Ob id fertilitatē suā absumi: si nō pīguis soli ubertas lassescētē sustineat. Carbūculari negat: magna dotæ: si uerū ē: aliq; in uite e celo nō esse uis. Aestū fert spionia: quā qdā spineā uocat. Autūnisq; & imbris pīguescit. Quinimo nebulis una alitur. Ob id rauēnat agro peculiaris. Aueniculā inter optime deflorescentes: & ollis aptissimā cāpani malit scitula uocare: alii staculā. Tarracini numisianā nullas uires pīprias habēt: sed torā pīn de ac solū ualeat. Surrentinis trī efficacissimā testis uesuiō tenus. lbi. n. murgentina e sicilia potissima: quā pīprianā aliqui uocat. Latino demū feracē: sicut horconia in cāpania tātū uisitatīs cibariæ: sed ubertatē pīcipua. Tolerat & annos moerica contra omnes iētus firmissima: nigro acino uinis uetustate rubescentibus.

Item de uinum generibus.

CA. III.

T haftenus publica sunt gña: cetera regionū locorūq; aut ex iis iter se iſtro mixta. Si quidē thufcis peculiaris est tudernis a quæ ē eius noīs florētia. Est optima aretio tal pana & etesiaca & cōfeminia. Talpana nigra cadidū facit mustū. Etesiaca fallax: quæ quo plus tulit: eo laudabilius fundit. Mutiq; fecunditate cessat. Cōfeminia nigra tū no minime duratē. Vua maxime post. xy. dies q; ulla alia. Minus fertilis: sed cibaria. Huius folia sicuti labruscæ priusq; decidāt: sanguineo colore mutāt. Euenit hoc ēt quidā alis pessimi gene ris argumēto. Irto lia umbriæ meuanatq; & picēo agro peculiaris ē. Amitermino pumula. lisdē bānanica fallax: eam tū eā municipiū uuā Pōpei noīe appellāt: qñs dufinis copiosior ē. Municipiū & tyburtæ appellauerat: q; uis oleaginā nup inuenerit a solitudine oltau. Nouissima hæc uua rū ad hoc tps repta ē. Vinaciolā soli qdē noīauerūt sabini ac laurētī. Nā gauranas scio a falerno agro trāsatas uocari falernas celerrime ubiq; degeneratēs. Necnō tarētīnū genus aliq; fecere: præ dulci uua. Capnias & bucuniatēs & tarupia in thuris collibus nō apte demetunt q; gellauerit. Pharia gaudet pisæ. Mutina perusina nigro acio itra quadriēniū albescente uino. Mirū ubiq; cū sole circūagi uua: quæ ob id strepita uocat. Et in italia gallicā placere: trās alpes uerō picenā. Dixerit Virgilis taphias & mareotidas & lageas cōpluresq; externas: quæ nō repunt in italia: sed lit et nūc ſignes uua nō uino ambrosiaca duracina sine ullis uasis in uite seruabilis: tāta ē cōtra frigora æstus tēpestatesq; firmitas. Nec orthāpelos idiget arbore aut palis ipā se sustinet. Non itē dactylides digitali gracilitate. Colūbinæ aciofissimæ. Et magis purpureæ cognome bimāmiae: qñ nō racemos: sed uuas alias gerūt. Itē tripedanea: cui nomē a mēſura est. Itē scripula passo acio. Et rhetica in maritimis alpibus appellata dissimilis laudatē illi. Nāq; hæc breuis cōferta acino: degener uino: sed cute ofum tenuissima. Nucleo quē chiū uocat: uno ac macino. Acinū pgrādē unum alterūue habens. Est & nigra aminea: cui ſyriace nomen imponunt. Item hispana ignobilium probatissima. In pergulis uero serunſcariæ appellatæ e duracinis: albæ: nigraq;. Et bāſti rotidē coloribus. Ac nondum didā agia & rhodia & uncialis: ueluti a ponderē acini. Item pucina oīum nigerrima. Et coronario naturæ lusu ſtephanitis acinos foliis itercurātibus. Et quæ ſoreñes uocantur celeres prouentu: uendibiles aspectu: portatu faciles. Contra dānantur etiam

uſ arcelleū
uel marcā

uel crepe
danea

non libe
vianobq;
tui

nisa cinerea & rhabuscula: & afnifca. Minus tamē caudā uulpiū imitata alopecis. Alexandrima appellat uitis circa phalacram breuis: ramis cubitalibus: acino nigro: fabae magnitudine: nucleo molli: & minimo: obliquis racemis sdulcibus: folio paruo: & rotūdo sine diuifuris. Septimo ab hinc anno in narbonēsis. puincia aruo inuenta est uitis uno die deflorescere: ob id tutissima car bonica uocat: quā uic tota puincia cōserit.

Insignia culturae uineae. CA. IIII.

Atonum ille primus triumpho & cēsurā super cetera insignis magis tñ etiā claritate litterarū: praeceptis oīum regū expetendae datis generi romano. Inter priā uero agrū colēdi. Illius uero aui cōfessione optimus ac sine amulo agricola pauca attigit uitiū gñā: quā rudā ex iis ēt iam nobis abolitis toto separatim tractatu testatur sententiā. Cuius excellētia indicāda est: ut in omni genere noscamus q̄ fuerit celeberrima. Anno dc. urbis circa captas earthaginē ac corinthus cum supremum is diem obiit: & quātum postea cccxx. annis uita profecerit. Ergo de uitis uisq; ita prodidit. Qui locus uino optimus dicit esse: & ostentus solibus. Amineū minusculū & geminū: eugenium: heluinum: minusculū cōserito. Qui locus crassior aut nebulosior amineū maius: aut murgentinum: apicium: lucanum ferito. Ceterae uites misellae maxime in quem uis agrum conueniunt. In lora rectae conduntur. Quas suspendas duracinas amineas maiores: uel ad fabrum ferrarium pro passis hae recte feruāt. Nec sunt uetustiora de illa re latinā linguā praecepta: tam prope ab origine rerum sumus. Amineam proximē dictam: Varro scantianam uocat. In nostra aetate pauca exempla cōsumatae huius artis fuere. Verum eo minus omittēda: ut noscantur etiam praemia: quae in omni re maxime spectantur. Summam ergo adeptus est gloriam Acilius Steneleus e plebe libertina. lx. iugū: non amplius uineis excoltis in momentano agro: atq; aequē. cccc. nummis uenundatis. Magna fama & Vetulano Egilao pinde libertino fuit in cāpaniae rure linternino: maior: ēt fauore hominum quoniam ipsum Africani colebat exilium. Sed maxima eiusdem Stenelei opera Rhemium Palaeonem alias grammatica arte celebrem in hisce. xx. annis mercatum. dc. nummum in eodē momentano decimi lapidis ab urbe diuerticulo. Est autem usq; quāq; nobilitas meritis per omnia suburbana: ibi tamen maxima: quoniam & neglecta per indiligentiā praedia parauerat. Ac ne in pessimis quidem elegantioris soli hae aggressus excolere: non uirtute animi: sed uanitate. Quae primo notata mira in illo fuit. Pastinatas enim de integro uineas cura Steneleum agri colam imitatus ad uix credibile miraculum perduxit. Intra octauum annum. cccc. nummū emptori ad dicta pendente uindemia. Cucurritq; nō nemo ad spectandas uiaq; in iis uineis stroes litteris eius altioribus: contra id pigra ciuitate sibi patrocinate. Nouissime Anneo Seneca principatu traditionis ac potentia: quae postremo nimia fuit super ipsum. Minime utique mirari Anneum tanto praedii eius amore captum: ut non puderet inuiso alias & ostento futuro trade re palmā tam emptis quadruplicato uineis illis intra decimum fere curae annum: digna opera quae in cecubis fetinisq; proficeret: quando & postea saepenumero septenos culeos singula iugera: hoc est amphoras centenas quadragenas multū dedere. Ac ne quis uictam in hoc antiquitate arbitraretur. Idem Cato denos culeos redire ex iugeribus scripsit. Efficacibus exemplis non maria plus temerata conferre mercatori: non in rubrum litus indicumque merces petitas: q̄ sedulū roris laetam. Vino antiquissima claritas maroneo in thraciae maritima parte genito: ut auctor est Homerus. Neque enim fabulosa aut de origine uarie prodita cōsecramur. Præterq; Aristelū primum omnium in eadem gente mel miscuisse uino suauitate præcipua: ut rursus quae naturae spōte proueniētis. Maroneum uicēs tantū addito aquae miscendum Homerus pdidit. Durat etiā uis in eadem terra generi uigorque indomitus. Quippe cum mutianus ter consul ex iis: qui nuperrime prodidere: sextarios singulos octonis aquae misceri cōperit praefens in eo tractu. Esse ēt colore nigrum: odoratum: uetustate pinguescere. Et pramnio quod Homerus celebrauit: etiam nunc honos durat. Nascitur smyrnae regione iuxta delubrum matris deum. In reliquis generi claritas non fuit alicui. Anno fuit omnium generum bonitas. L. Opimio cōsule: cum. C. Gracchus Tri. ple. seditionibus agitatis interemptus: ea caeli temperies fulsit: quā cōsturā uocant solis opere: natali urbis. dcxxxiii. Duratq; adhuc uina ducentis fere annis iam in speciem redacta mellis asperi. Etenim haec natura uinis in uetustate est: ne portari per se queant sine puincia aqua usq; in amaritudinem carie indomita. Sed ceteris uinis cōmendandis minima aquae mixtura medicamenta sunt: quo fit ut eius temporis aestimatio in singulas amphoras centeni nūmi statuantur. Ex his tñ usura multiplicata semissibus: quae ciuilibus ac modica est. In. C. Caesaris Germanici filii principatu annis centum sexaginta singulis uncias uini constituisse nobili exēplo docuimus

uel uineis

uel altiores
uel uicini-
tate

uel si non
peruincan-
tur

re ferentes vitam Pomponii Secundi uatis: coenamque quā principi illi dedit. Tantū pecuniarum derincent uini apothecae. Nec alia res maius incrementum sentit. Ad uicesimum annum maius uis ab eo dispendium non perficiente precio. Rara quippe adhuc fuerunt: nec nūi in portatis: singulis testis milia nummum. Viennenses soli picata sua: quorum genera plura diximus: pluris permultasse: sed inter sese amore patrio creduntur. Idque uinum frigidius reliquis existimatur in frigido potu.

De natura uini.

CA. V.

Ino natura est exhaustio accedendi calore uiscera intus: Foris infuso refrigerandi. Nec alienum fuerit commemorare hoc in loco: quod Androides sapienter clarus ad alexandrum magnum scripsit: intemperantiam eius cohibens. Vinū potaturus rex: memento te bibere sanguinem terrae: Sicuti uenenum est homini cicuta: sic & uinum. Quibus praeceptis si ille obtemperauisset: profecto amicos in temulentia non interemisset. Proflus ut iure dici possint: neque uiribus corporis utilis aliud: neque aliud uoluptatibus perniciosius: si modus ab sit.

Vina generosa.

CA. VI.

Enera aut uini alia aliis gratiora esse quis dubitet? aut non ex eodem lacu aliud praestantius potu esse altero? aliud alteri germanitate praecedere siue testa siue fortuito euenit? Quāobrem de principatu se quisque iudicem statuatur. Liuius Augusta. Lxxii. annos uitae pucino uino rettulit acceptos non aquoso. Gignitur in sinu adriatici maris: non procul a timauo fonte: faxeo colle: maritimo afflatu paucas coequēte amphoras. Nec aliud aptius medicamentis iudicator. Hoc esse crediderim quod graeci celebrantes miris laudibus pictanum appellauerunt ex adriatico sinu. Diuus Augustus fetinum praetulit cūctis: & fere secuti priores populi confessa experimenta non temere cruditatibus noxiis. Ab eo salua nascitur supra forum Apii. Antea cecubo erat generositas celeberrima in palustribus populeis: sinu amiclano quod iam interdicti: & incuria coloni locis angustia. Magis tamen fossa Neronis: quā a baiano lacu ostiam usque nauigabilem inchoauerat. Secunda nobilitas falernum agro erat. Ex eo maximè faustiano cura culturaque id collegerat. Exoleuit hoc quoque nimietate copiae potius quam bonitati studentium. Falernus ager a ponte campano leua petentibus urbanam coloniam syllanā nuper capuae contributam incipit. Faustianus autem circiter quattuor millia a uico prope cediasque uicus a sinuē fax milibus abest. Nec ulli in uino maior auctoritas. Solo uinorū flamma accenditur. Tria eius genera. Austerum: dulce: tenue. Quidam ita distinguunt. Summis colibus gauranum gigni: mediis faustianum: imis falernum. Non omitendum autem nulli eorum quae celebrentur: iucundum saporem uuae esse. Ad tertiam palmam uariae uenere. Albanae urbi uicinā praedulcesiae rarae in austero. Item surrentina in uineis tantum nascentia conualescit: bus maxime probata: propter tenuitatem salubritatemque. Tiberius Caesar dicebat cōfessisse me dicos: ut nobilitatem surrentino darent: alioquin esse generosum acetum. C. Caesar: qui successit illi nobilem uappam. Certant massica: & quae ex monte gaurano puteolos palamque prospiciant. Nam falernum contermina statana ad principatus uenere non dubie: palamque fecere. Sua quibusque terris tempora esse secundum quod rerum proventus occasusque iuncti. Iis praeponi solebant calena: & quae in uineis arbutusque nascuntur fundana. Ex alia uicina urbis uelutrima priuerna itaq. Nam quod signae nascitur austeritate nimia continendae utile alio: inter medicamenta numeratur. Quartum curriculum publicis epulis optinuere a Diuo Iulio (is enim primus auctoritatem istis tribuit: ut epistolis eius apparet) mamertina circa messanā in sicilia genita: Ex iis potulana ab auctore dicta: in loco proxima italicae laudantur praecipue. Est in eadem sicilia & taurominitanis honos lagenis pro mamertino plerumque subditis. Ex reliquis autem a supero mari praetutaria: atque anconae nascentia: & quae a palma una forte enata palmesia appellantur. In mediterraneo uero celenatā macedoniana. In ueronensi item rhetica falernis tantū posthabita a Virgilio. Mox optima ab intimo sinu maris hadriana. Ab infero autem latiniensis: graecana: stoniensis. Etruriae palmam luna habet: Liguriae genua. Inter pyreneum alpesque massilia: gemino sapore: quando & condiendis aliis pinguis gignit: quod uocat succosum. Ceretano inter gallias cōfessit auctoritas. De reliquis in narbonensi genitis asseuerare non est: quoniam officina eius rei insecte retingentes fumo: utinamque non & herbis ac medicamentis noxiis. Quippe et aloen mercantur quo sapore colorēque adulterant. Verū & longinquiora italicae ab aonio mari nō carent gloria: tarentina: & seruitiana: & cosentinae genitae: & tēpse: ac babiae lucanaeque antecedentibus thurinis. Oium uero eorū maxime illustrata messalle potu: & salute lagarina nō paulo gramento nascentia. Capua nup excitaui nouis nobis auctoritatem: siue cura siue casu: ad quā neapolitane trebel-

uel ita & ci-
cutae uinū

uel simile

uel uicino

uel agri-

uel trebel-
lanis

uel Iustitana

licis iuxta caput caulinis: & in suo agro trebulanis: alioqui semper inter plebeia & trifollinis glo-
riata. Nā pompeianis summū decē annorū incrementū est nihil senecta conferente. Dolorē etiā
capitum in sextam horam diei sequētis in festa deprehendunt. Quibus exēplis (nisi fallor) mani-
festū est patriā terrarū referre: non uiam. Et superuacūū genēz cōsolationem in nume: cūra
dem uitis aliud altis locis pollulet. Hispaniāz. Ialetana copia nobilitant. Elegancia uero tartaco
nēssa: atq; lauronēsia: & balaerica ex insulis conferuntur italiā primis. Nec ignoro multa prae-
missa plerorq; existimatur: quando suū cuiq; placet: & quocūque eatur: fabula eadem repe-
riatur. Dicit Augusti iudiciorum ac palati peritissimum & libertis censuram uini in epulas eius fi-
cientem dixisse hospiti de indigena uino: nouum quidem sibi gustum esse eum atque non ex no-
bilibus: sed Cæsarem non aliud potaturum. Nec negauerim & alia digna esse fama. Sed de qui-
bus consensus aut iudicauerunt haec sunt.

Vina transmarina.

CA. VII.

Vnc simili modo transmarina dicemus. In summa gloria post Homerica illa: de qui-
bus supradiximus fuisse thaliū: chiumq;. Ex his quod arsum uocant. his addit
lesbium Erasistrati maximū medicū auctoritas circiter. ccccl. annō urbis romae. Nunc
gratia ante omnia est clazomenio: postq; parcius mari condunt. Lesbium sponte na-
tura suā mare sapit. Nec timolio per se gratia ut uino: sed cuius dulci admixto reliquorū duri-
cia suauitatem accipiat simul & aetatem: quoniam uetustiora protinus uidētur. Ab his dignatio
est sycionio: cyprio: telmeco: tripolitico: berrito: tyrio: sebennitico. In aegypto hoc nascitur tri-
bus generibus uuarum: sibi nobiliss thasio & alopece. Post haec auctoritas hippodamantio: my-
sico: canthariz: protropo: cnidico: catace: caumnitae: petritae: mycōio. Nam meliorē capitis do-
lores facere compertum est: Nec ephesium salubre esse: quoniam mari & defruto condit. Apa-
menū multo praecipue conuenire dicitur: sicut praetutium in italia. Est enim & haec proprie-
tas generum: ut dulcia utique inter se non congruant. Exoleuit & protagis: quod italicis protu-
mum fecerant Asclepiadis schola. Apollodorus medicus in uolumine quo fuisse Prolemæo regi
quæ uina biberet: italicis etiam tum ignotis laudauit in ponto nascentem: mōx oroeiticena
thenileuca diū: ambraciore: & quod cunctis praetulit praeparitum. Sed minoris famae esse di-
xit: quoniam sex annos non placeret.

De uino quod uocatur bixion: genera. vii.

CA. VIII.

Athenus bonitas uini nationibus debetur. Apud græcos iure clarissimum nomen ac-
cepit: quod appellauerunt Bixion ad plurimos ualitudinum usus excogitatum: ut do-
cehimus in parte medicinz. Fit autem hoc modo. Vix paulum ante maturatē de-
ceptra sicant acri sole ter die uersatæ per triduum: q̄to exprimunt: dein cō sole inueterant.
Cui marinā aquā largiorē miscunt: a serui furto origie orta sic mēsuram explentis. Idq; transla-
tu in album mustum leucochin appellatur. In aliis autem gētibus simili modo factū tethalaso-
mēnon uocant. Thalasitēn autē uasis musti delectis in mari: Quo genere præcox fit & uerusti-
us. Necnon apud nos quoq; cōm uinum ex italico faciendū rationem Caro demonstrauit. Super
cætera in sole q̄driennio maturandū sapiens. Rhodiū coo simile est. Phorineū falsius coo. Om-
nia transmarina septem in sex annis ad uetustatem mediam peruenire existimantur.

De dulcium generibus. xiii.

CA. IX.

Inū oē dulce minus odoratū: quo tenuius eo odoratius. Colores uinis q̄tuor. Albus:
fuluus: sanguineus: niger. P̄sychiū & melāpsychiū passi ḡna sūt suū sapore nō uini refe-
rētia: Cislubilles uero multi in galatia nascēs & balinciū in sicilia. Nā sicut q̄d alii he-
psema: nri sapā appellāt: gēnii nī naturæ opus ē multo usq; ad tertiā p̄tē mēsuræ decocto. Quod
ubi factū ad dimidiā est: destructū uocamus. Oīa in adulteriū mellis excogitata. Sed priora uia
terræ cōstat. Passū a cætico ciliciū probat & africanū: & in italia p̄uincisq; finitimis. Fieri cētū
est ex uua quam græci sticām uocāt: nos apianā. Itē scirpula diutius in uite sole uuis adultis aut
seruete oleo. Quidā ē q̄tūq; dulci dū p̄cocta alba faciunt siccantes sole: donec paulo amplius di-
midii pondus superfit. Tulasq; leniter uas exprimūt. Deinde q̄tū exp̄sere addiciunt uinacis
aq; puteanz: ut & secundariū passū faciant. Diligētiore eodē modo siccatis acinos eximunt: ac
sine samentis in defacto uino excellenti donec intumescāt: exprimūt. Et hoc genus aī cætera
laudant. Ac simili mō aqua addita secundariū faciūt. Medium inter dulcia uinum est quod græ-
ci aigleuces uocāt: hoc ē semper mustum. Id euenit cura: q̄m seruere prohibetur. Sic enim appel-
lant multi in uina transum. Ergo mergunt & lacu protinus in aq; cados: donec bruma transeat
& cōsuetudo fiat algēdi. Est etiā aliud genus eius p̄ se: quod uocat dulce narbonensis protum

tia: & in ea maxime uocontia. Asseruaf eius grātia uua diutius in uite: pediculo in torto. Ab alijs ipse palme: incidit in medolla. Ab alijs uua torref in regulis: oia ex heluennaca uite. Iis addicūtur aliqui qd uocant diachyton: uuis in sole siccitatis loco cluso p dies se pti min cranibus toridē pedibus a terra alte: noctibus a rore defensis: octa uo die calcatis. Ita fieri optimi odoris saporisq. Dulci et gñe est & meliore. Distat a mulso quod sit e musto: cū quinq; congis austeri musti cōgio mellis & salis catho suffusfactis austge. Sed inter hæc gñia potuū ponere debeo & ptopum: ita appellatur a quibusdā mustum sponte defluēs anteq; calcantur uua. Hoc protinus diffusum lagenis suis deferuere passi. Postea in sole. xl. diebus torret astatris secutā ipso canis ortu.

De deuteris & secundariis uini genera tria.

CA. X.

Non possunt iure dici uina: q; grāci deuterias appellant: Cato & nos loram: maceratis aqua uinacris. Sed tñ inter uina opara numerāf. Tria eoz gñia. Decima parte aquæ addita q; musti expressa sit: & ita nocte & die madefactus uinacris: rursumq; plio subiectis. Altege qd hoc modo grāci factitauerit: tertia pte eius qd expressum sit addita aquæ: expressos decocto ad tertias ptes. Tertiū ē facibo uini expsum: qd facatū Cato appellat. Nulli ex iis plus q; anno usus.

Quæ nuper in italia generosa uina esse ceperunt.

CA. XI.

Erum inter hæc, subit mentem cum sint genera nobilia quæ pprie uini intelligi possint. lxxx. fere in toto orbe duas partes ex hoc numero italia esse. Longe p̄terea ante cunctas terras: & hinc deinde altius cura serpit non a primordio hanc gñam fuisse.

De uini obseruatione Romulo rege posita.

CA. XII.

Vetoritate post sexcentiesimum forte urbis annum coepisse. Romulum lacte nō ui no libas: incendio sunt sacra ab eo instituta: q; hodie custodiunt morem. Numæ regis post humilia lex est. Vino rogum ne respergit. Quod sanxisse illum propter inopiam rei nemo dubitet. Eadē lege ex imputata uite libari uina diis nefas statuit: rationē excogitata ut putare cogerēt alii aratores & pigri circa arbusculi picula. M. Varro auditor est Mentium etruiae regem auxilium rutulis contra latinos tulisse uini mercede: quod tum in latino agro fuisse.

Qui uini usus antiquis: & de uinis antiquoge.

CA. XIII.

Non licebat id feceminis romæ bibere. Inuenimus inter exempla Egnatii Meteorini uxore q; unum bibisset e dolio: interfecta fuisse a marito: eumq; cadisā Romulo abolutum. Fabius picior in annalibus suis scripsit. Matronāq; loculos in gbus erat clauis uinariz celæ resignauisset: a suis inedia mori coactā. Cato ideo p̄pinquos feceminis osculū dare ut sciret an temerū oleret. Hoc tū nomē uino erat: unde & remulētia appellata. Cn. Domitius iudex p̄nunciavit mulierē uideri plus uini bibisse: q; ualitudinis cā uiro iscienter ac dote multatūq; Diuq; eius rei magna parsimonia fuit. L. papyrius iperato a duersus sannites dā micaturus uotū fecisset uicisset: loui pocillū uini. Demiq; iter dona sextarios lactis datos inuenimōs nūq; uini. Idē Cato cū i hispania nauigaret: unde cū triūpho rediit. Nō aliud inq; uinū bibi q; remiges: i tñ dissimilis istis q; etiā cōuuiis alia q; sibimetipsi ministrat aut pcedere mensa subiciunt. Laudatissima apud p̄sicos uina erant miro odore condita: ut appareat i Plauti fabula: q; persā infribitur: q; in ea & calamum addi iubet. Ideo quidam aromaticis delectatos maxime credunt. Sed Fabius:

Dosemnu his uersibus decreuit.

Mittebat uinum pulchum murrinam.

Panem & polent. in uinum murrinam.

Sce uolam quos & Lælium & Atteum Capitonē in eadem snia fuisse uideo: qm i pseudalo sit.

Quod si opus est ut dulce promant idem & quid habeant roga.

Murrinam: passum: defrutum: mella.

Quibus apparer non inter uina modo murrinam: sed inter dulcia quoq; noiatum.

De apothecis & de uino opimiano.

CA. XIII.

Apothecas fuisse: & diffundi solita uina: anno. dcxxxiii. urbis apparet indubitato optimi uini argumento: iam intelligente suum bonum italia. Nondum tamen ista genera in claritate erant. Itaq; omnia tunc genita unū habent consulis nomē. Sic quoq; duo trasmarina fuerunt in auctoritate ad attauos usq; nostros etiam salerno iā repositi: sicut apparet ex illo comico uersu Anaxipolis thasii.

*Dona libatim
in pte uini*

*Romulo inuenit
torrefactam
uina
Mentium etruiae
regem auxilium
rutulis contra latinos
tulisse uini mercede*

uel Mece
nii

uel my
zæ

Quinq; thaffi uini inde depromam falerni bina.

P. Licinius crassus & L. Cæsar cæsores: anno urbis conditæ. dc. lxx. edixerūt ne quis uinum gra- cum amineumq; octonis æris singula quadratalia uenderet. Hæc. n. edicti uerba sunt. Tanta ue- ro uino græco gratia erat: ut singulæ porciones in uno cõuictu darētur. Quibus uinis auctoritas fuerit sua in mēsa. M. Varro his uerbis tradit. L. Lucullus puer apud patrem nūq̃ lautū cõuictū uidit: in quo plus semel græci uinum daretur. Ipse q̃ rediit ex asia milia cadogæ: diuisit amplius centum. C. Censius: quem prætorem uidimus: chium uinum in domum suam illatum dicebat tum primum: cum sibi cardiaco medicus dedisset. Hortēsius super. x. cados hæredi reliquit. Ha- denus Varro.

De liberalitate Cæsaris in uino.

CA. XV.

 Vidit & cæsar dictator triumphī sui cœna uini falerni amphoras cētum: chii cadogæ centum in conuiuia distribuit. Idem hispaniensī triumpho chium & salernum dedit. Epulo uero in tertio consulatu suo salernum: chium: lesbium: mamertinum: quo pri- mum tpe quattuor genera uini apposita constat. Postea ergo alia oīa in nobilitatē ue- nerunt citatē septingentesimum urbis annum.

De uinis factitis.

CA. XVI.

 Tag; non miror innumerabilia pene genera factitiū reperta multis ante sæculis: quæ nunc dicemus omnia ad medicinæ usum pertinentia. Omphacium quomodo feret propter unguenta diximus priore libro. Fit & labrusca: hoc est uite siluestri: quod uo- carur oenanthinū. Flores eius libris duabus in musti cado macerati post. xxx. dies mu- tatur. Præter hoc radix labruscæ & acini coria perficiunt. li paulo postq̃ defloruer: singulare re- medium habent ad refrigerādum in morbis corporum ardores gelli dissima (ut ferunt) natura. Pars eorum æstu moritur: priusq̃ reliqui qui solsticiales dicuntur. Vniuersi nunq̃ maturescunt. Et si prius q̃ tota uas maturecat: incocta detur cibo gallinaceo generi: factitiū gignit uvas ap- petendi. Factitiū primum fit ex ipso uino: quod uocant adynamon hoc modo. Albi musti sextarii. xx. aquæ dimidii: feruet donec exquoquatur aquæ mensura. Alii marinæ sextarios. x. tantūdem pluuiæ in sole. xl. diebus torrent. Dant agris: quibus uini noxam timent. Proximum fit & milii semine maturo cum ipā stipula libram & quadrantem in congios duos musti mace- rant. Et post septimum mensem transiit. Ex loto arbore: frutice: herba dictū est: uti quæq; fie- rent. Fit & pomis quæ dicemus: interpretationibus nō nisi necessariis additis. Proximumq; ei & palmis: quo parthi & indi utuntur: & oriens totus. Maturarum quas uocant & chydæas mo- dio in aquæ congiis tribus macerato expressioq; sic fit & sycites & fico: quem alii palmiprunum: alii trocin uocant. Aut si dulce esse non libeat: pro aqua tantūdem uinaceorū adiciunt. Ex cy- pria fico & acetum fit præcellens: atq; alexandrino quoq; melius. Vinum fit & ex siliqua syriaca: & e pyris: malorumq; omnibus generibus. Sed e punicis quod rhoiton uocāt. Et e cornis: mespi- lis: sorbis: moris sicis: nuculeis pineis. Hi musto madidi exprimūtur. Superiora per se mita. Myr- titen Cato quemadmodum fecerit hoc paulo post indicabimus. Græci uero & alio modo: Ra- mis teneris cura suis foliis in albo musto decoctis tussis libra in tribus musti congiis deferuere faciunt: donec duo superflint. Quod ita siluestris myrti bacis factum est: myrtidanum uocant. Hoc manus tingunt. Ex iis quæ in hortis gignūtur fit uinum e radice asparago: cunila: origano: apii semine: ambrotono: mentastro: ruta: nepeta: serpillio: marrubio. Manipulos binos tunc- dunt in cadum musti: & spæ sextarium: & aquæ marinæ heminam. E napsi fit. xl. denariorum pondere in sextarios binos musti addito. Itē & scylla radice. Inter flores & rosæ foliis tussis in lin- teolog; in mustum colatis cum pondusculo ut fadat. xl. pondere denariorum: in sextarios uice- nos multinec ante tres menses uasē aperto. Item e nardo gallico: & aliud & siluestri. Aromaten quoq; inuenio factitatum non tm unguentorū compositione. Priō ex myrrha (ut diximus) mox e nardo celtico: calamo: aspalatho: offis i mustū: aut dulce uinū defecis. Alii de calamo: croco- sto: nardo: syriaco: amomo: casia: cinamomo: croco: palma: assaro: silr & offa. Apud alios nardi: & malobathi selibris in musti cōgios duos additis. Qualia nūc quoq; sunt pipere & melle addi- to: q̃ alii cōditat: alii piperata appellāt. Inueni & nestarites ex herba: q̃ alii Helenion: alii medici: alii symphyton: alii idē & horestion: alii nestaream uocant: radice ponderis. xl. denariorū in sextarios sex musti addita. Similiter i linteo. Ex cæteris herbis collatis fit absinthites in. xl. sex- tariis musti absinthii pōici libra decocta ad tertias pres: uel scopis absinthii i uinū additis. Silr hy- sopites & cilicio hylopo uncis tribus in duos congios musti coniectis: aut tussis in uinum. Fiant

uel macera-
tis

uel catorci
ten

utraq; & alio modo circa radices uitium lato. Sic & helleboriten fieri ex ueratro nigro Cato docet. Sic fit & scamonites. Mira uitium natura saporem alienū in se trahēdi: qualem & salicū redolent patauinogē in palustribus uindemia. Sic & hellebogē scrib in thasor: aut cucumis silue steriat: aut scamonea: quod uinum ectrōmatiū uocant: quoniam abortus facit. Fit & ex herbis: quarum natura suo loco diceſ. E stæchade & radice gētianæ: & tragorigano: & dictamo: assaror: dauco: eleliphaco: panace: acoro: Conizathymo: mandragora iunco. Vocantur & scymni: & ithacmelini: & lectisphagiten: quorum iam oblitterata ratio ē. Ex fructu uero generi cædri utriusq; cupressi: laurus: iuniperi: pinis: pyri: terebinthi: calami: lentisci. Baccas aut lignum recens in musto decoquit. Item chamæleæ & chamæpichios & chamædryos lignum. Eodem modo & ex floribus in congiū multū decem denariorum pondere addito.

De hydromelle & oxymelle.

CA. XVII.

Uinum ex aqua ac melle tantum. Quinquennio ad hoc seruari cælestem iubent alii, qui prudentiores. Alii statim ad tertias partes decoquūt: & tertiam mellis ueteris addiunt. Deinde. xl. diebus canis ortu in sole habent. Alii diffusa ita decimo die obturant. Hoc uocatur hydromel: & uetustate saporem uini assequit: nusq; laudatius q̄ in phrygia. Quin & acetum melle temperatur: adeo nihil imptatum in uita fuit. Oxymel hoc uocant: mellis decem libris: aceti ueteris heminis quinq;: salis marini libra: aquæ pluuiæ sexa riis quinq;: suffuserat: dies: mox elutriat: atq; ita inueterat. Omnia ab Themisone sum mo auctore dānata. Et hercule coactis eorum usus uideri potest: nisi siquis naturæ opus credit aromatizet: & ex unguentis uina cōposita: aut ut biberent genuisse eam fructes. Ista sunt cogni tu iucunda solertia humani animi omnia exquirente. Nihil quidem ex his anno durare: præterq; quæ uetustate ipsa fieri diximus. Et plura ne tricenis quidem diebus non erit dubium.

Prodigiola genera uini.

CA. XVIII.

Vnt & in uino prodigia. Dicitur in archadia fieri quod fecunditate feminis importet: uiris rabiem. Ac in achæia maxime circa caryniam abigi partum uino: atq; etiā si uiam edant grauidæ: cum differentia in gustatu nō sit: Troezenium uinum qui bē bunt negāt ut generare. Thasios duo genera uini diuersa facere prodit. Vnum quomō somnus concilietur: alterum uero quomō fugetur. Apud eosdem uitis theriace uocatur: cuius & ut num & uua contra serpentium ictus medetur. Libaneos thuris odore: ex qua diis proliab. E di perso aspidēs dānata a feris. Ferūt eā nec ab alite ulla attingi. Thasiā uuā ægyptus uocat: apud se p̄dulcē: q̄ soluit aluū. Est cōtra in lycia quæ solutā firmat. Aegyptus & ebolinā hēt abortiuos facientē. Vina in apothecis canis ortu mutantur: quædā posteaq; resitunt sibi. Sic & maris nauigio: cuius factatus iis quæ durauerint: tantū uetustatis adiciere sentitur quantum habuerint.

Quibus uinis ad sacra uti fas: nō sit: & quibus generibus multa condiantur. CA. XIX.

T qm religioe uita cōstat: plibare diis nefasū hētur uino p̄terimpūtatē uitis: solum ne tactæ: quāq; iuxta hois mors laqo pepēderit: aut uulneratis pedibus calcata: & qd circūcis uinaceis p̄fluxerit: aut supne deciduo imūdiore lapsu aliquo polluta. Item græca: qm aqua habeat. Vitis ipsa quog; mādīr decoctis caulibus sumis: & cōdiunt i acetō ac muria. Vege & de apparu uini dixisse cōueniat: cū greci priuati ea p̄cepta tradiderint: artēci fecerit: sicut Euphron & Aristomachus & Conlades & hieciſis. Africa gyplo mitigat aspita: tē: necnō aliqbus sui partibus calce. Græcia argilla aut marmore: aut sale: aut mari lenitate exci tat. Itate i pre aliq; rabulana pice ac resina cōditæ multa uulgare ē ei: p̄uinitiq; finitimis. Annis prioris uina nōnuq; facie acetore cōdiunt. Necnō & ex ipso multo sunt medicamina. Decoquitur in dulcescat portione uiriū. Nec durare ultra annuū spātiū tale p̄ditur. Aliqbus in locis decoquunt ad lapas multa: in suisq; iis ferocia frangūt. Et in hoc tū genere & in omni alio submissant uasa ipsa cōdimentis picis. Cuius faciendæ rō p̄ximo diceſ uolumine.

De picis generibus: & resinis: & mustis cōdiēdis: & de aceto & face. CA. XX.

Rborum succo mannantū picē resinamq; alia ortæ in orientaliaz in europa ferunt. Quæ inter est asia utriusq; quasdam habet. In oriente optimam tenuissimamq; te rebinthi fundunt. Deinde lentisci: quam & mastice uocant. Postea cupressi acerrimā sapore. Ligdā oēs & tū resinā. Crassiorē uero & ad pices faciēdas cædrus. Arabica re sina alba: æacri odof difficilis cōq̄nti. Iudaica callosior: & terebinthi quog; odorator. Syriaca attri ti mellis silitudine habet. Cypria antecedit oēs: Est æ melle colore carnosā. Colophonia p̄ter cæteras silyriā: tereā alba silyriā: grauior odof. Et ob id nō utunt ea unguētariū. In asia q̄ fit e pice

admodum candida: spargas uocatur. Resina omnis dissoluitur oleo. Quidam & creta figulina hoc fieri arbitrantur. Pudetq; cōfiteri: maximū iam honorem eius esse in euellendis a uiroz corporibus pilis. Ratio aut cōdiendi musta in primo feruore qui nouē diebus cū plurimū purgatur: persū piscis: ut odor uino contingat: & saporis quā dā acumina. Vehementius id fieri arbitrantur crudo flore resinaz: excitariq; lenitate. E diuerso crapulā cōpesci: & feritatem iniam: frīgīg; uirus. Aut ubi pigra lenitas torpeat: uirus addi. Liguriæ maxime circūpadanīg; multis utilitas discernit hoc mō pugnacibus multis crapulaz plus indigē: lenibus parcius. Sūt q; & ex utroq; condiri uelint. Necnon alia quaz multiplici natura. Vitiūq; musto quibuscūq; in locis itezq; sponte feruere: qua calamitate cū deferbuit depit sapor: nappazq; accipit nomē. Probrosū ēt hōiū cū degenerauit aiūs. Aceti enim negciā inest uirtus magnos ad usus: & sine q; uita mitior degi non possit. Cætero uinorū medicaminis tāta cura est: ut cinere apud quosdā ceu gypso alibi quibus diximus modis instaurant. Sed cinerē e uitis fermentis aut quercu pferunt. Quin & marini aquā eiusdē rei gratia ex alto peti iubent: seruariq; ab egnocitio uerno: aut certe nocte solstitio & aquilone stante hauriri: uel circa uin demia si hauriat decoqui. Pix in italia ad uasa uino cōdēdo maxime probat brutia. Fit e picea resina. In hispania aut e piceastris minie laudata. Est. n. resina haza amara & arida & graui odore. Differentiā rōemq; facienti proximo uolumine demonstrabimus inter arbores feras. Vitiā pter supradicta accor: aut sumidū uirus: aut picis adustio. Experi mētū uero si fragmenta subleuant: ac sub dente lentescat acore iucido. Asia picē idicā maxime pbat: græcia piericā. Virgilius naritā. Diligentiores admiscēt nigrā masticem: quaz in pōto bituminis similis gignit: & iris radicē oleūq; Nā catrā accipietibus uasis cōpertū ē uina acescere. Sed transferre in ea uasa in qbus acetū fuerit: ut uiliū q; in ea in qbus dulciaut mustum. Cato iubet uina concinnari: hoc enim utitur uerbo: cineres leuixi cū defructo cocti parte quadragesima pu legii uel salis selsquilia. Interim & tulo marmore. Facit & sulphuris mentionē. R esinaz uero in nouissimis. Sup oia addi maturescēte iam uino iubet mustū: quod ille tortinū appellat. Nos in telligimus nouissime expressū. Et adici multis tigēdi gratia coloris: ut pigmētū aliqd uini. Atq; ita piguius fieri. Tot ueneficiis placere cogit. Et miramur noxia eē in uitū inclinatīs expimētū est laminaz plūbeaz mutatus in eo colos. Propriū aut iter reliquos liquores uino mucefescere: aut in acetū uern. Extatq; medicinz uolumina. Et hæc uini siccata recipit ignes: ac sine alimēto p se flagrat. Cinis eiūs nitri naturā habet: easdemq; habet uires. Hoc amplius quo pinguius sentitur.

De cellis uinariis.

CA. XXII.

Magna & collectio iā uino differētia in cella. Circa alpes ligneis uasis cōdunt: circūfiliq; cigitur: atq; ēt hyeme gelida ignibus rigore arcēt. Mizē dicit: Sed aliquid uisū: ruptis uasis steterē glatiatae moles. p dūgii mō: quoniā uini natura nō gelascit: alias ad frigus stu pēs tātū. Mitiores plagæ doliis cōdūt: infodiūq; terræ tota: aut ad portionē situs. Itē celū pbat. Alii uero ipsoitis testis arcēt. Tradūturq; ad hæc pcepta. Latius cellæ uinariæ aut certe fenestras obuerti in aglonē oportere: uel usq; in exortū ægnoctiale. Sterglinia & arborz radi ces pcul abesse: oiaq; odoris eulrādi: facillimo in uina trāstū. Ficos utiq; & caprificos. Doliis itē interualla dari: ne inter sese uitia serpāt: cōtagiōe uini semp occisima. Quin & figuras referre. Vē trofa ac patula minus utilia. Picari oportere prius a cāis ortu: postea pfūdī maria aq aut salā: ac leui cinere farmenti ea aspergi: uel argilla aspera myrrha suffiri: ipsaq; sæpius fassas. Imbecilla uina demissis in terrā doliis seruāda. Valida expositis: Nunq ī plēnda. Et quo supit: passio aut defruto perungēdū: admixto croco: pice ueteri: cū sapa. Sic coopcula doliog; medicāda addita m stice ac pice. Bruma aperiri uerant: nisi sereno die. Vetat austro flante: luna tē plena. Flos uini cū didus pbat: rubēs triste signū est: si nō iis uini colos sit. Itē uasis in calecentibus: opculisue sandantibus. Quod celeriter florere coeperit: odorēq; trahere: nō fore diutinū. Ipsa quoq; defruta ac sapa cum sit celum sine luna: hoc est in syderis eius coitu neq; alio die eoq iubent. Præterea plūbeis uasis: nī areis: nuciō iuglādib; additis. Eas. n. fumū excipe. Cāpiæ nobilissima exposita sub diuio in cadiū uerberari sole luna imbre ac uentis aptissimum uidetur.

De uiranda ebrietate.

CA. XXIII.

A Csi quis diligentius reputet: in nulla partē operosior uita est: ceu nō saluberrimā ad potum aqua: liquorem natura dederit: quo cætera oia animalia utuntur. At nos tulum bibere & iumenta cogimus: tantog; opere: tanto labore: & impendio cōstat: qd hominis mentem mutet: ac furorem gignat: milibus scelerum huic deditis tanta qd cedere: ut magna pars non aliud uitaz præmium intelligat. Qui imo ut plus capiamus: sacro fū

guntur vires. Et alia irritamenta excogitantur. Ac bibendi causa etiam venena cōficiuntur. Aliis cicuta p̄sumētibz: ut bibere mors cogat. Aliis pumicis farina: & quæ referendo putet docere. Cautissimos ex iis balineis quoque coqui videmus: exanimēsq; efferrī. Iam vero alios leūdū expectare nō posse: imo vero nec tunicam. Nudosq; ibi pinus & anhelos ingētia vasa corripere: velut ad ostentationē uirū: ac plene infundere ut statim euomant: utrosq; hauriāt. Idque iterū tertioq; tanq̄ ad p̄denda uina genitū: illa non possint: nisi p̄ hūanū corpus. Ad hæc p̄tinent peregrinæ exercitationes: & uoluntatio in coeno: ac pectorosa ceruicis repandæ ostentatio. Per oīa hæc prædicat licitū. Iam uero q̄ uasa adulteris celata: tanq̄ per se page doceat libidines temulētia. Ita uina ex libidinis hauriunt: atque et̄ p̄mō iuuat ebrietas. Et si diu placet: emittat alius ut uel q̄tū biberit et̄nā edat: & precii uolentiz lege accipit. Alius q̄rū alea q̄sitet: tūc bibat. Tūc auidi matronæ oculi licent. Tūc graui p̄dunt marito. Tunc alii secreta p̄ferūt. Alii testamenta sua nuncupant. Alii mortifera loquunt: redituraque per iugulū uoces nō cōtinēt: q̄ multis ite: rēptis. Vulgoque ueritas iam attributa uino est. Interea ut optime cadat: solum orientē non uident: ac minus diu uiuunt. Hinc pallor: & gēnæ pendulæ: oculorum ulcera tremulæ: manus: effundentes plena uasa: & quæ sit poena prælens: furiales somni: & iniquis nocturna. Premūque summum ebrietatis libido portento: ac iucundum nefas. Postera die ex ore halitus fetidus: ac fere rerum omnium obliuio: morsque memoria. Rapere se ita uitam prædicat: cum priorē diem quotidie perdant: illi uero & uenientem. Tiberio Claudio principe ante hos. x. annos institutum ut ieiuni biberent: potusque uini antecederent cibos: externis & hoc artibus: ac medicorum placitis nouitate aliqua sese commendantium. Gloriam hæc uirtute parthi quarūt. Famam apud grecos Alcibiades meruit. Apud nos cognomen etiam nouellus. Tricongius Mediolanensis: pro consulatu uique et prætura honoribus gestis: tribus congis: unde & cognomen illi fuit: epotis. uno impetu: spectāte miraculi gratia Tiberio principe insēctā iam seueros: atque etiam alias sæuo. Sed ipsa iuuenta ad merum prior fuerat. Eademque commendatione credidere. L. Pisonem urbis Romæ curatorem ab eo delectum: q̄ biduo duabusque noctibus p̄ potationem continuasset apud ipsum iam principem. Nec alio magis Drusus. Cæsar regenerasse patrem Tiberium ferebatur. Tricongii rara gloria: quando & hæc ars suis legibus constat: non la bassē sermone: nec leuatum uomitione: nō alia corporis parte. Dum biberet matutinis obissē uigillas: plurimum haurisse uno potu. Plurimum præterea aliis moribus ad didisse: optima fides non resparsisse in hauriendo: neque expuisse: nihilque ad elidendum in paucitatis summum ex uino reliquisse: diligenti soto legum contra bibēdi fallacias. Tergilla cunctem. M. F. binos cōgios simul haurire solitum ipsi obicit. M. q̄. Agrippæ a marcido ac temulento siphum impactū. Etenim hæc sunt ebrietatis opera. Sed nimirum hanc gloriam auferre Cicero uoluit interfectio: ri patris sui. M. Antonio. Is enim ante eum auidissime apprehenderat hanc palmam: edito etiam uolumine de sua ebrietate: quo patrocinari sibi ausus approbavit plane (ut equidē arbitrator) quāta pertumukunt mala terrarum orbi intulisset: exiguō tempore ante prælium actiacum illud uolumen euomit. Quo facile intelligatur ebrius iam sanguine ciuium: & tanto magis eum firiens. Nanque & hæc necessitas uitium comitatur: ut bibendi consuetudo augeat auiditatem. Scitumq; est sytharum legari: quanto plus biberint: tanto magis sitire parthos. Est & occidētis populis sua ebrietas: fruge madi da. Pluribusque modis per gallias hispaniaque: nominibus aliis: sed ratione eadem. Hispani iam & uetustatem ferre ea genera docuerunt. Aegyptus quoque et fruge sibi potus similes excogitauit. Nullaque in parte mundi cessat ebrietas. Meros quippe hauriūt tales succos: nec diuulendo ut uina mingant. At hercule illic tellus freges parere uidebatur. Hæu mira uitiorum solertia iuuentum est: quæ modum aqua quoque liebriaret. Duo sunt liquores corporibus humanis gratissimi: intus uini: foris olei: arborum et genere ambo præcipui. Sed olei necessarius. Nec fegnerit uita in eo elaborauit. Quanto tamen in potu ingeniosior apparebat ad bibendum generibus centum nonagintaquinque. Si species uero altimeter: pene duplici nume ro excogitatis: tantoque paucioribus olei. De quo in sequenti uolumine dicemus.

ultrepandæ

*Quæ hauriunt
libidines*

*Quæ hauriunt
libidines*

*Quæ hauriunt
libidines*

*Quæ hauriunt
libidines*

*Quæ hauriunt
libidines*

OLEAM THEOPHRASTVS CELEBERRIMVS E GRAE
 cogē auctoribus urbis Romæ āno circiter q̄dringentesimoq̄drage-
 simo negavit: nisi intra .xl. mil. p̄sa. marci nasci. Fenesella uero oīno
 nō fuisse in italia hispania atq; africa. Targnio Prisco regnate: ab an-
 nis populi Ro. clxxiii. Quæ nunc puenit trās alpes quoq; & in gal-
 lias hispaniasq; medias. Vrbis q̄dem anno q̄ngentesimoq̄drage-
 simo Claudio Cæci nepote. L. Junio cons. olei libræ duodenis assibus
 uenire. Et mox āno. dc. octogesimo. M. Seuius. T. F. ædilis curulis
 olei denas libras singulis assibus p̄stitit populo Ro. p̄ totū ānū. Mius
 ea miret q̄ sciat post ānos. xxii. Cn. Pōpei. iiii. cōsulatu oleum puitis
 italiā misisse. Hesiodus quoq; i primis cultū agroꝝ decendat arbitra-
 tus uitā: negauit oleæ satorē fructū ex ea percipisse quēquā. Tam tarda tunc res erat. At nūc ē
 in plātariis ferūt: translaturūq; altero āno decerpūt bacca. Fabianus negat puenire ifrigidissimis
 oleam: neq; in calidissimis. G̃na earum tria dixit Virgilius: orchites: & radios: & paufas. Nec defi-
 derare rastro: aut fallacem ullam: aut curam. Sine dubio & in iis solum roaxime necq; refer-
 re. Verum nū attundentur sicut & uites atq; ēt interradi gaudent. Cōsequens earum uideā
 est: atq; uel maior oleo q̄ multa temperandi. Ex eadem quippe oliua differūt facci. Primū om-
 nium cruda atq; nondum inchoatæ maturitatis: hæc sapore præstantissimo. Quin & ex ea pri-
 ma unda præ si laudatissima: ac deinde per diminutiones: siue (ut nuper inuentum est) exilibus re-
 gulis pede incluso. Quanto maturior bacca: tanto pinguior succus: minusq; gratus. Optima æ-
 tates ad decerpēdū: inter copiam bonitatemq; incipiente bacca nigrescere. Nostri uocant dru-
 pas: graeci uero drypetas. Cætero distat an maturitas illa i torcularibus fiat: an ramis. Irrigua fue-
 rit arbor: an suo tantum bacca succo. Nihilque aliud q̄ rores cæli biberit.

De oleo.

CA. II.

Vetustas oleo tedium affert: nō item ut uino: plurimūque ætatis ānuo est: pōida si libe-
 at itelligere natura. Quippe temulentia nascētibus uinis ut necesse nō est. Quīmo
 iuitat ad seruādū blāda fueterit caries. Oleo uoluit parci: fecitque ueteratū ea necessi-
 tate p̄misit. Et uulgo pricipatū i hoc quoque bono obtinuit italia toto orbem: ma-
 xie agroꝝe nasrano: cellisq; præ: q̄ licinianū fundit oleū: unde & liciniæ gloria p̄cipua oliuæ. Vn-
 gueta hāc palmā dedere accommodato ipsi odorē. Dedit & palatū delicatiorē snia. Cætero baccas
 liciniæ nulla uis appetit. Reliquū certamē inter istriæ terrā & beticæ par est. Vicina bonitas. p̄-
 uintis: excepto africa frugifero solo. Ceteris totū id natura concessit. Oleum ac unum inuidit
 tantū: sanique gloriæ in messibus fecit. Reliqua erroris plena: quem in nulla parte uitæ numero-
 siorem eē docebimus.

De natura oliuæ: & oleæ incipientis.

CA. III.

Oliuæ constant nucleo: oleo: carne: amurca. Sanies est hæc emia amara. Fit ex aq̄s. Ideo
 siccitatibus minia: riguis copiosa. Suus quidē oliuæ succus est oleū: idque p̄cipue ex
 imaturis itelligimus: sicut de omphacio docuimus. Augēt oleū ab arē uti exortu ad
 xvi. Kalen. octob. postea nuclei increscūt: & caro. Cū sientii imbres copiosæ accesserit:
 uitiat oleū in amurcā. Huius color oliuā cogit nigrescere. Ideoque sc̄ipite nigricia minimum
 amurcæ: ante eā nihil. Et error hoīum falsus existimantiū maturitatis initii: quod est uitio p̄xi-
 mū. Deinde q̄ oleū crescere oliuæ carne arbitrant: cū succus oīs in corpū abeat: lignūque intus
 grādesca. Ergo tū maxie rigant. Quod ubi cura multa sine imbribus accidit: oleū absumit: nisi
 secuta serenitate: q̄ corpus extenuet. Oīno. n. ut Theophrasto placet: est olei cā calor. Quare & in
 torcularibus ēt in cellis multo igni quærit. Tertia est culpa in parsimonia: q̄m p̄pter ipendiū de-
 cerpendi expectat: ut decidat oliua. Qui mediū tēperamētū in hoc seruāt: peritici decutiūt: cū
 inturia arborū sequētis āni dāno. Quippe oliuantibus lex antiquissima fuit. Oleā ne strigito: ne
 ue uerberato. Qui cautiissime agunt: harundine leui idu: nec aduersos p̄cutiūt ramos. Sic quoq;
 alternare fructus cogit decussis germinibus. Nec minus si expectat ut cadat. Herendo enī ultra
 suū tēpus: absumit uenientibus alimētū: & detinent locū. Argumētū est: q̄ nisi ante fauoriū co-
 lecta: nouas uites resumiūt: & difficiliter cadunt. Primū ergo ab autūni colligitur initio opere nō

uel succi

natura paussa: cui plurimū carnis: mox orchites: gbus olei: post radios. Has. n. occissime occupat ætas: quia sunt tenerrimæ: & amurca cogit decidere. Differuntur uero et in martium mensem callosæ contra humorem pugnaces: ob idq; minime licinia: cominia. Contra sergia: quā sabinæ regiam uocāt: non ante fauoni flatū nigrescentes: hoc est ad. vi. idus febr. Tunc arbitrantur eas maturefcere: & quoniā probatissimum fiat ex iis oleum. Accedere etiam rō prauitati uidet. Ferūtq; frigore sterilitatem fieri: sic ut copiam maturitate: cū sit illa bonitas nō tris: sed generis tardē putrescentis in amurcam. Similis error collectam seruandi in tabulatis: nec priusq; sudet premēdi: cum omni hora oleū decrescat: amurca augeat. Itaq; uulgo nō amplius senas libras singulis modis exprimi dicunt. Amurcæ mensuram nemo agit quanto eo copiosior reperiat in eodē genere diebus adiectis. Qino in uita error publicus. Tumore oliuæ crescere oleum existimantium: præsertim cum magnitudinē copii olei non constare: indicio sint quæ regiæ uocant: ab aliis maiorinæ: & ab aliis phauliæ grandissimæ: alioquin minimo succo. Et in ægypto carnosissimis olei exiguum. Decapoli uero syriæ perq; parua: nec capari maiores: carne tamen cōmendant. Quā ob cām italicis transmarinæ præferunt in cibis: cum oleo uincantur. Et in ipsa italia cæteris piceæ: & siccicinæ. Sale ille priuatum coniungunt: ut & reliquæ amurcæ sapauē. Necnō aliquæ oleo suo sine accessita cōmendatione puræ inant. Colymbades frangunt cædemq; herbaz; uiridū sapore coniungunt. Fiant & præcoces seruētī aqua persusæ: quilibet imaturæ. Mirūq; dulcem succum oliuas bibere: & alieno sapore insici. Purpureæ sunt & in iis & in uuis in nigrum colorē transeuntibus paussæ. Sunt & superbe præter iam dicta genera. Sunt & prædulces per se tantum siccatæ: uuisq; passis dulciores. Admodū raræ in affrica: & circa emeritam lusiitanæ. Oleū ipsū sale uiuicidat a pinguitudinis uitio. Cortice oleæ cōciso odorē accipit medicati: alias ut uino palati gratia nulla est. Nec tā numerosa differētia. Tribus ut plurimū bonitatibus distat. Odor intenui argutior: & is tamen etiam in optima breuis:

De natura olei.

CA. IIII.

Leo natura tepefacere corpus: & contra algores munire. Eidē seruoies capitis refrigere rare. Vsum eius ad luxuriam uertere graci uitiorum omnium genitores i gymnasiis publicando. Notum est magistratus honoris eius octogenis sestertis fringmenta olei uendidisse. Oleæ honorem romana maiestas magnum præbuit. Turmas equitū idibus iulius ex ea coronando. Item minoribus triumphis ouantes. Athene quoque uictoria olea cononant: graci uero oleastro olympiæ.

De cultura oliuarum.

CA. V.

Vnc. dicemus Catonis placita de oliuinis. In calido & pingui solo radium maiorem: fa lentinam: orchitem: pausiam: sergianam: cominianam: aliferam feri iubet. Adicitque singulari prudentia quam earum in iis locis optimam esse dicant. In frigido autem & macro liciniam. Pingui. n. aut seruenti uiciari eius oleū: arborēq; ipsam fertilitate consumi. Mulco præterea & rubro infestari. Spectare oliueta i fauoniū loco exposita solibus censet.

De seruandis oliuinis: & quō faciendum oleum.

CA. VI.

Ec alio ullo mō laudat condi oliuas optie orchites & paussas q; uel uirides in muria: uel fractas i lentisco. Oleū q; acerbissimū dicit optimum fieri. Cætero q; primū i terra colligēdā. Si inq; parata sit: lauandā. Sicari triduo satis esse. Si gelēt frigora: quarto die p mēdā. Hanc & sale aspi. Oleū in tabulato minui: deteruiq; fieri. Itē in amurcā: & fra cibis. Eæ sunt carnes: & idē feces. Quare sapius die decapulando. Præterea conchas & plūbeas cortinas ere uiciari. Feruētibus oia ea fieri clausiq; torcularibus: & q; minime uētilatis. Ideo nec ligna ibi cædi oportere. Qua de causā e nucleis ipsaz; ignis aptissimus: & e cortinis i labra sunt dēdū: ut fraces & amurca liquent. Ob id crebrius uas muntanda. Piscinas spōgia tergēdas: ut q; maxime pura sinceritas cōstet. Postea inuentū ut lauarent: utique seruētī aqua. Protinus prælo subiicerent solidæ. Ita. n. amurca exprimit. Mox trapetis fractas pmerent. Itēq; premi plūsq; centenos modios non pbant. Factus uocaf. Quod uero post molā primū excussum ē flos factus. Tres geminiforos a quaternis hoibus nocte ac die premi iustum est.

De oleo facticio.

CA. VII.

On erat tū factitiū oleū. Ideoq; arbitror nihil a catone dictum. Nūc eius quia plura: Primū persequimur ea: quæ ex arboribus sūt: & iter illas añ oēs ex oleastro. Tenue id multoq; amariū q; oleæ: trā ad medicamētū utile. Simillimū huic inest ex chamælea frutice saxoso nō altiore palmo: soltis oleastri: bacisq; Proximū sit & e tyci arbo

re in ægypto copiose. Alii crotonem: alii rhizin: alii sisamū siluestre appellant. Ibique non pridē. Et in hispania repente puenit: altitudine oleæ: caule ferulaceo: folio uitii: semine uua: gracilium: pallidarūq;. Nostri eam uocant rhizinā a similitudine seminis. Coquitur id in aqua: immaturūque oleū tollitur. At in ægypto ubi abundat sine igni & aqua sale aspersum exprimit: cibus scdū lucernis exile. Amygdalinū quod aliqui netopū uocāt: ex amaris nucibus arefactis: & in ossam cōtusis aspersum aqua: & itez tulsis exprimit. Et & lauro admixto drupaz oleo. Quidāq; e baccis exprimūt trīn. Alii foliis mō. Alii folio & cortice baccaz. Necnō styracem addūt: aliosq; odores. Optima laurus ad id latifolia: siluestris: nigra baccis. Simile est & myrto nigra: & hæc latifolia melior. Tunduntur baccæ asperæ calida aqua: mox decoquunt. Alii folioq; mollissima decoquūt in oleo: & exprimūt. Alii defecta ea in oleum prius sole matant. Eadē ratio & in fatiua myrtos: sed pferitur siluestris: minore semine: quam quidā oxymyrsinen uocant: alii chamæmyrsinen: alii acoron a similitudine. Hæc est enim breuis: fruticosa: Fit & ex citro: cupresso: nucibusq; iuglandibus: quod caryinon uocant. Malis cædri quod cædreleon. Ex grano quoq; gnidio purgato semine & tuso. Itē lentisco. Nam & cyprinū ētē glāde ægyptia: ut fieret odore causa dictum est. Indit etiam ex castaneis & sisamo atq; oriza facere dicunt. Ichthyophagi & piscibus. Inopta cogit aliqua do luminū causā & e platani baccis fieri aqua & sale maceratis. Et oenanthinum fit de ipsa oenanthē: ut dictū est in unguentis. Gleucino mustū incoquit uapore lento. Ab aliis sine igne circūdati uinaceis diebus. xxi. bis singulis pmixtum. Consumiturq; mustū oleo. Alii non sanlicum trīn admiscēt: sed ēt p̄ciosiora odoramēta. Et in gymnasis quoq; cōdit odoribus: sed uilisissimis. Fit & de aspalatho: calamo: balsamo: yri: cardamomo: meliloto: nardo: gallico: panace: sanfūco: helenio: cinami: radice: omnium succis in oleo maceratis expressisq;. Sic & rhodinum & rosas: inunctū ē iūco: quod est rosaceo simillimum. Item hyoscyamo: lupinis: & narcisso. Plurimum autem in ægypto & raphani semine aut gramine herba: quod agrostinon uocant. Item sisamo: & urtica: quod enicnon appellāt. E lilio & alibi fit sub diuo sole: pruina macerātū. Suis herbis componūt inter cappadociam & seleuciam: quod seleuticum appellant: neruis admodum utile. Sicut in italia & gummi. E pice fit quod picinum appellant: cum concoquitur uelutibus supra halitum eius expansis atq; expressis. Probatur maxime & brutia. Est enim pinguisima & resinosisima. Color oleo fuluus. Sponte nascitur in syriæ palmyris: quod elemeli uocāt. Manat ex arboribus pigne: crassius melle: resina tenuius: sapore dulci: & hoc medicis. Veteri quoq; oleo usus est ad quādā genera morborum. Existimatur & ebore uindicando a carie utile esse. Certe simulacrum Saturni Romæ intus oleo repletum est.

De amurca.

CA. VIII.

Super omnia autem celebrauit amurcam laudibus Cato. Dolia olearia cadoq; illa imbuunt: bibant oleum. Amurca subigi areas terendis messibus ut formicæ rimæq; ab sint. Quin & lutum parietum & tectoria & pauimenta horreorum frumenti. Vestiarum etiam contra teredines: ac noxia animalia amurca aspergi. Semina frugum persūdī. Morbis quadrupedum arborū quoq; mederi illa: efficaci ad ulcera: interiora humani quoq; oris. Lora etiam ac coria omnia & calceamina: æscq; decocta ungi atq; aramenta contra rugiem. Colorisq; gēa elegatioris & totā suppellectilē ligneam: ac uasa fistilia in quib; ficum aridum libeat asseruare. Aut si folia baccasq; & uirgas myrti aliudue id genus simile. Postremo ligna macerata amurca nullius fumi tedio ardere. Oleam si lambendo capra lingua cōgigerit: depauperatq; primo germinatu sterile scere auctor est. M. Varro. Et hacenus de olea atq; oleo.

Pomorum omnium genera & naturæ.

CA. IX.

Eligui arborum fructus uix specie figuræ non modo saporibus succisq; totiens permixtis atque insitis enumerari queunt.

Nucum pinearum genera quattuor.

CA. X.

Randissimis pineis nucleis altissimeque a terra suspensis: intus exiles nucleos lacuna tis includithoris uestitos alia ferruginis tonica. Mira naturæ cura molliter semina collocandi. Harum genus alterum tarentinum digitis fragili putamine auiumque expositum furto in arbore. Et tertium sapineum & picea fatia: nucleorum cuncte uerū q; putamine adeo molliuit simul mendantur. Quartum pityda uocant & pinastris: singularis remedi aduersum tussim. In melle decoctos nucleos taurini aquicelos uocant. Pineæ corona uel flores apud isthmum coronantur.

De malo cotoneo.

CA. XI.

uel lacinia
tis

uel e pinea

Is proxima amplitudine mala: quæ uocamus cotonea: & græci cydonea ex creta insula aduecta. Incuruatos trahunt ramos: phibentque crescere parētē. Plura eorum genera. Chrysomella incisoris distincta colore ad auge inclinatio. Quæ cædioria nostra cognominata: odoriferi præstantissimi. Est & neapolitanis suis honor. Minora ex eodem genere strutea odoratius uiuant: serotino prouentu. Præcotia uero mustea. Struteis autem cotonea insita suum genus fecere multanum: quæ sola ex iis uel cruda mandantur. Omnia iam & uiro- rum saluatoris cultibus inclusa simulacris noctium cœciis imposita. Sunt præterea siluestria parua & struteis odoratissima in sepibus nascētia. Mala appellamus quæ diuersim perfica & granata: quæ in punicis arboribus nouem generum dicta sunt. His acinus sub cortice intus. Lignū illis in corpore. Necnon & quædæ e pyris libralia appellata amplitudinē sibi pōderis noie afferunt.

De perfico genera quattuor.

CA. XII.

Ed persicorum palma duracinis. Nationum hñt cognomē gallica: & asiatica. Post autem maturescunt: æstate p̄cocia: intra. xxx. annos reperta: & primo denariis singula uenundata. Supernatia & fabinis ueniunt: popularia undiq; Pomum innocuum expetit ægris. Preciumq; singulis iam tricenū nummi fuere: nullius maiore. Quod miremur quia non aliud fugacius. Longissima namq; decerto bidui mora est: cogitq; se uenundari.

De pruno genera. xi.

CA. XIII.

Ngens postea turba prunorū uersicolor: nigra: candicans. Hordearia appellata a comitatu frugis eius. Alia eodem colore seriora maiorq; asinina cognominata a uillitate. Sunt & nigra ac laudatiora cærina atq; purpurea. Necnon ab externa gente armenica: quæ sola & odore commendantur. Peculiaris impudentia nucibus est inistorum q̄ faciem parentis: succumq; adoptionis exhibent appellata ab utroq; nucipruna. Est autem & perfica & cærina: ac siluestria ut uix autumno cadis condita usque ad alia nascētia ætatē sibi p̄rogant. Reliquorū uel octas cito mitescentium transuolat. Nuper in betica malina appellari ceperunt malis insita: & alia amygdalina amygdalis. His intus in ligno nucleus amygdalæ est. Nec aliud pomum ingeniosius geminatū est. In peregrinis arboribus dicta sūt damascena a syriæ damasco cognominata: iam pridem in italia nascētia grādiore quamquam ligno: & exiliore carnes nec unquam in ruga siccata quando fores sūt desūt. Simul dici possunt populares eorum myxæ: quæ & ipse nūc coepere Romæ nasci insitæ forbis. In totum quidem perfica peregrina etiā asiæ græciæque esse ex nomine ipso apparet: atque ex perside aduecta. Sed pruna siluestria ubique nasci certum est. Quo magis miror huius pomi mentionem a Catone non habitam: præsertim cū condenda demonstraret quædam etiam siluestria. Nam perficæ arbores sero & cum difficultate transferret: ut quæ in rhodo nihil serant: quod primū ab ægypto earum fuerat hospitium. Falsum est uenenata cum cruciatu in persis gigni: & poenagæ causa a regibus translata: & in ægyptū terra mitigata. Id enim de perse diligētiore tradunt: quæ in totum alia est: myxis rufescentibus similis: nec extra orientem nasci uoluit. Eam quoque eruditiores negauerunt ex perside p̄supplicia translata: sed a Perseo memphisitam: Et ob id alexandrum illa coronari uictores ibi instituisse in honorem attai sui. Semper autē folia habet & poma subnascētibz aliis: Sed pruna quoque omnia post Catonem coepisse manifestum est.

De diuersis generibus malorum: genera. xxix.

CA. XIII.

Alorum plura sunt genera. De citreis cum sua arbore diximus. Medicam autem græci uocant patriæ nomine. Aequæ pegrina sunt zizipha & tuberes: quæ & nota nō pridem uenere in italiam. Hæc ex africa: illa ex syriæ. Sex. Papinius quem consulem uidimus: primus utraque attulit Diui Augusti nouissimis temporibus i castro aggeribus sata baccis similiora q̄ malis. Sed aggeribus præcipue decora: qm̄ & in testā iam siluæ scandunt. Tuberū duo genera. Candidū: & a colore sericum dictū pene peregrina. Sunt & in uno ita lize agro ueronensi nascētia: quæ lanata appellat. Lanugo ea obducit. Struteis qd̄ persicis: q̄ plurima tm̄ peculiare nomen dedit nulla alia cōmendatide insignibus. Reliqua cur pigear notatum indicare: cū conditoribus suis æternam propagauerint memoriā: tanq̄ ob egregiū aliqd in uita factū. Ni fallor apparebit ex eo ingeniū inferendi: nihilque tam paruū esse quod nō gloriā parere possit. Ergo hñt originē a Matio Gæstio: & Manio: item Claudio a quibus cotonea insito Ab Appio & claudia gente appiana sunt cognominata. Odor est his cotoneorū: magnitudorū. Sed claudianis color rubeus. Ac ne quis id ambitu ualuisse claritatis & familiæ putet: sunt & sepiana ab inuenteo libertino insignia rotunditate. Cato adiicit quinziana: & quæ tradit in doliis

ul' nucescē
tium

uel Scario

condi scantiana. Omnium aut nuperrime adoptata sunt parua gratissimi saporis quæ petitiua no-
minatur. Patrias nobilitauere camerina & græcula. Cætera e causis traxere nomē. Germanitatis
coherentia & gemellā nunq̃ singula in sortu. A colore ferica: cognatione melappia: mustea a cele-
ritate mitescendi. Quæ nūc melimela dicunt a sapore melleo. Orbiculata ex figura orbis in ro-
tunditate circūacti. Hæc in epyro primū puenisse argumēto sunt græci: q̃ epyrotica uocāt. Mā-
magz effigie ortomastica. A cōditione castrari semis: q̃ spadonia appellant. Belgemella: a foliis. Fo-
liū. n. unū aliq̃ & geminū erumpit e latere medio. Celerrime i rugas marcescunt pānucea. Stoli
de tumēt pulmonea. Sunt quibus sanguineus est color: origine ex mori insitu trada. Cunctis ue-
ro quæ fuerunt a sole partes: rubent. Sunt & parua grati saporis: atq̃ etiam acutiora odore: silue-
stria. Id peculiare improbitatis & acerbitalis conuiuium: & uis tanta ut aciem gladii perstringat
Dacis ferme uilissimis nomen: q̃q̃ primis aduentu decerpitq̃ propterantibus.

De pyris & insitogz uarietate.

CA. XV.

Adem cā in pyris taxaf: supba cognomie. Parua hæc: sed ocissima. Cūctis aut crustu-
mina gratissima. Proxima iis salerna a potu: qm̃ tāta uis succi abūdat. Lactea hæc uo-
cant in his: q̃ alii colore nigro donant syriæ. Reliquozq̃ noia aliter in aliis atq̃ alii lo-
cis appellant. Sed confessis urbis uocabulis auctores suos nobilitauere. Decumiana:
& ex eo tradum: quod pseuo decimianū uocāt. Dolobelliana lōgissimū pediculi. Pōpeniana co-
gnomine māmofa: liceriana: feueriana: & q̃ ex iis nata sunt tyranniana lōgitudine pediculi distan-
tia. Fauoniana rubra. Paulo superbis maiora. Lateriana: anitiana. Post autūalia acidulo sapore iu-
cunda. Tibriana appellant: quæ maxime Tiberio principi placere. Colorant magis sole: grāde
scuntq̃; alioquin eadē essent: q̃ liceriana. Primæ noia hnt ferissima oīum amerina: picentina: nu-
mantina: alexandrina: numidiana: græca: & in iis tarentina: signia: quæ alii a colore testacea appel-
lant: sicut onychina purpurea. Ab odore myrrappia: laurea: nardia. A tempore hordearia. A collo
ampulacea & coriolana. Brutæ gentilitatis ecurbitana. Acidula succi. In certa noia uinum causā est
barbaricus ueneritq̃: q̃ colorata dicūt. Regiisq̃: q̃ mino pediculo. Sessilia patriciis uocant: uiti
dibus oblongisq̃. Præterea dixit uolema Virgilius a Catone sumpta: qui & semetina & mustea
noiat. Pars hæc uitæ iā pridē peruenit ad columen: expertis cuncta homibus. Quippe cum Vir-
gilius insitam nucibus arbutum: malis platanum: cerasis ulmum dicat. Nec quicq̃ amplius exco-
gitari potest: nullum certe pomum nouum diu iam inuenitur. Neque omnia insita miseri fas ē
sicut nec spinas inferi: qm̃ fulgura explari non quēt facile: quotque genera insita fuerunt: tot ful-
gur ut oīdū pronuntiantur. Turbinator pyris figura. In iis ferotina ad hyemem usque ad ma-
trem pendunt gelu mature scētia. Græca: ampulacea: laurea: sicut in malis amerina: scantiana. Cō-
duntur uero pyra ut uas: ac totidem modis nō aliter q̃ in cadis. Præterea quæ pomis proprie-
tas pyris quoque uini. Similiter iis agris medientia calientia in escam dant: ac uino & aqua co-
quuntur: atque pulmentarii uicē implent: quod non alia præter cotonea & strutea.

De pomis seruandis & uuis.

CA. XVI.

N uniuersum uero de pomis seruandis præcipitur. Pomaria in loco frigido & sicco
cōtabulari. Septētrionalibus fenestris sereno die patere. Austros specularibus arcere.
Aquilonis quoq̃ afflatu poma detorpāte rugis. Colligi mala post æq̃noctiū autūnale:
neque ante xvi. lunā: neque ante primā horā. Cadia separi (trame nescis: foreis: pascit
susterni. Rara cōpōit: ut limites pui spiritū æqlē accipiat. Amerina maxie durare: melimela minie.

De cotoneis pyris & forbis.

CA. XVII.

Otoneis interclusis spiramētū omne adimendū: aut incoqui melle ea: imergue opo-
rere. Punica aqua marina seruente indurari: mox triduo sole siccata: ita ne nocturno
rore contingantur: suspendi. Cum libeat uti: aqua dulci perlui. M. Varro & in doliis
harenz seruari iubet: & imatura obrui terra in ollis sūdo effracto: sed spiritu exsolut
ac surculo pice illico. Sic etiā crescere amplitudine maiore q̃ possint in arbore. Cætera mala foliis
ficulneis præterq̃ caduiis singula cōuolui: cistisque autilibus conditi: uel creta figulinazq̃ illiti. Py-
ra in uasis ficialibus picatis inuersis obrui inter scrobes. Tarentina ferissime legi. Anitiana seruari
& in passo. Sorba uero & in scrobibus gypsato operculo duum pedū terra superinducta in loco
aprico inuersis uasis: & in doliis ut uas cum ramis suspendi. E proximis auctoribus quidā alius
curā petunt: putarique statim poma ac uitēs ad hunc usum præcipiūt decretescē luna: post ho-
ram diei tertiam cælo sereno aut siccis a uentis. Similiter delegi & ex locis siccis: & ante perfecā
maturitatem: addito ut luna infra terram sit: uuas cum malleolo sarmēti duro demptis forcipe

uel pecu-
lius

Quædam e. h. m. m. a.

Quædam e. h. m. m. a.

corruptioribus acinis in dolio picato recenti suspendi: ex clusa omni aura operculo & gypso. Sic & sorba & pyra illitis omnium furculis pice. Dolia procul ab aq̃ esse. Quidā sic cū palmite in gypso condunt: capitibus eius scyllae in fixis utriusq̃. Alii etiam uas habentibus doliis: dum ne coctingant ea uas. Aliqui mala in patinis fictilibus suntantia: quo genere & uino odorem acquiri putant. Aliqui oia hāc in milio seruare malunt. Pleriq̃ uero in scrobe durū pedum altitudinis harena subtrata: & fictili operculo: dein terra operto. Creta quidā ēt singula uas illinunt: sic cataq̃ sole suspendunt: in usu diluentes cretam. Eandem pomis in uino subigunt. Mala uero generosissima eadem ratione crustant gypso uel cera. Quae nisi materia uerit: incrementū calicem rumpunt. Semper autem in pediculos collocant ea. Alii decerpit cū furculis: eoq̃ in medullam sambuci abditos obrunt: ut supra scriptū est. Alii singulis malis pyrisq̃ singula uas fictilia assignant: & opercula eorum picata dolio iterum seludūt. Necnon aliqui in foccis capisq̃ quas luto pateato illinant. Alii hoc idem in patinis fictilibus. Aliq̃ & in scrobe subiecta harena. ita sic ea operiunt mox terra. Sūt q̃ cotonea cera pōtica illita melle demergāt. Columella auctor in putos cisternae in fictilibus uasis pice diligenti cura illitis mergi. Liguria maritima alpinibus palma uas sole siccata iunci fasciis inuoluit: cadisq̃ cōditas gypso includit. Hoc idem graeci platani foliis: aut uitis ipsius: aut fici uno die in umbra siccatis: atq̃ in cado uinaceis interpositis. Quo genere coa uas & beritica seruantur nullius suauitati postferenda. Quidā uas hanc faciunt in cinere lesiuo tingunt protinus q̃ detraxere uitis. Mox in sole siccant. Tum solis ut supra dictū ē inuolutas uinaceis stipant. Sūt q̃ malum uas in scrobe ramentisq̃ abietis: populi: faxini seruare. Sunt qui suspendi procul malis: protinusq̃ in granariis iubeant: quoniam optime sit operimento pulvis penilibus. Contra uespas remedio est oleo aspergi ex ore: de palmis diximus.

De ficis genera. xxix.

CA. XVIII.

Reliquo genere pomorū ficus amplissima est. Quaedamq̃ & pyris magnitudine aemula. De aegyptiā cypriāq̃ miraculis retulimus iter externas. Idaea tubet oliuā magnitudine rotundior tantum sapore mellepili. Alexandriam hanc ibi uocant: crassitudine cubitali ramosa: materia ualida: lentam: sine lacte: cortice uiridi: folio tiliā: sed molli. Onesicritus tradit in hyrcania multum nostris esse dulciores: ferioresq̃: utq̃ modis. cclxx. singulae ferant. Ad nos ex aliis trāsire gētibz chalcidicae: quae plura genera. Siquidē & lydiae: quae sunt purpureae: & mamillanae similitudinem māmāe hñt. Et callistruā pagae sapore pstantiores: sicq̃: oium frigidissima. Nam de africanis quas multi praefertunt quāstis magna cūctio est: cum id genus in africanā nuperime trāsierit: patriae nomen optinet. Nam alexandriae exiōres. Candicans terina cognomine. Delicata nigra & rhodia est: & tyburtina de praecocibus. Sunt & auidioe nomina isis. Liuiā: Pompeia: siccatae hae sole in annuo usus aptissimae cum mariscis: & q̃s harundinei folii macula uariat. Est & herculanea: & albicerata: & aratia alba: pediculo: minimomo latissima. Primo autem pomuē prouenit porphyritis lōgissimo pediculo. Comitatur eam e minimis & uisissimis popularis dicta. Contra nouissima sub hyeme maturatur chelidonia. Sunt praeterea eadem serotinae & p̃oces biferae alba ac nigra cū messe uindemiāq̃ mature scēres. Serotinae: & a corio appellatae durae. Ex chalcidicis quarundam trifero prouēt. Terenti tantum praedules nascuntur: quas uocant onias. Cato de ficis ferendis ita memorat. Ficus mariscas in loco cretoso aut aperto serito. In loco autem crassiore aut stercoreato africanas: sed & herculaneas: sagontinas: hybrynas: telianas atras pediculo longo. Postea tot subiere nomina atq̃ genera: ut uel hoc solum aestimantibus appareat mutata esse uitam. Sūt & hybrynā quibusdam prouētiis: sicuti messiae: sed arte non natura. Paruaq̃ genus arbores post autumnū sūmo contēgūt: deprehēsisq̃ in his hyeme grosq̃: quae mitiore caelo resosae cum arbore: atq̃ in lucem: remissae nouo foles: alioq̃q̃q̃ bus uixere: auidae tinguā iteq̃ naturae accipiunt: & cū uenientū flore maturecunt: alieno praecoces anno in tractu uel gelidissimo. Sed a Carone appellata iam tū africana: ammonē: & africae ad ingens documentū uso eo pōmo. Nāq̃ perniciali odio chartaginis flagras: nepotumq̃ securi tatis anxius: cum clamaret in omni senaru chartaginē delendam: attulit quodam die in curia praecocem ex ea provincia ficum. Ostēdensq̃ patribz. Interrogō uis inquit quādo hoc pomū demptum putatis ex arbore? Cum inter omnes recens esse constaret. Atqui tertium inquit ante diē scire decerptum chartagiae: tam prope a muris habemus hostem. Satimq̃ sumptum est punicum tertium bellum: quo chartago deleta est. Quāq̃ Catone anno sequēte rapto. Quid prius in eo miremur? curam ingenitū: an occasione fortuitam? celeritateq̃ cursus: an uerberetia uis? Super omnia equidem est quo nihil equidem dūco mirabilius: tantam illam urbem & de

terrarum orbe per. cxx. annos urbis æmulam unius pomi argumēto euerſam. Quod non trebiz aut trāſimenus: non cannae buſto inignes romani nois perficere potuere. Non caſtra punica ad tertium lapidem uallata. Portæq; colinae adequitas ipſe Hannibal. Tāto propius carthaginem pomo Cato adiri monuit. Colitur ficus arbor in foro ipſo ac comitio romæ nata ſacra fulguri- bus ibi conditis. Magiſq; ob memoriam eius quæ nutrit fuit Romuli ac Remi conditoris ap- pellata: quoniam ſub ea inuenta eſt lupa infantibus præbens rumentis: ita enim uocabāt māmam. Miraculo ex ære iuxta dicato tanq̃ in comitium ſponte tranſiſſet. Adacto nauigio ilico areſcit. Rurſuſq; cura ſacerdotum ſeritur. Fuit & ante Saturni ædem urbis anno ducentefimo ſexageſi- mo ſublata ſacro a ueſtalibus ſacto cum Siluani & Iſidis ſimulacrum ſubuerteretur. Eadem aut fortuito ſatu adiuuit in medio foro: qua ſidentia imperii fundamēta oſtento fatali Curtius ma- ximis bonis hoc eſt uirtute ac pietate ac morte præclara expleuerat. Aequæ fortuita eodem loco eſt urtis: atq; olea umbræ gratia: ſed uilitate plebeia ſatæ. Ara inde ſublata gladiatorio munere Di- ui Iulii: quod nouiſſime pugnavit in foro. Admirabilis eſt pomi huiuſce feſtinatio unius in cun- ctis ad maturitatem properantis arte naturæ.

De capriſico & capriſificatione.

CA. XIX.

Aprificus & ſilueſtri genere ficus nunq̃ matureſcens: ſed quod ipſa non habet aliis tri- buens: quoniam eſt naturalis cauſarum tranſitus: atq; e putreſcentibus idēdem ge- neratur aliquid. Ergo culices parti fraudati alimēto in matre: hoc eſt putri eius tæbe ex qua nati ad cognatam uolant: morſuq; ſicorū crebro hoc eſt auidiore paſtu aperi- entes ora earum: atq; ita penetrantes intus ſolem primo ſecum inducunt: cerealeſq; auras immit- tunt foribus apertis. Mox lacteum humorem: hoc eſt infantia pomi abſumūt: quod fit & ſpon- te. Ideoq; ſicetis capriſicus permiſſis ad rationem uent: ut ſtatus euolātes in ſicos ſerat. Inde re- pertum ut illatæ quoq; aliudē & inter ſe colligatæ: iniicerentur fico. Quod in macroſo & aequi- ſonio ſitu non deſideratur: quoniam ſponte areſcunt loci ſitu: rimisq; eadem quæ culicum opæ cauſa perſcitur. Nec non ubi multus puluis: quod euenit maxime frequēti uia appoſita. Namq; & pulueri ſiſi ſiccandi: ſuccumq; lactis abſorbendi: quæ rō pulueri & capriſificatione hoc quoq; ſi- ſtat: ne decidunt abſumpto humore tenero: & cum quadam fragilitate ponderoſo. Ficis mollis omnibus tactus. Maturis frumenta intus. Succus matureſcentibus lactis: percoctis melis. Sene- ſcunt in arbore. Anuſque diſtillat. Gūmi lachrymam ſiccatur. Honos laudatas ſeruat in capſis. Se- buſo inſula præſtantiffimas ampliſſimaſq;: & mox in marrucinis. At ubi copia abundat imple- unt arceæ: in aſia e diſci: aut in ruſſina africa urbe: panisq; ſimul & obſonii uicem ſiccatae imple- unt: utpote cum Cato cibaria ruris operariis iuſta ceu lege ſantiſſi minui iubet perſici maturitatem: cum & obſonii uicem habeant recentes ficus. Sale ſiccatis & caſei loco uſeci nuper excogitati eſt. Ex hoc genere ſunt ut diximus coſtana & carice: quæq; conſcendentes nauim aduerſus par- thos omen fecere. M. Craſſo uenales prædicantis uoce cauææ. Omnia hæc in albenſe rus & ſy- ria intulit. L. Vitellius qui poſtea cenſor fuit: cum ligatus in ea prouincia eſſet nouiſſimis Tibe- riæ Cæſaris temporibus.

De meſpilis & eorum generibus tribus.

CA. XX.

Aſorum pyrorūq; generi adnumerētur iure meſpila atq; ſorba. Meſpilis tria genera: anthedon: ſetania. Tertium degenerat, Anthedone tametiſi ſimilius eſt quod gallicū uocant: ſetaniz tamen maius pomum. Candidi uſq; acini molliore ligno cæteris mi- nus pomum: ſed odore præſtantius: & quod diutius ſeruetur. Arbor ipſa de ampliſ- ſimis. Folia anteq̃ decidunt rubefcunt. Radices multæ atq; altæ: & ideo inextirpabiles. Non ſunt hæc arbor in italia Caronis æuo.

De forbis genera quattuor.

CA. XXI.

Orbis quadruplex diſſerentia. Aliis enim eorum rotūditas mali. Aliis turbinatione py- ri. Aliis ouata ſpēs: ceu malorum aliquibus. Hæc obnoxia acri odore: & ſua uitate iu- cunda. Cæteris uini ſapor. Generoſiſſima quibus circa pediculos tenera folia. Quar- tū genus torminale appellāt: remedio tantū pbabile: aſiduū puentu: minimūq; po- mor: arbor: diſſimili: foliis pene platani. Nō ſerūt ante trimatum ex ullo gñe. Cato & ſorba ſapa cōdi iubet.

De nuce iuglāde.

CA. XXII.

Bis locū amplitudine uindicauerunt: quæ ceſſere auctoritati: nuces iuglādes: quæq; & ipſæ nuptialiu ſeſcenniorū comites: multū pineis minores uerſuerat. Ex dēq; portione ampliores nucleo. Necnō & honor his naturæ peculiaris: gemino prædus

uel i gūmi
lachryma
ſiccatur.
uel cū ni-
miū ſiccatur
lachryma
uel cauææ

operimēto: puluīnati primū calicis: mox lignei putaminis. Quae causa eas nuptis fecit religioſas: tot modis ſortu munito quod ē uerifiſimilius: q̄ quia cadendo tripudium ſcnuē faciant. Et has & perſide a regibus tranſlatas in dicio ſunt grāca nōmina. Optimū quippe eaz genus perſicu atq; baſilicon uocant. Et hēc ſuere prima noīa. Caryon a capitis grauedine propter odorif. grauitatem conuenit dictum. Tinguntur cortice eaz lanæ: & ruſſatur capillus primū prodeuntibus nucleis. Id cōpertum infectis tractatu manibus. Pingueſcūt uerūſtate. Sola differentia generum i putamē duro fragiliſue & tenui ac craſſo loculoſo & ſimplici. Solum hoc pomum natura com paſſili operimēto clauſit. Nang ſunt biſide putaminū carinæ. Nucleorumq; illis quadripartita diſtinctio lignea intercurſante membrana. Cæteris quicquid eſt ſolidū eſt. Vt in auellanis & ipſo nacū genere: quas antea abellinas patrio nomine uocabant. In aſiam graciāmq; ponto gñe: & ideo ponticæ nuces uocantur. Has quoq; mollis protegit barba. Sed putamini nucleique ſolida rotunditas ineſt. Eæ & torrenſ. Vmbilicus illis intus in uētre medio. Tertia ab iis natura amygdalis: tenuiore ſed ſimiſi iuglandiū ſummo operimēto. Item ſecundo putaminis. Nucleus diſtinctus milis latitudine: & acriore callo. Hęc arbor an fuerit in italia Carōis ætate dubitat: qm̄ græcos nominat: quas qdā & i iuglandiū genere ſeruant. Adiciit præterea auellanas: & galbas: preneſtinas: quas maxime laudat: & conditas ollis in terra ſeruari uiuides tradit. Nunc thæſæ & albenſes celebrant: & tarentinæ duo genera: fragili putamine: ac duro. Quæ ſunt apliſſimæ: & minie rotundæ. Præterea molluſcæ: putamē rūpentes. Sunt qui honori nomen interpretentur: & Iouis glādie eſſe dicunt. Nuper conſularem uirum audiui biſeras & iuglandes nuces ſe habere proſitentem. De piſtaciis & ipſi rettulimus. Et hęc autē idem Vitellius in italiā primus intulit eodē tempore. Simulq; in hispaniā Flaccus Pompeius eques romanus: qui cum eo ruſſabat.

De caſtaneis genera octo.

CA. XXIII.

N Vces uocamus & caſtaneas: q̄q; accōmodatiores glādiū generi. Armatum iis echinato calice uallum: quod inchoatum glādiū. Mirumq; uiliſſima eſſe: quæ tāta oculi cauerauit cura natura. Trini quibuſdam partus ex uno calice: cortexq; lērus. Proxima uero corpori mēbrana: & in iis & in nucibus ſapore non detrahatur: inſeſtat. Torrere has in cibis gratius modulant: laturas præſtanti ieiunio ſceminarum quādam imaginem pel moſtra panis. Sardibus eæ puenere primū. Ideo apud græcos ſardianus balanus appellat. Nam Diuiſa Tiberius poſtea balanum nomen impoſuit excellentioribus ſatu factis. Nunc plura earum genera. Tarentinæ faciles: nec operoſo ſunt cibo: planæ figura. Rorūdiōr quæ balanitæ uocatur: purgabilis maxime: & ſponte proſiliens. Pura & plana eſt ex eis & ſalariana. Tarentina minus tractabilis. Laudatior corelliana & ex ea facta: quod dicemus in inſitis metearna: quam rubens cortex præſert triangulis & popularibus nigris: quæ coſtiuæ uocantur. Patria laudatiſſimis tarentum: & in campania neapolis. Cæteræ ſuum pabulo gignūt: ſcrupuloſæ corticis: intra nucleos quoque ruminatōe.

De ſiliquis & carnoſis pomis: & moris: & de acinis & baccis. CA. XXIII.

Aud procul abeſſe uident & prædulces ſiliquæ: niſi q̄ in his cortex ipſe mandis. Digitoz hois longitudo illis: & interim ſalcata pollicari latitudine. Glandes iter pomū numerari non poſſunt. Quamobrem in ſua natura dicent. Reliqua carnoſi ſunt generis: eaq; baccis atq; carnibus diſtant. Alia acinis caro: alia moris: alia unedonibus: & alia acinis inter cutē ſuccūq; alia mixtis: alia baccis: ut oliui. Moris ſuccus in carne uiuoſus: trini colores: cādidus prior: mox rubens: maturis niger. In nouiſſimis ſuore. Inter prima matureſcūt. Tingūt manus ſucco matura luūt acerbæ: Minimū i hac arbore ingenia præſecerūt: nec nobiſtus nec inſitis: nec alio mō q̄ pomū magnitudine. Diſſerūt mora oſtēſia: & ruſculana. Romæ naſcitur & in rubis: multū differēte callo. Aliud corpus ē e terreſtris fragis. Aliud congeneri eorū unedonico: quod ſolum pomū ſimile frutui terræ gignitur. Arbor ipſa fruticoſa. Fructus āno matureſcit: pariterq; ſtoret ſubnaſcens: & prior coquitur. Mas ſit an ſcœmina ſterilis inter auctores nō conſtat. Pomum in honorem: ut cui nomen ex argumēto ſit unum tantum edendi. Duobus tamen hoc nominibus appellāt græci comaron & memecylon. Ex quo apparet totidem eſſe. uel chamænera & apud nos. Alio nomine arbutus uocatur. Iuba auctor eſt: quingagenum cubitorum altit. mecydonie in arabia eſſe eas. Acinoræ quoq; magna eſt differentia. Primum inter uvas ipſas calloſo teneritate: craſſitudine: interiore ſigno aliis paruo: & aliis etiam gemino: qui minime ſeraces muſti. Plurimum uero diſſerunt hederæ ſambucique acini. In figura etiam punci anguloſi: quippe ſolē: nec cutis ulla ſingulis: præter communem quæ eſt candida: totique ſuccus & caro eſt iis p̄cipue qbus paruoſū ineſt ligni. Magna & baccis differentia. Aliæ nang ſunt oliuiſſimæ:

ris: & alio modo loto: cornis: alia myrtis: lentisco. Aquifolio enim ac spinæ sine succo. Medique etiamnum genere inter baccas acinosque cerasis. Pomum iis primo candidum: & fere omnibus baccis: mox aliis uirescit: ut oliuis: lauris. Rubet uero moris: cerasis: cornis. Deinde nigrescit moris: cerasis: oliuis.

De cerasis genera octo.

CA. XXV.

Eras ante uictoriam mithridaticam, L. Luculli non fuisse in italia. At urbis anno sexcentesimo octogesimo is primum uexit & pōto: annisque. cxx. trans oceanum in brianni usque peruenere. Eadem (ut diximus) in ægypto nulla cura potuerit gigni. Cerasorum aproniana maxime rubent. Nigerrima sunt: urachia, Cæciliana uero & rotunda. Iulianus gratus sapor: sed pene tantum sub arbore sua: adeo teneris: ut gestatum non tolerant. Principatus duracini: quæ campania pliniana appellat. In belgica uero luitanis. In ripis etiam theni. Tertius is colos & nigro ac rubenti uiridique similis mature scitibus semper. Minus quinquennio est: quæ prodire quæ uocant laurea: non ingrata: amaritudinis infiræ in lauro. Sunt & macedonica parua arboris: raroque tria cubita excedentis: & minores etiam nunc stutice chamæcerasi. Inter prima hoc & pōmis colono gratiam annuam refert. Septentrione frigidisque gaudet. Siccatur etiam sole: conditurque ut oliua cadis.

De cornu & lentisco.

CA. XXVI.

Væ cura & cornis atque lentisco adhibetur: ne quid non hominis uentri natum esse uideatur. Miscetur saporibus: & alio alius placere cogitur. Miscentur uero & terræ calique tractus. Inque alio cibi genere india aduocatur: in alio ægyptus: cretæ: cyrenæ: singulaque terræ. Nec cessat in ueneficis uita: dummodo omnia deuoret. Planius hoc fiet in herbarum natura.

De generibus succorum & de odore.

CA. XXVII.

Nterim quæ sunt communia & pōmis: omnibusque succis saporum genera tresdecim reperiuntur: dulcis: suauis: pinguis: amarus: austerus: acer: acutus: acerbis: acidus: salisus. Præter hæc tria genera sunt mirabili maxime natura. Vnum in quo plures pariter sentiuntur saporibus: ut uinis. Nanque in iis & austerus & acutus & dulcis & suauis: omnes alieni. Alterum est genus in quo fit & alienus. quidem: sed & suus: quidam & peculiaris: ut in lacte. Siquidem inest ei quod tamen iure dici non potest dulce: & pingue & suauiter optinente lenitate: quæ ipsa succedit in saporis uicem. Nullus hic aquis: ne succus quidem: ut tamen eo ipso fiat aliquid: ac suum genus faciat. Sentiri quidem aquæ saporem ullum: succum uero uitium est. Magnum his omnibus in odore momentum & magna cognatio: qui & ipse nullus est aquis: aut si sentitur omnino uitium est. Mirum tria naturæ præcipua elementa sine sapore sine odore sine succo: aqua: ær: ignis.

De succis fructuum & arborum: & coloribus: & odoribus: & natura pomorum: & de commendatione fructuum.

CA. XXVIII.

Regio succogæ uinosus pyro: moro: myrto: minime quæ miremur uinis. At pinguis oliuæ: lauro: nuci: iugladi: amygdalis. Dulcis uinis: ficis: palmis. Acuosus prunis. Magna est & in colore succi differentia. Sanguineus moris: cerasis: cornis: uinis: nigris. Idem albis candidus. Lacteus in capite ficis: in corpore non item spumeus malis. Nullus plicis: cum persertim duracia abundet succo. Sed quæ eius ulli dixerit colore sua & i odore miracula. Malis acutis: persicis dulcis. Dulcibus nullus. Nā & uinum tale sine odore. Tenue odoratis. Multoque celarius talia ad usum ueniunt quæ pinguia. Quæ odorata: non eodem in gustu tenera: quæ non sunt pariter odor & sapor. Quæ obre citreus odor acerrimus: Sapor asperimus: quadatenus & cotoneis. Nullusque odor ficis. Et hætenus sint species ac genera pomorum. Naturas æstius colligi par est. Alia siliquis gignunt: ipsiis dulcibus: semetque complexis amare. Cū in pluribus semina placeant: in siliqua damnantur. Alia baccis: quæ intus lignum: & extra caro: ut oliuis: cerasis. Aliquæ intus baccæ: foris lignum: ut in his quæ in ægypto diximus gigni. Quæ baccis natura eadem & pōmis. Aliorum intus corpus & foris lignum: ut nucum. Aliis foris corpus: intus lignum: ut persicis & prunis: utique cincti fructus: cū fructus alibi muniat uitio. Putamæ claudis nuces: Corio castanæ. Detrahæ hoc iis. At in mespilis mandis. Crusta tegunt glandes: Cute uia. Corio & membrana punica. Carne & succo mori consistit. Cute & succo cerasi. Quædā statim a ligno recedunt: ut nuces & palma. Quædā adhærent: ut oliuæ lauroque. Quorundā generi utraq; est natura: ut plicis. Etenim duracini adhæret corpus: ligni: & uelli nequit: cū in cæteris facile sepetur. Quibusdā nec intus nec extra

uel qui est
cenuis

lignū: ut in palmæ genere. Aliquorū lignum ipsum in uſum & pomū dīcitur ut grā myxī: q̄s in ægypto gigni dīximus. Quorūdam extra gemina geminantur uitia: ut in caſtaneis: amygdalis: nucibulq̄ iuglandibus. Quorūdam natura trigemina eſt: corpus: deinde lignum: rurſuſq̄ ſemen in ligno ut perſicis. Quædam inter ſe deſcendit uia: forba: quæ ramos circumdata ex omni parte uarum modo degrauant. Alia rara ut in perſicis. Quædam alio continentur ut granata. Dependēt alia pediculis ut pyra: Alia racemis ut uia: palmæ. Alia & pediculis & racemis: ut heræ ſambuci. Alia ramo adhaerent: ut in lauro. Quædam utroq̄ modo: ut oliuæ. Nam & breues pediculi & longi. Quædam uacuſculi conſtant: ut punice: & meſpila: lotofq̄ in ægypto: & euphrate. Iam uero diuerſa gratia & commendatio. Carne palma plantat. Cruſta thebaica. Succo uia & caricæ. Callo pyra ac mala. Corpore melimela. Mora charſtagine. Nuclei grano. Quædam in ægypto cute caricæ. Detrahitur hæc ſicis uirentibus: ut putamen. Eadem in ſiccis maxime placet. In papyris & ſerulis ſpinæq̄ albæ: cauſis ipſe pomum eſt. Sicut & ſiculnei cauſes in friticoſo genere cum caule capparīs. In ſiliquiſ uero quod manditur: quid niſi lignum eſt? Nō mitenda feminis earum proprietates. Nam neque corpus: neque lignum: nec charſtilago dici poteſt: neque aliud nomen inuenit.

De myrto genera eius.xxix.

CA. XXIX.

Vecorum natura præcipuâ adnationem in myrto habet. Quando ex una omni
olei unique bina genera sunt. Item myrtidana ur diximus. Et alius uis bæccæ sit
i apud antiquos: anteq̃ pipet reperiretur: liba optinens uicem. Quodam etiam ge
nerosi obsonii nomine inde tracto: quod etiam nunc myrtium uocatur. Eademq̃
origine aprorum sapor commendatur: pleriq̃ ad intinctus additis myrto. Arbor ipsâ in euro
pa tetiore cælo: quod & ceruini montibus incipit. primum celcei in Elpenoris tumulo usâ tra
ditur: græcumq̃ ei nomen remanet: quoque peregrinum esse apparet. Fuit ubi nûc roma est: iam tū
cum cundere. Quippe ita traditur myrtea uerbena romanos fabinoq̃ cum propter raptas ui
rines dimicare uoluissent: depositis armis pacificatos in eo loco: qui nunc signa Veneris Cluaci
næ habet. Cluere enim antiqui pugnare dicebant. Et in ea quoq̃ arbore sufficiens genus habe
tur. Ideo tum electa: quoniâ coniunctioni & huic arbori præest Venus. Haud scio an primaue
etiam omnium in locis publicis romæ sata sit: fœdico quidem & memorabili augurio. Intern
tissimâ namq̃ delubra habetur. Quirini hoc est ipsius Romuli. In eo sacræ myrti fueræ duæ
an: eadem ipsam per solum tempus. Altera patricia appellata: altera plebeia. Patricia multis an
nis præualuit. Flaccescente plebeia: exuberans ac læta: q̃d iam senatus quoque floruit: ita ingens.
Plebeia torrida ac squalida. Quæ postq̃ eualuit facies patricia marisco bello: lingua aud
doritas patrum facta est: ac paulatim in sterilitatē emarcuit maiestas. Quin & ara uetus fuit Ve
neri myrtæ: quam murtiam uocant. Cato tria genera myrti prodidit. Candidam: nigram: con
jugalem: fortassis a cōiugis: ex illo cluaci næ genere. Nunc & alia distinctio fatur: aut siluestri
in: in utraque latifolia. In siluestri propria oxymyr sine. Satiaturum genera torpiari faciūt. Tareti
nam folio minuto: nostratem patulo: exotica densissimo: knis foliorum uerbis. Hæc nō est
in usu. Ramosa utraque alia. Coniugalem existimo nunc nostratem dici. Myrti odoratissimæ
est in ægypto. Cato docuit unum fieri & nigra: fœcata usque in ariditatem in umbra: atque ita
multo indita. Si non siccentur bæccæ oleum gigni. Postea compertum & ex alba unum fieri al
bum: Duobus sextariis myrti tusæ in uini tribus heminis maceratæ expressæq̃. Folia & per se
siccantur in farina ad ulcerum remedia: in corpore humano leniter mordaci pulueræ: ac refrig
randis sudoribus. Quinimmo oleo quoque mirum diuicti inest quidam uini sapor: simulq̃ pin
guis liquor præcipua ui ad corrigendâ uina: facis ante perulsus. Retinet quippe facem: nec præ
ter purum liquorem transire patitur: datque se comitem præcipua commendatissimæ liquato. Vir
gæ quoq̃ uis gestatæ modo uiotiori prorsus in longo itinere pediti. Quin & uirgæ annuli ex
perites ferri inguinum tumori medentur. Bellicis quoque se rebus inseruit: triumphâq̃ de fa
binis Postumius libertus in consula: qui primus omnium ouans ingressus urbem est: quoni
am rem leuiter sine cruore gesserat. Myrto Veneris uicticis coronatus incessit: optabilemque
arbo rem etiam hostibus fecit. Hæc & postea quantum fuit corona: excepto. M. Crasso qui de fu
gituius & Spartaco laurea coronatus incessit. Masurius auctor est: curru quoque triumphan
tes myrtea corona ufos. L. Pilo tradit Papyrium Mafonem: qui primus in monte albanano trium
phauit de coris myrto coronatû ludos circenses spedare solitû. Aus maternus Africani sequē
tis hic fuit. M. Valerius duabus coronis utebatur laurea & myrtæ: qui & hoc uouerat.

vel cario
ta

uel in liba
uel illam
uel ceterior
re
uel ceteri
uel ceteris

uel flauē
 scēte
 uel uigens
 uel cūruit
 uel flauē
 scēte
 ul' emacuit

vicinity of India
by post? or else

Aurus triumphis proprie dicitur: uel gratissima domibus: lanitrix Cæsarum pontificumque: quæ sola & domos exornat: & æte limina excubat. Duo eius genera tradit Cato: delphicam & cypriam. Pompeius Leneus adiecit quam mustacem appellauit: quoniam mustaceis subiceretur. Hanc esse folio maximo: flaccidior & albicante. Delphicam æquali colore uiridior: maximis baccis: atque uiridi rubetibus. Hac uictores delphis coronari: & triumphantes romæ. Cypriam esse folio breui: nigro per margines imbricato crispam. Et postea accessere genera Cinus hanc siluestrem laurum aliqui intelligunt: nonnulli sui generis arborem. Differt color. Est enim cærulea bacca. Accessit & regia: quæ coepit Augusta appellari amplissima & arbore & folio: baccis gustatu quoque non aspero. Aliqui negant eandem esse: & suum genus regie faciunt longioribus foliis latioribusque. Idem in alio genere baccaliam appellant hanc quæ uulgatissima est: baccarumque fertilissima. Sterilem uero earum (quod maxime miror) triumphalem: eaque dicunt triumphantes uti: nisi id a Diuo Augusto coepit: ut docebitur: ex ea lauro quæ ei missa & cælo minima est altitudine: folio crispo: ac breui: quæ inuenitur rara. Accedit in topiario opere taxa excrecente in medio folio: paruulo ueluti lacinia folii: Et sine ea ipsa donia mira opacitatis patientia. Itaque quælibet sub umbra solum implet. Est & camedaphne siluestris frutex: est & alexandrina: quam aliqui idæam: alii hippoglotthion: alii daphnen: alii caryophylon: alii hypelaten uocant. Ramos spargit a radice dodrantales topiarii: ac coronarii operis: folio acutioris quam myrti: molliore & candidiore. Maiore semine inter folia rubro. Plurima in idæa: & circa heracleam ponti: nec nisi in montosis. Id quoque quod danaides uocatur genus in nominum ambitu est. Alii enim pelagum: alii eupelaton: alii stephanon Alexandri uocant. Et hic frutex est ramosus: crassior ac mollior quam laurus folio. Ex cuius gustatu accendatur os baccis & nigro ruffis. Notatum antiquis nullum genus lauri in cossica fuisse: quod nunc satum & ibi prouenit. Ipsa pacifera: ut quam prætendi etiam inter armatos hostes: quietis sit indicium. Romanis precipue lætitiæ uictoriarumque nuntia additur lituis: & militum lanceis: pilisque. Fases imperatorum decorat. Ex iis in gremio louis optimi maximi deponitur: quotiens læticiam uictoria noui attulit. Idque non quia perpetuo uiuet: nec quia pacifera est: præferenda utique myrto & oleæ: sed quia spectatissima in monte pernafo. Ideoque etiam grata Apollini: assuetis eo dona mittere iam & regibus romanis: teste, L. Bruto. Fortassis etiam in argumentum: quoniam ibi libertatem publicam is meruisset: lauriferam tellurem illam obculatus ex responso. Et quia manu satarum receptarumque in domos fulmine sola non icitur. Ob has causas equidem crediderim honoris eis habitum in triumphis potius: quam quia suffimentum sit cædis hostium & purgatio: ut tradit Masurius. Adeoque in profanis usibus pollui laurum & oleam fas non est: ut ne propiciandis quidem numinibus accendi ex iis altaria aræ debeant. Laurus quidem manifesto abdicat ignes crepitum: & quadam detestante. Interaneorum etiam uitia & neruorum ligno torquente. Tiberium principem tonante cælo coronari ea solitum ferunt contra fulminum metus. Sed & circa Diuum Augustum euentus eius digna memoratu. Nanque Liuia Drusilla quæ postea Augusta matrimonio nomen accepit: cum pacta esset illa Cæsari: gallinam conspicui candoris sedenti aquila ex alto abiecit in gremium illam. Intrepideque mirati accessit miraculum: quoniam teneret rostrum laureum ramum omistum suis baccis. Conseruari alitem & sobolem iussere aruspices: ramumque eum seri: ac rite custodiri. Quodque factum est in uilla Cæsarium fluuij tiberini imposita: iuxta nonum lapidem flaminia uia: quæ ob id uocatur ad gallinas. Mitteque silua prouenit. Ex ea miphans postea Cæsar laurum in manu tenuit: coronamque in capite gessit. Ac deinde imperatoris Cæsares cuncti. Traditumque mos est ramos quos tenuerunt ferendi. Et durat siluæ nominibus suis discretæ. Fortassis ideo mutatis triumphalibus. Vnius arborum latina lingua nomen impositum uinis. Vnius folia distinguuntur appellatione: Lauream enim uocamus. Durat & in urbe impositum loco: quando lauretum in auentino uocatur: ubi silua lauri fuit. Eadem purificationibus adhibetur: testaturque sit obiter & ramo eam seri: quoniam dubitauere Democritus & Theophrastus. Nunc dicemus siluestrium naturas.

ut danaen

ut daphno
ides

uel litteris

Siluestriana Arborum Naturæ:

CA. .I.

POMIFERAE ARBORES: QVAEQVE MITIORIBVS Suc-
cis uoluptatem primæ cibis attulerunt: & necessarij alimento de-
licias immiscere docuerūt. Siue illæ ultro siue ab homine didicere
blandos sapores adoptione & connubio. Idq; munus ē feris uolu-
crisq; de dimis intra p̄dictas cōstant. Primū erat narrare glandi-
feras quocq; q̄ primo uictū mortaliū aluerūt nutrices inopis ac feræ
fortis: nī præuerti cogeret admiratio usu cōperta: quenam quali sc̄q;
esset uita sine arbore ulla sine frutice uiuentium.

Gentes sine arbore: & miracula in septentrionalis regionis ar-
boribus. CA. II.

Diximus & i oriētē qdē iuxta oceanū cōplures ea necessitate gēres. Sūt uero & in septē-
tridē uisæ nobis caucogæ: q̄ maiores miore sc̄q; appellant. Vasto ibi meatu p̄petuis bis
dieq; noctiq; singulae iteruallis effusus in imēsu agit oceanus æternæ inopis regē
naturæ cōtrouersia: ubiq; terræ sita pars maris. Illic misera gēs tumulos optinet al-
tos: aut tribulata structa manibus ad expimēta altissimi æstus: casis ita ipositis: nauigariū siles:
cū integatq; circūdata naufragiis. Cū uero recesserit: fugiētes cū mari p̄fices circa tuguria ue-
nant. Nō pecudes hos hēre: nō lacte ali: ut finitios. Ne cū feris qdē dimicet cōtingit oī p̄cul aba-
cto frutice. Vlua & palustri tūco funes necūt ad p̄xēda piscibō retia. Captūq; manibō lutū uē-
tis magis q̄ sole siccates. Terra cibos & rigētia septētridē uisera sua urūt. Potus nō nisi ex imbre
seruato scrobibō i uestibulo domus. Et cæ gētes certe si uicant hodie: po. ro. seruire se dicūt. Ita
ē p̄fecto: multis fortia p̄cit i p̄mā. Alid e siluis miraculū torā rel: quā germaniā replēt: adductq;
frigorū umbras: altissima tñ. Haud p̄cul supradictis caucis circa duos p̄cipue lacus. Littora ip̄a
opinēt q̄rcus maxia auuiditate nascēdi: suffossæq; fluctibō aut ppulsa flaribō uastas cōplexu ra-
dicū insulas secū auferūt. Atq; ita libratæ stātes nauigāt ingētiū ramorum armamētis. Sæpe re-
riti classibus n̄is: cū uelut de industria fluctibō agerent: ut in p̄spectu stātes noctu inopescat reme-
dii illæ p̄liū nauale aduersus arbores inirent.

De hyrcinæ siluæ magnitudine.

CA. III.

Ne adē septētrionali plaga hyrcinæ siluæ robore uastitas intacta & cōgenita mūdo:
p̄pe immortali sorte: miracula excedit. Vt alia omittat: si de caritura. Cōstat attoli col-
les occurantiū inter se radicū rep̄cussū. Aut ubi secuta tellus non sit: arcus ad ramos
ufq; & ipsos inter se rixates curuari portage patētiū mōiū: turmas eq̄tū transmittant.

De glandiferis: ciuica corona: & frōdea corona donari. CA. IIII.

Landiferi maxie gñis oēs: qbus honos apud romanos p̄petuis. Hinc ciuicæ coronæ
militū uirtutis insignie clarissimū. Iampridē uero & clamētia ipatog: postq̄ ciuiliū
bellorum profanatione meritum cōcepit uideri: ciuicū non occidere. Cedūt iis mura-
les: uallaresq; & aureæ: q̄q; precio antecedentes. Cedunt & rostratæ: q̄uis in duobus
maxime ad hoc aui celebres. M. Varrone e piraticis bellis dante magno Pompeio. Itemq; M.
Agrippa tribuēt Cæsare & siculis: quæ & ipsa piratica fuere. Antea rostra nauium tribunali p̄ræ-
fixa foro decus erant: uictiū populo Roma. ipsa corona imposita. Postquā uero tribunitiis sedi-
tionibus calcari ac pollui cōpetere: postq̄ uires ex publico in priuatum magis singulisq; ciuium
queri: & sacrosanctæ omnia profana fecere: tum a pedibus eorum subiere in capita ciuium ro-
stra. Dedit hanc Augustus coronam Agrippæ. Sed ciuicam a genere humano accepit ip̄e. Anti-
quitus quidem nulla nisi deo dabatur. Ob id Homerus cælo tantum eas & p̄ælio uniuers-
o tribuit. Viritū uero ne in certamine quidem ulli. Feruntque primum omnium. Libe-
rum patrem imposuisse capiti suo ex hederā. Postea deorum honori sacrificantes sumplere uicti-
mis simul coronatis. Nouissime & in sacris certaminibus usurpatæ: in qbus hodieq; nō uictori
dant: sed patriam ab eo coronari pronunciat. Inde natum: ut etiam triumphaturis conferent in
templis dicandæ. Mox ut & ludis darent. Longū est: nec ex institutione operis differere q̄q; ro-

manorū prius acceperit. Neq. n. alias nouerant q̄ bellicas. Quod certū est: uni gentium huic plu-
ra sunt genera q̄ cūctis. Romulus frondea coronauit Hostium Hostilium: q̄ fidenam primus
irrupisset. Auis hic Tulli Hostilii regis fuit. P. Dentii patrē tribunū militū frondea donauit: ex-
citus ab eo seruatus: imperatore Cornelio Cossō consule sanniti bello. Ciuita iligna primo fuit:
postea magis placuit ex æsculo Ioui sacrum. Variatq; in hoc cum quercus est: ea ubiq; quæ
fuerat: custodito tamen honore glandis. Additæ leges arctæ: & ideo superbæ: quasq; conferre li-
beat cum illa græcorū summa: quæ sub ipso ioue datur. Quicq; patriæ muros primus scandens
audenter irumpere occidit. Quicq; ciuem maluit seruare q̄ hostem occidere. Vtq; eum locum
in quo sit actum obtineret hostis eo die. Vtq; seruatus fateatur: alias testes nil potius. Vt ciuis
fuerit. Auxiliis quis rege seruato decus id nō dant. Nec crescit honos idem imperatore cōserua-
to: qm̄ cōditores in quocūq; ciuem summū esse uoluerunt. Accepta licet uti: ppetuo ludos in eu-
ri semp affurgi ēt ab senatu in more est. Sedendi ius in proximo senatui. Vacatio munēz oīum
ipsi: patriq; & auo paterno. xiiii. eas accepit Sicinius Dentatus ut rettulimus suo loco. Sex. Capi-
tolinus. Is qdē & de duce Seruilio. Africanus de patre accipe noluit apud trebiā. O mores ater-
nos: qui tanta opa honore solo donauerunt. Et cū reliquis coronas auro cōmēdaret: salutē ciuis
iis in precio esse noluerunt: clara professione: seruari quidē hominem nefas esse lucri causā.

De glande genera tredecim.

CA.V.

Landes opes esse nunc quoq; multarū gētium ēt pace gaudētium constat. Necnon
& inopia frugum arefactis molis farina: spissaturq; in panis usum. Quin & hodieq; p
hispanias secundis mensis glans inseritur. Dulcior eadē in cinere tosta. Cautum est p
terea lege. xii. tabulæ: ut glādē in alienū fundū pcidētē liceat colligere. Grā eaq; mul-
ta. Distant fructū: situ: sexu: sapore. Nāq; alia fageæ glandi figura: alia quernæ: & alia ilignæ. Atq;
inter se quoq; generum singulorū differentia. Præterea sunt aliæ siluestres: aliæ placidiores: quæ
cultā obtinent. Iam etiā in montosis planisq; distant. Sicut & sexu mares ac femina. Item sa-
pore. Dulcissima omnium faguut qua obfessos etiā homines durasse in oppido chio tradit Cor-
nelius Alexander. Genera distinguere non datur nominibus: quæ sunt alia alibi. Quippe cū ro-
bur quercūq; uulgo nasci uideamus: sed æsculum non ubiq;. Quartam uero generis eiuſdem q̄
ceruus uocatur: ne italici quidem maiori ex parte notam esse. Distinguens ergo proprietate natu-
rag: & ubi res coget: etiam græcis nominibus utendum.

De fagina glādē: & reliquis glādibus: & carbone: & pastu porcōz.

CA.VI.

Agi glans nucleis similis: triangula cute includitur. Folium tenuē: ac leuissimum: po-
pulo simile: celerrime flauescens: & media parte plerūq; Gignens superne parua lam-
baccā uiridem: cacumine aculeatam. Fagi glans muribus gratissima est: & ideo afalis
eius una puentus. Glires quoq; faginat. Expetitur & turdis. Arborum fertilitas oīum
fere alternat: sed maxime fagi. Glandem quæ proprie intelligit: ferunt robur: quercus: æsculus:
ceruus: ilix: suber. Continentur hispido calice per genera plus minus. Item complectente. Folia p
ter ilicem: grauiā: carnosā: procera: sinuosa lateribus. Nec cum cadunt flauescētia: ut fagi. Pro dif-
ferentia generum breuiora uel longiora. Illicis duo genera: Ex iis in italia folio non multum ab
oleis distant. Milaces a quibusdam græcis dictæ: in provinciis aquisfolia. Illicis glans utriusq; bre-
uior & gracilior: quā Homerus aculon appellat: eoq; nomine a glande distinguit. Masculus il-
licis negant ferre. Glans optima in quercu: atque grandissima. Mox æsculo. Nam roboris parua
Cerro tristis: horrida: echinato calice ceu castaneæ. Sed in querna alia dulcior: molliorq; femi-
næ: maris spissior. Maxime autem probantur latifolia: ex argumento dictæ. Distant aut inter se
magnitudine: & cutis tenuitate. Item q̄ aliis subest tunica rubigine scabra: aliis protinus cādidū
corpus. Probat. & ea: cuius in balano utrinque ex longitudine extrema lapidescit in duriciam.
Melior cui in cortice: q̄ cui i corpore. Vt rūque non nisi mari. Præterea alius ouata: alius rotunda:
alio acutior figura. Sicut & colos nigror: candidiorue qui præfertur. Amittunt in extremitatē
bus: mediæ dulces. Quin & pediculi breuitas pceritasq; differentiā hēt. In ipsis uero arboribus
quæ maximā fert: hemeris uocat: breuior: & in orbē comosa: aliaque ramoz crebro cauita. For-
tius lignum quertus: ramosa & ipsa. Procerior tamen & crassior caudice.
Excellissima aut ægyptos incultis amica. Ab ac pxieme latifolia: pceritas: sed minus utilis ædifi-
ciis. At quæ carbone dotata uittis obnoxia est. Quāobrē folio utunt carbone: ærarioq; tātum
officinis cōpendio. Quoniam desinente statu protinus emoriens sapius recoquit. Cætero pluri-
mis sint illis. Idem & nouellis melior. Acerui cōsertis paleis recētibz luto cāminant: acenlaque

uel latebris

uel simila-
ces

uel thaleis
uel hiscen-
tibus

fructus contis pangitur durefcens calix: atq; ita fudore emittit. Peflima & carboni & materie hali-
phleus dicta: cui craffiffimus cortex atq; caudex: & plerūq; cauis fungofusq; Nec alia putrefcit
ex hoc gñe: etiā qd uiuit. **Quin** & fulmie fapiffime igitur: quis altitudinē nō excellat. Ideo ligno
eius nec ad facrificia uti fas habet. Eidē raro glans: & cum tulerit amara: quam præter fues nullū
attingit animal. Ac ne ea quidem fi aliud pabulum habeant. Hoc quoq; inter reliqua negligē
religionis eft: qd emortuo carbōe facrificatur. Glans fagea fuem hylarem facit: carnem coctibilē:
ac leuem: & uilem stomacho. Ligna fuem anguftam: nitidā: frigosam: ponderofam. Querna dif-
fulam & grauiffimam: & ipfa glandium æque dulciffima. Proximam huic cerream tradit Nigidi-
us: nec ex alia solidiorem carnem: fed duram. Ligna tentari fues: nifi paulatim detur. Hanc nouif-
simam cadere. Fungofam carnem fieri æfculo: robore: fubere. Quæ glandem ferūt omnes & gal-
lam. Alternisq; annis glandem. Sed gallam hemeris optimam: & cortis perficiendis aptiffimā. Si-
milem huic latifoliam: fed leuiorem: multoq; minus probatam. Fert & nigram. Duo enim gene-
ra funt. Hæc tingendis utilior.

De galla: & q̄ multa præter glandē eadem ferant abores.

CA. VII.

Nascit̃ aut̃ galla fole de geminis exēte erūpens noctū feroq; uniuersā. Crescit uno die
cādidior. Et fi excepta est aſtu arefcit ptinus: neq; ad iuſtū icrementū peruenit: hoc ē:
ut nucleū fabæ magnitudinē habeat. Nigra diutius uiuit: creſcitq; ut interdū mali cō-
pleat magnitudinē. Optia cōagena. Deterria ex robore. Signū eius q; cauerna trāſitū
cēt. Robur præter fructū pluriā alia gignit. Nāq; fert & gallæ utrūq; genus: quædā ueluti mō-
ra: nī diſtante arida duricia plerūq; tauri caput imitantia: quibus fructus inest nucleis oliuæ ſi-
milis. Naſcuntur in eo & pilulæ: nucibus non abſimiles: intus habētes flocculos molles: lucerna-
rū luminibus aptos. Nā & ſine oleo fragrant: ſicuti galla nigra. Fert & aliam inutilem pilulam cū
capillo uerno tempore tamen melligeni ſucci. Gignunt & alæ ramorum eius pilulas corpori nō
pediculo adharētes: canicantes umbilicis. Cætera nigra uarietate diſperſa. Media cocci calo-
rem habent. Apertis amara inanitas eſt. Aliquando & pumices gignit. Necnon & e foliis conuo-
lutas pilulas: & in folio rubentes. Aquoſos nucleos candicātes & trāſlucidos: quādiu molles ſint
in quibus & culices naſcuntur: matureſcunt in modum gallæ.

De cachrye: & coco grano: & agarico: & ſubere.

Cap. VIII.

Erunt robora & cachryna: uocatur pilula in medicina uendi uim habens. Gignit
& in abiete: larice: picea: tilia: nucē platano: poſtq; folia cecidere hyeme duras. Cōtinet
nucleum pineis ſimilē. Is creſcit hyeme. aperitur uere pilula tota. Cadit cū folia cōpe-
rint creſcere. Tam multifera ſunt: & tot res præter glādem pariunt robora. Sed & bo-
letos: ſuiſloſq; gulæ nouiſſima irritamēta: quæ circa radices gignuntur. Quercus probatiſſimos.
Robur aut̃ & cypreſſus & pinus noxiōs. Robora ferunt & uſcum: & mella: ut auctor eſt Heſio-
dus. Conſtatq; rores melleos e cælo (ut diximus) cadentes nō aliis magis inſidere frondibus. Cre-
mati quoq; roboris cinerem nitroſum eſſe maniſeſtum eſt. Omnes tamen has eius dotes ille ſo-
lo prouocat coco. Granum hoc. Primōq; ceu ſpecies frutices paruos aquifolia: ilicis: quiſquilū
uocant: penſionem alteram tribui pauperibus hiſpaniæ donati. Vſum eius gratiorem in cōchy-
lii mentie tradidimus. Gignitur & in galatia africa: piſidia: donati. Peſſimū in ſardinia. Galliarū
glandiferæ maxime arbores agaricū ferunt. Eſt autem fungus candidus odoratus: antidotis
efficax: in ſummis arboribus naſcens: nocte relucens. Signū hoc eiusq; in tenebris decerpitur. E
glandiferis folia: quæ uocatur ægyllops: fert pannos arentes: muſcoſo uillo: canos: non in cortice
modo: uerum & e ramis dependentes cubitali magnitudine: odoratos ut diximus inter unguē-
ta. Suber minima arbor: glans peſſima: rara: cortex tantum in fructu: præcrasſus ac renaſcēs: atq;
etiā in denos pedes undiq; explanatus. Vſus eius anchoralibus maxime: nauium: piſcantiumq;
tragulis: & cadorum obturamentis. Preterea in hyberno foeminarum calceatu. Quamobrem
non inſacete græci cortices arborum appellant. Sunt qui foeminam ilicem uocent: atq; ubi non
naſcitur illex: pro ea ſubere utuntur. In carpentariis præcipue fabricis ut circa clin & lacedæmo-
nem: nec in italia tota naſcitur: aut in gallia omnino.

Quarum ſint in uſu cortices.

CA. IX.

Ortex e fago: tilia: abiete: picea: in magno uſu agreſtium. Vaſa corbeſq; ac patentiora
quædam meſſibus conuehendis uindemiſq; faciunt: atq; prætexta tuguriorum. Scri-
bit in recenti ad duces explorator incidens litteras a ſucco. Necnon in quodam uſu
ſacrorum religioſus eſt fagi cortex. Sed non durat arbor ipſa.

ucl indure
ſcunt.

ucl nō odo-
ratus.

ucl nō odo-
ratus.

De scandulis & pinu: pinastro: abiete: picea: larice: tæda: taro. CA. X.

Candulæ & robore aptissima: mox e glandiferis aliis: fagoq; facillime ex omnibus q; resinam ferunt: sed minime durant: præterq; pino. Scandula contestam fuisse româ usq; ad bellum Pyrrhi annis quadringentis. lxx. Cornelius Nepos auctor est. Silurâ certe distinguebatur insignibus. Fagutali loui et nunc est ubi lucus fageus fuit: portaq; querculana: colle in quem uicina petebantur: totq; fucus quibusdam & geminis. Qu. Hor. tensus dictator cum plebs secessisset in ianiculum: legem in æsculeto tulit: ut ea quod iussisset omnes quiritēs ternerent. Peregrinæ tunc uidebantur: quoniam non erant suburbana: pinus argabies. Omnesq; quæ picem gignunt: de quibus nunc dicemus. Simul ut tota condiendi uina orgo cognoscatur. Quæ ferunt in asia aut in oriente e prædictis picē. In europa sex genera cognatarum arborum resinam ferunt. Ex iis pinus: atque pinastrum solum habent capillamenti modo prætenue: longumq; & mucrone aculeatum. Pinus fert minimum resinæ: interdum ex nucibus ipsis de quibus dictum ē. Visq; ut ascribatur generi. Pinastrum nihil aliud est q; pinus siluestris: mira altitudine: & a medio ramosa sicut pinus in uertice. Copiosiore dat hæc resinam quo dicemus modo. Gignitur & in planis. Eisdem arbores alio noie eē per oram italix quas stibulas uocant: ut pleriq; arbitratur: sed graciles: succinctorēsq; & enodes liburnicarum ad usus: pene sine resina. Picea mōtes amat atq; frigora: feralis arbor: & funebri indicio ad fones posita: ac rogis uirens. Iam tamen & in domo recepta: tōsili facilitate. Hæc plurimam resinam fundit: interueniente candida gemma tam simili thuri: ut mixta uisu discerni non queat: & inde fraus leplaxæ asia. Omnibus iis generibus folia breui seta: & crassiorē: duraq; ceu cupressis. Piceæ rami pene statim ab radice modici uelut brachia lateribus inhaerent. Similiter abiecti expetita. nanigii. Situs in excelso montium ceu maria fugerit: nec forma alia. Materies uero præcipua trabibus: & plurimis uitæ operibus. Resina ei uitium. Vnde fructus unus piceæ: exiguumq; sudat: aliquando cōtactu solis. E diuerso materies quæ abieti pulcherrima: picea: ad fissiles scandulas: cupasque: & pauca alia secantur. Quinto generi situs idem: eadem facies: larix uocatur: materia præstantior longe: incorrupta uis: & humori contumax: rubens præterea: & odore acrior. Placulum huic erumpit liquoris: melleo colore: atq; lentiore: nunq; durascentis. Sexto genus est tæda proprie dicta: abundantior succo q; reliqua: partior liquidiorq; q; picea: flāmis ac luminī sacrorum etiam grata. Hanc mares dītaxat ferunt: & eam quam græci hycē uocant odoris grauissimū. Laricis morbus est ut tæda fiat. Omnia at hæc genera accensa fuligine immodica carbonem repēte expuūt: cum eruptionis crepitu: eiāculanturq; longē: excepta larice: quæ nec ardet: nec carbonem facit: nec alio modo ignis ui consumitur: q; lapides. Quia uero ea perpetuo uirent: nec facile discernuntur in fronde etiam a peritis: tanta natalium mixtura est. Sed picea minus alta q; larix. Illa crassior leuiorq; cortice: folio uilloso: pinguior: & densior: molliorq; flexu. At picea rario ra ficiorq; folia & tenuiora ac magis algentia. Totaq; horridior est & peruisa resina. Lignū uero abieti similis. Larix uisus iadicibus non repullulat picea repullulat: ut in selbo accidit incesso nemore pyrrheo. Alia etiam generibus ipsis in sexu differentia. Mas breuior & durior: seta minora procerior. Pinguioribus foliis: & simplicibus: atq; nō rigētibz. Lignum maribus durum: & in fabrili ope contortum: foeminae mollius: publico discrimine in securibus: Eæ in quocunq; genere deprehendunt marem: quippe respuuntur: & fragosius sūdūt: ægrius reuellunt. Ipsaq; materies retortida: & nigrior maribus radix. Circa idā in troade & alia differentia est montanæ maritimæq; Nāq; in Macedonia & arcadia circa elin pmutat noia. Nec cōstat auctoribus qd cuiusq; gñi attn buāt: nos ista romano discernimus iudicio. Abies & cūctis amplissima est: & foemina et plixior. Materia mollior: utiliorq; ar bore rotidior: folio pinato: densa ut imbres nō trāsmittat: ad hylarior intuitu. E ramis genez hōz pāniculārū mō nucamenta squamatim cōpacta dependent pterq; larici. Hæ quoq; abietes masculæ prima in parte nucleos hñt: nō itē foeminae. Picea uero totis pāniculis minoribz gracilioribzq; mimos: ac nigros. Propter qd græci phthiophorē eā appellat. In eadē nucamenta cōpessiora maribus sunt: ac minus resina rosida. Similis his ē tūcāpēdū ēne qd pterea taxus: minus uirēs: graciliorq; & tristis: ac dira: nullo succo: ex oibus sola baccifera. Mas noxio fructu. Latiale gpe baccis i hispania pcpue uenenū inest. Vasa et uia toria ex ea uinis in gallia facta mortifera fuisse cōpētū est. Hanc Seltius simlacē a græcis uocari dixit. Et eē in arcadia tā pñtis ueneni: ut si q; dormiant sub ea: cibūe capiant moriant. Sunt qui & taxica hinc appellata dicāt uenena: quæ nunc toxica dicimus: quibus sagitta tingant. Repertum innoxiam fieri: si in ipsam arborem clauus æreus addicatur.

uel segmē
ta

uel stādē

uel torta
uel rota

Quibus modis fiant genera picis: & quomodo fiat cædrium: & de spiffa pice quomodo fiat: & quibus modis refina coquatur.

Pix liquida in europa e tæda coquitur naualibus muniendis: multosque ad alios usus. Lignum eius cõfifiturnis undiq; igni extra circumdato ferro ut prius sudor aque mō fiat in canali. Hoc ex cædro in syria cædriū uocatur: cui tāta uis est ut in ægypto corpa

uel tetra

hoiū de sanctoꝝ eo per fusa feruent. Sequens liquor crassior iam picem fundit. Hæc rursus in cordinas areas cõiecta: aceto spiffatur: & coagulata brutæ cognomē accipit: dolis dūtaxat ualif q; cæteris utilis: lentore ab alia pice differens. Itē colore rutilante: & q; pinguior est. E tæda oia illa fiunt. E picea refina feruentibus cõcta lapidibus in aleuis ualidi roboris: aut si aleui non sint struis congerie uelut in carbonis usu. Hæc in uinū addit: farina mō tan nigrior colore. Eadem refina si cum aq; leuius decoquatur: coleturq; ruffo colore lentescit: ac stillantia uocaf. Seponū: taur autē id fere uitia refina corticifq;. Alia temperies ad crapulam. Nāq; flos crudus refinae cum multa hastula tenui breuiq; aulifus concidit ad cribri minuta: deinde feruenti aqua donec coquatur perfundit. Huius expressum pingue præcipua refina fit: atq; rara: nec nisi paucis in locis subalpina italia: conueniens medicis. Resina albæ congiū in duobus aqua pluuiæ coquū. Alii uulius putant sine aqua coquere lento igne tota die: utriq; uale aris albi. Itē terebinthina in sag tagine referuenti: hanc cæteris præferentes. Proxima ex lentisco.

De zopiffa & sapino: & quæz arbor: materia in precio

CA. XII.

Non omittendū apud eosdē zopiffam uocari derafam nauibus maritimis picē cū cæra nihil nō experiente uita: multoq; efficaciorē ad oia quibus pices: refinaq; profunt uidelicet adiecto salis callo. Aperit picea e parte solari nō plagis: sed uulnere ablatis corticis: cum plurimū bipedalē hiatu: ut a terra cubito cū minimū abfit. Nec corpori ipsi parci: ut in cæteris: qm̄ hastula in fructu est. Vegz hæc terræ pima laudat. Altior amaritudine atq; r. Postea humor omnis e tota cõfifuit in ulor. Item i tæda. Cum id manare desit: simili mō ex alia parte aperitur: ac deinde alia. Postea tota arbor succidit: & medulla eius urif. Sic & in syria terebinthio detrahunt cortices. Ibi qdē & e ramis ac radicibus cū refina dānē ex iis partibus. In macedonia laricem masculam trunt: foeminae radices trū. Teopompus scripsit in apolliniaz agro picē fofifilem non deteriorē macedonia inueniri. Pix optima ubiq; ex apricis aquilonis fit. Ex opacis horridior: uirufq; præferens. Frigida hyeme deterior: ac minus: copiosa & decolor. Quidā arbitrant in montosis copia præstantiorē fieri ac coloratorē: & dulciore quoq; & gratio rem dū refina fit. Decoctam aut minus picis reddere: qm̄ in inseq; abeat tenuioremq; esse ipsas arbores q; in planis. Sed has & illas ferentate steriliore. Fructū quædā proximo anno ab incisu lar giuntur: Alia secūdo: Quædā tertio. Explet aut plaga refina: nō cortice: nec cicatrice: q; in hac arbore nō coit. Inter hæc genera propriū quidā fecere sapiū: qm̄ ex cognatiōe eaz; ferif. Qualis: dicta est nucleis. Eiusq; arboris imas partes tædas uocant: cum sit illa arbor nil aliud q; picea feritatis paulum mitigatā fatu. Sapiū autem materies cælag; e genere fit: sicuti docebimus.

709. 10. 10. 10.

uel uicifq;

uel ferum

De fraxino genera eius quattuor.

CA. XIII.

Materiæ enim cā reliquis arbores natura genuit. Copiosissimamque fraxinū. Procerā hæc ac teres: pennata & ipsa folio. Multiq;e Homeri pconio & Achillis hasta nobilitata. Materies est ad plurima utilis. Ea quidē quæ fit in idia troadis in trū cædro similis: ut emoret fessat cortice ablato. Graeci duo genera eius fecere. Longā enodem: Alteram breuē duriore: fuscioreq;: laureis foliis. Bumeliam uocant i macedonia amplissimā lentissimāq;. Alii situ diuisere. Cæpestrem. n. esse cõspā: montanā spiffam. Folia eaz; iumentis mortifera. Cæteris ruminantiū innocua graci prodidere. In italia nec iumentis nocet. Cõtra serpentes uero fuceo expresso ad potū: & imposita ulceribus opifera: ac nihil aq; que reperit. Tāque est uis: ut ne matutinas q; dem occidente sue un bras q;uis sint longissimæ: serpens arboris eius attingat: adeo ipsam pcul fugat. Experta pdimus. Si frō de ea gyro claudat ignis & serpis: in ignes potius q; in fraxinū fugere serpētem. Mira naturæ benignitas: priuifq; hæc prodeant flore fraxinū: nec ante conditas folia dimittere.

Cavimul
propingitSola rursus
mactat

De tilia genera duo.

CA. IIII.

Tilia mas & foemina differunt omni modo. Nanque & materies maris dura ruffior q; ac nodosa & odorator. Cõrtex quoq; crassior: ac detractus inflexibilis. Nec semen fert aut florem ut foemina: q; crassior arbore: materia cādā dāpellenque est. Mixz in hac arbore fructū a nullo aialium attingi: folioq; corticifque succum dulcē esse. Inter

corticē & lignum tenues tunicas multiplici mēbrana: quibus uicula tiliæ uocant. Tenuissimū eorū phyllyræ coronagē lēnsicis celebres antiquorūq; honore. Materies terebinde non sentit potestate perq; modica: neq; utilis.

De aceris generibus. x.

CA. XV.

uel alinon

Cer eiusdē fere amplitudis: opeq; elegantia ac subtilitate cædro secūdū. Plura eius genera. Albū quod p̄cipui cādoris uocat gallicū: in trāspadana italia trāsp̄ alpes nascēs. Altez genus crispo maculagē discursū: q cū excellētior fuit: silitudine caudā pau nū nomē accepit. In istria rhetiagē p̄cipuū. E iustoria gñe crastuciniū uocat. Graci sitū discernūt. Cāpestre. n. cādīdū esse: nec crispu: q d̄ glinon uocat. Montanū uero crispus duriosq; ēt nunc e mascula crispis ad lautiora opera. Tertium genus zygiam rubentem fissili ligno: cortice liuido: & scabro. Hoc alii proprii generis esse malunt: Et latine carpinū appellant.

uel silentio quodam

De brusco: mollusco: & staphilodendro: & buxo genera tria. CA. XVI. Vicherrimū uero est bruscu: multoq; excellentius etiānū molluscu. Tuber utruq; arboris eius: Sed bruscu intortius crispu. Molluscu simplicius sparsum. Et si magnitudinē mēfagē caperet: haud dubie prāferret cædro. Nunc intra pugillares lectōrūq; silicios: aut laminas: raro usu spectat. E brusco sunt & mēfagē nigrescentes. Reperitur & in alno tuber: tanto deterius q̄ro ab acere alnus ipsa distat. Aceris mares prius florent. Et iānū in siccis natæ prāferunt aquaticis: sicut & fraxini. Est & trans alpes arbor simillima aceri alba in primis uero materies honorata buxo est raro crispanti: nec nisi radice: cætero lentisci ex materia silenti: & quadā duricia ac pallore cōmendabilis. In ipsa uero arbore topiario opere. Tria eius genera: gallicū quod in metas emittitur: amplitudineq; procerior est. Oleastrum in oi usu dānā fert grauem odorem. Tertiū genus nostratē uocat. Siluestre (ut credo) mitigatū satū: diffusius: & densitate parietū uirens semper ac tonsile. Buxus pyreneis ac cytoro montibus plurimac: bere cynthio tractu. Crassissima in corfica florē nō ferendo. Quæ causā amaritudinis mellis. Semē silius cunctis animantibus inuisum. Hæc in olympo macedoniæ gracilior: sed breuis. Amat frigida: aprica: ligni quoq; duricia quæ ferro: nec flamma: nec carbone utilis.

De ulmo genera quattuor.

CA. XVII.

Nter has atq; frugiferas materia: uituūq; amicicia accipitur ulmus. Graci duo eius genera nouere. Montosam: quæ sit amplior: Cāpestre: q̄ fruticosa. Italia artiniās uocat excellentissimas: & ex iis sicanas illis p̄fert: q nō sunt riguæ. Altez genus gallicas: Tertiu nō (trates: dēfioe folio: & ab eodē pediculo nūerosiore. At quartū siluestre. Inter q̄s artiniæ nō ferūt. Samarā ita uero uocat ulmi semē. Oēsq; e radicū plātis pueniūt. Reliquæ semine.

De arborum natura per situs.

CA. XVIII.

Vnc celeberrimis arborum dictis: quædam in uniuersum de cunctis indicanda sunt. Montes amant: cædrus: lanx: tæda: & cætere e quibus resina gignitur. Item aquifolius: buxus: ilex: iuniperus: terebinthus: populus: ornus: cornus: carpinus. Est & in apenni no frutex qui uocatur cortinus: ad linimenta modo conchylii colore insignis. Montes & ualles diligit abies: robur: castanæ: tilia: ilex: cornus. Aquosis montibus gaudet acer: fraxinus: sorbus: tilia: cerasus. Non temere in montibus uisæ sunt prunus: punice: oleastri: iuglans: morus: sambuci. Descendunt etiam in plana cornus: corylus: quercus: ornus: acer: fraxinus: fagus: carpinus. Subeunt & in montosa ulmus: malus: pyrus: laurus: myrtus. Sanguinei fructus ilex: tingendisq; uestibus nascentes genitæ. Gaudet frigidis forbus: & magis etiam bellula. Gallica hæc arbor mirabili candore: atq; tenuitate terribilis magistratuū uirgis. Eadem circulis flexibilis: item corbium sportis. Bitumen ex ea galliæ excoquant. In eisdem situs comitatur & spina nuptiarum facibus aspiciatissima: quoniam inde fecerint pastores qui rapuerunt fabinas: ut auctor est Masurius. Nūc facibus carpinus & corilus familiarissimæ. Aquas odere cupressu glandes: castanæ: laburnum. Alpina & hæc arbor: nec uulgo nota. Dura ac candida materies cuius florem cubitalem longitudine apes non attingunt. Odit & quæ appellatur lous barba in opere topiario tonsilis: & in rotunditatem spissa: argenteo folio. Non nisi in aquosis proueniunt salices: alni: populi: filer. Ligustra tessleris utilissima. Item uacinia italiæ in aucupis satā. Galliæ uero etiam purpura tingendi causā ad seruorum uestes. Quæcunque communia sunt montibus planitie maiora sunt: a speculūque pulchriora. Quæ in campestribus: meliora materie. Crispiora quæ in montibus exceptis malis pyricis.

Diuisio generum.

CA. XIX.

Raterea arborum aliis decidunt folia: alia: sempiterna coma vident. Quā differentiam necesse est antecedit prior. Sunt enim arborum quaedam omnino siluestres: quaedam urbaniores: quas his placet nominibus distinguere. Ergo mites: quae fructu aut aliqua dote umbrarum officio humanius iuuat: nō improbe dicantur urbanae.

Quibus folia non decidunt: & de rhododendro.

CA. XX.

Arum generi nō decidunt olea: lauro: palma: myrto: cupressō: pinis: & rhododendro. Et quis herba dicat? sabina rhododendro: ut noīe appeta: graeci. Alii neris uocant: alii rhododaphnē: sempiternū frōde rosa similitudine cauit. & fruticosum. Iumentis caprisq; & ouibus uenenum est. Idem hoi cōtra serpentū uenena remediū.

Item gbus folia nō decidunt: & gbus nō oīa folia cadāt: & gbus locis nulla arbores. CA. XXI.
 Iuestrum generis folia nō decidunt abietilari: pinastro: iuniperō: cædro: terebitho: buxo: ilici: aquifolio: suberitaxo: tamarici. Inter utraq; genera sunt adrachne i graecia: & ubiq; unedo. Reliqua enim folia decidunt his: pterq; in cacuminibus. Nō decidunt aut & in fruticū gñe gbusdā rubo & calāmio. In thurino agro ubi urbs sybaris fuit: ex ipsa urbe prospicitur batur quercus una nūq; folia dimittens: nec ante mediā ætatem germinans. Idq; mizē est graecis auctoribus proditum. Apud nos postea siliari. Nā locoz tanta uis est: ut circa memphim ægypti: & in elephantine thebaidis nulli arbori decidunt: ne uitis quidem.

De natura folioz cadentū: & gbus folioz uariis colores.

CA. XXII.

Aetera omnes extra p̄dictas (etenim numerare lēgum est) folia dependunt. Obseruatūq; non arcescere: nisi tenuia & lata & mollia. Quae uero non decidunt callo crassa & angusta cē. Falsa definitio est non decidere iis quae succus pinguior sit. Q uis n. potest in illice intelligere? Decidere Timæus mathematicus sole scorpionē trāsēntē syderis uis: ut quodā ueneno aeris putat. Cur ego non eadē causā aduersum oēs polleat: iote miremur. Cadunt plurimis autūno. Quaedā tardius amittūt: atq; in hyemes prorogāt moras. Nec in terest maturius germinat: ut pote cū quaedā primae germinēt: & inter nouissimas nudent. Ut amygdala: fraxini: sambuci. Morus aut nouissime germinat: & cū primis folia dimittit. Magna & i hoc uis folii. Prius decidunt in siccis macrois: & uetustate prius arbori. Multisq; etiā anteq; maturet fructus. In ferotina ficu: & hyberna pyro & malo granato: est pomū tūc aspici in matre. Neq; iis quae semp retinēt comas: eadē folia durāt: sed subnascentibus aliis tunc arcescunt uetera. Quod euenit circa solstitium. Maxime folioz unitas in suo cuiq; genere permanet: praterq; populo: hederæ: crotoni: quam & cinum diximus uocari.

De populo tria genera: & quoq; folioz figura mutetur.

CA. XXIII.

Opuli tria genera: alba: & nigra: & quae lybica appellatur minima folio ac nigerrima: fungitq; enascentibus laudatissima. Alba folio bicolor: superne candicans: inferiore parte uiridi. Huic nigræq; & crotoni folia in iuuenta circinnate rotunditatis sunt. Veturiora in angulos exeunt. Econtrario hederæ angulosa rotundant. Populez foliis grandissima lanugo. Euolat candida. Tradita folio numerosiore cādida: & ut uilli. Folia granatis & amygdalis rubentia. Mizē in primis id quod ulmo: tiliæq; olea: populo alba: & salici euenit. Circumagunt. n. folia eaz; post solstitium. Nec alio argumēto certius intelligēsydus cōfēdūt.

Quae folia uersentur omnibus annis: quae foliorum ex eius palmis cura & usus: & foliorum mtrabilia.

CA. XXIII.

St & publica oīum foliorum differētia. In ipsis nanc; pars inferior a terra herbido uirer colore. Ab eadē leuitor. Nervus callūq; & articulos in superiore habet parte. Inclinas uero subter: ut manus hūana. Olez supnæ cādidiore: & mius leuia. Itē hederæ. Sed oīum folia quotidie ad solem oscitāt: interiores partes tepe fieri uolentia. Superior pars oīum tanūgine quātulacūq; habet: quae in aliis gentiū lana est. In oriēte funes ualidos & palmae foliis fieri dictum est: eoq; in humore utiliores esse. Et apud nos uere palmae a matre integræ decerpuntur. Meliores enim sunt quae non diuisae fuerint. Siccātur sub tecto quaternis diebus. Mox in solē expanduntur. Et noctibus relictae donec candore inarescant. postea in opera diuidūt. Latissima folia sūt fico: uiti: platano. Angusta myrto: punica: olea. Capillata pino: cædro. Aculeata aquifolio & ilicum generi. Nam iunipero spina pro folio est. Carnosa cupressō: tamarici. Crassissima alno. Longa harundini coici. Palmae etiā duplicia. Circinata pyro. Mucronata malo. Angulosa hederæ. Diuisa platano. Insecta pectinum modo piceae: abietis. Sinuosa toto

p 11

arbutu robori. Spinosa cute rubo. Mordacia sunt quibusdam: ut urticis. Pungenta pinopicea: abiettilarici: cædro agfoliis. Pediculo breui oleæ: & ilici. Lægo uitibus. Træulo populis. Et hiscè foliis inter se crepantia. Iam & in pomo ipso mali quodâ in gñe parua mediis emicant folia. Interim & gemina. Præterea aliis circa ramos: aliis in cacumine ramor. Robori & in ipso caudice iam denſa ac rara: semperq; lata rariora. Disposita myrto. Concaua buxo. Inordinata pomis. Plura eodè pediculo exeuſia malis pyrisq;. Ramuloſa ulmo: & cytiſo. Quibus adiciſe Cato decidua a populo quernaq; aſalibus iubet dari nõ perârda. Bubus qdè & ficulnea: ilignaq; & hederacia. Danſ & ex harundine ac lauro. Decidunt ſorbo uniuerſa. Cæteris paulatim. Et de ſoliſ hætenus.

De ordine naturæ in ſatis: & de flore arborum: & cõceptu: & germinatione: & partu: & quo ordine floreat.

CA. XXV.

del catuli-
tionem

Ro autem naturæ annuus ita ſe habet. Primus eſt conceptus flare incipiente uento fauonio. Exinde fere. vi. idus febr. Hoc enim maritant uiueſcentia e terra. Cui etiam eque in hispania ut diximus. Hic eſt genitalis ſpiritus mundi a fouendo dictus: ut qd. dam exiſtimauere. Flat ab occaſu ægnoſtiali uer. inchoans: catlionè ruſtici uocant geſſiente natura ſemina accipere: eoq; aſam inferente oibus ſatis. Conciunt uariis diebus: & p. ſua quæq; natura. Alia. ptinus ut aſalia. Tardius aliqua & diutius grauida partus gerunt. Quod germinatio ideo uocatur. Pariunt uero cū florent: floſq; ille ruptis conſtat utriculis. Sed exau- tio in pomo eſt. Hoc & germinatio arbor. Floſ eſt pleni ueris indicij: & anni renaſcētis. Floſ gaudiū arborum. Tunc ſe nouas aſialq; q̄ ſunt: oſtendūt. Tunc uariis color. picturis in certanè uſq; luxuriant. Sed hoc negatū pleriq;. Nam nec omnes florent: ſed ſunt triſtes quædâ: quæq; nõ ſen- tiant gaudia annoq;. Nam neq; ilex: picea: larix: pinus: ullo flore exhylarant: nataleſue pomorum recurſus annuos uerſicolori nuncio promittunt. Nec ſici atq; capriſci. Protinus enim fructum flores gignunt. In ſicis mirabiles ſunt & abortus: qui nunq̄ matureſcūt. Nec iuniperi florēt. Qui- dam earum duo genera tradunt. Alteram florere: nec ferre. Quæ uero nõ floreat: ferre protinus bacis ſubnaſcentibus quæ biennio hæreant. Sed id falſum omnib; iis dura facies ſemper. Sic & hoium multis fortuna ſine flore eſt. Omnes aut germinant etiam quæ nõ florent. Magna & locor. differentia. Quippe cum ex eodem gñe quæ ſunt in paluſtribus priora germinēt: mox cõ- peſtita: nouiſſima in ſiluis. Per ſe autem tardius pyri ſilueſtres q̄ cætera. Primo fauonio germinat cornus. Proxime laurus. Pauloq; ante æquinoctiū tilia: acer. Inter primas uero populus: ulmus: ſi- x: alnus: nuceſ. Feſtinat & platanus. Cæteræ uere concepto aquifolium terebinthus: paliurus: ca- ſtanea: glandes. Serotino autem germine malus: tardiſſimo ſuber. Quibusdam geminaſ germina- tio: nimia ſoli ubertate: aut inuitantis cæli uoluptate: quod magis in herbis ſegetum euenit. In ar- boribus tamen nimia germinatio elafceſcit. Sunt aliæ naturales quidè quibusdam germinationes: pariterq; uernæ: quæ ſuis conſtant ſyderibus: quarum ratio aptius reddeſ. ob hoc tertio uolumi- ne. Hyberna aquilæ exortu. Aëſtiua canis ortu. Tertia arcturi: Haſ duas qd. em omnibus arbori- bus cões putant. Sentiri aut maxime in fico: uite: punice: cauſam afferentes: qm̄ in theſſalia mace- doniaq; plurima tunc ficus exeat. Maxime tamè in ægypto apparet hæc ratio. Et reliquæ qd. em arbores ut primum coepere continuant germinationem. Robur & abies & larix intermittit tri- partito: ac terna germita edunt. Ideo & inter ſquamas corticè ſpargunt. Quod oibus arboribus in germinatione euenit: qm̄ pgnantiū rumpiſ cortex. Eſt autem prima earq; incipiente uere circi- ter. xv. diebus. Iterum germinant tranſeunte geminos ſole. Sic fit ut dum prima cacumina impel- luntur: ſe cutis aperiat geniculato incremento. Tertia eſt earūdem ad ſolſtiū breuiſſima: nec diu- tius ſeptēnis diebus. Clareq; & tunc cerniſ excreſcentium cacuminum articulo. Vitis ſoli- bus parturit: cum primum emittit uam: iteq; cum digerit. Eorum quæ nõ florent: partus tantum eſt & maturitas. Quædam ſtatim in germinatione florent: properantq; in eo: ſed matureſcūt tarde: ut uites. Serotino quædam germinatu florent: maturantq; celeriter: ut morus: quæ nouiſſima ut banarum germinat: nec niſi exacto frigore: ob id dicta ſapientiſſima arborum. Sed cum coeperit in tantum uniuerſa germinatio erumpit: ut una nocte peragat etiam cum ſtrepitu. Ex iis quæ hyeme: aquila exoriente (ut diximus) concipiunt: floret prima omnium amygdala: menſe Ianua- rio. Martio uero poma matura. Ab ea proxime florent armeniaca: dein tubereſ: & præcoces. Illæ peregrinæ: hæc coactæ. Ordie autem naturæ ſilueſtrium primæ ſambucus: cui medulla plurima: & cui nulla cornus maſcula. Vrbanaſ malus: paruq; poſt ut ſimul poſſit uideri: pyrus & ce- raſus & prunus. Sequitur laurus: ſilamq; cupreſſus. Deinde punice: ſici. At uites & oleæ florenti- bus ſam iis germinant. Conciunt uergiliarum exortu. Hoc ſyſus illarum eſt. Floret autem ſol-

ritio vltis: & quæ paulo serius incipit olea deflorescunt omnia septenis diebus: non celerius. Quædam tardius. Sed nulla pluribus bis septenis. Omnia & intra. viii. iulii idus etefiarum præcurſu. Nec statim fructus sequitur in aliquibus.

De corno: & quo tempore quæque ferant: & quæ fructu non ferat: & quæ infœlices existimantur: & quæ facillime fructum prædunt: & quibus fructus antequam foliū nascatur.

CA. XXVI.

Ornus enim circa solstitia reddit primo candidū: postea sanguineum. Ex eo grisea fœmina post autūnū fert baccas acerbæ & ingustabiles cunctis animantibus. Ligno quoque fungosa & inutilis. Cum mas e fortissimis: quæ sit tanta differētia ab eodē genere. Et terebinthus messibus reddit semē: & acer: & fraxinus: nuces: & malæ: & pyra: præterquam hyberna: aut præcocia. Autūno glandifera. Serius etiam nū uergiliæ occasu. Aesculus tantū autūno. Incipiente autē hyeme quædam grana mali pyriæ & suber. Abies flores croci colore circa solstitiū. Semen uero reddit post uergiliæ occasum: pinus autē & picea præueniunt germinatione. xv. fere diebus. Semen uero post uergiliæ & ipsæ reddunt. Cædri & iuniperis: & illex annuæ fere habentur: nouiſque fructus in iis cum autumno pendet. In maxima tamen admiratione ipſius est. Habet fructū matureſcentem. Habet proximo anno ad maturitatem venturum: ac deinde tertio. Nec ulla arbor auidius se promittit. Quo mense ex ea nux decerpitur: eodem matureſcit alia: Et sic dispensatur: ut nullo non mense matureſcant. Quæ se in arbore ipsa diuisere uocatur zamia: læduntque cæteras: nisi detrahantur. Fructū arborum solæ nullū ferunt: hoc est ne semen quidem tamarix. Scopis tantum nascens populus: alnus: ulmus: attinia alaternus: cui folia iter illicem & olium. Infœlices autem existimantur: damnatæque religione: quæ neque feruntur unquam: neque fructum ferunt. Cremutius auctor est: nunquam uirere arbor esse: ex qua Phyllis se suspēderit. Quæ gummi gignūt: post germinationem aperiuntur. Gūmi uero non nisi fructu detracto spissatur. Nouellæ arbores carent fructu quamdiu crescunt. Perdunt autem facillime ante maturitatem palma: ficus: amygdala: malus pyrus. Item punica: quæ etiam roribus nimis & pruinis foliorem amittit. Quæ de causa infleſcunt ramos eius: ne subrecti humorem infestum excipiant: atque contineant. Pyrus & amygdala etiam si non pluuiæ: sed fiat austrinum cælum atque nubilum amittunt florem: & primos fructus cum si deflorare tales dies fuerint. Occissime autē salix amittit semen ante quæ omnino maturitatem sentiat. Ob id dicta ab Homero frugiperda. Secuta ætas sceleris suo interpretata est hanc sententiam: Quando semen salicis mulieri sterilitatis. medicamentum esse constat. Sed hoc quoque prouidens natura facile nascenti & depaſſo surculo incuriosius semen dedit. Vna tantum proditur ad maturitatem proferre solita in creta insula ipſo descensu louis speluncæ torum ligneumque magnitudine ciceris. Fuit uero quædam & loci uitio infusa: ut in paro sylua cædua: quæ nil fert. Perficæ arbores in rhodo florēt tantū. Fit hæc differētia & ex sexu. In iis esse mares quæ non ferunt. Aliqui hoc permittentes mares esse: quæ ferant tradunt. Facit & densitas sterilitatem. Gignentium autem quædam ex lateribus ramorum & cacuminibus ferunt: ut pyrus: puniceus: ficus: myrtus. Cætero eadem natura quæ frugibus. Namque & in eis spica in cacumen nascit. Legumina in lateribus. Palma sola ut dictū est: in spatulis hæc fructum racemis pendente. Reliquis sub folio pomū: ut protega: excepta ficus: cui foliū maximū umbrosissimūque. Et ideo supra id pomū: idem uero serius foliū nascitur quæ pomū. Inſigne prodicium in quodam genere ciliæ cypræ helladis: ficos sub folio: grossos uero supra folium nasci. Ficus & præcoces habet: quas athenis prædromos uocant. In laconico genere maximæ sunt.

De biferis & triferis: & quæ celerrime feneſcant: & de aratibus earum.

CA. XXVII.

Vnt & biferæ in eis dē. In cea insula caprifici triferæ sunt. Primo foetu sequens euocat: sequenti tertius. Hoc fici caprificant. Et caprifici autē ab aduersis foliis nascunt. Biferæ & in malis ac pyris quædam sicut & præcoces. Malus siluestris biferæ. Sequens eius fructus post ætugæ: in apricis maxime. Vites quidem & triferæ sunt: quas ob id insanas uocant: quoniam in iis alia matureſcunt: alia turgescunt: alia florent. M. Varro auctor est: uisit fuisse smyrnæ apud matream triferam: & malum in agro consentino. Hoc autem euenit perpetuo in frauentesi africæ agro: de quo plura alia: ea est foli fertilitas. Triferæ est & cupressus. Namque bæcæ eius colliguntur mense Ianuario: & Maio: & Septembris: ternasque earum gerunt magnitudines. Est uero & in ipsis arboribus: et honestis peculiaris differētia. Sūma si pte fertilior & arbusius. Quærcus in inferiore: pingulandis: fici: maritæ. Omnes quo magis feneſcant: eo maturius ferunt: & in apricis locis nec pingui terra. Siluestriora omnia tardiora. Quædam ex iis omnino non maturiſcunt. Item quæ subarantur: aut quæ ablaqueantur: celeriora neglectis: hæc & fertiliora. Est

uel spatii
uel spathis

ul' racapē

etiamnum ætatis differentia. Amygdala enim & pyrus in senectū fertilissimæ: ut glandifera: & quoddam genus ficog. Cæteræ eius in iuuenta tardiusq; maturantes: quod notat in vitibus maxime. Vetus horibus. n. uinū melius: nouelis copiosius. Celerime uero fenescit: & in senectū de teriore fructum gignit: malus. Nāq; & minora poma proueniunt: & uermiculis obnoxia. Quæ & in ipsa arbore nascuntur. Ficus sola ex omnium arbore foetu maturitatis causa medicatur. Iam quidem ex portentis: qm̄ maiora sunt præcocia præposteris. Omnia autem celerius fenescunt p̄ fecunda. Quin & protinus moriunt aliqua cælo fecunditatem omnem eblandito: quod maxime vitibus euenit.

De moro.

CA. XXVIII.

Ontra morus tardissime fenescit: fructibus minime laborans. Tarde & ea quorum in ipsa materies: ut acer: palpa: populus. Et subarata ocus fenescunt.

De siluestribus.

CA. XXIX.

Siluestria autem tardissime. Atq; i totū omnis cura fertilitatē adiicit: fertilitas senectū, ideoq; & præfloreant talia & p̄germinant: atq; in totum præconia fiunt. Quoniā ois infirmitas cælo magis accidit. Multæ uero plura gignunt: ut diximus in glandiferis: inter quæ laurus uuas suas: maximeq; sterilis: q̄ non gignit aliud: obq; id a quibusdā nias existimatur. Ferunt & auellanae iulos compachili callo ad nihil utiles.

De buxo: & faba græca siue loto.

CA. XXX.

ut de quis:
uel de gba

Lurima uero buxus. Nam & semen suū: & granū quod cartegon uocant: & a septentrione uiscuma meridie hypheare: quis plura mox paulo. Interdum pariter res quæternas habent. Arbore quædā simplices: quibus a radice caudex unus & rami frequētes: ut oliuæ: fico: uiti. Quædā fruticosi generis: ut paliurus: myrtus. Itē nux auellana. Quinimo melior est & copiosior fructu in plures dispersa ramos. In quibusdā omnino nullus: ut in suo genere buxo: loto: transmarinæ. Quædā bifurcæ: atque ē in quinas partes diffusæ. Quædā indiuiduæ: nec ramosæ: ut sambuci. Quædam indiuiduæ ramosæ: ut piceæ. Quibusdā ramorū ordo sicut piceæ: abieti. Aliis inconditus: ut robori: malo: pyro. Et abieti quidē subiecta diuisura: ramiq; in cælū tendētes: non in latera prou. Mirum acuminibus: eorū decisis moris: totis uero detruncatis durat. Et si infra q̄ rami fuere prædicatur: quod superest uiuit. Si uero cū cumen tantum auferatur: tota moritur. Alia ab radice brachiata: ut ulmus. Alia in cacumine ramosa: ut pinus: loto: siue faba græca: quam romæ a sua uitate fructus siluestris quidem: sed cerasorū pene naturā loton appellat. Præcipueq; domibus expetit: ramorū petulantia: breui caudice latissima: exparientiū umbra: & in uicinas domos sæpe transfilitentiū. Nulli opacitas breuior: nec aufert solem hyemē decidentibus foliis. Nullis cortex iucundior: aut oculos excipiens blandius. Nulli rami longiores ualidioresq; aut plures: ut dixisse toridem arbores: liceat. Cortice pelles tingunt: radice lanas. Malis proprium genus. Feraz enim rostra reddunt: adhaerentibus uel maximo minoribus. Ramorū aliqui cæci: qm̄ non germinant. Quod natura fit si non eualuerit: aut poena cū amputatos cicatrix hebetauit. Quæ diuisus in ramo natura est: hæc uiti in oculi: harundini in geniculo. Omnium terræ proxima crassiora. In longitudinē excrescunt abies: larix: palma: cūpressus: ulmus: & si qua unistirpia. Ramosaz; cerasus etiam in xl. cubitoz; trabes æqua li per totum diuini cubitoz; crassitudine reperitur.

De ramis: & cortice: & radicibus arborum.

CA. XXXI.

Vædā statū i ramos spargū: ut mali. Cortex alii tenuis: ut lauro: tilia. Aliis crassius: ut robori. Aliis sanis: ut malo: fico. Idē scaber robori: palma. Oibus in senectū rugosior. Quibusdā rūpē spōte: ut uiti. Quibusdā ē cadit: ut malo: uinedoni. Carnosus suber: populo. Mēbranaceus ut uiti: harundini. Libris similis ceraso. Multiplex tunicis: ut uiti bus: tilia: abieti. Quibusdā simplex: ut fico: harundini. Magna & radicū differētia. Copiosa fico: robori: platano. Breues & angustæ malo. Singulares abieti: larici. Singulis. n. in tunē: q̄q; minimis i latera dispersis. Crassiores lauro: & in æqles. Itē oleæ: cui & ramosa. At robori carnosæ. Robora suas in pfundū agūt. Si Virgilio qd̄ credimus: æsculus q̄m corpore eminet: tñ radice descendit. Oleæ: malisq; & cūpressus p̄ sumā cespitū. Aliis recto meatu: ut lauro: oleæ. Aliis flexuosus: ut fico. Minutis hæc capillamentis hirsuta: ut abies: multaz; siluestriū. E gbus montans p̄tenuia fila decerpentes spectabiles lagenas: & alia uasa nectūt. Quidā nō altius decēdere radices: q̄ folia ior tepefaciat. Idq; natura loci tenuiores siue crassissimas dixere: quod salsum arbitror. Apud auiores certe inuenitur abietis plantā cū transferret: octo cubitoz; in altitudine: nec totā resosam

sed abrupta. Maxima spatio atq; plenitudine & cædri est. Ab ea platani: roboris: & glandiferæ. Quædam radix utiatur superficie: ut lauri. Itaq; cû trûco inaruit recia: etiam lætius fructat. Quidam breuitate radicû celerius senescere arbores putant. Quod coarguit sicquæ: radices longissimæ: & senectus occisima. Falsum arbitror & quod aliqui prodiderit: radices arbor: uetustate minui. Vîsa etenim est ânosâ quercus euerâ ui tēpestatis: iuge: soli amplexa. Prostratas restitit plerûq; & quadâ terræ cicatrice reuiuiscere: uulgare ē. Et familiarissimû hoc platani: quæ plurimû uentose cōcipiunt ppter densitatē ramorū. Quibus amputatis leuât onere in sua scro be reponuntur. Factumque iam est hoc & in iuglandibus: oleisq; multis aliis.

De prodigijs arboribus: & quibus modis sponte nascuntur: & quod non omnia ubiq; nascantur: & q non alibi nascantur arbores.

CA. XXXII.

St i exēplis & sine tēpestare uillauē causâ aliâ q̄ pdigij cecidisse multas: ac sua spōte re surrexisse. Factû hoc populi Ro. q̄nibus ostētū cimbricis bellis pueriæ in lûco iuno nis ulmo postq̄ etiâ cacumen amputatû erat: qm̄ in aram ipsam procubebat: restituta sponte: ita ut p̄tinus floreret. A quo deinde tpe. maiestas populi Ro. resurrexit: quæ ante uastata cladibus fuerat. Memorat hoc idem factû & in philippis salice procidua atq; detru cta. Et stagiris in musæo populo alba. Omnia fausti omnis. Sed maxime misg. antâdri platanus etiam circûdolatâ lateribus restitibilis sponte facta: uiracq; reddita. Longitudine. xv. cubitog: craf situdine quattuor ulnag. Arbores quas naturâ debeamus tribus modis nascunt. Sponte: aut se mine: aut ab radice. Cura numerosior existit: de qua suo dicemus uolumû. Nunc. n. totus sermo de natura est: multis modis mirisq; memorabili. Nâq; nō oia in oibus locis nasci docuimus: nec translata uiuere. Hocq; aliâs fastidio: aliâs contumacia: sæpius imbecillitate eoz quæ transierû: euenit. Alias cælo iuidente: aliâs loco repugnâte. Fastidio balsamû alibi nasci natura q̄ iſyria nō laui ferre. Necnō & palmâ nasci ubiq;: aut natâ parere: uel cū promissit etiam ostendit: quæ educa re: quæ tanq; inuita peperit. Nō hēt uires frutex cinnami in ſyriæ uicina perueniēdi. Non ferunt amomi nardiq; delicia ne in arabia quidē ex idia naue peregrinari. Tentauit enim Seleucus rex. Illud maxime misg. ipsas arbores plerûq; exorari ut uiuâ: atq; transmigrent. Aliquidō & a solo imperari ut alienâs alar: ad uenâsq; nutriri: cælû nullo modo quiſciet. Viuit in italia piperis ar bor. Cæia uero est in sep̄tentrionali plaga. Vixit & in lydia thuris. Sed unde forbeses succo oem̄ exilis soles coquentesq; lachrymâ: illud proxime misg. mutari. naturâ in iſidē locis: atq; iprouiso ualere. Cædrû æstiuos partibus dederat: & in lyciis frigidisq; mōnibus nascit. Frigus inimicû lauro fecerat: sed in olympo copiosior nulla est. Circa bosphoz cimerium in panticæpo urbe oī mō laborauit Mithridates rex & cæteri incolæ: Sacroz certe causâ laug. myrtûq; hie: & nō con tigit: cû habūdēt arbores ibi puniceæ ficiq; iam mali & pyri laudatissimæ. Frigidâ natura codē tractu non gēuit arbores: pinum: abiret: piceam. Et quid atrinet ad pōtam abire: luxta rodm̄ ip̄m castaneæ: cerasiq; ægre proueniunt. Persica in tusculano. Necnon nuces græcæ cum tedio inseruntur. Teracina siluis scatet earum.

uel uicina

ostentat fuy
20111

De cupressu: & q ex terra noua aliq̄ sæpe nascant: quæ in ea ante nō fuerû. CA. XXXIII.

Vpressus ad uenâ: & difficiliter nascenoriû fuit: ut de q uerbosius sæpiusq; q̄ oibus alijs pdiderit Cato. Natû morosa: fructu superuacua: bacis torua: folio amara: odore uiolenta: ac ne umbra qdem gratiosa: materie rara: ut pene fructicosi gñis. Diti sacra: & nō funebre signo ad domos posita. Fœmina sterilis diu. Metæ demû aspectû nō repu diata distinguēdis tm̄ pinog: ordibus. Nûc uero tōtilis facta in dēsite parietû: coercitaq; gracili tate ppetuo tenera. Trahiturq; et in p̄dictas ope historiali uenatus: clausus ē: imâgies rege te nui folia breuiq; & uirēte superueſtēs. Duo gñâ eaz. Metâ in fastigium conuolura: quæ & fœ mina appellat. Mas spergit extra se rāos: deputat: & accipit uitē. Vtrq; aut mittiturq; i peticas afferre se: amputatione ramorum: qui. xiii. anno denariis singulis ueneunt. Quætuosissima in sa nus ratione silua. Vulgoque dotē filia: & antiqui plantaria appellabant. Hic patria insula creta: quâq; Cato tarentinâ eaz appellat. Credo q primû eo uenerit. Et in enaria succia regeminiat. Sed in creta quocûq; loco terrâ mouerit quiſpi nisi leraf alia: hæc gignitur: pinusque emigrat. Illa uero etiâ nō appellatō solo: ac sponte maximeque in idæis montibus: & quos albos uocant: sum misque iugis: ubi pices nunq; absunt: plurima. Quod miremur: alibi nō nisi in tepore proueniē: & nutritic magnopere fastidians. Nec tere tantû natura circa hæc refertat perpetua calliueq; & quædam temporaria uis imbrim. Aliquæ plerûq; semina afferunt: & certo fluunt genere: Aliquæ etiam incognita. Quod accidit cretaicæ regioni: cû primû ibi lasserit: natû est: ut in

stipitat fuy
11111

herbarum natura dicemus. Nata est & filia urbi et patria imbre piceo: crassiorque circiter urbis romae anno quadringentesimo tricesimo.

De hedera.

CA. XXXIII.

Hedera iam dicitur in asia nasci. Negauerat Theophrastus: nec in india nisi in monte me-
ro Quin & Harpalu omni modo laborasse: ut fereret eam in mediu frusta. Alex. uero
ob raritate ipsa coronato exercitu uictore ex india reddidit exemplo liberi patris: Cu-
ius est & nunc adornant thyrso: galeasque etiam ac scuta: in thracia populis in soleni-
bus sacris. Inimica arbor satis omnibus sepulchra: ac muros rumpes. Serpenti frigori gratissi-
ma: ut mirum sit illam in honore ullo habitam. Duo genera eius. Prima ut reliquarum mas & fo-
mina. Maior traditur mas corpore: & folio duriore ac pigriore: & flore ad purpuram accedente.
Vtriusque autem flos similis est rosae siluestri: nisi quod caret odore. Species horum generum tres. Est enim
candida: & nigra hedera: tertiisque quod uocatur helix. Etiam hae species diuiduntur in alias: quoniam
est alia fructu tamen candida: alia & folio. Fructusque candidus ferentium: alius defusus acius & gradior
racemis in orbem circuectis: qui uocantur corymbi. Item silicium cuius est minor acinus spe-
rior racemus. Simili modo in nigra. Alicui & semine nigra: aliis crocata: Cuius coronis poetae utu-
tur: Folitis minus nigris: quae quidam nysiam: alii bacchicam uocant: maximis inter nigras corymbis.
Quidam apud graecos etiam duo genera huius faciunt. A colore acinorum erythranii: & chrysocarpii.
plurimas autem habet differentias helix: quoniam folio maxime distat. Parua sunt & agulosa coccini-
o: quae cum reliquorum genera simplicia sint. Distat & longitudo inter nodos: praecipue tamen sterilitate: quoniam
fructu non gignit. Quidam hoc aetatis esse non generis existimant: primoque esse helice putant fieri hede-
ram uetustate. Horum error manifestus intelligitur: quoniam helices plura genera reperiunt: sed tria maxi-
me insignia. Herbacea ac uirens: quae plurima est. Altera candido folio. Tertia uersicolor: quae thra-
cia uocatur. Etiamnum herbaceae tenuiora folia: in ordine digesta: deflorataque. In alio genere diuersa omnia.
Et in uersicolori alia tenuioribus foliis ac similiter ordinatis deflorataque. In altera neglecta omnia
haec. Maiora quoque ac minora sunt folia: macularumque habitu distant. Et in candidis alia sunt can-
didiora. Adolefcit in longitudine maxime herbacea. Arbores autem necat candida: oemque succum
auferendo tanta crassitudine auget: ut ipsa arbor fiat. Signa eius folia maxima: atque latissima ma-
ximas erigentis: quae sunt ceteris inflexae. Racemi stantes ac subrecti. Et quod osum generi radico-
la brachia: huius tamen maxime ramosa ac robusta. Ab ea nigra. Sed proprium albae quod inter media
folia emittit brachia: utrumque semper amplectens. Haec est & in muris quibus ambire non possit. Itaque est plu-
ribus locis inter se uiuit: tunc datque & totidem mitia radicis habet: quot brachia. Quibus scilicet
& solidas arbores sugit ac strangulat. Est & in fructu differentia albae nigraeque hederarum: quoniam aliis
tanta amaritudo acini ut aues non attingant. Est & rigens hedera quae sine amminiculo stat: so-
la oium generum ob id uocata cissos. E diuerso nunquam nisi humi repens chamaecissos.

uel subtili-
tate

uel in bi-

uel ortho-
cissos

De hedera quae uocatur similax

CA. XXXV.

Smilax est hederae & cilia quidem primum profecta: sed in graecia frequentior: quam
uocant smilacem defusis geniculata caulibus: spinosa: fructuosa ramis: folio hederaceo:
paruo: non anguloso: a pediculo emittente pampinos: flore candido: olente. Iuliu. Fert
racemos labruscae modo non hederaceos: colore rubro: complexa acinis maioribus nu-
cleos undenos: minoribus uero singulos: nigros durosque in fausta omnia sacris & coronis: quo-
niam sit lugubris: uirgine eius nominis propter amorem iuuenis Croci mutata in hunc fruticem.
Id uulgis ignorans: plerumque festa sua polluit hederam existimando. Sicut in poetis aut Libero pa-
tre aut Sileno: qui omnino nescit quibus coronetur. E smilace prout condicilli. Proprius materia
est ut admodum acribus leuem sonum reddat. Hederae mira proferit natura ad experienda uina. Si
uas fiat ex ligno eius: uina transfluere: ac remanere aquam si qua mixta fuerit.

uel binos
& ternos

De aquaticis calamis & fruticibus.

CA. XXXVL

Inter aquaticos calamis & frutices dicere conuenit. Principatum in his
tenebunt harundines bellaeque experimentis necessariae: atque etiam in deliciis
gratae. Tegulo enim earum domus suas septentrionales populi operiunt: durante
eius alta tacta. In reliquo uero orbe & cameras leuissime suspendunt. Chartasque seruiunt
calami aegyptii maxime cognitione quadam papyri. Probatores tamen gnidii: & qui in asia circa
anaticum lacum nascuntur. Nostratibus fungosior subest natura: chartilagine bibula: quae ca-
uio corpore intus: superne tenui inarescit ligno. Fissilis facuta semper acie: geniculata. Cetero gra-
tilitatis nodis distincta leui fastigio tenuat in cacumina. Crassiore peniculo coma: nec hac supra-
cua. Aut in plura strata cauponage repleta: aut ubi limosiore callo iduruit: sicut in belgis comula

uel anazi-
cum

& interiecta nauū cōmissuris ferruminat textus: glutino renacior: rimiſq; explēdis fidelior pice. Calamis orientis populi bella cōficiūt. Calamis ſpicula addunt iriueocabili: homo noxia. Morē accelerat pinna addita calamis. Fitq; & ex ipſo telū aliud fracto in uulneribus. His armis ſolem apellum obūbrāt. Propter hoc maxie ſerenos dies optāt. Odere uētoſ & imbreſq; inter illos pacē eſſe cogunt. Ac ſi quis ætiopas: ægyptum: arabas: indos: ſcytas: baſtars: ſarmatarum toti gentes: & orientis: omniaq; parthorum regna: diligentiū cōputet: equa firma pars hominum in toto mūdo calamis ſuperata degit. Præcipuus hic uſus in creta bellatores ſuos præcipitauit. Sed in hoc quoq; ut in cæteris rebus uicet italia. Quoniam nullus ſagittis aprior calamus q̄ in rhe no bono nienſi amne cui plurima ineſt medulla: ponduſq; uolucres. Contra ſtars quoque peruiſus libra. Quippe non eadem gratia bellicis: hoc eſt ceticis commendationibus: q̄q; præſeſtur indi: quo rum alia quibuſdam uidetur natura: quando & haſtarū uicem præbent additis cuſpidibus. Harundini quidem indicæ arborea amplitudo: qualem uulgo in templis uidemus. Diſſerre mares ac fœminas in his quoque indi tradūt. Spiſſius mari corpus: fœminæ capaciū. Nauigiorq; et uicem præſtant: (ſi credimus) ſingula internodia. Circa acieſne amnē maxime naſcuntur: Harundo omnis ex una ſtirpe numeroſa. Atque etiam rectiſa fœcundius reſurgit. Radicis natura uiuax: geniculata & ipſa. Folia in indicis tantum breuia. Oſibus uero a nodo oriſa cōplexu tenues per ambitum inducūt runicas: atque a medio internodio cum plurimū deſiunt ueſtire: procubuntque. Latere harundini calamoque in rotunditatē bina ſuper nodos alterno ſemper inguine: ut atque ad dextra ſtatarum ſuperiore geniculo ab leua per uices. Inde exeunt aliquando rami q̄ ſunt calami tenues. Plura autem genera. Alia piſſior denſiorque geniculis: breuius internodiis. Alia rator maioribus: tenuior & ipſa. Calamus uero alius totus concavius: quē ſyringiam uocant: uti liſſimus ſiſtulis: quoniam nihil eſt ei chartilaginis atque carnis. Orchomenius eſt continuo foramine peruiſus: quem auleticū uocant. Hic tibiis utilior: ſiſtulis ille. Eſt alius craſſiore ligno & tenui ſoramine. Hūc totū fungoſa replet medulla. Alius breuior: alius perior: exilior: craſſiorque. Fructuſoſiſſimus qui uocatur donax: nō niſi in aquaticis natus: quoniam & hæc differentia eſt multū. Plura harūdine: q̄ in ficcis pœniat. Suū genus ſagitario calamo: ut diximus. Sed cretico logiſſimis internodiis obſequumq; quo libeat ſecti caſe factio. Drias faciūt & folia nō multitudine: uergerobore & colore. Valida laconicis: & ab ima pre deſiorque ſiderō tōtū circa ſtagna gigni putāt. Diſſimiles amicis: logiſq; ueſtiri ſoliſis: ſpatioſius a nodo ſcādere cōplexu. Eſt & obliq; harūdo nō excellit atē naſcēs: ſed iuxta terrā fructicis mō ſe ſpargēs: ſuauiſſima in teneritate aſalibus. Vocat a quibuſdā elegia. Eſt & i italia naſcēs adarcha noie paluſtris ex cortice trīn. Sub ipſa coma utiliſſima dentibus: qm̄ uis eadē eſt q̄ ſinapi. De orchomenii lacus harūdineris accuratus dici cogit ad mīratio antiqua. Characian uocabāt craſſiorē firmiorēque. Plocia uero ſubtilior. Hāc i inſulis fluſtantibus natare: illā in ripis expatiantis lacus. Tertia harūdo eſt tibialis calami: quē auleticū uocant: Nono hic aīo naſcebat. Nam & lacus icremēta hoc tps ſpatio ſeruabat. Prodigioſus ſi qm̄ amplitudinē biēnio extēdiſſet: qd̄ notatū apud cheroniā in ſauſto atheniēſiū prælio. Et apud lebaida ſape notat influēte cephiſo. Cū igiſ anno pmanſerit inſudatio pſiciūt: in aucupatoriū quoq; amplitudinem. Vocātur zeugita: cōtra bōbyciæ maturius reciproco graciles. Forminagelatore ſolo atq; can didiore: modica linugine: aut oīo nulla: ſpadonū noie inſignibz. Hinc erat armamenta ad incluſos cantus nō ſilendo & reliquo curæ miraculo: ut uenia ſit argēto iam potius canī. Cædi ſolebant tempeſtiue uſque ad Antigenem tibicinē cū adhuc ſimplici muſica ute renſ. Sub arcturo ſic præparatæ aliquot poſt annos utiles eſſe incipiebāt. Tunc quoque multa domādæ exercitatione: & canerē tibiæ ipſæ ducendæ: cōprimētibz ſe lingulis: quod erat illis theatroz moribus utilius. Poſt q̄ uarietas acceſſit & cantus quoque luxuriantes. Cædi ante ſolſtitia cœptæ: & fieri utiles in trimatu apertioribus earum lingulis ad ſcēdendos ſonos. Quæ inde ſunt & hodie. Sed tunc ex ſua quaque tantū arundine congruere perſuſus erat: & ea quæ radicem antecēſſerat: leuæ tibiæ conuenire: quæ cacumen dextere. Immenſum q̄tum iis platis quas ipſe cephiſus abluſſet. Nunc ſacrificæ tuſcoꝝ & buxo. Ludicræ uero lotō oſtibusque aſiniſis & argento ſiūt. Aucupatoria harūdo a panthomo laudatiſſima. Piſcatoria abaritana ex aſtica. Harūdinis italiæ uſus ad uineas maxime. Cato ſeri eā iubet in humidis agris bipalio ſubactoprius ſolo: oculis diſpoſitis intervallo ternoz pedū. Simul & corradam unde aſparagi ſiant: con cordare ampicitā. Salicis uero q̄ nulla aquaticæ: utilior: Licet populi uitibus placē: & cæ cubiſ ducant. Licet alni ſepes muniant: contraque erumpentiū amnium impetus: riparum muro in uiculis raris & recubentiū aqua ſaræ: cæſæque denſius in numero hærede proſint.

uel penna

uſ rebaida
uel uculite

uel quig

De salice genera eius octo: & q̄ præter salicē sint utilia ligaturis: & de rubis. CA. XXXVII.

Salices statim plura genera. Nā quædā & in p̄eritatē magnā emittunt fugis vinearū p̄ticas. Pariūtq; balteo cortice vincula. Et aliæ uirgas seq̄cis ad iūcturas lēnitiæ. Aliæ p̄tenuis uiminibus textēdis spectabili: subtilitate. Rustici aliæ firmiores corbibus: ac plurimæ agricolæ suppellectili cādidiores ablato cortice: leuig; tractatu mollioribus ualis: q̄ ut e corio stantatq; et supinatq; in deliciis cathedrag; aptissima. Decidui: a facili fertilitas: dēfiorq; tōtura ex breui pugno uerius q̄ ramo: nō ut remur in nouissimis curant. In arbore. Nullus q̄ppe rutilior ē redditus minorisq; spēndii: aut tēpestatis securior. Tertiū locū ei ī aestimatione roris Cato attribuit: priorēq; q̄ oliuetis: q̄q; frumēto: aut pratis: nec q̄a desint alia uicūta. Si qdē & genitæ: iithacæ: & populi: & ulmi: & sanguinei frutices: & betullæ: & haridū fissi: & harundinū folia: ut in liguria: & uitis ipsa: recisq; aculeis rubi alligat; & intorta corylus. Mirūq; cōtuso ligno alicui: maiores ad uineula eē uires. Salici at̄ p̄cipua dos. Findif. n. gr̄ca rubēs: candidiorq; amerina: sed paulo fragilior. Ideoq; solido ligat nexu. In asia tria genera obseruāt. Nigram utiliorē uiminibus. Cādidam agricolæq; usibus. Tertiā q̄ breuissima est: helicē uocant. Apud nos quoq; multi totidē noīa imponūt. Viminēā uocat eandē purpureā. Alteram uitelinā a colore: q̄ sit tenuior. Tertiā gallicā: q̄ tenuissima. Nec in fruticū nec in ueprium caulidū: nec in herbag; aut alio ullo q̄ suo ḡne numerent iure sc̄rpi fragiles palustres: ad reguli tegetes. E gbus de tracto cortice cādela luminibus & funeribus seruiūt. Firmior quibusdam in locis earum rigor. Nāq; iis uelificat nec in pado tantum nautici: uerum & in mari p̄scitor affricus præposito more uela intra malos suspendens. Et mapalia sua mauri tegunt. Proximeq; aestimant hoc uideatur esse quod in interiore mundi parte pari sunt papyri usui: sed fruticosi generis sunt. Inter aquaticas arbores sunt & rubi atq; sambuci fungosi generis: aliter tamē q̄ ferulæ. Quippe plus ligni ac succi utiq; sambuco. Ex qua magis canoram buccinam: tubāq; credit pastor ibi casam: ubi gallog; cantū frutex ille non exaudiat. Rubi mora ferūt & alio genere similitudinē rosæ: qui uocatur cynosbatos. Tertium genus idē uocat gr̄ci a loco: tenuior est q̄ cætera: minoribusq; spinis: & minus adūcis. Flos eius contra lippitudinē illiniē ex melle: & ignem sacrum. Contra sto machi quoque uitia bibi ex aqua. Sambuci acinos habēt nigros: atque paruos: humoris lēti insiciendo maxime capillo: qui & ipsi aqua decocti manduntur.

De succis arborū: & natura materiarū: & decedēdis arboribus. CA. XXXVIII.

Vmor & cortici arborum est: qui sanguis earum intelligi debet: nō idem oibus. Ficis lacteus. Huic ad caseos figurandos coaguli uis. Cerasus gūmosus. Vlmis saluosus. Lētus ac pinguis malis: uitibus ac pyris aquosus. Viuatiora gbus lētor. Atq; in totū corpore arborū: ut reliquos animalū: cutis: sanguis: caro: nerui: uenæ: ossa: medullæ. Pro cute cortex m̄strū in moro medicis succū quærentibus fere hora diei secunda lapide incisus ma natiatius fractus ficus uidetur. Proximi pleriq; adipēs. Ii uocantur a colore alburnū. Mollis ac pessima pars ligni etiam in robore facile putrescens: teredini obnoxia. Quare semper amputabitur. Subest huic caro: cui ossa id est materiæ optimum. Alternant fructus quibus ficus lignum: ut olea: magisq; quibus carnosum: ut cerasus. Nec omnibus adipēs carnesue largæ: sicut nec animalium acerrimis. Neutrum habent buxus: cornus: olea: Nec medullam: minimumq; etiam sanguinis. Sicuti ossa non habent forba carnem sambuci: & plurimam ambæ medullam. Nec harundines maiore ex parte. In quardam arborum carnibus pulpæ uenæq; sunt. Discrimen earum facile. Venæ latiores cādidioresq; Pulpæ fissilibus insunt. Ideo sit: ut aure ad caput trabis quālibet prælongæ admota ictus ab altero capite uel grauis sentiat: penetrantē rectis meatibus sono. Vnde deprehenditur an torta sit materies: nodisq; cōcisā. Quibusdam sunt tubera: sicut sunt in carne glandia. In iis: nec uena nec pulpa: quodam callo carnis in se conuoluta. Hoc præciosissimum in cædro & acere. Cætera mēsarum genera fissis arboribus circinantur in pulpam. Alioquin fragilis esset uena in orbem arboris casā. Fagis p̄ctines transuersi in pulpa apud antiquos. Inde & ualis honos. Marcus Curius iurauit se ex præda nihil attigisse: præter guttum faginum: quo sacrificaret. Lignum in longitudinem ita fluctuat: ut quæ pars fuit ab radice ualidius sidat. Quibusdam pulpa sine uenis: mero stamine & tenui constat. Hæcque maxime fissilia. Alia frangi celeriora q̄ findi: quibus pulpa non est: ut oleæ: uites. At e contrario totum a carne corpus fico. Totā ossa est flex: cornus: robur: cythus: morus; hebenus: lotos: & quæ sine medulla esse diximus. Cæteris nigricans color: fulua cornus in uenabulis nitet incisuris: nodata propter decorē. Cædrus & larix & ianiperus rubent:

De terebinthibus & larice.

CA. XXXIX.

Arx foemina hēt: quā grāci uocāt agidā mellei coloris: suētū est pīdōgē tabellis im-
mortale: nulliūq; fissile rimis. Hoc signū pīximū medullā est: in abiete leuō grāci uo
cauere. Cædrus quoq; durissimā: q̄ medullā proxia ut in corpore ossā dera fō mō limo.
Et sambuci interiora mire firma tradūt. Nāq; uenabula ex ea faciūt: p̄serūt oībus.

Cōstat. nex cute & ossibus. Cædi tēpestiuū q̄ decorticent. Vt teretes ad tēpla cæterōsq; usus ro
tūdi cū germināt: alias cortice inextricabili & carie subnāscit ē: materiāq; nigrescētē. Tigna &
q̄bus au fert securis corticē a bruma ad fauoniū: aut si puenire cogamur arcturi occasu: & añ eū
sidicūz. Nouissimā rōne solstitio. Dies sydeq; hōz reddent suo loco. Vulgo satis putant obser
uare: ne q̄ dedolendz arbores ster nāt āte æditos suos fructus. Robur uere cæsum terebinē sen
tit. Brūa aut negz uitia: neq; sindiā: alias obnoxii ēt ut torquet fē: sindatq; quod in subere tē
pestiue quoq; cæso euenit. Infinitū refert lunaris rō: nec nisi a uicesimā i tricesimā cædi uolunt.
Inter oēs cōuenit utilissimē in coitu eius sterni: quē diē alii interlunū: alii silentis lunæ appellāt.
Sic certe Tiberius Cæsar cōcremato pōte naumachiaro larices ad restitueūdū cædi ex rhetia p̄
finituit. Quidā dicit ut i coitu & sub terra sit luna. Quod fieri nō pōt nisi noctu. At si cōputant
coitus in nouissimū diē brumæ: illa æterna sit materies: p̄xīe cū supradictis syderibus. Quidā &
canis ortū addunt: & sic cæsas materies in fozz augustū. Nec nouellæ aut ad materiē nec ueteres
utilissimæ. Circūcis quoq; ad medullā alii nō inutiliter relinquit: ut oīs humor stantibus de
fluat. Miq; apud ātīquos primo punico bello classē Dui Iulii imperatoris ab arbore excisa sexa
gesimo diē nauigasse. Cōtra uero Hieronē regē ducentas. xx. naues effectas diebus. xlv. tradit. L.
Piso. Secūdo quoq; punico bello Scipiōis classis. xl. diē a securi nauigauit. Tñ tēpestiuitas etiam
in rapida celeritate pollet. Cato hoīum summus in oi usu de materiis hęc adiciit. Prælum & sapi
no atra potissimū facito: ulmea: pinea: nuceam: hęc atq; aliā materiē oēm cū effodies: luna decre
scente eximito post meridiem sine uēto austro. Tunc erit tēpestiua: cū semen suum maturz erit.
Caueto ne per rorem trahas: aut dolēs. Idemq; mox. Nisi in trimestri lunagz dimidiata ne tangas
materiem. Tunc ne effodias aut præcidas abs terra. Diebus quattuor proximis q̄bus luna plena
fuerit: optime eximis. Omnino caueto nigrā materiā ne dolēs: ne cades: ne ue tangas nisi ficcā:
ne ue gelidā: ne ue rorentā. Tiberius idē & in capillo tōdēdo seruauit interlunū. M. Varro ad
uerius defluuia præcepit obseruandū idē a plenilunio. Larici & magis abieti succis humor diu
defluuit. Hæ osum arboz altissimæ ac rectissimæ. Nauium malis antēisq; propter leuitatem
præferunt abies. Cōmuni ab iis pino: quæ aut quadripartitis uenaz cursus bifidoq; habeat: uel
omnino simplices. Fabrorum intestina opera medulla scētulis optima quadripartitis materiis &
mollior q̄ cætera. Intellectus i cortice protinus peritis. Abietis quæ pars a terra fuit enodis est.
Hæc quam diximus ratiōe: fluuiata decorticatur: atq; ita sappinus uocatur: superior pars nōdo
sa duriorq; susterna. Et in ipsis autem arboribus robustiores bustioresque aquilonæ partes. Et in totum dete
riores ex humidis opacisq; Spissiores ex apricis: & diuturnæ. Ideo Romæ infernas abies superna
ti p̄fertur. Est p̄getiū quoq; regiones in iis differētia. Alpius apēninogz laudatissimæ. In gallia
iunibus ac mōte uesuo: in corsica: bithynia: ponto: macedonia. Deteriores eneatia & arcadica:
Pessima parnasia: & euboea: quoniam romosæ ibi & contortæ putrescētēsq; facile. At cædrus
in creta: africa: syria: laudatissima. Cædri oleo peruncta materies: nec tinea nec cariem sentit. Lu
nipero eadem uirtus quæ cædro. Vasta hæc in hispania: maximeq; bacce eis. Medulla eius ubi
cunque solidior etiam q̄ cædrus. Publicum omnium uitium uocant spiras ubi sese cōuolue re
uæ atque nodi. Inuentuntur in quibusdam sicut in marmore centra: idest duricia clauo similis:
in mica ferris. Et quadam forte accidit in lapide comprehensio: aut recepto in corpus: aut alte
rius arboris ramo. Mezaris diu stetit oleaster in foro: cui uiri fortes affixerant arma: quæ cortice
ambiēte atq; longa occultauerat. Fuitq; arbor illa fatalis excidio urbis præmonitō oraculo cū
arbor arma peperisset: quod fuscissæ accidit ocreis galeisq; intus repertis. Ferunt lapides ita in
uentos ad continendos partus esse remedio.

De materiis. De magnitudine arborum: & quæ cariem & ruinā nō sentiūt: & de perpetua

te materialium.

CA. XL.

Mplissima arboz ad hoc æui existia: rōz uis: quā pp miraculū Tiberius Cæsar i eo
de pōte naumachiaro exposuerat aduectā cū reliq; materiis. Duratūq; ad Nerōis p̄
cipis ap̄thēatrū. Fuit āt trabs ē larice lōga pedes. cxx. bipedali crassitudine æqlis: quo
intelligebat uix credibilis reliqua altitudo fastigium ad cacumen æstimantibus. Fuit & memo

uel xanico

ria nostra in porticibus septog. a. M. Agrippa relicta æque miraculi cā: quæ diribitorio sup̄ue-
 rat. xx. pedibus breuior: sexq. pedali crassitudine. Abies admirationis sc̄ipue uisā est i nauī: quæ ex
 ægypto Cati principis iussu obeliscū i uaticano circo statutū: q̄tuorq. trūcos lapidis eiusdē ad su-
 stinendum eū adduxit. Quæ naue nil admirabilius uisum in mari certum est. cxx. modii tūc len-
 tis pro saburra ei fuisse. Longitudo spatii optinuit magna ex pte ostiensis portus latere leuo: ibi
 nāq. demersa est a Claudio principe cū tribus mollibus turrii altitudine in ea exadificatis obi-
 ter puteolano puluere aduectis. Quæ arboris crassitudo quattuor hominum ulnas cōplectentium
 implebat. Vulgoq. auditur. lxxx. nūmq. & pluris malos ad eos uenundari usus. Rates uero cō-
 uecti. xl. festertis plerasq. At in ægypto ac syria reges inopia abietis cædro ad classes ferunt uisū.
 Maxima ea in cypro traditur ad undecireme Demetrii succisa. cxxx. pedum longitudinis: crassi-
 tudinis uero ad trium hominum complexum. Germaniæ prædones singulos arboribus cauatis na-
 uigant: quarum quædam & triginta homines ferunt. Spississima ex omni materie: ideo & graui-
 sima iudicatur hebenus & buxus: graciles natura: neutra in aquis fluitat: nec suber si demat cor-
 tex: nec larix. Ex reliquis siccissima lotos: quæ Romæ ita appellatur. Deinde robur ex palma-
 tum: & huic nigricans color: magisq. etiam cytis: quæ proxime accedere hebenū uidet. Quāq.
 non desunt qui syriacas terebinthos nigriores affirmant. Celebratur & Tericles nomie calices ex
 terebintho solitus facere torno. Per quem probatur materies: omnium hæc sola ungi uult: me-
 liorq. oleo sit. Colos mire adulteratur iuglāde ac pyro siluestri tinctis atq. in medicamine deco-
 ctis. Omnibus quæ diximus spissa firmitas: Ab his proxima est cornus: quanq. non potest uide-
 ri materies propter exilitatem. Sed lignum non alio pene q̄ ad radios totarum utile: aut si quid
 cuneandum sit in ligno clauisue figendum ceu ferreis: illex item: & oleaster & olea atq. castanea:
 carpinus: populus. Hæc olea & crispa aceris mō: Si ulla materies idōea eēt. Ramis sæpe deputatis
 castratio illis est: admiratq. uires. De cæteris plerisq. eorum. Sed utiq. robori tanta duricia est: ut
 terebrari nisi madefactum non queat: & ne sic quidem adactus auelli clauus. E diuerso clauum
 non tenet cædrus. Mollissima tilia: eadem uidetur & calidissima: argumentum asserunt: q. cū
 sine ascias retundet. Calide morus: laurus: hedera: & omnes quibus igniaria fiunt. Exploratoq.
 hoc usus in castris: pastorisq. reperit: qm̄ ad excutiendū ignem nō semp lapidis occasio ē. Teris
 igitur lignū ligno: ignēq. concipit attritu: excipiente materia aridi fomitis fungi uel solioq. scilicet
 lime cōceptū. Sed nihil hedera præstātius: quæ terat lauro: laurumq. terat. Probat & uitis silue-
 stris alia q̄ labrusca: & ipsa hedera modo arborem scādens. Frigidissima quæcūq. aquatica. Len-
 tissima autem: & ideo scutis faciēdis aptissima quoq. plaga cōtrahit se protinus: claud itq. suum
 uulnus. Et ob id cōtumacius transmittit ferrum: In quo sunt genere sici: salix: tilla: betulla: sam-
 bucus: populus utraq. Leuissimæ ex his sicut & salix: ideoq. utilissimæ. Oēs autem etiā ad cistas
 quæcūq. flexibili crate cōstant. Habent & candorem rigoremq. & in sculpturis facilitatem. Est
 lēticia platō: sed madida sicut alno. Siccior eadē ulmo: fraxino: moro: ceraso: sed pōderosior. Ri-
 gorem fortissime seruat ulmus: ob id cardinibus assamentisq. portarum utilissima: quoniā mini-
 me torquetur: permittenda tantū sit: ut cacumen ab inférieure sit cardine: radix superior. Palma
 est mollis. Et suberis materies spissa. Et malus: pyrusq. necnō aceris: sed fragiles: & q̄cūq. crispa. In
 oībus siluestribus & mascula differentia cuiusq. generis augent. Et in scæcunda firmiora fertilibus:
 nisi quo in genere mares ferunt: sicut cupressus: & cornus. Cariē utustatemq. nō sentiūt cupres-
 sus: cædrus: hebenus: lotos: buxus: taxus: iuniperus: oleaster: & olea. Et ex reliquis tardissime la-
 rix: robur: suber: castanea: iuglans. Rimā fissuramq. non capit sponte cædrus: cupressus: olea. Bo-
 xum maxime æternā putant: hebenū: & cupressum: cædrumq. Claro de oībus materis indicio
 in templo ephesiæ Dianæ utpote tota asia extruere: cum quadringētis annis peractū sit. Conue-
 nit tēdū eius esse & cædrinis trabibus. De ipso simulacro deæ abigis. Cæteri ex hiberno esse tra-
 dunt. Mutianus ter consul ex iis: qui proxime uiso eo scripsere: uitigineū: & nūq. mutatū septies
 restituto templo. Hanc materiam elegisse eandē Canetiā nomen artificis nūcupans. Quod eg-
 dem miror: cum antiquiore Minerua nō quoq. modo Libero patri uetusstatem attribuat. Adii-
 cit multis foraminibus nardo rigari: ut medicatus humor alat: teneatq. iuncturas: q̄s & ipsas eē
 modicas admodū miror. Valuas esse & cupressu: & iam quadringentis prope annis durare mate-
 riam omnem nouæ similem. Id quoq. notandum ualuas in glutinis cōpage q̄drinio fuisse. Cu-
 pressus in eas electa: qm̄ pter cætera uno in gñe materiæ nitor maxime ualeat æternus. Nonne
 simulacrū louis in arce & cupisso durat a cōdita urbe sexcētesimo sexagesimo primo āno dicatū.
 Memorabile & uticæ tēplum Apollinis: ubi idicarum cædroq. trabes durant ita: ut possit sue.

re prima uerbis eius origine annis mil. ccc. xxxviii. Et in hispanis sagunti autē templū Dianæ a Zacyntho aduectæ cum cōditoribus āno ducētesimo ante excidium troiæ: ut auctor est Bocchus: in ista oppidū ipsum id haberi. Cui pepercit religione inductus Hannibal iuniperi trabibus etiā nunc duratibus. Super oīa memorat ædes in aulide eiusdē deæ sæculis ante troianū bellū exadificata. Cuius qm̄ gñis materię sciētia obliterata in plenū dici non pōt: utiq; quæ odore pcelantēa æternitate p̄stare. A prædictis morus p̄xime laudat: quæ uetustate ēt nigrescit. Et qdā tñ in aliis diuturniora sunt uisibus q̄ alia. Vlmus ī p̄fato firma. Robur defossum. Et in aqs querus obruta. Eadē sup̄ terrā rimosa facit opera torquēdo sese. Larix in humore p̄cipua: & alnus nīgra. Robur marina aqua corrūpiē. Nō improbat in aqua & fagus & iuglans. Hæ qdē in iis quæ defodiunt: uel principales. Itē iuniperus: eadē & subdialibus aptissima. Fagus & cerrus celeriter marcescūt. Aesculus quoq; humoris impatiēs: contra adacta in terrā: palustribus alnus æternā: onerisq; q̄libet patiens. Cerasus firma. Vlmus & fraxinus lente: sed facile pandant: flexibiles. tñ stāteq; a circūcūsurā: siccataē fideiiores. Laricē in maritimis nauib; obnoxia tereidini tradūt. Eroia p̄ter q̄ oleastrū & oleā. Quæ dā. n. in mari quædam in terra uitiis opportiora.

De tereidinibus.

CA. XLII.

N festantium quattuor genera. Tereidines capite ad portionem grauissimo: rodunt dentibus. Hæ tantum in mari sentiunt: nec aliam putant tereidinē propriē dici. Terefres tineas uocant. Culicibus uero similes tripas. Quartū est & e uermiculatorū genere: quorū qdē alii putrescēte succo: ipsa materię alii pariuē: sicut in arboribus. Ex eis qui cerastes uocaf: cum tñ erofert ut circūagat se: generat aliū. Hæ nasci prohibent in aliis amaritudo: ut cupressio: in aliis duricia: ut buxo. Tradūt & abietē circa germinationes decortica tam quā diximus luna: a quis nō corrūpi. Alexandri magni comites p̄diderūt in tylo rubri maris insula arbores esse: ex qbus naues fierent: quas. cc. annis durātes inuentas: & si mergerent incorruptas. In eadem esse fruticē baculis tñ idonea: crassitudinis: uariū tigrū maculis: p̄derosum: & cum in spissiora decidit: uitri modo fragilem.

De materiis architecte: & q̄ materię ad qd̄ utilis: & q̄ firmior materia in tectū.

CA. XLIII.

Pud nos materiæ findunt aliquæ p̄ter: ob id architecte eas immo siccare iubēt: ut afflatus nō noceant. Pondus sustinere ualide abies larix ēt in transuersum positæ. Robur olea incuruant: cēdunt q̄ p̄deri. Illæ renitunt: nec temere rumpunt: priusq; carie q̄ uiribus deficiunt. Et paluma arborq; ualida: in diuersum. in curuaf. At populus cōtra oīa inferiora pandaf. Palma e cōtrario fornica. Pinus & cupressus aduersus carie tineasq; firmissimæ. Facile pandit iuglans. Fiūt. n. & ex ea trabes: fragiq; se prænunciat strepitu. Quod iandro accidet: cū e balneis territi sono profugerunt. Pinus: piceæ: alni ad quæ ductus in stobos cauant. Obrutæ terra plurimū durant annis. Eadē si non integant: cito senescūt: mīto mō fortiores li humor extra quoq; superfit. Firmissima in tectum abies. Eadem ualuaq; repagulis & ad quæq; libeat intestina opa aptissima siue græco: siue cāpano: siue sculo fabricæ artis genere spectabilis: ramentorq; crinibus pāpinato semp̄ orbe se uoluēs ad incitatos runcinag: raptus. Eadē & curribus maxime sociabilis glutino in tantū: ut findatur ante cum solida est.

De glutinanda materia: & lignis sc̄tilibus.

CA. XLIII.

Agna autem & glutinatio: propterea quæ sc̄tilibus laminis: ac in alio genere operum tur. Stamineam hoc ufo probant uenam: & uocant ferilem argumentū similitudinis: quoniam lacunose crispā. In omni genere & glutinum abdicant quædam: & inter se & cum aliis in sociabili glutino: sicut robur. Sed nec fere coherent: nisi similia natura: ut si quis lapidem lignumque coniungat. Cornum maxime audit forbus: carpinus: buxus: polste tilia. Cuiusque operi facilia flexilia omnia: quæ lenta diximus: præterquā morus & caprificus. Durabilia ac sc̄tilia: quæ modice humida. Arida enim latius q̄ uiridia feris cedunt: præter robur: & buxum: quæ pertinacius resistunt: ferrarumque dentes replent æqualitate inerti. Quæ de causa alterna inclinatione egerunt sc̄obem. Obediētissima quoque in opere fraxinus: eademque corpylo hactis melior: cornu leuior: sorbo lentior. Gallia uero ēt ad currus flexibilis. Vitem æmulare ulmus: nī p̄dus esset in culpa. Facilis & fagus: quāq; fragilis & tenore eodem sc̄tilibus laminis in tenui flexilis: capsiq; ac sc̄rinis sola utilis. Scatur in laminas peruenies & ilex: colore quoq; nō ingratis: sed maxime fida iis: q̄ rerunt: ut rotay axibus. Ad quos lentore fraxinus utilis: sicut duricia ilex: & utroq; legitur ulmus. Sūt uero & parui usus fabrilium ministeriorq; insignes. Ideoq; p̄ditū terebris uagias ex oleastro: buxo: ilice:

uel in antē
dro
uel tubos

uel circulis
uel qua

uel glutini
rem
uel fartileā
uel lachry-
mose

uel in
tore

uel teneræ
Eadem
uel sc̄tili-
bus

uel in

uel imoti

uel bractea

uel litemo
uel litemouel muni-
cipumuel Tybur-
tinouel sagus
uel ionem
uel stratiuuel sagi
moreuel meties
uel amicitis

uel cassicas

olmo: fraxino utilissimas fieri. Ex iisdem maleos: maiores quoque pinu & ilice. Et sis aut maior ad firmitatem causa tempestiue casura quam imatura. Quippe cum ex olea durissimo ligno cardines in foribus diutius imorati plantae modo germinauerit. Cato uetres aquifolios: lauros: ulmos fieri iubet. Higinus manubria rusticis carpinea: ligna: cerrea. Quae in lamis secata: quorundam operimento uestiatur alia materies: praecipua sunt caedrus: terebinthus: aceris: genera: buxum: palma: aquifolium: ilex: sambuci radix: populus. Dar & alnus (ut dictum est) tuber scitile: sicut caedrus acerbis. Nec aliae tubera in precio. Mediocris pars arboris crispior: & quo prior radici minoribus magisque flexibilibus maculis. Haec prima origo luxuria arboris alia integri: & ualores ligno preciosiores cortice fieri: ut una arbor saepius ueniet. Excogitatae sunt & ligni bractae. Nec satis. Cope ringi animalium cornua: dentes secari: lignumque ebore distinguere: mox operiri. Placuit deinde materiam & in mari quarere. Testudo in hoc secta. Nuperque portentosis ingenii principatu Neronis in uentum: ut pigmentis perderet se: plurisque ueniret imitata lignum. Sic lectus precia quaeruntur. Sic terebinthum uinci iubent. Sic caedrum preciosius fieri. Sic acer decipi. Modo luxuria non fuerat contenta ligno. Iam lignum emi testudinem facit.

De arboris aetate: & quae genera arborum minime durat. CA. XLIII.

Ita arborum quantitas immensa credi potest: si quis profunda mundi: & saltus inaccessible cogitat. Vegit ex his: quas memoria hominum custodit: durant in ueluterno Africani prioris manu fatae oliuae. Item myrtus eodem loco conspicuae magnitudinis. Subest specus in quo manes eius custodire draco tradit. Romae uero lotos in Lucina area annorum fuit sine magistratibus. cccclxix. urbis aedificata. Incertum quum ipsa uetustior. Esse quidem uetustior non est dubium: cum ab eo luco Lucina nomen est. Haec nunc circiter annum. ccccl. habet. Antiquior enim illa est: sed incerta eius aetas: quae capillata dicitur: quum uetustulum uirginum capillus ad eam deferretur. Vegit altera lotos in uulcanali: quod Romulus constituit ex uictoria dedecumis: aequa uirbi intelligitur auctor est Masurius. Radices eius in forum usque Caesaris per stantes municipiorum penetrant. Fuit cum ea cupressus aequalis superbia Neronis principis plaplaeque neglecta. Uetustior autem urbs in uaticano ilex: in qua titulus aetris litteris heretrusci religione arboris tunc digna fuisse signat. Tyburtes quoque originem multo ante urbem romanam habent. Apud eos extant ilices tres etiam Tyburno conditae eoque uetustiores: apud quos inauguratus tradit. Fuisse autem tradit filium Amphiarai qui apud thebas obiecit una aetate ante iliacum bellum. Sunt auctores & delphici platanum Agamemnonis manu fatae. Et alteram in caphie arcadiae luco. Sunt hodie ex aduerso ileisum urbis iuxta hellepontum in Proteisilae sepulchro arbores: quod obsus ephebis eius cum in tantum accreuerit: ut illi aspiciant: inare scunt: rursusque adolescunt. Iuxta urbem autem quercus illi tumulo tunc fatae dicuntur: cum coepit illi uocari. Argis olea nunc etiam durare dicitur: ad quam lo in uaccam mutata Argus alligauerit. In portu circa heracleam arae sunt Iouis Statui cognomine: bisque quercus duae ab Hercule fatae. In eodem tractu portus Amyci est Bebrycum rege interfecto clarus. Eius tumulus a supremo die lauro tegitur: quam insanam uocant: quum si quid ex ea decerpit iheraf nauibuscum iurgia fiat: donec abiciatur. Regione autem ocrene diximus: per quam ab apaea in phrygia itur. Ibi platanus ondis: ex qua pependit Marfya uictus ab Apolline: quae tam magnitudine electa est. Nec non palma deli ab eiusdem die aetate conspicitur. Olympiae oleaster: ex quo primus Hercules coronatus est: & tunc custodit religiose. Athenis quoque olea durare traditur in certamine edito a Minerva. E diuerso breuissima uita est punicis: fico: malis. Ex his praecipuis breuior quam serotinis: dulcior quam acutius duratior in punicis. Item in uitis: praecipueque fertilioribus. Gracinius auctor est sexagenis annis durasse uites. Videntur & aquaticae celerius interire. Senescunt quidem uelociter: sed & radicibus repullulant laurus: & mali: & puniceae. Firmissimae ergo ad uiuendum oleae: ut quas durare annis: ceterae auctores conueniunt. Est in suburbanorum tusculani agri colle: qui corne appellatur. Lucus antiquae religionis Dianae sacriatus a Latio: uelut arte tonsili coma fagine moris. In hoc arborem mori eximiam aetate nostra admauit Passienus Crispus bis consul: orator: Agrippinae matrimonio: & Nerone priuigio clarior postea: osculari complectique eam solitus: non modo cubare sub eam: numque illi affundere. Vicina loco est ilex: & ipsa non solum. xxxv. pedum ambitu caudicis. x. arbores metiens singulas magnitudinis uisenda: siluamque sola facit. Hedera necari arbores certum est. Simile quidam & in uisco: tamen tardiore eorum iniuriam arbitrantur. Naeque & hoc praeter fructus agnoscitur non in nouissimis mirabile. Quaedam enim in terra gigni non possunt: & in arboribus nascuntur. Nam cum suam sedem non habeant: in aliena uiuunt: sicut uisum. Est & in syria herba quae uocat cassetas: non tantum arboribus: sed ipsis etiam spinis circiuolues esse.

Item circa tēpe theſſalica q̄ polypodion uocat:& quæ dolichos: ac ſerpyllū. Oleaſtro quoq; de
 putato quod gignitur uocant phaunos. Quod uero in hiſperia fullonia hipophæſtra calliculis
 inanibus: ſolis paruis: radice alba: cuius ſucus ad detractiōes in comitiali morbo uutiliſſimus
 habetur. Viſci tria genera. Nāq; eſt in abiete & larice caſſytas. Stelin dicit euboea: Hyphear arca
 dia. Viſcum autem in quercu: robore: ilice: pruno ſilueſtri: terebinthone: nec aliis arboribus adna
 ſci. Pleriq; copioſiſſimū in quercu: quod dryos hyphear uocant. In omni arbore: excepta il ce &
 quercu differentiam facit odor uirūſq; & folium non iucundi odoris. In utroq; uiſcum amarū
 & lentum. Hyphear ad ſagināda pecora uutilis. Vitia modo purgat primo: dein ea pingue facit:
 quæ ſuffecere purgationi. Quibus ſit aliq; tabes intus negant durare ea. Edēdī ratio ætatis q̄dra
 genis diebus. Adiciunt diſcrimen in iis: quæ ſolia emittāt: & ipſi decidere. Contra inhærete na
 to in æterna fronde. Omnino autē ſatum nullo modo naſcitur: nec niſi per alium auium redi
 tum: maxime palumbis & turdis. Hæc eſt natura: ut niſi maturatum in uentre auium nō proue
 niat. Altitudo eius non excedit cubitale ſemper fructuſoſi ac uiridis. Mas fertilis: Fœmina ſteri
 lis. Aliquando non fert. Viſcum ſit ex acinis: qui coliguntur meſſium tempore immaturi. Nam
 ſi acceſſere imbres: amplitudine quidem augentur: uiſcō uero marceſcunt. Siccantur deinde: &
 aridi tunduntur: ac conditi in aqua putreſcūt duodenis fere diebus. Vnumq; hoc rerum putre
 ſcēdo grām inuenit. Inde in pſuēte rurfus malleo tuſis amiſſis corticibus interiore carne lēteſcūt.
 Hoc ē uiſcū pennis auūū tactu ligādīs: iuglādīs oleo ſubactū cū libeat inſidiās moliri: Nō ē omit
 tēda in ea re & galliagē admiratio. Nihil hnt druides (ita ſuos appellāt magos) uiſco & arbore in
 qua gignatur (ſi modo ſit robur) ſacratius. Iam per ſe roborum eligūt lucos: nec ulla ſacra ſine ea
 fronde conſiciunt: ut inde appellari quoq; interpretatione græca poſſint druides uideri. Enim
 uero quicquid adnaſcatur illis: e cælo miſſum putant: ſignūq; eſſe electæ ab ipſo deo arboris. Eſt
 autem id rerum admodum inuentū: & reſcriptum magna religione petitur. Et ante omnia ſexta
 luna: quæ principia meuſium annorumq; iis facit & ſæculi poſt triceſimum annum: quia iam ui
 rium abunde habet: nec ſit ſui dimidia. Omnia ſanantem appellantis ſuo uocabulo. Sacrifici
 opulitq; rite ſub arbore præparatis: duos admovent candidi coloris tauros: quorū cornua tunc
 primum uinciuntur. Sacerdos candida ueſte cultus arborem ſcandit. Falce aurea demetit. Can
 dido id excipitur ſægo. Tum demum uiſcūm iſtis imolant: precantes ut ſuum donum deus pſpere
 faciat iſtisquebus dederit. Fœcunditatem eo pote dari cuiusq; animalū ſterili arbitrantur. Con
 tagy uenena oſa eſſe remedio. Tanta gentium in rebus ſriuolis plerūq; religio eſt.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XVII. PROOEMIUM.

Arborum Precia Mirabilia.

CA. i.

NATVRA ARBORVM TERRA MARIQ; VESPONTE ſua
 proueniētium dicta eſt. Reſtat earum quæ arte: & humanis inge
 niis ſiunt: uerius q̄ naſcūtur. Sed prius mirari ſuccurrit quæ abſu
 liſſimus penuria pro idiuiſo poſſeſſa a ſerſis: depugnante cum iſis ho
 mine circa caducos fructus. Circa pendētes uero & cum alitibus
 in tāta deliciarum precia ueniſſe clariffimo (ut equidem arbitror)
 exemplo. L. Craſſi atq; Cn. Domitii Aenobarbi. Craſſus orator ſu
 it i primis nominis romani. Domus ei magnifica: ſed aliq̄ndo præ
 ſtantior i eodem palatio. Qu. Catulli: qui cimbros cum. C. Martio
 ſuſcit. Multum uero pulcherrima cōſenſu omnium ætate ea in col
 le uiminali. C. Aquilii equitis romā clarioris etiam tum q̄ iuris ci
 uilis ſcientia: cum tamen obiecta Craſſo ſua eſt. Nobiliſſimarum gentium ambo Craſſus atque
 Domitius cenſuram poſt conſulatū ſimul geſſere anno conditæ urbis ſexcentefimo ſexageſimo
 ſecundo frequentem iurgii propter diſſimilitudinem mox. Tunc Cn. Domitius ut erat uehe
 mens natura: præterea accenſus odio: quod ex æmulatione auidiſſimū eſt: grauiter increpuit tāt
 cenoſorem habitare: p. modo eius milia nūmōg; idētidem pmittens. Et Craſſus ut præſens inge
 nio ſp & ſaceto lepore ſolers cōcedere ſe reſpondit: exceptis ſex arboribus. Ac ne uno qdē denario
 ſi adimerent: remptam uolēte Domitio. Craſſus utq; ne igitur ego ſum inquit quæſo Domitii
 exemplo graui & ab ipſa mea cenſura notandus: qui in domo q̄ mihi hæreditate obuenit comē

u' hiſperia
 ul caulicu
 lis

uel mutās

ſibi ſu

ſibi ſu

ſibi ſu

ſibi ſu

ſibi ſu

ſibi ſu

ſibi ſu

ſibi ſu

ter habitem; an tu qui sex arbores aestimes? Ex fuere loti patula ramog; opacitate lasciuæ. Cedi na largo e pceribus crebro in iuueta nra eas in domo sua ostentate. Duraueruntq; qm & de longissimo æuo arborog; diximus; ad Neronis principis incædia; quibus cremauit urbē; annis. dxxx. Postea cultu uirides iuuenesc; ni princeps ille accelerasset etiam arborog; mortē. Ta recens est opulenta tan roq; tunc plus honoris arbores domibus afferebant; ut sine illis ne inimicitiaq; quidem pciu seruauerit Domitius. Fuere ab iis & cognomina antiquis: Frunditio militi illi qui pclara facinora uulturnum transhatas fronde capiti imposita aduersus Hannibalem edidit. Stolonū Liciniæ genti (ita enim appellatur i ipsi arboribus fructuario inutilis; unde & papiatio inuenio) primo Stolonū dedit nomē. Fuit & arborog; cura legibus pscis; cautūq; est. xii. tabulis; ut qui iniurias ce cidisset alienas; lucret i singulas flos aris. xxy. Quid existimamus; futuras ne eas credidisse ad supradictam æstimationem illos; qui frugiferas tanti taxauerant; Nec minus miraculum in pomum edit multarum circa suburbana fructu annuo addito binis milibus nūmum maiore singulorum reditu; qd erat apud atiquos prædiorog;. Ob hoc inrita & arborum quog; adulteria excogitata sunt; ut nec poma pauperibus nascerent. Nunc ergo dicemus quo maxime modo tantum ex iis uectigal contingat; ueram colendi rationē ab solutāq; prodituri. Et ideo non uulgata tractabimus; nec quæ constare aiaduertimus; sed incerta atq; dubia in quibus maxime fallit uita. Ni diligentia in superuacuis affectare non nostrum est. Ante oia aut in uniuersum & quæ ad cūda arborog; genera pertinent in cōe de cælo terraq; dicemus.

De natura cæli ad arbores; & quā partem cæli spectare debeant.

CA. II.

Quilone maxime gaudent; densiores ab afflatu eius lactioresq; & materix firmioris. Qua in re pleriq; falluntur; cū in uineis pedameta non sint a uento eo opponenda; & id tantū a septentrione seruadū. Quinimmo tepestia frigora plurimū arborog; firmi; tati cōferunt; & sic optime germinat. Alioq; si blandiantur austeri defatiscetes; ac magis etiam in florē. Nā si cum defloruerit; prius sequant imbres; in totum poma deperent. Adeo ut amygdala & pyrcetia si omnino nubilū stat; austrinusue flatus; amittat foetus. Circa uirgilias quidē plures; inimicissimū uiti & oleæ; quoniā tunc coitus est earum. Hoc est illud quāti duū oleis decretoriū. Hic articulus austrinus nubili spurci quod diximus; Fruges quoque pæus maturefunt austrinis diebus; sed celerius. Illa sunt noxia frigora; quæ septentrionibus aut ppositis fiūt horis. Hyemē quidē agloniā esse; oib; satis uisissimū. Imbres uero tūc expectēdi euidēs causa est; quoniā arbores foetu exinanitas; & folioz; quoq; amissione languidas naturale est aui de esurire. Cibus aut eaz; imber. Quare tepidā esse hyemē; ut absumpto partu arborog; sequatur protinus conceptus; id est germinatio; ac deinde alia florecedi exinatio; inutilissimū experimētis credit. Quinimmo si plures ita cōtinuent anni; etiā ipsæ moriunt arbores. Quoniā nemini dubia poena est in fame laborantiū. Ergo qui dixit hyemes serenas opandas; nō pro arboribus uota fecit. Nec per solstina imbres uirib; cōducunt. Hyberno quidem puluere fieri menses lactiores luxuriātis ingenii fertilitate dictū est. Alioquin uota arborum cōmunia sunt frugū; nives diutinas sedere. Causa non solum quia apimam terræ euanescentem exhalationem includūt; cōprimūt; retroq; agunt in uires frugum atq; radices; ueq; & liquorem sensim præbet; purum præterea leuissimūq; quando nix aquarum cælestium spuma est. Ergo humor ex iis non uiuet suis; ingurgitans diluensq; sed quomodo sititur distillans uelut exubere alit omnia; quæ non inū dat. Tellus quoq; illo modo fermētescit; & succi plena; ac lactescētib; satis nō effocta cū tepus aperit; tepidis ardet horis. Ita maxie frumenta pinguescunt; pter qd ubi calidus semp aer est; ut in ægypto. Continuatio enim & ipsa consuetudo idem quod modus aliubi efficit. Plurimūq; prodēst; ubiq; non esse quod noceat. In maiore parte orbis cum præcōces excurrere germinatio; nes euocate indulgentia cæli secutis frigoribus exurunt. Qua de causa ferotines hyemes noxiæ siluestribus quoq; quæ magis etiam dolent urgente umbra sua; nec adiuuante medicina. Quoniā uestire teneras intorto stramēto in siluestribus nō est. Ergo tepestiue ags hybernīs primū imbribus; deinde germinatione antecedentibus. Tertiū tps est cū educat poma; nec prius; sed iam ualido foetu. Quæ fructus suos diutius continent; longioresq; desiderant cibos; iis & ferotinx aquæ pitules; ut uiti; oleæ; puniceis. Hæ iam pluuiæ generis cuiusq; arboribus diuerso modo desiderantur; aliis alio tempore maturantibus. Quapropter iidem imbribus quædam lædiut

deas alia iuari. Et in eodem genere sicut in pyris. Alio die hyberna quærunt pluuias: alio uero præcocia. Vt pariter quidē omnia desiderent. Hybernū tempus est ante germinationē quæ aq̃uilonem austro utiliorem facit. Ratio eadem mediterranea maritimis præfert (sunt. n. plerumque frigidiora) & montosa planis: & nocturnos imbres diurnis. Magis fruunt aq̃uis fata: non statim auferere eas sole. Cōnexa & situs vinearū arbutorum rō est: quas in oras debeant spectare. Virgilius ad occasus feri damnavit. Aliqui sic maluerē: q̃ in exortu. A pluribus meridiem probari aucto. Nec arbitror ppetuū quicq̃ in hoc præcipi posse. Ad soli naturā: ad loci ingenium: ad celi cuiusque mores dirigēda solertia est. In africa meridiem vineas spectare & si uiti inutile: colono salubre est: quoniam ipsa meridianæ subiaceret plagæ. Quapropter ibi qui in occasum aut septentriones conseret: optime miscebit solū cælo: cum Virgilius occasus improbet. Nec de septentrio ne reliqui dubitatio uidetur. Atqui in cāalpina italia magna ex parte uineis ita positis cōpertū ē nullas esse fertiliores. Multum rationis obtinent uenti. In narbonensi prouincia atque liguria: & parte ethruriæ contra circū serere imperitia existimatur. Eundemque obliquum accipere prouidentia. Is enim ibi æstatem temperat: sed tanta plerūque uiolentia ut auferat tecta.

De societate celi & terræ ad arbores.

CA. III.

Vidam cælum terræ parere cogunt: ut quæ in siccis seruantur orientē: ac septentriones spectent. Quæ in humidis meridiem. Nec non ex ipsiis uitisbus causas mutantur: In frigidis præcoces ferendo: ut maturitas antecedit alorē. Quæ poma uitæ ros res oderint cōtra ortus: ut statim auferat sol. Quæ ament ad occasus: uel etiam ad septentriones: ut diutius eo fruant. Ceteri uero fere rationē naturæ secuti in aq̃uilonem obstruere uites: & arbores poni suaserē. Odoratorem etiam fieri talem fructum Democritus putat.

uel obuere
lare

De qualitate regionum.

CA. IIII.

Quisonis situm uentorumque reliquorum diximus secūdo uolumine. Dicemusque proximo plura cælestia. Interim manifestū uidet salubritatis argumētum: qm̃ in meridiem etiam spectantiū semper ante decidūt folia. Similis & in maritimis causā. Qui busdam locis afflatus maris noxiū: in plurimis idem utiles. Quibusdam satis & longinquo a picere maria iucundum. Propius ad mouere salis halitū inutile. Similis & fluminū stagnorumque rō. Nebulis adurunt: aut æstuantia refrigerant opacitate: atque ēt rigore gaudent: quæ diximus. Quare experientis optime credit. A cælo proximū est terræ dixisse rationē haud facile tractatu. Quippe non eadem arboribus cōuenit & frugibus: plerūque nec pulla qualem habet campania: ubique optima uitisbus. Aut quæ tenues exalat nebulas. Nec rubrica multis laudata. Cretam in albeniū pompeianorumq̃ agro: & argillam cunctis ad uineam generibus ante ponunt: q̃ præpingues quod excipitur in eo genere inuitcem salubulum albū. In ticiensi multisq̃ in locis nigrum. Itemque rubrum etiam pingui terræ permixtum in fecundū est. Argumēta quoq̃ iudicantium sæpe fallunt. Non utiq̃ solū lætū est in quo proceræ arbores nitent: præterq̃ illis arboribus. Quid enim abiete procerius? Aut quæ uixisse possit alia in loco eodem? Nec luxuria pabula pinguis soli semper indicium habent. Nam quid laudatus germaniæ pabulis: & tamē statim subest harena: tenuissimum cespitū corio. Nec semper aquosa est terra: cui proceritas herbarum. Non hercule magis q̃ pinguis adhærēs digitis: Quod in argillis arguit. Scrobes quidem regesta in eos nulla complet: ut densa atque rara ad hunc modum deprehendi possit: ferroque omnis rubiginem obducit. Nec grauis aut leuior iusto deprehenditur pondere. Quod enim terræ pondus iustum intelligi potest? Nec fluminibus aggesta semper laudabilis: quando senescant lata quædam aqua. Sed neque illa quæ laudatur: diu præterq̃ salici utilis sentitur. Inter argumenta stipulæ crassitudo est tanta alioquin in laborino campaniæ nobili campo: ut ligni uice utant. Sed idem solum ubicunque arduum opere: difficile cultu: bonis suis actus pene q̃ uitis pascit. Affligit agricolam & carbunculus: quæ terra ita uocatur. Emendari uitem ac terrā putatur. Nā torus scaber natura friabilis expetitur quoque ab auctoribus. Virgilius & quæ silicem ferat: nō improbat uitisbus. Salæque terræ multa melius credunt: tutiora uitis inassentium animalis. Nec colles opere nudantur: si quis perite fodiat. Nec campi omnes minus soles atque perflatus q̃ opus fit accipiunt. Et quædam pruinis ac nebulis pasci diximus uites. Omnium rerum sunt q̃dam in alto secretata: & suo cuique corde præuidenda. Quid q̃ muratur sæpe iudicata quoque ac diu comprehēsa? In thessalia circa larisiam emissio lacu frigidior facta ea regio est. Oleæ deseruit quæ prius fuerant. Item uites adurit: quod non antea thracia sentiamoto hebro. Et circa philippopolis cultura siccata regio mutauit celi habitū. At in syracusano agro aduena cultori: elapidato

luto sole pdidit fruges: donec regeffit lapides. In syria leuē tenui sulco imprimunt uomerem: quā subest saxum exurens aestate femina. Iam in quibusdam locis similes aestus: immodici & frigorū effectus. Est fertilis thracia frugum rigore: & aestus africa: & ægyptus. In chalcia rodioz: infra locus quidā est in tñi socundus: ut suo tempore satum demetant hordeum: sublatumq; proventus serant: & cum aliis frugibus metant. Glareosum oleis solum aptissimum in uenafano: quāguissimum in betica. Punica uina in saxo coquuntur. Cecubæ uites in pōtins paludibus madēt. Tanta est argumentorum & soli uarietas: ac differentia. Cæsar Vopiscus uina causam apud cēsores ageret campos rosā: dixit italia: sumem esse in quibus particas pridie relictas gramen operiret. Sed non nisi ad pabulum probantur. Non tamē in dociles natura nos esse uoluit: & uita cōfessa fecit etiam ubi bona certa non fecerat. Quamobrem prius dicamus crimina.

Genera terrarum.

CA. V.

Terram amaram siue amacram si quis probare uelit. Demōstrant eam atræ degeneresq; herbæ. Frigidam aut retorride nata. Itē uliginosam tristitia. Rubricā oculi. Argillosā quæ operi difficillima: quæq; rastro ac uomeres ingentibus glebis oneret: q̄q; aliq̄ non quod operi: hoc & fructui sit aduersum. Itē e contrario cineracæ: & sabulū albū. Nam sterilis densa callo facile deprehēditur: uel uno ictu cuspidis. Cato breuiter atq; ex suo more uita determinat. Terram cariōsam cauere ne plauistro ne ue pecore impellās. Quid putamus hac appellatione ab eo tantopere reformidari: ut pene uestigis quoq; interdicit? Redeamus ad ligni cariem: & inueniēmus illa: quæ in tantum abhominantur: uicia: aridæ: fistulosa: scabæ canescentis: exesæ pumicoz. Plus dixit una significatione: q̄ possit ulla copia fermis enarrari. Est enim interpretatio uitiorum quadā non ætate: quæ nulla in ea intelligi potest: sed natura sua aūus terra. Et ideo infocunda omnia: atq; etiam imbecilla. Idem agrū optimū iudicat ad radicē montium: planicie in meridiē, excurrēt: quæ est totius italiae situs. Terrā uero teneram quæ uocetur pulla. Erit igitur hæc optima & operi satua. Intelligere modo libeat dictam mira significatione teneram: & qcquid optari debet in eo uocabulo inuenies. Illa tēperatæ ubertatis. Illa molli: facilisq; cultura: nec madida: nec sitiens. Illa post uomerem nitescens: qualem fons ingenioz. Homerus in armis ab eo cælata dicit: ad diditq; miraculū nigrescentis: quīs fieret in auro. Illa quā recentē exquirūt iprobæ alites uomerem comitantes: coruq; aratoris uestigia ipsa rodēt. Reddat hoc in loco luxuriæ quoq; sentētia & aliqua impropositum. Certe Cicero lux doctrinarum altera Meliora inquit unguenta sunt quæ terrarūq; quæ crocum sapiunt. Hoc enim malū ite dixisse: q̄ redolent. Ita est profecto. Illa enim erit optima: quæ unguenta sapiet. Quod si admodū sumus: qualis sit terræ odor ille: q̄ q̄ritur: contingit sæpe ēt quiescente ea sub occasu solis: in quo loco arcus cælestis deiecerit capita sua. Et cū a siccitate continua immaduerit imbrentis emittit illum suum halitū diuinū ex sole conceptū: cui compari suauitas nulla possit. Is esse odor in commota debet: repetusque neminē fallerit: ac de terræ odore optime iudicabit. Talis ferē est in noualibus cæsa uetere silua: quæ consensu laudatur. Et in frugibus quidem fetendis eadem terra utilior intelligitur: quociens intermissa cultura quieuit: quod in uisnē non sit. Eoque diligentius eligenda est: ne uera existat opinio eorum: qui iam italiae terram existimare lassam. Operis quidē facultas in aliis generibus constat & cælo: nec potest arari post imbres aliqua ubertatis uirio lentescens. Contra in bizantio africae illum centena & quinquagena fruge ferilem cā pum: nullis cum sicus est arabilem tantis: post imbres uili asello: & a parte altera iugū uia uomem trahente uidimus scindi. Terram enim terra emendari (ut aliqui præcipiunt) super tenem pingui iniecta aut gracili: bibulāq; super humidam ac præpinguem: demētia operari est. Quid enim potest sperare: qui talem colit.

De terra: quam britānia & gallia amat.

CA. VI.

Lta est ratio: quam britannia & gallia inuenere alendi eam: ipsa quod genus uocant margam. Spissior ubertas in ea intelligitur. Est autem quidā terræ adeps: ac uelut glādia in corporibus ibi densante se pinguitudinis nucleo.

Degræcorum doctrina.

CA. VII.

On omisere & hoc græci: quid enim intentatum illis? Leucargyllion uocant candidā argyllā: quā in megarico agro utunt. Sed tantū i hūida frigidaq; terra. Illas gallias britanniasq; locupletantis cum cura dici conuenit. Duo gñā fuerant. Plura nuper exerci coepta proficiētibz ingeniis. Est enim alba: ruffa: columbina: argyllacea: tofacea: hærapacea. Natura duplex: aspera aut pinguis. Experimenta utriusque in manus: uisusq; geminus:

aut ut fruges tantum alant: aut eadem & pabulum. Fruges alit & facia alba: quæ si fit inter fontes repetita: est ad infinitum fertilis: uerum alpera tractatur: & si nimia iniecta est: exurit solum. Proxima est ruffa: quæ uocatur capnumargos intermixto lapide teritur: minuat harenosâ. Lapis conunditur in ipso campo: primisque annis stipula difficulter caditur propter lapides. Impendio tamen minimo leuitate dimidio minoris quæ cætera inuehitur. Inspargitur rara: sale eam misceri putant. Vtrique hoc genus semel iniectum in .l. annos ualet: & frugum: & pabuli ubertate.

De terrarum generibus.

CA. VIII.

Quæ pingues esse sentiuntur: ex iis præcipue alba. Plura eius genera. Mordacissimum: quod supra diximus. Alterum genus alba cretæ argentaria est. Petitur ex alto in centenos pedes actis plerumque puteis ore angustatis intus ut in metallis spaciante uena. Hac maxime britannia utitur. Durant annis. lxxx. Nec est exemplum ullius qui bis in octa hanc eidem iniecerit. Tertium genus candida glischromargos uocant. Est autem creta saltonia mixta pingui terra: pabuli quæ frugum fertilior: ita ut messe sublata ante sementem alteram lætissimum fecerit. Dum in fruge est: nullum aliud gramen emittit. Durat. xxx. annis densior. Cymini modo strangulat solum. Columbinam gallia suo nomine glauco: pelam appel larglebis excitatur lapidum modo. Sola gelatione ita soluitur: ut tenuissimas bratteas faciat. Hac ex æquo fertilis. Harenacea utuntur si alia non sit in uliginosis uerticibus: & si alia sit ubi hos geritum solos nouimus: qui fertilissimum agrum colentes: quacumque terra infra tres pedes effossa & pedali crassitudine iniecta lætificent. Sed ea non diutius annis. x. prodest. Hædus & pictones calore uberrimos fecere agros: quæ sane & oleis & uitibus utilissima reperitur. Omnis autem margarato inicienda est: ut medicamentum rapiatur: & fimi desiderat aliquantulum. Quæ primo plus aspera: quæ in herbas non effunditur: alioquin nouitate quæcumque fuerit: solum lædet. Ne sic quidem primo anno fertilis. Interest & quali solo quærat. Sicca enim humido melior: arido pinguis. Temperato alterutra creta uel columbina conuenit.

ut e græco

uel harena

De cineris usu: & de fimo: quæ lata uberiorē terrā faciāt: & quæ urāt.

CA. IX.

Ranaspadan cineris usus adeo placet: ut anteponan fimo iumentorum: quod quia leuissimum est: ob id exurunt. Vtrique tamen pariter non utuntur in eodem aruo: nec in arbutis cinere: nec quasdam ad fruges ut diximus. Sūt qui puluere quoque uas aliud iudicent: pubescentesque puluerent: & uitium arborumque radicibus aspergant. Quod certum est narbonensi prouinciæ & uindemiæ herbas sic eo coquit: quia plus puluis ibi quæ sol confert. Fimi plures differentiæ. Ipsa res antiqua. Iam apud Homerum regius senex agrum ita suis manibus lætificans reperitur. Augæas rex in græcia excogitasse traditur. Diuulgasse uero Hercules in italia: quæ regi suo Stercutio Fauni filio ob hoc inuentum immortalitatem tribuit. M. Varro principatum dat turdorum fimo ex auariis. Quod etiam pabulo bouum suumque magnificat. Neque alio cibo celerius pinguescere asseuerat. De nostris moribus bene sperare est: si tanta apud maiores fuere auariarum ex iis agri stercorearentur. Proximum Columella calumbariis: mox gallinarum: natantium alitum damnato. Cæteri auctores consensu humanas dapes ad hoc in primis aduocant. Alii ex iis præferunt hominum potus in coriorum officinis pilo madefacto. Alii per sese aqua iterum largiusque et quæ cum bibitur admixta. Quippe plus iam ibi male domandum est: cum ad usum illud uini homo accesserit. Hæc sunt certamina quibus inuicem ad tellurem quoque alendam urunt homines. Proxime spurcitas suam laudat. Columella solus damnat. Alii cuiusque quadrupes exitiosum. Aliqui columbarum præferunt. Proximum deinde caprarum est. Ab hoc ouium. Deinde bouum. Nouissimum iumentorum. Hæc fuere apud præcos differentie. Simulque præcepta ut inuenio re tali utendi: quando & hic uetustas utilior: uisumque iam est apud quosdam prouincialium in tantum abundante geniali copia pecudum farinæ uice cribris superinici. fectore asperitque temporis uiribus in quadam etiam gratiam mutato. Nuper reptum oleas gaudere maxime cinere & calcaris fornacibus. Varro præceptis adiicit equino: quod fit leuissimum segetes alendas. Prata uero grauiore: & quod ex hordeo fiat: multaque gignit herbas. Quidam et bubulo iumentorum præferunt: ouilumque caprino. Omnibus uero asinum: quoniam lentissime mandant. E contrario usus aduersus utrumque pronunciat. Inter omnes autem constat: nihil esse utilius lupini segete: priusque siliquet ut arato: uel bidentibus uersa: manipulisque circa radices arborum uel uitium obrutis. Etiam ubi non sit pecus culmo ipso uel etiam filice stercoreare arbitrat. Cato: stercur unde fiat: stramentum: lupinum: paleas: fabalia: & frondes ligneas: quæ uersa: & segete iussito. Ebulum: cicutam: & circum salicula herbam auiam: uilumque ea susternito ouibus

frondemq; putridam. Vineæ si macuerit: sarmenta sua comburito: & itidem inarato. Itemq; ubi saturus eris frumentum: oues ibi delectato. Necnon & satis quibusdam ipsis pasci terram dicit. Segetem stercoreant: fruges lupinum: faba: uicia. Sicut e contrario cicer: quia uellitur: & quia salsum est: hordeum: foenugracum: eruum. Hæc omnia segetem exurunt: & omnia quæ uelluntur. Nucleos in segetem ne indideris. Virgilius & lino segetem exuri: & auena & papauere arbitrat. Si meta sub diuo cencauo loco & qui humorem colligat: stramento intersta ne in sole arecant. Pa- lo e robore depactio fieri iubet. Ita fore ne innascantur iis serpentes. Fimum miscere terræ: pluri- mum refert fauorito flante ac luna sitiente. Id pleriq; prauè intelligunt a fauoriti ortu faciendum: ac februario mense tantum: cum id pleriq; fata aliis postulent mensibus. Quocunq; tempore fi- at: curadū ut ab occasu æquinoctiali flate uento fiat: luna decrecente: ac sicca. Mirum in modū augetur ubertas affectusq; eius obseruatione tali.

De satione arboræ: & q; auulsione nascuntur arbores.

CA. X.

Bunde prædicta ratione celi ac terræ. Nunc de his arboribus dicemus: quæ cura ho- minum atq; arte proueniunt. Nec pauciora prope sunt generata: tibi benigne natura gra- tiam retulimus. Aut enim semine proueniunt: aut plantis radicis: aut propagine: aut auulsione: aut surculo: aut infito & confecto arboris trunco. Nam folia palmarum apud babylonios seriatur: ita arboræ prouenire. Trogū credidisse demior. Quædā pluribus generi- bus seruntur: quædam omnibus. At pleraque ex iis natura ipsa docuit: & in primis semen ferere cum decidens exceptumque terra uisceret. Sed quædam non aliter proueniunt: ut castanæ: iuglandes: cædus duntaxat exceptis. Ex semine autem quamq; dissimili ea quoque quæ & aliis modis seruntur: ut uites & mala atque pyra. Nanque iis pro semine nucleos: non ut supradictis fructus ipsæ. Et mespila semine nasci possunt. Omnia hæc tarda prouentu ac degenerantia & in- fito restituenda. Interdum etiam castanæ. Quibusdam natura contra omnino non degeneran- di quoquo modo seruntur: ut cupressis: palmis: lauris. Nanque & laurus pluribus modis seritur. Genera eius diximus. Ex iis augusta & bacalis & pinus simili modo feruntur. Baccæ mense ianu- rio aquilonis afflatu siccante leguntur: expandunturque raræ: ne calefiant aceruū. Postea qui- dam fimo ad ferendum paratas urina madefaciunt. Alii in qualo pedibus in profusæ deculcat: donec auferatur cutis. Alioquin uligo infestat: nec paritur nasci. In sulco repastinato palmi altitu- dine uicena fere acuatim mense martio. Eædem & propagine seruntur. Triumphalique talea tantum. Myrti genera omnia in campania bacis seruntur. Romæ ppagine tarantina. Democritus & alio modo seri docet: grandissimis baccarum tulis leuiter ne grana frangantur: eaque intrin- sece circumligari: atque ita ferri: parietem fore densitatis: ex quo uirgula differantur. Sic & ipsi nas sapis causa serunt tomice moris spinarū circumlita. Pilas autem laurus & myrti inopia a tri- matu tempestiuum est transferre. Inter ea: quæ semine seruntur. Mago in nucibus operosus est. Amygdalæ in argilla molli meridiem spectanti feri iubentur. Gaudere eas in dura calidæ esse ter- ra. In pingui & humida mori ac sterilefcere. Serendas q; maxime falcatas & e nouella: fimoque di- luto maceratas per triduum: aut pridie q; serantur aqua mulsa. Mucrone desigi aciem lateris. In aquilonē spectare: ternas simul serendas: trianguli ratione: palmo inter se distantes: denis diebus adaquari donec grandescant. Iuglandes nuces porrectæ seruntur commissuris iacētibus. Pineæ nucleis septenis fere in ollas perforatas additis: aut ut laurus quæ baccis seritur. Citrea grano & propagine. Sorba semine & a radice planta & auulsione proueniunt. Sed illa in calidis. Sorba & in frigidis & humidis. Natura & plantaria demonstrauit: multarum radicibus pululæ sobole den- sa & pariente matre quas enecet. Eius quippe umbra turba indigesta premitur: ut in lauris: poni- cis: platanis: cerasis: prunis. Paucorum in hoc genere rami parcut soboli: ut ulmorum palmarū- que. Nullis uero tales pulluli proueniunt: nisi quarum radices amore solis atque imbris in sua tel- lure spaciuntur. Omnia ea non statim moris est in sua locari: sed prius nutrici dari: atque in semina- riis adolescere: iterumque migrare. Qui transitus mirum immodum mitigat etiam siluestres: si- ue arborum quoque ut hominum natura nouitatis: ac peregrinationis auide est: sua disceden- tes uitos reliquit: mansuecuntque tractatu ceu fere dum radici auellitur plāta. Et aliud genus simile natura præmonstrauit. Auulsique arboribus stollones uixere. Quo in genere & cum par- ui sunt: auelluntur: partemq; aliquam e matris quoque corpore auferunt secum fimbriato cor- pore. Hoc modo plantatur punica: coryli: mali: sorbi: mespili: fraxini: fici. In primisque uites. Co- toneum ita satum degenerat. Ex eodem suentu est: surculos abscisos ferere hoc primo sapis cau- sa factū sambucis: cotoneo: & rubis de pactis. Mox & cultura: ut populis: alnis: salici: quæ uel in

uerso furculo feritur. Iam ex ibi disponuntur: ubi libeat esse eas. Quamobrem seminari curam ante conuenit dici: q̄ transeat in alia genera. Nanque & huic principio eligi solum refert: quoniam nutricem indulgentiorem esse: q̄ matrem sæpe conuenit. Sic ergo succum succosumq; bipalio subactum: ad uenis hospitale: & q̄ simillimum terræ in quam transferendum sit. Ante omnia elapidatum munitumque ad incursum etiam gallinæ generis. Quamminime rimosum: ne penetrans sol exurat fibras. Intervallo sexquipedum feri ne. se inter se contingant: & noceant. Præter alia uitia etiam uermiosa fiunt: ideo sarriti conuenit lapsus: herbasque auelli. Præterea semina ipsa fruticantia supputare: ac falcem pati consuecere. Cato & furcis crates imponi iubet altitudine hominis ad solem recipiendum atque integri culmo ad frigora arcenda. Sic pyrorum malorumq; semina nutrir. Sic pineas nucs. Sic cupressos semie satas & ipsas. Minimis id grans constat: ut uix perspicui quædam possint. Non omittendum naturæ miraculum. Ex tam paruo gigni arbores: tâto maiore tritici & hordei grano: ne quis fabam reputer. Quid simile originis suæ habent malorum pyrorumq; semina? His principiis respuetem secures materiam nasci indomitam pöderibus immensis præla: arbores uelis turnibus: murisq; impellendis arietes. Hæc est natura eius. Hæc potentia. Super omnia erit & lachryma nasci aliquid: ut suo loco dicemus. Ergo & cupressio femina (mas enī ut diximus non gignit) pilulæ collectæ: quibus docui mensibus fiantur sole: ruptæque emittunt semen formicis mire expetitur: ampliatio etiam miraculo tantuli animalis cibo absumi natalem tantarum arborum. Serit mense aprili area æquata cylindris: aut uolgolis densum: terræq; cribris supercernitur pollicis crassitudine. Contra immane pondus attollere se non ualet: retorqueturque sub terra. Ob hoc parci tur uestigiis. Leniter rigatur a solis occasu in trinis diebus: ut æqualiter bibat: donec erumpant. Differunt post annum dodranta li silo: custodita temperie: ut uiridi cælo serantur ac sine aura. Mirumque dictu periculum tantum eo die est: si rorauerit quātulūcunque imbrem: aut si afflauerit. De reliquo tutæ sunt perpetua securitate. Aquasque postea odere. Et zizipha grano seruntur mense aprili. Tuberes melius inferunt in pruno siluestri & malo cotoneo. Et in calabria ea est spina siluestris: quæ quoniam optime & myxas recipit: utiliter & sorbos.

De transferendis seminariis: & ulmis ferendis & scrobibus. CA. XI.

Lantas ex seminario transferre in aliud prius q̄ suo loco ponantur: oportet præcipi arbitror: licet translatione folia latiora fieri spondeat. Vltorum prius q̄ folio uestiatur. Samara colligenda est circa martiæ Kalen cum flauescere incipit. Deinde biduo in umbra siccata ferenda densa in refracto terra super minutatim cribrata crassitudine que in compressis. Pluuia si non adiuuent: rigandam. Deferenda ex arearum uenis post annum in ulmaria intervallo pedali in unamquæque partem. Maritas ulmos autumno ferere utilius: quæ carent semine. Nam ex & plantis feruntur. In arbutum quinquennes sub urbe transferuntur: aut (ut quibusdam placet) quæ uicenum pedum esse coeperunt. Sulco qui nouenarius dicitur: altitudine pedum trium: pari latitudine: & eo amplius circa positas pedes terni undique & solido adagerantur. Arulas id uocant in campania. Intervals ex loci natura summuntur. Aridiores ferendas in capestribus conuenit. Populos & fraxinos quæ festinantius germinant: disponi quoque maturius conuenit. Hoc est ab idibus februi. plantis & ipsas nascentes. In disponendis arboribus arbutis que ad uineis quincennialis ordinum ratio uulgata & necessaria: non perslatu modo utilis: uerq; & aspectu grata quocūque modo intueare in ordinem se porrigit uersu. Populis eadem ratio semine qua ulmos ferendi: transferendi quoque & seminariis eadem & silus. Ante omnia igitur in similem trāsferri terram aut meliorem oportet. Nec & tepidis: aut præcocius in frigidis: aut ferotinos situs: ut neque ex iis in illos. Præfodere scrobes ante (si fieri possent) tanto: donec plui cespice obducantur. Mago ante annum fieri iubet: ut solem pluuiasque cōbibant: aut si conditio largita non sit: uignes in medio fieri ante menses duos: nec nisi post imbres in his feri. Altitudinem earum in argilloso: aut duro solo trium cubitorum esse in quāq; partem. In prunis palmo amplius: & ubiq; caminata fossura ore compressiore sint. Nigra uero terra duo cubita & palmū quadratis angulis. Eadem mensura græci auctores consentiunt: non altiores quino semipedes esse debere: nec latiores duobus pedibus. Nūq̄ uero sequepedes minus altos: quoniam in humido solo ad uicina aquæ perueniat. Cato si locus aquosus sit inquit: latas pedes ternos. In faucibus inisq; palmum & pedem: altitudine quattuor pedum: eas lapide consterni: aut si non sit peticis salignis uiridibus. Si neq; ex sint: sarmentis: ita ut in altitudine semipedes trahantur. Nobis adiiciendū uidetur ex prædicta arborum natura: ut altius dimittantur ex: quæ summa tellure gau-

dent: tanq̃ fraxinus: olea. Hæc & similia quaternos pedes oportet demitti. Cæteris sat est: si altitudinis pedes ternos effecerint. Excide inquit radicem istam Papyrius cursor imperator ad terrorem prenestinorū prætoris. Destringi securius se teste: innoxium abradi partes: quæ se nudauerint terra. Aliqui lapides rotundos subiici malunt: qui & contineant humorem: & transmittant. Non item planos facere: & a terreno arcere radicem existimantes. Glarea substrata inter prægi sententiam fuerit. Arborem nec minorem bima nec maiorem trima transferri quidam præcipiunt. Alii cum annum impleat. Cato crassiores quinq; digitis non omisit. Idē ait attingere: meridianā cæli partem signare in cortice: ut translata iisdem & assuetis statueretur oris: ne aquiloniæ meridianis oppositæ solibus sinderent: & algerent meridianæ aquilonibus. Quod & diuerso affectu: etiam quidam in uite siccoꝝ permutantes in contrarium. Densiora enim folia ita fieri: magisque protegere fructum & minus amittere: siccoꝝ sic etiam scansilem fieri. Pleriq; id demum cauēt: ut plaga deputatū cacuminis meridiem spectet: ignari fissuris nitriū uaporis opponi. Id quidē in horam diei quātam uel octauā spectare maluerim. Aque later non negligendū: ne radices mora in harescant: ne ue a septentrionibus: aut ab ea parte cæli usq; ad exortū brumalē uento flante effodiantur arbores: aut certe non aduersæ iis uentis radices pbeantur. Propter quod emoriunt ignari causæ agricolis. Cato oēs uentos & imbrem quoq; in tota translatione damnar. Et hoc proderit q̃ plurimū terræ in qua uixerint radicibus coherere: ac tota cespite circūligari. Cū ob id Cato in corbibus transferri iubeat. Proculdubio utilissime quidē summā terram cōtenuit est subdi. Quidam punicis malis substrato lapide non rumpi pomū in arboribus tradunt. Radices inflexas poni melius. Arborem ita locari: ut media sit totius scrobis necessarium. Ficus si in scylla: bulborum hoc genus est: seritur: ocissime ferre traditur pomum: neq; uermiculationi obnoxium. Quo uitio non carent reliqua poma similiter sata. Radicum eius magnam adhibendam curam ut exēptas appareat: non auulsas: quis dubitet? Qua ratione & reliqua confessa omittimus. Sicuti terram circa radices festucato spissandam. Quod cato primum in ea re esse censet. Plagā quoq; a trunco obliuī fimo: & solis præligari præcipiens.

De interuallis plantandæ arboꝝ: & umbris: & stillicidiis: & ubi plantari debeant. CA. XII.

Vius loci pars est ad interualla pertinens. Quidam punicas: & myrtos: & lauros dēso res feri iusserunt. In pedibus tamen nouenis. Malos amplius paulo: uel magis etiam pyros: magisq; amygdalas: & ficus. Quod optime diiudicabit ramorum amplitudinis ratio: locorumq; & umbræ cuiusq; arboris: quoniam has quoque obseruari oportet. Breues sunt quamuis magnarum arboꝝ: q; in orbem ramos circinent: ut in malis pycnitis. Eadē enormes cerasis: lauris. Iam quædam umbrarum proprietas. Iugladiū grauē & noxia: etiam capiti humano: omnibusq; iuxta satis. Nec argermina & pinus: sed uentis utraq; resistit: quoniam & protecta uinearum ratione egēt. Stillicidia pinus: quercus: ilicis ponderosissima. Nullum cupressi: umbra minima: & in se circumuoluta. Ficoge leuis: quamuis sparsa: ideoq; inter uineas ferri nō uentantur. Vlmorum leuis: etiam nutrens quæcūq; opacat. Sed Attico hæc quoq; uidetur & grauissimis: nec dubito si emittantur in ramos. Constrictæ quidem ulmi noxiā esse non arbitror. Iucunda & platanī quāquam crassa. Licet gramini credere non soli: haud alia latius operiēte roros. Populo nulla ludentibus foliis. Piguīs alno: sed pascens sata. Vitis sibi sufficit: mobili folio: is & atq; crebro solem umbra temperans. Eodē graui protegens in imbre. Omnium fere leuis umbra: quoq; pediculi longi. Non fastidienda hæc quot; scientia: atq; non in ultimis ponenda: quando quibusq; satis umbra: aut nutrix aut nouerca est. Iuglandium quidem pinorumque & picearum: & abietis quæcūque attingere: non dubie uenenum est. Stillicidii breuis diffinitio est. Omnium: quæ proiectu frondis ita diffundunt: ut per ipsas non defluant imbres: stilla sæua est. Ergo plurimum intererit hac in quæstione terra in qua seremus: in quārum arbores quasq; alat. Iam per se colles minora querunt interualla. Ventosis locis crebriores feri cōducit. Olea tñ maximo interuallo: de qua Catonis in italia sententia est. In .xxv. pedibus minimum: plurimum .xxx. feri. Sed hoc uariatur locorum natura. Non alia maior in betica arbor. In africa uero fides penes auctores erit. Militarias uocari multas narrat a pondere olei quod ferant annuo protentur. Ideo. lxxv. pedes Mago interuallo dedit undiq; etiam in macro solo: ac duro: atq; uentoso. Cum minimum. xlv. Betica quidem uberrimas menses inter oleas metit. Illam inficitiam pudendam ei se conueniet: & adultas inter sese iuctari iusto plus: & in senectam præcipitare: aut plerumq; ipsi: qui posuerit coarguentibus imperitiam suam totas excidere. Nihil est foedius agricolis: quam gestæ rei poenitentia: multo iam ut præstet laxitate delinquere.

Quæ arbores tarde crescant:& quæ celeriter:& de sabina. CA. XIII.

Varia autem natura tarde crescant:& in primis femine tantum nascentia:& longo-
æuo durantia. At quæ cito occidunt:uelocia sunt:ut ficus:punica:prunus:malus:py-
rus:myrtus:salix:& tamen antecedunt diuitiis. In trimatu enim fere incipiunt osten-
dentes & ante. Ex iis lentissima. Ocissima omnium cypirus & speudo cypirus frutex.

ut diuitiis

Protinus enim floret:semenque profert. Omnia uero celerius adulescunt stolonibus ablati:unã
q; in stirpem redactis alimentis. Eadem natura & propagines docuit. Rubi namq; coruati gracili-
tate & simul proceritate nimia defugunt rursus in terram capita. Iterumq; nascuntur:ex sefe replen-
turi omnia:ni resistat cultura:propterea ut possint uideri homines terræ causâ gentilita pessima at-
q; execranda res propaginem tamē docuit:atq; radicem acquiri uiridem. Eadem autem natura
est hederis. Cato propagari præter uitam tradit ficum:oleam:punicam:malorum genera omnia.
Laurum:prunos:myrtus:nuces:auellanas:& prenestinas:platanum. Propagationum duo genera:
ramo ab arbore depresso in scrobem quattuor pedum quoquo:& post biennium amputato fle-
xu:plantaq; translata post trimatum:quas si longius ferre libeat:in qualis statim:aut uasis fideli-
bus defodere propagines aptissimum:ut in iis transferantur. Alterum genus luxuriosius:radices
in ipsa arbore sollicitando trahentis per uasâ fistula:uel quales ramis terræ circumspactis:atque
hoc blandimento impetratis radicibus:inter poma ipsâ & cacumina:in summa enim cacumina
hoc modo petuntur a uadaci ingenio:arborē altâ longe a tellure faciēdi. Eodē quo supra biennit
spacio abscissa propagie:& cum qualis illis fata. Sabina herba propagine feritur & auulsione. Tra-
dunt sece uini aut e purietibus latere tuso mire ali. Idem modis rosmarinum ferunt: & ramo:quo
nam neutri semen. Rododendron propagine & femine.

uel homi

De latidie arboris & institutiōe:& quō inuenta sit tenera inferendi ipsa latratio. CA. XIII.

Emine quoq; inferere natura docuit raptim autu fame deuorato: solidosq; & alui te-
pore madido cum fecundo simi medicamine abiecto in mollibus arborum læticis:
& uentis sæpe translato in aliquas corticum rimas. Vnde uidimus cerasum in salice:
platanum in lauro:laurum in ceraso:& baccas simul discolors. Tradunt & moned-
lam condentem femina in thesauros cauernarq; eiuſdem rei præbere causas. Hic nata inoculatio
futoriæ similis fistula aperiēdi in arbore oculis cortice exciso:semenq; includendi eadem fistu-
la sublatum ex alia. In ficis autem & malis hæc fuit inoculatio antiqua. Virgiliana querit finem
in nodo germine expulsi corticis:gemmæq; ex alia arbore includit. Et hæc tenus natura ipsa do-
cuit. Inſitionem autem casus magister alius:& pene numerosior ad hunc modum. Agricola sed u-
lus casam sepiſ munimēto cingēs:quo minus putrescerēt sudes:limē subdidit ex hederâ. At illæ
uiuaci morsu præprensæ suam ex alieno fecere uitam:apparuitq; truncum esse pro terra. Au-
feratur ergo terra æqualiter superficies:læuigatur falce trûcus. Ratio postea duplex. Et prima in-
ter corticem lignumq; inferendi. Timebant prisca truncum findere. Mox inſortare aui medio:
Ipsi q; medullæ calamus imprimēbant unū inferentes. Necq; enim plures cūpiēbat medulla sub-
nilio. Postea ratio uel senos adiecit mortalitati eoz; ex numero succurrere perſuaſa per media
trûco leniter fisso:cuneosq; tenui fissuram custodiente:dones cuspidatim decius descendat in
rimam calamus. Multa in hoc seruanda. Primum omniū quæ patiatur coitum talem arbor:& cū
ius arboris calamus. Variæ quoq; & non iisdem partibus. Subest omnibus succus. Vitibus sicciq;
media ficiora:& e summa parte cōceptus:Idco illinc furculi petitur. Oleis circa medias succus:
inde & furculi. Cacumina ſitiunt. Facillime coalescunt:Quibus eadem corticis natura:quæq;
pater florentia eiuſdem horæ gignationem succorumq; societatem habent. Lenta enim res quo-
tiens humidis repugnant sicca:mollibus corticum duri. Reliqua obseruatio ne fissura in nodo
fiat. Repudiat quippe aduēam inhospitalis duricia:ut in parte nitidissima & longior multo tri-
bus digitis:ne obliqua: ne transluens. Virgilius ex cacumine inferi uetat. Certumq; est ab hū-
tis arborq; orientem æstiuum spectantibus furculos petendos:& e feracibus:& e germine nouel-
lo: nisi uetustæ arbori inferantur. Si enim robustiores esse debent. Præterea ut prægnantes:hoc ē
germinatione turgentes:& qui parere illo sperauerint anno. Bimi utiq; nec tenuiores digito mi-
nimo. Inferuntur aut & inuerti: cum id agitur:ut minor altitudo in latitudinem se fundat. Antē
oia gēm uis nitere cōueniet:nihil usq; ulceroſum esse aut retorridum. Spei fauet medulla calāi
commixturæ:si in matre ligni corticisque iungatur. Id enim satius q; foris cortici æquari. Calami
excutio medullam ne nudet: Tenui tamē fistula detegat:ut fastigatio leui descendat cuneo tri-
bus non amplior digitis. Quod facillime contingit tinctum aqua radentibus ne excutiat in

medullam

uento: ne cortex a ligno decidat alterutri. Calamus ad corticem usque suum deprimatur. Ne laxetur dum deprimatur: ne uero cortex replicetur in rugas. Ideo lachrymantes calamos inferi non oportet. Non hercule magis quam aridos: quia illo modo labat humore nimio cortex. Hoc utiliter defectu non humefcit neque concorporat. Id etiam religionis seruant: ut luna crescente calamus utraque deprimat manu. Et alioquin in hoc opere duae simul manus minus nituntur necessario temperamento. Validius enim demissis tardius ferunt: fortius durant. Contrarium ex diuersione hinc: nihil um rima: laxeq; capiat: ut ne parum exprimat: aut compressum necet. Hoc maxime praecautum: ut praeualide accipientis trunco in media fissura reliquatur. Quidam uestigio fissurae salice in truncis facto salice praeligant marginem ipsum. Postea cuneos figunt continente uinculo liberatam dehiscendi. Quaedam in platario insita eodem die transferuntur. Si crassior truncus inferatur inter corticem & lignum inferi melius cuneo optime ossio: ne cortice rumpatur laxato. Cerasi libro dempto finduntur. Haec sola & post brumam inferuntur: dempto libro habet uoluti lanuginem: quae si comprehendit insitum: putrefacit. In columi cuneo adactum utilissime astrigitur. Inferere aptissimum quod proximum terrae patiatur nodorum: trunci ratio. Eminere calami sex digitorum longitudine non amplius debent. Caro argillae uel cretae harenam sumumque bubulum admiscerit: ita usque ad lentorem subigi iubet: idque interponi & circulini. Ex his quoque commentatus est: facile apparet illa aetate inter lignum & corticem: nec alio modo inferere solitos: aut ultra latitudinem duum digitorum calamos demittere. Inferi autem praecipit pyra ac mala per uer: & post solstitium diebus. Id post uindemiam. Oleas autem & ficos per uer tantum luna sistente: hoc est sicca. Praeterea post meridiem: ac sine uento austro. Mirum quod non contentum insitum munifit: ut dictum est: & cespere ab imbre: frigorebusque protexisse: ac mollibus bifidorum uiminum fascibus: lingua bubula (herbae id genus est) insuper obtegi iubet: eamque illigari operam stramentis. Nunc autem abunde arbitretur paleato luto libro facire duos digitos insito extante. Verno inferentes tempus urget: incitatibus se gemmis: praeterquam in olea: cuius diutissime oculi parturitur: minimumque succi habent sub cortice: qui nimis insitis nocet. Punicam uero & ficum quae alias sicca sint recrastinare minime uale. Pyrum uel florentem inferere licet: & in maium quoque mensem protendere insitionem. Quod si longius afferantur pomorum calami: rapo infixos optime custodio succum arbitrantur. Seruarique inter duos fibrices iuxta riuos uel piscinas utrinque terra obstruere.

De uite inferenda.

CA. XV.

Item uero in scrobibus siccis stramento operatos: ac deinde terra obrutos: ut cacumina existant. Cato uitem tribus modis inserit. Praefectam findi iubet per medullam: in eam furculos exacutos ut dictum est addi: medullas iungi. Altera si sese uites contingant: utriusque in obliquum latere contrario ad raso iunctis medullis colligari. Tertiū genus est: terebrare uitē in obliquum ad medullam: calamosque addere longos pedes binos: atque ita ligatum insitum intritrag illatum operire terra calamis subiectis. Nostra aetas correxit ut gallica uiteretur terebra: quae excauat: nec urit: quoniam adustio omnis hebetat: atque ut gemma scere incipiens ligetur calamus. Nec plus quam binis ab insito emineat oculis ulmo uimine alligatus: binique circundaretur acie a duabus partibus: ut inde potius distiller humor: qui maxime uitēs in festat. Deinde cum euasissent flagella pedes binos: uinculum insiti incidere ut ubertati crassitudine permessa. Vitibus inferendis tempus dedere ab aequinoctio autumno ab germinationis initia. Satius plantae siluestrium radicibus inferuntur natura siccioribus. Si enim satius siluestribus inferantur: degenerant inferitatem. Reliqua caelo constāt. Apertissima insitis siccitas. Huius enim remediū appositis fistulis uasis modicus humor per cinerē distillat. In oculatio rores amat leues.

De emplastratione.

CA. XVI.

Emplastratio ratio & ipsa ex inoculatione nata uideri potest. Crasso autem maxime cortici conuenit sicut est siccis. Ergo amputatis omnibus ramis ne succum auocet. Niti dissimilis in parte quaque praecipua cernatur hylaritas: exempta scutula ita ne descendat ultra ferum cortici imprimitur: ex alia cortex par cum sui germinis mima: sic compage densata ut cicatrici locus non sit: & statim unitas fiat: non humorem non afflatum recipiens: nihilominus tamen & luto munitur & uinculo melius. Hoc genus non pridem repertum uoluit qui nouis moribus sauit. Sed id etiam apud ueteres graecos inuenitur: & apud Catonem qui oleam sicumque sic inferi iussit mensura etiam praefinita secundum reliquam diligentiam suam. Cortices scalp pro excidi quatuor digitorum longitudine: & trium latitudine. Atque ita coagmari & illa sua frita oblini. Eadem ratione & in malo. Quidam huic generi miscuere fissuram in

uitibus exempta cortice thessella furculo a latere plano adigendo. Tot modis insitum arborem. Vidimus iuxta tyburtes tyliam omni genere pomorum honestam alio ramo nucibus: alio bac-
cisi aliunde vite: ficis: pyris: punicis: malorumque generibus. Sed huic fuit brevis uita. Nec tamē
omnem experimentis assequi naturam possumus. Quædam enim nasci nisi sponte nullo modo
queunt. Eaque immittibus & desertis tantum locis proueniunt. Capacissima insitorum omnium
dicitur plataneus: postea robur. Verum utraque saporis corrumpunt. Quædam omni genere in-
seruntur: ut ficus & puniceæ. Vitis nō recipit emplastra: nec quibus tenuis ac caducus rimosisque
cortex. Neque in oculatorem ficæ aut humoris exigui fertilissima omnium. in oculato: postea
emplastratio. Sed utraque in firmissima: & quæ cortice nituntur tantum: uel leui aura ocissime
deplantantur: in serere firmissimum & fecundius q̄ serere.

Exemplum huius rei.

CA. XVII.

On est omissenda raritas unius exēpli. Corelius eques romanus. Atteste genitus in-
seruit castaneam suometipsam furculo in neapolitano agro. Sic facta est castæa quæ
ab ipso nomen accepit inter laudatas. Postea hæres eiusdem liberti corellianam ite-
rum inseruit. Hæc est inter eas differentia: illa copiosior. Hæc corelliana melior. Reli-
qua genera casus ingenio suo excogitauit: ac defractus ferere ramos docuit: cum pali deflexi ta-
lices cōspissent. Multa sic feruntur. In primis que ficus: omnibus quidem aliis modis nascēs: præ-
ter q̄ talea. Optime quidem si uastiore ramo pali modo exacuto adigatur alte exiguo super terrā
relieto capite: eoque ipso harena cooperto. Ramo feruntur & punice. palis laxato prius meatu:
item myrtus. Omnium horum longitudine trium pedum: crassitudine minus brachiali. Corti-
ce diligenter seruato: trunco exacuto. Myrtus & talis feritur. Morus talea tantum: quoniam in
ulmo eam inferi religio fulgurum prohibet. Quapropter de talearum saro nunc dicendum est.
Seruandum in eo ante omnia: ut taleæ ex feracibus fiant arboribus: ne curuæ: ne scabre: aut bit
furcæ: ne tenuiores q̄ ut manum impleant: ne minores pedalibus: ut illibato cortice: atque
ut sectura inferior ponat semper: & quod erit ab radice: accumuleturque germinatio terræ:
donec robur planta capiat.

uel ramo

De cultura talearum: & quibus temporibus insitio fiat. CA. XVIII.

Væ custodienda i talearū cultura Cato iudicauerit: ipsius uerbis opte p̄cipiemus. Tale-
as oleaginas: q̄s in scrobe saturus eris: tripedaneas facito. Diligenterque tractato: ne li-
ber laboret: cū dolabis: aut secabis. Quas in seminario saturus eris: pedales facito. Eas
sic inserito: locus bipalio subactus sit: beneque glutus. Cū taleā demittis pede taleam
opprimito. Si pagæ descēdat: maleo aut mateola adigito: cauetoq̄ ne libe scindas. Cū adigis: pa-
lo prius locū feceris quo taleā demittas. Ita melius uiuet talea. Et ubi trimæ sunt: tū denique cū
ræ sint: ubi liber se uertet. Si in scrobibus aut in sulcis seras: ternas taleas ponito. Eas diuicatio
sup terrā: ne plus q̄ tuor digitos transuersos emineat: uel oculos serito. Diligenter eximere oleā
oportet: & radices q̄ plurimas cū terra ferre. Vbi radices bñ operueris: calcare bñ: ne qd noceat.
Si q̄s quærat quod tps oleæ serēdæ sit: agro siccō p̄ sementē: agro lato p̄ uer. Oliuētū diebus .xy.
añ æquinoctiū uernū incipito putat. Ex eo die dies .xl. recte putabis. Id hoc mō purato. Qua locus
recte ferax erit: q̄ arida erūt: & si qd uetus iter fergerit ea oia eximito. Qua locus ferax nō erit id
prius cōcidito: aratoq̄ bñ: eno datoque. Stipes læues facito: circum oleas autem ablaqueato: &
stercus adiecto. Qui oliuētū sēpissime & altissime miscibebis: tuisissimas radices exarabit. Ra-
dices si sursum abibūt: crassiores sūt: & eo in radices uires oleæ abibūt. Quæ gñā olearum uel i
quo gñe terræ uiuere & ferri debeat: spectarique oliueta: diximus in rōe olei. Magis in colle & sic-
cis: & argilla: & inter autumnum: & brumā feri iussu. In crasso aut humido aut subriguo a messe
ad brumā. Quod precepisse eadē affrica intelligit. Italia qdē nūc uere maxie ferit. Sed & autūno
si liber. Post æquinoctiū .xl. diebus ad uergiliæ occasum. xliii. soli dies sunt: quibus ferri noceat.
Africa: peculiare quidē in oleastro est inserere. Quadā æternitate cōsēnescūt p̄xime adoptrē uir-
ga emissā: atque ita alia arbore ex eadē iuuenescēte. Iterūque & quoties opus sit: ut eius eadē oli-
ueta cōstet. Inserit aut oleaster calamo & iocultatōe. Olea ubi quercus effossa sit male ponit: qm̄
uermes: q̄ tauca: uocant: in radice quercus nascunt & transeūt. Nō inhumare taleas aut ficare:
prius q̄ ferant: utilius cōpertū. Verus oliuētū ab æquinoctiō uerno intra uergiliæ exortū inter
radi alternis annis melius inueniūt. Item musci circumdare radici. Circumfodi aut omnibus an-
nis a solstitio duū cū bitoque scrobe pedali altitudine. Stercorari tertio anno. Magis idē amygdalas
ab occasu arcturi ad brumā feri iubet. Pyra n̄ eodē tpe: qm̄ si æque oia floreat. Eadē obligat aut

uel idē oia
ea
uel adigito

uel proxia
adoptioni

rotunda ab occasu uergiliarum ad brumam. Reliqua genera media hyeme ab occasu sagittæ sub-
 solanum aut septentrionem spectantia. Laurum ab occasu aquilæ ad occasum sagittæ. Confecta
 enim de tempore ferendi æque rō est uere & autumnio. Id ex magna parte fieri decreuere. Est &
 alia hora circa canis ortus paucioribus nota: quoniam non omnibus locis utilis pariter intelli-
 gitur. Sed haud omittenda nobis: nō tractus alicuius rōnem: uerum natura: potius indagātibus.
 In cyrenaica regione sub etesiarum flatu conferunt. Necnon & in gracia oleam: maxime in laco-
 nia. Co in insula & uites tunc ferit. Cæteri apud græcos inoculare & inferere non dubitant. Sed ar-
 borem non ferunt. Plurimumq; in eo locorum natura pollet. Nanc; in ægypto omni ferunt mē-
 se: & ubiq; imbræ æstiuū nō sunt: ut in india & æthiopia. Necessario post hæc autumnio ferit
 arbores. Ergo tria tempora eadem germinationis uer & canis arcturij ortus. Neq; enim aialū
 tantum est ad coitum auditis: sed multo maior est terræ ac satorum omniū libido. Qua tempe-
 stive uti plurimum interest cōceptus. Pēciliare utiq; in inisitis: cum sit mutua cupiditas utriusq;
 cœuendi. Qui uer probante ab æquinoctio statim admittunt: prædicantes germina parturire: nō
 faciles cōticiū esse amplexus. Qui præterunt autumnū: ab arcturij exortu: quoniam statim radi-
 cem quandā capiant: & ad uer parata ueniant: atq; non protinus germinatio auferat uires. Quæ
 dam tamen statutum tempus anni habent ubiq;: ut cerasi & amygdalæ circa brumā ferendi uel
 inferendi. De pluribus locog; sitis optime iudicabit. Frigida & aquosa uerno cōferi oportet. Sic
 ca & calida autumnio. Cōis quidem italiæ ratio tēpora ad hunc modum distribuit. Mora ab idi-
 bus februariis in æquinoctium: pyra in autumnum: ita ut brumam. xv. ne minus diebus antecē-
 dāt. Malis æstiuū & coronæis. Item sorbis: prunis post mediā hyemē in idus februarias. Silique
 græcæ & persici ante brumā p autumnum. Nucibus iuglandi & pinæ & auellana græcæ atque
 castaneæ a Calen. martiis ad idus eadem. Salicij: genistæ circa martias Calē. Hanc i siccis semine
 illam in humidis uirga feri diximus.

Quæ arbores societate gaudeāt: & de disciplina ablaqueandi: & accumulandi. CA. XIX.

St etiam nūc noua inferendi ratione quid sciens quidē præteream: quod usquā inue-
 nerim a Columella excogitata: ut affirmat ipse. Quæ uel diuersæ infociabilesq; natu-
 ræ arborum copulenter: ut sici: atq; oleæ. Iuxta hanc feri sici iubet: non ampliore in
 teruallo q̄ ut contingi large possit: ramo oleæ q̄ maxime sequaci: atq; obedituro. Eū
 q; omni interm tempore edomari meditatione curuandi. Postea fico adepta uires: quod euen-
 tre trimæ: atq; utiq; quinquenni solet: detricata superficie ipsaq; deputata: ut dictū est adrao ca
 rumine desigi in cruce fieri custoditū uinealis: ne curuatura fugiat. Ita quodam propagum inli-
 torumq; temperamento triennio communij inter duas matres coalescere. Quarto anno abscissū
 totum adoprantis esse: non dum uulgata ratione haud mihi certe satis comperta. Cæterum ea-
 dem illa de calidis frigidisq; & humidis & siccis supradicta ratio & scrobes fodere monstrauit.
 In aquis enim neq; altos neq; amplos facere cōuenit. Altos æstiuo solo & siccio: ut q̄ maxime
 accipiant aquam: contineatq;. Hæc & apud ueteres arbores colendi ratio est. Feruentibus enim
 locis accumulāt æstate radices: operiuntq;: ne solis ardor adurat. Aliubi ablaqueāt: perstatuq;
 admittunt. Idem hyeme cumulis a gelu uindicant. Contra illi hyeme aperiunt: humoremq; si-
 tientibus quærunt. Vbiq; circumsodiendi arbores ratio in circuitu pedes in orbem ternos: ne
 q; id in pratis: quando amore solis humorisq; in summa tellure oberrant. Et de arboribus hæc
 quidem fructus gratia ferendis inferendisq; in uniuersum sint dicta.

De salice & harundinero: & cæteris cædus ad perticas: palos. CA. XX.

Inc restat rarum ratio: quæ propter alias ferunt: uineas maxime: cæduo ligno. Princi-
 patū in iis optinent salices: quatum satis sit loco madido tamen reffoso duos pedes
 & semipedem: talea sesquipedali: uel pertica: quæ utilior quo plenior. Intervallo eē pe-
 des senos trimæ pedibus binis a terra: puta: ione coercentur: ut sic se in latitudinem
 fundant: ac sine scalis rōdeant. Salix enim focundior est quo terræ propior. Has quoq; oibus
 annis cōfodi iubet mēse aprilij. Hæc est uiminaliū cultura. Perticalis & uirga: & talea ferit fossu-
 ra eadē. Perticas ex ea iustū ē cædi q̄ro fere anno. Et ex aut senescentiū propagine scitū locū.
 Pertica imerialis ac post annum recta. Salicis uiminalis iugera singula sufficiunt. xxv. uirgæ iuger
 bus. Ei uidei rei cā populus alba ferit bipedaneo pastinatu: talea sesquipedali biduo siccata palmi-
 pede intervallo: terra superiniecta duog; cubitorum crassitudine. Harundo etiamnū dilutior
 q̄ hæc solo gaudet. Serit bulbo radicis: quæ alij oculū appellat dodrentali scrobe: intervallo duū
 pedū & semipedis: reficiuntq; ex se uetere harundinero exstirpato: qd̄ utilius reperit q̄ castore

sicut antea. Nāq; inter se radices serpunt: mutuūq; discursu necantur. Tempus inserendi prius q̄ oculi harundinum intumescent ante Kalen. martias. Crescit aut brumam usq; definit; cum du rescere incipit. Hoc signum quod tempestiua habet celsura. Et hanc aut quociens & vinei dodie. dum putant. Seritur & transuersa non altera condita. Erumpuntq; singulis oculis totidem plan ta. Seritur & deplantaia pedali sulco binis obrutis gemmis: ut tertius nodus terrā attingat pro no cacumine: ne rores concipiat. Ceditur & decresete luna. Vineis anno siccata utilior q̄ uiri- dis. Castanea pedamentis omnibus praesertur facilitate tractatus: perdurandi peruicacia: reger- minatione caedua uel salice laetior. Quærit solum facile: necnō harenosum: maximeq; sabulum humidum aut carbunculum: uel toffi etiam farinam qualibet opaco septentrionaliq; & praerigi- do situ: uel etiam decliui. Recusat eadem gallicam rubricam: cretam: omnemq; terræ fecundi- tatem: feri nuce diximus: sed nisi ex maximis non puenit: nec nisi quintis acuatim satis. Perfrin gi solum debet supra ex nouembri mense in februarium: quo soluta sponte cadunt ex arbore: atq; subnascuntur. Intervalla sint pedalia undiq; sulco dodrantali. Ex hoc seminario transferun- tur in aliud bipedali intervallo plus biennio. Sunt & propagines nulli quidem faciliores. Nuda ta enim radice: tota in sulco prostrernitur. Tunc ex cacumine super terram relicto renascitur & alia ab radice. Sed translata nescit hospitari: pauetq; nouitatem. Biennio fere postea proflit. Ideo nucibus potiūq; radice plantaria caedua implētur. Cultura non alia q̄ supradictis fodiēdis sup. putandisq; per biennium sequens. De caetero ipsa se colit umbra foliosum superuacuos enecat. Ceditur intra septimum annum. Sufficiunt pedamenta iugeri unius uicenis uinearum iugeri bus: quando etiam ea bifida stirpe fiunt: durantq; ultra alteram siluæ suæ celsuram. Aesculus si militer provenit celsura: triennio senior: minus morosa nasci. In quacumq; terra seritur: nascitur et balano sed non nisi æsculi: scrobe dodrantali: intervalis duorum pedum seritur leuiter quater anno. Hoc pedamentum minime putrescit: a sumq; maxime fructat. Præter hæc sunt caedua quæ diximus: fraxinus: laurus: perfica corylus: malus: sed tardius nascuntur. Terram defixa uix tolerant: non modo humorem. Sambucus cōtra firmissima ad palum: taleis seritur ut populus. Nam de cressio satis diximus.

uel uintra,
dice

uel amy-
dalus

De culturis & disciplina excolendarum uinearum.

CA. XXI.

T prædictis uelut armamentis uinearum: restat ipsarum natura præcipua tradēda cu ra. Vitium furculi & quarundam arborum: quibus fungosior intus natura est: genica- latis ramorum nodis intersepit medullam. Ferula ipsæ breues: & ad summa breuio res articulis utiq; duobus internodia includunt. Medulla siue illa uitalis aia est ante se tendit longitudinem impellens quādiu nodi peruia patet fistula. Cum uero concreti ademe- re trāsitus: repercusa erumpit: ab ima sui parte: iuxta priorem nodum alternis laterū semper in- guinibus: ut dictum est in harundine: ac ferula: quorum dextrum ab imo intelligitur articulo: leuum in proximo: atque ita peruices. Hæc uocatur in uire gemma: cum ibi cespitem facit. An- te uero quā faciat in con cauo oculos: & in cacumine ipso germen. Sic palmites: nepotes: uua: fo lia: pampini: gignuntur. Mirumque firmiora esse in dextra parte genita. Hos ergo in furculis nodos cum feruntur: medios secare oportet: ita ne profluat medulla: & in fico quidem dodra- tales paxilli solo patefacto feruntur: sic ut descendat: quæ proxima arbori fuerint. Duo oculi extra terram emineant: Oculi autem in arborum furculis propriæ uocantur: unde germinant. Hæc de causa & in plantatis aliquando eodem anno ferunt quos fuere laturi fructus in arbo- re: cum tempestiue sati prægnantes inchoatos conceptus alibi pariunt. Ita satas ficos tercio an- no transerre facile. Hoc pro fenescenti celeritate attributum huic arbori: ut cūssime proveni- at. Vitium numerosior satas. Primum omnium nihil seritur ex iis nisi inutile & deputatum in firmamento. Opputatur autem quicquid proximo tulit fructum. Solebat capitulatus utrinque et duro furculus ferre: eoq; argumento malleolos etiam uocatur nunc. Postea auellit cum sua cal- ce coepus est: ut in fico: neque aliud est uiuacius. Tertium genus adiectum etianum expeditius sine calce: quod sagittæ uocantur: cum intortī pangātur. Id. n. cū decisi nec intortī trigēmes. Plu- res aut ex eodē furculo hoc mō fiūt. Serere & pāpinatis sagittas sterile est: nō nisi fœcūdas opor- ter. Quæ raras habent nodos: infœcundæ iudicantur. At densitas gemarū: fertilitatis indicium ē. Quidam feri uetāt nisi eos: qui floruerint furculos. Sagittas ferere minus utile: qm̄ in transferē- do facile rumpit quod intortū fuit. Serunt pedali nō breuioribus lōgitudine quicq; sex ue nodo rum. Pauciores tribus gemmis in hac mensura esse non poterunt. In feri eodem die quo putant: utilissimū. Si multo postea necesse sit ferere custoditos uti præcipimus oportet cauere utiq; ne

Quo mō
seri

extra terram positi sole inarescunt: uetone aut frigore hebetentur: qui diutius in secco fuerint priusquam serantur in aqua pluribus diebus reuiuiscant. Solum apricum & q̄ amplissimum in seminario siue in uinea bidente pastinari debet ternos pedes bipaleo alte in area reici quaternorum pedum fermento: ita ut in pedes binos fossa procedat. Fossatum purgari & extendi ne crudum relinquatur. Verum & exigi mensura. Male pastinatum deprehendit scina inaequalia. Merienda est & ea pars quae iteriacet puluinis. Surculi seruntur & in scrobe: & in sulco longiores: si per quos tenerima ingeritur terra. Sed in gracili solo frustra: nisi substrato pinguiore. Nec minus q̄ duos integri oportet: & proximam attigi terram: & eodem paxilo deprimi & ipsari. Interelli in plantario lesquipedes inter bina femina in latitudinem: in longitudinem semisses. Ita satis maleolos. xxiiii. mense recidere ad inum articulum: nisi ipsi parcat. Oculorum inde materia emicat cum aqua. xxxvi. mense uiuira dix transfer. Est & luxuriosa ro uites ferendi: ut quattuor malleoli uehementi uinculo colliguntur in parte luxuriosa: atq; ita uel p ossa bubuli cruris uel p colla fistilia traecti obruantur: binis eminentibus gemmis. Humescit hoc modo: recisq; palmitem emittunt. Postea fistula fracta radix libere capit uires: uamque fert: & omnium corporum suorum acinos. In alio genere inuentu nouitio finditur malleolus: medullaeque erasa in se colliguntur ipsi caules: ita ut gemmis parcatur omnimodo. Tum malleolo in terram fixo mixta seruntur: & cum spargere coeperit caules: decidunt: foditurque sapius. Talis uia uacinos nihil intus ligni habituros Columella promittit: cum uiuere femina ipsa per quam mirum sit: & medulla adempta nasci. Sirculus etiam quibusnam sit articulatio arboris non omnitemum uidetur. Naq; buxi tenuissimis qnis sensus colligatis depacti proueniunt. Quondam in obseruatione erat ut defringerentur ex imputata buxo: aliter uiuere non crediti. Detraxe hanc experimenta seminarii cura. Sequitur uinearum ratio. Quinque generum haec. Sparsis per terram palmitibus: aut per se uite subrecta: uel cum amminiculo siue iugo. Aut pedatae simplici iugo. Aut compluuiatae quadruplici. Quae pedatae ratio erit: eadem intelligitur eius quoque: in qua sine amminiculo uitis per se stabit. Id enim non fit nisi pedamenti inopia. Simplici iugo constat porrecto ordine: quem canterium appellant. Meliorque ea uino: quando sibi ipsa non obumbrat: assiduus sole coquitur: & afflatum magis sentit: & celerius rorem dimittit. Pampinationi quoque & ocationi omnique operi facilius. Super caetera deflorebit utilius. Iugum fit pertica aut harundine aut crine funiculoue: ut in hispania: brundisioque. Compluuiata copiosior uino est: dicta a cauis aedium compluuiis. Diuiditur in quaternas partes totidem iugis. Huius ferendi ratio dicitur: eadem ualitura in omni genere: i hoc uero numerosior trun. His uero tribus ferendi modis. Optime in pastinato: proxime in sulco: nouissime in scrobe. De pastinatione dictum est.

De sulco & uinearum putatione.

CA. XXII.

Sulco latitudo palae satis est. Scrobibus ternorum pedum in quacunque partem. Altitudo in quocunque genere tripedalis: ideo nec uitis minor transferri debet. Exiatur etiam duabus gemmis. Emolini terram minutis in scrobe ima sulcis simoque misceri necessarium. Cliuosa altiores possunt scrobes. Praeterea puluinatis a deuitate labris. Quae ex iis longiores fient: ut uites binas accipiant. E diuerso aliae locabuntur. Esse uitis radicem in media scrobe oportet. Sed ipsam innixam solido in orientem aquino dialem spectare. Adminicula prima e calamo accipere. Vineas limitari decumano. xviii. pedum latitudinis ad contrarios uehiculorum transitus: aliisque conuersis limitibus. Denique pedum distinguere per media iugera. Aut si maior modus sit: rotidem pedum cardine quot decumano limitari. Semp uero quantis seminari: hoc est in quanto quocq; palo singulari iugo paginae includant. Solo spisso non nisi repastinato: nec nisi uiuira radice feri. Tenero & soluto uel malleolum sulco uel scrobe. In colles sulcos agere transuersos: melius quam pastinare ut defluuia palis eorum continant. Aquoso caelo uel secco solo maleolos ferere autumno: nisi si tractus solo mutauerit. Siccus. n. & calidus autumno possit feri: humidus frigidusq; et ueris exitu. In arido solo uiuira dix quae frustra ferit. Male & i siccis malleolus: nisi post imbrem. Aut in riguis: uel frondens uitis: & usque ad solstitium recte: usque ad uer uel in Hispania. Quiescere uento satonis die utilissimum. Plerique austros optant. Cato abdicat. Interesse medio temperamento inter binas uites oportet pedes quinos. Minimum autem lato solo pedes quaternos. Tenui plurimum octonos. Umbri & maris ad uicenos intermittunt arationis gratia in iis: quae uocant porculeta. Pluuio & caliginoso tractu rariore ponit: secco deflores congruit. Subtilitas pimoniae copedia iuenit. Cum uinea in pastinato ferat: obiter seminatiui faciendi ut uiuira radix loco suo: & malleolus qui transferatur inter uites ordine feratur. Quae res in iugero citi.

ter. xvi. Millia vitisradices donat. intra biennium autem fructus quo tardius in sato puenit q̄ in translatō. Vitisradix posita in vinea post annum rescatur usq; ad terram: ut unus tantum emineat oculus amminiculo iuxta affixo & simo addito. Simili modo & secundo anno reciditur: viresq; concipit: & intra se pascit suffecturas oneriales festinatione pariedi gracilescat: ac emuciant (cohibeatur) castigate: tali in foetum exeat tota. Nihil auidius nascitur: ac nisi ad pariedū vires feruentur: tota fit foetus. Pedamēta optima quæ diximus: aut radice: robur: oleag: aut si nō sint: palli iunipero: cupressō: albarno: sambuco. Reliquoq; generum fudes omnibus. annis reciditur. Saluberrima in iugo harundō connexa fasciculis durat quinis annis. Cum breuiiores palmites sarmento iunguntur inter se funium modo: ex hoc arcus funetū dicuntur. Tertiū vineæ annus palmitem uelocē robustumq; emittit in quem faciat ætas utem. Hic in iugum insilit. Quidam tunc excæcant eum supina falce auferendo oculos: ut noxia iniuria longius euocent. Vtilior. n. consuetudo pariendi: satiusque pampinos adiudicatæ detergere: usq; quo placeat roborari eam. Sunt qui uetant tangi proximo anno: quo translata sit: neque ante. Ix. mensē falce curari. Tunc autem ad tres gemmas recidi. Alii proximo quidem anno recidunt. Sed ut tertios quaternosq; singulis annis adiciant articulos: quarto demum perducant ad iugum: ideo utriusq; fructū tardum. Præterea retorridum & nodosum puluinosumq; reddit incrementō. Optimum autem matrem esse firmam: postea foetum uadacem. Nec tutum est: quod cicatricosum: magnō impertitæ errore. Quicquid est tale: plagis nascitur: non e matre. Totas enim habet illa vires dum roboratur: & annus accipit tota foetus: cū permissum fuerit nasci. Nil natura portioibus parit. Quæ cū excreuerit: satis firma protinus in iugo collocari debet. Sin etiam nūc firmior erit: sub ipso iugo hospitari recisa: uiribus non ætate decernitur. Temerarium est ante crassitudinem pollicæ rem uiti imperare. Sequenti anno palmites salutetur pro uiribus matris: singuli aut gemini. Iidē & secundo si cogit infirmitas: nutrant. Tertioq; demū ano duo adiciantur. Nec sunt plures quā ternis unq; permittendi. Breuiterq; non indulgēdū est: & semp̄ inhienda fecunditas. In ea c. n. natura: ut pere malit q̄ uiuere. Quicqd materiæ adimis: fructū accedit. Illa semina mauult q̄ fructū gigni: quoniam fructus caduca res est. Sic perniciosē luxuriat: nec ampliat se sed egerit. Dabit consilium & soli natura. In macro etiam si vires habebit: recisa intra iugum moretur: ne omnis foetura sub eo exeat. Minimū id esse debet interuallū: ut attingat iugū: superetq; si teneat: adeo non recibat in eo: nec delicate se spargat. Ita temperetur hic modus: ut crescere etiam malit q̄ parere. Palmes duas tres ue gemmas sub iugo habere debet ex materiis quibus materia nascatur. Tunc per iugum mergi alligariq; ut sustineatur iugo non pēdeat. Vinculo mox astridit a tertia gemma alligari: quoniam & sic coercetur impetus materiæ. Densioresq; citra pampini exultant: cacumen religari uetant. Natura hæc est deiecta pars aut præligata fructum dat: plurimumq; ipsa curuatura. Quod citra est materiem mittit: offensante credo spiritu & illa quam diximus medulla. Quæ ita emicuerit materia: fructum dabit anno sequēte. Sic duo genera palmi tum. Quod e duro exit materiamq; in proximum annū pmittit: pampinariū uocatur. Aut ubi supra cicatricem est: fructuarium. Alterum ex amminiculo palmitē semperq; fructuarium relinquitur sub iugo. Et qui uocatur custos. Hic est nouellus palmes nō longior tribus gemmis: proximo anno materiam daturus: si uitis luxuria se consumpserit. Et alius iuxta eum æcrucæ magnitudinē: qui surunculus appellatur. Si forte custos fallat. Vitis anteq̄ septimum annum compleat a surculo euocata ad fructum ei iuuenescit ac moritur. Nec ueterem placet palmitem in longū & ad quartum usq; pedamentum emitti: quod alii dracones: alii uniculos: ut faciāt quæ mascula appellat. Cū induruit uitis: pessimū in vinea traducere. Quīto anno & ipsi palmites intorquentur: singulaeq; e singulis materiæ emittuntur: ac deinde e proximis prioresq; amputantur. Semper custodem relinqui melius. Sed is proximus uiti esse debet: nec longior q̄ dictum est. Et si luxurauerint: palmites intorqueti ut quattuor materias uel duas si uniuga erit vinea: emittat. Si per se uitis ordinabitur sine pedamento: quaecunque tamen initio amminiculum desiderabit: dum stare condiscat: & recta surgerē. Cætera primordea eadem. Diuidi autem putatione pollicis inæquali examine undique ne prægrauet fructus parte aliqua: obiter idem deprimens prohibebit in excelsum emicare. Huic vineæ trium pedum altitudo excelior nūtat: cæteris a quinto: dum excedat hominis longitudinem iustam. Iis quoq; quæ sparguntur in terra breuis ad innitendū caueas circundant: scrobis per ambitū actis: ne uagi palmites inter se pugnet occurrant. Maiorq; pars terrarum ita supinam in tellure uindemiam meret. Si quidem & in africa & in ægypto syriaq; ac tota asia & multis locis europæ hic mos pualet. Ita

ergo iuxta terram comprimi debet uitis. Eodem modo & tempore nutrita radice : quo iniqua
ta uinea: ut semper tantum pollices relinquantur fertili solo cum tribus gemmis: graciliore qui
nis. Præstatque multos esse quā longos. Quæ de natura soli diximus: tanto potentiora sentien
tur: quanto propior fuerit uua terra. Genera separari ac singulis cōferi tractibus: utilissimum.
Mixture enim generum etiam in uino non modo in musto discors. Aut si misceantur non alia
q̄ pariter maturelcentia iungi necessarium. Iuga altiora quo lætior ager & quo planior. Item ro
scidonebuloso: minusque uentofo conueniunt. Contra humiliora gracili: & arido: astuosorum
tisque exposito. Iuga ad pedamentum quā arctissimo nodo uinciri oportet: uitem leui cōtiner.
Quæ genera uitium & in quali solo caloque essent cōferenda: cum enumeraremus naturas ea
rum & uinorum: notauimus. De reliquo cultu uehemēter ambigitur. Plerique æstate tota post
singulos rores confodi iubent uineam. Alii uetant gēmantem: decuti enim oculos tactusq̄ in tri
tium deterit. Et ob id arcendum procul omne quidem pecus: sed maxime lanatum: quoniam fa
cillime auferat gemmas. Inimicos & pubescentē uua rastro. Satisque esse uineam. ter anno con
fodi ab æquinoctio uerno ad uergiliarum exortum: & canis exortum: & nigrescente acino. Qui
dam ita determinant: Veterem semel a uindemia ante brumā: cū alii ablaqueare & stercorare: fa
tis putent. Iterum ab idibus aprilis: ante q̄ concipiat: hoc est in .vi. idus maii. Deinde prius q̄ flo
rere incipiat: & cum desloruerit: & uariante se uua. Peritiores affirmant si iusto sæpius fodiat.
in tantum tenere fere acinos: ut rumpantur. Quæ fodiunt: uariante feruentes horas. diē fodiri
das conuenit. Sicuti lutum neque arate neque fodere. Fossione puluerem excitatum contra so
les nebulasque prodesse. Pampinatio uerna in confesso est ab idibus maiis intra dies .x. utiq̄ an
te q̄ florere incipiat: & eam infra iugum debere fieri. De sequente uariant sententia. Cum deslo
ruerit: alii qui pampinationem putant. Alii sub ipsa maturitate. Sed de his Catonis præcepta decet
nent. Nāque & putationum tradenda ratio est. Protinus hanc a uindemia ubi cæli tepor indul
get adoriuntur. Sed hoc fieri nunq̄ debet ratione naturæ ante aquilæ exortum: ut in syderum
causis docebimus proximo uolumine. Immo uero fauonio: quoniam anceps culpa sit præpro
peræ festinationis. Si faucias recenti medicina mordet quæ dam hyemis ruminatio: certum est
gemmas earum frigore hebetari: plagasque findi. Et cæli uitio exuri oculos lachryma di
stillante. Nam gelu fragiles fieri quis nesciat? Operatur ista computatio est. In latifundis non le
gitima naturæ festinatio quo maturius putantur aptis diebus: eo plus materię fundunt: quo fe
rius: eo fructum uberiozem. Quare macras prius conuenit putare: ualidas nouissime. Plagā om
nem obliquam fieri: ut facile decidan imbres: & ad terram uerti q̄ leuissima cicatrice acie facile
exacta: plagaque conuelata. Recidi autem semper inter duas gemmas: ne sit uulnus oculis in re
cisa parte. Nigram esse eam existimant: & donec ad sinceram ueniatur recidendam: quoniam e
uitiosa materie utilis non exeat. Si macra uitis idoneos palmites nō habeat: ad terram recidi ei
nouosque elici utilissimum. In pampinatione non hos detrachere pampinos qui cum uua sint. Id
enim uuas supplantat: præterq̄ in nouella uinea. Inutiles iudicantur in latere nati non ab oculo.
Quippe etiam uua quæ nascatur e duro rigescente: ut nisi ferro detrahi non possit. Pedamentū
quidam inter duas uites utilius putant statui: & facilius ablaqueantur ita: meliusq̄ est uniui
gæ oineæ: si tamen & ipsi iugo sint uites: nec statui infesta regio. In quadripertita q̄ proximum one
ri amminiculum esse debet: ne tamen impedimentum sentiat ablaqueatio cubito abesse nō am
plius. Ablaqueari autem priusq̄ putari iubet. Cato de omni cultura uitium ita præcipit. Quam
altissimam uineam facito: & alligatoque recte dum ne nimium constringas: hocque modo eam
curato. Capita uitium putata circūfodito. Arare incipito. Ultra citraque sulcos perpetuos duci
to. Vites teneras q̄rimum propagato. Veteres q̄ minimum castrato. Potius si opus fuerit de
cuto: biennioque post præciderito. Vitem nouellam resecari tum erit tempus: ubi ualebit. Si uinea
ab uite caluata erit: sulcos interponito: ibique uiu radicem serito. Vmbram a sulcis remoueto:
crebroque fodito. In uinea ueteri serito ocynum. Si macra erit: quod granum capit ne serito. Et
circum capita addito stercus: paleas uinaceas: aliquid horū. Vbi uinea frondere coeperit: pam
pinato. Vineas nouellas alligato crebro: ne caulis p̄fringat. Et q̄ ita i p̄cā ibit: eius p̄pinos tene
ros alligato leuiter: porrigitoq̄. Quæ ubi recte steterit: ubi uua uaria fieri coepit: uites subligato.
Vitis in fitio una est: p̄ uer: altera cum uua floret: ea optima est. Vineæ ueterē si in aliū locū tran
sferre uoles: dūtaxat brachium crassum primū deputato. Binas gēmas nec amplius relingito. Ex
radicibus bene effodito. Et caue radices ne faucies. Ita uti fuerit: ponito in scrobe: aut in sulco
operitito: & bene occultato: Eodemque modo uineam statumino: & alligato: laxatoque uti

in pampinatione

in pampinatione

in pampinatione

in pampinatione

fuerat: crebroque fodito. Ocynum quod in uinea feri iubet: antiqui appellabant pabulum umbræ patiens quod celerrime proueniat.

Ratio arbutorum.

CA. XXIII.

Equitur arbuti ratio mirum in modū dānata a Sarsenna patre filioque: celebrata Scrofa: uetustissimis post Catonē peritissimisque: ac ne a Scrofa quidem nisi uni Italiæ concessa: cum tam longo iudicetur æuo. Nobilia uina non nisi in arbutis gigni: & in iis quoque laudatiora summis: sicut uberiora imis: adeo excellitæ proficitur. Hac ratione & arbores eliguntur. Prima omnium ulmus: excepta propter nimiam frondem atinia. Deinde populus nigra eadem de causa minus densa folio. Non spernunt plerique & fraxinum ficumque: & etiam olea: si nō sit umbrosa ramis. Hæc satus cultusque abūde tractatus est. Ante tricesimū sextum mensem attingi falce uetant. Alterna seruant brachia. Alternis putantur annis. Sexto anno maturantur. Trāspadana italia præter supradicta: cornu: populo: tilia: acere: cornu: carpino: quercu arbutat agros. Venetia falice propter uliginem soli. Et ulmus detrūcata a media inter ramos: scāna digerit: nulla fere. xx. pedum altiore arbore. Tabulata eaze ab octauo pede altitudinis dilatatur in collibus siccisque agris. A duodecimo in cāpēstribus & humidis. Meridianum solē spectare palmite debent. Rami a profecto digitoque modo subrigi tonili in iis tenuium quoque uirgultorum barba ne obumbrent. Interuallū iustum arborē si aretur solum: quadragenī pedes in terga frōntēque in latera uiceni. Si nō arat: hoc in oēs pres. Singulis denas sæpe adnutritū uites: dānato agrī colat minus ternis. Maritare nam ualidas inimicū: enecātē ueloci uitiū icremētō. Serere tripedāa scrobe necessariū: distātes iter sese: arborēque singulis pedibus. Nihil ibi malleolis atque pāstinationis. Nulla fodiendi ipendia: utpote cū arbuti rō hac peculiari dote pset: q̄ i eodē solo feri fruges & uitis prodēt. Superq̄ q̄ uindicans se altitudo: non ut in uinea ad trūcū animalium iniuriā pariete uel sæpe: uel fossarum utiq̄ impendio muniri se: cogat in arbutio. Et prædicta est sola uitiū radices ratio. Item propaginum: & hæc gemina ut diximus. Quorum in ipso tabulato maxime probata: quoniam a pecore tutissima est. Altera deflexa uite uel palmite iuxta suam arborem aut circa proximam cālibem. Quod supra terrā est e matre radi iubetur: ne fruticet. In terra uel citra non pauciores gemmæ quattuor obruuntur ad radicem capiendam. Extra i capite binæ: reliquantur. Vitis in arbutio quattuor pedes in longo constat: omni sulco tres lato: alto duos: cum semipede. Post annum propagat inciditur ad medullam: ut paulatim radicibus assuescat suis. Caulis a capite ad duas gemmas reciditur. Tertio totus mergus absciditur: reponiturque altius in terram: ne ex reciso frondeat. Tolle uitiū radix a uindemia protinus debet. Nuper repertū draconem ferere iuxta arborem: ita palmitem appellamus emeritum pluribusque induratū annis. Hunc præcisum q̄ maxima amplitudine tribus partibus longitudinis derafo cortice quatenus obruatur: unde & rasilem uocant: deprimere sulco: reliqua parte ad arborem erecta: occisilem in uite. Si gracilis sit uitis aut terra: usitatum est q̄ proxime solum decidi: donec firmetur radix: sicut neq̄ roseidam feri: neque septentrionis statu. Vites aquilonem spectare debent ipsæ: palmites autem earūdem ad meridiem. Non est festinandum ad putationem nouellæ: sed primo in circulos materies colligenda: nec nisi ualide putatio admouenda. Seriora fere anno ad fructum arbuta: q̄ uitis iugata. Sunt qui omnino putari uetant: priusq̄ arborum longitudinem æquauerit. Prima falce sex pedes a terra: recidatur: flagello isra relicto & nasci coacto i curuatio: ne materiz. Tres ei gemmæ non amplius deputato superflint. Exque iis emissi palmites proximo anno imis inferantur scānis: ac per singulos annos ad superiora scandant: relicto semper duramento in singulis tabulatis: & emissario uno: qui subeat uicque quo placuerit. De cætero putatione omnia flagella que proxime tulerint: recidantur. Noua circūcis uindig capreolis aspergantur in tabulatis. Vernacula putatio deiectionis per ramos uitium crinibus circūuestit arborem: crinesque ipsos uitis. Gallica intraduces porrigitur. Amylie uia in ridicas atinatur ambitu frondem earum fugiens. Est quorundam imperitia sub ramo uitem uinculo suspendendo iussocanditum iniuria: quando contineri debet uimine non arctari. Quinimo etiam quibus salices superflint: molliore hoc uinculo facere malunt: herbaque quam siculi uocant ampelodesmō. Gratiā uero uniuersa iūco: cypero: ulua. Liberā quoque uinculo per aliquot dies uagari: & incūditā spigatq̄ in terra quā p totū ānū spectauerit: recūbere. Nāq̄ ut ueterina a iugo: & canes a cursu uoluntatio suauitatu & uitiū porrigi iūbos. Arbor quoque ipsa gaudet assidue leuata onere silis respiciatū. Nihil ē in ope natura: qd̄ nō exēplo dierū noctūq̄ aliq̄ uices feriag uelit: ob id. pitinus a uindemia putari: & lassas etianum fructu edito improbat: ut putat rursus alligentur alio loco.

Nāq; orbita uinculi sentiuexatōe nō dubia. Traduces gallicæ cultura binis utriq; lateribusq; quadrageno distet spatio: quaternis. Viceno inter se obuii miscentur: alliganturq; uno concilia ti uirgultorum comitatu obiter ligati qua deficiant: Aut si breuitas non patiarit ipsoz: adalligato protenduntur in uiduum arborem iunco. Traducem bimum præcidere solebant. Oneratis enim uetustate melius donare tempus ut transilē faciant: si largiatur crassitudo. Alias utile toros futuri draconis pasci. Vnum etiam nū genus est medium inter hæc & propaginē. Toras supplantandi in terram uitres: cuneisq; findendi: & in sulcos plures simul ex una propagandi gracilitate singulaz firmata circūligatis hastilibus: nec recisis qui a lateribus excurrunt: pampinis. Nouariis agricola traducū rūrba nō cōtentus: nec copia ramoz: impositis etiānū pati bulis palmites cūcūoluit. Itaq; p̄ter soli uitria cultura quoq; torua fiunt uina. Alia culpa iuxta urbem uaracinis: q̄ alternis putant annis: nō q̄uid uiti cōducit: sed q̄a uilitate redditū ipedia exuperent. Mediū temperamentū in carisulano sequunt: cariofasq; tñ uitis partes incipientes marcescere deputādo: & teris ad uiam relictiis detracto onere superuacuo p̄ nutrimēto oī est raritas uulneris. Sed nisi p̄gni solo talis cultura degenerat in labruscā. Arbusla arari q̄ altissime desiderant: & si tñ frumētū rō nō exigit. Pāpinari ea nō est moris: & hoc cōpendiū operæ. Deputant cū uite pariter interlucata densitate ramoz: qui sint superuacui: & absumant alimenta. Plagas ad septentrionē aut ad meridie spectare uetimus. Melius si neq; in occasus solis: Diu enim dolent lani quoz ulcera & difficile sanescunt algen do nimis æstuādoque. Non eadem in uite quæ in arbusiis libertas: qm̄ certa latera & facilius abscondere: q̄ detorquere quo uelis. Plagas in arboz: tonfura supinare uelut calices faciēdi: ne cōsistat hūor. Viri ad minicula addēda q̄ scādat apprehensa si maiores sint. De seruandis uitis & morbis arborum.

CA. XXIII.

Itium generosarum pergulas quinquatribus putandas: & quarum seruare uuas libeat decrecente luna: tradunt. Quæ uero interlunio sint putatæ: nullis animalium obnoxias esse. Alia rōne plena luna noctu tondendas: cum sit ea in leone: scorpionē: sagittariō: tauro: atq; in totum serendas plena: aut crescente utiq; censent. Sufficiunt in italia cultores deni in centena iugera uinearum. At abunde de sātū cultuque arborum tractato: quoniam de palmis ac cytis peregrinis arboribus affatim diximus: ne quid desit: indicanda reliqua natura sit: magnopere pertiens ad omnia ea. Infestatur nāque & arbores morbis. Quid n. gentum caret iis malis? Et siluestrium quidem permittolos negant esse: uexariq; tantum grandine in germinatione aut flore. Adori quoque seruore aut statu frigidiore præpostero die q̄ suo. Frigora etiam profunt: ut diximus. Quid ergo? nōne & uites algore intereunt? Hoc qdē est quod deprehendatur soli uitium: quoniam non euenit nisi in frigidō. Itaque per hyemes cæli rigorem probamus. Non enim solum sfirmissimæ arbores gelu periclitantur: sed maximæ: uexatq; ita prima cacumina inarescunt: qm̄ præstrictus gelu nō potuit eo peruenire humor. Arboz quidā communes morbi: quidam priuati generum. Cōmunis uermiculatio est: Sideratio: & dolor mēbrorum: unde paritum adhibita societate nōminum quoque cum hominum miseris trunca dicimus certe corpora: & oculis germinum exustos: ac multa simili forte: itaque laborant & fame & cruditate: quæ sunt hūmoris quantitate. Aliquæ uero & obesitate: ut omnia quæ ferunt res nam: nimia pinguedine in tædam mutantur: & cum radices quoque pinguescere cœperent: intereunt. Ut animalia nimio adipē: quando & pestilentia per generat: sicut iter homines: nūc seruitutē nunc plebs urbana uel rustica. Vermiculantur magis minusue quædam: omnes tamen fere. idq; aēs caui corticis sono experiūtur. Iam quidē & in hoc luxuria esse cœpit: prægrandesq; roborez delicatioris uti in cibo. Cossos uocant. Atque etiam in farina saginati. Ii quoq; altiles fiunt. Maxime autem arborum hæc sentiunt pyri: mali: ficī. Minusq; quæ amare sunt & odorata. Eoz qui in ficis existunt: alii nascuntur ex illis: alios parit qui uocatur cerasites. Omnes tamen in cerasitem figurantur: sonumque edunt paruuli stridoris. Et sorbus arbor in festatur uermiculis rufis pilosis: atque ita emoritur. Mespila quoque in senecta obnoxia ei morbo est. Sideratio tota & callo constat. Quapropter & grando in iis causis intelligi debet: & carbūculatio: quod pruinarum iniuriā euenit. Hæc enim uerno tepore inuitatis & erūpere audientibus satis mollibus insidens adurit lactescentes germinū oculos: quod in flore carbūculum uocant. Pruinæ perniciosior natura: quoniam lapsa perfiget: gelatq; i ac nē aura quidem ulla depellit: quia non fit nisi immoto aere & sereno. Proprium tamen siderationis est sub ortu canis siccitatum uaporum: cum insitæ & nouellæ arbores moriuntur: præcipue ficus & uites. Olea præter uermiculacionem: quam acque ac ficus sentit: Clauum etiā patitur: siue fungum placet dici uel patellam. Hæc est solis exustio.

Nocere tradit Cato & rubrum muscum. Nocet plerumq; uitibus atq; oleis & nimia fertilitas. Scabies communis omnium est. Impetigo & quæ adnasci solent cochlææ peculiaria fîcorum uitia. Nec ubiq; sût enim quedam ægritudines & locorum. Verum ut homini neruorum cruciatus: sic & arbori: ac duobus æque modis. Aut enim in pedes hoc est radices erumpit uis morbi: aut in articulos: hoc est cacuminum digitos: qui longissime a toto corpore exeunt. Inarescunt ergo & sunt apud græcos sua nomina utriq; uitio. Vndiq; primo dolor: mox & macies earum parti um fragilis: postremo tabes morbusq; non intrante succo: aut non perueniente: maximeq; id fîci sentiunt. Caprificus omnibus immunis est: quæ adhuc diximus. Scabies gignitur roribus lentis post uergilias. Nam si rariiores fuere perfundunt arborem: non scalpût scabie. Cæterum si cadût: siue imbres nimii fuere. Alio modo fîcus laborat radicibus madidis. Vitibus præter uermicula tionem & siderationem morbus peculiaris articulo tribus de causis. Vna ui tempestatium germinibus ablaris. Altera ut notauit Theophrastus in supinû excisis. Tertia cultura impertita læsis. Omnes enim earum iniuriæ in articulis sentiuntur. Siderationis genus est in his deflorescentibus rotatio. Aut cû acini priusq; crescant: decoquuntur in callum. Aegrotant & cum alferre: læsis uedine attonsarum oculis. Ex calore hoc euenit intempestiuo: quoniam omnia modo constant: certog; temperamento fiunt. Et culpa uinitorum colentium: cum præstringitur ut dictû est. Aut circûfossor iniurioso istu uerberauit. Vel etiam subarator imprudēs laxauit radices: cor pusue desquamauit. Est & quædam contusio falcis hebetioris. Quibus omnibus causis difficilîus tolerant frigora aut æstus: quoniâ in ulcus penetrauit omnis a foris iniuria. Infirmissima uero malus maximeq; quæ dulcis est. Quibusdam debilitas sterilitatem non necem affert: ut si quis pino cacumen auferat uel palmæ. Sterilescunt enim nec moriuntur. Aegrotant aliquando & po ma ipsa per se sine arbore: si necessariis temporibus imbres aut tepores uel afflatus defuerint: aut contrario abundauere. Decidunt enim aut deteriora fiunt. Pessimum est inter omnia cum desistat rescentem uitam & oleam percutit imber: quoniam simul defuit fructus. Sunt eadem causa nascentes & eruca dirû animal: eroduntq; frondem: alia: florem. Oliuarum quoq; ut in miletio: a depastam arborem turpi facie relinquunt. Nascitur hoc malum tempore humidò & lento. Fit aliud ex eodem si sol acrior infectus inuaserit ipsum uitum: ideoq; mutauerit. Est etiamnum peculiare oliuis & uitibus: quod araneum uocant: cum ueluti telæ inuoluunt fructum & absumunt. Adurunt & flatus quidam eas maxime: sed & alios fructus. Nam uermiculacionem & po ma ipsa per se quibusdam annis sentiunt: mala: pira: mespila: punica. In oliua anticipati euentû quâ do subeunt nati fructum adimunt. Augent si in ipso nucleo fuere erodentes eum. Gigni illos q; hibent pluuiæ quæ fiunt post arturum. Eadem si austrinæ fuere: generât. In drupis quoq; quæ maturescentes tunc sunt præcipue caducæ: id riguis magis euenit: etiam si non ceciderint: fastidiendi sunt. Sunt & culicum genera aliquibus molesta: ut glandibus fîco qui uidetur ex humore nasci tunc dulci subito corticibus. Et ægrotatio quidem fere in his est. Quædam tempore causæ aut locorum non proprie dicuntur morbi: quoniam protinus necant: sicut tabes cum inuasit arborem: aut uredo. Vel flatus alicuius regionis proprius: ut est in apulia atabulus: in euboea olympias. Hic enim si flauerit circa brumam: exurit frigore aræciæ: ut nullis solibus postea re creati possint. Hoc genere conualles & apposita fluminibus laborant: præcipueq; uitis: olea fîcus. Quod cum euenierit: detegitur statim in germinatione. In oliuis tardius. Sed i omnibus signû est reuiuiscendi: si folia amiserit: alioquin quas putes præualuisse: moriuntur. Nonnîquam inarescunt folia: eademq; reuiuiscunt. Aliæ in septentrionalibus: ut in ponto phrygia frigore aut gelu laborant: si post brumam continuauere. xl. diebus. Ibi autem & in reliquis partibus: si protinus editis fructibus gelatio magna consecuta est: etiam paucis diebus necat. Quæ iniuria hominum constant: secundas habent causas. Pix: oleum: adeps inimica præcipue nonellis. Cortice in orbe destructo necantur: excepto subere: quod sic etiam iuuatur: crassefens enim præstringit & stragulat. Nec adrachne offenditur: si non simul incidatur & corpus. Alioquin & cerasus & tilia & utis corticem mittunt: sed non uitalem: nec proximam corpori: uerum eum qui subsancte alio expellitur. Quirûdam natura rimò sus cortex: ut platanis. Tiliæ renascitur paulominus q; totus. Ergo iis quarum cicatricem trahit: medentur luto fîmog; & aliquando profunt: si non uehementior frigidum uel calorum uis fecuta est. Quædam tardius ita moriuntur: ut roborâ & quercus. Refert & tempus anni. Abiecti enim & pino siquis detraxerit sole taurum uel geminos transeunte cum germinant statim moriuntur. Eandem iniuriam hyeme passæ diutius tolerât. Similiter flex & robur & quercus. Quod si angusta decorticio fuerit: nil nocet supradictis. Infirmissi

uel luxuriæ

hæc uis
infringit

Quæ

infringit
infringit

quidem: & in solo gracili uel ab una tantum parte detractus interimit. Similem & decacumina-
tio rationem habet cupressi: piceæ: cædri. Eæ enim detractio cacumine aut ignibus adustio: inte-
reunt. Similem & depassio animalium. Oleam quidem etiam si lambat capra sterilefcere auctor
est Varro ut diximus. Quædam hac iniuria moriuntur. Aliqua deteriora fiunt: ut amygdalæ: ex
dulcibus enim transfigurantur in amaras. Aliqua uero etiam utiliora: ut apud chios pyrus quam
phocida appellant. Nam detruncatio diximus quibus prodesse. Intereunt pleræq; excisa stuper:
exceptis uite: malo: fico: punica. Quædam uel ab ulcere. Ficus hanc iniuriam spernit: & omnia q;
refinam gignunt. Radicibus amputatis mori minime mirū est. Pleraq; tamen non omnibus se:
maximis: aut quæ sunt iter illas uitales: abscissis moriuntur. Necat inuicem inter sese umbra. Vt
densitate atq; alimenti rapina. Necat & hederæ uinciis. Nec uiscum prodest: & cythus: nec autem
quod halimō græci uocant. Quorūdam natura non necat quidem: sed lædit odore: aut succi
mixtura: ut raphanus & laurus uite. Olfactrix enim intelligitur: & tangi eam odore mixtū im-
modum. Ideoq; cum iuxta sit: auerti & recedere: saporemq; inimicum fugere. Hinc sumpti An-
droides medicinam contra ebrietates raphanū mādi præcipiens. Odit & caulē & omne olus.
Odit & corylum: nisi procul absint tristis atq; ægra. Nitrum quidem & alumen marina aqua ca-
lida & fabæ putamina uel erui ultima uenena sunt inter uitia arborum.

De prodigiis ex mutatione.

CA. XXV.

Est & prodigiis locus. Inuenimus enim sine foliis natas uitem: ficum: & malum poni-
cum stirpe fructum tulisse: non palmitē aut ramis: uitem uas sine foliis: oleas quoq;
amississe folia baccis hæretibus. Sunt & miracula fortuita. Nam & oliua in totum am-
busta reuixit. Et in boetia derosa a locustis ficus iterum germinauere. Mutantur ar-
bores & colore. Fiuntq; ex nigris candidæ: non semper prodigiosa: & maxime quæ ex semine na-
scentur: aut populus alba in nigram transit. Quidam & forbum si in calidiora loca uenerit: sterile-
fcere putant. Prodigio autem fiunt ex dulcibus acerba poma: aut dulcia ex acerbis. E caprisco
fici & contra. Graui ostento cū in deteriora mutantur: ex olea in oleastrum. Ex candida uua &
fico in nigras: ut laodiceæ Xerxis aduētu platanō in oleam mutata. Qualibus ostentis arlandri
apud græcos uolumentū sciret: ne in infinitum habeamus. Apud nos uero. C. Epiditū commetari:
in quibus arbores locutæ reperiantur. Subsedit in cumano arbor graui ostento: paulo ante Pom-
peii magni bella ciuilia: paucis ramis eminentibus. Inuentum sybillinis libris intermitionem ho-
minum fore: tantq; eam maiorem quanto propius ab urbe postea facta esset. Sunt prodigia &
cum alienis locis nascuntur: ut in capitibus statuarum: uel aris: & cum in arboribus ipsis alienæ.
Ficus in lauro nata est cyzici ante obsidionē. Simili modo trallibus palma in basi Cæsaris dicta-
toris circa bella ciuilia eius. Nec non & Romæ in capitolio in capite bis bello perpei enata palma
uictoriam triumphosq; porte nūtiat: ac rēstatibus prostrata: eodem loco ficus enata est. M. Mel-
salæ. C. Cassii censorum iustro. A quo tempore pudicitiam subuersam Pilo grauis auctor prodi-
dit. Super omnia quæ unquam audita sunt: etiam prodigium in nostro æuo Neronis principis
ruina factum in agro marucino Vectii Marcelli et primis equestris ordinis oliueto uniuerso ut
am publicā transgressio: aruisq; inde econtrario in locum oliueti profectis.

De remediis morborum arborum.

CA. XXVI.

Nunc expositis arborum morbis: consentaneū est dicere & remedia. Ex his quædā sunt
communis omnium: quædam propria quarundam. Communia: ablaqueatio: accumu-
latio: affari radices: aut cooperiri: riguis dato potu uel ablato fimi succo ifectis. Puta-
tione leuatis onere. Item succo emisso quibusdam ueluti detractio sanguinis circum-
rasi corticis: uitium extenuatio: & domitura palmitum. Gemmarum: si frigus retorridas hirtasq;
fecerit: repumicatio & quædam politura. Arborum iis aliæ magis: aliæ minus gaudet: ueluti cu-
pressus: & aquam aspernatur & simum: & circumfossuram: amputationemq; & omnia remedia
odit. Quinetiam necatur. Riguis & uites & punicæ præcipue aluntur. Ficus ipsa arbor riguis ali-
tur. Pomum uero eius inarescit. Amygdalæ si colantur: fessione florem amittunt. Nec initas cir-
cūfodere oportet: priusquā ualidæ ferre cœperint poma. Plurimæ autem amputari sibi uolunt
onerofas: ac superuacuas: sicut nos unguē & capillum. Reciduntur ueteres totæ: ac rursus a stolōe
aliquo resurgunt: sed non omnes: nec nisi quarum naturam pati diximus. Rigua æstiuis vapori-
bus utilia: hyeme inimica: autumno uaria. Et hoc est ex natura foli. Quippe cum undemiatior
his paniarum stagnante solo uuas demetat. Cæterum maiore in parte orbis etiam pluuia: aut om-
ni aqua feri: & arari non conuenit. Circa canis ortum rigua maxime profunt: ac ne tunc quidem

nimia: quoniam inebriatis radicibus nocent. Et ætas modum temperat. Nouellæ enim minus fi-
tunt. Desiderant autem maxime rigari: quæ assuevere. Contra siccis locis genita non expetunt
humorem: nisi necessarium. Asperiora uina rigari utiq; cupiunt. In silumonenſi italici agro pago
fabiano: ubi & arua rigantur: mirum q; herbæ aqua illa necantur: fruges aluntur: & rigus pro
sarculo est. In eodem agro bruma: tanto magis si niues scateant gelent uine: ne frigus uites adurât
circumfundunt rigus: quod ibi repidare uocant: memorabili natura in apne solo. Sed eadem
in æstate uix tolerandi rigoris.

De caprificatione & stercoreatione.

CA. XXVII.

Arbunculi ac rubiginum remedia demonstrabimus uolumine proximo. Interim est
& caprifigatio quædam in remediis. Cum macie corticis ex ægritudine astringente se:
iusto plus uitalia arborum comprimente exactam falsic aciem utraq; manu imprimē-
tes perpetuis scisuris deducunt: ac ueluti cutem laxant. Salutare id fuisse argumento
sunt dilatatæ cicatrices: & internatio corpore expletæ. Magnaq; ex parte similis hominum medi-
cina & arborum est: quando earum quosq; terebantur ossa. Amygdalæ ex amaris dulces fiunt si
circumfosso stipite: & ab ima parte circumforato defluens pituita altergatur. Et ulmis detrahatur
succus inutilis supra terram foratis usq; ad medullam in senectute aut cum alimento nimio abun-
dare sentiuntur. Idem & ficorum turgido cortice incisuris in obliquum leuibus emittitur. Ita
fit ne decidunt fructus. Pomiferis: quæ germinant: nec ferunt fructum: si fissa radice inditur lapis:
fertilisq; sunt. Hoc idem & amygdalis et robore cuneo adacto. In pyris: forbisq; & tæda: ac cine-
re: & terra cooperto etiam radices circûcidisse prodest. Vitium luxuriantiu: ficorumq; & circun-
ciliis cinerem addidisse. Fici ferotina: sunt uis primæ grossi cum fabæ magnitudinem excefserit:
detrahuntur. Subnascuntur enim quæ serius matureſcunt. Eadem cum frondere incipiunt si ca-
cumina rami cuiusq; detrahantur: firmiores fertilioresq; fiunt. Nam caprifigatione maturata in
ea culices nasci et grossis manifestum est: quoniam cum euoluere non inueniuntur intus granæ:
quæ in eos uersa apparet. Exeundi tanta est auditasur pleriq; aut pede relicto aut penna pariter
eripant. Est & aliud genus culicum: quos uocant centinas fucus apum similes ignauia: maliciaq;
cum perniciæ uerorum & utilium. Interimunt enim illos atq; ipsi moriuntur. Vexant & tineæ se-
mina ficorum. Contra quas remedium in eadem scrobe defodere italicam lentiscû inuersa par-
te: quæ fuerit a cacumine. Vberrius autem ficus rubrica amura diluta: & cum fimo insula
radicibus frondere incipientium facit. Caprificorum laudatur maxime nigra: & in petrosi: quo-
niam frumenta plurima habeat caprifigatio ipsa post imbrem. In primis autem cauendum: ne ex
remediis uitia fiant. Quod euenit nimia aut intempestiua medicina. Interlucatio arboribus pro-
dest: sed omnium annorum trucidatio inutilissima. Vitis tantum tonsuram annuam quærit: al-
ternam myrtus: punica: oleæ: quia celeriter fruticescunt. Cæteræ rarius tenduntur. Nulla autu-
no. Ac ne raduntur quidē nisi uere putatione. Plagæ ad uitalia sunt ola q; uinc non superuacua.
Similis stercoreatio. Gaudent ea: Sed cauendū est: ne in seruore solis admoneat: ne imarius: ne
ualidius q; opus sit. Vrit uineas suillū: nisi quinquennio iterposito: præterq; si rigus diluatur. Et e-
coriariorum sordibus: nisi admixta aequaliter largius. Iustum existimant in denos pedes qua-
dratos tres modios. Id quidem soli natura decernit. Columbino ac suillo plagis quoq; arborum
medentur. Si mala punica acida nascantur: ablaqueatis radicibus simum suillum adhibet: eo añ
non uiolenta: proximo dulcia futura. Alii urina hominis aqua mixta riganda censent quater an-
no: singulis amphoris: aut cacumina spargi uino laſere diluto. Si findantur in arbore: pedicolum
itorquent. Ficus utiq; amurcam ad fundi. Cæteris arboribus ægris fecem uini: aut lupinum circa
radices earum seri. Aqua quoq; lupini decocti circumfusa pomis prodest. Fici cum uulcanalibus
tonuerit: cadent. Remedium est: ut ante stipula hordeacea aræ stringantur. Cærasos præcoces
facit: cogitque matureſcere calx admota radicibus. Et hæc ante omnia poma interuelli melius
est: quæ relicta sunt grandescant.

uel appareat

De diuersis medicamentis arborum contra uenenata animalia: & contra formicas: &
contra noxia animalia.

CA. XXVIII.

Vædam poena emendantur: aut morsu excitantur: palmæ & lentisci. Salis enim
aquis aluntur. Salis uim & cinis sed leniorem habet. Ideo siccis asperguntur: rurq; ne
siant uermioſæ: neuæ radices putrescant. Quin & uitium radicibus aquam salam iu-
bent affundi: si sint lachrymosæ. Si uero fructus earum deciderint: cinerem aceto asper-
gip: salq; illini: aut sandaraca si putrescat uua. Si uero fertiles non sunt: aceto acri subacta cinere

c ii

rigari atque oblini. Quod si fructum non maturent: prius inarescētem: præcisare ad radices plangam fibræque aceto acri & urina uetusta madefacere: atque eo luto obruere: sæpe fodere. Oleum si par: promittere fructus: nudatas radices hyberno frigori opponunt: eaque castigatione perficiunt. Omnia hæc annua cæli ratione constant. Et aliquando serius poscuntur: aliquando celerius. Necnon ignis aliquid prodest: ut arundini. Ambusta nanque densior mitiorque surgit. Cato & medicamenta quædam componit: mensuræ quoque distinctione. Ad maiore arborum radices amphoram: ad minorum urnam amurcæ & aquæ portionem æquam: ablaqueatis prius radicibus paulatim affundit iubens. In olea hoc amplius: stramentis antea circumpositis. Item fico. Huius præcipue uetere terram adaggerari radicibus: ita futurum ut non decidant grossi: maiorque fecunditas: nec scabra proveniat. Simili modo ne conuoluolus fiat in uinea: amurcæ congestos duos decoctos in crassitudine mellis: rursumque cum bituminis tertia parte & sulphuris quarta sub diuo coquito: ne excandescat sub testeo. Hoc uites circa capita sub brachiis ungi, ita non fore conuoluolum. Quidam contenti sunt fumo huius mixturæ suffire uineas secundo flatu continuo triduo. Perique non minus auxilii & alimenti arbitrantur in urina: Cato in amurcæ addita modo aquæ pari portione: quoniam per se noceat. Alii uoluocem appellant animal præterdens pubescentes uuas. Quod ne accidat: falces cum sint exactæ fibrina pelle detergant: atque ita putant. Aut sanguine urino liniri uolunt post putationem eadem. Sunt arborum pestes & formicæ. Has abigunt rubrica: ac pice liquida perunditis caudicibus. Necnō & pice suspensio iuxta in unum locum cōgregant. Aut lupino trito cum oleo radices linunt. Multi & talpas a murca necant. Contraque erucas: & ne mala putrescant: lacertæ uiridis pelle tangi cacumina iubent. Priuatim autem contra erucas ambiri arbores singulas a muliere incitati mensis: nudis pedibus recinctæ. Item ne quod animal pastu malefico decerpit frondem: simo bouū diluto aspergi solat: quotiens imber interueniat: quoniam ita ablatur uirus medicaminis: mira quædam excogitant solertia humana. Quippe cum averti carmine grandines credant plerique: cuius uerba inferre non equidem serio ausim: quamquā a Catone prodita. Contra luxata membra inungenda harundinum sissuræ. Idē arbores religiosas lucosque succidi permisit sacrificio prius factio: cuius rationem notionemque eodem uolumine tradit.

uel decoq
uel ungu

uel unguē
da

C. II PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XVIII. PROOEMIVM

Quod Antiqs Maximū Studiū Agriculturæ fuit: & de hortorū singulari diligentia. CA. I.

Equitur natura frugum: hortorumque: ac florum. Quæque alia: præter arbores: aut frutices benigna tellure proueniunt: uel per se in herbæ imenla cōteplatiōe: si quis æstimet uarietate: nuneque flores: odoresque: coloresque & succos: ac uires eaqueque salutis: aut uoluptatis hominum gratia gignit. Quia in parte primū oīum patrocinari terræ: & adesse cunctorum parenti iuuat. Quamquā iter initia operis defensionæ. Quoniam tamen ipsa materia intus accendit: ad reputationem eiusdem patientis & noxia. Nostris eam criminibus urgemus: culpamque nostram illi imputamus. Genuit uenena: sed quis inuenit illa præter hominem? Cauere ac refugere alii bus: ferisque satis est. Atque cum in arbores exacuant: limentque cornua elephanti: & duro saxo rhinoceros: & utroque apri dentium fidas: sciuntque ad noem dum se præparare animalia. Quod tamen eorum tæla sua: excepto homine: uenenis tingit. Nos & sagittas unguimus: & ferro ipsi nocentius aliquid damus. Nos & flumina inficimus: & rerum naturæ elementa. Ipsum quoque quo uiuitur: aerem in perniciem uertimus. Neque est ut putemus ignorari ea ab animalibus: quæ quidem quæ præpararent contra serpentium dimicatio: nem: quæ post proclium ad medendum excogitant indicauimus. Nec ab ullo præter hominē: ueneno pugnatur alieno. Fateamur ergo culpam: ne iis quidem: quæ nascuntur: contenti. Etenim quando plura eorum genera humana manu fiunt. Quid non & hoies quidam ad uenena nascuntur? Atra hominum ceu serpentium lingua uiuat: tabesque animi: contrectata adurit culpantiū omnia. Ac dirarum alitum modo: tenebris quoque: & ipsarum noctium quieti in uidentium gemitur: quæ sola uox est: ut inauipicatas: alantiū uices: obuii quoque uentem agere: aut prodelle

uitæ. Nec ulli aliud abhominati spiritus præmiū nouere: q̄ odisse oīa. Veg. & in hoc eadē natu-
ræ maiestas: tanto plures bonos genuit ac frugi: quanto fertilior in iis: quæ iuuant: aluntq̄. Quo-
rum æstimatōe: & gaudiis: nos quoq̄ relictis: exultioni suæ istis hoīum turbis: pergamus exco-
lere uitæ: eoq̄ cōstitui: quo ope nobis maior: q̄ famæ gratia expetit. Qui ppe sermo circa rura ē:
agrestesq̄ usus. Sed quibus uita: honosq̄ apud p̄sicos maximus fuerit.

Quæ corona primo romæ.

CA. II.

ARROGE sacerdotes Romulus in primis iſtituit: seq̄ duodecimū ſſem appellauit. Inter
illos ab Acca Laurētia nutrice ſua: ſpicea corona: q̄ uitta alba colligare: in ſacerdotio
ei p religioſiſſimo inſigni data. Quæ priā apud rōmos fuit corona: honosq̄ is nō ni-
ſi uita finiſſet: & exules ē: captoſq̄ comitaſ. Bina tunc iugera populo ro. ſatis erāt: nulli
q̄ maiorē modū attribuit: quos ſeruos paulo ante p̄cipis Nerōis cōtēpto: huius ſpatii uiridariis
piſtinas iuuat h̄e maiores: gratūq̄ ſi n̄ aliquē & culas. Nūma iſtituit deos fruge colere: & mola
ſalſa ſupplicare. Atq̄ (ut auctor ē Hemia) ſar torrere: qm̄ toſtū cibo ſalubrius eēt. Id uno mō cōſe-
cutū: ſtatūdo nō eē pugæ ad rē diuinā: niſi toſtum. Is & fornacalia iſtituit farris torrēdi ſerias: &
æque religioſa termis agros. I. Ho. n. deos tūc maxie nouerāt. Seiāq̄ a ſerēdo: legeſtā a ſegetibus
appellabāt: quæ ſimulacra in cyro uicimus. Tertā ex his noīare ſub teſto eſt religio. Ac ne de
gultabant quidem nouas fruges: aut uina: ante q̄ ſacerdotes primitias libaſſent.

De iugere: & actu: & legibus curia pecora: & quotiens: & quibus tēporibus fuit ſumma utilitas
annonæ: & qui agri cultura illuſtres.

CA. III.

VEGE uocabat: qd̄ uno iugo boū in die exarari potuiſſet. Actus in quo boues agerē-
tur: cū arā uno ſpetu iuſto. Hic erat. cxx. pedū: duplicatusq̄ l̄gitudinē: iugeq̄ facie-
bat. Dona āpliffima ſperatoq̄: ac fortū ciuiū q̄tū q̄s uno die plurimū circūaruiſſet.
Itē q̄tari farris aut hemina cōſerēte populo. Cognomiā ēt priā idē: Pilūn: q̄ pilū pi-
ſtrinis inuenerūt. Piſones a piſendo. Iā Fabiog: Lētinoq̄: Ciceronū: ut q̄ſq̄ aliq̄ optime genus
ſereret. Iunioq̄: familiæ bubulcū noīarūt q̄ bubus optime utebat. Qui & i ſacri nihil religioſius
cōſarrationis uinculo erat. Nouæq̄ nuptæ farrei p̄ſerebant. Agrū male colere: cōſoriū p̄brū iu-
dicabāt. Atque (ut reſert Caro) quē uig. bonū colonū dixiſſet: ampliffime laudatſe exiſtimāt.
Hic & locupletes dicebāt: loci hoc eſt agri plenos. Pecunia ipſa a pecore appellabāt. Et iā nūc in
tabulis cōſonis paſcua dicūt oīa: ex q̄bus populus redditus hēta diu hoc ſolū uectigal fuerat.
Mulctatio quoq̄ nō niſi ouīū: bouūq̄ ipſedū dicebāt. Nō omīteda p̄ſicæq̄ legū bñuolētia. Cau-
tū ppe eſt: ne bouē priuſq̄ ouē noīaret: q̄ i diceret mulctā. Ludos boū cā celebrātes: buptios uo-
cabāt. Seruius rex ouīū bouūq̄ effugie prius æs ſignauit. Frugē qd̄ aratro q̄ſtā furti nocte parauiſ-
ſet: ac ſecuiſſe puberi duodeci tabulis capitale erat: ſuſpēſūq̄ Cereri necari iubebāt grauius: q̄ ho-
micidiū cōiuctū. Impubē p̄toris arbitratū uerberari: noxæ: dupliciōe ne decerni. Iā diſtinctio
honosq̄ ciuitatis ipſius nō aliūde erat. Ruſtica tribus laudatiſſimæ eozq̄ rura h̄ſent. Vrba-
næ uero in q̄s trāſſeri ignominia ēt deſidia p̄bro. Itaque q̄tuor ſolæ erāt: a p̄bris urbis: in q̄s
h̄itabāt: ſuburrana: palatina: collina: exlina. Nūdinis urbē reuiſitabāt: & iō comitia nundis habe-
ri nō licebat: ne plebs ruſtica auocaret. Quies ſomnuſque in ſtramētis erat. Gloriā deniq̄ ipſam
a farris honore doreā appellabāt. Equidē ēt uerba p̄ſicæ ſignificatiōis admiror. Ita. n. eſt in cō-
mētariis pōſitiq̄. Augurio canario agēdo dies cōſtituāt: priuſq̄ frumēta uaginis exeat: & aſ q̄ in
uaginis peniat. Ergo iſis moribus nō mō ſufficiebāt fruges nulla p̄ſicæq̄ paſcēte italia: uerum
et iā anonæ uulgas ſcedibilis erat. Mānius Martius ædilis plebis primū frumētū populo in mo-
dios aſſibus donauit. Minutius Augurinusq̄ Sp. Heliū coarguerat: farris p̄ciū in trinis nundinis
ad aſſem redegit: undecimque plebei tribunos: qua de cā ſtatua ei extra portā trigeminā a populo
ſtipe collata ſtatua ē. Trebius in ædilitate aſſibus populo frumētū p̄ſicit. Quā ob cām & ei ſta-
tuæ i capitolio & palatio dicatæ ſunt. Ipſē ſup̄rō die populi hūeris portatus i rogū ē. Veg. quo-
āno m̄ deū aduēcta romā eſt: maiorē ea ætate factā eē: q̄ aſcedētibz ānis decē tradūt. M. Var
ro auctor eſt: cū. I. Metellus in triūpho plurimos duxit elephātos: aſſibus ſingulis farris modios
fuiſſe. Itē uini cōgios: ficicque ſiccæ pondo. xxx. olei pondo. x. carnis pōdo. xii. Nec e latifūdīs ſin-
guloz cōtingebat arcētiū uicino. Filippe ēt lege Stolonis Licini incluſo mō q̄ngētoz iugerū:
& ipſo ſua lege dānato: cū ſubſtituta ſili perſona amplius poſſideret. luxuriantis iā reipu. fuit iſta
menſura. Manū quidē Curii poſt triūphos: imenſumque terræ adiectū iperio: nota cōcio eſt: p-
nicioſū intelligi ciuē: cui ſeptē iugera nō eēnt ſatis. Hæc aut menſura plebi poſt exactos reges aſſi-
gnata eſt. Quæ nā ergo tantæ ubertatis cā erat: ipſoz: tunc manibus ſperatoz: colebant agri: (ut

uel ut
uel æſtua-
tioni

uel lentulo
rum

uel pauſſe

ul' augen-
do

ul' eā ætate

fas est credere) gaudente terra uomere laureato: & triuphali aratore, siue illi eadem cura semina tradabāt: q̄ bellare ad eū diligentia arua disponebāt: q̄ caltra: siue honestis manibus oīa laetius pueniūt: q̄ rī & curiosos sūt. Serētē inuenerūt dati honores. Serranū: unde cognomē. Arantū q̄ tuor sua iugera in uaricano: q̄ prata quinta appellat: Cincinato uitor attulit diciaturā: & q̄ dē (ut tradit Norbanus) nudo plenog; pulueris etiā nū ore. Cui uitor: uela corpus inq̄: ut pferam senatus populiq; rō. mandata. Tales tū ē uiores erant: q̄bus idipsum nomen inditū est: subide ex agris senatū ducesq; accersentibus. At nūc eadē illa uicti pedes: dānat: manus: īscripti uultus exerēt. Non tū sūda tellure: q̄ parēs appellat: eolig; diciē & ipsā: honore hīc asūmpto: ut nunc imutata ea: & indigne ferente credat id fieri. Sed nos miramur erga stulog; nō eadē emolumenta esse: quā fuerūt īperatog;. Igitur de cultura agrī p̄cipere p̄cipale fuit & apud exteros. Sigdē & reges fecerē Hiero: Philometer: Attalus: Archelaus: & duces Xenophon: & penus ē Mago. Cui q̄ dē tū honorē senatus noster attribuit chartagine capta: ut cū regulis africāe bibliothecas dona re: unius eius duode triginta uolumina cēferer in latinā linguā trāsserē dā: cū M. Cato p̄cepta cōdidisset: p̄iti (s; q̄) liguā punica dādū negociū. In quo p̄cessit oīs uir tū clarissimā familie. D. Sylla nō sapientia cōpositissimā: quos sequeremur p̄rexiuimus in hoc uolumine non ignare noīando M. Varronē: qui octogesi mū primū uitāe annum agens de ea re prodendū putauit.

Ratio de agricultura.

CA. III.

Pud romanos multo serior uirtū cultura esse coepit. Primog; ut necesse erat: arua tū coluere. Quoq; nobis rō nūc tradabīs nō uulgari mō: neq; ut adhuc fecimus: & uetu sitis: & postea iuētis oī cura p̄quisitis: cāq; reg; & rōne simul eruta. Dicit mus & sidera: syderūq; ipsog; terre stria signa dabimus idubitata. Quādogdē q̄ adhuc ea diligētius tradauere: q̄bus uis oratoribus potius: q̄ agricolis scripsisse possunt uideri. Ac primū oīum oratu lē mīore ex pte agemus: q̄ nō in alio uitāe gñe plura: certioraue sunt. Cur. n. nō uideānt oracula a certissimō die: maximeq; ueridico usu p̄fecta. Principium autem a catone sumemus.

Laus agricolag; & quā obseruanda in agro parando.

CA. V.

Ortissimi uiri & milites strenuissimi ex agricolis gignunt: minimog; male cogitantes. Prædiū ne cupide emas. In re rustica: opī ne parcas. In agro tē mēdo: minie. Quod male emptū est semp̄ poenitet. Agrū paturos aī oīa iuētū oportet aquae uim: & uicinū. Singula magnas interpretationes habent: nec dubias. Cato incontinentius hoc amplius aestimari iubet: quo pacto uiuant. In bona est inquit regione bene nitere: Attilius regulus ille punico bello bis consūl aiebat: neq; fœcūdisimū locis in salubre agrū parādū: neq; effœtis saluberrimū. Salubritas loq; nō semper incolag; colore detegit: q̄m̄ assueti in pestilentibus durant. Præterea sunt quēdā partibus anni salubria. Nihil aut salutare est: nisi quod toto anno salubre. Malus est ager: cum quo dñs luctat. Cato inter prima spectari iubet: nō solū sua uirtute ualeat: q̄ dictū est positōe. Vt operatog; copia prope sit. Oppidumq; ualidū. Vt nauigio: euectus uel itī nerum. Vt bene edificatus: & cultus. In quo falli plerosq; uideo. Segnitiam enim prioris domi nīpro emptore effe arbitrantur. Nihil est damnosius deserto agro: itaq; Cato: De bono domino melius eminec temere contēndam alienā disciplinā: agroq; ut hōi: quamuis quas tuosus fisci tamen & sumptuosus: non multum superesse. Ille in agro quas tuosissimam iudicat uitēm: nō fū stra: quoniam ante omnia de impensā ratione cauit. Proxime hortos irriguos: nec id falsos sub oppido sint. Et prata: quae antiqui parapa dixere. Idemque Cato interrogatus: quiesse certissimū quas tūsus: respondit: Si bene pascat. Qui proximus si arat bene: summa minimo in hoc p̄dando fuit: ut fructus si maxime probaretur: qui q̄ minimo impendio cōstatuus esset. Hoc ex locorum occasione: aliter alibi decernitur. Eodemque pertinet: q̄ agricolam uendacem oportet esse dixit. Fundum in adolescentia conferendū sine contatione: dīficandū non nisi cōtro agro. Tunc quoque contantes: optimūque est (ut uulgo dixere) aliena insania frui: sed ita: ut uil larum rutela non sit oneri. Eūnī tamen: qui bene habiet sēpius uentitare in agrum. Frontēque domini plus prodesse q̄ occipitū: non mentiuntur.

De uillag; positōe: & p̄cepta antiquog; de agro colendo.

CA. VI.

Odus hic probatur: ut neque fundus uillam quærat: neque uilla fundum. Non ut fecerint: iuxta diuersum: eadem ætate exemplis. L. Lucullus. Q. Scauola: cū uilla fca: uolā: fundus careret: uilla Luculli agro. Quo in genere cēfora castigatio erata: minū arare: q̄ uerrere. Nec hoc sine arte quadam est. Nouissimus uillam in misinensi posuit. C. Marius. yī. consūl: sed peritica castramentandi: sicut comparatus ei in cæteris etiam Sylla fca

lix. Quos cæcos fuisse: dicere conuenit. Neq; iuxta paludes ponendam esse: neq; aduerso amine. Quæq; Homerus oïno e flumine semper ante lucanas auras insalubres uerissime tradit. Speciebat in altuosis locis septentrionē debet: meridiē in frigidis. In temperatis exortū æquinoctiale. Agri ipsius bonitas: quibus argumentis indicanda sit: quæq; de terræ optimo gñe differentes abunde dixisse possumus uidet: etiã nū rñ traditas notas sublinabimus Catōis maxime uerbis. Ebulus uel prunus siluestris: uel rubus: bulbus minus: trifolium herba præentis: quercus siluestris pyrus: malusq; frumentarij foli notat. Item nigra terra & cinerei coloris. Ois creta coquit: nisi pma cra. Sabulū etiã: nisi id perteneat est: & multo cæpestribus magis: q̄ cliuosis rñ dent eadē. Modū agri in primis seruandum antiqui putauere. Quippe ita censebant: Satius esse minus ferere: & mehus arare. Quā in sententiā & Virgiliū fuisse uideo. Verūq; contententibus: latifundia prodidit italiam. Iam uero & prouincias sex & semissem domini africa possidebant: q̄ intersecte eos Nero princeps. Non fraudabo magnitudine hac quoq; sua. Cn. Pompeiū: qui nūquam agrū mercatus est contemniti. Agro empto: domū uendendā inclementer: atq; nō ex utilitate publici statum mago censuit. Hoc exordio præcepta pandere ingressus: ut tñ appareat assidue desideratā ab eo. Dehinc peritria uillicog; in cura hñda est. Multaq; de is Caro præcepit. Nobis satis sit diuise: q̄ proximū dño corde esse debere: & tñ sibi metip̄i non uideri. Coli rura ergastulis: pestimū est: ut quicqd agitur a desperantibus. Temeratū uideat unā uocē antiquoz posuisse: & fortassis incredibile penitus æstimet. Nihil minus expedire: q̄ agrum optime colere. L. Tarius Rufus infima nataliū humilitate: consultatū militari industria meritis antiquæ alias parimonie citriter mille sextertij liberalitate Diui Augusti congestū usq; ad detractionem hæredis exhaustū: agros in pieto comendo colendoz: In gloriā internitionē ergo famēq; censemus. Immo hercule iudico modū rege oïum utilissimū. Bene colere necessariū est. Optime dampnosum. Præter q̄ sobole sua: colono aut pascentis. Alioq̄n dño aliquas menses colligere non expedit: q̄ cōpote ruri spendiū operæ. Nec temere oliuā: nec qualsd terras diligenter colerescit in scilia tradunt: itaq; decipi aduenas. Quo nā igitur mō utilissime colunt agricæ oraculo scilicet: malis bonis. Sed defendi æquū est abauos: qui pceptis suis p̄pexere uitæ. Nā cum dicerent malis: intelligere uoluerē utilissimos. Sūmū pudentiæ illog; fuit: ut q̄ minimū esset ip̄edi. Præcipiebant enī ista: q̄ triūphali denas argenti libras in suppellectile crimini dabat: qui mortuo uillicō: reliquere uictorias: & reueri in sua rura postulatāt: quoz prædia colēda suscipiebant respulci. exercitulu; ducebant: senatu illis uillicatē. Inde illa reliqua oracula. Nequam agricolā esse: quisq; emeret: qd præstate ei fundus possit. Malū patrē familias: q̄ quis iterdiu faceret: quod noctu possit: nisi temperate celi. Peiorē q̄ p festis diebus ageret: quod feriatis deberet. Pessimū: qui sereno die subterdipotius operaret: q̄ in agro. Nequeo mihi tēperare: quō minus uis exēplū antiquitatis afferam. Ex quo intelligi possit: apud populū ē de culturis agendi morē fuisse: qualiter defendi soliti sint illi uiri. C. Furius Cresinus e seruitute liberatus: cū in paruo admodū agello largiores inultu fructus perciperet: q̄ ex amplissimis uicinitas. In inuidia magna erat: ceu fruges alienas pelliceret ueneficiis. Quōbrema a Sp. Albino curruli die dicta meruens dānationē: cum in suffragamentibus oporteret ire: instrumentum rusticū oē in foz attulit: & adduxit filiam ualidam: atq; (ut ait Piso) bene curatā ac uestitā: ferramenta egregie facta: graues ligones: nomeres ponderosos: boues furuos. Postea dixit: Veneficia mea grites hæc sunt: nec possum uobis ostendere: aut in forū adducere lucubrations: uigiliaq; & sudores. Oïum sentētis absolutus itaq; est. Profecto oparū nō impendia cultura cōstat. Et ideo maiores fertilissimū in agro oculū dñi esse dixerūt. Reliqua pcepta reddēt rui locis: q̄ ppria singulorū genē erunt. Interita coia q̄ succurrūt nō omittendū est. Et in primis Catonis humanissimū: & utilissimū. Id agendū: ut diligant uicini. Causas reddite illis: quas existimamus nulli ēē dubias. Inter prima idē cauere: ne familiae male sint. Nihil sero facientiū in agricultura oēs censent. Iterūq; suo quaq; tēpore faciēda. Et tertio pcepto permittit la frustra reuocari. De terra cariola excreatio Catonis abunde indicata est. Quāquā p̄dicere nō cessatis. Quicquid per asellū fieri pōt utilissime cōstat. Filix biennio morit: si frondē agere non pariat. Id efficacissime cōtingit germinātis ramis baculo decussis. Succus enim ex ipsa defluens necat radices. Atunt & circa solstitiū auulas nō renasci: nec harundine fectas: aut exaratas uome n harundine iposita. Similiter & harundinem exarati: filice uomeri iposita præcipiunt. Luncofus ager uerti pala debet. At in saxoso bidentibus. Fruteta igni optime tolluntur. Humidiorē agrū folsione cōcidit: atq; siccati utilissimū est. Fossas aut retilis locis apertas relinqui. In solutiorē reueli repro-

uel omni e

uel pinus

uel scidum

uel ue

uel male sit

zigi maiores potentioresque: si sit occasio: silice: uel glarea sterni. Ora utriusque lapidibus statumari: & alio superintegri. Silux extirpanda: rationem Democritus prodidit: lupini flore in succo cicuta: uno die macerato: sparsumque radicibus.

De frugum generibus & natura.

CA. VII.

ET quoniam paratus est ager: natura nunc indicabit frugum. Sunt autem duo prima genera. Frumenta: ut triticum ordeum. Et legumina: ut faba & cicer. Differentia uero notior: quod ut indicari debeat. Frumenti ipsius totidem genera: per tempora satum diuisa. Hyberna: quae circa uergiliam: occasum terra per hyemem nutriunt: ut triticum: far: ordeum. Aestiuia: quae aestate ante uergiliam exortum ferunt: ut milium: panicum: sisama: hominum: irio italicae duntaxat nunc. Alioquin in gratia & alia oia uergiliam: occasu feruntur. Quaedam autem utroque tempore in Italia. Ex his quaedam & tertio: ueris scilicet. Aliqui uerna: milium: panicum: lentem: cicer: alia: appellant. Semetipsum autem triticum: hordeum: fabam: napum: rapam. Et in tritici genere pars aliqua pabuli est quadrupedum causa sati: ut farrago. Et in leguminibus: ut uicia. At cois quadrupedum: hominumque usus lupinus. Legumina oia: singulas habent radices praeter fabam: eaque surculosas: quia non in multa diuiduntur. At tritissimas autem cicer. Frumenta multis radicanatur fibris sine ramis. Erumpit a primo satum hordeum die septimo. Legumina quarto: uel cum tardissime septimo. Faba a. xv. et xx. Legumina in aegypto tertio die. Ex hordeo alterum caput grani in radicem exit: atque in herbam: quae & prior floret. Radicem crassior pars grani fundit: tenuior florae. Ceteris seminibus eadem pars: & radicem & florem. Frumenta hyeme in herba sunt: uerno tempore saltigantur in stipulis: quae sunt hyberni generis. At milium & panicum in culmen geniculatum & concuum. Sisama uero in serulaceum. Osum satum fructus autem spicis continetur: ut tritici ordeum: muniturque uallo aristarum quadruplici: aut includitur siliquis: ut leguminum: aut uasculis: ut sisamae: ac papaueris. Miliolum ac panicum tritum pro indiuiso & paruis auibis exposita sunt: inde senfa quippe membranis continentur. Pannicum a panniculis dictum: cacumine languido nutante: paulatim extenuato culmo: pene in surculum: pedensis acruato grani: cum longissime pedali obfusilli comae granum coplexae: quae simbricato capillo curuatur. Sunt & pannico genera. Mammosae: pannum: paruus racemato paniculis: & cacumine gemino. Quin & colore distinguuntur: candido: nigro: rufosae: etiam purpureae. Panis multisfaris & e mistic fit: panico rarius. Sed nullum frumento ponderosius: aut quod coquedo magis crescat. Lx. enim pondus panis e modio reducant: modique pulvis ex tribus sextariis madidis. Milium intra hos decem annos ex india in italiam inuectum est: nigrum colore: amplum grano: harundineum culmo. Adolefcit ad pedes altitudine septem: praegrandibus culmis. Lobas uocant: omnium frugum fertilissimum. Ex uno grano terni sextarii gignuntur. Seri debet in humidis. Frumenta quaedam: in genu tertio spicae incipiunt concipere: Quaedam in quarto: sed etiam non oculum. Genicula autem sunt tritico quaterna. Farrisena. Hordeo octona. Sed non ante supradictum geniculorum numerum conceptus est spica. Qui ut spem sui fecerit: quatuor: aut quinque tardissime diebus florere incipiunt. Totidemque aut paulo pluribus deflorescunt. Hordea uero cum tardissime septem. Varro quater nouenis diebus fruges absolui tradit: & mense nono meti. Faba in folia exeunt: ac deinde caulem emittunt: nullis distinctum internodiis. Reliqua legumina surculosa sunt. Ex iis ramosa cicer: eruum: lens. Quorundam caules sparguntur in terram: si non habeant adminiculum: ut pisos. Quod si non habuerit deteriora sunt. Leguminum unicalis faba sola. Vnus & lupinus. Ceteris ramosus praetenui surculo. Omnibus uero fistulosus. Folium quaedam a radice mittunt: quaedam a cacumine. Frumentum uero: & hordeum uitaeque: & quod in stipula est in cacumine unum folium habet. Sed hordeo scabra sunt: ceteris laeua. Multiplicia contra fabae: ciceri: pisum. Frumentis folium harundinaceum. Fabae rotundum: & magnae leguminum parti. Legiora erulata: & pisum. Fasilios uenosa. Sisamae & irioni sanguinea. Cadunt folia lupino tritum: & papaueri. Legumina diutius florent: & ex iis eruum ac cicer: Sed diutissime faba. xl. diebus. Non autem singulis scapitidum: quoniam alio desinente: alius incipit. Nec tota seges sicut frumenti pariter. Siliquarum uero oia diuersis diebus: & ab ima primam parte paulatim flore subeunte. Frumenta: cum deflorescere: transscit: maturanturque: cum plurimum diebus. xl. perficiunt. Item faba: paucissimis cicer. Id enim a semetipso diebus. xl. perficitur. Miliū: & panicum: & sisama: oia aestiuia. xl. diebus maturant a flore. Magna terrae: caligis differentia. In aegypto enim hordeum sexto a satum mense. Frumenta septimo metunt. In hellade hordeum. In pelloponneso octauo: & frumenta etiamnum tardius. Grana in stipula cito nito textu spicantur. In faba leguminibusque alternis lateribus siliquantur. Fortiora hyeme frumenta: legumina in cibo. Tunc frumento plures. Hordeum maxime nudum: & arinca: sed pra

tipae aena. Calais altior frumēto q̄ hordeo: Arista mordacior hordeo. In arēa extērit triticū:
& filigo: & hordeū. Sic & ferunt pura: q̄liter mollit: q̄a tosta nō sūt. Et diuerso far: miliū: panicū
purgari: nisi tosta non possunt. Itaq; hæc cum suis folliculis feruntur cruda. Et far in uaginalis
suis feruant ad satum: atq; nō torrent. Leuissimum ex iis hordeum: raro excedit. xv. libras: & faba
xvii. Ponderosius far: magisq; etiamnum triticum. Far in ægypto olyra conficitur. Tertiū genus
spice hoc ibi est. Gallie quoq; suum genus faris dederit: quod illic brance uocat: apud nos san
dalā nitidissimi grani. Et alia differētia est: q̄ fere q̄ternis libris plus reddit panis: q̄ far aliud. Po
pulum romanum farre tantum e frumento. ccc. annis usum Verrius tradidit. Triticū genera plu
ra quæ fecere gentes. italico nullum equidem comparauerim candore: ac pondere: quo maxime
decernitur. Montanis modo comparetur italīæ agris externum. in quo precipitum tenit boce
tiæ: deinde sicilia: mox a frica. Tertium pondus erat thracio syriq;: deinde ægyptio: athletarum
cum decreto: quorum capacitas iumentis similis: quem diximus ordinem fecerat. Gracia & pō
nium laudauit: quod in italiam nō peruenit. Ex omni eodem genere grani prætulit oreūtium:
& tragum dignes: & selinuntium argumento crassissimi calami. itaq; pingui solo hæc genera assi
gnabat. Leuissimū & maxie mane: seu tenuissimū calami i hūdis feri iubebat: quoniam multo ege
ret alimento. Hæc fere sententiæ Alexandro magno regnante: cum clarissima sit gracia atque
in toto terrarum orbē potentissima: ita tamen: ut ante mortem eius annis fere centum quadra
gitaquinque Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumentum italicum ante cuncta laudau
erit: uerbum translata sententia.

uel tracon
cion & tra
gū & ilioz
minum

Et fortunatam italiam frumento canescere candido.

Quæ laus peculiaris hodie italico est. Quo magis admiror posteros graecorum nullam mentio
nem huius fecisse frumenti. Nunc ex iis generibus: quæ romæ inuehuntur leuissimum est
gallicum: atque e cheronneso aduectum: quippe non excedunt in modium uicenas libras: si
quis granum ipsum ponderet. Adiciit sardium sex libras: alexandrinum & trientes. Hoc est &
siculi pondus. Boetium totam libram addit: africanum & dodrantes. In transpadana Italia
scio uicenas quinas libras faris modios pendere. Circa clusium & senas. Lex naturæ certa est
in quocunque genere: pane militari: tertia portio ad grani pondus accedat. Sicut optimum
esse frumentum: quod impactum congiung aquæ capiat. Quibusdam generibus per se pon
dus: sicut balerico: modio tritici: panis pondo .xxx. reddit. Quibusdam in permixtis: ut
cyprio: & alexandrino .xx. prope libras non excedentibus. Cyprium fuscum est: panem ni
grum facit. itaque miscetur alexandrinum candidum reddentque .xxv. pondo. Thebaicum
libras adiciit. Marina aqua subigi: quod plerique maritimis in locis faciunt occasione lucran
di salis: uilissimum. Non alia de causa oportuniora morbis corpora existunt. Gallie & hi
spaniæ frumento in potum resoluta: quibus diximus generibus: spuma ita concretā pro fer
mento utuntur. Qua de causa leuior illis: q̄ cæteris panis est. Differentia est & calami. Cras
sior quippe melioris est generis. Plurimis tunicis thracium triticum uestitur ob nimia frigo
ra illi plagæ exquisitū. Eadē causa & trimestria inuenit detinentibus terras niuibis: quod tertio
fere satum mense: ut in reliquo orbe metitur. Totis hoc albis notum: & hyemalibus pro
uitius. Nullum hoc frumento lætius. Vnicalamum præterea: nec usque capax: feriturque
nō nisi tenui terra. Est & bimestre circa thracium sinum: quod .xl. die quo satum est maturescit:
minimus nulli frumento plus esse ponderis: & furcibus carere. Virtut eo & sicilia: & achaiæ:
montosis utraq; partibus. Euboea quoque circa caristum. In tātum fallitur Columella: qui ne tri
mestris quidem propriū genus existimauerit esse: cū sit antiquissimū. Græci trimenon uocant.
Tradunt in bactris grana tantæ magnitudinis fieri: ut singula spicas nostras æquent. Primū ex
omnibus frumētis feritur hordeum. Dabimus & dies ferendi cuique generi natura singulorum
exposita. Hordeum indis satium & siluestre: ex quo panis apud eos præcipuus. Italici quidē ma
xime oriza gaudent: qua prisanam cōficiūt: quā reliqui mortales ex hordeo. Oriza quidē fo
lia carnosā: porro similia: sed latiores. Altitudo cubitalis: flos purpureus: radix gēmeæ rotunda
tis. Antiquissimū in cibis hordeū: sicut atheniensiu ritu: Menandro auctore apparet: & gladiato
rum cognomine: qui hordearisi uocabantur. Polentam quoque græci non aliū de pæserunt. Pla
ribus fer hac modis. Græci persusum aqua hordeum siccant nocte una: ac postero die frigitis
deinde mollis frangunt. Sunt qui uehementius tostum rursus exigua aqua aspergant: siccantque
priusquam molant. Alii uero uiuentibus spicis: decussum hordeum recens purgat: madidumq;
in pila tundunt: atq; in corbibus eluunt: ac siccant sole: rursus tundunt: & purgatum molunt:

uel granū
heminae

Quocūque autē genere p̄parato: uicenis hordei libris: ternas seminis lini: & coriadr̄: felibus salisq; acerbulo: torrentes ante oīa miscent in mola. Qui diutius uolunt seruare: cū polline: ac fursibus suis cōdunt nouis fistilibus. Italia sine persulicē tostum in subtilē formā molit: tritū additis: atq; ēt milio. Pane ex hordeo antiquis usitatu oīa dānaui: quadrupedūq; tradidit resē etibus. P̄tisanē inde uisū ualidissimū: saluberrimūq; tantoq; probat. Vnum laudibus eius uolumen dicauit Hippocrates clarissimū medicīnæ scientiæ. P̄tisanæ bonitas præcipua uticē. In ægypto uero ea ē: q̄ fit ex hordeo cui sunt bini anguli. In boetia & africa genusex quo fiat hordeiglaurū appellat. Turranius. Idē olyram & oryzā eadē esse existimat. P̄tisanæ cōficiendæ uigilata ratio est. Simili modo ex tritici semine tragum fit in cāpania tantū & ægypto. Amylū uero ex oī tritico ac filigine. Sed optimū ex trimestri. Inuētio eius chio insulæ debetur: & hodie laudatissimū inde est: appellatū ab eo q̄ sine mola fiat. Proximū trimestri: quod est minime ponderosū tritico. Madaescit dulci aqua in ligneis uasis: ita ut integat: quous in die mutata. Melius it̄ & in nocte: ita ut misceat pariter: emolitū priusq; q̄ acefeat. Linteosq; aut sporis siccatis: tegolæ in funditur illitæ fermento: atq; ita in sole densat. Post chium maxime laudat creticū: mox ægyptiū. Probat aut̄ leuitate: & leuore: atq; ut recens sit. Iam & Catonis dictū. Apud nos hordei fari na ad mededū u tunc. Mirūq; in usu iumentoz: ignibus durato: ac postea emolito: offisq; humana manu dimissis in aluū maiores uires torosq; corpori fieri. Spicæ qdā binos ordines hnt: qdā plures usq; ad senos. Grano ipsi aliquot dñæ: longius: leuiusq; aut breuius: aut rotundius: candidius: nigrius: uel cui purpura est. Vltio ad polentā cōtra tēpestates candido maxima infirmitas. Hordeū frugū osūm molissimū est: feri nō ualet: nisi in sicca & soluta terra: ac nisi læta palea: ex optimis. Stramētō uero eius nullū cōparat. Hordeū ex omni frumētō minime calamitosū: magis tollit anteq̄ triticiū occupet rubigo. Itaq; sapientes agricolæ triticiū cibariis tm̄ serunt. Hordeū sarculo feri dicūt: p̄pterea celerrime reddit: fertilissimūq;. Quod in hispania: & carthagine aprilī mēse collectū est: hoc seriū eodē mēse in celtiberia: eodemq; anno bis nascit. Rapit omne a prima statim maturitate: festinātius q̄ cætera. Fragili. n. tipula: & tenuissima palea granū continet. Meliorem et̄ polentā feri tradunt: si non exacta maturitate tollatur.

Nō oīa frumētī gña ubiq; nasci: & de reliquis in oriēte gñibus. CA. VIII.

Rumēti gña non eadē ubiq; necq; ubi eadē sunt iisdem noibus. Vulgaria gña: far: qd̄ adoreū ueteres appellauit: filigo: triticiū. Hæc plurimis terris cōia. Africa galliarū p̄ptia: copiosa & italix est. In ægypto at̄: ac syria: ciliciag; & asia: ac graciæ parte: pecuiliare: zea: olyra: typhæ. Aegyptius simlagine cōfiscit et tritico suo nequaquā italica parē. Qui zea utuntur: nō habent far. Est & hæc italix: in campānia maxime: semēq; appellatur. Hoc debet nomē res p̄clara ut mox docebitur. Propter quā Hōerus ζεῖ Ἀλωποσ αρουρα dixit. Non ut arbitrat̄ aliqui: q̄ tm̄ uitā donaret; Amylū quoq; ex ea sit priore crassius. Hæc sola dñia est. Ex oī gñe durissimū far: & contra hyemes firmissimū. Panis frigidissimos locos: & minus subactos: uel æstuosos: sicut estq; primus antiquis latio cibus: magno argumētō a doreæ donis: sicut diximus. Pulse aut̄ non panis longo tpe uixisse romanos manifestum. Quoniā inde & pulmētaria hodieque dicunt. Et Ennius antiquissimus uates obsidionis famem descensib; offam eipussē plorantibus liberis patres cōmemorat. Et hodie sacra p̄rica: atq; nataliū pulse fritilla cōficiunt. uideturq; tam puls ignota graciæ fuisse: q̄ italix polenta. Tritici semine auditis nullum est: nec quo plus alimentū trahat. Siliginem dixerim proprie tritici delicatā: cōdor est: & sine uirtute: & si ne pondere: cōueniēs humidis tractibus: quales italix sunt: & galliæ comatæ. Sed & trāspes in allobrogū tm̄ aruenorūque agro p̄tinax. In cæteris ibi p̄ibus biēnio: in triticiū trāsit. Remediat ut grauissima quæq; grana eius ferantur.

De pistoriis: & molitura: & farina.

CA. IX.

Siliginē laucissimus panis: pistinarumque opera laudatissima. Præcellit in italia: cāpana p̄lis natæ misceatur. R usior illar: pisana candidior: p̄derosior uero cretacea. Iustum est et grano campanæ: quam uocant castratam: modio redire sextarios quatuor siliginis. Vel e gregali sine castratura: sextarios quinque. Præterea floris femotum. Et cibariū: quod secundariū uocat: sextarios quatuor. Fursuris sextarios toridē. E pisana at̄ filiginis sextarios quinque. Cætera paria sunt. Clusina arētinaq; etiān sextarios filiginis affusum: it̄ reliquis pars. Si uero pollinē facere libeat. xvi. pondo panis redeunt. Et cibarii tria. Fursurū semodum. Molæ discrimine hoc constat. Nā quæ sicca moluntur: plus farinæ reddit. Quæ alia aqua sparsa: candidiorē medullā: uerū plus retinet in surfure. Far nā a farre dictā noie ipso appa-

uel habet

uel adiciūt

ret. Siliginæ farinæ modius gallicæ. xxii. libras panis reddit. Italicæ duabus: tribus ue amplius: in artopitio pane. Nam furnacæ binas adiciunt libras: in quocūq; genere.

De similagine & siligine: & de aliis generibus: & de pistura. CA. X.

Imilago ex tritico fit laudatissima. Ex africo iustū ē e modis redire semodios: & pol-
linis sextarios quinq; Ita. n. appellant in tritico: quod florē in siligine. Hoc ætariæ officii
næ chartariæq; utuntur. Præterea secundarii sextarios quattuor: Furfurūq; tantūdē.
Panēs uero e modio similaginis. cxxii. E floris modio. cxyii. Precium huic ænona me-
dia in modio farinæ. xl. asses. Similagini castratæ octonis assibus amplius. Siligini castratæ du-
plum. Est & alia distinctio. Similago. l. pollin autē. xviij. pōdo panis reddere uisā tritici. xxx. com-
triente: & secundarii panis quinas selibras: totidem cibarii: & furfurum sextarios sex. Siligo nūq;
maturefcit pariter: nec ulla segetum minus dilationem patitur propter ténacitatē. lisq; quæ ma-
turere protinus granum dimittenti bus: sed minus q̄ cætera frumenta in stipula periclitatur:
quonia semper rectam habet spicam: nec rorem continet: qui rubiginē faciat. Ex arinca dulcissi-
mus panis: ipsa pssior: q̄ far: & maior: spica eadem: & ponderosior. Raro modius grani non xviij.
libras implet. Exeritur in græcia difficulter. ob id iumentis dari ab Homero dicta. Hæc enim
est: quam uocat olyram. Eadem in ægypto facilis: fertilisq; far sine arista est. Item siligo excepta
æque laconica appellatur. Adiciunt iis genera: bromos: siligo exceptitia: & tragos: externa oīa:
ab oriente inuectā: orizæ similia. Tisphē & ipsa eiusdem generis: ex qua fit in nostro orbe oriza.
Apud græcos est & uizæ. Tradūtq; eam ac riphen: cum sint degeneres: redire ad frumentum si-
pistæ ferantur: nec protinus: sed tertio anno. Tritico nihil est fertilius. Hoc enī natura ei tribuit:
quoniam eo maxime alat hominem. Vt pote cum e modio si fit aptum solum: quale in bizantio
africa campis: centeni quinquageni modii reddantur. Mixt ex eo loco Diuo augusto procura-
tor eius ex uno grano uix credibile dictū quadringenta paucis minus germina. Extantq; de ea
re epistolæ. Misit & Neroni similiter. cccxl. stipulas ex uno grano. Cum centesimo quidē & leon-
tini pssit: campis fundūt. Aliq; & toto betica: & in primis ægyptus. Fertilissima tritici genera:
ramosum: aut quod centigranum uocant. Inuentus est iam & scapus unus ceterum fabis onustus.
Æstiuā frumenta diximus sisāmā: milium: panicum. Sisāmā ab indis ue nitrix ea: & oleum com-
siciunt. Color eius candidus: Huic simile est in asia græciq; erisimū: idēq; erat: nisi pinguius
esset: quod apud nos uocant trionem: medicaminibus annuerandū potiusq; frugibus. Eiusdē
naturæ & horminum a græcis dictū: sil. cymino simile: seriturque cum sisāmā hoc & trione. Nul-
lum alial uescitur uirentibus. Pistura non oīum facilis. Quippe & hetruria spicam faris tostipi-
sente pilo præferrato: fistula serrata: & stella intus denticulata: ut nisi intenti pisant: conciduntur
grana: ferroq; frangant. Maior ps italiciæ ruidō utif pilor: oris etiam: quas aqua uersēt obiter: &
molat. De ipsa rōne pisendi Magonis pponet insia. Triticū ante pssundi aq̄ multa iubet: postea
euelli. deinde sole siccātū: pila repeti. Siti mō hordeū. Huius sextarios. xx. spargi duobus sextariis
aquæ. Lētē torrere prius: deide cū furfuribus leuiter pssī. Aut addito i sextarios. xx. lateris crudi
frusto: & harenæ semodio. Exuiliā iisdē modis: gbus lentē. Sisāmā in calida maceratā exporrigi.
Deinde cōficari: frigidā imergere: ut palæa fluat: iterūq; exporrigi in sole super lineā. Quod
nisi festinatō pssat: lurido colore mucefcere. Et ipsa aut q̄ equalant: uariā pisturæ ratiō habet.
Acus uocat: cū p se pssit. Spica tñ aurificat ad usus. Si uero in area terit: cū stipula: palea: ut ma-
iore in terræ pte: ad pabula iūmerōq; Milii & panici & sisāmæ appludā uocat purgamentā: libi
aliis nobis. Milio cāpania gaudet pscipue: pultrēq; cādida ex eo facit. Fit & panis p dulcis. Sama
taq; gētes hac maxime pultrē alunt: & cruda ēt farina egno lacte: uel sanguine & cruris ue-
nis admixto. Aethiopes nō aliā frugē q̄ milii hordeiq; nouere. Panico & galliæ qdā pscipue agna-
tia utif. Sed circūpadana italia addita faba: sine q̄ nihil cōficiūt. Pōticæ gētes nullū panico pfe-
runt cibum. Cætero æstiuā si fumentra riguis magis etiam q̄ imbris gaudent. Milium & pani-
cum aquis minime: cum in solia exeunt. Vetant ea inter uitēs: arboreq; frugiferas ferri: terrā ema-
crari hoc sātū existimantes.

De fermentis: & panis faciendi ratione: & genera: & quando primum pistores Romæ: & de-
cibris: & alica. CA. XI.

Illū præcipuus ad fermētā usus: musto subacti in annū tps. Simile fit ex tritici ipsius
furfurib; minutis & optimis: musto albo triduo maturato subactis: ac sole siccatis.
Inde pastillos in pane faciendō dilatos: cum similagine feminis ferue faciunt: atq; ita
farinæ miscēt: sic optimū panē fieri arbitratē. Græci i binos semodios farinæ satis ēt:

beſſes fermenti conſtituere. Et hæc quidē genera uindemiis tantum ſunt. Quo libeat uero tēpo
 re ex aqua hordeorū bilibres offæ ſeruētū focō: uel ſicili patina torrentur cinere: & carbonal
 q; dum rubeant. Poſtea operiuntur in uaiſ: donec aſceſcant: hinc ſermētum diluitor. Cum fieret
 autem panis hordeaceus eruiſa: aut cicerula: farinæ ipſæ admixtione fermentabantur. Inſum
 q; erat duæ libræ in quinq; ſemodios. Nunc fermentum fit ex ipſa farina: quæ ſubigitur: prius q̃
 addatur ſaliad pultris modū decocta: & reſicta donec aſceſcat. Vulgo uero nec ſuſſeruere faciunt
 ſed tantum pridie aſſeruata materia utuntur. Palāq; natura eſt acore fermentari: ſicet & ualido
 ra eſſe corpora: quæ fermentato pane aluntur. Quippe cum apud ueteres ponderoſiſſimo cibo
 præcipua tritico ſalu britas perhibita ſit. Panis ipſius uaria genera proſequi ſuperuacuum uidet.
 Alias ab obſonis appellari: ut oſtearū. Alias a delitiis ut artolagani: Alias a ſeſtiatione ut ſpeſſici.
 Necnon a coquendi ratione ut furnacei: uel artopteſii: aut in cibanis coſimōn pridem etiam e
 parthis aduecto: quem alii aquaticum uocant: quoniam aqua trahitur a tenui: & ſpongioſa in
 nitate: alii parthicum. Summa laus ſiliginis bonitate: & cribri tenuitate conſtat. Quidā ex ouis
 aut lacte ſubigunt. Baſtyro uero gentes etiam pacatæ ad operis piſtorii genera tranſeunte cum.
 Durat ſua piceno in panis inuentione gratia: ex alice materia: cum nouem diebus macerata: de
 cimo ad ſpeciem tracta: & ſubacta uia: paſſa ſucco eſt. Ibi poſtea in furnis ollis indita: quæ rum
 patur ibi torrent. Neq; eſt ex eo cibus niſi madefacto: quod ſit lacte maxime muſco. Piſtores ro
 mæ non fuerunt ad perſicum uſq; bellum: annis ab urbe condita ſuper quingētos octoginta. Ip
 ſi panes faciebant quirites: mulierumq; id opus erat: ſicut etiam nunc in plurimis gentium. Artop
 teſiam Plautus appellat in fabula: quam aululariam ſcripſit. Magna ob id concertatione erudi
 torum: an iſe uſus poeta ſit illius: certūq; ſit Attei Capitonis ſententia. Toſtum panem lautiori
 bus coquere ſolitos: piſtoresq; tantum eos: qui far piſebant: nominatos. Nec cocos uero habebūt
 in ſeruitiis: eoſq; ex macello conducebant. Cribrorum genera galliæ ſeris egorum inuenere: hi
 ſpaniæ lino excuſſiora & pollinaria: ægyptus & papyro atq; iunco. Sed inter hæc dicatur prima
 & alice ratio: præſtantiffimæ ſaluberrimæq; quæ palma frugum indubitanter italem contin
 git. Fit ſine dubio & in ægypto: ſed admodum ſpernenda. In Italia uero pluribus locis: ſicut uero
 nenſi piſanorū agro. In campania tamen laudatiſſimus campus eſt: mōtibus ſubiaceat nimbosis to
 ris quidē. xl. milia paſſ. planicie. Gratia terræ eius: ut protinus ſoli natura dicatur: pulueres ſi
 ma: inferior bibula: & pumicis ſiſtolans uice. Mōtium quoq; culpa in bonum cedit. Crebris n.
 imbris percolatæ: atq; tranſmittit: nec diluit: aut madere uoluit propter facilitatem culturæ. Eadē
 acceptum humorem in uillis fontibus reddit: eſt temperat: & concoquens intra ſe uice ſuſi conti
 net. Seritur toto anno: panico ſemel: bis farre. Et tamen uere: ſegetes quæ interquievere: fundūt
 roſam: odoratoriore ſarriua: adeo terra non ceſſat parere. Vnde uulgo dictum: plus apud campa
 nos unguenti q̃ apud cæteros olei fieri. Quantum autem uniuerſas terras campus circūcampu
 nus antecedit: tantum ipſum pars eius: quæ laboriæ uocantur: quem phlegæram græci appellāt.
 Finiuntur laboriæ uia ab utroq; latere conſulari: quæ a puteolis: & quæ a cumis capuam ducit.
 (Alica ſit e zea: quam ſemen appellauimus. Tunditur granum eius in pila lignea. Nam lapidis du
 ricia conteritur. Nobilius: ut notum eſt: pilo uiſtorum penall opera. Primori ineſt pyxis ferrea:
 excuſis inde tunics. Iterum iſſidem armamentiſis nudata conciditur medulla. Ita ſunt alice tria
 genera: minimū: ac ſecundarium: grandiffimū uero apherema appellant. Nondum habent
 candorē ſuū: quo ꝑcellūt. Iam tñ alexandrinæ ꝑſeruntur. Poſtea miſce dictū: admiſce creta: quæ
 tranſit in corpus: colorēq; & teneritatē aſſert. Inueniſ hæc inter puteolos & neapolim colle leu
 cogo appellato. Extatq; Diui Auguſti decretū: quo anno ad uicena miſia neapolitanis eo nūe
 rari uſiſſe e ſiſco ſuo: colonia deducēs capuā. Adiecitq; cām aſſerē: qm̃ megalenſe cāpaniall
 coſici ſine eo metallo poſſe. In eodē repiſ & ſulphur. Emicatque ſotes oraxi oculoſe claritati: &
 uulney: medicinæ: dē rīque ſirmitati. Alica adulterina ſit maxie & zea: q̃ in africa degenerat. La
 tiores eius ſpicæ: nigrioreſque: & breui ſtipula: piſit cō harena: & ſic quoque diſſiciliter cōterit
 utriculos: ſitq; dimidia modii mēſura. Poſteaque gyphi pars q̃tta inſpergiſ: atq; ut coherēſcit: ſa
 rinario cribro ſubcernunt. Quæ in eo remaniſ: excepticia appellat: & grandiffima eſt. Ruſus q̃
 tranſitar: cerniſ: & ſecundaria uocat. Item cribraria: quæ ſimili modo in tertio remaniſ cri
 bro anguſtiſſimo: & tantum hārenaſ tranſmittente. Alia ratio ubique adulterandi. Ex tritico ca
 di diſſiſſima atque grandiffiſſima eligunt grana: & ſemicocta in ollis: poſtea aſſerant ſole ad inini
 ruſuſq; leuiter aſperſa molis frangunt. Ex zea pulchrius q̃ ex tritico ſit granum: quāuis id alice
 uitium ſit. Candorem autem ei pro creta: lactis incocti mixtura conſert.

uel erui
 uel ciceru
 lae

ul artopti
 cii

uel artopti

uel deterūt

De leguminibus.

CA. XII.

S Equit natura leguminū inter q̄ maximus honos faba. Qui ppe ex q̄ rēatus sit ēt pa-
nis. Lomētū appellat farina ea: aggrauaturq̄ pōdus illa & oī legumie. Iā uero & papu-
lo uenalis. Fabæ multiplex usus: oīum q̄drupedū gñi: p̄cipue hoi. Frumētū ēt mīscet
ap̄d plerasq̄ gētes: & maxie panico: solida: ac delicatius fracta. Qu in & p̄fco ritu fa-
bacia sua religio dūi i sacro ē: pualēs pulmētariū cibo: & hebetare sensus exīstima: inſomnia
quoq̄ facere. Ob hoc pythagorica snia dānata. Vel (ut alii tradidere) qm̄ mortuoz aīa sunt in
ea. Qua de cā parēdū utiq̄ affūmēt. Varro & ob hāc flaminē ea nō uelī tradit: qm̄ & in flore
eius itē lugubres repant. In eadē peculiaris religio. Nāq̄ fabā utiq̄ e frugibz referre mos est: au-
spiciū cā: q̄ iō referriā appellat. Et auctōribz ea adhiberi lucroſū putāt. Sola certa frugū ēt exēsa
reple crescēte luna. Aqua marina alia ue falsa nō p̄coquit. Serit ante uergiliū occasum legumi-
nū prima: ut antecedit hyemē. Virgilius p̄ uer cā feri iubet circūpānē italiā ritu. Sed maior ps
malūt fabalia matuz fatiōis: q̄ trimeſtre fructū eius. Nāq̄ siliqua: cauleſq̄ grauiſſimi sunt pa-
bulo pecori. Aqua i flore maxie cōcupiſcit: cū uero deſoruit: exiguas deſiderat. Solū in quo fa-
ra est lartificat ſtercoris uice. Ideo circa macedoniā: theſſaliāq̄ cū florere incipit: uertūt arua. Na-
ſcit & ſua ſpōte pleriq̄ in locis: ſicut ſepē trionalis oceani inſulis: q̄s ob id nū fabariāz appellat.
Itē in mauritania ſilueitris paſſim: ſed p̄dura: & q̄ p̄coqui nō poſſit. Naſcit & in aegypto ſpinoſo
caule. Qua de cā crocodilli oculis timētes refugit. Longitudo ſcapo q̄tuor cubitoz eſt. Am-
pliſſima craſſitudo digiti: octona genicula hēt: molī calamo. Simile caput papaueri: color roſeo.
In eo fabā nū ſupra tricenā. Folia ampla. Fructus ipſe amarus & odore: ſed radix per quā
lauri: in colage cibis: cruda: & oīno decocta. Harūdinū radicibus ſimilis. Naſcit & i ſyria ciliaciā:
& in thorone calchidis lacu. Ex leguminibus aut nouēbri ſerunt lens: & in gracia p̄pino. Lens
amat ſolū tēue magis q̄ p̄igūe: cālu utiq̄ ſiccū. Duo gñā eius i aegypto: altez rotūdū: nigriūſq̄:
altez ſua figurā. Vnde uario uſu trāſlatū eſt in lētculas nomē. Inuenio apud auctōres aq̄nimit-
tatē fieri uelſcētibus ea. Piſum in apricis ſeri debet: frigore impatiētiſſimū. Iō in italia & in aſte-
riore calō: nō niſi uerno tpe: terra facilī: ac ſoluta. Ciceris natura ē gigni cū falſlagine: iō ſolum
urit. Nec niſi madefactū pridie ſeri debet. Diſſerētia plures: magnitudine: figura: colore: ſapore.
Eſt. n. arertino capiti ſimile: unde ita appellat. Albū: nigriūſq̄ eſt: & colūbinū: qd alii ueneriū vo-
cant: cādidū: rotūdū: leue. Arietino minus: qd religio puigiliū adhibet. Eſt & cicerula minuti
ciceri: ſinē q̄lis āgulus hñs ueluti piſū. Dulciſſimū at id: qd eruo ſilimū: ſimiliūſq̄: qd nigz: & ruſ-
fum: qd albū. Siliqua: rotūdū ciceri: ceteriſq̄ leguminū longā: & ad figurā ſeminis lata. Piſo
cilindracia. Faſioloz cū ipſis mandunt granis. Serere eos q̄ uelis terra licet: ab idibus octobris
in Calē. nouēbris. Legumina cū matureſcere cōperint rapienda ſunt: qm̄ cito exiliūt: latēſq̄ cū
decidere ſicut & lupinū.

De rapis: & naps amiterinis.

CA. XIII.

Vāq̄ prius dixiſſe cōueniat de rapis: in trāſcurſu eas attingere nñi: paulo diligētius gra-
ci: & ipi tñ iter hortēſia. Si iuſtus ordo ſiata: frumētō prius: aut certe faba dicēda.
Quādo alii p̄ſtātior uſus ab iis nō eſt. Ante oīa nāq̄ cūctis aīalibus naſcunt: nec in
nouīſſimis. Satiāt ruris alitū quoq̄ gñā: magiſq̄ ſi decoquant aqua. Quādrupedē &
fīdē eaz gaudēt. Et hoi nō minore rapacioz ſuis horis gratia: q̄ cimaz. Elacedoz quoq̄: & i
horteſe enecatōz: uel maiore: q̄ uirentiū. Ipſa uero durāt & in ſua terra ſeruata. Et poſt a paſſo
pene ad alium prouentū: ſamēq̄ ſentiri prohibēt: uinoz atq̄ meſſe tertius hic tranſpānā fructus.
Terā nō moroſe eligit: pene ubi nihil aliud ſeri poſſit. Nebulis: & pruinis: ac frigore ultro
aluntur: amplitudine mirabili. Vidi. xl. libras excedētia. In cibis qdē noſtris pluribus modis cō-
mēdant: durātq̄ ad alia ſinapis acrimōia domita: & coloribus piſcia: p̄ter ſui: ſex aliis: purpureo
quoq̄: neq̄ aliud i cibis t̄gūi decet. Genera eoz graci duo priā fecere: maſculinū ſeminumq̄:
& ea ſerēdi mō: ex eodē ſemine. Denſiore. n. ſatu: maſculēſcere itē in terra diſſili. Semē p̄ſtātius
quo ſubtilius. Spēs uero oīum tres. Aut. n. in latitudine fundi: aut in rotūditatē globari. Tertiā
ſpecē ſilueſtre appellauere: in longitudinē radice p̄currētē: raphani ſimilitudine: & folio angu-
loſo ſcabroz: ſucco acri. Qui circa meſſem exceptus: oculos purgat: medeturq̄ caligini: admī-
xto lacte mulieze. Frigore dulciora fieri exiſtimantur & grandiora. Tēpore in folia exeunt. Pala-
ma in nurſino agro naſcentibus. Taxatio in libras: ſextertii ſinguli: & in penuria bini. Proxima
in alido natis. Napi uero amiterini: quoq̄ eadem fere natura: gaudent aq̄ue frigidis. Serunt
& ante Calē. martias: in iugero ſextarii quattuor. Diligētiores q̄nto ſulco napi ſeri iubēt: rapā

uel refrina

uel cibus

uel rapicio-
rum

quarto: utroque stercorato. Rapa letiora fieri: si palea seminetur. Serere nudum volunt: præcane sibi & vicinis serere se. Satus utrique generi iustus iter duorum numerum dies festos Neprunt atque vulcani. Feruntque subili observatione: quota luna: præcedente hyeme: nix prima ceciderit: si totidem numerum die intra prædictis temporibus spatium serantur: mire provenire. Serantur & vere in calidis atque humidis.

De lupino.

CA. XIII.

Vino est usus proximus: cum sit & homini: & quadrupedum generi ungulas hñti cōis. Remedium eius ne matentes fugiat exiliendo: ut ab imbre tollat. Nec ullius: quæ feritur: natura assensu terræ mirabilior est. Primum oñum: cum sole quotidie circūagat: horumque agricolis est nubilo demonstrat. Ter præterea floret: Terræ amat: terraque operum non uult. Et unum hoc ferit non aratro: ubi fuerit maxime, sabulosa: & sicca: atque et harenosa. Colligitur: non uult. Telluræ adeo amat: ut quāvis fructu solo cōiectū inter folia neperesq; ad terrā tñ radice pueniat. Pinguescere hoc sātū arua: uinea q; diximus. Itaq; adeo nō eger fimo: ut optimi uicē representet. Nihil aliud nullo impedimento cōstat: ut quod ne serēdi qdē gratia opus sit: afferre, protinus ferit ex aruo. Ac ne spargi qdē postulat: decidēs spōte. Primumq; oñum ferit: nouissimū tollitur. Vtrūq; septēbri fere mense: quia si nō antecesserit hyemē frigoris obnoxium est. Impune præterea iacet: uel derelictum ē: si nō ptinus secuti obruat imbres: ab oñis aialibus amaritudine sua tutū. Plerūq; tñ leui sulco integūt. Ex densiore terrarū rubricam maxime amat. Ad hāc alendā post tertium florē uerti debet: in sabulo post secundū. Cretosa tñ limosa q; odit: & in iis nō prouenit. Maceratū calida aqua: homini in cibo est. Nā bouē unū modii singuli faciāt: alidūq; præfatū. Quādo ē: impositū puerorū uentribus pro remedio est. Cōdi in fumo maxime cōuenit: qm̄ in humido uermiculi umbilicū eius in sterilitatem castrāt. Si depastū sit in fronde: inarari protinus solum opus est.

De uitia & eruo.

CA. XV.

T uitia pinguescunt arua: nec ipsa agricolis operosa: uno sulco lata: nō sari: nō tercorari: nec aliud q̄ deoecat. Sationis eius tria tpa. Circa occasum arcitur: ut decēdi mense pascat. Tunc optime ferit in mēse. Aeq; nāq; fert depasta. Secūda satio mēse Ianuarii est: nouissima martio: ac tum ad frondē uetissima. Siccitatē ex oib; quæ feruntur: maxime amat: nō aspernat ē: et umbrosa. Ex semine eius si lecta matura est palea: carerit præfert. Vitibus præcipit succū: languescitq; si in arbutis ferat. Nec erui operosa cura ē. Hoc amplius: q̄ uitia runcat: & ipsum medicaminis uim obtinens. Quippe per eruum Diuū augustū curatum: epipholis ipsius memoria extat. Sufficiūt singulis boum iugis modii quini sati. Martio mēse satum: noxiū esse bubus aiunt. Item autumnō grauedinosum. Innoxium autē fieri primo uere satum.

De foenogracæ: & farragiē: & de ocino: & medica: & cytho.

CA. XVI.

T sicilia hoc est foenogracæ scarificatione feritur: nō altiore quattuor digitos: sulco: quantoque peius tractatur: tanto prouenit melius. Ratū dictū esse aliquid: cui prodest negligentia. Id autem: quod fecale atque farrago appellatur: occari tantum desiderat. Secale taurini sub albis asiam uocant terreturimum: & tantum ad arcendam famem utile. Secunda sed gracili stipula: nigritia triste: sed pōdere præcipiū. Admiscetur huic far: ut mitiget amaritudinem eius: & tamen sic quoq; ingratisimum uentri est. Nascitur qualicūq; solo: cum censestino grano. Ipsūq; pro letamine est. Farrago ex recrementis faris prædensa feritur: ad mixta aliquando & uitia. Eadem aliquando in africa fit ex hordeo. Oia hæc pabularia. Degenerantque ex leguminibus: quæ uocatur cracca: in tantum columbis grata: ut patrasæ negent illius loci fugitiuas fieri. Apud antiquos erat pabuli genus: quod Caro ocinū uocatur: quo sistebant alium bubus. Id erat & pabulis segete uiridi defecata: anteq̄ gelaret. Sura Manilius id aliter interpretatur: & tradit fabæ modios. x. uitia: duos: tantundem & erulæ in iugero: autumnō misceri & feri solitos. Melius & auena græca: cui non cadit semina mixta. Hoc uocatur ocinum: bouumque causa feri solitum. Varro appellatur a celeritate proueniendi. Medica externa etiam græciæ: ut a medis aduecta per bella persarum: quæ Darius intulit. Sed uel in primis dicenda tanta dos eius: ut cum uno satū: amplius q̄ tricenis annis duret. Similis est misilio caule: soliusq; genicula: quicquid in caule assurgit in folia cōtrahitur. Vnum de ea & cytho uolumen Amphiochus fecit confusum. Solum in quo seratur: elapidatum purgatūq; Subigitur autumnō: mox aratum & occarum integit crate iteq; & tertio: quibus diebus interpositis & fimo addito. Poscit autem siccum: succosum: uel riguum: ita præparatum feritur mēse maio: ali

as pruinis obnoxia. Opus est densitate seminis omnia occupari: internascētesq; herbas excludi. Id præstant in iugera: modica uicena: imouendum ne adurat: terraq; protinus integri debet. Si sit humidū solum: herbosum ue uincitur: & deficiit in pratum. Ideo ptinus altitudine unciali herbis omnibus liberanda est: manu potius q̄ sareulo. Secatur incipiens florere: & quoties floruit. Id sexies euenit per annos: cū minimum quater. In semen maturescere prohibendum est: quia paulum uilius est usq; ad trimatum. Verno feri debet: liberarique cæteris herbis: ad trimatum marris a solo radi. Itaq; reliquæ herbæ intereūt sine ipsius dāno: propter altitudinem radicum. Si euerint herbæ: remedium unicum est: ratio: sæpius uertendo: donec omnes aliæ radices in tereant. Dari non ad satietatem debet: ne repellere sanguinem necesse sit: & uiridis utilior est. Arelcit surculo: & ac postremo in puluerem inutilem extenuat. De cythos: cui & ipsi principatus datur in pabulis: affatim diximus inter frutes. Et nunc frugum oīum natura peragēda est: cuius in parte de uitiis quoq; dicatur.

Primum ofum frumenti uitium auena est: & hordeum in eā degenerat: sicut ipsa frumenti sit instar. Quippe cum germania populi edant eam: neq; alia pulve uiuat. So. li maxime calig; humore hoc euenit uitii. Sequentem cām habet imbecillitas seminis: cū diutius retentū est terra: prius q̄ erumpat. Eadem est ratio si cariosum fuit cū sereret. Prima aut statim eruptione agnoscutur: ex quo apparet in radice esse cām. Est & alid ex uicino auenæ uitii: cū amplitudine inchoata granum: sed nondum matura: priusq; robore cor pus afflatu noxio cassum: & inane a spica euanescit quodā arbutiuo. Veti aut tribus tpius non cent frumēto: & hordeo. In flore aut ptinus cū desoriueret: uel maturescere incipitibus. Tūc n. exinanti grana. Prioribus causis nasci phibent. Nocet & sol crebre & nubes. Nascuntur & uermi culi in radice: cū sementē imbribus secutis includit repentinus calor humorē. Gignunt & i gra no: cū spica in pluuiis calor inferue sit. Est & cātharis dictus scarabæus paruis frumēta erodēs. Oīa ea aialia cū cibo deficiunt. Oleū: pīx: adeps cōtraria seminibus. Cauendūq; ne contacta eis tunc ferant. Imber in herba uitiis trā. Florentibus aut frumēto & hordeo nocet. Leguminibus innocuus: pterq; ciceri. Maturescentia frumēta imbre laudat: & hordeo magis. Nascit & herba alba: panicō similis: occupās arua: pecori quoq; mortifera. Nā solli: & tribuli & cardui: lapag; nō minus q̄ rubum: inter frugū morbos potius q̄ inter ipsius terræ pestes numerauerim. Cæle, ste frugum: uinearūq; malū nullo minus noxiū est rubigo. Frequētissima hæc in roscido tractu: conuallibusq; ac perfatium non habentibus. E diuerso carent ea uentosa: & excelsa. Inter uitia fe getum & luxuria est: cum onerata fertilitate procumbūt. Cōmune autem omnium satorum u tium urica: etiam ciceris: cum salilaginem eius abluendo imber dulcius id facit. Est herba quæ cicet enecat: & etrum circūligando se: uocatur orobanche. Triticum simili modo herba. Hordeum festuca quæ uocatur ægilops. Lentem herba securidaca: quam græci a similitudine pele cinon uocant. Et hæc quidem complexu necant. Circa philippos autem ateramnum nominant in pingui solo herbam: quæ faba necat: ea non nunq; in macro: cum udam quidam uentus affla uerit. Eræ granum minimum est in cortice aculeato. Cum est in pane: celerime uertigines facit. Atunque in asia & græcia balneatores: cum uelint turbam peliere: carbonibus id semen iniice re. Nascitur & phalangius in erro bestiola aranei generis: si hyems aquosa sit. Limaces nascuntur in uia: aliquando et terra cochleæ minutæ mirum immodum erodēt eam. Et morbi quidē hi sunt. Remedia eorum: quæcūq; pertinent ad herbas: in sareulo: & cū semē iactat cinere. Quæ uero in semine & circa radicē cōstitū: pcedente cura cauēt. Vino autem semina perfusa mi nus agrotare existimant. Virgilius nitro & amurca perfundi iubet fabā: sic etiā grandescere p mittit. Quidam uero si triduo ante satum urina & aqua maceret: picipue adolescere prāt. Ter quidem satam modū stræ & e modio solidæ reddere. Reliqua semina cūssī foliis tuis si mi kantur: non esse uermiculis obnoxia: nec si interlunio ferantur. Multi ad miliū remedia: rubetā noctu aruo circumferri iubent: priusq; sariatur: de sodig; in medio inclisam uale fidili. Ita nec psterem nec uermem nocere: sed erodēdam priusq; metatur: alioguin amarum fieri. Quin & ar mo talpæ cōtracta semina uberiora esse. Democritus succo herbæ quæ appellatur aizōō in tegu lis nascens tabulifessum

latine sedum: aut digitellum medicata feri iubet omnia

semina. Vulgo uero si dulcedo noceat: & uermes radicibus inhæreāt: remedium est amurca pu ra: ac sine sale spargere: deinde sarrire. Si in articulum seges ire coeperit: rûcare: ne herbæ uincat. Peltem a milio: atque panicō: sturnoq; palseq; ue agmina scio abigi herbæ: cuius nomen est igno

uel in aruis
uel in aris
uel radicis
uel replere
sanguine

posit

Vitis. Aris. Triticum
modis. Sarrire

uel alia

uel q̄ rubi
go

uel secuti
cula

uel secuti
cula

uel secuti
cula

uel secuti
cula

uel secuti
cula

uel secuti
cula

uel secuti
cula

uel secuti
cula

tum: i quattuor angulis segetis defossa: mirū dictū: ut omnino nulla avis intret. Mures abigunt cinere mutella: uel felis diluto: & semine sparso: uel decoctarū aqua. Sed redoler uirus animalium eorū etiam in pane. Ob id felle bubulo semina attingi utilius putant. Rubigo quidem maxima segnū pestis: lauri ramis in aruo defixis: trahit in eaq̃ folia ex aruis. Luxuria segetum castigat dente pecoris in herba duntaxat: & depastat quidem uel sæpius nullā in spica iniuriā sentit. Retonfarum uero etiam semel omnino: certum est granum longius fieri: sed inane cassumq̃ ac sarum non nasci. Babylone tamen bis secant: tertio depascunt: Alioquin folia tantum fient. Sic quoq̃ cum quindodecimo fœnore messēs reddit exilitas soli. Verum diligentioribus cū cetero mo quinquagesimo. Neq̃ est curra difficilis. Quā diutissime aquari gaudet: ut præpinguis & de sa ubertas diluatur. Limbum autem non inuehunt euphrates: tigrisq̃: sicut in ægypto nilus. Nec terra ipsa herbas gignit. Vbertatis tamen tantæ sunt: ut sequente anno: spōte restibilis fiat seges: impressis uestigiis seminibus. Quæ tanta soli differētia ammonet terræ genera in fruges delatibere: sicut Catonis hæc sentētia est. In agro crasso & læto frumentū feri. Si uero nebulosus sit idem: raphanum: milium: panicum ī frigido & aquoso prius ferendum: postea in calido. In solo autem rubricofo: uel pullo: uel harenoso: si non sit aquosum: lupinum. In cretoso & rubricofo & aquoso agro: adorem. In licco & non herbofo: nec umbroso triticum. In solo ualido fabā. Vitiā uero: q̃ minime aquoso herbidoq̃. Siliginem & triticum in aperto loco edito: q̃ sole q̃ diutissime torceatur. Lentem in fruteto: & rubricofo: qui non sit herbidosus. Hordeum in nouali: & in agro quod restibile possit fieri: trimeste: ubi sementem maturam facere non possit: & cuius crassitudo sit restibilis. Subtilis & illa sentētia. Serenda esse ea in tenuiore terra: quæ nō multo indigent succo: ut cythus & cicer: exceptis leguminibus quæ uelunt et terra: non subleantur. Vnde & legumina appellata: quia ita leguntur. In pingui autem quæ cibi sunt rarioris: ut olus: triticum: siligo: linum. Sic ergo tenue solum hordeo dabitur: Minus enim alimēti radix poscit. Leuior terra: densiorq̃ tritico. In loco humili faradorem potius: q̃ triticum feretur. Temperato & triticum & hordeum. Colles robustius: sed minus reddūt triticum. Far: & siligo: & cretosum: & uliginosum solum fortuntur.

De prodigijs frugū: & arandi disciplina: & uomeris generibus. CA. XVIII.

Per & in frugibus ostēdū. Semel (quod equidem inuenierim) accidit. P. Elío. Gn. Cornelio cosq̃ quo anno superatus est Hannibal. In arboribus enim tunc nata produnt frumenta. Et quoniam de frugum terræq̃ generibus abunde diximus: nunc de arandi ratione dicemus: ante omnia ægypti fecunditate cōmemoranda. Nilus ibi coloni uice fungens euagari incipit (ut diximus) solstitio: aut noua luna: æ primo lente: deinde uehementius: q̃ diu in leone sol est. Mox pigrescit: in uirginem transgresso: atq̃ in libra residet. Si. xii. cubitos nō excesserit: fames certa est: Nec minus si. xvi. exuperauerit. Tanto enim tardius decedit: quanto abundatius creuit: & semētem arcet. Vulgo credebatur ab eius decessu ferere solitos: mox sues impellere uestigijs semina deprimentes: & in madido solo credo antiquitus scitatum. Nunc quoque non multo grauiore opera: sed tamen inaranti certum est: abiecta prius semina in limo digressi annis: hoc est nouēbri mense incipientes. postea pauci runcat: quod botanifmon vocat. Reliqua pars: non nisi cum falce arua utit paulo ante Calen. aprilis. Peragitur autem messis mese maio: stipula nunquam cubitali. Quippe fabulum subest: granumque limo tantum continetur. Excellentius in thebaidis regionibus frumentum: quam palustribus ægyptijs. Similis ratio: sed fecunditas maior: babyloniz: seleuciæ euphrate: atque tigris stagnantibus: quoniam ibi rigandi modus manu temperatur. Syria quoq̃ tenui sulco arat: cum multifariam in italia odonibōus ad singulos uomeres anhelent. In omni quidem parte cultura: sed in hac quidem maxime ualet oraculum illud. Quid quæque regio patiat. Vomerum plura genera. Cultor vocatur prædens prius: quam præcindatur: terram secans: futurisq̃ sulcis uestigia præcubens incisuris: quas resupinus in arando mordeat uomer. Alterum genus est uulgare rostratum uis uestis. Tertium: in solo facili: nec toto porrectum dentali: sed exigua cuspidē in rostro lator. Hæc quarto generis: sed exacutior in maucronem fastigata: eodemque gladio scindens solum: & acie laterum radices herbarum secans: non pridem inuentum in thetia. Galliæ uero duas addiderunt rotulas: quod genus uocant plāmorati. Cuspis effigiem palæ habet. Serunt ita non nulli culta terra: & fere noua. Latitudo uomers cespites uersat. Semē prius iniiciunt. Cratēq̃ detas suprahūt. Nec sarrienda sunt hoc modo lata: sed porcellis binis ternisq̃ sic arant. Vno iugo boum euagari anno: facili soli quadragea iugera: difficilis tricenā: iustum est.

uel excutit

uel fastigia
ta
uel plau-
morati
uel prellis
uel pcellis

De temporibus arandi: & iunctione bouum:

CA. XIX.

Narando magnopere seruandū est Catonis oraculum. Quid est primū? Agrū bene colere. Quid secundum? Bene arare. Quid tertium? Stercorare. Sulco ne ares. Tēpestiue ares. Tepidioribus locis a bruma profundi arua oportet: at frigidioribus ab equino octio uerno. Et maturius sicca regione q̄ humida: Maturius densa terra q̄ soluta: pigui q̄ macra. Vbi sicca & graues aestates: terra cretosa: aut gracilis: Vtilius inter solstitiū & autūni ag noctium aratur. Vbi leues aestus frequētes imbres pingues: herbosumq̄ solū: ubi melius caloribus. Alcum & graue solū: et hyeme moueri placet. Tenue ualde & atidū paulo ante sationis tps. Sunt & hic suae leges. Lutofama terram ne tangito. Vi oī arato. Prius q̄ ares : p̄scindito. Hoc utilitatem habet: q̄ in uerso cespite herbae rāces necantur. Quidā utiq̄ ab equino octio uerno p̄scindito uolunt: quod q̄ uere semel aratū est: a temporis argumento: uerum actum uocat. Hoc in nouali atque requieto necessarium est. Nouale est: quod alternis annis feritur. Araturus boues q̄ arcessime iungi oportet: ut capitibus sublati arent. Sic minime colla contundunt. Si inter arbores uitesq̄ aretur: fisciculi capistrari: ne germinū tenera praeceptant. Securicula in sitiuam pendere: q̄ intercidantur radices. Hoc melius: q̄ conuelli arato: bouesq̄ ludari. In arando uersū peragere: nec strigare in actū spiritus. Iustum est p̄scinditi sulco dodratali: uexq̄ uno die iterari: si sequitūger: si sic facilitas soli. Si minus p̄scinditi semisulci: iterari assem. Quando & animalium labori natura leges statuit. Omne aruum rectis sulcis: mox & obliquis subigi debet. In collibus: transuerso tantum monte aratur: sed mō in superiora: modo in inferiora rostrante uomere. Tantūq̄ est laboris hoi: ut etiam boum uice fungatur. Certe sine hoc animali montana gēres: sarculis arant. Arator nisi incurtus: praeparauit. Inde translatus hoc crimen in forum. Ibi itaq̄ caueat: ubi inuentū est. Purgat uomere subinde stimulos cuspidati nulla. Scamma inter duos sulcos cruda ne reliquantur glebae ne exultent. Male aratur aruum: quod satis frogibus occandum est. Id demū recte subadum erit: ubi non intelligit utro uomere ierit. In usu est: & collicias interpone: reisi ita locus postea ampliore sulco: quae in fossas aquam deducant.

De occidō: & quodā arationis gēie: & iteratione. CA. XX.
Ratione per transuersum iterata: occasio sequitur: ubi res possit: crate uel rastro: & lato femine: iteratio. Hoc quoq̄: ubi consuetudo patit crate dentata: uel tabula arato adnexa: qd̄ uocat lerare: operiētes semia. Vnde primū appellata deliratio est. Quarto seri sulco Virgilius existimatur uoluisse: cū dixit optimā esse segetē: q̄ bis solē bis frīgora sensisset. Pissius solum sicut plerūq̄ in italia quinto sulco seri melius est. In thufis uero nouo. At fabam: & uiciam non p̄scisso serere sine dāno: compēdiū op̄er̄ est. Nō omittimus unā etiamnum arandi rationē: in transpadana italia bellorum iniuria excogitam. Salassi cum subiectos alpihus depopularētur agros: pannicum miliūq̄ iam excresecē tentauere. Postq̄ respuebant natura inararunt. At illae messes duplicatae dourere: quod nunc uocant arrare: id est ararare (ut credo) tūc dictum. Hoc fit uel incipiēte culmo: uel tum si tā aut bina ternaue emiserit folia. Nec recens subtrahemus exēplum. In treuerio agro tertio ante hūc annum compertum. Nam cum hyemae praegrellida captae segetes essent: reuerūt: resarriētes campos mense martio: uberrima scq̄ messes habuerunt. Nunc reliqua cultura tradetur per genera frugum.

De cultura terrae.
Illeginem: far: triticum: fermen: hordeum occato: sarrito: runcato: quibus dictū erit diebus. Singulae op̄er̄e cuiusq̄ generi in iugero sufficere: Sarculatio induratum hyberno rigor soli tristitia in laxat teporibus uernis: nouosq̄ soles admittit. Qui sarrit: caueat ne frumēti radices suffodiat. Triticū: hordeū: semē: fabam bis sarrit: melius. Rūcatio cum seges in articulo effectus uilis inutilibus herbis frugum quidā uindicta: segetēq̄ discernit a cespite. Leguminū cicer eadē: quae far desiderat. Faba rūcari nō gēliti: quoniam euincit herbas. Lupinū runcat tñ. Miliū panicū occatur: & sarritur: nō iteratur: nō rūcat: scilicet: & falsio occatur tñ. Sunt genera terrae: quae ubertas pēdinari segetē in herba cogat. Cratis & hoc genus de tatis stilis feretis. Eademq̄ nihilominus & depascuntur. Quae depasta sunt: sarculo iterum excitari necessarium. At in bactris: africa cyrene: oia haec superflua: Quae fecit indulgentia caeli: & a semine nō nisi nonis mensibus in arē redeūt: quia siccitas coeret herbas: fruges nocturno tādīs rore nutrens. Virgilius alternis cessare arua suadet: & hoc si patiatur ruris spacia: utilissimū p̄culdubio ē. Quod si neget conditio: far serendū: unde lupinū: aut utria: aut faba sub lata sine: & quae terrā faciat lactore. In primisq̄ & hoc notandū: quādā propter alia seri obiter sed pag. pue

uel sapientia

uel rallo
uel cruda
ut frugalit
ut uomeri
erit
uel colligat

nire priori diximus uolumine: ne eadē sapius dicatur. Plurimum enim refert soli cuiusq; ratio.

Exempla duntaxat: & de summa fertilitate: & bifera uite: & aquarū differentia. CA. XXII.

Suitas africa: in medietate harenis: syrtis petentibus leptini: quae magna uocat. Tacape foecili super oem miraculū riguo solo: ternis fere miliibus pas. in oem partē. Fōs abū dat largus quidē: sed certis horarū spatiis dispensat inter incolās. Palmae ibi p̄gradi subditi olea: huius ficus: fico punica: illi uitis: sub uite serif frumentū: mox legumē: demū olus: oīa eodē anno: oīaq; aliena umbra alunt. Quaterna cubita eius soli in quadratum: nec ut a porrectis metant digitis: sed in pugnū cōtractis: quaternis denariis uenundant. Sup oīa illi bifera uite: bis anno uindemiat. Et nisi multiplici partu exinaniat ubertas: parent luxuria singuli fructus. Nunc uero toto anno metis aliquid. Cōstatq; fertilitati nō occurrere hoīes. Aquarū quoq; dīa magna rigus est. In narbonensi puincia nobilis fons orge noīe ē. In eo herbae nascūt in tū expetitae bubus: ut mersis capitibus totis eas quatrat uiribus. Sed illas in aqua nascētes: certum est nō nisi imbribus ali. Ergo quicq; suā terrā aquamq; nouerit.

De qualitate terrae: & stercoreatione.

CA. XXIII.

Si fuerit illa terra quā appellauimus tenera: poterit sublatō hordeo: miliū serie: cōditō raphanum: si sublati hordeū: uel triticū: sicut in cāpania. Satisq; talis terra arbi: cū serif. Alius ordo: ut ubi adoretū fuerit: cesset quattuor mensibus hybernīs: & uernam fabam recipiat: aut antehyemalem: ne cesset. Necnon minus pinguis alternari poterit ita: si frumentū sublatō legumen tertio feratur. Gracilior & in annum tertium cesset. Frumentū quidā feri uertat: nisi in ea: quae proximo anno quieuerit. Maximā huius loci partē stercoreationis obtinet rō: de qua & priore diximus uolumine. Hōc tū unū in cōfesso ē: nisi stercoreato ferinon oportere: quāq; & hic leges sint p̄p̄tiae. Miliū: panicum: rapa: napus nisi i stercoreatione nō ferat. Non stercoreato frumentū: potius q̄ hordeum serito. Item in noualibus tamēti in illis fabā feri nolunt: eandē ubicūq; q̄ recentissime stercoreato solo: Autumno aliquid saturus septembri mēse simum inaret post imbrem. Vtiq; si uerno erit saturus: p̄ hyemē simū disponat: lustum est uehes xxiij. iugero tribui. Dispergere autē prius q̄ arescat: aut iactato semine. Si haec omīa sit stercoreatio: sequens est prius q̄ ferat: ante puluē. Quod ut hanc quoq; curam determinemus: istum ē singulas uehes fimi denario ire: in singulas pecudes minores: in maiores denas: nisi hic male substrauisse pecori colonum appareat. Sunt qui optime stercoreari putēt sub diuo retibus inclusa pecorum māione. Ager si nō stercoreat: alget. Si nimium stercoreatus ē: iaduritur. Satisq; est id facere q̄ supramodū facere. Quo calidius solum ē: tēo minus addi stercoreis: ratio est.

De bonitate seminum: & disciplina seminandi: & quantum ex quoq; genere frumenti in iugero ferendum: & temporibus ferendi.

CA. XXIIII.

Semen optimū anniculū: bimū deterius: trimū pessimū: ultra sterile. Et in imo optimū definita gñe rō est: Quod in imā areae subedit ad semē referuādum est. Id. n. optimū qm̄ grauissimū. Neq; alio mō utiliū dispergis. Quae spica p̄ ierualla semina habebit: abiciet. Optimū ē granū: quod ruber: & detibus fractū eundē hēt colorē. Deterius: cui plus inaret albi est. Certū terras alias plus semis recipere: alias minus. Religiosūq; inde primū colonis auguriū: cū aui dius accipiat esurire credis: & comēse semē. Satōnē locis humidis celerius fieri rō est. ne semē i mbre putrescat. Sicci ferius: ut pluuia sequantur: ne diu iacēt atq; nō concipiens euanescat. Itēq; festinata satione densum spargi semē: quia tarde concipiat: serotina rariū: quia densitate nimia necet. Artis quoq; cuiusdā est aequaliter spargere. Manus utiq; cōgruere debet cū gradatū semperq; cū dextro pede. Fit quoque quorundā occulta rōeq; fors genialis atque foecūda est. Nō transferēdū est ex frigidis locis semē in calida: neque ex praecocius in serotina: nihilque in cōtrariū p̄cipere quadā falsā diligētia. Serere in iugero tēperati soli: iustum est tridci: aut siliginis modios. v. farris: aut seminis: quod frumenti genus ita appellamus. x. hordei. vi. fabae quinta partē amplius: q̄ tritici. Viciae. xii. Ciceris & cicerculae: & pisi. iiii. Lupini. x. Lentis. iiii. Sed hanc cum fimo arido feri uolūt. Erui. vi. Siciliae. vi. fasiloz. iiii. pabuli. xx. milii panic sextarios quattuor. Pingui solo plus: gracili minus. Est & alia distindio. In densō aut cretoso: aut uliginoso solo tritici: aut siliginis modios. vi. In soluta terra: & nuda: & sicca: & lata quattuor. Macies enī soli maior: nisi raze culmū habeat: spicam minutam facit: & inanē. Pingua arua ex una feminis radice: fruticem numerosum fundit: delāmque segetē e raro semine emittit. Ergo inter quattuor & sex modios: pro natura soli: alii qnque non minus feri: pluresue p̄cipiant. Itē in confuso: aut diuoso: aut macro. Huc pertinet oraculū illud magnopere custodiēdū: segetē ne destruges. Adeque

his Accius in praxidico: ut sereret: cū luna esset in arietē: geminis: leōe: libra: aquario. Zoroastres
 sole. xii. partes scorpionis transgressio: cum luna esset in tauro. Sequitur huc dilata: & maxima in-
 digens cura: de tēpore fruges serendi quæstio: magna ex parte ratione lydege. cōnexa. Quā ob re
 sentētiæ osium in primis ad id pertinētes exponemus. Hesiodus: qui princeps oium de agricultu-
 ra præcepit: unū tempus serēdi tradidit: uergiliarum occasum. Scribat enim in boetia hel-
 ladi: ubi ita serē diximus. Inter diligētissimū conuenit: ut in aliū quadrupedūq; genitura: esse
 quosdā ad cōceptū īpetus terræ. Hos græci ita definiūt: cum sit calida & humida. Virgilius tri-
 cum & far ad uergiliæ occasum serē iubet: hordeū inter æquinoctiū autūni & brumæ. Vitium
 uero: fabulos: & lentē boote occidēte. Quo fit: ut horum sydege: aliorūq; exortus: & occasus di-
 ngendi sint in suos dies. Sunt qui & ante uergiliæ occasum serē iubent: duntaxat in arida terrā
 caliditq; prouintis. Custodi rē. n. semē: corrumpente humore: & a proximo imbre uno die erum
 pere. Alii statim ab occasu uergiliæ sequi imbres a septimo fere die. Aliqui in frigidis ab æqui-
 noctio autumni: in calidis ferius: ne ante hyemē luxuriēt. Inter oēs aut cōuenit: circa brumam
 frēndū non esse magno argumento: qm̄ hyberna semina cū ante brumam facta sint: septimo die
 erumpāt: ita post brumā: uix. xi. Sunt qui properēt: atq; ita pñcient: festinatā semētē sape deci-
 pere: serotina semper. E contrario alii uel uere potius serendūq; male in autūno. Atq; ubi fuerit
 necesse inter fauoniu & uernū æquinoctiu. Quidā omīssa celestia cura: ut inutili tēporibus
 definiūt. Vere linū: & auenā: & papaueratq; uti nūc etiā transpadani seruant: usq; in quinquari-
 bus fabam. Siliginē nouēbri mense: far septēbri extremo: usq; in idus octobris. Alii post hunc
 diē in Kalē. nouēbris. ita his nulla naturæ cura est: illis nimia. Et ideo cæca subtilitas: cū res iter
 rusticos geratur litterarūq; expertes nō mō sydege. Et cōstendū est cælo maxime consistere ea.
 Quippe Virgilius iubet prædici uentos ante oīa: ac sydege mores. Neque aliter q̄ nauigantibus
 seruari. Spes ardua & immēsa: misceri posse cælestem diuinitatem imperitiz. Sed contemplanda
 ramē grandi uitæ emolumento. Prius tamen syderalis difficultas: quam senile ē periti: subiciē-
 da contemplationi est. Quo deinde lætior mens discedat a cælo: & facta sentiat: quæ futu ra p-
 noli non possunt.

Digestio sydege in noctes & dies.

CA. XXV.

Rimū omniū diege ipsoz: anni: solisque motus: prope inexplicabilis rō ē. Ad. cccxvi.
 addiciunt etiā nū intercalarios diei noctisque quadrantes. Ita fit ut tradi nō possint
 certa syderum rpa. Accedit cōfella rege: obscuritas: pñc pcurtē: nec paucis diebus:
 tēpēstatum significatiōe: quod prochemasin græci uocant: nunc potit ueniente: quod
 epichemasin. Et plerūq; alias citius: alias tardius cæli effectū ad terram decidunt. Vnde uulgo:
 serenitate reddita: cōfectū sydus audimus. Præterea cū omnia hæc statis syderibus: cæloque af-
 fixis cōstēt: interueniunt motus stellaz grandines: imbres: & ipsi non leui effectū ut docuimus
 turbantque conceptæ spei ordinem. Idque ne nobis tantū putemus accidere: & reliqua fallit an-
 malia: sagaciora circa hoc: ut uita eoz: cōstet: astutiasque alites ppostere: aut ppropere rigore: nec
 ante hybernos æstus. Ideo Virgilius errantiū quoque sydege rōnem ediscendā pceptat: ammonēs
 obseruandū frigidæ Saturni stellæ transitū. Sunt qui certissimū ueris in diciū arbitretur ob in-
 mitatē animalis: papilionis prouētū. Ideo ipso anno cū commemorāmur hæc. notatū ē: prouētū
 eoz ter repetitis frigoz extinctū: ad uenales uolucres ad. vi. Kalē. februarii pñc ueris attulisset:
 mox seuisima hyeme cōflicctas. Res anceps: primū omnium a cælo peti legē. Deinde eam ar-
 gumētis esse quærendam. Super omnia est mundi conuexitas: terrarumque globi differentia: eo
 dem sydere alio tēpore aliis aperire se sentibus. Quo fit: ut causæ eius non iisdē diebus ubique
 ualeat. Addidere difficultatē & auctores: diuersi in locis obseruandū: mox etiam in iisdē diuer-
 sa prodēdo. Tres autē fuisse sectas: chaldæa: ægyptia: græca. His addit apud nos quartam Cæsar
 dicta: or. annos ad solis cursum redigēs singulos: Sosigene perito sciētiz eius adhibito. Et ea ip-
 sario postea cōperto errore: correctā ē. Ita ut. xii. annis continuis nō intercalaret: quia cōcepit
 sydera annus morari: qui prius ante cederat. Et Sosigene ipse tribus cōmētatōnibus (quāq;
 diligeret esset cæteris) non cessauit tamen addubitare ipse semet corrigendū. Auctores prodidit
 ea: quæ præteximus uolumini huic: raro illius sentētia cum alio cōgruēt. Minus hoc in religio-
 nitum: quos diuersi excusauere tractus. Eorum qui in eadem regione dissidere unam discordi-
 am ponimus: exempli gratia. Occasum uergiliarum matutinu Hesiodus (nam huius quoque
 nomie extat astrologia) tradidit fieri: cum æquinoctiu autumnū cōficeretur. Thales. xxy. die
 ab æquinoctio: Anaximander. xxix. Eudemon. xlviii. Nos sequemur obseruationem Cæsaris: ma-
 ximeque hæc erit italiæ rō. Dicemus tñ & aliorum placita. Id quoniam non unius terræ: sed to-

tius naturæ interpretes sumus: hō auctoribus positus: id enim uerboſum eſt: ſed regionibus: te
 gentes tñ nieminerint: breuitatis gratia. Cum artica noſta fuerit ſimul intelligere cycladas inſu
 las. Cum macedonia magnēſiam: thraciam. Cū ægyptus phoenicē: cyprū: ciliciā. Cū boœtia locri
 dem: phocidē: & finitimos ſemper tractus. Cū helleſpontus: cherſoneſus: & cōtinētia uſq; atho
 montē. Cū ionia: aſiā: & inſulas aſiæ. Cū peloponeſus: achaiam: & ad heſperę iacentes terras. Chal
 dæa: aſſyria: & babyloniam demonſtrabunt. Africa: hiſpaniam: gallias ſileri nō erit miſe. Nemo
 enim obſeruauit in iis: qui ſydeę proderet exortus. non tñ difficili ratiōe diſcoſent in illis quo
 q; terris digeſtione circuloꝝ: quā in ſexto uolumie ſecimus: qua cognitio cæli non gētiū mō: ue
 rum urbū quoq; ſingulaꝝ intelligit: nota ex iis terris quas noſauimus: ſumpta cōiunctate circ
 li punētis ad q̄s quicq; q̄ret: & terras ad eaz; ſydeę exortus: p̄ oīum circuloꝝ pares umbras. In
 dicādū & illud tēpeſtates ipſas ardores ſuos habere q̄drinīs anīs. Et eaſdē nō magna dīa reuer
 ti rōne ſolis: octonis uero augeri eaſdem: cēteſima reuoluēte ſe luna. Qis aut ratio obſeruata eſt
 tribus modis: exortu ſydeę: occaſuq; & ipſoꝝ tempore cardinibus. Exortus occaſuq; binis mo
 dis intelliguntur. Aut enim aduentu ſolis occultantur ſtellæ: & conſpici deſinunt: aut eiūſdē ab
 ſceſſu proferūt ſe in emeritum. Hoc melius: q̄ exortum cōſuetudo dixiſſet: & illud occultationē
 potiūſq; occaſum. Alio modo quo diē incipiunt apparere: uel deſinunt oriente ſole: uel occiden
 te: matutini ueſperiniue cognominati: prout alterutris eorum mane uel crepuſculo contingit.
 Dodrantes horarum: cum minimū: interualla ea deſiderāt ante ſolis ortum: uel poſt occaſum:
 ut aſpici poſſint. Præterea bis quædam exoritur: & occidit. Omnisq; ſermo de his eſt ſtellis:
 quas adharere calo diximus. Cardo tēporum: quadripartita anni diſtinctione cōſtat. Per ince
 menta lucis augeſt hoc a bruma: & æquatur noctibus: uerno æquinoctio in diebus. xc. tribus ho
 ris. Deinde ſuperat noctes ad ſolſtitium diebus. xciii. horis. xii. uſq; ad æquinoctium autūni. Et
 cum æquata diē procedit ex eo ad brumā diebus. lxxix. horis tribus. Hora nunc in omni acceſ
 ſione æquinoctiales: non cuiuſcūq; diē ſignificantur: omneſq; eaz; diſſerentiæ ſunt in octauis p
 ribus ſinguloꝝ. Bruma capricorni ad octauo Calen. ianuarii ſere. Aequinoctiū uernum: arietis.
 Solſtitium: cancri. Alterumq; æquinoctiū libræ. Qui & ipſi dies raro nō aliquos tēpeſtatum ſigni
 ficatus hñt. Rurſus hi cardines ſingulis etiam uim articulis tēpoꝝ diuidunt: p̄ media oēs dięꝝ
 ſpacia. Quoniam inter ſolſtitii & æquinoctiū autūni: ſidicula occaſus qui autūnum ichoat
 dies. xli. At ab æquinoctio eo ad brumā uergilię matutinus occaſus hyemē: dies. xlii. inter bru
 mā & æquinoctiū dies. xlv. Flatus ſauonii uernū tēpus. Ab æquinoctio uerno initii æſtatis dies.
 xlvii. uergilię exortus matutinus. Nos incipiemus a ſemētibus frumenti: hoc eſt uergiliarum
 occaſu matutino. Nec dein de paruorum ſyderum mentione: conſideranda ratio eſt: & difficultas
 rerum augenda: cum ſyduſ uehemens orionis iūſdem diebus longo decedat ſpacio. Semētibus
 ipſa pleriq; præſumunt: & ab. xi. diē autūnalis æquinoctii fruges ſerunt adueniente coronæ exor
 tu cōtinuis diebus certo ppe imbrum promiſſu. Xonophon nō ante q̄ deus ſignū dederit. Hoc
 Cicero nouembriſ imbre fieri interpretatus eſt: cū ſit uera rō nō prius ſerendi: q̄ ſolia ceperint
 decidere. Hoc ipſo uergilię occaſu fieri putant. Aliqui ad. iiii. idus nouēbris: uel diximus ſeruat
 quoniā id ſyduſ ē uelſtis iſtitoris eſt: & eſt in calo notatu facillimū. Ergo ex occaſu eiꝝ de hye
 me augurant: quibus eſt cura negociatoris inſidiādi auaritiæ. Nubilo occaſu pluuiōſam hyemē
 denunciat: ſtatimque augent lacernaz; precia. Sereno aſperam: & reliquarum ueſtium accēdunt.
 Sed ille indolenti calē agricolā hoc ſignum habeat inter ſuos uepres: humūque ſuam aſpiciē
 cum ſolia uidolent decidua. Sic indicat anni temperies: alibi tardius: alibi maturius. Ita enim ſerui
 tur: cæli locique efficit natura. idque in hac rōne præcellit: quod eaſdem & in mundo publica
 eſt: & unicuique loco peculiaris. Miratur hoc qui non meminerit ipſo brumali diē pulegium in
 cæmaris florere: adeo nihil eſſe occultum natura uoluit. Et ſerendi igitur hoc ſignū dedit. Hæc
 eſt uera interpretatio argumentū naturæ ſecum aſſerens. Quippe ſe & terra peti ſuadet: p̄mitte
 que quādam ſtercoris uicem: & contra rigores terrarū: ſatueſque operiri a ſe nūciat: & monet ſe
 ſtinari. Varro in ſabæ utique ſatu: hanc obſeruationem cuſtodiri præcipit. Alii plena luna ſeren
 dā. Lētē uero a. xxv. ad. xxx. Vitium quoque eiūſdē lunæ diebus. Ita demum ſine limacibus fore.
 Quidam pabuli cauſa ſe ſeri iubent: ſeminis autem uere. Eſt & alia maniſteſtor ratio: mirabilioſ
 naturæ providentia. In qua Ciceronis ſententiam ipſius uerbis ſubſignabimus.
 Iam uero ſemper uiridis: ſemperque grauata
 Lentifcus triplici ſolita eſt grandefcere ſcetus.
 Ter fruges ſodens: tria tempora monſtrat arandi.

ol. Seruant
 q; id ſyduſ
 etiā ueſtis
 iſtitores
 uel. qm̄ id
 ſyduſ ē ue
 ſtis inſtitu
 cor: eſt
 uel corona
 riis

Ex his unum hoc erit idem & lino:& papaueri serédo.Cato de papauere ita tradit.Virgas & far méta:quæ tibi in satione superant:in segete comburito.Vbi eas comburseris:ibi papaueri serito filicet:quod in miro usu est melle decoctum ad saucium remedia. Viscq: somnifera etiâ facio. Et hæcenus de hyberna semente.

Sancti Remedia

Replicatio totius cultura:& qd quocq: mense in agro fieri oporteat. CA.XXVI.

Erum ut pariter ois cultura:quoddâ breuiariû peragat: eodê tpe cõuenit & arbores stercorare:accumulare itê uineas.Sufficit i iuge& opa:& ubi patietur loci rō: arbuta ac uineas putare:feminariis solû bipalio pparare:foveas aperire:aquâ de agro pellere: torcular lauare:& recõdere. A Calē.nouēbris gallinis oua supponere nolitō:donec brui ma cõficiat. In eû diē terna dena subicitō æstate tota:hyme pauciora:nō tamē itra nouena.De moeritis talē futurâ hyemem arbitrat:qualis fuerit brumâ diēs:& circa eû terni: item solstitio æstatē. Circa brumâ pleriq: bisseptē halyconû fortura uetoz qetē mollius celsifed & in his & i aliis oibus ex euentu significationō intelligi sydera debebūt:ad diēs utiq: p̄finitos spectari tē pestatum uadinonit. Per brumam uitēm ne colito.Vina tum defæcari:etiâ diffundi Higinus suadet a cõfecta ea septimo die:utiq: si septima luna competat.Cera fâ circa brumam feri. Bubus glandem tunc aspergit conuenit in iuga singula modios.Largior ualutidinem infestat:& quocum q: tempore detur si minus.xxx.diebus continuis data sit:narrât uerna scabie poenitere.Materiei cædendæ tēpus hoc dedimus.Reliqua opera nocturna maxie uirgilia cõstant:cum sint noctes tanto ampliores. Qualos:crates:fiscinas texere:Faces incidere.Ridicâs præparare interdiu.xxx. palos.lx.in lucubratione uestertina ridicas.v.palos.x.Toridē antelucano.A bruma in fauonum Cæsari nobilia sydera significant.iii.Calen.ianuarii matutino:canis occidēs. Quo die attica finitimis regiõibus aquila uesteri occidere traditur.Pridie nonas ianuarii Cæsari delphinus matutino exoritur:& postero die fidicula.Quo ægypto sagitta uesteri occidit.itē ad.vi.idus ianuarii eiusdem delphini uestertino occasu:continui diēs hyemât italicæ:& cum sol in aquarium sentiat transire:quod fere.xvi.Calen.februarii euenit.viii.Calen.stella regia appellata Tuberont:in pectore leonis occidit matutino. Et pridie nonas februarii:fidicula uesteri.Huius temporis nouissimis diebus:ubicunq: patietur cæli ratio:terram ad rosarium:& uineâ satum uertere bipalio oportet.lugero operâ.lx.sufficiūt.Fossas purgare:aut nouas facere.Antelucanis ferramētâ acue re:manubria aptare.Dolsia quassa sarcire:sporumq:lanas scabedo purgare:aut nouas facere.Antelucanis a fauoni in æquinoctium uernum Cæsari significat.xvii.Calē. Martii triduum uarie. Et.viii.Calen.hirundinis uisus:& postero die arcturi exortu uenerit.Item.iii.nonas Martii Cæsar cancri exortu id fieri obseruauit.Mator pars auditorum uindemitoris emerit.viii.idus aquilonis piscis exortu:& postero die orionis.In attica milliū apparere obseruatur.Cæsar & idus martias ferales sibi annorauit scorpionis occasu.xv.uerō Calen.aprils italicæ miluum ostēdit.xii.Calend.equum occidere matutino.Hoc interuallum temporis uegetissimum agricolis: maximeq: operosum est. In quo præcipue falluntur:Neg enim illo die uocantur ad munia:quo fauonius stare debeat:sed quo cœpit.Hoc acri intentione seruandum est.Hoc illo mense signum deus habet:observatione minime fallaci:aut dubia.Si quis attendat:unde spirēt is uentus: quaque parte ueniat: diximus secūdo uolumine:& dicemus mox paulo operiosius.Interim eo die[quod]quis ille fuerit) quo stare cœperit:non utiq:vi.idus februarii:sed siue ante q: uer præuenit:siue postquâ hyemant:post eam diem inquam innumera rusticos cura distrigat:& prima quæq: peragantur quæ differri nequeunt. Trimestria ferantur. Vites putentur quæ diximus ratene. Oleæ curentur.Poma ferantur:inferanturque.Vineæ pastinentur.Semina digerantur. Instaurantur alia.Hirundines:falices:genitæ ferantur cædanturque.Serâtur uero ulmi:populi:plani: uti dictū est. Tum & segetes conuenit purgare. Saxire hybernâs fruges: maximeque far. Lex certa in eo cū q: tuor fibrum esse cœperit.Faba uero non anteq: trium soliorum. Tūc quoque leui fâculo purgare uerius q: fodere.Florentē utiq: xv.primis diebus non attingere.Hordeum nisi sit siccominē ferito.Putationem æquinoctio peractam habeto.Vineâ iugerum quaternâ operâ putant:alligantque. In arbutio singulâ operâ.xv.arbores.Eodem hoc tempore hortorum rosariumque cura est:quæ separatim proximis uoluminibus dicuntur:eodem & topiariorum. Tunc optime scrobes fiunt.Terra in futurum proscinditur. Virgilio maxie auctorē: ut glebas sol coquat. Vt illor sententia:quæ non nisi temperatam solum in medio uere arari iubet:quoniam in pingui statim sulcos occupat herbæ.In gracili infecati ætus exsiccant:certumque succum futuris seminibus auferunt.Talia autumnō melius arari certum est.Cato uerna opera sic diffinit:scrobes fieri

uel iugero

For. p. 139.

Sancti Remedia

seminaria propagati in locis crassis: & humidis: ulmos: ficos: poma: oleas: prata stercoreari luna fi-
tiente. Quæ rigua nõ erūt ab afflatu fauonii defendit: purgari herbas: malas radicitus erui: ficos
interpurgari: seminaria fieri: & uetera sarciri. Hæc anteq̃ uinea florere incipiat. Itaq̃ pyro flore-
te: arare incipiat macra: harenofaq̃. Postea utique grauissima & aquosissima. Ita postremo arato:
Ergo hæc aratio has habebit notas lentisci primū fructum ostendentis: ac pyri florentis. Exit &
tertio in bulbosq̃ satū scyllæ. Item in coronamentosq̃ narcissi. Nancq̃ & hæc ter florent. Primosq̃
flore primā arationē ostendunt: medio secundam: tertio nouissimā: quando inter sese alia: alias
notas prebent. Ac nõ in nouissimis cauetur: nefabis florentibus attingat hedera. Id enim non
& extiale est ei tēpus. Quædam uero & suas habent notas sicuti ficus. Cum folia pauca in ca-
mine aceta bulli mō germinet: tunc maxime serendas ficus. Aequinoctiū uernum. ad. viii. Calē.
aprilis prius uidetur. Ab eo ad uirgiliæ exortū matutinū: Cæsari significant Calen. aprilis. iiii.
nonas aprilis. In attica uirgiliæ Æsperi occultantur. Eadem postridie in boetia. Cæsari autē &
chaldæis nonis: ægypto orion & gladius eius incipiunt abscedi. Cæsari. vi. idus significat imber
libræ occasu. xliii. Calen. maii. Aegyptio fuculæ: occidunt uesper: sydus uehemēs: & terra mang-
turbidum. xvi. atticæ. xv. Cæsari cōtinuocq̃ triduo significant. Assyriæ autē. xii. Calen. hoc est uul-
go appellatū sydus palilicium: quoniam. xi. Calē. maii urbis romæ natalis: quo fere serenitas red-
ditur. Claritate obseruationi dedit. nimbosum argumēto: hyadas appellatibus græcis has stel-
las: Quod nostri a similitudine cognominis: græci propter fues impositū arbitantes: impetia
appellauere fuculas. Cæsari ad. viii. Calen. notatur dies. vii. Calen. Aegyptio hæc exoriunt. vi. Ca-
len. Boetia & atticæ canis uesper occultraf. Fidicula mane orit. v. Calen. Assiriæ orio totus ab-
scindit. Tertio autē canis. vi. nonas maii Cæsari fuculæ matutino exoriūtur. Et. viii. idus capella
pluuialis. Aegyptio autē eodē die canis uesper occulatur. Sic fere in. vi. idus maii: qui est uirgili-
rum exortus decurrūt sydera. In hoc tēpis interuallo. xy. diebus primis agricolæ rapidæ sunt: ex
quibus peragendis ante equinoctiū non suffecerit. Dum sciat inde natam exprobrationē scēdi
putantiū uites per imitationē cātus alitis temporarii: quē cuculū uocant. Dedecus enim habe-
tur: obprobriūq̃ meritum: falcem ab illa uolucres in uite deprehēdit: ut ob id petulantia: sales ei
cum primo uere ludantur. Auspicio tamen detestabiles uident. Adeo minima quoq̃ in agro na-
turalibus trahunt argumentis. Extremo autē panici mūltiq̃ satio est. lustrum est hoc seri matuta-
tordeor: atq̃ etiam in eodem aruo. Estq̃ signum illius maturitatis: & horum satiosis cōe: Lu-
centes uespere per arua cicidela. Ita appellant rustici stellantes uolatus. Græci uero lampyridas
incredibili benignitate naturæ.

Ne agricolæ aspiciant stellas: sed magis tpa serēdæ frugis: & ortus occasusq̃ syderis in gbulda
herbis: & de stellarum ortu: & occasu.

CA. XXVII.

Am uirgiliis in cælo notabiles natura fecerat: non tamen iis contenta: terre stes se-
cit alias ueluti uociferans: Cur cælum intueris agricola? Cur sydera quæris rusti-
ces? iam te breuiora somno fessum premunt noctes. Ecce tibi inter herbas tuas spar-
go peculiare stellas: easque uespere: & ab opere disurgenti ostendo. Ac ne possis prete-
rire: miraculo sollicito. Vides ne ut fulgor igni similis: alarum compressu tegat? secum lucē ha-
beat & noctē? Dedi ecce tibi herbas horaq̃ idices: & ut ne sic quidē oculos tuos a terra reuoces.
Heliotropiū: ac lupinū circūaguntur cum sole. Cur ēt nūc altius spectas? ipsūmq̃ cælum scrutar-
is? Habes ante pedes tuos ecce uirgiliis. In certis eæ diebus proueniūt: durantiq̃ fodere syde-
ris huiusce. Partūq̃ eas illius esse certū est. Proinde quigs æstiuos fructus ante illas leuiter: ipse
frustrabris sese. Hoc interuallo & apicula procedens fabam florere indicat: fabaq̃ florescēt eam
euocat. Dabitur & aliud finiti frigoris indicū. Cū germinare uideris mox: iniuriā postea frigo-
ris timere nolito. Ergo oporator. Taleas oliuæ: ponere. Ipsaq̃ oleas interraderē. Rigare prata
æquinoctiū diebus primis. Cū herba creuerit in festucā: arcere aquas. Vineas pampinare. Et hinc
lex sua cum pāpini quattuor digitos longitudine expleuerit. Pāpinat una opa iuge. Segetes ite-
rare. Serit uero diebus. xx. Ab æquinoctio sartura nocere: & uineæ: & segeti existimat. Et oues
lauandi hoc idē tps est. A uirgiliæ exortu significat Cæsari postridie: arcturi occasu matutini
iii. idus maii. Fidicula exortus. xii. Calen. iunii capella uespere occidit. Et in attica canis. xi. Ca-
len. Cæsari orionis gladius occidere incipit. ii. nonas iunii. Cæsari & assyriæ aqla uespi orit. viii.
idus. Arcturus maturino occidit italiæ. viii. & iiii. idus. Delphinus uesper exorit. xvi. Calē. iulii.
gladius orionis exorit. Quod in ægypto post quatriduū. xi. Calen. eiu idē orionis gladius Cæsari
occidere incipit. viii. Calē. iulii. uero longissima dies totius anni & nox breuissima solstitium

uel tēpera-
rii
uel tepora
rii

Cur opus quod agitur

Am uirgiliis

conficiunt. In hoc temporis intervallo vineæ pampinantur: curanturq; ut vinea vetus semel fossa sit bis novella. Oves tenduntur: Lupinū stercorendi causa uertit. Terra pscindit. Vicia in pabulo secant. Faba metitur: deinde concutitur.

De pratis: & reparatōe prati: & cotibus: & falcibus: & descriptio frugū: & sydege. CA. XXVIII.

PRATA circa Calen. iunij caduntur: quorū facillima agricolis curae: minimi spendii: hæc de se postulat dici. Relinqui debet in lato solo: uel humido: uel riguo: eaq; aqua pluvia rigari uia publica. Utilissimū simul & herbæ arare: deinde cratire: serere florē ex scœnibus: atq; ex præsepibus scœno dilapsura spargere: priusq; cratiantur. Nec priore anno rigari: nec pasci ante secundā scœnificia: nec herbæ uelant: obtritusq; hebetent. Senescit pratis: restituiq; debet: faba in iis sata: uel triticus: uel milio. Mox in sequente anno frumento: rursumque in prata tertio relinq. Præterea quoties secta sint scilicet: hoc est q; scœnifices prætereūt secari. Est enim in primis inutile anxia herbas sementuras. Herba optima in prato trifolij: proxima graminis: pessima mimuli. Siliqua etiam dira ferendis: inuisa & equi felis est: a similitudine equinae fœt. Secādi tēpus cum spica deflorescere cœperit: atq; roborari: secandūq; anteq; inarescat. Cato scœnum inquit non secēs: priusq; semen matū sit. Quidam pridie rigant ubi sunt rigua. Noctibus roscidis secari melius. Quædā partes italiæ post messē secant. Fuit hoc quoq; maioris impedi apud priores: creticis tantū: transmarinisq; cotibus notis: ne nisi oleo falcis aciem excitantibus. Igitur cornu propter oleum ad crus ligato: scœnifex incedebat. Italia aquarias cotes dedit: limæ uice sperantes ferro. Sed aquaria protinus uret. Falcium duo gēa. Italicum breuius: ac uel inter uepres quoq; tractabile. Galliarum latifundia maioris compendij: quippe medias cadunt herbas: breuioreq; prætereūt. Itali scœnū ex dextera una manu secant. Iustum est una opa iugeque in die defecari: ligariq; manipulos tria milia. cc. quaternog; pondo. Sectū uerti ad solē: nec nisi siccam cōstrui oportet. Nī fuerit hoc obseruatū diligenter: exhalare matutino nebulā quādam: metasq; mox sole accendit: & cōflagrari certū est. Rursus rigari defecā oportet: ut fecerit autumnales scœnū: quod uocat cordū. Interannæ in umbria quater anno: secātur etiā nō rigua. Ter uero pleriq; in locis: & postea in ipso pabulo non minus emolumentis est: q; a scœno. Armentog; id cura: iumentog; pgeneratio suū cuiq; cōsiliū dabit. Optimū maxime quadrigæ: quasus. Solstitij peragi in. viii. parte cancri &. viii. Calē. iulij diximus. Magnus hic anni cardo: magna res mūdi. Ex hoc usq; ad brumam decrescunt dies: qui creuerunt sex mensibus. At sol ipse ad aquilonē scādēs asperat: dua emensitas: ab ea meta incipit flecti: & digredi ad austrum: aucturus noctes alios sex mensis: ablaturusq; diei mensuram. Ex hoc deinde conuehendū: rapidiq; fructus alio: atq; alios: rēpus. & præparandi se contra sæuam: feramq; hyemem: decebatq; hoc discrimē indubitatis notis signasse naturam. Quamobrem eas manibus ipsis agricolæ: ingessit: uertique iussit ipsa die folia: & esse cōfecti syderis signū. Nec siluestriū tantū arboræ: remotarūque in saltus deuos: montesque eundē esset quærentibus signa. Non rursus proximæ: urbanarūque: & quæ topiario tantū usū coluntur: quanq; & in iis illa uisant. Vertit oleæ ante pedes sata. Vertit tilia: ad mille usq; petedæ. Vertit populi albæ: etiam uitibus nuptæ. Adhuc pagus est inquit ulmū uisatæ doratam habes. Et huius ueterinog; pabulo uersa folia stringis. Stringēs autē deputas. Aspicet & tenebris sydos. Alia parte cælū respiciūq; qua spectauere pridie. Salice alia alligas. Humillima arbor: ipse toto capite altior: & huius folia circūaguntur: quid te rusticū querēs? Non fiat per me quo minus cælū intelligas: & cælestia scias. Dabo & aurbus signū. Palumbū utique exaudi uisum. Transisse solstitium cantu ne putes: nisi cum incubantem uideris palumbū. A solstitio usque ad sidicula occasum. vi. Calē. iulij Cæsari orion oxoris. zona autē eius. iiii. nonas assyriæ. Aegypto uero pcyon matutino æstuosus: quod sydos apud romanos non habet nomen: nisi ca niculam hanc uelimus intelligi: hoc est minorē canē. Sane ut in astris pingitur. Est autē magnopere pertinēs: sicut paulo mox docebimus. iiii. nonas chaldæis corona occidit matutino. Atticæ orion totus eo die exoritur. Pridie idus iulij: & ægyptiis orion definit exoriri. xvi. Calen. Augusti assyriæ procyon exoritur. Deinde post diē fere ubique cōsestium inter omnes sydos indicabis: qd canis ortum uocamus: sole primam partem leonis ingresso. Hoc fit post solstitiū. xxiii. dies. Sentiant id maria & terrarū multa uero & fera: ut suis locis diximus. Neque est ei minor ueneratio: qd descriptis in deos stellis. Accenditque solem: & magnā æstus optinet causam. xviii. Kalen. augusti ægypto aquila occidit matutino: etesiarūque p̄dromi status incipit: qd Cæsar. x. Kalē. sentit italia existiauit. Agla atticæ matutino occidit. iiii. Kalē. regia in pectore leonis stella matutino Cæsari imergit. viii. idus augusti. Arcturus medius occidit. iiii. idus. sidicula occasu suo autūto

uel pūia
uel uilitate

incohat: uti is adnotat. Sed & uera ratio id fieri inueni. t. vidus eiusdem. In hoc tēporis intervallo res sūma uitū agif decrerorio uis sydere illo: qđ caniculā appellauimus: Vnde carbūculare dicūf: ut quodā uredinis carbōe exusta: nō cōparant hūc malo grādinis pcellā: nec quāq; unā annona itulere charitatē. Agroq; quippe mala sunt illa. Carbūculus autē regionū lateptēditūq; difficulti remedio: nisi calūniari magis naturā rez hoies: q; sibi prodesse mallent. Ferunt Democritū: qui primus intellexit: ostēditq; cū terris celi societate: spernētibz hāc curā eius opulēssimū ciuibz pūia olei charitate ex futuro uergiliāz ortu: qua diximus ratione: ostēdūf: q; iam plenius: magna utilitate tūc pp spem oliuā: coemisse in toto tractū omne olei: mirantibz qui pāpētarē: & quietē doctrināz ei sciebāt in primis cordi esse. Atq; ut apparuit cā: & ingens diuitiarū cursuf: restituisse mercedē anxīā: & auidāz dominōz poenitētiā: cōtētus ita pbasse opes filii (cū uallē) in facili fore. Hos Sestius postea e romanis sapiētiāz sectatoribz athēsis fecit eadē ratione. Tanta litterāz occasio est. Quas equidē miscebo agrestibz negotiis: q; potero dilucidare: q; pspicue. Pleriq; dixere: rorē inultū sole acri frugibus rubiginis cām esse: & carbūculi uinibz. Quod ex parte falsum esse arbitror: omnēq; uredinem frigore tantum innoxio constare sole. Id manifestū fiet attendētibz. Nam primū oīum hoc nō euenire nisi noctibz: & āte solis ardorē deprehenditur: totūq; lunari ratōe cōstāt: qm talis iniuria nō fit nisi interlunio: plena uel luna: hoc est pualente: utroq; enim habitu plena est: ut sēpius diximus. Sed interlunio omne lunē qđ a sole accipit cālo regerit. Differentia utriusq; habitus magna: sed māifesta. Nāq; interlunio aēte calidissima est: hyeme gelida. Econtrario in plenilunio aēte gelidas facit noctes: hyeme regi das. Causa euident. Sed alia redditur a Fabiano grāciq; auctoribus. Aēte enim interlunio necesse ē: ut cū sole nobis proximo circulo curat: igne eius cominus recepto candēte: ad omne interlunio abīt hyeme: quando abscedit & sol. Item plenilunio aēstiuo procul abeat auersa solū. Hyeme autē ad nos per aēstiuū circulū accedat. Ergo per se roscida: quoties alget in finitū quantū illo tempore cadētes pruinas cōgelat. Ante oīa autē duo genera caelestis iniuriāz meminisse debemus. Vnum: quod tēpestates uocamus: in quibz grandines: procellae: cāteraq; similia intelliguntur. Quae cū acciderint: uis maior appellatur. Hāc ab horridis syderibz exeunt: ut sēpius diximus: ueluti arcturo: orione: hādīs. Alia sunt illa: quae silentē caelo: serenisq; noctibz sunt: nullo sentiente: nisi cum facta sunt. Pública hāc & magnā differentia: a prioribus: aliis rubiginem aliis uredinem: aliis carbunculum appellantibus. Omnibus uero sterilitatem. De his nunc dicemus a nullo ante nos prodita: & priusque causas reddemus.

De tēpestatibz utriusq; tēporis: & remediis sterilitatē.

CA. XXIX.

Vae sunt pter lunare: paucisq; cāli locis esse cōstāt. Nāque uergiliāz priuati attinēt ad fructus: ut quāq; exortu aēstas incipiat: occasu hyems: semestri spacio: ita te menses uindemiae q; oīum maturitatē cōpleat. Est pterea in cālo q uocat lacteus circulus: ēt uisū facilis. Huius defluuiū: uelut ex ubere aliquo lata cūcta lactēscūt: duoz sydeq; obseruatiōe: aglā in septētrionali pre: & i austria cācula: Cūius mētiōē suo loco fecimus. Ipse circulus fers p sagittariū & geminos: solis cētrū infra aequinoctiale circulū secans: cōmissuras eoz obtinente hinc aquila: illinc canicula. Ideo effectus utriusque ad oēs frugiferas pertinet terras. Quonā i iis trīs locis solis terrāq; cētra cōgruūt. Igitur hogz sydeq; diebus: si lunaz atque mitis aer generalē illū: lactēūque succū: transmiserit in terras: laeta adolefēt. Ita si purus & distū ē rōne roscidū frigus asperferit: admixta amaritudo: ut i lacte: puerperiū necat. Modus in terris huius iniuriāz quā fecit in quacūq; cōuexitate comitatur utriusq; causā. Et iō nō pariter i toto orbe sensū: ut nec dies. Aquilā diximus in italia exoriri ad. xiii. Kalē. ianuarii. Nec patē rōnā tūz qđquā in satis ante eū diē spē esse certā. Si uero interlunū scidar: oēs hybernos fructus: & pcozes lādi necesse est. Rudis fuit pscioz uita: atque sine litteris. Non minus tñ ingeniosū fūf se in illis obseruatiōe apparebit: q nunc esse rōnē. Tria nanque tēpora fructibz metuebant: pp quod instituerūt serias: diesq; festos: rubigalia: floralia: uinalia. Rubigalia Numa cōstituit i dno regni sui. xi. quae nūc agunt ad. vii. Kalen. maii: Quonā tunc fere segetes rubigo occupat. Hoc tēpus Varro determinat sole tauri partē decimā obtinente: sicut tunc sefebat rō. Sed uera cā est: post dies undeuiginti ab aequinoctio uerno: per id quatrīduum: uaria gentiū obseruatiōe. in. iiii. Kalen. maii: canis occidit: sydus & per se uehemens: & cui pōccidere caniculā necesse sit. Idem itaque floralia. iiii. Kalend. easdem instituerunt urbis anno quingentesimo: sexto decimo: ex oraculis sybū: ut omnia bene deflorescerent. Hunc diem Varro determinat: sole tauri partem qđ tamdecimam obtinente. Ergo si in hoc quatrīduum inciderit plenilunium: fruges & omniaque

florēbunt: sed i necesse erit. Vinalia priora: quæ ante hos dies sunt. ix. Calen. Martii: degustandis unis instituta nihil ad fructus attrinent. Nec quæ adhuc diximus ad uitēs: oleasq; quoniam earum conceptus exortu uergiliarium incipit ad. vi. idus maii: ut docuimus. Aliud hoc quadriū est: quod neq; rore sordere uelint. Exhorrent enim frigidum sydus arcturi post tridie occidēs: & multo minus plenilunium incidere. iiii. nonas iunij iterum aquila exoritur uesp̄ri: de decretorio die florentibus oleis: uitiūbusq; si plenilunij in eum incidat. Equidem & solstitium viii. Calend. iunij: in simili casu dixerim: & canis ortum: post dies a solstitio. xlii. Sed interlunio accidere: qm̄ uapore constat culpa: aciniq; præcoquuntur in callum. Rursus plenilunium nocet ad. iiii. nonas iulij cum ægypto canicula exoritur. Vel certe. xvi. Calen. augusti cum italia. Item. iiii. Calen. augusti cum aquila occidit: usq; in. x. Calen. eiusdē. Extra has causas sunt uinalia altera: quæ agunt ad. xlii. Calen. septēbris. Et Varro a fiducialia incipiente occidere mane determinat: q̄ uult initij autūni esse. Et hunc diem festum tempestatibus leniendū esse instituit. Nūc fiducialia occidere ad. vi. idus Augusti seruauit. Intra hæc constat celestis sterilitas. Neq; negauerim posse eā pmutari arbitrio legentij: locoq; æstimationum naturas. Sed a nobis rōnem demonstratū esse satis est. Reliqua obseruatione cuiusq; consta bunt. Alterutrū quidē fore in cā: hoc est plenilunij: aut interlunio: nō erit dubium. Et in hoc mirabilē admirari benignitatē naturæ succurrit. Iam primum hāc iniuriā oib; annis accidere non posse: ppter statos sydege cursus. Nec nisi paucis noctibus anni. Idq; quādo futūre sit: facile nosci. Ac ne per oēs menses timere: eaq; quoq; lege diuisum: Aestate interlunio præterq; biduo secura esse. Hyeme plenilunio. Nec nisi æstius: breuissimisq; noctibus interlunio. Nō diebus itē ualere. Præterea tā facile intelligunt formica minimū aial interlunio quiescat. Plenilunio et noctibus operetur. Auem param oriente Syrio ipso die nō appere: donec & occidat. E diuerso utriusq; prodire ipso solstitij die. Neutrū uero lunæ statum noxiū esse: nec noctibus quidē: nisi serenis: & oī aura quiescētē: qm̄ neq; in nube: neq; in flatu cadunt rores. Sic quoq; nō sine remedio. Samēta: aut paleas: acetuos: & euulas herbas fruticesq; per uineas: caposq; cum timebis: incendito. Fumus medebit. Hic e paleis: & cōtra nebulas auxiliatur: ubi nebulæ nocent. Quidam tres canctos uiuos cremari iubent in arboribus: ut carbunculi non noceant. Alii siluri carnem leuiter uria uento: & per totam uineam fumus dispergatur. Varro auctor est: q; si fiducialia occasus: quod est initium autūni: uua picta consecratur inter uitēs minus nocere tempestates. Archibius ad Antiochum syriæ regem scripsit: Si fictili nouo obserata: obruat ur rubeta rana in media segete: non esse noxias tempestates. Opera rustica huius in terualli. Terram iterare. Arbores circūfodere. Vbi æstiuosa regio poscat: accumulare. Germinātia: nisi in solo luxurioso: fodienda non sunt. Seminaria purgari sarculo. Messēm hordeaceam facere. Aream ad messēm creta præparare. Catonis sententia: amurca temperata: Virgilij operosius. Maiore ex parte æquant tantū: & fumo bubulo diluore illinunt. Id satis ad pulueris remedium uidetur.

uel paruā

De messē: & tritico: & palea: & frumētū seruādō. CA. XXX.

Essis ipsius ratio uaria: Galliarum latifundijs ualli prægrandes: dentibus in margine infestis: duabus rotis per segetem impelluntur: iumento in contrarium iuncto: ita directæ in uallum cadunt. Spica. Stipulae alibi media falce præcidunt: ruratq; inter duas mergites. Spica destringitur. Alibi ab radice euellit. Quod qui faciūt: p̄scim: diab se obiter agrum interpretantur: cū extrahāt succum. Differentia hæc. Vbi stipula domos contegunt: q̄ longissimam seruant. Vbi fœni inopia est: stramento paleam quærunt. Paniculum non tegunt. Milij culmum fere inurant. Hordei stipulam bubus gratissimam seruant. Panicum & milium pectine manuali sigillatim legunt galliæ. Messis ipsa alibi tribulis in area: alibi equorum gressibus exterritur: alibi pecticis flagellatur. Triticum quo serius metitur: copiosius inuenitur. Quo celerius uero: eo speciosius: & robustius. Lex aptissima atq; granum in durescat: & cum traxerit colorem. Oraculum uero biduo celerius messēm facere: potius q̄ triduo ferarius. Siliginis & tritici etiā ratio in area horreoq; Far (quia difficulter excutitur) cōuenit cum palea sua condi & stipula trā: & aristis liberatur. Palea plures gentiū pro fœno utuntur. Melior ea quæ tenuior: minutiorq; & pulueri propior. Ideo optimas milio. Proxima hordeo. Pessima ex tritico: præterq; inuentis opere laborantibus. Culmū saxosis locis cum inaruerit: baculo frāgūte subtratu aialū. Si palea deficiat: & culmus terit. Rō hæc maturius defecūs: muria dia aspergit. Dehinc in manipulos siccatus conuoluit: atq; ita p fœno bubus dat. Sont qui accendūt in areo uo & stipulas: magnā Virgilij preconio. Summa aut ratio: ut herbarum semen exurāt. Ritius diu ueritate: magnitudo facit messum: & raritas operariq; Cōnexa est ratio frumētū seruādī. Hor-

San. 21. 105

rea operosa, tripedali crassitudine: pariete lateritio: ex ædificari iubet aliqui. Præterea superne im-
 pleri: nec afflatus admittere: aut fenestras habere ullas. Alii ab exortu trini æthiis: aut septentrio-
 ne: eaq; sine calce cõstrui: quoniã sit frumẽto inimicissima. Nã quæ de amurca p̃ceperint: indica-
 uimus. Alibi cõtra: suspendũt granaria lignea colũnis: & persflari undiq; malunt atq; etiã a fũdo.
 Alii omnino pendũt: & ab afflatu extẽuari granũ arbitrari: & si tegulis subiacet: cõferuẽscere.
 Multi uentilare quoq; uerant. Gurgulionẽ enim nõ descendere infra quattuor digitos: nec am-
 plius periclitari. Columella & fauoniũ uentum conferre frumẽto prædicit: quod miror equidẽ
 ficcissimum alioquin. Sunt qui tubetã ranam in limine horrei pede e longioribus suspensã
 inuehere iubeãt. Nobis referte plurimum tẽpestiuitas condendi uidebitur. Nã si paze rostrũ: atq;
 robustũ collectũ sit: aut calidũ conditũ: inimica innasci necesse est. Diuturnantur: præterea cũ
 Aut in ipsius grani corio: cum est numerosius: ut milio: aut succi pinguedine: qui pro humore sus-
 ficit trini: ut sisãmæ: aut amaritudie: ut lupino: & cicerrulæ. In tritico maxie crescũt asialia: qm̃ ipsi
 sitate sua cõcalescit: & fursure crasso uestitur. Tenuior ordeo palea: exilis & legumini. ideo nõ ge-
 nerat. Faba crassioribus tunicis operitur. Ob hoc effruẽscit. Quidam ipsũ triticum diuturni-
 tatis grã aspergũt amurca: mille mōdios quadrantali. Alii chalcidica: aut carica creta: aut et ablin-
 thio. Est & olinthiæ cerinthi: euboeæ terra: quæ corrumpi nõ sinat. Nec fere cõdita in spica la-
 dunt. Ut illic tamen seruantur in serobibus: quos syros uocãt in cappadocia: & thracia: &
 hispania. Africa ante omnia: ut sicco solo fiant curant: mox ut palea subteritur: præterea cũ
 spica sua condunt. Ita frumenta si nullus spiritus penetret: certũ est nihil maleficum nasci. Var-
 ro auctor est sic conditum triticum durare annis quinquaginta: milium uero centum. Faba: & le-
 gumina in oleariis cadis oblita cinere: longo tempore seruari. Idem fabam a pyrrii regis ætate
 in quodam specu ambraciæ: usque ad pyratum pompeii magni bellum duratũ: annis circiter.
 cxx. Ciceri tantum nullæ bestiolæ in horreis innascuntur. Sunt qui urceis cinere substratis & illi-
 tis: acetum habentibus: leguminũ aceros superingerant: ita non nasci maleficia credentes. Alii
 qui in salamentariis cadis gypso illinant. Alii qui lentem aceto laserpitiato respergant: siccataq;
 oleo inungant. Sed breuissima obseruatio: quod uititis carere uelis: inter lunio legere. Quare plu-
 rimũ refert: condere quis malit: an uendere. Crescente enim luna frumenta grandescunt.

De uindemia: & autumnii temporibus;

CA. XXXI.

Sequitur ex diuisione tẽpore: Autumnus a fidicula occasu ad æquinoctium: ac de-
 inde uergiliæ occasum: initiũque hyemis iis interuallis significatur. Pridie idus angu-
 sti atticæ equus oriens. Vespera ægypto & Cæsari delphinus occidens. xi. Calen. septe-
 bris Cæsari & assyriæ stella: quæ uindemiator appellatur: exoriri mane incipit: uinde-
 miæ maturitatẽ promittens. Eius argumentũ erunt acini colore mutati. Assyriæ. v. Calend. &
 sagitta occidit: etesiæ desinũt. Vindemiator ægypto non exoritur. Atticæ arcturus matutino: &
 sagitta occidit mæ. v. idus septembris. Cæsari capella oritur uesperis. Arcturus uero medis pridie
 idus: uehementissimo significatu terra: marique per dies quinque. ratio eius hæc traditur. Si del-
 phino occidente imbres fuerint: non futũros per arcturum. Signum orientis eius syderis serue-
 tur hirundinum abitus. nanque depræhense intereunt. xvi. Calend. Octobris ægypto spica: quæ
 tenet uirgo: exoritur matutino etesiæque desinunt. Hoc idem Cæsari. xiii. Calend. xiii. assyriæ si-
 gnificant: & xi. Calend. Cæsari commissura piscium occidens. ipsumque æquinoctiũ sydos. vii.
 Calen. octobris. Deinde consentiunt (quod est rarum) philippus: Calippus: Dositheus: Parmen-
 stus: Conon: Criton: Democritus: Exodius: Ion. iiii. Calend. Octobris capellam matutino exoriri.
 Et. iiii. Calend. hædos. vi. nonas octobris atticæ corona exoritur. Mane asæ & Cæsari. y. Calend.
 heniochus occidit matutino. iiii. Calend. Cæsari. corona exoriri incipit. Et postridie occidunt ab-
 diti uesperis. viii. idus octobris Cæsari fulgens in corona stella oritur. Et. iiii. idus. uergiliæ uespe-
 ri. Idibus corona tota. vi. Calend. Nouembris fuculæ uesperis exoritur. Pridie calend. Cæsari æ-
 cturus occidit: & fuculæ exoritur cum sole. iiii. nonas arcturus occidit uesperis. v. idus nouem-
 bris gladius orionis occidere incipit. Deinde tertio idus uergiliæ occidunt. In his tẽpore interual-
 lis operã rustica: napos: raphanos ferere: quibus diebus diximus. Vulgus agreste & rapã post ci-
 conia discessum male feri putat. Nos omnino post uulcanalia: & præcocia cũ pãico. A fidicula
 aut occasu uiciam: fasulos. pabulum. Et hoc silente luna feri iubent. Et frondis præparidie tem-
 pus hoc est. Vnus frondator quattuor frondarias fisciũs complere in die iustũ habet. Si decre-
 scente luna præparetur nõ putrescit. Ardam colligi non oportet. Vindemiam antiqui nũquam
 existimauere maturã. Ante æquinoctiũ iam passim rapi cerno. Quãobré & huius tẽpora notis:

argumentisq; signentor. Leges ita se habent. Vnā calidā ne legito: hoc est in eius siccitate. Ac nisi imber interuenierit. Hanc ne legito rorulentā: hoc est si ros nocturnus fuerit. Nec priusq; sole disticiatur: Vindemiare incipito: cū ad palmītē pampinus procumbere coeperit: aut cū exemplo acino ex densitate intervallo non cōpleri apparuerit acinū non augeri. Acino plurimū refert: si contingat crescēte luna vindemiare. Pressura una culeos .xx. implere debet. Hic est pes iustus. Ad totidē culeos: & lacus .xx. iugeribus unū sufficit torculū. Premuntq; aliqui singulū. Vtilius binis: licet magna sit vastitas singulis. Longitudo in iis refert: nō crassitudo. Spatiofā melius p̄munt. Antiqui funibus utrisq; loreis ea detrahebant: & uedibus. Intra .c. annos: inuenta grācanica: mali rugis per cochleas bullantibus palis: affixa arbori stella: a palis arcas lapidū attolente secum arbores: quod maxime p̄batur. Intra .xxii. hos annos inuentū parvis praelis: & minori torculari: edificio breuiore: & malo in medio decreto: tympana imposita uinacei: superne toto pōdere urgere: & super praela construere cōgeriem. Hoc & poma colligendi tempus: & obseruatio: cum aliquod maturitate non tempestate deciderit. Hoc & facces exprimendi. Hoc & defrutum coqndi: silente luna noctu: aut si iterdiū plena. Ceteris diebus: aut ante exortū lunā: aut post occasū. Nec de nouella uite: aut palustri. Nec nisi matura uua. Nec nisi e foliis despumādū. Quia si ligno contingatur uas: adustum ac fumosum fieri putant. Iustum vindemiā tēpus ab æqui noctio ad uergiliāq; occasum dies. xliiii. Ab eo die oraculū occurrit: frigidum picari pro nihilo ducentum. Sed iam & Calen. ianuarii defectu uasorum: uindemiantes uidi piscinisq; musta cōdi: aut uina effundi priora: ut dubia reciperentur. Hoc non tam s̄pe prouenit nimio euenitiq; segnitia infidiātū charitati ciuili. Sed æqui patrisfamilias modus ē annonæ: cuiusq; anni utilitas. Id per æque lucrosissimū. Reliqua de uinis affatim dicta sunt. Item uindemia facta oluā esse rapiendam: & q̄ ad oleum pertinent: quæ a uergiliāq; occasu agi debēt.

De Ionari ratione.

CA. XXXII.

Is quæ sunt necessaria: adiciuntur de luna uentisq; & prælagis: ut sit tota syderalis rō perfectā. Nāq; Virgilius etiam in numeros lunæ quædam digerenda putauit. Democriti secutus ostentationem. Nos legum utilitas quæ in toto opere: in hac quoq; mouet parte. Omnia quæ caduntur: carpuntur: tonduntur: innocētis decrescente lunæ: q̄ crescente sunt. Stercus nisi decrescente luna: ne tangito. Maxime aut inter mēstrua: dimidiāq; sterco rato. Verres iuuenos: arietes: hædos: decrescēte luna castrato. Qua luna noua supposito. Scrobes luna plena noctu facito. Arboꝝ radices luna plena operito. Humidis locis iterlunio fertito: & circa interluniū quatrduo. Ventilari quoq; frumenta: ac legumina: & condi. circa extremam lunā iubēt. Seminaria cū luna supra terrā sit: fieri. Calcare musta cū luna sub terra. Item mares cædi: quæq; alia locis suis diximus: neq; facilius est obseruatio: ac iam dicta a nobis secundo uolumine: sed quod intelligere uel rustici possint. Quotiens ab occidente sole cernit: prioribusq; noctis horis lucebit: crescēs erit. Et oculis dimidiata iudicabitur. Cum uero occidente sole oriatur ex aduerso: ita ut pariter aspiciantur: tunc erit plenilunium. Quotiēs ab ortu solis ortus: prioribusq; noctis horis detrahet lumen: & in diurnas extendet: decrescens erit. Iterumque dimidia. In coitu uero: quod interlunium uocat: cum apparere desierit. Supra terras autem erit: quādiū & sol. Interlunio: & prima tota die: secunda hora noctis unius dextante siclico: ac deinde tertia: usque ad quintādecimam multiplicatis horarum iisdem portionibus: quintādecima tota supra terras noctu erit: eademque super terris tota die. xvi. ad primā horā nocturnæ: dextantem siclicū sub terra aget: eademque portiones horarum per singulos dies adiciit: usque ad interlunium. Et quantum primis partibus noctis detraxerit: quod sub terris agat: tantundē nouissimis ex die adiciet super terram. Alternis aut mensibus. xxx. implebit numerus. Alterius uero detraxerit singulos. Hæc erit ratio lunaris.

De uentorum ratione.

CA. XXXIII.

Entorum paulo scrupulosior obseruatio. Solis ortu: quocunq; libeat die: stantibus hora diei sexta: sic ut ortum eum a sinistro humero habeant: Contra mediam faciem meridies: a uertice septērio erit: qui ita limes per agrum currit: cardo appellatur. Circumagi deinde melius est: ut umbram suam quiq; cernat: aliq; nō possit hominem erit. Ergo permutatis lateribus: ut ortus illius diei a dextro humero fiat: occasus a sinistro: tunc erit hora sexta: cū minima umbra cōtra medium fiat hominem. Per huius mediā longitudinē duci sarculo fucum: uel cinere lineā: uerbi gratia pedum .xx. conueniet: mediāq; mēsuram: hoc est in .x. pede circumscribi circulo paruo: qui uocetur umbilicus. Quæ pars fuerit a uertice umbræ: hæc erit uentus septentrionalis. Illo tibi putator arborum plagæ ne spectent:

uel secūda

ne ue arbutta: uineæ ue hñi in africa: cyrenis: ægypto. Illinc flante ne arato: quæque alia præcipi-
mus. Quæ pars lineæ fuerit a pedibus umbræ meridiē spectans: hæc uentrū austrum dabit: quæ
a græcis nōrū diximus uocari. Illinc flatu ueniente materiā: uineæq; agricola ne tractes. Hūidus
aut ætuosus italiæ est. Africa q̄ dē scēdia cū serenitate affert. In hūc italiæ palmītes spectēs: sed
nō plagæ arborū uiriūue. Hūc oliueti metator: uergiliæq; q̄triduo. Hūc caueat insitor calamitē
mīsq; inoculator. De ipse regionis eius ora p̄monuisse cōuenit. Frondē medio die arborator ne
cādito. Cū meridiē adflet senties pastor: æstate cōtrahente fē ubra: pecudē i sole i opaca cogito.
Cū æstate pascēs: in occidētē spectā añ meridiē: post meridiē i oriētē. Aliter noxiū: sicut hyemē
& uere in rorulētū duceres. Nec cōtra septentrionē paucis supra dictū. Clodū ita: sp̄piūt ue al
afflatu: & aluo cita pereūt. Qui fœminas cōcipi uoles: in hunc uentrū spectantes iniri cogito.

De limitatione agrorum.

CA. XXXIII.

Iximus: ut in media linea designaretur umbilicus. Per hunc medium transuersa cur-
rat alia. Hæc erit ab exortu æquinoctialia: ad occasum æquinoctialē. Et limes qui ita
secabit agrum: decuanus uocabit̃. Ducant̃ deinde aliæ duæ lineæ i decussis oblique:
ita ut a septentrionis dextra: leuag; ad austrī dextram: leuag; descēdat. Oēs p̄ eadē
currāt ubilicū. Oēs iter se pares sint: Osium interualla paria. Quæ ratio semel i quocq; agro tem-
da erit: uel sæpius: si libeat: ita uitel: ligno faciendā: regulis paribus in tympanum exiguum: sed cit
cinnatum adactis. Ratione qua doceo occurrēdum ingenis quoque imperitiorum est. Meridi
em excuti placet: quoniam semper est idem. Sol autem quotidie ex alio cæli momento q̄ pridie
oritur. Ne quis forte ad exortum capiendam putet lineam. Ita cæli exacta parte: qd̃ fuerit lineæ
caput septentrioni proximum: a parte exortuiā solstitialē habebit exortum: hoc est longissimū
diē: uentumque aquilonem: boream a græcis dictum. In hunc positio arbores uitelque. Sed hoc
flante ne arato. Frugem ne serito. Semen ne iacito. Præstringit enim atque præcellit hic radi-
arborū: quas positurus afferes. Præmonitus esto. Alia robustis profunt: alia infantibus. Nec sum
oblitus in hac parte uentum a græcis ponit̃ quem cæciam uocant. Sed idem Aristoteles ut inir-
fæ subtilitatis qui id ipsum fecit: rationē conuexitatis mundi reddidit: quia contrarius aquilo affi-
co fiat. Nec tamen eum toto anno in prædictis timer agricola. Mollit sydera æstare media: mu-
tatque nomē: & eteflas uocatur. Ergo cum frigidū senties: caueto. Ac quacūq; aquilo dicitur:
tanto perniciosior septētrio. In hūc aliæ: græciā: hispaniā: maritimā italiā: campaniā: apulie
arbutta: uineæq; spectent. Qui mares concipi uoles: in hunc pascito: ut sic in eundem ineañ. Ex
aduerso aquilonis ab occasu brumali africanus: quem græci lyba uocant. In hūc a coitu: cum te pe-
cus circūgerit: fœminas conceptas esse scito. Tertia a septentrione linea: quam per latitudinem
umbræ duximus: & decumanam uocamus: exortum habebit æquinoctialē: uentumq; subola-
num a græcis apeliotem dictum. In hunc salubribus locis uillæ: uineæq; spectent. Ipse leniter plu-
uius: tamen est ficior fauonio. Ex a duerso eius ab æquinoctiali occasu: zephyrus a græcis nomi-
natur. In hunc spectare oliueta Cato iussit. Hic uer inchoat: aperitq; terras: tenui frigore salubet.
Hic uites putandī: frugesque curandī: arbores ferendī: poma inferendī: oleas tractandī ut dabit:
afflatuq; nutricum exercebit. Quarta a septētrioe lineæ: eadem austro ab exortuiā pte proxima:
brumalem habebit exortum uētumque uulturnum: eorum: græcis dictum: sicciorē & ipsius
tepidiorēque. In hunc apiaria: & uineæ italiæ: galliarū que spectare debent. Ex aduerso uultur-
ni flabit chorus: ab occasu solstitiali: & occidentali latere septentrionis: græcis dictus angelus:
ex frigidissimis & ipse: sicut omnes qui a septētrionis parte spirant. Hic & grandines inferit: cuiē
dus & ipse: non secus ac septentrio. Vulturnus si a serena cæli parte coeperit flare non durabit in
noctem. At ubi subfolanus in maiorem partem noctis extenditur: quisquis erit uētus: si feruidus
sentierit: pluribus diebus per manebit. Aquilonem prænūtiat terra sicciflens. sed rorescens repē-
te: austrum immiscet humefcens in rore occulto.

Prognostica tempestatum.

CA. XXXV.

Tenim p̄dicta rōne uetōz: ne sæpius eadē dicant̃: transire cōuenit ad reliqua tēpēsta-
tū p̄sagia. qm̃ & hoc placuisse Virgilio magnopere uideo. Si qui dem in ipsam melleam
sæpe cōcurrere plia uetōz dānola iperitis refert. Tradunt enim eūdē Democritum
metētē f̄f eius Damaso ardētissimo æstu: orasse ut: reliq; segeti p̄ceret: aperitq; dele-
cta sub tectū: paucis mox horis f̄suo ibre uaticiatōe approbata. Quinimo & harūdinē si nūi ipē
dēte pluuiā seri iubēt: & fruges in secuturo ibre. Quāobrē & hæc breuiter cōtingemus: scrutati
maxime p̄tinentia. Primūq; a sole capiemus præsagia. Purus ortiens: atque non feruens: serenum

uel pcellit
uel pcellat

uel mollit
sydere

ut nutritiū

diem nūciat. At hybernā pallidū grandinē. Si & occidit pridie serenū: & oritur: tātō certior fides serenitatis. Concauus oriēs pluuias pōdit. Itē uentos: cū ante exorientem eum nubes rubet. Quid si & nigræ rubētibus interuenerint: & pluuias. Cū orientis atque occidētis radii rubent: coire pluuias. Si circa occidentem rubescūt nubes: serenitātē futurā diē spondēt. Si i exortu spargētur: partim ad austrū: partim ad aquilonē: pura circa eū serenitas sit: licet: pluuiā tñ uen-
 mōque significabūt. Si in ortu: aut in occasu cōtracti cernētur radii imbrēm. Si in occasu eius plu-
 etur: aut radii in se nubē trahēt: asperā in proximū diē significabunt tēpestatē. Cū oriente radii nō illa tres eminebūt: quīs circundati nube non sint: pluuiā portendēt. Si ante exortū nubes glo-
 babant: hyemē asperam denūciabūt. Si ab exortu repellēt: & ad occasum abibunt: lērenitātē. Si nubes solem circūcludēt: quātō minus lumis relinquent: tātō turbidior tēpestas erit. Si uero etiā duplex orbis fuerit: eo atrocior. Quid si in exortu fiet ita ut rubescant nubes: maxima ostēdetur tēpestas. Si nō abibūt: sed incumbēt: quocūque uento fuerint: eum portendēt. Si a meridie: & imbrēm. Si oriens cingēt orbē: ex qua parte is se aperit: expectet uentus. Si totus defluerit: aquā liter serenitātē dabit. Si in exortu lōge radios per nubes porriget: & medius erit inanis: pluuiam significabit. Si ante ortum radii se ostēdent: aquam & uentum. Si circa occidentē candidus cir-
 culus erit: noctis leuem tēpestatē. Si nebula: uehementiorem. Si candente sole: uentū. Si ater circulus fuerit: ex qua regione is eruperit: uentum magnum. Proxima sunt iure lunæ præfagia. Quātum eam maxime obseruat ægyptus. Si splendens exorta puro nitore fūserit: serenitatem. Si rubicunda: uentos. Si nigra: pluuias portendere creditur. In quinta cornua eius obtusa: plu-
 uiam. Eredā & infesta: uentos semper significant. Quarta tamen maxime. Cornu eius septentrionale acuminatū: atque rigidum: illum præfagit uentum. Inferius austrum. Viraque recta: noctē uentosam. Si quartam orbis rutilus cinget: uētos & imbres præmonēbit. Apud Var. ita est. Si q̄tō die luna erit directa: magnam tēpestatē in mari præfagiet: nisi si coronā circa se habebit: & eam sinceram: qm̄ illo mō nō ante plenam lunam hyemandum ostēdit. Si plenilunio per dimidiū pura erit: dies serenōs significabit. Si rutila: uentos. Nigrescens: imbres. Si caligo orbis nubem in-
 cludet: uētos qua se ruperint. Si gemini orbēs cinxerint: maiorem tēpestatem. Et magis si tres erūt: aut nigritia aut inter p̄riore: atque diſtracti. Nascēs luna si cornu sup̄ioris oborto furget: pluuiā decreſcens dabit. Si inferiorē: ante plenilunium. Si in media nigritia illa fuerit: imbrē in plenilū-
 nio. Si plena circa se hēbit orbē: ex q̄ pte is maxie splēdebit: ex ea uētū ostēdet. Si ortū cornua cras-
 siora fuerint: horridā tēpestatē. Si in quartā nō appuerit uēto fauonio flāt: hyemalis tō mense erit. Si. xvi. uehementius flāmea appuerit: asperas tēpestates p̄fagiet. Sūt & ipsius lunæ octo articuli: quotiens in āgulos solis incipit: p̄ter eos tñ obseruentibus p̄fagia eius: hoc est. iii. vii. xi. xv. xix. xxiii. xxvii. & interlunū. Tercio loco stellagē obseruationē esse oportet. Discurrere ex uidē interdū: uētiq̄. prius sequunt: In quāq̄ parte ita p̄fagere. Cælū cum æqualiter totū erit splen-
 didū articulos tēpore quos proposuimus: aut unū serenū p̄fagabunt: & frigidū. Si uer & æstas nō sine rigore aliquo transferint: aut unū serenū & dēsum: minūq̄ uentosū faciēt. Autumni serenitas uetosa hyemē facit. Cū repēte stellagē fulgor obumbrat: uti neq̄ nubo: neq̄ caligine flui-
 tas: graues denuntiant tēpestates. Si uolitare plures stellæ uidebūtur: quo serūtur albescētes: uen-
 tos ex iis partibus nūciāt. At si circa purā stabunt: certos. Si id in partibus pluribus fiet: in con-
 stantes uētos effundēt. Si stellagē errantiū aliquam orbēs incluserint: imbres. Sūt in signo cancri duæ stellæ paræ aelli appellatæ: exiguū inter illa spaciū obtinēt nubecula: quam præsepia appellant. Hæc cū cælo sereno apparere desierit: atrox hyems sequitur. Si alteram eaz aquiloniā caligo abstulerit: auster facit. Si austrinam: aquilo. Argus cū sunt duplices: pluuias nūciāt. A pluuiis serenitātē nō perinde certam. Circuli noui circa sydēra aliqua: pluuiam. Cū æstas uehe-
 mentius tonuerit: q̄ fulserit: uentos ea parte denūciat. Contra si minus tonuerit: imbrēm. Cū se-
 reno cælo fulget: pluuiæ erunt. & tonitura: & hyemabit. Atrocissime autem cū ex oībus quattuor partibus cæli fulguratur. Cum ab aquilone tñ in posterum diem aquam portēdit. Cū a septē-
 trione: uētū. Cū ab austro: uel choro: aut fauonio: noctē serena fulgurauerit: uētū & imbrē ex iis-
 dem regionibus demonstrabit. Tonitrus matutina uētū significat. Imbrēm meridiana. Nubes cū sereno cælo feruntur: a quacūq̄ parte id fiet: expectetur uētū. Si eodē loco globabūtur: pro-
 pinq̄uante sole diſcursiētur. Et hoc si ab aquilōe fiat: uētos: si ab austro: imbres portendēt. Sole oc-
 cidente: si ex utraque parte eius cælum patet: tēpestatē significabunt. Vehementius atræ ab oriente in noctē aquam minatur. Ab occidente in postē diem. Si nubes ut uellera lanæ: spargē-
 tur multæ ab oriente: aquā in triduum præfagient. Cū in cacumibus montium nubes cōsidēt

Pluuiam
 nubes
 Cometa

luna
 corona

luna
 corona
 p̄fagia

hyemabit. Si cacumina pura fient: descrenabit. Nube grāvida cādicant: quod uocant tempestatem albam: grando iminebit. Caelo quīs sereno nubecula: quīs parua uentū procellosum dabit. Nebulae et montibus descendentes: aut caelo cadentes: uel in uallibus sedentes: serenitatē promittunt. Ab his terreni ignes proxime significant. Pallidi namque murmurant: tempestatū nuntii sentiuntur. Pluuia ētī in lucernis fungi. Si flexuose uolitet flāma: uentum. Et lumina cum praese flāmas elidunt: aut uix accenduntur. Item cum in eo pendentes coaceruātur: finitillae: uel cum tollentibus oīllas carbo adhārescit: aut cum contentus ignis e se fauillam discutit: finitillam uel emittit: uel cum cinis in foco concreuit: & cum carbo uehementer perlicet. Est & aquarum significatio. Mare si in tranquillo portu a cursu stabit: & murmurauerit intra se: uentū praedicat. Si idētidem: & hyemem & imbrem. Littoris ripaeque si resonabunt trāquilla: a speram tempestatē. Item maris ipsius tranquillū sonitus: spūmae uel disperſae: aut aquae bullantes. Pulmōnes marini in pelago: plurimum dierum hyemem portendunt. Saepe & silentio intumescit: statūq; altius soluto iam intra se esse uentos fatetur. Equidem & montium sonitus: nemorūq; mugitus praedicat. Et sine aura quae sentiatur: folia ludētia. Lanugo populi: aut spinae uolitans. Aquisq; pluma innatans. Atque etiam in campis tempestatem uenturam praecedens suus fragor: & caeli quidem murmur: non dubiam habet significationem. Praesagiunt & aialia. Delphini tranquillo mari laescentes: flatum ex qua ueniunt parte. Item spergentes aquam. Item turbātes tranquillitatem. Loligo uolitans. Conchae adhārescentes. Echini affigentes sese: aut hare nae saburrantes: tempestatis signa sunt. Ranae quoque ultra solitum uocales. Et folicae maurino clangore. Item mergi: anatesq; penas rostro purgantes: uentum. Caeteraeque aquaticae aues concurrantes. Grues in mediterranea festinantes. Mergi mariae: aut stagna fugientes. Grues silentio per sublime uolantes: renitatem: sic noctua in imbre garrula: at sereno tempestatem. Coruique singultu quodam latantes: seque concutientes: si continuabunt: uentos: si uero carpitim uocem reſorbeant: uentū imbre. Graculifero a pabulis recedentes: hyemem. Et albae aues cum congregabunt. Et cum terrestres uolucres contra aquam clangores dabunt: perfundentes sese: sed maxime cornis. Hirundo tam iuxta aquam uolitans: ut pena saepe percutiat. Quae in arboribus habitans: fugiat in nidis suis. Et anſeres continuo clangore impestiui. Ardea in mediis harenis tristis. Nec mirum aquaticas: aut in totum uolucres praesagia aeris sentire. Pecora exultantia: & indecora lasciuia ludentia: eandem significationem habent. Et boues caelum olfactantes: seque labentes: contra pluuiam. Turpesque porci alienos sibi manipulos foeni lacerantes. Segniterque & contra industriā sui formicae absconditae concurrantes: aut progerentes oua. Item uermes terreni erumpentes. Trifolium quoque inhorrescere: & folia contra tempestatem subrigere certum est. Necnon & inconuiuiis: mensisque nostris uasa: quibus esculentum additur: sudorem repositōis linguētia diuina tempestates praenunciant.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XIX.

In Quo Lini natura continetur & Mirabilia.

PROOEMIUM.

Y de qua quoque tempestatūq; rō: uel impitis facilitatq; indubitato mō monstrata ē. Vex q̄a intelligētibz nō minus cōserūt rura depēdēdo caelo: q̄ lyderalis scia. Agro colēdo proximam multi hortorū curā fecere. Nobis nō prius trāsire ad ista tempestatū ut. Miramur q̄ quosdā scia grā eruditōis suae gloriā ex his petētes tam multa pterisse: nulla mētiōe hita tot rege spōte cura ue pueniētiū pter tim cū pleriq; eaze p̄ciō: uisq; uitae maior ēt q̄ frugibus p̄hebas auctoritas. Atq; ut a cōfessis ordiamur utilitatibus: quae nō solum terras omnes: uerum etiam maria replevere: sentit: ac did neq; inter fruges: neque inter hortensia pōt linū. sed in qua nō occurrere uitae pte. Quod ue miraculū maius: Herba ēē q̄ admodum at aegyptū italie: in tñ ut Galerius a freto siciliae Alexandria septia die puenit. Babillus sextae ambo p̄fecti. Aestate uero prima Valerius Marianus ex praetoris senatoribus a puteolis nono

die lenissimo flatu. Herbam esse quæ gadis Herculis colinas septimo die hostiâ afferat: & citiorem hispaniâ quarto prouinciâ narbonensem tertio: africam altero. Quod et molissimum flatu contingit. C. Flacco legato Vibii Crispi proconsulis. Audax uita: sceleris plena aliquid fieri ut uentos procella scq; recipiat: Et parû esse fluctibus solis uehi. lam uero nec uela satis esse maiora nauigis. Sed quâuis amplitudini antenag singula arbores sufficiât: super eas tamen addi uelorum alia uela. Præterq; alia in proris: & alia in pupibus pandi: ac tot modis puocari mori. Deniq; tam paruo femine nasci: quod orbē terrarum ultro citroq; portet: tam gracili auenari non alie a terra tolli: neq; id uiribus suis necdi: sed passum: rufumq; & in mollici lanæ coactum iniuria nature: ac summa audacia: & quo peruenire nulla excreatio sufficit contra inuentorem dictum suo loco a nobis: cui satis non fuit hojem in terra mori: nisi periret & infipultus. At nos priore libro imbres: & flatus cauēdos frugū cāuictusq; præmōebamus. Ecce seris hominis matrem: et eiusdem hois ingenio: qd' uentos in mari optet. Præterea ut sciamus fauissæ pœnas: nisi huius gignit facilius. Vt sentiamus nolente id fieri natura: urit agrum: deteriorq; ipsam facit.

De lini satione: & generibus eius: & quomō perficiatur: & de mappis: & lino non ardere: & qñ primum in theatris uela.

CA. I.

Eritur sabulosis locis maxime: unoque sulco: nec magis festinat aliud. Vere satû æstia te uellitur: & hanc quoque terræ iniuriâ facit. Ignorat tamē aliquis ægypto ferentur arabia: indiæq; merces apportet. Ita ne & gallia censet hoc reditu? Montesq; mari oppositos esse non est satis: & a latere oceani obitare ipsum quod uocat inane.

Cadureci: caletii: ruteni: bituriges: ultimique hoium existimati morini: imo uero gallia: uniuersæ uela tuxunt. lam quidem & transhenani hostes. Nec pulchriorē aliam uestem eoz; femina: nō uere. Quia ammonitione succurrit: quod d. M. Varro tradit in ferranorū familia gessitū esse: foeminas linea ueste nō uti. In germania autē desoliti: & sub terra id opus agunt. Similiter in italia ratione alia. Nā inter padum ticinumq; ānes: subiacent abiteria. In europa lino palma secunda. In uidino enim halionis capessunt retouina. Et in æmia uia fauentina candore. Halionis semper erudit fauentina præferiunt. Retouinis tenuitas sūma dēstataq; Candor æque ut fauentinis: sed lango nulla. Quod apd alios gēam: apd alios offensionē hēt. Neruositas filo æq; hor pene q̄ coronæ: stinitusq; cū dēte libeat experiri. Ideo duplex q̄ cæteris precii: & hispāia citior habet spē.

dorē lini præcipuū torrentis: in quo possit natura: qui alluit terracem. Et tenuitas mira ibi primum carbasii reperiis. Nam dudum ex eadē hispania zoellicum uenit in italiâ plagis uulsi simum. Ciuitas ea galliæ & oceano propinqua. Est sua gloria & cumano in campania ad piscum: & alitum capturam. Eadem & plagis matena. Neque. n. minores cundis animalibus insidiarq; nobis: mētipis lino tendimus: sed cumanae plagæ cōcidunt apros: & hæ casses ue asperi ferriaciem conuincunt. Vidimusque iam târæ tenuitatis: ut anulū hominis cū epidromibus trāsferant: uno portante multitudinem qua saltus ringerentur. Nec di maxime mirū: sed singula eaz; stamina centeno quinquageno filo constare: sicut paulo ante lulio Luppō: qui in p̄fectura ægypti obiit. Mirentur hoc ignorantes in ægypti quondam regis quem Amasyn uocant: thorace:

In rhodiorū insula ostendi in templo Mineruæ. ccc. lxxv. filis singula fila cōstare. Quod exemplū per se expertum nuper romæ prodidit Murianus ter consul: paruaque iam reliquis eius supester: hac expertentiū iniuria. Italia ex pelignis etiā lino honorem habet: sed füllonum tatum in usu. Nullum est candidius lanæ ue similis: sicut in culcitris præcipuū gloriâ cadureci optinēt.

Galliarum hoc ad tomenta pariter inuentum. Italia quidem mos etiam nunc durat in appellatione flamenti. Aegyptio lino minimū firmitatis: plurimum lucri. Quattuor ibi genera. Tani cum: ac pelusiacum: buticum: tentiriticum: cum regionum nominibus in quibus nascuntur. Superior pars ægypti in arabia uergens gignit fruticem: quæ aliqui gossipion uocant. Plures xyloni: & ideo lina inde facta xylina. Paruulus est: similēque barbatae nucis deserti fructū. Cuius inexte:

nore bombe lanugo netur. Nec ulla sunt eis in candore mollitia ue p̄ferenda. Vestes inde factæ: dordibus ægypti gratissimæ. Quartum genus orthominū appellat. Fit e palustris uelut: harū diu dūtaxat pannicula eius. Asia egenista facit lina ad retia præcipua: in piscado duranti fructu te mado facta. x. diebus. Aethiopes indique e malis. Arabes cucurbitis i arboribus (ut diximus) de gessitis. Apud nos maturitas eius duobus argumentis intelligitur: intumescente femine: aut colore flauescente. Tunc euulsus: & in fasciculos manuales colligatur: sicutur in sole pendens conuersis superne radicibus uno die: mox quinq; aliis in contrariū inter se uersis fasciū cacumibus: ut semen in mediū cadat. Inter medicamina huic uis: & in quodā rustico: ac p̄dulci italiæ

ul' subiacet

ul' araneis:
uel q' coro
naz: his

uel caniciū

uel ueluti
bombicis
uel ortho
linon

uel genitū

uel hamis

transpadana cibo: sed iam pridem sacroge tñ gratia. Deinde post messē triticam: uirga ipsa merguntur in aquam solibus tepefactam: pondere aliquo depressa. Nulli. n. leuitas maior. Maceratas indicio est membrana laxatio. Iterūq; uniuersa: ut prius sole siccantur. Mox arefacta saxo tūdunt stippario malleo. Quod proximū cortici fuit: stappa appellat: deterioris lini: luterarum fere luminibus aptior. Et ipsa tñ pectitur ferreis ahenis: donec oīs membrana decortetur. Medullæ numerosior distinctio: candore: mollicia. Linumq; nere & uiris decorū est: Cortices quoq; decussī clibanis: & furnis præbent usum. Ars depectēdi digerēdīq; iustum est & quinquagenis fascium libris quinas denas carminari. Itēq; deinde in filo ponitur illimum crebro in fusilice ex aqua. Testūq; rursus tunditur clauis: semper iniuria melius. Inuentū iam est & quod ignibus non absumeretur. Viuum id uocant: ardentesq; in focis conuiuiorū: ex eo uidimus mappas sordibus exultis splendescētes igni magis: q̄ possent aquis. Regū inde funebres tunicæ corporis fauillam ab reliquo separant cinere. Nascitur in desertis: adustisq; sole india: ubi non cadunt imbres: inter diras serpentes: assuescitq; uiuere ardendo. Rarū inuentū: difficile textu: ppter breuitatem. Russus de cætero colos splendescit igni. Cum inuentum est: æquat precia excellentiū margaritarum. Vocatur autem a græcis asuestinum ex argumento naturæ. Anaxilaus auctor ē: lintheo eo circūdatam arborem surdis ictibus: & qui nō exaudiantur: cædi. Ergo huic lino principatus in toto orbe: Proximus byssino: mulierum maxime delicis circa elim in achaia genito: quaternis denariis stipula eius permutata quondā ut auri. Repertaque lintheos lanugo & uillis nauium maritimæ maxime in magno usu medicinæ est: & cinis spodiū uim habet. Est & inter papauera genus quoddam: quo candorem linthea præcipuū trahunt. Tentatum est tingi linum quoq; & uestium insaniam accipere in Alexandri magni primū classibus indo amne nauigantibus: cum duces eius: ac præfēti in certamie quodā uarietate insignia nauū. Stupuerūtq; littora statu uersicoloria iplēte. Velo purpureo ad acciū cū. M. Antonio Cleopatra uēit: eodēq; effugit. Hoc fuit impatoriæ nauis insigne. Postea in theatris tñ umbrā fecere. Quod primus oīum iuenit. Qu. Catulus cū capitoliū dedicaret. Carbalina deīde uela prius i theatro duxisse tradit Lætilus Spīnter apollinaribus ludis. Mox Cæsar dictatōr totum forum romanū intexit: Viāq; sacram ab domo sua ac clium usq; capitolinum: quod munere ipso gladiatorio mirabilius uisum tradūt. Deinde & sine ludis Marcellus. Octauiā sorore Augusti genitus in ædilitate sua auctulo. xi. Consule Calen. Augusti uelis foz inumbravit: ut salubrius litigantes consisterent. Quātum mutatis moribus Catonis Censorii: qui sternendum quoq; forum muricibus cēserat. Vela nuper colore caeli stellata per rudentes terræ etiam in amphitheatris principis Neronis rubet in cauis ædium & muscum ac solem defendunt. Cætero manifesti candori pertinax gratia. Honor etiam & troiano bello. Cur enim nō & præliis interfit: ut naufragiis? Thoracibus lineis: paucos tamen pugnasē testis est Homerus. Hinc fuisse & nauium armamenta apud eundem interpretati sunt eruditiores: quoniam cū sparta dixit: significauerit sata.

uel ferri:

De sparti natura: & quando primum usus eius: & quomodo perficiatur: & quæ sine radice nascantur: & uiuant.

CA. II.

al' ubi nec
feri aliud
nec nasci
potest

Parti quidem usus multa post sæcula coeptus est. Nec ante pœnorum arma: quæ primum hispaniæ intulerunt. Herba & hæc spōte nascens: quæ nō queat ferri: uinculo proprie aridi soli uni terræ dato uitio. Nāq; id malum telluris est: nec aliud ibi ferri: aut nasci potest. In africa exigui: & inutile gignitur: carthaginēsis hispaniæ: ceterioris portio. Nec hæc tota: sed quatenus parit montes quoq; sparto operit. Hinc strata rusticis eorū: hinc ignes falcēsque. Hinc calceamina: & pastoz uestis: animalibus noxiū: præterq; cacuminum teneritate. Ad reliquos usus laboriose euellit. Ocreatis cruribus: manibusq; testis manicis cōuolutum ossibus ligneis ue conamētis. Nunc iam in hyemem uix: Facillime tamen ab idibus maiis in iunias: hoc maturitatis tempus. Vultum fascibus in acervo adunatū biduo terio resolutum Spargitur in sole siccaturq;: & rursus in fascibus redit sub testā. Postea maceratur aqua marina optimescēd: & dulci si marina desit. Siccaturq; sole iterum rigatur: si repēte urgeat: desiderium: perfusum calida in folio: ac siccatur stans compendium operæ fatetur. Hoc autem rōditur: fiat utile præcipue in aquis: marisq; inuidtum. In sicco præferunt & canabī funes. Et spartum alitur etiam demessum: ueluti nataliū sit impensā. Est quidem eius natura interpolis. Rursusq; q̄ libeat uestutum nouo miscetur. Verūtamen completetur aio: qui uolet miraculū æstimare: q̄to sit i usu oībus terris nauium armamentis: machinis ædificationū: aliisq; desiderijs uitæ. Ad hos omnes usus quæ sufficiant: minus. xxx. M. passuum in latitudinem. A littore carthaginis noua

uel solio

minufq; in longitudine effe reperientur. Longius enim uehi impendia prohibent. Junco græcos ad funes ufus nomini credamus οχοβοο quo herbā eā appellant. Poſtea Palmagæ foliis Phyllis racq; manifeſtum eſt. Et inde tranſlatum a poenis ſpari uſum per q̄ ſimile eſt ueri. Theophras-
tauctor eſt: eſſe bulbi genus circa ripas amniū naſcens: cuius inter ſumum corticem: eamq; partē qua ueſcutum eſſe laneam naturam: ex qua mapalia: ueſteſq; quōdam conſciebant. Sed neq; re-
gionem in qua id fiat: neq; quicq; diligentiſſus: præterq; eriphoron id appellari in exemplaribus: quæ equidem inuenerim: tradit cuncta cura magna perſecutus. ccccx. annis æte noſtræ alio iam loco diximus. Quo apparet poſt id temporis ſpatium in uſum ueniſſe ſpartum. Et qm̄ a miracu-
lis rerum cepimus: ſequemur eorum ordinem: in quibus id maximum eſt aliquid naſciant ut uere ſine ulla radice. Tuberum uocantur hæc undiq; terra circūdata: nulliſq; fibris mixta aut ſaltem capillamentis: nec utriq; extruberante loco in quo gignuntur: aut rimam agente. Neq; ipſa terræ cohærent. Cortice etiani includuntur: ut plane nec terram eſſe poſſimus dicere: neq; aliud q̄ ter-
ræ calum. Siccis hæc fere: & fabuloſis locis: frutetoſiſq; naſcuntur. Excedunt ſæpe magnitudinē mali cotonei: etiā liberali pondere. Duo eorum genera: harenofa dentibus inimica: & altera ſincera. Diſtinguntur: & colore rufo nigroq;: & intus candido. Laudatiſſima quæ africa creſcunt. An-
ne uitium id terræ? Neq; enim aliud intelligi poteſt: malum ne id ea protinus globetur magni-
tudine qua futurum eſt? Et uiuat ne: an non: haud facile arbitror intelligi poſſe. Patreſcendi enī ratio cōmunis eſt iſis cum ligno. Lartio licinio prætorio uiro iura reddente in hispania carthagi-
ne paucis his annis ſcimus accidiffe: mordenti tuber: ut deprehenſus inde denarius primos den-
tes inſedderet. Quo manifeſtum erit terræ naturam in ſe globari: Quod certum eſt ex iſis quæ naſcuntur & ſeri non poſſunt.

De miſſis & tuberibus: de fungis peziſcis: laſerpitio & magyderi: & rubia: & radica. CA. III.
Miſile eſt quod in cyrenaica puincia uocant miſſi: præcipuū ſuauiate: odore: & ſapō-
ſed carnoſius. Et quod in thracia ceraunium. De tuberibus hæc traduntur peculiari-
ter. Cum fuerint imbres autumnales: ac tonitrua crebra: tunc naſci: & maxime e toni-
tribus: nec ultra annum durare: terrima autem uerno eſſe. Quibusdam locis acce-
ptantur riguis & feruntur ſicut mytilenis. Negant naſci niſi exundatione fluminum inueſto ſe-
mine ab Tiaris. Eſt autem his locus in quo plurima naſcuntur. Aſiæ nobiliſſima circa laſpaciū:
& alopecore fumigæciæ uero circa elinſunt & in fugorum genere a græcis dicti peziæ: qui ſi-
ne radice aut pediculo naſcuntur. Ab his proximū dicitur auctoritate clariffimum laſerpitium:
quod græci ſiphion uocant: in cyrenaica puincia repertum: cuius ſuccum uocant laſer: magni-
ficum in uſu: medicamentuſq;: & ad pondus argenti denarii penſum. Multis iam annis in ea ter-
ra non inuenitur: quoniam publicani qui paſcua conducunt: maius ita lucrum ſentientes depo-
pulantur pecorum pabulo. Vnus autem caulis noſtra repertus memoria Neroni principi miſſus
eſt. Si quando incidit pecus in ſpem naſcentis: hoc deprehēditur ſigno: oue cum comederit dor-
miente protinus: capra ſternutante. Diuque iam non aliud ad nos inuehitur: q̄ quod in perſide:
aut media: & armenia naſcitur laſer: multo infra cyrenaicum. Id quoq; adulteratur gummi: aut
ſcapenio: aut faba fracta. Quo minus omittendum uidetur. C. Valerio. M. Herennio coſs. cyre-
nis aduecta romam publice laſerpitii pōdo. xxx. Cæſarem uero dictatorem initio belli ciuiliſ in-
ter aurum argentumq; protuliſſe ex ærario laſerpitii pōdo. cxi. Id apud auctores græciæ euidē-
tiſſimum inuenimus. Natum imbre piceo repente maſeſacta tellure circa heſperidum hortos ſyr-
ting: maiorem. vii. annis ante oppidum cyrenarum: quod cōditum eſt urbis noſtræ anno. cxi. liti.
Vim autem illam per quattuor ſtadiorum ſpatium in africa ualuiffe. In ea laſerpitium gigni ſoli-
tum rem ſeram: ac contumacem: & ſi coletur in deſerta fugientem. Radice multa craſſaq; cau-
le ſerulaceo: haud ſimili craſſitudine. Huius folia maſperum uocabant: apio maxime ſimilia. Se-
men erat foliaceum. Folium ipſum uero deciduum. Veſci pecora ſolita: primoz purgari: mox pō-
gueſcere: carne mirabilem in modum iucunda. Poſt folia amiſſa caule ipſo & homines uelceba-
tur decocto: aſſo: ſelixo: q; Eorum quoq; corpora. xl. primis diebus purgante a uitris. Ex iſis omni-
bus ſuccus duobus modis capiebat: ur: e radice: atque caule. Et hæc duo erant nomina rhizias:
atque caulias. Vilior ille: ac putreſcens radice: cortex niger: & ad mercis adulteria. Succum ipſum
in uafa coniectū admixto fuſſure ſubinde concutiendo ad maturitatem perducebant: ni ſe-
ciſſent putreſcentē. Argumentum erat maturitatis color: ſiccitaſque: ſudore ſinito. Alii tradūt la-
ſerpiti radice fuiſſe maiore cubitali: ruberque in ea ſuper terram. Hoc in ciſo profluere ſolitum
ſuccum ceu lactis ſupernato caule: quē magydarin uocarunt. Folia aurei coloris pro ſemine fuiſ-
ſent

uel th c lit-
toribus
uel ueſteſq;
quædam
conſciant

uel farina

seica dentia a canis ottu: aistro flante. Ex iis laferpitiū nasci solicum annuo spatio: & radice & caule cōsumentibus sese. Hoc & circūfodi solitum prodidere. Nec purgari pecora: sed agra sana riat: aut protinus mortuū: in paucis accidere. Persico Silphio prior opinio congruit. Alterū genus est quod magydanis uocatur tenerius & minus uehemēs: sine succo. Quod circa syriam nascitur: non proueniens in cyrenaica regione. Gignitur & in pernafo monte copiosius: quibūdā laferpicium uocantibus: per q̄ oia adulteratur rei saluberrimæ utilissimæq; auctoritas. Probatio sinceri prima in colore modice rufo: & cū frangitur: candido intus. Mox traslūcescit: gutta aquæ saluūq; liquefit. Vius in multis medicaminibus. Sunt etiamnū duo genera non nisi fōido nota uulgo: cum quaestu nullo polleant. In primis rubia tinguēdis lanis & coriis necessaria. Laudatissima italica: & maxime suburbana: & omnes pene prouinciæ scātent ea. Sponte prouenit: feritūq; similitudine erulici. Verum spinosus ei caulis & genicularis hic ē quisnis circa articulos in orbe foliis. Semen eius rubrum est. Quot in medicina usus habeat suo dicemus loco. At quæ uocatur radícula lauandis demum lanis succū habet: mirum quantum conferens candore: molliciaq; Aegæ nascitur sariua ubique sed spōte p̄cipua in asia: syriacis saxosis & asperis locis. Trans euphratem tamen laudatissima caule ferulaceo: tenui: & ipsis cibis indigenarum expetito: & tingenti quicquid sit: cum quo decoquatur: folio oleæ. Struthion græci uocant: flet a stare: grata alpectū: uerum sine odore: spinosa: & caule lanuginoso. Semen ei nullum: radix magna: q̄ cōcitur ad quem dictum est usum.

De hortoz: cura: & digestio terræ nascētū: p̄ter fruges: & frutices.

CA. III.

B his superest reuerti ad hortorū curam: & suapte natura memorandā. Et quoniam antiquitas nihil prius mirata est: q̄ & hesperidum hortos: ac regū Adonis: & Alcinoi. Itemque peniles: siue illos Semiramis: siue asyriæ rex Cyrus fecerit: de quorum cpe alio uolumine dicemus. Romani quidē reges ipsi coluere Quippe ē Superbus Tarquinus nūcium illum sœuum atque sanguinarium: filio remisit ex horto. In. xii. tabulis legum nostrarum: nusq̄ noiatur uilla: semper in significatione ea ortus. In horti uero hæredium. Quārē conitata est & religio quædam: hortosq; & fores tantum cōtra inuidētium fascinoles dicari uidemus. In remedio saturnica signa quāq̄ horros tutelæ Veneris assignante Plauto. Iam quidē hortorum nomine in ipsa urbe delicias: agros: uillasq; possident. Primus hoc instituit ætheus Epicurus hortorum magister. Vsq̄ ad eū moris non fuerat in oppidis haberi rura. Romæ quidem per se hortosager pauperis erat. Ex horto plebei macellūq; in innocēter uictu. Mergi enim credo in profunda satius est: & ostræarum genera naufragio exquiri. Aues ultra phasidem amnē peti: & fabuloso quidem terrore tutas: immo sic preciosiores. Alias i numidia atq; æthiopis in sepulchris aucupari: aut pugnari cum feris mandi ab eo cupientē: qd̄ mandat alius. At her cuculem q̄ uilia hæc q̄ parata uoluptati satietatq;: nisi eadem quæ ubiq; idignatio occurreret. Ferendum sane fuerit exquisita nasci poma: alia sapore: alia magnitudine: alia monstro: pauperibus interdita inueterari uina: faciscq; castrari. Nec cuiq̄ adeo longam esse uitam: ut non ante se genita poter. E frugibus quoq; quoddam alimentum excogitasse luxuriam: ac medullam tantarum: superque pistrinarū operibus & cælaturis uiuere alios pane procege: alios uulgi: tot generibus usque ad infimam plebem descendente anima. Et iam ne in herbis discernim inuentum est: Olusque differentiam facere in cibo: etiam uno esse uenali? Et in his aliqua quoq; sibi nasci tribus negant. Caule in tantum signato: ut pauperis mēsa non capiat. Stiluestres fecerat natura horridos: ut quisq; demeteret passim. Ecce alites spectantur asparagi. Et rauēna ternis libris rependit. Heu prodigia uentris: mirum esset non licere carduis pecori uesci: nō licet plebei. Aquæ quoq; separantur. Et ipsa naturæ elementa ui pecuniæ discreta sunt. Hi niues: illi glaciem porit: pœnasq; montium in uolūptatem gulæ uertūt. Seruatur aliorum æstibus: excogitaturq; ut alienis mensibus nix algeat. Decoquant alias quas mox & illas hyemant. Nihil itaque homini sic quomodo rerum naturæ placet: Etiam ne herba aliqua diuitiis tantum pascitur? Nemo sacros autem tinosque montes: & iratæ plebis secessus circūspexerit? Mors enim certe æquabit: quos pecunia sepauerit. Itaque hercule nullum macelli uedgial maius fuit romæ: clamor plebis incūscant apud omnes principes: donec remissum est portorium mercis huius: compertumque non aliter quaestuosius censum haberi: aut tutius: ac minore fortunæ iure: cum credatur p̄fio ea pauperis. Is in solo sponfor est: & sub die redditus: superficieque cælo quocūque gaudens. Hortoz. Cato prædicat caules. Hinc primum agricolæ existimabantur p̄scici: & sic statim faciebant iudicium: nunquæ eēt in domo materfamilias. Etenim hæc cura sœpimæ dicebat: ubi intelligēs eēt hor-

uel plebi

uel mox

uel nequā
esse m̄sem

ras. Quippe e carnario : aut macello uiuendum est. Nec caules ut nunc maxime probant: damnantes pulmentaria: quæ egerent alio pulmentario. Id erat oleo parcere. Nam carnis desideria etiam erant in exprobratione. Horti maxime placebant quia non egerent igni parcerent: q ligno. Expedita res & parata semper: unde & acetaria appellabatur. Facilia concoqui: nec oneratura sensum cibo: & quæ minime accenderent ad desiderium panis. Pars eorum ad cõdimentum pertinens: faretur domi uersuram fieri solitam. Atq; non indicum piper quæsitum: quæq; tráf maria petimus. Iam quoque in fenestris sui plebs urbana in imagine hortoz; quotidiana oculis rura pbebat: anteq; præfigi prospectus omnis cogit multitudinis innumera læta laroctatio. Quamobrem sit aliquis & his honos: ne ue auctoritatem rebus utilitas adimat. Cum præsertim etiam cognomina procezz inde nata uideamus. Lactucinosque in ualeria familia nõ puidisse appellari: & contingat aliqua gratia operi: curæque nostræ: Virgilio quoque colesso q fit difficile uerbos; honorẽ tam paruis peribere. Hortos uillæ iungendos nõ est dubium: riguoque maxie habendos: si cõtingat: profluo amne: Si minus: puteo pertica organis ue pneumaticis tollendo: non haustu rigando. Solũ proscindẽdũ a fauonio: in autũ præparandũ est post. xiii. dies: iterã dũque ante brumã. Octo iugez opis palari iustũ est. Fimũ tres pedes alte cũ terra misceri. Areis distigui: easq; resupinis puluinog; toris ambiri singulis tramitũ fulcis: qua def accessus hosti: scatebrisque decursus. In hortis nascẽtiũ alia bulbo cõmedãt: alia capite: alia caule: alia folio: alia utroque: alia femine: alia cortice: alia cute: aut chartilagine: alia carne: alia punicis carnosis. Aliog; fructus in terra est: aliog; & extra: aliog; nõ nisi extra. Quadã iacẽ: crescũt: ut cucurbita: & cucumis. Eadẽ & pẽdent: q̃q; grauiora multo etiã is: quæ in arboribus gignunt. Sed cucumis chartilagine. Cortex huic uni maturitate transiit in lignum. Terra cõdunt raphani napique: & rapa: ac quæ alto modo inulã: cicer: pastinacæ. Quædam uocauimus ferulacæ ut anetũ: maluas. Nãque tradunt auctores in arabia maluas septimo mēse arbore scere: bacculog; usum præbere extẽplo. Sed & arbor est malua in mauritania lixi oppidi æstuario: ubi hesperidi hortũ fuisse p̃dũt. cc. passibus ab oceano iuxta delubrũ. Hercules antiquius gaditano ut ferunt. Ipsa altitudinis pedes. xx. crassitudinis quã circũplecti nemo possit. In simili genere habebitur & canabis. Necnõ & carnosa aliqua appellabimur: ut spongias in humore pratog; enalentes.

Natura & genera: & historia nascentium in hortis rez.

CA. V.

Vngorum enim callum in ligni arborũque natura diximus: & alio genere tubez panloante: Chartilaginei gnis extraque terrã est cucumis: mira uoluptate Tiberio principi expetitus. Nullo gpe nõ die cõtingit ei: pẽsiles eoz; hortos p̃mouẽtibz in soles rotis olitoribus. Rursusque hybernis diebus intra speculariũ munimẽta reuocãtibz. Qui & lacte mulsio semine eoz; biduo macerato: apud antiquos graciã auctores scriptũ est feri oportere: ut dulciores fiant. Crescunt quia coguntur forma. In italia uirides & q̃ minimi. In prouintiis q̃ maximi & citrini aut nigri. Placẽt copiosissimi africa: grandissimi Moesia. At cũ magnitudinem excessere: pepones uocant. Viuunt haustu in stomacho in postez; diẽ: nec perfici queunt. In cibis nõ in salubres: tñ plurimũ natant. Oleũ odore mire. Nec minus aquas distigũt. Defecti quoque ad eas modice distantes adrepũt. Contra oleũ refugiant. Aut si quid obest: uel si pẽdeant: curuantur. Idque uel una noctẽ deprehenditur. Si uas cum aqua subiciatur a quattuor digitorz; intervallo descendẽtibz ante postez; diẽ. At si oleum eodẽ modo sit in hamos curuatis. Iidem in fistula flore dimisso mira longitudine crescũt. Ecce cum maxime nõua forma eorum in campania prouenit mali cotonei effigie. Forte primo natum ita audio unum: mox semine ex illo genus factum: melopeponas uocant. Non pendent his: sed humi torũdantur. Mirum in his præter figuram: colorẽq; & odorem: q; maturitatem adepti q̃q; non pendẽtes: statim a pediculo recedũt. Columella tradit suum commentum: ut toto anno contingant. Fruticem rubi q̃ uassissimum i apicum locum transierit: & recidere dũ digitorum relicta stirpe circa æquinoctium uernũ. Iam in medulla rubi semine cucumeris insito terra minuta simoque circũaggeratas resistere frugori radices. cucumerum graci tria genera fecere. Laconicum: scitalicum: boeoticum. Ex his tantum laconicum aqua gaudere. Sunt qui herba: quæ uocatur culix nómẽ trita semen eorum maceratum feri iubent: ut sine semine nascantur. Similis & cucurbitis natura duntaxat in nascẽdo. Aque hyemem odere. Amant rigua: ac sinum. Seruntur ambo semine in terra sequepãdali: solisura inter æquinoctium uernum & solstitium. Parlibz tñ aptissimæ: Aliqui salunt ex Calend. marti cucurbitas: & nonis cucumeres: & per quinquatros ferere simili modo repantibus flagellis scandentes parietum aspera in rectum usque natura sublimitatis auida. Vires sine adminicu-

uel defecti

in cuba

in cuba

in cuba

lo standi non sunt: velocitas pernix: leui umbra cameras: ac pergulas operietes. Inde hæc duo pri-
ma genera. Camerarium & plebeium: quod humi creditur. In priore mire tenui pediculo libræ
pondus immobile auræ. Cucurbita quoque oī mō fastigat: uaginis maxime utilibus: cōiecta in
eas postq̃ defloru it: crescit qua cogitur forma. Plerūque & draconis intortī figura. Libertate ue-
ro pensili cōiecta: iam uisā est nouem pedū lōgitudinis. Particulatim cucumis floret: sibi ipse su-
perflorescēs: & sciociores locos patit: candida lanugine obductus: magisque cū crescit. Cucurbita
rū numerosior usus. Est primus caulīs in cibo. Atque ex eo in totū natura diuersa. Nup in balnea
rū usum uenerit urceog: uice. iā pridē uero ēt cadog: ad uina cōiecta. Cortex uiridi tener. De
radicē nihilominus cibus. Cibus salubres ac leues pluribus modis existimāt: q̃ perfici humano ue-
tre nō quæit: sed nō intumescāt. Semina q̃ pxima collo fuerint: proceras pariunt. Itē ab imis: sed
nō cōparandas supradictis: q̃ in medio rotundas: q̃ lateribus crassas: breuiioresq̃. Sicant ī um-
bra: & cū libeat serere: aqua macerant. Cibus quo lōgiores tenuioresq̃: eo gratiores. Et ob id sa-
lubriores: quæ pēdendo creuerit: minimūque seminis tales hnt: duricia eius in cibus grām termi-
nante. Eas quæ semini seruant: ante hyemē præcidi nō est mos. Postea fumo siccant: cōdendis
hortēsiog feminibus rusticæ suppellectili. Inuēta est ratio: qua cibus quoque seruarent. Eodēq̃
mō cucumis usq̃ ad alios pene prouentus: & id quidē Muria fit. Sed & serobe opaco in loco hu-
rena substrato scenog: sicco opros: ac deidē terra: uirides seruati tradūt. sūt & siluestres ī utroq̃
genere & oibus fere hortēsiog. Sed & his medica tantū natura est. Quāobrē different in sua o-
lumina. Reliqua chartilaginū naturæ: terra occultant: oīa. In quibus de rapis abunde dixisse po-
teramus uideri: nisi medici masculini sexus facerent in his rotunda. Latiora uero & concaua se-
mini: præstātiora suauitate: & ad condiendū facilitiora: quæ sæpius sata transeūt in mare. Idem
naporū quinq; grā fecere: Corinthēū cleonæum: liothassium boeoticū: & qd̃ per fe uiride dix-
runt. Ex iis in amplitudinē adolescit corinthiū nuda fere radice. Solum. n. hoc genus supne ten-
dit: non ut cætera in terram. Liothassiu quidam thraciū appellāt: frigog: patientissimum. Ab eo
boeticū dulce est: rotunditate ēt breui notabile. Neg ut cleonæum prælongū in totū quidē.
Quog tenuiora folia: ipsi quoq; dulciores. Quog scabra & angulosa & horrida amariore. Est
pterea genus siluestre: cuius folia sunt erucæ similia. Palma romæ amiterminis datur: idē nūris
tērtia nostratibus. Cætera de satū eog in rapis dicta sunt. Cortice & chartilagine cōstāt rapha-
ni. Multitūq; eog cortex crassior ēt q̃ quibusdā airbog. Amaritudo plurima illi est: & pro-
crasitudine corticis. Cætera quoque aliqñ lignosa. Et uis mira colligēdi spūm laxandique rulum.
Ob id cibus illiberalis utique si pxime olus mandat. Si uero cū oliui drupis rator ructus sit:
minūque fortibus. Aegyptio mire celebrat pp olei fertilitatē: qd̃ de semine eius faciūt. Hoc ma-
xime cupiunt serere: si liceat: qm̃ & quæstus plus q̃ e frumento & minus tributi est: nullūque co-
piosius oleum. Genera raphani græci fecere tria foliog: differētia: crispī: atque lenis: & tertium
siluestre: Atque huic læuia quidē folia: sed breuiora: ac rotūda: copiosa: atque fruticosa. Sapor
autem asper: & medicamēti instar ad eliciēdas aluos. Et ī prioribus tñ dīta seminis ēt: qm̃ aliqua
admodū exigū serūt. Hæc uicia nō cadunt nisi in crispā folia. Nostrī alia fecere genera: Algidē
se a loco longum atq; translucidū. Altege rapi figura: qd̃ uocat syriacū: suauissimū fere ac tener-
rimū: hyemīsq; patiens. Præcipuū tñ est: qd̃ e syria nō pridē aduectū appareat: qm̃ apud aucto-
res nō reperit. Id āt tota hyeme durat. Etiamnū unū siluestre græci cheriā uocat: pōtici armon:
alii leucē: nostri armoratiā fron de copiosius q̃ corpore. In oibus autē probandis maxime spec-
tāt rursus caules: in initio enim rotūdiore crassioresq; ac longis canalicibus. Folia ipsa tristiora: & angu-
lis horrida. feri uult raphanus terra soluta: humida. Fimū odit: palea cōtēntus. Frigore adeo
gaudet: ut in germania infantū puerog: magnitudinē æquet. Seritur post idus febr. ut uemus
sit. iterūque circa uulcanalia: quæ satio melior. Multi & martio: & aprili serūt & septēbri. Incipit
re incremento cōfert alterna folia circūobruere: ipsos uero accumulare. Nā qui extra terrā emer-
serit durus sit atque fungosus. Aristomachus detrahi folia per hyemem iubet: & ne lacunæ sta-
gnent accumulare. Ita in æstate grandescere. Qui dā prodidit: si palo adactō. cauerna palea in-
sternat in sex digitog: altitudinē: dein de semen simūque: & terra congeratur ad magnitudinem
scrōbis crescere. Præcipue tamen salūs aluntur. Itaque etiam talibus aquis irrigant. Et in ægyp-
to nitro sparguntur: ubi sunt suauitate præcipui. In rotum quoque sanguine amaritudo eorum
eximitur: suntque coctis similes. Nanque & cocti dulcescūt: & in napog uicem transeunt. Cru-
dos medici suadent ad colligenda acria uisq;: dandos cum sale ieiunū effietat: ita uomito-
ribus præparant meatum. Tradunt & præcordiis necessarium hunc succum: quando phthisin

ul' cōdēdū
uel liotha-
lassium

uel deflexa
ul' demerē

cordi intus inhaerente nō alio potuisse depelli cōpertum sit: in ægypto: regibus corpora mortuorum ad scrutandos morbos inscantibus. Atq: ut est græca uanitas: fertur in templo Apollinis delphis adeo cæteris cibis prælatum raphanus: ut ex auro dicere raphanus: beta ex argento: rapum e plumbo. Scires non ibi genitum Manniū Curium imperatorem: quem in hospitio ligatis aurum repudiaturō afferentibus: rapum torrentē in foco inuentū: annales nostri p̄didere. Scripsit & Morchion græcus de raphano unum uolumē. Vtilissimi in cibis hyberno tpe existimatur. Idemq: dentibus semper inimici: quoniā atterant. Eborā certe poliūt. Odium iis cum uite maximum: refugitq: iuxta satos. Lignosiora sunt reliqua i charilaginū genere a nobis posita. Mirūq: oibus uehementiā saporis inesse. Ex iis pastinacæ uul genus agresse sponte puenit: statophylinos græce dicitur. Alteq: feritur radice uel semine primo uere uel autūno. Vt Hygino placet: februario: augusto: septēbri: octobri: solo q̄ altissime rososol. Annicula utilis esse incipit: bitumilior: graciosior autumno: patiniq: maxime. Et sic quoq: uirus illi intractabile ē. Hibiscum a pastinaca gracilitate distat: Dānatum cibis: sed medicinæ utile. Est & quartū genus in eadem similitudine pastinacæ: quā nostri gallicā uocant: græci uero daucon. Cuius genera etiā quattuor fecere: inter medica dicendum. Siser & ipsum Tyberius princeps nobilitauit: flagitans oibus annis a germania. Gelduba appellatur castellū rheno inpositū: ubi generositas p̄cipua. Ex quo apparet frigidis locis cōuenire. Inest longitudine neruus: qui in decoctis extrahitur: amaritudinis tñ magna parte relicta: quæ mulsio in cibis temperata ē in gratiam uertitur. Neruus idem: & pastinacæ maiori dūtaxat anniculæ. Siser his feritur mensibus: februario: martio: aprili: augusto: septēbri: octobri. Breuior his est: sed torosior: amariorq: inula per se stomacho inimicissima. Eadē dulcibus mixtis saluberrima. Plurimis modis austeritate uicta gratiam inuenit. Nāq: & in pollinem rursū arida: ligdoq: dulci tēperatur: & decocta postea aut asseruata: uel mæcerata pluribus modis: & tunc mixta defruto: aut subacta melle: uuiq: passis: aut pinguibus cariosis. Alio rursus modo cotoneis: malis: uel sorbis: aut prunis. Aliqñ pipere aut thymo uariata defectus p̄cipue stomachi excitat. Illustata maxie Iuliaz Augustæ quotidiano cibo. Supraquē eius semē: qm̄ oculis ex radice excisus: ut harūdō seris. Et hæc aut seris: & siser: & pastinacæ: utroq: tpe uere & autūno magnis seminū interuallis. Nulla ue minus quaternog: pedum: qm̄ spatiosē fructu. Siser et transferre melius. Proxima his bulboz natura: quos Caro in primis ferendos præcipit: celebrans megaricos. Verum nobilissima est scylla: q̄q̄ medicamini nata acetog: exacuendo. Nec ulli amigdarō maior: sicut nec uis asperior. Duo genera medica: Mascularis albis foliis. fœmina nigris. Et tertium genus est cibis gratum. Epimenidiū uocatur: angustius folio: ac minus aspero. Seminis plurimū omnibus. Celerius tamen pueniunt satæ bulbis circa latera natis. Et ut crescant folia quæ sunt in his amplā: deflexa circa obruuntur. Ita succū omnem in se trahunt capita. Spōte nascūtur copiosissime in balearibus ebucog: insulis: ac per hispanias. Vnum de iis uolumē cōdit Pythagoras philosophus: colligens medicas uites: quas pximo reddemus libro. Reliqua bulborum genera differunt colore: magnitudine: suauitate. Quippe cum quidā crudi mandantur: ut in cherroneso taurica. Post hos i africa nati maxime laudant. Mox apuli: Gñā græci hæc fecere Bulbines: sitanici: pithyon: acrocordion: ægylops: iorynchiō. In hoc mirum: imas ires radices crescere hyeme. Verno autem cū apparuerit uiola: minuiac contrahitur: deinde bulbū pinguefcere. Est inter genera quod in ægypto aron uocant: scyllæ proximum amplitudine: foliis lapaticaulē recto: dum cubitorū baculi crassitudine: radice mollioris nature: quæ edatur & cruda: Effodiantur bulbī ante uer. At deteriores illico fiunt: si findūtur. Signum maturitatis: folia inaferentia ab imo. Vtustiores improbant. Item paruos & longos. Contra rubicundis rotundioribusq: laus & grandissimis. Amaritudo plerisq: in uertice est. Media eorum dulciā. Bulbos nō nasci nisi ex semine priores traididerunt. Sed & in prenestinis campis sponte nascuntur: ac sine modo: etiā in remorum aruis.

De hortenſiū herbag: radicibus: foliis: floribus: coloribus.

CA. VI.

Ortēſibus oibus fere ſingulæ radices: ut raphano: betæ: apio: malux. Amphiſſima at lapato: ut q̄ deſcēdat ad tria cubita. Silueſtri minores: tumidæ. Effoſſa quoq: diu uiuit. Quibulſdā tñ capillare: ut apio: malux. Quibulſdā furculofæ: ut ocimo. Aliis carnofæ: ut betæ: aut magis etiānnū croco. Aliquibus ex cortice: & carne cōſtant: ut raphano & rapis. Quorū dā geniculatæ ſunt: ut graminis. Quæ rectā nō hñt radicē: ſtatim plurimis nituntur capillamentis: ut triplex & blitū. Scylla autē: & bulbī: & cepe: & allii nō niſi i rectū radicantur. Sponte naſcentiū quæ dā numeroſiora ſunt radice q̄ folio: ut Aſpalax: perdicui: cro-

uel calax
ul' p̄diocū

eum. Florent uero cum fraxino serpillum: ambrotonum: napi: thaphanimenta: ruta: & cætera q
 dē deflorescūt cū coepere. Ocimū autē particulatim: & ab imo incipit. Qua de cā diutissime flo
 rer. Hoc & in heliotropio herba euenit. Flos alius candidus alius luteus alius purpureus. Folia ca
 dunt a cacuminibus origano: inulā: & aliqñ ruta iniuria læsa. Maxime cōcua sunt cepergetio.
 Alliu: cepa: sc̃ iter deos iureiurādo hēt ægyptus. Cepe gñā apd græcos sarda: samothracia: hali
 na: setania: itē schista: Afcalonía ab oppido iudææ noiata. Oibus est odor lachrymosus & pōpe
 cyris: minime gñidis. Oibus corpus tutū pinguitudis eaz: charitatis. E cūctis setania mini
 ma: excepta tusculana, sed dulcis schista autē: & afcalonía cōdunt. Schistā hyeme cū coma sua re
 quunt. Vere folia detrahūt: & alia subnascunt iisdem diuisuris unde & nomē. Hoc exēplo reli
 quoz generibus detrahi iubentur in capita crescant: potiūq in semetipā. Afcaloniaz priuati
 tura. Etenim uelut steriles sunt ab radice: & ob id semine feri illas nō deponi iussere græci. Præ
 rea ferius circa uer cū germinant transferri. Ita crassefcere. Et tūc pperare: pterit tps penitentiæ.
 Festinandū aut in his est: qñ natura celeriter putrescūt si deponant: & caulē amittunt: & semē
 ipsaz euanescūt. Est & coloz differentia. Samo enim & sardibus candidissimæ proueniūt. Sūt
 in honore & ceticæ: de quibus dubitat an eadem sint: quæ afcalonía: quoniam satis capita cras
 sefcunt: depositis caules & semina. Distant sapore tantū dulci. Apud nos duo prima genera. Vnū
 condimentarium: quod illi getion: nostri pallacanā uocant. feritur mensibus martio: aprilima
 io. Alterum capitatum: æque ab æquinoctio autumnī uel fauonio. Genera eius austeritatis ordi
 ne: africana: gallica: tusculana: amitermina. Optima autem quæ rotundissima. Item ruffa acrior
 candida: sicca q uiridis: & cruda q cocta: sicca q condita: feritur amitermina frigidis & humidis
 locis: & sola alii modo capite: reliquæ semine. Proximaz æstate nullum semen emittunt: sed ca
 put tantum: quod inarescit. Sequenti autem anno permutata ratione semen gignitur. Caput
 sum corumpitur. Ergo omnibus annis separatim semen cepe causa feritur. Separatim cepe sem
 nis: seruatur autem optime in paleis. Getium pene sine capite est: ceruicis tantum lōge: & ideo
 totum in fronde: sæpiusq refecatur: ut porrum. Ideo & illud ferunt: non deponunt. Cætero ce
 pas ter folio solo feri iubent: extirpatis radicibus herbarum. In iugera denas libras. Intermissi
 fatuetiam: qñ melius proueniat. Runcari præterea: & farricis non sæpius: quater. Afcalonā mē
 se februario ferunt nostri. Semen cepaz nigrescere incipiens anteq marcescat metunt. Et de por
 ro in hanc cognitionem dici conuenit: præsertim cum festiuo nuper auctoritatem dederit seni
 cepe Nero: uocis gratia ex oleo æstatis mēsum omnibus diebus. Nihilq aliud ac ne pane quidē
 uescendo. Seritur semine ab æquinoctio autumnō si festiuum facere libuerit densius. In eadem
 area secatur donec deficiat: stercoreaturq: semper: si nutrit in capita anteq secec: cū increuerit in
 aliā areā transferat: summis foliis leniter recisis ante medullā & capitibus retractis tunicis ue
 tremis. Antiqui silice uel tegula subiecta capita dilatabāt. Hoc itē de bulbis. Nūc sarculo leuiter
 cōuellūtur radices: ut delumbatæ alātneq: distrahāt. Insigne: q cū fimo lætoq: solo gaudeat: ri
 gua odit: & tamen proprietate quadā soli cōstat. Laudatissimus in ægypto: mox orchiz atq: ari
 riz. Sectiui duo genera. Hoc herbaceū folio incisuris eius euidentibus: quo utunt medicamentarij.
 Alteq: genus suauidioris foli rotundiorisq: incisuris leuioribus. Fama est Melā equestris ordinis
 reū ex pcuratiōe a Tiberio principe accersitū in summa desperatiōe succo porri ad trium dena
 riorū argenteoz pondus aucto: cōfestim expirasse sine cruciari. Ampliore modū negat noxium
 esse. Allium ad multa ruris pcpue medicamenta pdesse credid. Tenuissimis & q separatim uni
 uersum uelatur mēbris: mox pluribus cōmentat nucleis: & iis separatim uelutis. Asperi sa
 ris: & quo plures nucleī fuere: hoc est asperius. Tedium huic quoque halitus: ut cepe: nullum tñ
 codis. Generum differentia in tempore. Præcox maturefcit. lx. diebus: tum in magnitudine. Vl
 picum quoque in hoc genere græci appellauerū allium cyprum: alii antisfordon: præcipue afri
 cæ celebratū inter pulmentaria ruris grandius allio trito in oleo & aceto mirum quantum incre
 scat spuma. Quidam & allium ulpicum in plano feri uetant: castellatimque grumulis imponi di
 stantibus inter se pedes ternos. Inter grana quattuor digiti interesse debent: simul arque mla fo
 lia eruperint farrici. Grandescunt quo sæpius farriciuntur. Maturefcētium caules depressi in terrā
 obruuntur ita cauetur ne in frondem luxurient. In frigidis utilius uere feri q autumnō. Cæte
 ut odore careant oia hæc iubentur feri: cum luna sub terra sit: colligi cum in coitu. Sine iis Me
 nander e græcis auctor est: allium edentibus: si radicem betæ in pruna tostam superederint: nodo
 rem extingui. Sunt qui & allium: & ulpicum inter compitalia ac saturnalia feri aptissime putent.
 Allium & semine prouenit sed tarde. Primo enim anno porri crassitudine capite efficitur: sequē

uel calibus
 & semine

nel aphro
 scordon

uel opalia

ti diuiditur tertio cōsumatur. Pulcherrusq; existimatur tale. A quibusdam in semē exire ueratur. Sed inorari caulis rationis gratia: ut caput ualidius fiat. Quod si diucius alius cepi: quē iueterari libet: acq; falsa tepida capita intigēda sunt. Ita diuturniora fient: melioraq; usus ē ī fatu sterilia. Alii conati sunt primo super prunas suspendisse: abindeq; ita profici arbitrantur: ne germinēt. Quod facere alium cepamq; extra terrā quoq; cetum est: & cauliculo ad eū euanescere. Aliqui & aliū palea optime seruari putant. Allium est & in aruis sponte nascens: alio hoc uocant: quod aduersus īprobitatem alitum depascentium semina: cōsum: ne renasci possit: abicitur: statimq; quā deuorauere aues stupentes manu capiuntur: & si paulum cōmorauer. resopit. Est & filice stre quod urinū uocant: o dore mollicapite pretenui: foliis grādiuis.

Quoto die quāq; herbæ nascuntur: fatæ: & quo modo quāq; formantur: uel digerantur: & quorum singula genera: & quorū plura.

In horto: fatog; celerissime nascuntur ocimū: blitū: napus: eruca. tertio enim die uel pūm: anetū quarto: lactuca qnto: rhaphanus: sexto: cucumis & cucurbita septimo: prior cucumis: nasturtium ac sinapi qnto: beta æstate sexto: hyeme decimo: atriplex octauo: cepe. xi. x. aut. xx. getium. x. aut. xii. Contumacius coriandrum. Cumila quidē & origanū post. xxx. diem Omnium difficillime apium. lx. enim die cū celerissime. l. maiore ex parte emergit. Aliquid & feminū ætas cōfert: quoniam recētia maturius gignuntur. In porro: getio: cucumere: cucurbita. Ex uetere aut celerius pueniunt apium: beta: cardamū: cumila: origanum: coriadrū. Mirum in beta semine: nō enim tota eo anno gignitur: sed aliquid sequente: aliquid tertio. Itaq; ex copia feminis modice nascit. Quādā anno tantū suo paritū: quādā sepius: licet apū: porro: getiū. Hæc. n. semel fata pluribus annis restibili fertilitate pueniunt. Semina plurimis rotunda: aliquib; oblonga: paucis foliacea & lata: ut atriplici. Quibusdā angusta: & canaliculata: ut cumino. Diferūt & colore: nigro candidog; itē duricie. Surculacea ī folliculo sūt rhaphanus: sinapi: rapo. Nudū semē apii: coriandri: aneti: sceniculi: cumini. Cortice obducta bliti: betæ: atriplicis: ocimi. At lactucis in lanugine. Nihil ocimo fecundius. Cum maledictus ac probris serendū præcipiūt lætius puenit. Satū etiā pascitur terra adacta cuminū: & qui ferunt præcāt: ne exeat. Quæ ē uel pauif ut iarscūt cor tie sunt difficillime maturescunt: maximeq; ocinū: & gt. Siccant oia ac sunt fecunda. Vtq; meliora nascit acuatim lato semine: q; sparsio. Ita certe porrum & allium ferunt in laciniis colligatum. Apū etiā paxillo cauerna facta ac fimo ingesto. Nascunt autē oia aut semine aut auul. sicc. Quādā semie & furculo: ut ruta: origanū. Ocimū pōdit. n. & hoc cū puenit ad palmæ altitudinē. Quādā & radice & semine: ut cepa: alliū: bulbi: & si quog; radicē annuiferog; relinquūt. Eorū uero quæ a radice nascuntur: radix diuturna: & fruticosa ē: ut bulbi: gethi: scyllæ. Fruticat alia & nō capite: ut apium: & beta. Caule reciso sere quidē oia regermināt: exceptis quæ nō sca. brom caulē habent. Est in usu uero ocimū: rhaphanus: lactuca. Hanc etiam suauiores putant a regerminatione. Rhaphanus utiq; iucūdiōr detractis foliis anteq; decaulescat. Hoc & ī rapis. Nā & eadē direptis foliis cooperta terra cresunt: duratq; in æstate. Singula genera sunt ocimo: lapato: blito: nasturtio: erucæ. atriplici: coriandro aneto. Hæc. n. ubiq; eadem sunt: neq; aliud alio melius usq;. Rutam furtiuam tantū prouenire fertilius putant: sicut apes furtiuas pessime. Nascunt etiam nūdā fata: mentastrium: nepeta: intubū: pulegium. Contra plura genera sunt eorum quæ diximus: dicemusq; in primis de apio.

Natura & gñā & historię ad cōdinēta in orto fatag; reg. xxxvi.

Idem quod sponte in humidis nascitur: helio selinū uocatur uno folio: nec hirsutū. Rursus in siccis hipposelinū: pluribus foliis: simile heleo selinū. Tertium est oreo selinū dicatū foliis: radice tenui: semine aneti: minuiore tamen. Est autem satius dīa in fo. lio densō crispo: aut rariore & leuiore. Item caule tenuiore ac crassiore. Et caulis aliorum candidus est: aliorum purpureus: alioq; uariis. Lactucæ græci tria fecere genera. Vnum latū: caulis: adeo ut hostiola olitoria ex iis factitari piderint. Folium his paulo maius herbaceo & angustissimū: ut alibi consumpto incremento atq; rotundū caulis. Tertium fissile: quod laco: non uocant. Alii coloris & temporis satus genera discreuere. Essē enim nigras: quāq; semen mē se ianuario feratur: albas quāq; martio: rubentes quāq; aprili. At oīum earum plātas post binos menses differri. Diligentiores plura genera faciunt: purpureas: crispas: cappadocas: græcas. Longiora his folia caulesq; lati. Præterea longi & angusti intubis similes. Pessimum autem genus cū exprobratione amaritudinis appellauere picrida. Est etiam nūdā alia distinctio atræ: q; meconis uocatur: a copia lactis saporiferi: quāq; oēs somnū parere credant. Apud ætianos ita: quod folū

Cū priores
eā ob reli-
gionem ac
omē caue-
rent. cum
prior esset
esca e me-
le (religio
minime ca-
ret)

genus earum fuit: & ideo lactuca nomen adeptæ. Purpuream maxime radicis cecilianā vocant. Rotundam uero ac minimæ radicis: latis foliis astylica. Quidamq; eunuchion: quoniam hæc maxime refragretur ueneri. Est quidem natura oībus refrigeratrix: & ideo æstate gratæ a stomacho fastidium auferit. cibiq; appetentiam faciunt. Diuus certe Augustus lactucā cōseruatus in agri- tudine fertur prudentia Musæ medicicū priores eam ob religionem minime cōmanducaret: in tantum recepta cōmendatione: ut seruari etiā in alienos menses eas oxymelite reperiunt sit. Sanguinem quoq; augere creduntur. Est etiam nūm q̄ uocat caprina lactuca: de qua dicemus inter medicas. Et ecce cum maxime cœpit irrepere satiuus admodū probata: quæ clicia uoca- tur: folio cappadocæ nisi crispum latiusq; esset. Nec ex eodem genere possunt dici: neq; ex alio intubi hyemis impatientiores: uirulq; præferentes: sed caule non minus grati. Serunt uero plī- tæ eorum: ultimo uere transferuntur. Est & eraticū intubum: quod in ægypto cichoriū uocant. De quo plura alias. Inuentum omnes thyrsos uel folia lactucæq; prorogare urceis conditos: ac recentes in patinis coquere. Seruntur lactucæ anno toto lætis: & irriguis: stercoreatq; binis men- sibus inter semē plantāq; & maturitatem. Legittimum tñ a bruma semen iacere: plantā in fauo- rio transferre. Aut semen fauonio: plantam æquinoctio uerno. Albæ maxime hyemē tolerant. Humore oīa ortensia gaudent & stercore: præcipue lactucæ: & magis intubi. Seri etiam radices illitas fimo interest: & repleti ablaqueatas humo. Quidā & aliter amplitudinem augent: rectis cum ad semipedem excreuerint: fimoq; suillo recētūllitis. Candorē uero putant contingere nis dūtaxat: quæ sunt seminis albi: si harena de litore a primo incremento congenerat in mediis: atq; in crescentia folia cōtra ipsas religuntur. Beta hortensiorum seuissima est. Eius quoq; a colo- re duo genera græci faciunt: nigrā & candidā: quā præferunt: picissimi feminis: appellatq; scilicet: candoris sane discrimine præferentes ut lactucā. Nostri betæ genera faciunt uernum & autū- na leia temporibus satiuus: quāq; & iunio seratur. Transferuntur autē in plāta hæ quoq; & obliui si- mo radices suas: locūq; similiter madiū amant. Vtus tis & cum lente ac faba. Idēq; qui oleris & præcipuus: ut lenitas: excites acrimōia sinapis. Medici innocentiē q̄ olus esse iudicare. Quā- obrem appositus non nemini: degustare etiā religio est: utq; ualidis potius in cibo sint. Gemina iis natura & oleris & capite ipso exiliētis bulbi. Spēs summa in latitudine. Ea cōtingit ut in lactu- cis cōperint colorē trahere imposito leui pondere. Neque alii hortensioq; latitudo maior. In- binos pedes aliquando se pandunt: multum & soli natura cōferente eis. Et in circelensi agro am- plissime proueniunt. Sunt qui betas punico malo florente optime seri existiment: transferri autē cum quinque folioq; esse cōperint. Mira differentia: si uera est: candidis solui aluos: modice ni- gris inhiberi. Et cum brassica corrumpatur in dolo uini sapor: odorē betæ foliis demeris resti- tui. Olus cauleq; quibus nunc principatus hortogæ: apud græcos in honore fuisse non repio. Sed Carō brassicæ miras canit laudes: quas i medendi loco redemus. Grāa eius facit tria. Vnam extensis foliis: caule magno. Alteram crispo folio: quam apianā uocat. Tertiā minutis caulibus lenem tenerā minimeque probat. Brassica toto āno seritur: qm̄ & toto secatur. Vtilissime tamē ab æquinoctio autumnū. Transferitur: cum quinque foliorum esset. Cimas a prima sectione pstat proximo uere. Hic est quidam ipsorum caulium delicatior teneriorque cauliculus Apitii luxu- ria. Et per eum Druso Cæsari fastiditus non sine castigatione Tiberii patris. Post cimam ex radē brassica cōtingit æstiuū autūnalesque cauliculi: mox hyberni: iterumque cimæ: nullo aque gñe multitero donec flora fertilitate cōsumat. Tertiā circa solstitiū æx q̄ si humidior locus est æstate sicciior autūno plātā. Humor simusq; si defuere: maior saporis grāa ē. Si abūdauere: latiores fertili- tas. Fimū asininū maxime cōuenit. Est hæc quoq; res inter opa ganæ. Quapp nō pigebit uer- bosis plēqui. Præcipuus fit caulis sapore ac magnitudine: Primū oīum si repastinato serandū: si terrā fugientes cauliculos secēs: a terraq; pceritate luxuriosā attollētes se exaggerādo aliā accu- mulēs ira: ne plus q̄ cacumē emineat. Tritianū hoc genus uocat: bis cōputabili spendio redioq;. Cætera grāa cōplura sunt. Comanū: sessile: folio capite parulū. Aricinū altitudine nō excellens: fo- lio nōerosius q̄ tenuius. Hoc utilissimū existimat: q̄a sub obfus fere foliis fruticat cauliculi pec- cularibus. Pōpeianū pcerius caule ab radice tenui intra folia crassescit. Rariora hæc: angustio- raq; sed teneritas in dote fit. Frigora nō tolerat. Quibus et alunt brutiani: pgrades foliis caule tenues: sapore acuti. Sabellica usq; i admirationē crispa sunt folia: quoq; crassitudo caule ipsam extenuatē dulcissimi peribens ex oībus. Nuper subiere lacuturres ex cōuale aricina: ubi quō- dam fuit lacus turrisq; quæ remanet: capite prægrandes: folio inumeri. Alii in orbem portecti. Alii in latitudine torosi. Nec plus ullis capitis post tricianū: cui pedale aliquando cōspicit. Et ci-

uel blandi-
tus

ma nullis serior. Cuiusq; autem generi pruinæ plurimum suauitatis conferunt. Et nisi obliquo vulnere defendatur medulla plurimum nocet. Semini destinati non secatur. Est enim sua gratia nonnūq; plantæ habitus excellentibus. Halmyridia vocant: quoniam nisi in maritimis non pueniunt. Navigatione quoq; longinqua uirides asseruantur: si statim dissecti: ita ne humū attingant: in cados olei q̄ proxime siccatos: obturatoq; condantur omni spiritu excluso. Sunt qui plātam in transferendo alga subdita pediculo nitro ue trito: quod tribus digitis capiatur: celeriores ad maturitatē fieri putēt. Sunt q̄ semen trifolii nitrūq; sil tritū aspergant foliis. Nitrū ē in coque do uiriditatem custodit. Aut apiciana coctura oleo ac sale prinq; coquantur: maceratis. Est inter herbas genus inserendi præcisiss. germinibus caulis: & in medullam semine ex aliis addito. Hoc & in cucumere siluestri. Necnō olus quoq; siluestre est trium foliorum. Diui Iulii carnibus præcipue locis militaribus celebratum. Alternis qppe uersibus exprobare lapsana f. uixisse apud dyrrachium præmiorum parsimoniam cauillantes: Est autem id cina siluestris. Omnium hortensiorum laudatissima cura asparagis. De origine eorum in siluestribus curis habunde dictum: & quomodo eos iuberet Cato in harundinetis feri. Est & aliud genus incultius: asparago mitius corrua passim etiam in montibus nascens: refertis superioris germaniæ campis: non inficito Ty, berii Cæsaris dicto: herbæ ibi quandam nasci simillimam asparago. Nam quod in neside campaniæ insula sponte nascitur: longe optimū existimatur. Hortensium serif spongis. Est enim pluri mā radici: altissimæq; germinat. Viret thyrsio primū emicant. Qui caulem educens tēpore ipso fastigatus est in toros stringitur. Potest & semine feri. Nihil diligentius comprehendit Cato. Nouissimumq; libri est. ut appareat repentinā ac nouitiam uiro curam fuisse. Locum subigi iubet humidum: aut crassum. Semipedalis undiq; intervallo serine calec. Præterea ad lineam granina bina aut tertia paxillo dimittit. Videlicet semine tum tantū ferebantur. Id fieri secundū aequi noctium uernū. Stercore satiari. Crebro purgari. Caueri ne cū herbis euellantur asparagi. Primo anno stramento ac hyeme protegi. Vere aperiri: sarriti: runcari. Tercio incendi uerno. Quo maturus incensus est: hoc melius prouenit. Itaq; harundinetis maxime cōuenit quæ festinant incēdi. Sarriti iubet idem nō anteq̄ asparagus natus fuerit: ne i famiendo radices uenturæ. Ex eo uel li asparagum ab radice. Nam li de fringatur: si rēscere: & intermori. Velli donec in semen eat. Id autem maturēscere ad uerū incendiq; ac rursus cum apparuerint asparagi sarriti ac stercoreari. Ac post annum nouem cum iam uetus sit: digeri subado solo stercoreatoq;. Tum spongis feri singulog: pedū iteruallū. Quin & ouillo firmo noiatiū utiq; aliud herbasceret: nec quicq; postea tētatū uilius apparuit: nisi q̄ circa idus februariū de fossio semie acutatis paruulis scrobibus serūt: plurimūq; maceratū fimo. Dein nexis inter se radicibus spongiās factas post æquinoctiū autum ni disponunt pedilibus intervalis: fertilitate in denos annos durant. Nullum gratius iis solū q̄ rauennatium. Hortog: indicauimus corrudam. Hunc intelligimus siluestrem asparagū: quē græci orminū: aut myacanthon uocant aliis ue nominibus. Inuenio nasci & arietis cornibus tūsis atque defossis: Poterant uideri dicta omnia: quæ in precio sunt: nisi restaret res maximæ questus si sine pudore dicenda. Certum est quippe carduos apud charaginem magnam cordubamq; præcipue sesteria sena milia & paruis iis reddere: quoniam portenta quoque terrarum in ganeam uertimus. Etiam ea quæ refugiant quadrupes conscia. Carduos ergo duobus modis ferunt autumno: planta & semine ante nonas martias. Plantæque quæ ex eo disponentur ante idus non. uembis aut in locis frigidis circa fauonium. Stercorantur etiam si diis placet: latiusque prouenit und condunturque aceto melle diluto lassiter addita radice & cumini: ne quis dies sine carduo sit: cætera in transcurso dici possunt. Ocimum parilibus optime feri ferunt. Quidam & autumno: iubentque cum hyeme seratur: aceto semen perfundi. Eruca quoque & nasturtium: uel æstate uel hyeme facillime nascuntur. Eruca præcipue frigorum contēptrix diuersæ est q̄ lactuca natura. Concitatur ueneris. loccirco iungitur illi fere in cibis: ut nimio frigori par feruor immixtus temperamētum æquet. Nasturtium nomen accepit a narium tormēto. Et inde uigoris significatio puerbio id uocabulū usurpauit: ueluti torporē excitātis. In arabia miræ amplitudis dicitur gigni. Rata quoq; serif fauonio & ab æquinoctio autūni: odit hyemē & hiorē ac simū. Apicis gaudet & siccis: terra q̄ maxie lateritia. Ciere uult nutiri. Hic & semī miscet: ut careat erucis. Aucto ritas est peculiaris apd ætiouos ei fuit. Inuēio mustū rutarū pplo datū a Cornelio Cethego i cossu lato collega. Qu. Fla. comitis pactis. Amicitia ē ei & cū fico i trā ut nūq; lactior pueniat q̄ sub hac arbore. Serif & surculo melius i pforatā fabā. iditog: succo nutrit cōphēdēdo surculū. Serif & a seipā. Nang: incuruato cacumine alicuius rami cum attingerit terram: statim radicitur. Ea

uel etiam
si displicet

uel ocimū

dē & in occino natura: nisi q̄ difficultus crescit. Sed durata rūcā: n̄ sine difficultate pueniētibz
 ulceribus: ni munitis manibus id fiat: oleoue defensis. Conciduntur autem & eius folia: seruau-
 turq; fasciculis. Ab æquinoctio uerno feritur apium: semē paulum i pila pulsatō, Crispus sic pu-
 tat fieri: aut si satū calcetur cylindro: pedibusue. Propriū ei q̄ colorē mutat. Honos ipsi in achaia
 coronare uictores sacri certaminis nemēz. Eodem tempore feritur menta planta: uel si nondum
 germiat: spōgia: minus hāc humido gaudet. Aestate uiret. Hyeme flauescit. Genus eius siluestre
 mentastrum est. Et hoc propagatur ut uitis: uel si inuersi rami serantur. Menrā nomen suauitas
 odoris apud grācos mutauit: cum alioquin mintha uocaretur. Vnde ueteres nostri nomen de-
 clinauerunt. Grato menta mensas odore percurrit in rusticis dapibus. Semel sata diutina ætatē
 durat. Congruit pulegio cuius natura in carnariis reflorescens sapius dicta est. Hæc quoq; serua-
 tur simili genere: mentā dico pulegiumq; & nepitam. Condimentorū tñ omnīq; fastidiis cyui-
 num amicissimū. Nascit in summa tellure uix hærens: & in sublimē tendens. In putribz & cali-
 dis maxie locis: medio ferendū uere. Altege eius gēus siluestre: quod rusticū uocat: alii thebaicū:
 si tritum ex aqua potetur: in dolore stomachi prodest. In carpentania nostri orbis maxime lau-
 datur. Alioquin æthiopico africoq; palma est. Quidam huic ægyptium præferit. Sed præcipue
 olusatrum miræ naturæ est. Hippocelinum grāci uocat: alii smyrnium. E lachryma caudicis sui
 nascitur. Seritur & radice. Succum eius quī colligitur murrā saporem habere dicunt. Audierū
 Theophrastus murrā lata natum. Hippocelinum ueteres præceperant in locis incultis: lapidosi:
 iuxta maceriam feri. Nunc & repastinato feritur: & a fauonio post æquinoctiū autumnū. Quip-
 pe cum capparīs quoq; feratur siccis maxime: area in defossū cauata: ripisq; undiq; circumstrictis
 lapide: alias euagatur per agros: & cogit solum sterile scere. Floret æstate. Viret usq; ad uergiliā
 occasum. Sabulosi familiarissimum. Vitia eius quod trans maria nascitur: diximus inter peregre-
 nos fructices. Peregrinum: & careum gentis suæ nomine appellatum: culinis principale. In quaci-
 q; terra feri uult ratione eadē q̄ olusatrum. Laudatissimum tamen in caria: proximum phrygia.
 Ligusticum siluestre est: in liguriæ suæ mōtibz feritur. Vbiq; suauis satium: sed sine umbis.
 Panacem aliqui uocant. Crateias apud grācos cunilam bubulam eo nōmine appellat. Cateri se-
 re cunizamidem: cunilaginem. Thymbam uero quæ sit cunila. Hæc apud nos habet uocabulū
 & aliud satureia dicta in condimentario genere. Seritur mense februario: origano æmula. Nasci-
 turque additur: quippe similis effectus. Sed cunile ægyptium originū tārū præferitur. Per-
 egrinum fuit & lepidium. Seritur a fauonio. Dein cum fruticauerit: iuxta terram sciditur. Tūc
 runcatur: stercoreaturque. Per biennium hæc. Postea iisdem fruticibus utuntur: nō scruitia hye-
 mis igrat: quando impatientissimum est frigorū. Exit & in cubitale altitudinē: folijs lau-
 rinis: sed mollioribus. Vt usq; eius non sine lacte. Gyt pistirinis: anisum: & anetum culinis & medicis
 nascuntur. Sagapenum & ipsum in hortis quidem: sed medicinæ tantum. Sunt quædam comita-
 tia aliorum satius: ut papauer: hanc cum brasica feritur. Ac portulaca & eruca cum lactuca. Pa-
 paueris fatiui tria genera. Candidū: cuius semen tostum in secunda mensa cum mella apud anti-
 quos edebatur. Hoc & panis rustici crustæ in spergitur: ad fuso ouo in hærens. Vbi inferiorē cru-
 stam apio: gytq; cereali sapore condiunt. Alterum genus papaueris nigrum: cuius scapo intiso la-
 ctus succus exprimitur. Tertium genus rhœam uocant grāci: id nostri erraticum. Sponte qui-
 dem: sed in aruis: cum hordeo maxime nascitur: eruca simile: cubitali altitudine: flore ruffo: & p-
 tinus decido: unde & nomen a grācis accepit. De reliquis generibz papaueris: sponte nascenti-
 bus docebimus in medicinæ loco. Fuisse autem in honore apud romanos semper indicio est Tar-
 qnius Superbus: qui legatis a filo missis decuriendo papauera in hortō altissimi sanguinarium il-
 lud responsum hæc facti ambage reddidit. Rursus alio comitatu æquinoctio autumnī feruntur
 coriandrum: anetum: atriplex: malua: lapati: cerepolon: quod pæderota grāci uocant. Et aceti-
 mum sapore: ignei effectus ac saluberrimum corpori sinapi nulla cultura: melius tamē planta re-
 lata. Quin e diuerso uix est sato semel eo liberare locum: quoniam semen cadens protinus uiret.
 Vfus eius etiam pro pulmentario in patellis decocto citra intellectum acrimoniæ. Coquantur
 & folia sicut reliquorum oleorum. Sunt autem trium generum: Vnum gracile: alterum rapi fo-
 liis simile: tertium eruca. Semen optimū ægyptium. Atheniensēs napi appellauerunt: alii tapū:
 alii saurion. Serpyllo & silymbrio montes pleriq; scitant: sicut thracia: ut ea quæ deferunt ex iis
 auulsos ramos ferunt. Item scyone ex suis montibus: & athenis: & hymeto. Simili modo & silym-
 brium ferunt. Letissimum nascitur in puteorum parietibus: & circa piscinas & stagna.

De foeniculo & canabe.

CA. IX.

uel ex

ul' serpyllū

Eliqua sunt ferulacei generis ceu fœniculum: aguibz (ut diximus) gratissimū: ad cā diēda plurima cū inaruerit. Eiq; pquā similis thapsia: de qua diximus inter externos fructus. Deinde utilissima funibus canabis: serit a suonio. Quo dēior ēoq; reperiōr. Semen eius cum est maturum ab æquinoctio autūni destringitur: & sole aut uero aut fumo siccat. Ipsa canabis uellitur post uindemiam: ac lucubrationibz decorticata purgatur. Optima alabandica: plagæ præcipue usibus. Tria ibi eius genera. Improbatur cortici: primum: aut medullæ. Laudatissimum est e medio: quæ mēsa uocatur. Secunda milasæa. Quod ad proceritatem quidem attinet: rosæ agri fabini arborum altitudinē æquat. Ferulæ duo genera in peregrinis fruticibus diximus. Semen eius in italia cibus est. Conditur quippe duratq; in urceis uel anni spatio. Duo ēa genera. Caules & racemi. Corymbiā hanc uocat: corymbosque quos cōdiūt.

De morbis hortorū: & remedia circa formicas: & rucas: & culices. CA. X.

Orbos hortensia quoq; sentiūt: sicut reliqua terræ sata. Nāq; & ocimū se necat: dege neratq; rite in serpillum: & sisymbriū i calaminthā. Ex semie brassicæ ueteris rapæ fiunt: atq; iuicē. Ene cas cyminū ab imo dorso nisi repurge. Est at unicaule: radice bulbo simili: non nisi in solo gracili nascēs. Alias priuatim cymini morbus scabies. Et ocimū sub canis ortu palessit. Oīa uero accessu mulieris menstrualis flauescūt. Bestiolæ quoque genera innascūtur. Napis cussices: raphano. erucæ: & uermiculi. Item lactucis & oleri. Vtrūque hoc amplius simaces & cochleæ. Porro uero priuatim animalia: quæ facillime fœtore inleto capiunt condentia in id se. Ferro quoque non expedire tangi tutam: cunilam: mentam: ocimū: auctor est Sabinus Tyro in libro cepuricon: quæ Mecenati dicauit. Item contra formicas non minimū hortorum exitium: si non sint rigui: remedium monstrauit. Limo marino: aut cinere obturatis earum foraminibus. Sed efficacissime heliotropio herba necantur. Quidam & aquam diluto latere crudo inimicam eis putant. Naporum medicinz sunt: siliquiā una feris: sicut olez cicer. Arcet enim erucas. Quæ si omissio iam natæ sint: remedium absinthii succus decocti inspersus & sed: quam aizoum uocant. Genus hoc herbæ diximus. Semen olerum si succo eius madefactum seratur: olera nulli animalū obnoxia futura tradunt. In totum uero nec erucas si palo imponantur in hortis ossa capitis ex equino genere formicæ duntaxat. Aduersus erucas & cancrum fluuiatilem in medio orto suspensum auxiliari narant. Sunt qui sanguineis uirgis tēgant ea: quæ nolunt his obnoxia esse. In festant & culices hortos riguis præcipue: si sunt arbusculæ aliquæ. Hi galbano accenso fugantur.

Que magis sint fortia uel minus: & quibus saluæ aquæ pſint.

CA. XI.

Am quod ad permutationem seminum attinet: quibusdam ex iis firmitas maior est: ut coriandro betæ: porro: nasturtio: sinapi: erucæ: cunilæ: & fere acribus. Infirmitas autem sunt a triplici: ocimo: cucurbitæ: cucumī: & æstiu omnia hybernīs magis durat: minime autem getium. Sed ex iis: quæ sunt fortissima: nullum ultra quadrimatum utile est duntaxat ferēdo. Cunilis & ultra tempestiua sunt. Peculiaris medicina raphano: betæ: rutæ: cunilæ: in salis aquis quæ plurimum suauitati & fertilitati conferunt. Cæteris dulciū aqua rum rigua profunt. Vnissimæ ex iis quæ frigidissimæ: & quæ potu suauissimæ. Minus utiles et stagno & quas elices inducunt: quoniam herbarum semina inuehant. Præcipue tamen imbres alunt. Nam & bestiolæ innascentes necantur.

Rigidiore hortorū: & quæ trāslata meliora fiāt: & de succis hortensiorū: & saporibus. CA. XII.

Is horæ rigandi: matutina: atque uespera: ne inferuſcat aqua sole. Ocimo tantum & meridiana etiam. Satum celerrime erumpere putant inter initia feruenti aqua aspersum. Omnia autem translata meliora: grandioraque fiunt: maxime porri: napique: in translatione & medicina est: desinūtque sentire iniurias: ut gentiū: porrum: raphanis apium: lactucæ: rapa: cucumīs. Omnia aut siluestria fere sunt: & foliis minoræ: & caulibus: succo acrisior: sicut cunilæ: organū: ruta. Solūm ex oibus lapatū siluestre melius. Hoc inlatiū ruxem uocat: nasciturque fortissimū. Tradit semel satū durare: nec unq; uitari terra maxie iuxta aquā. Vfus eius cū pſana tantū in cibis leuiorem gratioremque saporem præstat. Siluestre ad multa medicamenta utile est. Adeoq; nihil omisit cura: ut carmine quoque comprehēsum repperit: in fabis caprini fimi singulis quatis: si porri: erucæ: lactucæ: apii: in tobi: nasturtii femina iclusā se rē: mire penire. Quæ sūt siluestria eadē i satius ficiora intelligit: & acutiora. Nāq; & succo: saporūq; dicēda dſia est: uel maior in iis q̄ pomis. Sūt aut acres cunilæ: origani: nasturtii: sinapis. Amari absinthii: centaureæ. Aquatiles cucumeris: cucurbitæ: lactucæ: Acuti tātum cunilæ. Acu

uel fanis

uel tam

ti & odorati apii: aneti: fœniculi. Salsus tantum e saporibus non nascitur: alioquin extra pulueris modo: & circulus tantum aqua: ut intelligatur uana ceu plerūq; uitæ persuasio. Piperis saporem reddit: magis etiam siliquastrum: ob id pipertidis nomine accepto. Libanoris thuris: murra myrrhæ. De panace abūde dictum est. Libanoris locis putridis & maxime ac roscidis feritur semine: radicem habet olusatrici: nihil a thure differentem. Vius eius post anetū sismacho saluberrimus. Quidā eam nomie alio sismatrinū appellāt. Et smyrnæum olus feritur isdem locis: Myrrhamq; radice resipit. Eadem & siliquastro satio. Reliqua a cæteris: & odore & sapore differunt: ut anetū. Tantag; est diuersitas atq; uis: ut non solum aliud alio mutetur: sed etiam in totum auferatur. Apio eximi incoctis obsoniis aceto: in eodem cellario in faccis odor uino grauem. Et hæcenus hortensia dicta sint ciborum gratia duntaxat. Maximū quidem opus in iisdē naturæ restat: qm̄ proūctus tantū adhuc summa: q; quasdam tractauimus. Vera æt cuiusq; natura non nisi medico effectū prænosci potest: opus ingens occultumque diuinitatis: & quonullum repetiri possit maius. Ne singulis id rebus contexeremus. iusta fecit ratio: cū ad alios mendendi desideria pertinerent: lōgius utriusq; dilationibus futuris si miscuissēmus. Nunc suis quæq; partibus constabūt: poteruntq; a uolentibus iungi.

uel acetū

CAPITULUM PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIE LIBER. XX. PROOEMIUM.

ul' si cū his

Aximū hīc opus naturæ ordiemur: & cibos suos hōī narrabimus: fateriq; cogemus ignota esse p q̄ uiuat. Nemo id parū ac modicū existimauerit noīum utilitate deceptus. Pax secū in his aut bellū naturæ dice: odia amicitiaq; regē sordaq; ac sensu carentiū. Et quo magis mire murioīa ea hoīum causā: quod græci sympathiā appellauere: quibus cuncta cōstantignes aquis resistentibus: aquam sole deuorante: luna pariete. Altero alterius iniuria deficiente sydere. Atq; ut a sublimioribus recedamus: ferrū ad se trahēte magnet lapide: & alio rursus abigēte a se. Adamātē opum gaudiū iugilem oī cætera ui inuictū: sanguine hircino rūpēte. Quæq; alia i suis dicemus locis paria: uel maiora mira. Tātū uenia sita minimis: sed a salutaribus ordiemur. Primūq; ab hortensibus.

De cucumere siluestri: & elaterio.

Vcumim siluestre esse dixi: multo infra magnitudinē satui. Ex eo fit medicamentū quod uocat elateriū succo expresso e semie. Cuius cā nisi maturius incidat: semen exit oculog; ēt periculo. Seruat aut decerpit una nocte: postero die incidit harūdie. Semē quoq; cinere cōspgit ad coercendā succi habūditiā. Qui expressus suscipit aqua celestiatque subidet. Deinde in sole cogit in pastillos ad magnos mortaliū usū. Obiciturates: & uitia oculog; sanat: genarūque ulcera. Tradit hoc succo tactis radicibus uitriū nō arigi: uas ab aibus. Radix aut ex aceto cocta podagris illinif. Succoque detriū dolori medet. Arida cū re fina ipetiginē & scabiē: quā pforā: & lichenas uocat. Parotidas: & pāos sanat. Et cicatricibus colorē reddit. Et foliog; succus auribus surdis cū aceto instilat. Elateriū tēpestiuū ē autūno. Nec ullū ex medicamentis lōgiore æuo durat. Incipit a trimatu. Sigs recetioe uti uelit: pastillos in nouo fidili igne lēto in aceto domet. Idq; melius quo uetusius erit. Quē iā ducentis annis seruum esse auctor est Theophrastus. Et usque ad quinquagesimū uicennag; lumina exinguit. Hoc enim ueti experimētū est: si ad motū priuq; extinguit: lintillare sursum ac deorsum cogat. Pallidū ac leue herbeaco: ac scabro melius: ac leniter amag; Putant cōceptus ad alligato semie adiunxissē ter rā nō attigerit. Partus uero si in arietis lana alligatū in scientis lumbis fuerit: ita ut prius ea eximaf: & rapiat extra domū ipām. Cucumim qui magnificant: nasci p̄cipuū in arabia: mox cyrenis. Alii in arcadia tradūt similit̄ heliotropio. Cuius iter folia & rāos puenire magnitudinē nucis iuglandis semē: eē aut ad specie scorpionis cauda reflexa: sed cādū. Aliqui ēt ab eo scorpionū cucumī uocat: efficacissimū cōtra scorpionū ictus: & semie: & elaterio: & ad purgandū utaq; aliosque. Modus portione uitriū ab dimidio obolo ad solidū. Copiosius necat. Sic & contra phthiriasin bibitur & hydropis: illitum. Anginas & arterias cum melle & oleo uetere sanat.

De anguino cucumere: siue erratico: & de fatiuis: & de pepone. CA. II.

Viti hunc esse apud nos qui anguinus vocatur: ab aliis erraticus arbitrat. Quo de-
cocto sparsa mures de eius medicina non attingunt. Idem podagris cum articulo-
morbis decoctum in aceto illitunt præsentaneo remedio. Lumborū vero dolori se-
mine sole siccato: dein trito. xxx. denarij: pōdere in hemina dato aquæ. Sanat & hu-
mores subitos illitum cum lacte mulierum. Purgat eas elaterium. Sed grauidis abortū facit, Su-
periosis prodest. Morbo uero regio in nares coniectum. Lētignes & maculas & facie tollit in su-
per illitum. Multi eadem omnia fatiuis attribunt. Magnum etiam in eis momenti. Namq; & eo-
rum semen quantum tres digiti apprehenderint cum cumino tritum potumq; in uino tussien-
tis auxiliatur. Sed & phreneticis in lacte mulieris. Et dysentericis acetabuli mensura. Purulenta
autem expuentibus cum cumino pari pondere. & iocineris uitris in aqua mullā. Vinum mouet
ex vino dulci: & in rhenum dolore clysteribus simul cum cumino infundunt. Qui pepones uo-
cantur: refrigerant: maxime in cibo: & emolliunt aluum. Caro eorum ephorisi oculorum: aut
doloribus imponitur. Radix sanat ulcera concreta in modum faui: quem cerion uocat. Eadem
contra uomitiones siccatur in farina tusa. datur quattuor obolis in aqua mullā: ita ut qui bibe-
rit: quingentos postea passus ambulet. Hæc farina & in sinigmata adicitur. Cortex quoq; uomi-
tionem mouet: faciem purgat. Hoc & folia cuiuscūq; fatiui illita. Eadem cum melle epinyctidas
sanant. Cum uino canis morsus. Item millepedam sepa graci uocant: oblongam: pilosis pedibus:
pecori præcipue nocuam. Morsum tumor insequitur: & putrefacti locus ipse. Cucumis odore de-
fectum animi coctos de raso cortice ex oleo aceto & melle iucundiores esse certum est.

De cucurbita siluestri: & rapo.

CA. III:

Vcurbita siluestris quoq; fenerit somphos a græcis appellata inanis unde & nomē:
digitali crassitudine: non nisi in saxosis nascens. Huius comanducatae succus (stoma-
cho admodum prodest. Colocinchis uocatur alia ipsa plena: de minor q̄ satia. Vtisi
or pallida: quando eius sunt medicina. Herbacea arefacta per se inanit aluum. In sua
quoq; clysteribus testinorum omnium uititis medetur: & rhenum: & lumborum: & paralyti ei-
us. Semen aqua mullā in ea decoquitur ad dimidias: sic tussient infunditur obolis quattuor.
Prodest & stomacho: farinæ aride pilulis cum decocto melle sumptis. In morbo uero regio uti-
liter semina eius infumuntur: & protinus aqua mullā. Carnel eius cum albinthio & sale detritū do-
lorē tollit. Succus uero cū aceto calefactus: mobiles sistit. Itē spinæ & lumborum: ac coxarum
dolores cum oleo: si infricetur. Præterea mirum dictū. Semina eius si fuerint pari numero ad alli-
gata febres sanare dicuntur: quas graci perihodicas uocāt. Satiuæ quoq; rase succus tepesfactus
auribus medetur. Caro eius interior sine semine clausi pedum: & suppuratiōibus: quæ graci uo-
cant apostemata. Decodæ autem uniuersæ succus dentium motus stabilit. Dolores inhihet. Vi-
num cum ea feruesfactum oculorum etiam impetus. Folia eius cum recentibus compressi confusa
& imposita. Ipsa quoque tosta in argilla ac trita cum adipe anseris vulneribus medetur. Necnon
ramentis corticis recentis podagras refrigerat: & ardores capitis: & maxime infantum. Et rigens
sacros de strigmentis uelis impositus uti semini bus. Succus ex strigmentis illitus cum rosaceo: &
aceto febrium ardores refrigerat. Aride cinis impositus mire combusta sanat. Chrysippus medi-
cus damnabat eas in cibis. Sed omnium consensu stomacho utilissimæ iudicantur & interaneo-
rum uesciarumque exulcerationibus. Est & rapo uis medica. Perniones feruens impositum sa-
nat. Item frigus pellit & pedibus aqua decoctus. Et uis feruens podagris etiam frigidis medetur.
Et cradum rufum cum sale cuiuscūque uitio pedum. Semen illitum & porum in uino contra ser-
pentes: & toxica salutare esse prōditur. A mulis uero antidoti uim habere in uino & oleo. De-
mocritus in totum eum abdicauit in cibis propter inflationes. Diocles magnis laudibus ex-
tulit: etiam uenereum stimulari ab eo professus. Item Dionysius. Magisque si eruca condire-
tur. Tosta quoque articulo-
morbis dolori cum adipe prodest. Siluestre rapum in aruis maxime in-
ferat: fructuosam: semine candido: duplo maiore q̄ papaueris. Hoc ad albicandam cutem in
facie totoque corpore utuntur mixta urina pari mensura. Nā (ut supra diximus) erui: hordei: tri-
tici: & lupini radix ad omnia inutilis.

De napogē drūis: & raphāso siluestri: & raphāso fatiuis: & pastinaca. CA. IIII.

Apogē duas differentias & in medicinis graci seruat. Angulosi foliorū caulibus florē-
tis: & quod bunion uocant: purgationibus forminae: & uesciæ: & urinae uile deco-
ctū potū ex aq̄ mullā: uel succi dragma. Semen dysentericis tollit tritū in aqua calida

vel fatiui
ulus
ul Lagano
ponon

vel cestro
mine

vel iliofis
ul coeliacis

e cyathis quattuor. Sed urinam inhibet: si non lini semen una bibatur. Alterum genus boniade appellant: & raphano & rapo simile. Seminis præclari contra uenena: ob id & antidotis utuntur illo. Raphanum & siluestre eē diximus. Laudatissimum in arcadia: quā & albi nascitur: utilior urinæ duntaxat efficiendæ. Cætero bile detrahit. Et ite cortices in uino. Præterea quæ circa eos dicta sunt stomachū purgāt: pituitā extenuant: urinā concitant. Est & stiuosus in italia & armorica ita uocant fatiui. Satiui uero decocti manepot ad ternos cyathos cōminuūt: & efficiūt calculos. Iidē in posca decocti contra serpētū morsus illinūt. Ad tussim ē mane ieiunus raphanum prodest cū melle. Semē eog: tostū: ipsumq: cōmācutū ad lagaroponō. In aqua foliis eius decoctū bibere ul succum ipsius cyathis binis. Cōtra phlegmoni ipsos illinit: tussisq: tostū. Inchoantibz uero recētē corticē cum melle. Veterinosis autē q̄ acerrimos mādere. Semēq: tostū: dein cōtritu cū melle suspiriosis. Iidē & cōtra uenena p̄sunt. Catez: cerasitis: scorpionibus aduersa: uel ipso se mine insectis manibus ip̄une trāclātibus. Imposito raphano scorpionibus: moriunt. Salutaris & cōtra fūgogz: aut hyoscyami uenena equat: ut Nicāder tradit. Et cōtra uiscū quoq: dari Apollodori duo iubēt scyllaz & tarētinus. scyllæus semē ex aqua tritu: tarentinus succū. Lyenē item extenuāt. locinere p̄sunt: & lumbogz doloribus. Hydropsicos quoq: ex aceto aut sinapi sumptis: lethargicis. Praxagoras & ileosis dādos cēset. Plishtonices & colicis. Intestinogz ulcera sanāt. Ac p̄u rēlētā p̄cordiogz: si cū melle edant. Quidā ad hæc coquere eos in luto illitos malonicis & ferminas purgari. Ex aceto & melle sup̄ri itestinoz aialia detrahūt. In aceto ad tertias decocto eog: potum uino entheroccelis p̄sunt: sanguinē quoq: inutilē sic extrahūt. Medius ad hæc & sanguinem excreantibus coctos dari iubet. Et puerperis ad lactis copiā augendā. Hippocrates capillos muliez: defuos fricari raphanis: & super umbilicū imponi contra tormēta uuluz. Reducit & cicatricē ad colorem. Semē quoq: ex aqua impositū sistit ulcera: quæ phagedenas uocant. Democritus uenerē hoc cibo stimulari putat. Ob id fortassis uoci nocere aliqui tradiderūt. Folia quæ in oblongis trā nascuntur: excitare oculos: acie dicunt. Vbi uero acrior raphani medicina ad mota sit: hyosopū dari p̄tinus imperant. Hæc antipathia est. Et aurium grauitati succū raphani instillant. Nam uomituris summo cibo esse eos: utilissimum est. Pastinacæ simile hibi cum qd molochen agrian uocat: & aliqui plislocholiam. Viceribus: cartilaginosis: ossibus fractis medetur. Folia eius ex aqua pota aluum soluunt: serpentes abigunt: Apum: uel sparum: crabronum scibus illita medentur. Radicem eius ante folis otum erutam inuoluunt lana coloris: quem nationum uocant. præterea ouis quæ foeminam peperit: strumifq: uel suppuratis alligant. Quidā ad hūc usum auro effodiendam cēsent. Cauendumq: ne terrā attingat. Cellus podagris quæ sine tumore sunt radicem eius uino decoctā imponi iubet.

De staphylino: siue pastinacæ: & gigidio: & sifere: & sefili: & inula: & de cepe syluestri. CA. V. Lte genus est staphylino: qd pastinacā erraticā uocant. Eius semen contritū & in uino potū tumētē aluum: & suffocationes mulierum: doloresq: lenit: in tantum ut uulvas corrigit. Illitum quoq: & passo uentri earum prodest. Viris uero prodest cum panis portioe aqua tritum. Ex uino potū cōtra uētris dolores. Pellit & urinā: & phagedenas ulceq: sistit recēs cū melle impositum. Vel aridæ farinæ inisperfam radicē eius. Diebus cōtra iocineris calienis: iiliū: lumbogz: & renū uitia ex aqua mulsā dari iubet. Cleophantus & dysentericis ueteribus. Philistion in lacte coquit: & ad stranguriam dat radicis oncias quattuor. Ex aqua hydropicis: similiter: & opisthotonicis: & pleureticis: & comitialibus. Habētēs cōtra ferriā & feritā cōtra pentibus negant. Aut qui ante gustauerint: non lædi. Percussis imponit cōtra axungia. Folia cōtra cruditates mādūt. Orpheus amatoriuū iese staphylino dixit: fortassis quoniam uenerē stimulat hoc cibo certū est. Ideo conceptus adiungere aliqui prodiderūt. Ad reliqua & fatiua pollet. Et sicari tamen siluestris: magisq: ipetrosi nata. Semen fatiuz quoq: cōtra scorpionū ictus ex uino: aut posca salutare est. Radice eius circūscalpti dentes dolore liberantur. Syria in hortis ope rofissima. Inde quoq: est proverbium græcis: Multa syrorum olera. Simillimam staphylion herbā ferit: quam alii gigidion uocant: tenuius tamē & amarius: eius dēq: effectus est. Coctum crudū stomachi magna utilitate. Siccat enim ex alto omnes humores eius. Si ser erraticū fatiui simile ē: & effectū. Stomachum excitat. Fastidium abstergit. Ex aceto laserpitatio sumptum: aut ex pipere & mulo: uel ex garo urinam ciet: ut Opinon credit: & uenerem. In eadem sententia ē Dioscori. Præterea cordi cōueniē cōualecentiū. Aut post multas uomitiones per q̄ utile. Heracides cōtra argentū uiuum dedit: & ueneri subinde offensantē: agrifq: se recolligenti bus. Hunc Hesios ideo stomacho utile uideri dixit: qm̄ nemo tres siferes edēdo cōtinuaret. cē trū utile cōualecētibus: & ad

parda lianches uocatur depellit. Item hyofeyamū: contra tantum morsus. Inq. vulnera cū melle imponitur. Ad serpentū qd em ictus potum cū restibus suis. Efficacissime ex oleo illinūt. Ant tisc; corpe pibus. Vel si uesica intumuerit. Quin & suffitu eo secundos partus euocari exiit. maui Hippocrates: cinere eoz cū oleo capitis ulcera manantia sanitari restitens. Sufpirios coctū. aliqui crudū id deder. Diocles hydropicis cū centaurea: aut in fco duplici ad euacuatū aluū. Quod efficacius præstat uiride cū coriandro in mero potū. Sufpirios aliqui & tritu in la de dederūt. Praxagoras & cōtra morbū regiū uiuo miscuit. Et contra ileū in oleo & pulre sic illinēs. Strumis quoq. Antiqui & insipientibus dabant crudū. Diocles phreneticis elixū. Contra anginas tritu poni & gargarizare pdest. Dētiū dolorē tribus capitibus in aceto tritis imituit. Vel si decocta aqua colluant: addaturq. ipsum in caua dētiū. Auribus ē in illatilis succus cum adipe aserino. Phthirias & pruriges potū. Tufum itē cū aceto & nitro. Cōpescit & distillatio nes cū lacte coctū: uel tritu p mixtū ue calco molli. Quo gñe & raucitate extenuat. Vel phthisin i fabaz sorbitione. In torū aut coctū utilius est crudo: elixumq. tosto. Sic & uoci plus cōfert. Tine as & reliqua aīalia interaneoz pellit in aceto mulsio coctū. Tensismo in pulte medet. Tēpoz do toribus illitū elixū: & pustulis coctum cū melle: deinde tritu. Tussi cū adipe uetusto decoctum uel cū lacte. Aut si sanguis ēt excreetur: uel purulenta sint. Et pituita sub pruna coctum potum & cum mellis pari mō sumptum. Conuulsis & ruptis cum sale & oleo. Nam cum adipe tumores suspectos sanat. Extrahit fistulis uitia cum sulphure & resina etiam harūdines cum pie. Lepras lichenas: lentigines exulcrat: sanatq. cū origano. Vel cinis eius ex oleo & garo illitus. Sic & sacres ignes. Sugillata aut luentia ad colorem reducit. Combustum ex melle credit & comitalē mor bum sanare: si quis eo in cibo utatur ac potione. Quartanas quoque excutere potum caput ubi morbi lacerpitū obolo. In uino austero tussim: & alio modo acceptum. Suppuratiōes quantalibet sanat: fractæ in coctum fabaz atque i cibo sumptum donec sanitatem restituit. Facit & leniora que in totura rubicundiora corpora. Venerem quoque stimulat cum coriādo uiridi tritum po tumque & mero. Vitia eius sunt: q. oculos hebetat. Inflationes facit: stomachum lædit copiosius sumptum: sitim gignit. Cæterum contra pituitam & gallinæ & gallinaceis prodest. Mixture si te in cibo iumentis urinam reddere: contra non torqueri traditū eo trito natū tangatur.

De lactuca siluatica: siue caprina: & esopo: & isati: & lactuca siluestri. CA. VII.

Actuæ sponte nascentis primum est genus eius: quam caprinam uocant. Qua pisces in mare deiecta protinus necatur qui sunt in proximo. Huius lac expissatum: mox in aceto pondere obolorum duum adiecto aquaz uno cyatho hydropicis darat. Caudē & foliis confusis asperso sale nerui incisi sanantur. Eadem trita ex aceto colluā manu tinis bis e mense dentium: quod glastum uocat. Alterum est genus: quod graeci esopon uocant. Huius folia trita & cum polenta illita ulceribus medetur. Hæc in aruis nascitur. Tertium genus est in siluis nascentis: isatin uocat. Huius folia trita cum polenta uulneribus profunt. Quarto inflores lanarum utuntur: quod glastum uocat. simile erat lapato siluestri foliis nisi q. plura habet: & nigriora sanguinem sistit. Phagedenas & putrescentia ulcera: quæ serpunt: sanat. Item tumores ante suppuratiōem. Cōtra ignem sacrum radice uel foliis prodest: uel ad lyenes pota. Hæc pro pria singulis. Communia autem: sponte nascentibus: candor caulis: interdum cubitali longitudi ne: thyrsio & foliis scabritia. Ex his rotūda folia: & breuia habentē: sunt qui hieracīa uocent: qm accipitres (aspēdunt eam: succoque oculos tingēdo obscuritatem cum sensere disiciunt. Succo omnibus candidis: uiribus quoque papaueri similis. Carpitur p̄r menses inisco caule. Conditur in fictili nouo: ad multa præclarus. Sanat omnia oculorum uitia cum lacte mulierum. Arcet na beculas: cicatrices: adustionesq. omnes: præcipue caligines. Imponitur etiam oculis in lana cum trita epiphoras. Item succus aluum purgat in posca potus ad duos obolos. Serpentiū ictibus me detur in uino potus. Et folia tosta thyrsusque triti ex aceto bibuntur. Vulneri illinuntur: ma xime contra scorpionum ictus. Verum cōtra phalangia commixto uiuo ex aceto. Aliis quoque uenenis resistunt exceptis quæ strangulando necant: aut iis quæ uesicæ nocent: item plimythio excepto. Imponuntur & uentri ex melle atque aceto ad detrahenda uitia alui. Vrinæ difficulta tes succus emēdat. Crateias eum & hydropicis obolis duobus i aceto & cyatho uini dati iubet. Quidam & esatius colligunt succo minus efficacē. Peculiare ē earum uires partim iis dictæ sunt. Sōnū faciendi: uenerēs inhibendi: æstū refrigerandi: stōachū purgandi: sanguinē augēdi. Nācō pauca restant: quoniam & inflationes disiciunt: rudēque lenes faciūt. Cōcoctiones adiunx. Cruditatem ipsæ: nequaquā faciunt: nec ulla res maiorem in cibis auiditatem incitat: inhi betque.

nl siluestre
latia

Edam in causa alterutriusq; modus est. Sic & alium copiosiores soluunt. Modice fiant. Lentius pituita digerunt. Atq; ut aliqui tradiderunt: sensum purgant. Stomachos dissolutos utilissime adiuvant. Vrinae eo usu adiuvant: & oxyporebelli appetitae adito dulci accremento accerperantes. Si crassior pituita sit: scyllite aut uino absinthitici: si tussis fiant: hyssopitae admixto. Danf coeliacis cū in tubo erratico: & ad duritiā georgioz. Danf & melancholicis cādidae copiosiores: & ad uesciæ uitia. Praxagoras & dysentericis dedit. Ambustis quoq; profunt recētib; prius q̃ putrefacti fiant: cū sale illitæ. Vlcera etiā: quæ serpuncq; erocent initio cū asso nitro. Mox i uino trita: igni fano illinunt. Conuulsæ & laxata caulibus tritis cū polenta ex aqua frigida leniunt. Erupciones papulæ: ex uino & polenta. In cholera quoq; coactis patellis dederūt. Ad quod utilissima q̃ maxie caules: sed amaræ. Quidā lacte infundūt. Deferunt fasti i caules & stomacho utilissimi tradunt. Sicut somno & satia maxime lactuca & amara lactis: quā meconide uocamus. Hoc lac & oculorū claritati cū muliebri lacte utilissimū esse p̃cipit: dum tepetue capiti inungitur. Oculorū quoq; uitris quæ frigore in eis facta sunt. Miras & alias inuenio laudes. Thoracis et uitris prodest: nec secus q̃ ambroton cū melle attico. Purgari & feminas hoc cū bo. Semen satiarum contra scorpiones dari. Semine trito ex uino potō & libidini inaginationes in somno compefcit. Tentantes aquas non nocere lactucam edentibus. Quidam tamen frequentiores in cibo officere claritati oculorum tradiderunt.

De generibus betæ: q̃ intrubis & cichorii & ferigina duo.

CA. VIII.

De generibus betæ & intubis & cichorio & feri gña duo.

CA. VII.

Nec beta sine remedio est uirag. Si candida siue nigra radix recēs & madafacta in
penſa funiculo contra ſerpentum morſus efficac eſſe dicitur. Cādida beta cocta &
cum alio crudo ſumpta contra tinea. Nigra radices ita in aqua cocta purgimen
tollunt. Atque in totum efficacior eſſe traditur nigra. Succus eius capitis dolores ue
teres & uertigines. Item ſonitū auriū ſedat inſuſus iſti. Ciet urinam. Medef dyſentericis iniecta; &
morbo regio. Dolores quoq; dentū ſedat illius ſuccus. Et contra ſerpentiū ictus ualeat; ſed hoc
radici dantaxat expreſſus. Ipſa uero decocta perniciōſius occurrir. Albæ ſuccus epiphoras ſedat
fronte illita a luminis paruo admixto; iſtū ſagrum: oleo trita licet aduſtis medef. Et contra
eruptiones papulæ cocta. Eadē cōtra ulcera quæ ſerpit. Illiniſ & alopecis cruda. Et ulceibus
quia in capite manant. Succus eius cum melle naribus inditus caput purgat. Coſuiſ & cum leni
cula addito aceto ut uentrem molliat. Validiſ cocta fluctuationes ſtomachi ſiſtit & uentris.
Et & beta ſilueſtris; quā limonem uocant. Alii neuroidē: multū minoribus repuriōſiſq;
ad ſenſibus foliis. Vndem ſæpe cauili. Huius folia ambuſtis uitiis: guttanta aſtringunt. Sermē
acerabuli meſura dyſentericis prodeſt. Aquæ e radice coctæ maculas uēſtū eluere dicunt; itēq;
membranarum. Intubi quoq; nō extra remedia ſunt. Succus eſſe: cū roſacē & aceto capitis do
lores lenit. Idē cum uino potus iocineribus & uelleſic: & epiphoriſ impoſit. Erraticū apud no
ſtidam ambubeiam appellauerūt. In ægypto cichorium uocant; quod ſilueſtre ſit. Satiūm autē
ſerin: quod eſt minus & uenioſiſ. Cichorium refrigerat. Inde cibum ſumptum & ſiſti colle
ctiones: ſuccuſq; decocti uēſtrem ſoluit. Ioceneri & renibus: & ſtomacho prodeſt. Item ſi in aceto
decoquatur: urina tormina diſcutit. item morbum regū & muſci ſi ſine febre ſit. Veſicam adiu
uat. Mulieꝝ purgationibus quidē decoctum in aqua adeo prodeſt: ut emortuos partus trahat.
Adiiciunt magi ſucco totius cum oleo prunctorū ſuauioreſ fieri: & quæ uelint facilius im
petrare. Quod quidem pp ſingularem ſalubritatē aliqui chreſton appellat: alii pancration. Et
ſilueſtre generu alii edypnodia uocat: latioriſ foli. Stomachum diſſolutū aſtringit & cruda
q; ſiſtit alium. Et dyſentericis prodeſt magis cum ſente. Rupra & cōſula utroꝝ genere iuuant.
Item quibus genitura ualutudinis morbo effluat. Seris & ipſa lactuca ſimillima duum generum
eſt: ſilueſtris melior. Nigra iſta & æſtiua. Deterior hyberna: & cādidior. Vtraq; tñ ſtomacho uti
liſſimū: præcipue quæ humor uexat. Cum aceto in cibo refrigerant. ut illiſ: diſcutiuntq; & ali
oſ q; ſtomachi. Cum polenta ſilueſtrum radices ſtomachi cauſa ſorbentur. Et cardiaci illinoſ
ſuper ſiniſtram mammam ex aceto. Omnes hæ & podagricis utiles: & ſanguinem reſcipientibus.
Item quibus genitura ſiſtit: alterno dieꝝ potu. Petronius Diodotus qui antilegomena ſcripſit
tōt dānauit ſerin multis modis arguens. Sed alioꝝ omnium opinio reſiſtit.

De brassica: & lappana: & de brassica maria: & scylla: & de bulbis: & bulbinae. CA.IX.
Rassica laudes longū est exequitū: Chrysippus medicus priuātū volumen ei di-
cauerit p̄ singula mēbra hōis digestū: & dieuchis. Ante oēs aut̄ pythagoras: & Caro
pcius celebrarint. Cuius sententiā uel eo diligētius persequi par est: ut noscā me-

dicina usufit annis sexcentis. In tres species diuifere eam græci antiquiffimi: Crifpam: quâ felina
da uocauerunt a fimilitudine apii folioꝝ: ftomacho uti le: aluum modice molientē. Alterâ leam
latis foliis e caule exuntibus. Vnde cauloden quidâ uocauere: nullius in medicina momētū. Ter
tia eft proprie appellata crambe: tenuioribus: folijs: & fimplicibus: deniffimifq; amarior: fed effi
caciffima. Cato crifpam maxime probat: dein læuē grandibus folijs: caule magno. Prodeffe tra
dit capitis doloribꝝ: oculoꝝ: caligini. fcintillationibꝝ: qꝛ: uel ftomachi præcordijs. Crudam ex
aceto & melle: coriandro: ruta: menta. Laferis radiculâ fumpta acetabulis duobus marutino. Tâ
tamq; effe uim: ut qui terant hæc ualidiores fieri fe fentiant. Ergo uel cū uino tritâ forbédâ: uel
ex olei intinâ: fummédam. Podagræ autē: morbisq; articulâris illini cum ruta coriandri & fale
mica ordi farina. Aqua quoq; eius decoctâ: neruos articuloſq; mire iupari. Si foueantur uulne
ra & recentia & uetera. Et iâ carcinomata quæ nullis alijs medicamētis fanari poſſint. Fouerî pri
us aqua calida iubet: & bis die tritâ iponi. Sic et fiſtulas: luxata: & tumores euocari: quæq; difcu
ti opus fit: in fomniâ et uigiliâq; tollere decoctâ: fi ieiuni edant q̃ plurimâ ex oleo & fale. Tor
mina fi decoctâ iteq; decoquatur: addito oleo: & fale: cum uino: polêta. fi ita fumarur fine panemâ
gis profuturam. Inter reliqua bilem detrahî per uinum nigrum pota. Quin & urinum eius qui
braſſicâ eſitauerit: aſſeruari iubet: calefactamq; neruis remedio effe. Verba ipſius ſubiciam ad
exprimendâ ſententiâ. Pueros puſillos ſi laues illa urina: nunquâ debiles fieri. Auribus quoq; ex
uino ſi cum braſſicæ tepidû inſtillari iualet. Idq; etiam tarditâ audientij prodeſſe affueat.
Et impetigines eadē fanare ſine ulcere. Græcoꝝ quoq; opinionēs iam & Caronis caulâ poni cō
uenit in iis duntaxat: quæ ille prætermittit. Biles detrahère non percoctâ putant. Item aluû ſol
uere. Eandēq; bis coctâ m ſiſtere. Vno ad querârit ut inimicam uitibus. Antecede in cibus ca
ri ebrietatem. Poſtea ſumpta crapulam diſcuti. Hunc cibû & oculoꝝ claritati conferre multum.
ſucco uero crudæ angulis uel tantû tactis cum attico melle: plurimû. Facillime cōcoqui. Obqꝛ
o ſenſum purgari. Eraſiſtrati ſchola clamar: nihil eſſe utilius ſtomacho: neruiſq; ue. Ideo paralyſi
cis: & tremulis dari iubet: & ſanguinē excreantibus. Hippocrates cœliaciſ dyſentericis bis coctâ
cum fale. Itē ad tenaſmum & renum cauſas. Lactis quoque ubertatē puerperis hoc cibo fieri di
cans: & purgationem foeminis. Crudus quidem caulis ſi edatur: partus quoque emortuus pelli.
Apollo doros ad uerſus fungoꝝ uenena ſemen aut ſuccum bibendû cenſet. Philoſtione opifſtho
nics ſuccû ex lacte caprino cū fale & melle. Inuenio & a podagra liberatos edendo eadē decoctâ.
que ius bibêdo. Hoc & cardiacis darû: & comitalibus morbis addito fale. Item ſpleneticis in ui
no albo p dies. xl. iſtericis: necnō & phreneticis crudæ ſuccum gargarifandum bibendumq; de
monſtrat. Cōtra uero ſingultus cū coriâdro: & aneto: & melle: ac pipere: & aceto. Illitâ quoque p
deſſe inflationibus ſtomachi. Itē ſerpentinis icthibus: & ſordidis ulceribus: ac uerulſtis: uel ipſa aqua
cum hordeacea farina. Succû ex aceto uel cum ſcœnogræco. Sic aliqui & articulis: podagris im
ponit. Epinyctidas ac quicquid aliud ſerpit in corpore: impoſita leuat: item repentinâ caligines.
Haſ & ſi mādrit ex aceto. Sugillata uero & alios liuores. pura illita: lepras & pſoras cum alomi
ne rotundo ex aceto. Sic & fluentes capillos retinet. Epicharmus teſtiû & genitalium malis hæc
utiſſimâ imponi aſſerit. Efficacius eandē cum fabâ trita. item conuulſus cum ruta. Contra ardo
rem febriliû: & ſtomachi uitia: & ad ſecundas. Et muris aranei morſus ſologo aridoꝝ: farina alter
utra parte exinanit. Ex omnibus braſſicæ generibus ſuauiſſima eſt quima & ſi inutilis habet:
difficilis in coquendo: & renibus contraria. Illud quoque non eſt omittêdû: aquam decoctæ ad
tor uſus laudatâ ſerere humi eſſaſam. Stipidi braſſicæ aridoꝝ cinis inter cauſtica intelligi. Ad
corêdicû dolores cū adipe uerulſto. At cum laſere & aceto in uicem pſilothi euulſis illitis pilis:
naſci alios prohibet. Bibitur & cum oleo ſuſteruefactus: uel per elixus ad cōuulſâ: & ruptâ in
tus lapſoſq; ex alto. Nulla ergo ſunt crimina braſſicæ: immo uero apud eoſdem animæ grauita
tem facere. Dentibus & gingiuis nocere: & in ægypto ppter amaritudinem non eſtut. Silueſtris
ſiue erraticæ immenſo plus effectus laudat. Cato: adeo ut aridæ quoque farinâ in diſſicatorio col
lectâ: uel odore tantû naribus rapto uitia eaz; graueolentiamq; fanare aſſerunt. Hæc aliâ petre
am uocat: inimiciffimâ uino: quâ p̃cipue uitis fugiat. Aut ſi non poſſit fugere: moriaſ. Folia ha
ber parua: rotunda: læuia: plantis oleris ſimilior: candidior fatiua & hiriſſior. Hæc inflationibus
mederi. Melancholicis quoq; ac uulneribus rectibus cū melle: ita ne ſolâ aq; diē ſeptimû. ſtru
mis: fiſtulis in aqua contritâ Chryſippo auctore. Et alii compeſcere mala corporis: quæ ſerpû:
nomas uocant. Item excreſcentia abſumere. Cicatrices ad planum reducere. Oris ulcera: & tonſi
las manducatani: & coctâ ſucco gargarifato cum melle tollere. Item pſoras: & lepras ueteres

ul ſpleneticis

ipſius tribus partibus cū duabus aluminis in aceto acri illitis. Epicharmus ſatis eſſe eam contra canis rabioſi morſum imponi. Melius ſi cū laſere & aceto acri. Necari quoq; canes ea ſi detur ex carne. Semen eius toſtum auxiliatur contra ſerpētes: ſungorūq; uenena. In tauri ſanguine ſolia cocta: ſpleneticosq; in cibo data & cruda illita cū ſulphure & nitro proſunt. Item mānarum duricia. Radicū cinis uuae in faucibus tumētū tactu medet. Et parotidas cū melle illitus reprimi. ſerpentium morſus ſanat. Virium braſſicæ unum & magnū argumentū addemus & mirabile. Cruſta ſi occupant intus uafa oia in quibus aquæ ſeruent in tñ ut non ſit eas auellere: ſi braſſica in iis decoquatur: abſcedūt. Inter ſilueſtres braſſicas & lapſana eſt: pedalis altitudinis: hirsutis ſolis: napi ſimillimis niſi candidior eſſet flore. Coquitur in cibo. Aluū leniter emolliit. Marina braſſica uehementiſſime ex oibus alium ciet. Coquitur propter acrimoniā cum pingui carnes: ſtomacho inimiciſſima. Scyllarum in medicina alba eſt: quæ maſcula ſemina nigra. Scylla quæ candidiſſima fuerit: utiliſſima erit. Huic aridis tunicis direptis: quod reliquū & uiuo eſt conſutū ſuſpenditur lino modicis intervalis. Poſtea arida fruſta in cadū aceti q̄ aſperimi pēdētia immergantur: ita ne ulla parte uas contingant. Hoc fit ante ſolſtitium diebus. xlviii. Gypſo deinde oblitus cadus poniſ ſub regulis totius diei ſolē accipiētibz. Poſt eū numeꝝ dierum tolliſ uas. Scylla eximitur. Acetum tranſfunditur. Hoc clariorem oculoꝝ aciem facit. Salutare eſt ſtomachi laterumq; doloribz parum ſumptū binis diebus. Sed tanta uis eſt: ut auidius hauſtum ex tinctæ aiæ momento aliquo ſpeciem præbeat. Prodeſt & gingiuis: & dentibus uel per ſe cōman ducata. Tineas & reliqua uētris aſalia pellit: ex aceto & melle ſumpta. Lingua quoq; recēs ſubieſta præſtat: ne hydropici ſitū ſentiant. Coquitur pluribus modis: in olla quæ conſiciat in cliba num: aut furnum: uel ad ipe aut luro illita: aut fruſtatim in patinis. Et cruda ſiccatur: deinde cōciditur. Coquiturq; in aceto. Tum ſerpētū ictibus imponiſ. Toſta quoq; purgatur: & medium eius iterum in aqua coquit. Viſus ſic coctæ ad hydropicos: urinaſ ciendā tribus obolis cū mel le & aceto potā. Itē ſpleneticos & ſtomachicos ſi nō ſentiant ulcuſ: quibus innatet cibus. Ad tor mina: regios morboſ: tuſſim ueterē cū ſuſpirio. Diſcutit & ex ſoliſ ſtrumaz quadrinis diebus ſo luta. Furſures capitis & ulcera manantia illa ex oleo cocta. Coquit & in melle cibi gratia: maxi me uti cōtioneſ facias. Sic & interiora purgat. Rimas pedum ſanat in oleo cocta: & mixta reſi na. Semen eius lumbogz dolori ex melle imponitur. Pythagoras ſcyllam in limine quoq; ianuæ ſuſpenſam malogz medicamentogz introitum pellere tradit. Cæterū bulbi ex aceto & ſulphure uulneribus in facie medentur. Per ſe uero triū neruoꝝ contractionē. Et ex uino porrigines. Suc cum cū melle canum morbiſ. Eraſiſtrato placet cū pice. Sanguinem idem eo ſiſtere tradit illi tos cum melle. Alii ſi e naribus ſuat: coriandrū & farinā adiiciūt. Theodorus & lichenas ex ace ro bulbis curat. Et erumpentia in capite cū uino aſtiero aut ouo: & bulboſ epiphoriſ idem illi nit: ſic ſippitidini mēdetur: æque uitia quæ ſunt in facie eoz: rubentes: maxime in ſole illi tis cum melle & nitro emendāt. Lentiginem: cū uino aut cū cōmino coctis. Vulneribus quoq; mire proſunt per ſe. Aut ut Damion ex maſſo: ſi q̄nto die ſoluant. Iſidem & auriculas fractas cu rat: & teſtium pituitas. In articuloꝝ doloribus miſcet farinā. In uino cocti uentri illiti duriciā præcordioꝝ emolliūt. Dyſentergiſ in uino ex aqua caeleſti temperato danſ. Ad conuulſā intus cum ſilphio pilulis fabæ magnitudine. Ad ſudorē tuſi illinunt. Neruis utiles. Ideo & paralyticis dātur. In pedibus qui ſunt ruſſi ex his ciſſime ſanat cū melle & ſale. Venerem maxime. mega rici ſtimulant. Hortenſi partū cū ſapa aut paſſo ſumpti. Silueſtres interaneogz plagas: & uitia cū ſilphio pilulis deuoratiſ ſedant. Et ſatiuogz ſemen contra phalangiā bibitur i uino. ipſi ex aceto illinuntur cōtra ſerpentium ictus. Semen antiqui bibendū infantibus dabant. Flos bulborū tritus crorum maculas: uarietateſq; igne factas emendat. Diocles oculos hebetari ab iis putat. Elixos aſſis minus utiles adiiciunt eſſe: & difficile concoqui ex uti uniūciuiſq; natura. Bulbinē græci uocāt herbā paracæ ſoliſ: rubicūdo bulbo. Hæc tradiſ uulneribus mire utilis dū taxat re centibus. Bulbus: quē uomitorii uocant ab eſſe tu: ſolia habet nigra: cæteris longiora.

De aſparagis: & corrua: & libyco: & hormino.

CA. X.

Vtiliſſimus ſtomacho cibus (ut tradiſ) aſparagi: cumino q̄dem addito inſtaſiōes ſto machi colicq; diſcutiūt. Iſidē oculis claritatē afferūt. Ventre leniter molliunt. Pectoris & ſpinæ doloribz teſtinoꝝq; uitis plunt. Vino cū coquunt addito: ad lumbogz & renū dolores. Semē triū obologz pōdere parte cumini bibiſ: Venerē ſtimulāt. Vri nam cient utiliſſime præterq; uēſicā exulcerāt. Radix quoq; plurimoꝝ pōdicatione trita & in uino albo ſota calculoſ quoq; exturbat. Lumbogz & renū dolores ſedat. Quidā ad uolueꝝ do

u ii

uel paruiſ
uel porra
ceis

ſanguis
colera
omni
quæ
parat
essom
2 umbi
kua
vino
m
Caleſtina

lorem radicē cum uino dulci propinant. Eadē in aceto decocta cōtra elephantīā proficit. Aspa-
rago trito cū oleo perunctū pungi ab apibus negant. Siluestrem aspagum aliqui corrūdū: aliqui
libycū uocant: attici hominiū. Huius ad supradicta oīa efficacior uis: & cā didiori maior. Regiū
morbū extenuat. Veneris cā aquā eorū decoctam bibi iubent ad heminā. Ad idē & semen ualeat
cum aneto tritū. Ternis utrūq; obolis datur. Et ad serpētū ictus succus decoctus. Radix quoq;
miscetur radici marathri inter efficacissima auxilia. Si sanguis per urinā reddatur: fenum aspa-
gi & apii & cumini ternis obolis in uino cyathis duobus quinīs diebus Chrysippus dari iubet.
Sic & hydropicis contrariū esse quīs urinam moueat: docet. Item ueneri. Vesicæ quoq; nisi co-
ctum aqua. Si canibus detur: occidit eos. In uino decoctæ radicis succus si ore cōtineatur: den-
bus mederi.

De apio & apiastro: & heliofelino: & oreofelino.

CA. XL.

APio gratia uulgo est. Nāq; rami largis portionibus per rura innant: & incōdimitis
peculiarē grām habent. Præterea oculis illitum cū melle: ita ut subinde cyathus ser-
uenti succo decocti: aliisq; membroz. Epiphoris per se tritū aut cum pane aut polen-
ta impositū mire auxiliat. Piscees quoq; si ægrotēt in piscinis: apio uiridi recreantur.
Verum apud eruditos nō aliud erūtū terra in maiore sententiāq; auctoritate est. Distinguitur
sexu. Chrysippus fœminā esse dicit crisporibus foliis & duris: crasso caule: sapore acri: & serui-
do. Dionysius marem nigrior em: breuioris radicis: uermiculos gignentem. Neutrum ad cibos
admittendū: imo oīo nefas. Nam id defunctoz epulis feralibus dicatur. Ipsius quoq; uisus da-
ritati inimicū. Caulæ fœminæ uermiculos gigni. lōq; eos q; ederit steriles fecere: mares fœminasue.
In pueris nero ab ebo comitalis fieri q; ubera hauriūt. Innocentiōr tñ ecē marē. Ea q; cā est
ut iter nefastis fructibus dānetur. Māmagz duriciā impositis folis emollit. Suauiores aquas po-
tui incōctū p̄stat. Succo maxime radicis cū uino: lumborū dolores mitigat. Eo dē iure insillat:
grauitatē aurī. Semē urinam ciet: menstrua ac secūdus partus. Et si foueatur semē decocto sug-
gillata reddit color: cū uis albo illitū. Aut ex aqua coctū portūq; renibus medetur. In frigida tri-
tū oris ulceribus. Semen cū uino uel radix cū ueteri uino uesicæ calculos frangit. Semē datur ex
tribus cyathis ex uino albo. **A**piastrū Higinus quidē melisophylon appellat. Sed in cōfissa dā-
natione est uenena: in sardinia. Contextenda. n. sunt oīa ex eodem noīe: apud græcos pendētia.
Olfatrū quod hippofelinū uocant: aduersus scorpionibus. Poto semine torminibus interiacis
medet. Itēq; difficultatibus urinz semē uis decoctū ex mulso potū. Radix eius i uino decoctā:
calculus pellit & idiboz ac lateris dolores. Canis rabiosi moribus potū & illitū medet. Sucus
eius algentes calefacit potus. Quartū genus ex eodē faciunt aliqui oreofelinon palmū alto firi-
ce ac recto semine cumino simile. **V**rinæ & mensuris efficac. **H**eliofelino uis priuata cōtra ara-
neas. Sed de oreofelino fœminæ purgantur e uino.

De petrofelino: & ocimo.

CA. XLII.

ALio genere petrofelinon quidā appellant in saxis natum. Præcipuum ad uomicas co-
cleanbus binis succi additi i cyathū marrubii succi: atq; ita aq; calidæ tribus cyathis.
Addidere qdā buselinō differēs breuitate caulis a satiuo & radicis colof ruffo cuiusdē
effectus. Præualere contra serpentes potū & litum. **O**cimū quoq; Chrysippus graui-
ter increpuit. Inutile esse dicens stomacho: urinz: oculorum quoq; claritati. Præterea insaniam
facere: & lethargicos: & iocineris uitia. Ideoz capras id alpernari. hoībus quoq; fugiendū cēlet.
Adiciunt quidā m tritum si operiatur lapide: scorpionē gignere. Cōmandatū & in sole positū
uermes effret. Alii uero si eo die seriat quispiam a scorpione qui ederit ocimū: sanari nō posse.
Quinimo tradunt aliqui manipulo ocimi cū cancri. x. marinis uel flouiatilibus trito: cōuenire
ad eum scorpiones a proximo oēs. **D**iodorus in emeticis ēt pediculoz facere ocimi cibum. Se-
cuta æras alacriter defendit. Nam id esse capras. Nec minus q; mentam & rutā scorpionum terre-
strum ictibus marinorūq; uenenis mederi cū uino: addito aceto exiguo. **V**is quoque cōpētū
deficientibus ex aceto odoratu salutarē esse. Item lethargicis & inflāmati refrigeratione illitum
capitis doloribus cū rosaceo: aut myrteo: aceto. Item oculoz epiphoris impositum ex uino:
Stomacho quoque esse utile: inflationes & ructū ex aceto dissoluere sumptū. Aliū siftere im-
positum. **V**rinā ciete. Sic & morbo regio: & hydropicis prodesse. Distillationes eo coli & stomachi
inhiberi. Ergo ēt coeliaci Philistio dedit: & coctū dysentericis: cōtra plisticū. Aliqui ēt in
tenasmo: & sanguine excreatibus in uino. Duriciāq; præcordioz: illitū māmīs. Extiguit quoq;
lactis prouentum. Auribus utilissimū: infantium p̄cipue cū adipe anserino. Semen tritū & hau-
stum maribus sternutamenta: & distillationes capitis quoq; illitum. Vuluas purgat i cibo ex ace-

uel hemi-
titais alii
empericis.

uel contra
Plisticus

ul atramē.
to

CA. XII.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

ta est. Nā & capitis dolores imposta dicitur leuare. Quin & olfactu capita tueri cōtra frigoriū
 & itusq; iniuriā: & ab istī traditur. Neq; aestuare eos: qui duos & pulegio furculos impositos au-
 ribus in sole habeant. Inlinitur etiā in doloribus cū polenta & aceto. Fœmina efficax: Est autē
 hæc flore purpureo: Mas candidū habet. Nauas cum sale & polenta in frigida aqua pota inhi-
 bet. Sic & pectoris ac uentris dolorē. Stomachi autem ex aqua intercessionis sistit: & uomitiones
 cum aceto aluū soluit sale adiecto in polenta. Intestinoz uita melle decocta & nitro sanat. Uri-
 na pellit ex uino: & si amineū sit: & calculos & interiores oēs dolores. Ex melle & aceto sedat
 menstrua: & secundas; Vulus conuerſas corrigit. De fundis oēs partus eiecit. Semen obmutescen-
 tis olfactu ad mouet. Comitialibus in aceto cyathi mensura datur. Si aquæ insalubres bibedæ
 sint: tritum inſpergatur. Salitudines corporis: si cū uino tradaſ: minuit. Neruoq; cū & in contra-
 ctione cum sale & aceto & melle cōfricatur opisthotono. Imbitur ad serpentū ictus decoctum.
 Ad scorpionum in uino tritum: maxime quod in siccis nascitur. Ad oris exulceratiōes: ad tussim
 efficax habetur. Flos recētis incensūs pulices necat odore. Xenocrates pulegi ramū lana inuolu-
 tum in tertianis ante accessiōē olfactandum dari: aut stragulis subſicci: & ita collocari ægri iter
 remedia tradit. Siluestri ad eadem uis efficator est: quod simile est origano minoribus foliis q̃
 fatiuū: & a quibūdam dictamūs uocaf. Gustatum a pecore caprisq; balatum cōicit. Vnde qui-
 dam græci litteras mutantes blechon uocauerūt. Natura tam seruens est: ut illitas partes exulce-
 ret. Tussī inter frictiones fricari ante balnea cōuenit: & ante accessiōnū horrorē conuulsis: & tor-
 minibus. Podagris mire pdest. Epaticis cum melle & sale bibendū datur. Pulmonū uitia excrea-
 bilia facit. Ad lyeen cum sale utile est: & uescicæ: & suspitiis: & inflationibus decoctū succo aqua
 liter: & uulus corrigit: & cōtra scolopendram terrestrem uel marinā. item scorpiones. Priuatū
 ualet contra oē morſum. Radix cōtra increscentia ulcera recens potentissima. Arida uero cicatri-
 cis decorem affert. Idē pulegio ē neperæq; societas. Decoctæ enim in aqua ad tertias discutiūt
 frigora. Mulierūq; menstruis profunt. Et æstare sedant calores. Nepeta quoq; uires contra serpē-
 tes habet. Fumū ex ea nidorēq; fugiunt: quā & subſternere in metu obdormitionis utile est. Tusa
 ægropyi imponitur: & capitis doloribus recē cū tertia parte panis temperata aceto illinif. Suc-
 cus eius instillatus naribus supinis profuuiū sanguinis sistit. Item radix cū myrti semine i passō
 tepido gargarissata anginis medetur. Cuminū siluestre est prætenue quaternis aut qnis foliis ue-
 luti serratis. Et in satiuo magnus usus in stomachi p̃cipue remediis. Discutit pituitas & inflati-
 nes. Tritum & cū pane sumptū uel potū ex aqua uinog tormina quoq; & intestinoz dolores.
 Verūtamen oēm pallore bidentibus gignit. ita certe ferunt. Portii latronis clari inter magistros
 dicendi adfectores similitudinē coloris studiis cōtra æmulos imitatos: & paulo ante Iulii uindi-
 cem assertorē illum a Nerone libertatis captatione testamentis sic lenocinatū. Narium sanguinē
 pastillis inditum: uel ex aceto recens sistit. Et oculoꝝ epiphoras per se impositū tumentibus cū
 melle pdest. Infantibus imponi in uentre satis est. Morbo regio in uino albo a balneis: daf.

De cumino æthiopico: & de cappari: & de ligustico: siue panace.

CA. XV.

Aethiopicū cuminum maxime in posca inlinitur cum melle. Africano priuatim aceto
 incōtinentiā cōhiberi putat. Satiuū datur & ad iocineris uitia toſum tritū in aceto.
 Item ad uertiginē. Iis uero quos acriore ui urina mordeat in dulci tritū uino. Ad uul-
 uarum uitia in uino. Præterq; impositis uellere foliis testū tumoribus toſtū tritūq;
 cum melle aut rosaceo & cera. Siluestre ad oīa eadem efficacius. Prætereā ad serpentes cū oleo:
 ad scorpiones: ad scolopendras. sistit & uomitionem nauasq; ex uino: quantum apprehēderint
 tres digiti. Propter colū quoq; bibitur. Inliniturq; uel penicillis seruens: uel astringitur fasciis.
 Strangulationes uuluz potum in uino aperit tribus drachmis in tribus cyathis uini. Auribus in-
 stillatur ad sonitus: atq; tinnitus cum leuo utulino uel melle. Suggillatis illinif cū melle: & uia
 passa & aceto. Lentiginē nigra ex aceto. Est cumino simillimū quod græci uocāt ammi. Quidā
 uero æthiopicum cuminum id eē existimāt. Hippocrates regiū appellat: uidelicet q̃a efficacius i
 ægypto iudicauit. Pleriq; alterius naturæ i totū putāt: qm̃ sit exilis & cādidus. Similis autē &
 huic usus. Nam & panibus alexandrinis subigif: & cū alimentis interponitur. Inflationes & tor-
 mina discutit. Urinā & menstrua ciet. Suggillata & oculoꝝ epiphoras mitigat. Cum lini semine
 scorpionū ictus in uino potum drachmis duabus. Priuatimq; cerasſæ cum pari portione myr-
 rhe. Colorem quoq; bibentium similiter mutat in pallorem. Suffitum cum uia passa aut resū-
 na uulus purgat. Tradunt facilius concipere eas: quæ odorentur id per coitum. De cappari fa-
 tis diximus inter peregrinos fructes. Non utendū trāſmarino. Innocētius italicē ciet. Ferūt eos q̃

quotidie id edūt: paralyſi nō piclitari nec lyenis doloribꝫ. Radix eius utiligies albas tollit: in ſole fricentur. Splenericis ꝑdeſt in uino pota. Radicis cortex duabus drachmis de ꝑro balneage uſu. Feruntꝫ tꝛingitagnꝫ diebus ꝑ urinam & aluū totū lyenē emitti. Bibitur in lumbago doloribus ac paralyſi. Dentū dolores ſedat tritū ex aceto ſemē decoctū: uel māducata radix. In fundis aurū dolori decoctū oleo. Vlcerā quæ phagedenas uocat folia & radix recēs cum melle ſanāt. ſic & ſtrumas diſcutit radix. Parotidas uermiculofꝫ cocta in aqua: iocineris quoꝫ malis medef. Dant & ad tinea in aceto & melle. Oris exulceratiōes in aceto decocti tollit. Stomacho inuiles eſſe inter auctores cōuenit. Ligūſticū aliqui panacē uocant: ſtomacho utile eſt. Item cox uulſionibus & inſtationibus. Sunt & qdam q̄ cunilam bubulam appellauerūt uti diximus falſo.

De cunila: origano: culinagine cunila molli libanotide.

CA. XVI.

Vnū ꝑter fatiū plura ſunt in medicina gr̃a. Quæ bubula appellat: ſemē pulegi habet: utile ad uulnera cōmanducatꝫ impoſitū: ut qnto ꝑſt die ſoluat. Cōtra ſepentes quoꝫ in uino bibiſ: ac tritum plagæ imponiſ. Vulnēra ab iis facta perficiunt. Itē teſtūdines cū ſerpentibus pugnaturæ hac ſe muniūt. Quidāꝫ in hūc uſum panacem uocant. Sedat & tumores & uiriū malariæ: uel ſolis tritis in omni uſu mire cōgruēs ex uino. Eſt alia cunila gallinacea appellata a noſtris: grecis origanum heracleoticū. Prodeſt oculis trita addito ſale. Tuſſim quoꝫ emēdat: & iocineꝫ uitia. Lateꝫ dolores cū farina oleo & aceto: i ſorbitionē temperata. Præcipue uero ſerpentiū morſus. Tertium genus eſt eius: quæ a græcis maſcula a noſtris cunilago uocat: odoris ſcedi: radicis lignoſæ: folio aſpero. Vires eius uehemētiffimæ in oībus iis generibus earū tradunt. Manipulo quoque eius abiecto: oēs ēt a tota domo blatras cōuenire ad eam. priuatim aduerſus ſcorpiones ex poſca pollere. Tribus ſoliis ex oleo perunſto homine fugat ſerpentes. e contrario quæ mollis uocatur: pilofioribus ſoliis ac ramis & aculeatis. Trita mellis odorem habet digitis tactu eius cohærentibus. Altera thuris: quam libanotide appellamus. Medetur utraqꝫ contra ſerpentes ex uino uel aceto. Pulices etiam contrita cū aqua ſparſæ necant. Satiua quoꝫ ſuos uſus habet. Succus eius cū ſoſaceo auricularis iuuat. Ipſa idēus bibitur. Fit & ex ea mōtana ſerpillo ſimilis: efficaꝫ cōtra ſerpētes. Vrinam mouet. purgat & a par tu mulieres. Concoctionē mire adiuuat: & ad cibos auiditatem. Vtraꝫ uel in cruditate ſeius i potione aſpera. Luxatis quoꝫ utilis. Cōtra ueſparū & ſiles. Juſus ex farina hordeacea: & poſca ut liſſima. Libanotidis alia gr̃a ſuis dicentur locis.

De piperit: & origano: & oniti: praſio: & tra gorigano: & heracleio: & lepidio: & de giſiue melanthio: & anifo.

CA. XVII.

Piperitis: quam & ſiliquaſtrum appellauimus: cōtra morbos comitiales bibitur Caſſio taliter demonſtrante. Caule rubro & longo: denſis geniculis: ſolis lauri ſemine albo: enui: guſtu piperis. Vtilis gingiuis: dētibus: oris ſouitati: & ruſtibus. Oniganum quod in ſapore cunilam æmulat (ut diximus) plura genera in medicina habet: & onitin uel praſion appellat non diſſimile hyſopo. Priuatim eius uſus contra torſiones ſtomachi i tepida aqua: & eruditates. Contra araneos: ſcorpioneſꝫ in uino albo. Luxata & incuſſa in aceto & oleo & lana. Tragoriganon ſimilis eſt ſerpillo ſiluetri. Vrinam ciēt Tumores diſcutit contra uiſcum potum uiperæꝫ ictum efficaſſimum: ſtomachoꝫ acida ruſtanti & ꝑcordiis. Tuſ ſentibus quoꝫ cum melle datur: & pleureticis: & ꝑerſeumonicis. Heraclium quoꝫ tria genera habet nigrius laſioribus ſoliis glutinoſum. Alteꝫ ex illoribus mōſtibusꝫ ſanſuco nō diſſimile: quod aliqui praſion uocare malunt. Tertium eſt inter hæc medium: minus q̄ cætera efficaꝫ. Optimum autem ceticum: Nam & iucunde olet. Proximum ſimpreum. Deinde heracleoti ad potum utiliuſ: quod onitin uocant. Communis autē uſus ſerpentes fugare. Percuſſi eſt dare decoctū. Poru urinam ciere. Ruptis cōauſis mederi cū panacis radice. Hydnopis cum ſco aur: cum hyſopo acetabuli menſuris decoctū ad ſextam. Item ſcabieꝫ: pruriginem ꝑforas in deſceſſione balnearum Succus auribus inſunditur cum lacte mulieris. Tonſillis quoꝫ & uuis medetur. Capitis ulceribus. Venena opii & gypſi extinguit decoctū: ſi cum cinere & uino bibatur. Aluū mollit acetabuli mēſura. Suggillatis illinif. Itē dētū dolori: gbus ēt & cidore facit cū melle & nitro. Sanguinem narium ſiſtit. Ad parotidas decoquitur cū hordeacea farina. Ad artenas aſpas cū galla & melle terif. Ad lyenē ſolia cū melle & ſale. Craſſiores pituitas & nigras extenuat coctum cū aceto & ſale ſumptum paulatim. Regio morbo tritum cum oleo i nares inſunditur. Laſi perunguntur ex eo: ita ut ne uenter attingatur. Epinyctidas cū pice ſanāt. Furunculos aperit cum ſico trita. Strumas cum oleo & aceto: & farina hordeacea. Lateris dolores cum ſicillio

uel indeſceſſione

tum. Fluxiones sanguinis in genitalibus tufum ex aceto illitum. Reliquias purgationum a prũ.
 Lepidum inter urentia intelligitur. Sic & in facie cutim emendat exulcerando: ut tamen cara
 & rofaceo facile fanetur. Sic lepras & pforas tollit ſemper facile: & cicatricum ulcera. Tradunt in
 dolore dentium ad alagarum brachio qua doleat: compellere dolorem. Cit ex græcis aliũ melã
 thion: alitũ melã ſpermon uocant. Optimum q̃ excitatiſſimi odoris: & q̃ nigerrimum. Medetur ſer
 pentium plagis & ſcorpionum. Illini ex aceto & melle reperio. Inenſorq; ſerpentes fugat. Bibif
 drachma contra araneos. Diſtillatione narum diſcutit tuſum i lintheolo oſfactum. Capitis do
 lores illitũ ex aceto: & inſuſum naribus. Cũ Irino oculoꝝ epiphoras & rũores. Dentiũ dolores co
 ctũ cũ aceto. Vlcera oris triũ aut cõmaducatũ. Itẽ lepras & lãtignes ex aceto. Difficultates ſpirã
 di: addito uino potũ. Duricias rũoreſq; ueteres: & ſuppuratiões illitũ. Lac mulierũ auget: cõtinuis
 debus ſumptũ. Colligit ſuccus eius ut hyoſcyami. Similiter largius uenenum eſt qd̃ niremur: cũ
 ſemen graſſiſſime panes etiam condit. Oculos quoq; purgat. Vinam & mẽlitra ciet. Quiniſmo
 lintheolo illigatis tantum granis. xxx. ſecundas trahit reperio. Aiunt & clauis in pedibus mede
 ritum in urina. Calices ſuſſito necare. item mulas. Et anilom aduerſus ſcorpiones ex uino bi
 bitura pythagora inter pauca laudatum ſive crudum ſive decoctũ. Item uiride aridumue om
 nibus: quæ conduntur: quæq; intinguntur deſideratum. Panis etiam cruſtis inferioribus ſubdi
 tum. Saccs quoque additur. Cum amaris nucibus: uina commendat. Quin ipſum oris halitum
 incundiorẽ facit. Fetoremque tollit manducatum matutinis cum ſmyrneo & melle exiguo.
 Mox uino collutum uultum iuniorem præſtat. inſomnia leuat ſuſpenſum in puluino ut dormi
 entes oſſanciant. Appetentiam ciborum præſtat: quando id quoque inter artificia deliciæ fecere:
 ex quo labor deſiit cibos poſcere. Ob has cauſas quidam anicerum id uocauere. Laudatiſſimum
 eſt crecum: Proximum ægyptium. Hoc liguſtici uicẽ præſtat in cõdimentis: Dolores capitis le
 uat ſuſtinat naribus. Epiphoris oculorum radicum eius tuſam imponit lollas. ipſum cũ cro
 co pari modo & uino: & per ſe trium cum polenta ad magnas fluxiones: extrahendag: ſiqua in
 oculis incidit. Narum quoq; cardines cõſumit illitum ex aqua. Sedat anginas cũ melle & hy
 ſopo ex aceto gargariflatum. Auribus iſunditur cum roſaceo. Thoracis pituitas purgat toſtum:
 cum melle ſumptum melius. Cum acetabulo anifi nuces amaras. l. purgatas tere in melle ad tuſ
 ſim. Faciliſſime uero anifi drachmæ tres: papaueris duæ miſcẽtur melle ad fabæ magnitudinem:
 & ternis diebus ſumuntur. Præcipuum autem eſt ad ruẽtus: ideo inſtillationib; ſtomachi & in
 teſtinorum torminibus: & cœliacis medetur. Singulis & oſſactum decoctum potumque inhi
 bet. Folis decoctis digerit cruditates. Succus decocti cum apio oſſactus ſternutamenta iſhibet.
 Potum ſomnum concitat. Calculos pellit. Vomitus cohibet: & præcordiorum tumores. Pe
 ctorum uirtus: neruis quoq; quibus ſuccinctum eſt corpus: utiliſſimum. Prodeſt eius & capitis
 doloribus inſtillari ſuccum cum oleo decocti. Non aliud utiliſ; uentri: & inſeſtini purat. ideo
 dyſentericis: & tenaſmi datur toſtum. Aliqui addũt & opũ: pilulis in die ternis lupini magnitu
 dine: & in uini cyatho diluſus. Diebus & ad lumborum dolores ſucco uſus eſt. Semen hydro
 picis & cœliacis dedit trium cum menta. Verum & radicem ad renes. Daſion herbarius puriẽ
 tibus ex eo cataplaſma impoſuit cum opio. Item uuluarum dolori. Deditque bibendum cũ ane
 to parturiẽtibus. Phreneticis quoq; illinunt recens cum polenta. Sic & inſanabiliſ comitialẽ uit
 tium: aut contractiones ſentientibus. Pythagoras quidem non corripit uitio comitiali in manu
 habentes. Ideoque quamplurimam domi ſerenum. Patere quoque facilius oſſactantes. Et ſta
 tim a partu dandum potui polenta aſperſa. Solimenes contra omnes duricias ex aceto uſus eſt.
 Eo & contra laſtitudines in oleo decoquens: addito nitro. Semine eius potũ: laſtitudinis auxi
 lium uatoribus ſpondit. Heraclides ad inſtillationes ſtomachi ſemen tribus digitis cũ caſtorei
 obolis duobus ex mulo dedit. Similiter ad uentris: aut inſteſtinorum inſtatiões. Et orthopnoi
 cis quod ternis digitis præbenderit ſeminis: tantundem hyoſcyami cum lacte aſinino. Multi uo
 mituris acetabula eius & folia lauri decem trita in aqua bibenda inter cœnam ſuadent. Strangu
 lationes uulvæ ſi manducetur: & linatur calidum: uel ſi bibatur cum caſtoreo in aceto & melle
 ſedat. Vertigines a partu cum ſemine cucumeris & lini pari menſura trinum digitorum uini al
 bi tribus cyathis diſcutit. Cleopolemus ad q̃rtanas trinis digitis ſeminis anifi & ſcœniculi uſus e
 in aceto & melle cyathũ uno. Lenit articulares morbos cũ amaris nucibus illitum. Sunt & qui
 aſpidum uenenis aduerſari naturam eius putẽt. Vinam ciet: ſitum cohibet. Venerem ſtimulat.
 Cum uino ſudorem leniter præſtat. Veſtes quoque a tinea deſcendit. Efficacius ſemper recens &
 quo nigrus. Stomacho tamen inutile eſt præterq̃ inſtato.

De aneto & sagapenio: & de papauere albo & nigro: & quomodo succus herbarum colligen-
dus est: & de opio.

CA. XVIII.

Nētū quoq; ructus mouet: & tormīna sedat. Aluū fistit. Epiphoris radices illinunt ex
aqua uel uino. Singultus cohibet semē seruēs olfactū. Sumptū ex aqua sedat crudita-
tes. Cinis eius uuā in faucibus leuat. Oculos & genitorū hebetat. Sacopeniū qđ apud
nos gignit: ī totū trāsmarino alienat. Illud. n. ammoniaci lachrymā simile sagapeniū
uocat. Prodest lateq; & peſtoris doloribus: cōsulcis: tussib; ueterib; excreatiōib; p̄cordioq;
tumoribus. Sanat & uertigies: tremulos: opisthotonicos: lyenes: lumbos: p̄triciōes. Datur & ole-
andū ex aceto in frāgulatu uulū. Carteris & potu dat: & cū oleo ifricat. Prodest & cōtra ma-
la medicamēta Papaueris sātui diximus gñā: & spōte nascētis alia p̄misimus. Sed sātui albi calix
ipse terit: & bibit somni cā. Semē elephātis medet. E nigro papauere sapor gignit scapo sciont
Diagoras suadet: cū turgescit: ut lollas cū deflorescit hora diei sereni: hoc est cū ros in eo exare-
rit. Incidi iubent sub capite & calice. Nec in alio gñe ipsum inciditur caput. Succus & hic: & her-
bā cuiusq; lana excipit. Aut si exiguus est: ungue pollicis aut lauducis: & postero die magis quod
inaurit. Papaueris uero langus densat: & in pastillos tritus in umbrā siccat non ui sapiferia mē-
ueq; ī copiosior auriat: ēt mortifera p̄ omnū opion uocat. Sic scimus iteremptū Licinii Cēci-
nā pratorii uiri patrē in hispania baruli cū ualitudo impartibilis odiū uitae fecisset. Itē plerōq;
alios. Qua de cā magna cōcertati p̄xitrit. Diagoras: & erasistratus in totū dānauerunt mortife-
rum infundi uetates. Prætera qm̄ uisui noceret. Addidit Andreas: ideo nō protinus excecari cō-
qm̄ ad ulceratur alexandriā. Sed postea usus eius nō iprobatus ē medicamēto nobili: qđ diacodiū
uocat. Semine quoq; eius trito ī pastillos & lacte utuntur ad somnū. Itē ad capitis dolores cū ro-
saceo. Cū his aurium dolor instillatū. Podagris illinitur cum lacte mulieq; Sic & foliis ipsis uti-
tur ad sacros ignes. Itē uulnera cū aceto. Ego trī dānauerim collapsis addi. Multoq; magis quas
uocant lexyptetas: & quasq; pepticas coeliacas. Nigrū trī in coeliaci uino datur. Satiū omne
magis rotundat capita. At siluestri longum ac pusillum: & ad omnes effectus ualentius. Decogit
& bibitur cōtra uigilias: eademq; aqua fouent ora. Optimū in scicis: & ubi raro pluit. Cū capita
ipsā & folia decoquant: succus meconium uocat: multum opio ignauior. Experimentū opi est
primū in odore. Sincarum. n. perpeti non mos est. Dein in lucernis: ut pura luceat flāma: ut exti-
stū demū oleat. Quā in fucato nō eueniunt. Accendit coq; diffucillius: & crebro extinguit.
Est sinceri experimentū & in aqua: quia nebula inatrat. Fictum in posca coit. Sed maxime mirū
æstiuo sole deprehēdi. sincerum. n. sudat: & se diluit: donec succo recēti simile fiat. Mnesides op-
time seruari putat: hyosciami semine adiecto. Alii in faba.

De empraſtico: & cæratico: & glaucio siue paralio: & heradio: siue aphro: & de diacodio: & ti-
chy malo.

CA. XIX.

Nter satia ē & siluestria mediū genus: qđ nisi ī aruis eēt: spōte nascereſ. Rhiā uocau-
mus & erraticū. Quidā id decerptū p̄tinus cū toto calice mandūt. Aluū exinaniūt ca-
pita qnq; decocta. In uini trib; hēinis pota sōnū faciūt. siluestriū unū genus caratini
uocat: nigrū: cubitali: altitudinis: radice crassa: & corticōla caliculo iflexo: ut comitula.
Folia minora & tenuiora q̄ cæteris siluestribus: semē exile. Tēpestiuū est messibus. Aluū purgat
dimidio acetabulo ī mulso. Folia trita cū oleo argēmas iumetoz: sanāt. Radix acetabulo mēlura
cocta in duobus aquæ sextariis ad dimidias: dat ad lūbog: uitia & iocineris. Carbūculis medet
ex melle folia. Quidā hoc genus glaucion uocat alii paralion. Nascit. n. ī afflatu maris: aut nitro
so loco. Alterū est in siluestribus gñibus heracion: uocat ab aliis aphron. Foliis si p̄cul intuearis
spēm p̄fesse: p̄sentantibus: radice in summa terræ cute: semine spumeo. Ex hoc lina splēdorem
trahūt æstate. Tūdiſ in p̄ila comitalibus morbis acetabuli mēlura seminis ī uino albo: uomitio-
nes. n. facit. Medicamēto: qđ diacodion & arteriace uocat: utilissimū. Fit āt huius papaueris: aut
cuiusq; siluestris capitibus: cxx. in aquā cælestis sextariis tribus biduo maceratis: in eadēq;
coctis: deinde siccatis: iterūq; cū melle decoctis ad dimidias p̄tes uapore tenui. Addidere postea
drachmas ſenas croci: hypocisthidis: turis: acacia: & passi cretici sextariū. Hac ostentatiō simplex
qdē & antiqua illa salubritas papauere & melle cōstat. Tertiū genus ē tichymalō: mecona uocat:
aliū archalion: folio leui: albo: capite magnitudinis fabæ. Colligit uua florente. Siccat in umbra.
Semen potum purgat aluū dimidio acetabulo in mulso. Cuiuscunq; aut papaueris caput: uinde
uel siccū illitum epiphoras oculoz. lenit. Opium ex uino miraculo si protinus detur: scorpionū
ictibus resistit. Aliqui hoc tantum nigro tribuant: si capita eius uel folia terantur.

De eiusdem mira & alia traduntur. Sed maxime si quotidie quis succi ex qualibet earum forbeat cyathū dimidiū: oibus morbis carituge. Vlcera manantia in capite sanant. In urina putrefacta li-
chenas. Et ulcera oris cum melle. Radix decocta: furfures capitis & dētiū mobilitates. Eius: quæ
unū caulē habet: radice circa dentem: qui doleat: perunge: donec desinat dolor. Eadē strumas &
parotidas panofcæ ad dita hominis salua purgat citra uulnus. Semē in uino nigro potum a pitui-
ta: & nauſeis liberat. Radix mammarū uitis occurrat ad alligata in lana nigra. Tūſim in lacte
cocta & forbitionis mō sumpta quinis diebus emēdat. Stomacho inutiles sex. Niger dicit. Olym-
piades thebanus abortiuus esse cum adipe anferis. Aliqui purgari fœminas foliis earum manu
plenæ mēſura i oleo & uino sumptis. Vtiq; cōſtat parturiētes foliis ſubtratis celerius folui: Pro-
tinus a partu reuocanda: ne uulua ſequatur. Dant & ſuccum bibēdum parturientibus ieiuniis in
uino decocta hiemina. Quin & ſemē tritum adalligant brachio genitale non continētū. Adeo
q; ea ueneri naſcuntur: ſemē uniucaulis aſper ſum cubitali fœminarum auiditates augere ad in-
ſinitum Xenocrates tradat. Item tres radices iuxta ad alligatas. Tenafmo & dyſentericis utiliſſi-
me inſundi. Itē ſœdis uitis: uel ſi foueantur. Melancholicis quoq; ſuccus datur cyathis ternis te-
pidus. Et inſantiētib; q̄ernis. Decocta comitialibus hemina ſucci. Hic & calculus & inflatio-
ne & torminibus aut opifthorotico laboratibus tepidus illinitur. Et ſacris ignibus: & ambuſtis
decocta in oleum folia imponuntur. Et ad uulnerum impetus cruda cum pane. ſuccus decoctæ
neruis prodeſt: & ueſicæ: & inteſtinorum roſionibus. Vuluas & cibo & in fuſione mollior in oleo.
ſuccus decoctæ pori meatus ſuaues facit. Altheæ in omnibus ſupradictis efficacior radix: præci-
pue conuulſis ruptisq; Cocta in aqua aluum ſiſtit. Ex uino albo ſtrumas: & parotidas: & māma-
rum inflammations: & panos: in uino folia decocta & illita tollunt. Eadem arida in lacte decocta
q̄libet pernicioſæ ruſſi citiſſime medētur. Hippocrates uulneratis ſititū buſq; defectu ſanguinis
radicis decoctæ ſuccum bibēdum dedit. Et eam uulneribus cum melle: & reſina. Item cōuulſis:
luxatis: tumentibus: & muſculis: neruis: articulis impoſuit. Et aſthmaticis ac dyſentericis in uino
bibēdū dedit. Mix. aquā radice ea addita: addenſari ſub diuo: atq; elateſcere. Efficacior autem
quo recetio. Nec lapati diſſimiles effectus habet. Eſt autem ſilueſtre: quod alii oxalidē appel-
lant: ſatiuo proximū: foliis aquoſis: colore betæ cādida: radice minima. Noſtri uero rumeſcētū
lapatiū cantherinum: ad ſtrumas cum axungia efficaciffimū. Eſt & alterū genus fere oxylapaton
uocant. Satiuo idē ſimilius: & acutiora habet folia: ac rubriora: non niſi in paluſtribus naſcēs. Sū-
qui hydrolapaton tradunt in aqua natum. Eſt & aliud hippolapaton maius ſatiuo: candidiſq;
ac ſpiſſius. Silueſtria ſcorpionum ictibus medentur: & ferire prohibent habētes. Radix aceto de-
cocta ſi colletur ſuccus: dentibus auxiliā. Si uero bibatur: morbo regio. ſemen ſtomachi inextri-
cabilia uitia ſanat. Hippolapati radices priuatim ungues ſcabroſos detrahūt. Dyſentericos ſemē
duabus drachmis in uino potum biberat. Oxylapati ſemen totum in aqua cæſiſti: ſanguinem
prodeſt reiciētib; Adiecta acacia lentis magnitudine prodeſt. Præſtantriſſimos paſtillos faci-
unt ex foliis & radice: addito nitro & iure exiguo. In uſu aceto diluunt. Sed ſatiuum in epipho-
ris oculorum illinunt frontibus. Radice melicerias & lepras curant. In uino uero decocta: ſtru-
mas & potidas: & calculos. Poto uino & lienes. Coeliacos æque: & dyſentericos: & tenafmos. Ex
eademq; omnia efficacius. uis lapati & ruſtus facit: & urinam ciet: & caliginem oculorum diſcu-
tit. Item pruritus corporis in folia balnearum additum: aut prius ipſum illitū ſine oleo. Firmat
& cōmanducata radix dētes. Eadem decocta cum uino ſiſtit aluum. Folia ſoluunt adiecto ſale.
Adiect Solon (neq; ut omittamus bulapaton) radicis tantum altitudine differens eſt: & erga dy-
ſentericos efficacis effectus potum ex uino.

De ſinapis tribus generibus: & marrubio: & ſerpillo: & ſiſymbrio: ſiue thymbræ: & de lini ſe-
mine: & blito. CA. XXII.

Sinapis: cuius in ſatiuis tria genera diximus. Pythagoras principatum habere: ex his
quorum ſublime uis ſeruat iudicauit: quoniam non aliud magis in nares: & cerebrū
penetrat. Ad ſerpentium ictus: & ſcorpionum tritum cum aceto illinitur. Fungo-
rum uenena diſcutit. Contra pituitam tenetur in ore: donec liqueſcat: aut gargariffa
cū aqua mulſa. Ad dētiū dolorē mādif. Ad uſā gargariffa cū aceto & melle. Stomacho utiliſſi-
mū co tra oīa uitia: pulmonib; q; Excretiōes faciles facit in cibo ſumptū. Daſ & ſuſpirioſis. Itē
comitialibus tepidū cū ſucco cucumēz. Senſus atq; ſternutamenta capitis purgat: Aluum mol-
lit. Mēſtrua & urinam ciet. Et hydropicis imponitur. Cum ſico & cumino tuſum ternis partibus
comitiali morbo. Et uulua; cōuerſionē ſuſcitā odore aceto mixto. Itē lethargicos. Adū.

uel cubiti
uel genitali

uel caria

eitur tordylion. Est autem id semen ex fili. Et si uehemētiōr somnus lethargicōs p̄mat: cruribus aut etiam capiti illinitur cum fico & aceto. Veteres dolores: thoracis: lumborū: coxēdicū hūe-
 rorū & in quacūq; parte corporis ex alto uitia extrahenda sunt: illiti caustica ui emēdat pur-
 tulas faciendo. At in magna duricia sine fico impositū: uel si uehementior urigo, timetur p̄ du-
 plices pannos. Vtuntur ad alopetias cum rubrica: psoras: lepras: phthirias: lithānicos: & opistho-
 tonicos. Inungunt quoque fabras genas aut caligantes oculos cum melle. Succulq; tribus mo-
 dis exprimitur in sicili: calefit: in eo in sole modice. Exit & e cauliculo succus lacteus: q̄ ita cū
 induruit: dentium dolori medetur. Semen ac radix cum imaduere: multo cōteruntur. Manusq;
 plena mēsurā sorbētur ad firmandas fauces: stomachum: oculos: caput: sensulq; oēs. Mulierum
 etiā lassitudines saluberrimo genere medicinae. Calculos quoq; discurit potū ex aceto. Illinunt
 & liuoribus: suggillatiq; cū melle & adipe anserino aut caza cypria. Fit & oleum ex semine ma-
 defacto in oleo expressio: quo utuntur ad neruog; rigores: lumborūq; & coxēdicū psitridēs.
 Sinapis naturā effectusq; eisdē habere traditur ad archaia: iter filias: impadā cortici calamorum
 sub ipsa coma nascēs. Marrubii plerique inter primas herbas cōmendaue: quē grāci praefo uo
 cant: alii linostrophon: nō nulli philopeda: aut philocares: notius q̄ ut indicandū sit. Huius folia
 semēque contrita profunt cōtra serpētes: pedioz & lateris dolores: tussim ueterē. Et is quis san-
 guinē eiciunt: eximie uile: scopis eius cū papico aqua decoctis: ut asperitas succis mitigē. Impo-
 nitur strumis cū adipe. Sunt qui uiridis semē quātū duobus digitis capiant: cum farinis pugillo
 decoctū addito exiguo olei & salis sorbere icianus ad tussim iubeant. Alii nihil compant. In ea-
 dē cā marrubii & foeniculi succis ad sextarios ternos exp̄ssis decoctisq; ad febriles duos: trū ad-
 dito mellis sextario rursus decocto ad sextarios duos: si coleari mēsurā in die sorbeat in aque
 cyatho. Et uirilū uitis tussū cū melle mire p̄dest. Lichenas purgat ex aceto. Ruptis cōuulsis: spā-
 matū neruis salutare. Potū alium soluit cum sale & aceto. Itē mēstrua: & secundas mulierg;. Ari-
 da farina cum melle ad tussim siccat: efficacissima est. Itē ad cancrenas & pterygia. Succus uero ar-
 ticulis: e naribus morbo regio: minūēdaque bili cū melle p̄dest. Itē cōtra uenena inter pauca po-
 tēs. Ipsa herba stomachum & excretiones pectoris purgat. Cū iride & melle uirinā ciet. Cauenda
 tñ exulceratā uescicā & renū uitis. Dicitur succus claritarem oculorum adiuuare. Castor mar-
 rubii duo genera tradit. Nigrum: & quod magis probat: candidum. In ouū inane: succum addit
 his: ipsiq; ouū in fundit melle & quis portionibus tepesactū: uomicas rūpere: purgare: perfa-
 rare p̄mittēs. Illitris et uulneribus a cane factis tusa cū axungia ueteri. Serpillū a serpēto putat di-
 ctū. Quod in siluestri euenit: in petris maxime. Satiū nō serpit: sed ad palmi altitudinē increcit.
 Pigiuis uoluntariū: & cādidioribus foliis & ramis: aduersus serpētes efficac maxime cōchrin: &
 scolopēdras terrestres: ac marinas. Et scorpionis decoctis in uino ramis foliisque. Fugat & odo-
 recominos: si uras. Et cōtra marinog; uenena praecipue ualeat. Capitis doloribus decoctū in ace-
 to illiniē tēporibus: ac frōti cū rosaceo. Itē phreneticis: lethargicis: cōtra tormina: & urinā diffi-
 cultatē: anginas: uomitiones: drachmis quattuor datur. Ex aqua bibitur & ad iocineg; dolores.
 Folia obolis quattuor dantur ad lyncē ex aceto. Ad cruētas excretionis teritur in cyathis duo-
 bus aceti & mellis. Sisymbriū siluestre a gbusdam thymbræum appellatū: pedali nō amplius alti-
 tudine: quod in riguis nascitur simile nasciturū est. Vtrūque efficac aduersus aculeata animalia:
 ut sunt crabrones: & similia. Quod in sicco ortum adoratum et in sinistrit coronis angustiore fo-
 lio. Sedant utraque capitis dolorem. Item epiphoras: alii panem addunt: alii per se decoquunt in
 uino. Sanat & epinyctidas: cuiusque uitia in facie mulierum intra quartum diem noctibus im-
 positum debisusque decratum. Vomitiones: singultus: tormina: stomachi dissolutiones cohibet: si
 ue in cibo sumptum: siue succo potum. Non edendum grauidis: nisi mortuo conceptu. Quip-
 pe etiam impositum eiciit. Mouet urinam cum uino potum. Siluestre & calculos. Quos uigilare
 opus: si excipiat in infusum capiti cum aceto. Lini semen cum aliis quidem in usu est. Et per se mu-
 lierum cutis uitia emendat i facie. Oculorum aciem succo adiuuat. Epiphoras cum thure & aq̄
 aut cum myrrha. Cū uis sedat potidas. Cum melle aut adipe: aut caza stomachi solutiones in
 sum polētē modo. Anginas in aqua & oleo decoctum: & cum aniso illitum. Torretur ut alui si
 stat. Coeliacis & dysentericis igitur ex aceto. Ad iocineris dolores estur cum uia passa. Et ad
 phthisin utilissime. Semine sunt & eligmata. Musculorum: neruog; articuloz: ceruicū duricias.
 Cerebri mēbranas mitigat farina seminis: nitro aut sale: aut cinere additis. Eadem cū fico itē cō-
 coquit: ac maturat. Cū radice uero cucumeris siluestris extrahit quēcūq; corpori inharēt. Sic &
 fracta ossa. Serpere ulcus in uis decocta phibet. Eruptiones pituitæ cū melle emēdat. Vngues sca-

uel uisio

uel inter
palustres

uel spaticis

bro cum pari modo nascit tñ. & testium uitia: & ramices cum resina & mumha: & cancrenas ex aqua. Stomachi dolores cū foenogracō sextariis utriusq; decoctis in aqua multa. Intestinorum & thoracis perniciosā uitia clystere in oleo & mellē. Blitū iners uidet: ac sine sapore: aut acrimonia ulla. Vnde conuitiū foeminis apud Menandrum faciunt mariti. Stomacho inutile est. Vetrē adeo turbat: ut cholera faciat aliquibus. Dicitur tñ aduersus scorpiones potum & uino prodesse: & clauis pedū illini. Itē lyenibus: & tempore dolori ex oleo. Hippocrates menstrua sisti eo cibo putat. De melle & feniculis & hippomarathro ul' myrsenae: & canabis & de ferula: & carduis. CA. XXIII.

MEu in itala nō nisi a medicis ferit: & itis admodū paucis. Duo gñā eius. Nobilissimū autē manticū uocat tanq; ab athamante inuentū: uel qm̄ laudatissimū in athamātē reperitur: foliis aniso simile: & caule aliqui bipedalī: radicibus multis: & obnigris: quibuscūq; altissimis. Minus rufum q̄ illud atgez. Ciet urinam in aqua potū radice trita uel decocta. Inflationes stomachi mire discutit. Itē tormina & uesicæ uitia: uuluarūq; Articulis cum melle. Infantibus cum aplo illitū imo uentri urinas mouet. Feniculū nobilitauere serpētes: gustato (ut diximus) senectam exuendo: oculorumq; aciem succo eius resciendo. Vnde intellectū est: hominū quoq; caliginē præcipue eo releuari. Colligitur hoc caule turgescēte. In sole siccatur. Inungi turque ex melle. Vbiq; hoc est. Laudatissimū tamē in hiberia & lachrimis fit: ex femine recenti. Fit etiā & radicibus prima germinatione incisus. Est & in hoc gñē siluestre: quod alii hippomarathon: alii myrsenium uocant: foliis maioribus: gustu aciore: periculis brachiali crassitudine: radice candida. Nascit in calidis: sed saxosis: Diocles & alii hippomarathi genus tradidit: longō & angustō folio: semine coriandri. Medicinā in satiuo ad scorpionum ictus & serpentium: melle in uino potō. Succus & auribus instillatur: uermiculosus in his necat. Idipsum condimentis prope oibus inserit. Oxyptosis ē aptissime. Quin & crustis subditur panis. Semen stomachi dissolutū astringit uel in febribus sumptum. Nauseam ex aqua tritum sedat. Pulmonibus & iocineribus laudatissimū. Ventre sistingit: cum modice sumis. Urinā excitat: & tormina mitigat rostit. Lactisque defectu potū mānas replet. Radix cū pīsaana sumpta renes purgat siue d'cocto succo: siue semine sumpto. Prodest & hydropicis radix ex uino cocta. Item cōuulsi. Illinunt folia tumoribus ardentibus ex aceto. Calculos uesicæ pellunt. Genituræ abundantiam quoquomō heu stū facit. Verēdis amissionum: siue ad fouendū radice cū uino cocta: siue contrita i oleo illitū. Multi tumoribus & fuggillatis cū cæra illinūt. & radice in succo uel cum melle cōtra canis morbum utunt. & contra multipedam ex uino. Hippomarathrō ad oīa uehementius. Calculos scipue pellit. Prodest uesicæ cū uino leui: & foeminae mensuris. efficacius in eo semen q̄ radix. Modus in utroque: qd̄ duobus digitis trito addit in potionem. Periculis: q̄ ophiaca scripsit: & Mycon qui rhizotomum ena: aduersus serpentes nihil hippomarathro efficacius putauere. Sane & Nicēder nō in nouissimis posuit. Canabis i siluis primū nata est: nigriore folio & asperiore. Semē eius extriguere geniturā uiroz dicūt. Succus ex eo uermiculosus aurīū & quodcūq; itrauentit cicicidit cū dolore capitis. Tātaque uis ei est: ut aquæ infusa coagulare eā dicat. Et ideo iumentoz alio succurrit pota in aqua. Radix cōtractos articulos emollit in aq̄ cocta. Itē podagras & similes spe rus. Ambustus cruda illiniē: sed sæpius mutat: priusq; arescat. Ferula semē simile anetho hēit: ad imo caule diuidit. A cacumine foemina putat. Caules edunt decocti. Cōmendanturq; muria: ac melle. Stomacho utiles. Sin plures sumpti: capitis dolores faciūt. Radix denari pōdere i uini cyathis duobus bibit aduersus serpētes. Et ipsa radix iponif. Sic & tormibus medet. Ex oleo aū & aceto cōtra sudores imodicos: ul' i febribus pficit. Succus ferulæ aluū sistingit fabæ magnitudie deuoratus. E uridi ferula medulla utilis est & ad omnia eius uitia. Ad sanguinem sistendū decā grana feminis bibunt in uino trita uel medulla. Sunt q̄ comitalibus morbis dādū putat: hęc quarta: sexta: septima: linguæ mēsurā. Natura ferulæ murens inestissima est. Tacta liquidem ea moriunt. Castor radices succum & oculoge claritat: cōferre multū putauit: & de carduog; la tu inter hortēsiā diximus. Quapp & medicinā ex iis nō differamus. Siluestriū gñā sūt duo. Vnū fructicosius a terra statim. Alterū unicaule: crassius. Vtriq; folia pauca: spinola: muricatis cacuminibus. Sed alter florem purpureum mittit inter mediōs aculos celeriter canescētē: & ab euntem cum aura. Scolimom græci uocant. Hic antequam floreat cōtusus atque expressus: illito sic co alopecias replet. Radix cuiusque ex aqua decocta potatoribus sitim facere: narrat. Stomachū corroborat. & uuluis (si credimus) etiam cōferre aliquid traditur: ut mares gignantur. Ita enim Cherias atheniensis scripsit: & Glaucias: qui circa carduos diligentissimus uidetur. Manducatus carduos odorem commendat oris.

Confectio theriacæ compositio medicaminis Antiochi.

CA. XXIII.

Sed ante discessum ab hortensibus unâ compositione ex iis clarissimam subtexemus aduersus uenenata aialia: incisam lapide uersibus in limie ædis Aesculapii. Serpilli duum denariog; pondus. Oppopanacis & milii târûdë singulog; Trifolii pondus denarii. Anethi: & fœniculi seminis: & anisi: & amii: & apii: denariorum senum ex singulis generibus: erui farinæ duodecim. Hæc tusa cribrataq; uino quantum possit exelcanti digerunt in pastillos uictoriatî pondere. Ex iis singuli datur ex uini mixti cyathis ternis. Hac theriaca magnus rex Anthiochus aduersus omnia uenena usus traditur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER .XXI.
PROOEMIUM.

De natura flog; & coronamëtog;. De mira flog; uarietate. CA. I.

Ln hortis feri & coronamenta iussit Cato inenarrabili flog; maxie subtilitate qñ nulli potest facilius esse loqui q; reg; naturæ pinger; lasciuienti pserim & in magno gaudio fertilitatis tam uarie lucenti. Quippe reliqua usus alimëtog; grã genuit. Ideog; sæcula an nosq; tribuit iis. Flores uero odoreiq; de die in diē gignit. Magna ut palam ē admonitione hořum: q; p̄spectissime floreat: celerrime marcescere. Sed ne pictura quidē sufficere imagini colog; reddē: mixturarumq; uarietati: siue alterni atq; multiplices iter se ne dantur: siue priuatis q; neq; funiculari in orbē in obliquum: in ambitum: quædam coronæ per coronas currunt.

De strophiole ferto: & qui primum flores miscere cœperint: & quando primum corolla inueniatur appellata & quare. CA. II.

Enuioribus utebant̃ antiqui: strophia appellâtes: unde nata strophiole. Qui & uocabulū ipsū tarde inde cōmunicatū est: inter sacra tm̃ & bellicos honores coronis suū nomen uindicantibus. Cū uero a floribus fieret̃ ferta: a ferēdo seruie appellabât̃. Quod apud græcos quoq; nō adeo antiquus placuit. Arbores. n. ramis coronari in factis certaminibus mos erat primū. Postea uariari cœpū mixtura uersicolores. Florūq; inuicē odores coloresq; accēdere. Sicyonit̃ ex ingenio Pausiæ pictoris atq; Glyceræ coronariæ dilectæ admodū illi cū opa eius pictura imitare: & illa puocās uarietate: essetq; certamen artis ac naturæ. Quales ēt nūc extāt artificis illius tabellæ: atq; i primis appellata stephanoplocos q; pinxit ipsam. Idq; factum est post olympiadē centesimā. Sic coronis e floribus receptis paulo mox subiere q; uocant̃ ægyptiæ. ac deinde hybernæ: tum cū terra flores negat: rametū e cornibus tincto. Paulatimq; & romæ subrepsit appellatio corollis inter initia propter gracilitatē nominatis: mox & corollariis: postquam e lamina ærea tenui inaurata: aut inargentata dabantur.

Quis primū coronam foliis aureis & argenteis dedit: & de honore coronæ apud antiquos: & de Scipionis honore: & de pacilibus coronis: & Cleopatrz reginæ facta. CA. III.

Rassus diues primus argento atq; folia imitatus ludis suis coronas dedit. Accesserunt quoq; & lemniscis: quos adici ipsæ coronarum honos erat propter heřuscas q; bus iungi nisi aurei nō debebāt. Puri diu fuere ii. Celare eos primus instituit. P. Claudius Pulcher: brathea: etiam phyliræ dedit. Semper t̃i auctoritas ul' ludicri quæ sitarum fuit. Nanq; ad certamina in circū per ludos & ipsi descendebant: & seruos suos quosq; mittebant. Inde illa. xii. tabulaz; lex. Qui coronam parit. Ipse pecuniamue eius. Virtutis ergo arguitur: quam serui equiue meruissent. Pecuniā partim lege dici nemo dubitauit. Quis ergo honos: ut ipsi mortuo: parentibusq; eius dū intus positus esset: foris ue ferretur: sine fraude esset imposita. Alias in usu promiscuo ne ludicræ quidem erant: ingenisq; iis seueritas. L. Fuluius argentiarius bello punico secundo cum corona rosacea inter diu e pergula sua in flog; prexisset dictus: ex auctoritate senatus in carcerē adductus: non ante finem belli emissus est. P. Mutianus cū dēptam Marisæ coronā e floribus capiti suo imposuisset: atque ob id duci eum in uincula triuuii iussissent: appellauit Tri. Pleb. nec intercessere illi aliter q; athenis: ubi comessabodi iuuenes añ merididm cōuentus sapiētis quog; doctrinæ frequentabant. Apud nos exemplum licentiæ hū

uel lanifca
uel lenifci

uel dele-
munt

fus nō est aliud: q̄ filia Diui Augusti: Cuius luxuria nō tribus coronatum Marfiam littera illius describunt. Florum quidem populus ro. honorem Scipioni tantum adhibuit. Suario cognominabatur: propter similitudinem Suarii cuiusdā negociatoris. Ob id erat in tribunatu plebei admodum gratus: dignusq; africanorū familia. Nec ei fuit in bonis funeris impensā. Asces ergo cōtulit populus: ac fenus elocatur: quaq; parte ferebatur: flores et prospectu omni sparsit. Et ita rūt coronaz deoz honos erant. Et sarium publicorum priuatorumq; & sepulchrorum & manium. Sūmaq; auctoritas pactili coronaz. Sutiles saliorum sacris inuenimus & solenes coenis. Transiere deinde ad rosaria. Eozq; luxuria processit: ut non esset gratia nisi mero folio. Sutilibus mox petitis ab india: aut ultra indos. Laudatissimum quidē habetur e nardi folio eas dari aut ueste ferre: ca uerficolores unguentis madidas. Hunc habet nouissime exitum luxuria foeminage. Et apud grācos quidem de coronis priuatim scripsere Mnestheus atq; Callimachus medicus: q̄ noceret a piti: qm̄ & in hoc est aliqua ualitudinis portio. In portu atq; hylaritate præcipue odorū ui furripiente fallaciter solertiam. Nāq; scelerata Cleopatra apparatu belli acciaci gratificationem ipsius reginz Antonio timentē: nec nisi prægustatos cibos sumente: fertur ab ore eius lulisse extremis coronaz floribus ueneno illitis. Ipsaq; capiti imposita. Mox procedente hylaritate inuitauit Antonium: ut coronas biberent. Quis istas timeret insidias? Ergo cōcepta in cyphum incipēti haurire: opposita manu: en ego sum inquit illa carē Antoni: quā tu noua psgustanti diligētia caues: adeo mihi si possim sine te uiuere occasio & ratio adest inde inductum & custodia bibere iussit: illico expirantē. De coronis extra supradictos scripsit Theophrastus apud grācos. Ex nitis autē inscribere aliqui libros anthologicon. Flores uero persecutus est nemo: q̄ equidem inueni. Nec nos nunc. s. coronas necemus. Id enim friuolum est: Sed de floribus: quaz uidebunt digna memorabimus. Paucissima genera nostri coronamentorum inter hortensia nouere: ac pene uolūlas rosasque tantum.

u^l facili-
ter

De rosā in coronis: & de generibus eius: & ubi feratur.

CA. III.

Offi nascitur spina uerius q̄ frutice: in rubo quoq; pueniens. Illic etiā iucundi odoris quis angustī. Germinat oīs primo inclusā generoso cortice. Quo mox intumescēte & i uirides alabastrōs fastigato: paulatim rubescēs dehiscit: ac sese pādīt in calicis medio sui stantis complexa luteos apices. Vt eius in coronis ppe nimius est. Oleo maceratur. idq; iam a troianis tētibz Homero teste. Præterea in unguenta trāst: ut diximus. Per se medicas artes præbet. Emplastris atq; colyriis imponit mordaci subtilitate. Mensarū etiā delitiis inungens: minime noxia. Contra genera eius nostri fecere: celeberrima: prenestina & campanā. Ad didere alij milefiam: cuius sit ardentissimus colos non excedētis duodena folia. Proximā ei trachiniā: minus rubentē. Mox alabandicā uiliorem: albicantibus foliis. Vtilissimā uero pluribus uel minutissimā spinosā. Differūt. n. multitudine foliorū: asperitate: leuore: colore: odore. Paucissima quina folia: ac deinde numerosiora. Cum sit genus eius: quā centifoliā uocāt: quæ est in campania italiæ græciæ uero circa philippos. Sed ibi non suæ terræ prouentu. Pan-gæus nāq; mons in uicino fere est: numerosis foliis ac paruis. Vnde accolæ trāsferentes cōserūt. Ipsaq; plantatione proficiunt. Non autem talis odoratissima est. Nec cui latissimum maximūq; folium. Breuiterq; indicium est odoris: scabricia corticis. Cepio Tiberij Cæsaris principatu negauit centifoliā in coronis addi: præterq̄ extremos uelut ad cardines: nec odore nec specie pba bilem. Est & quæ græca appellatur a nostris: græcis lychnis: nō nisi in humidis locis pueniens: nec unq̄ excedens qnq; folia: uiolæ magnitudine: odore nullo. Est & alia græcula appellata: cōuolutis foliis paniculis: nec dehiscens nisi manu coacta: semperq; nascenti similis: latissimis foliis. Alia funditur e caule maluaceo: folia oleacea habens. Musceton uocāt. Atq; inter has media magnitudine autūnalis: quam coroneolā appellāt oēs sine odore: coroneola in rubo nata tot modis adulteratur. Et alias uera quoq; plurimū folo præualeat. Cyrenis odoratissima est. Ideoq; ibi unguentum pulcherrimum. Carthagine hispaniæ hyeme quoq; tota præcox. Refert & calitēperies. Quibusdam enim anis minus odorata puenit. Præterea locis orbis siccis q̄ humidis odorator. Seri nec pinguius uult: nec argillosis locis: nec riguis cōtenta rubus. Proprieq; ruderatum agrū amat. Præcox campana. Sera milefia. Nouissime tñ definit prenestina. Fodiuntur altius q̄ fruges: leuius q̄ uites. Tardissime proueniūt femine: quod in ipso cortice sub est ipso flore opertum lanugine. Ob id potius caule confiso inferuntur & ocellis radicis: ut harundo. Vnū genus inferitur pallidæ spinosæ: longissimis uirgis quinq; folia: quæ a græcula altera est. Omni autē recisione atq; uestione pfcit. Translatione quoq; ut uitis optime ocellimeq; prouenit. Su-

uel mō-
schema

culis quaternū dīgitorum longitudine aut ampliore post uergiliarum occasum ſata. Dein per fa-
uonum translata: pedali bus interuallis: crebroq; circumſoſa Qui præcocē faciunt pedali circa
radicem ſerboe aqua calida inſundunt: germinare incipiente calice.

De lilio tria genera: & ratione inferendi.

CA. V.

uel liliū

Lilium roſæ nobilitate proximum eſt: & quadam cognatione unguenti oleiq; quod li-
lion appellatur. Eſt impoſitum etiam maxime roſas decet: medio prouentu earum in
cipiens. Nec ullis ſloz excellitas maior. Interdum cubitorum trū. Languido ſemper
collo: & non ſufficiente capitis oneri. Candor eius eximius: Folis foris ſtriatis: & ab
anguitis in lacitudinem paulatim ſeſe laxantibus effigie calathi. Reſupinis per ambitū labris. Te-
nu q; ſilo & ſemine ſtantibus in medio crocis. Ita odor colorq; duplex: ut alius calicis: alius ſta-
minis: differentia anguſta. In unguenti uero oleiq; uſu folia non ſpernunt. Eſt ſlos non diſſimi-
lis illi in herba: quam cōuoluoium uocant: naſcens per frutera: nullo odore: nec croci intus: can-
dorem tantum referens: ac ueluti rudimentū naturæ lilia facere condiſcentis. Alba lilia iſdem
omnibus modis ſeruntur: quibus roſa. Et hoc amplius lachryma ſua: ut hippoſelinum. Nihilq;
eſt fecundius. Vna radice quinquagenos ſæpe emittente bulbos. Eſt & rubens liliū: qd̄ græ-
ci trion uocant. Alii florē eius cynorhodō. Laudatiſſimū in anchiochia & laodicea ſynce: mox
in phaeſide. Quartum locum optinet in italia naſcens. Sunt & purpurea lilia: aliquando gemio
caule canoſiore tantum radice: maiorisq; bulbi: ſed unus. Narciſum uocant huius alteri genus
florem candido: calice purpureo. Differentia a liliis eſt & hæc: q; narcifiſ lilia radice ſunt proba-
tiſſimis in lyciæ mōtibus. Tertio generi cætera eadem. Calix herbaceus: oēs ſerotini. Poſt arctū.
rum enim ſlorent: ac per æquinoctium autumnū. Inuenta eſt in hiis & ratio inferendi monſtri-
ſicis hominum ingeniis. Colliguntur nāq; menſe iulio ſcapī aſcendentes liliatq; ſuſpenduntur i ſu-
mo. Dein nudantibus ſe nodulis in ſace nigri utri: uel græci menſe martio macerantur: ut co-
lorem accipiant: atq; ita in ſcribiculis ſeruntur heminis ſacis circūſulis. Sic ſiūt purpurea lilia:
mirumq; ita tingi aliquid: ut naſcatur infectum.

De uolis: & de calta: & de bacchare: & combreto.

CA. VI.

uel opacis

Molis honos proximus. Earum plura genera. Purpureæ: lotææ: albæ: plantis omnes ut
olos ſatæ. Ex iis uero quæ ſponte apicis & mactis locis proueniunt: purpureæ latior
re folio ſtatim ab radice canoſa exeunt: ſolæq; græco nomine a cæteris diſcernunt:
appellatæ ſa: ut ab iis: lanthina ueſtis. Sed ſatiūſ maxima auctoritas luteis. Genera iis
tuſcolana: & quæ marina appellatur. Folio aliquanto latiore: ſed minus odorato. In totum uero
ſine odore: minutoque folio calachiona manus autumnat: cætera ueris. Proxima ei calta eſt con-
colori amplitudine. Vincit numero foliorum marinam quinque folia non excedentem. eadem
odore ſuperatur. Eſt enim grauis calta. Non leuior ei quam icopam regiam appellat: quāq; folia
eius oleant: non flores. Bacchar quoque radicis tātū odoratæ eſt: a quibuſdam nardum ruſticū
appellatum. Vngueta ex ea radice ſiēt ſolita apud antiquos Ariſtophanes priſce comœdia: poe-
ta teſtis ē. Vnde quidā errore falſo barbaricā eam appellabāt. Odor ē ei cinnamomo proximus.
Gracili ſolo nec humido prouenit. Similiſimū ei combretū appellatur foliorum exilitate uſque i
ſila extenuata: & procerius q; bacchar. Nec hæc ſunt tantū: ſed eorum quoque error corrigendus
eſt: qui bacchar ruſticum nardum appellauere. Eſt enim alia herba ſic cognominata: quā græci
aſarō uocant: cuius ſpēm figurāque diximus i nardi gñibus. Quinimo aſarō iuenio uocitari: qm̄
in coronas non addat. Crocū illuētre optimū ſerere in italia minime expedit: ad ſcrupula uſq;
ſingula areis deoquentibus. Scribit radicis bulbo. Satiūſ latius matuſque & nitidius: ſed multo
ſeuius degenerans. Sed nec ubique fecundū ē cyreniſ: ubi ſemper flores laudatiſſimi. Prima
nobilitas cilecio croco: & ibi corico mōte. Dein lycio mōte olympo. Mox ceturipio ſiciliæ. Aliq;
phlegraeo ſecanſum locum dedere. A ſulteratur nihil æque. Probatio ſinceri ſpoſita manu cre-
pat ueluti fragile. Humidum enim: quod euenit ad ſulteratione: ſedet. Altera ſpatio ſi manu pro-
lata ad ora leniter faciem oculoſque mordeat. & per ſe genus ſaniū blandiſſimū uulgo: cū ſit me-
dio candidum: dialeucom uocant. Contra cyrenaico uitium: quod omni croco nigrus eſt: & ce-
lerime marceſcit. Optimū ubiq; quod pinguiſſimum & breuib; capillis. Peſſimum uero
eſt: quod ſiſum redolet. Mutianus auctor eſt in lycia anno ſeptimo: aut octauo tranſferri in locū
ſubactum: atque ita degenerans renouari. Vſus eius in coronis uſq;. Herba enim eſt folio angu-
ſto: ſepe in capillamētū modū. Sed uino mire cōgruit: præpue dulci tritū ad theatra replēda. Flo-
ret uergiliarum occaſu paucis diebus folioque ſlorem expellit. Viret bruma & colligit. Sicatur

uel cedit

umbra melius: etiam hyberna. Carnosa & illi radix: uiuaciorq; q̄ cæteris. Gaudet calcari: & attriti pede: pereūdoq; melius prouenit. Ideo iuxta semitas ac fontes latissimum.

De floribus antiquis: & de odoremtoꝝ diuersitate: saluincia: & polio.

CA. VII.

Roianis tꝑibus ei iam erat honos. Et hos certe flores Homerus tris laudat: loton: crocon: hyacinthum. Oium aut odoremtoꝝ atq; adeo herbage dñia est in colore: & odore: & succo. Odorato sapor raro ulli nō amarus. e cōtrario dulcia raro odorata. Itaq; & uina odoratoria multis. Siluestria magis oīa satius. Quorūda odor suauior & longinquoꝝ: propius admotus hebetatur ut uiolæ. Rosa recens a longinquo olet: sicca propius. Oīs aut uerno tꝑe acrior: & matutinis. Quicq; ad meridianas horas diei uergeri: hebetatur. Ne uella quoq; uetustis minus odorata. Acerrimus tamē odor oīum æstate media. Rosa & crocum odoratoria cum serenis diebus leguntur: & oīa in calidis magis q̄ in frigidis. In ægypto tñ minime odorati flores: q̄a nebulosus & roscidus aer est a nilo flumine. Quorūda suauitati grauitas inest. Quædam cū uirent: non olent: ppter humore nimiu: ut buceros quod est fœnogracum. Acutus odor non omnium sine succo est: ut uiolæ: rosæ: croco. Quæ uero ex acutis succo carent: eorum omnium odor grauis: ut in lilio utriusq; generis. Ambrotonum & amaracus acres habent odores. Quorūda flos tantū iucundus: reliquæ partes ignauæ: ut uiolæ ac rosæ. Hortensium odoratissima quæ sicca: ut ruta: menta: apii: & quæ in ficcis nascuntur. Quædam uetustate odoratoria: ut cotonea: eadēq; decrepta q̄ in suis radicibus. Quædam nō nisi defracta: aut ex attritu olent. Alia non nisi detractō cortice. Quæda uero nō nisi uisita: sicut thura myrrhaq;. Fores triti oēs amariore q̄ intacti. Aliqua arida diutius odorem cōtinent: ut mellilotos. Quæda lucum ipsū odoratiorem faciūt: ut iris. quin & arborem totā cuiuscūq; radices attingunt. He sparis noctu magis olet: inde noīe inuento. Aīalium nullū odoratū: nisi de pacheris quicq; dictū est si credimus. Illa quoq; non omittēda differentia: odoremtoꝝ: multa nihil pertinere ad coronamenta: ut irin: atq; saluincā: q̄q; nobilissimi sit odoris utraq;. Sed iris radice tantū cōmendatur: unguentis aut medicina nascens. Laudatissima in illyrico. Et ibi quoq; nō maritimis: sed in siluestribus drilonis & narone. Proxima in macedonia longissima hæc & cādicans. Et ex illis tertium locū habet africana amplissima inter oēs: gustuq; amarissima. Illyrica quoq; duos generēz est rhaphanitis a similitudine: q̄ & melior. Rhizothomos sub rufa. Optimaq; sterutanea tādū mouet. Culē habet cubitalē: & rectū. Floret diuersi coloris specie: sicut arqueus cælestis unde & nomē. Non improbat & pisidica. Et fossuri tribus ante mensibus multa aqua circūfusa hoc ueluti placamētō terræ blandiunt circūscriptā mucrone gladiore triplici: & cū legerint: ea ptinus in calū atto illūt. Natura est feruens. Tractatq; pustulas ambusti mō facit. Præcipit ante oīa: ut casti legant. Terredines nō sicca mō: uerum & in terra celertime sentit. Optimū antea irinū leuade & elide ferebat. Iampridē. n. & feritur. Nūc epaphilia. Sed clicū maxime laudat: atq; septrionale. Saluincia foliosa quidē est: sed breuis: & q̄ neci non possit. Radici numerosæ coheret. Herba uerius: q̄ flos: densa ueluti manu pressa: breuiterq; cespes sui generis. Panonia hanc gignit & norica: alpiūq; aprica urbiū eporredia: tantæ suauitatis: ut metallū esse cœperit. Vestibus iter poni eā gratissimū. Sic & apud græcos polio herbā inclytam Musei & Hesiodi laudibus: ad oīa utilē prædicantū. Superq; cætera ad famā et dignitatis. Proiusq; mirāsi modo (ut tradunt) folia eius mane candida: meridie purpurea: sole occidente cærulea aspiunt. Duo genera eius: cāpestre maius. Siluestre quod minus est. Quidam teuthrion uocat. Folia canis hominis similia: radice protinus: nunq; palmo altiora. Et de odoratis floribus satis dictum: in quibus unguenta nicisse naturam gaudent.

De uestiū æmulatione cum floribus: & amaranto & chryfocome siue chrysi. CA. VIII.

Vxuria uestibus quoque puocauit eos flores: qui colore cōmendantur. Hos animaduerto tres esse principales. Vnum in cocco qui in rosis micat. Gratiū nihil traditur aspectu: & in purpuras tyrias: dibapha: que ac laconicas. Alium amethysti: qui uiolæ: & ipse in purpureū: quæque lanthinum appellauimus. Genera enim tractamus in speciebus multis sese spergentia. Tertius est qui proprie cōchylī intelligit multis modis. Vnus in heliotropio: & in aliquo ex iis plerunq; saturatior. Alius in malua: ad purpurā inclinans. Alius in uiola ferotina cōchylīorum uegetissima. Paria nunc cōponuntur: & natura arque luxuria depugnante. Lutei uideo honorem antiquissimum in nuptialibus flammis totum sceminis concessum. Et fortassis ideo non numerati inter principales: hoc est cōes maribus ac sceminis: quoniam societas principatū dedit. Amarantho non dubie uincimur. Et autē spica purpurea ue.

uel lacyn-
thinum

rius q̄ flos aliq̄s: & ipſe ſine odore. Mirũq̄ in eo gaudere decerpi: & latius renaſci. Prouenit au-
gulto mēſe. Durat in autumnũ. Alexandrino palma: qui decerptus aſſeruatur. Mirũq̄ poſt q̄ defe-
cere cuncti flores: maſe factus aqua reuiſcit: & hybernas coronas facit. Summa eius natura in
noſe eſt appell. atq̄: qm̄ non marceſcit. In noſe eſt & cyani colos. Item holochryſi. Omnes autem
hi flores non fuere in uſu Alexandri magni ætate: qm̄ proximi a morte eius auctores ſilure de
illis: Quo manifeſtum eſt poſtea placuiſſe. A græcis tamen repertos quis dubitet: nō aliter italia
uſurpate nomina illorum. At Hercules petilio ipſa nomē impoſuit aurum nali circaq̄ uepres na-
ſcenti. Et tantum colore commendatur qui eſt roſæ ſilueſtris. Folia parua quina. Mirumq̄ in eo
floſe inſecti cacomē & nō niſi retorto folia naſci: paruo calice: ac uerticolori luteũ ſemen inclu-
dente. Alii & bellio paſtillicantibus quinquageni quinis barbulis coronatur. Pratenſes hi flores:
ac ſine uſu: ideo pleriq̄ ſine nominibus. Quin & his ipſis alia alii uocabula imponunt. Chryſo-
come ſiue chryſitis non habet latinam appellationem. Palmi altitudine eſt: comantibus fugore
auri corimbis: radice nigra ex auiſtero dulci: in perſoſis opaciſq̄ naſcens.

De honore coronarq̄: & cyclamino: & meliloto: & triſolio tria genera eius. CA. IX.

Et fere peractis coloz: celeſtioribus: tranſeat ratio ad eas coronas: quæ uarietate ſola
placent. Duo eaz̄ gñā: quando aliz̄ floræ conſtantializ̄ folio. i. loſem eſſe dixerim ge-
niſtas. Nāq̄ & iis decerpitur luteus. Item rhododendron. Itē zizipha: quæ & cappado-
cia uocatur. Iſq̄ odoratus ſimiliſq̄ oleaz̄ floribus. In ueſpibus naſcit cyclamino: de
quo plura alias. Flos eius colofſinus in coronas admittiſ. Folia ſimilacis & hederæ coronamētis
ſe dedere. Coronaz̄q̄ eaz̄ opriñet principatum. De quibus in fruticũ loco abundē diximus. Sūt
& alia genera noſtris græcis indicanda: quia noſtris maiore ex parte nomen dare iis deſuit cura.
Et plerq̄ eoz̄ in exteris terris naſcuntur: nobis tñ cōſect̄ ita: qm̄ de natura ſermo nō de italia ē.
Ergo in coronamētũ folio uenerē melotron: ſpireon: triganon: cneorũ quod caſiā Higinus uo-
cat. Et quod cunilaginē: coniza: meliſophyllon: quod apiaſtrũ. Meliſorhon: quod ſerulā cāpanā
uocant. Eſt enim in cāpania italia laudatiſſima: græcis in ſumio: ap̄i calcidia: & cretica ubiq̄
q̄ uero aſperis & ſilueſtribus nata. Coronas ex hac antiquitus ſacritas indicio eſt nomen ſerul-
az̄: quod occupauit. Odor eius croco uicinus eſt: & flos: ipſa cana. Placet maxie foliis breuiſſimis
atq̄ pinguiſſimis. Folio coronat & triſoliũ. Tria eius gñā. Minyantes uocat græci. Alii alphatiũ
maiore folio quo utũ coronari. Alteaz̄ acuto oxytriphyllũ. Tertiũ ex oĩbus miniſſimũ. Inter
eaz̄ neruoſi cauliculi quidā: ut marathro: hippomarathro: myophono. Vtunc & ſerulis: & co-
lymbis: & hederæ flore purpureo. Eſt & i alio gñe eaz̄ ſilueſtribus roſis ſimilis. Et i iis quoz̄ co-
los tantũ delectat. Odor aut̄ abſt. Et cneori duo genera nigri atq̄ candidi. Hoc & odoratum.
Ramoſa ambo. Florent poſt æquinoctium autumnũ.

De origano: & thymo: & melle attico: & conyza: & louis flore: & heleno: & abrotono: & leuca-
themo. CA. X.

Otidem & origano in coronamētis ſpēs. Alterius. n. nullum ſemē. id autem cui odor
eſt: creticũ uocat. Totidē & thymi: candidũ ac nigricans. Floret aut̄ circa ſolſtitiũ: cũ
& apes decerpūt. & auguriũ mellis eſt. Prouētũ. n. ſperĩas apiarũ large floreſcere eo. Læ-
diſ iſtribus amittitq̄ florem. Semen thymi nō pōt deprehēdi: cũ origani perq̄ minu-
tum non tñ fallat. Sed quid intereſt id occultaffe naturā: in flore ipſo intelligiſ: ſatq̄ eo naſciſ. uſiterlegiſ
Quid non tērauere hoies? Mellis attici in toto orbe ſumma laus exiſtimatur. Ergo tranſlatũ eſt
ex attica thymũ: & uix flore (ut docemur) ſarum. Sed alia rō naturæ obſtiti: non durante attico
thymo: niſi in aſſatu maris ſeratur. Erat quidem hæc opinio antiqua in omni thymo. Ideoq̄ nō
naſci in arcadia. Tunc oleam non putabant gigni: niſi intra trecenta ſtadia a mari. Thymus qui-
dem nũc etiam lapideos cāpos in prouincia narbonēũ reſertos ſcipius. Hoc pene ſolo redditu
& lōgins regiõibus pecudũ milibus cōueniētibz̄ ut thymo uelcā. Et conizæ duo gñā i corona-
mētis: mas & fœmina. Diſta in folio. Tenuius fœminæ & cōſtrictius anguſtiuſq̄. Imbricatũ ma-
ris & ramoſius. Flos quoz̄ magis ſplēdet eius. Serotinus utriq̄ poſt arduz̄. Mas odore grauior.
Fœmia acrior. Et iō cōtra beſtiarũ morſus aptior. Folia fœminæ mellis odorē hñt. Maſcula: ra-
di a quidā libanotis appellat̄: de q̄ diximus. Et tñ folio coronat̄ louis flos: amaracus: herme-
rocilles abrotonũ: helenũ: ſiſymbriũ: ſerpillũ. Oīa ſurculofa roſe mō. Colore tantũm placet lo-
uis flos. Odor abſt̄: ſicut & illi q̄ græce phlox uocat̄. & ramis aut̄ folio odorata ſunt: excepta
ſerpillo. Helenũ & lachrymis Helenæ dicũt̄ natũ. Et ideo in helena iſula laudatiſſimũ. Eſt aut̄ fru-
tex humi ſe ſp̄gens dodratalibus ramulis: folio ſimili ſerpillo. Abrotonum ſurculũ odoris eſt &

gravis. Floret æstate. Flos aurei coloris. Vacuū sponte puenit. Cacumine suo se ppagar. Serit aut semine melius q̄ radice aut surculo. Semine quoq; nō sine negocio plantaria trāferunt. Sic & adonium. Vtrūq; ætate. Alisoia. n. admodū sunt: & sole nimio lædunt. Sed ubi cōualuerit: uitis fruticat. Abrotono simile odore leucanthemum est: flore albo foliosum.

De amaraco: uel saniculo: & nyctegreto: & meliloti: & uiola alba: & codiamino: & de siluestribus bulbis: & heliochryso: & lychnis: & de herbis citra mare.

CA. XI.

Maracū Diocles medicus: & sicula gēs appellauere: quod ægyptus & syria saniculum. Seritur utroq; genere & semine: & ramo: uiuacius pōictis: & odore melius. Copiosum amaraco æque q̄ abrotono semen. Sed abrotono radix una: & alte descendens: catervis in summo terræ leuiter hærens. Reliquoq; satio autumnno fere incipiente: necnon & uere quibūsdam locis quæ umbra gaudent: & aqua aut simo. Nyctegretōn. inter pauca miratus est Democritus: coloris ignei: folijs spinæ: nec a terra se attol. etē p̄cipuāq; in gedrosia narrat. Eruitur post æquinoctium uernū radicitus. Siccaturq; ad lunā. xxx. diebus: ita lucens noctibus. Magos parthorumq; reges uti hac herba ad uora suscipienda. Eādē uocari chena mychon: qm̄ anferes a primo conspectu eius expauescant. Ab alijs nyctalopa: qm̄ e longinquo noctibus fulgeat. Melilotos ubiq; nascit. Laudatissima tñ in attica. Vbiq; uero recens: nec cādicans: & croco q̄ similima. Quāquam in italia odoratio: & candida. Flore prima uer nunciantium uiola alba. Tepidioribus uero locis etiam hyeme emicat. Postea quæ appellatur pūpurea. Proxime flammæ: quæ flox uocat: si uelitis duntaxat. Codiaminon his anno: uere & autumnō. Aestates hyemēq; fugit. Seniores supradictis aliquando narcisus: & lilium trans maria. Et in italia quidem: (ut diximus) per rosam. Nam in gracia tardius etiamnum anemone. Est autem hæc siluestrium bulborum flos: aliq; q̄ quæ dicitur in medicinis. Sequitur oenanthē: melanion. Ex siluestribus heliochryso. Deinde alteq; gēs anemones: quæ limonia uocatur. Post hæc gladiolus comitatus hyacinthis. Nouissima rosa. Eadem prima deficit: excepta satia. Ceterum hyacinthus maxime durat: & uiola alba: & oenanthē. Sed hæc ita si deuulsa crebro prohibeatur in feminibus. Nascitur locis tepidis. Odor idem qui germinantibus uuis: Atq; inde nomen. Hyacinthus comitatur fabula duplex: luctum præferens eius: quem Apollo dilexerat: aut ex Ataci cruore edita: dicitur uentibus uenis ut græcarum litterarum figura ea legatur inscripta. (Heliochryso florem habet auro similem: folium tenue: cauliculum quoq; gracilem: sed durum. Hoc coronare se magis si unguenta summantur ex auro: quod apyron uocant: ad gratiam quoq; & uitæ gloriam pertinere arbitrantur. & uerni quidem flores hi sunt. Succedunt illis æstiu: lychnis: & iouis flos: & alterum genus lilii. Item thyphon & amaracus: quem phrygium cognominant: sed maxime spectabilis pothos. Duo genera huius. Vnum cui flos hyacinthi est. Alterum candidius qui fere nascitur in tumulis: quoniam in fortius durat. Et iris æstate florens. Abeunt & hi marcescuntq;. Alii rursus subeunt autumnō. Tertiū genus lilii: & crocus: & orisū in utroq; genere: unum hebes: alteq; odoratum: primis omnia imbribus emicantia. Coronari quidem & spinæ flore utuntur. Quippe cum spinæ albæ cauliculi inter obiectamenta gulæ quoq; condiantur. Hic est trans maria or do florum. In italia uiolis succedit rosa. Huic interuenit lilium. Rosam cyanus excipit. Cyanum amaranthus. Nam uincaperuina semper uiuet in modum lineæ folijs geniculatim cicutata. Topiaria herba inopiā tñ floz aliqñ supplet. Hæc q; a græcis chamædaphne uocatur. Vita longissima uiolæ albæ est trimatu. Ab eo tempore degenerat. Rosa & quinquennium perferit nō recitā nec adusta. Illo enim mō iuuenescit. Diximus & terram ferre plurimum. Nam in ægypto sine odore hæc omnia. Tantumque myrtis odor præcipuus. Alicubi etiam binis mēlibus antecedit geminatio omnium. Rosaria a fauonio fossa oportet opponi: iterumque solstitio. Et id agendū: ut intra id tempus purgata: & pura sint.

De cura apumpabuloi: & morbis earum: & remedijs.

CA. XII.

Etum hortis coronamentisque maxime aluearia: & apes conueniunt: res præcipui q̄ stus: compendique cum fauit. Harum ergo causa oportet ferere thymum: apiastrum: rosam: uiolas: lilium: cythrum: fabam: eulilium: cunilabo: papauer: conizam: cassiam: melilotum: melissophyllum: cerinthen. Est autem cerinthe folio candido: incuruo cubitalis: capite concauo: mellis succum habente. Horum florum audissimæ sunt: atque etiā sinapis: quod miremur cum oliuæ florem ab iis non attingi constet. Ideoque hanc arborem procul esse melius sit: cum aliquis q̄ proxime feri conueniat: quæ & euolantem examina inuitet nec legibus abire patiatur. Cornum quoque arborem capere oportet. Nam flore eius degustato alio cōtra

uel lilii

uel fauet

moriuntur. Remediū sorbam contusam e melle præbere iis uel urinam hoium: uel boum: aut grana punici mali amineo uino cōpersa. Et genistas circūseri alueariis gratissimum. Mirum est: dignumq; memoratu de alimētis quod comperi. Hostilia uicus alluitur pado. Huius inquilini pabulo circa deficiente imponitur nauibus aluearia: noctibusq; ad quina millia passuum cōtra: amne naues subueiūt. Eg ressa luce apes: pastæq; ad naues quottidie remeant: mutantes locū donec pondere ipso pressis nauibus plena aluearia intelligantur: reuectisq; eximuntur mella. Et in hispania mulis prouehunt.

De ueneno melle: & de remedijs mellis uenenati: & mellis infanti.

CA. XIII.

Tantumq; pabulum refert: ut mella quoq; uenenata fiant. Heraclia in ponto gbusdā annis perniciosissima existunt: ab iisdem apibus facta. Nec dixere auctores e quibus floribus ea fierent. Nos tamē trademus quæ cōperimus. Herba est alba: exitio quidē iume ntogæ: sed præcipue caprarum: appellata ægolethron. Huius flore cōcipiuntur noxium uirus aquoso uere marcescente. Ita fit ut non oibus annis sentiat hoc malum. Venenati si gna sunt q; oino nō densat: q; color magis rutilus est: odor alienus: si timentata protinus mouens: qd ponderosius innoxio. Qui edere: abiiciūt se humi refrigerationē querentes. Nam & flore diffuunt. Remedia sunt multa: quæ suis locis dicemus. Sed quoniā statim repēntari aliq; in tantis infidijs oportet: multum uetus e melle optimo & ruta: salūmenta etiā si reiciantur eum pra crebro. Certūq; est id malum per extremēta ad canes et peruenire: similiterq; torqueri eos. Multum tamen ex eo inueteratū innocuū esse constat. Et foeminaq; cutē nullo melius emenda ri cum costo: suggillata cū aloe. Aliud gēus in eodem ponti situ qd gentes ex āno mellis: ab infania: quam gignit: mæ nomenō uocant. Id existimat contrahi flore rhododēdri: quo scaten tū. uæ. Genesq; ea cum cæna in tributa romanis præster: mel qm exitiale est non uendit. Et in pside: & in mauritania cæsariensis gentilia: contermina masyllis: uenenati sui gignuntur. Quidamq; a parte: quo nihil esse salacius pōt: nisi q; luore deprehenduntur. Quid sibi uoluisse naturā ut arbitremur infidius: ut ab iisdē apibus: nec oibus ānis fierent: aut non totis fauis: Parum enim erat genuisse rem in qua uenenum facillime daret. etiā ne hoc ipsa in melle tot aialibus dedit: Quid sibi uoluit: nisi ut cautiore minuly auidum faceret hoīem. Non. n. ipsi melli sed apibus iam cuspidēs dederat: & quidem uenenatas. Remediū aduersus has utiq; nō differendo. Ergo maluz succo aut solioz: hederæ perungi salutare est. Vel percussos eas bibere. Mirum tamen est uenena portantes ore fingentesq; ipsas non mori. Nisi quilla domina rerum omnium hanc dedit. repugnantiā apibus. Sicut contra serpentes psyllis: marsisq; inter homines.

De melle: quod muscæ non attingunt: & alueariis: & cura eorum q; famem sentiunt apes: & quo modo cæra fiat.

CA. XIII.

Aliud in creta miraculum mellis. Mons est carina nouem millia passuū ambitu. Intra qd spatium muscæ non reperiuntur. Natumq; ibi mel usq; attingūt. Hoc experimēto singulare medicamentis eligitur. Aluearia orientē æquinoctiale spectare conuenit: aquilonem euitent. Nec fauonim minus. Aluearia optima cortice. Secunda ferula. Tertia uimine. Multi ea & speculari lapide fecere: ut operantes intus spectarent. Circūlinj aluearia simo bubulo utilissimū. Operculū: a tergo esse ambulatoriū: ut spectarent intus sit pper. Si magnus sit uterus alueariis puentus aut sterilis: ne operandi desperatione curam abiciant: id paulatim reduci oportet fallente operis incremēto. Aluearia hyeme itramēto opiri crebro suffiri: maxime simo bubulo. Cognatū hoc iis: & innascentes bestiolas necat: araneos: papilionēs: teredines: apesq; ipsas excitat. Et araneos qdem exitiū facilius est. Papilionū maior pestis. Tollit ue ro cū maturescit malua noctu interlucio celo sereno accēsis lucernis ante alueos: In eam flāmā se ingerūt. Si cibis deesse sentiat: apibus: uuas passas: siccas ue ficos: tusasq; ad fores eaz posuissē cōueniet. Item lanas tractas madentes passis: aut destruto: aut aqua musla. Gallinaz et crudas carnes. Quibusdā ēt æstati bus iisdē cibi pīadi: cū siccitas cōtinua flog: alimēta negat. Alueoz: qd mel eximūt: illini oportet exitus meliophyllo aut genista tritis: aut medios alba uite pcingere: ne apes diffugiāt. Vasa mellaria: aut fauos lauari aqua pīpiūt. Hac decocta fieri saluberrimū acētū. Cæra fit ex expsis fauis: sed ante purificatis aqua: ac triduo i tenebris siccatis: qrtto die li quatis igni i nouo fictili aqua fauos tegere: tūc sporta collatis. Rursus in eadē olla coctur cæra cū eadem aqua: excipiturq; alia frigidā: uasis melle circumlitis. Optima q; punica uocat. Proxima q; maxime fulua odorisq; mellei pura: Natione autē pontica. Quā cōstare quidē miror inter uenena nata mella. Deinde cretica. Plurimū enim ex ppoli hēt: de q diximus in natura apū. Post has cor

lica: qm̄ ex buxo fit & hēre aliquantā uim medicaminis putat. Punica fit hoc mō. Ventula (sub diuo) ſæpius cæra fulua. Deinde feruet i aqua marina ex alto petita addito nitro. Inde ligulis eligunt florem: id eſt cādidiſſima quæq; trāfundūtq; i uas: quod exiguū marinæ habeat frigida. Et rursus marina decoquit ſeparatim: dehinc uas ipſum refrigerāt. Et cū hæc ter fecere: tuncea crate ſub diuo ſiccāt ſole lunag. Hoc. n. candorē facit: ſi ſic ſiccāt. Et ne liquefaciāt prægūt tenui lintheo. Cādidiſſima uero fit poſt inſolationē etiā nū recocta. Punica medicis utiliſſima. Nigreſcit cæra addito chartarū cinere. Sicut anchuſa admixta rubet. Variolę in cōlores pigmētis trahitur ad reddēdas ſtilutidines: & in numeros mortaliū uſus: parietūq; ēt & armog; tutelā. Cæra de melle apibūq; in naturā eaq; dicta ſunt. Et ortog; quidē oīs fere ratio peracta eſt.

De herbis ſponte naſcentibus & aculeatis.

CA. XV.

Equeunt herbæ ſpōte naſcentes: quibus pleræq; gentiū utunt̄ in cibis. Maxime ægyptus & ægū fertiliffima. Sed ut ſola iis carere poſſit: tāta ē cibog; ex herbis abundātia. In italia pauciſſimas nouimus: fraga: thamū: ruſcum: batin marinā: batin hortēſianā: quā aliqui aſparagū gallicū uocāt. Præter has paſtinacā pratēſem: lupū ſaliſtariū: eaq; uerius oblectamēta q̄ cibog;. In ægypto nobiliſſima ē colocalia: quā cymon uocant aliqui. Hanc a nilo merūt: caule cū coctus eſt harenolo in mandēdo. Thyro aut qm̄ iter ſolia emicat: ſpectabilis foliis latiſſimis ēt ſi arbores cōparent: ad ſimilitudinē eog; quæ pſonata in noſtris annib; uocamus. Adeog; nili ſui dotibus gaudēt: ut implexis collocatiſſæ foliis i uariā ſpēm ualog; pota re gratiffimū habeāt. Serif iā hæc in italia & in ægypto. Proxima auctoritas cicorionē ē: quā diximus intubū erraticū. Naſcit poſt uergilias: Floret particulatim. Radix ei lēta: quare ēt ad uincula tutū illa. Anthaliū haud longius a flumine naſcit meſpili magnitudine & rotūditate ſine nucleo: ſine cortice: folio cyperi. Mandūt igni patū. Mandūt & oetum: cui pauca ſolia minimaque ueg; radix magna. Arachidna quidē & aracos cū habeāt radices ramoſas ac multiplices: nec ſoliū nec herbā ullā: aut quicq; aliud ſupra terrā habēt. Reliqua uulgariū in cibo apud eos herbarum noīa: condrialia: hypocheris: & caucalis: anthrifcū: ſcandix: come ab aliis tragopogon foliis croco ſimillimis: partheniū: ſtrychnum: corcorus. Et æquinoctio naſcētes aphace: acinos: quam epipetron uocāt: q̄ nunq; floret. At e contrario aphace ſubinde marceſcēte flore emittit aliū tota hyeme totoq; uere uſq; in æſtate. Multas præterea ignobiles habēt. Sed maxime celebrāt enicō italia: ignotā: ipſis aut oleo nō cibo gratā. Hoc faciunt ex ſemine eius. Differētia priā ſilueſtris & ſatiuæ. Silueſtriū duæ ſpēs. Vna mitior eſt ſimili caule tñ rigido. Itaq; & æolii antiqui utebatur. Exilis: quā quidā atracylyda uocāt. Semē eius candidū: & grande amag;. Altera iſturio toroſo re caule: & qui pene humi ſerpat: minuto ſemine. Aculeatag; hæc eſt generis: qm̄ diſtinguenda ſunt & genera. Ergo quædā herbæ ſpinoſæ ſunt: quædā ſine ſpinis. Spinoſag; multe ſpēs. In totum ſpina ē aſparagus ſcorpionis: nullum. n. foliū hēt. Quædā ſpinoſa foliata: ut carduus: eryngiō: glycyrrhizon: & urtica. lis. n. oībus foliis ineſt aculeata mordacitas. Aliqua & ſecūdū ſpinā hēnt folium: ut tribulus: & ononis. Quædam in folio habēt: & in caule ut phleog; qd̄ aliqui ſtoeben appellauere. Hippophyes ſpinis geniculatū. Tributa proprietas qd̄ & fructū ſpinoſum hēt. Ex oībus iis generibus urtica maxime noſcitur: acetabulis in flore purpureā lanuginē fundentibus ſæpe altior binis rubitis. Plures eius dēæ. Silueſtris quā ſcemina uocant: mitior. Et in ſilueſtri q̄ dicitur cania acrior. Caule quoq; mordaci ſimbriatis foliis. Quæ uero etiam odorē fundit: herculanea uocatur. Semē oībus copioſum: nigrum. Mirum ſine ullis ſpinarum aculeis lanuginem ipſam eſſe noxiā: & tactū tantū leui pruritus: poſtulaſq; conſeſtim aduſto ſimiles exiſtere. Notum eſt & remediū olei. Sed mordacitas non p̄tinus cum ipſa herba gignitur: nec niſi folibus roborata. Incipiens quidē ipſa naſci uere nō ingrato: multis etiam religioſo in cibo ē: ad pellendos totius anni morbos. Silueſtriū quoq; radix: oēm carnē teneriorē facit ſimul cocta. Quæ inoria eſt morſu carens: æonionum uocāt. De ſcorpione dicemus inter medicas.

De carduo: & helxine: & tribulo: & anchuſa.

CA. XVI.

Arduus & folio & caule ſpinoſas lanugines habet. Itē acorna leucacanthos: chalcæos: Cnidos: polyacāthos: onopygos: helxine: ſcolimos. Chamæleon in foliis non hēt aculeos. Eſt & illa differētia q̄ quædam i iis multicaulia ramoſag; ſunt: ut carduus. Vno autem caule nec ramoſum cnidos. Quædam cacumine tantū ſpinoſa ſunt: ut eringiū. Quædam aſtate florēt: ut tetralix & helxine. Scolimos quoq; floret ſero & diu. Acorna colore tantum ruſto diſtinguit̄: & pinguiore ſucco. Idem erat atracylylis quoq;: niſi candidior eſſet: & niſi ſanguineum ſuccum funderet. Qua de cauſa phonos uocatur a quibūſdā: odore ēt grauis: ſc.

uel polyr.
rhizon

uel ſamiū

ro matureſcente ſemine: nec ante autumnum: q̄q̄ id de oĩbus ſpinofis dici poſſit. Verum omnia hæc & ſemine & radice naſci poſſunt. Scolimos carduorum generis ab iis diſtat: q̄ radix eius ue ſcenda eſt decocta. Mirum q̄ ſine intervallo tota æſtate aliud floret in eo genere: aliud concipit: aliud parturit. Aculei areſcẽte folio deſinũt pungere. Helxine rara uifu eſt: neq̄ in oĩbus terris eſt: a radice folioſa: ex ſatiua ueluti malum extuberat. Contacta ſuaue olet. Huius uertex ſummus la thrymam continet iucundi ſaporis acanthicen maſticem appellatam. Et cactos quoq̄ in ſcilia tantum naſcitur ſuæ proprietatis & ipſa. Cuius in terra ſerpunt caules & radice emiſſi lato folio & ſpinoſo: cauleſq̄ uocãt cactos. Nec ſaſtidiũt in cibis inueteratos quoq̄. Vnũ cauľẽ rectũ hñt: quem uocant pternica: eiũdem ſuauiſſimũ: ſed uetuſtatis impatientem. Semen ei lanuginis: quem pappon uocant: quo detracto ex cortice: teneritas ſimilis cerebro palmæ eſt: uocant aſcaliã. Tribulus non niſi in paluſtribus naſcitur. Dira res alibi. Iuxta nilum & ſtrymonẽ amnes excipitur in cibis. Inclinaſus in uadũ: folio ad effigiem ulmi: pediculo longo. At in reliquo orbe genera duo uni Cicerulæ folia alteri aculeata. Hic & ſerius floret. Magiſq̄ ſepta obſidet uillaḡ. Semen ei ro tondius nigge i ſiliqua. Alteri harenaceũ. Spinoſoq̄ etiãũ aliq̄d genus ononis. In ramis. n. ſpinas habet appoſito folio rutæ ſimili: toto cauľẽ foliatũ in modum coronæ: ſequitur a frugibus: aratro inimicum: uiuaxq̄ præcipue. Aculeataḡ: caules aliarum per terram ſerpunt: ut eius quam coronopon uocant. Et ex diuerſo ſtans anchuſa inſiciendo ligno carſiſq̄ radice apta. Eſt autem mitior iſis anthemidis: & phylanthæ: anemõe: & aphace: cauľẽ foliato eſt: & crepis & lotos. Diſſerẽtia foliorum & hic quæ & in arboribus: breuitate pediculi: ac lögitudine: anguſtiis iſis folioz: amplitudine: angulis: inciſuris: odore: flore. Diuturnior hic quibuſdam per partes ſtudentibus ut in ocimo: Heliotropio: aphace: onochite.

uel herina-
ceum

Differentia herbarum per folia: & quæ herbæ toto anno florent: & haſtula regia: & piſtana & gladioli. CA. XVII.

Vitis inter hæc æterna folia: ſicut quibuſdam arborum. In primisq̄ heliotropio: adia ro. Aliud rurfus ſpicataḡ: genus: ex quo eſt Cynopſalopecuros: ſtelephorus: quam q̄ dā ortyga uocãt. Alii plantaginẽ: de qua infra dicemus inter medicas. thryallis ex iis. Alopecuros ſpicam habet mollem & lanuginem denſam: non diſſimilem uulpiũ cau dis: unde ei nomen. Proxima eſt ei & ſelepyros: niſi q̄ illa particulatim floret. Cicorton & ſimilia circa terrã folia hñt germinantes ab radice poſt uergilias. Perditũ: quã & æoliæ gentes & ægypti edunt: nomen dedit auis id maxime eruens. Craſſas plurimaſq̄ habet radices. Iſe omithoga le cauľẽ tenero: cãdido: ſemipedali radice bulboſa: molli tribus: aut quattuor agnatis. Coquiſ in pulſte. Miſge loton herbã: & ægypto nō niſi poſt annũ e ſemine ſuo naſci. Mira & anthemidis natura: q̄ a ſummo florere incipit: cũ cæteræ omnes quæ particulatim florent: ab ima ſui parte incipiant. Notabile & in lappa: q̄ adhæreſcit: qm̄ in ipſa ſlos naſciť: non euident: ſed iſus occultus: & intra ſe germinat: uelut animalia quæ in ſe pariunt. Item circa opuntẽ opuntia eſt herba etiã homini dulcis. Mirũq̄ e folio eius radice fieri ac ſic eam naſci. Laſſine unũ foliũ habet: ſed ita i multiplicatũ: ut plura uideantur. Chondrylla amara eſt: & acri in radice ſucco. Amara & aphace: & picris nominatur: & ipſa toto anno florens: nomẽ ei amaritudo ipſoſuit. Notabilis & ſcylla: croci q̄ natura: quæ cum oēs herbæ folium primũ emittãt: moxq̄ in cauľẽ rotundẽ: in iis cauľis pri ori ſtelligit q̄ foliũ. Et in croco quidem ſlos impellit cauľẽ. In ſcylla uero cauľis exit: deinde ſlos ex eo emergit. Eadẽq̄ ter floret (ut diximus): tria tempora ſationũ oĩũ. Bulboz generi quidã adnumerant (& cypiri hoc eſt gladioli radicẽ. Dulcis ea eſt: & quæ decocta: panẽ etiã gratiore faciat: ponderoſioreq̄ ſimul ſubſta. Similis eſt & quæ theſion uocãt: guſtu aſpera. Cæteræ eiũdem generi folio diſſerunt. Aſphodelus: oblögũ & anguſtũ hñt. Scylla latũ & tractabile. Gladiolus ſimile nomini. Aſphodelus manditur & ſemine toſto: & bulbo. Sed hoc in cinere toſto: deĩn ſale & oleo addito. Præterea tuſo cũ ſicis præcipua uoluptate: ut uidet Heſiodo. Tradit & ante portas uillaḡ: ſatum remedio eſſe cõtra ueneſicoḡ: noxã. Aſph odeli mentionẽ & Homerũs fecit. Radix eius nãpis modicis ſimilis eſt. Neq̄ alia nũeroſior: octoginta ſimul aceruatis ſæpe bulbis. Theophraſtus & ſere græci: princeps Pythagoras cauľẽ eiũs cubitalẽ: & ſæpe duum cubito rum: foliis porri ſilueſtris: anthericon uocauere. Radicẽ uero id eſt bulbos aſphodelon: noſtri il lud albuco uocãt: & aſphodelũ haſtula regiã. Ea eſt & cauľis acioſi. Eius duo gña faciũt. Albuco eſt ſcapus cubitalis: & æplius: purus: leuis. De quo Mago ſcripſit exitu mēſis martii: & initio aprilis cũ floruert: nõdũ ſemine eiũs intumeſcẽte demerẽdũ: ſindendofq̄ ſcapos: & quarto die in ſo lẽ pſerendos. Ita ſiccatis manipulos faciẽdos. Iſe piſtanam dicit a græcis uocari: quã ſter uluas

uel conopſ

u' laſſione
uel apate

agittam appellamus. Hanc ab idibus maii usque ad finem octobris mensis deo corticari: atque leui sole siccare iubet. Idem & gladioli altege: quem cypiron uocat: & ipsum palustrem iulio mense secari iubet ad radicem: tertioque die in sole siccare: donec candidus fiat. Quotidie autem ante solem occidentem in tectum referri: quoniam palustribus defectis nocturni rores nocent.

De iunco grana sex: & de cypero: & de medicamentis eaze & a cypro: & odorato iunco. CA. XVIII.

Smilia præcipit de iunco quæ mariscum appellant: ad texendas tegetes: & ipsum iunio mense eximi ante iulii medium præcipiens. Cætera desiccado eadē quæ de ulua suo loco diximus. Altege genus iuncorum facit: quod marinū & a græcis oxychoenon uocant inuenio. Tria genera eius acuti: sterilis: quem marē oxygraci uocat: reliqua feremini ferentis semē nigrum: quæ melancranin uocant. Crassior hic & fruticosior. Magis etiam tertius qui uocatur holoschoenos. Ex iis melancranis sine aliis generibus nascitur. Oxyas aut & holoschoenos eodem cespite. Vtilissimus ad utilia holoschoenos: quia mollis & carnosus est. Fert fructum uuarum coherentium modo. Nascitur autem is quem marē apellamus ex semet ipso: cacumine in terram defixo. Melancranis autem suo semine. Alioquin omnium radices omnibus annis intermoriuntur. Vfus ad nallas marinas: utililium nexu: elegantium lucernarum lumina præcipua medullæ amplitudine. Iuxta maritimas alpes tanta ut inciso uentre impleant: ne unciarum latitudinem. In ægypto uero cribrorum longitudinem non alias utiliorem. Quidam etiam unum genus faciunt iunci trianguli: cyperon uocant. Multi enim non discernunt a cypro uicinitate nominis. Nos distinguemus utrumque. Cypris est gladiolus (ut diximus) radice bulbosa: laudatissimus in insulis creta: dein naxo: & postea phœnice. Cretico candor odorque uicinus nardo: naxio acrior: phœnicio exigui spiras: nullus ægyptio. Nam & ibi nascitur. Discutit duritias corporis. Iam enim remedia dicemus: quoniam & florum odorque generi & magnus usus in medicina. Quod ad cypiron attinet: Apollodorum quidem sequimur: qui negabat bibendum: quod professus efficacissimum esse aduersus calculosos. Eo foetas foeminas quidem abortus facere non dubitat. Mirumque tradit barbaros fuisse huius herbæ expicientes ore lyenes consume re. Et non egredi domibus nisi ab hoc suffitu. Vegetiores enim firmioresque sic etiam fieri. Inter triginum & alax uitis perfrictionibusque cum oleo illitū non dubie mederi. Cyperos iuncus est quæ liter diximus angulosus: iuxta terram cadidus: cacumie niger: pinguisque. Folia ima porraceis: exlior: in cacumine minuta: inter quæ est semen. Radix oliuæ nigra similis: quæ cum oblonga est: cyperida uocant magni in medicina usus. Laus cypero prima æmoniaco: secunda rhodio: tertiā thracio: nouissima ægyptio: quæ & confundit intellectū: quoniam & cypro ibi nascitur. Sed cyperos durissima uixque spirans. Cæteris odor est ipsam nardū imitans. Est & per se indica herba: quæ cyperis uocatur: gingiberis effigie: comanducata croci uim reddit. Cypero uis in medicina psilothri. Illinitur pterygis: ulceribusque genitalium: & quæ in humore sunt omnibus: sicut oris ulceribus: Radix aduersus serpentium ictus: & scorpionum præsertim remedio est. Vulnus aperit pota. Largiori tāta uis: expellit eas: urinā ciet: & calculos: ob id utilissimum hydropicis. Illinis & ulceribus quæ serpūt: sed iis præcipua quæ in stomacho sunt ex uino uel aceto illita. Iunci radix in tribus heminis aquæ decocta ad tertias: tussim medetur. Semen tostum & in aqua potum sistit alouū: & foeminarum menses: capitisque dolores facit. At qui uocat holoschoenos eius quæ proxima sunt radicis comanducantur aduersus araneorum morsus. Inuenio etiam unū iunci genus: quod tropicen uocant. Huius semine somnum allici. Sed modum seruandū: ne sopor fiat. Ob id & odorati iunci medicinæ dicuntur: quoniam & in syria cæle (ut suo loco retulimus) nascit. Laudatissimus ex naba thei uincis cognomine theucitis. Proximus babylonius. Pessimus ex africa ac fine odore. Est autem rotundus uinose mordacitatis ad linguam. Sincerus in confricando odorem roseæ emittit rubentibus fragmentis. Discutit inflationes. Ob id stomacho utilis: bilemque & sanguinē reiciētibz. Singultus sedat. Ructus mouet. Urinam ciet. Vesica medetur. Ad muliebres usus decoquitur. Opisthotonicis cum resina arida imponitur. Excalfactoria & rosa uteros astringit: refrigerat. Vfus eius diuiditur in folia & flores. Capita foliorum partem candidæ ungues locantur. In flore autem aliud est semē. aliud capillus in capite: aliud cortex: aliud calix. Folium uocatur: aut tribus modis exprimitur. Per se: cum ungues non detrahuntur: ibi. n. humoris plurimū. Aut cum detractis unguibus reliqua pars aut oleo: aut uino maceratur in sole uasis uitreis. Quidam & salem admiscunt: & anebulam nonnulli: aut asphaltū: aut iuncū odoratum: quia talis maxime prodest uulnæ ac dysentericis. Exprimitur eadem folia detractis unguibus trita per lintheum spissum in æreum uas: leuig. igni succus coquitur: donec fiat crassitudo mel-

ul' euripticē

lis: ad hoc eligi oportet odoratissima quæq; folia.

Ex rosa medicatæ: & de lilio: & de narciso: & ex viola: & d baccaræ: & cōbretæ: & aīaro. C. XIX.
In quomodo fieret ex rosa diximus inter genera lūmi. Vñs succi ad aures: oris ul-
ceræ: gingiua: tonfillas: gargarissatus. Stomachum: vultus: sedis: uitæ: capitis: dolores:
In febre per se uel cū aceto somno: nauſeas. Folia uruntur in calliblephage. E siccis fer-
mina aſperguntur. Epiphoras quoq; aridis leniunt. Flos somnū facit. Inhibet fluxio-
nes mulierꝝ maxime albas in posca potus. Et sanguinis excretiones. Stomachi quoq; dolores q̄-
tum in uini cyathis tribus. Semen iis optimū crocinū: nec anniculo uetustius: & in umbra sicca-
tur. Nigrum inutile. Dērium dolori illinitur. Urinā dicit. Stomacho imponit. Item igni sacro nō
uteri. Naribus subditū caput purgat. Capita pota uētrē & sanguinem sistunt. Vngues rosæ epi-
phoris salubres sunt. Vlcera enim oculorꝝ rosā fordescent: præterq̄ in initis epiphoræ: ita ut ari-
da cū pane imponatur. Folia quidem uitis stomachi: rosionibus: & uitis uentris: & intestinoꝝ:
& præcordiis utilissima uel illita. Cibo quoq; lapati mō condiantur. Cauendus quoq; in iis situs
celeriter insidens. Et aridis & expressis aliquis usus. Diapasmata inde fiunt ad sudores coercent:
dositā ut a balneis inarescant corpora: dein frigida abluātur. Siluestres cum adipe urino alope-
tias mirifice emendat. Liliū radices multis modis florem suum nobilitauerunt. Contra serpentum
ictus ex uino potæ: & cōtra fungorꝝ uenena. Propter clauos pedum in uino decoquunt: triduo
q̄ non soluunt. Cum adipe aut oleo decoctæ pilos quoq; adustis reddunt. E mulo potæ inuti-
lem sanguinē cū aluo trahūt. Lycopodium & ruptis uulſis pſunt. Et menstrui foeminaꝝ in uino deco-
ctæ. Impositæq; cū melle neruis præcis medētur. Contra lychenas & lepras: & furfures in facie
emēdant. Erugant corpora. Folia in aceto cocta uulneribus imponunt. Epiphoris testū in mel-
le: cū hyoscyamo & farina tritici. Semē illinif igni sacro. Flos & folia ulceꝝ uetustati. Succus qui
flore expressus est: ab aliis mel uocatur: ab aliis syrium ad emolliēdas uulſas: sudoresq; faciēdos:
& suppuraciones coquēdas. Narcisi duo genera in usu medici recipiunt. Vñ purpureo flore: &
alterum herbaceum. Hunc stomacho inutilem: & ideo uomitorij alios quoq; solentem: ner-
uis inimicum: caput grauentem. Et a narce narcisum dictum: non a fabuloso puero. Vtriusq;
radix mulsæ saporis est. Ambustus prodest cum exiguo melle. Sic & uulneribus: & luxatis. Paris
uero cū melle & auenæ farina. Sic & infixa corpori extrahit in poscā tritus: oleoꝝ cōtus. Mel
datur & lapide percussis. Purgat uulnera permixtus farina. Nigras utiligines emaculat. Ex hoc
flore fit narcisum oleum ad emolliēdas duricias. Calfacienda quæ asserint. Auribus est utilis
simus: sed capitis dolores facit. Viola siluestres sūt & fatiua. Purpureæ refrigerat. Cōtra infirmā
tōdes illinunt stomacho ardētī. Imponunt & capiti in fronte. Oculorꝝ priuatim epiphoris: & se-
de: pidentē: uulſa ue. Et contra suppuraciones. Crapulā: & grauedines capitis ipositis coronis:
olfactū ue discutiunt. Anginas ex aqua potæ. Id quod purpureū ē ex iis comitialibus medet: ma-
xime pueris in aq̄ potū. Semē violæ scorpionibus aduersat. Cōtra flos albæ suppurata aperit. Ip-
sa discutit. Et alba aut & lutea extenuant menstrua. Urinā ciunt. Minor uis est recētibus. Ideoq;
aridis post annū utendum. Lutea dimidio cyatho in aqua tribus menses trahit. Radices eius cū
aceto illitæ sedant lypenē. Irē podagram. Oculorꝝ inflationes cū myrrha & croco. Folia cum mel-
le purgat capitis ulcera. Cum carā rimas sedis. Et quæ in humidis sunt. Ex aceto uero collectio-
nes sanant. Baccar in medicinā usu est. Aliqui ex nostris perpenſam uocant. Auxiliatur cōtra ser-
pentes. Capitis dolores: feruoreq; Item epiphoras. Mammis tumentibus a partu & ægylopiis. In-
cipientibusq; ignibus sacris. Odor somnū gignit. Radicem decoctam bibere spasticis: euerſis: cō-
uulſis: spiritalis: salutare est. In tussi uerere radices eius tres: quattuorue decoquuntur ad tertias
partes. Hacq; potio mulieres ex abortu purgat. Laterum compunctiones tollit: & uescicæ calcu-
los. Tonditur cū diapasmate. Vestibus odoris gratia inferitur. Combretum quod simile ei dixi-
mus tritum cum axungia: uulnera mire sanat. A sarum iocinerum uitis salutare esse traditur: un-
da sumptum in hemina mulſi mixti. Aluum purgat hellebori modo. Hidropicis prodest: & præ-
cordiis: uulſisq; ac morbo regio. In mustum si addatur: facit uinum urinis ciendis. Effodit cū
folia emittit. Siccatur in umbra. Situm celerrime sentit.

De nardo gallico: & de croco medicina: & croco magmate: & iride: & saluicæ: & holochryſo:
& chrysocomæ: & meliloti. CA. XX.
T quoniam quidam ut diximus nardum rusticum nominauere radicē baccaris: cōte-
xemus & gallici nardi remedia i hūc locū dilata: cū disputaremꝝ de peregrinis arbo-
ribꝝ. Ergo aduersus serpētes duabus drachmis i uſo succurrit. Inflationibus coli: uel ex

uel urunt
uel aridas

uel erinea

uel mero

aqua uel ex uino. Item iocineris: & renum suffusioq; felle. Et hydropicis per se uel cū abinthio. Siste purgationes mulierum. Impetus uero eius: quam phun eodem loco appellauimus. Radix datur potui trita: uel decocta ad strangulationes: uel pectoris dolores: uel laterum. Menfes quoq; cit. Bibitur cum uino. Crocum cum melle non soluitur: nullusq; dulci. Facillime autem uino: aut aqua. Utillissimum in medicina. Adseruatur cornea pyxide. Discutit inflammationes omnes quidem. Sed oculorum maxime ex ouo illitus. Vuluarum quoq; strangulatus. Stomachi exulcerationes: pectoris: & renum: iocinerum pulmonum: uesciarumq; peculiariter. Inflammationi eaz uehementer utile. Item thussi & pleureticis. Tollit & pruritus. Vrinam cit. Qui crocum prius biberint crapulam nō sentiant. Ebrietati eo restitunt. Coronæ quoq; ex eo mulcēt ebrietatem. Solum facit. Caput leniter mouet. Venerem stimulat. Flos eius igni sacro illinitur cum creta cinerum. Ipsum plurimis medicaminibus miscetur. Collyrio uni nomē dedit. Ex eo quoq; expresso unguento crocino: quod crocomagma appellant. Habet suas utilitates cōtra suffusiones oculorum. Vrinās magis exal facit q̄ crocū ipsum. Optimum quod gustatum saluā dēscit: isiciq; lris ruffa melior q̄ candida: infanubus eam circūligari. salutare est. Dentientibus præcipua est: & tussientibus: tinearumue uitio laborantibus instillari. Cæteri effectus eius nō multum a melle differūt. Vlcera purgat: capitis præcipue. Suppurationes ueteres. Aluum soluit duabus drachmis cū melle. Tussim: tormina: inflationes: pota: Lienēs ex aceto. Contra serpentium: & araneorum morsus ex posca ualer. Contra scorpiones duarum drachmarum pondere in pane: uel aqua sumitur. Contra canum morsus ex oleo imponitur. Et contra perfrictiones Sic & neruorum doloribus. Lumbis uero & coxendicibus cum resina illinitur. Vis ei concalescentia. Naribus subdita stemum tamen mouet: caputque purgat. Dolori capitis cotoneis malis: aut struteis illinitur. Crapulas quoq; orthopnoeas discutit. Vomitiones cit: duobus obolis sumpta. Ossia fracta extrahit imposita cum melle. Ad paronychias farina eius utuntur. Cum uino ad clauos: uel uerrucas. Triduū non soluitur. Halitus oris cōmanducata abolet: alarumque uitia. Succo duricias omnes emollit. Somnum conciliat. Sed genituram consumit. Sedis rimas & condylomata. Omniaque in corpore ex crescentia sanat. Sunt qui siluestrem irin uocēt. Strumas hæc uel panos uel inguina discutit. Præcipitur ut sinistra manu lecta ad hos usus seruetur: colligentesque dicant cuius hominis utique causa eximant. Scelus herbariorum aperietur in hac mentione: partem eius seruauimus: & quorūdam aliarum herbarum sicuti plantaginis substatutium si parum mercedis tulisse se le arbitrantur. Rursusque ut plus operis acquirant: partem eam quam seruauere eodem loco infodiunt. Credo ut uitia quæ sanauerint: faciant rebellare. Saluicæ radix in uino decocta sistit uomitiones. Corroborat stomachum. Polio Museus: & Heliodus perungi iubent dignationes gratia. Gloriaque audios polium tractare: colere. Polium contra serpentes substermitur uel portatur. Medici in uino decoquūt recens uel aridum: illinuntque uel splenetis propinant ex aceto. Morbo regio in uino. Et hydropicis incipientibus in uino decoctum. Vulneribus quoque sic illinunt. Secundas mulierum partusque emortuos repellit. Item dolores corporis. Vescias inanit. Et epiphoris illinitur. Nec magis alia herba conuenit medicamento: quod alexipharmacō uocant. Stomacho tamen inutile esse. Caputque eo impleri: & abortum fieri potest. Aliqui negant. Ad religionem addunt: ubi inuentum sit: protinus ad alligandum contra oculorum suffusiones. Cauendumque ne terram attingat. Hi & folia eius thymo similia tradunt: nisi q̄ molliora sunt: & lanatiore canicie. Cū ruta siluestri & si teratur ex aqua cælesti aspidas mitigare dicitur. At non secus atque cianus astringit: & coibet uulnera: prohibetque serpente. Holocryos medetur stranguriæ in uino pota: & oculorum epiphoris illita. Cum face uero uini cremata in polenta: lychnas emendat. Chrysocomes radix calfacit & stringit. Datur potui ad iocinerum uitia. Item pulmonum. Vuluæ dolores in aqua mulsā decocta. Ciet menstrua. Et si cruda detur: hydropicorum aquam sistit. Mellisophyllo: siue melitema si perungantur aluearia non fugient apes. Nullo enim magis gaudent flore. Copia istius examina facillime continentur. Item præsentissimum est contra ictus earum: uesparumque: & araneorum. Item scorpionum. Item contra uuluarum strangulationes: addito nitro. Contra tormina e uino. Folia eius strumis illinunt: & sedis uitiiis cū sale decocta. Succus foemias purgat: & iflationes discutit: & ulcera sanat. Articulares morbos sedat. Caisq; morsus. Prodest dysentericis ueteribus: & coeliacis: & orthopnoicis: ienib; ulcerib; thoracis. Caliginēs oculor; succo cum melle inungi eximū habet. Melilotos quoq; oculis medet cum lacte: aut cum lini semine. Maxillarum quoq; dolores lenit. Et capitis cum rosaceo. Item aurium e passo. Quæq; in manibus intumescunt uel erupunt. Stomachi

dolores in uino decocta: uel cruda tritaque. Idem effectus est ad uulnus. Testes uero: & sedem prociuum: quæq; ibi sunt uina: recens ex aqua decocta: uel ex passio. Adiecto iofaceo illinuntur ad carcinomata. Deferue scit in uino dulci. Peculiariter & contra meliceridas efficax.

De trifolio & thymo: & hemorocalle: & de helenio: & abrotono.

CA. XXI.

Trifolium scio credi præuolare contra serpentium ictus: & scorpiorum: ex uino: aut posca seminis grani uiginti potis. Vel folius: & tota herba decocta. Serpentesq; nunq; in trifolio aspicit. Præterea celebraris auctoribus cõtra oia uenena pro antidoto: sufficere. xxv. grana eius: quod minianthes ex eo appellauimus tradi. Multa alia præterea in remedijs eius ascribi. Sed me contra insias eorũ grauissimi uiri auctoritas mouet. Sophocles. n. poeta uenenatũ id dicit. Simus quoq; medicus decoctũ aut cõtriti succum in usum corpori easdem uedines facere quasi percussit a serpente. Ergo non aliter utendũ eo q̃ contra uenena censuerunt. Fortassis enim & iis uenis inter se contraria sit natura: sicut multis alijs. Item animaduerto semen eius cuius minima sint folia utile esse ad custodiendã mulierum cutis gratiã in facie illitum. Thymũ colligi oportet in flore: & in umbra sicari. Duo autem sunt gĩa eius. Candidũ: radice lignosa: in collibus nascens: quod & præferẽ. Altege nigrius floriscq; nigri. Vtraq; oculogẽ claritati multũ conferre existimant. Et in cibo: & in medicamentis. Itẽ diutinq; rursi eligmate faciles excretiones facere cũ aceto & sale. Sanguinẽ concrefcere non patitur e melle. Longas fauciũ distillationes extra illita cũ sinapi extenuare. Item stomachi & uentris uitia. Modice tũ utendum est: qm̃ exalfaciũ: quamuis hũtunt aluum: quæ si exulcerata sit denari pondus in sextariũ aceti: & mellis addi oportet. Itẽ si lateralis dolor sit: aut inter scapulas: aut in thorace. Præcordijs medent ex aceto cũ melle. Quæ potio datur & in alienatione mentis: ac melancholicis. Datur & comitialibus: quos correptos oculogẽ excitat thymi. Aitũ & dormire eos oportere in molli thymo. Prodest & orthopnoicis: & anhelationi. Mulierumque mensibus retardatis. Vel si emortui sint in utero partus decoctum in aq̃ ad tertias. Viris uero contra inflationes cum melle & aceto. Et si uenter turgat. Testes uel uesicæ dolor exigar. E uino tumores & impetus colitis impositũ. Itẽ cũ aceto callũ & uerucas. Coxendicibus imponitur cũ uino articularibus morbis. Et luxatis tritiũ: ac lanæ inspersum ex oleo: ambustis cũ adipe suillo: dant & portionẽ articularibus morbis triũ obologẽ pondere in tribus cyathis aceti & mellis. Et in fastidio tritiũ cũ sale. Hemorocalles pallidũ e uiridi & molle foliũ hẽ: radicẽ odoratã: atq; bulbosum. Quæ cũ melle imposita uentri aquam pellit: & sanguinẽ ẽt inutilem. Folia epiphoris oculogẽ: mãmaturq; post partũ doloribus illinũt. Heleniũ ab Helenæ lachrymis diximus natũ. Fauere credis formæ. Cutẽ mulierũ in facie reliquog; corpe nutrire ẽcõruptũ. Præterea putatũ usu eius quãdã datã gratiã iis: uenerẽq; cõciliari. Attribuit & hylaritatẽ effectũ eidẽ potẽ in uino: eumq; quẽ habuerit. Nepethes illud p̃dicatũ ab Homero: q̃ ea tristitia oĩs aboleat. Est aut succi p̃dulcis: Prodest orthopnoicis radix eius i aqua leuissimã pota. Est aut cãdidus intus & dulcis. Bibit & contra serpentiũ ictus ex uino. Mores quoq; contrita dicif necare. Abrotonũ duogẽ traditur genez: Cãpestre ac mōtanũ. Hoc foemina: illud marem intelligi uolumus. Amantudo absinthii in utroq; Siculum laudatissimũ: dein gallaticũ. Vfus est & folijs. Sed maior semine ad calfaciendũ. Ideo neruis utile: ussi: orthopnoicis: cõuulsis: ruptis: lumbis: urinae angustis. Dã bibendũ manualibus fasciculis decoctis ad tertias partes. Ex iis q̃ternis cyathis bibitur. Datur & semen rufum in aqua drachmæ pondere. Prodest & uulnũ. Concoquit panos cum farina hordeacea: & oculorum inflammationibus illinuntur cotoneo malo concocto. Serpentes fugat. Cõtra ictus eorum bibitur cum uino: illinunturque. Efficacissimum contra ea quorum ueneno tremores: & frigus accidunt: ut scorpiorum: & phalangiorum: & cõtra uenena alia pota. Prodest & quoquomō algentibus: & ad extrahendã ea quæ in hærent corporibus. Pellit & interaneorum mala. Ramo eius si subiciatur puluino uenerem stimulari aiunt. Efficacissimamq; esse herbam contra omnia ueneficia quibus coitus inhibeat.

Ex leucanthemo: & sanfucio medicinæ.

CA. XXII.

Eucanthemum suspiciosissimẽ medetur: duabus partibus aceti permixtum. Sanfucum siue amaracum in cypro laudatissimũ: & odoratissimũ. Scorpiõibus aduersatur ex aceto & sale illitum. Menstruis quoq; multum confert impositum. Minor est eidem potio uis. Cohibet & oculorum epiphoras cum polẽra. Succus decocti tormina discutit: & urinis & hydropicis utile. Mouet & narium sternutamenta. Fit ex eo oleum quod sanfucinum uocatur: aut amaracinum: ad exalfaciendos emolliendosq; neruos: & uulnus calfacit. Et folia suggilatis cum melle: & luxatis cum cẽra profunt.

ut cneio

De anemona medicinz.

CA. XXIII.

A Nemonas coronarias tantum diximus. Nunc reddemus & medicas. Sunt qui pherion uocent. Duo eius genera. Siluestris prima. Altera in cultis nascens. Vtrique sabulosis. Huiusque plures species. Aut enim phoeniceum florē habet: quæ & copiosissima est aut purpureum: aut lacteum. Harum trium folia apio similia. Nec temere semipedale altitudinem excedunt: cacumine asparagi. Flos nunquam se aperit: nisi uento spirante: unde & nomen accepit. Siluestri amplitudo maior: latioribusque foliis: flore phoeniceo. Hanc errore ducti argemonem putant floscit. Alii rursus papauer: quod rhyon appellauimus. Sed distinctio magna: quæ utraque hæc postea fluit. Nec aut succum illarum anemonarum reddunt: aut calices habent: nec nisi asparagi cacumen. Pro sunt anemona capitis doloribus: & inflammationibus: uuluis mulierum lacti quoque. Et menstrua cient cum prisana sumptæ: aut uellere appositæ. Radix comanducata pituitam trahit. Dentes sanat. Decocta oculorum epiphoras. Magi multum quidem iis tribuere. Quæ primum aspicia: eo anno tolli iubentes: dicitur colligi eas tertianis & quartanis remedio. Postea alligari florem panno roseo: & in umbra asseruari: ita cum opus sit: alligari. Quæ ex iis phoeniceum florē habet: radice contrita: cuicumque animalium imposita ulcerum facit stypticam uim. Et ideo expurgandis ulceribus adhibetur.

Ex oenanthe medicinz.

CA. XXIII.

Oenanthe herba nascitur in petris: folio pastinacæ: radice magna: numerosa. Caulis eius & folia cum melle ac uino nigro pota facilitatem pariendi præstant: secundaque purgant. Tussim e melle tollunt. Urinam cient. Radix e uesicæ uitæ medetur.

De heliochryso medicinz.

CA. XXVI.

Heliochrysum quod alii chrysanthemon uocant ramulos habet cadidos: folia subalbida: abrotano similia: ad solis percussum aureæ lucis in orbem ueluti corimbis depeditibus: qui nunquam marcescunt. Quæ de cæ deos coronant illo. Quod diligentissime obseruauit Ptolemæus rex ægypti. Nascitur in frutetis. Ciet urinas et uino pota: & menses. Duricias & inflammationes discit. Ambustis cum melle imponitur. Contra serpentium ictus & lumbricorum uitia bibitur. Sanguinem concretum uentris ac uesicæ absumit cum mulso. Folia eius triuobolo pondere sistant profusua mulierum in uino albo. Vestes tuetur odore non inelegant.

Ex hiacyntho medicinz.

CA. XXVI.

Hiacynthus in gallia eximie prouenit. Hoc ibi cocco hyssinum tingit. Radix est bulbacea magonicis uenaliis pulchre nota. Quæ in uino dulci illita pubertate cohercet: & non patitur erumpere. Torminibus & araneorum moribus resistit. Urinam impellit. Contra serpentes & scorpiones: morbumque regium semen eius cum abrotano datur lychnis quoque flammea illa aduersus serpentes: scorpiones: crabrones: similiaque bibitur et uino semine trito. Siluestris eadem stomacho inutilis. Aluum soluit. Ad detrahendam bilem efficacissima duabus drachmis. Scorpionibus adeo contraria ut omnino uisa ea torpescant. Radicem eius alii boliten uocant. Quæ alligata oculo: albugines tolli dicuntur.

Ex uincaperuica medicinz.

CA. XXVII.

Uincaperuica: siue camædaphne arida tusa hydropicis datur in aqua codeari mēsurā. Celeriter reddunt aquam. Eadem decocta in ciere sparsa uino tiores siccant. Auribus succo medet. Aluinis imposita multum pectus dicitur. Rusci radix decocta bibitur alternis diebus in calculorum ualitudie: & toruosiore urina: uel cruenta. Radicem pridie erui oportet: postero mane decoq. Ex eo sextario uini cyathis duobus misceri. Sunt qui & crudam radicem tritam ex aqua bibant: & in totum ad uirilia cauliculis eius in uino & aceto tritis nihil utilius putant. Batis quoque aluum moluit. Illius podagricis tusta & cotula. Acinum & coronagæ cæ & cibos ægyptii ferunt. Eademque erat quæ ocimum: nisi hirsutior ramis: ac foliis esset: & admodum odorata. Ciet menses & urinas.

Ex colocasia medicinz.

CA. XXVIII.

c

Olocasia Glaucias acria corporis leniri putauit: & stomachum iuuari.

Ex anthalio medicinz.

CA. XXIX.

Anthallion quod ægyptii edunt nullum aliud repperi usum est: & herba Anthallion quæ alii anticellum uocant duorum generum: foliis & ramis lenticulæ similis palmi altitudine: sabulosis apricis nascentis subsalsa gustanti. Altera chamæpithyos similis breuior: & hirsutior: purpurei floris: odore grauis: in saxosis nascentis. Prior uuluis aptissima est ex rosaceo & lacte imposita: et uulneribus. Bibitur in straguria renibus doloribus tribus drachmis. Altera bibitur in duricia uulvae: & in tormibus: & in comitali morbo: cum melle & aceto quattuor drachmis:

De parthenio medicīnā.

CA. XXX.

Contra parthenium alii leucatheni alii thánacum uocant. Celsus apud nos perditium & muralium. Nascitur in hortorum sepibus flore albo: odore mali: sapore amaro. Ad infundendum decoctum in duricia uuluarum: & inflammationibus. Siccatur cum melle & aceto impositum bilem trahit atram. Ob hoc contra uertigines utilis: & calculo sis. Illinitur & sacro igni. Item strumis cum axungia inueterata. Magi contra tertianas sinistra manu euelli eam iubent: dīscique cuius causa uellatur nec respicere. Dein eius folium ægri linguae subficere: ut mox in cyatho aquæ deuoretur.

De strychnē medicīnā.

CA. XXXI.

Strychnē quam quidam strychnon scripsere: utinam nec coronarii in ægypto uterentur: quos inuitat hederæ foliorum similitudo in duobus eius generibus: Quorum alterum: cui acini coccinei: granosi folliculi. Halicaccabum uocāt: & alii calhon. Nostri autem uesicariam: quoniam uesicæ & calculis prodest. Frutex est surculosus uerius quæ herba: folliculis magnis: latisque & turbinatis: grandi intus acino: qui mature scit nouembri mense. Tertio folia sunt ocimi minime diligenter demonstranda. Remedia enim non uenena tradamus. Quippe insaniam facit paruo quoque succo: quæ & græci auctores in iocū uertere. Drachmæ enim pondere luxum pudoris gigni dixerunt: species uanas imagineque conspicuas obuerrari demonstrantes. Duplicatum hunc modum: legitimam insaniam facere. Quicquid uero adiicitur ponderi præferentari mortem. Hoc est uenenum quod innocentissimi auctores simpliciter doctrycnion appellauere. Ab eo quod cuspides in præliis tingerentur illo passim nascente: maninon cognominare: qui nequiter occultabant erythrō: aut neurita: ut nonnulli perisone cauendi qui dem causa curiosius dicendum. Quin & alterum genus quod halicaccabum uocant: poposiferū est: atque etiam opio uelocius ad mortem: ab aliis moriō: ab aliis moly appellatum. Laudatum uero a loco ad fruendum & thymaristo. Quidam etiam carmine minore obliuionem inducetes: Quippe præsentaneum remedium ad dentium mobiles firmados si colluerentur. Halicaccabo uni exceptionem addidere ne diutius id sciret. Delirationem enim gigni eo. Nec demonstranda remedia: quorum medicina maioris mali periculum afferat. Commendatur enim cibus tertium: licet præferatur hortensis saporibus. Et nihil sit corporis malorū cui non salutare sit strychnos. Xenocrates prædicet. Non tamen auxilia eorum tanti sunt: ut uel profutura non de iis commorare nefas putem: præsertim tanta copia innoxiorum medicaminum. Halicaccabi radicem bibunt: qui sunt uaticinandi callentes: quæ furere ad confirmandas superstitiones aspicere uolūt. Remedio est (id enim libentius rettulerim) aqua copiosa multa calida potui data. Nec illud præteribo aspidum naturæ halicaccabum in tantum aduersam: ut radice eius propius admota soporatur: illas sapore enecans uis earum. Ergo trita ex oleo: percussis auxiliatur.

De corcoro.

CA. XXXII.

Corcorum alexandrini cibi herba est cōuolutis foliis ad similitudinem mori. Præcordiis (ut ferunt) utilis alopetiisque & lentigini. Boum quoque scabiem celerrime sanari ea inuenio apud Nicandrum quidem & serpentium morfus antequam floreat. Nec dī crico siue attractyli de uerbosius disputetur. Aegyptia herba est: & magnum contra uenenata animalia præbet auxilium. Item aduersus fungos. Constat a scorpione percussos quid uentaneam herbam non sentire cruciatum.

De persolura.

CA. XXXIII.

Persolutam ægyptus in hortis ferit coronagratia. Duo grana eius: semina ac mas. Vtraque subdita uenerem inhiberi uiuorum maxime tradunt.

De mensuris & ponderibus.

CA. XXXIII.

T quoniam in mensuris quoque ac ponderibus crebro græcis nominibus utendum est interpretationē eorum semel in hoc loco ponemus. Drachma attica: fere enim attica obseruatione medicī utuntur: denarii argentei habet pondus. Eademque sex obolos pondere efficit. Obolus decem calchos. Cyathus pendet per se drachmas decem. Cū acetabuli mensura dicitur significat heminæ quartam partē: id est drachmas .xy. Mina quam nostri minam uocant pendet drachmas atticas centum.

uel furēdū
uel inducē
tia
uel innocē
tia

PROOEMIUM.

Ompleſſe poterant miraculum ſui naturæ: atq; tellus reputantium vel prioris tantum uoluminis dotes: totq; genera herbarū utilitatis ho-
minum aut uoluptatibus genita. Sed quanto plura reſtant: tæto quoq;
mirabilia inuentu. Illa. n. maiore parte cibi: aut odoris: de conſue cõ-
mendatione ad numeroſa experimenta duxit. Reliquoq; potentia ap-
probat nihil a rege naturæ ſine aliqua occultiore cã gigni.

De gentibus herbis formæ grã utentibus.

CA. I.

Quidem & formæ grã rituſq; perpetui in corpibus ſuis ali-
quas exterag; gentiũ uti herbis quibſdã aduerto aio. Illinũt
certe aliis aliæ faciẽ i populis barbaroꝝ ſœminæ. Mareſq;
et apud dacos & ſarmatas corpora ſua inſcribũt. Simile plã
tagini glaſtum in gallia uocaf. Quo britãnoꝝ coniuges nuroſq; toto

corpore oblitæ quibſdam in ſacris nudæ incedũt æthiopum colorem imitantes.

Quod herbis uestes inficiantur.

CA. II.

Am utro inſici neſtes ſcimus admirabili ſucco. Atq; ut ſilleamus galliæ: africa: luſi-
taniæ granis coccũ impatoriis dicatũ paludamẽtis: tráſalpina gallia herbis tyriũ: atq;
cõchyliũ tingit: oĩſq; alios colores. Nec qrit i pfundis murices: ſe ſeq; obiciẽdo dum
ſpripit eſcã beluis marinis: itacta et anchoris ſcrutaſ uada: ut iue niaſ p qd̃ ſacilius ma-
trona adultero placeat: corruptor iſidieſ nuptiæ. Srãs & i ſecco carpit quo frugi mũdos exculpat
uſu aliogn fulgẽtis. Inſtrui poterat luxuria certe inocentius. Nũc ppoſitũ iſta cõſeclari: nec omit-
temus: ut ſubiiciẽdo utiliora luxuriã uilitate circũſcribamus dictũ & alias herbis tigi lapides
pietẽſq;. Nec tigẽdi nec pigẽdi tñ rõnẽ omiſſiſſemus: ſi unq; ea libera lĩũ artiũ fuiſſet. Interio for-
tius auget auctoritas: q̃ grã debeat et ſurdis: hoc e ignobilib; herbis phibeſ. Si qdẽ auctores
iperti roãni cõditorisq; imẽſum qdã & hinc ſumplere: qm̃ nõ allunde ſagmina in remediis pu-
blicis fuere: & in ſacris legatiſib; q̃ uerbenæ: Certe utroq; noĩe idẽ ſignificaf. Hoc e gramẽ ex
arce cum ſua terra euulſum: hac ſp̃ & legatũ cũ ad hoſtes: clarigarũq; mitterent uſi: ideſt res ap-
tas clare repetitũ: unus utiq; Verbenarius uocabaf.

De corona graminea.

CA. III.

Orona quĩdem nulla fuit graminea nobilior in maiestate populi terrarum principis
pmiſq; gloriæ. Gẽmaræ: & aureæ: uallares: murales: roſtrata: ciuicæ: triũphales poſt
hãc fuere. Sũtq; cũctæ magno interuallo: magnaue dĩa. Cãteras oẽs ſinguli: & du-
ces ipſi impatoreſq; militibus: aut aliqñ collegiũs dedere.

De raritate eius.

CA. IIII.

Ecreuit i triũphis ſenatus cura belli ſolutus: & populus ocioſus: gramineã nunq; niſi
i ſũpma deſperatiõe. Cõrigitq; nulli niſi ab uniuerso exercitu ſeruato ſeruatori decre-
ta. Cãteras impatores dedere. Hãc ſolã miles impatori. Eadẽ uocaf obſidionalis: li-
beratis obſidione abhominãdoq; exitio totis caſtris. Quod ſi ciuicæ honos uno ali-
quo ac uel humillimo ciue ſeruato pclarus facerẽq; hẽtur. Quid tandem exiſtimari debet unius
uirtute ſeruatus uniuersus exercitus? Dabaſ hãc uiridi e gramĩe decerpto inde ubi obſeſſos ter-
ra & altrice ipſa humo & humatione etiam cedere. Quem morem etiam nunc durare apud ger-
manos ſcio.

Qui ſoli corona ea donati.

CA. V.

Onatus e ea. L. Sicinius Dentatus ſemel: cũ ciuicæ q̃ttuordecim meruiſſet: depugnaf
ſetque. cxx. plũs ſemp uictor. Tãto rariũs eſt ſeruatoreũ unũ a ſeruatis donari. Quidã
imperatores & ſæpius donati ſunt: ueluti. P. Decius Muſ uidelicet Tribunus militũ
ab exercitu. Altera ab iſi qui in præſidio obſeſſi fuerant: quanta eſſet eius honorũ ſau-
ditoris conſeſſus religione: ſi quidem donatus bouem album Marti immolauit: & centum ful-
uos: q̃ ei uirtutis cã dati fuerãt ſimul ab obſeſſis. Hic Decius poſtea cõſul & impio & collega ſe
p uictoria deuouit. Data e & a ſenatu populoq; ro. qua claritate nihil egdem in rebus humanis

sublimius duco. Fabio illi qui rem oēm romanā restituit non pugnando. Nec data cū magistrū equitum & exercitū eius seruasset. Tūc satis fuit noīe nouo coronari appellatum patrem ab iis quos seruauerat. Sed quo dictum est consensu honoratus est: Hannibale ex italia pulso. Quæ corona adhuc sola ipsius iperū manibus ipsorū est. Et quod peculiare ei ē: sola a rota italia data.

Qui solus centurio coronatus.

CA. VI.

Praeter hos cōrigit eius coronæ honos. M. Calpurnio Flāmæ Tribuno militum in sicilia. Centurioni uero uni ad hoc tempus Cn. Petreio Atinati cimbriico bello. Prīmū pilum is capeiens sub Catulo exclusam ab hoc legionem suam hortatus tribunum iūm dubitantem per castra hostium erumpere interfecit: legionēq; eduxit. Inuenio apud auctores eundem: praeter hunc honorem altātibus Mario & Catulo consulibus prætectatum immolasse ad tibicinem foculo posito. Scripsit & Scylla dictator ab exercitu se quoq; donatum apud nolam legatum bello marisco. Idq; etiam in uilla sua tusculana: quæ fuit postea Ciceronis pinxit. Quod si uerum est: hoc execrabiliorē eum dixerim: quod quidē eam capiti suo proscriptiōe detraxit ipse tanto paucioribus ciuium seruatis: q̄ postea oculis. Addat etiamnum huic gloriæ superbum cognomen felicem. Ipse tamē obfessus in toto orbe proscriptus. Hæc corona Sertorio etiam cessit. Aemyliaum quoq; Scipionem Varro auctor est donatum obsidione in africa. Manlio consulē: cohortibus seruatis: totidemq; ad seruandas eas eductis. Quod & statui eius in foro suo Diuus Augustus scripsit. Ipsum Augustum cum Cicerone filio consulē idibus septembribus senatus obdionali donauit: Adeo ciuica non satis uidebatur. Nec præterea quemquam hac iuueniūm donatum. Nulla ergo herbæ fuere certæ in hoc honore: sed quæ cūq; fuerant in periculū sede quamuis ignobiles ignotæq; honorem nobilem faciebant. Quod latere apud nos minus quidem miror: cernens negligi ea quoq; quæ ad ualitudinem conseruandam: cruciatuq; corporis propulandos: & mortem arcendam pertinent. Sed quis non mores iure castiget? Addidere uiuēdi precia deliciæ luxurique. Nunquam fuit cupidō uitæ maior: nec minor cura. Aliorum hanc operam esse credimus: ac ne mandato quidem nostro alios id agere: medicis prouisum esse. Proh bonis ipsi fruimur uoluptatis. Et quo nihil euidem probrosum duco: Viuius aliena fiducia. Immo uero plerisque ultro etiam in risu sumus ista committentes: atque frivoli operis arguimur. Magna quamquam immensis laboris solatia sperni cum rerum natura: quæ certe non deesset nobis docebimus: & inuisis quoque herbis iseruisse remedia. Quippe cum medicinas dederit etiam aculeatis. Hæc enim proxime restat ex iis quas prope libro nominauimus: in quibus ipsius providentiam naturæ satis admirari amplectique nō ē. Dederat & quas diximus molles: cibisq; gratas. Pinxerat & remedia floribus: usque ipso animos inuitauerat: etiam deliciis auxilia permiscens. Inde excogitauit aliquas aspectu hispidas: tactu truces: ut tantum non uocem ipsius fingentis illas: rationemque reddentis exaudire uideamur: ne se depascit auida quadrupes: nec procaces manus rapiant: nec neglectu uestigia oberant: ne insidens ales infingat. Hæc muniendo aculeis relique armadu remediis ut tuta ac salua sint. Ita hoc quoque quod in iis odimus hominum causa excogitatu est.

uel ierisui

Medicæ ex reliquis ornamentis & erynge.

CA. VII.

Et clara in primis aculeatæ: erynge est siue eryngion contra serpentes & uenena oīa nascens. Aduersus idus morsusq; radix eius bibif drachmæ pondere in uino. Aut si plerūque tales iniuriæ romiturat & febris: ex aqua. Illius plagis peculiariter efficac contra chryfodos ac ranas. Omnibus uero contra toxica & aconita efficaciorē Hecereum. Heraclides medicus in iure anseris decoctam arbitratur. Apollodorus aduersus toxica cum rana decoquit: ceteri in aqua. Ipsa dura: fruticosa: spinosis foliis: caule geniculato: cubitali & maiore aliquando. Alia albicans: alia nigra radice: odorata. Et satia quidem est: sed & sponte nascitur i aperis & saxosis: & in littoribus maris: durior: nigriorque folio apii.

uel chersydros

De herba: quam centumcapita uocant.

CA. VIII.

Et iis cādidi nri cētūcapita uocāt. Oēs eius idē effectus caule & radice i cibis græcorū receptis utroque mō siue coq̄re libeat: siue cruda uesci. Portētoſū est: qd̄ de ea tradit. Radicē eius alterutrus sexus silitudine referre rara inueni. Et si uiris contingerit mas: amabiles fieri. Ob hoc & Phaonem lesbiū dilectū a Sappho. Multaq; circa hæc n̄ magog: solū uanitates: sed et pythagoricog. Sed in medio usu p̄ter supradicta auxiliatur inflammationibus: tormibus: cordis uitis: stomacho: iocineri: p̄cordiis i aqua mulla. Lien in posca. Itē ex mulla renibus: straguriæ: opisthotonicis: psalmis: lūbis: hydropicis: comitialibus: mulier: mensi-

bus siue subsidant: siue abundant: uuluarum omnibus uitiis. Extrahit infixā corpori cum melle: strumas parotidas: panos. Recedentes ab ossibus carnes sanat cū axungia salā & cerato. Item fracturas. Crapulam præsumpta accetualium sistit. Aliqui e nostris sub solititio colligi eam iussere. Ex aq̄ caelesti iponi oibus ceruicis uitiis. Ocypoge quoq; albugines sanare adalligatā tradiderūt.

De achano & glycyrrhiza stomatice.

CA. IX.

Sunt qui & achano eryngio ascribant spinosam breuemq; ac latam herbam spinisque latoribus. Hanc impositam sanguinem mire listere. Alii eryngen falso eādem putauerunt esse & glycyrrhizam: quare subiungi eam proinus refert. Et ipse sine dubio inter aculeatas est: foliis echinatis: pinguibus: tactuq; gummosis: fructuosa: bitorum cū bitorum altitudine: flore hiacyinthi: fructu pilularum platani magnitudinis. Præstantissima in cicilia: ponto secunda: radice dulci. Et hæc tantum in usu. Carpiturq; ea uergi sarum occasu: longa cetū uitium: coloris buxei. Meliorq; nigra: quæq; lenta: q̄ quæ fragilis. Vius in subditis decodā ad tertias: cætero ad mellis crassitudinem: aliquando & rufa. E quo genere & uulneribus imponitur: & facium uitiis omnibus. Item uoci utilissimo succo sic ut ipsi satus est: linguæ subdito. Item thoraci nocuerit. Hæc diximus sitim: famemq; sedari. Ob id quidā adipson appellauerunt eā: & hydropicis dedere: ne sitirent. Ideo & cōmanducata stomatice est: & ulceribus oris inasperā sape & pterygiis. Sanat & uesicæ scabiem: renum dolores: condilomata: ulcera genitalium. Dedere eam quidam potui in quantis: drachmarum duarum pondere & pipere: hemina aqua. Cōmanducata sanguinem sistit ex uulnere. Sunt qui & calculos ea pelli tradiderunt.

De tribulo & generibus eius: & medicinis.

CA. X.

Tribuli unum genus in hortis nascitur: alterum in fluminibus tantū. Succus ex his colligitur ad oculorum medicinas. Est enim refrigerantis naturæ: & ideo utilis contra inflammationes: collectionesq;. Vlcera per se erumpentia: & præcipue in ore cum melle sanat: item tonsillas. Potus calculos frangit. Thracēs quicquid strymona habitant: foliis tribuli equos saginant. Ipsi nucleo uiuunt panem facientes præculadem: qui contrahit uentrem. Radix caste pureq; collecta discutit strumas. Semen adalligatum uaricū dolores sedat. Tritum uero & in aquam sparsum pulices necat.

De stoebe & medicinis eius.

CA. XI.

Stoebe: quam aliqui phleon uocant: decocta in uino præcipue auribus purulentis imdetur. Item oculis ictu cruentatis. Hemorrhoeæ quoq; & dysenteriae infusa.

De hippophye & medicinis eius.

CA. XII.

Hippophyes in sabulosis maritimisq; nascitur: spinis albis. Hederæ modo racemosa est: candidis & ex parte rubentibus acinis. Radix succo madet: qui aut per se cōditur: aut pastillis farinae. Hæc bilem detrahit obolo ponderis: saluberrime cum mulsō. Est altera hippope sine caule: sine flore: foliis tantum minutis. Huius quoq; succus hydropicis mire prodest. Debent accommodatæ esse equorum naturæ: neq; ex aliis causis nomen accipisse. Quippe quædam animalium remediis nascuntur: locupletī diuinitate ad gerenda præsidia: ut non sit mirari satis ingenium eius disponentis auxilia in generatim causas: in tempora: ut alius prorsus sit atq; aliis ab horis: diesq; nullus prope sine præsidii reperitur.

De urtica & medicinis eius.

CA. XIII.

Urtica quid est inuisius pōi? At illa præter oleum: quod in ægypto ex ea fieri diximus: uel plurimis scatet remediis. Semen eius cicutæ contrarium esse Nicæder affirmat. Ite fungis & argento uiuo. Apollodorus & salamandris cū iure decoctæ: testitudinis. Ite aduersari hyosyamo: & serpentibus: & scorpiōibus. Quin illa ipsa amantudo mordax uuas in ore: procidente squæ uuluas: & infantū sedes tactu resiliere cogit. Lethargicos expersit tactis cruribus: magisque fronte. Eadem canis moribus addito sale medetur. Sanguinem trita naribus indita sistit: & magis radice. Carcinomata: & sordida ulcera sale admixto. Item luxata: Sanat & panos: parotidas: carneq; ab ossibus recedentes. Semen potum cum sapa uuluas strangulantes aperit. Et profluuiarum sistit impositum. Vomitiōes in aqua mulsā sumptum a coena faciles præstat duobus obolis. Vno autem in uino potu lassitudines recreat. Vuluæ uitiis totū acetabuli mensura. Potum in sapa resistit stomachi inflationibus. Orthopnoicis prodest cum melle: & thoracæ purgat eodē eclegmate. Et lateri medetur cum semine lini. Addunt hyosopi: & piperis aliquid. Illinitur iyni. D. f. sicilem uetrem tostum cibo emollit. Hippocrates uuluum purgari potō cō pronūciat. Dolore leuari tosto acetabuli mensura dulci pota: & iposito cum succo

uel eclegmate
uel phlegmate

maluæ. Intestinorum animalia repelli cum hydromelite & sale. Desuuiâ capitis semine illito cohonefari. Articularibus morbis & podagricis plurimi cū oleo uetere; aut folia cū urino adipe trita ipponunt. Ad eandem radix tula cum aceto nō minus utilis. Item lyeni. Et cocta in uino discutit panos cum axungia uetere salsa. Eadem psilothrum exiccata. Condidit laudes eius Phani as physicus: utilissimam cibis coctam conditamue professus: arteria: tussis: ueteris distillationi: sto macho: panis parotidis: pernionibus: cum oleo: sudorem: coctam cū conculis ciere aluū: cum pti sana pectus purgare: mulierumq; menses cum sale. Vlcera quæ serpunt: prohibere. Succus quoq; in usu est. Expressus illitusq; frōti sanguinem narium sistit. Potus urinam ciet. Calculos rumpit. Vuam gargarissatus reprimat. Semen colligi messibus oportet. Alexandrinum maxime laudatur ad omnia hæc. Et mitiores quidem teneræq; efficaces. Sed præcipue siluestris illa & amplius lepras e facie tollit in uino pota. Si quadrupedes foetum non admittant: urtica naturam fricandam monstrat.

De lamio & medicinis eius.

CA. XIII.

Lamium quog; quam lamium inter genera earum appellauimus: mitissima & foliis nō mordentibus: medetur cum mica salis contusis: incussisq; inustis: & strumis: tumoribus: podagris: uulneribus. Album habet in medio folio: quod ignibus sacris medet. Quidam e nostris tempore discere genera. Autumnalis urtica: radicem aligatam in tertianis: ita ut ægri nuncupentur: cum eruitur ea radix: & dicatur quæ & cui & quorum folio eximatur: liberari morbo tradiderunt. Hoc idem contra quartanas pollere. Idem urtica: radice addito sale infixa corpori extrahi. Foliis cum axungia strumas discuti. Vel si suppurauerint: erodi: compleriq;.

De scorpione: generibusq; ac medicinis eius.

CA. XV.

X argumento nomen accepit scorpis herba. Semen enim habet ad similitudinē caudæ scorpionis: folia pauca. Valet & ad uersus animal nominis sui. Est & alia eiusdem nominis: effectusque sine foliis: asparagi caule: in cacumine aculei hñs: & inde nomē.

De leucacantha: & medicinis eius.

CA. XVI.

Eucacantha: quam alii phinion alii ischiada: alii polygonaton appellat: radice cyperi: quæ cōmaducata dentium dolorem sedat. Item laterum & lumborū: ut Hicessus tradit semine potō drachmæ octo: aut succo. Eademq; ruptis: conuulsisq; medetur.

De helxine: perdicio: parthenio: syderite: & medicinis eius.

CA. XVII.

Elxinem aliqui perdicium uocant: quoniam perditus ea præcipue uestantur. Alii syderitem: nōnulli partheniū. Folia habet mixta similitudinis plantaginis & marrubio: cauliculos densos: leuiter rubentes. Semina ī capitibus lappaceis adhæretia uestibus: unde helxinē dictam uolunt. Sed nos qualis uera esset helxine diximus priore libro.

Hæc autem inficit lanas: sanat ignes sacros: & tumores: collethidesq; omnes: & adusta. Panos succus eius cum psimithio. Ignis sacros: tumores: collectionesq; & gurtura incipientia turgescere. Item ueterem tussim cyathō hausto. Et omnia in humido. Sicut tonfillas & uarices cū rosaceo. Imponitur & podagris cū caprino seuo carag; cypria. Perdicū siue parthenium (nam syderitis alia est) nostris herba urceolaris uocatur: ab aliis astericū: folio similis ocimo: nigrior tantum: nascens in tegulis: parietinisq;. Medetur cum mica salis trita iisdem omnibus: quibus lamium: & eodē modo. Itē uomica: calefacto succo pota. Et contra ulcera: rupta: lapsusq; & præcipit: aut uehiculorū euerfiones singularis. Vernula carus pericli atheniensium principis: cum is in arce tēdit adificaret: repissetq; sup altitudinē fastigii: & inde cecidisset: hac herba dicitur sanatus monstrata Pericli somno a Minerua. Quare parthenium uocari coepit est assignaturque ei dea. Hic est uernula: cuius effigies ex ære fusa est: & nobilis ille Splachnoptes.

De chamalione generibusque: & medicinis eius.

CA. XVIII.

Hamalionē alig ixiom uocat. Duo gñæ eius. Candidior asperiora folia habet: serpit ī terra: echini mō: spinas erigēs: radice dulci: odore grauior. o: quibūsdā in locis uiscū gignit albu sub albis folioq; maxie circa canis ortū. Quo thura nasci dicunt: unde & ixiā appellat. Hoc ut mastiche utunt mulieres. Quare & chamæleon uocetur a uarietate folioq; euenit. Mutat. n. cū terra colores: hic niger: illic uiridis: alibi cyaneus: alibi croceus: atque aliis coloribus. ex iis candidus hydropicos sanat succo radicis decoctæ. Bibitur drachma in passo. Pellit & interaneorum animalia acetabuli mēsurā succi eiusdem in uino austero cū origani scopis: facit ad difficultatem urinæ. Hic succus occidit canes suæque in polenta. Addita

aqua & oleo contrahit in se murescat necat: nisi protinus aquam sorbeant. Radicē eius aliqui cō-
cisam ferroari iubent funiculis pendente: decoquantq; in cibo contra fluxiones: quas graeci rheu-
matismos uocant. Ex nigris aliqui matrem dixere: cui flos purpureus esset: & foeminam: cui uio-
la ceus. Vno nascuntur caule cubitali: crassitudine digitali. Radicibus earum lychenes curantur cū
sulphure & bitumine una coctis. Cōmanducatis uero dentes mobiles: aut in aceto decoctis. Sue-
co scabiem etiam quadrupedū sanant. Et rhinos canum necant. Iuencas quoq; angine modo.
Quare a quibusdā ulophonon uocatur: & cynozolon propter grauitatē odoris. Ferunt & h̄z ui-
scū ulceribus utilissimum. Omnium autē generum eaz; radices scorpionibus aduersantur.

De coronopo: & medicinis eius.

CA. XIX.

Oronopus oblonga herba est cum fissuris. Seritur interim: quoniam radix coeliaci p̄-
clare facit in cinere tosta.

De anchusa & pseudanchusa: & medicinis eaz;.

CA. XX.

T anchusa radix in usu est: digitali crassitudine. Finditur papyri modo: manusq; infi-
cit sanguineo colore: pr̄parat lanas pr̄ciosis coloribus. Sanat ulcera in carato: pra-
cipue senum: item adusta: Liquari non potest in aqua: oleo dissoluitur. Idq; sincera
experimentum est: & ad renū dolores drachma eius in uino. Aut si febris sit in deco-
cto balani. Item iocinez; uitris: & lyent: & bile suffusis. Lepris & lentigini illinitur ex aceto. Folia
trita cum melle & farina luxatis imponuntur. Et pota drachmis duabus in multo aluum sistit.
Pulcēs necare radix in aqua decocta traditur. Est & alia similis pseudanchusa ob id appellata: a
quibusdam uero enchisa: aut doris: & multis aliis nominibus: lanuginosior: & minus pinguis: re-
nuioribus foliis: & languidioribus. Radix oleum non fundit: sed rubentem succum. Et hoc ab
anchusa discernitur. Contra serpētes efficacissima potu foliorum uel seminis. Folia ictibus impo-
nuntur. Virus serpentium fugat. Bibitur & propter spinam. Folium eius sinistra decerpi iubent:
magi: & cuius causa sumatur dici: tertianisq; febribus alligari.

De onchelo: anthemii: loto: & lotometra: heliotropii: tricocco: & callitricho. CA. XXI.

St alia herba proprio nomine onochelos: quā aliqui anchusam uocant: alii athelion:
alii onochelim: aliqui rhexiam: multi enchusam: paruo frutice: flore purpureo: a peris
foliis & ramis: radice messibus sanguinea: cetero nigra. In fabulosis nascens: efficax cō-
tra serpētes: maxime uiperas: & radice & foliis: æque cibo ac potu. Vires habet mess-
ibus. Folia trita odorem cucumeris reddunt. Datur in cyathis tribus uulua procidente. Pellit &
einas cum hyssopo: & in dolore renum aut iocineris ex aqua multa si febris sit. Sin aliter ex uino
bibitur. Lentigini ac lepris radix illinitur. Habentes eam a serpentibus feriri negantur. Est & alia
huic similis flore rubro: minor: & ipsa ad eodē usū. Traduntq; cōmanducata ea si in spuas:
mori serpentem. Anthemis magnis laudibus celebratur ab Asclepiade. Aliqui leucāthemida uo-
cant. Alii leucanthemum: alii eranthemida: quoniā uere floreat. Alii chamæmilon: quoniā odo-
rem mali habeat. Nonnulli melanthē uocāt. Gēna eius tria flore tñ distant: palmū non exceden-
tia: paruissq; floribus: ut rutā candidis: aut melinis aut purpureis. In macro solo aut iuxta semi-
tas colligitur uere: & incoronamēta reponitur. Eodem tempore & medici folia rufa in pastillos
digerunt. Item florem & radicem. Dantur omnia mixta drachmā unius pondere contra serpen-
tem ictus. Pellit mortuos partus. Item menstrua in potu: & urinam: calculosque: inflationes: no-
cinerum uitia: bilem suffusam: ægyptiam: cōmanducata ulcerum eruptiones manātes sanant. Ex
omnibus iis generibus ad calculos efficacissima est: quā florem purpureum habet: cuius & fo-
liorum: & fruticis ampliq; do maiuscula est. Hanc proprie quidam eranthemon uocant. Loto-
n qui arborem putant tantum esse: uel homero auctore argui possunt. Is enim inter herbas subna-
scentes deorum uoluptati loton primam nominauit. Folia eius cum melle oculorum ciatrices
argemata: mubeculas discutiunt. Est & lotometra: quā sit ex loto fata: ex cuius semine simili mi-
lio fiunt panes in ægypto a pastioribus: maxime aqua uel lacte subacto. Negatur quicquam illo
pane salubrius esse: aut leuius dō caleat. Refrigeratus difficilius concoquitur: sitq; ponderosus.
Constat eos qui illo uiuant: nec dysenteria: nec tenasmo: neq; aliis morbis uentris infestari. Itaq;
inter remedia eorum habetur. Heliotropii miraculum sæpius diximus cum sole se circūagentis
etiam nubo die: tantum syderis amor est. Noctu uelut desiderio contrahit cæreuleum florem.
Genera eius duo: Tricoccum: & heliostrophium. Hoc altius: quamquam utrunq; semipedalem
altitudinem non excedat. Ab ima radice ramosum. Semen in folliculo messibus colligitur. Na-
scitur non nisi in pingui solo: cultoque maxime. Tricoccum ubiq;. Si decoquatur: inuenio cibis

placere. Et i lacte iucundius aliu molliiri. Et si decocti succus bibat: efficacissime exaniri. Maior succus excipit æstate: hora sexta: misceat cū uino: sic firmior. Capitis dolores sedat rosaceo: ad mixto. Verrucas cū sale tollit succus e folio. Vnde nri uerrucanā herbā appellauerunt: alijs cognōt nri effectibus digniorē. Nancj & serpētibus & scorpiōibus resistit ex uio & aq̃ mulsā: ut Apollo phanes: & Apollodorus tradunt. Folia infantū distillatōibus: qd̃ sīriāsin uocat illita medentur. Itē contra tēnionibus: etiam si id comitaliter accidat. Decocto quoq; foueri eos saluberrimū est. Potum id pellit tineas: & renum harenas. Si cuminum adiciatur: calculus frangit. Decoqui cum radice oportet. Quæ cum folijs & hircino seu podagris illinunt. Alterum genus: quod trico: cum appellauimus: & alio nomine scorpiuron uocatur: folijs non solū minoribus: sed etiam in terram uergentibus. Semen ei est effigie scorpionis caudæ: quare ei nomen. Vis ad omnia uenena: & phalangia: & contra scorpiones præcipue illita. Non feriunt habentes. Et si terram surculo heliostrophii circumscribat aliquis: negant scorpionē egredi. Imposita uero herba aut inde omnino respersum protinus mori. Sic seminis grana quattuor porta quartanis prodesse dicitur. Tria uero tertianis. Vel si herba ter circūlata subiciatur capiti. Semē & uenerem stimulat. Cum melle panos discutit. Et uerrucas hoc utiq; heliostrophium radicitus extrahit: & excrecentia in sedibus. Spinæ quoq; ac lumborum sanguinem corruptum trahit: illitum semen & potum in iure gallinacei decoctum: aut cum betauit lente. Cortex uero luentibus colorem reddit. Magi heliostrophium quartanis quater: in tertianis ter alligari iubent ab ipso agro: præcarique eum futurum se nodos: & liberatum: & ita facere: cum exempta herba. Aliud adianto miraculū: æstate uiret: bruma non marcescit: aquas respuit: per fūsum mersumq; sicco simile est: tanta diffortio deprehenditur: unde & nomen a græcis. Alioquin frutici topiario. Quidam callitrichon uocant: alij polytrichon. Vtrung est ab effectu. Tingit enim capillum: & ad hoc decoquitur in uino cum semine apii adiecto oleo copiose: ut crispum desumq; faciat. Desiūere autem prohibet. Duo genera eius: candidius: & nigrum breuiusq;. Id quod maius est polytrichon: aliud trichomanes uocant. Vtrig ramuli nigro colore nitent folijs filicis: ex quibus inferiora aspera: ac fusca sunt. Omnia autem contrariis pediculis densa inter se ex aduerso: radix nulla: umbrosas petras: parietumq; aspergines: ac fontium maxime specus sequitur: & saxa manantia: quod miremur: cū aquas non sentiat. Calculos e corpore mire pellit: frangitq; utiq; nigrum. Qua de causa potius q̃ in faxis nasceretur: & a nostris saxifragū appellatum crediderim. Bibitur e uino quantum terni decerpere digiti. Vrinam cient. Serpentiū & araneorū uenenis resistunt. In uino decocti aliu sistunt. Capitis dolores corna ex iis sedat. Contra scolopendræ morsus illinuntur: crebro aufere di: ne pereāt. Hoc & in alopecis. Strumas discutiunt: furfuresq; in facie: & capitis manantia ulcera. Decoctum ex iis prodest suspisiosis: & iocineri: & lienit: & felle suffusus: & hydropicis. Strangurie illinuntur: & renibus cum absinthio. Secundas cient & menstrua. Sanguine sistunt ex aceto: aut rubi succo poti. Infantes quoq; ulcerati perunguntur ex iis cum rosaceo & uino prius. Foliū in urina pueri impubis triū quidē cū aphronitro: & illitū uentri mulier: ne rugosus fiat: præstare dicitur. Perdices & gallinaceos pugnaciores fieri putant in cibū eoz additis: pecorisq; esse utilissimos.

De picidertheio: & a sphodelo: Halimo: & acantho: & buprestis: elaphoboscho. Scādice: & iasio na: & d causalide: Siō: & sylli bo. Scolymo siue lymonio: ſcho: & adriolo siue adrioli & boletis. CXXII.

icris ab insigni amaritudinis cognominatur: diximus: rotūdo folio. Tollit eximie uerrucas. Theesium quoq; non dissimili amaritudine est: sed purgat aluum: in quē usū teritur ex aqua. A sphodelū de clarissimis herbarum: quā heroio aliqui appellauerūt.

Heriodus & in siluis nasci dixit. Dionysius marem ac foemina esse. Defectis corporibus: & ptyficiis cōstat bulbos eius cum prisana decoctos aptissime mederi: panemq; ex iis cum farina subactum saluberrimum esse. Nicander & contra serpētes: & scorpiones: uel caulem quē anthericon uocauimus: uel semē: uel bulbos dedit in uino tribus drachmis. Substrauitq; somno contra metus. Datur & contra uenenata marina: & contra scolopendræ terrestres. Cochleæ mire in campaniacaeulem eum persequuntur: & suggendo arefaciūt. Folia quoque illinuntur uenentorum uulneribus ex uino. Bulbi neruis articulisq; cū polenta tusi illinuntur. Prodest & cōcisis ex aceto ſichenas fricare. Item ulceribus putrescentibus ex aqua iponere. Mammarum quoque & testium inflammationibus. Decocti in sace uini oculorum epiphoris: supposito lintheo medentur. Folits in quocunque morbo decoctis magis medici utuntur. Item ad tibiariū: & trā ulcera: rimaq; corporum quacunque in parte farina arefactorum. Autumno autem colla

ul' extyris guntur: cum plurimū ualent. Succus quoq; ex tufis expreffus aut decoctus utilis fit corporis do-
lori cum melle. Item odorem corporis iucundum affectantibus cum iri arida: & fale exiguo. Fo-
lia etiam fupradictis medentur. Et ftrumis: panis: ulceribus in facie decocta cum uino. Cinis e-
dice alopecias emendat: & rimas pedum. Decocta radice in oleo fuccus perniones: & ambosta.
Et ad grauitatem aurium in funditur: A contraria aure in dolore dentium. Prodeft & urinae po-
ta modice radix: & menftruis: & lateris doloribus. Item ruptis: conuulfis: tufibus drachmā pon-
dere in uino pota. Eadem & uomitiōes adiuuat cōmanducata. Semine fumpto turbatur uenter.
Chryfermus & parotidas in uino decocta radice curauit. Item ftrumas ammixa canchy ex ui-
no. Quidam aiunt: fi impofita radice pars eius in fumo fufpendatur: & quarta die folatur: un-
cum radice aefcere ftrumam. Sodes ad podagras utroq; modo cocta crudeque ufus eſt. Ad per-
niones decoctam ex oleo dedit: & fuffufis felle in uino: & hydropicis. Venerem quoq; concitari
cum uino & melle perunctis aut bibentibus tradiderunt. Xenocrates & lichenas: & pforas radi-
ce in aceto decocta tolli dicit. Item fi cocta fit cum hyofcyamo: & pice liquida: alarum quoq; &
feminum uitia. Et capillū crifpiorem fieri rafo prius capite: fi radice ea fricetur. Simus lapides re-
num in uino decocta atq; pota eximi. Hippocrates fermen eius ad imperus lymenis dari cenſet. Lu-
mentoz quoq; ulcera ac ſcabiem radix illita aut decocta fuccus ad pilum reducit. Mures etiā
eodem fugantur. Cauerna præclufa moriuntur. Aphodelon ab Heſiodo quidam halimō appel-
lati exiſtimauere: qđ falſum arbitror. Eſt enim ſuo nomine halimon nō parui & ipſum erroris in-
ter auctores. Alii enim fruticem eſſe dicunt denſum: candidū: ſine ſpina: foliis oleæ: ſed molliori-
bus. Coquitur autem hoc ciboz gratia: Radix tormina diſcutit drachmā pondere in aqua mul-
ta pota. Itē conuulſa rupta. Alii olus maritimū eſſe dixere falſum: & inde nomen foliis in rotun-
ditate longis laudatum in cibis. Duoq; præterea generum ſilueſtre: & mirius: utrunque prodeſſe
dyſentericis & exulceratis cū pane: ſtomacho uero ex aceto. Vlceribus uetufſis illinitur crudū: &
uulnorum recentium impetus lenire perhibetur: & luxatōz pedum ac ueſicæ dolores. Si ſueſtri
tenuiora folia: ſed in iſſdem remediis effectus maiores: & in ſanāda hominum ac pecoz ſcabie.
Præterea nitorē corpori fieri: dentibzq; candorem: ſi fricentur radice ea. Semine linguæ ſubdi-
to ſitiri non ſentiri. Hoc quoq; mandi. Et utraq; etiam condiri. Crateas etiam tertiu genus tra-
didit longioribus foliis & hirsutioribus: odore cupreſſinaſci ſub hedera: maxime prodeſſe opi-
ſthoronicis: contractionibus neuorum tribus obolis in ſextarium aquæ. Acanthos eſt topiaria
& urbana herba: elato longoz folio crepidines marginū adſurgentiumq; puluinorum toros
ueſtiens. Duo genera eius ſunt aculeatum & crifpum: quod breuius. Alterum lenē: quod aliqui
pederoton uocant: alii melamphyllū. Huius radices uſtis luxatiſq; mire profunt. Item ruptis con-
uulſis: ptylin metuentibus in decocta cibo: maxime ptiſana. Podagris quoq; illinuntur tria: & cale-
facta calidis. Bupleuron in ſponte naſcentiū herba: numero græci habent: caule cubitali: foliis
multis: longiſq; capite anethi: laudatū in cibis. Hippocrate in medicina: Glaucone: & Nicandro.
Semen contra ſerpentes ualet. Folia ad ſecundas ſceminarum uel ſuccū ex uino illinunt. Et ſtru-
mis folia cum ſale & uino. Radix contra ſerpentes datur in uino: & urinae cienda. Bupreſtim ma-
gna in conſtantia græci in laudibus ciboz etiam habuere. Iidemq; remedia tanquam contra ue-
nenum prodiderunt. Et ipſum nomen indicio eſt boum eſſe uenenum: quos diſſilire deguſtata
ſatentur. Quapropter nec de hac plura dicemus. Eſt uero cauſa quapropter uenena moſtremus
inter gramineas coronas: niſi libidinis cauſa expetenda alicui uideretur: quā non aliter magis acce-
di putant: q̄ potu. Elaphobolchō ſerulaceum eſt geniculatum: digiti craſſitudine: ſemine corin-
bis dependentibus: ſiliſeffigie: ſed non amaris: foliis oluſati: & hoc laudatū in cibis. Quippe etiā
conditum prorogat ad urinam ciendam: lateris dolores ſedandos: rupta conuulſa ſananda in
ſtationes diſcutiendas: colicq; tormenta. Contra ſerpentiū omniumq; aculeatorum ictus. Quip-
pe fama eſt hoc pabulo ceruus reſiſtere ſerpentibus. Fiſtulas quoque radix nitro addito illita ſa-
nat. Siccanda autem in eos uſus prius eſt: ne ſucco eius madaat: qui contra ſerpentiū ictus non
facit eam deteriorat. Scandix quoq; in olere ſilueſtri a græcis ponitur: ut Opion & Eraſtra-
tus tradunt. Item decocta aluum ſiſtit. Semine ſingultus conſeſtim ex aceto ſedat. Illinunt ambu-
ſtis: urinas cit. Decocta ſuccus prodeſt ſtomacho iocineri: renibus: ueſicæ. Hæc eſt q̄ Anſtopha-
nes Euripidi poetæ obicit ioculariter matrem eius ne olus quidem legitimum uēdiſſe olim:
ſed ſcandicem. Eadē erat anthrificus: ſi tenuiora folia & odoratoria haberet. Peculiaris laus eius
q̄ fatigato uenere corpori ſuccurrit: marceſcentemq; ſenio iam coitus excitat. Siſtit profluua al-
ba ſceminarum. Et laſione olus ſilueſtre habetur in terra repens cum laſte multo: florē fert can-

uel concita
tionē

didum: concilium uocant. Et huius eadem commendatio ad stimulandos coitus. Cruda ex aceto in cibo sumpta mulieribus lactis ubertatem praestat. Salutaris est ptyin sentientibus. Infanti-
um capiti illita nutrit capillum: tenacioremque eius cutem efficit. Est & caucalis foeniculo simi-
lis: breui caule: flore candido: cordi utilis. Succus eius bibitur stomacho perq̃ commodatus: &
urinae: calculisque & harenis pellendis: & uescicae pruritibus. Extenuat & lyenis iocineris renum-
que pituitas. Semen mentes foeminarum adiuuat: bilemque a partu secat. Datur & contra pro-
fluuiā geniturā uiris. Chrysippus & conceptionibus eam putat conferre multum. Bibitur in ui-
no ieiunio. Illinitur & contra uenena marinorum: sicut Petricus in carmine suo significat. His ad-
numerant non latius apio in aqua nascens: pinguis: nigrus: copiosum semine: sapore nascitur. Prodest
urinis: renibus: lyenibus: mulierumque mensibus siue ipsum in cibo sumptum: siue ius
decocti: siue semen e uino drachmis duabus. Calculos rumpit: a quibusque quae signum eos resistit.
Dysentericis prodest infusum. Item lentigini illitum: & mulierum uitiis in facie noctu illitum.
momento cutem emendat: & ramices lenit: & scabiem equorum. Sillybum chamaeleonti albo si-
mitem aequae spinosam ne in cilicia quidem: aut syria: aut phoenice: ubi nascitur. Cogliere tanti ē
ita operosa eius culina traditur. In medicina nullum usum habet. Scolymon quoque in cibos re-
cipit oriens: & alio nomine limonion appellat. Frutex est nunquam cubitali altior: cristisque fo-
liorum ac radice nigra: sed dulci. Erat ostheni quoque laudata in pauperis coena. Urinae ciere
praecipue traditur. Sanare lychenas & lepras ex aceto. Venerem stimulari in uino. Hesiōdo & Al-
cæo testibus: qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse: & mulieres libidinis audissimas: uiro-
que in coitum pigerrimos scribere: uelut providentia naturae hoc adsumto tunc ualentissi-
mo. Item graueolentiam alarum emendat: radicis emedullatae uncia in uini salerni heminis tri-
bus decocta ad tertias: & a balneo ieiuno. Itemque post cibum cyathis singulis pota. Mirum est:
quod Xenocrates promittit experimento uitium id ex alis per urinā effluere. Estur & sonchos:
ut quem Theopod apud Callimachum apponat Hecale uterque albus: & niger: lactucae similem
bonis spinosis essent: caule cubitali anguloso: intus cauus: sed qui fractus copioso lacte manet. Al-
busque & lase nitor utilis orthopnoicis lactucarum modo. Erastistratus calculos per urinam pel-
leo monstrat: & oris graueolentiam commanducato corrigi. Succus trium cyathorum mensu-
ra in uino albo & oleo calefactus adiuuat partus: ita ut a potu ambulent grauidae. Datur & in
scorpione. Ipse caulis decoctus facit lactis abundantiam nutritibus: coloremque meliorem in-
fantum. Virilissimus iis: quae lac sibi coire sentiant. Infunditur auribus succus: calidusque in stran-
guria bibitur cyathi mensura: & in stomachi rofionibus cum semine cucumeris: nacleisque pine
is. Illinitur & sedis collectionibus. Bibitur contra serpentes scorpionesque: radix uero illinitur.
Eademque decocta in oleo punici mali calice aurum morbis praesidium est. Haec omnia ex albo.
Cleomporus nigro prohibet uesci: ut morbos faciente: de albo consentiens. Agathocles etiā con-
tra sanguinē tauri demonstrat succo eius uti. Refrigeratoriā tamen uim esse conuenit nigro: &
hac causa imponendum cum polenta. Zenon radice albi stranguriam docet sanari. Chondrilon
siue coadrile folia habet intubi circumfrosis similia: caulem minus pedali succo madentem ama-
ro: radice fabae similia: aliquando numerosa. Habet proximam terrae mastichē tuberculo fabae:
quae apposita foeminarum menses trahere dicitur. Tusa cum radicibus tota diuiditur in pastil-
los contra serpentes: argumento probabili. Siquidem mures agrestes laesi ab iis hanc esse dicun-
tur. Succus ex uino coctae aluum soluit. Eadem palpebrarum pilos inordinatissimos pro gummi
efficacissime regit. Dorotheus stomacho & concoctionibus utilem suis carminibus pronuntia-
uit. Aliqui foeminae & oculis generationique uiro-
rum contrariamque putauerunt. Inter ea quae teme-
re maduntur: boletos merito posuerim. Optimus quidem est ius cibis: sed immenso exemplo in
crimen adductus ueneno Tiberio Claudio principi per hanc occasionem a coniuge dato Agrip-
pina: quo facto illa terris uenenum alterum sibi-
que ante omnes Nerone-
m suum dedit. Quorum
dam ex iis facile noscuntur uenena: diluto
rubore: rancido aspectu: liuidus intus colore: rimosa
stria pallido per ambitum labro. Non sunt haec i quibusdam: sicque & nitri similes ueluti gur-
tas in uertice albas ex tunica sua gerunt. Voluam enim terra ob hoc prius gignit: ipsum postea
in uolua ceu i ouo luteum. Nec tunicae minor gratia in cibo infantis boleti. Rumpitur haec pri-
mo nascente: mox crescente in pediculi corpus absimitur: raroque unquam geminis ex uno pe-
de. Origo prima caulaeque limo: & ascensente succo madentis terrae: aut radicis ferre gladi-
ferae: initioque spuma lentior. Dein corpus membranae simile. mox partus: ut diximus illa perniciosa
prorsus improbada. Si enim caligaris clauus: si ferri uel calybis aliqua rubigo: aut panni marcor

uel ueris-
siles
uel uulua
uel uulua

a fuerit: omnem ilico succum alienum saporeq; in uenenu decoquit: deprehenditq; nisi agrestes possunt: atq; qui colligunt: ipsi alia uitia. Nunc quidem si serpentis cauerna iuxta fuerit: patentes primo adhalauerit: capaci uenenog; cognatione ad uirus accipiendum. Itaq; caueri cōueniet prius q̄ se condant serpentes. Signa erunt tot herbæ tot arbores fruticesq; ab emerſu eage ad latebrā usq; uernātes: & uel fraxini tm̄ folia: nec postea nascētia: nec ante decidētia. Et uolētis quidē ortus occulūq; oīs intra dies septem est.

De fungis: & silphio: & de laſere medo.

CA. XXIII.

uel taxo
uel hic ha-
bebit

Fungoz; lentior natura: & numerosa genera: sed origo nō nisi ex pituita arborz; Totissimī qui rubet callo minus diluto rubore q̄ boleti. Mox cādidi: uelut apice flaminis: insignibus pediculis. Tertium genus suillis ueneni accomodatissimī. Familias nuper interemere: & tota conuiuia. *Anneum Serenum* p̄fectum *Neronis* uigilū & tribunoz; & centuriones quosq; Voluptas tanta ancipitis cibi. Quidam disereuere arborz; generibus: sico ferula: & gumī ferentibus. Nos item fago aut robore aut cupressō ut diximus. Sed ista quis spondet in uenalibus? Omnium colos liuidus. His aberit ueneni argumentum: quo similior fuerit arborum sici. Aduersus hęc diximus remedia: dicemusq; interim sunt aliq; in iis *Claudius* stomacho utiles putat boletos. Siccantur pendentes suilli iunco trāsfixi: quales a bithynia ueniunt. Hi fluxionibus alui: quas rheumatismos uocant: medentur: excreſcentibusq; in sede carminibus: minuunt enim eas: & tempore absumunt. Item lentigines & molierum uitia in facie leuant. Lauantur etiam ut plumbum in oculorum medicamenta. Sordidis ulceribus: & capitis eruptionibus: canum moribus ex aqua illinuntur. Liber & coquendi dare aliquas cōmunes in omni eoz; genere obseruationes: quando ipsæ suis manibus delitiæ præparant hunc cibum solum: & cogitatione ante pascuntur: succineis nouaculis aut argēteo apparatu comitante. Noxii erunt fungī: qui in coquendo duriore sunt. Innocentiores: qui nitro addito coquantur: si utiq; percoquantur. Tutiores fient cum carne cocti: aut cum pediculo pyri. Profunt & pyra confestim sumpta. Debellat eos & aceti natura contraria his: Imbribus proueniunt omnia hęc. Imbre & silphio uenit primo & cyrenis: ut dictum est. Ex syria nūc hoc maxime importatur dēterius p̄thico: sed medico melius: extincto omni cyrenaico ut diximus. Vſus silphii in medicina. Nam folia ad expurganda uulnūs: pellendosq; e mortuos partus decoquuntur in uino albo odorato: ut bibatur mensura acerbula balneis. Radix prodest arteriis exasperatis: & collectionibus sanguinis illinitur. Sed & in cibis concoquitur agre. Inflat. ones facit & ructus. Vrinæ quoq; noxia. Suggillatis cum uino & oleo amicissima: & cum cæra strumis. Verrucæ sedis crebriore eius suffitu cadunt. Laſer & silphio profuſius quo diximus modo: inter eximia est naturæ dona numeratū. Pluribus compositionibus inferitur. Per se autem algores excalfacit. Potum neruorū uitia extenuat. Foeminis datur in uino. Et lanis mollibus admouetur uulnūs ad menses cientes. Pedum clauos circūscarificatos ferro mixtū cæra extrahit. Vrinā ciet ciceris magnitudine dilutum. Andrias spōdet copiosius sumptum: nec inflationes facere: & concoctioni plurimū cōferre senibus & senenīs. Item hyeme q̄ æstate utilius. Verumtamen aquam bibentibus: cauendumq; ne qua intus sit exulceratio. Ab ægritudine recreationi efficax in cibo. Tempestiue enim datom cauterium optinet: assuetis etiam utilius q̄ expertibus. Extera corpore indubita confessiones habet. Venena teloz; & serpentium extinguit potum: ex aqua uulneribus iis circūlinunt. Scorpionum tantum plagis ex oleo. Vlceribus uero non matureſcentibus cū farina hordeacea uel sico sica. Caribunculis cum ruta uel cum melle: uel per se uiſco superlitum ut hæreat. Sic & ad canis morſus. Excreſcentibus circa sedem cum germine punici mali ex aceto decoctum. Clauis pedum: qui uelut morticini appellantur: nitro mixto ante subactas: Carnes replet cum uino & croco: aut pipere: aut muriū fimo & aceto. Perniones ex uino fouet: & ex oleo coctum imponitur. Sic & callos: Clauis pedum superaffis præcipuæ utilitatis. Cōtra aquas malas: pestilentes tractus: uel dies. In tussiuua: fellis ueteris suffusione: hydropicis raucatibus. Cōfestim enim purgat fauces: uocēq; reddit. Podagras in spongia dilutum postea lenit. Pleuretici in sorbitione uini poturis datur: contractionibus: opisthotonicis: ciceris magnitudine cæra circūlitum. In angina garganitur. Anhelatoribus & in tussi uetusta cum porro ex aceto datur: atq; ex aceto iis qui coagulū lactis forbuerint. Præcordioz; uitis syntecticis: comitalibus in cibo: in aqua mulsā linguæ paralyſi. Coxendicibus: lumborum doloribus: cum decocto melle illinunt. Non censuerim: quod audo re suadent: cauernis dentium in dolore inditum cæra includi: magno experimento hominis: qui se eadem causā præcipitauit ex alto. quippe tauros inflāmat naribus illitis. Serpētes anidissimas

gini admixtum rumpitur: ideo nec iungi suaferim cum attico melle: licet præcipiant. Quas hæc utilitates admixtū aliis immensum est referre: & nos simplicia tractamus: quoniam in iis naturam esse apparet in illis coniecturā sæpe fallacem: nulli satis custodita in mixturis cōcordia naturæ ac repugnantia. Quæ de re mox plura dicemus.

De natura mellis: & aqua mulsæ. Et quare genere ciborum mores immutentur: & de melitide: & cæra.

On esset mellis auctoritas in precio minor: quod iaserim: nisi ubique nasceretur. Illud ipsa fabri cata sit natura. Sed & huic gignendo aliat ut diximus innumeros ad usus si quoties misceatur: æstimemus. Prima propolis alueo: de qua diximus: aculeo: & oia ista corpori extrahit: tubera discutit: dura concoquit: dolores nervorum: mulcet: ulceras: iam desperantia cicatrice includit. Mellis quidem ipsius natura talis est: ut putrescere corpora non sinat iucundo sapore: atque non aspero: alia quod salis natura. Faucibus insillitis: angina: oibusque oris desideratis utilissimum: crescentibus in febribus linguæ. Iam vero peripneumonici: pleuritici: de coctum. Item vulneribus: a serpente percussis. Et contra uenena fungo. Paralyticis i mulso: quod suæ multo dotes constant. Mel auribus insillatum cum rosaceo prodest: lentes: & foeda capitis animalia necat. Vfus despumati semper aptior: stomachum tamē inflat: bilem auget: fastidium creat: & oculis per se inutile aliquot arbitratur. Rursus quidam angulos exulceratos melle tangi suadent. Mellis causas atque differentias nationesque: & indicationem in apum: ac deinde florum natura diximus: cum ratio operis diuidi cogeret miscenda. Rursus natura rerum pernocere uolentibus. In mellis operibus: & aqua mulsæ tractari debet. Duo genera eius subitæ: ac recetis. Alterum inueteratæ. Repentina despumato melle præclaram utilitatē habet in cibo ægotantium leui: hoc est alicæ elutæ: uiribus recreandis: ore stomachoque mulcendo: ardore refrigerando. Frigidum enim utilius dari uentri moliendo. Inuenio et apud auctores hunc potum bibendum ad febres. Item animi humilis: & præparet: quos illi dixere micropsychos. Est & ratio subtilitatis immensæ a Platone descendens. Corpusculis rege leuibus scabris angulosissis rotundis magis: aut minus: ad aliorum naturam accedentibus: ideo non eadem omnibus amara: aut dulcia esse. Sic & in lassitudine promouet eæ ad iracundiam: & in siti. Ergo & hæc animi asperitas: seu potius animæ dulciore succo mitigatur. Lenit transitum spiritus: & molliores facit meatus: ne scindant euntē redeuntēque. Experimenta in se cuiusque. Nullius non iracundusque tristitia. Omnis animi impetus cibo molitur. Ideoque obseruanda sunt: quæ non solum corporis: medicinam: sed & morum habent. Aqua mulsæ & tussientibus utilis traditur. Calefacta incitat uomitiones. Contra uenenum psimythii salutaris addito oleo. Item contra hyoscynam cum lacte maxime asinino: & contra hallicacabum ut diximus. Infunditur & auribus: & genitalium fistulis. Vultus imponitur cum pane molli. Subitis tumoribus: luxatis: leniendisque oibus. Inueteratæ autem usum dānuere possit. minus innocentem aqua: minusque uino firmum. Longa tamē uetustate transit in uinum: ut constat inter omnes stomacho inutilissimum: neruisque contrarium. Semper mulsū ex uetere uino utilissimum: facillimeque cum melle concoquitur: quod in dulci nunquam euenit. Ex austero factum non implet stomachum: neque ex decocto melle: minusque inflat: quod fere euenit. Appetendi quoque reuocat auiditatem cibi. Alium mollit frigido potu pluribus: calido sistit. Corpora auget. Multis senectam longam mulsū tantum nutritu tolerare: neque alio ullo cibo. Celebris Pollionis Romuli exemplo: quem centesimum annum excedentem cum Diuus Augustus hospes interrogaret: qua nam ratione maxime uigorem illum animi: corporisque custodisset ille respondit. Intus mulsū: foris oleo. Varro regium morbum cognominatum argum tradit: quoniam curetur mulsū. Melitites quo fieret modo ex mulsū & melle docuimus in ratione uini. Sæculis iam fieri non arbitror. Hoc genus inflationibus obnoxium. Solebat tamē inueteratū alui causa dari in febre. Item articulo morbo: & neruorum infirmitate laborantibus: & mulieribus uini abstemius. Mellis natura adnexa cæra est: de cuius origine & bonitate nationibus suis diximus locis. Omnis autem mollit: calfacit: explet corpora: recens melior. Datur in forbitione dysentericis. Fauicæ ipsi in puluere alicæ prius tostæ. Aduersus lactis naturæ: ac nulli magnitudine decem grana cæra hausta: non patiuntur coagulari lac in stomacho. Si inguem tumeat: albā cæra in pube fixisse remedio est. Nec huius usus quos mixta aliis præstat enumerare medicina possit: sicuti nec cæterorum quod cum aliis sunt. Ista ut diximus: ingenitis constant. Non fecit cæra: malagmata: emplastra: collyria: antidota: patens illa ac diuina rege artifex. Officina: imo uerius quantæ cōmenta sunt. Naturæ quæ opera absoluta: atque pfecta gignit: paucis ex cā non ex cōle-

uel in trita

etura rebus assumptis: ut succo aliquo sicca temperentur ad meatus: aut corpore alio humentia ad nexus. Scrupularim quidem colligere: ac miscere vires: non coniectura humanæ orbis: sed impudentiæ est. Nos nec indicarum: arabicarumque mercium: aut externi orbis attingimus medicinas. Non placent remediis tam longe nascentia. Non nobis gignuntur. Immo ne illis quidem: aliquin non venderent. Odorum causa: unguentorumque: & deliciarum: si placet etiam superfluitatis gratia emantur: quoniam thure supplicamus & costis. Salutem quidem sine iis posse constare: uel ob id probabimus: ut tanto magis sui delicias pudeat. Sed medicinas e floribus: coronamque: & hortensibus: quæque mandantur herbis prosecuti: quo nam modo frugum omitemus. Nimirum & has indicare conueniet.

Contra compositiones medicorum: medicinarum ex frugibus.

CA. XXV.

In primis sapientissima animalium esse constat: quæ frugæ uescantur. Siliginis grana com busta: & trita in uino amineo oculis illita epiphoras sedant. Tritici uero ferro com busta iis: quæ frigus uulerit: præsentaneo sunt remedio. Farina tritici ex aceto cocta neruorum contractionibus: cum rosaceo uero: & fico sicca mixtisque decoctis. Furfures tonsillis faucibusque gargarisatione prosunt. Sex Pompeius pratorii uiri pater hispaniæ ceterioris princeps cum horreis suis uentilandis præsideret: correptus dolore podagræ merfit in triticum sese super genas: leuatusque siccatis pedibus mirabili modo hoc postea remedio usus est. Vis tanta est: ut cados plenos siccet. Paleam quoque tritici: & hordei calidâ imponi rancum in commodis experti iubent: quæque decoctæ sunt aqua foueri. Est in farre uermiculus terebini similis: quo cauis dentium cæra incluso cadere uitati dicuntur: etiam si tricerentur. Olyram arincâ diximus uocari. Hac decocta sit medicamentum: quod ægypti atharam uocant: infansibus utilissimum: sed & aduultis illiunt eo. Farina ex hordeo & cruda & decocta colicetiones impetustque discutit: lenit & cõcoquit. Decoquitur alias in mulsâ aqua: aut fico sicca ad iocineris dolores: eam in posca positam concoqui opus est: aut cum uino. Cum uero inter concoquendum discutiendumque cura est: tunc in aceto melius: aut in facce acetii: aut cotoneis pyrisse decoctis. Ad multipedum morsum cum melle: ad serpentium in aceto: & contra suppurantia: ad extrahendas suppuraciones ex posca: addita resina & galla. Ad concoctiones uero & ulcera uetera cum resina. Ad duritias cum simo columbarum: aut fico sicca: aut cinere. Ad neruorum inflammationes: aut intestinorum: uel laterum: uel uirgum dolores cum papauere aut mellitoto: & quotiens ab ossibus caro recedit. Ad strumas cum pice: & impubis pueri urina. Cum oleo & sœnogræco contra tumores præcordiorum: uel in febris cum melle uel adipe uerusto. Suppuratis triticea farina multo lenior. Neruis cum hyoscyami succo illinitur. Ex aceto & melle lêtigini. Zea ex qua aliquam fieri diximus: efficiat etiam hordeacea uidetur: trimestris mollior. Ex uino rubro ad scorpionum ictus tepida: & sanguinem excreantibus. Item arteriæ. Tussi cum caprino seuo aut butyro. Ex sœnogræco mollissima omnium. Ulcera manantia sanant: & furfures corporis: stomaichi dolores: pedes: & mammas cum uino & nitro coctæ. Herina magis cæteris purgat ulcera uetera: & grægrenas. Cum raphano & sale & aceto lichenas. Lepras cum sulphure uiuo. Et capitis dolores cum adipe anserino imposita fronti. Strumas & panos concoqui in simo columbinos: & lini semine decocta in uino. De polentæ generibus in frugum loco satis diximus: locorum ratione: quæ a farina hordei distat eo quod torretur. Ad stomachum utilis alium sinit: imperitque rubicundi tumoris. Et oculis illinitur & capitis dolori cum menta: aut alia refrigerante herba. Item perniciosis & serpentium plagis. Item ambustis ex uino: inhihet quoque pustulas. Farina in pollinem subacta uim extrahendi humoris habet. Ideo & cruore suffusus in fascias usque sanguinem perducit: efficacius in sapa. Imponitur: & pedum callo clauisque. Nam cum oleo uetere ac pice decocta polline condylomata: & alia omnia sedis uitia quæ maxime calido mirabilis in modum curantur. Pulte corpus augetur. Farina qua chartæ glutinantur: sanguinem excreantibus datur tepida furbenda: efficaciter prodest. Halica res romana est: & non pridem excogitata: ab his non prius: potius laudes scripsissent græci. Nôdum arbitror Pompeii magni ætate in usu fuisse: & ideo uix quicquid de ea scriptum ab Asclepiadis schola. Esse quidem eximie utilem nemo dubitat: siue eluta detur ex aqua mulsâ: siue in sorbitiones decocta: siue ipsa pulvis. Eadem in aluo si stenda torretur: dein fauorum cæra coquitur: ut supra diximus. Peculiaris tamen longo morbo ad tabitudinem redactis subuenit: ternis eius cyathis in sextarium aquæ sensim decoctis: donec omnis aqua consumatur. Postea sextario lactis ouillæ: aut caprini addito per cõtinuos dies morbo adiecto melle. Tali sorbitionis genere emendantur syntexes. Mulio sinitur aluus. Discutuntur

uel gallica

uel aurû

torminia: in quem usum torretur ante. Neruorum doloribus & aliis feruens in sacco ponitur. Nec aliud utilius: quoniam leuissimum: molissimumque est: & caloris capacissimum. Itaque talis usus eius est ad omnia: quibus calor profuturus est. Farina eius cum pice liquida serpentium & multiplex plagis imponitur. Panicum Diocles medicus melfrugum appellauit. Effectus habet quos milium. In uino potum prodest dysentericis. Similiter iis: quæ uaporanda sunt: ex calfactu imponitur. Sistit aluum in lacte caprino decoctum: & bis die haustu. Sic prodest & ad torminia. Scama trita in ouo sumpta inhibet uomitiones. Aurium inflammationi illinitur: & ambustus. Eadem efficit & dum in herba est. Amplius hæc oculis imponitur decocta in uino. Stomacho inutilis cibus: & animæ grauiter facit. Stellionum moribus resistit. Item ulceribus quæ cacoethe uocant. Et auribus oleum: quod ex ea fit: prodesse diximus. Sesamoides a similitudine nomē accipit: grano amaro: folio minore. Nascitur in glareosis. Detrahit bilem in aqua potum. Semen illinitur igni sacro. Discutit panos. Est etiam aliud sesamoides anticyræ nascens: quod ideo aliqui anticyricon uocant: cætera simile erigeronti herbæ: de qua suo dicemus loco. Granum sesamæ datur in uino dulci ad detractiones: quantum trinis digitis capitur. Miscent ellebori albi unū & dimidium obolum. Purgatio eam adhibentes maxie insana melancholia: comitialibus: podagris. Et per se drachmæ pondere exinaniunt. Hordeum optimum quod candidissimum. Succus decocti in aqua cælesti digeritur in pastillos: ut infundatur exulceratis interaneis: & uuluis. Cinis eius ambustus illinitur: & carnibus: quæ recedunt ab ossibus: & eruptionibus pituitæ: muris aranei moribus. Idē asperso sale: ac melle candorē dentibus: & suauitatē oris facit. Eos qui pane hordeaceo utuntur morbo pedum tēari negant. Non quæ granis si furunculū quis circumducatur: singulis ter manu sinistra: & omnia in ignē abiciat: confestim sanari aiunt. Est & herba phoenicea appellata a græcis: a nostris uero hordeū murinum. Hæc trita ex uino pota præclare ciet menses. Prisanæ quæ ex hordeo fit: laudes uno uolumine condidit Hippocrates: quæ nunc omnes in alicam transeunt. Contra quanto innocentior est alica: Hippocrates tantum sorbitionis gratia laudat: quoniam lubrica: ex facili hauriretur: quoniam sitim arceret: quoniam in aluo non tumesceret: quoniam facile redderetur. & assuetis hic solus cibus in febris bis die possit dari: tantum remotus ab istis: qui medicinam fame exercent. Sorbitione tamen dari totum uetuit. Aliudue quod succum prisanæ. Item uetuit quamdiu pedes frigidi essent: tunc quidem nec potionem dandam. Fit ex tritico glutinosior: arteriæque exulceratæ utilior. Amylon hebetat oculos: & gulæ inutile contra quod creditur. Itē sistit aluū: epiphoras oculorum inhibet: & ulcera sanat. Itē pustulas & fluxiones sanguinis. Genas duras emollit. Datur cum ouo iis: qui sanguinē reiecerint. In uesciæ uero dolore semuncia amylicū ouo & passis tribus sufferuefacta a balneo. Quin & aue-næ farina decocta in aceto tollit neuos. Panis ipse quo uiuitur innumeras pene continet medicinas: ex aqua enī & oleo aut rosaceo mollit collectides: ex aqua mulsā duricias ualde mitigat. Datur ex uino ad discutienda ualens: aut quæ præstringi opus sit: & si magis etiamnū ex aceto. Ad uersus acutas pituitæ fluxiones: quas græci reumatismos uocant. Itē ad percussā luxatā. Ad omnia aut hæc fermētatus: qui uocatur autopyros: utilior. Illinitur & paronychiis: & callo pedū in aceto ueteri. Nauticus panis tufus atque iterum coctus sistit aluū. Vocis studiosis: & contra distillationes siccæ esse primo cibo utilissimū est. Sirianus hoc est trimestris icula in facie: aut disquā mata cū melle aptissime curat. Cădidus agris aqua calida frigidaue madesfactus. leuissimū cibū prebet. Oculorū tumori ex uino imponitur: sic & pustulis capitis: aut adiecta arida myrto. Tremolis panē ex aqua esse ieiunis statim a balneo demonstrant. Qui & grauitatē odorū in cubicolis usus emēdat: & uini in facis additus. Auxiliat & faba. Nāq; solida fricta seruēsq; i aceto coniecta: torminibus medetur. In cibo siessā & cum allio cocta contra deploratas tusses superpurationesq; pectorū quotidiano cibo sumitur: & cōmanducata ieiuno ore etiā ad furunculos maturandos: discutiendosue imponitur: & in uino decocta ad testiu tumores. Lomento quoque ex aceto decocto tumores maturat atque aperit. Item liuoribus: combustus medetur. Vocī rami prodesse auctor est. Mar. Varro. Fabalium etiam silliquarum cinis ad coxendices: & ad neruorum ueteres dolores cum adipis suilli uetustate prodest: & per se cortices decocti ad tertias si stunt aluum. Lens optima quæ facillime coquitur: eaque quæ maxime aquam absorbet. Aciem quidem oculorum obtundit: & stomachum inflat: sed aluum sistit in cibo: magisq; discocta cælesti aqua: eadē soluit minus procta. Pustulas ulcēque rūpi: eaq; q̄ intra os: sunt purgat: & astringit. Collectiones oēs iposita sedat: maximeq; exulceratas & rimosas. Oculog; aut epiphoras cum meliloto aut cotaneo. Cōtra suppuratā cū polēta iponitur. Decocta succus ad oris exulceratō

nes & genitalium adhibetur. Ad sedē cum rosaceo aut cotoneo. In his quæ acris remedium extinguit: cum putamine punici melle modico adiecto. Ad id demum: ne celeriter inarescat: adicienda & betæ folia. Imponitur & strumis panisque uel maturis uel maturefcentibus ex aceto discotta. Rimis ex aqua mulsâ: & gangrenis cum punici germinē: item podagris cum polenta: & uuluis & renibus: & perionibus. Viceribus difficile cicatricem trahentibus. Propter dissolutionē stomachi. xxx. grana lentis deuorantur. In choleris quoque: & dysenteria efficacior est in tribus aquis cocta. In quo usu melius semper eā torrere: aut tundere: ut quam tenuissima detur: uel per se uel cū cotoneo malo: aut pyris: aut myrto: aut intubo erratico: aut beta nigra: aut plantagine. Pulmon est inutilis: & capitis dolori: neruosisque omnibus: & felli: nec somno facilis: ad postulas utilis: signis sacro: & mammis in aqua marina decocta. In aceto autem duricis & strumas discutit. Stomachi quidem causa polentâ modo portionibus inspergitur. Quæ sunt ambusta aqua semicocta curat. Postea trita: & per cribrum effuso sursum: mox procedente curatione addito melle. Ex posca coquitur ad guttura. Est & palustris lens & per se nascens in aqua non fluente refrigeratoriæ naturæ. Propter quod collectionibus illinitur: & maxime podagris: & per se & cum polenta glutinat & interanea procidentia. Est & siluestris eleisphacos dicta a græcis: ab aliis phacos. ea est huius lente leuior: & folio minore: atque sicciore: & odoratiore. est & alterum genus eius siluestris: odore graui: hæc mitior. Folia habet cotonei mali effigie: sed minora: & cædida: quæ cum ramis decoquuntur. Menses citi: & urinas: & psittacæ marinæ ictus sanat. Torpore autem inducit percussio loco. Bibitur cum abstinētia ad dysenteriam. Cum uino eadem comimorantes menses trahit. Abundantes sistit decocto eius potio. Per se imposita herba uulnerum sanguinem cohibet. Sanat & serpentium morsus. Et si in uino decoquatur pruritus testium sedat. Nostri qui nunc sunt herbarii eleisphacon græce: latine saluam uocant mentæ similem canam: odoratam: pariter emortuos ea apposita extrahunt. Item uermes aurium ulcerumque. Cicer & siluestris est: foliis satiuo simile: odore graui. Sed si largius fumarur: alius soluitur: & inflatio contrahitur: & tormina. Tostum salubrius habetur. Cicercula etiam in uino magis in aluo proficit. Farina utriusque uulnera manantia capitis sanat: efficacius siluestris. Item comitiales: & iocinerum tumores: & serpentium ictus. Cit menses: & urinas: grano maxime. Emendat & lichenas: & testium inflationes: regium morbum: hidropicos. Lædunt omnia hæc genera exulcerata uescima: & renes. Gangrenæ utiliora cū melle & iis: quæ cacoethe uocantur. Verrucarum in omni genere prima luna singulis granis singulas tangunt. Eaque grana in lintheo deligata abiciunt post scita fugari uitium arbitantes. Nostri præcipiunt arietinum in aqua cum sale discocere: ex eo bibere cyathos binos in difficultatibus urinæ. Sic & calculos pellicum: morbumque regium eiusdem foliis sarmentisque decoctis aqua quam maxime calida morbos pedum tollit: & ipsum calidum tritumque illitum. Columbinum decoctum aqua horrorem tertianæ & quartanæ minuere traditur. Nigrum autem cū gallæ dimidio tritum oculorum ulceribus ex passo medetur. De eru o quædam in metione eius diximus: nec potentiam ei minorem ueteres quam brassicæ tribuunt. Contra serpentium ictus ex aceto ad crocodillorum: hominumque morsum. Si quis eruum quotidie ieiunus edat lyenem eius absumi certissimi auctores affirmant. Farina eius (ut ait Varro) maculas ex toto corpore emendat. Serpere ulcera non patitur. In mammis efficacissimum. Carbunculos rumpit ex uino. Vrinæ difficultates: inflationem: uirga iocineris: tenasimon: & quæ cibum non sentiant: atrophæ appellata: tostum & in nucis auellanæ magnitudinem: melle collectum deuoranturque corrigunt. Item i. petigines ex aceto coctum & quarto die solutum. Panos in melle suppurare prohibet impositum. Aqua decoctum perionis & pruritus sanat fouedo. Quin & uniuerso corpori: si quis quotidie ieiunus biberit: meliorem fieri colorem existimant. Cibis idem hominis alienum. Vomitiones mouet. Alium turbat. Capiti & stomacho onerosum. Genua quoque degrauiat. Sed mædædum pluribus diebus mitefcit. Bubus fumentisque utilissimum. Silique eius uirides: priusquam indurescant: cū suo caule folisque cōtrita capillos nigro colore ificiunt. Lupini quoque siluestris sunt omnimodo minores satiuis: præterquam amaritudine. Ex omnibus quæ eduntur: disco nulli minus ponderis est: nec plus utilitatis. Mitefcunt cinere: aut aqua calida. Discolorem hominem frequentiores in cibo exhilarant. Amari contra aspidas ualent. Vlcera atra aridi decortici quoque triti supposito lintheo ad uiuum corpus redigunt. Strumas: parotidas: in aceto cocti discutiunt. Succus decoctus: cum ruta & pipere: uel in febris datur: ad uentris animalia pellenda minoribus triginta annorum. Pueris uero etiam impositi in uentrem ieiunus profunt. Et alio genere: tosti: & in defruto poti uel ex melle sumpti. lidē auiditate cibi faciunt: fastidium detrahunt. Fa-

uel inflama-
tiones

rina eorum aceto subacta a papulas prurituique in balneis illita cohibet:& per se ficcat ulcera. Li-
uores emendat. Inflammationes cum polenta sedat. Siluestrium efficacior vis est contra corēdi-
cum:& lumborum debilitatem. Ex iisdem decocta lentigines & fouentium cutē corrigit. Si
uero ad mellis crassitudinem decoquantur satui:utiligines nigras & lepras emēdat. Satui quoq;
rumpunt carbunculos impositi:panos & strumas minuunt:aut maturant. Cocti ex aceto dica-
tricius candidum colorem reddunt. Si uero caelesti aqua decoquantur:succus ille smeagma fit:
quo solent fouere gangrenas:eruptiones pituitae:ulcera manantia utilissimū. Expedit ad lyenē
bibere:& cum melle menstruis hārentibus. Lyeni crudi cum fico sicca triti ex aceto imponun-
tur. Radix quoq; in aqua decocta urinas pellit. Medentur pecori cū camaeleonte herba decoctis
aqua in potū collata. Sanāt & scabiem quadrupedum omnium in amurca decocti:utroq; liquo-
re postea mixto. Fumus crematorum culices necat. Irionem inter fruges seāmae similem esse di-
ximus:& a græcis erysimon uocari. Galli uelorum appellāt. Est autem fruticosum foliis eruce
angustioribus paulo:semine nasturtii. Utilissimum tussientibus cum melle:& in thoracis parulē
tis excretionibus. Datur & regio morbo:& lumborum uitis pleureticis:torminibus:coeliacis.
Illinitur uero parotidum & carcinomatum malis. Testium ardoribus ex aquaualias cum melle.
Infantibus quoq; utilissimum. Item sedis uitis & articularis morbis cum melle & fico. Contra
uenena etiā efficax potu. Medetur & suspiriosis. Item fistulis cum axungia ueteri ne intus addaf.
Orminum siluestri(ut diximus)cymino simile est:cæterum dodrātali altitudinis. Duorum gene-
rum:alteri semen nigrius & oblongum. Hoc ad uenerem stimulat:& ad oculorum argema
& albugines. Alteri candidius semen & rotundius. Vtroq; tuso extrahuntur aculei ex corpore p
se illitum ex aqua. Folia ex aceto imposita panos per se uel cum melle discutunt. Item furuncu-
los:prius q̄ capita faciant:omnesq; acrimonias. Qui & ipsæ frugum pestes in aliquo sunt usu. In
foelix dictum est a Virgilio lolium. Hoc tamen molitum ex aceto coctum impositumq; sanat i
petigines:celerius quo sæpius mutatum est. Medetur & podagris:aliisque doloribus cum oxime-
lite. Curatio hæc a cæteris differt. Aceti sextario uno dilui:mellis uncias duas iustum effusa tem-
peratis sextariis tribus decocta farina lolii sextariis duobus usque ad crassitudinem:clitidūque
ipsū imponi dolentibus membris. Eadem farina extrahit ossa fracta. Miliaria appellatur her-
ba quæ necat milium. Hæc trita & cornū cum uino infusa podagras iumentorum dicitur sana-
re. Bromos semen est spicam ferentis herbæ: nascitur inter uita fegetis auenæ græcæ generi:
& folio & stipula triticum imitatur. In cacuminibus dependētes paruulas uelut locustas habet.
Semen utile ad cataplasmata atque hordeum & similia. Prodest tussientibus succus. Orobanche
appellauimus necantē eruum & legumina. Alii cynomorion eam appellant a similitudine canini
genitalis:cuius cauliculus est sine foliis pinguis: rubens. Estur & per se & in patinis: cum tene-
ra est decocta. Et leguminibus innascuntur bestiolæ uenenatæ:quæ manus pungunt:& pericu-
lum uitæ afferunt. Solifugarum generis. Aduersus has omnia eadem medentur:quæ contra ara-
neos & phalangia demonstrantur. Et frugum quidem hæc sunt in usu medico. Ex iisdem sūt
& potus:zythum in ægypto:caelia & carea in hispania:cercuisia & plura genera in gallia:aliique
provinciis:quorum omnium spuma cutem seminarum in facie nutrit. Nam quod ad potum
ipsū attinet:præstat ad uini transire mentionem:atque a uite ordini medicinas arborum.

uel lobas
uel lacerta

CAPITULUM PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER .XXIII. PROOEMIUM.

Errata cærealiū ī medēdo quoq; natura est:ōiumq; q̄ ciboz aut flo-
rū odorūq; grā pueniūt supina tellure:nō cessit his pomōs:presq; me-
dicas pēdēbus quoq; dedit:nō cōtēta ptegere:arborūque alere um-
bra q̄ dixiūs:imo uelut idignata plus auxilii fesse iis:q̄ lōgius a cælo
abeēnt:q̄q; postea coepissēt. Primū.n.hōi cibū fuisse ide:& sic iduōs
cælū spectare:palciq; & nūc ex se posse sine frugibus. Ergo hercule ar-
tes ī primis dedit uitibz:nō cōtēta dilitas ēt & odores atq; ūguēta om-
phacio:& oenāthea:ac massari:q̄ suis locis dixiūs:nobis īstruxisse. Plu-
rimū igit hōi uoluptatis ex me ē. Ego succū uini:liquorē olei gigno.
Ego palmas & pōa totq; uarietates. Negō ut tellū oīa plabores:arāda
tauris:terēda areis:ideiū laxis:ut qn̄ q̄tous ope cibi fiat. At ex me pata

uel sed iam

omnia: nec curuo adoranda: aratro: nec cura laboranda: sed se se porrigentia ultro: & si pigeat attingere etiam cadentia. Certauit ipsa secum: plusque utilitatis causa genuit etiam: quam uoluptatis. Folio uitrium & pampino capitis dolores: inflammationesque corporis mitigantur cum polenta. Folia per se ardore stomachi ex aqua frigida. Cum farina uero hordei articulares morbos. Pampini triti & impositi tumorem omnem siccant. Succus eorum dysentericis infusus medetur. Lachryma uitrium quae ueluti gummi est: lepras & lichenas: & psoras nitro ante preparatas sanat. Eadem cum oleo sapius pilis illitis psilothri effectum habet maximeque aqua quam uirides accensae uites exudant: quae & uerrucae tollunt. Pampini sanguinem excreantibus: & mulierum a conceptu defectio ni diluti potu prouocant. Cortex uitrium & folia arida uulnere sanguinem sistunt: ipsaque uulnus coagulant. Vitis alba uiridis tusa succo: & thure impetigines tolluntur. Cinis sarmetorum uitiumque: & uina eorum condylomaris: & sedis uitium medetur ex aceto. Item luxatis: & ambustis: & lyenis tumori cum rosaceo: & ruta: & aceto. Item igni sacro ex uino citra oleum aspergitur: & intertrigines & pilos absumit. Dant & bibendum cinerem sarmentorum ad lyenis remedia aceto conuersum ita ut uini cyathi in tepida aqua bibantur: utque qui biberit in lyenem iaceat. Clauiculae ipsae quibus repunt uites tritae: & ex aqua potae sistunt uomitionum consuetudinem. Cinis uitium cum axungia uetere contra tumores proficit: fistulas purgat: mox & persanat: in uerorum dolores frigore ortos: contractionesque: contusas uero partes cum oleo: carnes excrecentes in ossibus cum aceto & nitro: scorpionum & canum plagas cum oleo. Corticis per se cinis combustus pilos teddit. Omphacium quia fieret ratione incipientis uuae pubertate in unguentorum loco docuimus. Nunc ad medicinam de eo pertinentia indicabimus. Sanat ea: quae in humido sunt ulcera oris: tonsillarum: genitalium. Oculorum claritati plurimum confert. Scabicitiae genarum: ulceribusque angularum: nubeculis: ulceribus quacunque in parte manantibus. Cicatricibus marcidis. Ossibus putrescentibus limosis. Frangitur uehementia eius melle aut passio. Prodest dysentericis: sanguinem excreantibus: anginis. Omphacio coheret oenanthe: quam uites siluestres ferunt: dicta a nobis in unguenti ratione. Laudatissima in syria: maxime circa anthiochia & laodiceae montes: & ex alba uite: refrigerat: astringit: uulneribus inspergitur: stomacho illinitur: utilis urinae: iocineri. Capitis doloribus: dysentericis: coeliacis: cholericis: Contra fastidia obolo ex aceto pota. Siccant manantes capitis eruptiones: efficacissima ad uitia quae sunt in humidis. Ideoque & oris ulceribus: & uerendis: ac fedi. Cum melle & croco aluum sistit. Genarum scabiem emendat: oculorumque lachrymationes. Ex uino stomachi dissolutionem. Ex aqua frigida pota: sanguinis excretiones. Cinis eius ad collyria & ad ulcera purganda & paronychia: & pterygia probat. Vritur in furno: donec panis percoquatur. Massaris odoribus tantum gignitur omniacque ea auditas humani ingenii nobilitauit: rapere festinando:

De medicis uuae recetibus: & sarmetis uuae: & uinaceis: & d uua theriacae: & d uua passa: & alta phide: & astaphisagria: pituitaria: & labrusca: & d uite alba: & nigra: & d multus: & uini gibus. C. I.

Maturiscentiu aut uuae uehementiores nigrae: ideoque uinum ex iis minus iucundum: suauiores albae: quoniam e translucente facilius accipit aer. Recentes stomachum & spiritum inflant: aluumque turbant. Itaque in febre damnatur utique largiores. Grauedine enim capiti: morbumque lethargicum faciunt. Innocentiores quae decerpuntur diu pepere: quae ueluti tibi etiam utiles sunt stomacho aegrisque. Nae & refrigerant leuiter: & fastidium auferunt. Quae autem in uino dulci conditae fuere: caput tentant. Proxime sunt pensilibus in palea seruatae. Nae & uinaceis seruatae: & caput & uesicam & stomachum inflant. Sistunt tamen aluum: sanguinem excreantibus utilissimae. Quae uero in musto fuere peiorem uim etiamnum habent: quam quae in uinaceis. Sapa quoque stomacho inutilis facit. Saluberrimas putant medici in caelesti aqua seruatas: etiam si minime iucundas: sed uoluptatem earum in stomachi ardore sentient: & in amaritudine icteris sellique uomitione. In choleris hydropicis cum ardore febrium agrotantibus. At in ollis seruatae: & os: & stomachum: & auditare excitant. Paulo tamen grauiores existimantur fieri uinaceoque halitu. Uuae florem in cibis si edere gallinaceae uuas non attingunt. Sarmenta earum in quibus acini fuere astringendi uim habent. Efficaciora ex ollis. Nudae acinorum eadem uim optinent. Hi sunt qui in uino capitis dolorem faciunt. Tosti tritique stomacho utiles sunt. Inspergitur farina eorum polenta modo porionis dysentericis: & coeliacis: & dissolutis stomacho. Decocto etiam eorum fouere psoras: & pruritus utile est. Vinacei per se minus capiti aut uesicae nocent quam nuclei. Marmarum inflationi triti cum sale utiles. Decoctura eorum ueteres dysentericos & coeliacos iuuat: & potius & fortius. Uua theriacae de qua suo loco diximus: contra serpentium ictus ualet. Papias quoque

eius edēdos cēsent: imponendosq; uinumq; & acutum ex iis factum auxiliarem contra eandem uim habent. **Uua** passia: quā astaphida uocant: stomachum uētrē interanea tētare: nisi pro remēdio in ipsis acinis nuclei essent: his exēptis uelicā utilis habetur: & tussī alba utilior. **Vitis** & **artēria** & **renibus**: sicut ex iis passum priuatim e serpentibus. Contra hemorrhoiā potens. Testiū inflammationi cum farina cumini aut coriandri imponunt. Itē carbunculis: articulanibus morbis sine nucleis tritā cum ruta fouere ante uino ulcera oportet. Sanant epinyctidas: & dyenterā cū suis nucleis: & in oleo coctāe grāgenis illinunt cū cortice raphani & melle. Podagris & unguitū mobilius cū panace: & per se ad purgandum os caputq; cum pipere cōmanducantur. **Astaphis** agria siue staphis: quam uuā taminā aliquid uocant salso: suum enim gēnus habet: cauliculis nigris rectis foliis labruscā: fert folliculos uerius q̄ acinos uirides similes cicert. In iis nucleū triangulum. Maturēscit cū uindemia nigrescitq; cum taminā rubentes norimus acinos: sciamusq; illam in apricis nasci: hanc non nisi in opacis. His nucleis ad purgationē uti non censerim pp̄ncipitem strangulationē: nec ad pituitam oris sicandā: fauces. n. ledunt. hithirali caput & reliquū corpus liberant triti. Facilius admixta sandaraca. Itē pruritu & p̄soris. Ad dētiū dolores decoquunt in aceto. Ad aurū uitia rheumatismū cicatricū: ulceq; manātia. Flos tritus in uino contra serpētes bibitur. Semen. n. abdicaui rim propter nimiam uim ardoris. Quidam eam pituitam uocant: & plagis serpentium utiq; illinunt. Labrusca quoque oenanthem fert satis diuam. Quā & grācis ampelos agria appellatur: p̄sillis & candicantibus foliis geniculata rimofo cortice: fert uuas rubentes cocci modo: quā cū in facie mulierum purgant: & uariis coxendiciū & lumborum uitis tūcā cum foliis & succo prolunt. Radix decocta in aqua & in uini coi cyathis duobus humorē alui ciet: ideo hydropicis datur. Hanc potius crediderim esse: quā uulgos uuā taminā uocat. Vtuntur ea pro amuleto: & ad expiationem sanguinis quoq; adhibent non ultra gargarisationes: & ne quid deuoretur addito sale thymo aceto mulso. Ideo & purgatiōibus ancipitem tentāt. Est huic similis: sed in salictis nascens: ideo distinguitur nomine: cum eisdē usus habeat: & salicasterum uocatur: Scabiēm & pruriginem hoīum & quadrupedum aceto mulso trita hac efficacius tollit. **Vitis** alba quā grāci ampeloleucen: alii ophiostaphylen: alii melothron: alii psilothrum: alii archezostin: alii cedrostin: alii madon appellant. Huius farmēta lōgis: & ex libus internodiis geniculata scandunt. Folia pampinosa ad magnitudinem hederāe diuiduntur ut uitium. Radix alba grandis: raphano similis initio: ex ea caules asparagi similitudine exeunt. Hi decocti in cibo aluum & urinam ciet. Folia & caules exulcerant corpus utiq; ulcerum phagedenis & grāgenis: tibiā uq; tedio cum sale illinuntur. Semen in uua raris acinis dependet succo rubente postea croci. Nouere id quī coria perficiunt: illo enim utuntur. P̄soris & lepris illinuntur. Lactis abundantia facit coctum cum tritico potumque. Radix numerosis uulgaribus nobilis contra serpentium ictus trita drachmis duabus bibitur. **Vitis** curis in facie uarosq; & lentiginēs & saggillata emendat & cicatrices. Eademq; praeſtat decocta in oleo decoctā: datur & in co initialibus potus. Item mente cōmotis: & uertigine laborantibus drachmā pondere quotidiē anno toto. Et ipsa autem largior aliquanto purgat sensus. Illa uis praeclara q̄ ossa infracta extrahit in aqua imposita ut bryeniam: quare quidam hanc albam bryeniam uocant. Alia uero nigra effigiat in eodē usu cum melle & thure. Suppurationes incipientes discutit: ueteres maturat & purgat. Cit menſes & urinam. Elegma ex ea fit suspiriosis: & contra lateris dolores uulſis ruptis. Splenē ternis obolis pota. xxx. diebus consumit. Illinitur eadem cum sico & pterygis digitorū. Ex tino secundas foeminarum apposita trahit & pituitam drachma pota ex aqua mulsa. Succus radicis colligi debet ante maturitatem seminis: Qui illitus per se & cum eruo laetior quodam colore & cutis tēneritate mangonizat corpora. Serpentes fugat. Tunditur ipsa radix cum pingui fico: erugaturque corpus: si statim bina stadia ambulantur: alias urit: nisi frigida statim ablatur. Lucidius hoc idem praeſtat nigra uitis: quoniam alba prurritum affert. Est ergo & nigra: quam proprie etiam bryeniam uocant: alii chironiam: alii gynacāthem: aut aproniam: similem prioris: praeſter q̄ colore. Huius enim colorem nigrum esse diximus: cuius asparagos similes. Diocles p̄tulit ueris asparagi in cibo urinae ciendā: lyeni q; minuendo. In frutetis & harundinetis maxie nascitur. Radix foris nigra: intus buxoe colore: ossa infracta efficacius extrahit q̄ supradicta. Ceterum eidem peculiare est qd̄ iumentoz: ceruicibus unice medet. Aiunt si quis in uilla eā extruxerit: fugere accipitres: tuta q; fieri aues uillaticas. Aliiter eadē iumentoz hoīez: flegma aut sanguinē qui creatur: talo circūnligata sanat. Et haecenus de uitium generibus. Multa differētiās habēt naturales has: q̄ sunt cādidā aut nigra: aut iter utrūq; alia ex aliis: ex qbus uinū fiat: alia ex qbus

uel gingi
uarum

passum: curaque differentias innumerales facit. In plenum ergo hoc dixisse conueniet. Mustū omne stomacho inutile: uenis iucundum. A balneis raptim & sine interpiratione potum necat. cantharidum naturæ aduersatur. Item serpentibus maxime emorrhoeæ & salamandræ. Capitis doloribus facit: & gutturi inutile: Prodest renibus: iocineri: & interaneis uescicæ: colleuat enim ea. Priuatim contra buprestin ualet. Contra meconium: lactis coagulationem: Cicutam: toxica: do-
 rycnidium ex oleo potum redditumq; uomitionibus. Ad omnia in firmis albi: iucundus pas-
 si mustum: & q; minorem capitis dolorem afferat. Vini genera differentiaq; per quā multas ex-
 posuimus: & fere cuiusque proprietates. Neque est ulla pars difficilior tractatu: aut numerosior.
 Quippe cum sit tardū dictū pluribus prosit an noceat. Præterea q; ancipiti euentu potu statim
 auxilium sit aut uenenum. Etenim de eius natura quæ ad remedia tantū pertinent nunc loqui-
 mur. Vnum de dando eo uolumen Asclepiades cōdidit: ab eo cognominatum: qui uero postea
 de uolumine illo differuere innumeri. Nos ista romana grauitate artiumq; liberalium appeten-
 tia non ut medici: sed ut iudices salutis humanæ diligenter distinguemus. De generibus singu-
 lis differere immensum & inexplicabile est discordibus medicorum sententiis. Surrentinū uere
 res maxime probauere. Sequens ætas albanum: aut falernū. Deinde alia alii iniquissimo genere
 decreti: quod cuique gratissimū: ceteris omnibus pronuntiando. Quin ut constaret sententiæ:
 quōta portio tamen mortalium iis generibus posset uti? lam uero nec procures osquam sinceris.
 Eo uenere mores: ut nomia cellarū modo ueneant: statimque in lacubus uindemæ adulterent.
 Ergo hercle mixtū diu innocentius iam est: quodcunque & ignobilius. Hæc tñ facere constan-
 tissime uidentur sententiæ uictoriam: quoq; mentionem fecimus: si quis hoc quoque discrimen
 exigat. Falernum nec in nouitate: nec in nimia uerustate corpori salubre est. Media eius ætas a
 quintodecimo anno incipit. Hoc non rigido potu stomacho utile: non item in calido. Et in diu-
 tina tussi sorbetur meq; utiliter a ieiunis: item in quartanis. Nullo æque uenæ excitantur: alouū si
 stitit: corpus alit. Crēditum est obscuritatē uisus facere: nec prodest neruis: aut uescicæ. Albana ner-
 uis utiliora. Stomacho minus quæ sunt dulcia uel austerā salubria utiliora. Concoctionem mi-
 nus adiuuant. Stomachum modice implent. At surrentina nullo modo: nec caput tentant: sto-
 machi & intestinox; rheumatismos cohibent. Cecubum iam non gignitur. At quæ super sunt se-
 tina cibos concoqui cogunt. Virium plus surrentino: austeritatis albano: uehementiæ minus fa-
 lerno. Ab iis statana non longo intervallo abfuerunt. Aluo citæ signum maxime conducere in
 dubitatum est: Reliqua in cōmune dicentur. Vino aluntur uires: sanguis: colosq; hominū. Hoc
 quoque distat orbis medius: & mitior plaga a circuncis: quantum illis feritas facit roboris: tā
 tum nobis hic succus. Lactis potus ossa alit. Frugū neruosaq; carnes. Ideo mitus robore est i
 corporibus illis & minus roboris: cōtraque labores patientia. Vino modico nerui iuuantur: eo
 piofioe læduntur: sic & oculi. Stomachus recreatur. Appetentia ciborum inuitatur. Tristitiæ tu-
 ra hebetatur: Vrina & algor expellitur. Somnus conciliatur. Præterea uomitionē sistit. Collectio-
 nes extra lanis humidis impolitis mitigat. Asclepiades utilitatem uini æquari uix deorum potē-
 tia posse pronuntiauit. Vetus copiofioe aqua miscetur. Magis nouum urinam expellit: minus si
 ti resistit. Dulce minus inebriat: sed stomacho innatat. Austerum facilius cōcoquitur. Leuissimū
 est: quod celerissime inueteratur. Minus infestat neruos quod uetustate dulcescat. Stomacho mi-
 nus utile est pingue nigrum: sed corpora magis alit: tenue & austerū minus alit: magis stomachū
 nutrit. Celerius per urinam trahitur: tantoque magis capita tētat. Hoc & in omni alio succo semel
 dictum sit. Vinum si sit fumo inueteratum insaluberrimum est. Mangones ista in apothecis ex-
 cogitauere. Iam & patresfamilias ætatem ademere iis: quæ per se cariem traxere. Quo certe uo-
 cabulo satis consiliū dedere prisci: quoniam & in materiis cariem sumus erodit. At nos e diuerso
 sumi amaritudine uetustatem indui persuasum habemus. Quæ sunt admodum exalibda hæc
 uetustate insalubria fiunt. Quo generosius uinum est: hoc magis uetustate crassescit: & in amari-
 tudinem corpori minime utilem coit. Condire eo aliud minus annosum insalubre est. Sua cuiq;
 uino salua innocentissima. Sua cuique ætas gratissima: hoc est media. Corpus augere uolenti-
 bus: aut mollire aluum: conducit inter cibos bibere. Contra minuētibus: aluumque cohibenti-
 bus sitire in edendo: postea parum bibere. Vinum ieiunos bibere nouitio inuento: iniquissimū
 est. Curas uigoremq; animi impedit ad procintum tendentibus. Somno uero accommodatæ ac-
 securitatibus. Iamque dudū hoc fuit: quod homerica illa Helena ante cibū ministravit. Sic quo-
 que in prouerbiū cessit: sapientiam uino obumbrari: uitio damus homini quod soli animalium
 non sitientes bibimus. Aquæ potū interponere utilissimū. Itēque iugi superbibere ebrietati: quā

quidem frigida potus exemplo discutit. Meracis potibus per viginti dies ante canis ortum totidies postea suadet Hesiodus uti. Merum quidē remedio est contra cicutas: coriandru: conitauiscu: meconium: argentu uinum: apes: uespas: crabrones: phalangia: serpentum scorpionumq: istus: contraq: oia quæ refrigerado nocet. Priuatim contra hemorrhoidas: presters: fungos: ite contra inflationes rosionesq: præcordio: & quoq: stomachus in uomitiones effunditur. Et si uenter aut interanea rheumatismu sentiant. Dysentericis: sudatoribus: in longa tussis: in epiphorismis meracum. At uero cardiacis in mâma leua merum in spongia imponi prodest. Ad oia autem maxime album inueterascens. Ut iliter et fouetur uino calido uiriliter iumentis: quo etiam infuso cornu lassitudinē auferri aiunt. Simias quadrupedesq: quibus digiti sunt: negat crescere assuetas meri potu. Nunc circa ægritudines sermo de uinis erit. Saluberrimu liberaliter genitis campanæ quodcūq: tenuissimum. Vulgo uero quod quemq: maxime iuuerit ualidū. Utillissimum omnibus sacco uiribus fractis. Meminerimus succū esse: qui seruendo uires e musto sibi fecerit. Miseri plura genera omnibus inuile. Saluberrimu cui nihil in musto additum est: meliusq: si nec uasis pix affuit. Marmor enim & gypso: aut calce condita quis nō etiam ualidis expauerit? In primis igitur uinum marina aqua factum inuile est stomacho: neruis: uesciæ. Resina condita frigidis stomachis utilia existimantur. Non expedire uomitionibus: sicut neq: mustum: neq: sapem: neq: passum: Nouitum refinatu nulli conducit. Capitis dolore & uertigines facit: ab hoc diuina crapula est. Tussitentibus: & in rheumatismo nominata profuit. Itē coeliacis: & dysentericis: mulierum mensibus. In hoc genere rubrum nigrūe magis cōstringit: magisq: calefacit. Innocentius pice sola conditum. Sed & picem meminisse debemus non aliud esse quā combustæ resinæ fluxum. Hoc genus uini excalfacit: cōcoquit: purgat: pectori: uentri utile. Item uulua: dolori sine febre sitit: ueteri rheumatismo: exulcerationi: ruptis: conuulsis: uomitis: neruoz: infirmitati: inflationibus: tussis: anhelationibus: luxatis in succida lana impositum. Ad omnia hæc utilius id quod sponte naturæ suæ picē respicit: picatumq: appellatur. Heluenaco quoq: tamē nimio caput tentari conueniet. Quod ad febrium ualitudines attinet: certū est non dandum in febre: nisi ueteribus ægris uinū: nec nisi declinante morbo. In acutis uero periculis nullis nisi qui manifestas remissiones habeant: & has noctu potius. Dimidia enim pars periculi ē noctu: hoc est spe somnibentibus: nec a partu abortuue: nec a libidine ægrotantibus: nec in capitis doloribus: nec quo accessiones cum frigore extremitatum faciant: nec in febris tussitentibus: nec in tremore neruoz: doloribus: uel faucium: aut si uis morbi circa illa intelligatur: nec in duritia præcordio: rum: uenarum uehementia: neque in opisthotono: tetano: nec singultientibus: nec si cum febre diſpnoea sit. Minime uero oculis oculitis: & genis stantibus: aut defecis: grauibuscq: nec quorum cōtinentium per lucebunt oculi: neu palpebris non coeuntibus. Vel si dormientibus hoc idem eueniet. Aut si cruore suffunduntur oculi: uel si lachrymæ in oculis erunt. Minime lingua fungola: nec graui: & subinde imperfecta loquentibus: nec si urina difficile reddetur. Neque expauescentibus repente. Nec spasticis: aut rursus torpentibus: nec si per somnos genitura effundetur. Cardiacorum morbo unicam spem hanc in uino esse certum est: Sed id dandum quidam non nisi in accessione consent: alii in remissione. Illi ut sudorem coerceant. Hi quia tutius putant minuente se morbo: quam plurimum sententiam esse uideo. Dari utique nō nisi in cibo debet: nec a somno: nec præcedente alio potu: hoc est utique sitienti: nec nisi in desperatione summa: & uiro facilius q̄ feminæ: seni q̄ iuueni: iuueni q̄ puero: hyeme q̄ æstate: assuetis potius q̄ exptibus. Modus dandi pro uehementia uini: item mixtura. Atque uulgo satis putant unum uini cyathū duobus aquæ misceri. Si dissoluto sit stomachi dandum: & si cibos non defecdat. Inter uini genera quæ fingi docuimus: nec fieri iam arbitror. Est & superuacaneus eorum usus: cum ipsis rebus ex quibus fingitur doceamus uti: & alias modum excesserit medicorum in his ostentatio: ueluti e napsi uinum utile esse ab armorum equitatus ue lassitudine præcipitum: atq: ut reliqua omittamus: etiam in iunipero. Et si quis facius censeat absinthire uino utendum potius q̄ absinthio ipso. In reliquis omittatur. Et palmeum capiti noxiū uentrique tantum molendo: & sanguinem excreantibus non inuile. Fiditium non potest uideri: quod bizon appellauimus: cum sit in eo sola pro arte festinatio. Prodest stomacho dissoluto: aut cibos non perſcientia: prægnantibus: defecis: paralyticis: tremulis: uertigini: rominibus: ischiadicis. In perſcientia quoque: ac peregrinationibus uim magnam auxiliandi habere dicitur. Vini etiam utrum transiit in remedia. Aceto summa uis est in refrigerando: non tamen minor in discutendo. Ita sit ut infusum terræ spumet. Dictum est sæpius: diciturq: quoties cū aliis pfit. Per se hau

stum fastidia discutit. Singultus cohibet. Sternutamenta olfactu. Vim in balneis æstus arceat: si contineatur ore. Quin & cum aqua bibitur. Multorum stomacho utiliter gargarissatur. Cum eadem conualecentiū & a solis ardoribus. Oculis quoq; illo mō saluberrimū. Plurimū fotu me detur post uredines. Item lepris: furfuribus: ulceribus: manantibus: canis moribus: scorpionum ictibus: scolopendrarum muris araneiq;. Contra omniū aculeatorū uenena: & pruritus. Item contra multipedum morsum. Calidū in spongia appositum: aut adiecto sulphuris sextante sextariis tribus aceti: aut hyposi fasciculo medetur sedis uitiiis. In sanguinis fluxione post excisos callos & oēs alias rosiones foris in spongas impositum: intus potum cyathis binis q̄ acerrime. Cōglobatum utiq; sanguinem discutit. Cōtra lichenas: & bibitur & imponitur. Sistit aluos: & rheumatismos interaneorū infusum. Item procidētia sedis: uuluaq;: Tussim ueterem inhibet: & gutturis rheumatismos. Orthopnoeam: dentiū labefactionē. Vesicæ nocet: neruog; infirmitatibus. Nesciere medici quantum contra aspidas poleret. Nuper ab aspidē calcata percussus utrem acciti ferens: quotiens deposuisset sentiebat ictum: alias ille so similis. Intellectum ibi remedium est: potuq; succursum. Neq; altero os colluunt uenena exugentes. In totum uomitrix uis hæc nō ciborum modo est: uerum & rerū plurimarum. Saxa rumpit infusum: quæ non ruperit ignis ante cedens. Cibos quidem & sapores non alius magis succo cōmendat: aut excitat. In quo usu mitigatur tosto pane aut uino. Vel accenditur pipere ac lase utiq; sale cōpescitur. Non est prater: eundem in eo exemplum ingens. Siquidem. M. Agrippa supremis suis annis cōsidiatus grani morbo pedū cum dolore eum perpeti nequiret: unius medicog; portentosa scientia: ignorante Diuo Augusto: tanti putauit usu pedum sensuq; omni carere: dūmodo & dolore illo caret: demersis in acetū calidū cruribus in acerrimo impetu morbi euasit.

De aceto scyllino: & oxymelle: & sapa: & facie uini: aceti: & sapa.

CA. II.

Cetum scyllinum inueteratū magis probatur. Prodestq; super ea quæ diximus: aciescentibus cibis. Gustatū enim discutit pœnam eam: & iis qui ieiuni uomunt. Callum enim faucium facit: ac stomachi: odorem oris tollit: gingiuas adstringit: dentes firmat: colorem meliorē præstat. Tarditatem quoq; aurū gargarificatione purgat: & transitū auditus aperit. Oculog; aciem obiter exacuit: comitialibus: melancolicis: uertiginosis: uuluarū strangulationibus: percussis: aut præcipitatis. Et ob id sanguine conglobato. Neruis infirmis: uinum uitiiis perquā utile. Cauendum exulceratis. Oxymel antiqui (ut Dieuces tradit) hoc modo temperabāt. Mellis minas. x. aceti ueteris heminas quinq;: salis marini pondus: thymbræ quadrātem: aquæ marinæ sextarios. y. pariter coquebant decies deferuescente cortina: atq; diffundebat. Inueterabantq; sustulit totum id Asclepiades: coarguitq;. Nam etiam in febribus dabant. Prospicite tamen satentur contra serpentes: quos seps uocat: & contra meconium: ac uiscum: & anginas calidum: gargarissatum: & auribus: & oris: gutturisq; desideris: quæ nunc omnia oxypalma contingunt: id sale & aceto recente efficacius ē. Vino cognata res sapa est: musto decocto: donec tertia pars supersit. Ex albo hoc melius. Vfus contra cantharidas: buprestin: pinog; erucas: quas pityocampas uocant: salamandras: & contra mordentia uenenata. Secundas: partusq; & mortuos trahit cum bulbis potum. Fabianus auctor est: uenenum eē siquis ieiunus a balneis id bibat. Cōsequēs horum ē sapa uini: sui cuiusque gñis. Ergo uini faci tanta uis est: ut descendēs in cupas enecet. Experimentum demissa præbet lucerna quādiu extinguitur descēssionis periculū denuncians. Illota miscetur medicamētis. Cum iridis uero pari pondere eruptionibus pituitæ illinif. Et sicca uel madida contra phalangia: & testium: mamarumq; inflamationes: uel in quacūq; parte corporis. Item cum ordeacea farina & thuris polline in uino decocta crematur: & siccat. In deq; experimentum ē legitimæ coctæ: ut refrigerata linguam tactu uideat urere. Celerime exanimatur non inclusa cōdita. Crematio ei multum uitium adiicit. Ut illissima ē ad cōpescēdas lichenas: furfuresq; cum sico decocta. Sic & lepris: & ulceribus manantibus imponitur. Fungorum naturæ contraria est pota: sed magis cruda. Oculorū medicamentis cocta & lota miscetur. Medetur illita & testibus & genitalibus. In uino autem aduersus strangurias bibitur. Cum expirauerit quoque lauandis corporibus & uestibus utilis: tūcque usum acaciæ habet. Fax aceti p materiam acrior sit necesse ē: multog; magis exulceret. Resistit suppurationi incrementis: Romachum: interanea: uetere illita adiuuat. Sistit earum partiū rheumatismos: & mulieꝝ mēses: panos discutit nondū exulceratos: & anginas. Sacros ignes cū cæra. Māmas lactis sui impatientes eadē extinguit. Vngues scabros aufert. E serpētibus contra cerasas ualidissima cum polenta. Cū melanthio autē contra crocodili morfus: & canis. Et hæc cremata ampliāt uires. Tunc addito lēti

uel i cubas

Omne in ten
Admirand

scino oleo illita una nocte ruffat capillum. Eadem ex aqua in linteolo apposita: uulvas purgat. Sapæ face ambusta sanantur. Melius addita lanugine arundinis. Eadem quoq; face decocta potaque tussis ueteres. Decoquitur in patinis cum sale & adipē: ad tumorem quoque maxillarum & ceruicū.

De oleis & foliis oleæ: & flore: & cinere: & de oliua alba: & nigra: & de amurca. CA. III.

learum proxima auctoritas intelligitur. Folia earum uehementissime astringunt: purgant: sistunt. Itaque manducata imposita ulceribus medentur: & capitis doloribus illita cum oleo. Decoctum eorum cum melle iis quæ medici uoluerint. Gingiuarum inflammationibus: paronychiiis sordidisque ulceribus excrecentibus. Cum melle profusum sanguinis & nervosis partibus cohibet. Succus eorum carbunculantibus: excrecentibus circa oculos ulceribus: & pustulis: procidētique pupillæ efficac: quapropter in collyria additur. Nam & ueteres lachrymationes sanāt: & genarum erosiones. Exprimitur autem succus tulsis: affuso uino ex aqua cælesti. Siccatusque in pastillos digeritur. Sistit menses in lana admotus uulvæ. Vtilis & saniem emanantibus. Item condylomatis: ignibus sacris: quæque serpunt ulcera: epinyctidi. Eisdem & flos earum habet effectus. Vruntur & cauliculi florescentes ut spodiū uicem cinis præstet. Vinoque infuso iterum uritur. Suppurationes & panos illinunt cinere eo: uel foliis tulsis cum melle. Oculos uero cum polenta. Succus fruticis recentis accensi distillans sanāt lichenas: furfures: manantia ulcera. Nam lachrymam: quæ ex arbore ipsa distillat æthiopice maxime oleæ: mirari satis non est. Reperti sunt qui dentium dolores illinendos censerent: uenenum esse prædicantes: atque etiam in oleastro querendam. E radice oleæ quæ tenerimæ cortex derafus: in melle crebro gustatu medetur sanguinem reiicientibus: & suppurata tussitibus. Ipsi oleæ cinis cum axūgia riores sanāt: extrahitque fistulis uitia: & ipsas sanāt. Oliuæ albæ stomacho utiliores: uel tri minus. Præclarum habent antequam condiantur usum: recentes per se cibi modo deuoratæ. Medetur enim harenosæ urina: item dentibus: aut attritis: aut conuulsis. Nigra oliuæ stomacho inutilior: uentri facilior: capiti & oculis non conuenit. Vtraque ambustis prodest trita & illita. Sed nigra commanducatur: & protinus ex ore imposita pustulas gigni prohibet. Colymba des sordida ulcera purgat. Inuitiles difficultatibus uria. De amurca poteramus uideri satis dixisse Catonem secuti: sed reddenda quoque medicina ratio ē. Gingiuis & oris ulceribus dentium stabilitati efficacissime subuenit. Itē ignibus sacris infusa: & iis quæ serpunt. perionibus: nigrae oliuæ amurca utilior: item infantibus fouēdis. Albæ uero mulierum uulvæ in lana admoetur. Multo autem omnis amurcæ decocta efficacior. Coquitur in cupreo uase ad crassitudinem mellis. Vfus eius cum aceto: aut uino uetere: aut mulso: ut quæque causa exigit in curatione oris dextrum: aurium: ulcerum: manantium: genitalium: rhagadum. Vulueribus in linteolis imponitur: luxatis in lana. Ingens hic usus: utique in ueterato medicamento. Tale enim fistulas sanāt. Infunditur sedis: genitalium: uulvæ exulcerationi. Illinitur uero podagris incipientibus: item articulis morbis. Si uero cum omphacio recoquatur ad mellis crassitudinem: casuros dentes extrahit. Item iumentorum scabiem cum decocto lupino: & chamæleōte herba mire sanāt. Cruda amurca podagras foueri utilissimum.

De foliis oleastri: & oenanthino oleo: & cicino: & amygdalino: & laurico: & myrteo: chamæmyrsino: & cupressino: & citreo: & caryno. CA. IIII.

leastro foliorum eadem natura. Spodiumque & cauliculis uehementius inhihet rheumatismos. Sedat inflammationes oculorum. Purgat ulcera: alienata explet: excrecentia leniter erodit. Siccatur: & ad cicatricem perducitur: cætera ut in oleis. In hoc autē peculiare: quod folia decoquantur ex melle: danturque coclearibus contra sanguinis excreationes. Oleū tñ acris: atq; efficacius: & os quoq; collois illo. Ad detiū infirmitatē iponunt folia: & paronychiiis: & carbūculis: & cōtra oēm collectionem cū uino. Iis uero quæ purganda sint: cū melle: Miscentur oculo & medicamentis: & coctū foliorum: & succus oleastri. Vtiliter et auribus instillatur cum melle: uel si pus effluat. Flore oleastri condylomata illinunt & epinyctides. itē cū farina ordeacea uenter. In rheumatismo cū oleo: capitis doloribus. Cutē i capite ab ossibus recedētē cauliculi decoctis: & cū melle positi cōprimūt. Ex oleastro maturi in cibo sumpti sistunt aluum. To sti autē cū melle triti nomas repurgant. Carbunculos rumpunt. Olei naturam causasq; abunde diximus. Ad medicinā ex olei gñibus hæc pertinet. Vtilissimū est omphacinum: proximeride. Præterea quæ maxime recens: nisi cum uetustissimum queritur: tenue: odoratum: quodq; nō mordeat: & diuerso quæ in cibos eligitur. Omphaciū prodest gingiuis. Si contineatur in ore: colorē

dentium custodit magis q̄ aliud: sudores cohibet. Oenanthino idem est effectus: qui rosaceo. Omni autem oleo mollitur corpus: uigorem & robur accipit. Stomacho contrarium. Augēt ulcerum incrementa. Fauces exasperat. Et uenena oīa cohibet: hebetatq; . Præcipue p̄sīmpthiis & gypsi in aqua mulsā. Aut ficorum siccarum decoctum potum contra meconium. Ex aqua cōtra cantharidas: buprestin salamandras: p̄tyocāpas. Per se potū: redditūq; uomitionibus. Cōtra omnia sapradīcta laudatissimum: & lassitudinū: perfrictionūq; refectio est. Tormina calidū potum cyathis. vi. magisq; ruta simul decocta pellit. Itē uentris animalia. Solutū aluū heminae mē sura cum uino: & calida aqua potum: aut p̄sīfianæ succo. Vulnenariis emplastris utile. Faciē purgat. Bubus infusum per nares donec ruſcent: inflationem sedat. Vetus autem magis excafcit corpora: magisq; discutit sudores. Duritias magis diffundit. Lethargicis magis auxiliariis & inclinato morbo. Oculorum claritati confert aliquid cum pari portione mellis acapni. Capitis doloribus remedium est. Item ardoribus in febrī cum aqua: & si uetusti non sit occasio: decoquitur: ut uetustatem representet. Oleum cicinum bibitur ad purgationes uentris cum pari caldā mē sura. Priuatim dicitur purgare præcordia. Prodest & articulorum morbis: duritiis omnibus uel uis auribus: ambustis. Cum cinere uero muricum sedis inflammationibus: item p̄sora. Colorem cutis cōmendat: capillumq; fertili natura euocat. Semen ex quo fit: nulla animans attingit. Ellychnia ex uua sunt claritatis præcipue. Ex oleo lumē obscurum propter nimiam pinguitudinē. Folia igni sacro illinuntur ex aceto. Per se autem recentia mammis & epiphoris. Eadem decocta in uino inflammationibus cum polenta & croco. Per se autē triduo imposita faciē purgant. Oleum amygdalinum purgat: mollit corpora: cutem erugat: nitorem commendat: uaros cum melle tollit in facie. Prodest & auribus cum rosaceo: & melle: & mali punici germine decoctum. Vermiculosq; in his necat: & grauitatem auditus discutit: sonos incertos: & tinnitus: obiter capitis dolores: & oculorum. Medetur furunculis: & a sole p̄stis cum cæra. Vlcerā manantia: & furfures cum uino expurgat: condylomata cum meliloto. Per se uero capiti illitū somnū allicit. Oleū laurinum utilius quō recentius: quoq; uiridius colore. Vis eius excafcatoria: & ideo paralyticis: p̄sticis: ischiadicis: suggillatis: capitis doloribus inueteratis distillatōibus: auribus in calice punici calfactum illinitur. Similis & myrthei olei ratio: astringit: indurat: medetur gingiuis: dentiū dolori: dysenteria: uulua exulcerata: uescis: ulceribus uetustis uel manantibus cū squamma æris & cæra. Item eruptionibus: ambustionibus. Attritis sanat & furfures rhagadas: condylomata: articulos luxatos: odorem grauem corporis. Aduersatur cantharidi: buprestī: aliisq; malis medicamentis: quæ exulcerando nocent. Chamæmyrsinæ siue oxymyrsinæ eadem natura. Cupressinū oleum eodē effectus habet quōs myrteum: item citreum. E nucē uero iuglandium: quod carinum appellauimus: alopecis utile est: & tarditati aurium infusum. Itē capitis doloribus illitū. Cæterum iners & graue sapore corpori. Enimuero si quid itī nucleo putridi fuerit: totus modus deperit. Ex cniديو grano factum eandem uim habet cum cicinum. Ex lentico factum utilissimum acopo est. Idēq; proficeret æque ut rosaceum: nī durus paulo itelligeretur. Vritur eo & contra nimio sudores: papulasq; sudorum. Scabiem iunctorum efficacissime sanat. Balaninū oleū repurgat uaros: furunculos: lentigines: gingiuas. Cypros qualis esset: & quemadmodū ea fieret oleū: docuimus. Natura eius excafcit: mollit nervos: Folia stomacho illinūt: & uulua concitata: succus quoq; eoz; apponitur. Folia recentia commanducata: ulceribus in capite manantibus. Itē oris medentur collectionibus: condylomatibus. Decoctum folioz; ambustis: & luxatis prodest. Ipsa ruffant capillum tusa: adiecto strutei mali succo. Flos capitis dolores sedat cum aceto illitos. Idem combustus in cruda olla nomas sanat: & putrescentia ulcera per se uel cum melle. Odor floris olet: qui somnum facit. Astringit gleucinum & refrigerat eadem ratione: quæ & oenanthinum. Balsaminum longe preciosissimum omnium: ut in unguentis diximus: contra omnes serpentes efficac. Oculorum claritati plurimum confert: caliginē discutit. Itē dyspnoas: collectiones omnes duritiāq; lenit. Sanguinem densari prohibet. Vlcerā purgata: auribus: capitis doloribus: tremulis: spasticis: ruptis perquam utile. Aduersatur aconito ex lacte potum. Febres cum horrore uenientes perunctis leuiore facit. Utendum tamen modice: quoniam adurit: aut getq; uitia non seruato temperamento. Malobathri quoq; naturam & genera exposuimus. Vrinam cit. Oculorum epiphoris uino expressum utilissime imponitur. Item frōtib; dormire uolentibus. Efficacius si & nares illinantur: aut si ex aqua bibatur. Oris halitus: & suauitatem commendat linguæ subditum folium: sicut & uestium odorem interpositum. Hyoscyaminum emolliendo utilius est: neruis inutile. Potum quidem cerebri motus facit. Theruinū & lupinis emol-

lit proximum rosaceo effectum habens Narcissinum dictum est cum suo flore. Rhaphaninum phthirias longa ualitudine contractas tollit. Scabritiasque cutis in facie emendat. Sesaminum aurium dolores sanat: & ulcera quæ serpunt: & quæ cacoethe uocant ulcera. Liliinum: quod & phyllinum & syrium uocauimus: renibus utilissimum est: sudoribusque euocandis: uulua mollienda: concoquendisque intus. Seleuici neruis utile esse diximus. Sicut herbaceum quoque: quod eugubini circa flaminiam uiam uendunt. Eleomeli: quod in syria ex ipsi oleis manare diximus: sapore melleo non sine nausea aluum emollit: bilem præcipue detrahit: duobus cyathis in hemina aquæ datis: qui bibere torpescunt: excitanturque crebro. Pugnatores certaturi piumunt ex eo cyathum unum. Pissino oleo usus est passim ad quadrupedum scabiem. Est autem uitibus oleisque proxima nobilitas palmis: inebriant recentes: capitis dolorem afferunt: minus sicca. Nec quantum uidetur utiles stomacho: tussim exasperant: corpus augent. Succum decoctum antiqui pro hydromelie dabant ægris ad uires recreandas: sitim sedandam: in quem usum præferebant thebaicas. Sanguinem quoque excreantibus utiles: in cibo maxime. Illinuntur caryotæ stomacho: uescicæ: uentri: intestinis. Cum cotoneis & cæra & croco sugillata emendant. Nuclei palmarum cremati in fictili nouo cinere loto spodium uicem efficiunt: miscenturque collyriis: & calibephara faciunt addito nardo.

De myrobalano palma: & de palma elate.

CA. V.

Palma quæ fert myrobalanum probatissima in ægypto. Ossa non habet reliquarum modo in balanis. Aluum & menses sistit in uino austero: & uulnera conglutinat. Palma elate siue spathe medicina confert germina: folia: corticem. Folia imponuntur præcordiis: stomacho: iocineri: ulceribusque: quæ serpunt cicatrici repugnantia. Pioras cortex eius tener cum resina & cæra sanatur diebus. xx. Decoquitur & ad testium uiria. Capillum denigrat suffuso. Partus extrahit. Datur bibendus renum uitiis: & uescicæ: & præcordiorum. Capiti & neruis inimicus. Vuluæ ac uentris fluxionem sistit decoctum eius. Item cinis ad tormina potus in uino albo. In uuluarum uitiis efficacissimus.

Medicæ ex singulogæ genæ flore: foliis: fructu: ramis: cortice: ligno: succo: radice: ciere. C. VI.

Proximæ uarietates generum medicinarumque: quæ mala habent. Ex iis uerna acerba stomacho inutilia sunt. Aluum uescicam circūagiunt. Nervos lædunt cocta meliora. Cotonæ cocta suauiora. Cruda tamen duntaxat matura profunt sanguinem excreantibus: ac dysentericis: cholericis: coeliacis. Non idem possunt decocta: quoniam amittunt contringentem illam uim succi. Imponuntur & pectori in febris ardoribus: & tum decoquunt in aqua caelestia: eadem quæ superscripta sunt. Ad stomachi autem dolores cruda decocta ueræ carati modo imponuntur. Lanugo eorum carbunculos sanat: cocta in uino & illita cum cæra. Alopecis capillum reddunt. Quæ ex his cruda in melle condiuntur: aluum mouent. Mellis autem suauitati multum adiiciunt stomacho: id utilius faciunt. Quæ uero in melle condiuntur cocta: quidam ad stomachi uitia trita cum rosaceo foliis decoctis dant pro cibo. Succus crûdorum lienibus: orthopnoicis: hydropicis prodest. Item mammis condylomatibus: uarietibus. Flos & uiridis & sicus inflammationibus oculorum: excretionibus sanguinis: mensibus mulierum. Fit & succus ex iis mitis cum uino dulci uilis: utilis & coeliacis & iocineri. Decoctio quoque eorum se uentur: si fuerint uulua & interanea. Fit & oleum ex iis: quod melinum uocauimus: quod tiens non fuerint in humidis nata. ideo utilissima quæ ex sicilia ueniunt. Minus utilia struthia quamuis cognato. Radix eorum circumscripta terra manu sinistra capitur: ita ut qui facit dicat quæ capiat: & cuius causa. Sic ad alligata strumis medetur. Melimela & reliqua dulcia stomachum & uentrem soluunt siticulosa: actiua: sed nervos non lædunt. Orbiculata sistunt aluum: & uomitiones: & urinas ciunt. Siluestria mala similia sunt uernis: acerbis: aluumque sistunt. Sane in huc usum immatura opus sunt. Citrea contra uenenum in uino bibuntur: uel ipsa uel semen. Faciunt oris suauitatem decocto eorum colluto: aut succo expresso. Horum semen edendum præcipiunt in malacia pregnantibus. Ipsa uero contra infirmitatem stomachi: & non nisi ex aceto facillime manduntur. Punci mali nouem genera nunc iterare superuacuum. Ex iis dulcia: quæ apyrina alio nomine appellauimus: stomacho inutilia habentur: inflationes parant: dentes: gingiuaque lædunt. Quæ uero sapore proxima uinosa diximus: parum nucleum habentia: utiliora paulo in telliguntur. Aluum sistunt & stomacho duntaxat pauca citrag: satietatem. Sed hæc minime danda quæ omnino nulla in febris nec carne acinorum utili nec succo. Cauetur æque uomitionibus: ac bilem reicientibus. Vuam in iis ac ne mustum quidem: sed protinus uinum aperiri natura.

Vtrumque uero a superiore cortice. Hic acerbus in magno usu. Vulgus coria maxime perficere illo nouit: ob id malicorium appellat medici. Vinā cieri eodē montant: mixtaq; galla in aceto decocto mobiles dentes stabilire. Expetitur in grauidarū malacia: & quoniam gustatu moueat infantē. Diuiditur malū: cælestiq; aqua madescit ternis fere diebus. Hæc bibitur frigida cæliacis: & sanguinē excreantibus. Ex acerbo fit medicamētū: quod stomatice uocatur: uti si simū oris uitris: narium: aurium: oculorū caliginē: pterygiis: gēitalibus: & iis quas nomas uocant: & quæ in ulceribus excreſcunt. Contra leporē marinū. hoc modo acinis detracto cortice tuis succoq; decocto ad tertias dein cum croci: & aluminis scissi myrrhæ mellis attriti felibris. Alii hoc modo faciunt. Punica acida multa trūduntur. Succus in cacabo nouo coquitur mellis crassitudine ad uirilatis: & sedis uiræ: & omnia quæ lyncio curantur: aures purulentas: epiphoras: incipientes rubras maculas. In manibus rami punicorum serpentes fugant. Cortice punici ex uino decocti & impositi perionies sanantur. Contusum malū ex tribus heminis uini decoctū ad heminā: tormia & tineas pellit. Punicū in olla noua operculo indito: in furno tostum: & contritū potūq; in uino sistit aluum: discutit tormia. Primus pomi huius partus florere incipiens cytinus uocatur & græcis: miræ obseruationis multorum experimento. Si quis unum ex iis solutus uinculo omni cinctus & calciatus: arg; etiam annuli decerpserit duobus digitis pollice: & quarto sinistrae manus: atque ita lustratis leui tactu oculis: mox in os additū deuorauerit ne denre contingat: affirmatur nullum oculorum imbecillitatē passurum eo anno. lidem cytini siccati trititi: carnes excreſcentes cohibent. Gingiuis & dentibus medentur. Vel si mobiles sint: decocto succo. Ipsa corpuscula trita ulceribus: quæ serpunt putrescunt: ue: illinuntur. Itē oculorū inflammationi: intestinorūq; & fere ad omnia quæ cortices malorum. Aduersatur scorpionibus. Non est satis mirari curam diligentiamq; priscorum: qui omnia scrutati nihil intentatū reliquere. In hoc ipso cytino flosculi sunt: antequā scilicet malū ipsum prodeat: erumpētes: quos balauistum uocari diximus. Hos quoq; ergo experti inuenerunt scorpionibus aduersari. Sistunt potu menses foeminarum: sanant oris ulcera: tonillās: uiam: sanguinis excreationes: uentris: & stomachi solutiones: genitalia ulcera: & quacūq; in parte manātia. Siccare etiam ut sic quoq; experientur. Inueneruntq; tuloſe farina dysentericos a morte reuocari. Aluum sisti. Quin & nucleos ipsos acinorum experiri non piguit. Tosti tūiq; stomachū iuant. Cibo aut portione inpersi bibuntur ex aqua cælesti ad sistendam aluum. Radix decocta succum emittit: qui tineas necat uictoriati pōdere. Eadem discocta in aqua: quas lycium præstat utilitates. Est & siluestre punicū a similitudine appellatum. Eius radices rubro cortice denarij pondere ex uino potæ somnos faciunt. Semine potō aquāque subterit cutē siccāt. Mali punici corticis fumo culices fugantur.

De pyris: & eorum obseruationibus: & de ficorum obseruatione: & caprifisco: & erineo: & aliorum generibus medicinarū.

CA. VII.

Pyroge oīum cibis etiam ualentibus onerosus: agris quoque uini modo negat. Decocta eadē mire salubria & grata: præcipue crustumina. Quæcūque uero cū melle decocta stomachū adiuuāt. Fiunt cataplasmata e pyris ad discutienda corporis uitia: & decocto eorū ad duritias utunt. Ipsa aduersant boletis atque fungis: pellūtque pōdere & pugnante succo. Pyre siluestre tardissime matureſcit. Cōcidit: suspensūque siccāt ad sistendam aluū: quod & decoctū eius potū præstat. Decoquunt & folia cū pomo ad eosdē usus. Pyroge ligni cinis contra fungos etiam nū efficacius proficit. Mala pyraque portata iumentis mire grauiua font uel pauca. Remedio aiunt esse: si prius edenda dentur aliqua: aut utique ostendant. Fici succus lacteus aceti naturam habet. Itaq; coagulū mō lac contrahit. Excipit ante maturitatē pōt: & in umbra siccāt ad aperienda ulcera: cienda menstrua appositus cū luteo ouis: aut potus cum amylo. Podagris illinif. Cum farina foenograci & aceto. Pilos quoque detrahit: palpebrarūque scabiem emēdat. Itē lichenas & pforas: aluū soluit. Lactis siculni natura aduersatur crabronum: uesparumque & similia uenenis: priuatim scorpionū. Idem cū auxungia uerrucas tollit. Folia & quæ nō maturare fici: strumis illinuntur: oībusque: quæ emollienda sunt discutiendæ. Præstant hæc & per se folia. Et alij usus eorum tanquam inficando lichenæ & alopecilis: & quæcūque ulcerarij opus sit: & aduersus canis morsus. Ramorum teneri cauliculi cuti imponū. lidē cū melle ulceribus: quæ caria uocant: illinunt. Extrahunt infracta ossa cū papaueris folijs siluestribus: Canum rabioſorū morsus folio trito ex aceto restringunt. E nigra fico candidi cauliculi illinuntur furunculis: muris aranei morsibus cum cæra. Cinis earum e folijs gangrenis: consumēdisque quæ excreſcūt. Fici maturæ urinam ciunt: aluū soluent: sudorē mouent: papulasque. Ob id

autumno infalubres: quoniā sudantia huius cibi opera corpora refrigerant. Nec stomacho inu-
tiles. Sed ad breue tēpus. Nec uoci contrariā intelliguntur. Nouissimā salubriores q̄ primā. Me-
dicat̄ uero nonnunquā iuuenū uires augent. Senibus meliorem ualitudinē faciunt: minusque
rugarum. Sitim sedant. Calorē refrigerant. Ob id non negandā in febribus constrictis: quas ste-
gna uocat. Sicca sici stomachum lādūt. Gutturī & faucibus magnifice utiles. Natura iis excal-
faciendi. Sitim afferunt. Aluum molliunt. Rheumatismis eius & stomacho contrariā. Vesicā sp̄
utiles: & anhelatoribus: ac fuspisioris. Itē iocinerum: renū: lyenū uitis. Corpus & uires adiuuant:
ob id ante athletā hoc cibo pascibantur. Pythagoras exercitator primus ad carnes eos transi-
lit. Recolligentibus se a longa ualitudine utilissimā. Itē comitalibus & hydropicis. Omnibusq̄
quæ maturanda aut discutienda sunt: imponūt. Efficacius calce aut nitro admixto. At coctā
cū hyfopo pectus purgant: pituitam: tussim ueterē. Cum uino autē ad sedē: & tumorem maxilla-
rum: & furunculos: panos: parotidas decoctā illinuntur. Vtile & decoctio eorū fouere foeminas.
Decoctā quoq̄ eadem cum scenogræco utiles sunt pleureticis: & peripneumonici. Cum ruta
coctā torminibus prosūt: tribarum ulceribus. Cum aris flore: & spasticis & pterygiis. Cum puncto
malo ambustis: perniciosis. Cum cæra hydropicis coctā in uino & cum ablintho & farina
hordeacea nitro addito. Aluum soluunt manducatā. Scorpionum ictibus cum sale tritā illinū-
tur. Carbunculos extrahunt in uino coctā & impositā. Carcinomati: si sine ulcere est: quam pin-
guissimā sicū iponi: pene singulare remediū est: itē phageden. Cinis non ex alia arbore acie pur-
gat acrior: conglutinat: replet: astringit. Bibis & ad discutiendū sanguinē concretum. Itē pussis:
præcipitatis. Conuulsis ruptis: cineris cyathis singulis aquæ & olei datur tetanicis: & pasticis. Itē
potus uel infusus coeliaci dysentericis. Et si quis eo cū oleo perugatur: exalfacit. Itē cū cæra: &
rosaceo subactis: ambustis cicatricem tenuissimā obducit. Lusciosos ex oleo illitus emendat:
dentiumq̄ uitia crebro fricatu. Produunt etiam siquis inclinata arbore supino ore aliquē nodum
eius moris abstulerit nullo uidentē: atq̄ in aluta illigatum lyco & collo suspenderit: strumas &
parotidas discutit. Cortex tritus cū oleo uentris ulcera sanat. Cruda grossi uerucas: & thymos
nitro farinæq̄ additis tollūt. Spoditq̄ uicē exhibet fruticū a radice exētiū cinis. Bis tostus adie-
cto psimmythio digeritur in pastillos ad ulcera oculorū: & scabritiam. Caprificus etiam nū mul-
to efficacior fico. Lactis minus habet. Surculo quoq̄ eius lac coagulatur in caseum. Exceptum
id coactumq̄ in duritiā: suauitatē carnibus affert. Fricatur diluto ex aceto. Mifcet exulcerato
riis medicamentis. Aluum soluit: uulū cum amylo aperit. Pota menses cit cum luteo oui. Poda
gris cum fatina scenogræci illinūt. Lepras: psoras: lichenas: lentiginē expurgat. Itē uenenatorum
ictus: & canis morfus. Dentū quoq̄ dolori hic succus appositus in lana prodest: aut in causis eo-
rū additis. Cauliculī & folia admixto eruo cōtra marinorū uenena p̄sunt. Adiciunt & uinum.
Bubulas carnes additi caules magno lignorū cōpēdio percoquūt. Grossi illitæ strumas: & osium
collectionē emolliunt & discutiunt: aliq̄tenus & folia. Quæ mollissima sunt ex iis cū aceto ulce-
ra manantia: & epinyctidas: & furfures sanant. Cum melle itē & foliis cæria sanant: & canis mor-
fus. Recentes cū uinō phagedenas. Cū papaueris foliis osia extrahūt. Grossi caprifici inflatio-
nes discutiunt suffitu. Resistunt & sanguini taurino potō: & psimmythio & lacti coagulato po-
tā. Itē aqua decoctā atq̄ illitā parotidas sanāt. Cauliculī aut grossi eius q̄ minutissima ad scor-
pionū ictus e uino bibunt. Lac quoq̄ instillat plagā: & folia iponuntur. Itē aduersus muremata
neq̄. Cauliculorū cinis uiam faucium sedat. Arboris ipsius cinis ex melleris hagedia. Radix de-
feruescēt in uino dentium dolores. Hyberna caprificus in aceto cocta & trita impetiginē tol-
lit. Illinunt ramenta rami sine cortice q̄ minutissima ad scobis modum. Caprifico quoq̄ medici-
næ unus miraculum additur. Corticem eius impubescentē puer impubis si defracto ramo de-
trahat dentibus medullā ipsam adalligatam ante solis ortum prohibere strumas. Caprificus tau-
ros quālibet feroces collo eorū circumdata in tantum mirabili natura compescit: immobiles
præstet. Herba quoq̄ quam græci erineon uocant: reddenda in hoc loco propter gentilitatem.
Palmo alta est cauliculis quinis fere ocimi similitudine: flos candidus: semen nigrum: paruum:
tritum cum melle attico oculorum epiphoris medetur. Manat lacte multo & dulci. Herba perq̄
utilis aurium dolori nitri exiguo addito. Folia resistunt uenenis. Prani folia tonsillis: gingiuis:
uix profunt in uino decocta: & subinde ore colluto. Ipsa pruna aluum molliunt: stomacho ue-
ro utilissima: sed breui momento. Vtiliora persica: succusq̄ eorum etiamnum in uino aut in ace-
to expressus. Nec est aliis eis pomis innocentior cibus. Nusquam minus odoris. Succus plus: qui
tamen si uis stimulet. Folia eius trita illita hemorrhoiā sistunt. Nuclei persicorum cum aceto

uel rabidā
naturam

& oleo: capitis doloribus illinuntur. Siluestrium quidem prunorum bacca: uel e radice cortex in uino austero si decoquantur ita: ut triens ex hemina superfi: aluum & tormina sistit. Satis ē singulis cyathos decocti sumi: Et in iis & satius prunis est limus arborum: quem graeci lichen appellant: rhagadis & condylomatis mire utilis. Mora in aegypto & cypro sui generis (ut diximus) largo succo abundans. Summo cortice desquamato altiore plaga sicca mirabili natura. Succus aduersatur ueneni serpētium. Prodest dysentericis. Discutit panos omnesque collectiones. Vulnēra conglutinat: capitis dolores sedat: item aurium. Splenicis bibitur. Illinitur & contra perfrictio- nes. Celerrime terebinde sentit. Nec apud nos succo usus minor. Aduersatur aconito: & aneas in uino potū. Aluum soluit. Pituitasque ac tineas & similia uentris animalia extrahit. Hoc idem praestat & cortex tritus. Folia tingunt capillum cum fici nigrae & uitis cortice simul coctis in aqua caelesti. Pomi ipsius succus aluum soluit protinus. Ipsa poma ad praesens stomacho utilia: refrigerant: sitim faciunt. Si non superueniat alius cibus: intumescunt. Ex immaturis succus: sistit alui: ueluti animalis alicuius in hac arbore obseruandis miraculis: quae in natura eius diximus. Fit ex pomo panchrestos stomatice: eadem arteriace appellata hoc modo. Sextarii tres succi e pomo leui uapore ad crassitudinem mellis rediguntur. Post additur omphacii aridi pondo duodecim: aut mirrhæ undecim: croci. xi. Sed hæc simul mixta uel trita miscentur decocto. Neque est aliud oris: arteriae: uuae: stomachi iucundius remedium. Fit & ex alio modo. Succi sextarii duo mellis attici decoquantur ut supra diximus. Mira sunt praeterea: quae produunt. Mora germinatione prius q̄ in folia exeant: sinistra decerpi iubentur futura poma: rhicinos graeci uocant. Hi terram si non attigerit: sanguine sicut ut adalligati: siue ex uulnere sicut: siue ore: siue naribus: siue hemor- rhoidis. Ad hoc seruatur repositi. Idem praestare & ramus dicitur: luna plena defractus: incipit fructum habere. Si terram nō attigerit priuatim mulieribus alligatus lacerto contra abundantiū mensium. Hoc & quocūq; tēpore ab ipsis decerptum ita: ut terram non attingat: adalligatumq; existimāt praestare. Folia mori trita: aut arida decocta: serpentium ictus imponunt. Ad idemq; potu proficit. Scorpionibus aduersatur e radice corticis succus ex uino aut posca potus. Reddēda est antiquiorum compositio. Succum expressum pomi maturi imaturique mixtum coquebant i uase æreo ad mellis crassitudinē. Aliqui mirrha adiecta: & cupressi præduratum uas sole torrebant: permiscētes spatha ter die. Hæc erat stomatice: quae & uulnera ad cicatricem perducebat. alia ratio: succum siccato exprimebant pomo multum saporis obsoniorum conferente. In medicina uero contra nomas: & pectoris pituitas: & ubicūq; opus esset atfringi uiscera. Dentes quoq; colluebant eo. Tertiū genus succi foliis & radice decoctis ad ambusta ex oleo illinenda. Imponuntur & per se folia. Radix per menses incisa succum aptissimum dentiū dolori collectionibusq; & suppuracionibus habet. Aluum purgat. Folia mori in urina madaesta pilum coris detrahunt. Cerasia aluum molliunt: stomacho inutilia. Eadem siccata aluum sistunt. Vrinam ciunt. Inuenio apud auctores si quis martino rosida deuoret cum suis nucleis: in tantum leuari alui: ut pedes morbo liberentur. Mespila exceptis setanis: quae malo propriorem uim habent: reliqua atfringunt stomachum: sistuntq; aluum. Item sorba sicca. Nam & recentia stomacho & aluo citæ profunt.

De pineis & amygdalis: & nuce auellana: & de nuce iuglandē: & de pistaciis: & castaneis: & filisq; & cornu: & unedone: & lauro.

CA. VIII.

Ves pineae: quae resinā habent contusae leuiter additis in singulis sextariis aquae ad dimidium decoctae sanguinis excreationi medentur: ita ut cyathi bini bibantur ex eo. Cortex e pino in uino decoctus contra tormina datur. Nuclei nucis pineae sitim sedant: & achromia stomachi: rosionesque: & contrarios humores consistentes ibi: & infirmitatem uirilium roborant: reibus: & uesicæ utiles. Fauces uidētur exasperare & tussim. Bilem pellunt poti ex aqua: aut uino: aut passio: aut balanorum decocto. Miscetur iis contra uehementiores stomachi rosiones cucumeris semen & succus portulacæ. Item ad uesicæ ulcera & renū: quoniam & urinam ciunt. Amygdalæ amaræ radicum decoctum cutem in facie corrigit: coloremque hylariorem facit. Nuclei ipse somnum faciunt & auditatem. Vrinam & menses ciunt. Capitis dolori illinuntur: maximeque in febris: si ab ebrietate in aceto & rosaceo ex aqua sextario: & sanguinem sistunt. Cū amylo & menta lethargicis comitialibusque profunt. Capite peruncto epinyctidas sanant e uino uetere ulcera putrescentia: Canum morfus cum melle. Et furfurēs ex facie ante potu preparata. Item iocineris & renum dolores ex aqua potæ. Et saepe ex eligere mātē cū resina terebinthina. Calculosis & difficili urinae in passio: & ad purgandam cutē in aqua

mulla trita sunt efficaces. Pro sunt eligmate iocineri: tussi: & colico: cum electis: haco modice ad-
 dito. In melle sumitur nucis auellanae magnitudine. Aiunt quoque quinis fere praesumptis ebie-
 tatem non sentire potiores. Vulpesque si ederint eas nec contingat e vicino aquam lambere: mori-
 minus valent in remediis dulces: & ea tibi purgant: & urinam ciunt. Recentes stomachum ipsi.
 Nucibus graecis cum absinthii semine ex aceto sumptis morbus regius sanari dicitur. Item illitis
 per se vitia sedis. Et priuatim condylomata. Item tussi & sanguinis reiectioni prodest. Noces in
 glandes graeci a capitis grauedine appellauere. Etenim arbores ipsarum foliorumque uires in ce-
 rebro penetrant. Hocque minore momento: sed in cibis nuclei faciunt. Sunt autem recentes iu-
 cundiores. Siccæ noxiores: & stomacho inutiles: difficiles concocti: dolore capitis inferentes:
 Tussientibus inimicæ: & uomituris ieiunis apræ: tenasmo solotrahunt enim pituita. Eadem præ-
 sumptæ uenena hebetant. Item angina cum ruta & oleo. Item aduersantur cepis: leniuntque eaze
 saporem. Aurium inflammationi imponuntur cum mellis exiguo. Item ruta mamis & luxatis. Cū
 cepa autem & sale & melle capis hominisque morsui. Putamie nucis iuglandis dens cauis inurit.
 Putamie combustum tritumque in oleo aut uino infantium capiti e peruncto nutrit capillum: &
 ad alopecias eo sic utuntur. Quo plures quis nucis ederit: hoc facilius tineas pellit. Et quæ per
 ueteres sunt nucis gangrenis & carbunculis medent. Item suggillatis. Cortex iuglandium lichenū
 uitio: & dysentericis prodest. Folia trita cum aceto auris dolori. In sanctuarii Mithridatis ma-
 ximi regis deuicti. Cn. Pompeius inuenit in peculiari comestario ipsius manu compositione anti-
 doti e duabus nucibus siccis. Item sicis totidem: & rutæ foliis uigiti simul tritis: addito salis gra-
 no: & qui hoc ieiunus sumat: nullum uenenum nocturnum illo die. Contra rabiosi quoque canis
 morsus nuclei a ieiuno homine comanducati illitique præsentis remedio esse dicuntur. Noces auel-
 lenæ capitis dolore faciunt: & inflationem stomachi & pinguedini corporis conferunt plusque
 sit uerisimile. Tostæ & distillationi medentur. Tussi quoque ueteri trita: & in aqua mulla potæ.
 Quidam adiciunt grana piperis. Alii e passo bibunt. Pistacia eodem usus & effectus hinc: quos
 pinei nuclei: præterque ad serpentium ictus: siue edantur: siue bibantur. Castanæ uehementer si-
 stunt stomachi & uentris fluxiones. Aluum ciunt. Sanguine excreantibus prosumt. Carnes alut.
 Siliquæ recetæ stomacho inutiles. Aluum soluant. Eadem siccatae sistunt stomacho: uiliores
 fiunt. Urinam ciunt. Syriacæ in dolore stomachi ternas in aquæ sextariis decoquant. Quidā ad
 dimidium: eumque succum bibunt. Sudor uirgæ corni arboris lamina ferrea candente exceptus:
 non contingente ligno illitaque inde ferrugo incipientes lichenas sanat. Arbutus siue unedo fru-
 ctum fert difficilem concoctioni: & stomacho inutilem. Laurus exaltaforiam naturam habet:
 & foliis: & cortice: & baccis. Itaque decoctum ex iis maxime e foliis prodesse uisus: & uescis con-
 uenit. Illita uero uesparum crabronumque & apum. Item serpentium uenenis resistunt: maxime se-
 pis dyspædis & uiperæ. Pro sunt e mensibus foeminarum cum oleo cocta. Cum polenta autem:
 quæ tenera sunt trita inflationes oculorum cum ruta: testium cum rosaceo: capitis dolores: aut
 cum irino. Quin manducata atque deuorata per triduum ternas liberant a tussi. Eadem a suspiris
 trita cum melle. Cortex radices cauendus grauidis. Ipsa radix calculos rumpit: iocineri prodest:
 tribus obolis in uino odorato pota. Folia pota uomitiones mouent. Baccæ menses trahit appo-
 sitæ trita uel potæ. Tussim ueterem & ortopnoeam sanāt binæ detractæ cortice in uino potæ.
 Si & febris sit: ex aqua: aut eligmate ex aqua mulla: aut ex passo decoctæ. Pro sunt & phthisicis eo
 modo: & omnibus thoracis rheumatismis: Nam & excoquantur pituitam: & extrahunt. Ad-
 uersus scorpiones quaternæ ex uino bibuntur. Epinyctidas ex oleo illitæ & lētigines. Et ulcera
 manantia: & ulcera oris: & furfures. Cutis pruriginem succus baccarum emendat & phthiriasim.
 Aurium dolori: & grauitati infusillatur cum uino uetere & rosaceo. Perunctis eo fugiunt uenena
 ta omnia. Prodest & contra uenenatorum ictus potus. Maxime autem eius laurus: quæ tenuio-
 ra habet folia. Baccæ cum uino serpentibus & scorpionibus & araneis resistunt. Ex oleo & aceto
 illinuntur: & lyeni & iocineri. Gangrenis cum melle: & in fatigatione etiam aut perfictione suc-
 co eo perungi nitro adiecto prodest. Sunt qui celeritati partis multum conferre putent radice
 acetabuli mensura pota in aqua. Efficacius recentem quæ aridam. Quidam aduersus scorpionum
 ictus decem baccas dari iubent potui. Item & in remedio uiræ iacentis quadrantem pondo bac-
 carum foliorumue decoqui in aquæ sextariis tribus ad tertias: eamque calidam gargarisare: &
 in capitis dolore impari numero baccas cum oleo conterere: & calfacere. Laurus delphicae folia
 trita olfactuque subinde pestilentia contagia prohibent: tanto magis si & urantur. Oleum ex
 delphica ad cæcata: acopumque: ad perfictiones: discutiendos neruos: laxandos lateris dolores:

uel uino

febreſq; frigidas utile eſt. Item ad apurium dolorem: in mali ponici cortice tepefactum. Folia decocta ad tertias partes aquæ uuam cohibent gargarificatione: pota alui dolores: iſteſtinorumque. Tenerrima ex iis trita in uino papulas pruritusque illita noctibus. Proxime ualent cætera lauri genera. Laurus alexandrina ſiue idæa partus celeres facit radice pota trium denariorum pondere in uini dulcis cyathis tribus. Secundas etiam pellit: menſeſque eodem mō pota. Daphnoides ſiue iis nominibus: quæ diximus ſilueſtris laurus ꝑdeſt: aluū ſoluit: recenti folio uel arido drachmis tribus cum ſale & hydromelite manducata. Pituitas extrahit folium & uomitus: ſtomacho inutile. Sic & baccæ quinquæ denaue purgationis cauſa ſummuntur.

De myrto ſatiua: & myrtidano: & de myrto ſilueſtri.

CA. IX.

uel Menan
dri

Yrtus ſatiua candida minus utilis eſt medicinz q̃ nigra. Semen eius n̄ deſt sanguine excreantibus. Item contra fungos in uino potum. Odorem oris commendat uel pridie commandacatum. Item apud Menandrum ſynariſtiſin hoc edunt. Datur & dyſentericis denarii pondere in uino. Vlcerà difficilia in extremitatibus corporis ſanat cum uino ſuſerueſactum. imponitur lippitudini cum polenta: Et cardiacis in mamma ſiniſtra. Et contra ſcorpionis icſus in mero: & ad uelicæ uitia capitis dolores: & ægyplos: ante q̃ ſuppuſcent. item tumoribus. Exempliſq; nucleis in uino uetere tritum eruptionibus pituitæ. Succus ſeminis aluū ſiſtit. Yrinas cit. Ad eruptiones puſtulaſq; pituitæq; cū carato illinitur: & contra phlangia capillū denigrat. Lenius ſucco oleū eſt ex eadē myrto & uinū: quo nunq̃ inebriatur. Inuenteratūq; ſiſtit aluū: & ſtomachū: tormina ſanat: ſaſtigitum abigit. Folijsq; arentiū farina ſudores cohibet inſperſa: uel in febrī. Vtilis & coeliacis: & prociſcētia uuluarū ſedis uitii: ulceribus manūbus: igni ſacro ſotu: capillis fluētibus: ſuſuſuribus. itē alijs eruptionibus: ambuſtis. Addit quoq; in medicamēto: qd̃ liparas uocāt: eadē de cā: qua oleum ex iis efficaciffimū ad ea: quæ in hūbre ſunt: tanq̃ i ore & uulua. Folia ipſa fungis aduerſant trita ex uino: cū cæra uero articulanbus morbis & colicis ionibus. Eadē in uino decocta dyſentericis & hydropicis potui dant. Sicant i farina quæ inſpergitur ulgeribus: aut hemorrhoiæ. Purgant & lētigines: pterygia & paronychia: & epinyctidas: cōdylomata: teſtes: tetra ulcera. item ambuſta cū carato. Ad aures purulētās & ſoliis crematis utunt̃ & ſucco decocto. Cōburunt & in antidota. Itē cauliculi flore decepti in nouo ſictili operto cremati in furno: dein triti ex uino: & ambuſtis folijsq; cinis medeſtinguen ne intumeſcat ex ulcere: ſatis eſt ſurculū tm̃ myrti habere ſeciū: nec ferro nec terra cōtactum. Myrti danū diximus quō ſiēt. Vuluæ ꝑdeſt appoſitū ſotu: & illitu. Multo efficacius & cortice: & folio: & ſemine. Exprimiſ & ſoliis ſuccus moliffimis in pila tuſis ad ſiſto paulatī uino auſtero. Alias aqua cæleſtiatq; ē expreſſo utunt̃ ad oſis ſedisque ulcera uuluar: & uentris. Capilloſq; nigritiā: malage perſuſiones: purgationes lētiginū: & ubi cōſtringēdū aliqd̃ eſt. Myrtus ſilueſtris: ſiue oxy myrſine: ſiue chama myrſine bacis rubētibus: & breuitate a ſatiua diſtat. Radix eius in honore eſt: decocta uino ad renū dolores pota. Et difficili urina: præcipueque craſſæ & grauit̃er olenti. Morbo regio: & uuluarum purgationi trita cū uino. Cauliculi quoque incipiētes aſparagorū mō in cibo ſumpti: & i cinere cocti. Semē cum uino potū aut oleo aut aceto calculos frangit. itē in aceto & roſaceo tritum capitis dolores ſedat: & potum morbum regium. Caſtor oxy myrſinem myrti ſoliis acutis: ex qua ſunt ruri ſcopæ: ruſcum uocauit: ad eoſdem uſus. Et haecenus habet ſe medicinz urbanarum arborum. Tranſeamus ad ſilueſtres.

uel alephat

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXIII. PROOEMIUM.

Medicinz ex arboribus ſilueſtribus.

CA. I.

E ſilua quidem horridiorque naturæ facies medicinis carentiſſima illa parente rege oīum nuſq; non remedia diſponente hominib; medicina fieret etiā ſolitudo ipſa: ſed ad ſingula illius diſcordiæ atq; cōcordiæ miraculis occurrantibus. Quercus & olea tā pertinaci odio diſſident: ut altera in alterius ſcrobe depactæ moriant̃. Quercus uero & iuxta nucē iuglandē. Pernicialia & braſſicæ cū uite odia. Ipſiſq; olus quo uitis fugatur aduerſum cyclamīno & origano areſcit. Qui & annos iā & quæ ſternant arbores: difficultius cædit: ac calerius reſcere tradūt: ſi prius manu q̃ ferro attigant. Pomorū onera a iunētis ſtatim ſentiri: ac niſi prius ondantur ſis: quib; pauca portent: ſuda.

i marceſce
re

re illico. Ferulae asinis gratissimae sunt in pabulo: ceteris uero iumentis sēntaneo ueneno. Qua de causa id animal Libero patri assignatur: cui & ferula. Surdis etiā rerum sui cuiq; sunt uenena: ac minimis quoq; Phylira coci: & poline nimum salem cibis eximunt. Prædulcium fastidiū saltemperat. Nitrosa: aut amarae aquae polenta addita mitigantur: ut intra duas horas bibi possint. Quae de causa & in saccos uinariis additur polenta. Similis uis rhodiae cretae & argillae nostratis concordia ualentis. Pix oleo extrahitur: quando utrūq; pinguis naturae est. Oleum solum calci miscetur quando utrūq; aquas odit. Gūmi aceto facilius eluitur. Atramentum aqua. innumera praeterea alia: quae suis locis dicētur assidue. Hinc nata medicina. Haec sola naturae placuerat esse remedia parata uulgo: inuentu facilia ac sine impendio: ex quibus uiuimus. Postea fraudes hominum & ingenioꝝ capturae officinas inuenere istas: in quibus sua cuiq; homini uenalis promittitur uita. Statim cōpōitiones: & mixturae inexplicabiles decantantur. Arabia atq; india in medio aestimantur. Viceris paruo medicina a rubro mari importatur: cum remedia oera quotidia pauperrimis quisq; coenat. Nam si ex horto aut petatur herba: uel frutex quæritur: nulla artium uilior fiat. ita est profecto magnitudo populi romani pediti ritus: uide qd; dicti sumus. Paremus externis: & una artium imperatoribus quoq; imperat. Verum de his alias plura.

Lotos.

CA. II.

Oton herbam: itemq; aegyptiam eodem nomine: alias & syrticam arborem diximus suis locis: haec lotos quae faba graeca appellatur a nostris aluum baccis sistit. Ramenta ligni decocta in uino profunt dysentericis: menstruis: uertigini: comitialibus. Cohibent & capillum. Mirum his ramentis nihil esse amarius: fructuque dulcius. Fit & elocbe eius medicamentum: ex aqua myrti decocta subacta & diuisa in pastillos: dysentericis utilissimum pondere uictoriat cum aquae cyathis tribus.

Glans.

CA. III.

Lans intrita durities: quas cacoethe uocant cū salia axungia sanat: uehemētiore scq; lichenas. In oibus cortex ipse: corticisq; tunica subiecta. Haec decocta iuuat coeliacos. Dysentericis et illinuntur: uel ipsa glans. Eademq; resistit serpentum ictibus: rheumatismis: suppurantibus. Folia & baccae uel cortex uel succus decocti profunt contra toxica. Cortex illinunt decoctus lacte uaccino serpētis plagae. Datur ex uino dysentericis.

De cocco ilicis & gallae: uisco: pilulis: glande: & de cerni radice & subere.

CA. IIII.

Adem & ilici uis: coccum uulneribus ex aceto recentibus imponitur. Epiphoris ex aqua: & oculis suffusus sanguine instillatur. Est autem genus ex eo in attica feru & asia nascens: celerime in uermiculum se mutans: quod ideo scolecion uocant: improbatque. Principalia eius genera diximus. Nec pauciora genera gallae fecimus: solidam: perforatam. Item albam: nigrā: maiorē: minorē. Vis omnium similis. Optima comagena. Excrecentia in corpore tollit. Profunt gingiuis: uiae: oris exulcerationi. Crematae & in uino extinctae coeliacis. Dysentericis illinuntur. Paronychiis ex melle: & unguibus scabris: pterygiis: ulceribus manantibus: condylomatibus: uulneribus: quae phagedenica uacantur. In uino autem decoctae auribus instillantur: oculis illinuntur. Aduersus eruptiones: & panos cum aceto. Nucleus commanducatus dentium dolorem sedat. Item intertrigines: & ambusta. Immarata ex iis ex aceto potae lyenem conficiunt. Eadem crematae: & aceto salso extinctae menses fluunt: uuluisq; procidentem foru. Omnes capillos denigrant. Viscum e robore praecipuum diximus haberi: & quo conficeretur modo. Quidam in aqua contusum decoquunt: donec nihil innatet. Quidam commanducantes acini expuunt cortices. Optimum est: quod sine cortice est: quodq; leuissimum: extra soluamiatu porraceum: quo nihil est glutinosius: emollit: discutit: humore siccit. Strumas cū resina & cera: panos mitigat omnis generis. Quidam & galbanum adiciunt pari pondere singulorum: quoq; modo & ad uulnera utuntur. Vnguium scabrias expolit: si septenis diebus soluatur: nitroq; colluantur. Quidam ad religionem efficacius fieri putant prima luna collectum e robore sine ferro. Si terram non attigerit comitialibus mederi. Conceptum foeminarum adiuua: res omnino secum habeant. Vlcera cōmanducatū imposituq; efficacissime sanari. Robotis pilulae ex a dape urfino alopecias capillo replent. Cetri folia & cortex & glans siccata collectiones: suppurationsq; fluctiones sistit. Torpentes membrorum partes corroboret decoctū eius foru. Cui & in idere expedit siccan: tis astringendiq; partibus. Radix cerni aduersatur scorpionibus. Soberis cortex tritus ex aqua calida porus sanguinem fluētē ex utralibet parte sistit. Eiusdem cinis ex uino calido sanguinem excreantibus magnopere laudatur.

uel Cū his
aceto facili
us eluitur
atramētū.

uel iliacos

De fago & cupresso: & cedro magna: & de cedride: galbano.

CA. V.

Agi folia manducantur in gingiuarum laborumque uitii. Calculis glandis fagineæ: & nis illinitur. Itē cum melle alopecij. Cupressi folia trita serpentij ictibus ippontur: & capiti cū polenta si a sole doleat. Item ramici. Qua de causa & bibuntur. Testium quoque tumori cum carato illinuntur. Capillum denigrant ex aceto. Eadem trita cum duabus partibus panis mollis: & e uino amineo subacta: pedum ac neruorum dolores sedant. Pila lā aduersus serpentium ictus bibuntur. Aut si eiiciatur sanguis: collectionibus illinuntur. Ramici quoque teneræ tulsæ cum axungia & lomento prosunt. Bibuntur ex eadem causa. Parotidi & strumæ cum farina ippontur. Exprimitur succus tulsis cū semine: qui mixto oleo caliginem oculorum aufert. Itē uictoriati pondere in uino potus illitusque cū fico sicca pingui exemptis granis uitia restitū sanat. Tumores discutit: & cū fermento strumas. Radix cū foliis trita potaque uesicæ & stranguriæ medetur: & contra phalangia. Ramēta pota menses ciunt. Scorpionū ictibus aduersantur. Cedrus magna quā cedrelaten uocant: dat picem: quæ cedria uocatur: dētium doloribus utilis simā. Frangit enim eos: & extrahit: dolores sedat. Succus ex ea quomodo fieret diximus. Magni ad lumina usus: ni capitis dolorem inferret. Defuncta corpora incorrupta conseruat. Vientia corrumpit mira differentia: cū uitam auferat spirantibus: defunctisque pro uita sit. Vestes quoque corrūpit: & animalia necat. Ob hoc non censem in anginis hoc remedio utendū: neque in cruditatibus: quod iuauere aliqui. Gustu dentes quoque colluere ex aceto in dolore timuerim: uel grauitati aut uermibus aurium instillare. Portentum est quod tradunt: abortiuū fieri uenere ante pusa uirilitate. Phthiriales perungere eo non dubitauerim: itemque pruriginis. Sudent & contra uenenum leporis marini bibere in passo. Facilis in elephantia: si illinant & ulcera sordida & excrescētia in iis. Auctores quidā & oculorum albugines: caligineque inunxere eo. Et cōtra pulmonis ulcera cyathum eius sorbere iusserunt. Itē aduersus tineas. Fit & ex ea oleum: quod pisseleon uocāt: uehemētioris ad omnia eadē usus. Cedri scobe serpentes fugari certū est. Item baces tritis cum oleo si qui perungantur. Cedrides hoc est fructus cedri tussim sanant: urinam ciunt: aluū sistūt: utiles ruptis: conuulsis: spasticis: stranguriæ uuluis admoti. Contra lepores marinos eadē: quæ collectionibus supra inflammationibusque. De galbano diximus neque humidum neque aridum probatur: sed quale docuimus. Per se bibitur ad tussim ueterem: suspiria: rupta conuulsia. Imponitur ischiadicis: lateris doloribus: panis: furunculis: corpori ab ossibus recedenti. Strumis articulorum nodis: dentium quoque doloribus. Illinitur & cum melle capitis ulceribus. Puroletis infunditur auribus cum rosaceo aut nardo. Odore comitalibus subuenit: & uulua in strangulatu: & stomachi defectu. Abortus non exeuntes trahit appositū uel suffitū. Item ramis hellebori circūlitum atque subiectum. Serpentes nidore urentium fugari diximus. Fugunt & perunctos galbano. Medetur: & a scorpione percussis. Bibitur & in difficili partu fabæ magnitudine in uini cyatho: uuluaque conuersas corrigit. In myrrha autem & in uino mortuos partus extrahit. Aduersatur & uenenis maxime toxicis cum myrrha & uino. Serpentes oleo & spondylionixto tactu necat. nocere urinæ existimatur.

De ammoniaco: & styracis: & spondylion: & sphagno: & terebintho: & chamæpite: & pityula: & resinis: & picea: & lentisco.

CA. VI.

Imilis ammoniaci natura atque lachrymæ pbandæ: ut diximus mollit: calfacit: discutit: dissoluit. Claritas usus in collyriis cōuenit. Pruritum: cicatrices: albugines oculorum tollit. Dentium dolores sedat: efficacius accensum. Prodest dyspnoicis: pleureticis: pulmonibus: uesicis: urinæ cruentæ: lyenti: ischiadicis potum. Sic & aluū soluit. Articulis & podagræ cum pari pōdere picis: aut cæræ & rosaceo coctum. Maturat panos: extrahit clauos cū melle. Sic & duritias emollit. Lyeni cū aceto & cæræ cypria uel rosaceo efficacissime ippontur. Lassitudines perungi cum aceto & oleo exiguoque nitro utile. Et styracis naturam in peregrinis arboribus diximus. Placet præter illa quæ diximus: maxime pinguis: purus: albicābus fragmetis. Medet tussis: facibus: pectoris uitii: uulua præclusæ: duricieue laboranti. Cit menses potu: appositusque: aluū mollit. Inuenio potu modico tristitiam animi resoluī: largiore contrahi. Sonitus aurium emēdat isafu: strumas illitu neruorumque nodos. Aduersatur uenenis: quæ frigore nocent: ideo & cicuta: spondylium una demonstratū. Infunditur capitibus phreneticis: & lethargicorum. Item capitis doloribus longis. Cū uetere oleo bibitur & in iocinerum uitii: morbo regio: comitalibus: orthopnoicis: uuluarum strangulatione: quibus & suffitu pdest. Aluū mollit. Illinitur ulceribus serpentibus cū ruta. Flos auribus puroletis efficaciter infunditur. Sed succus

eam exprimitur: integendus est: quoniam mire appetitur a muscis & similibus. Radix de rasa & in fistulas coniecta callum earum derodit. Auribus quoque instillatur cum succo. Datur & ipsa contra morbum regium & in iocineris uitio: & uuluarum. Capillos crispos facit peruncto capite. Spagnos siue sphacos siue byroni: & in gallia ut indicauimus nascitur uuluis insidentium utilis. Item genibus & feminum tumoribus mixtus nasturtio & aqua salsa tritus. Cum uino aut resina succos potus urinam pellit celerime. Hydropicos inanit cum uino & iuniperi tritus & potus. Terebinthi folia & radix colectionibus imponuntur. Decoctum eorum stomachum firmat. Semen in capitis dolore bibitur in uino: & contra difficultatem urinæ. Ventre leniter emollit. Venærem excitat. Piceæ & laricis folia trita & decocta in aceto denique dolori profunt. Cinis corticum intertrigini & ambustis. Potus aluum sistit. Vrinam mouet. Suffitu uuluas corrigit. Piceæ folia priuatim & iocineri utilia sunt drachmæ pōdere in aqua mulsā pota. Siluas eas duntaxat: quæ picis resinæ quæ gratia raduntur: utilissimas esse phthisicis: aut qui longa ægritudine non recollegunt uires: satis constat. Et illum cæli aera plus ita quæ nauigationem ægyptiam proficere: plus quæ lactis herbidos per moriū æstiuā potus Chamæpitis latine a fuga appellatur: diciturque pro abortus ab aliis thus terræ. Cubitalibus ramis: flore pinus & odore. Altera leuior & furuæ similis. Tertia eodem odore: & ideo nomine quoque: paruula colicolum crassitudine digitalis: foliis scabris: exilibus: albis: in petris nascens. Omnes herbæ: sed propter cognationem nominis non differendæ. Profunt aduersus scorpionum ictus. Item iocineri illitæ: cum palmis: aut cotoneis. Renibus & uescicæ decoctum earum cum farina hordeacea. Morbo quoque regio: & urinæ difficultatibus ex aqua decoctæ bibunt. Nouissima contra serpentes ualet cum melle. Sic & appolita uuluas purgat. Sanguine densarum extrahit pota. Sudores facit perunctis ea. Peculiariter renibus utilis est. Fiunt ex ea & hydropicis pilulæ cum fico aluum trahentes. Lumborum quoque dolorem uictoriat pondere in uino finit: & tussim recentem. Mortuos partus ex aceto cocta potag elicere protinus dicitur. Cum honore & pityula simili de causa dicitur: quam quidam in tymalli genere númerant. Prutex est similis piceæ: flore paruo purpureo. Bisem & pituitum per aluū detrahit: radix decocti hemina aut feminis ligula i balanis. Folia in aceto decoctæ: furfures cutis emendant. Mâmas quoque mixto rutæ decocto: & tormina: & serpentium ictus: & in totum collectiones incipientes. Resinam & supradictis arboribus gigni docuimus: & genera eius: & nationes in ratione uini: ac postea in arboribus. Cuius sumæ spēs duæ: sicca & liquida. Sicca: quæ in pinu & picea fit. Liquida e terebintho: larice: lentisco: cupresso. Nam & ex ferunt in asia & syria. Falluntur qui eandem putant esse e picea atque larice. Picea enim pinguem & turis modo succosam fundit. Larix gracilem ac mellei liquoris uirum redolentem. Medici liquida raro utuntur & in onofere: Larice propter tussim ulcerasque uiscerum. Nec pinea magnopere in usu. Cæteris non nisi coctis. Et coquendi genera satis demonstrauius. In arborum differētia placet terebinthina odoratissima: atque leuissima nationum cypria & syriaca utraq; mellis artici colore. Sed cypria carnosior: sicciore. In sicco genere quærūt ut sit candida: pura: perlucida. In omni autem ut montana potiusque campestris. Item aquilonia potius quæ ab alio uento. Resoluitur resina ad uulnenum usum: & malagmata oleo in potiones amygdalis amaris. Natura in medendo contrahere uulnera: purgare: discutere: collectiones: item pectoris uitia. Terebinthina illinitur: & eadem callida mēbro rum doloribus spasticis: illinitur in sole: totisque corporibus. Magōnum maxime cura ad gratilitatem emendandam: spatitis ita laxantium cutem per singula membra: capacioreque ciborum facienda corpora. Proximum locum optinet lentisco. Inest ei uis astringendi. Mouet & ante cæteras urinam. Reliquæ uentrem emolliunt. Cruda concoquunt. Tussim ueterem sedant. Vulsæ onera extrahūt etiam suffitæ. Priuatim aduersantur uisco. Panos & similia cum seuo taurino & melle sanāt. Palpebras lentiscina comodatissime replicat. Fractus quoque utilissima: & auribus purulentis: item in pruritu genitalium. Pineæ capitis uulneribus optime medetur.

f breuior

f coloris

f crassior

De pice spissa & ligda: & palimpissa: & pissasphalos: & zopissa: & tæda: & lentisco. CA. Vili
Ix quoque unde & gbus cōficeretur modis: indicauimus. Et eius duo genera. Spissum
liquūque. Spissage utilissima medicinæ ē brutia: quā pinguisima & resinosisima: utraf
que pbet utilitates. Ob id magis rutila quæ cæteræ. Id enī quod in hoc addiuit: ex ma
scula arbore meliorem esse: nō arbitror posse intelligi. Piceis natura exal facit: explet
Aduersas priuatim cerastæ moribus cum polenta. Itē angina cum melle. Distillatōibus & steru
tamentis. Pituitis auribus infunditur cum rosaceo. illinitur cum cæra. Sanat lichenas. Aliud soluit
Excreatōes pectoris adiuuat eligmate aut illita. Tōstillis cum melle. Sic & ulcera purgat. Explet cū

nua passa & axungia. Carbunculos purgat: & putrescentia ulcera. Quæ uero serpant cum pino cortice: aut sulphure. Pthificis etiam cyathi mensura quidã dederunt: & cõtra ueterẽ tussim. Rhagadas sedis & pedum: panofis: & ungues scabros emendat. Vuluæ duritiæ & conuersiones odorẽ item lethargicos: strumas. item cũ farina hordeacea & pueri impubis urina decocta ad suppuratorem perducit. Et ad alopecias sicca pice utuntur. Ad mulierum mamas brutia ex uino subferuēfacta cum poline sarraceo quã calidissimis impostis. Liquida pix oleumq; quod pisces uocant: quemadmodum fieret diximus. Quidam iterum decoquit: & uocant palimpsestam. Li. quida anginae perunguntur intus & uua. Ad aurium dolores: claritatem oculorum: oris circulationes: suspirios: uuluis: tussim ueterem. Et crebras excreationes pectoris: spasmos: tremores: opisthotonos: paralytes: neruorum dolores præstantissimum ad canum & iumentorum scabiẽ. Est & pissasphaltos mixta bitumini pice: naturaliter ex apolloniatarum agro. Quidam autem ipsi miscent: præcipuum ad scabiẽ pecorum remedium. Aut si foetus mammas læserit: naturale optimũ ex eo: quod cum seruet: innatat. Zopissam eradi diximus. cæra marino sale macerata. Optima hæc a tyrociniõ nauium. Additur autẽ in malagmata ad discutiendas collectiones. Tædæ decoctio in aceto dentium dolores efficaciter colluunt. Lentisci & arbores & feræ & cortex & lachryma urinam ciunt: aluum sistunt. Decoctum eorum ulceribus quæ serpunt fortu. Illinitur in humidis & igni sacro: gingiuas colluunt. Folia dentibus in dolore arteruntur. Mobilis decoctio colluuntur. Capillum tingunt. Lachryma sedis uitiis prodest: cum quid ficat: ex calstierue opus sit. Decoctum & e lachryma stomacho utile ructum & urinam mouens: quod & capitis dolori cum polenta illinitur. Folia uero tenera oculis inflammatis illinuntur. Item mastiche lentisci replicandis palpebris: & ad extendendam cutem in facie & smegmata. Adhibetur & sanguinem resistentibus: tussi ueteri: & ad omnia ammoniaci uis. Medetur & attritis partibus: ut oleo & semine eius facto caræq; mixto: siue foliis ex oleo decoctis: siue cum aqua uirilis fouetur. Scio Democritum medicũ in ualitudine Confidiæ. M. Seruiliũ consularis filia omniẽ curationẽ austeram recusantis diu efficaciter usum lacte caprarum: quas lentisco pascibat.

De platano: & fraxino: & acere: & alba populo: & ulmo: & tilia: & sambuco: & ianipero. C. VIII. Latani aduersantur uespertilionibus. Pilulæ earum in uino potæ. X. iiii. pondere omnibus serpentium: & scorpionum uenenis. Item ambustis tusa: aut cum aceto acris gurg. scyllite sanguinem omnem sistunt: & lentiginem & carcinomata: melâdrias quoque ueteres addito melle emendant. Folia & cortex illinuntur collectionibus & supurationibus: & decoctum eorum. Cortex autem in aceto dentium remedium est. Folia eorum tenerrima in uino albo decocta oculorum. Lanugo foliorum: & auribus & oculis inutilis. Cinis pilularum sanat ambusta igni uel frigore. Cortex e uio scorpionũ ictus restinguit. Fraxinus quã uim aduersus serpentes haberet indicauimus. Semen foliis eius inest: quæ medentur iocineris & lateris doloribus in uino. Aquam: quæ subit cutem extrahunt. Corpus obesum leuant onere sensim ad maciem reducentes iisdem foliis cum uino tritis ad uirium portionem. ita ut puero quinque folia tribus cyathis dentur. Robustioribus septem folia quinque cyathis uini. Non omittendũ ramenta eius & scobem a quibusdã cauenda prædici. Aceris radix contusa iocineris doloribus utilissime imponitur. Populi albæ uarum in unguentis usum exposuimus. Cortex potius ischiadicis & stranguriæ prodest. Foliorum succus calidus aurium dolori. Virgam populi in manu tenentibus intertrigo non metuatur. Populus nigra efficacissima habetur: quæ i ceta nascitur. Comitilibus semen ex aceto utile. Fundit illa & resinam exiguam: qua utuntur ad malagmata. Folia podagris in aceto decocta imponuntur. Humor e cauis populi nigre effluens uernas papulasque & attrita corporis tollit. Populi ferunt in foliis guttas: ex qua apes propolin faciunt. Gutta quoque aquæ propolis ex qua remedium q̃ efficacẽ est. Vlmĩ & folia & cortex & ramum habent spissandũ: & uulnera contrahendũ. Corticis utiq; interior tilia lepras sedat: & folia ex aceto illita. Corticis denarii pondus potũ in hemina aquæ frigidæ: aluum purgat. Pituitasq; & aquas priuatim trahit. Imponit & collectionibus lachryma. Et uulneribus ambustisq; decoctio fouere prodest. Hũor in folliculis arboris huius nascens cuti nitore inducit: faciẽq; gratiorẽ p̃stat. Cauliculi foliorum primi uino decocti tumores sanant: extrahuntque per fistulas. Idem præstant & tilia cortices. Multi corticem commaducatum uulneribus utilissimum putant. Folia trita aqua asperita pedum tumori. Humor quoque & medulla uti diximus castrata: arboris effluens: capillum reddit capiti illitus: defluensq; continet. Arbor tilia leniter tusa ad eadem fere utilis est: atque oleaster. Folia autem trĩ in usu: & ad infantium ulcera in ore: & commanducata & deco-

uel p̃cipi

Et urinam dant: menses sunt illi: sanguinem pota detrahunt. Sabucus habet alterum genus magis siluestre: quod graeci chameaden: alii helion uocant. Malto breuius. Vtriusq decoctum in uino ueteri foliorum uel feminis uel radicis ad cyathos binos potum stomacho inutile est: alio detrahens aquam. Refrigerat etiam inflammationem: maxime recentis ambusti. Et canis mortuum cum polenta mollissimis foliorum illitis. Succus cerebri collectiones priuatimq: membra: na: quae circa cerebrum est: lenit infusus. Acini eius infirmiores q reliqua tingunt capillum. Poti acerbula mensura urina mouent. Foliorum mollissima ex oleo & sale eduntur ad pituitam bilisq: detrahendam. Ad omnia efficacior quae minor. Radicis eius in uini decocti duo cyathi poti hydropicos extingunt. Vulus emolliunt hoc est foliorum decocto insidietum. Caules teneri minoris sambuci in patinis cocti aluum soluunt. Resistant folia & serpentium ictibus in uino pota. Podagris cum seuo hircino uehementer profunt cauliculi illiti. Idemq in aqua macerantur: ea sparsa pulices necantur. Foliorum decocto si locus spargatur: muscae necantur. Boa appellatur morbus papularum cum rubent corpora: sambuci ramo uerberatur. Cortex interior tritus ex uino albo potus alui soluit. Lupiperus: uel ante caetera omnia exal facit: extenuat: cedro assimilis. Et eius duo genera. Altera maior: altera minor. Vtraq: accensa serpentes fugat. Semen stomachi: pectoris: lateris doloribus utile. Inflationes langoreisq: discutit. Tussis coequit & duritias. Illorum tumores sistit. item aluum: baccis ex uino nigro potis. item uentris tumores illitis. Misceatur & antidotes oxyptoris. Virgas citallinitur & oculis in epiphoris. Datur conuulsis: ruptis: torminibus: uuluis: ischiadicis cum uino albo potum pilulis quaternis: aut decoctis uiginti in uino. Sunt qui & perungant corpus e semine eius in serpentium metu.

De salice: & amerina: & utilibus: & erice.

CA. IX.

Salici fructus ante maturitatem in araneam abit. Sed si prius colligatur: sanguinem resistentius prodest. Corticis & ramis primis cinis clauum: & callum aqua mixta sanant. Vitia cutis in facie emendat: magis admixto succo suo. Est autem hic tritum generum. Vnum arbor ipsa exudat gummi modo. Alterum manat in plaga cum floret ex cunctis cortice trium digitorum magnitudine. Hic ad purganda quae obfistat oculis. Item ad spelandam quae opus sunt: ciendamq: urinam: & ad omnes collectiones intus extrahendas. Tertius succus est detruncatis ramorum a sale distillans. Ex his ergo aliquis cum rosaceo in calice potum calidum auribus infunditur. Vel folia cocta: & cum cera tria imponuntur. Item podagris. Cortice & foliis in uino decoctis foueri nervos utilissimum. Flos tritus cum foliis furfures pergat in facie. Folia contrita & pota interperantiam libidinis coercent: quae in rotum auersit: usum sapius sumpta. Amerina nigra semen cum spuma argenti pari pondere a balneo illitum philothrum est. Non multum a salice utilium usu distat uirax: foliorum quoq: aspectus: nisi odore gravior esset. Sed graeci ligoen uocant: alii agnion: quoniam matronae in thesmophoriis atheniensium castitatem custodientes iis foliis cubitus sibi sterunt. Duo genera eius. Maior in arborem salicis modo assurgit. Minor ramosa foliis candidioribus lanuginosis. Prima arborum album florem mittit cum purpureo: quae & candida uocatur. Nigra: quae tantum purpureum nascuntur in palustribus campis. Semen potum uini quendam saporem habet: & dicitur febres solvere. Et cum ungatur oleo admixtum sudorem facere: sic & lassitudines dissoluere. Virnam ciunt & menses. Caput tentant uini modo: nam & odor similis est. Inflationes pellunt in inferiorem aluum sistant. Hydropicis & lyenibus perquam utiles. Lactis uerterem faciunt. Aduersatur uenis serpentium: maxime quae frigus inferunt. Minor efficacior ad serpentes. Bibitur seminis drachma in uino uel posca: aut duabus foliorum teneriorum. Illinuntur & utraque aduersos araneorum morsus uel perunctis tantum. Suffitu quoque aut substratu fugant uenenata. At uenere rei impetus inibent. Eoq: maxime phalangiis aduersantur: quoq: morsus genitalia excitat. Capitis dolorem ex ebrietate sedant cum rosaceo flos tenerisq: cauliculis. Seminis decoctum uehementiore capitis dolorem dissoluit: totumq: uulua etiam suffitu uel appositu. Purgat aluum cum pullegio & melle potum. Vomicae panosq: difficile concoquentes cum farina hordeacea mollis. Lichenas & letigines cum aphronitro & aceto semen sanat: & oris ulcera & eruptiones cum melle. Testium cum butyro & foliis uiti. Rhagadas sedis cum aqua illitum. Luxatis cum sale & nitro & cera: & semine & folio. Additur in malagmata neruor: & podagras. Semen infunditur in oleo decoctum capiti in lethargia & phrenesi. Virgam q in manu habeant aut cistam negant ite rigrinem sentire. Ericen graeci uocant frutice non multum a myrice differere colore rotis marini: & pene folio. Hoc aduersari serpentibus tradit. Genista quoq: uinculo usui pstat. Flores

apibus gratissimi. Dubito an hæc sit: quam græci auctores spartoni appellauere: cum ex ea lita piscatoria apud eos factitari docuerim. Et nunquid hanc designauerit Homerus: cum dixit nauium sparta dissoluta? Nondum enim fuisse africanum uel hispanum spartum in usu certum est. Et cū futiles fierent naues: lino tamen non sparto unquā sutas. Semen eius: quod græci eodē nomine appellant: in folliculis passilolæ modo nascens: purgat helle boni uice drachma & dimidia pota in aquæ mulsæ cyathis quattuor ieiunis. Ramis similiter fronde in aceto maceratis pluribus diebus & tufis succum dant ischiadicis utilis cyathi unius potu. Quidā mārina aqua macerare malunt: & infundere clystere. Perunguntur eodē succo ischiadici addito oleo. Quidam ad stranguriā utuntur semine. Genista tusa cū axungia genua dolentia sanat. Myricē quā & tamaricē uocat Leneus similem scopis amerinis. Sanari dicit ea carcinomata in uino decocta triaque melle illita. Arbitratur quidā hanc esse tamaricē. Sed ad lyenē præcipua est: si succus eius expressus in uino bibatur. Adeoque mirabilē eius antipathiā contra solum hoc uiscerum facientur as firmen: si ex ea alueis factis bibant sues: sine lyene inueniri. Et ideo homini splenetico cibū potūque dant in uasis ex ea factis. Grauis autē auctor in medicina uirgā ex eadē fractamur: neque terram neque ferrum attingeret: sed dare uentris dolores asseuerauit impositam: ita ut tunica cinctuque corpori apprimeretur. Vulsus infelicē eam arborē appellat: ut diximus: quoniam nihil ferat: nec seratur unquā. Corinthus & quæ circa est regio: brianam uocat. Eiusque duo genera facit. Siluestre plane sterile: alteram mitiorem. Hæc fert in ægypto syriacæ etiam abundanter: si gnosum fructum: maiorē galla: asperum gustu: quo medici utuntur uice gallæ: & in compositio nibus: quas ātheras uocant. Lignū autē & flos & folia & cortex in eodē usus adhibētur quāquā remissiora. Datur sanguinē reicientibus cortex tritus: & contra profluuiā sceminarum: coelacis quoque. Idem tufus impositusq; collectiones omnes inhibet. Folis exprimitur succus. Ad hæc eadē & in uino decoquuntur. Ipsa uero adiecta melle gāgrenis illinuntur. Decoctū eorū in uino potū uel ipsotū cū rosaceo & cæra sedat. Sic & epinyctidas sanant. Ad dentiū dolorē apuriumq; decoctū eorū salutare est: radix ad eadē similiter folia. Hæc amplius ad ea quæ serpunt: iponuntur cū polena. Semen drachmæ pondere a uersus phalangia: & araneos bibitur. Cū aluiū uero pingui surunculis iponitur. Efficax & contra serpentū ictus: præterquā aspidū. Necnon morbo regio: phthiriasi: lerdibusq; decoctū infusum prodest. Abundantiāq; mulieq; sistit. Cinis arboris ad omnia eadē prodest: si bouis castrati urinæ imisceatur: uel in potu uel in cibo uenerem finit. Carboq; ex eo gñe urina ea restinctus in umbra conditur. Idē cū libeat accēdere: resoluitur. Ma gi & id ex spadonis fieri urina tradiderūt.

De uirga sanguinea: & silere: & ligustro: & alno: & hedera: & cystho: & cisso: & erythranos: & cha mæcisso: & simlace: & de clematide.

CA. X.

Ec uirga sanguinea foeliciores habet. Cortex eius iterior cicatrices: quæ pñauere: aperit. Sileris folia illita fronti capitis dolores sedat. Eiusdē semē tritū in oleo phthiriasis coeret. Serpētes. & hunc fruticē refugit: baculūq; rustici ob id ex eo gerūt. Ligu strū eadē arbor est: quæ in oriēte cypros: suos i europa usus habet. Succus eius neruis articulis: argoribus: folia ubiq; ueteri ulceri cū salis mica: & oris exulceratiōi profunt. Acini contra phthir alinit: itē contra intertrigines: folia uer. Sanāt & gallinaceosq; pituitas acini. Folia alni ex seruētū aq; certissimo remedio sunt tūori. Hedera: gñā. xx. demonstrauimus. Natura omniū in medicina anceps. Mētem turbat: & caput purgat largius pota. Neruis intus nocet. Iisdē neruis adhibita foris prodest. Eadem naturā quæ & aceto ei est. Omnia genera eius refrigerant. Vrinam ciunt potu. Capitis dolorem sedant: præcipue cerebrum: continentq; cerebrum membranae uulnere mollibus impositis folis cum aceto & rosaceo tritis & decoctis addito postea rosaceo oleo. Illinuntur autē fronti & decocto eorum fouetur os: caputq; perungitur. Lyeni & pota & illita pot sunt. Decoquuntur & contra horrores febrium: eruptionesq; pituitæ: aut in uino teruntur. Corymbi quoq; poti uel illiti lyenē sanant: iocinera autē illiti. Trahūt & mēles appositū. Succus hederæ tedia narium graueloniāq; emendat: præcipue albæ satia. Idē infusus naribus caput purgat. Efficacius ad dito nitro in funditur etiā purulentis auribus: aut dolētibus cū oleo. Cicatricibus quoq; decorē facit: ad lyenes efficacior albæ est ferro calfactus. Satisq; est acinos sex in uini cyathis duobus sumi. Acini quoq; ex eadē alba terni in aceto multo poti tinea pellunt. In q; curatione uentri quoq; iposuisse eos utile est. Hedera: quam chrisocarpion appellauimus: baccis a rei coloris pigniti in uini sextario tritis ita ut terni cyathi potentur: aquam: quæ cūtem subit per urinam educit. Erasistratus eiusdē acinos. v. tritos in rosaceo oleo: calfactosq; in cortice pu

nico instillauit dētiū dolori a cōtraria aure. Acini qui croci succū hñt: præsumpti potu a crapa-
la tutos præsant. Item sanguinem excreantes aut torminibus laborantes. Hederæ nigra candi-
diores corymbi poti steriles ēt uiros faciūt. Illinif decocta in uino oium ulcerum generi: enam
pī cacoetæ sint. Lachryma hederæ pilosū ē phthirafiq; tollit. Flos cuiuscūq; generis triū digi-
torum carptu dysentericos & alou citam emendat in uino aultero bis die potus. Et ambustus il-
linitur utiliter cum cæra. Denigrant capillū corymbi. Radicis succus in aceto potus cōtra phalā-
gia prodest. Huius quocūq; ligni uale spleneticos bibentes sanari inuenio. Et acinos terunt: moxq;
comburūt: & ita illinunt ambusta prius perfusa aqua calida. Sunt q & incidant succi gratia: eoq;
utuntur ad dentes erofos: frangit; tradunt proximis cæra munitis: ne ledantur. Gummi etiam i
hederæ quærunt: quod ex aceto uulsiūm dentibus promittunt. Græci uicino uocabulo cisthō
appellāt fruticem maiore thymo foliis ocimi. Duo eius genera. Flos masculo rosaceus: scemina
liber. Ambo profunt dysentericis: & solutionibus uentris in uino aultero trinis digitis flore ca-
pto: & similiter bis die potu. Viceribus ueteribus & ambustis cū cæra: & p se oris ulceribus. Sub
his maxime nascitur hypocisthosis: quā inter hederas diximus. Cistfos erythranos ab iisdem appel-
latur similis hederæ: coxendicibus utilis e uino potus: item lumbis: tātq; uim accipiunt: ut san-
guine urina detrahant. Item chamæcisson appellat hederā nō attolentē se a terra. Et hæc cō-
tula in uino acetabuli mensura lyeni medetur. Folia ambustis cū axungia similax quoc; quæ n
cophoros cognominatur: similitudinem hederæ habet: tenuioribus foliis. Coronā ex eo factam
impari folioq; numero aiunt capitis doloribus mederi. Quidā duo genera similicis dixere. Alte-
rum smortalitati proximum cōualibus opacis scandentem aibores comatibus acinog; corym-
bis contra uenenata oia efficacissimis: in tantum ut acinog; succo infanti nullus sape instillato nul-
la postea uenena nocitura sint. Alterū genus culta a mare: & in iis gigni nullius efficitur. Illā esse
similicem priorem: cuius lignum ad aures sonare diximus. Simile huic aliqui clematida appella-
uerunt repentem per arbores geniculatam & ipsam. Folia eius lepram purgant. Semen alou sol-
uēt acetabuli mensura in aquæ hemina ut aqua mulsa. Datur ex eadem cā & decoctum eius.

De harundine: & papyro: & hebeno: & rhododēdro: de ruse: & erythro: & canthri: & sabina: &
selagine: & samulo: & gummi medicinis.

CA. XI.

Arundinis genera. xix. demonstrauimus: nō aliter euidentior illa natura quā conti-
nuis iis uoluminibus tractamus. Si quidem harundinis radix contrita & imposita fi-
licis stirpem corpore extrahit. Item harundinē filicis radix. Ex quo plura genera feci-
mus. Illaq; in india syriaq; nascitur odore unguentorūq; causaurinum mouet cū gra-
mine: aut apī semine decocta. Cit & menstrua admotū Medetur cūmilis duobus obolis pota:
iodineri: renibus: hydropi: tussī etiā suffitu: magisq; cū resina. Furfuribus ulceribusq; manatibus
cū uino radix decocta. Excipitur & succus eius: fitq; elaterio similis. Efficacissima autem in om-
ni harundine quæ proxima radici. Efficacia & genicula. Harundo cypria: quæ donax uocat; cor-
ticis cinere alopecias emendat. Item putrescentia ulcera. Foliis eius ad extrahendos eius aculeos
utuntur. Efficacias & cōtra ignes sacros: collectionesq; oēs. Vulgaris harundō extractoria uim
habet: & recens tusa: non in radice tantū. Multum. n. & ipsam harundinē ualerē tradunt. Medet
& laxatis: & spinæ dolorib; radix in aceto illita. Eadē recens trita & i uino pota uenerē cōditat.
Harundinum lanugo illata auribus obtūdīt auditum. Cognata res ē in ægypto harūdini Papy-
rus præcipue utilitatis cum in aruerit: ad laxandas siccandasq; fistulas: & in tumescēdo ad introi-
tum medicamentorum aperiendas. Charta quæ fit ex ea cremata: inter caustica est. Cinis eius ex
uino potus somnum facit. Ipsa ex aqua imposita callum sanat. Ne in ægypto quidē nascitur he-
benus: tūc docuimus. Nec tractamus in medicina alienos orbes. Non omittet tamen propter mi-
raculum. Scobem eius oculis unice mederi dicunt. Lignoq; ad cotē trito cum passo caliginē di-
ssuit. Ex aqua uero & radice albugines oculorum. Item tussim pari modo dracūculi radicis cū
adiecto melle. Hebenum medicī & inter erodentia assūmunt. Rhododendros ne nomen qdem
apud nos inuenit latinū: rhododaphnen uocant: aut nerū. Mixt folia eius quadrupedū uenenū
esse. Homini uero cōtra serpentes pīdū: ruta addita & e uino pota. Pecus etiā & capræ si aquā
biberint: in qua folia ea maderit: mori dicuntur. Nec rhus latinum nomē habet: cum in usum
pluribus modis ueniat. Nam & herba est siluestris: foliis myrti: cauliculisq; breuib; quæ uene-
na & rineas pellit: & frutex excoriarius appellatur: subrutilis: cubitalis: crassitudine digitali: hu-
ius aridis foliis ut mallecorio corla perficiuntur. Medici at rhoicis utunt ad cōrūsa. Item coelia-
cos: & sedis ulcera: aut q phagedena uocat; trita cum melle & illita cum aceto. Decoctum eoge

Infusio
Cistfos
Chamæcisson
Similicis
Clematida
Harundo
Papyrus
Hebenus
Rhododendros
Rhus

instillatur auribus purulentis. Fit & stomachice decoctis ramis: ad eadem: quæ ex moris: sed effi-
 catior admixto alumine. Illiniturq; eadē hydropicisq; tumoribus. Rhus quæ erythros appellat:
 frutex est: & huius fruticis semen uim habet astringendi refrigerandiq; Aspergij pro sale obso-
 niis. Aluos soluit: oelq; carnes cū silphio suauiore facit. Vlcenibus medef manāribus cū melle.
 Aperiunt linguæ percussis: liuidis: desquamatis eodē modo. Capitis ulcera ad cicatricem celer-
 rime perducit: & foeminaq; abundantiam sistit cibo. Erythrodanus quā aliqui eruthodanū uo-
 cant: nō rubiam: quā tingunt lana pellesq; perficiunt: in medicina urinā ciet. Morbum regiū
 sanat ex aqua mulsā. Et lichenas ex aceto illita. Et ischiadicos & paralyticos: ita ut bibetes laue-
 tur quotidiē. Radix semenz trahūt menses. Aluū sistunt: & collectiones discutunt. Contra se-
 penes rami cū foliis imponunt. Folia & capillū tingunt. Inuenio apud quosdā morbū regiū fa-
 nari hoc frutice: etiā si adalligatus spectetur tantū. Distat ab eo qui alysson uocatur foliis rāum
 & ramis minoribus. Quippe nomen accepit q; a cane emorsos rabiem sentire nō patitur: potius
 ex aceto adalligatusq;. Mirūq; est quod additur: in faniā conspecto eo oīno frutice sanari. Tin-
 gentibus & radicula ramos præparat: quam struthion uocari diximus a græcis. medef morbo
 regio ipsa decocta & ius potum: item pectoris uitriis. Vrinā ciet: aluum soluit: & uulvas purgat.
 Quamobrem aureū poculū medici uocant. Ea & ex melle prodest magnifice ad tussim. Oritho
 pnoæ coelestis mensura. Cum polenta uero & aceto lepras tollit. Eadē cum panace & cappari
 radice calculos frangit: pellitq;. Panos discutit cū farina hordeacea & uino decocta. Misceatur
 & malagmaris & collyriis: claritatis cā. Ad sternutamenta utilis inter pauca. Lienī quoq; ac iocine-
 ri. Eadem pota denarij unius pondere ex mulsā aqua: suppuriosos sanat. Sic & pleuriticis: & oīs
 lateris dolores. Apocyni semen ex aqua: frutex est: folio hederæ: molliore tamen & minus lōgē
 uiculis: semine acuto: diuiso: lauginoso: graui odore. Canes & oēs qd ropes necat cibo dāni.
 Est & rosmarinū. Duo genera eius. Alterū sterile: alterū cui & caulis & semen resinaceum: quod
 canchrys uocatur. Foliis odor thuris. Radix uulnera sanat uiridis imposita & sedis proidentia
 condylomata & hæmorrhoidas. Succus & fruticis & radicis morbum regium: & ea quæ reput-
 gada sunt. Oculorum acie exacuit. Semē ad uetera pectoris uitia datur potui. Et ad uulvas cū
 uino & pipere. Menses adiuuat. Podagris illinitur cū arinea farina. Purgat & lentiginis: & quæ
 ex calfacienda sunt: aut cum sudor quærēdus illitum. Item conuulsis. Auger & lac in uino potū
 item radix. Ipsa herba strumis cum aceto illinitur: ad tussim cum melle prodest. Cancchrys mul-
 ta genera habet ut diximus. Sed hæc: quæ ex rore supradicto nascitur: si fricetur: resinosa est. Ad
 uersatur uenenis & uenenatis: præter anguib; Sudorem mouet: tormina discutit. Lactis uber-
 tatem facit. Herba sabina brathy appellata a græcis duog; geneg; est. Altera tamaricæ similis so-
 lio est: altera cupressi. Quæ ex re quidā ceticam cupressum dixerunt: utilis in suffutis p thore
 assumitur. In medicamētis uero duplicato pōdere eodē effectus habere quos cynamū tradit.
 Collectiones minuit: & nomas cōpescit. Illita ulcera purgat. Partus emortuos appōita extrahit
 & suffitu. Illinit igni sacro & carbūculis. Cū melle & uino pota regio morbo medef. Gallinaci
 gnīs pituitas fumo eius herbæ sanari tradūt. Silis herbæ huic sabinae ē selago appellata. Legit si
 ne ferro dextra manu p tunicā: q; sinistra eruiet uelut furatē: cādida ueste uestiō pureq; lotis nu-
 dis pedibus: sacro factio prius q; legat: pane uinoq; pferet in mappa noua. Hanc contra omnē pe-
 niciem habendam prodidere druidæ gallorum: & contra omnia oculorum uitia sumum eius
 prodesse. lidem samolū herbam nominauere nascentem in humidis. Et hanc sinistra manu lē-
 gi a ieiunis contra morbos suum boumque: nec respicere legentem: nec alibi q; in canali depone-
 re: ibig; contere poturis. Gummi genera diximus. Ex iis maiores effectus melioris cuiusq;
 erunt. Dentibus inutiles sunt. Sanguinem coagulant: & ideo reicientibus sanguinem profunt:
 item ambūstis: arteriæ uitis. Inutilem urinam ciunt: amaritudines hebetant alitictis cæteriq;
 ex amygdala amara: est spissandiq; uiribus efficacior. Habet exalfactorias uires. Preponuntur
 autem prunorū & cerasorum ac uitium. Succant illitæ & astringunt. Ex aceto uero infantium
 lichenas sanant. Profunt & tussii ueteri: quattuor obolis in mixto potis. Creduntur & colorem
 gratiorē facere: ciborūq; appetentiam: & calculosis prodesse cū passo potæ. Oculorum & uul-
 nerum in utilitatibus maxime conueniunt ab spina ægyptia.

De spina arabica & spina alba: & acantho: & acatia.

CA. XII.
 Pinæ arabicæ laudes in odorum loco diximus: & ipsa spissat: stringitque distillatio-
 nes omnes: & sanguinis excreationes: mensurumque abundantiam: etiamnum radice
 ualētior. Spinæ albæ semen contra scorpiones auxiliatur. Corona ex ea imposita ca-

† nls: 06

† nls: 06

uel erinea

uā multis

† nls: 06

† nls: 06

† nls: 06

† nls: 06

† nls: 06

pitris dolores minuit. Haec similis est spina illa: quam graeci acanthion vocat: minoribus multo foliis aculeatis per extremitates: & araneosa lanugine obductis. Quae collecta etiam uestes quaedam bombicinis similes sunt in oriente. Ipsa folia uel radices ad remedia opisthotoni bibuntur. Est & acaciae spina. Fit in aegypto alba nigra: arboris item uiridis: sed longe melior est prioribus. Fit & in gallatia: terrima spinosior arbor. Semē omnium lenticulae simile: minore est tantū & grano & foliulo. Colligitur autumnō ante collectum nimio ualidus. Spissatur succus ex foliis: aqua caelesti perfolius: mox in pila tulsis: exprimitur organis: tunc densatur in sole mortariis in pastillos. Fit & ex foliis minus efficax. Ad coria perscinda femine pro galla utuntur. Foliorū succus & gallatiacae acaciae nigerimus improbatur: item qui ualde rufus. Purpurea aut leucophaea: & quae facillime diluitur. Vis summa ad spissandum refrigerandumque est. Oculorum medicamentis ante alias uiles. Lauantur in eos usus pastilli: ab aliis torrentur: ab aliis capilli tinguntur. Sanant ignem sacrum. Ulcera quae serpunt: & humida uitia corporis: collectiones: articulos contusos: perniones: pterygia. Abundantiam mensium foeminis sistunt: uuluumque & sedem pudentes: item oculos: oris uitia & genitalium.

De uulgaris spinarū siluestriū & de syncepro & de appendice spinarū & pyxanthos: & paliuro: aquifolia: & taxo: & rubis medicinae.

CA. XIII.

Vigaris quocq haec spinarū quae uenae fulloniae implentur: radices usus habetur. Per hispanias quidem multi & inter odores: & ad unguenta utuntur illa aspalathum uocantes. Est sine dubio hoc nomine spina siluestris in oriente (ut diximus) candida magnitudine arboris iusta. Sed & frutex humilior atq spinosus. In nysyro & rhodiort insulis: quam alii erisiceptum: alii adipathum siue dipacon siue diaxylon uocant. Optimus q minime ferulaceus: rubens: & in purpuram uergens detracto cortice: nascitur pluribus locis: sed non ubiq odoratus. Quam uim haberet caelesti arq in eum innixio: diximus. Sanat tetra oris ulcera: & ozenas: genitalia exulcerata: aut carbunculantia: item rhagadia: infestationes potu. Discutit & stranguarias cortex. Sanguinem reddentibus medetur decoctum eius. Aluum sistit cortex. Similia praestare quocq siluestrem putant. Spina est appendix appellata: quoniam baccae puniceo colore in ea appendices uocantur. Haec cruda: per se & arida in uino decoctae aluum citant: ac totina compefcunt. Pyxanthi baccae contra serpentium ictus bibuntur: prosunt purgationi foeminarum: coeliacis: dysentericis: ac cholericis. In uino potae aluum sistunt. Radix decocta & illita extrahit infixam corpori. Utilissima est & luxurians: tumoribusq. Paliurus quoque spinarū genus est. Semen eius asri zuram uocant: contra scorpiones efficacissimum. itē calculosis & tussi. Folia astrictoriam uim habent. Radix discurit panos: collectiones: vomicas: urinas trahit potu. Decoctum eius potū in uino aluum sistit. Serpentibus aduersatur: radix praecipue datur in uino. Alioquin folia contusa addito sale articulorum morbis imponuntur. Aquifolia arbor in domo: aut uilla lata ueneficia arceat. Flore eius aquam glaciari pythagoras tradit. Itemq baculum ex ea factum in quoduis animal emissum etiam si citra ceciderit defectu mittentis: ipsum per sese recubitu propius adlabit: tam praecipuam naturam inesse arbori. Taxi arboris fumus mures necat. Nec rubos ad maleficia tantum genuit natura: ideoque ex eis mora uel hominibus cibos dedit. Vim habent siccandi: astringendi. Gingiuis gonillis genitalibus accommodatissimi. Aduersantur serpentum scelerati simis: hemorroidi & praeteri flos aut mora. Scorpionum uulnera sine collectionum periculo inungunt. Viliam ciunt. Caules eorum tonduntur teneri: exprimiturq: succus: mox sole cogitur in crassitudinem mellis singulari remedio contra mala oris oculorumq: sanguinem excreantes: anginas: uulvas: sedes: coeliacos: potus aut illitus. Oris quidem uitis etia folia commanducata prosunt: & ulceribus manantibus: aut quibuscunq in capite illinuntur: cardiacis: uel sic per se imponuntur a mamma sinistra. Item stomachi doloribus: oculisque proci dentibus. Instillatur succus eorum & auribus. Sanat condylomata cum rosaceo cerato. Calculorumque ex uino decoctum uel praesentaneum remedium est. Item per se in cibo sumpti cyma modo: aut decocti in uino austerio labantes dentes firmant. Aluum sistunt & profluvia sanguinis: dysentericis prosunt. Siccantur in umbra ut cinis crematorum uiam reprimat. Folia quoq: arefacta & contusa iumentorum ulceribus utilia traduntur. Mora quae in iis nascuntur uel effigaciorem stomachicam praebere q fatiua morus. Eademque compositione: uel cum hypocistide tantum & melle bibuntur in cholera: & a cardiacis: contra araneos. Inter medicamentarū quae styptica uocant: nihil efficacius rubi mora ferentis radice decocta in uino ad tertias partem colluantur eo oris ulcera & sedis foueantur. Tantaq uis est: ut spongiae ipsae lapidescant.

&

araneosa

aranea spina

Vulgaris spina
spina siluestris

erisiceptum

pyxanthus spina

Vomicae

Vulgaris spina

serpentes

aquifolia

taxo

rubus

Culmibus siccatis
Vulgarisspinae
Lapidescant

Alterum genus rubi est in quo rosa nascitur. Gignit pilulam castaneæ similem: præcipuo remedio calculosis. Alia est cynorhoda: quam proximo dicemus uolumine.

De cynosbato: & ideo rubo: & rhamno: & lycio: & sarcocolla: & oporice medicinæ. C. XIII.

Cynosbato: quam alii cynospaston: alii neurospaston uocant: folium habet uestigio hominis simile. Fert & uuam nigram: in cuius acio neruum habet: unde neruopassus dicitur. Alia est cappari similis: quam medici cynosbato appellauerunt. Huius thyrsus ad remedia plenis & inflammationibus conditus ex aceto manditur. Nervus eius cum mastice chia comanducatus os purgat. Ruborum rosa alopecias cum auxunia emendat. Mora capillum tingunt cum omphacino oleo. Flos mori per menses colligitur. Candidus pleureticis præcipuus ex uino potus: item coeliacis. Radix ad tertias decocta: aluum sistit & sanguinem item dentes collorus decocto. Eodem succo fouentur sedis atque genitalium ulcera. Cinis e radice deprimit uuam. Idæus rubus appellatus est: quoniam in ida non alias nascitur. Est autem tenerior ac minor rarioribus calamis innocentioribusque: sub arborum umbra nascens. Huius flos cum melle epiphoris illinitur & ignibus sacris. Stomachicisque ex aqua bibendus datur. Cætera eadē præstat: supra dicta. Inter genera ruborum rhānos appellatur a grecis candidior & fruticosior. Is floret ramos spargens rectis aculeis non ut cæteri aduncis: foliis maioribus. Alterū genus eius siluestre nigrum & quadantenus rubens. Fert ueluti folliculos. Huius radice decocta in aqua: fit medicamentum: quod uocatur lycium. Semen secundas trahit. Alterque ille candidior astringit magis: refrigerat: collectionibus & uulneribus accomadatur. Folia uero utriusque & cruda & decocta illinuntur cum oleo. Lycium præstantius e spina fieri tradunt: quam & pyxanthō chironiam uocant: quales in indicis arboribus diximus: quoniam longe præstantissimum existimatur indicum. Coquantur in aqua tursi ramis: radicesque summæ amaritudinis æreo uase fere per triduum. Iterum exempto ligno donec mellis crassitudo fiat. Adulteratur amaris succis: etiā amurca ac felle bubulo. Spuma eius ac flos quidem oculorum medicamentis additur. Reliquo succo faciem purgat: & pforas sanat: rosos angulos oculo: ueteresque fluxiones: aures purulentas: tonsillas: gingiuas: tussim: sanguinis excreationes: fabæ magnitudinis deuoratum. Aut si ex ulceribus fluat: illius rhagadas: genitalium ulcera: Attritus: ulcera recentia: & serpentina: ac putrescentia. In naribus clauos: suppurationes. Bibitur & a mulieribus in lacte contra profluvia. Indici differentia glebis ex trinfecus nigris intus rufis: cum freris: cito nigrescentibus. Astringit uehementer cum amaritudine. Ad eadē omnia utilis est: sed præcipue ad genitalia. Sūt qui & sarcocollam & spinæ lachrymam putent pollinis turis similem cum quadam acrimonia dulcem. Cum uino tusa sistit fluxiones. Illinitur infantibus. Maxima uelustate & hæc maxie nigrescit. Melior quoque candidior. Vñ etiamnum arborum medicinis debetur nobile medicamentum: quod oporice uocant. Fit ad dysentericos stomachique uitia in congio musti albi lento uapore decoctis malis coronis quinque cum suis seminibus: punicis totidem: sorborum sextario & pari mensura eius: quod rhus syriaco uocant: croci semuncia. Coquitur usque ad crassitudinem mellis. His subnectemus ea quæ græci communicatione nominum in ambiguo fecere an ne arborum essent.

De camædryei: & camædaphne: & chamælea: & chamæsyce: & chamæcisso: & chamæleuce: & chamæcyperisso: & ampelopraso: & stachye: & clinopodio: & centunculo: & clematide ægyptia medicinæ. CA. XV.

Chamædryes herba est: quæ latine trifago dicitur. Aliqui eam chamædropē: alii thecriā appellauerunt. Folia habet magnitudinis mētæ: colof & diuisura quercus. Alii serratā: & ab ea serrā inuētā esse dixere: flore pene purpureo. Carpitur pignans succo in petrosissis: aduersus serpentium uenena potu illitumque efficacissima. Item stomacho: tussis uetustæ: pituitæ in gula coherescentis: ruptis: conuulsis: lateris doloribus. Lyenem consumit. Vrinam & menses cit. Ob id incipientibus hydropicis efficax: manualibus scopis eius in tribus heminis aqua decoctis usque ad tertias. Faciunt & ex ea pastillos terentes eam ex aqua ad supradicta. Sanat & uomicas & uetera ulcera: uel fordida cum melle. Fit & unum ex ea peitoris uitis folioque succus cum oleo caliginem oculorum discutit. Ad splenem ex aceto sumitur. Excalfacti perustione. Chamædaphne unico ramulo est cubitali fere: folio tenui lauri similitudine. Semen rubens admixtum foliis illinitur capitis doloribus recens. Ardores refrigerat. Ad tormina cum uino bibitur. Menses succus eius & urinam cit potu: partusque difficiles in lana appositus. Chamælea similitudinem foliorum oleæ habet. Sunt autem ei amara odorata: in petrosissis nascens palmi altitudinem non excedens. Aluum purgat. Detrahit pituitam bilemque: foliis in duabus paribus

abſinthii decoctis: ſuccoq; eo cum melle pote. Foliiſ impositis & ulcera purgantur. Aiunt ſi quis ante ſolis ortum eam capiat: dicatq; ad albugines oculorum ſe capere: adalligata diſcuti id vti- um: Quoquo modo collectam iumentorum pecorumq; oculis ſalutarem eſſe. Chamaſyce len- tis folia habet: nihil ſe attollentia: in aridis petroſis naſcens. Claritati oculorum: & contra ſuffu- ſiones utiliſſima: & cicatrices: caligines: nubeculas in vino cocta: inunda. Vulua dolores ſedar appoſita in linteo. Tollit & uerrucas omnium generum illita. Prodeſt & orthopnoicis. Chama- ciſſos ſpicata eſt tritici modo ramulis quinis ſere folioſa: cum flore exſtimari poteſt alba viola radice tenui. Cuius bibunt iſchiatici folia tribus obolis: in uini cyathis duobus ſep̄ diebus ad- modum amara potione. Chamaeleucem apud nos ſarranum: ſiue ſarſugium uocant. Naſcitur ſe- cus fluuios: folio populi: ſed ampliore. Radix eius imponitur carbonibus cupreſſi: atq; in nidor per inſundibulum imbibitur in uetere tuſſi. Chamaepeuce laticis foliis ſimilis: lumborum: & ſpi- nae doloribus propitia eſt. Chamaecypariſſos herba ex uino pota contra uenena ſerpentium om- nium ſcorpionumq; polleſt. Ampeloparon in uinetis naſcitur: foliis porri: ruſtu grauiſ. Contra ſerpentium ictus efficaç. Urinam & menſes citerruptiones ſanguinis per genitale inhihet potum impositum. Datur & a partu mulieribus: & contra canis morſum. Ea quoque quæ ſtachys uo- catur: porri ſimilitudinem habet odoris iucundi: colorique in luteum inclinat. Pellit mèſtrua. Clinopodon: quod alii cleonicon: alii zopyron: alii ocimoides appellant: ſerpillo ſimilem: ſurcu- loſam palmi altitudine. Naſcitur in petroſis: orbiculato foliorum ambitu: ſpeciem leſpedum p- bens. Bibitur ad conuulſa rupta ſtrangurias: ſerpentium ictus: item decoctæ ſuccus. Nunc ſubre- xemus herbas mirabiles quidem: ſed minus claras: nobilibus inſequentia uolumina dilatis. Ital- centunculum uocant roſtratis foliis ad ſimilitudinem capitis penularum iacentem in aruiſ: græ- ci autem clematidem. Eſt eius egregius effectus ad ſiſtendam aluum in uino auſtero. Idem lan- guinem ſiſtit tritus cum oxymelitte: aut aquæ calidæ cyathis quinque denarii unus p- dère. Sic & ad ſecundas mulierum efficaç. Sed græci clematidas & alias habent: nam quam aliqui echi- ten uocant: alii laginem nonnulli tenuem ſcamoneam: & pedales folioſos: non diſſimiles ſcamo- nea ramos habet: niſi q; nigriora minoraque ſunt folia. Inueni in uineis aruiſque. Eſt ut olus cum oleo & ſale. Aluum cit. Eadem a dyſentericis cum lini ſemine in uino auſtero ſorbetur. Fo- lia epiphoris imponuntur cum polenta: ſuppoſito udo linteo. Strumas imposita ad ſuppuratio- nem perducunt: deinde laxungia adiecta percurant: item hemorroidiſ cum oleo uiridi. Phthi- ſi: coſiuant cum melle. Lactis quoque ubertatem faciunt in cibus ſumpta. Et inſantibus illita ca- pillum alunt. Ex aceto dentium dolores ſedant: uenerem ſtimulant. Eſt & alia clematis ægyptia cognominis: quæ ab aliis daphnoides: ab aliis polygonoides uocatur folio lauri longa tenuiſque: aduerſus ſerpentes ac priuatim aſpides ex aceto pota efficaç. Aegyptus hanc maxime gignit.

De aro: & dracunculo: & draconio: & eri: & millefolio: & herba eiusdem nominis: & pseudou- nio: & myrrhi: & onobryce medicina.

CA. XVI.

Eſt & aron: de qua inter bulbos diximus magnæ cum dracuntio litis. Quidam enim eſſe dixerunt eandem. Glaucias ſatu diſcreuit: dracuntium ſilueſtre m arum pronun- ciando. Aliqui radicem aron appellauerunt: caulem uero dracuntium: in totum aliq. Si modo hic eſt: qui uocatur apud nos dracunculus. Nanque aros radicem nigram i latitudinem rotundam habet: multo quoque maiorem: & qua manus impleatur. Dracunculus ſubrutillam & draconis conuoluti modo: unde ei & nomen. Quin & ipſi græci immenſam po- ſuere differentiam. Semen dracunculi ſeruens mordaxque tradendo: tantumque inſeſ ei uirius ut olfactum grauidis abortum inferat. Aron miris laudibus extulere: primum in cibus ſemina- rum præferentes: quoniam mas dulcor eſſet: & in coquendo lèrior: peſtorique uitia purgaret. Arium inſiſtione in ſperſum aut eligmate: urinam & menſes faceret. Sic & in oxymelite potū ſtomacho interraneis exulceratis ex lacte ouillo bibendum. Ad tuſſim in cinere coctum ex oleo dedere. Alii coxere in lacte: ut decoctum biberetur. Epiphoris elixum inpoſuere: item ſuggilla- tis: tonſillis. Ex oleo hemorroidiſ uitio in ſudore: lentugines ex melle illinentes. Laudauit Cleo- phantus & pro antidoto contra uenena: pleureticis: peripneumonicis quoque & tuſſientibus. Se- men intritum cum oleo aut roſaceo inſundens aurium dolori Dieucles. Cleophantus tuſſientibus aut ſuſpirioſis & orthopnoicis & purulenta excreantibus ſarina permixtum in pane cocto dedit. Diſodorus phthiſicis e melle eligmate & pulmonis uititis: oſibus etiā fractis inpoſuit. Par- tus omnium animalium extrahit naturæ circumſiſtum. Succus radicis cum melle attrito: oculo- rum caligines: ac ſtomachi uitia diſcutit: tuſſim decocti ius cum melle. Vlçera omnium gene-

siue phagedenæ sint: siue carcinomata: siue serpant: siue polypi in naribus: succus mire sanat. Folia ambustis profunt ex uino & oleo cocta. Aluum inaniunt ex sale & aceto sumpta. Etiam luxa-
tis cocta cum melle profunt. Item articulis podagricis cum sale recentia uel sicca. Hippocrates
utraslibet ad collectiones cum melle imposuit. ad menses trahendos seminis uel radices drach-
mæ duæ in uini cyathis duobus sufficiunt. Eadem potio si a partu non purgantur: & secun-
das trahit. Hippocrates & radicem ipsam apposuit. Dicunt & in pestilentia salutarem esse in ci-
bis. Ebrietatem discurit. Serpentes nidore cum crematur priuatimq; aspidem fugat: aut inebria-
ta ut torpentes inueniantur. Perunctos quoq; aro laureo oleo fugiunt. Ideo & contraictus da-
ri potu in uino nigro putant utile. In foliis ari caseus optime seruari traditur. Dracunculus quæ
dixi: hordeo maturefcente effoditur luna crescente. Omnino habentem serpentes fugiunt. Ideo
percuttis prodesse in potu aiunt maiorem: ut & menses: si ferro non attingatur: sistat. Succus eius
& aurium dolori prodest. Id autem quod græci dracontion uocant triplici effigie mihi demon-
stratum est: foliis betæ: non sine thyrsio: flore purpureo. Hoc est simile aro. Alii radice longa uel
tri signata articulosq; monstrauerunt tribus omnino cauliculis. Folia eius ex aceto decoqui con-
tra serpentium ictus iubentur. Tertia demonstratio fuit folio maiore q; cornus: radice harundi-
near: totidem ut affirmabant geniculata nodis: quot haberet annos: totidemq; esse folia. Hi ea ex
uino uel aqua contra serpentes dabant. Est & aris quæ in eadem ægypto nascitur similis aro:
minor tantum: minoribusq; foliis: & utiq; radice: quæ tamen oliuæ grandis magnitudine implet.
Alba geminum caulem: altera unum tantum emittens. Medetur utraq; ulceribus manatibus: nec
combustis ac fistulis. Collyrio immixta: & nomas sistunt: decoctarum in aqua & postea tritarum
rosaceo addito. Sed unum miraculum igens: cōtacto genitali cuiusq; foemini: similis animal in
perniciem agit. Myriophyllon: quod nostri millefolium uocant caulis est tener. Sexus fœticulo
plurimis foliis: unde & nomen accepit. Nascitur in palustribus: magnifici usus ad vulnera. Cum
aceto bibitur ad difficultates urinæ & uesicæ: & suspiria: præcipitatisque ex alto. Efficacissima
eadem ad dētium dolores. Ethruria hoc nomine appellat herbam in pratis tenuem: a lateribus
capillamenti modo foliolam: eximii usus ad vulnera: boum neuos abscessos uomere solidari ea:
rursusque iungi ad dita axungia affirmans. Pseudobunion napi folia habet: fruticans palmi ali-
tudine. Laudatissima in creta. Contra tormina atque stranguriam: laterum præcordiorumque
dolores bibitur rami eius quini senie. Myrrhis quam alii smyrthizam alii myrrham uocant si
millima est cuticæ. Caule foliisque & flore minor tantum & exilior: cibo non insuauis. Cit men-
strua & partus cum uino. Aiunt quoque eandem potam in pestilentia salutarem esse. Subue-
nit & phthisis in sorbitione. Audiatem cibi facit. Phalagiorum morsus restringit. Vlcera quo-
que in facie aut capite succus eius in aqua triduo macerata sanat. Onobrychis folia habet lentis
longiora paulo florem rubentem: radicem exiguum & gracilem. Nascitur circa fontes. Siccata in
farinæ modum & in parsa uino albo stranguras finit. Aluum sistit. Succus eius perunctis cum
oleo sudores mouet.

De coriacea: & callicia: & menaide: & aliis. xlii. & medicinis earum: quas quidam magicas esse di-
cunt: & de confidia: & de aproxis: & reidiis morboz. CA. XVII.

N promissio herbarum mirabilium occurrit aliqua dicere & de magicis. Quæ enim mi-
rabiliores sunt. Primi eas in nostro orbe celebrare Pythagoras atque Democritus
confectati magos. Coriacciam & calliciam Pythagoras: quæ aquam glaciæ tradit: &
quarum mentionē apud alios non reperio: nec apud eum alia de his. Idē menaidē ap-
pellat & nomine alio corinthadē: cuius decocto in aqua succo protinus sanari ictus serpentium
si foueantur: dicit. Eundemque effusum in herba qui e uestigio cōtigerint: aut forte resper-
sū: rint insanabili læto perire: monstrifica prorsus natura ueneni: præterquā contra uenena. Ab eo-
dē pythagora aproxis appellatur herba: cuius radix & longinquo concipiat ignes ut naphtha: de q̄
in terræ miraculis diximus. Idē tradit: Si quis morbi humano corpori acciderint florē aproxis:
quamuis sanatos ad monitionē eorum sentire quotiens florere eam contigerit: & frumētū: & ci-
cutā: & uiolam similem conditionem habere. Nec me fallit hoc uolumē e ius a quibusdā Cleem-
poro medico ascribi. Pythagoræ uero esse pertinax fama antiquitaque ue indicant. Et idipsum
auctoritatē uoluminibus asserit: si quis alius curæ suæ opus illo uiro dignum iudicauerit: Quod
fecit scimus Cleemporum: cum & alia suo ex nomine ederet: quis crederet? Democriti certe chi-
rocineta esse constat. At in iis ille post pythagoram inagorum stu diosissimus quanto portento-
siora tradit? Aglaophotin herbam: quæ admirationē hominum propter eximium colorem ace-

perit nomen: in marmoribus arabiz nascēte persico latere: Qua de causa & marmariden uoca-
ri. Magos utiq; ea uti: cum uelint deos euocare. Achemenidon colore est electri sine folio nascēs
in taradastilis indiz: cuius radix in pastillis digesta in dieq; pota in uino noxiū per cruciatu
nō cōfiscantur omnia per uarias numinum imaginationes. Eandem hippophorudem appel-
lat: quoniam equaz præcipue caueant eam. Theombrotion. xxx. Iconis a Choaſpe naci pauonis
picturis similē odore eximio: Hanc autē a regibus perſarū bibi contra omnia corporum inco-
moda: instabilitatemq; mentis. Eandem denique ſemina potentiaz maiestate appellari. Aliam
deinde Adamantidem armeniz cappadociæq; alūnam. Hæc ad mota leones reſupinari cum hia-
tu laxo. Nominis causam eſſe q; conteri nequeat. Arianidem in arianis gigni igneam colore. Col-
ligi cum ſol in leone ſit. Huius tactu perunda oleo ligna accendi. Therionarca in cappadocia &
myſia naſcēte: omnes ſeras torpeſcere: nec niſi hyenaz urinaz aſperſu recreari. Ethiopida in meroe
naſci. Ob id & meroidem appellari: folio lactuca: hydropicis utiliſſimam & muſto potam. Ophiu-
ſam in elephantine eiudem æthiopiz liuidam: difficilemq; aſpectu: qua pota: terrorem minasq;
ſerpentum obuerſari: ita ut mortem ſibi eo metu conſciſcant: ob id cogi ſacrilegos illam bibere.
Auerſari autem ei palmeum unum. Thalaſſeglen circa indum annem inueniri: quæ ob id no-
mine alio potamautis appellatur. Hæc pota lymphari homines obuerſantibus miraculis. Thean-
gelida in libano ſyriæ: dictæo creta montibus & babylone: & ſuſis perſidis naſci: qua pota magi
diuinent. Gelotophyllida in baſtris & circa boryſthenem. Hæc ſi bibatur cum myrrha & uino:
uarias obuerſari. Species: ridendique ſinem non fieri: ni potis nucleis pineaz nucis cum pipere &
melle in uino palmeo. Syſtiterida a conuiſtu in perſide nominari: quoniam hilaurent illa: ea
dem protomedia: qua primatum apud reges optineant. Caſigneten: quoniam ſecum ipſa naſca-
tur: nec cum ullis aliis herbis. Eandē Dionyſionymphadem: quoniam uino mite conueniat. He-
liathen uocant in themiſcyra regione & ciliciz montibus maritimiſ: folio myrrh. Hæc cum adi-
pe leonino decocta addito croco & palmeo uino perungi magos: & perſarū reges: ut fiat cor-
pus aſpectu iucundum. Ideo eandem helicolidem nominari. Hermefias ab eodem uocatur ad
liberos generandos pulchros bonosq;. Non herba: ſed compositio & nucleis pineaz nucis tritis cū
melle myrrha croco uino palmeo: poſtea admixto theombrotio & lacte bibere generaturos iu-
bet: & a conceptu puerperas partum nutriendas ita fieri excellentes animo & forma: atq; bonos.
Harumq; omnium magica quozq; uocabula ponit. Adiecit his Apollodoros aſſectator eius her-
ba eſchyronemem: quoniam appropinquante manu ſolia cōtraheret. Aliam crocidem: cuius
tactu phalangia morentur. Cræciæ oenotheridem: cuius aſperſu & uino ſeritas omnium ani-
malium mitigaretur. Anacamperotem celeberrime arte grammatica paulo anteq; cuius omnino tactu
redirent amores uel cum odio depoſiti. Et abūde ſit hæcenus attingiſſe inſignia magorum in iſ
herbis: alio de his aptiore dicturus loco.

De eriphia: & lanaria: & ſtratiote medicinz.

CA. XVIII.

Eriphiam multi prodidere. Scarabeum hæc in habena habet furſum deorſumq; decur-
rētē cum ſono hædi: unde & nomen accepit. Hæc ad uocem nihil præſtans eſſe
tradunt. Herba lanaria ouibus ieiunis data: lactis abundantiam facit. Aeq; nota lacto-
ris uulgo eſt plena lactis: quod deguſtatu uomitiones concitat. Eandem hanc alię
eſſe dicunt: & alii ſimilem illi: quam militarem uocant: quoniam uulnus ferro ſaſtum nullū nō
intra dies quinq; ſanat ex oleo impoſita. Celebratur autē & a græcis ſtratiotes. Eſt ea in ægypto
tantum: & inundatiōe niſi lanaria aizzoo ſimilis: ni maiora haberet ſolia. Refrigerat mire: & uul-
nera ſanat ex aceto illita: item ignes ſacros ac ſuppurationes. Sanguinem quoq; qui deſluit a reni-
bus pota cum thure maſculo mirifice ſiſtit.

uel in aue. *P. eriphia ad bar-
na*
Herba lanaria

De herba quæ naſcitur in capite ſtatuz: & de herba de fluminibus: & herba lingua: & cribros:
& ſimeti: & rhodora: & impiæ: & ueneris pectine: & nodia: & philanthropæ: & canaria lappæ: &
tordyle: & de gramine: & dactylo: & ſcenograceo medicina.

CA. XIX.

Erba in capite ſtatuz nata collecta: alicuius in ueſtis panno: & alligata in lino ruſſo
capitis dolorem conſeſtim ſedare traditur. Herba quæcūq; e rituis aut fluminibus
ante ſolis ortum collecta: ita ut nemo colligentem uideat: contra tertianas adalligata
leuo brachio: ita ut æger quid ſit illud ignoret: tertianas arcere traditur. Lingua her-
ba naſcitur circa fontes. Radix eius combuſta & trita cum adipe ſuis adiciunt ut nigra ſit & ſte-
nilis: alopecias emendat unguentum in ſole. Cribro in limite abiecto: herbarū extantes de-
cerptæ: adalligatæ que grauidis: partus accelerant. Herba quæ gignitur ſupra ſimeta rituis: cōtra

Herba lanaria
Erba in capite
Herba lingua
Herba cribros

anginas efficacissime pollet ex aqua pota. Herba iuxta quam canes urinā fundunt euulsa ne ferro attingatur: luxatis celerrime medetur. Rumbotinum arborem demonstrauimus: inter arbusta, iuxta hanc uiduam uite nascitur herba: quam galli rhodoram uocant: caulem habet uirgaeficulneæ modo geniculatam folia urticae in medio exalbida: eadem procedente tempore tota rubentia: florem argenteum: præcipua contra tumores feruoreſq; & collectiones. Cum axungia uero ueteri tuſa ita ut ferro non attingatur: qui perunctus eſt: ſi deſuper ad ſuam dexteram terræ efficacius remedium eſſe aiunt: ſi tres quoque trium nationum homines perungant dextrorſus. Herba ſpia uocatur ſcana: toris marini aſpectu thyriſi modo ueſtita atq; capitata. Inde alii ramuli aſſurgunt ſua capitella gerentes: ob id impiam appellauere: quoniā liberi ſuper parentem excellant. Alii potius ita appellatam: q; nullum animal eam attingat: exſtituimus. Hæc inter duos lapides trita ſeruatur: præcipuo aduerſus anginas ſucco lacte & uino admixto: mirumq; traditur: nūq; ab eo morbo tentari qui guſtauerint. Itaq; & ſuiſus dari: quæq; medicamentū id noluerint haurire: eo morbo interire. Sunt qui & in auium tidis inferi aliq; id ex ea putent: atq; ita non ſtrangulari pullos audius deuorantes. Veneris peſtinem appellant a ſimilitudine peſtinum. Cuius radix cum malua tuſa omnia corpori infixā extrahit. Veternoſa curat: quæ exedū uocatur. Nodi a herba coriariorum officinis nota: ea mularis dicitur aliſq; noibus. Efficaciſſimam aduerſus ſcorpiones eſſe potam in uino aut poſca reperio. Philanthropion herbam græci appellant hiſeſutam: quonia in ueſtibus adhæreſcat. Ex hac corona impoſita capitis dolores ſedantur. Nā quæ canaria appellatur lappa cum plātagine & millefolio trita ex uino carcinomata ſanat: tenuis diebus ſoluta. Medetur & ſuiſus hæc effoſa ſine ferro: & addita in colluiū poturiſ uel ex lacte & uino. Quidam adiiciunt & fodientem dicere oportere: hæc eſt herba argemon: quam Minerua repperit ſuiſus iſis remedium: qui de illa guſtauerint. Tordylen alii ſemeniſis eſſe dixerunt. Alii herbam per ſe: quam & ſyreon uocauerunt. Neque aliud de ea prodiit inuenio q̄ in montibus naſci. Combuſtā potu ciere meſes: & peſtoris excretiones. Efficaciſſe etiā ſi radicē: ſucco eius: ternis obolis hauſto renes ſanari. Addi radicem eius & in melagmata. Gramē ipſum eſt inter herbas uulgaſiſſimum: geniculatis ſerpit internodiis: crebroque ab iſis & ex cacumine nouas radices ſpargit. Folia eiſ in reliquo orbe in exilitate ſaſtigantur. In parnaſo tantum hederacea ſpecie denſius q̄ uſq; fruticant: flore odorato candidoque. lumentis herba non alia gratior ſue uiridis ſiue in ſœno ſiccata. Tunditur aſperſa aqua. Succum quoque eius in parnaſo excipi tradunt propter ubertatem. Dulcis enim hiſ eſt. In uicem eius i reliqua parte terræ ſuccedit decoctum ad uulnera conglutinanda: quod & ipſa herba tuſa præſtat. Tueturque & ab inflammationibus placat. Decocto adiciitur uinum ac mel: ab aliquibus & thuris & piperis myrrhæque tertie portiones. Ruſuſque coquitur in æreo uaſe ad dentium dolores & epiphoras. Radix decocta in uino torminibus medetur & urinæ difficultatibus. Viceribus ueſicæ. Calculos frāgit. Semen ueheementius urinam ipellit. Aluū uomitioneſque ſiſtit. Priuatim autem draconū morſibus auxiliatur. Sunt qui genicula. ix. uel unius uel e duabus tribusue herbis ad hunc articulorum numeꝝ uiolula nā ſuccida nigra ſubeant: ad remedia ſtrumæ panorum uel. leiunum debere eſſe qui colligat. Ita ire in domū abſentis cui medetur: ſuperuenientique ter dicere leiuno leiunum medicamentū dare. Atque ita adalligare: triduoque id facere. Quod & graminū genere ſeptē internodia habet: efficaciffime capiti contra dolores adalligatur. Quidam propter ueſicæ cruciatus decoctū ex uino gramē ad dimidias & balneis bibi iubent. Sunt qui & aculeatum graminem uocant triū genere: cum in cacumine aculei ſunt plurimū quini: dactylon uocant: hos conuolutos nariſus inferunt: extrahuntque ſanguinis ciendi gratia. Altero quod eſt aizoo ſimile ad paronychia & prexygia unguium: & cum caro unguibus excreuerit uruntur cum axungia. Ideo dactylon appellat: quia digitis medetur. Tertium genus dactyli ſed tenuis naſcitur in parietinis aut regulis. Huic cauſtica uis eſt. Siſtit ulcera quæ ſerpunt. Gramen capiti circumdatum ſanguinis nariſus ſuſtinet: ſiſtit. Camelos autem necare traditur in babylonis regione id quod iuxta uias naſcitur. Nec ſœnogræco minor auctoritas: quod telin uocant: alii carpos. Aliqui buceras: alii ægoeras: quoniam corniculis ſemē eſt ſimile: nos ſiliciam: qd̄ quō ſerere: ſuo loco diximus. Vis eius ſiccare: molliſe: diſſoluere. Succus decocti ſœmiarum pluribus malis ſubuenit: ſiue duricia ſiue tumor ſiue contractio ſit uulnæ: fouetur: inſidit: inſuſum quoque prodeſt. Furfures in facie extenuat. Spleni addito nitro decoctum & impoſitum medetur: item ex aceto. Sic ſocietū decoctum. Diocleſis difficile parientibus ſemen eius dedit acetabuli menſura tritum in nouæ cyathis ſæpe ad tertias partes bibere: ut qui biberint in calida lauantur. Et i balneo ſudantibus dimidium ex

liſto iterum dedit: mox a balneo reliquum pro ſummo auxilio. Farinam ſœnogræci cum hor-
deo aut lini ſemine decoctam aqua muſſa contra uulnæ cruciatus ſubiecti. Itēqꝫ impoſuit imo
uentri. Lepras lentiginēs: ſulphuris pari portione mixta farina curauit nitro ante præparatâ cute
ſæpius die illineus: perungit præcipiens. Theodorus ſœnogræco miſcuit quartam partē purga-
ti naſturtii acerrimo aceto ad lepras. Damion ſœnogræci ſemen acetabuli dimidia menſura cū
ſapæ & aquæ nouem cyathis ad menſes ciendos dedit potu. Nec dubitatur quin decoctū eius
uulſiſſimum fit uuluis: interaneſqꝫ exulceratis: ſicuti ſemen articulis atqꝫ præcordiis. Si uero cū
malua decoqꝫ: poſtea addito muſſo potus aſi cætera uuluis iteratē ſqꝫ laudat: Quippe cū uapor
quoqꝫ decocti plurimum proſit. Alarumqꝫ etiam grauæolentiam decoctum ſœnogræci ſemen
emendat. Farina pruriginis capitis ſurfureſqꝫ cum uino & nitro celeriter tollit. In hydromelite
autem decoctâ addita auctig: genitalibus medetur item pano parotidi: podagrag: chira: græ: arti-
culis: carnibuſqꝫ quæ recedunt ab oſſibus. Aceto uero ſubacta luxatis. Illinitur & lyeni decoctâ i
aceto & melle tantum. Carcinomata ſubacta ex uino purgat. Mox addito melle perſanat. Sumiſ
& ſorbatio e farina ad pectus exulceratum longamqꝫ tuſſim. Diu decoquitur: donec amaritu-
do deſinat. Poſtea mel additur. Nunc ipſa claritas herbarum dicitur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIÆ LIBER. XXV. PROOEMIUM.

Natura herbarum ſponte naſcentium.

CA. I.

Pſa q̄ nūc diceſ herbarū claritas: medicinz tñ gſa gignēte eas tel-
lureſqꝫ admirationē curæ priſcoſqꝫ diligentiaqꝫ aium agit. Nihil er-
go ſetātū ſexptūqꝫ illis fuit. Nihil deide cecultatū qd̄ n̄ pdeſſe po-
ſteris uellēt. At nos elaborata iis abſcondere atqꝫ ſupprimere cu-
pimus: & fraudare uitā etiam alienis bonis. Ita certe reconduſit
pauci aliqua nouere: inuidentes aliis: & neminem docere in aucto-
ritatem ſcientiæ eſt. Tātum ab excogitandis nouis: ac adiuuanda
uita mores abſunt. Summumqꝫ opus ingeniorum diu in hoc fu-
it ut intra unumqꝫue recte facta ueterum perirent. At hercule
ſingula quosdam inuēta eorum numero addideri: omniumqꝫ
uitam clariorē fecere cognominibus herbarum tam benigne gra-
tiam memoria referente. Nō æque hæc eorum mīra eſſet in-
diſqꝫ ſatu blandiunt: aut cibo inuitant: ſed colmina quoque montium inuia & ſolitudo abdi-
tas omniſqꝫ terræ fibras ſcrutati ſuenerē: quid quæque radix polleret: ad quos uſus herbarum
ſolia pertinerent: etiam quadrupedum pabulo intacta ad ſalutis uſus uertentes.

Qui latine uſus herbarum ſcripſerint: & quando ad romanos noticia earum peruenerit: & qui
primi græcoſ de his compoſuerint: & de herbarum inuentione: & antiqua medicinz: & quare
minus exerceantur earum remedia: & de cynorhodo: & de dracunculo medicinz.

CA. II.

Inus hoc q̄ par erat: noſtri celebrauerunt omniū utilitatem & uirtutum rapaciſſimi.
Primuſqꝫ & diu ſolus idem ille. M. Cato omniū bonarum artium magiſter paucis
duntaxat attigit. Boum etiam medicamina non omiſſa. Poſt eum unus illuſtriſſimus rē-
tauit. C. Valgius eruditione ſpectatus: imperfecto uolumine ad Diuum Auguſtum.
Inchoata etiam præſariē religioſa: ut omniſbus malis humanis illius poſſimum principis ſemp
medicetur maietas. Ante conſiderat ſolus apud nos: quod equidem inueni Pompeius Leneus
Magni Pompeii libertus: quo primū tēpore hanc ſcientiam ad noſtros perueniſſe animaduertit.
Naque Mithridates maximus ſua ætate regum: quem debellauit Pompeius: omnium ante ſe ge-
nitorum diligentiffimus uitæ fuiſſe argumētis præterqꝫ fama intelligi. Vni ei excogitatū quoti-
tidie uenenum bibere: præſumptis remediis: ut conſuetudine ipſa innoxium fieret. Primo inuen-
ta genera antidotice: ex quibus unum etiam nomen eius retinet. Illius inuentum autumant ſangui-
nem anarū ponticagæ miſcere antidotis: quoniā ueneno uiuerent. Ad illum Aſclepiadis medēdi
arte clari: uolumina compoſita extant: ſcum ſollicitatis ex urbe roma præcepta pro ſe mitteret.
Illum ſolū mortaliū Mithridatē. xxii. linguis locutū certum eſt. Nec de ſubiectis gētibus uſuſ
hōiem per interpretem appellatum ab eo annis. lvi. quibus regnauit. Is ergo in reliqua ingenii
magnitudine medicinz peculiariter curioſus ab hoibus ſubiectis: qui fuere. par magna terræ

singula exquirens: scripitiu cōmentationum harū & exemplaria effeculq; in arcanis suis reliquit.
 Pompeius autem omni regia præda potitus: transferre ea sermone nostro liberu suum Leneum
 grāmaticæ artis doctissimū iussit. Vitæq; ita profuit non minus quā reipublicæ victoria illa.
 Præter hos græci auctores medicinæ p̄didere: quos suis locis diximus. Ex iis Euax rex arabum
 qui de simpliciū effectibus ad Nerone conscripsit. Crateias: Dionysius: Metrodorus ratione blā
 diffima: sed qua nihil pene aliud q̄ rei difficultas intelligat. Pinxere nāq; effigies herbarū: atque
 subseripserunt effectus. Vege & pictura fallax est ex coloribus tā numerosis: præsertim i æmulatione
 ne naturæ: multūq; degenerat trāsribētū fors uaria. Præterea parū est singulas ep̄e. atates p̄
 gicū quadrupartitis uarietatibus anni faciē mutēt. Quare cæteri sermone eas tradidere. Aliqui
 effigie q̄dem indicata: & nudis q̄dē plerūq; noibus defunctū: qm̄ satis uidebat̄ potestates uinūq;
 demonstrare quærere uolētibus. Nec est difficile cognitu. Nobis certe: exceptis admodum pau
 cis: cōtigit reliquas cōtēplari sciētia Antonii Castoris: cui sūma auctoritas erat in ea arte nostro
 æuo. Visendo hortulo eius: in quo plurius alebat: centesimū ætatis annū excedens nullū corporis
 malū expertus: ac ne ætate quidē memoria aut uigore concussus. Nec aliud mirata magis an
 tiq̄uitas reperiet. Inuenta iam pridē ratio est p̄nunciās horas non modo dies ac noctes Solis lu
 nāq; defectū. Durat tamen tradita persuasio in magna parte uulgi ueneficiis & herbis id cogi.
 In eo nāq; foeminarū sciētia præualere. Certē quid nō repleuere fabulis colchis Medes: aliq;
 In primis italia circē etiā ad scripta funde arbitror natū ut Aesculapius e uetustissimū poe
 tica re refertam italiā herbarū potentia proderet. Multiq; circēos agros ubi habitauit illa: in
 magno argumento etiā nūc durante in maris a filio eius orta gente: quos esse domitores serpē
 tum constat. Homerus quidem primus doctrinarū & antiquitatis parens: multus aliis in admi
 ratione Circēs: gloriā herbarū ægypto tribuit: tum ēt cū rigaretur ægyptus illa non autē esset
 postea fluminis limo inuectā. Herbas certe ægyptias a regis uxore traditas suæ Helenæ plurius
 narrat: ac nobile illud Nepenthes obliuionē tristitiæ ueniāq; afferens: & ab Helena utiq; oibus
 mortalibus propinandum. Primus autē omniū: quos memoria nouit: Orpheus de iis herbis cu
 riosius aliqua prodidit. Post eum Mæseus & Hesiodus polion herbam inquantū mirati sunt: di
 ximus. Orpheus & Hesiodus suffitiones cōmendauere. Homerus & alias nominatim herbas ce
 lebrat: quas suis locis dicemus. Ab eo Pythagoras clarus sapientia primus uolumen de earū effe
 ctu cōposuit: Apollini: Aesculapiog; & in totum diis immortalibus inuentione: & origine assig
 gnata. Composuit & Democritus: anno peragratis perdis arabie a thiopie ægyptique magis.
 Adeog; adhæc antonita antiquitas fuit: ut affirmauerit etiā incredibilia dictū Xanthus histo
 riæ auctor in prima earū tradidit occisum draconis catulum reuocatū ad uitā a parente her
 barū balin nominat. Eademq; tillonē quem draco occiderat: restitutum saluti. Et luba in
 arabia herba reuocatū ad uitā hoīem tradidit. Dixit Democritus: credidit Teophrastus ēē herbā
 cuius cōtactū illatæ ab alitæ: quā rettulimus: exiliret cuneus a pastoribus arbori adactus. Quæ
 etiā si fide caret: admirationem tamen implet: cogitq; confiteri multum esse: quod uero fū
 per esse incognitas. Quorum numero fuit Herophilus clarus in medicina: quo ferunt dictum
 quasdam etiā fortassis calcatas prodesse. Obseruatum certe est: inflāmati uulnera: ac morbos
 superuentu eorum: qui pedibus iter cōfecerint. Hæc erat antiqua medicina: quæ tota migrabat
 in græciæ linguas. Sed quare nunc non plures noscantur causæ: nisi q̄ eas agrestes litterarumq;
 ignari experiantur: utpote: qui soli inter illas uiuant. Præterea securitas quærēdi obuia medicorū
 turba. Multis etiā inuentis noīa defunt: sicut illi quam rettulimus i frugū cura: scimusq;
 defossam in angulis segetis præstare ne qua uis intret. Turpissima causa raritatis: quod etiā q̄
 sciunt: demonstrare nolunt: tanq̄ ipsis paritūq; sit quod tradiderint aliis. Accedit ratio inuētiō
 nis anceps. Quippe etiā in repertis: alias inuenit casus: alias (ut uere dixerim) desunt. Insanabilis
 adhæc annos fuit rabidi canis morsus: pauorem aquæ: potusq; oīs afferens odium. Nuper cū
 i uisdam militantis in prætorio mater uidit in quiete: ut radicem siluestris rosæ: quā cynorhodō
 uocant: eblandit sibi a p̄pectu pridie in fruteto mitteret folio bibendam in lacte. In lustrantia
 res gerebatur hispaniæ proxima parte. Casusq; accidit: ut milite a morsu canis incipiente aquas
 expauescere superueniret epistola orantis: ut pareret religioni. Seruatq; est ex inspirato. Et po
 stea quisq; auxiliū simile tetrauit. Alias apud auctores cynorhodi una medicina erat: sp̄giola: q̄
 in mediis spinis eius nasci cōtinerē cū melle alopecias capitis expleri. In eadem provincia cogno
 uit in agro hospitis nuper ibi repertū dracunculū appellatū caulem pollicis crassitudine uersico

loribus uiperarum maculis: quam ferebant contra omnium morbus esse remediū. Alius est quē nos in priori uolumine eiusdem nominis diximus: sed huic alia figura. Aliudq; miraculum exterram se condentis: nec omnino occultato eo apparet serpens: uel hoc per se satis officioso natura munere: si tantum pramoneret: tempusq; formidinis demonstraret.

De quodā pestifero fōte germaniæ: & de britānica: & maximis morboꝝ doloribus. CA. III.

Nec bestiarum solum ad nocendum scelera sunt: sed interm aqua: quoq; ac locoge. In germania trās rhenum calstris a Germanico Cæsare p̄motis maritimo tractu fons erat aquæ dulcis solus: qua pota intra biennium dentes deciderent. Compagēq; i genibus soluerentur. Stomacacen medici uocabant: & sceleribz. Ei malo reperta auxilio est herba: quæ uocatur britannica non neruis modo & oris malis salutaris: sed cōtra anginas quoq; & serpentes. Folia habet oblonga nigra: radicē nigram. Succus eius ex̄primitur: & ex radice. Florem uibones uocant: qui collectus prius q̄ tonitrua audiantur: & deuoratus securos in totum reddit. Frisū quā castra erant nostris demonstrauere illam. Miror quidē q̄ nominis esset cā: nisi forte confini oceano britānia ueluti propinqua dicauere. Non enim inde appellatam eam: quoniam ibi plurima nasceretur: certum est. Etiam tum britannia libera fuit quidem: & hic quōdā ambitus nominibus suis eas adoptandi: ut docebimus fecisse reges: ut res tanta debeatur herbam inuenire: uitam iuuare: non fortassis credere aliquis: cum hæc nostra friuola quoq; existimantur: adeo delicis fordent: etiam quæ ad salutem pertinent. Auctores tamē quarum inueniuntur in primis celebrare par est: effectū earum digesto in genera morborum. Quā quidem in reputatione misereri fortis humanæ subit: & præter tortura casusq; & nomina quæ omnis hora excogitat: ad millia morborum singulis mortalibus timēda. Qui grauissimi ex iis sint: discernere stultitia prope uideri potest: cum suis cuiq; ad præsens quisq; atrocissimus uideatur. Et de hoc tamē ludicrae uisue autē experimēto aperitis cruciatu assue calculorum & stillicidium uesicæ. Proximū stomachi. tertium eorum quē in capite doleant. Non ob aliud fere morte conficita grācis: & noxias herbas demonstratas. miror equidem. Nec ueneno totum: quoniam ea conditio uitæ est: ut mori plerunq; etiā optimi portus sit: tradatque Varro Seruium Clodium equitem romanum magnitudine doloris in podagra coactum ueneno crura perunxisse: & postea caruisse sensu omni æque q̄ dolore in ea parte corporis. Sed quæ fuit uenia monstrandi: quā mentes soluerentur. Partus eliderentur: multa que similia. Ego nec abortiua dico. Acne amatoriā quidem memoro. Lucullum imperatorem clarissimum amatorio petiisse. Nec alia magica portenta: nisi ubi cauenda sunt aut coarguenda in primis fide eorum damnata. Satis operæ fuit abundeque præstitum uitæ salutare: dixisse: ac postea inuēta.

De moly: & dodecatheo: & pæonia uel pentoroboꝝ uel glycydis: & panace uel asclepio: & heracleo panace: chironio: & panace centaureo uel pharnaceo: & heracleo siderio: & hyoscyamo: uel apollinari siue altercangeno.

CA. IIII.

Audatissima herba est Homero teste: quā uocari ab diis putat moly. Alit inuentionē eius Mer. assignat. Cōtraq; summa ueneficia demonstrat. Nasci eā hodie circa pheneū & in cyllene arcadiæ tradūt. Specie illa hērica radice rotūda nigra: magnitudie cepæ folio scylliæ: effodit at̄ difficulter. Græci auctores florē eius luteū p̄xere: cū Homerus cādidū scripserit. Inueni e peritis herba: medicis: q̄ & italia nasci eā diceret: afferitq; capāla m̄hi aliquor dieb; effossa iter difficultates faxæas radicis trigita pedes lōgæ. Ac ne sic quēdā solidæ: & abruptæ. Ab ea maxia auctoritas herba ē: quā dodecatheo uocat: oīum deoꝝ maiestati cōmēdātes. In aqua potā oībus morbis mēdēri tradūt. Folia eius sepiē: lactucis similia exēūta lutea radice. Verūtissimā inuētū pæonia est: Nomēq; auctoris retinet. Quā quidā pētorobō appellat: alii glycydis. Hæc quoque difficilis est: q̄ eadē aliter alibi nūcupat. Nascit opacis mōtib; caule inter folia digitoꝝ q̄tuor ferēte in cacumine ueluti græcas nuce q̄tuor aut q̄nque. In est iis semē copiosum: rubriū: nigrūque. Hæc medet & fauorū in gēte ludibriis. Præcipiunt erueri non q̄: q̄m si picus martius uideat: uēdo in oculis iperū faciat Panaces ipso noīe oīum morboꝝ remedia promittit: nūerosum & diis inuētoribus adscriptū. Vnū quippe asclepion cognominat: quoniam in siliam panaciam appellauit. Succus eius est coactus: ferulæ qualem diximus. Radix est multi corticis & falsi. Hæc euulsa serobem repleri uariō genere frugū religio est: ac terræ piamētū. Vbi: & quonā fieret mō: & quale maxime p̄baretur: iter peregrina docuimus. Id quod e macedonia afferē: bucolicon uocat: armētariis spēte eripētē succū expiētib; hoc celerissimē

evanescit. Et in aliis autem generibus improbatum maxime nigrum ac molle. Id enim argumen-
tum est cæra adulterati. Alterum genus heracleos vocant: & ab Hercule inventum tradunt. Alii ori-
ganum heracleoticum siluestre: quoniam est origano simile: radice inutili. De origano diximus. Terti-
um panaces chironæon cognominatur ab inventore. Folium eius lappato simile: maius tamē &
hirsutius. Flos aureus: radix parva. Nasctur piguibus locis. Huius flos efficacissimus eoq; ampli-
us q̄ supradicta prodest. Quartum genus panaces ab eodē Chirone repertum centauration cognomi-
natur. Sed & pharnaceon in cōtrouersia inuentionis a Pharnace rege deductum. Seritur hoc lōgio-
ribus q̄ cætera foliis: & serratis. Radix odorata in umbra siccatur: uinoco gratiam addit: Huius
genera duo fecere: alterq; leuioris folii: alterq; tenuioris. Heracleon siderion & ipsū ab Hercule i-
uentū est: caule tenui digitoco: quattuor altitudine. Flore puniceo: foliis coriandri. Iuxta lacus &
amnes iuenit. Oiaq; vulnera ferro illata efficacissime sanat. Est Chironis inventum ampelosq; uo-
cat chirōia: de q̄ diximus iter uites. Sicuti de herba cuius uictio assignat Mineruæ: Herculi quo-
q; eā adscribit: q̄ apollinaris: apud arabas altercū siue altercagenu: apud græcos uero hyoscyamos
appellat. Plura eius gēa. Vnū nigro semine foliis pene purpureis spinosis. Talis nascit in gallacia.
Vulgare at candidius ē & fruticosius: altius papauere. Tertiū semē iriōis semī simile: & oia istā
gignētia: capitisq; uertigines. Quartū genus molle: landinosum pinguius cæteris. Candidi semī
non in maritimis nascēs: hoc recipere medici. Item rufi seminis nonq̄ ante candidū rufescit
nisi: si plura q̄ quattuor probaturq;. Et alioquin nullū: nisi cū inaruerit legē: natura uini. Ideoq; mentē
caputq; infestans. Vfus seminis & per se & succo expresso. Exprimitur sepatim: & caulibus foliis
q̄ utuntur & radice: temeraria in totū (ut arbitror) medicina. Quippe et foliis cōstat mētē corrip-
pi: si plura q̄ quattuor bibant. Etia antiqui in uino febrē depelli arbitrabant. Et oleū fit ex semi-
ne: ut diximus: quod ipsū auribus infusum tentat mentem: mireque contra uenenum remedia
prodidere iis: qui id bibissent: & ipsum pro remedio: adeo nullo omnia experiendi sine: ut cogo-
rentur etiam uenena prodesse.

De linoozoster: parthenio: hermupoa: siue potius mercuriali: & achillea: & panace: heracles sice-
riti: millefolii: & de scopia regia: & hermineo: teucro: splenio: de melapodio: siue helleboro: quot
ue eoz: gēa: & de nigro helleboro: & albo medicinæ: & q̄n detur: & quo sumendū: & quibus nō
dandum: & q̄ mures necet.

CA. V.

Linoozostis siue parthenion a Mercurio inuētus est: ideo apud græcos hermupoa mul-
ti uocant. Eam apud nos omnes mercurialem. Duo eius genera: masculus & fœmina
q̄ efficacior: caule cubitali interdum ramofo in cacumine: cimo angustioribus fo-
liis: geniculis densis: alarum cauis multis: semine i geniculis depēdētē: fœminæ copio-
so: mari iuxta genicula stantī rariore ac breui: contortoq;. Fœminæ soluto & candido. Folia ma-
ribus nigriora: fœminis candidiora: radix superuacua: præ tenuis. Nascentur in campistris palu-
tis. Mirum est quod de utroq; eorum genere proditur. Vt mares gignantur hunc facere: ut fœ-
minæ: illam. Hoc cōtingere si a conceptu succus protinus bibatur in passo: edanturq; folia deco-
cta ex oleo & sale: uel cruda ex aceto. Quidam decoquant eam in nouo siccisq; cum heliotropio:
& duabus aut tribus spicis donec decoquatur. Decoctum dari iubent: & herbam ipsam in cibo
altero die purgationi: mulieribus per triduum: quarto die a balneo coire eas. Hippocrates mi-
ris laudibus in mulierum usu prædicauit illas. Easq; ad hunc modum adhuc medicorum ne-
mo nouit. Ille eas uulū: cum melle uel rosaceo uel liliino: uel sirino admouit: item ad ciēdos mē-
ses secundasq;. Hoc idem præstare potu foris dixit. Instillauit auribus sardis succum inuinxit
q̄ cum uino uetere. Alio folia imposuit: epiphoris: stranguriæ: & uesicæ. Decoctum eius dedit
cum myrrha & thure. Alio quidem soluendū: uel in febrī decoquatur quantum mañus capiat
in duobus sextariis aquæ ad dimidias bibitur sale & melle admixto: necnon cum ungula suis
aut gallinaceo decoctum salubrius. Purgationis causa putauere aliqui utranq; dandum: siue cū
malua decoctum. Thoracem purgat. Bilem detrahunt. Sed stomachum lædunt. Reliquos usus
dicemus suis locis. Inuenit & achilleos Achilles discipulus Chironis: qua uulneribus mederetur
quæ ob id achilleos uocatur. Hac sanasse Thelephum dicitur. Alii primum eruginem inuenisse
utilissimam emplastris: id eoq; depingunt ex cuspide decutens eam gladio in uulnus Thelephi.
Alii utroque usum medicamento uolūt. Aliq; & hanc panacē heracleon: alii sideritē. Hanc apud
nos millefoliū uocat cubitali scapo rāosā: minoribus q̄ fœniculi foliis uestitā ab imo: Alii
fatē qd illā uulneribus utilē: sed uerā achilleon eē scapo caruleo pedali: sine ramis ex ope fin-
gulis foliis rotundis elegantē uestitam. Achil quadrato caule: capitibus marrubii folio quercus,

ul floribus
ul erysini
uel lini

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like "Handwritten marginal notes" and "Handwritten marginal notes".

Hanc etiam præcisos nervos glutinare faciunt. Alii sideritē in maceris nascentem cum teritur fœdi odoris. Etiamnum aliam similem huic: sed candidioribus foliis & pinguioribus tenuioribus cauliculis i vineis nascentem. Aliam vero binum cubitorum ramulis exilibus triangulis: folio filicis: pediculo longo: betæ semine: omnes uulneribus præcipuas. Nostri eam quæ est latissimā folio: scopam regiam uocant: Medetur anginis suum inuenit & teucer eadem ætate teucris: quam quidam Hemionion uocant: argenteum iuncos tenues: folia curua asperis locis nascetur: austero sapore: nunquā florentem. Neque semen gignit. Medetur lyenibus. Constatque sic inuentum: cum exta super eam proiecta essent: fertur adhæsisse lyenitum: & exinanisse. Ob id a quibusdam spleion uocatur. Narrant fues qui radicem eius edunt: inesse splene inueniri. Quidā ramis hysopi furculosam: folio fabæ. Eodem nomine appellat: & colligi florentem: adhuc iubet adeo florere nō dubitant: maximeq; ex ciliciis & pythidæ montibus laudant. Melampodis fama diu nationis artibus nota est. Ab hoc appellatur unum hellebori genus melampodion. Aliqui pasto rem eodem noīe inuenisse tradunt: capras purgari pastore illo animaduertete: datog; lacte eaz: sanasse prætidas furentes. Quamobrem de omnibus eius generibus dici simul conuenit. Prima duo sunt candidum ac nigrum. Hoc radicibus tantum intelligi tradunt pleriq;. Alii folia nigri plantari similia: sed minora nigrioraq; & pluribus diuisuris scissa. Albi betæ incipientis. Hac quoque nigriora & canalium dorso rubescentia. Vtraq; caule palmi ferulaceo bulborum tunicis cō uoluto radice fibrata ceparum modo. Nigro: equi: boues: fues necantur. Itaq; cauent id cum cā dido uescantur. Tempestiuum esse tradunt mēsius. Plurimum autem nascitur in oeta monte. Et optimo uno eius loco circa pyram. Nigrum ubiq; prouenit: sed melius in helicōe: qui mons & aliis laudatur herbis. Candidum probatur oetē. Secundum pōticum. Tertio loco heleatiū: quod in uitibus nati ferūt. Quarto parnasium quod adulterator etolico ex uicino. Nigrum ex iis melampodion uocant: quo & domos suffiunt purgantq; aspergentes se & pecora. Cum preca tione solenni hoc & religiosus colligitur. Primum. n. gladio circumscribitur. Deinde qui succisus rus est ortum spectat. Et precatur: ut liceat sibi concedentibus diis facere. Obseruatq; aquilæ uolatus: fere enim secantibus interest. Et si prope ad uolauerit: moriturum illo aīo qui succidit: augurium est. Nec album facile colligitur: caput aggrauans maxime: nisi præsumat alitū: & subin de unum forbeatur: celeriterq; fodiat. Nigrum alii entomon uocat: alii polyrrhyzon: purgat per inferna. Candidum autem uomitione. Causasq; morborum extrahit. Quondā terribile. Po stea tam promiscuum: ut pleriq; studioz: gratia ad prouidenda acris quæ cōmentabatur: sapius sumptitauerint. Carnedem responsurum Zenonis libris. Drusum quoq; apud nos tribu norum popularium clarissimū: cui ante omnes plebs adstans plausit: optimates uero bellū marsi cum imputauere: constat hoc medicamento liberatum comitali morbo in antycira insula. Ibi enim tutissime summisit: quoniam (ut diximus) sesamoides admiscet. Italia ueraturum uocat. Far na eorum per se & mixta radícula: qua lanas diximus lauare: sternutamentū facit. Ambog; som num. Leguntur aut tenuissime radices breuesq; ac uelut decurtatæ ēt hæc. Nā summa q; est cras sissima cepis similis canibus tantum datur purgatiōis causa. Antiqui radicem corticē: carnosi simum eligebant: quo tenuior eximeret medulla. Hanc humidis spongiis operam turgescētēq; in longitudinem findebant. Deinde sila in umbra siccabant iis utentes. Nunc ramulos ipsos ab radice sua grauissimī corticisnā dantes. Optimum quod acre gustu: feruensq; in frangendo pul uerem emittit. Durare uim eius. xxx. annis ferunt. Nigrum medetur paralyticis: infantiētib;: hy dropicis dūmodo citra febrim: podagricis ueteribus: articulariis morbis. Trahit alou & bilem: pi tuitaq;. Ex aqua datur ad leniter molientiū aluum plurimū drachma: modice quattuor obo lis. Miscuere aliqui & scamoneam: sed tutius salem. In dulcibus datū copiosus periculū infert. Oculorum caliginē sotu discutit. Ob id quidam & innoxere. Tritum strumas: suppurata: duriti as concoquit: & purgat. Item fistulas tertio die exemptū. Verrucas tollit cū squamis æris: & san daraca. Hydropsicog; uentri imponit cum farina hordeacea & uino. Pecog; & iumentorū pitui tas sanat fuscū per aurem traiecit: & postero die eadem hora exempto. Scabiem quadrupedū cum ture & cæra ac pice: uel cum pisifleo. Album optimum: quod celerime mouet sternutamē ta: sed multum terribilius nigro: præcipue si quis apparatū potuorog; apud antiquos legat: cōtra horrores: strangulatus: impetuiuas somni uires: singultus infinitos: aut sternutamenta: stoma chi dissolutiones: tardiores uomitus aut longiores: exiguos aut nimios. Quippe alia dare soli tiq; cōcitarent uomitiones: ipsūq; helleborum extraherent medicamētis: aut clysteribus: sæpe ēt sanguine uenis emissio. Iam uero & cum prospere cedat terribilius uisū i uariis coloribus uo

uel quinū

uel hermi neum

uel parua

uel calami

mititionum: & post uomitiones obseruatione alui: balnearum dispensatione: totius corporis cura
 antecedente: omnia hæc magno terrore & fama. Nāq; tradunt absumi carnē si coquat una. Sed
 antiquorum uitium erat: q; propter hos metus parcius dabāt: cum celerius erumpat: quo largi
 us sumitur. Themison binas nō amplius drachmas donauit: sequentes & quaternas dedere. Cla-
 ro Herophilī preconio: q; helleborū fortissimi ducis similitudini æquabat. Concitatis enim
 intus oib; ipsū in primis exire. Præterea mirum inuentū est: q; icium forficulis ut dixim;:
 citrāt: cortex remāct. Hoc inanito medula cadit. Hæc in nimia purgatione data: uomitiones si
 fit. Cauendū est foetiq; curare nūq; de tur die: quippe ipanib; cruciatu: exultū. Nā
 æstate potus q; hyeme dandū nō est in dubio. Corpus septē diebus præparandū cibis acribus:
 abstinentia uini: quarto & tertio die uomitionibus: pridie cœnæ abstinentia. Album & dulci da-
 tum: aptissime uero in lacte aut pulste. Nuper inuenere dissectis raphanis inferre helleborū:
 rursusq; cōprimere raphanos: ut transeat uis: atq; eo lenimēto dare. Reddi post quattuor fere
 horas incipit. Totum opus septenis peragit horis. Medet ita morbis comitialibus: ut diximus:
 uertiginib; melancholicis: inſanientibus: lymphaticis: elephantiz albæ: lepris: tetano: tremulis: po-
 dagricis: hydropicis: incipientibusq; tympanicis: stomachicis: spasticis: clinicis: ichiadicis: quarta-
 nis: quæ aliter non defināt: tussis ueteris: inflammationibus: torminibus: redeutibus. V erant dari se-
 nib; & pueris. siē molibus ac fœminæ corporis: animæ uel exilibus: aut teneris: & fœminis mi-
 nus q; uiris. Item timidis: aut si exulcerata sint præcordia: uel tumeant: minime uel sanguinem ex
 creatibus: capſariis: uel laterē: uel faucibus. Medetur extra corporis eruptionibus pituitæ: cum
 axungia salsa illitum: item suppurationi ueteri. Mures polēta admixtum necat. Galli sagittas in
 uenatu helleboro tingunt: cruciōsq; uulnere teneriorē carniem affirmat. Muscæ quoq;
 necantur albo trito & cum lacte sparſo. Eodem & phthirialis emendatur.

De mithridati: & scordoti siue scordio: & polemonia: uel philæteria: uel chiliodynama: & eu-
 patoria: & centaure: siue chironia: & de lecto centaureo: libadio: felle terræ: & triorie medi-
 cinæ.

CA. VI.

Psi Mithridati Crateas adſcripſit unam mithridatiam uocatā. Hic folia duo a radice
 achanto ſimilia. Caulis inter utraq; ſuſtens roſeum ſorem. Alteram lenem ſcordi-
 otin ſiue ſcordion: ipſius manu adſcriptā: magnitudine cubitali: quadrangulo cau-
 le: ramoſam quernæ ſimilitudine ſoliſ lanuginolis. Reperiſ in ponto cāpis pinguib;
 humidisq; guſtus amari. Eſt & alterius generis: lationibus ſoliſ: mentaſtro ſimilis: plurimoq;
 utraq; ad uſus: ſe & inter alia in antidotis. Polemoniam alii philæteriam a certamine regū in-
 uentionis appellant. Capadoceſ autem chiliodynamā radice craſſa: exilib; ramis: qbus in ſum-
 mis corymbi depēdent: nigro ſemine: cætero rutæ ſimilis. Naſcitur in montioſis. Eupatorio quoq;
 regionū helleboro ſingunt: cruciōsq; uulnere teneriorē carniem affirmat. Caulis lignoſi nigricātis hirsuti: cubitalis aliqñ: & amphioris: ſoliſ p in
 terualla. v. ut canabis per ambitum inciſis quinquepartito: nigris & ipſis pluſiſq; radice ſup
 uacua. Semen dyſentericis in uino potū auxiliat. unice. Centauria curatus dicit Chiron q; Her-
 culis exceptus hoſpitiō pectraſtanti arma: ſagitta exciſiſſet in pedem: quare aliqui chironiū uo-
 cant. Folia ſunt lata & oblonga: ſerrata ambitu denſa ab radice: caules ternum cubitoꝝ genicu-
 ſati. In iis capita ceu papaueꝝ. Radix uaſta: rubefcens: tenera fragiliſq; ad bina cubita madida.
 Succo amara cū quadā dulcedine. Naſcitur in colliſus pingui ſolo. Laudatiſſima in arcadia: elides
 meſſenia: phloce: & lycæo: atque in alpiſus: pluribuſq; locis i lycia. Quidā & ex ea lyciū faciūt.
 Vis in uulnerebus tāta: ut cohareſcere etiā carnes tradāt: ſi coquant ſimul. In uſu radix tantum
 duabus drachmis bibenda qbus diceſ: ſi febris ſit: in aqua trita: cæteris in uino. Medet & oſium
 morbis decoctæ ſuccus. Eſt etiaꝝ centaſurion cognomine leſtōn: minutis ſoliſ: qd aliqui liba-
 dion uocant: qm̄ ſecundū fontes naſcitur: origani ſimile: anguſtioribus & longioribus ſoliſ angu-
 loſo caule: palmū alto fruticanti: flore lychnidis: radice tenui: & ſup uacua ſucco efficaci. Ipſa her-
 ba autūno legiſ: ſuccus & fronde. Quidā cauſes cōciſos madaſciūt diebus. xviij. atque ita expri-
 munt. Hoc centaſurion noſtri ſel terræ uocant: ppter amaritudinē ſūmam. Galli exacū: quoniā
 oſa mala medicamēta potū e corpore exigat per aluū. Tertia eſt cētauris cognomine triorchis.
 Qui eam ſecat rarū eſt ut nō uulnereſeſe. Hæc ſuccū ſanguineū mittit. Theophraſtus deſendi
 eam: pugnarique colligentes tradit a triorchæ accipitruū genere: quo & nomen accepit. Impe-
 riti cōfundunt hæc omnia: & uni generi aſſignant.

De climeno: & gentiana: & ſylmachia: & parthenide: & artemiſia: & ambroſia: & nympha: he-
 ſacleo: & euphorbia medicina.

CA. VII.

Limenes a rege herba appellata est hederæ foliis ramosa caule inani articulis præcin-
ctis: odore graui & semine hederæ: siluestribus & montosis nascens. Quibus morbis
pota medeatur: dicemus. Sed hic indicandū est dum medeatur: sterilitatem pota etiā
in uirīs fieri. Græci plantagini similem esse dixerunt: caule quadrato: folliculis cū se-
mine inter se implexis: uelūt in polyporum citris. Est succus autem in usu. Vis eius summa in re-
frigerando. Gentianam inuenit Gentius rex illyrioz ubiqz nascentem: in illyrico tamē præstan-
tissimam folio fraxini: sed magnitudine lactuæ: caule tenero pollicis crassitudine: cauo & inani:
ex interuallis foliato. triū aliquando cubitorum: radice lenta: subnigra sine odore aquosa: monti-
bus subalpinis plurima. Vfus in radice & succo. Radicis natura est excaustoria: sed prægnanti-
bus nō bibenda. Inuenit & Lyfimachus herbam lyfimachiam: quæ ab eo nomen retinet: celebra-
ta Erasistrato. Folia habet salicis uiridia: florem purpureum: fruticosa: ramulis erectis odore gra-
ui: gignitur in aquosis. Vis eius tanta est: ut iumentis discordantibus iugo imposita asperitatem
cohibeat. Mulieres quoqz hac gloriā affectare. In quibz artemisia uxor Mausoli adoptata her-
ba: quæ antea parthenis uocabatur. Sunt qui ab artemide artemisiam cognominatā putēt: quo-
niam priuatim medicatur feminarū malis: abinthii autē modo fruticosa maioribus foliis pin-
guibusqz. Ipsius duo genera. Altera latioribus foliis: altera tenera tenuioribus: & nō nisi in mari-
tis nascens. Sunt qui in mediterraneis eodē noīe appellant simplici caule: minimis foliis: flores
copiosi erumpentes: cum uua maturescit odore non in iucundo: quā quidam botrin: alij ambro-
siam uocant. Talis in cappadocia nascitur Nymphaea nata tradit a nympha zelotypia erga Her-
culem mortua. Quare heracleon uocant aliqui: alij rhopalon a radice clauæ simili. Ideoqz eos q-
bibant eam. xii. diebus coitu genituraqz priuari. Laudatissima in orchomēno & marathone Bo-
coti Madon uocant: qui & semen edunt. Nascitur in aquosis: foliis magnis in sūma aqua & aliis
ex radice prodeūtibz flore lilio simili: & cū defloruerit capiti papaueris. In caule secat autūno.
Radix nigra in sole siccat. Aduerfaturqz & aluinis. Est & alia nymphaea in thessalia amne peneo:
radice alba: capite luteo: rosæ magnitudine. Inuenit & patrum nostrorū atate rex iuba: quā ap-
pellauit euphorbiam medicis sui nomine & fratris mulæ: a quo Diuum Augustum cōseruatum
indicauimus. Idē fratres instituire a balneis frigida multa corpora astringi. Antea nō erat mos
nisi calida tantū lauari sicut apud Homerū etiā inuenimus. Sed iuba uolūmen quoqz extat de
ea herba: & clarum præconium. Inuenit eam in monte atlante: spectatur foliis acanthinis. Vis tā-
ta est: ut uel e longinquo succus excipiat incisæ conto. Suscipitur excipulis utriculo hædino.
Humor lactis uidetur effluere. Siccat conto. Sic thuris effigiem habet. Qui colligunt clarius
uident. Contra serpentes medetur. Quacūqz parte percussa uertice inciso & medicamento addi-
to. Ibi getuli qui legunt: hædino lacte adulterant: sed discernitur igni. Id enim quod sincerum
non est fastidiendū odorem habet. multū infra hunc succum est qui in gallia fit ex herba cha-
mælea granum occiderent. Fractus ammoniaci similis est: etiā leui gustu os accensum diu deti-
nens: & magis ex interuallo donec fauces quoqz siccet.

uel tepido

De plantagine & buglosso: & cynoglossio: & buphtalmo: & scythica: & de spartania: & hippice:
& ischamone: & betonica: & cantabrica: & cōsiligine: & hiberida: & chelidonia: & canaria: &
daphobosco: & dictāno: & aristolochia: & qd eius delectatōe uoluant pisces: & statim capiant: &
medicinæ cōtra serpentiū ictus ex herbis quas supius noīauit: & de argemonia. CA. VIII.

Elebrauit & themison medicus uulgarē herbam plantaginē tanquam inuentor uo-
lūmine de ea edito. Duo eius genera. Minor angustioribus foliis & nigrioribus: lin-
guæ pecorum similis: caule anguloso in terram inclinato in pratis nascens. Altera
maior foliis laterum modo inclusa: quæ quia seprena sūt quidam eam heptapleuron
uocauere. Huius & caulis cubitalis est: & napi similis. Nascitur in humidis multo efficacior. Vis
mira in siccando: densandoqz corpore cauterii uicem optinens. Nulla res aque sūstinet fluctationes:
quas græci rheumatismos uocant. Iungit huic Boglossos boum linguæ similis: cui præcipuum
qz in uinum deiecta animi uoluptates auget: & uocat euphrasinum. Iungitur & cynoglossos ca-
ninas imitans linguas topiariis operibus gratissima. Aiuntqz quæ tres thyrsos seminis emittat:
eius radice potam ex aqua ad tertianas prodesse: quæ quatuor ad quartanas. Est alia similis ei:
& quæ ferat lappas minutas. Eius radix pota ex aqua ranis & serpentibus aduerfatur. Est & bu-
phthalmos similis boum oculis: folio feniculi: circa oppida nascens fruticosa caalibus: qui &
manduntur decocti. Quidam cochlam uocant. Hac cum cæra seiromata discunt. Inuenere
herbas & uniuersæ gentes. Scythia eam primum: quæ scythice uocatur: circa bocetiam nascens

uel cachla

prædulcis. Aliam quoque utilissimam quam spartaniam uocat. Magna & ea commendatio: quæ in ore eam habentes famem sitimque non sentiunt. Idem præstat apud eos hippice dicta: quæ in equis quoque eundem effectum habeat. Traduntque his duabus herbis scythas etiam in duodenos dies durare in fame siti. Ischemonem thracia inuenit: qua ferunt sanguinem sisti: non aperta modo uena: sed etiam præcisa. Serpit e terra milio similis: foliis asperis & lanuginosis facit in naribus. Quæ in italia nascitur: & sanguinem eodem adalligata sistit. Vetones in hispania eam quæ betonica dicitur in gallia. In italia autem ferratula a grecis cestron aut psychotrophon ante cunctas laudatissima. Exit anguloso caule cubitorum duum a radice spargens folia fere lappathi serrata semine purpureo. Folia siccantur in farinam plurimos ad usus. Fit uinum ex ea & acetum stomacho & claritati oculorum. Tantumque gloriæ habet: ut domus in qua facta sit tuta existimetur a piaculis omnibus. In eadem hispania inuenta est cantabrica per Diui Augusti tempora a cætabris reperta. Nascitur ubique caule iuncea pedali in quo sunt flosculi oblongi uelut calathi. In iis se men perquam minutum. Nec alias defuere hispaniæ herbis exquirendis: ut in quibus etiam nunc hodie in uirosum latiore conuictu potionem e ceterum herbis mulso additis credere saluberrimam suauissimamque. Nec quisquam genera earum iam nouit aut multitudinem. Numerus tantum constat in nomine. Nostra ætas meminit herbam in maris reperit. Nascitur & aquiculis circumuicis neruesis: uocatur cõsilio. Prodest ut demonstrabimus suo loco deploratis in pthiis inuenit nuper & Serullius Democrites primus medentium quam appellauit hiberidam quæ ficto nomine inuentioni eius assignata carmine. Nascitur maxie circa uetera monumeta parietinasque & inculta itinerum. Floret semper folio nasturtii: caule cubitali: semine tam paruo: ut uix aspicì possit. Radici odor nasturtii. Vfus æstate efficacior: & recenti tantum. Tunditur diffusculter. Coxendicibus & articulis omnibus cum axungia modica utilissima: uiris plurimum quaternis horis: feminis minus dimidio adalligata: ut dein in balneum descendatur in calidam & postea oleo & uino corpus perungatur: diebusque uicenis interpositis idem fiat si qua admonitio doloris superfit. Hoc modo rheumatismos omnes sanat oculos. Imponitur non in ipsa inflammatione: sed imminuta. Animalia quoque inuenere herbas: in primis que chelidonium. Hac enim hirundines oculis pullorum in nido restituant usum: ut quidam uolunt etiam eritis oculis. Genera eius duo. Maior fruticoso caule: folio pastinacæ erraticæ ampliore: ipsa altitudine duum cubitorum. Colos albicans: flos luteus. Minor folia hederæ rotundiora minus candida. Succus croci mordax. Semen papaueris. Florent aduentu hirundinum. Discessu marcescunt. Florentibus succus exprimitur: & in aëro uase cum melle artico leniter cinere seruenti decoquitur: singulari remedio contra caligines oculorum. Utuntur & per se succo in collytiis: quæ chelidonia appellantur ab ea inueniuntur & canes canariam: qua fastidium deducunt: eamque in nostro conspectu madunt: sed ita ut nunquam intelligatur quæ sit etenim depasta cernitur. Notata est autem animalis huius malignitas in alia herba maior. Percussus enim a serpente: mederi quadam sibi dicitur: sed illam homine inspectante non decerpit. Simplicius ceruæ monstrauere elaphoboscon: de qua diximus item seseli enixæ a partu dictamum ostendere (ut indicauimus) uulneratæ eo pastæ statim decidentibus telis. Non est alibi quæ in creta: ramis prætenue: pulegio simile: feruens & acre gustu: foliis tantum utuntur. Flos nullus ei est: aut semen aut caulis. Radix tenuis & superuacua. Et in creta autem non spaciose nascitur: mireque a captis expetit. Pro eo est & pseu do dictamum multis in terris nascens: folio similiramus minoribus a quibusdam conditis uocatum. Minoris effectus statim intelligitur. Dictamum enim minima portione accedit os. Qui legere eam in ferula uel arundine cõdunt: præligantque: ne potentia euanescat. Sunt qui dicant utranque nasci multifariam: sed deteriorem in agris pinguibus: ueram quidam dictamum non nisi in asperis. Est & tertium genus dictamum uocatum: sed neque facie neque effectu simile folio symmbrii: ramis maioribus procedente persuasione illa: quæ in creta nascitur: infinito præstare cæteris eiusdem generis alibi genitis. Proxime quod in pernafo: alioquin herbiferum esse & peliû montem in thessalia. Et telethrium in euboea. Et totam arcadiam ac laconicam. Tradunt arcades quidem non medicaminibus uti: sed lacte circa uer: quoniam tunc maxime succis herbæ turgant: medicenturque uberes pastuæ. Bibunt autem lac uaccinû: quoniam boues omnino uoriferæ sunt in herbis. Potentia eæque per quadrupedes etiamnum duobus claris exemplis manifesta sit. Circa aberdæ & limitæ: quod Diomedis uocatur equi pastu infamant rabie: circa pothniam uero & asini. Inter nobilissimas aristolochiæ nomē dedisse grauide uident: quoniam eæt aristotelechus. Nostri malum terræ uocant: & quattuor gnia eius seruant. Vnum tuberibus radicibus rotundis foliis inter malum & hederam ni-

uel ubera
pascauis

grioribus pinguioribusq. Asteg. masculæ radice longa quatuor digitos longitudine: baculi cras-
 situdine. Tertiū longissima tenuitatis uitis nouellæ cui sit præcipua uis: quæ clematidis uocat:
 ab aliis cretica. Oēs colore buxo: caulibus paruis: flore purpureo. Ferunt bacculas paruas uelut
 cappares. Valēt radice tantū. Est & quæ pistolochia uocatur quarti generis: tenuior q. p. xime di-
 ctæ: densis radicis capillamentis iuncti plenioris crassitudine. Hanc quidā polyrrhizon cognomi-
 nant. Odor oīum medicatus. Sed oblonga radice tenuioriq. gratior. Carnosi enī est corticis: un-
 guentis quoq. nardinis cōueniens. Nascunt pinguius locis & campestribus. Effodere eas messi-
 bus repētiū: ita desquamato terreno seruant. Maxie tñ laudat pontica. Et in quocūq. genere
 pōderosissima quæzq. medicinis aptior. Rotūda cōtra serpētes. Oblonga i sūma tñ gloria est etiā
 modo. A cōceptu admota uuluis in carne bubula mares figurat: ut tradit. Piscatores campaniæ
 radicem eā: quæ rotunda est: uenenū terræ uocat: coramq. nobis cōsulam imixta calce in mari
 sparsere: aduolat pīscēs cupiditate mira: statimq. exanimatq. sinit. Quæ polyrrhizos cognomi-
 nat: cōuulsis contusis ex alto præcipitatis radice pota ex aqua unilissima esse tradit. Semine pleu-
 reticis & neruis cōfirmare excalcācere. Eadē satyrion est. Verū & effectus eaz. usulq. dicēdi sūt
 Ordiedūq. a maloz oīum pessimo: id est serpentū ictu. Medent ergo britannica hæba. Pana-
 ces genēz oīum radix e uino. Chironiæ & flos & semē potū illitūq. ex uino & oleo. Priuatimq.
 quæ: cunila bubula appellat. Polemoniæ uel phileteris radicis drachmis quattuor ex mero. Teu-
 criæ: dictam: i scordoris: ex uino priuatim ad angues pota & illita: siue succo siue folio siue deco-
 cto. Centauriæ maioris radice drachma in uini albi cyathis tribus. Gertiāna pīpue aduersus an-
 gues duabus drachmis cū pipere & ruta uini cyathis. vi. siue uiridis siue sicca. Et iustimachiæ odo-
 re fugiūt serpētes. Dat ex uino pcussis chelidonia. Moribus iponif betonica pīpue: cui uis tan-
 ta phibetur ut iclusæ circulo eius serpētes ipse sese iterimāt flagellādo. Dat & ad ictus semē eius
 denarij pōdere cū tribus cyathis uini: uel farina drachmis tribus sextario aqua iponif. Cātabri-
 cæ: dictam: i aristolochiæ radicis drachma in uini hemina sæpius bibenda: pdest & illita ex ace-
 ro. Similiter pistolochiæ. Quin & oīno suspēsa supra focū fugat e domibus serpētes. Argemonia
 quozq. radice eius denarij pōdere in uini cyathis tribus potat. Plura de ea cōuenit ceterisq.
 quæ primū notabunt. In eo autē genere medendi primū conuenit: quāquā nominari in quo ma-
 xime ualebit. Folia habet anemona: æqualia diuisa apii modo: caput i cauliculo papaueris silue-
 stris: item radicem. Succum croci colore acrem & acutum. Nascitur & in aruis apud nos. Nostrī
 tria genera eius faciunt: & id demum probant cuius radix thus redoleat.

De agarico: & echyo: & hyoscyamo: & hierabotane: & blattaria: & lemonia: & quing: folio: &
 sparganio: & dauco: & persolata: & arctio: & cyclamino: & peucedano. CA. IX.

Garicon ut fungus nascit in arboribus circa bosporū: colore candido. Datur obolis
 quattuor cōtritum cū binis cyathis aceti mulsi. Id quod in gallia nascit infirmus ha-
 betur. Præterea mas pīssior amariorq. Hic & capitis dolores facit. Fœmina solutor
 in initio gustus dulcis: mox in amaritudinē trāsīt. Echys utriusq. generis pulegio si-
 milis. Foliis coronata: drachmis duabus ex uini cyathis quattuor dat. Item altera quæ lanugine
 distinguit spinola: cui & capitula uiperæ similia sunt hæc ex uino & aceto. Quidam echyon per-
 sonatam uocant: cuius folio nullum est latius: grādes lappas ferent. Huius radicē decoctam ex
 aceto dant potui. Hyoscyamum contusum cum foliis ex uino datur peculiariter cōtra aspidas.
 Nulla tamen romanæ nobilitatis plus habet q. hierabotane. Aliqui peristereo: nostri uerbena-
 cam uocant. Hæc est quæ legatos ferre ad hostes indicauimus. Hac louis menā ueritur. Domg
 purgantur: iustanturq. Genera eius duo sunt. Foliola quæ fœminam putant. Mas rarioribus fo-
 liis. Ramuli utriusq. plures: tenues: cubitales: angulosi. Folia minora q. quercus: angustioraq. di-
 uisuris maioribus: itos glaucus: radix longa: tenuis. Nascitur ubiq. in planis aquosis. Quidā non
 distinguunt: sed unum omnino genus faciunt: quoniam utraq. eodē effectus habeat. Vtraq.
 fortuitur galli: & præcūnt responsa. Sed magi utique circa hanc insaniūt. Hac perunctos im-
 petrare quo: uelint: frebres abigere: amicitias conciliare nullique nō morbo mederi. Colligi cir-
 ca canis ortum debere: ita ut ne luna aut sol conspiciatur: sauis ante & melle terræ ad piamētū
 datis. Circūscripta ferro effodi sinistra manu: & in sublime tolli. Siccati in umbra separatim: fo-
 lia: caulem: radicem. Autiq. si aqua spargatur trichinium: quā māduerit: latiores cōuictus fieri.
 Aduersus serpētes conferit ex uino. Est similis Verbalco hæba: quæ sape fallit pro ea capta: fo-
 liis minus candidis: cauliculis pluribus: flore luteo. Hæc abiecta blattas i se cōtrahit: ideoque ro-
 mæ blattariam uocant. Lemonium succū lactēū mittit. cōcrefcentē gūmi modo humidis locis.

uel adiecta
 fuerit

uel penta
petalon

Datur denarii pondus in uino. Quinquefolium nulli ignotum est: cum etiam fraga gignendo cōmendetur. Græci uocant pentapentes siue chamezeleon siue pentaphyllon. Cū effoditur rubram habet radicē. Hæc inarescens nigrescit & angulosa. Fit nomen a numero foliorum habet. Et ipsa herba incipit & definit cum uite. Adhibetur & purgandis domibus. Aduersus serpentes bibitur & eius radix quæ sparganion uocatur ex uino albo. Dauci genera quattuor fecit Petronius Diodorus quæ persequi nihil attinet: cum sint differentiæ duæ. Probatissimæ in creta mor in achæa & in siccis ubicunq; nati: sceniculi similitudine: candidioribus foliis & minoribus hirsutisq;. Caule pedali recto: radice suauissimi gustus & odoris. Hoc genus in saxosis nascitur medietatis. Reliqua grāa ubiq; nascuntur terrenis collibus limitibusq; nec nisi pigui folio: foliis cordati: caule cubitali: capitibus rotundis: sæpe pluribus q̄ ternis: radice lignosa: sed cū inaruerit sup uacua. Semen eius cymino simile: prioris milio albū acce odoratū oibus & feruens. Secundū priore uehementius est: ideoq; parce summi debet. Si iam maxime tertiū genus facere libeat est simile staphylium: quod pastinacā erraticā appellant: semine oblongo: radice dulci. Omnia hæc & hyeme & æstate sunt intacta q̄drupedi nisi post abortus. Ex aliis usus foeminis. Ex creta radices dulcis: & magis ad serpentes est. Bibitur e uino drachmā una. Datur & quadrupedibus percussis. Therionarum alia q̄ magica & in nostro orbe nascitur: fruticosa foliis subuiritibus: flore rosæ. Serpentes necat cuiusq; admota fuerit. Et hæc torporem affert. Perfoliatā quā nemo ignorat: græci uero arction uocant folia habet maiora est cucurbitis & hirsutiora nigrioraq; & crassiora: radicem albā & grandē. Hæc ex uino bibitur denariog; duū pondere. Item cyclamini radix contra serpentes omnes. Folia habet minora q̄ hedera nigriora & tenuiora sine angulis in quibus albicant maculæ. Caule exiguotinnanti: floribus purpureis: radice lata: ut rapū uideri possit: cortice nigro. Nascitur in umbrosis. A nostris tuber terræ uocatur. In oibus ferenda domibus. Si uerum est ubi facta sit nihil nocere mala medicamenta Amuletū uocant: narratq; ea ebrietatem representant. Ad drita in uinū radice: & siccata scyllæ modo conscissa reponitur: decoquiturq; eadē ad crassitudinem mellis. Suum tñ uenēdū inest ei: tradūtq; si prægnas radicē transgrediatur: abortū fieri. Est & altera cyclaminos cognomine cyslanthemus genicularis caulibus superuacuis a priore distans circa arbores se uolens acinis hederæ: sed mollibus. Flore candido: specioso: radice superuacua. Acini tantū in usu: gustu acri: sed lenti. Siccantur in umbra: tussiq; diuiduntur in pastillos. Mihi & tertia cyclaminos demonstrata est: cognomine chamæcissos uno omnino folio: radice ramosa: qua pilces necabantur. Sed inter primas celebratur peucedanū: laudatissimū in arcadiamox famothrace. Caulis est ei tenuis: longus: sceniculo similis: iuxta terrā foliosis: radice nigra crassa: graui odore: succosa. Gignitur in montibus opacis. Foditur exitu autūni. Placent tenerimæ & altissimæ radices. Hæc conciduntur in quaternos digitos oisēis custellis: funduntq; succū in umbra capite prius & naribus rosæo perunctis: ne uertigo sentiat. Et alius succus inuenitur caulibus adhærēs incisq; manat. Probatur crassitudine mellea: colore rosso odore suauiter graui feruens gustu. Et hic in usu & radix: & decoctū eius pluribus medicamētis. Succo tñ efficacissimo: q̄ resoluif amaris amygdalis: aut ruta. Bibiturq; cōtra serpentes & ex oleo perunctus tuetur.

uel artion

De ebulo: & uerbasco: & thelegono: & de phrynio: & de pilosissima: & de peristero: & de moly: & antirrhino: & contra mala medicamenta: & de pericarpo. CA. X.
Buli quoq; quē nemo ignorat: fumo fugant serpentes. Priuatim aduersus scorpiones polemonia: radix uel alligata tñ. Itē phalangio ac cæteris minoribus uenenatis Scorpionibus aristolochia: Agaricū obolis q̄rtuo in uinū mixti cyathis totidē. Verbenaca & phalangio cū uino aut posca. Item quinquefoliū daucū. Verbasco græci plomō uocant. Grāa hēt prima duo. Albū in quo mas intelligit. Altera: nigrū: in quo femina. Ternū genus nō nisi in siluis inuenitur. Sunt folia brassicæ latiora: pilosissima: caulis erectus: cubitali amplior. Semen nigrū inutile. Radix una crassitudine digiti. Nascunt & in caespitibus. Siluestri folia eleliphaci: alta: ramis lignosis. Sunt & plomides duæ hirsutæ: rotundis foliis: humiles. Tertia lychnitris uocat. Ab aliis aut thryalis foliis ternis aut cū plurimū quaternis crassis pinguibusq; ad lucernæ lumina aptis. Aiunt in foliis eius quā foeminā diximus: ficus oīno non putrescere. Dissigui grāa hæc pene superuacū est: cū sint oīa eiusdē effectus. Contra scorpiones bibitur radix cū ruta ex aqua: magna amaritudine: sed effectū pari. Thelegono herba ab aliis scorpion uocatur propter similitudinem radici: cuius tactu moriuntur scorpiones. Itaq; contra eorum ictus bibitur. Scorpionem mortuū si quis helleboro candido linat: reuiuiscere aiunt. Thelegono omnem quadrupedem necat imposita uerendis radice. Folio quidem intra eundem diem quod est

uel thely
phonoa

simile cyclamino: ipsa geniculata nascitur in opacis. Scorpiōibus aduersatur & betonica succus ac plataginis. Sunt & ranis uenena rubetis maximis. Vidimusq̃ p̃sylos in certamine patinis cā. deficiās admittentes ociore etiam q̃ aspidum perniciē. Auxiliatur eis phryniō in uino pota. Alii. qui neurada appellanti: alii poterion floribus paruis: radicibus multis nervosis bene olentibus. uel polyz. Item alii: ma quam alii damafonion: alii lyron appellant. Folia ei plantaginis nisi angustiora eēnt: rhizon & magis laciniosa: conuexaq; in terram. Alias etiam uenosa similiter. Caule simpliciter tenui: cubitali: capite thyrsi: radicibus densis: tenuibus: ut uerati nigri: acribus: odoratis: pinguibus. Nascitur in aquosis. Altege genus eiusdem in siluis nigrius maioribus foliis. Vfus in radice utriusq; aduersus ranas & lepores marinos drachmæ pondere in uino potum. Lepori marino aduersatur: & cyclaminos. Veneni uim canis quoq; rabidi morfus habent: contra quos erit cynorhodū: de quo diximus. Plantago ad omnes bestiarum morfus pota atq; illita prodest. Betonica ex mero ueteri. Peristereos uocatur caule alto foliato cacumine in alios caules se spargēs: columbica admodum familiaris. Vnde & nomen. Hanc habentes negant latrari a canibus. Proxima ab his malis uenena sunt: quæ sibi metip̃i homines excogitant. Contra hæc omnia magicaq; artes erit primum illud Homericum moly. Dein mithridatia & scordotis & centaury. Pota omnia mala medicamenta exigit per aluum. Betonica semen in mulso aut passo uel farina drachma in uini ueteris cyathis. iiii. uomere cogendi atq; iterum bibere: iis qui quotidie gustent eam nulla nocturna mala medicamenta tradunt. Poto ueneno aristolochia subuenit eadem mensura quā cōtra serpentes. Quinquēfolii succus. Agaricū postq̃ uomuerint denarij pondere ex aqua mulsæ cyathis tribus. Antirrhinon uocat siue Anarrhinon: siue lychnis agria: siue similis lino: radice nulla: flore hyacinthi: semine utulinatum. Ex hoc perunctos uenustiores fieri: nec ullo malo medicamento lædi posse: aut ueneno: si quis in brachiali habeat: arbitrantur magi. Similiter eam quam euplem uocant: traduntq; ea perunctos commendationis esse famæ. Artemisiā quoq; secum habentibus negant nocere mala medicamenta bestiamue ullam: in sole quidē. Bibitur & hæc ex uino aduersus opium. Alligata priuatim potens traditur potaue aduersus ranas. Pericarpum bulbi genus est. Duæ eius species: cortice rubro alterum: alterū nigro papaueri simile. Sed uis maior q̃ priori: utriq; autem exalfaciendo. Ideo contra cicutam dantur: contra quam & thus & pantes & chironiū præcipue. Hoc uero & contra fungos.

De remediis: quæ generatim membratimq; singulis corporis morbis eueniūt.

CA. XI.

 Erum & generatim mēbratimq; singulis corporis morbis remedia subtexemus. Oris a capite. Alopecia emendat nymphaeæ & cicutæ radix: si una trita illinantur. Polytricha distat a callitricha q̃ iuncos albos habet & folia plura maioraq;. Fructus quoque maior est: & defluentē capillum confirmat: & densat. Item lingulata circa fontes nascens: cuius radix admixta combusta teritur cū adipe suis nigra: id quoq; excipitur ut eius sit sitis: quæ nunquā pepererit. Sol subinde plurimum cōfert illitæ. Similis usus est cyclamini radicis. Pruriginē ueratri radix tollit in oleo decoctum uel in aqua. Capitis dolori medetur panacis osium generum radix in oleo contrita. Aristolochia & hiberis adalligata hora: uel diutius si pati possit comitate balnei usu. Medetur & daucum. Purgat autē cyclaminos cum melle in nares addita: & ulcera capitis sanat illita. Medetur & peristereos. Cacalia siue leōtice uocatur semē margaritis minutis simile dependens inter folia grandia in montibus fere. Huius grana. xv. in oleo macerantur atq; ita aduerso capillo caput ungitur. Fit & ex callitriche sternutamentū. Folia sunt lenticulæ similia. Caules iuncis tenuissimis: radice minima. Nascitur in opacis & hūdis: gustatu feruēs. Hyssopum in oleo contritum phtiriali resistit & pruriginī in capite. Est autem optimū cilicium e tauro monte. Dein pamphylium: & smyrnæum. Stomacho contrarium. Purgat cum sico sumptum per inferna: cum melle uomitionibus. Putant & serpentium idūs aduersari tritum cū melle & sale & cumino. Lōchitis non ut pleriq; existiauerunt: eadē est quæ xiphion: aut xphasianon q̃q; culpidi similis semine. Habet enim folia porri rubetia ad radicem & plura quam in caule capitula personis comicis similia paruam exerentibus linguam radicibus prælongis. Nascitur in sitientibus. E diuerso xiphion: & xphasianon in humidis: cum primum exit: gladij præbet specie caule duum cubitorum: radice ad nucis auellanae figuram simbiata: quam effodi ante messes oportet: flicari in umbra. Superior pars eius cum thure trita æquo pondere admixto uino: ossa fracta & capite extrahit: aut si quid in corpore suppurat: uel si calcata sunt ossa. Serpentis eadem contra uenena efficitur. Caput in dolore ueratro in oleo uel rosaceo decoctū tritog; ungi conuenit. Peucedano ex oleo uel rosaceo & aceto. Tepidum hoc prodest & doloribus q̃ pleriq; ex di-

A

uel floribz

midia parte capitis sentiuntur: & uertigini. Perungunt & radice eius sudoris causa elidendi: quia caustica uis ei est. Psyllion alii cynoides: alii crystalion: alii sicelion: alii cynomyam appellant: radice tenui: superuacua: sarmentosum: fabæ granis in cacuminibus: foliis canino capiti non dissimilibus: semine autem pullici: unde & nomen hoc in baccis. Ipsa herba in uineis inuenitur. Vis ei ad refrigerandum & discutiendum ingens. Semen in usu. Fronti imponitur in dolore & temporibus: ex aceto & rosaceo: aut posita. Ad cætera illinitur acetabuli mensura sextario aquæ densat ac co. trahit. Tunc terere oportet: & crassitudinem illinere cuiuscunque dolori & collectioni inflammatio miq. Et uulneribus capitis medetur aristolochia: fracta extrahens ossa & in alia quidæ parte corporis: sed maxime e capite. Similiter Psyllostochia.

De thyselio: & centaurea: & chelidonia: & panace: & hyoscyamo: & euphorbio. CA. XIII.

Hysselum est non dissimile apio. Huius radix commaducata purgat capitis pituitas. Oculorum aciem centaurio maiore putant adiuuari: si addita aqua foueantur. Succo uero minoris cum melle oculorum nubes: obsecutatem discuti: cicatrices extenuari. Albugines quidem etiam iumentorum fiderite. Iam chelidonia supradictis omnibus mire medetur. Panacis radix cum polenta epiphoris imponitur. Hyoscyami semen bibitur obolo tantumdem meconii adicientes: uinumque ad epiphoras inhibendas. Adiungunt & gentiana succum: quæ colyritis acrioribus pro meconio miscent. Facit claritatem & euphorbium insit. Instillatur plantaginis succus lippitudini. Caligines aristolochia discuti. Hiberis adalligata capiti cum quinq. folio epiphoras: & si qua in oculis uitia sunt: emendat. Verbascum epiphoris imponitur. Peristeros ex rosaceo uel aceto: Ad hypochrysis & caliginem cyclaminon in pastillos diluunt. Peucedani succum ut diximus ad claritatem & caligines cum meconio & rosaceo. Psyllion illitum fronti epiphoras suspendit.

De anagallide siue acoro: & mandragora: siue circelo: & cicuta: & cremno agrio: & molibdena: & capno: & alia: & acorio: & iride: & cotiledo: & aizoo: & andrachne: & erigero: & de ephemero: & delabro Veneris: & de ra mûculo medicina: & de oris uitis. CA. XIII.

uel acharo

Nagallida aliqui corchoron uocant. Duo genera eius. Mas flore phœniceo: femina cæreuleo: non altiores palmo: frutice tenero: foliis pusillis: rotundis: in terra iacentibus: nascuntur in hortis & aquis. Prior flore cæreula. Vtriusque succus oculorum caliginem discutit cum melle: & ex ictu cruorem & argema rubens: magis cum artico melle inunctis. Pupillas dilatat: & ideo hoc inunguntur ante: quibus paracæresis fit. Iumentoz quoque oculis medentur. Succus caput purgat per nares infusus: ita deinde uino collatur. Bibit & contra angues succi drachma in uino. Mirum quod foemina pecora uitant. At si decepta similitudine (flore enim tantum distant) degustauere: statim eam quæ asyla uocatur in remedio quæruunt. Ea a nostris ferus oculus nuncupatur. Præcipiunt aliqui effossuris ante solem ortum prius quam quicquam aliud loquantur ter salutare eam: tunc sublatam exprimere. Ita præcipuas esse vires. De euphorbio satis dictum est: cuius succus lippitudini si tumor erit. Item abstinthii cum melle tritum. Itemque betonicæ farina conueniet. Et agyllopas sanat herba eodem nomine: quæ in hordeo nascitur tritici folio semine contrito cum farina permixta imposita: quæ uel succo. Exprimitur hic & caulibus foliisque prægnantibus dempta spica: & in trimestri farina digeritur in pastillos. Aliqui & mandragoræ utebantur. Postea abdicatus in hac curatione est. Sed epiphoris quod certum est: medetur: & oculorum dolori. Radix tusa cum rosaceo & uino. Nam succus multis oculorum medicamentis miscetur. Mandragoram alii circeium uocant. Duo eius genera. Candidus qui & mas: niger quæ foemina existimatur. Angustioribus foliis quam lactuca. Hirsutis & caulibus: radicibus binis ternisue nigris foris. Intus albis: carnosis: teneris: pene cubitalibus. Ferunt mala auellana: nucum magnitudine. Et tunc semine ceu pyroge. Album hoc alii arsenali: mortali: alii hippoplomon uocant. Huius folia alba quæ alterius latiora: ut lappati fatiunt. Cauent effossuri contrarium uentum. Et ter circulis ante gladio circumscribunt. Postea fodiunt ad occasum spectante. Succus fit & e malis & e caule deciso cacumine & radice: punctis aperta: aut decocta unis hac uel furculo. Concisa quoque in orbiculos seruatur in uino. Succus non ubique inuenitur: sed ubi potest: circa uindemias quæritur. Odor grauis ei sed radicis & mali grauior. Mala matura in umbra siccantur. Succus ex his sole densatur. Item radicis tusa: uel in uino nigro ad tertias decoctæ. Fra se seruantur in muris efficacius. Albus rore tantum: succus pestis est. Sic quoque noxiæ vires. Grauedinem afferunt etiam olfactu: quæ mala in aliis terris mandantur. Nimio tamen odore obmurescunt ignari. Potu quidem largiore etiam moriuntur. Vis somnifica pro uiribus bibentiu.

uel apta

Media potio cyathi unius. Bibitur & contra serpentes: & ante sectiones punctionesq; ne sentiantur. Ob hæc satis est aliquibus somnum odore quæfisse. Bibitur & pro helleboro duobus obolis in mulso. Efficacius helleborum ad uomitiones & ad bilem nigram extrahendâ. Cicuta quoq; uenenum est: publica atheniësiûm poena inuisa. Ad multa tamen usus non omittendi. Semen habet noxium. Caulis autem eius & uiridis: sed estur plerumq; & in patinis. Leuis hic & genicula rursum calami nigricans. Altior sæpe binis cubitis: in cacuinibus ramosus. Folia coriandri tenuiora: graui odoratu. Semen aniso crassius: radice concaua nullius usus. Semini & foliis refrigeratoria uis: quæ si enecat: incipiunt algere ab extremitatibus corporis. Remedio est: priusquam perueniat ad uitalia: uini natura exalciatoria. Sed in uino pota irremediabilis existimatur. Succus exprimitur foliis floribusq;: tunc enim maxime tempestiuus est & melior. Semine trito expressus & sole densatus in pastillos necat: sanguinem exprissando. Hæc altera uis. Et ideo sic necatorum maculae in corporibus apparent. Ad dissoluenda medicamenta utuntur illo pro aqua. Fit ex eo ad refrigerandum stomachum malagma. Præcipuus tamen est ad cohibendas epiphoras æstinas oculorumq; dolores sedandos circumlitus. Miscetur collyriis. Et alios omnes rheumatismos cohibet. Folia quoq; tumorem omnem doloremq; & epiphoras sedant. Anaxilaus auctor est mammas a uirginitate illitas semper esse staturas. Quod certû est: lac puerperarum mammis imposita extinguit. Veneremque testibus circa pubertatem illita. Remedia liberationi quibus bibenda censetur: non equidem præcipimus. Maxima uis terræ parthorum: mox laconica: cretica: asiatice. In græcia uero megarica: deinde attica. Crethmos agrios gremias litti oculorum impossit: tumorem quoque poléta addita. Nascitur uulgo molibdena: idest plumbago etiam in aruo: folio lappati: crassa radice hispida. Hæc cõmanducata: si oculis subinde religatur: plumbum qd est genus uitii: ex oculis tollit. Capnos prima quam pedes gallinaceos uocant: nascens in parietinis: & sepibus ramis tenuissimis sparsisq; flore purpureo uiridis: succo caliginem diffundit. Itaque in medicamenta oculorum additur. Similis & nomine & effectu alia est capnos fruticosa: præterea foliis coriandri: cineracetis coloris: flore purpureo. Nascitur in hortis & segetibus hordeaceis. Claritatem facit inunctis oculis delachrymationemq; ceu fumus: unde nomen accepit. Eadẽ euulsas palpebras renasci prohibet. Acoron iridis folia habet angustiora tantum & longiore pediculo: radices nigras: minusq; uenosas. Cætero & has similes iridis: gustu acres: odore non ingratis: ructu faciles. Optimæ ponticæ: dein galaticæ: mox creticæ. Sed primæ in colchide iuxta phasianem: & ubique in aquis. Recentibus uirus maius q̃ uersustis. Creticæ candiores ponticis. Siccantur utribus in umbra digitalibus frustis. Necnon inueniuntur qui oxymyrsinæ radicem acoron uocant. Ideoq; quidam hanc acron agrion uocare malunt. Vis ei ad calfaciendum extenuandusq; efficax contra suffusiones & caligines oculorum succo eiusdem potio: contraq; serpentes. Coryledon paruula herbæ cauliculo tenero: pusillo pingui folio: & concauo ut coxendices. Nascitur in maritimis petrosisq; uiridis: radice oliuæ modo rotunda. Oculis medetur succo. Est aliud genus eiusdem sordidis foliis: latio ribus: densioribusq; circa radicem uelut oculû cingentibus: asperissimi gustus longiore caule: sed pergracili. Vfus eius ad eadẽ quæ iridis. Aizoï duo genera: maius in fructibus uasculis feritur: quod aliqui buphthalmon uocat: alii zoophthalmon alii sergeton: quod amatoris conueniat. Alii hypogesson: quoniam in saggundis fere nascitur. Sunt qui ambrosiam potius uocant: & qui amerimnon. Itali sedum magnum: aut oculum aut digitellum. Alterum minusculum: quod eritheles uocant: alii tritheles: quia ter floreat: alii chrysotheles: alii isoetes: sed alii itali sedum: alii aizoom. Vtrumq; quoniam uireat semper. Alii qui semperuiuum. Maius cubiti altitudinem excedit crassitudine plusquam pollicari. Aliud in cacumine linguæ simile carnosum: pingue: largo succo latitudine pollicari. Alia in terram conuexa: alia stantia: ita ut ambitu effigiè immittetur oculi. Quod minus est: muris parietinisq; nascit: & regulis. Fruticosum a radice: & sursum usq; ad cacumẽ. Foliis agustis mucronatis: succosis: palmo alto caule: radix inutilis. Huic similis est: quam græci andrachnen agriam uocant. Itali illecebrâ pusillis latio ribus foliis & breuiori cacumine. Nascitur in petris: & colligitur cibi causa. Omnium harum uis eadẽ: perfrigerare & alstringere. Medentur epiphoris folia imposita: uel succus inunctus. Purgant enim ulcera oculor: exulentq; & ad cicatricẽ pducunt: palpebras deglutinât. Eadẽ dem capitis doloribus medentur: succo uel folio temporibus illitis. Aduersantur phalagiozeiæ. Aconito uero maius aizoom præcipue. A scorpionibus quoq; feriri id hñt negant. Medentur & aurium dolori. Irẽ succus inunctus hyoscyami modice. Irẽ achilæ & minoris centaureæ & plantagin: peucedani cum rosaceo & meconio. Aconi succus cum rosâ. Omnis autem strigila

calefactus infunditur. Cotyledon etiā in funditur purulentis cū medulla ceruina calefacta. Ebuli radices trita & succus linteo colatus: mox in sole densatus & cum opus est rosaceo dilutus & calefactus parotidas: Verbenaca quoq; item plantago sanar: item fideritis cum axungia ueteri. Narium ozenas emendat aristolochia cum cypero. Dentibus remedio sunt panacis radix cōmāducata: præcipue chironiæ: item collutis succo. Radix hyoscyami ex aceto māducata. Item polemoniæ cōmanducantur: & plantaginis radices: aut colluntur in aceto decoctæ succo. Et folia sunt utilia. Vel si sanguine gingiuarum putrescant: uel semen eiusdem apostematum: & collectiones gingiuarum sanar. Et aristolochia gingiuas dentesue confirmat. Verbenaca cum radice manducata & decoctæ ex uino aut aceto succus collutus. Itē quinq; folii radices decoctæ ad tertias uino aut aceto. Prius uero q̄ decoquatur aqua marina aut salsa lauantur. Decoctum diu tenendū in ore. Quidā cinere quinq; folii fricare malunt. Et uerbasci radix decoquē in uino ad colluendos dentes. Et hyosopo colluuntur: & peucedani succo cū meconio uel radicum anagallidis magis fœminæ succo: ab altera nare qua doleat infuso. Erigeron a græcis: quæ a nostris uocatur senecio. Hanc si ferro circūscriptā effodiat aliquis: tangatq; ea dentē & alternis ter despuat ac repomat in eundē locū: ita ut uiuat herba: aiunt dentem eum postea non doliturum. Herba est triuagini specie & mollicia: cauliculis subrubicundis. Nascit & in tegulis & in muris. Nomē hoc græci dederunt: quia uere canescit. Caput eius numerosa diuiditur lanugine: qualis est spinæ ter diuisuras exeunte. Quare eam Callimachus achantida appellat: alii pappum. Nec deinde græcis de ea constat. Alii erucæ foliis esse dixerunt: alii roboris: sed minoribus multo. Radice alii superuacua: alii neruis utilia: alii poru strangulanti. E diuerso quidam regio morbo cum uino dederunt. Et cōtra omnia uesticæ uitia. Item cordis & iocineris. Renibus extrahere hatenam dixere. Ichia, dici drachmam cum oxymellite ab ambulatione propinauere. Torminibus quoq; in passio utilissimam: præcordiis etiam: cibo ex aceto eam prædicantes ferentescq; in hortis. Nec de fuere qui & alterum genus faceret. Nec quale esset demonstrarent: contra serpentes in aqua bibendam edendamq; comitalibus dantes. Nos eam romanis experimentis per usum digeremus. Lanugo eius cum croco & exiguo aquæ frigida trita illinē epiphoxis. Tosta cū mica salis strumis. Ephe meron folia habet lilii: sed minora: caulem parem: florem cæruleum: semen superuacuum: radicē unam digitali crassitudine: dentibus præcipuam concisam in aceto: decoctamq; ut tepido colluantur. Et ipsa etiam radix mobiles sistit. Cavis & exesis imprimitur. Chelidoniæ radix ex aceto trita continetur ore. Erosi ueratrū nigrū imponitur. Mobiles dentes utralibet decocta in aceto firmantur. Labrum uenereum uocant in flumine nascentē. Est ei uermiculos qui circa dētes ligatur: aut cavis dentium cæra includitur. Cauendum ne euulsa herba terram tangat. Ranunculum uocamus quam græci batrachion. Genera eius quattuor. Vnum pinguioribus q̄ cortandri foliis: & ad lantudinem maluæ accedētibus: colore liuido: caule albo: gracili: & radice alba. Nascitur in limitibus humidis & opacis. Alterum foliosius pluribus foliorum incisuris: altis caulibus. Tertium minimum est: graui odore: flore aureo. Quartum simile huic flore lateo. Omnibus uis caustica si cruda folia imponant: pustulasq; ut ignis faciunt. Ideo ad lepras & pīoras utūtur & ad tollenda stigmata. Causticisq; omnibus miscent. Alopecii imponunt: celeriter remouēt. Radix in dolore commanducata diutius rumpit dentes. Eadem sicca concisa sternutamentum facit. Nostri herbarii strumeam uocant: quoniam medetur strumis & panis parte in fumo suspensa. Creduntq; ea rursus sata rebellare quæ curauerint uitia. Quo scelere & plantagine utūtur. Oris ulcera intus succo plantaginis emendat & folia radicesq; cōmanducata: uel si rheumatismo laboret os. Vlcera fetoremq; quæscit folium. Vlcera psyllium. Cōposita quoq; ad fetorem uel maxime pudendum uitū trademus. Ergo folia myrti & lentisci pari pondere gallæ syriacæ dimidiū pondus simul terere in uino uetusto sparsa mādere matutino optimum est. Vel hederæ baccas cum casia & myrrha pari pondere ex uino. Naribus utilissimum est dracōti semen corti cū ex melle: etiā si carcinomata in iis sunt. Suggillata hyosopo emēdātur. Stigmata in facie mādra ora illita delet.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER
PROOEMIUM.

.XXVI.

Reliquæ per morborum genera medicina: & de nouis morbis: & quid lichena sit: & quando primum in italia cœperint: & de carbunculo: & de elephantiasi: & colo.

CA. I.

Ensit & facies hominum nouos omnique æuo priore incognitos nō italia: mō: uerū etiā uniuersæ prope europæ morbos. Tūc quoq; nec tota italia nec per illyricum galliasue: aut hispāias magnopere uagatos: aut alibi q̄ romæ: circaq; sine dolore quidē ulio: aut sine pernitiē uitæ: sed tanta foeditate: ut quæcūq; mors præferenda esset. Grauiissimū ex iis lichenas appellauere græco nomine: latine quoniam a mento fere oriebatur ioculari primū lasciuia: ut est p̄crax natura multorum in alienis miseris: Mox & usurpato uocabulo mentagram: occupantē multos: rotos utiq; uultos: oculis tñ immunibus: descendente uero & in colla conclusque ac manus foedo cutis fursure. Non fuerat hæc lues apud maiores patresque nostros. Et primum Tiberii Claudii Cæsaris principatu medio irrepsit in italia quodā Perusino equite romano quæstorio scriba cum in Asia apparuisset: inde contagione eius importante. Nec sentire id malū foemina: aut seruitia: plebesq; humilis aut media sed procures ueloci transitu oscu lit maxime foediore multosq; qui perpeti medicinā tollerauerat cicatrice q̄ morbo. Cautisicis naq; curabatur: nec nisi usq; in ossa corpus exultum esset non rebellante tedio. Aduenerūtq; ex ægypto genitrice talium uitioq; medici hanc solam operā afferentes magna sua præda. Siquidem certum est Maniliū Cornutū ex prætoris legati aquitanicæ prouinciæ fletitia. cc. locasse in eo morbo ad curandū sese. Acciditq; sæpius: ut noua contra genera morboꝝ gregatim sentirentur. Quo mirabilius quid potest reperiri: aliqua gigni repente uitia terræ: in parte certa: certisq; mēbris hominum: uel ætatibus: aut et fortunis tanq̄ malo eligente: hæc in pueris grassari: illa in adultis: hæc procures sentire: illa pauperes. L. Paulo. Q. Martio censoribus primū in italia carbunculo uenisse: analibus conscriptū est peculiare narbonensis prouinciæ malū: quo duo consulares obiere: cōdentibus hæc nobis Eodem anno Iulius Rufus: & Q. Lecanius Bassus: ille medicosq; incitua sectus: hic uero pollice leuæ manus euulso acu ab semetipso tā paruo uulnere ut uix cerni posset. Nascitur in occultissimis corporum partibus: & plerūq; sub lingua duricia rubēs uariis modis: sed nigricans capite alia: liuida corpus incendens neq; intumescens: sine dolore: sine pruritu: sine alio q̄ somni indicio: quo grauatos in triduo aufert: aliquando & horrore afferens: circaq; pustulas paruas: rarius feriens stomachū, Faucesq; cum inualerit ocissime exanimans. Diximus elephantiasin ante Pompeii magni ætatem non accidisse in italia: & ipsam a facie sæpius incipientē. In nare prima uelut lenticula mox inualecente per totum corpus maculosa uariis coloribus & inæquali cutæ alibi crassa: alibi tenui dura ceu scabie aspera ad posterū uero nigrescente: & ad ossa carnes apprimente intumescens: digitis in pedibus manibusq; Aegypti peculiare hoc malum: & cum in reges incidisset: populis funebre. Quippe in balneis folia temperabant humano sanguine ad medicinam eam. Et hic quidē morbus in italia celeriter restitūsus efflatus: & ille quem gemur sam appellauere prisci inter digitos pedum nascentē etiam nomine oblitterato. Idipsum mirabile: alios desinere in nobis morbos: alios durare: sicuti colum. Tiberii Cæsaris principatu irrepsit id malū. Nec quisquam prior imperatore ipso sensit: magna ciuitatis ambas eam edicto eius excusantis ualitudinem legeret nomē incognitum. Quid hoc esse dicemus: aut quas deoꝝ iras: Param enim erant hoi cætera morborum genera: cum supra. cc. essent: nifletitiā noua timerentur. Neq; ipsi hoies pauciora sibi opere suo negocia iportant. Hæc apud priscos erant q̄ memoramus remedia: medicinā ipsa quodā modo regē natura faciēte: & diu fuere.

Laus Hippocratis.

CA. II.

Hippocratis certe qui primus medēdi præcepta clarissime cōdidit: referta herbag; mentione inuenimus uolumina. Nec minus dioclis Caristii qui secundus ætate fama:q; exitis. Item Praxagoræ & Crypsippiac deinde Erasistrati, Erophi lo quidem q̄q̄ subtilioris sectæ cōditori ante omnes celebratam rationem eam paulatim usu efficacissimum rerum omnium magistro peculiariter utiq; medicina: ad uerba garrulitatemque descendente.

A iii

Sedere nanque in his scholis auditioni occupatum gratius erat: q̄ ire per solitudines: & quærere herbas alias aliis diebus anni.

De noua medicina: & Asclepiade medico: & qua rōne ueterē medicinam mutauerit. CA. III.

uel currēti

D Vrabat tamen antiquitas firma: magnasq; confesse rei vindicabat reliquias: donec Asclepiades ætate magni Pompei rhetoricæ magister: nec satis i ea arte quatuosus: ut ad alia sagacis ingenii huc se rep̄te conuertit: atq; ut necesse erat homini qui nec id egisset: nec remedia nosset oculis ususq; percipiēda torrētī ac meditata quotidie oratione blandiēs: omnia abdicauit: totamq; medicinam ad casum reuocando confecturā fecit. Quinq; res maxime cōmuniū auxiliorum professus. Abstinētiā cibī: alias uini: fricationē corporis: ambulationē: gestationesq; cum unusquisq; semetipsum sibi præstare posset intelligere. Fauentibus cunctis nī essent uera: quæ facillima erant: uniuerum prope humanum genus circuegit in se: non alio modo q̄ si cælo emissus aduenisset. Trahebat præterea mentes artificio mirabili: uinū promittendo agris: dandōq; tempestiue tum frigidam aquam. Et quoniam causis morborum prior scrutari Herophilus instituerat: uini rationem illi iustauerat. Cleophras apud priscos: ipse cognominari: se frigidam dando præferens: & ut auctor est. M. Varro: alia quoq; blidimenta excogitabat iam suspendendo letulos: quoq; iactuq; aut morbos extenuaret: aut somnos alliceret: iam balneis auidissima hominū cupidine instituyendo: & alia multa dictū grata atq; iucunda magna auctoritate: nec minore fama: cum occurrisset ignoto funeri: relato homine ab rogo atq; seruato: nequis leuibus momentis tantam conuersionē factam existitaret. Id solum possumus indignari unum hominem e leuissima gente sine opibus ullis orsum uictigalis sui causa repente leges salutis humano generi dedisse: quas tamen postea abrogauere multi. Asclepiades uero adiuuere multi: quorum cura nimis anxīa & rudī: aut obruendi agros ueste sudoresq; omni modo ciendi. Nunc corpora ad ignes torrendo: soles sue assidue quærēdo in urbe umbrōsa: immo uero tota italia imperatrice tum primum pensili balnearum usu ad infinitum blandiēte. Præterea in quibuscūq; morbis medendi cruciatus detraxit: ut i anginis quas curabāt in fauces organo demisso. Damnauit merito & uomitiones tunc supra modum frequētes. Arguit & medicamentorum potus stomacho inimicos: quod est magna ex parte uesitum. Itaq; nos in primis q̄ sunt stomacho utilia signemus.

Irisio magicæ artis: & de lichene.

CA. IIII.

S Vper oīa adiuuere eū magicæ uanitates: in trīn euectæ ut abrogare herbis fidē cūctis possent. Aethiopide herba amnes ac stagna sicari coniectu. Tacitū clausa oīa periri. Achemenide cōiecta in aciē hostiū trepidare agmina: ac terga uertere. Latacen dari lo sitā a plarū rege legatis: ut quocūq; uenissent oīum regū copia abundaret: ac multa similia. Vbi nā iste fuisse: cū cimbri teutoniq; terribili Marte ulularent: aut cū Lucullus tot reges magorum paucis legionibus sterneret? Cur uē romani duces primū semper in bellis rationē cōmeritiorem habuere? Cur Cæsaris miles i pharsalia famē sensit: si abundantia oīs contingere uini us herbz foelicitate poterat? Non fariū fuit Aemilianum Scipionē carthaginis portas herba paret facere: q̄ machinis claustra p̄ tot annos quærere? Siccentur æthiopide pontinæ paludes: tātūq; agri suburbari reddatur italia. Namq; apud eundē Democritum inuenit cōposum medicamentū: quō pulchri boniq; & fortunati gignantur liberi. Cur nunq; plarum regi talis est dedita. Mizæ esset profecto huc usus: prouectam credulitatē an i quorum saluberrimis ortam inuicissim in uilare modum humana ingenia nouissent. Atqui nos hanc ipsam medicinam ab Asclepiade repertā suo loco probaturi essemus: euectam ultra magos etiam. Sed hæc est omni in re animorum conditio: ut a necessariis orsa primum cūcta uenerint ad nimium. Igitur demonstratorem priore libro herbarum reliquos effectus dicemus: adiciemusq; quas ratio dictauerit. Sed si lichenis reme diis atq; tam foedo etiam malo: plura undiq; acerbabitur: quamquam non paucis iam demonstratis. Medetur ergo plantago trita. Quinque folium. Radix albuī ex aceto. Ficuli caules aceto decocti. Hibisci radix cum glutino & aceto acri decocta ad quartas. Defricatur ēt pumice. & rumicis radix trita ex aceto illinitur. Et flos uisci cum calce subactus. Laudatur & tithymallum cum resina decoctum. Lichen uero herba his oībus præferendū nomine inuento. Nalcitur in saxosis folio uno ad radicē lato: caule uno: paruo: longis foliis pendētibz. Hæc delet & stigma ta. Teritur cum melle. Est aliud genus lichenis petris tantum adhærens: ut muscusq;: & ipse i linitur. Hic & sanguinem sistit uulneribus instillatus: & collectiones illitus. Morbum quoq; regi um cum melle sanat ore illito & lingua. Qui ita curantur: aqua salsa lauari iubentur: ungi oleo

uel longo:
parais

anthy dalino:hortensibus abstinere. Ad lichenas & taphiz radice utuntur trita cum melle. Angi-
næ & argemonia medetur sumpta ex uino. Et hyssopum cum uino decoctum & gargarissatum.
Peucedanum cum coagulo utuli marini aquis partibus. Proserpinaca cū muria & ex oleo trita
uel sub lingua habita. Item succus de quinquefolio potus cyathis tribus. Hic & omnibus faucii
uitiis medetur gargarissatus. Verbasco priuatim tonsillis in aqua potum.

Ad strumas: & ad digitos: & ad pectus: & ad tussim medicinz.

CA. V.

Trumis plantago. Chelidonia cum melle & axungia. Quinquefolium. Et radix perso-
lateæ. Item cum axungia operitur folio suo imposita. Item artemisia. Radix mandrago-
ræ ex aqua. Sideritis lata folia clauo sinistra manu circūfusa adalligantur custodien-
da sanatis: ne rursus lata diro herbariorum scelere ut i quibsdam rebellet. Quod &
in iis: quos artemisia sanauerit: prædicti reperio. Item i iis quos plantago Damascina quæ & cauca
lis uocatur sub solstitio collecta iponit ex aqua celesti folium tritum uel radix cum axungia tu
sita ut imposita folio suo operiatur. Sic & ad omnes ceruicis dolores tumoresq; quacung; in p-
re. Bellis in pratis nascitur: flore albo aliquatenus rubente. Hanc cum artemisia illatam efficacia
rem produunt. Condurdon herba solstitialis flore rubro suspensa in collo comprimere dicit stru-
mas. Item uerberaca cum plantagine digitorum uitii omnibus: & priuatim pterygiis. Quinque-
folium medetur pectoris uitii. Vel quod grauissimum est tussis: huic medetur panacis radix in
uino dulci. Succus hyoscyami etiam sanguinem excreantibus. Nidor quoq; accensi tussientibus.
Item scordotis mixto nasturtio: & resina cum melle tusa arida. Facit & per se faciles excreatiles.
Item centaurium maius: & sanguinem reiciantibus. Cui uitio & plantaginis succus medetur. Et
betonica obolis tribus in aqua contra purulentas: contrag; cruentas excreatiles. Persolatæ ra-
dix drachmæ ponderis cum pineis nucleis. xi. Peucedani succus. pectoris doloribus & acorum
subuenit. Et ideo antidotis miscet. Tussi daucum. Item scythica herba. Ea demum omnibus pec-
toris uitii tussi & purulenta excreantibus obolis tribus in passo.

uel alissima

De uerbasco: & chamæleuce: & bechio: & saluia.

CA. VI.

Oridem obolis bibitur uerbasco: cuius flos aureus. Tanta huic uis est: ut iumentis
etiam non tussientibus modo: sed illa quoq; trahentibus auxilietur potus. Quod &
de gentiana reperio. Radix chamæleuce quæ tossilago dicit: cōmaducata: & in uino
madefacta non tussit tantum: sed & faucibus prodest. hyssopi quoq; quinq; rami cum
duobus rutæ & ficis tribus decoctis thoracem purgant. Tussim sedat bechion: quæ & tossilago
dicitur. Duo eius gēia. Siluestris ubi nascitur: subesse aquas credunt: & hoc habent signū aquilæ.
ges Folia sūt mascula q̄ hedere. v. aut. vii. subalbida a terra superne palida: sine caule: sine flore:
sine semine radice tenui. Quidam eandē esse bechion: & alio nomine chamæleucen putant. Hu-
ius aridæ cum radice fumus per arundinem haustus aut deuoratus ueterem sanare dicitur tuf-
sim. Sed in singulis haustus passum gustandum est. Altera a quibsdam saluia appellatur similis
uerbasco: conteritur ea & colata calefit: atq; ita ad tussim laterisq; dolores bibitur. Contra scor-
piones eadem & dracones marinos efficax. Contra serpentes quoq; ex oleo perungi ea prodest:
Hyssopi falciculus cum quadrante mellis decoquitur ad tussim.

Ad lateris dolores & pectoris: ad orthopnoeas ad iocoris dolorē: & cordis pulmonis: uriz: tuf-
si: pectori ulceribus: renibus: pateticis ad uomitiones: ad singultus: & pleuriticis.

CA. VII.

Ateris & pectoris dolores uerbasco cum ruta ex aqua. Betonica farina bibitur ex
aqua calida. Stomachum corroborat scordotis succus: centaurium gentiana ex aqua
potæ. Plantago autem per se sumpta in cibo cum lente alicue forbitione. Betonica
alias grauis stomacho uitia tamen sanat pota uel foliis commanducata. Item aristolo-
chia pota. Agaricum manducatum siccum ut ex interuallo merum forbeatur. Nymphaea hera-
clea illita. Peucedani succus. Psyllion ardoribus imponitur uel cotelydon trita cum polenta: uel
alizonum. Molō scapo est striato foliis mollibus paruis radice quattuor digitorum: in qua extre-
ma alii caput est. Vocatur a quibsdam syron: ex uino stomacho & dispnoeæ medetur. Centau-
rium maius eligmat. Plantago succo uel cibo. Betonicae tussis pōdo libra mellis attici semuncia
ex aqua calida quortidie bibentibus. Aristolochia uel agaricon obolis ternis ex aqua calida aut
lacte asini pota. Cissanthemos ad orthopnoeas bibitur. Itē hyssopum. Et alii matidis. Peucedani
succus in iocinoris doloribus & pectoris laterisque: si febres nō sunt. Sanguine quoque expuenti
bus subuenit agaricū uictoriatu pondere tritū & in multo quinque cyathis datū. Idem & amomō
facit. Iocineri priuatim teucia bibitur recēs drachmis q̄ttuor i police hemina betonicae drach-

A iiii

ma una in aq̄ calida cyathis tribus ad cordis uitia: in frigida cyathis duobus. Quinq̄ folii succus iocineris & pulmonis uitia: sanguinemq̄ reicientibus: & cuiusque sanguinis uitio intus occurrat. Iocineri anagallides mire profunt. Capnion herbam qui edere: bilem per urinam trahit. Acron iocineri medetur thoraci quoḡ: & præcordiis. Caucum: quæ & ephedra: ab alio nabasis uocata: nascitur uentofo fere tractu: scandens arborem: & ex ramis propendens folio nullo: citius uero merola qui sunt iunci geniculati: radice palida. Datur ex uino nigro austero trita ad tussim: suspiria tormina & sorbitione facta in quam uinum addi conuenit. Item gentiana madesfacta pridie contrita denarii pondere in uini cyathis tribus. Geum radículas tenues habet nigras bene olentes. Medetur non modo pectoris doloribus aut lateris: sed & cruditates discutit iucundo sapore. Verbenaca uero oibus uisceribus medetur: lateribus: pulmonibus: iocineribus: thoraci. Peculiariter autem pulmonibus: & quos ab iis phthisis tentat. Radix uero herbæ consiliginis: quam nuper inuentam diximus: suum quidem & pecorum omnium remedium præfens est. Pulmonum uitio uel triestea tantum in auricula. Bibi debet ex aqua: habetque in ore assidue sub lingua. Superficies huius herbæ an sit in aliquo usu adhuc incertum est. Renibus prodest plātaginis cibus. Betonica potus. Agaricum potum ut in tussi. Tripollum in maritimis nascitur faxis: ubi allicid unda: neq̄ in mari neq̄ in secco folio latis crassiore: palmæ caule in mucro diuisor: radice alba odorata crassa calidi gustus. Datur eparicis in farre cocta. Hæc herba eadem uidetur quibusdā quæ polium: de qua suo loco diximus. Syomphona uel cromphena alternis uiridibus roseisq̄ caulem foliis in posca sanguinem reicientibus medetur. Iocineri autem herba melandryum nascens in segete ac pratis flore albo odorata. Eius cauliculus coneritur ex uino uetere. Item herba chalcetum e uineis contrita imponitur. Faciles præstat uomitiones radix betonica: hellebori modo quattuor drachmis in passo aut mulso. Hyssopum tritum cum melle utilius præsumptum nasturtio aut irione. Molemonium denarii pondere. Est & psyllibus lacteus succus qui dēlatus in gummi fuitur cum melle supradicto pondere: præcipueq̄ bilem trahit. Rursus sicut uomitione cyninū siluestre: betonica: farina: sumuntur ex aqua: absterguntq̄ fastidia: cruditatesq̄ digerunt daucum betonica: farina ex aqua mulsa: plantago decocta caulium modo. Singulus hemionium sedat. Item aristolochia. Suspiria clymenos. Pleureticis: & paripneumoniciis centaury maius. Item hyssopum bibitur. Pleureticis peucedani succus. Alus autem: quam galli sic uocant ueneti cotoneam: medetur lateri: itē renibus conuulsisq̄ & ruptis. Similis est conilæ: bubulæ: camiminibus thymo dulcis: & sitim sedat: raræ radicis alibi albæ alibi nigræ. Eosdem effectus lateris doloribus habet chamaetrops: myrteis circa caulem geminis foliis capitibus græulæ rosæ ex uino pota: ischiadicis dolores & spinæ leuat agaricū potū ut i tussi. Item & sthocadis: aut betonica: farina ex aqua mulsa.

De omnibus uitia uentris & remediis: & eorum quæ circa uel intra sunt: & de alio sistenda uel soluenda: CA. VIII.

Luxurium tamen negotiū humano generi aliud exhibet: cuius causa maior pars mortaliū uiuit. Alias enim cibos non transmittit: alias non continet: alias nō capitalias fit conficit. Eoq̄ mores uenere: ut hō maxime cibo pereat. Pessimus corporum uas. Instat ut creditor: & sæpius die appellat. Huius gratia præcipue auaritia expetitur: huic luxuria conditur: huic nauigatur ad phasim: huic profunda uada exquiruntur. Et nemo uisitat eius æstimat consumptionis foeditate. Ergo numerosissima est circa hanc medicinæ opera. Sistit eam scordotis recentis drachma cum uino trita uel decocta potu. Polemonia quoḡ: & dysentericis ex uino datur. Verbasci radix pota ex aqua duorum digitorum magnitudine. Nymphææ heradiæ semen cum uino potum. Radix superior ex xiphio drachmæ pondere ex aceto. Semē plātaginis i uino tritum: uel ipsa ex aceto cocta: aut alica ex succo eius sumpta. Itē cū lēricola cocta: uel aridæ farina inaspera portioni cum papauere tosto & trito. Vel succus infusus: aut potus betonica: in uino ferro calefacto. Eadem coeliaci in uino austero datur. Is & iheris imponitur ut dictum est. Tenasmo radix nymphææ heraclæ & uino bibitur. Psyllium in aqua cum radicibus de coctum. Aizoī succus aluum sistit: & dysenterias & tinea rotundas pellit. Symphytis radix pota in uino aluū & dysenteria sistit. Itē dauci. Aizoū foliis cōtritis ex uio tormibus resistit. Almeæ siccæ farina tormibus pota cū uino. Astragalus folia hēt lōga scissuris multis: obliq̄ circa radice: caules. iiii. aut. iiii. folioz̄ plenos: florē hiacynthi: radices uilosas: plicatas: rubras: p̄duras. Nascit i petrosil apicis: & iisdē nualibus: sicut pheneo archadæ. Vis ei ad spissanda corpora. Aluū sistit radix in uino pota. quo fit ut moueat urinā repercussio liquore: sicut plerq̄ quæ aluū sistūt. Sa.

uel solo

uel rase

uel hinc

uel obliq̄

nat & dysentericos in uino rubro tusa. Difficile autem tunditur. Eadem gingiuarum suppurationi utilissima est foru. Colligitur exitu autumnii cum folia amiserit. Siccatur in umbra. Et ladanum no siccatur alius utroq. Quod in segetibus nascitur contuso & cribrato: bibitur ex aqua mulsâ. ite nobilis e uino. Ledon appellatur herba ex qua ladanum fit in cypro barbis caprarum adhærescens. Nobiliss in arabia. Fit iam et in syria atq; africa: quod taxicon uocant. Nervos enim i arcu circumdatos lanis trahunt adhærescente rosida lanugine. Plura de eo diximus inter unguenta. Hoc grauissimum odore est: durissimum tactu. Plurimum enim terræ colligit: cum probetur maxime puge. odoratum: molle: uiride: resinofum. Naturæ ei molliendi: siccandi: coquendi: somnû alliaciendi. Capillum fluentem cohibet nigricantemq; custodit. Auribus cum hydromellite aut rosaceo infunditur. Furfures cutis & manantia ulcera sale addito sanat. Tussim ueterem cum storace sumptum. Efficacissimum ad ructus. Aluum sistit & chodris: siue pseudodictamum: hypocistis: orobathion uel orobache a quibusdam dictum malogranato immaturo similis. Nascitur ut diximus sub cistho: unde nomen hoc. Are facta in umbra sistit aluum ex uino austero nigroque utraque. Duo enim genera eius candida & ruffa. Vius in succo pissat: siccatur. Et ruffa magis stomachi rheumatismos emendat. Pota tribus obolis sanguinis excreationes. Cum amylo dysenterias pota & infusa. Item uerberena ex aqua data: aut caribus febre ex uino amineo coclearibus. v. additis in cyathis tribus uini. Lauer quoq; nascens in riuis cõdita & cocta tormibus medetur. Potamogeton uero ex uino dysentericis etiam & coeliacis: similis betæ: foliis minoribus tantum hirsutioribusq; paululum supereminens extra aquam: peculiariter refrigerant: pissant: uisus in foliis: cruribus utriusq; utilia: & contra ulcere nomas cum melle uel aceto. Castor hanc aliter nouerat tenui folio uelut equinis fetis: thyrsos longo: & leui in aquis nascentem. Radice sanabat strumas & duritias. Potamogeton aduersatur & crocodilis: itaq; secum habent eam qui uenatur illos. Aluum sistit & achillea. Eisdem effectus præstat & statice. vii. caulibus ueluti rosæ capita sustinens. Ceratia uno folio: radice nodosa & magna in cibo coeliacis & dysentericis medetur. Leontopodion alii hieroron: alii doripetron: alii torienturon uocant: cuius radix aluum sistit: purgatque bilem in aqua mulsâ addito pondere denariorum duum. Nascitur in campestri & gracili solo. Semen eius potum lymphatica somnia facere dicitur. Lagopus sistit aluum & uino pota aut in febris ex aqua. Eadem in guini adalligatur in tumore. Nascitur in segetibus. Multi sup omnia laudat ad deploratos dysentericos quinq; uel folium decoctis in lacte radicibus & potis: & aristolochiam uictoriam potere i cyathis uini tribus. Quæ ex supradictis calida sumentor: hæc candente ferro tepèrati aptius erit. E diuerso purgat aluum succus centaurei minoris drachma in hemina aquæ cum exiguo salis & aceti: bilemque detrahit. Maiore tormina discutiuntur. Betonica aluum soluit drachmis quattuor in hydromelitis cyathis nouem. Item euphorbium uel agaricum drachmis duabus cum sale modico potum ex aqua: aut in mulsâ obolis tribus. Soluit & cyclaminos ex aqua pota: aut balanis subditis. item chamacissi balanus. Hypopt manipulus decoctus ad tertias cum sale pituitas trahit: uel contritus cum oxymellite & sale. Pellitq; uentris animalia. Pituitam & bilem detrahit peucedani radix. Aluum purgat anagallides ex aqua mulsâ. Item epithymos: qui est flos e thymo satureæ similis. Differeñtia q; hic herbaceus est: alterius thymi albus. Quidam hypopheon uocant: ac stomacho minus utilis. Vomitiones mouet. Sedat tormina: & inflammationes discutit. Sumitur & ex ea eligmate ad pectoris uitalia cum melle & aliquado iride. Aluum soluit a quattuor drachmis ad sex cum mellis exiguo: salisq; & aceti. Quidam aliter epithymum trahunt sine radice nasci tenuis similitudine pallioli rubens: siccari in umbra: Bibi ex aqua acetabuli mēsurâ: Dimidia detrahere pituitam bilēq; Aluum leniter soluit & nympha in uino austero. Soluit & pygocomon eruca: foliis crassioribus & acrioribus: radice rotunda: lutei coloris: terram olēte uel tenui caule quadrangulo modico tenui flore citi inuenitur in saxosis locis. Radix eius in aqua mulsâ. xii. pondere denariorum & aluum & bilē & pituitam exinanit. Semen somnia tumultuosa facit una drachma in uino potum. Ex capnos strumâ discutit: detrahit bilē polypodio: quæ nostri filiculam uocant: similis enim est filici. Radix in usu pilosa: coloris intus herbacei: crassitudine digiti minimi: acetabulis cauernosa ceu polypogæ cirri subdulcis: in petris nascens: aut sub arboribus uetustis. Exprimitur succus aqua madesacta: & ipsa minutim concisa inspergitur olei & betæ uel maluæ: uel salsamento: uel cum pulcicula coquitur ad aluum leuiter soluendam: uel in febri. Detrahit bilē & pituitâ. Stomachum offendit. Arida farina indita naribus polypum cõsumit. Floret: & semen nō fert. Scamoniū quoq; stomachi dissolutionē facit: bilē detrahit: aluum potius præterq; si adiiciatur aloës drachmæ duæ obolis eius duobus. Est autem succus herbæ ab radice

uel succolif
uel pene
oleæ

ce ramofæ pinguibus foliis triangulis albis radice craffa madida naufeola. Nafcitur pingui & al-
bo folo. Radix circa canis ortum excauatur: ut in ipfa cõfluat fuccus: qui fole ficcatus digeritur
in pastillos. Siccatur & ipfa uel cortex. Laudatur natione colophonium: myfium priennefe. Spe-
cie autem nitridum: & q̃ fimillimũ tau rino glutini: fungofam tenuiffimis fiftulis: cito liquefcs:
uirus redolens: fuminofof: linguæ tactu lactefcens: q̃ leuiffimum: cum diluitur albefcens. Hoc
euenit & adulterino: quod fit erui farina: & tithymalli marini fucco in iudæa fere: quod etiam
ftrâgulat fumptum. Deprehenditur gultu. Tithymallus enim linguâ exalfacit: bulbi more nec
ante nec pofttea utile. Dedere & p se ex aqua uel mulfa & fale quaternis obolis. Sed utillimefci
alocet: ita ut incipiente purgatione mulsum bibatur. Fit & decoctum radicis in aceto ad crassu
dinem mellis: quo lepræ illinuntur. Et caput ungitur in dolore cum oleo. Tithymallum noſtri
herbam lactariam uocant: alii lactucam caprinam. Narrantque lacte eius inſcripto corpore cum
inaruerit i cinis inſpergatur apparere litteras & ita quidam adolteras alloqui malluerit: q̃ codi-
cillis. Genera eius multa. Primus cognominatur carachias: qui & mafculus exiftimatur: ramis di-
gitali crassitudine rubris rugofis: quinque aut ſex cubitali longitudine a radice foliis pendet in
cacaminibus coma iuncti. Nafcitur in aſperis maritimis. Legitur ſemen autumnum com mafcu-
laturum ſole tunditur: & reponitur. Succus uero incipiente pomorum lanugine defractus ramulis
excipitur farina erui: aut ſicis: ut cum iis aſceat. Quinas autem guttas fingulis excipi ſatis eſt. Tra-
duntq; etiam totiens purgari hydropicos ſico ſumpta: quor guttas lactis exceperit. Succus cum
colligitur: ne attingat oculos cauendum eſt. Fit & foliis tuſis priore minus effiac. Fit & decoctũ
e ramis. Eſt & ſemen in uſu cum melle decoctum ad catapotia ſoluenda alui gratia. Semen &
dentium cauis cæra includitur. Colluuntur & radicis decoctæ uino aut oleo. Illinũt & lichenas
ſucco. Bibuntq; cum ut purgent uomitiones: & aluo ſoluta: alias ſtomacho inutilem. Trahit pi-
tuita ſale adiecto in potu: biſe aphronitro. Si p aluũ purgari libeat in poſca. Si uomitione in paſ-
ſo aut aqua mulfa. Media portio tribus obolis conſtat. Ficos a cibo ſumpſiſſe melius eſt. Fauces
uric leniter. Eſt enim tam ſeruẽtis naturæ: ut per ſe extra corpori impoſitum puſtulas ignium
modo faciat: & pro cauſtico i uſu fit. Alterum genus tithymalli myrſiniten uocant: alii caryten fo-
liis myrri acutis & pungentibus: ſed mollioribus: & ipſum etiam in aſperis naſcens. Colligitur
comæ eius hordeo turgeſcente: ſiccataq; in umbra diebus .ix. in ſole inareſcunt. Fructus nõ pa-
riter matureſcit: ſed pars anno ſequenti: & nux uocatur. Inde cognomen graeci dederunt. Demetri
tur cum meſſium maturitate. Lauatum deinde ſiccatur: & datur cũ papaueris nigri duas parti-
bus: ita ut fit totum acetabuli modo: minus hic uomitionibus q̃ ſuperioribus: ceteri ſidem. Aliqui
ſic & ſolium eius dedere: nucem uero ipſam in mulſo aut paſſo: uel cum ſefama. Trahit bilem &
pituitam per aluum. Oris ulcera ſanat. Ad nomas oris ſolium cum melle eſtur. Tertium genus eſt
tithymalli: paralius uocatur ſiue tithymallis folio rotundo: caule palmum alto: ramis rubenti-
bus ſemine albo: quod colligitur incipiente uua: & ſiccatum retitur: ſumiturque acetabuli men-
ſura ad purgationes. Quartum genus helioſcopion appellant: foliis portulacæ: ramulis ſtãtib;
a radice quattuor aut quinque rubentibus ſemipedali altitudine ſucci plenis. Hoc circa oppida
naſcitur: ſemine albo: columbis gratiſſimo: quod colligitur incipiente uua. Nomen accepit: quo-
niam capita cum ſole circũagit. Trahit bilem per inferna in oxymellite dimidio acetabulo: cæ-
teri uſus qui characiæ. Quintum cypariſſian uocant propter foliorum ſimilitudinem: caule ge-
mino aut triplici naſcentem in campeſtribus: cui eadem uis quæ helioſcopio aut characiæ.
Sextũ platyphylon uocant: alii corymbiten: alii amygdaliten a ſimilitudine. Nec ullius latiora
ſunt folia. Piſces necat: aluum ſoluit: radice: uel foliis: uel ſucco in mulſo aut aqua mulfa drach-
mis quattuor. Detrahit priuatim aquas. Septimum dendroides cognominant: alii cobion: alii le-
prophyllon in petris naſcens: comoliſſimum ex omnibus maxime. cauliculis rubentibus: & ſe-
mine copioſiſſimum: eiufdem effectus: cuius characias. Apioſcylla ſiue raphanoſagria luncos
duos ſiue tres ſpargit in terra rubentes: foliis rutæ: radice cepeſed amplior: quare quidam tha-
phanum ſilueſtrem uocant. Intus habet mammam candidam extra corticeſ nigros. Nafcitur
in montuoſis & aſperis: aliquando & herboſis. Effoditur uere: ruſaque in ſiſtili mergitur. De-
iectoque quod ſupernatat: reliquus ſuccus purgat utraque parte ſeſquiobolo in aqua mulfa.
Sic & hydropicis datur acetabuli menſura. Inſpergitur & aridæ radicis farina potioni: aiuntq;
ſuperiorem partem eius uomitione biles extrahere: inferiorem per aluum. Termina diſcutit:
quodcumq; beronica & panaces præterquam a cruditate. Peucedani ſuccus: inflatiões & rotus
gignit. Acori radix daucumue ſi lactucæ modo ſumatur. Ladanum cyprium potum interaneo.

nel pericolo
menz

del entero
coelicis
ul symphy-
ti

uel specie
g batis

uel in filiā

uel minori
bus

uel cōryza

uis: cubitalis: apii similitudine. Coquitur ut olus atrum: magna utilitate uescit. Quæ si scabiem sentiat: panacis radice sanatur. Aliter inutili uescit. Calculos pellit malum erraticum radice libra in uini congio decocta ad dimidias. Inde heminae sumuntur per triduum. Reliquum ex uino cum zio: & urtica marina: & daucum: & plantaginis semen ex uino. Et herba fuluiana trita ex uino: quæ & nomen inuentoris habet nota tractantibus urinas cit. Scordion testium tumores perdat. Hypocyamum genitalibus medetur. Peucedani succus ex melle & semen stranguria. Agaricū obolis tribus in uini ueteris cyatho uno. Trifolii radix drachmis duabus in uino: dauci una drachma uel seminis. Ischiadici & semie & foliis erythrodani tritis sanatur panace pota. Et infusa cata polemonia aristolochiæ decoctæ foliis. Agarico quidem & neruis qui platys appellat: arthamerorum dolor sanatur obolis tribus in uini ueteris cyatho uno pota. Quinquefoliū ischiadici: & bibitur & imponitur. Item scamonia decocta cum hordei farina. Semen hyperici utriusq; bibitur ex uino. Sedis uitia & attritus celerrime sanat plantago. Condylomata uero quinquefolium. Sedem conuersam cyclaminæ radice ex aceto. Anagallides carulea procidētia sedis retro agit. E diuerso rubens proritat. Cotelydon condylomata & hemorrhoidas mire curat. Testium tumores acori radix decocta in uino tritaq; & illita. Intertrigines negat fieri Cato absinthii potum secum habentibus.

De pulegio & argemone.

CA. IX.

Lii adiiciunt: & pulegium: quod ieiunus quis legerit: si post se alliget. Inguinis dolores prohibet: aut sedat copios. Inguinaria: quam quidam argemone[m] uocant: passim in uepribus nascens. Ut prosit inguinibus in mano tantum habenda est. Panos sanat panaces cum melle. Plantago cum sale. Quinquefolium. Perfoliatæ radix ut in stomis. Item damasonium. Verbascum cum sua radice totum uino aspersum: folioque inuolutum: & ita in cinere calcatum: ut imponatur calidum. Expertique affirmare plurimum remedium esse: si uirgo imponat nuda ieiuna ieiuno: & manu supina tangens dicat: Negat Apollo pestem posse crescere: quam nuda uirgo restingat: atque ita retrorsa manu ter dicat: totiensq; dispuat ambo. Medetur & radix mandragoræ ex aqua: radice scamoniæ decoctum cum melle. Sideritis cum adipē ueteri: conta[s]ammarubium cum axungia uetere: uel chrysippea cum ficis pinguib[us]: hoc ab inuēto[n]e habet nomen.

De nymphaea: & abstinentia: & appetentia ueneris: & de satyrio: erythrococco: & crategi: & sideriti.

CA. X.

Enerem i totum adimit (ut diximus) nymphaea heraclia: eadem semel pota in .xl. diebus. insomnia quoq; ueneris a ieiuno pota & in cibo sumpta. Illita quoque radix genitalibus inhihet non solum uenerem: sed affluētiam genituræ: ob id corpus alere uocemq; dicitur. Appetentiam ueneris facit radix & xiphio superior data potu in uino. Item quam crethmos agrios appellant. Et orminos agrios cum polenta contritus. Sed inter pauca mirabilis est orchis herba: siue sarapias: foliis porri: caule palmeo: flore purpureo: gemina radice: resticulis similitudo ut maior: siue (ut aliqui dicunt) tenuior: ex aqua pota excitet libidinem: minor si ue mollior & lacte caprino inhibeat. Quidam folio scyllæ esse dicunt leuiori ac minor: caule spinoso. Eiusq; radices sanant oris ulcera: thoracis pituitas: aluum sistunt e uino potæ. Concitarriem uim habet satyriorum. Duo eius genera: una longioribus foliis q̄ oleæ: caule quattuor digitorū flore purpureo: radice gemina ad formā hois testiu alternis annis intumescere ac residere. Altera satyrio orchis cognominat: & foemina eē credidit. Distinguit iterum diti: & ramosiore frutice radice fascinis utili. Nascit[ur] fere iuxta mare. Hæc riores & uitia priu erupentia cū polēta illita se dat: u[el] p se trita. Supioris radix i lacte ouis colōicæ data: nervos itēdit. Eadē ex aq̄ remittit. Græci satyrio: foliis libii rubri moribus & tribus nō āplius & terra exēuti bus tradit: caule leui cubita li nudo: radice gēina: cuius inferior ps & maior maris gignit: supior ac mior foeminas. Est & aliud genus satyrio erythrococco appellat: semie uiticis: maiore: leui: duræ radici: cortice rubro: intus albu includit: sapore subdulci. Fert in mōtosis iueniri. Venerē ēt si oīno manu teneat radix stuiat. Magis adeo si bibat in uino austero. Arietibus quoq; & hircis signioribus in potu dari. Et a sarmatis egis ob assiduū laborē pigrioribus in coitu: quod uitū profic damū uocant. Vim eius restringit aq̄ mulsā aut lactuca sumpta. In totū quidē græci cū coactionē hāc uolūt significare: satyrio appellat. Sic & crategin cognominat: & thelygonō: quæ semen testiu simile ē. Tichymali quoq; ramoq; medullā habētēs: ad uenerē pronoies fieri dicunt. Prodigiosa sunt q̄ circa hoc tradit Theophrastus auctor alioquin grauis: septuagēno coitu durare libidinem contactu her-

uel durior
uel fūgoso
uel ramosouel lacte
ouilo

uel xyti.

hæ conuulſa: cuius nomen ſpeciemq; non poſuit. Sideritis adalligata varices minuît: & ſine dolo-
re præſtat. Podagræ morbus rarior ſolebat eſſe non modo patrum auroꝝq; memoria: verum et
noſtra Peregrinus & ipſe. Nam ſi italiz fuiſſet antiquitus: latinum nomen inueniſſet. Inſanabilis
non eſt credendus. Quippe quoniam in multis & ſponte definit: & in pluribus curatur. Meden-
tur panacis radices cum uua paſſa: ſuccus hyoſcyami cum farina: uel ſemen ſcordion ex aceto:
lberis uti dictum eſt. Verbenaca cū axungia trita cyclamini radix: cuius decoctum & pernioni-
bus prodeſt. Podagras refrigerat radix e xiphio. Semen e pſyllio. Cicuta cū lythargyrio aut axun-
gia. Aizoom in primo impetu podagræ rubentis: hoc eſt calide. Vtriliber uero conuenit erige-
ron cum axungia. Plantaginis folia trita addito ſale modico. Argemonia tuſa ex melle. Medef
& uerbenaca illita: aut ſi pedes macerent i eius decocto. Eſt & lappago ſimilis anagallidi: niſi eſ-
ſet ramoſior ac pluribus foliis: aſpera: ruſoſa: aſperioris ſucci: grauiſ odoris: quæ talis eſt mollu-
go uocatur. Similis & aſperioribus foliis aſparago. Superioris ſucci expreſſus pondere. xi. de-
nariorum in uini cyathis duobus quottidie ſumitur. Præcipue uero liberat eo malo phycos-
thalaſſion: ideſt fucus marinus laſtucæ ſimilis: qui conchyliis ſubſternitur: nō podagræ modo:
ſed omnibus articulorum morbis impoſitus priuſq; exareſcit. Tria autē genera eius. Latum. Et
alterum longius: quadantenus rubens. Tertium criſpis foliis: quo in creta ueſtes tinguntur: oīa
eiſdem uſus. Nicander eam & aduerſus ſerpentes in uino dedit. Salutare eſt & ſemen eius her-
bar: quam pſyllion appellauimus: ma defactum aqua admixtis in heminam ſeminis reſinæ colo-
phoniz coctæ tribus duobus: thuris uno. Laudant & mandragoræ folia cum polēta tuſa.

Medicinz generales de pedibus: talis: articulis: neruis: & remedia contra morbos: qui totum
corpus occupat: & de myrtido: & uigiliis: & paralyſi: & de febribus frigidis: & febre iumentorū:
& phreneticis: & chamæacta: & aizoo: & igne ſacro.

CA. XL

Alis uero tumentibus limus aquaticus cum oleo ſubactus mire pdeſt. Articulis ſuc-
cus e centauro minore. Idem neruis utiliſſimus. Item cētaurium. Betonica neruis diſ-
currentibus per ſcapulas humeris: ſpinæ: lumbis: pota ut in locinere. Articulis quin-
quefolium impoſitum. Mandragoræ folia cum polenta: uel radix recēs tuſa cum cu-
cumere ſilueſtri: uel decocta in aqua. Cubitorum ac pedum rimis polypodii radix. Articulis ſuc-
cus hyoſcyami cum axungia. Amomi ſuccus cum decocto. Item cētūculus decocta: uel moſcus
recens ex aqua obligatus donec inareſcat. Item lappæ boariæ radix e uino pota. Cyclaminos de-
cocta in aqua pernūculos curat: omniāq; alia frigoris uitia. Pernūculos curat & cotelydon cū
axungia. Folia ex batrachio. Epithymi ſuccus. Clauos pedum extrahit ladanum cum caſtoreo:
Verbenaca ex uino. Nunc peractis malis quæ membratim ſentiuntur: dicemus de iis quæ totis
corporibus graſſantur. Remedia autem hæc cōmunia iuenio. Ante omnes pota dodecatheum
de qua diximus. Deinde panacis omnium generum radices peculiariter longinquis morbis. Et
ſemen interaneorum uitiiſ. Ad omnes uero corporis dolores ſuccum e ſcordio. Item betonica:
quæ pota colorem plumbeum corporis priuatim emendat: gratioremq; reducit. Geranion aliq
myrthinali myrthida appellant. Similis eſt cicutæ foliis minutioribus: & caule breuiori rotun-
do: ſaporis & odoris iucundi. Noſtri ſic eam tradunt. Græci foliis cādidiſſimis pauloq; maluz-
caulibus tenuioribus & piloiſ: ramoſam ex ſteruallis binum palmarum & in iis foliis iter quæ
in cacuminibus capitula ſunt graui. Alteꝝ genus foliis anemōſ: diuiſuris longioribus: radice ma-
li mō rotūda: dulci: reſicientibus ſe ab imbecillitate utiliſſima: & fere talis uera eſt. Bibiſ contra
phthiſin drachma i uini cyathis tribus bis die. Itē cōtra inflationes: q̄ & cruda idē pſtat. Succus
radicis auribus medef. Opithorōicis ſemē drachmis q̄ttuor cū pipere & myrthopotum phthi-
ſin ſana: & plātaginis ſuccus: ſi bibaſ. Et ipſa decocta in uino cū ſale & oleo a ſōno matutino re-
frigerat. Eadem datur iis: quos atrophos uocat: interpoſitis diebus. Betōica phthiſicis eligmate
cū melle fabæ magnitudinis. Agaricum potum duobus obolis in paſſo: uel daucū cum centauro
maiore in uino. Phagedenis: quod nomen ſine modo eſurientium eſt: & aliis ulcerum: tithymal-
li medentur cum ſeſamis ſumpti. Inter mala uniuerſi corporis uigilia ſunt pleriq;que. Harum re-
medio monſtratur panaces: clymenos ariſtolochia: & odore: & peruncto capite. Aizoom ſiue
ſedum ſi inuolutum panno nigro ignorantis puluino ſubiiciatur: onothera ſiue onuris hylarita
tem aſſerunt in uino. Amygdalino eſt folio: flore roſaceo: fruticoſa: longa radice: & cum ſicca
ta eſt uinum olente. Hæc in potu data ſeras quoque mitigat. Cruditates: quæ nauſeam faciunt
digerit betonica. Eadem pota a cœna concotionem facit in oxymelitis cyathis tribus drachmæ
pondere: & crapulam diſcutit. Item agaricum poſt cibos in aqua calida potum. Paralyſin beto-

uel annuo

uel uno

nica sanare dī. Itē iberis ut dictum est. Eadem & torpētibus membrīs prodest. Item argemonia omniāq; quā periclitentur secari discutēdo. Comitiales sanantur panacis: quam heracleam diximus: radice pota cum coagulo uituli marini: ita ut sint panacis tres partes. Plantago pota. Betonica in oxymelitis drachma: uel agarici obolis tribus. Folia quinquefolii ex aqua. Sanat & arbus zosteris: sed cum amineo pota. Sanat & baccharis radix arida in puluerem cōtrita cyathis tribus cum coriandro in aqua calida. Et centūculus trita in aceto aut melle: aut in aqua calida. Verbenaca ex uino pota. Hyssopi baccæ ternæ contritæ & in aqua potæ diebus sexdecim. Peucedani cum coagulo uituli marini æquis portionibus potum. Quinquefolii cōtrita folia ex uino sumpta diebus xxx. in betonica farina pondo denarioz. xlii. cum aceti scyllitici cyatho mellis aut ci uncia. Scamonium obolis duobus cum castorei drachmis quattuor. Febres frigidas leniores facit agaricum potū in calida aqua. Tertianas sideritis cum oleo. Item iadanum: quod in fegetibus nascitur confusum. Plantago ex aqua mullā duabus horis ante accessionem pota bitis drachmis. Vel succus radicis madefacta uel tusæ. Vel ipsa radix trita in aq̃ ferro calfacta. Quidāq; ternas radices in tribus cyathis aquæ dedere. Idem in quartanis quaternas fecerunt. Buglossi inarescente si quis medullam e caule eximat: dicatq; ad quem liberandum febris id faciat: & alii get ei septem folia ante accessionem: aiunt a febre liberari. Itemq; betonica drachmam in aqua mullæ cyathis tribus uel agaricum: maxime in iis febribus quæ cum horrore ueniūt. Quinque folii folia quidam ternā tertianis dedere: quaternā quartanis: plura cæteris: alii omnibus obolis tribus cum pipere ex aqua mullā. Verbenaca quidem & iunētorum febribus in uino medetur. Sed in tertianis a tercio geniculo incisa: quartanis a quarto. Bibit & semen hyperici utriusq; in quartanis: & horroribus betonica farina: quæ omnes horrores coercet. Item panaces adeo ex calfactoria natura: ut per niuem ituris bibere: id ac perungi eo præcipiant. Et aristolochia perfrictionibus resistit. Phreneticos somnus sanat: q̃ cōtingit peucedano ex aceto capiti infuso anagallidum succo. E diuerso lethargicos excitari labor est. Hoc præstat euphorbium (ut peribent) ex aceto naribus tactis peucedani succo. Contra infanias betonica bibitur. Carbūculos rumpit panaces. Sanat betonica farina ex aqua aut brassica cum thure frequenti posita calida: uel e carbone in conspectu extincto fauilla digito sublata & illita: uel plantago tusa. Tithymallus characites hydropicos sanat. Panaces: plantago in cibo: cum prius panem siccum comederint sine potu. Betonica drachmis duabus in duobus cyathis uini aut mulli. Vel agaricum: uel semen scythidis duabus linguis ex aqua potum. Psyllium ex uino. Anagallidum succus. Cotelydonis radix ex mullō. Ebuli recentis radix ex cussā tantum nec colluta quantum duo digiti cōprehēdant: ex uini ueteris calidi hemina. Trifolii radix drachmis duabus in uino. Tithymallum: platyphyllon cognomine. Semen hyperici: quod coris appellat. Actæ quam quidam esse ebulum putant radice contrita in uini cyathis tribus si febris absit: uel serine ex uino nigro. Item uerbenaca fasciculo manus plenæ decocta i aqua ad dimidias. Præcipue tamen chamæactæ succus aptissimus creditur. Eruptiones pituitasq; emendat plantago. Cyclamini radix cum melle. Ebuli folia contrita & e uetere uino imposita etiam boam sanant: id est rubentes papulas. Pruriginem succus strychni illitus. Igni sacro medetur aizoum. Folia trita cicuta. Mandragoræ radix. Siccat in asse ut cucumis: primoque super mustum suspenditur: imox in fumo: dein tunditur in uino: aut aceto. Prodest & uino myrteo fouere: mentæ sextans: uiui sulphuris uncia ex aceto simul trita: fuligo ex aceto. Ignis sacri plura sunt genera. Inter quæ mediū hoīem ambiens: q̃ zoster appellatur: & enecatis cinxerit. Medetur plantago cū creta cymolia: & peristereos p se. Radix psolata. Aliis quæ serpūt cotelydonis radix cū mullō. Aizoum. Succus linozosteris ex aceto.

Ad eluxata membra: & cōtra morbū regiū: & cōtra furunculos: & fistulas: & inflationes: & ambulationē: & cōtra alios morbos: ad neruos: & sanguinem.

CA. XII.

Adix polypodii illa luxatis medetur. Doloremque & tumores tollunt semen psyllii. Folia plantaginis tusa: sale modico addito. Verbasci semen ex uino decoctum & contritum. Cicuta cum axungia. Folia ephemeris tuberibus atq; tumoribus. Illinunturque etiam dum discuti possunt. Morbum regiū in oculis præcipue mirari est tenuitatem illam densitatemque tunicularum felle subeunte. Hippocrates a septimo die in febre mortiferum signum esse docuit. Nos scimus uixisse aliquos etiam ab hac desperatione. Fit uero & citra febres: impugnaturque centaurio maiore (ut diximus) potō. Betonica agarici obolis tribus ex uini ueteris cyatho. Item uerbenacæ folio obolis tribus ex uini calidi hemina quatrīduo. Sed celerrime quinquefolii succus medetur tribus cyathis potus

cum sale & melle. Cyclamini radix drachmis tribus bibitur in loco calido: & perfrictionibus ratoridores enim felleos mouet. Folia tussilaginis ex aqua. Semē linozostis utriusq; inferium porioni: uel cum absinthio aut cicere decoctum. Hylopi baccae cum aqua potae. Lichen herba si cum sumitur: cetero olere abstineatur. Polytrix in uino data. Struthion in mulso. Passim & in q; cunctis parte ac maximo incommodum nascuntur: qui furunculi uocantur: mortiferum aliquādo malum confectis corporibus. Remedio sunt pignocomi folia trita cum polenta: si nondum caput fecerint. Discutiunt & folia ephedri illita. Fistulae quoq; in omni parte serpunt: medicorum uero malefectis corporibus. Auxilio est cetaurium minus: collyriis cum melle decoctis additis. Plantaginis succus infusus. Quinguesolium cum sale & melle. Ladanium cum castoreo. Coryledon cum medolla ceruina calefacta imposita. Verbasci radice medulla collyrii tenuitate i fistulam additur. Vel aristolochiae radix. Vel succus tithymalli. Collectiones inflammationesq; sanant argemoniae folia illita. Duritias & collectiones omnes uerbenaca uel quinguesolium: decoctum q; in aceto uerbasci folia uel radix. Hylopium e uino ipositum. Acori radix: decocto eius herbae iuventibus. Aizoom. Item quae contusa sunt: duritiasq; & sinus corporis & tela omnia infixa corpori extrahunt: folia tussilaginis. Daucum. Semen leontopodi tritum in aqua cum polenta. Suppurationibus imponuntur pignocomi folia trita cum polenta: uel semen. Item orchis. Vicia quae sunt in ossibus satyrii radice imposita efficacissime sanari dicunt. Nomae & collectiones omnes fuco maris priusquam inarescat. Et almeae radix collectiones discutit. Ambusta sanant plātagine arctio: ita ut cicatrix fallat. Folia eius in aqua decocta & contrita illinuntur. Radices cyclamini cum aizoo. Herba ipsa hyperici: quod corion appellauimus. Neruis & articulis cōuenit plātago trita cum sale. Argemonia tusa ex melle. Peucedani succo perungitur spasticis: retanici. Nervorum duriciae aegylolis succo. Doloribus erigeton ex aceto illinitur. Epithymo spasticis & opisthotonicis perungitur: semine hyperici: quod coris uocatur. Idemq; bibere prodest. Phryniōn dicitur etiam abscessos sanare neruos si confestim imponatur trita uel mansa. Spasticis: tremulis: opisthotonicis almeae radix bibitur ex aqua mulsā. Sic & rigores exalfacit. Sanguinis profluuium si sit herbae peoniae semen tubrum. Eadem & in radice uis. Cyclaminos uero si ore sanguis reiciatur: siue enaribus: siue aluo fluat: siue foeminarū utero. Itē lysimachia pota uel illita: uel naribus indita. Item plantaginis semen. Quinguesolium potum & illitum. Cicuta semen in nares si inde fluat tritum ex aqua & inditum. Aizoom. Astragali radix sistit. Et ischemon. Et achillea.

De herba equiseti: & stephanomeli: & crisitali: & contra uermes.

CA. XIII.

Equisetum hippuris a graecis dicta & in pratis nascens: vituperata a nobis. Est autem pilis terrae equinae setae similis: licet cursorum extinguit decocta fistuli nouo ad tertias quantum uas capiat: & per triduum hominis pota: uentris esculentis ante die unū interdicitur. Graecorum uaria circa hanc opinio. Alii pini foliis similem nigricantem eodem nomine appellant: uim eius ammirabilem tradentes: q; etiam sanguinis profluuiū uel rādo eo tantum homine sistat: alii hippurin: alii ephedron: alii anabasin uocant. Traduntq; iuxta arbores nasci & scandentem eas pendere comis iuncea: multis nigris: ut ex equorum cauda geniculatis ramis: folia habere pauca: tenuia: exigua: semen rotundum simile coriandro: radice li gnosa: nasci in ambustis maxime. Vis eius spissare corpora. Succus sanguinem & naribus fluentem iclusis sistit. Itē aluum. Medetur dysentericis in uino dulci potus cyathis tribus. Vrinā cit. Tussim orthopnoeam sanat. Item rupta: & q; serpunt. Intestinis & uesicae folia bibuntur. Enterocœlen cohibet. Faciunt & aliam hippurin breuioribus & mollioribus comis candidioribusq; per q; uentrem ischiadicis: & uulneribus ex aceto impositam: propter sanguinem sistendum: Et mymphea trita plagis imponitur. Peucedanum cum semine cupressi bibitur: si sanguis per os red ditus est: si uisusque ab infernis. Sideritis tantam uim habet: ut quamuis recenti gladiatoris uulneri illigata: sanguinem claudat. Quod facit & ferulae cinis uel carbo. Fungus uero etiam efficacior: qui secundum radicem eius nascitur. Per nares autem fluenti & cicuta semen tritum ex aqua inditumque efficax habetur. Item stephanomelis ex aqua. Betonicae farina e lacte capri no pota sistit ex ubere fluentē. Plantagoq; contusa: Eiusdem succus uomēribus sanguinē datur. Ad errantem autē radicem perfolatā cum axungia uetere illita. Poratur a ruptis conuulsisq; & ex alto deiectis cetaurium maius. Gétianae radix trita uel decocta uel succus betonicae. Et hoc am plius addo: locinēris aut lateris cōtortionibus: panaces scordion aristolochia pota cū agario. Itē cotulis & euertis potū duobus obolis in mulsi cyathis tribus. Aut si febris sit: in aq; mulsā uerba sci: cuius flos silis auro est. Acori radix. Aizoo omne. Sed e maiori succus efficacissime. Itē sym

uel iclunis
uel sextate

temperamentum
frigidum

phyti radices: uel decoctū. Daucū crudū. Erysihtale est flore luteo foliis achanti. Bibis & uino. Item chamærops: & in sorbitiones irio uel plantago oībus modis. Item phthiriasi: quo Sylla di-
 elator cōsumptus est. Nascuntur quoq; in sanguine ipso hominis animalia exesura corpus. Resi-
 stitur uaz raminia: succo aut ueratri cū oleo perunctis corporibus. Taminia quidē in aceto de
 cocta etiā uestes eo tedio liberat.

De ulceribus: & ad plagas: & de polycnemio.

CA. XIII.

Ulcer a multoz sunt generum: ac multis modis curantur. Panacis oīum genez radix
 ex uino calido illinitur manātibz. Siccat priuatim quā chironiam diximus. Cū mel-
 le trita tubera aperit: ulceribusq; quæ serpunt. Deploreatis auxilio est cū aris flore ut
 no temperata omnibus modis uel flore uel femine uel radice. Eadem cū polenta ue-
 rustis uulneribus prodest. Heracleon quoq; sidereon. Apollinaris. Phylliū. Tragacātha. Scordo-
 tis cū melle purgat. Farina eius carnes excrecentes per se in parsa consumit. Polemonia ulcera:
 quæ cacoethe uocant: sanat. Centauriū maius in parsum uel illitū. Item minoris coma decocta
 uel trita: uetera quoq; ulcera purgat & persanat. Foliculi climeni recentibus plagis imponitur.
 Illinitur autem gentiana ulceribus quæ serpunt radice trisa uel decocta in aqua ad mellis crassi-
 tudinem: uel succo uulneribus. Ex ea factum lichiiū. Lysimachia recētibus plagis medetur. Plan-
 tago omnium genez ulceribus: peculiariter foeminaz: senum & infantium: igne mollita melior:
 & cum cæroto crassa ulcerū labra purgat. Nomas sistit. Et trita suis foliis integere oportet. Sup-
 purationes: collectiones: sinus ulcerum. Chelidonia quoq; siccat ulcera adeo: ut etiam pro pio-
 dio utantur eadem iam desperatis cū axungia imponis. Dictamū pota sagittas pellit: & alia tela
 extrahit illita. Bibitur ex aquæ cyatho folioz obolo. Proxime pseudodictamū. Vtrazq; est sup-
 purationes discutit. Aristolochia quoque putrida ulcera exest. Sordida expurgat cū melle. Uer-
 mesq; extrahit. Itēq; clauos in ulceribus natos. Et infixā corpori oīa: precipue sagittas & ossa fra-
 cta cum resina. Caua uero ulcera explet per se. Et cum iride recētia uulnera ex aceto. Vetera ul-
 cera uerbenaca: quinquefoliū cū sale & melle. Radices perfoliatæ uulneribus ferro illatis recen-
 tibus imponunt: folia ueteribus. Cū axungia utraq; & suo folio operitur. Damasoniū autē & in
 struma. Folia uerbasci ex aceto aut uino. Peristereos ad oīa genera uel callosoz putrefcentiumq;
 ulcerum facit. Manātia nymphae heracliae radix sanat. Itē cyclamini radix uel p se: uel ex aceto
 & cum melle. Eadem & contra steatomata efficax: sicut ad uclera manātia hyssopum: itē puce-
 danum: cui ad recētia uulnera tanta uis est: ut sanis ossibus extrahat. Præstat hoc & anagalides:
 cohibētq; quas uocant nomas: & rheumatismos. Vtiles & recentibus plagis: sed picipue senum
 corpori. Cum cæroto apostematata: & ulcera tetra folia mandragoræ recentia. Radix uulnera cū
 melle aut oleo. Cicuta cōsiligini mixta mero. Aizoos herpetas quoq; & nomas ac putrefcētia
 sicut erigerō uermiosa. Recētia aut uulnera astragali radix: & uetera quoq; ulcera purgat hypo-
 cistis utraq;. Leontopodii semen tritū in aqua & cū polēta illitum spicula sagittarioz extrahit.
 Item pyncocomi semen: tithymallus. Characites succo gangrenas phagedenas putria: uel deco-
 cto ramoz cum polēta & oleo. Orchis radices. Hoc amplius & cacoethe ex aceto cū melle sic-
 cæ & recētes. Per se uulnera onothera efferētia sese ulcera sanat. Scythæ uulnera scythice curāt.
 Ad carcinomata argemōia ex melle efficacissima ē. Vulneribz p̄sanatis asphodeli radix decocta
 ut diximus: trita cum polēta & illita. Quibuscūq; uero apollinaris. Astragali radix in puluerem
 trita humidis ulceribus prodest. Item callitrix decocta in aqua. Priuatim uero iis quæ calciamē-
 to facta sint: uerbenaca. Necnon & lysimachia contrita. Ac nymphaea arida i fricata. Polytrix in-
 ueteratis iisdem utilior. Policnemion cunilæ bubulæ similis est femine pulegii furculosas multas
 geniculis corymbo odorata acri & dulci odore: quæ ferro factis uulneribus cōmanducata im-
 ponitur: quinto die soluitur. Symphyton ad cicatricē celerrime perducit. Itē syderitis. Hac im-
 ponitur ex melle. Verbasci semine ac foliis ex uino decoctis ac tritis oīa corpori in fixa extrahit
 tur. Itē mandragoræ foliis cum polenta. Cyclamini radicibus cū melle. Trixaginis folia in oleo
 contrita iis maxime adhibent ulceribus: quæ serpunt. Et alga in melle trita. Bertonica ad carē-
 nomata. Et melandria: ac ueteres ad ditto sale. Verrucas tollit argemonia ex aceto uel batrachii
 radix: q̄ & unges scabros auferit. Linoz ostidis utriusque folia uel succus illitus. Tithymalli oēs
 genera uerrucarum omnium. Item omnia pterygia: uarosq; tollunt. Cicatrices cum elegantiā ad
 colorem reducit ladanum.

De plurimis experimentis ad inficiendos capillos: & partus eiiciendos: & cōtinendos: & alia
 rum remedia;

CA. XV.

A Remissā & elelisphacum alligatas qui habet uiatorem negatur lassitudinē sentire. Muliebribus morbis medetur maxie in uniuersum peoniae herbae semen nigrū ex aqua mulsā. Eadē & in radice uis: menses cit. Panacis semen cū absinthio menses & sudores. Scordotis potū & illitu: Betonica drachma in uini cyathis tribus bibitur contra omnia uulua: uitia. Aut quae a partu fiunt. Menses nimios sinit achillea imposita: & decoctum eius insidentibus. Māmis iponit hyoscyami semē ex uino. Lori radix ex cataplasmate. Et māmis etiā chelidonia. Secūdas morantes uel partus emortuos radices panacis appositae extrahunt. Ipsū panacis semen e uino potū uuluas purgat: appositūq; cum melle. Polemonia pota ex uino secūdas pellit. Nidore purgat uuluas cetaurii minoris succus potus: fortūq; menses cit. Itē maioris radix in uulua doloribus iisdē modis prodest. Derafa uero & apposita extrahit partus emortuos. Plantago imponit in lana in dolore uulua. In strangulatu bibit. Sed praecipua dictamno uis est. Menses cit. Partus emortuos uel trāsuerfos eicit. Bibitur ex aqua folioz obolo: adeo ad hanc efficitur: ut ne in cubiculū quidē pragnatiū inferat. Nec potū trā: sed & illitu & suffitu ualet. Proxime pseudodictamū. Sed menses cit cū mero decoctū pōdere denarii. Pluribus trā molochis. Aristolochia prodest: nā & menses & secūdas cit. Et emortuos ptus extrahit: myrrha & pipere ad ditis pota uel subdita. Vulua quozq; procidentes inhihet potū uel suffitu uel subiectu maxime tenus. Strangulatū ab iis mēsiūq; difficultatē agaricū tribus obolis tritū in uini ueteris cyatho potū emendat. Peristeros apposita in adipe suillo recenti. Antyrhynchon cum rosaceo & melle. Itē apposita nymphae thessalae radix pota dolori medetur. In uino pota nigro pfluua inhihet. E diuerso ciet cyclamini radix pota & apposita. Et uesica insidentiu decocto medet. Secūdas pota cissanthemos pellit. Vulua sanat. Et xiphii radix supior menses cit drachma ex aceto pota. Peucedanū strangulatus uulua nidore uisū recreat. Menses aliozq; pēpue psyllii drachma in cyathis tribus aqua mulsā. Semē quozq; mādragorae potū uulua purgat. Menses cit succus appositus: & emortuos ptus. Nīmia rursum pfluua sinit semen cū uino & sulphure. Alui pfluua sinit & contrahit batrachion potū: uel cibo ardens: alias ut diximus cruda. Sed cocta cōmendat sale & oleo & cymino. Daucū & menses & secūdas potū facillime pellit. Ladanū suffitu corrigit uuluas: doiori eaz; exulceratisq; iponit. Emortua scamoniū pellit potū uel appositū. Menses ciet hyperici: utruq; appositū. Ante alia uero ut Hippocrati uidet erysimon e uino semine uel radice. Cortice trahit & secūdis succurrit & stragulatōnibus ex aq pota. Itē radix e geranio peculiariter secūdis inflammationibusq; uulua: conueniens. Purgat hippuris pota & apposita uuluas. Polygonus pota menses cit. Et almeae radix. Folia plātaginis pellūt. Itē agaricū ex aq mulsā. Artemisia uulua medet trita ex oleo irino aut fico: aut cū myrrha apposita. Eiusdē radix pota in trā purgat: ut ptus enecios extrahat. Menses & secūdas cit ramoz decoctū insidentibus: itē folia pota drachma. Ad eadē oia profunt uel iposita uentri imo cū farina hordeacea. Achoron quozq; utile est in terioribus foeminae morbis. Et coniza utraq;. Et crethmos. Et anthyllides duae uuluis utilissimae. Tormibus & secūdag; morae in uino potae. Callitrix totū locis medet. Albugines in capite tollit. Capillos inficit oleo trita. Geranion in uino albo potū: & hypocisthis in rubro pfluuiū sistit. Hyosopū suffocationes laxat. Radix uerbenacae pota ex aq ad oia in ptu: aut ex partu mala pstantissima est. Peucedano qdā miscent in uino nigro semen cupressi cōtritū. Nā semē psyllii deferuefactū in aq cū intepuerit: epirophas oēs uteri lenit. Symphyton tritū in uino nigro euocat menses. Partus accelerat scordotis pota drachma succi i aq mulsā cyathis q̄tuor. Dictami folia pclare dant ex aq. Cōstat unius oboli pōdere: uel si mortui sint in utero infantes: ptus reddi sine uexatiōe puerperae. Similiter pdest pseudodictamū: sed tardius. Cyclaminos adalligata. Cissanthemos pota. Itē betonicae farina ex aq mulsā. Arsenogonō & thelygonō herbae sunt hñtes uuas floribus olea similes: pallidiores trā. Semen albū: papaueris mō. Theligoni potū foeminā cōcipi narrat. Arsenogonon ab ea semie olea: nec alio distat. Huius potū mares gnari phibent: si credimus: alii utraq; ocimo simile tradūt. Arsenogoni aut semē geminū esse testibus simile. Māmage uitis aizoum: qd̄ digitellū appellauimus unice medet. Erigerō ex passo māmas uberiores facit. Sonchū in farre coctū. Quae uero mastos uocatur indita pilos māmage: e partu nascentiū: & tinea auferit in facie: aliaque cutis uitia emendat. Gentiana nymphae heraclia illita cyclamini radix maculas oēs. Cacaliae grana mixta carae liquidae extendūt curē in facie: erugātq;. Vitia oia acori radix emendat. Capillū lissimachia flauū facit. Denigrat hypericō: & corion uocat. Itē ophrys herba denticulato oleri similis: foliis duobus. Nigritiam dat & polemōnia in oleo decocta. Psilothrum nos quidē in muliebribus medicamentis tractamus: uerum etiam uiris in usu est. Effi-

ul' ophryō

caecissimum autem habetur archeozostis. Item tichymalli succo uel in sole cum oleo illito crebro: uel euulsis pilis. Quadrupedum scabiem sanat hyfopum ex oleo fotum. Anginas peculiariter si detritis. Verum & reliqua genera herbarum reddamus.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXVII.
PROOEMIUM.

Reliqua herbarum genera.

CA I.

Rescit apud me certe tractatu ipso admiratio antiquitatis. Quantoq; maior copia herbag; dicenda restat: tanto magis adorare priscoꝝ i inueniendo curam: in tradendo benignitatem subit. Nec dubie superata hoc modo posset uideri etiã reg; naturæ ipsius munificentiã: si humani operis esset inuentio. Nunc uero deoꝝ fuisse eã apparet: aut certe diuĩ natetiã cum hõ inuenerit. Eandẽq; oĩum parentẽ genuisse hæc: & oĩĩ disse: nullo uitæ miraculo maiore: si ueꝝ fateri uolumus. Scythicã herbam a mæotidis paludibus & euphorbiam e mõe atlante: uel traꝝ Herculis colũnas: & ipso reg; naturæ defectu. Parte alia britanniã ex oĩa ni ifulus extra terras positis: itemq; æthiopidẽ ab exusto syderibus axẽ. Alias præterea aliunde: uel troꝝ citroꝝ humanæ saluti in toto orbe terrarum portare immẽsa romanæ pacis maiestate: nõ hoĩes mō diuersis inter se terris gentibusq; ueꝝ: et montes: & excedentiã in nubibus iuga: pastusq; pecoꝝ: & herbas quoq; inuicẽ ostentant. Aeternũ quæso deoꝝ sit monus istud. Adeo romãos uelut alteram lucẽ dedisse rebus humanis uidentur.

De aconito: & panthera: & quæ extinguitur aconito.

CA. II.

uel idignũ

uel repletur

uel sanatẽ

Ed antiquoꝝ curam diligentiãq; quis possit satis uenerari: cũ constet omnium uene noꝝ: ocissimũ esse aconitũ: & tactis quoq; genitalibus sceminini fexus aialũ eodem die inferre mortẽ. Hoc fuit uenenuũ quo iterẽptas dormiẽtes a Calurnio Bestia uxorẽs. M. Cecilius accusator obiecit. Hic illa atrox poratio eius i digito eas mortuas. Fabulæ narrare uere & spũs Cerberi canis extrahente ab inferis Hercule. Ideoꝝ apud eracleam ponticam ubi monstratur eius ad inferos aditus gigni. Hoc quoq; tñ in usus humanæ salutis uertere. Scorpionũ ictibus aduersari experiẽdo: aconitũ datũ in uino calido. Ea est natura ut hoĩem occidat: nisi inuenerit quod in hoĩe perimat. Cum eo solo colluctatur: uelut pari intus inuenio: Sola hæc pugna est: cum uenenum in uisceribus repperit. Mirũq; extitalia per se ambo cũ fuerit duo uenena in homine cõmoriuntur: ut hõ supersit. Immo uero et ferag; remedia antiqui prodiderunt: demonstrando quod uenena quoq; ipso sanant. Torpescũt scorpiones aconiti tactũ: stupentq; pallentes: & uinci se cõstitũt. Auxiliatur eis helleboꝝ albũ tactũ resoluente. Ceditq; aconitũ duobus malis suo & oĩum. Quod si quis illa forte ab hoĩe excogitari potuisset creditingratẽ deoꝝ intelligit munera. Tangunt carnes aconito: necantq; gustatu eaz; pantheras: nisi hoc feret repleturas illos situs. Ob id quidam pardalianches appellauere. At illas statim liberari morte excremẽtoꝝ hoĩs gustu demonstratũ. Quod certe casu repertũ quis dubitet? & quotiens fiat etiã: ut nouũ nasci: qm̃ feris rō & usus inter se tradi non possit.

Quod oĩum creaturag; conditor sit deus.

CA. III.

uel thely,
phonon

le ergo casus hic est ille: qui plurima inuenit in uita deus. Hic hẽt nomẽ: per quẽ intelligitur eadẽ & parens rerum omniũ & magistra natura: utraq; cõiectura pari: siue ista quotidiẽ seras inuenire: siue semper scire iudicemus. Pudendũq; rursus omnia a ialia quæ sint salutaria ipsis: nosse ipsa: præter hoĩem. Sed & maiores oculorum quoq; medicamentis aconitum misceri saluberrime promulgauere: aperta professione: malum quidẽ nolum sine aliquo bono dicere. Fas ergo nobis erit: qui nulla diximus uenena: nunc demonstrare quale sit aconitũ uel deprehendẽdi gratia. Folia habet cyclamini: aut cucumeris non plura quæ tuor ab radice leniter hirsuta. Radicẽ modicam cãmáro similẽ marino. Quare quidam cãmáro appellauere. Alii lycoethonon ex qua diximus causã. Arida radix incuruatur paulum scorpionũ modo: quare & scorpion aliqui appellauere. Nec de fiure qui myodõnon appellare mallent: qm̃ procul & e longinquo odore mures necat. Nascitur in nudis cauitibus: quas aconas uocat. Et iõ aconitum aliqui dixere nullo iuxta ne puluerem quidẽm nutriente. Hãc aliqui rationem norũ

nis acutere. Alii quoniam uis eadem in morte esset: quæ cotibus ad ferri aciem deterendam statimq; admota uelocitas sentitur.

De æthiopide: & amaranto: & aloë: & alcea: & alipho: & alina: & androsace: & androsamo: & am brosia: & anconi: & anagryo: & anonymp.

CA. IIII.

Æthiopis folia habet phlomo similia: magna & multa: & hirsuta ab radice. Caulis q̄ drangulum scabrum: similem arctio: multis cōcauam. In alis semen eruo simile cadi dum geminum: radices numerosas lōgas. Plenas: molles: glutinosas: gustu siccæ nigre scūt duranturq; ut cornua possint uideri. Præterea in æthiopia nascunt: & in ida mō te troadis: & in messenia. Colliguntur autumnō: siccantur in sole aliquot diebus: ne situm sentiat. Medentur uuluis potæ in uino albo: ichthiadici: pleuretici: faucibus scabris: decocta potu danf. Sed q̄ ex æthiopia uenit: eximia est: atq; illico prodest Aieraton ferulacea est duoz: palmorum altitudine: origano similis: flore bullis aureis. Huius uis: nidor urinæ cit. uuluaq; purgat: tato magis insidentibus. Causa Nominis nō hæc: sed qm̄ diutissime non marcescit. Aloë Scyllæ similitu dinem hēt maior & pinguioribus foliis ex obliquo striata. Caulis eius tener est rubens medius: si dissimilis antherico. Radice una ceu palo in terra dimissa: graui odore: gustu amara. Laudatissima ex india affertur: sed nascitur & in asia: non tñ ea utuntur: nisi ad uulnera recentibus foliis: mirifice enim cōglutinat: uel succo: ob id inturbinitibus eadum eam ferunt ut aizoum maius: Quidam & caulem ante maturitatem feminis scidunt succi gratia: aliqui & folia. Inuenitur & p lacryma adhærens. Ergo pauimentandum ubi sata sit censent: ut lacryma nō absorbeat. Fuere qui traderent in iudæa super hierosolymaro metallicam eius naturam: sed nulla magis im proba est: neq; alia nigrior est: aut humidior. Erit ergo optima p̄guis: ac nitida: rufi coloris: friabilis: ac iocineris modo coacta: facile liquefens. Improbanda nigra & dura: harenosa quoque: quæ & gustu intelligitur. Gummi adulteratur & acacia. Natura eius spissare: dēfere: & leuiter cal facere. Vius in multis & principalis aluum soluere: cum pene sit sola medicamentorum: quæ per se id præstant. Confirmat etiam stomachum: adeo ut non infestet ulla uis contraria: bibis drachma. Ad stomachi uero dissolutiōem in duobus cyathis aquæ tepidæ uel frigidæ: coclearis men sura bis ter in die ex interuallis ut res exigit. Purgationis etiam causa plurimum tribus drachmis. Efficacior si pota ea sumatur cibis. Capillum fluentē continet cum uino austero capite i sole contra capillum peruncto. Dolorem capitis sedat temporibus & frōti imposita ex aceto & ro sea. Dilutione infusa: oculorum uitia omnia sanari ea conuenit. Priuatim pruriginis & scabiē genarum. Item insignata ac liuida illita cum melle: maxime pontico. Tonillas: ḡgigas: & omnia oris ulcera. Sanguinis excretionis si modicæ sint: drachmæ pondere ex aqua: si minus ex aceto pota. Voluētum quoq; sanguinem & undecunq; fluentem sistit per se uel ex aceto. Alias etiam ē uulneribus utilissima ad cicatricem perducens. Eadem inspergitur exulceratis genitalibus uiro rum: condylomatibus: rimisq; sedis: alias ex uino: alias ex passo: alias sicca per se: ut exigit mitiganda curatio: aut coercenda. Hemorrhoidum quoq; abundantiam leniter sistit. Dysenteria infunditur. Et si difficiliter concoquantur cibi: bibitur a coena modico interuallo. Et in regio morbo tribus obolis ex aqua. Deuorantur pilulæ cum mellis decocto: aut resina terebinthina ad purganda interiora. Digitorum pterygia tollit. Oculorum medicamentis lauatur: ut quod sit arenosissimom substat. Aut torretur in testa: pennaq; subinde uersatur: ut possit æqualiter torreri. Alcea folia habet similia uerberaceæ: quæ & peristereō cognominatur. Caulis tres aut quattuor foliisq; plenos: florem rosæ: radices albas cum plurimū sex cubitales: obliquas. Nascitur in p̄guis lo sine sicco. Vius radices ex uino uel ex aqua dysentericis: aluo citæ: & ruptis conuulsis. Alypon cauliculus est molli capite non dissimilis betæ: acre gustatu: ac lentum: mordensq; uehementer & accendens. Aluum soluit in aqua mulsā addito sale modico. Minima portio duarum drachmarū: media quattuor: maxima sex: ea purgatione quibus datur e gallinaceo iure. Alfine: quam qui dam mysotō appellant: nascitur in lucis: unde & alfine dicta est. Incipit a media hyeme. Arefcit æstat media cum prorepit: musculorum aures imitatur foliis. Sed alia docebimus esse quæ iusti uis mysotōis uocetur. Hæc eadem erat quæ Hel sine: nisi minor minusq; hirsuta esset. Nascit in hortis & maxime in parietibus. Cum teritur: odorem cucumis reddit. Vius eius ad collectiones inflammationes. Quin emendat omnia quæ Hel sine sed infirmius. Epiphoris peculiariter imponitur. Item uerēdis: ulceribusq; cum farina hordeacea. Succus eius auribus infunditur. Androsace herba est alba amara sine foliis: folliculos in cirris habens: & in iis semen. Nascit in maritimis Hæstia maxime. Datur hydropicis drachmis duabus tusa aut decocta in aqua uel aceto uel ui-

uel i undis
uel gustu
siccanti

uel iliaco

uel alypho

uel fere
uel offerre

uel alfine

uel narib9

no. Vehementer enim urinas cit. Datur & podagris: illiniturq. Idem effectus est & semini. Androsomon: siue (ut alii appellauerunt) ascyron: non ablimile est hyperico: de qua diximus capitulis maioribus densioribusq. & magis rubentibus. Folia alba rutæ figura. Semen papaueris nigri. Comæ tritæ sanguineoque succo manant. Odor ei resinofus. Gignitur in uineis. Fere medio autumno effoditur: suspenditurque. Vfus ad purgandam aluum rutæ cum semine potareque matutino: uel a cœna duabus drachmis in aqua mulsâ: uel uino uel aqua pura: totius porionis sextario. Trahit bilē: prodest ischiadicis maxime. Sed postera die capparidis radicē resinæ permixtâ deuorare oportet drachmæ pondere. Iterūq. quatruidi interuallo eadem facere. A purgatione autem ipsa robustiores uinum bibere: infirmiores aquam. Imponitur & podagris & ambustis & uulneribus: cohibēs sanguinem. Ambrosia uagi nominis est: & circa alias herbas fluctuans: fruticē unum habēs densum ramofum: tenuem: trium fere palmorum. Tertia parte radicē breuiore: foliis rutæ: circa imum caulē in ramulis semen est uuis dependentibus: odore uinofo: qua de causâ botrys a quibusdam uocatur: ab aliis artemisia. Coronatur illa cappadoces. Vfus eius ad ea quæ discuti opus sit. Anonin quidam ononida malūt uocare ramofam: similē fenogracœ: nisi fruticosior hirsutiorq. esset: odore iucundo. Post uer spinosa. Estur etiam muria condita. Recens uero margines ulcerum erodit. Radix decoquitur in posca dolori dētium. Eadē cum melle pota calculos pellit. Co initialibus datur in oxymelite decocta ad dimidias. Anagyros: quā aliqui acopon uocant: fruticosa est: grauis odore: flore oleris: semen in corniculis non breuibz gignit: simile renibus: quod durefcit per menses. Folia collectionibus imponūtur: difficulterq. parietibus adalligantur: ita ut a partu statim auferantur. Quod si emortuus hæreat: & secundæ mensesque morentur: drachmæ pondere bibunt in passio folia. Sic & suspisiosus dantur: & in uino uetere ad phalangiorum morsus. Radix discutiendū concoquendūq. adhibetur. Semen cōmanducarū uomitiones facit. Anonymos a non inueniēdo noīe nomē inuenit. Afferre scythia celebrata ab Hicelio nō puz auctoritatis medico. Itē aristogetō in uulneribus p̄clara ex aqua rutæ & ipsita. Pota uero māmīs præcordiisq. p̄cussis. Itē sanguinem excreantibus. Putauerunt & bibendam uulneratis. Fabolofa a bitror: quæ adiciuntur: recente ea si uratur: ferrum aut æs ferrumari.

De aparine: & arctio: & aspleno: & asclepiade: & attere: uel bubonio: & ascyro: uel ascyroide: & aphace: & de alcibio: & alectorolopho.

CA. V.

Aparinē aliqui omphacocarpon: alii philanthropo uocant: ramofam: hirsutam: quinis sensus in orbem circa ramos foliis per interualla: semen rotundū: durum: concauū: subdulce. Nascitur in frumētario agro: aut hortis: pratibus: a serpentare et uestiū tenaci. Efficax contra serpentes semine potio ex uino drachma: & contra phalagia. Sanguinis abundantia ex uulneribus reprimūt folia ipsita. Succus auribus infundit. Arction aliqui potius arctuz: uocat: similis est uerbasco foliis: nisi q. hirsutiora sunt: caule longo molli: semine cymini. Nascitur in petrosis: radicē tenera: alba: dulcisq. Decoquitur in uino ad dentiū dolorē: ita ut contineatur ore decoctū. Bibisq. ppter ischiada: & stranguriā & uino: ambustis imponit & p̄nionibus. Fouent eadē cū radicē semine trito in uino. Asplenū sunt qui hemionion uocat: foliis trientalibus multis: radicē limosa: cauerna: sicut filicis candida: hirsuta: nec caulē nec florē nec semē habet. Nascit in petris: parietibusq. opacis: hūdis: laudatissima in creta. Huius folioz iure in aceto decocto p̄ dies .xl. potio lyne absumi aiūt. Et illinum. Eadē aut sedat singultus: nō danda feruānis: qm̄ sterilitatē facit. Asclepias folia hederæ hēt: ramos lōgos: radices numerosas: tenues: odoratas: floris uirus graue: semē securidace. Nascit in montibus. Radices tormibus medent: & contra serpentium ictus non solum potum sed et illitū. Aster ab aliquibus bubonio appellatur: qm̄ inguinum præsentaneum remedium est. Cauliculus foliis oblongis duobus aut tribus i cacumine capitula stellæ modo radiata. Bibitur aduersus serpentes. Sed & ad inguinum medicinam: sinistra manu decerpi iubent: & iuxta cictus alligari. Prodest & coxendicis dolori adalligata. Ascyron & ascyroides similia sunt inter se & Hyperico: sed ascyron maiores habet ramos: qui ascyroides uocantur ferulaceos omnino rubētes: capitulis paruis luteis. Semen in caliculis pusillum: nigrum: resinofum. Comæ tritæ uelut cruentatæ. Qua de causâ quidam hāc androsomon uocauerunt. Vfus seminis ad ischiadicis potus duabus drachmis in hydromelitis sextario. Aluū soluit. Bilem detrahit. Illinitur & ambustis. Aphace tenuia admodum folia habet: pusillo altior lenticula est. Siliq. maiores fert: in quibus terna aut quæterna femina sunt nigriora & madidiora: & miora lenticula. Nascitur in aruis. Natura ei ad spissandū efficiat q̄ lentū. Reliquo usu eisdem effectus habet. Stomachi aluiq. fluctiones sistit semen decoctum. Alcibion qualis esset herba apud aucto-

Dio, brassi
cæ

res nō repperi. Sed radicem eius& folia trita ad serpētis morſus imponi & bibi iubēt. Folia quā-
rum manus capiat trita cum uini meri cyathis tribus aut radicem drachmarum trium pondere
cum uini eadem menſura. Alethorolophos quā apud nos criſta dicitur: folia habet ſimilia galli-
naceæ criſtæ plura: caulem tenuem: & ſemen nigrum in ſiliquis. Vtilis tuſſientibus cocta cum fa-
ba freſſa melle addito: & caliginis oculorū. Solidum ſemen conſicitur in oculum: nec turbat: ſed
in ſe caliginem contrahit. Mutat colorem: ſed ex nigra albicare incipit: & intumeſcit: ac per ſe exit.

De Alo.

CA. VI.

Lum nos uocamus: græci ſymphyton petreum: ſimile cunilæ bubulæ: foliis paruis: ra-
mis tribus aut quattuor a radice: cacuminibus thymi: ſurculoſum odoratū: guſtu dul-
ce: ſaltum ciēs: longa radice: rutila. Naſcitur in petris: ideoq; petreum cognominatū.

Vtiliſſimum larenibus: lyenibus: renibus: torminibus: peſtoribus: pulmonibus: ſanguini
nem reſiſcentibus: faucibus aſperis. Bibitur radix trita & in uino decocta: & aliquando ſuperlini-
tur. Quin & cōmaducata ſitum ſedat: præcipueq; pulmonē refrigerat. Luxatis quoq; imponitur
& conuulſis: lyenit: interaneis. Aluum ſiſtit coacta in cineres. Detrahis quoq; folliculis trita cum
piperis nouem granis & ex aqua pota. Vulnibus ſanandis tanta præſtantia eſt: ut carnes quoq;
cū coquantur conglutinet addita. Vnde & græci nomē ipſoſuere. Oſſibus quoq; fractis medet̃.

De alga & actæa: & de ampelofagia: & abſinthio.

CA. VII.

Lga ruſſa ſcorpionum iſtibus. Atea graui foliorū odore: cauſibus anſi geniculatis: ſe-
mine nigro ut hederæ: bacis molliſibus. Naſcitur in opacis & aſperis & aquoiſis. Datur
acetabulo pleno interioribus foeminarum morbis. Ampelos agria uocatur herba fo-
liis duris cineracet̃ coloris: qualem ſupra ſatis diximus: uiticulis longis calloſis ruben-
tibus: qualiter ſlos quem louis flām appellauimus in uiolis: fert ſemen ponici mali ſimile in aci-
nis. Radix eius decocta in aquæ cyathis ternis additis uini coi cyathis duobus aluū ſoluit leni-
ter. Ideo hydropicis datur. Vuluæ uitia & cutis in facie mulierum emendat. Iſchiadicos quoque
uti hac herba prodeſt: tuſa cum foliis & illita cum ſucco ſuo. Abſinthii genera ſunt plura. Santo-
nicum appellatur a galliæ ciuitate. Ponticū a ponto: ubi pecora pingueſcunt illo: & ob id ſine ſeſ-
le reperitur. Neq; aliq̃ud præſtantius. Multoq; italico amariſ: ſed medulla ponici dulcis. De
uſo eius cōuenit dicere herbæ ſacillimæ atq; inter paucas utiliſſimæ. Præterea ſacris Populi Ro-
celebratæ peculiariter. Siquidem latinarum feriis quadrigæ certant in capitolio: uictorēq; abſin-
thium bibit. Credo ſanitate præmio dari honorifice arbitrat̃ maioribus. Stomachum corro-
borat: & ob hoc ſapor eius in uina tranſfertur ut diximus: Bibitur & decoctū aqua ac poſtea no-
cte & die refrigeratum ſub diuō decoctis ſex drachmis foliorū cum ramis ſuis in cæleſtis aquæ
ſextariis tribus. Oportet & ſalem addi. Vetuſtiſſime in uſu eſt. Bibitur & madefacti diſlutum. Ita
enim appellatur hoc genus. Diluti ratio ut quiſq; fuerit modus aquæ: regatur per tridui. Tri-
tum raro in uſu eſt: ſicut & ſuccus expreſſi. Exprimitur autem cum primum ſemen turgeſcit mā-
defactum aqua triduo recens aut ſiccum ſeptem diebus. Deinde coctum in æneo uſe ad tertias
x. heminis in aquæ ſextariis. xlv. iterumq; percolatum. Herba eiecta lenta coquitur ad craſſitudi-
nem mellis qualiter ex minore cetaureo queritur ſuccus. Sed hic abſinthii inutilis ſtomacho ca-
pitque eſt: cum ſit ille decoctus ſaluberrimus. Nāque aſtringit ſtomachum: bilemque detrahit.
Vrinam cit. Aluum emolliet: & in dolore ſanat. Ventris animalia pellit. Malaciam ſtomachi & in
ſtammationes diſcutit: cum ſile & nardo gallico: aceto exiguo addito. Faſtidia abſtergit. Conco-
ctiones adiuvat. Cruditates detrahit cum ruta & pipere & ſale. Antiqui purgationis cauſa dabāt
cū maris aquæ ueteris ſextario ſemis ſex drachmis: cū tribo ſalis & mellis cyatho. Efficacius pur-
gar duplicato ſale. Diligenter autem teri debet propter difficultatem. Quidam & in polenta de-
dere ſupradictū pondus: addito pulegio. alii contra paralyſim. alii pueris folia in ſico: ſic ut ama-
ritudinem fallerent. Facile thoracem purgat: cum ſride ſumptum. In regio morbo crudum bibi-
tur cum apio aut adianto. Aduerſus inflationes calidum paulatim ſorbetur ex aqua. Iocineris
cauſa cum gallico nardo. Lyenis cum aceto aut pulſe aut ſico ſumitur. Aduerſatur fungis ex ace-
to. Item uiſco. Cicutæ ex uino: & muris aranæ morſibus. Draconi marino. Scorpionibus. Oculō
rum claritati multum conſert. Epiphoris cum paſſo imponitur. Suggillatis cū melle. Aures eius
decoctū uaporis ſuffitu ſanat. Aut ſi manat ſanies cū melle tritum. Vrinam ac menſes ciunt tres
quattuorue ramuli cū gallici nardi radice una cyathis aquæ. vi. Menſes priuatum cum melle ſum-
ptum: & in uellere appoſitum Anginis ſubuenit cum melle & nitro. Epinyctidas ex aqua ſanat.
Vulnera recentia prius q̃ aqua tangantur ipſoſitum. Prætereaq; capitis ulcera. Peculiariter iſtibus

uel aſperis

uictis hui

uictis hui

uel ſale

uel aceto

uel misiaci

imponitur cū cypria cætra: aut cum fico. Sanat & prurit. Non est dandum in febrī. Nauſeas maris arcet in nauigationibus potum. Inguinum tumorem i uetrāli habitū. Somnos allicit oſa cū: aut inſcio ſub capite politum. Veſtibus inſertum tineaſ arcet. Culices ex oleo perunctis abigit: & fumo ſi uratur. Attramentum librarium ex diluto eius temperatum literas a muſcis tueretur. Capſillum denigrat abſinthii cinis unguento roſaceoq; permixtus. Eſt & abſinthium marinum: qd̄ quidam ſcriphium uocant: probatiſſimum in tapoliri egypti. Huius ramū iſiaci præferre ſolēne habent. Anguſtius priore: minusq; amarum: ſtomacho inimicū. Alium molliſ. Pellitq; animalia interaneorum. Bibitur cum oleo & ſale: aut i ſarīnæ trimeſtris ſorbitione dilutum. Coquitur quātum manus capiāt in aqua ſextario ad dimidias.

De ballote: & botrye fruticoſa: & brauylla: & brio: & bupleuri: & catanāce: & calla: & circæa: & circeio: & crategono: & theligo: & crocodilo: & cynoſorchū: & chryſollachano: & cuculo: & conſerua.

CA. VIII.

nuſpation
Dio.

Alloten alio nomine melampſation græci uocant: herbam fruticoſam anguloſis caulis: nigris: hirsutis: foliis: ueſtientiſ: maioribus q̄ marrubii: & nigrioribus: graue olentiſ. Viſeius efficac̄ aduerſus canis morſus: ex ſale foliis tritis impoſita. Item ad conſylomata coctis. cinere in folio oleris. Purgat & ſordida ulcera cum melle. Botrys fruticoſa herba eſt luteis ramulis. Semen circa totam naſcitur: folia cicorio ſimilia. Inuenitur in torrentium ripis. Medetur orthopnoiciſ. Hoc cappadoces ambroſiaſ uocant: alii artemiſiam. Braylla piſſandi uim habet cotonei mali modo: nec ampliſ de ea tradunt auctores. Brion marina herba ſine dubitatione lactuæ foliis ſimilis: rugoſa ueluti contracta: ſine cauile ab ima radice exeuntibus foliis. Naſcitur in ſcopulis maxime: teſtiſq; terra comprehenſiſ. Præcipua ſiccandi ei piſſandi q; uis & collectiones omnes inſtāmationeſq; cohibēdi: præcipue podagræ: & quicquid refrigerare opus ſit. Bupleuri ſemen ad ictus ſerpēntium dari reperio: fouerique plagas decocta ea herba: adieciſ foliis mori aut origani. Catānacen theſſalam herbam qualis ſit a nobis deſcribi ſuperuacū eſt: cū ſit uſus eius ad amatoria tantum. Illud. nō ab re eſt diſſiſſe ad detegēdas magicas uanitateſ electā ad hūc uſū coniectura: quoniam areſcens contraheret ſe ad ſpecie unguium milui exanimati. Eadē ex cauſa & cemos ſilebitur a nobis. Calla duorum generū eſt. Vna ſimilis arce. Naſcitur in arationibus. Colligitur anteq̄ inareſcat. Viſuſq; eoſdē habet quos arum. Bibitur quoq; radix huius ad exinaniendas aluos: menſe ſq; mulierum. Item caules cum ſoliis in leguminibus decocti ſanant tenaſmum. Altege genus eius quidam anchuſam uocant. alii rinocliſiam. Folia lactuæ longiora: plumoſa: radice rubra: quæ ignes ſacros cū folio polentæ ſanant impoſita. Locineris autem uitia in uino albo pota. Circæa ſtrychno ſatiuo ſimilis eſt: flore nigro puſillo. Paruo ſemine: ut milii naſcente in quibuſdam corniculis: radice ſemipedali: triphit ſerme aut quadruplici: alba: odorata: guſtus calidi. Naſcitur in apriciſ ſaxis. Diſſoluit in uino. Bibiturq; ad dolorem diuulæ & uitriæ. Macerari oportet in ſextariſ tribus quadranteſ radicis tuſæ per noctem & diem. Trahit eadem potio ſecundas ſemine. Lac minuit i uino aut mulā aqua pota. Cirſion cauliculus ē tener duum cubitoꝝ: triangulo ſimilis: foliis ſpiſſiſ circūdatuſ. Spinæ molles ſunt. Folia bouis lingue ſimilia: minorā: ſubcandida: & in cucamine capitula: purpureaſ quæ ſoluuntur in lanuginiſ. Hanc herbam radicemq; eiſ adalligant dolores uariū ſanare tradunt. Crategonon ſpice tritici ſimile eſt: multis calami ex una radice emicantibuſ multorūq; geniculorū. Naſcitur in opaciſ ſemine milii: uehementer aſpero guſtu. Quod ſi bibant ex utro ante cenam tribus oboliſ in cyathiſ aquæ totidem mulier ac uir ante cōceptum diebuſ. xl. ſiſ ſexuſ partum futurum aiunt. Eſt & alia crategonoſ: quæ theligonoſ uocatur. Differentia intelligitur lenitate guſtuſ. Sunt qui ſtorem crategoni bibentes muliereſ intra. xl. diem concipere tradant. Eadem ſanant ulcera uetera nigra cum melle: explent ſinus ulcerum. Et atrophā canoſiora faciunt. Purulēta expurgāt. Panos diſcutiunt Podagras: collectioneſq; omneſ leniunt: peculiariſter mammam. Theophrāſtuſ arboriſ genus intelligi uoluit. crategonon ſiue crategona: quam italia aquifolium uocat. Crocodilon chamaeleontiſ herbæ nigre figuram habet: radice longa: æqualiter craſſa: odoratiſ aſperiſ: Naſcitur in ſabuletis. Pota ſanguinem per nariſ pellit coſtium craſſumq; Arque ita lyenem conſumere dicitur. Cynoſorchin aliqui orchin uocant: ſoliis oleæ: molliſ: terniſ: ſemipedis longitudiniſ i terra ſtratiſ: radice bulbōſa: oblonga: duplici ordine: ſuperiore quæ durior eſt: & inferiore quæ mollior. Eduntur ut bulbi cocti in uineis lete inuenti. Ex iis radicibuſ ſi maiorem edāt uiri mareſ generari dicuntur. Si minoreſ ſemineſ alacrum ſexum. In theſſalia molliorem in lacte caprino uiri bibunt ad ſtimulandoſ coitū: durio

tem uero ad inhihendos. Aduersatur alter alteri. Chrysolachanum in pineto lactuca simile nascitur. Sanat neruos incisos: si confectum imponatur. Et alibi genus chrysolachani traditur: flore aureo: foliis oleris. Coctum est: ut olus molle. Herba hæc alligata morbum regium habentibus: ita ut spectari ab iis possit: sanare id malum traditur. De chrysolachano nec satis dici scio: nec plura reperio. Namque hoc uitio laborare proximi utique herbarii nostri: quod ipsis notas ueluri uulgares strictum & nomibus tantum indicauere. Tanquam coagulo terræ aluum fisti: stranguaria dissolui: si bibatur ex uino aut aqua. Cacubali folia trita cum aceto serpentium ictibus: & scorpionum uel cuculi deri. Quidam alio hanc nomine strumum appellant: alii græce strichnon: acinos habet nigros; Ex iis cyahus succi cum mulsi duobus medetur lumbis. Item capitis doloribus cum rosaceo in usus. Ipsa strumis illita sanandis peculiaris est: alpinis maxime fluminibus. Conferua appellata a conferuminando: spongia aquarum dulcium uerius quam muscus aut herba uillosa densitatis: atque fistulosa. Curatum ea scio omnibus fere ossibus contractis prolapsum ex arbore alta putatorem circumdata uniuerso corpori: aquam suam inspergentibus quotiens inare sceret: raroque: nec nisi deficientem herbam mutationis causa resoluentibus conualuisse uix credibili celeritate.

De cocco gnidio: & dryopteris: & dryphono: & elatine: & empetro siue calicifraga: & epicacti: uel helleborine: & epimedii: & enneaphyllo: & filice: & de femore bubulo. CA. IX.

Cocco gnidio color cocci: magnitudo grano piperis maior: uis ardens. Itaque in pane deuoratur: ne adurat cum gula transit. Huic uis præsentanea contra cicuram. Sistit aluum. Diplosacis folia habet lactuca: bullasque spinosas in dorsis medio: caulem duorum cubitorum: iidem spinis horridum: genicula eius binis foliis amplectentibus: concauo alarum sinu: in quo subsistit ros salus. In cacumie capitula sunt echinata spinis. Nascitur in aquosis. Sanat rimas sedis. Item fistulas decocta in uino radice usque dum sit crassitudo cæret: ut possit in fistulam collyrium mitti. Item uetucas omnium generum. Quidam & alarum quas supra diximus succum illinunt iis. Dryopteris filici similis in arboribus nascitur: tenui foliorum subdulci um incisura: radice hirsuta. Vis ei caustica est. Ideo & psyllothrion est radix tula. Illinitur enim uis que dum sudores euocat. Iterumque & tertio: ita ne sudor abluatur. Dryphonon similis herba est: cauliculis tenuibus: cubitalibus: circumdata utrinque foliis: pollicari amplitudine: qualibus & oxymyrsine. Sed candidioribus mollioribusque: flore candido sambuci. Edunt cauliculos decoctos. Semine uero eius pro pipere utuntur. Elatine folia habet helixina: pusilla: pilosa: rotunda: semipedalibus ramulis quintis sensise: a radice statim foliosis. Nascitur in fegetibus. Acerba gustu: & ideo oculorum fluctationibus efficax: foliis cum polenta tritis & impositis: subditi lintheolo. Eadem cum lini semine cocta sorbitionis usu a dysenteria liberat. Empetron quam nostri calicifragam uocant: nascitur in montibus maritimis fere in saxo: quo propius mari fuerit minus salsa est: potaque bilem trahit ac pituitas: quo longius magisque terrena: amarior sentitur. Trahit aquam. Sumitur autem in iure aliquo aut in hydromelite. Vetusstate uires perdit. Recens urinas cit decoctum in aqua uel tritum calculos frangit. Qui fidem promisso huic quarunt: affirmant lapillos: qui sufferre fiant una rumpi. Epicactis ab aliis helleborine uocatur: parua herba: exiguis foliis iocineris uitibus utilissima: & contra uenena pota. Epimedium caulis non est: magnus hederæ foliis denis: atque duodenis: nunquam florens: radice tenui nigra graui odore. Nascitur in humidis: & huic spissandi refrigerandique natura. Fœminis cauenda. Folia in uino trita uirginum mammas cohibent. Enneaphyllum longa folia nona habet: causticæ naturæ. Imponitur lana circumdata: ne urat latus: continuum enim pustulas excitat: lumborum doloribus: & coxendicam utilissimum. Filicis duo genera nec florem habent: nec semen. Pterin græci uocant alii blachnon: cuius ex una radice que plures exeunt filices: bina etiam cubita excedentes longitudine: non graues odore. Hanc maræ existimant. Alterum genus thelipterin græci uocant: alii nympheopteris. Est autem singularis atque non fruticosa breuior molliorque & densior foliis ad radicem canaliculata. Vtriusque radice sues pinguescunt. Folia utriusque lateribus pinnata: unde nomen græci imposuere. Radices utrique longæ in obliquum: nigra: præcipue cum inarueri. Siccare autem eas sole oportet. Nascuntur ubique: sed maxime frigidis solo. Effodi debent uergilis occidentibus. Vis radicum in trimatu tantum: neque ante neque postea. Pellunt interaneorum animalia. Ex iis tineas cum melle. Cætera ex uino dulci triduo pota. Vtraque stomacho inutillissima. Aluum soli primo bilem trahens: mox aquam. Melius tineas cum scamoniæ pari pondere. Radix eius dum obolorum pondere ex aqua post unius diei abstinentiam bibitur: melle prægustato contra rheumatismos. Neutra danda fœminis: quoniam grauidis abortum: cæteris sterilitatem facit. Far.

na earū ulceribus tetrīs inſpergitur. lumentorū quoq; ceruicibus. Folia cinnicē necant. Serpente non recipiunt. Ideo ſubſterni utile eſt in locis ſuſpectis. Viſta etiā fugant nidore. Fecere medici huius quoq; herbæ diſcrimen. Optima macedonica eſt. Secunda caſſiopica. Femur bubulum apellatur herba neruis & ipſa utilis: recens in aceto ac ſale trita. Galeopſis: aut ut alii Galeobolō uel galion. Caulē & folia habet urtica: leuiora: & quæ grauē odorem trita reddāt. Flore purpureo. Naſcitur circa ſepes ac ſemitas ubiq;. Folia cauleſq; duritias: & carcinomata ſanant ex aceto trita & impoſita. Item ſtrumæ. Panos & parotidas diſcutiunt. Ex uſu eſt & decocto ſucco fouere. Putrefactia quoq; & gangrenas ſanat cum ſale. Glaux antiquitus eugalaſtron uocabat cythiſo & lenticulae folijs ſimilis aueſa candidiora. Rami in terram ſerpunt quini ſenſue admodum tendes ab radice. Floſculi purpurei exuunt. Inuenitur iuxta mare. Coquitur in ſorbitione ſimilaginīs ad excitandam ubertatem lactis: eamq; qui hauſerint balneis uti conuenit.

De glaucio: & glycyide: & glaphalo: ſive chamæzelo: & galedrago: & holco: & hyoſiris: & holoſteo: & hypopetto. CA. X.

Laucion in ſyria parthia naſcitur humilis herba denſis folijs fere papaueris: miſonibus tamen: fordidioribusque: odoris tetrigūſtus amari cum aſtrictione. Granum habet crocei coloris. Hoc in olla ſictili ſuto circūlitum in clibanis calefaciunt: deinde exopto ſuccum exprimūt eiusdem nominis. Vſus eſt & ſucci & foliorū ſi terantur aduerſus epiphoras: quæ uniuerſæ uno impetu cadunt. Hinc temperatur collyrium: quod medici dia glaucion uocant. Lactis quoq; ubertas intermiſſa reſtituitur. Sumitur eius rei cauſa ex aqua. Glycyide: quam aliqui peoniam: aut pentorobon uocant: caulē habet duum palmorum: comitantibus duobus aut tribus ſubrutulum cute lauri folia: qualia iſatis pinguiora rotundioraque & minora. Semen in ſiliquis aliud grano rubente: aliud nigro. Duo autem genera ſunt. Fœmina ei ſtimatur: cuius radicibus ceu balani longiores circiter octo aut ſex inhærent. Mas plures habet: quoniam non una radice nixus eſt: palmo altitudine: candidaque. Ea guſtu aſtringit. Fœmina folia myrrham redolent: & denſiora ſunt. Naſcuntur in ſiluis. Tradunt noctu effodiendas: quoniam pico martio impetum in oculos faciente interdū periculoſum ſit. Radix uero cum effodiatur: periculū eſſe ne ſedes procidat. Magna id uanitate ad oſtētaridē rei fictum arbitror. Vſus in iis diuerſus. Rubra enī grana rubentis menſes ſiſtunt. xv. ſere pota in uino nigro. Nigra grana uuluis medentur ex paſſo: aut uino totidem pota. Radix omnes uentris dolores ſedat in uino: aluumque purgat. Sanat opſiſthotonum: morbum regium: renes: ueſicam. Matricem autē & ſtomachum decocta in uino. Aluumque ſiſtit. Eſt etiam contra malum mētis: ſed i medēdo: iiii. drachmæ ſatis ſunt. Grana nigra auxiliāntur & ſuppreſſionibus nocturnis in uino pota quo diſtū eſt numero. Stomacho uero & roſionibus & eſſe ea & illinire prodeſt. Suppurationes quoque diſcutiuntur. Recentes nigro ſemine: ueteres rubro. Vtrunque auxiliatur a ſerpente percuſſis. Et pueris contra calculos incipiente ſtranguria. Gnaphalon alii chamæzelon uocant: cuius folijs albis mollibusque pro Tomento utuntur. Sane & ſimilia ſunt. Datur in uino aſtero ad dyſenteriam: uentris ſolutiones. menſesque mulierum ſiſtit. inſunditur autem tenaſmo. Illinitur & putreſcentibus ulcerum. Galedragon uocat Xenocrates leucacantho ſimilem paluſtrem & ſpinofam: caule ſerulaceo alto: cui ſummo in capite inhæreat ſimile ouo. In hoc excreſcente ætate uermiculos naſci tradunt: pyxide conditos adalligari cum pane brachio ad eam partē qua dens doleat: mireque illico dolorem tolli. Valere non diutius anno & ita ſi terram non attingit. Holcus in ſaxis naſcitur ficcis. Ariſtas habet in eacumie tenues culmos: quale ordeum reſtibile. Hæc circa caput adalligata: uel circa lacertum educit e corpore ariſtas. Hanc quidam ob id ariſtidā uocant. Hyoſiris in tumo ſimilis: ſed minor: & tactu aſterior. Vulneribus contuſa præclare medetur. Holoſteon ſine duriciā herba ex aduerſo appellata a græcis: ſicut ſel dulce: tenuis uſque in capilamenti ſpeciem: longitudine quattuor digitorum ceu gramen folijs anguſtis aſtringens guſtu. Naſcitur in collibus terrenis. Vſus eius ad conuulſa rupta in uino pota. Vulnere quoque coſtutinat. Nam & carnes concoquuntur addita. Hypophaiſton naſcitur in ſpinis: ex quibus ſunt æneæ fulloniæ: ſine cauliculo: ſine flore: capitulis tantum inanibus: & folijs paruis: multis: herbae coloris: radicales habens albas molles. Succus earum exprimitur æſtate ad ſoluēdam aluum tribus obolis: maxime in comitialibus morbis: & tremulis: hydropicis, Cōtra uertigines: orthopnoeas: paralyſes incipientes.

De hypogloſia: & hypocoo: idæa: iſopyro: latyri: leontopetalo: litapſo: liſoſpermo: lapide uulgari: de ſimeo leuco. CA. XI.

uel nucis

uel æſtate

uel mel

uel uenæ

Ypoglossa folia habet figura siluestris myrti concava spinosa: & in iis ceu linguas folio paruo exeunte de folijs. Capitis dolorem corona ex ijs imposita minuit. Hypecon in fegetibus nascitur: folijs rutæ. Natura eius eadem q̃ papaueris succo. Idæa herba folia sunt q̃ oxymyrtinæ adhærēt his uelut pāpini i quibus flos. Aluum mensēsq̃ & omnem abundantiam sanguinis sistit. Spissandi coibendiq̃ naturam habet. Isopyron uocant aliqui phasolion: quoniam folium quod est aniso simile in pampino torquetur. Capitula sunt in summo caule tenuia: plena seminis melanthii. Contra tussim & cætera peccoris uitia ex melle & aqua mulsâ item iocineri utilissima. Lathyrus folia habet multa lactuca: similia tenuiora: germina tuta: in quibus semen tuniulis continetur ut capparidis: quæ cum inaruerē: eximuntur grana: pipere: is magnitudine: candida: dulcia: facilia purgatu. Hæc uicina in aqua pura aut mulsâ pota hydropicos sanant. Trahunt & bilē. Qui uehementius purgari uolunt: cum folliculis ipsis sumunt eam: Stomachum lædunt. Itaq̃ inuentum est ut cum pisce aut iure gallinacei sumerentur. Leontopetalon alii rhaepion uocant: folio brassicæ: caule semipedali: alia multa: semē in cacumine in filiquis ciceris modo. Radix rapæ similis: grandis: nigra. Nascitur in aruis. Radix aduersatur omnium serpentium generibus ex uino pota: nec alia res celerius p̃ficat. Datur & ichthia dictis. Lycopsis longioribus q̃ lactuca est folijs crassioribusque. Caule longo hirsutis: adnatis multis: cubitalibus: flore paruo: purpureo. Nascitur in campetribus. Illinitur cum farina hordeacea igni sacro. Sudorem in febris mouet succo aquæ calidæ admixto. Inter om̃es herbas lithospermum nihil est mirabilius. Aliqui hægonycon uocant: alii diospyrion: alii heraclion. Herba quincuncialis fere folijs duplo maioribus q̃ rutæ: ramulis furculosis crassitudine iunci. Gerit iuxta folia singulas ueluti barbulas: & in earum cacuminibus lapillos candore: & rotunditate margaritarum magnitudine ciceris. Duritia uero lapidea. Ipsi qua pediculis adherere cauernas habent & intus semen. Nascitur & in italia: sed laudatissima in cræta. Nec quicquid inter herbas maiore quidē miraculo aspexi. Tantus est decor uelut aurificum arte alternis inter folia candicantibus margaritis tam exquisita difficultas lapidis ex herba nascentis. lacere atq̃ humi serpere auctores tradunt. Ego uulgam non hærentem uidi. Iis lapillis drachmæ pōdere potis uino albo calculos: frangi: pellique constat: & stranguriam discuti. Neque in alia herbarum fides ē. Vnus statim ad quicquid medicinam nata sit: est autem eius species ut etiam sine auctore usus statim nosci possit. Lapis uulgaris iuxta flumina fert muscum siccum canū. Hic fricatur altero lapide addita holminis salina. illo lapide tangitur impetigo. Qui tangit dicit. Pheugete cātharides lychos agrios hyas dioci. Limeum herba appellatur a gallis: qua sagittas in uenatu tingunt medicamentis: quod uenenum ceruarium uocant. Ex hac in tres modios saluati additur quātū in una sagitta addi solet: ita offa dimittitur in boum faucibus in morbis. Alligari postea ad præsepia oportet donec purgēt. In sanize. n. solēt. Si sudor in segete aqua frigida p̃fundi. Leuce mercuriali similis non men ex causâ accepit per medinam folium candida linea transcurrente. Quare meloleuco quidā uocant. Succus eius fistulas sanat. Ipsa cōtrita carcinomata. Fortassis eadem sit quæ leucas appellatur. Contra omnia marina uenena efficax. Speciem eius auctores non tradunt: nec aliud q̃ siluestrem latoribus foliis esse: efficacitorem hāc semine actiore. Leucographis qualis esset scriptū non repperi. Quod & magis miror: quoniam utilis proditur sanguinem excreantibus tribus oborlis cum croco. Item coeliaci trita ex aqua & apposita. Profluuii foeminarum. Oculorum quoque medicamentis. Et explendis ulceribus: quæ sunt in teneris partibus corporis.

uel rhaepion

Siliqua

Siliqua

uel seridis

Medion folia habet iridis satiuæ: caulem tripedalem: & in eo florem grandem purpureum rotundum semine minuto: radicem semipedalem. In faxis opacis nascitur. Radix drachmis. ii. cum melle menses foeminarum sistit eligmate per aliquot dies sumptis. Semen quoque in uino tritum contra abundantiam foeminarum datur. Myosota siue myosotis læuis herba: caulibus pluribus ab una radice aliquatenus rubentibus concavis ab imo: foliis angustis oblongis: dorso acuto nigris per interualla assidue geminatis & renuibus cauliculis ex alis prodeuntibus: flore caruleo. Radix digitali crassitudine multis capillamentis fibrata. Vis ei septica & exulceratrix: ideoq̃ ægylotas sanat. Tradunt ægyptii mensis quem thiatin uocāt: die. xxvii. fere in augusto mense incurrēt: sigs huius herbæ succo inungat. mane priusq̃ loquat nō lippiturū eo anno. Myagros herba ferulacea est folijs similis rubicunda

CA. XII.

pedanea. Semen oleosum: quod & fit ex eo. Medetur oris ulceribus perunctis hoc succo. Herba quæ vocatur nigina tribus foliis longis intubaceis illita: cicatrices ad colorem reducit. Natrix uocatur herba cuius radix euulsâ uirtus hirci redolet. Hac in piceno a foeminis abigunt: quos mira persuasione fatuos uocant. Ergo species lymphantium hoc modo animorû esse credimus: qui tali medicamento inueniunt. Odontites inter fœni genera est: cauliculis densis ab eadem radice geniculatis triâgulis nigris geniculis: folia parua habet longiora tamen q̃ polygonon. Semē in alis hordeo simile. florem purpureum: pusillū. Nascitur in pratis. Decoctum cauliculorū eius in uino austro quantum manus capiat. dentium dolori medetur: ita ut contineatur ore: Othē in syria nascitur: similis erucæ perforatis crebra foliis flore croci: quare quidam anemones uocauerunt. Succus eius oculorum medicamentis conuenit. Morder enim leuiter & exalfaciat alitn gites: siccando. Purgat cicatrices & nubesulas: & quicquid obstat. Quidam tradunt lauani: atq̃ ita siccata digerit in pastillos. Onosma longa folia habet fere ad tres digitos in terra iacentia terna ad similitudinem anchusæ incisa sine caule sine flore sine semine. Prægnās si edat eam aut supergradiatur: abortum facere dicitur. Onopordon si comederint asini: crepitus reddere dicuntur. Trahit urinas & menses. Aluum sistit suppurationes & collectiones discurit. Oñis ramulos fert nigros tenues lētos: & i iis folia nigra ceu lini. Semēq̃ i ramulis nigrū initio: dein colore mutato rubescens. Smegmata mulieribus faciunt ex iis: radicū decoctum potū sanat arquatos. Eadē priusquā maturescat semē: concisæ & sole siccata: aluum sistunt. Post maturitatē uero collectæ & in forbitione decoctæ rheumatismis uentris medentur: & per se trita: ex aqua cælesti bibuntur. Oxis folia terna habet. Datur ad stomachum dissolutū. Edunt & qui enterocolon habēt. Polyanthemum: quam quidam batrachion appellant: caustica ui exulcerat cicatrices: & ad colorem reducit. Eademq̃ utiligines concorporat. Polygonon græci uocāt quā nos sanguinariā: nō attollitur a terra foliis rutæ similis graminī. Succus eius infusus naribus supprimit sanguinem: & potus cū uino iculifibet paritis profluuiū excreationesq̃ cruentas inhibet. Qui plura genera polygoni faciunt: hanc marē intelligi uolunt: appellariq̃ a multitudine feminis: aut dēitate fruticis calligonon. Alii polygonaton a frequentia geniculorum. alii athalida: alii carcinothronali clemata: multi myxtopetalon. Nec non inueniunt qui hanc foeminā esse dicāt. Marē autē maiore minusq̃ nigram & geniculis densiorem: semine sub oībus foliis turgescētē. Quocūq̃ hac modo se habeant: uis earum est spissare ac refrigerare. Semine aluum soluunt largius sumpto. Vtinā ciēt. Rheumatismos cohibent. Qui si nō fuere: nō p̃sunt. Stomachi feruori folia imponunt. Vesicæ dolori illinūt & ignibz sacris. Succus & auribz purulētis istillat: & oculorū dolori p̃e. Dabatur & in febribus ante accessiones duobus cyathis in tertianis quaternisq̃ præcipue. Item cholericis dysentericis: & in solutione stomachi. Tertium genus oreon uocatur in montibus nascens: arundini teneræ simile: uno caule: densis geniculis: & in se fractis. Foliis aut piceæ: radicis superuacua: inefficacis q̃ superiora: peculiare ischiadicis. Quartū genus siluestre appellat pene arboris frutice radice lignosa stirpe cedri rubicundo. Ramis lparti binū palmorū nigris geniculorum ternis quaternisq̃ articulis. Huic quoq̃ spissandi natura. Sapor mali cotoni. Decequitur in aqua ad tertias: aut aridi farina ispergi: & oris ulceribus: & attritis partibus. Propter gingiuarū uero uicia ipsa cōmanducat. Nomas sistit: oīaq̃ quæ serpunt aut difficilem cicatricē habent. Priuatim uero sanat: a niue facta ulcera. Herbarii & ad anginas utuntur illa. Et in capitis dolore coronam ex ea imponunt. Et contra epiphoras collo circumdant. In tertianis quidem sinistra manu euulsam adalligant: adeo contra profluuiā sanguinis. Nec illam magis aridam q̃ polygonum seruant. Pancration aliqui scyllam pusillam appellare malunt: foliis albi lili longioribus crassioribusq̃. Radice bulbi magni colore ruffo. Aluum soluit succo cum farina erui sumpto. Vlcera purgat. Hydropicis splenicisq̃ cum melle datur. Alii decoquunt eam donec aqua dulcis fiat. Eaq̃ effusa radicem terentes digerunt in pastillos sole siccatos: & postea utuntur ad capitis ulcera: & cætera quæ repurganda sunt. Item ad tussim quantum tribus digitis apprehenderit: in uino dantes. Et ad lateris dolores aut peripneumoniciis eligma dantes. Propter ischiada in uino bibendum: Et propter tormina mensesq̃ ciendos. Peplos: quam aliqui sychem: alii meconion aphrodes uocant ex una radice tenui fruticæ: foliis rutæ paulo lartioribus semine sub foliis rotundo: minore candido q̃ papaueris. Inter uites fere colligitur. messibus. Siccaturq̃ cum fructu suo subiectis aquis: in quas excidāt. Hoc potio alius soluitur. Bilis ac pituita detrahit. Media potio est acetabuli: mēsurā i aquæ mulæ heminis tribz & cibus ispergi obfoniisq̃ ad moliēdā aluū. Periclymenos fruticat & ipsa ex interuallo duo folia habēs subcādida mollia.

uel semiale

uel fractis

in cacumine autē semen inter folia durum: & quod difficile euellatur. Nascitur in aruis ac sept. bus conuolvens se ad mniculis quibuscunq. Semen eius in umbra siccatur: & in passil. los digeritur. li. resoluti dantur in uini albi cyathis tribus tricenis diebus ad lyenem: eumq. uri. na cruenta aut per alium absumit: quod intelligitur a decimo statim die. Vinum ciet: & folia decocta: quæ & orthopnoicis profunt. Partum quoq. adiuuant: secundasq. pellunt pota simili modo. Pelecium in fegetibus diximus nasci fruticosam: cauliculis: foliis ciceris. Semē in siliquis fert corniculorum modo aduncis ternis quaternisue: quale git nouimus amarū: stomacho uti. litur. Additur in antidotis. Polygala palmi altitudinem petitum caule summo foliis lenticulæ: & gu. stu astricō: quæ pota lactis abundantiam facit. Poterion aut ut alii uocant phrynon uel neruas large fruticat: spinis retorrida: lanugine spissa: foliis paruis: rotundis: ramulis longis: mollibus: lē. tis: tenuibus: flore longo: herbacei coloris: seminis nulli usus: sed gustu acuto & odorato. Inueni. tur in aquosis collibus. Radices habet duas aut tres binum cubitorum in altitudine neruosas cā. didas: sumas. Circunfodit autumnō & præcisō frutice: Dat succū gummi similē. Radix mira uul. nerbus sanandis traditur: præcipueq. neruis uel precisis. illita. Decoctū quoq. eius cum melle potum dissolutions neruorum & firmitates & incisuras iuuat. Phalagis quibusdam phala. ngion uocatur: ab aliis leucanthemon: uel ut in quibusdam exemplaribus inuenio leueacatha. Ra. muli sunt ei nunquam pauciores duobus in diuersa tendentes. Flos cadiūus liho rubro similis: semine nigro: lotio: ad lenticulæ dimidiæ figuram multo tenuiore: radice herbacei coloris. Hu. ius folio uel flore uel semine auxiliantur contra scorpionum phalagiorūq. & serpentium ictus. Item contra tormina. Phyteuma qualis sit describere superuacuum habeo: cum sit usus eius tan. tū ad amatoria. Phyllon a græcis uocatur herba in saxosis montibus scemina magis herbacei coloris: caule tenui: radice parua: semine rotūdo: papaueri simili. Hæc sui sexus facit partus. Ma. res autē semine tantū differunt: quod est incipiente oliua. Vtrumq. bibit in uino. Phellandron nascitur in palustribus: folio api. Bibitur semen eius ppter calculos & uescicæ incōmoda. Phala. ris thyrsus habet longū tenuem ceucalamū in summo flore inclinatū. Semē simile sciamæ. Et hoc calculos frangit potū ex uino uel aceto uel cū melle & lacte. Item etiā uicia uescicæ sanat. Po. lyrhizon folia habet myrti: radices multas. Hæc tula dantur in uino contra serpentes. Profunt & quadrupedibus. Proserpinaca herba vulgaris est eximi aduersus scorpiones remedi. Eadem cō. trita addita muria & oleo anginā eximie curari tradunt. Præterea in quantalibet lassitudine re. creari defessio: etiam cū obmutuerit: si subiciatur lingua. Si deuoretur: nominationē sequi salu. tarē. Rhecoma affertur ex iis quæ supra pōtum sunt regionibus. Radix costo nigro similis mi. nor & rufior paulo: sine odore: calfaciēs gustu & astringens. Eadem trita uini colorem reddit ad crocum inclinatē. Illita collectiones inflammationeq. sedat. Vulnere sanat. Epiphoras oculo rum sedat ex passō illita. Insignita cum melle. Et alia liuentia ex aceto. Farina eius inpergitur cō. tra cacothie & sanguinem reicientes drachmæ pondere in aqua. Dyentericis etiā & celiacis si fibri careant in uino. Sin aliter ex aqua. Facilius teritur. nocte antecedente madefacta. Datur & decoctum eius bibendum duplici mensura ad rupta conuulsā cōstitis ex sublimi deuolutis. Si pteritis sint dolores ad discipiperis aliquid & myrrhæ. Si dissolutio stomachi ex frigida aqua sumitur: siue intus siue extra purulentis excretionibus. Itē epacis: spleneticis: stichaditis ad rē. nou uitia: suspiria orthopnoeas. Arteriæ scabritias sanat ex passō tribus obolis potius trita: aut de coctum eius. Lichenas quoq. ex aceto imposita purgat. Bibitur contra infansiones: & perficatio. nes: febres frigidas: singultus tormina: asperitates: capitis grauitates: melancholicas uertigines: lassī tudinē: dolores: & conuulsiones. Circa animum nora est herba: quā reseda uocat. Discutit col. ledi: inflammationeq. oēs. Qui curat. ea: ad dūt hæc uerba. Reseda morbos reseda: si sine scine gihic pullos egerit: radices nec caput nec pedes habeat. Hæc ter dicūt: totiesq. despuat. Stoeas in fulis tantū eiusdem nominis gignitur: odorata herba: coma hyssopi: amara gustu. Mēs cit po. te: pectoris dolores leuat. Antidosis quoq. miscetur.

uel quod ē
simile incti
pieti oliuæ

De solano: & smyrnio: & thelephio: & thalietro: & thlaspe: & tragonia: & trago. nis: & trago: & tragopogo: & spōdile. Et q. qdā morbi in quibusdā nō sunt gentibus. CA. XIII.
Olanum græci strychnon uocant: ut tradit Cornelius Celsus. Huic uis reprimendi refrigerandiq. Smyrnon caulem habet api: folia latiora: & maxime circa stolones multos: quorum a sinu exiliunt pingua ad terram infra: da: odore medicato cum qdā acrimonia iucūda colore: luteū laguefcere: a capitibz cauliū orbiculatis: ut api uel aneti

cola: mollis, Cortex eius foris niger, intus pallidus. Odor myrrhae habet qualitatem: unde & nomen. Nascitur & in saxosis collibus & terrenis. Vfus eius exalfacere: extenuare. Vrinam & menses ciunt folia & radix. Aluum semen sistit. Radix collectiones & suppurationes non veteres, licet duricias discutit illita. Prodest & contra phalagia: ac serpentes admixto chachrya: aut polline: aut mellyssophyllo in uino pota: sed particulatim: quoniam uniuersa uomitione mouet. Qua de causa aliquando cum ruta datur. Medetur tussi & orthopnoea: semen uel radix. Item thoracis: aut lyenis: & renum: & uesicae uitiiis. Radix autem ruptis conuulsis. Partus quoque adiuvat: & secundas pellit. Datur ischiadici cum crethmo in uino. Sudores ciat & ructus. Ideo inflationem stomachi discutit. Vulnera ad cicatricem pducit. Exprimi succus radicis utilis & foeminis: & thoracis: praecordiorumque desideriiis. Calfacit enim & coquoquit: & purgat. Semine peculiariter hypodropici datur potui: quibus & succus illinitur & malagmate cortice arido. Et ad obsonia utrumque cum mulso & oleo: & garo maxime in elixis carnibus simul. Concoctiones facit. Sapore simillima piperi. Eadem in dolore stomacho efficax, Telephion portulacae similis & caule & foliis. Rami a radice septeni octonique fruticant: foliis crassis: carnosiss. Nascitur in cultis & maxime iter uitae. Illinitur lentiginis: & cum inaruit: teritur. Illinitur & utiligini: ternis fere mensibus senis horis noctis aut diei: postea farina hordeacea illinitur. Medetur & uulneribus: & fistulis. Thricomanes adiantho similis est: exitus modo: nigriusque: foliis lenticulae densis: amaris: aduersis inter se. Decocti eius stragoribus sanat in uino albo potui: addito cymino rustico. Succus cohibet capillos defluentes: aut si effluerint reparat. Alopeciasque densat tritum & in oleo illitum. Strenuamenta quoque gustatu mouet. Thalietrum folia coriandri habet: pinguiora paulo: caulem papaueris. Nascitur ubique: praecipue in caepetribus. Medetur ulceribus folia cum melle. Thlaspe duum generum est: angustis foliis digitali longitudine & latitudine in terram uersis: in cacumine diuisis: cauliculo semipedalis: non sine ramis peltarum specie: semine in cluso lenticulae effigie: nisi quod infringitur: unde nomen. Flos albus. Nascitur in semitis & sepibus. Semen asperi gustus. Bilem & pituitam utrinque extrahit. Modos sumendi acerbabuli mensura. Prodest & ischiadici in fusum: donec sanguine extrahat. Menses quoque citius partus necat. Alterum thlaspen aliqui persiconaps uocant latis foliis: radicibus marginis. Et ipsum utile ischiadicorum in fusione. Prodest & igitur utrinque. Praecipitur ut qui coligit: dicat fumere se contra inguina: & contra omnes collectiones: & contra uulnera: unaque manu tollat. Tragonia herba qualis sit non traditur. Credo & falsum esse promissum Democriti. Por tentosum enim est: adalligatum triduo absumere lyenes. Tragonis: siue tragion nascitur in creta tantum insula in maritimis: uinipero similis: & semine & folio et ramis. Succus eius lacteus & gummi spissatus: uel semine impositione spicula e corpore eiicit. Tunditur recens: & cum uino illinitur: aut siccae farina cum melle. Eadem lactis abundantiam facit: matrisque unice medetur. Est & alia herba tragos: quam aliqui scorpion uocant: semipede alta: fruticosa: sine foliis: pusillis racemis rubentibus grano tritici acuto cacumine: & ipsa in maritimis nascent. Huius ramorum .x. aut .xii. cacumina trita ex uino pota coeliacis dysentericis: sanguinem excreantibus: mensumque abundantiae auxiliantur. Est & tragopogon: quem alii comen uocant. Caulem habet paruum: foliis croci: radice longa: dulci: super caulem calice lato: nigro. Nascitur in asperis sine uis. Et de herbis quidem memoria digna haecenus aut accepimus: aut comperimus. In fine earum admonere non ab re iudicamus: alios alias uitium aetates esse. Longissimo tempore durat elaterium: ut diximus. Chamaeleon niger. xl. annis. Centaurium non ultra duodeci. Peucedanum & aristolochia quinquaginta aut sex. uti siluestris anno. In umbra seruantur. Et animalium quidem caeterorum nullum aliud nobis dictas attingit: excepta spondile: quae omnes persequitur. Genus id serpentis est. Ne illud quidem dubitatur: omnium radicum uim effectusque minui: si fructus prius maturescant. Item seminum ante radice propter succum incisa. Resoluitur autem omnium vis consuetudine. Et desinit prodesse cum opus est: quae quotidie in usu fuerit: neque quod nocere. Omnes uero herbae uementiores effectum uiribusque sunt in frigidis locis: & in aequilonis. Item siccis. Sunt & gentium differentiae non mediocres. Sicut accepimus de tineis: lumbricisque in esse aegypti: Arabiae: Syriae: Ciliciae: populi. E diuerso graeciae phrygiae omnino non nasci. Minus id mirum quod in consuetudine atticae boeotiaeque thebanis innascunt: cum absint atheniensibus. Quae consuetudine aufert nos ad ipsorum animalium naturas: igenitasque uis uel certiores morborum omnium medicinas. Rursus enim uero rerum omnium parens nullum animal ad hoc tantum ut pasceretur: aut alia satiare: ita cui uolet. Quin artes salutare iteruit & uisceribus. Quippe qui sordis etiam rebus inseruerit. Tum uero illa animae auxilia praestantissima ex anima: alia esse uoluit consuetudine ante cuncta mirabiliter.

De Medicinis ex animalibus.

CA. I.

dictæ erant omnium rerum naturæ inter cælum ac terram nascentiū: restabantq; quæ ex ipsâ tellure fodiuntur: si non herbarum: ac fructuum tractata remedia auferrent transuerſos: ex ipsâ aialibus: quæ ſanantur reperta maiore medicina. Qui ergo diximus herbas & floges imagines: ac pleraq; inuentu rara: ac difficilia: idem tacebimus: quid in ipſo homine proſit hominib; cæteraq; genera remediorū inter nos uſuentia: cū præſerim niſi carenti doloribus morbiſq; uita ipſa pota fiat. Minime uero. Quin omnem inſumemus operam: licet ſalutis periculum urgeat: quando ita decretum eſt: minori gratiæ q̃ uti litatum uitæ reſpectum habere. Quin immo externa quoq; & barbaſos etiam ritus indagabimus. Fides tantum auctores appellet. Quāquam & ipſi conſenſu proprii iudicii ita eligere laborauimus: potiꝯq; curæ rerum: quam copiæ inſtitimus. Illud admonuiſſe perq̃ neceſſarium ē: dictas iam a nobis naturas animalium: & quæ cuiuſq; eſſent inuenta. Neq; enim minus proſuere medicinas reperiendo: quam proſunt præbēdo. Nunc quæ in ipſis auxiliantur indicari: neq; illic in totum omiſſa. Itaq; hæc eſſe quadam alia: illis tamen connexa. Incipiemus autem ab homine: ipſum ſibi exquirentes: immenia ſtatim difficultate obuia. Sanguinem namq; gladiatorum bibunt: ut bibentibus populis procul ſint comitiales morbi. Quod ſpectare faciētes eadem harena ſeras quoq; horror eſt. At hercule illi ex homine ipſo ſorberi efficaciffimum putant calidum: ſpirantēq; & una ipſam animam ex oſculo uulnerum. Cum e plagis hunc ne ferarum quidem ad moueri ori ſas ſit humano. Alii medullas cruę quærūt: & cerebrum inſantiū. Nec pauci apud græcos ſinguloꝝ uſitę: membrorūq; etiā ſapores dixere. Oia perſecuti uſq; ad reſegmina uinguum. Quali uero ſanitas uideri poſſit: ſerā ex hoīe fieri. Quin morbo dignum non ipſa medicinz gratia. Egregia hercule fruſtratiōe ſi nō proſit. Aſpici humana exta ne ſas habetur: quātomagis mandī. Quis iſta inuenit oſſenta? Tecū enim res erit: euerſor iuris humani: niſi ſtrorūq; artifex: qui primus ea cōdidit. Feciſti credo ne uita tui obliuſceretur. Quis inuenit ſingula membra humana mādere? Qua coniectura inductus? Quam poteſt medicina iſta originē habuiſſe? Quis ueneficia innocētiōra effecit q̃ remedia? Eſto barbari externiq; ritus inuenerint? Etiam ne græci ſuas fecere has artes? Democriti extant comentationes ad alia noxiū hominis & ex capite oſſa plus p̃deſſe ad alia amici & hoſpitis. Iam uero ui interempti dente gingiuas in dolore ſcarificari Apolloniꝯ efficaciffimum ſcripſit. Miletus oculorum ſuffuſiones felle hoīs ſanari. Artemon caluariā interſecti: igneꝝ cremati p̃pinauit aquam e fonte noctu comitalibus morbis. Ex eadem ſuſpendio interempti catapotia fecit cōtra canis rabidi morſus Antheus. Atq; et quadrupes homines ſanauere: cōtra inflatiōes boum perforatis cornibus inſerentes oſſa humana. Vbi hō occiſus eſſet aut crematus ſiliginem: q̃ p̃mo daſſet: iſū morbis dādo. Procul a nobis noſtriq; litteris abſint iſta. Nos auxilia dicemꝯ nō placula. Sicubi lactis puerperarū uſus mederi poterit: ſicubi ſaltua tactuſue corporis cæteraq; ſi milia. Vitā q̃dem nō adeo extendēdam cenſemus: ut quoq; omō pertrahēda ſit. Quiſquis eſt talis aq̃e morte et cū obſcenus uixeris: aut nefandus. Quapropter hoc primū q̃q; in remediis animi ſui habeat: ex oībus bonis quæ homini tribuit natura: nullum melius eſſe reſpectiua morte. In ea q̃ id optimū: q̃q; illam ſibi quiſque præſtare poterit.

An ſit in medendo aliqua uis uerborꝝ: & ſanari & depelli.

CA. II.

X hoīe remediorꝝ primū maxime q̃ōnis & ſemp incertæ eſt: ualeāt ne aliquid uerba & incantamenta carminū. Quod ſi uerꝯ eſt hoī acceptum fieri oportere cōueniet. Sed uirritim ſapiētiffimi cuiuſq; reſpuit fides. In uniuerſum uero oībus horis hoīs credit uita: nec ſentit. Quippe uictimas cadi ſine p̃catiōe nō uē referre nec deos rite cōſuli. Præterea alia ſunt uerba ipetrātis: alia depulſoris: alia cōmētatiōis. Vidimusq; certis p̃catiōibus obſcraſſe ſūmos magiſtus. Et ne qd uerborꝝ p̃tereatur aut p̃poſſet: dicatur: de ſcripto præire aliquē. Rerūſq; aliū cuſtodē dari q̃ attendat: aliū uero p̃pōnt: q̃ fauere linguis iubeat. Tibicinē canere: ne quid aliud exaudiatur. Vtraq; memoria inſigni: quotiens ipſæ diræ obſtrepenes noſuerit: quotiensue præcatio errauerit. Sic repente extis adimi capita uel corda: aut geminari ui-

uē Cūq̃dē
admoueri
ora mos ſit
humanus
uel hoc
more ſera-
rum q̃dem
admoueri
ori ſas ſit.
Humanas
alii medul-
las

Stima stante acciderit. Duratq; immenso exemplo Deciorum patris filiiq; quo se deuotere ca-
 men. Extrat Tucia uestalis in cestas precatio: qua uſa aquam tulit in cribro: anno urbis romæ dc.
 nono. Boario uero in foro græcum græcamq; defoſſos: aut aliarum gentium: cum quibus tū res
 eſſet: etiam noſtra ætas uidit. Cuius ſacri precationem qua ſolet præire quindecimur collegii
 magiſter: ſiquis legat: proſecto uim carminum fateatur. Ea oſa approbantibus oſtingetor. xxxi
 annorum euentibus. Veſtales noſtras hodie credimus nondum egreſſa urbe mæcipia fugitiua re-
 tinere in loco precationis. Quod ſi ſemel recipiatur ea ratio: & deos preces aliquas exaudireant
 ullis moueri uerbis: conſtitendum ſit de tota coniectatior. Priſci quidem noſtri perpetuo talia p-
 didere. Difficillimumq; ex his etiam fulmina elici: ut ſuo loco e docuimus. L. Piſo primo annali
 auctor eſt Tullum Hoſtilium regem ex Numæ libris eodẽ quo illum ſacrificio loquem cado de
 uocare conatũ: quoniam parum ritæ quædam feciſſet fulmine ictum. Multi uero magnarum
 rerum ſata & oſtenta uerbis permutari. Cum enim in tarpeio fodientes delubro fundameta cap-
 put humanum inueniſſent: miſſis ob id a ſenatu legatis ethruſi celeberrimus uates Olenus Ca-
 lenus præclarum id fortunatumq; cernens: interrogatione in ſuam gentem tranſſerre tentauit.
 ſcipione prius determinata templi imagine in ſolo ante ſe. Hoc ergo dicitis romani hic templi
 louis optimi maximi futurum eſt? Hic caput inuenimus. Conſtantiſſima annalium affirmatione
 tranſiſſurum fuiſſe ſatum in ethruſiam: ni præmoniti a filio uicis legati romani reſpondiſſent
 plane hic ſed romæ inuentum caput dicimus. Iterum id accidit tradunt cum in ſaltigium euiſ-
 dem delubri præparatæ quadrigæ fictiles in fornace creuiſſent. Et iterum ſimili modo retenti
 augurium. Hæc ſatis ſint exemplis: ut appareat oſtentorũ uires & in noſtra poteſtate eſſe: ac put-
 quæque accepta ſunt ita ualere. In augurum certe diſciplina conſtat: neq; diras aues: neque ulla
 auſpicia perſe ad eos: qui quæque rem ingredientibus obſeruare ſe ea nauigauerint. Quo mune-
 re diuinæ indulgentiæ maius nullum eſt. Quinetiam & legum ipſaſq; in .xii. tabulis uerba ſunt:
 qui fruges excantat. Et alibi. Qui malũ carmen incantat. Iperius Flaccus auctores ponit: q-
 bus credat: in oppugnationibus ante omnia ſolitum a romanis ſacerdotibus euocari deum: ma-
 ius in tutela id oppidum eſſet: promittique illi eundem aut ampliorem locum apud romanos
 cultũ. Durat in pſtiſicum diſciplina id ſacrum. Conſtatq; ideo occultatum: in cuius dei tute-
 la roma eſſet: ne qui hoſtium ſimili modo agerent. Deſigi quidem diris deprecationibus nemo
 non meruit. Huc pertinet ut ouorum exorbuerit quicq; calices: cochlearumq; protinus frangi:
 aut eoſdem cochlearibus perforari. Hinc Theocriti apud græcos: Catulli apud nos: proximeq;
 Virgili incantamentorum amatoria imitatio. Figlinarum opera multi rumpi creditũ talis modo.
 Non pauci etiam ſerpentes ipſos recantari. Et hunc unũ eſſe ipſis intelletum: contrahique mar-
 forum cantu etiam in nocturna quiete. Etiam parietes incendiõrum deprecationibus conſcribi
 tur. Neque eſt facile dictũ: externa uerba atque ineffabilia derogent fidẽ. Validius an latina in-
 pinata: & quæ ridicula uideri cogit animus ſemper aliquid immẽſum expectans: ac dignum deo
 mouẽdo: imo uero quod numini imperet. Dixit Homerus profluuiũ ſanguinis uulnerato ſemi-
 ne Vlyxẽ inhibuiſſe carmine. Theophræſtus iſchiadicis ſanari. Caro prodidit luxaris mœbris car-
 mẽ auxiliari. M. Varro podagris. Cæſarẽ dictatõrẽ poſt unũ ancipitẽ uehicolũ caſum ſerunt ſem-
 per ut primũ conſediſſet (id quod pleroſque nũc facere ſcimus) carmiẽ ter repetito ſecuritãtẽ iti-
 nerũ aucupari ſolitu. Licet hanc in partẽ ſinguloꝝ quoque conſciẽtiã coarguere. Cur. n. primum
 anni incipitẽs diẽ ſatis precationibus inuicẽ ſauitũ ominamur? Cur publicis laſtris eẽ nomina
 uictimas ductũm proſpere legimus? Cur & ſcinationibus adoratione peculiari occurrimus?
 Alij græcam Nemefim inuocantes: cuius ob id romæ ſimulacrum in capitolio eſt: quamuis lati-
 num nomen non ſit. Cur ad mentionem defunctorum teſtamur memoriam eorum a nobis nõ
 ſollicitari? Cur impares numeros ad omnia uehementiores credimus? Idque in febris diebus
 obſeruatiõẽ intelligitur? Cur ad primitias pomorũ hæc uetera eẽ diciũs: alia noua opamur? Cur
 ſternutamentis ſalutamur? Quod etiam Tyberium Cæſarem triſtiſſimum (ut conſtat) hominum
 in uehiculo exegiſſe tradunt. Et aliqui nomine quoque conſalutare religioſius putant. Quin &
 abſentes tinnitu aurium præſentire ſermones de ſe receptum eſt. Attalus affirmat ſcorpione uiſo
 ſi quis dicat duo: cohiberi nec uibrare ictus. & quoniam ſcorpio admonuit africa nemo de-
 ſtinat aliquid: niſi præſatus africanam. In cæteris uero gentibus deos ante obteſtatur: ut uelint.
 Nam ſi mens aſſit: nullum ponere tranſlatiũm uidebimur: quoniam multas etiam pollere re-
 ligiones maniſeſtũ eſt. Alius ſalua poſt aurẽ digito relata: ſollicitudinẽ animi propiciat. Pollices
 cũ ſauemus: premere et prouerbio iabemus. In adorando dexteram ad oſculum referimus: to-

uſ abrogẽt

uel pſpera
eligimus

uel ſternu-
tantes ſalu-
tamus

tūq; corpus circūagimus. Quod in leuam fecisse galliæ religiosus credunt. Fulgetras poppyfimis adorare consensu gentiū est. Incendit inter epulas nominato aquam sub mensā profundī abominamur. recedente aliquo ab epulis: simul uerri solum. Aut bibente conuiua mēsam uel repositorium tolli inauspicatissimum iudicatur. Serui Sulpitii principis comenratio est: quāobremēsa līnquēda non sit. Nondum enim plures q̄ quinq; conuiuæ numerabantur. Nam sternuntamēto reuocari seruicū mēsamue: postea si nō gustet aliqd: interditi habetur. Aut oīno inane esse hāc instituit illi: qui oībus negociis horisq; interesse credebant deos. Et ideo placatos ēt cūctis nostris reliquerunt. Quin & repente concedere cōuiuium adnotatū est: non nisi in pari præsentiū numero: qua in re fame labor est: ad quēcūq; eorū pertinet. Cibis ēt & manu prolapsus reddebatur. Atq; per menas utebant mundiciarum causā deflare. Et sunt cōdita auguria quid loquenti cogitantiue id acciderit: inter execratissima. Si pōtūfici accidat ditis causā epulantiū in mensā utiq; id reponi adoleriq; ad larem piatio est. Medicamenta prius q̄ adhibeantur in mensā forte deposita negantur prodesse. Vngues refecari nundinis romanis tacenti atq; a digito indice: multorum pecuniæ religiosum est. Capillum uero contractari cōtra defluuia ac dolores capitis. xviij. luna atq; xxix. Pagana lege in plerisq; italiæ prædiis cauetur: ne mulieres p̄ itinera ambulantes torqueat fufos: aut oīo detectos ferant: quoniam aduersetur id omnium spei: præcipue frugum. M. Seruilus Nouianus princeps ciuitatis non pridē in metu lippitudinis prius q̄ ei ipsam nominaret: aliusue ei prædiceret: duabus litteris græcis. ρ & α charā inscriptam circūligatam lino subnectat collo. Mutianus ter consul eadem obseruatione uiuentem mōsam in linteolo albo: his remediis carere ipsos lippitudine p̄dicātes. Carmina quædā extāt contra grandines. Contra morborum genera. Contra ambusta. Quædam etiam ī partus. Sed in prodendo obstat ingens uerecundia in tanta animorum uarietate. Qua propter de his ut libitum cuiq; fuerit: opinetur.

Remedia ex homine contra magos.

CA. III.

Imnium monstrificas naturas & ueneficos aspectus plenius diximus in portētis gētium: & multas animalium proprietates: quæ repeti superuacui est. Quorundā hominū tota corpora profunt: ut ex iis familiis: quæ sunt terrori serpentibus: tactu ipso leuant percussos: fuctuue modico. Quorum et genere sunt psylli marfici: & qui oblo genes uocātur in insula cypro. Ex qua familia legatus Hexagon nomine a consulibus romæ in dolium serpentium coniectus experimētū causā circumulcentibus linguis miraculum præbuit. Signum eius familiæ est si modo adhuc durat uernis tēporibus odoris uirus. Atq; eorum sudor quoq; medebatur: non modo salua. Nam in insula nili tenytri nascentes tanto sunt crocodilis terrori: ut uocem quoq; eorum fugiant. Horum osum generum in sua repugnantia interuentū quoq; mederi constat. Sicuti aggravari uulnera introitu eorum: qui unquam fuerint serpētium canisue dente læsili dem gallinarum incubitus: pecorum foetus abortu uitiant. Tārū remanet uirus excepto semel malo: ut uenefici fiant uenena passi: remedio est ablui prius manus eorum: aquaq; illa eos quibus medearis inspergi. Rursus a scorpione aliquando percussū nunq̄ postea a crabronibus uel spīs: apibusue feriuntur. Minus miretur hoc: qui sciāt a tinea non attinēti: quæ fuerit in funere. Serpentes agre præterq̄ leua manu extrahi.

uel ophio genes

ul' accepto

De quibusdam fortilegiis & salua hominis.

CA. IIII.

Ythagora inuentus non temere fallere: impositiorum nominum imparē uocaliū numerum clauditates: oculorūue orbitatem: ac similes casus: dextris assignare partibus: parem leuis. Ferunt difficiles partus statim solui: cum quis tectum in quo sit grauidā: transierit lapide uel missilite: iis quæ tria alia singulis idib; interfecerint: hoiem: aprum: ursum. Probabilius id facit hasta uelitaris euulsa a corpore hominis: si terrā non attingit. Eodem enim illata effectus habet. Sic & sagittas corpore eductas: i terram non attingent: subiectas cubantibus amatorum esse Orpheus & archelaus scribunt. Quin & comitalē morbum sanari cibo & carne feræ occisæ eodem ferro quo homo interfectus sit. Quorundam partes medicæ sunt sicuti diximus de Pyrrhi regis police. Et elide solebat ostēdi Pelopis hasta: quam eburneam affirmabant. Neos in facie tondere religiosum habent: et nunc multi. Osum uero in primis ieiunam saluam contra serpentes præsidio esse docuimus. Sed & alios efficaces uel usus recognoscat uita. Ita despuimus comitiales morbos: hoc ē cōtagia regerim; Simili mō & scātinatōne repercutimus sinistra; clauditis occurrū. Veniā quoq; a deis spei alius audacioris petimus in sinū spuendo. Etia eadē rōne terna despuere deprecationē in omni

uel neuos in faciem tendere uel in terrā

uel in pcut
so poena
uel percul
sa culpa

uel mutat
& fascias

ul' rediuias

medicina mos est: atque effectus adiutuere. Incipientes furunculos ter praefigere ieiuna saliva. Nunc mirum dicimus: sed experimeto facile. Si quem poeniteat ictus eminus cominusue illari: & statim expuat mediam in manum: qua pcutit: leuatur illico percussus a poena. Hoc saepe de lumbata quadrupede approbatur: statim a tali remedio correcto animalis ingressu. Quid uero aggrauat ictus ante conatum simili modo salua in manu ingesta. Credamus ergo & lichenas lepraesq; ieiuno illitu assiduo arceri. Item lippitudines matutina quortidie uelut inunctione. Carcinomata malo terrae subactio. Ceruicis dolore salua ieiuni dextra manu ad dextrum poplite relata: leua ad finistrum. Si quod animal aurem intrauerit: & inspuatur exire. Inter amuleta et edicaz quozq; urinae expure. Similiter in calciametum dextri pedis anteq; induatur. Item cumq; transeat locu in quo aliquod periculum adierit. Martion Smyrneus qui de simplicibus effectibus scripsit rumpi scolopendras marinas sputo tradit. Item rubetas aliasq; ranas. Ophilius serpentes siquis in hiatum earum expuat. Salpa torpore sedari quocunq; membro instupete siquis in sinum expuat. Aut si superior palpebra salua tangatur. Nos si haec & illa credamus rite fieri. Extranei interuentu: aut si dormiens expectetur infans a nutrice terna expui quaz religione mutatur & facinus. Imperatoz quoq; non solum infantium custos: qui deus inter sacra romanae ne stilibus collitur: & currus triumphantiu. Sub his pendens defendit medicus inuidiae: iubetq; eodem recipere. Similis medicina linguae ut sit exorata a tergo fortia gloriae carnifex. Morfus hominis inter asperissimos quoq; numeratur. Medetur sordes ex auribus. Ac nequis miretur etiam scorpionum ictibus serpentiuq; statim imposita. Melius et percussis auribus profunt. Ita & rediuias sanari serpentium uero ictum contusi dentis humani farina. Capillus puero qui prima de cibus est podagrae impetus dicitur leuare circūligatus. Et in totum impubium impositus. Vt uero quoq; capillus canis moribus medetur ex aceto. Et capitum uulneribus ex oleo aut uino. Si credimus a reuulso cruci quartanis. Combustus aequo capillus carcinomati. Pueri qui primo ceciderit dens: ut terram non attingat inclusus in armillam & assidue in brachio habitus muliebrium locoz dolore prohibet. Pollex in pede praeligatus proximo digito tumores unguinum sedat. In manu dextra duo medii lino leuiter colligati distillationes atq; lippitudines arcent. Quin & eiectus capillus calculoso alligatus supra pubem leuare catexos dicitur: ac iocineris etiam dolores. Ac celeritatem partus facere. Addidit Granius efficaciorum ad hoc esse ferro exemptum. Partus accelerat uicino ex quo quozq; conceperit: si cinctu suo soluto foemina cinxerit: dein foluerit: adiecta precatione se uinxisse eandem & soluturū: atq; abierit. Sanguine ipsius hominis ex quacunq; parte emisso efficacissime anginam illini tradunt Orpheus & archelaus. Item ora comitiali morbo lapsoz. exurgere enim protinus. Quidam si pollices pedū pungantur. Exque iis guttae referantur in faciem. Aut si uirgo dextro pollice attingat. Hac coniectura cētes uirgines carnes edendas. Esthines athenienis excrementorum cinere anginis medebatur & tonsillis: uisq; & carcinomatibus. Hoc medicamentum uocabat botryon. Multa genera morborū primo coitu soluuntur: primozq; foeminarum mensē. Aut si non id contingat: longinqua sunt: maximeq; comitiales. Quin & a serpente ac scorpione percussos coitu leuari produnt. Verum foeminas uenere ea laedi. Oculozq; uitia fieri negant: nec lippire eos qui cum pedes lauauit aqua iter oculos tanguit. Immaturo morte raptorum manu strumas parotidas guttura taetu sanari affirmant. Quidam uero cuiusq; defuncti dūtaxat sui sexus leua manu aueia. Et e ligno fulgure icto reiectis post terga manibus demorderi aliquid ad dentem: qui doleat ad moueri: remedium esse produnt. Sunt qui praecipiant dentem suffiri dente hominis sui sexus. Et eum qui caninus uocetur in sepulcro exemptum adalligari. Terram ex caluaria pilothrum esse palpebarum tradunt. Herba uero siqua ibi genita sit cōmanducata dentes cadere. Vlcerā nō serpere ex offe hominis circūscripta. Alii e tribus puteis pari mensura aquas miscent: & prolubant nouo fuisse. Reliquum dant in tertianis accessu febrium bibendum. Item in quartanis fragmetum clauis crucis inuolutum lana collo subnectunt. Aut sparum et cruce: liberatoque condunt caeuerna quam sol non attingat. Magorum haec commenta sunt. Ut cotem qua ferramenta saepe exacta sunt: subiectam ignari cervicalibus de ueneficio deficientes euocare. Indicium ut ipse dicat: quid sibi datum sit: & ubi: & quo tempore: auctorem tamen non nominare. Fulmine uice percussio eius cūctum in uulnus hominem loqui protinus constat. Inguinibus medentur aliqui licium telae detractum alligantes nouenis septenisue nodis in singulos nominantes uiduam aliquam: atq; ita inguina adalligantes licio. Et clauum: aliudue quod quis calcauerit: alligatum ipsos iubet gere: ne sit dolori uulnus. Verrucas auellunt a uicesima luna in limitibus supini ipsam intruentes

ultra caput manibus porrectis: & quicquid comprehendere eo fricantes. Clauum corporis cum cadat stella si quis distringat: uel cito sanari aiunt. Cardinibus hostiorū aceto affusis lutum fronti illitum capitis dolorem sedare. Item laqueum suspendiōis circum datum temporibus. Si quid e pſice hæſerit faucibus: in aquam demissis frigidam pedibus cadere. Si uero ex aliis offibus: immo sitis capiti ex eodem uase officulis. Si panis hæreat: ex eodem in utraque aurē addito pane. Quin & sordes hominis i magnis fecere. remedijs quatuorū gymnasia græcorum: quippe ea strigmenta molliunt: calfaciunt: discutiunt: complent sudore & oleo medicinam facientibus. Vulus inflammatis contractisque admouentur. Sic & menses ciant. Sedis inflammationes & condylomata leniūt. Item neruorum dolores: luxata: articulorum nodos. Efficaciora ad eadem strigmenta a balneis: & ideo misceantur suppuratorijs medicamentis. Nam illa quæ sunt e caromate permixto ceno: articulos tantū molliunt: calefaciunt: discutiunt efficacius: sed ad cætera minus ualent. Excedit fidem impudens cura: qua sordes uirilitalis contra scorpionum ictus singularibus remedijs celeberrimi auctores clamant. Rursus in foeminis quas infantium aluo editas in utero ipso cōtra sterilitatē sub di cēlent: meconiu uocat. Immo et ipsos gymnasioꝝ rāsere parietes. Et ille quoq; sordes ex calfactoriū uim habere dicātur. Panos discutiunt. Viceribus senum pueroꝝ: & desquamatis ambustisue insuntur. Eo minus omitti conuenit ab animo hominis pēdentes medicinas. Abſtere a cibo nimio: aut potualias uino tantū: aut carnalialis balneis: ut qd eorū postulet ualitudō: i p̄uissimis remedijs hñſ. His remedijs aduēſa exercitatio: intētiō uocis: ungue fricari cū ratōe: uehemēs. n. fricatio spissat: lenis molit. Multa adimit corpus. Auget modica. In primis uero prodest ambulatio: gestatio: & ea pluribus modis. Equitatio stomacho & coxis utilissima. Pheſiū nauigatio. Longis morbis locorum mutatio. Ille in somno mederi fibi: aut lectulo aut rara uomitione. Supini cubitus oculis conducunt: aut proni tussibus. In latera aduersū distillationes. Aristoteles & Fabiāus plurimū ſonari circa uernū & autūnū tradūt: magis supino cubitu: at p̄no nihil. Theophrastus celerius cōcoꝝ dextri lateris i cubitu difficilior in supinis. Solū quoq; remedium maximum ab ipso sibi præstari potest: scitu linteorum strigilium: uehementia. Perſudere caput aqua calida ante balnearum uaporationē: & postea frigida: flaberrimum intelligitur. Item præſumere cibos: & interponere frigidam eiusdemq; potu formos antecedere: & si libeat interrumpere. Notandum nullū aliud animal præter hoīem calidos potus sequi: ideoq; nō esse naturales. Mero ante fomnos colluere ora: p̄p altus. Frigida aq̄ matutinis impari numero ad cauendum dentium dolores. Item postea oculos contra lippitudines.

De obseruatione in uictu.

CA. V.

Eta sunt experimenta totius corporis ualitudinis uarietate uictus inobseruata. Hipocrates tradit nō prudentiū exta celerius senescere. Veq; id remedijs cecinit: nō epulis. Quippe multo utilissima est iēperantia in cibis. L. L. uellus hanc de se præſecturā seruo dederat. Vltimoq; probro maius in cibis triūphalibus sedenti dicebatur: uel in capitolio epulanti pudentē de te: Seruo suo facilius parere q̄ sibi.

De sternutamento: & uenerē: & cæteris remedijs.

CA. VI.

Sternutamentum pinna grauedinē emendat. Et si quis muris nares (ut tradunt) osculo attingat. Sternutamenta & singulum. Ob hoc Varro suadet palmā altera manu scalpere. pleriq; annulum e sinistra in longissimū dextræ digitū transferre. Aut in aquam seruētē manus immergere. Theophrastus senes laboriosus sternuere dicit. Venerē damnauit Democritus: ut in qua hō aliū exiliret ex hoīe. Est hercule raritas eius utilior. Athletæ tū torpētes restituiuntur. Venere uox reuocatur: cū ea candida declinat in fuscā. Medetur & lumborum dolori: Oculog; hebetationi. Mentecapitis ac melācholicis. Adſidere grauidis uel cū remedijs alicui adhibeat digitis pēdinatim inter se amplexus ueneficū eff. Idq; comperit tradunt Alcmena Hercule pariente. Peius si circa unum amboꝝ genua. Ite poplites alternis genibus imponi. Ideo hæc in cōsilijs ducū potestatiue fieri uetere maiores uelut omnem adum impediētia. Vtuerē uero & sacris uotiue simili mō interesse. capita aut aperiri aspectu magistratum nō uenerationis causā iussere: sed ut Varro auctor est ualitudinis: quo firmitiora consuetudine ea fierent. Cū quid oculo incidit: alteꝝ comprimi prodest. Cum aqua dextræ auriculæ si nistro pede exultare capite in dextrum humerum de uexo inuicē & diuersa aure. Si tussis cōcitet: Alitum in fronte ab alio affari. Si iaceat uua: a uertice morū alterius suspendi. In ceruicis dolore poplites fricare. Aut ceruicem in poplitum. Pedes in humo deponi: si nerui in his cruribus uel tendantur in lectulo. At si in leua parte id accidat: sinistra plantæ pollicem dextra manu ap-

uel & si qs
muco na
res (ut tra
dunt) aut
oculos atti
gat:

uel in hu
mido

uel iaciētes

prehendi. Item e diuerso. Extremitates corporis: uel aurium uel icatibus: perfringi contra ho-
res corporis sanguinem uel narium imodicū. Lino uel papyro principia genitalium: femur medi-
um: ad cohibenda urinæ profluua. In stomachi solutione pedes pressare: aut manus in fruentē
aquā dimittere. Iam & sermoni parci multis de causis salutare est. Triennio Mœcenate Melissū
accepimus silentium sibi imparauisse a conuulsione reddito sanguine. Nam e diuerso scādēte
ac iacentes: si quid ingruat cōtraq; ictus spiritum cohibere singularis prædidi est. Quod inuētū
esse animalis docuimus. Clauum ferreum defigere in quo loco primum caput dehexit corruē
morbo comitali absolutorum eius mali dicitur. Contra renem ac lumborum uelicæ: crura
tus in balnearum solis pronos urinam reddere mitigatorium habetur. Ac uulnera nodo Hero-
lis præligare: mixæ quantum ocior medicina est. Atq; et quotidiani cinctus tali modo uim quā-
dam habere uitam dicitur. Quippe cum Hercules eum prodidit. Numerum quoq; quater na-
rium Demetrius condito uolumine & quare quaterni cyathi sextariue nō eēt potandi. Contra
lippitudines retro aures fricare prodest: & lachrymosis oculis frontem. Aurium ex hōie ipso
non est timēdi mortē in ægitudine: quādiu oculoq; pupillæ imaginē reddant. Magna & urinæ
non ratio solum: sed etiam religio apud auctores inuenitur digesta in genera. Spadonum quoq;
ad fecunditatis beneficia. Vex. ex iis quæ referte fas sit: impubū puerorū cōtra saluati alpidi:
quas pythias uocant: qm̄ uenena in oculos hominū expuant. Contra oculoq; albugines: obscuri-
tates: cicatricē: ærē: palpebras: & cum erui farina cōtra adustiones. Contra aurium pituitas: uer-
miculoq; si decoquat ad dimidias ptes cū porro capitato nouo fidili. Vaporatio quoq; ea mē-
ses foeminae cit. Salpa fouet illa cum oculis infirmitatis causa illinit sole uisā cum oui albugi-
ne efficacius struthiocamelis binis horis. Hac & attramenti lituræ abluuntur. Virilis podagris me-
detur argumento fullonum: quos ideo tentari eo morbo negant. Veteri miscetur cinis ostreæ
aduersus eruptiones in corpore infantium & oīa ulcera manātia. Ea exelis ambustis: sedis uul-
nere: scorpionū & scorpionū ictibus illinitur. Obstetricū nobilitas non alio succo efficacius curari pro-
nunciauit corpore pruritus nitro addito ulcera caput: pruriges: nomas: præcipue genitaliū.
Sua cuique autem (quod fas sit dixisse) maxime prodest. Confestim persuso canis morbo schinorū
rumq; spinis inhaerentibus & in spongia lanifera imposita: aut aduersus canis rabidi morbus cito
re ex ea subactio. Contraq; serpentium ictus. Nam contra scolopendras mirum proditur uertice ta-
cto urinæ fusa gutta liberari protinus laesos. Auguria ualitudinis ex ea traduntur. Si mane candi-
da de in ruffa sit. Illo mō cōcoquere: hoc cōcoxisse significatur. Mala signa rubræ. Pessima nigræ.
Mala bullantis & crassæ. In q̄ quod subsidit si albu est: significat circa articulos: aut uiscera dolo-
rem imminere. Eadē uiridis morbu uiscerum: pallida bilis: rubens sanguinis. Mala & in qua uela-
ti furfures atq; nubeculæ apparēt. Diluta quoq; alba uiriosa ē. Mortifera uero crassa graui odo-
re. Et in pueris tenuis ac diluta. Magi uetant eius causa contra solē lunamq; nudari: aut umbra
cuiusq; ab ipsa respergi. Hætiōdus iuxta obstantia reddi suadet: ne deū aliquē nudatio offendar.
Ostanes cōtra mala medicamēta oīa pmisit auxiliari matutinis horis suā cuiq; instillatā in pedē.

.. De remediis mulieribus.

CA. VII.

Væ ex mulierum corporibus traduntur: ad portētoq; miracula accedūt: ut sciamus
diuisa membratim in scelera. Abortus: mēsum piacular: quæ alia non obsterit
modo: uex. etiam ipsæ meretrices prodiderūt. Capilli mulieris si crementur: odore fer-
pentes sugari. Eodem odore uulue morbo strangulatus respirare. Cinere quo quidem
si in testa sunt cremati: uel cū spuma argenti scabricias oculoq; ac pruriges emendari. Item ut
rucas & infantū ulcera cum melle. Capitis quoq; uulnera & omnium ulcerum sinus simul addi
to melle & thure. Panos podagras cum adipe suillo. Sacra ignē sanguinē fisti illico: & informia-
tiones corpore. De lactis usu conuenit esse dulcissimum molissimumq;. Quare & in longa febre
coeliaci utilissimū: maxime eius quæ iam infante remouerit. Et in malacia stomachi febribus
colicibus efficacissimū experiuntur. Item mamarum collectionibus cum thure oculo ab ictu
crore suffuso & i dolore aut epiphoris si imulgeatur: plurimum prodest. Magisq; cum melle &
narcissi succo: aut thuris polline. Semperq; in omni usu efficacius esse eius quæ marem enita sit
multoq; efficacissimū eius quæ gemis peperit mares. Et si uina ipsa cibiq; acrioribus absterat.
Mixto præterea ouorum candido liquore: madidag; lana frontibus impositum fluxiones ocu-
lorum suspendit. Nā si rana salina sua oculum asperserit præcipuū est remedium. Et cōtra mor-
sum eiusdem bibitur stillaturq;. Qui simul matris filicæ lacte inunctus sit: liberari oculorū me-
tu in totam uitam afflicti. Aurium quoq; uulsi medetur modice admixto oleo. Aut si ab ictu

dolent. Anserino adipe tepefactum. Si odor grauior sit (ut plerumque fit) longis uitis diluto melle lana includitur. Et contra morbum regium in oculis relictum instillatur cum elaterio. Peculiari ter ualer potum contra uenena quæ data sunt cum marino lepore buprestis ut Anistoresles tradit dorycnidion. Et contra insaniam quæ facta sit hyoscyami potu. Podagris quoque iubet illini cum cicuta. Alii cum hyosopo & adipe anserino: qualiter etiam uuluarum doloribus imponitur. Aluum etiam sistit potum ut Rabirius scribit. Et menses ciet. Eius uero quæ feminæ enixa sit ad uitam tantum in facie sananda præualeat. Pulmonum quoque incommoda lacte mulieris sanantur: cui admisceatur impubis pueri urina & mel atticum. Omnia singulorum coelearium mensura. Marmora quoque aurium eiici inuenio. Eius quæ mare peperit lacte gustato canes rabiosos fieri negant. Mulieris quoque saluam ieiunæ unam potentem diu dicant oculis cruetatis. Et si contra epiphoras feruentem anguli oculorum subinde madescentur. Efficacius si cibo uinoque se pridie ea abstinerit. Inuenio & fascia mulieris alligato capite dolores minui. Post hæc nullus est modus. Iam primum abigi grandines turbinesque contra fulgura ipsa in mense cõduata: sic averti uiolentiam cæli. In nauigando quidem rēpestates etiā sine mensuris. Ex ipsis uero mensibus mō strificis alia (uti suo loco indicauimus) dira & infanda uaticinantur. E quibus dixisse nō pudeat: si in defectu lunæ solisue congruat uis illa: irremediabilē fieri. Non segnius & in silente luna cõtus uis moribus exitiales esse atque pestiferos. Purpuram quoque ab iis eo tempore polliui. Tanto uim esse maiorem. Quocumque alio mēstruo: si nudatæ segetē ambiat: erucas ac uermiculos scarabeosque ac noxia alia decidere. Metrodorus Scepius in cappadocia inuentum prodit ob multitudinē cantharidum illas ire per media arua retectis super clunes uestibus. Alibi seruatur ut nudis pedibus eant capillo cinctæque dissoluto. Cauendum uero ne id oriētē sole faciāt: sementem enim arefcere. Nouella uitis eius tactu in perpetuū læditur. Vt ad noxiam res medicatissima transferatur rutam & hederas illico mori. Multa diximus de hac uiolentia. Sed præter hæc certum est tactis alueariis apes fugere. Linaque cum coquantur nigrescere. Aciem in cultris tonforum hebetari. Aes contactum graue uirus odoris accipere & eruginem. Magis si decrescen- te luna id accidat. Equas si sint grauidæ tactas abortum pati. Quin & aspectu omnino quamuis procul uisas: si purgatio illa post uirginitatem prima sit: aut in uirginea ætate spontanea. Nam bi tumen in iudæa nascens sola hac ui sponte superati. Et sila uestis contacta ut docuimus: ne igne quidem uincitur quo cuncta. Cinisque etiam ille si quis aspergat eam lauandis uestibus purpuræ mutat. Floribus colore non admittit. Ne ipsis quidem fœminis malo uiu immunibus. Abortum facit illitus: aut si omnino prægnans supergrediatur. Quæ Lais & Cleophantus inter se contra- ria prodidere de abortiuis carbone & radice brassicæ uel myricæ uel tamaricis in eo sanguine ex tincto. Item asinas non concipere tot annis: quot grana hordei contacta ederint. Quæque alia nuncupauere monstrifica aut inter se pugnantia: cum hic fecunditatem fieri iisdem modis quibus illa sterilitatem pronuntiaret: melius est non credere. Byrthus dyrrhachinus hebetari aspectu specularem nitorem tradit. Iisdem aduersa rursus contuentibus omnemque talem uim resolu- ui: si mulum piscem habeant secum. Multi uero inesse etiam remedia tanto malo aiunt. Podagras illini: strumas: & parotidas: panos: sacros ignes: furunculos: epiphoras tractatu earum mulie rum liniri. Lais & Salpa canum rabioforum morsus & tertianas quartanasque febres mēstruo in lana aretis nigri argento brachiali incluso. Diothyms thebanus uestis omnino ita infectæ portiuncula acui: uel pellicio brachiali inserta. Sotira obstetrix tertianis quartanisq; efficacissimū dixit. Plantas ægri subterlini. Multoq; efficacius ab ipsa muliere etiam ignoranti. Sic & comitales excitari morbosque sanari. Icthidas medicus quartanas coitu finiri incipientibus duntaxat mēstruis sponndit. Inter omnes uero conuenit: si aqua potusq; sumijderetur a morsu canis supposita tantum calici lacinia mēstruo tincta tali: statim metum cum discuti uidelicet præualeat te sympathia illa græcorum: cū rabiem canū eius sanguinis gustatu icipere dixerimus. Cinere eo tumeant omniū ulcera sanari certum est. Addita caminorum farina & cæra. Maculas autem & ueste eas non nisi eiusdem farina ablui. Cinerem per se rosaceo mixtum fœminarum præcipue capitis sedare dolores illitū fronti. Asperimamque uim profluuii eius esse primis annis uirginitate resoluta. Id quoque conuenit: quo nihil equidem libentius crediderim: tactis omnino mēstruo postibus: irritas fieri magorum artes: generis uanissimi ut æstimare licet. Ponam enim uel modestissimum ex promissis eorum. Ex homine liquidè regmina unguinem & pedibus manibusque cæra petmixta: ita ut dicatur tertianæ uel quotidianæ uel quartanæ febrī remedium quæriante solis ortum alienæ ianux affigi iubent ad remedia in iis morbis: quanta uanitate si

salutem est: quantae uero noxae si transferunt morbos ad innocentiores. Ex iis omnium digitorum re
fegmina unguium ad cauernas fornicarum abiicit iubent: eamque quae prima coeperit trahere
corruptam subnecti collo: & ita discutit morbum.

Medicinae ex asalibus peregrinis: de elephanto & leone: & camelo: & hyena: & crocodillo: & cha
maeleonte: & stinco: & hippopotamo: & lyncibus.

CA. VIII.

uel naris

Aec sunt quae retulisse fas sit: ac plerumque ex iis non sine honore dicto. Reliqua intesta
bilia & infanda: ut festinet oratio ab homine fugere. In ceteris claritates animalium: aut
operum sequemur. Elephantum sanguis praecipue maris fluctibus omnes: quas rheuma
tismos uocant: sistit. Ramentis eboris cum melle attico (ut aiunt) nubeculae in facie
Scobe paronychia tolluntur: efficacius si extenuata. Proboscidis tactu capitis dolor leuatur: effi
caciuss si & sternutet. Dextra pars proboscidis cum lemnia rubrica adalligata imperus libidinis sti
mulat. Sanguis & ischiadicis prodest: iecurque comitialibus morbis. Leonis adeps cum rosaceo aut
tem in facie custodit a uitis: candoreque seruat: & sanat adusta niuibis articulorumque tumores.
Magorum uanitates perunctis eo adipe facilius gratiam apud reges populosue promittunt. Prae
cipue tamen eo pingui quod sit inter supercilia: ubi esse nullum potest. Similiter detis maxime ad
dextera parte: uillique e rostro inferiori promissa sunt. Fel aqua addita claritate oculis inunctis
facit. Et cum adipe eiusdem comitiales morbos discutit leui gustu: & ut protinus qui sumptere
cursu id digerant. Cor in cibo sumptu quantans medetur. Adest quo rosaceo quotidianis febril
bus. Perunctos eo bestiae fugiunt. Resistere etiam in diis uidetur. Cameli cerebrum arefactum potius
ex aceto comitialibus morbis aiunt mederi. Item fel cum melle potum: hoc & anginae. Cauda are
facta solui aluum. Fimi cinere crispari capillum cum oleo. Et dykentericis prodest illitos cinis po
tusque quantum trinis digitis capitur: etiam comitialibus morbis. Urinae fullonibus utilissimam esse
tradunt. Setas & cauda contortas: & sinistro brachio illigatas quantans mederi. Hyena magis ex oi
bus animalibus in maxima admiratione posuerunt: ut pote cui & ipsi magicas artes dederunt:
uimque qua allicit ad se homines mente alienatos. Permutationes sexus ex iis annua uice dixi
mus: cetera quae monstrifica naturae eius. Nunc persequamur quae quantum medicinis producant.
Praecipue pantheris esse in metu hyenae dicuntur: ut ne conentur quidem resistere. Et aliquid de
corio earum habentem non appeti. Mirumque dictum si pelles utriusque contrariae suspendantur de
cidere pilos pantherae. Cum fugiunt uenientem declinant ad dextram: ut praegrassus hominis ue
stigia occupent. Quod si successerit: alienari mente uel ex equo hominem decidere. At si in leui
detorserit: deficientis argumentum esse: celeremque capturam. Facilius autem capi si cinctus suos
uenator flagellumque & ipsos equos septenis alligauerit nodis. Mox autem ut est follers ambigi
bus uanitas magorum capi iubet geminorum signum transiente luna singulosque prope pilos
seruari. Capitis dolori alligatam cutem prodesse quae fuerit in capite eius. Lippitudini fel illiri
frontibus. Aut ne omnino lippiat: decoctum cum mellis attici cyathis tribus & croci uncia illiri
Sic & caligines discutit: & suffusiones. Claritatem excitari: melius in ueterato medicamento. Asser
uari autem in cypria pyxide. Eodem sanari argema: scabricias: excessientia in oculis: item diatri
ces. Glaucomata uero iocineris recentis inassati sanie cum desumato melle inunctis. Dentes eius
dentium doloribus tactu prodesse uel alligatos ordine. Humeros humerorum & laceratoru do
loribus. Eiusdem dentes si de sinistra parte rostri erui sint illigatos pecoris aut capri pelles: stoma
chi cruciatibus. Pulmones in cibo sumptos illiacis uentriculis cinere cum oleo illiri. Nervis me
dullas & dorso cum oleo uetere ac felle. Febris quartanis iecur degustatum ante accessiones. Po
dagris spinas cinerem cum lingua & dextro pede uitali marini addito felle taurino omnia pari
ter cocta atque illita hyenae pelle. In eodem morbo prodesse: & fel cum lapide asio. Tremulis is
chiadicis exsiliensibus: quibus cor palpitet aliquid ex corde mandendum: ita ut reliquae partis
cinis cum cerebro hyenae illinatur. Pilos etiam auferri hac compositione illita: aut per se felle uel
sis: prius quos renasci non libeat. Sic & palpebris inutiles tolli. Lumborum doloribus comes &
lumbis edendas: illinendasque cum oleo. Sterilitatem mulierum emendari oculo cum glycyrrhiza
& aneto sumpto in cibo: promisso in triduum conceptu. Contra nocturnos pauores umbra
rumque terrorem unus & magnis dentibus lino alligatus prodest. Suffiri furentes eodem & cir
culigari ante pectus suum cum adipe renu aut iocinere aut pelle praecipunt. Mulieri pregnan
ti a pectore hyenae caro: & pili septem & genitale a ceruice si alligentur dorcadis pelle collo so
luta: contineri partus promittuntur. Veneri stimulari genitali ad sexus suos in melle sumpto.

etiam si uiri mulierum coitus oderint. Quinimmo totius domus concordiam eodem generali & articulo spinæ cum ad hærentem corio conseruatis constare: quem spinæ articulum siue nodū atlantion uocant. Est autē primus. In comitialium quoque remediis habent eum. Adipe accenso serpentes uocant. Maxillæ parte cōminuta in aniso & i cibo sumpta horrores sedari. Eodē suffitu mulieribus menstrua euocari. Tantumque est uanitatis: ut si ad brachium aligetur superioris rostri dextræ partis dens: iaculantium ictus deerraturus negent. Palato eiusdem arefacto: & cum alumine ægyptio calefacto ac ter in ore permutato: fetores & ulcera oris emendari. Eos uero qui linguam in calcamento sub pede habeant: non latrari a canibus. Similia parte cerebri naribus illita: morbos perniciosos mitigari: siue hominū: siue quadrupedum. Frontis corium fascinationibus resistere. Cervicis carnes siue mandantur siue bibantur arefactæ: lumborum medetur doloribus. Neruis a dorso armisq; suffiedos nervorum dolores. Pilos rostri ad motos mulierum labris: amatorium esse. Iecur potum torminibus & calculis mederi. Iam cor in cibo potuue sumptum: omnibus doloribus corporum auxiliari. Lyenem lyenibus. Omentum ulcerum in fistam morionibus cum oleo. Medullas doloribus spinæ & nervorum: lassitudini renū. Neruos potos in uino cū thure fœcūditatē restituere ademptam ueneficio. Vuluam cū mali punici dulcis cortice in potu datam prodesse mulierum uulua: Adipe & lumbis suffiri difficulter parientes: & statim parere. E dorso medullam adalligatam cōtra uanas species opitulari. Spasticis genitale & maribus suffitu. Item lippientibus: ruptis: & contra inflationes seruatos pedes tactu leuos dextris p. tibis: dexteris leuis. Sinistram pedem superlatum parturienti letalem esse. Dextro illato facile eniti. Mēbranā quæ sel continuerat a cardiacis potam i uino uel in cibos sumptam succurrere. Vesicam in uino potam contra urinæ incontinentiā. Quæ autem in uesica inuenta sit urina ad ditiis oleo ex sesamo & melle asiano haultam prodesse agrimonisæ ueteri. Costarū primā & octa uam suffitu ruptis salutarem esse. Ex spina uero parturientibus ossa. Sanguinē cū polenta sup. torminibus. Eodem tactis postibus ubicunq; magorū insectari artes. Non elici deos: nec colloq; siue lucernis: siue uis: siue pluuiis: siue aqua: siue pila: siue quo alio genere tententur. Carnes si edatur: cōtra canis rabidi morus efficaces esse. Etiamnū iecur efficacius. Carnes uel ossa hōis si quæ in uentriculo occisæ inueniant suffitu podagricis auxiliari. Si unguis inueniant in iis: mortē aliquid capientium significari. Excrementa siue ossa reddita cum intermititur: contra magicas infidias pollere. Fimum qui in intestinis inuētus sit: arefactum ad dyentericos ualere potum. Illitū q; cum adipe anserino opitulati toto corpore læsis malo medicamento. A cane uero morsus adipem illitum. Et corium si sit substructū. Rursus tali sinistro cinere decoctū cum sanguine mustellæ perunctis omnibus odio euenire. Idem fieri oculo decocto. Super oia est: q; extremam fistulā intestini contra ducum ac potestatum iniquitates cōministrat: & ad successus petitionū: iudiciorumq; ac litium euentus: si omnino aliquantulum quis secū habeat. Ad eiusdem cauernā sinistro lacerto religata siquis mulierem respiciat: amatorium esse: tam præsens ut ilico sequat. eiusdē loci pilosq; cinere ex oleo illitum uiris qui sint p. brofæ moliciæ non modo pudicos: sed & seueros mores inuere. Proxime fabulosus est crocodilus ingenio quoq; illo: cui uita in aqua terraq; cōmunis. Duo enim genera eorum illius & dextra maxilla dentes adalligati dextro lacerto coitus (si credimus) stimulant. Canini eius dentes febres statas arcere repleti. Sunt enim caui: ita ne debus quinq; ab ægro cernantur qui adalligauere. Idem pollere & uentre exēptos lapillos: aduersus febrium horrores uenientes tradunt. Hac etiā de causā ægyptiū perungūt adipe ægros suos. Alter illis similis multum in fra magnitudinē in terra tantū odoratissimiq; floribus uiuit. Ob id fresti na eius diligenter exquiruntur iucundo nidore refarta crocodilæ uocant oculorum uitis utilissimam cum porri succo inunctā & cōtra suffusiones uel caligines. Illita quoq; ex oleo cyprino: molestias in facie nascētes tollit. Ex aqua uero morbos oēs: quoq; natura serpit in faciem: itorē: q; reddit. Lentigines tollit ac uaros: omnesq; maculas. Et cōtra comitiales morbos bibis ex aceto mulso binis obolis. Apposita menses ciet. Optimaq; est quæ candidissima & friabilis: minime q; ponderosa: cum teratur inter digitos semetēscens. Lauatur ut carusa. Adulterant amylo aut cymolia: sed maxime sui captos oryza tantum pascunt. Felle inunctis oculis ex melle contra suffusiones nihil utilius prædicant. Intestinis & reliquo corpe eius suffiri uolua laboranteis saluta, re tradunt. Item uel lerbis circumdari uapore eius infectis. Corti utriusq; cinis ex aceto illitus iis partibus quas secari opus sit: aut nidor cremati sensum omnem scalpelli aufert. Sanguis utriusq; ditatatem uisus inuētus est donati: & cicatrices oculorum emendat. Corpus ipsum excepto capite pedibusq; elixum manditur ichiadici. Tullum ueterem emendat: præcipue in pueris. Itē lumborū

ul' argemsi

ul' g captos

rum dolores. Et adipem habent: quo tactus pilus defluit. Hic perunctos a crocodilis tuetur: in stillaturque moribus. Cor annexum in lana ouis nigra: cui nullus alius color incurruerit: & primo partu genita sit quartanas abigere dicitur: lungemus illis finissima & peregrina: & que animalia. Præiusque chamæleontem peculiari uolumine dignum existimatum Democrito. Et per singula membra delectatum non sine magna uoluptate nostra cognitissimum proditiūq; mendacis græcæ uanitatiss. Similis est magnitudine supradicto crocodilo: spinæ tantum acutiores curuaturæ: & caudæ amplitudine distans. Nullum animal pauidius esse existimatur: & ideo uersicoloris esse demutationis. Vis eius maxima contra accipitrum genus. Detrahre enim supra uolantem ad se traditur: & uoluntarium præbere lacerandum cæteris animalibus. Caput eius & guttur si robore lignis accendantur imbrum & tonitruum concursus facere Democritus narrat. Item iecur in tegulis usum. Reliqua ad ueneficia pertinentia quæ dicitur: quæ falsa existimâtes omitemus: præterit in risu coarguentiū. Dextro oculo: si uiuenti erantur: albugines oculorū cū lacte caprino tolli. Li gua adalligata: pericula puerperii. Eundem salutarem esse parturitibus circa domū. Sin uero domibus inferatur: perniciosissimū. Linguam si uiuenti exempta sit: ad iudiciorum euentus polere. Cor aduersus quartanas illigatum nigra lana primæ tōsuræ. Pedē & prioribus dextrum hynæ pelle illigatum sinistro brachio: contra latrocina terroresq; nocturnos pollere. Item dextram mamillam contra formidines pauoresq;. Sinistram uero pedē torrerī in furno cum herba: quæ etiam chamæleon uocat. Additoq; unguento in pastillos digeri. Eos in ligno uale conditos: præstare (si credimus) ne cernatur ab aliis qui habeat. Armū dextrum ad uincendos aduersarios uel hostes ualere utiq; si abiectos eiusdem neruos calcauerint. Sinistrū mirum quibus monstris consecret qualiter somnia quæ uelis: & quibus uelis mittantur: putet referre. Omnia ex dextro pede resolui: sicut sinistro latere lethargos: quos fecerit dextrū. Capitis dolores inperso uino in quo latus alterutrū maceratum sit: sanari foeminis. Si sinistri pedis cineri miscetur lac suillū podagricos fieri illitis pedibus. Felle glaucomata & suffusiones corrigi prope credidit tridui inſucto ne. Serpentes fugari lyne ne instillato. Mostellas contrahi in aquā coniecto. Corpore uero inſucto de trahi pilos. Idē præstare narrant iecur tū ranæ rupetæ pulmone illitum. Præterea iocinere amarioria dissolui. Melancholicos autem sanari si ex corio chamæleontis herbæ succus habetē bibatur. Intestia & fimum eorū cum id animal nullo cibo uisat cū simias: urina illita inimicorū inane odium & oīum hoīum iis conciliare. Cauda flumina & aquarum impetus sisti. Serpentes soporari. Eadē medicata cedro & myrrha illigataq; gemino ramo palmæ percussam aquā discuti: ut quæ intus sintroia apparent. Atq; utinā eo ramo cōtactus esset Democritus: qm̄ ita loquacitates immodicas promissis inhiberi. Palāq; est: uirum alias sagacem & uitæ utilissimum nimio in uandī mortales studio prolapsū. Ex eadem similitudine est scincus: quem quidam terrestrem crocodilum esse dixerūt. Cādidiorē autē & tenuiore cute. Præcipua tñ differētia dinoscitur a crocodilo agūcio quāmagis seta a cauda ad caput uersa. Maximus indicus. Deinde arabicus. Afferunt falsi. Rostrum eius & pedes in uino albo potiū cupiditates ueneris accendunt. Vtiq; cum saryrio & erucæ semine singulis drachmis oronionū ac piperis duabus admixtissita ut pastilli singulārū drachmarum figantur. Per se laterum carnes obolis binis cum myrrha & pipere pari modo potatē efficaciores ad idem creduntur. Prodest contra sagittas uenenatas: ut Apelles tradit postea fūptus. In antidota quoq; nobilia additur. Sextus plusquam drachmæ pondere in uini hemina potum pernecium afferre tradit. Præterea eiusdem decoctum cum melle sumptum uenerem inhibere. Est crocodilo cognatio quædam affinitasq; amnis eiusdem geminiquæ uictus cum hippopotamo repertore trahendi sanguinis ut diximus. Plurimi autem super faticam inter ægypti præfacturas. Huius cori cinis cum aqua illitus panos sanat. Adeps frigidās febres. Irē simus sufficit. Dentes & parte leua dolores dentium scarificatis gingiuis. Pellis eius & sinistra parte frontis in inguina adalligata: uenerem inhibet. Eiusdem cinis alopecias explet. Testiculi drachma ex aqua cōtra serpentes bibitur. Sanguine pictores utuntur. Peregrinæ sunt & lynces: quæ clarissime omnī quadrupedum cernunt. Vngues earum omnes cum corio exuri efficacissime in carpato insula tradunt. Hoc cinere potio propudia uiroꝝ: eiusdem aspersu foeminarum libidines inhiberi. Irē pruritibus corporum. Vrina stillicidia uesciæ. Itaq; eam protius terra pedibus aggesta obruere traditur. Eadē autem & ungularum dolori monstratur in remedio hæcenus de externis. Nunc reuertemur ad nostrum orbem.

Medicinæ communes ex feris animalibus: aut eiusdem generibus placidas. Lactis usus & obseruationes: & cafeis: butyro: & adipe.

uel poni
putia uiro
rum

Rimūq; cōmunia aīalīū remedia atq; eximia dicemus: Sicuti e lactis usu: utilissimū cuiq; maternū: nutriticis exitiosum est. Hi sunt enim infantes qui colostrati appellant: densato lacte in casei specie. Est autē colostrā prima a partu spōngiosa densitas lactis. Maxime autē alit quodcūq; humanū: mox caprinū. Vnde fortassis fabulā loquē ita nutritū dixere. Dulcissimū ab hoīs camelinū. Efficacissimū ex asinis. Magnoz aīalim & corporum facilius reddif. Stomacho accomodatissimū caprinū: qm fronde magis q̄ herba uestiūt. Bubulum medicacius. Ouillū dulcius: & magis alit. Stomacho minus utile: qm est pinguius. Oē autē uernū aq̄atius aestiuo. Et de nouellis. Probatissimū uero quod in ungue hæret: nec defluuit. Innocentius decoctum: præcipue cum calculis marinis. Alius maxime soluitur bubulo. Minus inflat quodcūq; decoctū. Sanat uuas lichenas. Ad omnia utile confutatur: aut luxata. Maxime renes: uelificā: interanea: fauces: pulmones. Foris pruritū cutis eruptiōes pituitæ: cibi aut potus abstinentia. Nā ut i achaia bubulū biberēt phthīfici syntecticiq; & cachectæ dixit i rōne herbag. Sūt inter exempla qui afininū bibendo liberati sunt podagra chiragraue. Medici speciem unam addidere lactis generibus: quod schiston appellauere. Id fit hoc mō. Fictili nouo feruet maxime caprinū: ramisq; ficulneis recentibus miscetur: additis toridē cyathis multū quot sint hēinz lactis. Cū feruet ne circū fundat: præstat cyathus argenteus cum frigida aqua demissus ita ne quid infundatur. Deinde igni demptū refrigeratiōe diuiditur & discedit serum a lacte. Quidā id ipsum serum iam multo potentissimū decoquunt ad tertias partes: & sub diuo refrigerant. Bibitur autē efficacissime heminis per interualla diebus. v. a potu illius solitis gestari. Datur comitialibus: me lancholicis: paralictis: in leprisi: elephantiasis: articularibus morbis. Infundif quoq; lac contra rosiones a medicamētis factas. Et si urat dysenteria decoctū cum marinis lapillis: aut cum priāna hordeacea. Item contra rosiones intestinorum bubulum aut ouillum utilius. Recens quoq; dysentericis infunditur. Ad colum autem crudum. Item uuluar: & contra serpentium ictus phthīcis: cantharidū: aut salamandra: aut buprestis: aut pityocampes uenenis. Priuatim bubulum iis qui colichicon biberint: aut cicutam aut dorychnium: aut leporem marinum: sicut asinum contra gypsum & cæruulam: & sulphur: & argentum uiuum. Item duræ alio in febrī. Gargarifatur quoq; faucibus exulceratis utilissime. Et bibitur ab imbecillitate vires colligētibus: quos atrophos uocant. In febrī etiam quæ careat dolore capitis. Pueris autē cibum lactis asinini heminā dari inueniunt. Aut si in exitu cibi rosiones sentiant. Antiqui in arcanis habuerunt. Sed hoc si nō esset: habuerunt e caprio. Bubuli serū ortopnoicis prodest ante cætera addito nasturtio. Inungūc etiam oculi in lactis heminis sesami additis drachmis quattuor tritis i lippitudine. Caprio lyenes sanatur post bidui in ediam tertia die hedera pastis capris per triduum potō sine alio cibo. Lactis usus alias cōtrariis capitis doloribus. Epaticis: splenicis: neruorum uitio: febres habentibus: uertigini: præterq; purgationis gratia: grauedini: tussientibus lippis. Suillum utilissimum tenaf: moid: dysenteriz: nec non phthīficis. Hoc etiam muliebribus qui dicerent saluberrimum: fuerunt. De generibus caseorum diximus: cum de uberibus singulisq; animalium membris doceremus: Sextius eosdem effectus equino quos bubulo tradit. Hoc uocat hippacem. Stomacho utiles: qui non sunt salsi: id est recentes. Veteres aluum sistunt: corpusq; minuunt: stomacho utiliores. In totum salā minuunt corpus: alunt mollia. Caseus recens cum melle sugillata emendat. Mollis alquū sistit. Sedat tormina patissili i uino austero decoctis: rursumq; in patina tostis cum melle: Sa prū uocant: cum sale & sorbis siccis e uino tritus potusque medetur colici. Genitalium carunculus caprinus tritus & impositus: item accidus cum oxymelle. Maculis in balneo illitus oleo interlinif. E lacte fit & butyrum barbararum gentium laudatissimus cibus: & qui diuites a plebe discernat. Plurimum e bubulo: & ide nomen. Pinguisissimum ex ouibus. Fit & ex caprino: sed hyeme calefacto lacte æstate expressio tantum: crebro iactatu in longis uasis angusto forami ne: spiritū accipientibus sub ipso ore alias præligato. Additur paulum aque ut acefat. Quod ē maxime coactum in summo fluitat id exemplum addito sale oxygala appellant. Reliqua decoquant in ollis: Ibi quod supernat: butyrum est oleosum natura. Quod magis uirus respuit: hoc præstātius iudicatur. Pluribus compositionibus miscetur in ueteratū. Natura eius astringere: mollire: replere: purgare. Oxygala fit & alio modo accido lacte addito in recēs: quod dum acefit utilissimum est stomacho. Effectus dicemus suis locis. Proxima in communibus laus est adipi: sed maxime suillo. Apud antiquos etiam religiosus erat. Certe nouæ nuptæ intrantes etiā num solemne habent postes eo attingere. In ueteratur duobus modis: aut cum sale: aut sinecarius: tato utilior: quanto fit uestiustior. Axungiam etiam græci appellauere in uoluminibus suis. Necq;

est occulta utrius causa: quoniam id animal herbarum radicibus uescitur. Itaq; etiam simo in numeri usus. Quamobrem non de alia loquimur sue multo efficaciore foemina: & quæ non perit. Multo uero præstantior in apris est. Vfus igitur axungia est ad mollienda: excalcificanda: discutienda: purgandaq; Medicorum aliqui admixto anferis adipe taurorumq; seuo & hysopo ad podagras uti iubent. Si uero permanet dolor cum cæra: myrto: resina: pice. Sincæra axungia medetur ambustis uel niue. Pernionibus autem cū hordei cinere & galla pari modo. Prodest & confricatis membris. Itinerumq; lassitudines & fatigationes leuat. Ad tussim ueterem recens decoquitur quadrantis pondere in uini cyathis tribus addito melle. Verus etiam phthisin in pilulis sumpta sanat: quæ sine sale iueterata est. Oio .n. nō nisi ad ea q̄ purganda sint: aut q̄ nō sint exulcerata: & calida recipitur. Quidam quadrantes axungia & muli in uini cyathis tribus decoquant contra tussim: q̄ntoq; die picem liquidam in ouo sumi iubent circūligatis lateribus & peccoribus: & scapulis eorum qui phthisin sentiunt. Tantaq; est uis ut genibus etiam adalligata redeat in os sapor: eamq; expuere uideantur. E sue quæ nō peperit aprissime utitur ad curem mulieris. Contra scabiem uero quouis admixto iumentorum seuo pro parte tertia & pice pariterq; subferuefactis. Sincæra partus in abortum uergentes nutrit collyrii modo subdita. Cicatrices cō colores facit cærusa admixta uel argenti spuma. At cum sulphure unguium scabritias emendat. Medetur & capillo fluenti. Et ulceribus in capite mulierum cum gallæ parte quarta. Et in summa ta pilis oculorum. Darur & phthisicis unciatim cum uini ueteris hemina decocta: donec tres uncia e toto residant. Alii & mellis exiguum adiciunt. Panos sanat illita cum calce. Item furunculos: duritiemq; mammarum. Rupta & conuulsa & spasmata & luxata sanat. Clauos & rimas colliq; uitia cum helleboro albo. Parotidas ammixta farina e salamentaria testa. Quo genere proficit ad strumas: pruritus & papulas in balneo perunctis tollit. Alioq; etiamnum modo. Podagricis prodest mixto oleo ueteris: contrito una sarcophago lapide & quinq; folio tula in uino: uel calce: uel cum cinere. Facit & peculiare emplastrum. lxxxv. pondere. C. spumæ argenteæ mixtis: uti lissimum contra inflammationes ulcerum adipe uerrino confici. Et inungi putant utile. liq̄ue quæ serpent illinire cum resina. Antiqui maxime axibus uehiculorum perungendis ad faciliore circumactum rotarum utebantur: unde nomen. Sic quoq; utili medicina cum illa ferrugine rotarum: ad sedis uitia: uirilitatisq;. Et per se axungiam medici antiqui maxime probabant renibus detractam: & exemptis uenis aqua cælesti fricabant crebro: decoquebantq; fictili nouo sæpius: tum demum asseruantes. Conuenitq; salām magis mollires: excalcificare: discutere: utilioremq; eē uino lotam. Masurius palmam lupino adipi dedisse antiquos tradit. Ideo nouas nuptas illo perungere postes solitas: ne quid mali medicamenti inferretur. Quæ ratio adipis eadem in iis quoq; ruminant: seui est: aliis modis non minoris potentia. Perficitur omne exemptis uenis aqua marina uel salsa lotum: mox i pila tufum: aspersum maria. Crebro postea coquitur: donec omnis aboleatur odor. Mox assiduo sole ad candorem reducit. A renibus autē omne laudatissimum ē. Si uero uetus reuocetur ad curam: liquefieri prius iubet. Mox frigida aqua lauari sæpius: dein liquefacere affuso uino q̄ odoratissimo. Eodēq; modo iteq; ac sæpius cogunt: donec uirus euane scat. Multi priuatim sic taurorum: leonū: pantherarum: ac camelog; pingua curari iubent. Vfus dicef suis locis. Cōmunis & ratio medullaz est. Oēs molliunt: explent: siccant: excalcificant. Laudatissima ceruina: mox uitulina: dein hircina & caprina. Curantur ante autūnū recentes lotæ: sic cataq; in umbra per cribrum. Dein liquate per linthea exprimunt: ac reponuntur in fictili locis frigidis. Inter oia aut cōia aialium fel præstantius in effectu. Est enī uis eius excalcificare: mordere: scindere: extrahere: discutere. Minorē aialium subtilius intelligitur. Et ideo ad oculorum medicamenta utilius existimatur. Tauri non præcipua potentia etiā in ære pellibusq; colore aureo duendis. Oē aut curat recēs præligato ore lino crasso demissum in feruentē aqua semibora: mox siccatū sine sole: atq; in melle cōditū. Dānatur equinū trā inter uenena. ideo flammī sacro equum tangere nō licet cū romæ publicis sacris equis ēt imolef. Quin & sanguis eorū septem uim habet. Itē equaq; præterq; uirginū exodit: emarginat: ulcerat. Taurinus quidē recēs inter uenena est excepta egypta. Ibi enim sacerdos terræ uaticinatura tauri sanguinem bibit: priusq; descedat in specus. Tantū pōt sympathia illa de qua loquuntur: ut aliquando religione uel loco fiat. Drusus tribunus plebis tradit caprinū bibisse cū pallore & iuidia ueneni sibi dati ismolari. Qu. Cepionē inimicum uellet. Hircōq; sanguini tanta uis est: ut ferramentorum subtilitas nō aliter acuatur: aut induretur: aut scabricia poliat: uehementiusq; q̄ lima. Non igitur & sanguis animalium inter communia dici potest: & ideo suis quæque dicuntur effectibus. Digeremus enim

in animalia singula usus: plurimūq; cōtra serpentes. Exitio iis ēē ceruus nemo ignorat: ut si quæ sunt extradas cauernis mādāt. Nec uero ipsis spirātes tñ aduersant: sed mēbratim quoq; fugari eos nidore cornus eorū si uras dictū est. At e sūmo gutture uisū ossibus cōgregari dicunt. Pelles eiusdē aialis subtrahit: & securos p̄stat ab eo metu sōnos. Coagulo quoq; ex aceto potū ab ictū: & si oīno tractatū sit eo die nō ferit serpēs. Testes quoq; eius inueterati: uel genitale maris: salutariter dant in uino. Itē uentres q; cētipelones uocant fugiūt. Et oīno aliqd cerui hñtes: aut medul la perunctos seuoue cerui aut uituli. Sōmis autē remediis p̄stare hñuli coagulo in matris utero exēcti ut indicauimus. Sāguine quoq; ceruino si una uras dracōtem & cunilago & anchusā lēti sci ligno cōtrahi serpētes dicūt. Dissipari deide si sanguie detracto adiciat pyrerūt. Inuēio apud auctores gr̄ecos aīal ceruo minus: & pilo demū ac dente simili quod ophion uocat. Sardiniam cum tantū ferre solitā. Hoc interesse arbitror. Et ideo medicinas ex ea omitto.

Medicinæ de apro: & capris: & equis feris: & remedia de bestis cōtra oēs morbos. CA. X.

Pri quoq; cerebrum contra eos laudatur cum sanguine. Iecur etiā inueteratum cum potum cum ruta & uino. Item adeps cum melle resinaque. Simili modo uerrinum iecur exemptis duntaxat fibris quattuor obolog; pondere: uel cerebrum in uino potum. Caprarum cornu uel pilis accensis fugari serpentes dicunt. Cineremq; eorū quoq; potū uel illitū contra ictus ualere. Itē lactis haustus cum uua aminea. Vel urina cū aceto scyllitico. Caseū caprinū cū origano impositū uel seuū cū cāra. Milia p̄terea remediōq; ex eo aīali demonstrātur: sicut apparebit. Quod equidem miror: cū febri negetur carere. Amplior potetia feris eiusdē generis: quod numerosissimū ēē diximus. Alia uero ex hircis. Democritus etiā nū effectus auget eius qui singulari natus sit. Fimus quoq; caprarum in aceto decoctus & illitus in ictus serpētū placet: & recentis cinis in uino. Atq; in toto difficilior se recoligēs a serpētū ictū: in capribus optime cōualeseūt. Qui medicari efficacius uolūt: occisæ capræ aluū distēdā cū fimo intus reposito statim illigant. Alii carnē recentē hædog; pilo suffiunt: eodēq; nidore fugant serpentes. Vtuntur & pelle eorū recente ad plagas: carne & fimo equi in agropasti. Coagulo leporis ex aceto contra scorpionē: & murē araneū. Aut aut nō feriti leporis coagulo punctos. Percussis a scorpione si mū capræ efficacius cū aceto decoctū auxiliatur. Lardū iulq; decoctū potū iis q; buprestim hauserint. Quinetia si quis asino in aurē dixerit percussū se a scorpione transire malū protinus tradūt. Venenatq; oīa accēso eius pulmōe fugere. Et fimo uituli suffiti pcussis a scorpione pdest. Canis rabidi morsu facta uulnera circūcidit ad uiuas usq; carnes: qdā carnēq; uituli admouēt: & ius ex codē carnis decoctū dant potui: aut axungia cū calce tulam. Laudant hirci iecur: quo si posito ne tentari quidē aquæ metu affirmant. Laudant & capræ fīmū ex uino illitū aut melle. Mellis & cuculi & hirundinis decoctū & potum. Ad reliquos bestiarum morsus caprinum caseū cum succum cum origano imponunt: & bibi iubent. Ad hominis morsus carnem bubulum decoctam. Efficacius uitali si non ante quintum diem soluāt. Veneficiis rostrum lapi resistere inueteratum aiunt. Ob idq; uilarū portis p̄stigiūt. Hoc idem p̄stare & pellis e ceruice solida manica existimatur: quippe rātas uis est animalis. P̄ter ea quæ rettulimus & uestigia eius calcata equis afferunt torporem. Iis qui argentum uiuum biberint lardū remedio est. Asinino lacte potio: uenena restringuntur. Peculiariter si hyoscyamum potum sit: aut uiscum: aut cicuta: aut lepus marinus aut opocarpū: aut pharicē: aut dorycnidium. Et si coagulo alicui nocuerit: nam id quoq; uenenum est in prima lactis coagulatione. Multos eius & alios usus dicemus. Sed meminisse oportebit recenti utendū: aut nō multo postea tepefacto. Nullum enim celerius euascescit. Ossa quoq; asini confracta & decocta cōtra leporis marini uenenum dantur. Omnia eadem onagris efficaciora. Deequiferis non scripserunt gr̄eci: quoniam terræ illæ non gigneant. Verūtamen fortiora eadē q; in equis intelligi debent. Lactē equino uenena leporis marini & toxica expugnātur. Nec uros aut bifontes gr̄aci in experimentis habent quamquam boue fero referitis indiæ filiis portione tamen eadem efficaciora omnia ex iis credi par est. Sic quoq; lactē bubulo cuncta uenena expugnari tradunt: maxime supradicta: & si ephemerum impadum sit: aut si cantharidis datæ uomitione oīa egerit. Sic & caprino iure cantharides. Contra ea uero quæ exulceratione enecant: seuum utulinū seu bubulum auxiliatur. Nam contra sanguisugas potas butyrum remedio est cū aceto ferro calefacto. Quod & per se pdest contra uenena. Nam si oleū nō sit: uicem eius representat. Multipledū morsus cum melle sanat. Omnia scām quoc; iure potio uenena supradicta expurgari putāt. Priuati uero aconita & cicutas. Itēque utulino seuo. Caprinus caseus recens iis qui uiscum biberint. Lac uero contra cantharidas remedio est: & contra ephē-

uel hñuli

i. serpentes

alibi manica nō legit

uel caricū alibi sine laetis legitur

merum potum cum taminia uua. Sanguis caprinus decoctus cum medulla: contra toxica uenena sumitur. Hædinus contra reliqua. Coagulū hædi contra uiscum: & chamaeleontem album: sanguinemq; taurinum: contra quē & leporis coagulū est ex aceto. Cōtra psallinacum uero & omnium marinorum ictus uel morsus coagulū leporis: uel hædi: uel agni drachmæ pondere ex uino. Leporis coagulū & contra uenena addit antidotis. Papilio quoq; lucernarum luminibus aduolans inter mala medicamenta numeratur. Huic contrarium est iecur caprinum: sicut fel ueneficis ex mustella rustica factis.

De remedijs ad morboꝝ multa genera ex asalibus.

CA. XI.

Inc deinde reuertemur ad genera morborum. Capilli defluuia urfinus ad pice mixto ladano & adiantho continet. Alopecia: que emendat & raritatem superciliorum cum fungis lucernarum ac fuligine quæ est in rostris earum. Porrigini cum uino prodest. Ad hanc & cornus ceruini cinis e uino: utque non tedia animalium capillis incrementant. Item fel caprinum cum creta cymolia & aceto: sic ut paululum capilli inarescant. Item fel hircinum cum urina tauri. Si uero uetus sit: etiam fursures adiectione sulphure emendat. Cinerum genitalis asini spissari capillum putant & e canitie uindictam si rasis illinunt. Plumboque tritis cum oleo densari: & asinini pulli cum urina: admiscuntque nardum: fastidii gratia. Alopecias felle taurino cum ægyptio alumine tepesactas illinunt. Capitis ulcera manantia iurina tauri efficitur sanat. Item hominis uetus: si cyclaminum adiciat & sulphur. Efficacius tamen uitulini fel. Quo cum aceto calefacto tolluntur & lēdes. Seuum uitulini cum sale tritum capitis ulceribus utilissimū. Laudatur & uulpium adeps: sed præcipue fel & firmum cū sinapi pari modo illitum. Capri cornus farina uel cinis magis hircini addito nitro & tamarici femine: & butyro: oleoq; prius capite raso mire continent ita fluentem capillum. Sicut & canis cinere ex oleo illito supercilia nigrescunt. Lacte caprino lendes tolli tradunt. Fimo cum melle alopecias expleri. Item unguularum cinere cum pice fluentem capillum contineri. Leporinus cinis cum oleo myrtheo capitis dolores sedat. Itē aq̃ pota q̃ de bouis aut asini potu relicta ē. Et si credimus uulpis masculæ genitali circūligato. Cornus ceruini cinis illitus ex aceto aut rosaceo: aut ex irino: oculoꝝ epiphoras. Easq; bubulo seuo cum oleo cocto illinūt. Ceruini cornū cinis scabrias eodē unguine sanat. Mucoꝝ ætatis spissiores putat. Lupi excrementis circūlini suffusioꝝ p̃dest. Cineres eorū cū atico melle inungi obscuritates. Itē felle urfino. Epinyctidas adipe aprino cū rosaceo. Vngula asinina: cinis inunctus e suo lacte cicatrices oculoꝝ sanat & albugines tollit. Medulla bubula ex dolore crure priore trita cū fuligie pilis & palpebrarū uitii angulorūq; occurrat. Calibephatica mō fuligo i hoc usu tepat. Optie elychnio papyraceo: Oleoꝝ sciamino. Fuligie i nouo uise penis deterfa. Efficacissime tñ euulso ibi pilos coercet. Felle tauri cū oui albumie collyria sunt: aquaq; dissoluta inungunt p̃ quadriduū. Seui uituli cum anseris adipe & ocini succo genarū uitiis aptissimū est. Et usq; medulla cū pari pōdere caræ & olei uel rosacei addito uel duritie genarū illinunt. Cæso molli caprino iposito ex aqua calida epiphora sedat. Si tumor sit ex melle. Vtrūq; uero sero calido fouedū. Sicca lippitudo lūbolis suū tollis atq; cōtritīs & ipositis tollit. Capras negat lippire: qm̃ eas quasdā herbas edāt: itē dorchades. Et ob id simū eaz caræ circūdatū noua lūa duorari iubet: qm̃ noctu eā quoq; cernāt. Sanguine hircio sanari luctuosos putant nyctalopas appellat græci. Capræ uero iocinere i uino aultero decocto. Quidā inassati iocineris lanie inungūt. Aut felle capræ: carnesq; eas uelcit: & dum coquantur: oculos uaporari præcipiūt. Id quoq; referre arbitrant: si rutili coloris fuerint. Volūt & oculos suffiri iocinere i ollis decocto. Quidā inassato. Fel qdē caprinū pluribus modis assumūt cū melle cōtra caligines. Cū uerati cadiū tertia pte cōtra glaucomata. Cum uino cōtra cicatrices: & albugines: & caligines: & pterygia: & argemata. Ad palpebras uero euulso prius pilo cū succo oleris: ita ut uncto inarescat. Contra ruptas Tuniculas cum lacte mulieris. Ad oia aut̃ fūerata fel efficacius putant. Nec abdicet simū ex melle illitū epiphoris. Cōtraq; dolores medullā. Itē pulmonē leporis. Sedat caliginē fel cum passo aut melle. Lupino quoq; adipe uel medulla suū fricari oculos cōtra lippitudines præcipiūt. Nā uulpinam linguā habentes in armilla lippituros negant. Auriū dolori & uitris medef urina apri in uitro seruata. Fel apri uel suis: uel bubulū cum oleo citreo & rosaceo æquis potib; bus. Præcipue uero taurinū cū porri succo repidū: uel cū melle si suppurent. Cōtraq; odor grauem p se tepesactum in malicorio. In ea parte rupta cum lacte mulieræ efficaciter sanat. quidam etiā in grauitate aures sic perluendas putant. Alii cum senecta serpentium & aceto includunt lanas ante aqua calida collutas. Et si maior si grauitas aurium fel cum myrtha & ruta in malico.

rio exal factū in fundunt. Lardū quoq; pingue. Item simum afini recēs: cui rosaceum instillatur. Oīaq; ea tepesacta. Vtilior equi spuma: uel equini fimi recentis cinis cum rosaceo. Seuum bubu lum cum adipe asinerio. Butyrum recēs: Vrīna capri: uel tauri: aut füllonia uetus calfacta uapo re per lagenā collum subeunte. Admīscēt & aceti tertiam partem. Et aliquid urīnæ uituli qui nondum herbam gustauerit. Fimū etiam mixto felle eiusdem. Et cutem quam relinquant an gues: exal factis prius auribus. Lana autem medicamina ea includuntur. Prodest & seuum uti li cum asneris adipe: & ocimi succo: cum eiusdem medulla admixto cumino trito infusa. Vir us uerribum e scropha ex coitu exceptū priusq; terram attingat contra dolores. Auribus fractis glu tinum e naturis uitulorum factū & ī aqua liquatum. Aliis uitilis adeps uulpiū. Itē fel caprinū cū rosaceo tepido aut porri succo: aut si sint rupta ibi aliqua e lacte mulieris. Si grauitas sit audien di: fel bubulū cum urīna capræ: uel hirci uel si pus sit. In quocūq; autem usu putant hæc effica ciora in cornu caprino per. xx. dies infumata. Laudant & coagulū leporis tertia denarii parte di midia quoq; sagapeni in amineo uino. Parotidas urīnus adeps comprimit pari pondere caræ & taurini seui. Addunt quidam hippocysthidem: & per se butyrum illitum: si prius foueātur fœ nozæ cū decocti succo. Efficacius cum strychno. Profunt & uulpiū testes: & taurinus sanguis ari dos tritus. Vrīna capræ cal facta instillata auribus. Fimūq; eiusdem cum axigila illitum. Den tes mobiles confirmat ceruini cornus cinis: doloreq; eorum mitigat: siue infricentur: siue collu antur. Quidam efficaciorē ad oēs eosdem usus crudi cornus farinam arbitrantur. Dentifricia utroq; modo fiunt. Magnum remediū est & in luporū capitis cinere. Certūq; est in excrementis eorum plerūq; inueniri ossa. Hæc adalligata eundē effectum habent. Item leporina coagula per arem infusa: cōtra dolores. Et capitis eorū cinis dentifriciū est. Adiectoq; nardo nulecet graui olentiam oris. Aliqui murīnoq; capitū cinerem miscuisse malunt. Reperitur ī latere leporis acui os simile: hoc scarificari dentes in dolore suadent. Talus bubulus accessus eos qui labant cū do lore admotus confirmat. Eiusdem cinis cum myrtha dentifriciū est. Ossa quoq; ex ungulis suū combusta eundē usum præbent. Item ossa ex acetabulis pernaz: circa quæ coxendices uertun tur. Iisdem sanari dimissis in fauces iumentorum uermīnationes notū est. Sed & corruptos den tes confirmari. Asinæ quoq; lacte percussū uexatos: aut dentiū eiusdē cinere. Lychenæ item eq cum oleo infuso per aurem. Est autem hoc non hippomanes: quod aliquin noxiū omitto. Sed in equoq; genibus ac super ungulas: præterea in corde equoq; inuenitur os dētib; caninis ma xime simile. Hoc scarificari dolorem. Aut exempto dēte e mortui equi maxillis ad numerū eius quidoleat demonstrant. Equorum uirus a coitu in lynchis accensum: Anaxilaus prodiit eqno rum capitum uisus repræsentare monstrifice. Similiter ex asinis. Nam hippomanes tantas in ue nescio vires habet: ut affusum aris mixturæ in effigiē equæ olympiæ admotos mares equos ad rabiem coitus agat. Medetur dentibus & fabrile glutinum in aqua decoctū illitūq; & mox paulo detractum: ita ut confestim colluatur uino: in quo decocti sunt cortices mali punici dul cis. Efficax habetur & caprino lacte collui dentes uel felle taurino. Talozq; capræ recentium ci nis dentifricū placet. Et osium fere uillaricoq; quadrupedum: ne sapient eadem dicantur.

Ad faciei uitia: ceruicis & pectoris morbos.

CA. XII.

 Vtē in facie erugari & tenerescere: & cādore custodiri lacte asinino putāt. Notūq; est: quāda quotidiē. d. custodito nūero fouere. Poppæq; hoc uxor Neronis principis illi tuit. Balneaz quoq; sic folio temperato: asinoq; gregibus ob hoc eam comitantibus. Impetus pituitæ in facie butyro illito tolluntur. Efficacius cū ceruā. Sincero uero ea uitia: quæ serpunt: in super imposita farina hordeacea. Vlcera in facie mēbrana e partu bouis ma dida. Frigida si licet uideat nō tamen omittendū propter desideria mulier. Talū candidi iuuen ci. xl. diebus noctibusq; donec resoluat in liquore decoctū & illitū linteolo cādore cutisq; eru gationē præstare. Fimo taurino malas rubescere aiunt. nō ut crocodilæ illini melius: sed foueri frigida & ante & postea iubent. Aestates & q̄ discolorē faciūt cutem fimū uituli cum oleo & gauri manu subactū emēdat. Vlcera oris & rimas seuū uituli uel bouis cū adipe asneris & ocimi succo. Est & alia mixtura seuū uituli cū medulla cerui: & albæ spinæ solius una tritis. Idē pstat & medulla cū resina: uel si uaccina sitisq; e carne uaccia. Lichēas oris pstatū si me uicit glutinū fa ctū e genitalibus uitulozq; liquatū aceto cū sulphure uiuo ramo ficulneo pmixtū: ita ut bis die recēs illinat. Itē lepras ex melle & aceto decoctū: quas & iecur hirci calidū illitū tollit: siue ele phantiasin fel caprinū. Et iāno lepras ac furfures tauri fel addito nitro. Vrīna asini circa canis or ti maculas in facie. Fel utriusq; per sese aqua infractū: uitatissq; solib; ac uētis post detractā cu

tem. Similis effectus & in taurino seuo uirulinoue felle cum semine cunilæ ac cinere e cornu cer-
uinis: canicula exoriente comburatur. Asinino seuo cicatricibus ac lychenis leprisque maxime co-
lor reddit. Hirci fel lentigines tollit: admixto caseo & uiuo sulphure spongiæ cinere: ut mellis
sit crassitudo. Aliqui inueterato felle uti maluerunt: mixtis calidis fursuribus pondere oboli ani-
us: quattuorque mellis prius defricatis maculis. Efficax eiuſdem & seuu cum melanthio & sul-
phure & iride. Laboru scissuris cū adipe asnerino ac medulla ceruina resinaque & calce. Inuenio
apud auctores iis qui lentiginem habent negari magicæ sacrificiorum usum. Lacte bubulo aut
caprino toſilla & altera exulcerata leuantur. Gargarissatur tepidum ut est expressum aut cale-
factu. Caprinum utilius cum malua decoctu & sale exiguo. Linguae exulcerationi & arteria-
pdestius omasi fel gargarissatur. Tonillis autē priuatim renes uulpiu aridi cū melle triti illitig.
Anginae fel taurinum cum caprinu cū melle. Iecur mellis ex aqua oris grauitatē. Vlceraz buty-
ricissime sanat. Spinā aliudue quid faucibus adhæres fellis sextrinfecus simo perfricatis aut red-
di aut delabi tradunt. Strumas discutit fel aprinum uel bubulum tepidum illitum. Nā coagulū
leporis e uino i linteolo exulceratis dūtaxat imponitur. Discutit & ungulæ asini uel equi cinis
ex oleo aqua illito & urina calefacta. Et bouis ungulæ cinis ex aqua. Simū quoque seruus ex aceto
decoctum testescz uulpini. Prodest & ſapo: gallorum hoc inuentum: rutilandis capillis ex seuo
& cinere. Optimus ſagino & carpio duobus modis spissus ac liquidus. Vterque apud germanos
maiore in usu uiris q̄ foeminis. Ceruicū dolores butyro aut adipe urino perfricant. Rigores bu-
bulo seuo: quod & strumis prodest cū oleo. Dolorē inflexibile opisthotono uocant: leuat urina
capræ auribus infusa: aut simū cū bulbis illitum. Vngues contusos fel uniuersiuſq; animalis cir-
cumligant. Pterygia digitorum fel taurinum aridum aqua calida dissolutū. Quidā addiunt
sulphur & alumē: pari pōdere omniū. Tussim iecur lupi ex uino tepido sanat. Vrinūq; fel admi-
xto melle. Aut ex cornu bubuli sumis partibz cinis. Vel ſaliu equi: triduo potu eā mori tradit.
Pulmo ceruinus cū gula sua arefactus in fumo: dein tusus: ex melle quotidiano eligmat. Efficax
etior est ad id subulo ceruogz generis. Sanguinem expuentes ceruini cornus cinis. Coagulū lepo-
ris tertia parte denarii cū terra ſamia & uino myrteo potū sanat. Eiusdē simi cinis in uino uespē-
ri potus: nocturnas tussis. Pili quoque leporis suffiti extrahunt pulmonibus difficiles excretionē.
Purulescēt aut exulcerationes pectoris pulmonisq; & a pulmōe graueolētia halitus buty-
ricissime iuuat cu pari mō mellis atticici decoctu donec ruffescat: & matutinis sumptū ad mensurā
linguæ. Quidā p melle laticis resina addere maluerunt. Si sanguis reiciat: efficacē tradit bubu-
lū sanguinē modice & cū aceto sumptū. Nā de taurino credere temerariū est. Sed glutinū tauri-
num tribus obolis cum calida aqua bibitur in uetere sanguinis excreatione.

Ad stomachi mala: suborum dolores: & renū uitia.

CA. XIII.

 Tomachū exulceratū lactis asinini potus reficit. Itē bubuli. R osiōes eius cornu bubula
admixto aceto & uino cocta. Rheumatismos cornus ceruini cinis. Sāguis excretionē
hædius sanguis recēs ad cyathos ternos: cū aceto acri pari mō seruus potus. Coagulū
tertia pte ex aceto potū. Locineris dolores lupi iecur aridū ex uulſo. Asinini iecur ari-
dū cū perroſelini tribus duabus ac nucibus tribus ac melle tritū & in cibo sūptū. Sāguis hircius
cibo aptatus. Spiritioſis aſi oīa efficax est potus egferogz sāguis. Proxie lactis asini tepidi cū bul-
bis decocti: ita ut ſeq; ex eo bibat: addito in tres heminas cyatho nasturtii albi perſuū aq; deide
melle diluti. Iecur quoque uulpinū aut pulmo in uino nigro: aut fel urſinū in aq laxat meatus spi-
randi. Suboz dolores & quæcūq; alia mollire opus ſit urſino adipe perfricari conuenit. Cinerē
apriui aut ſuilli ſimi inueterati aſpergi portione uini. Afferūt & magi ſua cōmēta. Primū oīum ta-
biem hircogz: ſi mulceatur barbamitigari. eadem præciſa non abire eus in alienum gregem. Hu-
ic admisceant ſimū caprinum: & ſubdito linteolo uncto caua manu quātū pari poſſit ſeruens ſo-
ſtineri iubent: ita ut ſi leua pars doleat: hæc medicina in dextra manu ſiat: aut e contrario. Simū
quoque ad eum uſum acus æreæ punctis tolli iubent. Modus curationis eſt: donec uapor ad lum-
bos ſentiat peruenire. Poſtea uero manum porro tuſo illiunt. Item lumbos ipſo ſimo cū mel-
le. Suadentq; in eodē dolore & teſtes leporis deuorare. Iſchiadicis ſinum bubulum imponunt
caſactū i ſoliis cinere ſeruenti. In renū dolore leporis renes crudos deuorari iubēt: aut certe co-
ctos ita ne dēte contingant. Ventris quidē dolore tentari negant talū leporis habētes. Lynx ſe-
dat fel apri uel ſuis potū: uel ceruini cornus cinis in aceto. efficacissime tamē iueteratus lyeu aſi-
nita ut i triduo ſentiat utilitas. Asinini pulli ſimū qd̄ primū edidit: poleam uocat: ſitri dant in
aceto mulſo. Datur & equi lingua inueterata ex uino pſentaneo medicamēto: ut didiciſſe ſe ex

uel calum

barbaris Cēcilius & Bion tradidit & lyen bubulus simili modo. Recēs autem affus uel esixus in cibo. In uestica quoq; bouis alii capita. xx. rufa cum aceti sextario imponunt ad lyenis dolorem. eadem ex causa erui lyenem uituli quāti indicatus sitiubent magi nulla precii contatione: quoniam hoc quoq; religiose pertineat. Diuisumq; per lōgitudinem annecti tunice utriusq; & induē tē pati decidere ad pedes. Dein collectum in umbra arefacere. Cū hoc fiat simul residere lyenem ægri uitiatum: liberariq; eum morbo dicitur. Prodest & pulmo uulpium cinere fīccatus atq; in aqua potus. Item hædog; lyen impositus.

Ad aluum sistendam soluendā colicos dysentericos: tenas nūq; & tineas.

CA. XIII.

Luū sistrin ceruinus sanguis. Item cornus cinis. lecur aprinū ex uino potū citra silem: recensq;. Item assum: uel suillū uel hircinum decoctum in uini hemina. Coagulum leporis in uino ciceris magnitudine. Aut si febris sit ex aqua. Aliqui & gallam adiiciūt. Alii per se leporis sanguine contenti sunt lacte cocto. equini fimi cinis & aqua potus. Taurini cornus ueteris ex parte ima cinis inspersus portioni aquæ. Sanguis hircinus i carbōe decoctus. Corium caprinum cū suo pilo decoctum succo epoto. Coagulum equi & sanguis caprinus uel medulla uel lecur aluum soluit. Fel lupi cum elaterio umbilico illigatur: uel lactis equi ni potus. Item caprini cum sale & melle. Capræ fel cum cyclamini succo & aluminis modico. Aliqui & nitrum & aquam adieciſſe malunt. Fel tauri cum absinthio tritum ac subditum pastillo. Butyrum largius sumptū: coeliaci & dysenterici medetur: iecur uaccinum. Cornus ceruini cinis tribus digitis captus in potione aquæ. Coagulum leporis subactum in pane. Si uero sanguinem detrahunt in polenta. Aprini uel suilli uel leporini fimi cinis inspersus potioni tepidi uini. Vituli quoq; ius uulgariter datum inter auxilia coeliacorum & dysentericorum tradūt. Lactis asini potus utilior addito melle. Nec minus efficax fimi cinis ex uino utriusq; uitio. Item polea supradicta. Equi coagulum: quod aliqui hippacen uocant: etiam si sanguinem detrahant: uel fimi cinis: detriumq; eiusdem tuforum farina salutaris dicitur: & bubuli lactis decocti potus. Dysenterici addi mellis exiguum præcipiunt. & si tormina sint: cornus ceruini cinerem: aut fel taurinum cymino mixtum: & cucurbitæ carnes umbilico imponere. Casus recens uaccinus immittitur ad utrumq; uitium. Item butyrum heminis quattuor cum refinæ therebinthina sextate: aut cum malua decocta: aut rosaceo. Datur & seum uitulinum aut bubulum. Item medullæ excoquantur cum farina & cara exiguoq; oleo: ut forberi possint. Medulla & in pane subigitur. Lac caprinum ad dimidias partes decoctum. Si sint & tormina: additur protropū. Torminibus satis esse remediū in leporis coagulo potō & uino tepido uel semel arbitrantur aliqui. Cautiores & sanguine caprino cum farina hordeacea & refina uentrem illinunt. Ad omnes epiphoras uentris illini caseum mollem suadent. Veterem autem in farina tritum coeliaci & dysenterici dari cyatho casei in uini cyathis tribus. Sanguis caprinus decoctus cū medulla dysenterici. lecur assum capræ coeliaci subuenit: magisque etiam hirci cum uino haustero decoctum: potumque: uel ex oleo myrteo umbilico impositum. Quidam uero decoquunt a tribus sextariis aquæ ad heminā addita ruta. Utuntur & lyene asſo capræ hirciue & seuo hirci i pane qui cinere coctus sit: capræ a rebus maxime ut per se hauriatur: protinusq; modice frigidam forberi iubēt. Aliqui & i aqua decoctum seum admixta polenta & cymino & aneto acetog;. Illinunt & uentrem coeliaci fimo cum melle decocto. Utuntur ad utrumq; uitium & coagulo hædi in uino myrteo magnitudine fabæ potō: & sanguine eiusdem in cibum formatō: quem sanguiculum uocant. Infundunt dysenterici & glutinum taurinum aqua calida resolutum. Inflationes autem discutit utulinū fimum in uino decoctum. Intestinatorum uitis magnopere prodest coagulum ceruorum decoctum cum lente betaque: atq; ita in cibo sumptum. Leporis pilorum cinis cum melle decoctus. Lactis caprini potus decoctus cum malua exiguo sale addito. Et si coagulū addatur maioribus emolumentis fiet. Eademq; uis est & in seuo caprino & in sorbitione aliqua uti protinus hauritur frigida aqua. item seminum hædi cinis rupta intestina sarcire mire traditur. Fimum leporis cum melle decoctum & quotidie fabæ magnitudine sumptū ita ut deploratos sanauerint. Laudant & caprini capitis cum suis pilis decocti succū. Tenasmodi est crebra & inanis uolūtas egerendi tollitur potō lacte asinino. Item bubulo Tenearum genera pellit ceruini cornus cinis potus. Quæ in excrementis lupi diximus inueniri ossa si terram non attingerint: colo medentur addigata brachio. Polea quoq; supradicta magnopere pdest in sapa decocta. Item suilli fimi farina addito cymino in aqua rutæ decocta. Cornus ceruini teneri cinis cochleis africanis cum testis suis tuis mixtus in uini potione.

Ad uesicæ cruciatus & calculos: de genitalium & sedis uitiiis: & inguinum remediis. CA.XV.

Efficax calculorūq; cruciatibus auxiliatur urina apri: & ipsa uesica p cibo sumpta. Efficacius si prius fumo macerata utrunq;. Vexica elixam mandari oportet & a muliere fecer minā suis. Inueniūtur & in iocineribus eorū lapilli aut duricie lapillis similes cādiū sicuti in uulgarī suē: quibus contritis atq; potis in uino: pelli calculos aiunt. Ipsi apro tam grauis sua urina est: ut nisi egesta fugā nō sufficiat: ac uelut deuinctus opprimat. Exuri illa tradunt eos. Leporis renes inueterati in uino poti calculos pellunt. In perna suum articulos esse diximus: quorū decoctum ius facit urinā utiliū. Afisini renes inueterati tritici & i uino mero dati uesicæ medētur. Calculos expellūt lienes equini ex uino aut mulso poti diebus. xl. Prodest & ungulæ equarū cinis in uino aut aqua. Item fimum capragē i mulso: efficacius si uelutrium. Pili quoq; caprini cinis. Verendog; carbunculis cerebrum apri uel suis sanguisq;. Vitiā uero: quā in eadem parte serpunt: iecur eorū combustū maxime iuniperi ligno cum charta armeniaca sanat. Fimi cinis uel bubulum cum alumine ægyptio ac muria ad crassitudinero mellis subactū. Insuper beta ex uino cocta imposita: caro quoq;. Manantia uero ulcera seuū cum medulla uituli in uino decoctū: uel caprinū cū melle rubiq; succo. Vel si serpant: simū ēt pdesse cū melle dicūt: aut cū aceto: & p se butyrq;. Testiū tumor cū seuo uituli addito nitro cohibet. Vel fimo eiusdem ex aceto deocto. Vrinā incōtinētiā cohibet uesica aprina si assa mandat. Ungulæ apri uel suis cinis potioni in superius. Vesica feminarū suis cōbusta ac pota. Itē hædi. Vel pulmo. Cerebrū leporis in uino. Eiusdē testiculi tostī uel coagulū cū anserino adipe in polēta. Renes afisini i mero triti potiq;. Magi uerrini genitalis cinere potō ex uino dulci demōstrāt urinā facere i canis cubiculo: ac uerba addicere: ne ipse urinā faciat: ut canis in suo cubiculo. Rursus ciet urinā uesica suis: si terrā nō attigerit: imposita pubi. Sedis uitiiis præclare pdest fel ursinū cū adipe. Quidā addiūt spūmā argētī ac thus. Prodest & butyrq; cū adipe anserino ac rosaceo. Modū ipse res statuit: ut sint illi tu faciles. Præclare medet & taurinū fel in lintheolis cōcerptis. Rimakq; pducit ad cicatricē: ista tōiōbo in ea pte seuū uituli maxie ab inguinib; cū ruta. Cæteris uitiiis medet sanguis capring cū polēta. Itē fel caprinū cōdylo matis p se. Itē fel lupinū ex uino. Panos & apostemata in quacūq; pte sanguis urinus discutit. Itē tauring aridus tritus. Præcipuū tū remediū tradit i calculo onagrisque dicūt cū interficiat reddere urinā liq̄diorē in initio: sed in terra spissantē se. Hic adalligatus femini oēs ipetus discutit: oīq; suppuratiōe liberat. Est at rarus inuētus: nec ex oi onagro: sed celebri remedio. Prodest & urina afini cū melāthio. Et ungulæ eqnarū cinis cū oleo & aqua: itē tus. Sanguis equi præcipue admissarij. Et sanguis bubulus. Item fel. Caro quoque eisdem effectus habet calida imposita. Et ungulæ cinis ex aqua aut melle. Vrina caprarum. Hircorūq; carnes in aqua decoctæ. Aut simū ex iis cum melle decoctum. Fel ursinum siue uerrinū. Vrina suū in lana imposita. Femina atteri aduricq; equitatu notū est. Vtilissimū est ad oēs inde causas spūmam equi ex ore inguinib; illinire. Inguina ex ulcerz cā intumescūt. Remedio sunt equi sextæ tres totidē nodis & cestros herba adalligatæ intra ulcus.

De podagris: ad morbū comitalē: ad fideratos: morbūq; regiū: ossaq; fracta remedia. CA.XVI.

Odagris medet urinus adeps: taurinūq; seuū pari pōdere & cæraz. Addūt qdā hipocysthidā & gallā. Alii hircinū pserūt seuū cū fimo capraz & croco & sinapi cū cauli bus edera tritis ac perdicio: uel flore cucumeris siuestris. Itē bouis simū cū aceti facce. Magnificat & uituli qui nōdum herbā gustauerit simū. Aut p se sanguinem tauri. Vulpem decoctā uiuā donec ossa tantū restent. Lupūue uiuū oleo cæzati modo incoctū. Seuū hircinū cū helxines parte aqua sinapis tertia. Fimi caprini cinerē cum axungia. Quin & i schiadi eos uri sub pollicibus pedum eo fimo seruēte utilissime tradūt. Articulorūq; uitiiis fel ursinum utilissimum esse & leporis pedes adalligatos. Podagras quidam mitigare pede leporis uiuentis absciso siquis secum assidue habeat. Perniones urinus adeps: rimasq; pedum omnes sanat. Efficacius alumine addito. Seuum caprinum. Dētiū equi farina. Aprinū uel suillū fel. Cum adipe pulmo impositus. Et si subtriti sint contusiuē: offensiōe. Si uero adusti frigore: leporini pili cinis Eiusdem pulmo contossis dissectus: aut pulmonis cinis. Sole adusta seuo afinino aptissime curatur. Item bubulo cum rosaceo. Clauos & rimas callique uitia fimum apri uel suis recens illitum ac tertio die solutum sanat. Talorum cinis pulmo aprinus: aut suillus: aut ceruinus. Attritus calciamentorum urina afini cum luto suo illita. Clauos seuum bubulum cum thuris polline. Perniones uero corium combustum. Melius si ex uetere calciamento. iniūtas a calceatu ex oleo corii caprini cinis. Varicum dolores sedat fimi uitulini cinis cum lilii bulbis decoctis addito mel

le modico. itemq; omnia inflāmata: ac suppuraciones minātia. Ea dem res & podagricis prodest & articularis morbis e manibus præcipue vitulis. Articulorum attritis fel aprorum vel suis lin-
reo calefacto impolitum. Vitulicq; qui nondum herbam gustauerit simum. item caprinum cum
melle & aceto decoctum. Vngues scabros seu vituli emendat. item caprinum admixta sanda-
raca. Verrucas uero aufert vitulini fimi cinis ex aceto. Asini urinæ lutum. Comitiali morbo te-
stes urinos edisse prodest: uel aprinos bibisse ex lacte equino aut ex aqua. Item aprinam urinam
ex aceto mulso. Efficacius quæ inauerit in uesica sua. Dantur & suis testiculi inueterati tritique
in suis lacte præcedente uini alinitia & sequente continuis diebus. Dantur & leporis sale cu-
stoditi pulmones cum thuris tertia parte in uino albo per dies. xxx. Item coagula. Eiusdem asini
cerebrum ex aqua mulla infusatum prius in foliis semencia per dies. Vel ungularum eius cu-
nis cochlearibus binis toto mense potus. Item testes sale asseruari & aspersi porioni in asinarum
maxime lacte uel ex aqua. Membrana partus earum præcipue si marem prepererint: olfacta acce-
dente morbo comitiali sum resistit. Sunt qui e mare nigroq; cor edendum cum pane sub diuo pri-
ma aut secunda luna præcipiant. Alii carnē: aliqui sanguinem aceto diluū per dies. xl. bibendū.
Quidam urinam equi aquæ ferrariæ ex officinis miscent. Eadem portione & lymphaticis mede-
tur. Comitialesbus datur & lactis equini potus lichenq; in aceto mulso bibendum. Datur & car-
nes caprinæ in rogo hominis tostæ ut uolunt magi. Seuum earum cū felle taurino pari ponde-
re decoctum: & in folliculo sellis recoditur: ita ne terram attingat. Potū uero sublime ex aqua.
Morbum ipsūm deprehendit caprini cornus uel ceruini uisti nidor. Sideratis urina pulli asinini
nardo admixto perunctione prodesse dicitur. Regio morbo cornus ceruini cinis. Sanguis asini
ni pulli ex uino. Item simum asinini pulli: quod primum edidit a partu: datum fabæ magnitu-
dine e uino medetur intra diem tertium. Eadem & ex equino pullo similiterque uis est. Fractis
ossibus præsentaneus maxillarum apri cinis uel suis. Item lardum elixum atq; circumligatum mi-
ra celeritate solidat. Costis quidem fractis laudatur unice caprinum simum ex uino uetere: ape-
ri ex trahit: persanāt.

uel insulsi

Ad febres: ad melancholicos: lethargicos: idropicos: ad ignem sacrum: & ad dolores neruo-
rum remedia.

CA. XVII.

Ebre arcet ceruorum carorū diximus. Eas quidem quæ certo dierum numero rede-
unt: oculus lupi dexter saluus adalligatusq; si credimus magis. Est genus februm: qd
amphimerinum uocant. Hoc liberari tradunt: si quis e uena auris asini tres guttas san-
guinis in duabus heminis aquæ hauserit. Quartanis magi excrementa. sellis cum digi-
to bubonis adalligari iubent: & ne recidant: nō remoueri septeno circuitu. Quis hoc quæso in-
uenire potuit? Quæ est ista mixtura? Cur digitus bubonis potissimum electus est? Modestiores
iecur sellis decrefcente luna occise inueteratum sale ex uino bibendum: ante accessiones quarta-
næ dixere. idem magi fimi bubuli cinere conferso puerorum urina illinūt digitos pedum ma-
nibusq; leporis cor adalligant. Coagulum ante accessionem propinant. Datur & caseus caprinus
recens cum melle diligenter fero expulso. Melancholicis simū uituli in uino decoctū remedio ē.
Lethargicos excitat alini lichen naribus illitus ex aceto. Caprini cornus nidor: aut piloge: iecur
aprinum. Itaq; & ueternosis datur. Pthisicis medef iecur lupi ex uino. Macræ suis semine her-
bis pastæ lardum. Carnes asininae ex iure sumptæ. Hoc genere maxime i achaia curant id malū.
Fimi quoq; aridis: sed pabulo uiridi pasto boue sumum harūdine haustum prodesse tradūt. Bu-
buli quoq; cornus mucronē exultum duog; cochleariū mēsurā addito melle pilulis deuoratis.
Capræ seuo in pulste alicacia & pthisini: & tussim sanari. Vel recenti cū mulso liqfacto: ita ut un-
cia in cyathum addat: rutæq; ramo permiscat: non pauci tradūt. Lupi & capræ seui cyatho uel
lactis pari mēsurā deploratū pthisicū conualuisse: certus auctor affirmat. Sunt & qui suum fi-
mi cinerem profuisse scripserint in pasto. Et cerui pulmonem maxime subulonis siccātū i fumo:
tritumq; in uino. Hydropsicis auxiliatur urina uesicæ apri paulatim data in potus. Efficacius q
inauerit cū uesica sua. Fimi taurini maxime subulonis: sed & bubuli: de armētinis loquor. Qui-
dam bolbiton uocāt. Cinis cochleariog; triū in mulsi hemina bouis feminae in mulieribus: &
ex altero sexu in uiris: qd ueluti mysterium: occultarūt magi. Fimū uituli masculi illitū. Fimi ui-
tuli cinis cum semine staphylini æqua portione ex uino. Sanguis caprinus cum medulla. Efficā-
ciorem putant hircorum uris: si lentisco pascantur. Igni sacro urinus adeps illinif: maxime q ē
ad renes. Vitulinum simum recens uel bubulum. Caseus caprinus fccus cum porro. Ramenta
pellis ceruinæ defecta punice ex aceto trita. Ruborem cū prurigne equi spuma aut ungulæ cl-

uel lyen

uel exalica

uel liquor

nis. Eruptionibus pituitæ afinini fimi cinis cum butyro. Papulis nigris caseus caprinus siccus ex melle & aceto in balneis oleo remoto. Pustulis suilli fimi cinis aqua illitus. uel cornus ceruini cinis. Luxatis recens simum aprinum uel suillum. Item utitulum. Verris spuma recens cum aceto: simum caprinum cum melle. Bubula caro imposita tumorem sanat simum suillum i testa calefactum tritumq; cum oleo: duricias corporis omnes tollit optime. adeps e lupis illitus i iis quo rumpere opus est: plurimum proficit. Fimum bubulum in cinere calefactum: aut caprinum i uino uel aceto decoctum. In furunculis seuu bubulum cum sale. Aut si dolor est intinctum oleo liquefactum sine sale. Similic; modo caprinum in ambustis. Prodest uenisis adeps cum lili radicibus. Aprinum aut suillum simum inueteratum. Setarum ex iis e penicillis tectoris cinis cu adipe tritus. Tali bubuli cinis cum cera & medulla ceruina. Fel tauri. Fimul leporis. Sed caprae simum sine cicatrice sanare dicitur. Glutinum præstantissimum fit ex auribus taurorum & genitalibus. Nec quicquam efficacius prodest ambustis. Sed adulteratur nihil æque quibusuis pel libus inueteratis calciametisq; etiam decoctis. Rhodiaceum uero fidelissimum. Eoq; pictores & medici utuntur. Id quoq; quo candidius: eo probatius. Nigrum & lignosum datur. Nervi doloribus simum caprinum decoctum in aceto cum melle utilissimum putant: uel putrescente neruo. Spasmata & percussu uiciata fimo aprino curant uere collecto & arefacto. Sic & quadrigis agendis tractos: rotæ uulneratos. Et quoquo modo sanguine contuso: uel si recens illinatur. Sunt qui id coxisse aceto utilius putent. Quin & in potu farinam eâ ruptis conuulseratisq; & euerfis ex aceto salutarem promittunt. Reuerentiores cinerem eius ex aqua bibunt. Feruntq; & Neronem principem hac potiõe recreari solitum: cum sic quoq; se frigario approbare uellet. Proximam suillo fimo uim putant.

Ad sanguinem sistendum: contra ulcera & carcinomata ad scabiem remedia: & q̄ infixæ corpori extrahunt: & quæ cicatricibus profunt.

CA. XVIII.

Anguinem sistit coagulum ceruinum ex aceto. Item leporis. Huius quidem & piloris cinis: item ex fimo afinino cinis. Et pillorum quidem cinis illitus. efficacior uis e maribus aceto admixto. Et in lana ad omne profluuium imposito. Similiter ex equino capite: & fœminæ. Aut fimi uitulorum cinis illitus ex aceto. item caprini cornus uel fimi ex aceto. Hircini uero iocineris dissecti sanies efficator. Et cinis utriusq; ex uino potus: uel naribus ex aceto illitus. Hircini quoq; utris uinariî dūtaxat cinis cum pari pōdere resina. Quo genere sistitur sanguis: & oculus glutinatur. Hædinum quoq; coagulu ex aceto: & feminu eius combustorum cinis similiter pollere traduntur. Vlcerâ sanat in tibiis cruribusq; adeps urinus admixta rubrica: Quæ uero serpūt fel aprinum cum resina & cæruſa. Maxillarum apri uel suum cinis. Fimum suum illitum siccum. item caprinum ex aceto subferuefactum. Cætera purgantur & expleantur butyro. Cornus ceruini cinere. Vel medulla cerui. Felle taurino cum cyprino oleo. Aut fimo aprino. Aut hircino. Fimum recens suum. Vel inueterati farina illinitur uulneribus ferro factis. Phagedenis & fistulis immittitur fel tauri cum succo porri aut lacte mulierum. Vel sanguis aridus cum cotyledone herba. Carcinomata curat coagulum leporis cum pari pondere capparis aspersum uino. Gangrenas urinum fel penna illitum. Asini ungularu cinis ea quæ serpunt ulcera inpersus. Sanguis equi adrodit carnes septica ui. Item fimi equini inueterati fauilla. Ea uero quæ phagedenis uocant in ulcerum genere corii bubuli cinis cum melle. Caro uituli recentia uulnera non patitur frumescere. Fimum bubulum cum melle. Feminu uituli cinis sordida ulcera: & quæ cacoethe uocant e lacte mulieris sanat. Recetes uero plagas ferro illatas glutinum taurinum liquefactum tertio die solutu. Caseus caprinus siccus ex aceto ac melle purgat ulcera. Quæ uero serpūt cohibet seuum cum cera. Item addita pice ac sulphure percurat. Similiter proficit ad cacoethe hædi feminum cinis e lacte mulieris. Et aduersus carbūculos suis fœminæ cerebrum totum illitumq;. Scabiem hominis afininæ medullæ maxime. Vniæ eiusdem cum suo luto illitæ. Butyrum etiam quod in tumentis proficit cum resina calida. Glutinum taurinum in aceto liquefactum addita calce. Fel caprinum cum aluminis cinere. Bos suum bubulum: unde & nomen traxere. Canum scabies sanantur bubulo sanguine recenti: iterumq; cum inarescat illito: & postero die ablato cinere lixiuo. Spinæ ac similia corpori extrahuntur fellis excrementis. Item caprae ex uino. Coagulo quoq; sed maxime leporis cum thuris polline & oleo: aut cum musci pari pondere: aut cum propoli. Cicatrices nigras seuum afininum reducit ad colorem. Fel uituli extenuat calefactum. Medici adiciunt myrrham & mel & crocum: & reaq; pyxide condunt. Aliqui & florem æris miscent.

Ad muliebria mala medicinz & ad infantum morbos: & ueneris remedia.

CA. XIX.

Mulierum purgationes adiuuant fel taurinum lana succida appositū. Olympias theba
na addidit hyssopū & nitrum. Cornu ceruini cinis potus. Item uuluz laborati. Illitū
quoq; & fel taurinū cum opio appositū obolis binis. Vulus & pilo ceruino suffiri p
dest. Tradunt ceruas: cum senserint se grauidas: lapillum deuorare: quem in extremit
tis repetum aut in uulua (nam & ibi inueniunt) custodire paruos adalligatum. Inueniunt & ossi
cula in corde & uulua per quam utilia grauidis parturientibusq;. Nam de pumice qui in uacca
rum utero simili modo reperitur ut diximus in natura bouum. Lupi adeps illitus uulus mollit.
Dolores earum iecur. Carnesq; lupi edisse parituri prodest. Aut si incipientibus parturire sit iu
sta qui ederit. Adeo ut etiam contra illitas noxias ualeat. Eundē uero superuenire perniciosum
est. Magnus & leporis usus mulienbus. Vulus adiuuat pulmo aridus potus. Profluuiū iecur cū
sania terra ex aqua potum. Secundas coagulum. cauētur pridiana balnea. Illitū quoq; cū croco &
potri succo: uellere appositū abortus mortuos expellit. Si uuluz leporis in cibis sumatur: mares
cōcipi putant. Hoc & testiculis eorū & coagulo p̄fici. Conceptū leporis utero exemptū iis q̄ pa
rere desierint: restibilem fecunditatem asserre. Sed & p̄ conceptu leporis saniem ex uiro magi p̄
pinant. Item uirgini nomen grana fimi ut stent perpetuo mammae. Coagulo quoq;. Ob id cum
melle sinunt sanguinem ubi euulos pilos renasci nolunt. Infantioni uuluz simum aprinum suil
lumue cum oleo illini prodest. Efficacius sistit farina aridi ut aspergatur potioni: uel si grauidæ
aut p̄peræ torqueantur. Lactē suis potu cum mulso adiuuant partus mulierum. Per se ue
ro potum deficientia ubera p̄perarum replet. Eadem circumlita sanguine fœminæ suis mī
nus crescent. Si dolent lactis asinini potu mulcentur. Quod addito melle sumptū & purgatiōes
earum adiuuat. Sanat & uuluzq; exulcerationes eiusdem animalis seu inueteratū: & in uellere
appositū duritiā uuluzq; emollit. Per se uero recens uel inueteratū ex aqua illitū p̄silotri uini
optimū. Eiusdem animalis lien inueteratus ex aqua illitus māmīs abundantia facit. Vulus suffi
tu corrigit. Ungulæ asininæ suffitæ partū maturant: ut uel abortus euocet: nec aliter adhibent:
quū uiuentē partū necāt. Eiusdem asinis simum si recēs imponatur: p̄fluuiū sanguinis mirē sēda
re dicitur. Nec nō & cinis eūdē simi: & uuluz prodest ipositus. Equi spuma illita per diēs .xl.
prius q̄ nascantur primū pilis restringunt. Item cornu ceruini decoctū. Melius si recentia sint cor
nea. Lactē equino iuuant uuluz collutæ. Quod si mortuus partus sentiat lien ex aqua dulci
potus eicit. Itē ungulæ suffitæ aut simū aridū. Vulus procidentēs butyrū infusum sistit. Indu
ratam uulū aperit fel bubulum rosaceo admixto: foris uellere cū resina terebinthina: impositū.
Aiunt & suffitu fimi e mare boue procidentēs uulus reprimi: partus adiuuari. Cōceptus uero uac
cini lactis potu. Sterilitatē ob partus uexationem fieri certum est. Hanc emēdari Olympias the
bana affirmat felle taurino & adipe serpētū & erugine addito melle medicatis locis atē coitus.
Vitulinum quoq; fel si in purgationibus fuerit sub coitu aspersum uuluz etiam duritiā uentris
emollit: & profluuium minuit umbilico peruncto adq; in totum uuluz prodest. Modū statuē
fellis pondere denari ad apii tertiam ammixto amygdalino oleo: quantū esse satis appareat hoc
in uelere imponunt. Masculi fel uituli cum mellis dimidio tritum seruatur ad uulus. Carnem
uituli si cū aristolochia inasfatam edant circa conceptum: mares parituras promittunt. Medulla
uituli in uino & ex aqua decocta seu exulcerationibus uuluzq; iposita prodest. Itē adeps uulpiū:
extremētūq; selium cum resina & rosaceo impositum. Caprino cornu suffiri uuluum utilissimū
putant. Siluestriū caprarum sanguis cum palma marina pilis detrahit. Cæterarū uero fel cal
lum uuluarum emollit inspersum & a purgatione conceptus facit. Sic quoq; p̄silotri uis efficiē
tiallis pilis triduo seruatur illitum. Profluuium quāuis inēsum urina capræ pota sisti obstetri
ces promittunt: & si simum illinatur. Membrana caprarū in aqua partu edito inueterata potuq;
sumpta in uino: secundas pellit. Hædoz pilis suffiri uulus utile putant. Et in profluuiū sangui
nis coagulum bibi aut hyoscyami semine imponi. E boue siluestri nigro si sanguine thicini lum
bi perungatur mulieri tedium ueneris fieri dicit Eschines. Idem amoris pota hirci urina ammi
no propter fastigium nardo. Infantibus nihil butyro utilius per se & cum melle: priuatū & in
dentitione: & ad gingiuas: & ad oris ulcera. Dens lupi adalligatus infantum pauores prohibet:
dentitioneq; morbos. Quod & pellis lupina præstat. Dētes quidem eorum maximi equis quoq;
adalligati in fatigabilē cursum præstare dicunt. Lepore coagulo illito ubere sistit infantū aluus.
Iecur asini ammixta modice panace instillatum in os a comitialibus morbis & aliis infantis tue
tur. Hoc .xl. diebus fieri præcipiunt. Et pellis asinina iniecta impauidos infantes facit. Dentes q

uel loco

equis primū cadunt: facilem dentitionem præstant infantibus adalligati. Efficacius si terrā non attigere. Lyenem bubulum i melle editur. Et illinitur ad lyenis dolores. Ad ulcera manantia cū melle. Lyen uitali in uino decoctus tritusq; & illitus ulcuscula oris. Cerebrum capræ magi pan nulum aureū traiectum prius quam lac detur infantibus: instillat cōtra comitiales: ceteroq; in fantium morbos. Caprinum simū inquietos infantes adalligatum pāno cohibet: maxime puell las. Lacte caprino uel cerebro lepore perunctæ gingiæ faciles dentitiones faciunt. Somnos fieri lepore sumpto in cibis Cato arbitratur. Vulgus & gratiā corpori in nouem dies friuolo qdem ioco: cui tamen aliqua debeat sub esse causa in tanta persuasione. Magi felle capræ sacrificat dū taxat illito oculis uel sub puluino posito somnū allici dicunt. Sudores inhihet cornus caprini nis & myrteo oleo perunctis. Coitus aut stimulat fel aprinū illitum. Item medullæ suum haustæ. Seuum aluinū anferis masculi adipe permixto illitum. Item a coitu equi Virgilio quoq; defici prum uirus & testiculi equini aridi ut potioni interferi possint: dextere æfni testis in uino potus pro portio: uel adalligatus brachiali. Eiusdem a coitu spuma collecta roseo pāno & inclusā argento ut Eschines tradit. Salpa genitale in oleum seruens mergi iubet septies: eoq; perungi pri nentes partes. Bialcon cinerem ex eodē bibi uel tauri a coitu urinam. Iutog; ipso illini pubē. At e diuerso muris fimo illito cohibet uiroge uenus. Ebrietatē arceat pulmo apri aut suis assus a iei unio cibo psumptus eo die. Itā hædinus.

Mira de animalibus.

CA. XX.

Ira præterea tradunt in eisdem animalibus. Vestigiū equi excussū ungula (ut solet plerūq;) siquis collectum reponat singultus remediū esse recordatibus quoniam lo co id reposuerint. Iecur luporum equinæ ungulæ simile esse. Et rūpi equos qui uesti gia lupor; sub equite sequatū. Tallisq; suum discordiæ uī quādam inesse. In incēdis si fimi aliquid egeratur e stabulis facilius extrahi: nec recurrere oues bouesq;. Hircor; carnes ui rus nō recipere: si panem hordeaceum eo die quo interficiant ederint: laferue dilutum biberint. Nullas uero terebinthi sentire luna decrescēte induratas sale. Adeoq; nihil omisissū est: ut lepo rem sordū celerius pinguescere reperiamus. Animalū uero medicina. Si sanguis profuatur iomen tis: suillum finum ex uino infundendū. Boum aut morbis seuum sulphur uiuum allium siue stre ouū coctum. Omnia hæc trita in uino dāda: aut uulpis adipem. Carnem caballinā discodā potu suū morbis mederi. Omnium uero quadrupedū morbis caprā solidam cū corio & ranam ru betam discodatas. Gallinaceos nō attingi a uulpibus qui iecur animalis eius aridum ederint. Vel si pellicula ex eo collo induta galli intererint. Similia in felle mustellæ. Boves in cypro cōtra to mina hominum extremētis sibi mederi: Insuper pedes boum si prius cornua pice liquida perun gantur. Lupos in agrū non accedere: si capri unius pedibus infractis cultroq; adacto paulatī san guis circa fines agri spargat; atq; ipse defodiāt in eo loco ex quo cœperit trahi. Aut si uomerem quo primus sulcus eo anno in agro ductus si excussū aratro focus lariū quo familia conuenit absumat. Ac lupum nulli aialium nocitura in eo agro q̄d iū id fiat. Hinc deinde reuertemur ad animalia sui generis: quæ aut placita non sunt: aut fera.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXIX. PROOEMIUM.

De medicina & inuentoribus eius: de origine medicinæ: & qñ primū clinice: & qñ primum ia tralectice: & d Chryssippo: & Erasistrato: & Empirice: & Erophiolo: & relijs illustribus medicis: & quoties ratio medicinæ mutata sit: & qui primus romæ medicus: & quādo: & qd de medicis an tig romani iudicauerint: & uitia medicinæ.

CA. I.

uel exole
uerint.
uel quam

Atura remediog; atq; multitudo instantiū: ac præteritog; plura de ipsa medēdi arte cogūt dicere. q̄q non ignarus si in nullis ante hæc latino ser mone cōdita: ancepsq; ac lubricum esse rerum omnium nouarum princ pium: nec aliud utiq; gratiæ q̄ sterilis difficultatis in p̄mendo. Sed quoniā occurrere uerisimile est omnium q hæc noscāt cogitationis: quo nā nō exol uerint in medicinæ usu: quæ tā parata atq; p̄tinentia erāt. Mirūq; & indig num protinus subit: nullā artiū incōstantiorem fuisse. Et etiamnum fa pius imutari contigerit cum sit fructuosior nulla. Dis primū inuētoris suos assignauit: & cælo dicauit. Necnon & hodie multifariam ab oraculis

medicina petitur. Auxit deinde famā etiā crimine: idem fulmine Aesculapium fabulata: quoniam
 Tyndaridam reuocauisset ad uitam. Nec tamē cessauit narrare alios reuixisse opera sua clara tro-
 ianis temporibus a quibus fama certior uulnerum dūtaxat remediis. Sequētia eius mihi dictū ī
 nocte densissima latuere: usque ad peloponēsiacū bellum. Et tūc eam reuocauit ī lucem Hippo-
 crates genitus in insula eo: in primis clara & ualida ac Aesculapio dicata. Is: cū fuisset mos libera-
 toris morbis scribere in templo eius dei qui auxiliatus esset: ut postea similitudo proficeret: excri-
 psisse ea traditur. Atq; ut Varro apud nos credit iam templo cremato ī instituisse medicinam
 hācque clinice uocaf. Nec fuit postea quāstus modusq; Prodicus Selymbriae natus discipu-
 lus eius instituit: quam uocat iatrolepticen. Reuētoribus quoq; medicorū ac medicis in eis
 uictigal inuenit. Hozē placita Chryssippus ingēti garrulitate mutauit. Plurimūq; etiam ex Chry-
 sippo discipulus eius Erasistratus Aristotelis filia genitus. Hic Antiocho rege sanato centū talē-
 tis donatus est a rege Ptolemæo filio eius: ut icipiamus & prēmia artis ostēdere. Alia factio ab
 experimētis se cognominans Empiricen cōcepit in scicilia a Creonte agrigētino Empedoclis phy-
 sici auctoritate cōmendato. Dissiderūtque ex scholæ: & oēs eas dānauit Herophilus in musicos
 pedes uenagē pulsū discretū p atātū gradus. Deserta deinde & hāc secta est: qm necesse erat in
 eas las scire. Mutata & quā postea Alcēpiades (ut rettulimus) inuenerat. Auditor eius Themison
 fuit: qui inter initia scriptis. Illo mox recedēte a uita ad sua placita mutauit. Sed & illa Antonius
 mus eiusdem auctoritate diui Augusti: quē contraria medicina graui periculo exemerat. Mul-
 tos prætereo medicos celeberrimosq; ex iis cassios: carpitanos: aruncios: albuicios: rubrios. c. c. l. se-
 stertia annua mercede iis fuere apud principes. Qui uero Sertinius imputauit principibus: q se-
 stertis quingenis annuū cōtēntus esset. Sexcenta. n. sibi qstū urbis fuisse numeratis dominus ostē-
 debat. Par & fratri eius merces a Claudio Cæsare infusa est: census qq exhaustis opibus neapoli
 exornata ut hæredi. H. S. c. relinqueret: quantū quadragesa idem Arūcius solus. Exortus dein
 de est Vectius ualens ad uulterio Messalinae Claudii Cæsaris nobilitatus: pariterq; eloquentiæ af-
 fector. Is eam potentiam nactus nouā instituit sectā. Eadem ætas Neronis principatu ad Thes-
 salum transiuit delente cuncta maiorū placita & rabie quadā in oēs xui medicos perorantem.
 Quali prudentia ingenioq; æstimari uel uno argumēto abunde potest cū monumento suo: qd
 est apud uia: iatronicen se inscripserit. Nullius histronū par ex quo trigario comitatu regressus
 in publico erat. Tum Crinas masculinē arte geminata: ut cauior religiosiorq; ad syderum motus
 ex ephemeride mathematica cibōs dando: ora q; obseruando auctoritate eū pcessit. Nupq;
 H. S. c. reliquit muris patriæ mœnibus quoq; aliis pene non minori summa extrudis. Hi regebāt
 fāta: cū repente ciuitatē Carmis ex eadem massilia iussit: damnatis nō solum prioribus medicis:
 uerum & balneis. Frigidaq; etiam uibernis algoribus lauari pēssat. Merxit agros in lacus. Vi-
 debamus senes cōsulares usq; in ostentationē rigentes. Quā de re extat etiam Annei Senecæ asti-
 pulatio. Nec dubiū est: oēs istos famam nouitate aliqua aucupātes animas statim nostras nego-
 ciari. Hinc illæ circa agros miseræ sententiæ: concertationes: nullo idem sentiente ne uideatur
 assertatio alterius. Hinc illa infelicitis monumenti inscriptio: turba se medicorū perisse. Mutatur
 ars quotidie toties interpollis. Et ingenioq; graciæ statu impellimur. Palāq; est: ut quisquis iter
 istos loquendo polleat: imperatorem illico uitæ nostræ necesse fieri. Cui uero non millia gentiū
 sine medicis degant: nec tamen sine medicina. Sicut populus Romāus ultra sexcentū annū
 neq; ipse in accipiendis artibus lentus: medicinæ uero etiam audis donec expertam dānauit.
 Etenim percensere insignia pscorū in his moribus conuenit. Cassius Hemina ex ātricius auditor
 est primū & medicus uenisse romā peloponēsem Archagathū Lysanice filium. L. Aemyliū. M.
 Liuiū cons. anno urbis. d. xxxv. Eiq; ius quirritum datū & tabernam ī cōpito acilio emptam. Ob
 id publice uulnerarium fuisse eum tradunt uocatum. Mireq; gratum aduentū eius initio. Mox
 a seuitia fecandi urendiq; transisse nomen in carnificē & i tedium artis. Omnēque medicos:
 quod clarissime intelligi potest ex. M. Catone: cuius auctoritas: triumphus: atq; censura: & quāto
 in unum conferunt: tanto plus in ipso est. Quam obrem uerba ipsa ponemus. Dicam de istis græ-
 cis suo loco Marce filiū quid athenis exquisitum habeam: & quod bonum sit eorum litteras ipsi
 quādo percussere. Vincam nequissimum & indocile genus illorum: & hoc puta uatem dixisse.
 Non donecque ista gens suas litteras dabit: omnia corrumpet. Tunc etiā magis: si medicos su-
 os huc mittet. Iurauit inter se barbaros necare oēs medicina. Sed hoc ipsum mercede fa ciunt:
 ut fides iis sit: & facile disperdant. Nos quoque distant barbaros: & spurcius nosque magis q
 alios opicos appellatione frēdant. Interdicit ibi de medicis. Atque hic Cato. de. v. āno urbis nre

uel domi-
 bus

uel igenia

obiit: octogesimo quinto suo: ne quis illi defuisse publice tempora: aut privatim uitæ spatia ad expediendum arbitretur. Quid ergo? damnatam ab eo rem utilissimam credimus? Minime hercule. Subicit enim qua medicina usus & se & coniugem usq; ad iugam senectutis perduxerit: is ipse scilicet quæ nunc nos trademus. Profiteturq; esse etiam cõmentarium sibi quo medeatur filio: seruis: familiaribus: quæ nos per genera usus sui differimus. Non rem antiqui dānabant: sed artem. Maxime uero quæstus esse imani precio uitæ recusabāt. Ideo templum Aesculapii etiam cū reciperetur is deus: extra urbem fecisse iterumq; in insula tradūtur. Et cū græcos italia pelleret: diu etiam post Catonē excepisse medicos. Augebo prouidentiam illorum. Solam hanc artium græcarum nondum exercuerat romana grauitas. In tāto fructu paucissimi quiritium attigere: & ipsi statim ad græcos transfugæ. Immo uero auctoritas aliter q̃ græce eam tractantibus et apud imperitos experteq; linguæ non est. Ac minus credunt: quæ ad salutem suam pertinent: si intel ligunt. Itaq; hercule in hac artium sola euenit: ut cuiusq; medicū se proficēti statim credatur: cū sit periculū in nullo mendacio maius. Non tamen illud inueniunt: adeo blanda est spirandi per se cuiq; dulcedo. Nulla præterea lex quæ puniat inicitiam capitalem. Nullū exemplū uindictæ. Discunt periculis nostris. Et per experimenta mortes agunt. Medicoq; tantum hominem occidisse summa impunitas est. Quinimo transit inconiutium. Et intemperantia culpatur. Vitroq; qui perire arguuntur. Sed & decuriæ pro more censuris principum examinātur. Inquisitio per parietes agitur. Et qui de nummo iudicet a gadibus columinisq; Herculis accersitur. De exilio uero non nisi die. xlv. Quinq; electis uiris datur tabella. At de iudice ipso quales in cõsilio eūt statim occafuri. Merito dum memini nostrum libet scire: quod saluti suæ opus sit. Alienis pedibus ambulamus. Alienis oculis agnoscimus. Aliena memoria salutamus. Aliena uiuimus opa. Perieruntq; rerum naturæ præcia: & uitæ argumenta. Nihil aliud pro nostro habemus quam de licias. Non deserām Catonem tam ambitiosæ artis inuidia a me obiectum: & a senatu illum qui ita censebat. Itaq; non criminibus artis arreptis ut aliquis expectauerit. Quid .n. uenientum fer tilius: aut unde testamentorum plures insidiæ. Iam uero & adulteria et in principum domibus: ut Eudemi in Liuiæ Drusi Cæsaris. Item Valentis in qua dictum est regina. Non sunt arces istæ: sed hominū. Non magis hæc urbi timuit Cato ut equidem credo quā reginas. Ne avaritiā qdē arguam rapaceq; nundinas pendentibus satis & dolorum indicaturam: ac mortis aram aut ar cana præcepta. Squamam in oculis enouendā potius quam extrahendā. Per quæ effectum ē ut nihil magis prodesse uideretur quam multitudo grauantū. Neg. n. pudoris æmuli præcia summittunt. Notum est ab eodem charmide unum ægrum ex prouincialibus. HS. ducentis conductum Archontio uulnerū medico. HS. C. condēnato ademisse Claudiū principem. Eidēq; i gal lia exulanti & deinde restituto acquisitū non minus intra paucos annos. Et hæc personis impu tentur. Ne faciem quidem aut insitiam eius turbæ arguamus: ipsorūq; intemperantiam in mor bis aquarum calidarum diuerticulis: imperiosam in ediam. Et ab iisdem deficientibus cibo sapius die ingesto. Mille præterea penitentiæ modis: culinarum etiam præceptis: & unguentorum mixturis: quando nullas omisere uitæ illecebras. Inuehi peregrinas merces: conciliariq; externa præcia displicuisse maioribus: crediderim quidem: non tamen hoc Catonem prouidisse: cū dam naret artem. Theriacē uocatur excogitata compositio luxuriæ. Fit ex rebus externis: cum tot re media dederit natura: quæ singula sufficerent. Mithridaticū antidotum ex rebus. liiii. componi tur. Interim nullo pondere æquali: & quārūdā regē sexagesima denarii unius imperata. Quo deorum perfidiam istam monstrante. Hominum enim subtilitas tanta esse non potuit. Osten tatio artis & portentosa scientiæ uenditatio manifesta est. Ac ne ipsi quidem illam mouere. Com periq; uulgo procinabari indica in medicamenta minimum addi inscitia nois: quod esse uenenū docebimus inter pigmenta. Verū & hæc ad singulorum salutem pertinent. Illa autem quæ ti muit Cato: atq; prouidit: innocentiora multo & parua opinatu: quæ proceres artis eiusdem i se metipsis fatē. Illa p̃didere sperii mores: illa q̃ iam patimur luctatū caromata ceu ualutudinis cū instituta. Balneæ ardentes quibus persualere in corporibus cibos coquitur: nemo nō minus ual idus exiret. Obedientissimi uero esserentur. Porus deinde ieiunorum ac uomitiones: & rursus perpotationes: ac pilorum euitatio instituta resinis eog. Itemq; pectines in sceminis quidem pu blicati. Ita eo profecto: eius morum: nec aliunde maior quam e medicina. Vatem prius quot eidē facit Catonē eius oraculū. Satis esse ingenia græcog; inspicere nō perdiscere. Hæc fuerit dicenda pro senatu illo: fœcentiq; populi romani annis aduerfus artem: i qua cōditiois iussio fissima auctoritate pessimis boni faciunt. Simul contra attonitas quorundam persuasiones qui

uel euidēs

uel uendi
catio

prodesse: nisi preciosa non putant. Neq; enim dubitauerim aliquibus fastidio futura: quæ dicuntur animalia. At non Virgilius nefas fuit nominare formicas nulla necessitate: & gurguliones ac lacifugis congesta cubilia blattis. Nō Homero inter prælia deoq; improbitatem mulcas describere. Nō naturæ gignere ista: cū gignat hominem. Proinde causas quicq; & effectus nō res æstimet. Ordinem autem a confessis: hoc est lanis ouibusq; Vt obiter rebus præcipuis honos in primis perhibeatur. Quædam etiā si alienis locis: tñ obiter dici necesse erit. Nec deesset materiæ pom-pasie quicquam aliud intueri liberet: quā fidem operis. Quippe inter prima proditis etiam ex cinere phœnicis nidoq; medicinis. Ceu uero id certum esset: atq; non fabulosum. Irridere ē uitæ remedia post milefirum annum rēditura monstrare.

De medicina lanarum.

CA. II.

Lanis auctoritatem ueteris romani ēt religioſam habuere poſſes a nubentibus attingi iubentes. Præterq; cultum & tutelam contra frigora. Succidæ plurima præſtāt remedia ex oleo uinog; aut aceto: prout quæq; mulceri morderiq; opus ſit: & aſtrigi laxatriue. luxatis membris dolentibusq; neruis impoſitæ: & crebro ſuffuſæ. Quidā etiā ſalem admiſcent luxatis. Alii cum lana rutam trita adipēq; imponunt. Item contuſis tumētibusq; Halitus quoq; oris gratiores facere traditur conſtrictis dentibus atq; gingiuis admixto melle. Prodeſt & phreniticis ſuffitu. Sanguinem in naribus ſiſtit cum oleo roſaceo: & alio idita modico auribus obturatis ſpiſſius. Quin & uſceribus uetuliſtis imponitur cum melle. Vulnere ex uino uel aceto uel aqua frigida & oleo aſperſa ſanat. Arietis uellera lota frigidaq; ex oleo maſſa facta i moleſtibus malis inſlāmationē uulnæ ſedant. Et ſi prociſant: ſuffitu reprimūt. Succida lana im-poſita ſubditq; mortuos partus euocat. Siſtit etiam pſuiua earū. At canis rabioſi morſibus in-culcata poſt diem ſeptimū ſoluitur. Reduſas ſanat ex aqua frigida. Eadem nitro ſulphure oleo aceto: pice liquida ſeruentibus tinctā q̄ calidiſſima impoſita bis die lumborum dolores ſedat. Sanguinēq; ſiſtit ex ariete fuccida: articulos extremitatum præligans. Laudatiſſima omnis eſt colo. Natione uero gallatica: tarentina: attica: milleſia. Succidā imponunt & deſquamatis: percuſſis: lioſis: contuſis: collis: cōtrit: deiectis. Capitis & aliis doloribus ſtomachi inſlāmationi ex aceto & roſaceo. Cinis eius illinitur attritis: uulneratis: ambuſtis. Et in oculorum medicamentum addiſ. Item in ſiſtulas: aureſq; ſuppuratas. Ad hæc detonſam eam alii uero euulſam decis ſum-mis partibus ſiccant. Carpuntq;: & in fictili crudo cōponūt: ac melle pſundūt utrūq; Alii haſtu-ſis tedæ ſubiectis: & ſubinde iterſtratis: oleo aſpſam accēdūt. Cinerēq; in labellis aqua addita cō-fricāt manu: & cōſidere patiunt: idq; ſæpius murantes aquā donec linguam aſtringat leniter: nec mordeat. Tūc cinerē reponūt. Vis eius ſtyptica ē: efficaſſimeq; genus purgat. Quin ipſæ ſordes pecudū ſudorog; feminū & alag; adharētes lanis: oſypū uocat. Innumeris prope uis habet. In artioſiſ ouibus genito palma ſit pluribus modis. Sed pbatiffimū lana ab iis partibus recēti cōcer-pratur q̄bſcutūq; ſordibus ſuccidis primū collectis: ac lento igni i æneo uale ſufferue factis & re-frigeratis: pinguiq; qđ ſupernat: collecto in fictili uafe: iterūq; decocta priore materia: q̄ pigul-tudo utraq; frigida aqua lauatur & in linteo ſiccat: ac ſole torref: donec candida fiat ac tranſlu-cida. Tū in ſtagnia pyxide conditur. Probatio aut ut ſordiū uirus oleat: & manu fricāte ex aqua non liquetur: ſed albeſcat ut cæruſa. Oculis utiliſſimū cōtra inſlāmationes genarūq; callū. Qu-dam in teſta torrent: donec pinguedinē amittat: utilem talē exiſtimātes eroſis & duris genis: angulis ſcabioſis & lachrymantibus. Vlcerā non oculog; modo ſanat: ſed oris etiam & genitalium cum anſerino adipe. Medetur & uulnæ inſlāmationibus: & ſedis rhagadis: & cōdylomatibus cum meliloto ac butyro. Reliquos uſus eius ſuo loco digeremus. Sordes quoq; caudarum concretæ in pilulis ac ſiccata: per ſe tuſæq; in farinam & illiræ dentibus mire proſunt etiā labentibus: gin-giuſq; ſi carcinoma ſerpat. Iam uero pura uellera aut per ſe impoſita cæcis doloribus: aut accer-pro ſulphure & cinis eorum genitalium uitis. Tantūq; pollut: ut medicamentis quoq; ſuper-ponant. Medent ante omnia & pecori ipſiſi ſaſtidio non paſcaſ. Cauda. n. q̄ artiſſime præliga-ta euulſa inde lana ſtatim uſcunt. Tradūtq; qđ extra nodum ſit e cauda præmori.

uel ſedis

De ouorum natura.

CA. III.

Lanæ habent & cum ouis ſocietatem ſimul fronti impoſitæ cōtra epiphoras. Nō opus eſt eas in hoc uſu radícula eſſe curata. Neq; aliud q̄ candidū ex ouo infundi ac polli-nem thuris. Oua per ſe in ſuſo candido oculis epiphoras cohibent: urētēſq; refrigerār. Quidā cū croco præferunt: & pro aqua miſcent collyriis. Infantibus uero contra lip-pitudines uix aliud remediū eſt: butyro ammixto recenti. Eadem cum oleo trita ignes ſacros le-

nunt: betæ foliis super illigatis. Candido ouorum in oculis & pili reclinantur ammoniaci trito; ammixtoq. Et Vari in facie cū pineis nucleis ac melle modico. Ipsa facies illita sole non adurif. Ambusta aquis si statim ouo occupentur: pustulas non sentiunt. Quidam ammiscunt farinam hordeaceā: & salis parum. Vlceribus uero ex ambusto cū candido ouorū tostū hordeū: & fusillo adipe mire prodest. Eadē curatione ad sedis uitia uruntur. Infantibus quidem etiam si quid ibi procidat. Ad pedum rimas ouorū candido decocto cū cæruſa denariogz duorum pōdere pari spumæ argenti myrrhæ exiguo deinde uino. Ad ignem sacrum candido ouorum trito cū amylo. Aiunt & uulnera candido glutinari. Calculosq. pelli. Lutea ouorū cocta ut indureſcāt: admixto croco modicisitem melle & lacte mulieris illita dolores oculorū mitigant. Vel cum rosaceo & mulso lana oculis imposita: uel cū trito apii semine ac polenta in mulso illita. Prodest & tussienti bus per se luteū deuoratū liquidū: ita ut dētibz nō attingatur. Thoracis distillationibus. Fauiciū scabiciæ. Priuatim cōtra hemorrhoidum morsum illiniſ: sorbeturq. crudū. Prodest & renibus: uescicæ: rosionibus: exulcerationibusq. & cruenta excreantibus. Quinqz ouorū lutea in uini hemina cruda sorbentur dysentericis: cum iure putaminis sui & papaueris succo: aut uino. Dantur cœliaci cum uuæ passæ pinguis pari pondere: & malicorio per triduum æquus portionibus. Et alio modo lutea ouorum trium lardi ueteris & mellis quadrantibus. Vini ueteris cyathis tribus trita ad crassitudinem mellis: & cum opus sit auellanæ nucis magnitudine ex aqua pota. Item ex oleo fricta terna totis ouis pridie maceratis in aceto. Sic & illita lyenicis. Sanguinem autem reiciētibz cum tribus cyathis musti. Vtuntur iisdem ad liuentia si uersutiora sint: cum bulbis ac melle. Sistunt & menses muliez cocta & ex uino pota. Inflationes quoq. uuluz cruda cum oleo ac uino illita. Vtiliora sunt & ceruicis doloribus cum anserino adipe & rosaceo. Sedis etiam uititis durata igni: ut calore quoque profint. Et condilomatris cum rosaceo: Item ambustis durata in aqua mox in pruna putaminibus exustis tum lutea ex rosaceo illinuntur. Fiunt & tota lutea: quæ uocāt Sitalta: cum triduo incubata tollunt. Stomachum dissolutum cōfirmāt pulli ouoz cum gallæ dimidio: ita ut ne ante duas horas alius cibus sumat. Dant & dysentericis pullos in ipso ouo decoctos ammixta uini austeri hemina: & pari modo olei polentæq. Membrana putaminis detracta siue crudo siue decocto: labiorum fissuris medetur. Putaminis cinis in uino potus sanguinis eruptionibus. Comburi sine mēbrana oportet. Sic fit & dētfricium. Idem cinis & mulierum mēses cū myrrhā illitus sistit. Firmitas putaminū tanta est: ut recta nec ui nec pondere ullo frangantur: nec nisi paululum inflexa rotunditate. Tota oua adiuuant partum cū ruta & anetho & cymino pota ex uino. Scabiem corporū ac pruritū oleo & cedria mixtis tollunt. Vlcera quoq. humida in capite cyclamino ammixta. Ad puris & sanguinis excreationes ouum crudum cum porri sectiui succo: paritq. mensura mellis græci calefactum hauritur. Dantur & tussientibus cocta & trita cum melle: & cruda cum passo oleiq. pari modo. In fundūtur & uirilatis uititis singula cum ternis passi amylicz semuncia a balneis. Aduersus ictus serpentium cocta tritaq. adiecto nasturtio illinuntur. Cibus quot modis iuuent: notum est: cum transmittāt faucium tum morē calfactusq. obiter foueant. Nullus est alius cibus q. in ægritudine alar: neq. oneret. Simulq. uini usum & cibi habet. Maceratorum in aceto molliri diximus putamen. Talibus cū farina in pane subactis: cœliaci recreantur. Quidam ita resoluta s. patinis torrerit putat. Quo gñe nō alios tantum sed & menses scēminarum sistunt: aut si maior sit impetus cruda cū farina ex aqua hauriuntur. Et per se lutea ex iis decocta rursum in aceto donec indureſcant. Iterumq. cum trito pipere torrentur ad coibendas aluos. Fit & dysentericis remediū singulare ouo effuso in fictili no uo eiusdemque oui mensura ut paria sint omnia melle mixto mox aceto. Item oleo confusus crebroque permixtis. Quo fuerint ea excellentiora: hoc præsentaneum remedium erit. Alii eadem mensura pro oleo & aceto refinam adiciunt rubentem uinumque: & alio modo temperant olei tantum mensura pari pineique corticis duabus sexagesimis denariorum. Vna etus quod rhus diximus mellis obolis quinque simul decoctis ita ut cibz alius post quattuor horas sumatur. Torminibus quoque multi medentur oua bina cum alis piscis quattuor una atterendo uinique hemina calfaciendo atque ita potui dando. Et ne quid desit ouorum gratiæ: candidum ex iis admixtum calci uiuæ glutinat uitri fragmenta. Vis uero tanta est ut lignum persufum ouo nō ardeat. Ac ne uestis quidem contacta aduratur. De gallinarum autem ouis tantum locuti sumus: cum & reliquarum alitum restant magnæ utilitates sicut suis dicemus locis. Præterea est ouorū genus in magna galliarum fama omisſum a græcis. Angues ea (numerus est ouorum) conuolu- ti salinis faucium corporumque spumis: artifice complexu glomerantur: anguinum appellatur.

Druidæ sibilis id dicunt in sublime iactari: sagoque oportere intercipi: ne tellurem attingat. Pro fugere raptorem equo: Serpentes enim insequi: donec arceantur amnis alicuius interuētū. Experiuntur etus esse si contra aquas fluitet: uel auro cinctū. Arg(ut est magorū solertia occultādis fraudibus sagax) cetera luna capiendum censent tanquā construere operationē eam scripturam hominū sit arbitrii. Vidi equidem id ouum mali orbiculatim modici magnitudine. Crusta cartilaginis uelut acetabulis brachiorū polypi crebris: insigne druidis. At uictorias litū: ac regum aditus maxime laudatur. Tantæ uanitatē ut habentē id in lite in sinu equitem romanum euocatum a Diuo Claudio principe interemptum non ob aliud sciam. Hic tamen complexus anguiū & effectorū concordia causa uidetur esse: quare exteræ gentes caducē in pacis argumentis circumdata effigie anguiū fecerint. Neque enim cristatos esse in caduceo mos est. De anserū ouis magnæ utilitatis. ipsique anseri dicturi hoc uolumine debemus honorem: & comagenorū clarissimæ rei. Fit ex adipe anserum. Alioquin celeberrimi usus est. At hoc in comagene syriæ cū cynnamo casia: pipere albo: herba: quæ comagene uocatur: obrutus niue uasis: odore iucundo: utilissimū ad perfictiones: conuulsiones: cæcos ac subditos dolores: omniaque quæ acopis curantur. Vnguentūque pariter & medicamentum est. Fit & in syria alio modo. Adipe auium curato (ut diximus) additis erysæptro xylobalamo phoenice elata: itē calamo singulorū pondere qui sit adipis cū uino bis aut ter subseruet factis. Fit autē hyeme: quā astate non glaciāt nisi accepta cæra. Multa præterea remedia sunt ex anserē: qđ miror æque qđ in coruis. Nāq; anser corui usq; ab æstate in atūnū morbo cōstidari dicitur. De anseris honore quē meruere galloz in capitolii ascensu deprehensos: diximus.

Remedia de cane: & ex animalibus quæ placita non sunt: sed fera: & ex uolucris: & contra morsus phalangiæ.

CA. IIII.

Adem de causā supplicia annua canes pendunt inter ædem luuentutis & summanī uiui in furcas sambuceæ arbore fixi. Sed plura de hoc animali dici cogunt priscorum mores. Catulos lactentes adeo puros existimabant ad cibum: ut etiam placandis numinibus hostiarum uice uterentur iis. Genito mane catulo res diuina fit: & in cœnis deorum etiamnum ponitur. Catulina adicialibus quidem epulis celeberrimū fuisse: Plauti fabulæ sunt indicio. Sanguine canino contra toxica nihil præstantius putatur. Vomitiones quoq; hoc animal monstrasse uidetur. Et alios usus ex eo mire laudatos referemus suis locis. Nunc ad statutum ordinem pergemus: aduersus serpentium ictus efficacia habentur simum pecudis recēs in uino decoctum illitumq;. Mures dilecti & impositi quorum natura non est spernenda præcipue in ascensu syderum ut diximus: cum lumine lunæ fibrarum numero crescente atq; decrescēte. Tradunt magi iocinere muris dato porcis in fico sequi dantem id animal. In homine quoq; similiter ualere: sed resoluti cyatho olei potō. Mustellarum duo genera. Alterum siluestre. Distat magnitudine. Græci uocant ictides. Harum fel contra aspides dicitur efficax: cætero uenenum. Hæc autem quæ in domibus nostris oberrat: & catulos suos (ut auctor ē Cicero) quotidie trahit: mutatque sedem: serpentes prosequitur. Ex ea inueterata sale denarii pondus in cyathis tribus datur percussis aut uentriculus coriandro farsus inueteratusq; & in uino potus. Et catulus mustellæ etiam efficacious. Quædam pudenda dictū tanta auctorū asseueratione cōmendatur ut præterite fas non sit. Siquidem illa concordia rerum: aut repugnantiā medicinæ gignuntur. Veluti cimicū animalis foetidissimi: & dictū quoque fastidiendi natura contra serpentium morsus & præcipue aspidum ualere dicitur. Item contra uenena omnia. Argumento qđ dicunt gallinas quo die id ederint non interfici ab aspide. Carnes quoque earum percussis plinum prodesse. Ex iis quæ tradunt humanissimum illinire morsibus cum sanguine testudinis. Itē suffitu eorum abigere sanguifugas adhaerentes: haustasque ab animalibus restringere in potu datos. Quāq; & oculis quidam iis inungunt tritis cum sale & lacte mulierum. Aureles cū melle & rosaceo ammixtis. Eos qui agrestes sint: & in malua nascantur crematos cinere permixto rosaceo infundunt auribus. Cætera quæ de iis tradunt: uomicæ & quartanarum remedia: aliorūq; morborū qđ ouo aut cæra aut faba inclusos censeant deuorandos falsā nec referenda arbitror. Lethargi tamē medicinā cum argumento adhibent: quoniam uincatur aspidum somnificū uis septenos in cyathō aquæ dantes: puerilibus annis quaternos. Et straguriæ fistulæq; imponere: adeo nihil illa rege oīum parēs sine ingentibus causis genuit. Quin & adalligatos leuō brachio binos lana subrepta pastoribus resistere nocturnis febribus prodiderūt: diurnis in rosaceo panno. Rursus iis aduersatur scolopēdra suffituq; necat. Aspides percussos torpere & somno necat:

D iiii

uel cōgrue
re ouatio
nem eā

osum serpentium minime sanabiles. Sed & uenenū eazē si sanguis attingit: aut recēs uulnus statim iterimit. Inueteratū ulcus tardius. De cætero potū q̄talibet copia: nō nocet. Nō. n. ē tabifica uis: itaq; occisa morſu eazē aialia cibis innoxia ſunt. Cōtarer ī p̄ferēdo ex iis remedia: niſi. M. Varonē ſcīrē. lxxxiii. uitæ āno. p̄diſſe aſpidū ictus efficacīſſime curari hauſta a p̄cuſſis ipſoz urina. Baſi liſe: quē ēt ſerpīs ipſi fugiūt alios olfactu necantē: q̄ hoīem uel ſi aſpiciat tū: dī iterimit: ſanguinē magi miris laudibus celebrāt coeuntē picis mō & colore dilutū cinnabari clariorē fieri. Tributū ei & ſuccellus petitionū a p̄tātibus: & a diis ēt p̄cum: morboz remedia beneficiōz munere. Quidam id ſaturni ſanguinem appellant. Draco nō habet uenena. Caput eius limini ſanuarum propitiat: oratione diis fortunatam domū facere p̄mittūt. Oculis eius innoteratis & cum melle tritis inunctos non pauſcere ad nocturnas imagines etiam pauidos cordis. Pingue in melle dorcadū neruis ceruinis adalligatū in lacerato cōſerre iudicioz uictoriā. Prīmū ſpōdīlū aditus p̄tātū mulcere. Dētes eius illigatos pelibus capreaz: ceruinis neruis: mites p̄ſtare dominos: poteſtatezq; exorabiles. Sed ſuper omnia eſt compoſitio: qua inuiſtos faciunt magoz mendacia. Cauda draconis & capite uillis leonis e fronte & medulla eiſdem equi uictoris ſpuma canis unguibus adalligatis ceruino corio: neruiſq; cerui alterianis & dorcadis. Quæ arguiſſe non minus reſert: q̄ contra ſerpentes remedia demonſtraſſe: quoniam hæc morborum beneficia ſunt. Draconum adipem uenenata fugiunt. Item uirus ichneumonum. Et cutis cinere in aceto perunctos. Uiperæ caput impoſitum uel alterius q̄ quæ percuſſerit: ſine fine prodeſt. Item ſi quis eam ipſam in uapore bacolo ſubſtineat: aiūt cum futura præcinere. Item ſi adueſtæ eius cinerem illinat. Reuerti autem ad percuſſum ſerpētem neceſſitate naturæ Nigidius auctor eſt. Caput quidem diſſecant ſcythæ: interque aures eximunt lapillum quem aiūt ab ea deuorari terita. Alii ipſo toto capite utuntur. Fiunt & ex uipera paſtilli qui theriaci uocantur a græcis: ternis digitis utrinq; amputatis: exemptiſq; interaneis & liuore ſpinæ adhærente: reliquo corpore in patina ex aqua & anetho diſcocto: ſpiniſq; exemptis & addita ſimilagine: atque ita in umbra ſiccatis paſtillis: quibus ad multas medicamenta utuntur. Significandū uidetur & uipera tantum hoc fieri. Quidam purgatæ ut ſupradictum eſt adipem cum olei ſextario decoquūt ad dimidias. Ex eo cum opus ſit ternis ſtillis additis in oleum perunguntur: ut omnes beſtiæ fugiāt eos. Præterea conſtat contra omnium ſerpentium ictus quāuis inſanabiles ipſarum ſerpentium exta impoſita auxiliari. Eoſq; qui aliquando uiperæ iecur coctum auferunt: nōſt poſtea ſerina ſerpente. Neque anguis uenenatus eſt niſi per menſem luna inſtigatus. Sed prodeſt uiuus cōp̄henſus: & in aqua conſuſus: ſi foueatur ita morſus. Quin & ineſſe ei remedia multa creduntur: ut dicemus. Et ideo Aſculapio dicatur. Democritus quidem monſtrat quædam ex iis conſici: ut poſſint auium ſermones intelligi. Atqui anguis æſculapius ep̄tdauro romam adueſtus eſt: uulgoque paſcitur: & in domibus. Ac niſi incendiis ſemina exurerent non eſſet fecūditati eoz reſiſtere. In orbe terrarum pulcherrimum anguium genus eſt: quod in aqua uiuit: hydri uocantur: nullis ſerpentium inferiores ueneno. Horum iecur ſeruatum aduerſus percuſſos ab iis auxiliū eſt. Et ſcorpio tritus ſtellionum ueneno aduerſatur. Fit enim & e ſtellionibus malum medicamentum. Nam cum immortuus eſt in uino faciem eorum qui biberint lentigine obducit. Ob hoc in unguento necant eum inſidiantes pellicum formæ. Remediumque eſt oui luteum & mel ac nitrū. Fel ſtellionū tritum in aqua: muſtellaſ congregare dicitur. Inter omnia uenenata ſalamandra ſcelus maximum eſt. Cætera enim ſingulos ſerunt: nec plures pariter interimit: ut omittam: q; perire conſcientia dicuntur homine percuſſo: neq; amplius admitti ad terras. Salamandra populos pariter necare improuidos poteſt. Nam ſi arbori irreperit: omnia poma inſicit uenenot: & eos qui ederint: necat frigida ui nihil aconito diſtans. Quinimo ſi contacto ab ea ligno uel pede: quo cruſta panis incoquatur: idem ueneficium eſt: uel ſi in puteū cadat. Quippe cum ſaliua eius quacunq; parte corporis: uel ī pede ſuo reſperſa omnis ī toto corpore deſtat pilus. Tamen talis & tanta uis ueneni a quibuſdam animalium ut ſuis manditur: domināte eadem illa rerum diſſidentia. Venenum eius exingui primum omnium ab iis quæ ueſcantur illa: uerifiſime eſt. His uero ſimilia ſunt: quæ produntur cātharidū potu: aut lacerata in cibo ſumpta. Cætera aduerſantia diximus: dicemusq; ſuis locis. Ex ipſis quæ magi tradūt cōtra incendia: ignes ſola animalium exinguat: ſi forēt uera iam eſſet experta roma. Seſtius uenerē accēdi cibo earum ſi detractis interaneis & pedibus & capite in melle ſeruent: tradit: negatq; reſtingi ignē ab iis. Ex uolucris in auxilio contra ſerpentes primum uultur eſt. Annotatū quoq; minus uulurum eſſe nigris pennaz. Ex iis. n. ſi urantur: nidore fugari eas dicūt. Itē cor eius alius hñtes tu

tos esse ab impetu nō solum serpentū: sed etiā ferarum: & latronum ac regum ira. Carnibus gal-
 linaeeque ita ut tepebūt auulſæ appoſitis: uenena serpentū domant. Item cerebro in uino potō:
 Parthi gallinæ malūt cerebꝛę plagis imponere. Ius quoq; ex iis potum præclare medet: & miſul-
 tis aliis uſibus mirabile. Pantheræ leoneſq; nō attingunt perūctos eo: præcipue ſi & allium fue-
 rit incoctum. Aluum ſoluit. Validius & uetere gallinaee. Prodeſt & contra longinquas febres:
 & torpētibus mēbris tremuliſq; & articulariis morbis: & capitis doloribus. Epiphoris: inſtatiōi
 buſ: ſaſtidiis incipiet tenaſimo: iocineri: renibus: ueſicæ. Cōtra cruditates: ſuſpiria. Itaq; etiā faciē
 di eius extāt ſcepra. Efficacius enim cocti cum olera marino: aut cibo: aut cappari: aut apio: aut
 herba mercuriali: aut polypodio: aut anetho. Vtiliſſima autē i cōgiis tribus aquæ ad tres hemias
 cum ſupradictis herbis: & refrigerat ſub diuo dari tempeſtius antecedente uomitione. Non
 præteribō mira culum quāquam ad medicinā nō pertinens. Si auro liqueſcenti gallinarum mē-
 bra miſceantur: coſumit illi in ſe. Ita hoc uenēū auri eſt. At gallinae iſpis circulo & ſarmētis
 addito collo nō canunt. Auxiliatur contra ſerpentes & columbarum caro recens conſcripta &
 hirundinum. Bubonis pedes uſti cū plumbagine herba. Nec omitam in hac alite quoque exē-
 plum magicæ uanitatē: Quippe præter reliqua portentosa mendacia. Cor bubonis inpoſitum
 mām mulieris dormientis ſiniſtræ: tradunt efficere: ut omnia ſecreta pronunciet. Præterea in
 pugna ferentes idem fortiores fieri: Eiuſdem ouo ad capillos remedia demonſtrant. Quis au-
 tem quæſo ouum bubonis uidere potuit: cum tā ipſam autem uidiffe prodigū ſit: quis utique
 experiri & præcipue in capillo? Sanguine quidē pulli bubonis etiā criſpari promittunt capillū.
 Maius generis prope uideri poſſunt quæ tradunt & e uespertilionē: q; ſi ſit circumlaſus domū
 uſius & per ſe ſeneſtram in uero capite inſigatur amuletū eſſe. Priuatimq; oulibus circulatū
 toties & pedibus ſuſpēſū ſuſum in ſuplūminare. Sanguinē quoq; eius cū carduo cōtra ſerpentiū
 ictus inter præcipua laudant. Phalangū eſt iſtæ ignotū & plurium generum. Vnum ſimile
 formicæ: ſed multo maius: ruſſo capite: reliqua parte corporis nigra: albis itercurantibus reſper-
 ſus guttis. Acerbior huius quā ueſpæ ictus. Viuit maxime circa furnos & molas. In remedio eſt
 ſiquis eiuſdē generis alteꝝ percuſſo oſtendat. Et ad hoc ſeruāſ cū mortui inueniunt. Et corti-
 ces eorū contriti & pori medētur. Et muſtellæ catuli ut diximus ſupra. Aque phalagion græci
 uocant inter genera araneorū: ſed diſtinguū lupi noſe. Tertium genus eſt eodē phalagii nomine
 araneus: lanuginosus: grandifſimo capite. Quo diſſecto inueniri dicuntur intus uermiculi duo:
 adalligatiq; mulieribus ceruina pelle ante ſolis ortum præſtant ne concipiant: ut Cecilius in cō-
 mentariis reliquit. Vis æ annua eſt: quam ſolā ex oi aroci diſiſſe ſas ſit: quoniā aliquæ ſecū
 ditas plena liberis tali uenia indiget. Vocat & rhagio acino nigro ſimilis ore minimo ſub aluo
 pedibus breuiſſimis: rāq; impetis. Dolor a morſu eius qualis a ſcorpione. Vrina ſiſis araneis te-
 rit. Idem erat aſiorion: niſi diſtingueret uirgulis albis. Huius morſu genua labefaſcūt. Peior
 utroq; eſt cæruleus: lanugine nigra: caliginē concitans: & uomitus araneosus: etiā nū deterior a
 crabrone pēna trā differēs. Hic & ad maciē pducit. Myrmecio formicæ ſiſis capite: aluo nigra:
 guttis albis diſtinguētibus. Veſpæ dolore torquet. Tetragnathii duo genera hñt: peior mediū
 caput diſtinguente linea alba & tranſuerſum altera. Hic oris tumorem facit. Hic cineres poſte-
 riori parte candicans lentior. Minime aut noxiuſ eodem colore qui telas muſcis in parietibus la-
 tiſſime pandit. Contra omniū morſus remedium eſt galinaceum cerebꝛę cum piperis exiguo po-
 tum in poſca. Item formicæ quinq; potæ. Pecudū ſimi cinis illitus ex aceto. Et ipſi aranei quicū-
 q; in oleo putrefacti. Muſſaranei morſus ſanatur coagulo agnino in uino potō. Vngulæ arietis
 cinere cura melle: Muſtellæ catulo int in ſerpētibus dictum eſt. Si iumēta momorderit: muſ
 necs cū ſale imponat: aut ſel ueſpertilionis ex aceto. Et ipſe muſaraneus cōtra ſe remediū eſt di-
 uulſus & impoſitus. Nam ſi prægnans momorderit: protinus diſſilit. Optimū: ſi is imponatur q
 momorderit. Sed & alios ad hūc uſum ſeruanti oleo aut luto circūſilit. Eſt & cōtra morſū eius
 remedio terra ex orbita. Ferunt. n. nō tranſiri ab eo orbitā torpore quoddā naturæ. Scorpidiuſ
 contrarius maxime ſuicē ſtello traditur: ut uſu quoq; pauorem iis afferat: & torporē frigidi ſu-
 doris. Itaq; in oleo putrefaciunt eum: & ita eo uulnera perungunt. Quidam oleo illo ſpumā ar-
 genteā decoquant ad emplaſtri genus atq; ita illinunt. Hunc græci colorem uocant & aſcalabo-
 tem & galeocrem. In italia non naſcitur. Eſt enim hic plenus lentigine: ſtridoris acerbi. Et ueſciſ
 quæ omnia a noſtris ſtellationibus aliena ſunt. Prodeſt & gallinarū ſimi cinis illitus. Draconis ie-
 cor. Lacerta diuulſa. Muſ diuulſus. Scorpio & ipſæ ſuæ plagæ ipſoſitus: aut aſſus in cibo ſumptus
 aut potus i meri cyathis duobus. Propriū eſt ſcorpionū q; manus palmā nō feriūt: nec niſi pilos

ul' aſtertiō.

tigere. Lapillus qualiscūq; ab ea parte qua in terrā erat appositus plagā lenit dolorem. Item te-
sta sicut erat terra operta ex qua parte sicut erat imposta liberare dicitur. Non debet respice-
re qui imponit. Et cauere ne sol aspiciat: Vermes terreni triti impositi profunt. Multa & alia ex
his remedia sunt: propter quā in melle seruatur. Noctua apibus contraria & uespis crabronibus
q; & sanguifugis. pici quoq; martii rostrū secum habetes: nō feriuntur ab iis. Aduersantur & lo-
cultarum minimā sine pēnis: quas atelabos uocant. Est & formicarum genus uenenatū. Nō eas
nouere in italia. Solifugas Cicero appellat. Salifugas betica. Iis cor uespertiliōis cōtrarium omni-
busq; formicis & salamādris resistit. Cantharidas diximus. Sed & in iis magna quæstio: quoniam
ipsæ uenena sunt potæ uelice cum cruciati præcipuo. Cossinum equitē romanū amicitia Ne-
ronis principis notū: cum is lichene correptus esset: uocatus ex ægypto medicus ad hanc ualuti-
dinē eius a Cæsare: cū cantharidū potum præparare uoluisset: interemit. Verum illitas prodes-
se non dubium est cū succo taminie uaz: & seuo ouis uel capræ. Ipsæ cantharidum uenenū ī
qua parte sit: non cōstat inter auctores. Alii in pedibus & capite existimant esse. Alii negāt. Con-
uenit tantū pennas eaz auxiliari in quacūq; parte sit uenenū. Ipsæ nascuntur ex uermiculo in spō-
gia maxime cynhorodi: quæ sit in caule. Sed foecūdisime in fraxino. Cæteraq; in alba rosā mi-
nus efficaces. Potentissimæ inter oēs uariæ luteis lineis: quas in pennis transuerſas habent. Mol-
tum pingues interiores minutæ latæ pilosæ. Inutilissimæ uero unius coloris machræq; Condū-
tū in sale fidili nō picato & lintheo colligato cōgesta rosā matura: & suspendunt sup acetū
cum calice feruens: donec per linteolum uaporentur: postea reponunt. Vis eaz adurere corpus:
chruſtas obducere. Eadem pityocāpis in picea nascentibus. Eadem buprestis: similiterq; præpara-
tur. Efficacissime omnes ad lepras lichenasq; dicunt. Menses ciere: & urinam. Ideo & Hippocra-
tes hydropicis dabat. Cantharides obiectæ sunt Catoni uticensi: ceu uenenum uendidisset ī au-
dione regia: qñ eas seſtertiis. lx. addixerat.

De seuo camelino: & cane rabido: & lacerta: & anseribus: & columbis: & mustelis reme-
dia.

CA. V.

Eſeuum aut struthio camelinū tūc ueniſſe ſeſtertiis. lxxx. obiter dcm ſit: efficacioris
ad oſa uſus q̄ eſt adeps anſerinus. Diximus & mellis uenenati genera. Contra qd utū-
tur melle: in quo apes ſint mortuæ. Idem potum in uino remedium eſt uitioꝝ: quæ
cibo piſcium gignūtur, in canis rabidi morſu tuerur a pauore aquæ capitis canini ci-
nis illitus unſneri. Oportet igne comburi omnia eodē modo: ut ſemel diximus: ī uale fidili no-
uo argilla: circūlito: ita in furnū indito: idem in portione proficit. Quidam ob id edendum
dederunt. Aliqui & uermem e cadauere canino adalligauere. Menſtruaue canis in panno ſubdi-
dere calici aut intus. ipſius caudæ pilos combuſtos inſuere uulnere. Cor caninum habentem ſu-
giunt canes. Non latrant uero lingua canina in calciamēto ſubdita pollici. Aut caudam muſtel-
læ quæ abſciſſa dimiſſa ſit habentes. Eſt limus ſaliuæ ſub lingua rabioſi canis qui datus in potu
fieri hydrophouos non patitur. Multo tamen utiliſſime iecur eius qui in rabie momorderit da-
tur. Si poſſit fieri crudum mandendum. Si minus quoq; uero modo coctum aut ius in eo cōſis cani-
bus. Eſt uermiculus in lingua canum qui uocatur a græcis lytra: quo exempto infantibus caru-
lis nec rabidi ſiunt: nec ſaſtidium ſentiunt. idem ter igni circūnlatuſ datur morſis a rabioſo: ne
rabidi ſiant. Et cerebello gallinaceo occurritur. Sed id deuoratum anno tantū eo prodeſt. Aiūt
& criſtam galli contritam efficaciter imponi. Et anſeris adipem cum melle. Saliuntur & carnes
eorum: qui rabidi fuerunt ad eadem remedia in cibo danda. Quin & necantur catuli ſtatim in
aqua ad ſexum eius qui momorderit: iecur crudum deuoretur ex iis. Prodeſt & ſimum galli
naceum dumtaxat roſſum: ex aceto impoſitum. Et murſaranei caudæ cinis ita ut ipſe cui ab-
ſciſſa ſit: uinus dimittatur. Glebula ex hirūdinum nido illita ex aceto: uel pulli hirūdinis cōbu-
ſti. Membrana ſiue ſeneſcus anguim uernatione exuta cum cancro maſculo trita. Nam etiam
per ſe reſpoſita in arcis armariſq; tineas necat. Tanta uis mali eſt uirina quoq; calcata rabioſi ca-
nis noceat maxime ulcus habētibus. Remediu eſt ſimū caballinū aſperſum aceto & caſſiādū in
ſico ipoſitū. Minus hoc miretur q̄ cogitet lapidē a cane morſum: uſq; ī puerbium diſcordiæ ue-
niſſe. Qui in urinam canis ſuā egeſſerit: torporem lumborum dicitur ſentire. Lacerta quā hyſe-
pa alii chalcidē uocat in uino pota: morſus ſuos ſanat. Veneficiis ex muſtella ſilueſtri ſaſcis cō-
trariū eſt ius gallinacæ ueteris large hauſtū: peculiariter cōtra aconitū addi paze. ſilis oportet.
Gallinagæ ſimum dumtaxat candidū in hyſopo decoctum aut mulſo: uenena fungoꝝ buletorū
q; aſtringit. Item in ſtāmationes ac ſtrāgulationes: quod miremur: cū ſi aliud animal guſtauerit

id finum torminibus & inflationes afficiatur. Sanguis anserinus contra leporis marinos ualeat: cum olei æqua portione. Item cōtra medicamenta mala omnia: asseruatur cum lemnia rubrica & spinæ albæ succo pastillorum drachmis quinq; qui in cyathis ternis aquæ bibātur. Item muselæ catulus ut supra diximus præparatus. Coagulum quoq; agnīnū aduersus omnia mala medicamenta pollet. Item sanguis anatū pōticarum. Itaq; & spissatus seruatur: uinoq; diluitur. Quidam fœminæ anatis efficaciterem putant. Simili modo contra uenena omnia ciconiarum uentriculos ualeat. Coagulum pecoris. Caulis ius ex carne arietum priuatim aduersus cantharidas. Item lac ouium calidum: præter quam iis qui buprestin aut aconitū biberint. Columbage: siue strium finum priuatim contra argenti uiui potum. Contra toxica mustela uulgaris inueterata binis drachmīs pota.

Ad alopecias tollendas: & ad pilos reddēdos: & ad lendes tollēdas: & ad palpebras: & ad glaucomata: & ad oculos: & ad parotidas remedia.

CA. VI.

Lopēcias replet fimi pecudum cinis cū oleo cyprino & melle. Itē ungulæ muli uel mulæ ex oleo myrtheo. Præterea (ut Varro noster tradit) murinū simū qđ itē muscerdas appellat. Et muscarum capita recentia prius folio ficulneo asperatas. Alii sanguine muscarum utuntur. Alii decem diebus cinerē eaz; illinūt cū cinere chartæ uel nucum: ita ut sit tertia pars e muscis. Alii lacte mulierum cum brasia cinerem muscarum subiciunt: quidā mel tantū. Nullū animal minus docile existimatur minoris uel intellectus. Quo mirabilis est olympiæ sacro certamine nubes eaz; imolato tauro deo quē Myoden uocant extra territorium id abire. Alopecias cinis emuriū capitibus caudisq; & totius muris emendat: præcipue si uene ficio acciderit hæc iniuria. Item herinacē cinis cū melle: aut coriū combustū cū pice liquida. Caput quidē eius uisum per se etiā cicatricibus pilos reddit. Alopecias autē in ea curatione præparari oportet nouacula & sinapi. Quidam ex aceto uti maluerunt. Quæ de herina cinis dicūtur omnia tanto magis ualebūt in hystrice. Lacertæ quoq; ut diximus combustæ cum radice recētis harūdinis: quæ ut una cremari possit minutatim findēda est. Itēq; myrteo oleo p mixto cineres capillorū deriuua continent. Efficacius uirides lacertæ oīa eadem præstant. Enā uinum uilius admixto sale & adipe urino & cepa tusa. Quidam denas uirides in .x. sextariis olei ueteris discoquūt contenti semel in mēse ungere. Pellū uiperinarū cinis alopecias celerrime explet. Itē gallinarū simū recens illitū. Coriū ouū in æreo uasē permixtū illitūq; derafo capite ne pigniciā capillis affert. Sed donec inarescat: oleū in ore habendū est: ne & dentes simul nigrescant: idq; in umbra faciendū est: neq; ante triduiū abluendū. Alii sanguine & cerebro eius utūtur cū uino nigro. Alii excoquūt ipsum: & nocte concubia in plūbeum uas condūt. Aliqui alopecias cantharide trita illinunt cū pice liquida: nitro præparata cure. Caustica uis earū: cauendūq; ne exulcerent alte. Postea ad ulcera ita facta capita muriū & fel muriū & simū cū helleboro & pipere illini iubent. Lendes tollūtur adipe canino: uel anguibus in cibo sumptis anguillarum modo: aut uernatione earū quā exuūt pota. Porrigines felle ouillo cū creta cimolia illita capiti donec inarescat. Capitis doloribus remedio sunt cochleæ: eaz; quæ nudæ inueniūtur nondum per actē ablato capite: & iis lapidea duritia exempta. Est autē ea calculi latitudine: quæ alligatur: & minutæ fronti illinūtur tritæ. Item oesypū ossa e capite uulturis adalligata: aut cerebrum cum oleo cedrino perūcto capite & intus nantibus illitis. Cornicis cerebrum coctum in cibo sumptū uel noctuæ idem præstat. Gallinaceusq; si inclusus abstinetur die ac nocte pari inedia eius qui doleat euulsis collo plumis circūligatisq; uel cristis. Mustelæ cinis illitus Surculus ex nido milui puluino subiectus. Murina pellis cremata ex aceto illito cinere. Limacis inter duas orbis inuentæ ossiculū per aurem cum ebore traiectū: uel in pellicula canina adalligatū qđ remedium pluribus semperq; prodest. Fractio capiti aranæ tela ex oleo & aceto imposita nō nisi uulnere sanato abscedit. Hæc & uulneribus rōstrinarum sanguinem sistit. A cerebro uero pfluentem anferis sanguis: aut anatis in fusus adeps sistit. Adepsq; earūdem alitū cū rosaceo coctus. Matutino pascētis harūdine caput pscium maxie luna plena lineo pāno adalligatū capitis doloribus licio. Aut cæra alba frōti illinūt: & pilos caninos pāno adalligāt. Cerebrū cornicis i cibo sūptū palpebras gignere dicūt. Oesypū cū myrrha calidū penicillo illitū. Idem pscure muscæ: fimi quoq; murini cinerē æqs portioib; ut efficiat dimidiū pōdus denarii. pmitit ad ditis duab; sextis de nartii sextiū ut oīa oesypo illināt. Itē murini catuli triti i uisio uetere ad crassitudinē acopi. Pilos i iis icōmodos euulsos renasci nō parit fel heriacei. Ouog; stelliois liquor. Salamadræ cinis. Cinis lacertæ uiridis: ul' i uisio albo sole coact; ad crassitudinē mell' i æreo uasē. Harūdīs pullog; cinis

cum lacte titymalli spumaq; cochleaz. Glaucomata dicūt magi cerebro catuli septē diez emū dari specillo dimisso in dextram partē si dexter oculus curetur: in sinistrā si sinister. Aur felle recenti alionis. Noctuarum est id genus maximū: quibus pluma aurum confert emiri. Suffusio nem oculoz; canino felle malebat q̄ hyenæ curari Apollonius pitaneus cum melle. Item albugines oculoz; Murium capitum caudarūq; cinere ex melle inūctis claritatē uisus restitui dicūt. Multoz; magis gliris aut muris siluestris cinere: aut aquilæ cerebro uel felle. Cum attico melle cinis & adeps foricis combusti tritus. Lachrymosis oculis plurimum confert sibi. Quod quid sit dicemus in metallis. Mustelle cinis suffusionibus. Item lacerræ hirundinis ue cerebrū. Quæ etiam trita coctæue fronti illitæ epiphoras sedant: siue per se siue cum polline siue cū thure. Sic & solatis profunt. Viuas quoq; cremare: & cinerem eaz; cum melle cretico inungi caligines utilissimum est. Lumentoz; oculis mēbrana aspidis quam exuerit cum adipe eiusdem clantatē inūctis facit. Viperam uiuam in fictili nouo comburere adito scœniculi succo ad cyathum unum & thuris māna: atq; ita suffusiones oculorum & caligines inungere utilissimum est. Medicamentum id echion uocatur. Fit & collyriū e uipera in olla putrefacta uermiculisq; enatis cum crocotritis. Exurit in olla cū sale quē lingendo claritatem oculorum consequūtur: & stomachi toriusq; corporis rempestiuitates. Hinc etiam sal pecori datur salubritatis causa: & in antidotis contra serpentes additur. Et attollitur. Quidam & uiperis utuntur in cibis. Primum omnium occidit statim salem in os addi iubent: donec liquecat humor quattuor digitorum mensura utriusq; præcisæ: exemptisq; interaneis discoquunt in aqua aut oleo sale anetho: & omnibus aut statim uescuntur: aut a pane colligunt ut sæpius urantur. Ius præter supradicta pediculos e toro corpore expellit: pruritufq; etiam summæ cutis. Effectum ostendit & per se capitis uiperini cinis. Utilissime oculos inungunt. Itemq; adeps uiperinus. De felle non audacter suaferi: quæ præcipiūt quoniam ut suo loco docuimus: non aliud est serpentium uenenum. Anguiū adeps erogini mixtus ruptas oculorum partes sanat: & membrana siue earum senectus uernatione exuta si addiceretur claritatem oculorum facit. Violæ quoq; fel prædicatur ad albugines: suffusiones: caligines. Adeps similiter ad claritatem: Aquilæ: quam diximus pullos ad contuendū solem experiri mixto felle cum melle atrico inunguntur nubeculæ: & caligationes: suffusionesq; oculorum. Eadē uis & in uulturino felle est: cum porri succo & melle exiguō. Itē in gallinacæ felle alligato ad argemā: & ad albugines ex aqua diluto. Item ad suffusiones oculorum maxime candidi gallinacæ. Fimum quoq; gallinaceorum dūtaxat rubrum lusciosis illinendum monstrāt. Laudant & gallinæ fel: sed præcipue adipem contra pustulas in pupillis. Hoc scilicet eius rei gratia agnāt. Ad iuuat mirifice eruptas oculorum tuniculas ammixtis schisto & hematite lapidibus. Fimū quoque earum dūtaxat candidum oleo in uetere corneisq; pyxidibus adferuant ad pupillam albugines. Quæ in mentione significandum est pauones fimū suū resorbere tradi inuidentes hominum utilitatibus. Accipiter decoctus in rosaceo efficacissimus ad inunctiones omnium uisuum putatur. Item fimi eius cinis cum attico melle. Laudatur & milui iecur. Fimum colōbarum ex aceto ad ægylas. Similiter & ad albugines & cicatrices: Fel anserinum sanguis anatum contusus oculis ita ut postea hyfopo & melle inungantur. Fel perdicum cum mellis æquo pōdere: per se uero ad claritatem Dorcadis Hippocratis ut putant auctoritate adiciunt: quod in argentea pyxide adferuari iubent. Oua perdicum in uasæ æreo decocta cum melle: ulceribus oculoz; & glaucomatis medentur columbarū: turtorz; palūib; perdicū sanguis oculis cruore suffusus eximie prodest. In columbis masculæ efficaciorē putant. Vena autem sub alā ad hunc usum inciditur: qm̄ suo calore utilior est. Super imponi oportet spleniū e melle decoctum: lanā quæ succidam ex oleo & uino. Earūdem auīū sanguis nyctalopas sanat. Et iecur ouīū. Atq; ut in capris diximus efficacius fuluæ. Decocto quoque eius oculos ablueri suadēt: & medulla dolores humoresq; illinunt. Bubonibus oculorum cinis collyrio mixtus claritatem oculis facere pōmittitur. Torturis fimū albugines extenuat. Item cochlearum cinis. Fimum cenchridis accipitrum generis hanc græci faciunt. Argema ex melle oībusq; quæ supra scripta sunt sanant. Mel utilissimum oculis in quo sunt apes immortuæ. Ciconiæ pullū qui ederit: negatur annis conuuis lippiturus. Itē qui draconis caput habeat. Huiusq; adipē & melle cū oleo uetē īcipiētes caligines discuti tradunt. Hirundinū pullos plena luna excācant: restitutaq; eaz; acie capita cōbunt. Hoc cinere cū melle utunt ad clantatē & dolores ac lippitudines & ictus. Lacertas quoq; pluribus modis ad oculoz; remedia assumūt. Alii. n. uiridem includūt nouo fictili ac lapillos quocantur cenidia: quæ & inguinū tumoribus adalligari solent: nouem singulos signis signantes:

& singulos detrahunt per dies. Nono emittunt lacertam. Lapillos seruant ad oculorum dolores. Alii terram subternunt lacertæ uiridi excecata: & una in uitreo uase annulos includit e ferro solido uel auro: cum recepisse uisum lacertam apparuerit per uitrum emissâ ea annulis cōtra lippitudinem urunt. Alii capitis cinere pro stibio ad scabritias. Quidam uiridē longo collo i sabulosis nascētem comburunt: & incipientem epiphoram inungūt. Et item glaucomata. Mustelæ etiam oculis pūcti erutis aiunt uisum reuerti: eademq; quæ in lacertis & annulis faciūt. Serpēs oculum dextrū adalligatū cōtra epiphoras prodesse si serpēs uiua dimittat. Lachrymā tibis sine fine oculis cinis stellionis capitis cum stibio eximie medetur. Aranei muscarii tela: & præcipue spelūca ipsâ imposita frōti ad duo tempora: ita ut a puero impube & capiat & imponatur. Necis tri duo se ostendat ei cui medeat neue alteruter nudis pedibus terram attingat his diebus: mirabiliter epiphoras mœdi dicūt. Albugines quoq; dicitur tollere inūctiōe araneus cādidus longissimis ac tenuissimis pedibus cōtritris in oleo uetere. Sed is etiam cuius crassissimū textum est in cōtignationibus fere adalligatus pāno epiphoras sanare tradit. Scarabei uiridis natura cōtuentiū uisum exacuit. Itaq; gēmarum sculptores cōtuitu eorū acquiescūt. Aures purgat fel pecudis cū melle. Caninūq; lactis instillatio sedat dolorem. Grauitatē adeps cum absinthio & oleo uetere. Item adeps anserinus. Quidā adiiciūt succū cepæ & alii pari modo. Utuntur & per se ouis formicæ. Nanc; & huic animali est medicina: constatq; urfos ægros hoc cūbo sanari. Anserum quoq; & osium auium adeps præparatur: exēptisq; uenis oibus patina noua fictili operta in sole: subdita aqua seruēt liquatur. Siccatusq; lineis saccis in fictili nouo repositus loco frigido minus putrescit: addito melle. Murium cinis cum melle instillatus: aut cum rosaceo decoctus aurium dolores sedat. Si aliquod animal in aurem intrauerit: præcipuum remedium est murium fel aceto dilutum. Si aqua intrauerit: adeps anserinus cum cepæ succo. Gliris detracta pelle: intestinisq; exēptis decoquit melle in uase nouo. Sed medici malūt nardo decoqui usq; ad tertias: atq; ita asseruari: deinde cum opus sit strigili tepefacta infundere. Constat deplorata aurium uitia eo remedio sanari. Aut si terreni uermes adipe anseris decocti infundant: item ex arboribus rubri cū oleo triti exulceratis & ruptis auribus præclare medētur. Lacerti in ueterari in os pendētis addito sale cōtusi & ab ictu laxis aures sanant. Efficacissime aut ferrugineas maculas habētes. Lineis etiam per caudam distincte. Millepeda: ab aliis cētipeda aut multipeda dicta: animal est e uermibus terræ pilosum multis pedibus arcuatim repens tactusq; contrahēs sonison: græci uocant: alii tilon. Efficaciter sanat aurium dolores in cortice punici mali decoctum cum porri uocant. Addunt & rosacū & in alteram aurem infundūt illam autē quæ non acciatur sēpa græci uocant: alii scolopendram minorem perniciosamque. Cochleæ quæ sunt in usa cibi cum mirtha aut thuris polline appositæ. Item minutæ & latæ fracturis aurium illiuntur cū melle. Senectus serpentium seruente testa usta instillatur rosaceo ammixto cōtra omnia quidem uitia efficax: sed contra grauiolentiam præcipue. Aut si purulētæ sunt ex aceto. Melius cum felle caprino uel bubulo: aut testudinis marinæ. Vetusior anno eadem membrana nō prodest: nec imbre perfusa: ut aliqui putant. Item aranei sanies cum rosaceo: aut per se in lana uel cum croco. Auribus prodest grillus cum sua terra effossus & illitus. Magnam auctoritatem huic animali perhibet. Nigidius: maiorem magi: quoniam retro ambulet: terramque terebret: stridat noctibus. Venantur eum formicæ circunligatæ capillo in cavernam eius coniectæ efficiat prius puluere ne sese condant: & ita formicæ complexu extrahitur. Ventris gallinaceorum membrana quæ abiici solet in ueterata & in uino trita auribus purulentis calida infunditur. Gallinarum quoq; adeps. Est & quædam pinguitudo blattæ si caput auellatur. Hanc tritā una cum rosaceo auribus mire prodesse dicunt. Sed sanam qua incluserint post paulum extrahendam. Celerissime enim id pingue transire in animal: fieriue uermiculum. Alii binas ternasue oleo decoctas efficacissime auribus mœdi scribūt: & tritas i lileo imponi cōfūsas. Hoc quoq; asial inter pudēdū est. Sed pp admirationē naturæ priscorūque curā totum in hoc loco explicandū. Plura earum genera fecerunt. Molles quas in oleo decoctas uerrucis efficaciter illini expti sunt. Altere genus Myloecon appellauere circa molas fere nascēs. Has capite detractis attritis lepras sanasse Musa & piētō in exēplis reliquerūt. Tertiū genus & odoris tedio inuisum excuta clune cū pisceole sanare ulcera tradūt alias i sanabilia. Strumas panos diebus. xxi. ipsos: pūssa: cōtu saxacoethæ: scabiē: furūculosq; detractis pedibus & pēnis. Nos hæc ēt auditu fastidimus. At hercule Diodorus & morbo regio & orthopnoicis restitisse tradit cū resina & melle. Tm prātis hēt anea pro medicamēto dandi quicquid uelit. Humanissimi eorū cinerem crematorum reseruā

dum ad hos usus in cornea pyride cēsuere. Aut tritas clysteribus infundēdas orthopnoicis: aut rheumaticis. Infixa utiq; corpori illitas extrahere cōstat. Mel utilissimū auribus quoq; est: i quo apes emortuæ sunt. Parotidas cōprimi columbinū sterces uel p seque l cū farina hordeacea aut auenacea. Noctuaq; cerebrū uel iecur cū oleo infusum auriculae aut parotidæ. Multipeda cum resina tertia illita. Grilli siue illiti siue adalligati. At reliqua morboꝝ genera medicisq; ex iisdē animalibus aut eiusdē generis sequēti dicemus uolumine.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXX. PRAEFATIO.

De origine magicæ artis: quando & a quibus cōperit: & a quibus celebrata fuerit: & reliquæ ex animalibus medicinæ.

CA. I.

Agicas uanitates sæpiusq; a ncedētis opis parte ubiq; causæ lo-
cuisq; poscebant: coarguimus. Detegemus ēt nunc in paucis. Tamē
digna res est de qua plura dicātur: uel eo ipso quo fraudulētissima
artium plurimum in toto terrarum orbe plurimisque sæculis ua-
luit. Auctoritatē ei maximā fuisse nemo miret: quandoquidē sola
artium tres alias imperiosissimas humanæ mētis complexa in unā
se redegit. Natā primū est medicina nemo dubitat: ac spē salutari
irreplisse uelut altiorē sanctiorēq; q̄ medicinā ita blādisimīs de-
deratissimisque pmissis addidit: uires religionis: ad quas maxie
etiānum caligat humanū genus. Atque ut hoc quoque suggesserit
miscuisse artes mathematicas nullo nō auido futura de se sciēdi:
atque ea e cælo uerissime peti credēte. Ita possētis hominum sensi

bus triplici uinculo in rātum fastigii adoleuit: ut hodieque ēt in magna pre gētium pualcat: & i
oriētē regum legibus imperet. Sine dubio illic orta in pīde a Zoroastre ut iter auctores conue-
nit. Sed utrū unus hic rātum fuerit: an postea & alius nō satis cōstat. Eudoxus qui inter sapiētias
secūlas clarissimā utilissimāq; eā intelligi uoluit. zoroastre hunc sex millibus annoz aī Platonis
mortē fuisse prodidit. Sic & Aristoteles; Hermippus qui d tota arte diligētissime scribit: & ui-
cies cētum millia uersū a Zoroastre cōdita indicibus quoq; uoluminū eius postis explanauit.
Etiā præceptorē a quo institutū diceret tradidit Agonacē. Ipsum uero quinq; millibus annoz
aī troianū bellū fuisse. Mixt hoc in primis: durasse memoriā artēq; tam longo æuo cōmentariis
nō intercidētibus. præterea nec claris nec cōtinuis successiōibus custoditā. Istos. n. q̄q; cōi au-
ditu salte cognitos habet: qui soli cognominātur. Apusoz & zaratū medos: babylonioꝝ Mar-
maridiū: & arabē Hippocū: assiriū uero zarmocenidā: quoꝝ nulla extāt monumēta. Maxime tñ
mirum est in bello troiano tantū de ea arte silētium fuisse Homero: tātūque opis ex eadē i Vly-
xis erroribus: adeo ut totū opus nō aliūde cōstet. Siquidē prothea & firenū cantus apud eū non
aliter intelligi uolunt. Circē utiq; & inferoz euocationē solum hac agi. Nec postea quicquā di-
xit: quonā modo uenisset telmessium religiosissimā urbē: quādo trāsisset ad thessalas urbes: qua-
rū cognomē diu optinuit in nostro orbe alienæ gētis. Troianis itaq; tpibus quom Chironis me-
dicinis cōtēta esset: solo Marte fulmināte. Miror equidē illis populis famā eius in tantum ad-
hæsisse ut Menāder quoq; sīratum subtilitatibus pitus in eadē telmessio genitus thessalā cogno-
minari fabulam complexam ambages foeminæ detrahētium lunā. Orphea putarē e p̄pinoꝝ
primū intulisse ad uicinas usq; sp̄sitiones: ac medicinæ profectum: si nō ex peris esset uis totæ
in thraciæque magice delata fuisset. Primus q; extet: ut equidē inuenio cōmētatus de ea erat Ho-
sthanes. Xersem regē p̄sarum bello: quod is gratiæ intulit comitatus: ac uelut femina artis porē
rosæ aspūisse obiter intersecto quacūque cōmeauerat mūdo. Diligētiore paulo ante hūc ponit
zoroastrem aliū proconēsium. Quod certum est: hic maxime Hosthanes ad rabie nō audita-
tē modo scientiæ eius græcoꝝ populos egit. Quāquam ai aduertam summā sīrarum claritatem
gloriāque ex ea sciētia antiquitus & pene sēp petitam. Certe pythagoras. Empedocles. Demo-
critus Plato: ad hāc discēdam nauigauere: exiliis ueris q̄ peregrinationibus suscepis. Hāc reuer
si prædicauerunt: hanc in archanis habuere. Democritus Apollonicon Capiteidnem & Dardanū e
phoenice illustrauit uoluminibus Dardanī e sepulchro eius petitis: suis uero ex discipula eoz: edi

ris. Quæ recepta ab aliis hoïum atq; transisse per memoriam æque ac nihil i oita miradū est. In
tū fides istis fasq; omne deest: adeo ut si qui cætera de uiro illo probant hæc eius opera esse isi-
cientur. Sed frustra. Hunc. n. maxime affixisse animis eā dulcedinem cōstat. Plenūq; miraculi &
hoc pariter utraq; artes effloruisse. medicinā dico: magicęq; eadē ætate illam Hippocrate: hāc
Democrito illustantibus circa pelopōnesiacum graciæ bellum: quod gestum est a trecentesimo
urbis nostræ anno. Est & alia magices factio a Mose etiā nū: & Lotopea iudæis pendens: sed mul-
tis milibus annorū post zoroastrem. Tanto recentior est cyprisa. Non leuem & Alexandri magni
temporibus auctoritatē addidit professione secundus Hosthanes comitatu eius exornatus. Pla-
neq; quod nemo dubiter orbem terrarum peragrauit. Extant itaq; & apud italas gētes uestigia
eius in. xii. tabulis nostris aliisq; argumentis: quæ priori uolumine exposui. Dc. li. ii. demum āno
urbis Gn. Cornelio Lentulo. P. Licinio Crasso cōst. senatusconsultū factū est: ne homo imolare
corpālāq; in tēpus siluit sacri. p̄digiōsi celebratio. Gallias utiq; possedit & quidē ad nostram me-
moriā. Nāq; Tiberiū Cæsaris principatus sustulit droidas eoq; & hoc genus uarū medicorūq;
Quid ipsæ ego hanc memorē artem oceanum quoq; transiretissimā: & ad naturā inane peruētā
in britāniā: quæ hodie eam atronite celebrat tantis cerimoniis: ut dedisse peris uideri possit.
Adeo ista toto mundo consensere q̄q; discordi & sibi ignoto. Non satis extimari potest: quantū
romanis debeatur: qui sustulere monstra: in quibus hominē occidere religiosissimum erat: man-
di uero etiam saluberrimum. Vt narrauit Hosthanes.

De spēbus magicæ artis: & Neronis: & magorū detestatio.

CA. II.

Speties eius plures sunt: namq; & ex aqua: & a sphæris: & ex aere: & stellis: & lucernis ac
peluibus: secundisq; & multis aliis modis diuina promittit: præterea umbræ: infe-
rorumq; colloquia. Quæ oia ætate nostra princeps Nero uana falsaq; cōperit. Quip-
pe non citharæ tragicęq; cātus libido illi maior fuit. Fortuna regē humanæ summa
gestiente in profundis animi uitris: primūq; imperare diis concupiscit: nec quicq; generosius uo-
luit. Nemo unq; ulli artū ualidius fauit. Ad hæc non opes illi defuerē: nō uires: nō discēdi inge-
nium aliq; non patiente mūdo. Immensum & indubitatū exemplum esse falsæ artis: quam dere-
liquit Nero. Vtinamq; inferos potius & quoscūq; de suspicionibus suis deos consuluisse q̄ lupa-
nibus atque prostitutis mandasset inquisitiones eas. Nulla profecto sacra barbari licet ferique
ritus: non mitiora q̄ cogitationes eius fuissent. Sæuius sic nos repleuit umbris. Sūt quædam ma-
gis perugia ueluti lentiginem habētibus non obsequi numina ut cerni non possint. Forte hoc
in illo: Nihil membris desuit. Nam dies eligere certos libez erat. Pecudes uero quibus non nisi
acer colos esset: facile. Nam hoïem immolare ēt gratissimū. Magus ad eū Tiridates uenerat: ar-
meniacus de se triumphum afferens: & ideo prouinciis grauis. Navigare noluerat: qm̄ expuere
in maria: aliisque mortaliū necessitatibus uiolare naturam eā fas non putant. Magos secū ad-
duxerat. Magicis ēt coenis eum inuitauerat. Non tamen cum regnum ei daret hanc ab eo accipe-
re artem ualuit. Proinde autem ita persuasum sit intestabilem: irritam: inanē esse habentem tñ
quaſdam ueritatis umbras: sed in iis ueneficas artes pollere: non magicas. Quærat aliquis q̄ sint
mentiti ueteres magi cū adolescentibus nobis uisus Appion grāmaticæ artis prodiderit cynoce
phaliā herbam quæ in ægypto uocaretur osirites diuinā & cōtrā oia ueneficia. Sed si ea eruere: Iosephus
uel i iudæa
statim eum qui eruisset: mori. Seque euocasse umbras ad percōrandū Homerū: qua in patria q;
bulque parentibus genitus esset. Non tamen ausus profiteri qd sibi respondisse diceret.

De talpis: & reliquæ medicinæ p̄ morbos digestæ in animalibus: quorum genera placida sunt
aut fera.

CA. III.

Peculiare uanitatis sit argumentū: q̄ aialium cunctoq; talpas maxime mirant: tot mo-
dis a regē natura dānatas cæcitatē ppetuæ tenebris etiā nū altis defossas: sepulscisq; si-
miles. Nullis æque credit exitis. Nullū religiōis capaciū iudicat aial. Vt si qs cor eius
recēs palpitāsq; deuorarit: diuinatiōis & regē efficiendæq; euentus pmittāt. Dēte talpæ
uiuæ exēpto sanari dētiū dolores adalligato affirmāt. Cætera ex eo aiali placita eoq; suis redde-
mus locis. Nec qcq; pbabilius iueniret q̄ muris aranei moribus aduersari eas: qd & terrā (ut di-
ximus) orbis de pssim auerſant. Cæterę dentiū doloribus (ut idem narrāt) medetur canum q̄
rabie pferunt: capitū crematoq; cinis sine carnibus instillatus ex oleo cyprio paurē cuius & par-
te doleat. Caninus dens sinister maximus circūscarificato eo q̄ doleat: aut dracōis os & spina. Itē
emydridis. Est autē serpens maculosus & albus. Huius maximo dente circūscarificat. At i superiore
dolore duos superiores adalligat: e diuerso inferiores. Huius adipe pungūt: q̄ crocodillū captāt

Dentes scarificant & ossibus lacertæ e fronte luna plena ex emptisita ne terram attingant. Coluunt caninis dentibus decoctis in uino ad dimidias partes. Cinis eorum pueros tarde dentientes adiuuat cum melle. Fit eodem modo & dentifriciū e caninis dētibz. Cinis e murino simo inditus: uel secur Lucertarū aridum. Anguinum cor si mordeatur aut alligetur efficax habetur. Suntq; inter eos qui murem bis in mense iubeant manditi: doloresque ita caueri. Vermes terreni decocti in oleo infusiq; auriculæ: cuius e parte doleant præstant leuamentum. Eorundem cinis exilis dētibz cōiectus ex facili cadere eos cogit. Integros dolentes illitus iuuat. Comburi autem oportet in testa. Profunt & cum mori radice in aceto scyllite decoctis: ita ut colluantur dentes. I quoq; uermiculus qui in herba quæ Veneris labrum appellatur: inuenitur canis dentium inditus mire prodest. Nam erucæ brassicæ eius contactu cadunt. Et e malua cimices infunduntur auribus cum rosaceo. Arenulæ quæ inueniuntur in cornibus cochlearum cauis dentium inditæ statim liberant dolore. Cochlearum inanum cinis cum myrrha a gingiuis prodest. Serpētis cū sale in olla exustæ cinis cum rosaceo in contrariam aurem infusus. Anguinæ: neruationis membrana cum oleo tædæque resina calefacta & auri alterutri infusa. Adiciunt aliqui thus & rosaceum. Eademque cauis indita: ut sine molestia cadat: præstat. Vanum esse arbitror canis ortu angus cauda membranæ exuere: quoniam neutrum in italia usum est. Multoque minus credibile in tepidis regionibus tam sero exui. Hanc autem uel inueteratam cum cæra celerrime dentes euellite tradunt. Et dens anguium alligatus dolores minuit. Sunt qui & araneū animal ipsū sinistra manu caprum tritumq; in rosaceo: & in aurem infusum: cuius a parte doleat prodesse arbitrer. Officulis gallinæ in pariete seruatis fistula salua adacto dēte uel gingiua scarificata: proiectoque officulo statim dolorem abire tradunt. Item simo corui lana adalligato: uel passerum cum oleo calfacto & proximæ auriculæ infuso pruritus quidem intolerabilem facit. Et ideo utilis est passeris pullorum sarmentis crematorq; cinerem ex aceto infricare.

Quomō cōmēdetur os: contra maculas faciei & ad faucium uitia.

CA. III.

Ris saporem mendari affirmant murino cinere cum melle: si fricentur dentes. Admiserunt quidam marathri radices. Penna uulturis. si scalpantur dentes acidum halitū faciūt. Hoc idem histricis pinna fecisse: ad firmitatē pertinet. Linguae ulcera & labrorū hirūdines in mullo decoctæ sanāt. Adeps anseris aut gallinæ rimas. Oesophū cum galla araneoz relæ cadidæ: & q̄ itra bulbos paruz texunt. Si seruētis os intus exussificat: lacte canino statim sanabuntur. Maculas in facie oesophū cum melle conficito: quod asperitimum habetur extenuat. Item scobem cutis in facie cum rosaceo impositum uellere: Quidam & buryz addūt. Si uero uliginēs sint: sel caninū prius acu cōpunctas. Liuentia & suggillata pulmones anetūt: pecudūq; in tenues confecti membranas calidi impositi: uel colūbinum simū. Cutem in facie adeps anseris uel gallinæ custodit. Lichenas & murino simo ex aceto illinūt: & cinere herinacci ex oleo. In hac curatione prius nitro ex aceto faciē foueri præcipiunt. Tollit ex facie uitia & cochlearum: quæ latæ & minutæ passim inueniuntur cū melle cinis. Omnium quidem cochleaz cinis spissat: calfacit. smectica ui. Et ideo causticis commiscetur pforisq; & lepris: & lentigini illinitur. Inuenio & formicas herculeanas appellatas quibus tritis adiecto sale exiguo talia uitia sanentur. Buprestis animal est rarum in italia: similitimum scarabeo longipedi. Fallit iter herbas bonem maxime: unde & nomen inuenit deuoratuq; tacto felle: ita inflammat: ut rumpat. Hæc cū hircino seuo lichenas illita ex facie tollit smectica ui: ut supra dictum est. Vulturinus sanguis cū charaeleonis albæ: quam herbam esse diximus: radice & cedria tritus contentusq; brassicæ lepras sanat. itē pedes locustarum cū seuo hircino triti. Varos adeps gallinaceus cū cepa tritus & subactus utilissimū & in facie sæpe mel in quo apes sint emortuæ. Præcipue tamē faciē purgat: atque erugat cygni adeps. Stigmata delentur columbino simo ex aceto. Grauedinem inuenio si miri: si quis nares murinas osculetur. Vua & fauciu dolor mitigatur simo agnoz priusq; herba gustauerint in umbra arefacto. Vua succo cochleaz acu transfossæ illita: ut cochlea ipsa in fumo suspendatur. Hirundinum cinere cum melle. Sic & tonsillis succurritur. Tonsillas & fauces ladis ouilli gargarissatio adiuuat. Multipeda trita. Finum columbinum cum passo gargarissatum et cum fico arida: ac nitro impositum: extra asperitatem faucium: & distillationes leniūt. Cochleaz coqui debent in lacte. demptoz tantum terreno cōteri & in passo dari potui. Sūt q̄ astypaleas efficacissimas putent: & in iis smegma earū. Lenit & gryllus in frica: us. Aut si quis manibus quibus eum contriuerit: tonsillas attingat. Anginis felle anserino cum elaterio & melle crassissime succurritur. Cerebro noctuz cinere hirūdinis ex aqua calida poto. Huius medicinæ auctor ē Oui-

dius poeta. Sed efficacior ad oīa quæ ex hirundinibus monstrantur: pulli siluestrium. Figura nidorum eos deprehendit. Multo tamen efficacissime ripariarū pulli. Ita uocāt in riparum cauis nidificantes. Sunt multi qui cuiuscunq; hirundinis pullum edendum censent: ne toto āno metuatur id malū. Strangulatos cum sanguine comburant in uase: & cinerem cū pane aut potu dant. Quidam & mustellæ cineres pari modo amiscunt. Sic & ad strumæ remediā. Dant & comitialibus quotidie potu. In sale quoq; seruata: hirundines ad anginā una drachma bibuntur. Cui malo & nidus earum mederi dicitur potus. Millepedam illini anginis efficacissimū putant. Alii. xxi. tritas in aquæ mulsæ hemina dari p hirundinē: quoniā dentibus tactis nihil prosunt. Tradunt & murem cum uerbena excoctū: si bibatur is loquor: medio esse. Et corrigiam caninā ter collo circūdatā. Fimū columbinū uino & oleo permixtum. Ceruicis neruis & opisthotono ex milui nido furculus uitis adalligatus auxiliari dicitur.

Ad strumæ exulceratas: ad humerorū & præcordiorū dolores.

CA. V.

Strumis exulceratis mustellæ sanguis. Ipsa decocta in uino: non tamē sedtis admo-
uetur. Aiunt & in cibo sumptā idem efficere. Vel cineri eius sarmentis cōbustæ mis-
ceatur auxungia. Lacertus uiridis adalligatur. Post dies. xxx. oportet alium adalliga-
ri. Quidā cor eius in argenti uasculo seruant. Ad fœminarum strumæ ueteres co-
chleæ cum testa sua tussæ illinunt: maxime quæ frutetis adhærent. Itē cinis aspidū cum seuo
taurino imponitur. Anguinis adepes mixtus oleo. Itē anguium cinis ex oleo illitus: uel cū cæ-
ra. Edisse quoq; eos medios absclis utrinq; extremis artubus aduersus strumæ pdest. Vel ci-
nerem bibisse in nouo sctili ita crematorum. Efficacius multo inter duas orbitas occisore. Et
gryllū illinire cū sua terra defossum suadet. Item finum columbæ per sese cum farina hori-
deacea: uel auenacea ex aceto. Talpæ cinere ex melle illinire. Alii iecur eiusdē contritum inter
manus illinunt: & triduo non abluunt. Dexterum quoq; pedem eius remedio esse strumis asser-
mant. Alii præcidunt caput: & cū terra a talpis excitata tufum digerunt in pastillos pyxide ita
gnea: & utunt ad oīa quæ intumescunt: & quæ apostemata uocant: quæq; in ceruice sunt. Ve-
scip; suilla tunc uctant. Tauri uocant scarabei terrestres R hicino similes: nomen cornicula de-
dere. Alii pediculus terræ uocant. Ab iis quoq; terram egestam illinunt strumis & similibus ui-
tiis: & podagris. Triduo non abluunt: prodestq; hæc medicina in annū. Omniaq; his ascribūt;
quæ nos in gryllis retulimus. Quidam & a formicis terra egesta sic utuntur. Alii uermes ter-
renos totidē quot sunt strumæ: adalligant: pariterq; cum iis arescunt. Alii uiperam circa canis
ortum circuncidunt: ut diximus. Dein mediam comburūt. Dein cinerem eū dant bibendū ter
septenis diebus quantum præhenditur ternis digitis. Sic strumis medent. Aliqui uero circunli-
gant eas lino: quo præligata infra caput uipera pepēderat: donec exanimaretur. Et millepedis
utunt addita resina terebinthinæ parte quarta. Quo medicamento oīa apostemata curari iu-
bent. Humeri doloribus mustellæ cinis cum cæra medetur. Ne sint malæ hirsutæ formicarum
oua pueris infricata præstant. Item mangonibus: ut lanugo tardior sit pubescentiū sanguine e
testiculis agnorum qui castrantur. Qui euulsis pilis illitus & contra uirus proficit. Præcordia
uocamus tino nomine exta in homine: quoq; & dolore cuiuscunq; partis si carulus lactens ad-
moueatur: apprimaturq; iis partibus transire in eum morbus dicitur. Idq; exenterato pfusoq;
uino dephendi uitiatō uiscere illo qd' doluerit hoīs & obrui aliis religio est. Ii quoq; quos me-
lites uocamus: stomachi dolorem sedant applicati sapius. Transireq; morbos ægritudine eo-
rum intelligitur: plerunq; & morte.

De pulmonū uitiiis iecoris & sanguinis reiectionibus.

CA. VI.

Pimonum uitiiis medent & mures: maxime africani detracta cute in oleo & sale de-
cocti: atq; in cibo sumpti. Eadē res & purulētis uel cruentis excretionibus medet.
Præcipue uero cochlearum cibus stomacho. In aqua eas subseruēfieri intacto cor-
pore eaz; oportet: mox in pruna torrerī nihil addito: atq; ita e uino garoq; sumi: p-
cipue africanæ. Nuper hoc cōpētū plurimis pdesse. Id quoq; obseruāt: ut numero impari su-
mant. Virus tñ eaz; grauitatē halitus facit. Profunt & sanguinē excreatibus dēpta testa trita
in aquæ potu. Laudatissimæ aut sunt africanæ ex iis solitanæ. Ex iis olitanæ: astypaleicæ. Sicut
læ modicæ: qm magnitudō duras facit: & sine succo. Balearicæ: quas cauatias uocant: qm in
spelcīs nascunt. Laudatæ & ex insulis capreæ. Nullæ eaz; aut cibus gratæ: neq; ueteres: neq;
recentes. Fluuiiales & albæ uirus habēt: nec nō siluestres: stomacho inutiles: aluū soluūt. Itē oēs
minutæ. Contra marinæ stomacho utiliores. Efficacissimæ tñ in dolore stomachi. Laudatio-

res tradunt: quæcūq; uiuæ cū aceto deuorata. Præterea sunt quæ acerrata uocant late multi
fariæ; nascetes: de quæ usū suis dicemus locis. Gallinaceoq; uentris mēbrana inueterata &
in ipsa potissī distillationes pectoris: & humidā tūssim: uel recēs tosta lenit. Cochleæ crudæ tri-
tæ cum aquæ tepidæ cyathis tribus: si sorbeant: tūssim sedat. Distillatio nō sedat & canina cu-
tis cuiuslibet digito circūdata. Iure pecudū stomachus recreat. Locineq; doloris medef multē.
la siluestris i cibo sumpta: uel iocinera eius. Itē uipa porcelli mō inaffat. Suspiriosis multipedæ
ita ut ter septenæ i attico melle diluant: & p harūdinē bibant. Omne. n. uas eaz nigrescit cōta
ctu. Quidā torrēt ex iis sextariū in patina donec cādida fiat. Tūc mel imiscēt. Alii centipedam
necāt: & ex aqua calida dari iubēt. Cochleæ in cibis: iis quos lingit alius: aut quoz alienas mēs:
aut gbus uertigines fiūt: ex passū cyathis tribus singulæ cōtritæ cū sua testa & calefactæ in po-
tu datæ diebus plurimū nouē. Aliqui singulas priō die dedere: sequētī binas: tertio ternas: q̄-
to duas: quinto unam. Sic & suspiria emendāt: & uomicas. Esse aiāl locustæ simile sine pennis:
qd̄ tryxalis græce uocaf: latinū nomē nō hēt. Aliqui arbitrant̄ auctores nec pauciores hoc ēē
qd̄ gryllus uocet. Ex iis uiginti torrerī iubēt: ac bibi emulsa cōtra orthopnoeas: sanguinēq;
expuctibus. Est q cochleis illotis qbusdā ptopū infundat: uel marinā aquā: ita decoquat: & i
cibo sumat: aut si tritæ cū testis suis sumāt cū protropo. Sic & tūssī medent: ac uomicas priu-
tim sanāt melle in quo apes sint emortuæ. Sanguinē reicientibus pulmo uulturinus uitigineis
lignis cōbustus: adiecto flore mali punici ex parte dimidia. Itē cotoneoz. Ilionūq; iisdē portio-
nibus potus mane atq; uesperī in uino si febris abūt. Si minus: ex aqua in qua cotonea decocta
sunt. Pecudis lyen recens magicis pceptis super dolentē lyenem extendit: dicte eo q medef
lyeni se remediū facere. Post hæc iubēt eū in pariete dormitorii eius testoue icludi: & obigna-
ri annulo ter nouiesq; carnē dici. Caninus si uiuētī eximat: & in cibo sumat: liberat eo uitio.
Quidā recentē superilligāt. Alii duoz diez catuli ex aceto scyllitico dato ignorātī fel: uel he-
rinacei lyenem: itē cochleaz cinerem cū semine lini & urticæ addito melle: donec p̄sanet. Eli-
berat & lacerta uiridis eo dolore uiua in olla ante cubiculū dormitorii eius: cui medef suspen-
sa: ut egrediens reuertensq; attingat manu. Cinis e capite bubonis cū unguento. Mel in quo
apes tūc emortuæ. Araneus & maxime qui lycos uocat. Vpuz cor in lateris doloribz lau-
datur: & cochleaz cinis in ptisana decoctaz: quæ & per se illinunt. Canis rabiosi caluariz ci-
nis portioni inpergit. Lumboz dolori stellio trāsmarinus capite ablato & intestinus decoctus
in uino cū papaueris nigri denarii pōdere dimidio eo succo bibitur. Lacertæ uiridis decisis pe-
dibz & capite i cibo sumunt. Cochleæ tres cōtritæ cū testis suis atq; i uino decoctæ cū pipenis
granis. xy. Aqlæ pedes euellūt i aduersum a suffragine: ita ut dexter dexteræ ptis doloribz adal
liget: sinister leuæ. Multipeda quoq; ēt quā oniscō appellauim⁹ medef denarii pōdere ex uino
cyathis duobus pota. Vermen terrenū catillo ligneo ante fissio & ferro uicō impositum aqua
excepta perfundere & defodere: unde effoderis magi iubent: mox aquam bibere catillo: mite
id pdesse ischiadicis: affirmantes.

Ad dysentericos & uentris mala remedia.

CA. VII.

Dysentericos recreant femina pecudū decocta cū lini semine aqua pota. Caseus ouil-
lus uetus. Seuū ouium decoctū i uino austero. Hoc & ileo medef. Et tūssī ueteri. Dy-
sentericis stellio trāsmarinus ablatis intestinis & capite pedibusq; ac cute decoctusq;
& in cibo sumptus Cochleæ duæ cū ouo utraq; cū putamine contritæ: atq; in uasē
nouo addito sale & passū cyathis duobus: aut palmaz succo & aquæ cyathis tribus subtere-
factis & in potu datis. Profunt & cōbustæ ut cinis eaz bibatur in uino addito resinæ momen-
to. Cochleæ nudæ de gbus diximus in africa maxime inueniunt: utilissimæ dysentericis. Qui-
næ combustæ cum denarii pondere dimidii acaciæ. Exq; eo cinere dantur cochlearia bina in
uino myrtite: aut quolibet austero cū pari mō calida. Quidam obus africanis ita utunt. Alii
t otidē africanas: uel latas infundunt potius. Et si maior fluctio sit: addunt acaciā fabæ magni-
tudine. Senectus anguiū dysentericis: & tanafmis in stagneo uasē dequoquif cū rosaceo. Vel
si in alio cū stagno illinif. Ius e gallinaceo iisdē medef: sed ueteris gallinacei uehementius. Sal-
sum ius aluum cit. Membrana gallinaz tosta & data in oleo ac sale celiacorum dolores mul-
cet. Abstinere autem frugibus ante & gallinam & hominem oportet. Finum columbinum to-
stum potumque. Caro palumbi i aceto decocta dysentericis & celiacis medef. Turdus inaffa-
tus cum myrti baccis dysentericis. Item merula. Item medetur mel in quo sint imortuæ apes
decoctum. Grauiissimum uitium Apuleios appellatur. Huic resisti aiūt discerpti uespertilionis

uel ferreo
iunco

uel leos

sanguine. Etia illito uentre subuenire. Siste aluū & cochlea sicut diximus i suspiriosis tēpata. Itē cinis eaz q̄ uiuā cremata sint potus ex uino austero. Gallinaceoz iecur assum cū uentriculi membrana: quā abiici solet inueterata: amixto papaueris succo. Alii recentē torrēt ex uino bi bōdam. Iyus p̄dicū & p̄ fē uētriculus cōmitus ex uino nigro. Item palūbus ferus & e postea deco ctus. Luen pecudis tostus & in uino tritus. Fimū colūbinū cū melle illitū. Ossifragi uēter arefa ctus & potus iis qui cibos nō conficiunt: utilissimus: uel si manu tm̄ teneant capiētes cibum. Quidāq̄ adalligant ex hac cāse: dē cōtinuare nō debēt. Maciem enim facit. Silit & anātū mas culaz sanguis. Inflationem discutit cochleaz cibis. Tormina sanat Iyē ouū tollis: atq̄ e uino potus. Palumbus ferus ex postea decoctus. Apodes ex uino. Cinis ibidis sine pēnis crema ta potus. Quod p̄terea traditur in torminibus. Mirum est anate appōita uētri transire morbum: anateque emori. Tormina & melle curātur in quo sunt apes imortuā decocto. Coli uti tium efficacissime sanatur ab aue galerita assa in cibo sumpta. Quidam in uase nouo cū plu mis exuri iubēt: conterique in cinerem: bibiq̄ ex aqua coctum cochlearibus ternis per quadri duum. Quidam cor eius adalligari femini. Alii recens repens: adhuc deuorari. Cōsularis aspa natum domus est: in qua alter e fratribus colo liberatus est: aue hac in cibo sumpta: & corde eius in ermilla aurea icluso: alter sacrificio quodā facto crudis laterculis ad formā caminiat: q̄ ut sacz peractum erat obstructo facello. Vnum est ossifrago intestinū mirabili natura oia deuorata cōficiēti. Huius partem extremā adalligatā prodest cōtra colū cōstā. Sunt oculi interaneoz morbi: de quibus mizē. p̄dis. Si catuli priusq̄ uideant applicent triduo stomacho maxime ac p̄tori: & ex ore aegri succū lactis accipiat transire uim morbi: postremo ex anima ridissectisq̄ palam fieri aegri causas. Mori & humari debere eos obrutos terra. Magi quidem uespertilionis sanguine contacto uentre in totū annū cauere dolorē tradunt. Aut in dolore si quis aquam per pedes fluentem haurire sustineat.

Ad calculos: & uesicaz dolores testisq̄: & unguinum tumores: & ad panos. CA. VIII.

M Vriuo simo cōtra calculos illinire uentrem prodest. I. Herinacei carnem iucundā esse aiunt: si capite percusso uno ictu interficiat priusq̄ in se urinā reddat. Eos qui carnem ederit straguriā morbū cōtrahere minime posse. Hęc caro ad hūc modū occi sa stillicidia uesicaz emēdat. Itē suffitus ex eodē. Quod si urinā i se reddiderit: eos q̄ carnē ederit: straguriā morbū strahere tradit. Iubēt & uermes terrenos bibi ex uino aut passo ad cōminuēdos calculos: uel cochleas decoctas uti suspiriosis. Easde exēptis testis tritisq̄ tres i uini cyathis bibi: sequēti die duas: tertia die unā: ut stillicidia urinā emēdet. Testaz uero ina niū cinere ad calculos pellēdos. Itē hydri iecur bibi. Vel cinerē scorpionū in pane sumi. Vel si quis cū locusta edit. Lapillos q̄ in galliaceoz uesicaz: aut in palūbiū uentriculo inueniātur con teri: & porioni inspergi. Item membranā e uentriculo gallinacei aridā: uel si recēs sit tostam. Fimum quoq̄ palumbium in faba sumi contra calculos & alias difficultates uesicaz. Silit plu marum cinerem palumbinum ferorum ex aceto mulso. Et intestinoz ex iis cinerem cochlea ribus tribus e nido hirundinum. Gryllum dilutum aqua calida. Ossifragi uētem arefactum. Turturis fimum in mulso decoctum: uel ipsius decoctā ius. Turdos quoq̄ edisse cum baccis myrti prodest urinā. Cicadas tostas in patellis. Millepedam oniscon bibisse. Et in uesicaz dolo ribus decoctum agninoz pedum. Aluum cit & gallinaceorum decoctum ius: & acria mollit. Cit & hirundinū fimū adiecto melle subditum. Sedis uitis efficacissima fenum oesypum. Quidam adiciunt pompholigen: & rosaceum. Canini capitis cinis senecta serpētis ex aceto si rha gades sint. Cinis fimi canini candidi cum rosaceo. Aiuntq̄ inuentum Aesculapii esse. Et eodē uerrucas efficacissime tolli. Murini fimi cinis. Adeps cygni. Adeps bouis. Procidencia alui suc cus cochleaz pūctis euocatus irrita depellit. Attritis medef cinis muris siluatici cū melle ul herinacei: uel uespertilionis. Et aserinus cum cerebro & alumine & oesypo. Fimū colūbinū cū melle. Condylomatīs priuatū araneus dēpto capite pedibusq̄ infricatus. Ne acria perurāt: adeps aserinus cū cæra punica cærsa rosaceo. Adeps cygni. Hęc & hemorrhoidas sanare di cunt. Isthiadicis cochleas crudas tritas cū uino amineo & pipere potu pēsse dicunt. Lacerta uiridē in cibo ablatis pedibus interaneis capite. Sic & stellionem adiectis huic papaueris nigri obolis tribus. Ruptis cōuulsis fel ouium cū lacte mulierum. Veredoz fornicationibus uerru cisq̄ medef arietinis pulmonis inassati sanies. Cæteris uitis uellez eius uel sordidoz cinis ex aqua. Seuū ex omēto pecudis & p̄cipue a renibus amixto cinere pumicis ex sale. Lana succida ex aq̄ frigida. Carnes pecudis cōbustæ ex aqua. Mulæ ungulaz cinis. Dētis caballini cōtusi fa

rina inaspera. Testibus uero farina ex ossibus canini capitis sine carne tulsis. Si decedat testum alter: spuma cochleaz illita remedio esse tradit. Tetrus ibi ulceribus & manantibus auxiliant canini capitis recentis cineres. Cochleaz lata parua contrita ex aceto uel cinis eius. Mel in quo apes sunt emortuæ cū refina. Cochleaz nudæ quas in africa gigni diximus tritæ cū thuris pol-line & ouog albo. xxxq. die resoluunt. Aliqui p thure bulbū amiscēt. Hydrocoelis stelliones mire prodesse tradunt capite pedibus iteraneisq; deptis: reliquū corpus iassatū. In cibo id sa-pius dat. Sicut ad urinæ incontinentiā. Caninū adipem cū alumine scisso fabæ magnitudine. Co-chleas africanas cū sua carne & testa crematas potō cinere. Anserū trium linguas iassatas i ci-bo huius rei auctor est Anaxilaus. Panos aperit seuū pecudū cū sale tosto. Murinū simū am-mixto thuris polline: & sādaraça iposita discutit. Lacertæ cinis: & ipsa diuisa iposita. Itē multi peda cōtrita: amixta refina terebithina ex parte tertia. Quidā & sinopidē amiscunt: cochleaz cō-tusæ & per se cinis inaniū cochlearū cæra mixtus discussoriū uim hēt. Fimū colūbarū p sese: uel cū farina hordeacea: aut auenacea illitū. Cantharides mixta calce panos scalpelli uice aus-runt. Inguinū tumorē cochleaz minutæ cū melle illitæ leniūt. Varices ne nascant: lacertæ san-guine pueris crura ieiunis a ieiuno illinūtur.

Ad podagras et articuloꝝ dolores.

CA. IX

Podagras lenit oesypū cū lacte mulieris & cæruſſa. Fimū pecudū qd liquidū reddūt. Pulmones pecudū. Fel arietis cū seuo muris dissecti impositi. Sanguis mustelæ cum plātagiē illitus & uiuæ cōbustæ cinis ex aceto & rosaceo si pēna illinat. Vel si cæra & rosaceū amiscat fel caninū ita ne manu atigatur: sed pēna illinat. Fimū gallina-rū: uermiū terræ cinis cū melle: ita ut tertio die soluāt. Alii ex aqua illinitre malūt. Alii ipso aceto mēſura cū mellis cyathis tribus: pedibus ante rosaceo perunctis. Cochleaz lata potā tol-lere dicuntur pedum & articuloꝝ dolores. Bibuntur aut binæ in uino tritæ. Eadem illinūtur cū helxine herbæ succo. Quidā ex aceto intriuisse cōtenti sunt sale. Quidā sale cū uipera cre-matis in olla noua & sæpius sumptis aiūt podagra liberari. Vile esse & adipe uiperino pedes perungi. Et de miluo affirmant: si inueterato tritoq; quantū tres digiti capiant bibat ex aqua. Aut si pedes sanguinē cum urtica uel pēnis eoz cum primū nascent: tritis cū urtica. Quin & fimus eoz articularibus doloribus illinitur. Item cinis mustelæ aut cochleaz & cū amylo uel tragacantho. Incessus articulos aranei telæ cōmodissime curant. Sunt q cinere eaz uti malint. sicut fimū colūbini cinere: cū polenta & uino albo. Articulis luxatis pſentaneū est & seuū pecu-dis cū cinere & capillo muliez. Permionibus quoq; imponit seuū pecudū cū alumine. Canini capitis cinis aut fimū muriū. Quod si putrida sint ulcera cæra ad cicatricē perducunt uel gyl-lorū crematoꝝ fauilla ex oleo. Item muris siluatici cū melle. Vermitū quoq; terrenoz cū oleo uetere. Et cochleaz quæ nudæ iueniunt. Vlcerā oīa pedum sanant cinis eaz quæ uiuæ combu-stæ sint. Fimiq; gallinacei cinis exulcerationes colūbini fini cinis ex oleo. Attritus ē calciamē-toꝝ ueteris soleæ crematæ cinis. Agninus pulmo & arietis sanant. Dentis caballini contusi fa-rina priuatim subleuat. Lacertæ uiridis sanguis subtritus & hominū & iumentoz pedes sub-litus sanat. Clauos pedū urina muli mulæue cū luto suo illita. Fimū ouīū. Iecur lacertæ uiridis uel sanguis: flocco impositus. Vermes terreni ex oleo. Stelliōis caput cū uiticis pari modo tri-tum ex oleo. Fimū colūbinū decoctū ex aceto. Verrucas uero oīum genēz urina canis recens cum suo luto illita. Fimi canini cinis cum cæra. Fimū ouīū. Sanguis recens murinus illitus uel ipse suo diuulsus. Herinacei fel. Caput lacertæ uel sanguis uel cinis totius. Mēbrana fenēdu-tis anguiū. Fimū gallinaceū cū oleo & nitro. Cantharides uua taminia intritæ exedūt. Sed ita erofas aliis quæ ad persananda ulcera monstrauimus curari oportet.

Remedia aduerſus morbos toti corpori.

CA. X.

Nunc autē reuertemur ad ea q totis corporibus medēda sunt. Fel canis nigri mascu-li amuletū ēē magi dicūt domus totius. Sufficit eo purificatæue cōtra oīa mala me-dicamenta. Itē sanguine canis resperſis parietibus: genitaliq; eius sub limine ianæ deſoſo. Minus mirent hęc qui sciūt fecidiſſimū aialium quantū magnificēt thi-cinū: qm̄ uni nullus sit exitus ſaginæ nec finis alia quā morte: diuitius in fame uiuēt. Septenis ita diebus durasse tradunt. At in ſacietate paucioribus dehiſcere. Sunt qui hunc ex aure fini-ſtra canis oēs dolores ſedare adalligatū. Funditū in augurio uitalium habent. Nā ſi ager e-te ſpondeat qui intulerit a pedibus ſtanti: interrogantiq; de morbo ſpem uitæ certā eſſe. Moritū-rum nihil reſpondere. Adiciunt ut euellatur ex aure leua canis: cui non ſit alius quā niger co-

uel ex aure
damulæ

lor. Nigidus fugere tota die canes cōspecū eius qui e sue id animal euellerit scriptū reliquit. Rursus magi tradunt lymphatis sanguinis talpæ aspersu relipiscere. Eos uero q a nocturnis diis faunisque agitent: draconis lingua & oculis & fellerintestinisq in uino & oleo decoctis: ac sub diuo noctu refrigeratis perunctos matutinis uespertinisq liberari perfictionibus. Remedium esse tradit Nicander amphyssenam mortuā adalligatam uel pellem tantū eius. Quinimo arbori quæ cadatur adalligata nō algere cædentes: faciliusq succidere. Itaq sola serpentium frigori se cōmittit prima oīum procedēs & ante cuculi cantū. Aliud est cuculo miraculū: quo quis loco primū audiat aliquid illam: si dexter pes circūscribatur: ac uestigiū id defodiatur: non gigni pulices ubiq; spargat. Paralysis cauentibus pinguiā glirū decoctōz & foricū utilissimā traduēt esse. Millepedas aut in anginis diximus potas. phthisin sentientibus lacertā uiridē decoctā in uini sextariis tribus ad cyathū unū singulis cochlearibus sumptis p dies: donec cōualecant. Cochlearz cinerem potum in uino. Comitialibus morbis oesypū cum myrrha momento & uini cyathis duobus dilutum magnitudine nucis auellanz a balneo potum. Testiculis arietinis inueteratos tritosq; dimidio denarii pondere in aqua uel lactis asini hemina. Interdicitur uini potus quinis diebus ante & postea. Magnifice laudat & sanguis pecudum potus. Itē fel cum melle scipue agnini. Catulus lactens sumptus absciso capite pedibusq; ex uino & myrrha. Lym mellas potus in oxymelite cyathis tribus. Stellionis trāsmanini cinis potus in aceto. Tunicula stullionis quā eodem mō ut anguis exiit pota. Quidam & ipsum harūdinē exente ratum inueteratūq; bibedū dedere. Alii in cibo in ligneis uerbis inaslatū. Operapitū quomō scipiatū scire cū exiit membranā hyberna alias deuorat eā: qm nullū aīal fraudulentiū inuidere homini tradunt. Inde stellionū nomē atunt in maledictū translātū. Obseruat cubile eius aestatibus. Est aut in locis hostioz; fenestratūq; aut cameris sepulchrisue. Ibi uere incipiente fissis harundinibus textas opponunt casas quaz angustis etiam gaudet: eo facilius euens circūdatum torporē. Sed eo derelicto non pōt remeare. Nihil ei remediū in comitialibus morbis pferē. Prodest & cerebz; mustelaz inueteratū potūq; & iecur eius. Testiculi: uuluz que aut uentriculū inueteratus cum coriandro: ut diximus: item cinis. Siluestris uero tota in cibo sumpta. Eadē omnia prædicantur ex uipera. Lacerta uiridis cum cōdimentis quæ fastidiū abstergat: ablatis pedibus & capite. Cochlearū cinis addito femine lini & urticæ cū melle inunctos sanat. Magis placet draconis cauda in pelle dorcadis alligata ceruini neruis. Vel apilli & uentre pullos; hirundinū sinistro lacerto annexi. Dicunt enim excluso pullo lapillū dare. Quod si pūllus is detur incipienti in cibo: quem primum peperit: cum quis primū tenta tus sit: liberari eo malo. Postea medet hirundinū sanguis cū thure: uel cor recens deuoratū. Quin & e nido earum lapillus ipositus recreare dicit cōfestim: & adalligatus perpetuo tueri. Prædicatur & iecur milui deuoratum: & senectus serpentiū. Iecur uulturis tritū cū suo sanguine ter septenis diebus potū. Cor pulli uulturini adalligatū. Sed & ipsum uulturem in cibo dari iubent: quidē satiātum humano cadauere. Quidā pectus ei bibendū censent: & in cernino calice. Aut testes gallinacei ex aqua & lacte antecedente quinq; diez; abstinentia uini ob id inueteratos. Fuere & qui. xx. unam muscas ruffas: & quidem emortuas in potu darēt: infirmioribus pauciores.

Contra morbū regiū: & freneticos: & cōtra febres: & hydropicos.

CA. XI.

MOrbo resistunt regio sordes aurū: aut mānaze pecudis denarii pondere cū myrrha momento & uini cyathis duobus. Canini capitis cinis in mulsio. Mulpēda in uini hemina. Vermes terreni in aceto mulsio cū myrrha. Gallina si sit luteis pedibus prius aqua purificatis: dein collutis uino qd bibatur. Cerebrū perdicis: aut aquilæ i uini cyathis tribus. Cinis plumaz; aut interancoz; palūbifed in mulsio ad cochlearia tria. Passerum cinis famentis crematoz; cochlearibus duobus in aqua mulsio. Auis icterus uocata a colore: quæ si spectet: sanari id malū tradunt: & auem mori. Hanc putō latine uocari galgulū. Phreneticis prodest uidetur pulmo pecudum calidus circa caput alligatus. Nam nō mō muris cerebrum dari potū ex aqua: aut cinerē mustelaz; ueq; etiam inueteratas herinacei carnes q; possit furenti et si certa sit medicina. Bubonis quidē oculoꝝ cinerem inter ea quibus prodigiose uitā ludificant: acceperim. Præcipueq; febrū medicina placitis eoꝝ renunciat. Nāq; & in. xii. si gna digessere eā sole transmeante: iterūq; luna: qd totū abdicandū paucis exemplaribus docebo. Si quidē crematis tritisq; cū oleo pungi iubent agros: cū geminis transit sol: cristis: & auribus: & unguitibus gallinaceoz; Si luna rasis barbis eoꝝ. Si uirginē alteruter hordei granis. Si fa-

gittarium uespertilionis alis. Si leonē luna tamaricis fronde: & adiiciunt fatiua. Si aquarium
 e buxi carboidbus tritis. Ex istis cōfessa aut certe uerisimilia ponemus: sicut & lethargū olfacto
 riis excitari. Inter ea fortassis mustelae testiculis inueteratis: aut iocinere uiso. his quoq; pulmo-
 nem pecudis calidum circa caput adalligari putant utile. In quartanis medicina clinice prope
 modū nihil pollet. Quamobrem plura eorū remedia ponemus. Primūq; eum quem adalligari
 iubent puluerē: in quo se accipiter uolutauerit lino rutilo in linteolo. Canis nigrī dentem lō-
 gissimum. Pseudophecen uocat uespam: quae singularis uolitat. Hanc sinistra manu apphen-
 sam subnectunt. Alii uero quā quis eo āno uiderit primā. Viperā caput abscisum in linteolo:
 uel cor uiuentis exemptum. Muris rostellū auriculāq; summas roseo panno: ipsūq; dimit-
 tūt. Lacertae uiridis uiuā dextrū oculū effossum mox cū capite suo deciso ī pellicula caprina.
 Scarabeus qui pilulas uoluit. Propter hunc aegypti magna pars scarabeos inter numina colit
 curiosa. Appionis interpretatione qua colligit solis operū similitudinē huic animali esse ad ex-
 cusandos gentis suae ritus. Sed & alium adalligant magi cui sunt cornicula reflexa sinistra ma-
 nu collectū. Tertium q uocat fullo albis guttis dissectū utriq; lacerto adalligant. Cetera fini-
 stro: cor anguinū sinistra manu exemptū uiuentibus. Scorpionis caudā quattuor articulos cū
 aculeo panno nigro: ita ut nec scorpionē dimissum: nec eum q alligauerit: uidet aeger triduo.
 Post tertiū circuitum id cōdat. Erucā in linteolo ter lino circūdant totidē modis ad singulos
 dicentes: quare faciant: qui medebunt. Limacem in pelliculā uel quattuor limacū capita pēsa
 harūdine. Multipedam lana inuolutā. Vermiculos ex qbus tabani fiunt: ante q pennas germi-
 nent. Alios e spinosis frutetis lanuginosos. Quidā ex illis quaternos inclusos iuglandis nuci
 putamine adalligant. Cochleāq; quā nudā inueniunt. Stellionē inclusum capsulis subiciūt
 capiti: & sub decessu febris emittunt. Deuorari autē iubent cor mergi marini sine ferro exem-
 ptum: iueteratūq; conteri: & in calida aqua bibi. Corda hirūdinū cū melle. Alii simū drachma
 una in lacis caprini: uel ouilli: uel passio cyathis tribus ante accessiones. Sunt qui totas censēt
 deuorandas. Aspidis cutem p ondere sexta parte denarii cū piperis pari modo parthorū gentes
 in remediū quartanae bibunt. Chrysippus philosophus tradidit phrygionem adalligatū reme-
 dio esse quartanis. Quod esset aīal: nec ille descripsit: nec nos inuenimus q nouisset. Demōstrā-
 dum tamē fuit a tam graui auctore dictū: si cuiusq; cura efficacior esset ad inquirendū. Corni-
 cis carnes esse: & nidum illinire in longissimis morbis utilissimum putant. Et in tertianis fiat
 potestas experiendi: qm̄ miseria copia spei detecto: an ne aranei quē lycum uocat tela: cū ipso
 specu toto resina caeraq; imposita utriq; temporibus & fronti prosit. Aut ipse calamo adalli-
 gatus: qualiter & aliis febribus pdesse tradit. Itē lacerta uiridis adalligata uiua in eo uas: quo
 cibū capiat. Quo genere & recidiuas frequēter abigi affirmant. Hydropicis oesophum ex uino
 addita myrrha modice potui datur nucis auellanae magnitudine. Aliqui addūt & anserinum
 adipem & oleum myrteum. Sordes ab uberibus ouium eundē esse & cum habet. Item comes in-
 ueteratae herinacei sumptae. Vomitus quoq; canum illitus uentri: aquā trahere promittitur.

Ad ignē sacrum: ad carbūculos furūculos ambusta neruorūq; cōtraditiones. CA. XII.

Gni sacro medet oesophum cum pōpholyge & rosaceo. Rhicini sanguis. Vermes ter-
 reni ex aceto illiti. Gryllus contritus in manibus. Quo genere pstat: ut qui id fecerit
 anteq incipiat uitii: toto eo āno careat. Oportet autē eū ferro cū terra cauerna suae
 tolli. Adeps anseris. Viperā caput aridū asseruatū & cōbustum: dein ex aceto imposi-
 tum. Senectus serpentiū ex aqua illita a balneo cū bitumine & seuo agnino. Carbunculus simo
 colūbino delect p se illito: uel cū lini semie ex aceto mulso. Itē apibus q in melle sunt imortuae
 ipositis. Polētaq; iposita: isperfa si i uerēdis sit: ceterisq; ibi ulcēibz occurrit e melle oesophū cū
 plūbi squamis. Itē simū pecudū icpiētibus carbūculis. Tubera & quacūq; moliri opus sit effici
 casissime anserino adipe curant. Idē praestat & grūū adeps. Furunculus mederi dicit araneus si
 priusq; noies sit impositus: & tertia die solutus. Musaraneus pēdens enecatus: sic ut terram nec
 postea attingat: tertiū circūdatus furūculo toties expuētibus medetē & cui medebit. Ex gallina-
 ceo simo qd est ruffum maxime recēs illitū ex aceto. Vētriculus ciconiae ī aqua decoctus. Mu-
 scae impari numero infricatae digito medico. Sordes ex pecudū auriculis. Seuū ouium uetus
 cum cinere e capillis muliege. Seuum arietis cum cinere punici & salis pari pondere. Ambustis
 caputū canis cinis medet. Item glirium cum oleo. Fimū ouium cū caera cōmixtum. Muriū ci-
 nis & cochleae. Eorū sic ut ne cicatrix quidē appareat. Item adeps uiperinus. Fimū colūbini ci-
 nis ex oleo illitus cyprino. Neruorū nodis medetur capitis uipini cinis ex oleo cyprino illitus.

uel pumi-
cis

Terreni uermis cinis cū melle illitus: et dolores tollit. Itē amphibēa mortuā adalligata: Adeps uulturinus cum uentre arefactus: cōtrituscq; cū adipe suillo inueterato. Cinis e capite bubonis in mulso potus cum lilii radice: si magis credimus. In cōtractione neruoz; caro palumbina i ci bis prodest & inueterata. Herinacei spasticis. itē mustelæ cinis. Serpentiū senectus in pelle taurina adalligata spasmos fieri phibet. Opisthotonicis milui iecur aridū tribus obolis in aqua mustelæ cyathis tribus potū. Reduias & quæ in digitis nascuntur pterygia tollunt canini capi uel redi-
tis cinis aut uulua decocta in oleo super illito butyro ouillo cum melle: itē folliculus cuiuslibet aialis fellis. Vnguium scabrici catharides cū pice tertio die solutæ: aut locustæ frictæ cū seuo hircino. Pecudū seuū. Aliq; miscēt uiscū & portulacā: ul' aris florē. ita ut tertio die soluat.

Ad sanguinem sistendum: & tumores uulnerum: ulcera: uulnera: & alia mala ex animalibus remedia.

CA. XIII.

Sanguinē sistit e naribus seuū ex omento pecudū illitum. item coagulū ex aqua maxime agninum subditū uel infusum et si alia nō profint. Adeps anserinus cum butyro pari pondere pastillis ingestus. Cinis cochleaz; terrenaz;. Sed & ipsæ extractæ testis. E naribus fluēt sanguinē sistunt cochleæ cōtritæ fricti illitæ. Aranei telæ suppositæ. Gallinacei cerebellū: uel sanguinis profluvia a cerebro. item columbinus sanguis ob id seruatus cōcretuscq;. Si uero ex uulnere imodice fluat fimi caballini cum putaminibus ouoz; cremati cinis impositus mire sistit. Et uulnibus medef oesypum cum hordei cinere & æruginæ aquis partibus. Ad carcinomata ac serpentina quoz; ualet: Erodit & ulceꝝ margines. Carnesq; quæ excrescunt: ad æqualitatē redigit. Explet quoq; & ad cicatricē perducit. Magna uis & in cinere pecudū fimi ad carcinomata addito nitro: aut cinere ex ossibus feminum agnorum: maxime in iis ulceribus quæ cicatricē non trahunt. Magna & pulmonibus præcipue arietum. Excrescentes carnes in ulceribus ad æqualitatem efficacissime reducant. Fimo quoq; ipso ouium sub testa calefacto & subacto tumor uulneꝝ sedatur. Fistulæ purgantur sananturq;. Item epinyctides. Summa uero uis in canini capitis cinere. Excrescentia ouia spodi uis erodit ac per sanat. item murino fimo eroduntur. itemq; mustelæ fimi cinere. Uricias et in alto ulcerum & carcinomata: persequitur multipeda trita: admixta resina terebinthina & sinopide. Eademq; utilissima sunt in iis ulceribus quæ uermibus periclitantur. Quin & uermiū ipoz; gna mirādos usus habent. Cosces q; in ligno nascunt. sanant ulcera oia. Nomas uero cōbulti cū pari pondere anisi & ex oleo illiti. Vulnere recentia conglutināt terreni: adeo ut neruos quoque abscissos illitis solidati infra septimū diē Democritus persuaserit. Itaq; in melle seruandos cēset. Cinis eoz; margines ulceꝝ diuiores absument cum pice liquida uel simbio melle. Quidam arefactis in sole ad uulnera ex aceto utunt: nec soluunt nisi biduo intermisso. Eadem ratio & terrenaz; cochleaz; est: quæ exemptæ tusæq; & impositæ: recentia uulnera cōglutinant: & nomas sistunt: q; nō adharēt. Herpes quoq; aial a geacis uocat: quo p̄cipue sanantur quæcunq; serpunt. Cochleæ quoq; profunt cum testis suis tusæ cum myrrha quidem & thuræ et p̄cisos neruos sanare dicunt. Draconum quoq; adeps siccatus in sole magnopere p̄dest. Item gallinæ cei cerebrum recentibus plagis sale uiperino in cibo sumpto. Tradunt & ulcera tractabilia fieri: & sanari celerius. Antonius msa medicus cum incidisset insanabilia ulcera: uiperas edendas dabat: miraq; celeritate persanabat. Tryxallidum cinis margines ulceꝝ duos aufert cum melle. Item fimus columbinus cum arsenico & melle ea quæ erodenda sunt. Bubonis cerebro cum adipe anserino mire uulnera dicuntur glutinari: quæ uocant cacothē. Cinis etiam fimum arietis cum lacte muliebrī diligenter prius elutus linteolis sanat. Viula quoz; auis cocta in oleo cui liquato miscetur butyrum ouillum & mel: ad ulcera sananda ualet. Vlceꝝ labra duriora apes in melle emortuæ emoluiunt. Et elephantiosin sanguis & cinis mustelæ. Verberū uulnera atq; uibices pellibus ouium recentibus impositis obliterantur. Articuloz; fracturis cinis feminū pecudis peculiariter medef. Efficacius cū cera. Idē medicamentū fit ex maxillis simul ustis: cornuꝝ ceruino: & cera mollita rosaceo. Ossibus fractis caninū cerebrū linteolo illi to superpositis lanis: quæ subide subfundant fere quattuordecim diebus solidat. Nec tardius cinis siluestris maris cum melle: aut cum uermiū terrenoz; cinere. Qui etiam ossa extrahit. Cicatrices ad colorem reducit pecudum pulmo præcipue ex ariete seuum ex nitro. Lacertæ uiridines albas ex uino. Et cantharides ad uiriliginem cum rutæ foliorum duabus partibus in sole: donec formicet cutis: tolerandæ sunt. Postea fouere: oleoz; perungere necessarium: itēuq; il-

E iiii

linire: idq; diebus pluribus facere cauentes exulcerationē altam. Ad easdem utiligines: & muscas illini iubent cum radice lapathogæ. Gallinarum sinum candidum seruatum in oleo uetere corneæ pyxide. Vespertilionum sanguinem. Fel herinacæ ex aqua. Ad scabiem uero bubonis cerebrū cū aphronitro. Sed ante omnia sanguis caninus. Sedant pruritū cochleæ minutæ late contritæ illitæ. Harundines & tela quæq; alia extrahenda sunt corpori: euocat mus dissecus impositus. Præcipue uero lacerta dissecta: uel caput eius tātum cōtūsum cum sale impositum. Cochleæ ex iis quæ gregatim folia seclantur contusæ impositæq; testis: & eæ q̄ māduntur exēptæ testis. Sed cum leporis coagulo efficacissimæ. Ossā anguium eundem cum coagulo cuiuslibet quadrupedis intra tertium diem approbant effectum.

Ad muliebria mala medenda: & conceptus maturandos.

CA. XIII.

Audantur & cantharides tritæ cum farina hordeacea. Muliebribus malis membranae a partu ouium proficiūt: sicut in captis rettulimus. Fimū quoq; pecudum eodēdē usus habet. Locustagæ suffitu stranguriæ maxime mulierum iuuantur. Gallinaceorum testes subinde si a conceptu edat mulier: mares in utero fieri dicuntur. Partus conceptus histricum cinis potus continet. Maturat caninum lac epotum. Euocat membranae canum secundis: si terrā non attigerit. Lūbos parturientium potus lactis. Fimū murinum aqua pluuiā dilutum māmās mulierum a partu tumefcentes reficit. Cinis herinaceorum cum oleo perunctarū custodit partus cōtra abortus. Facilius enitūtur q̄ fimū anserinum cū aquæ cyathis duobus forbuere. Aut ex utriculo mustelino per genitale effluentes aquas. Vermes terreni illiti in ceruicæ & scapulas: ne uerui doleant: præstant. Grauidis secundas pellunt in passo poti. Idem per se impositi: māmārum suppurationes concoquūt & aperiunt: extrahuntq;: & ad cicatricē perducunt. Lac deuocant poti cum mulso. Inueniuntur & in gramine uermiculi qui adalligati collo continent partū. Detrahuntur autem sub partu: alias eniti non patiuntur. Cauendum etiā ne in terram ponantur. Conceptus quoque causa dantur in potu quini aut fipteni. Cochleæ in cibo sumptæ accelerant partū. Itē cōceptū impositæ cū croco. Eadem ex anylo & tragacantho illitæ profluuiā sistunt. Profunt & purgationibus sumptæ in cibo: & uulua auersam corrigunt cum medulla ceruina: ita ut uini cochleæ denarii pondus addatur & ope ri. Inflationes quoque uuluarum discutiunt exemptæ testis: tritæq; cum rosaceo. Ad hoc alypaleicæ maxime eligūtur. Alio modo africanæ binæ cum scenograzco quod tribus digitis capiatur additis mellis cochlearibus q̄tuor. Illinunt aluo prius irino succo perūtæ. Sunt & minutæ longæque candidæ cochleæ passim oberrantes. Eæ arefactæ sole in tegulis: tuscæq; in farinam miscentur lomento æquis portionibus. Candoremq; & leuorem corpori asserunt. Scabendi desideria tollunt minutæ & late cum polenta. Viperam mulier prægnans si transcenderit: abortum faciet. Item amphispbenam mortuam dūtaxat. Nam uiuam habētes in pyxide impune transeunt: etiam si mortua sit. Atque adseruata partus faciles præstat uel mortua. Mirum si non ad seruata transcenderit grauida: innoxiam fieri: si protinus trāscēdat adseruatā. Anguis inueterati suffitus menstrua adiuuant. Anguiū senectus adalligata lūbis faciliores partus facit protinus a puerperio remouenda. Dant & in uino bibendā cum thure. Aliter sumpta abortū facit. Baculus quo angui rana excussa sit: parturiētes adiuuat. Tryxalidū cinis illitus cū melle purgationes. Item araneus q̄ filiū deducit ex alto: capi debet manu caua tritusq; admoue ri. Quod si redeuntē phenderit. inibebit idē purgationes. Lapis ætites in aglæ reptus nido custodit ptus cōtra oēs abortuū infidias. Pēna uulturia subiecta pedibus adiuuat pturiētes. Oū corui grauidis cauendū constat: qm̄ transgressus abortus asperos facit. Fimū accipitris in mulso potū uidet fecundas facere. Vuluarum duricias & collectiones adeps anserinus: aut cygni emollit. Māmās a partu custodit adeps anseris cū rosaceo & araneo. Phryges & lycæones mam mis puerperio uexatis inuenere otidum adipem utilē esse: & iis q̄ uulua strangulēnt: & blattas illinunt. Quorum perdisis putaminum cinis cadmiæ mixtus & cærea stantes māmās seruat. Putant & ter circumdatas ouo perdisis non inclinari. Et si sorbeant eadem: fecunditatem facere: lactis quoq; copiā. Cum anserino adipe perunctis māmīs: dolores minuere. Molas uteri rumpe re. Scabiē uuluae sedare si cū cimice trito illināt. Vespertilionū sanguis psilothri uim habet: sed malis puerorum illitus: non satis proficit nisi eruce uel cicuta semen postea inducatur. Sic enim aut in totum tolluntur pili: aut non excedunt lanuginem. Idem & cerebro eorum profici putant. Est autem duplex: rubens utiq; & candidū. Aliqui sanguinē & iecur eius ammiscēt. Quidā in tribus heminis olei discoquunt uiperā exemptis ossibus & psilothri uice utunt:

uel ino xii

euullis prius pilis: quos renasci nolunt. Fel herinacei pilothrum est utiq; mixto cerebro uespertilionis & lacte caprino. Item per se cinis cū lacte canis primi partus euullis pilis quos renasci nolunt: uel nōdum natis perūctis partibus: alii nō surgunt. Idem euenire tradit sanguine rhicini euullis cani. Itē hirūdinino sanguine uel felle.

Promiscuæ medicinæ.

CA. XV.

Vis formicarum supcilia denigrari cum muscis tritis tradūt. Si uero oculi nigri naſcentiū placeant: foricē pręgnanti edendū. Capilli ne canescant: uerniū terrenorū cinere præſtari admixto oleo. Infantibus q̄ lacte cōcreto uexant: pſidū est anguinū coagulū ex aqua potum. Aut ſi uitium coagulato lacte acciderit: diſcutitur coagulo ex aceto dato. Ad dentitionē cerebrū pecoris utiliſſimū eſt. Oſſibus in canino ſimo inueniētis

aduſtio infantū: quæ uocaf ſiriaſis adalligatis emēdatur. Ramices infantū lacertæ uirides admotæ dormiētibus morſu emēdantur. Poſtea harūdinī adalligatæ ſuſpēdunt in fumo. Tradūtq; pariter cū ea expirāte ſanari infantē. Cochleæ: ſaliua illita infantū oculis: palpebras cor rigit: gignitq;. R. aicoſis cochleæ cinis cū thure ex oui albi ſucco illitus p̄ dies. xxx. medef. Inueniunt in corniculis cochleæ harenacæ duritiæ. Eæ dētitionem facilem pſtāt adalligatæ. Cochlearum inanū cinis admixtus catæ. p̄cidentium interaneorum partes extremas phibet. Oportet aut cineri miſceri ſaniē punctis emiſſam e cerebro uiperæ. Cerebrū uiperæ illigatum pelliculæ dentitiones adiuvat. Ad idem ualent & grandiffimi dentes ſerpentium. Finū corui lana adalligatū infantū tuſſi medef. Vix eſt ſerio complecti quædam nō omittēda tamē: q̄a ſunt prodita. Ramici infantium lacerta mederi iubent. Marem hāc præhēdi. Id intelligi & qđ ſub cauda unam cauernam habeat. Id agendū ut per aurum aut argentū aut oſtrum mordeat uitium. Tum in calice nouo illagatur: & in ſimo ponitur. Vrina infantū cohibet muribus elixis in cibo datis. Scarabeorum cornua grandia denticulata adalligata in iis amuleti naturam obtinent. Bouis capiti lapillum tradūt inſeſſe: quē ab eo expui ſi necē timeat inopinatis præciſo capite exemptum adalligatūq; mire prodeſſe dentitioni. Item cerebrū eiufdem ad eundem uſum adalligari iubent. Et limacis lapillum ſiue oſſiculum quod inueniſ in dorſo. Magnifice inuat & ouis cerebrum gingiuis illitum. Sicut aures adeps anſerinus cum ocimi ſucco impoſiti ſūt. Sūt uermiculi in ſpinioſis herbis aſperiti: lanuginofi. Hos adalligatos prius mederi tradūt infantibus: ſi quid ex cibo hæreat. Somnos allicit oſepſum cum myrrhæ momēto in uini cyathis duobus dilutū: uel cū adipe anſerino & uino myrrite. Auis cuculus leporina pelle adalligata. Ardeolæ roſtrum in pelle aſinina frōti adalligatū. Putant & per ſe roſtrū eiufdē effectus eē uino collutum. E diuerſo ſomnū arceat aridū uespertilionis caput aridū adalligatum. In vrina uiriſ la certa necata uenerem eiuf qui fecerit cohibet. Nam inter amatoria eſſe magi dicūt. Inhibet & ſimū cochleæ & columbinū cum oleo & uino potū. Pulmonis uulturinī dextræ partes: uenerem cōcitant uiris adalligatæ gruis pelle. Item ſi lutea ex ouis quinq; columbarum admixta adipis ſuilli denarii pōdere ex melle ſorbeant. Paſſeres in cibo uel oua eoz. Gallinacī dexter teſtis arietina pelle adalligatus. Ibi cū cineres cū adipe anſeris & irino punctis ſi conceptus ſit: partus cōtinere. Contra inhibere uenerē pugnatoris galli teſticuli anſerino adipe illitis adalligatis: pelle arietina tradūt. Itē cuiuſcūq; galli gallinacī ſi cū ſanguine gallinacī lecto ſub ſiciātur. Cogūt cōcipere inuitas ſetæ: ex cauda mulæ ſi inūctis inter ſe colligent in coitu. Qui in urina canis ſuam ingeſſerit: diciſ ad uenerem pigrior fieri. Mirum & de ſtellionis cinere (ſi uerq; eſt) in linamēto inuolutū in ſiniſtra manu uenerem ſtimulare. Si trāſierat in dextrā inhibere. Itē uespertilionis ſanguinem collectum ſlocco ſuppoſitūq; capiti muliæ libidinem mouere: aut anſeris linguā in cibo uel potione ſumptā. Phthiriaſin a toto corpore pota mēbrana ſeneſcutis anguium triduo necat. Ac ſerum exēpto caſeo potū cum exiguo ſale. Caſeos ſi cerebrum muſtelæ coagulo addat: negāt corrūpi uetultate: aut a muribus attingi. Eiufdēq; muſtelæ cinis ſi deſt in oſſa gallinacīs pullis & colūbinis tutos eē a muſtelis. lumētōz urinae tormina uespertione adalligatum ſimū. Vermicatio ter circūlato uerēdis palūbo mixt dictū palūbis emiſſus moriſ: iumentumq; liberaſ cōfeſtim. Ebrioſis oua noctuæ per triduum data in uino: tedium eiuf adducūt. Ebrietatem arceat pecudum aſſus pulmo præſumptum. Hirūdinis roſtri cinis cum myrrhā tritus & in uino quod bibatur inſperſus: ſecuros pſtabit a temulentia. Inuenit hoc Horus aſſyrioz Rex. Præter hæc ſunt notabilia animalium ad hoc uolumentum pertinentium. Gromphenam auem in ſardinia narrant grui ſimilem ignotara iam etiam ſardis: ut exiſtimo. In eadem prouincia eſt ophion ceruis tantum pilo ſimilis: nec alibi naſcens. Idem

uel libium

auctores nominauere firulugum. Quod nec quale esset animal: nec ubi nascere tradiderunt. Fuisse quidē non dubito: cum & medicinā ex eo sint demonstrata. M. Cicero tradit aialia bitu ros uocari: qui uites in campania rodant.

De miraculis quarūdam bestiarum.

CA. XVI.

Eligua mirabilia ex iis quoq; dicemus. Non latrari a cane membranā ex secidis canis habentē: aut leporis finum uel pilos tenentem. In culicū genere muliones nō amplius q̄ uno die uiuere. Eosq; qui arborarii pici rostrū habeāt: & mella eximant: ab apibus nō attingi. Porcos sequi eos a qbus cerebrū corui acceperint in ossa. Puluerem in quo se mula uolutauerit corpori ispersum mitigare ardores amoris. Sorices fugari: si unus castratus emittat. Anguina pelle & sale & farre cum serpillio cōtritīs uno die: deieciq; cum uino in fauces boum uua maturescentē: toto āno eos ualere. Vel si hirūdinum pulli tres tribus ossis dentur. Puluere e uestigio anguiū collecto: sparsas apes in aluearia reuerti. Arietis dextro teste praeligato oues trīn gigni. Non lassescere in ullo labore qui neruos ex alīs & crucibus gruis habeant. Multas non calcitrare cum uinū biberint. Ungulas trīn mularum reperi- tas: neq; aliam ullam materiā quā nō perrodere: a ueneno stygis aquae: cum id dādum Ale- xandro magno Antipater mittere memoria dignū est: magna Aristotelis infamia excogitari. Nunc ad aquatilia reuertemur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE.
PROOEMIVM

LIBER. XXXI.

Medicinā ex aquatilibus. Aquarum mirabilia.

CA. I.

QVATILIVM SEQV VNTVR IN MEDICINA BENE-
ficia: opifisce natura ne in illis quidē cessante: & p undas fluctuq; ac
reciprocōs aēsus amniūq; rapidos cursus improbas exerēte uires.
Nusq; potētia maiore: si ueg; fateri uolumus. Quippe hoc elemētū
cāteris oībus īperat. Terras deuorat aquae. Flāmas necant. Scādūt
in sublime: & cælū quoq; sibi uendicant. Ac nubīū obtētū uitalē
spirītū strāgulāt. Quae cā fulmina elidit: ipso secū discordatē mū-
do. Quid esse mirabilius potest aquis in cælo stantibus? At illae
ceu pagē sit in tantam peruenire altitudinem rapiunt eo secum pi-
scium examina. Saepe etiā lapides subeūt portantes aliena pōdera.
Eādem cadentes oīum terra nascentiū cā fiunt: p̄fus mirabili na-
tura. Si qs uelit reputare ut fruges gignāt arbores fruticesq; uiuāt
in cælū migrare aquas animāq; ēt herbis uitalē inde deferre uictā cōfessione. Oīs quoq; terrae
uires aquae esse bñficiū. Quapp añ oīa ipsae potētiae exēpla ponemus. Cūctas n. q̄s mortaliū
enumerare queat.

De dñā aquae medicinis: & obseruationibus. cc. lxxvi. CA. II.

Micāt benigne passimq; in plurimis terris alibi frigida: alibi calida: alibi inunda:
sicut in tarbellis agtanica gēte. Exin in pyreneis mōtibz tenui interuallo discernē-
te. Alibi tepida: gelidāq; auxilia morboz cōferentis. Et e cūctis aialīū hoīum trīn
cā erūpentes. Augēt numeq; deoz nobis uariis urbēsq; cōdunt: sicut puteolos in
campania: Statielas in liguria: Sestias in narbonēsi puincia. Nusq; trīn largius q̄ in baiano sinu
nec pluribus auxiliādī generibus: aliae sulphuris: aliae aluminis: aliae salis: aliae nitri: aliae bitu-
minis: nōnulla etiā acida salsaue mixtura. Vapore quoq; ipso aliquae p̄sunt. Tantq; ēt uis ut
balneas calefaciat: ac frigida etiā in solis feruere cogāt: quae in baiano possideant uocant̄ no-
mine accepto a Claudii Caesaris liberto: Obsōnia quoq; p̄coquunt. Vaporāt & in mari ipso q̄
Licinii Crassi fuere. Mediosq; inter fluctus existit aliqd ualitudini salutare. Iam generatim n̄
uis p̄sunt pedibus: aut coxendicibus: aliae luxatis fractisue. Inaniūt aluos. Sanāt ulcera. Capi-
ti auribusq; priuatim medent̄. Oculis uero ciceronianae. Digna memoratu uilla est ab aueno
lacu puteolos tendētibz īposita littori: celebrata porticu ac nemore. Quā & uocabat. M. Cice-
ro academiā ab exēplo athenagē: ibi cōpositis uoluminibus eis dē nobis. In qua & monumētū
sibi īstaurauerat. Ceu uero nō & in toto terraz orbe fecisset. Huius ī pte priā exiguo post obi-
tū ipsius. Antistio uetere possidēte eruperūt fōtes calidi p quā salubres oculis celebrati carmē

Laureæ Tulli qui fuit e liberis eius. Vt protinus noscatur etiam ministerium eius haustus ex illa maiestate.

Ponam enim ipsum carmen dignum ubiq; & non ibi tantum legi.

Quod tua romanæ uindex clarissime linguæ

Silua loco melius surgere iussa uiret.

Atq; academiæ celebratam nomine uillam

Nunc reparat cultu sub potiore uetus.

Hic etiam apparent lymphæ non ante repertæ.

Languida quæ infuso lumina rore leuant.

Nimirum locus ipse sui Ciceronis honori

Hoc dedit: hac fontes cum patefecit ope.

Vt quoniam totum legitur sine fine per orbem:

Sint plures oculis quæ medeantur aquæ.

In eadem campaniæ regione sinuessanæ aquæ sterilitatem foeminarum & uirorum insaniam

abolere produit. In anaria insula calcipolis mederi. Et quæ uocatur acidula ab teano fidici-

no quattuor milibus passuum frigida. Item in stabiano quæ dimidia uocatur: & in uenafrano

ex fonte acidulo. Idem contingit in uelino lacu potantibus. Item in syriæ fonte iuxta taurum

montem. Auctor est. M. Varro. Et in phrygiæ gallo flumine Callimachus. Sed ibi in potando

necessarius modus: ne lymphatos agat. Quod in æthiopia accidere iis qui e fonte rubro bibe-

runt Cresias scribit. iuxta româ albule aquæ uulneribus medent. Prægelidæ eæ. Sed subcuti-

læ in sabinis gelidissimæ suctu quodam corpora inuadunt: ut prope morsus uideri possit. Ap-

tissimæ stomacho: neruis: uniuerso corpori. Thepieorum fons cōceptus mulieribus repâtat.

Itē in arcadia flumen elatū. Custodit aut partum linus fons in eadē arcadia abortus fieri non

patit. E diuerso in pythæ flumē quod aphrodisiū uocatur: steriles facit. Lacus Amphion uutili

gines tollit. Varro auctor est Titium quēdam p̄tura functum marmorei signi faciem habuisse

ppid uitium. Cidnus ciliciæ amnis podagricis medet: sicut apparet in epistola Cassii Parmēsis

ad. M. Antonium. Contra aquarum culpā in troezen: oīum pedes uitia sentiūt. Tungri ciui-

tas galliæ fontē habet insignem plurimis bullis stillatē: ferruginei saporis quod ipsum non

nisi in fine potus intelligitur. Purgat hic corpora. Tertianus febres discutit: calculorūq; uitia.

Eadē aqua igne admoto turbida fit. Ad posterum rubescit. Leucogei fontes inter puteolos &

neapolim oculis & uulneribus medent. Cicero in admirandis posuit reatinis tñ paludibus un-

gulas iumentorū indurari. Eudicus in hestizæ euthicæ fontes duos tradit esse: ciceronem: ex quo

bibentes oues nigras fieri: mellem ex quo albas: ex utroq; aut uarias. Theophrastus in thuriis

crathin candorē facere: sybari nigriciā bobus ac pecoribus. Quin & hoīes sentire dñam eā. Nā

q; sabyrim bibant: nigriores eē: durioresq; & crispō capillo: Qui ex cratide candidos: mollioresq;

q; ac porrecta coma. Item in macedonia q; uelint sibi candida nasci ad haliacmō ducere. Quæ

nigra aut fusca ad axium. Idē omnia fusca quibusdā in locis tradit nasci: & fruges quoq; sicut

in messapiis. At in lusiis archadiæ quodam fonte mures terrestres bibere & cōuersari. Erythris

aleos amnis pilos gignit in corporibus. In boeotia ad trophonium deū iuxta flumē orchome-

non duo sunt fontes: quorum alter memoriam atert: inde obliuionem atert: inde numinibus inuē-

tis. In cilicia apud oppidum iugum riuus fuit unus: ex quo bibentiū subtiliores sensus fieri

Varro tradit. In cea insula fontem esse qui hebetes facit. Zame in africa ex quo canoras uo-

ces: Vinū tedio uenire iis qui ex clitorio lacu biberint. At Eudoxus & Theopompus inebriari

fontibus iis quos diximus asserunt. Mutianus andrie fonte Liberipatris statis diebus septenis

eiūs dē diei uinum fluere. Si auferat e cōspectu templi sapore in aquam transeunte: Polyclytus

explere olei uicem iuxta solos ciliciæ fontem. Theophrastus hoc idem fieri in æthiopia eiūs dē

uirtutis fonte Lycos in india terris fontem esse cuius aqua lucernæ ardeant. Idem ecbarhanis

traditur. Theopompus in scotussis lacum esse dicit: qui uulneribus medet. Iuba in troglodytis

lacum insanum malefica ui appellatū: iter die fieri amag: salumq; ac deinde dulcem: totiesq;

etiam noctu scatentem albis serpenribus uicē cubitorū: idē in arabia quoq; fontē exiliere

tanta ui ut nullū nō pondus impactū respuat. Theophrastus marsyæ fontem in phrygia ad ce-

lenarum oppidum saxa egerere. Non p̄cul ab eo duo sunt fontes: clæon & gelon: ab effectu

græcorū nominū dicti. Cyzice fons Cupidinis uocat: ex quo potantes amorē deponere Mu-

tianus credit. Crānone est fons calidus citra summum seruorem qui in uinum additus triduo

ul' thespia-
rum

uel magū
ciaci

calorem potionis custodit in uasis. Sunt & mattiaci in germania fontes calidi trans rhenum: quoque haustus triduo feruet. Circa margines uero pumicem faciunt aquae. Quod si quis fide carere ex iis aliqua arbitrat: discat in nulla parte naturae maiora esse miracula: quā inter initia operis abunde multa rettulimus. Ctesias tradit siderum uocari stagnū in indis in quo nihil innatet: sed omnia mergant. Celius apud nos in auerno ait etiam folia subsidere. Varro aues quae euolauerint emori. Contra in africae lacu apuscidamo omnia fluitant: nihil immergitur. Item in siciliae fonte pintia: ut Appion tradit. Et in medog lacu puteoq; Saturni. Neptuni fons limite transire solet in loca uicina portendens aliquid. Mirum quoque est quod cum piscibus transit. Responsa ab iis petunt incolae cibo: quem rapiunt annuētes. Si uero euentū negēt: caudis abigunt. Annus olachas in bithinia Brietū alluit: hoc est & templo & deo nomen: cuius gurgite penuri notantur pati uelut flammam urentem. In cantabria fontes tamarici in augurio habent. Tres sunt octonis pedibus distantes. In unum alueū coeunt uasto amne. Singulis siccantur duodecies diebus: aliquando uicies citra suspensionem ullam aqua: cum sit illis uicinus fons sine intermissione largus. Dirūque est non profuere eos aspiciere uolentibus: licet proxime. Lartio Licinio legato post praetura: post septē dies accidit. In iudaea riuus sabbatis omnibus siccatur. E diuerso miracula alia dicitur. In armenia scribit eē fontē: ex quo nigros pisces illico mortē afferre in cibis. Quod ex citra danubii exoritur audiui: donec ueniat in fontem aluco appositum: ubi finit id genus piscium. Ideoque ibi caput eius amnis intelligit fama. Hoc idem & in lydia in stagno nymphe tradit. In arcadia ad pheneum aqua profluit & saxis styx appellata: quae illico necat: ut diximus. Sed esse pisces paruos in ea tradit Theophrastus laetales & ipsos: quod non in alio genere mortiferorum fontium. Necare aquas Theopompus & in trechea apud cychros dicit. Lycus in leōtinis tertio die si quisque biberit. Varro ad forasē scripsit esse fontē: cuius sit latitudo quatuor pedum: sole oriente eum exundare feruenti similem: auesque quae gustauerint: iuxta mortuas iacere. Nefas & haec infidiosa conditio quod quaedam etiam blandiuntur aspectu: ut ad nonacrin arcadiae. Omnino enim nulla deterrent qualitate: sed hanc putant nimio frigore eē noxia: ut pote cum profuens ipsa lapideat. Aliter circa thessalica tempe quā uisus omnibus terror est. Tra duntque etiam aca se ferrū erodi illa aqua. Profluit ut indicauimus breui spatio. Mirūque: siquā siluestris amplecti radicibus fontē eū dicitur: semper florens purpura. Et quaedā sui generis herba i labris fontis uiuet. In macedonia non pcul ab Euripidis poeta sepulchro quo riuus constituit: alter saluberrimi potus: alter mortiferus. In perperenis fons est: qui quacunque rigat lapideā facit terram. Item calidae aquae in euboea. Lebedon namque alluit riuus: in quo saxa in altitudinem crescunt. i eurymenis deiecta coronae i fontem lapides fiunt. In collosis flumē est: in quo lateres coniecti lapides extrahuntur. In scyretico metallo arbores quacunque flumine alluuntur saxa fiunt cum ramis. Distillantes quoque guttae in lapides durefcunt. In antris corcyis. nam mize in macedonia etiam pendentes in ipsis cameris. At in corintheo cum decidere in quibsdam speluncis utroque modo columnas faciunt: ut in phausia cherfonnesi rhodo in atro magno etiam discolori aspectu. Et haecenus contenti sumus exemplis.

De qualitate aquarum: in salubritate uel comoditate earum.

CA. III.

uel percussu

Varritur inter medicos cuius generis aquae sint utilissimae. Stagnantes: pigraeque merito damnant: utiliores quae profluunt existimantes. Cursu enim percursuque ipso extenuari atque proficere. Eoque miror cisternarum ab aliquibus maxime pbari. Sed i rationem asserunt: quoniam leuissima sit imbrum aqua: ut quae subit potuerit ac pendere in aere. ideoque & niues praefertunt imbribus: niuibuscque etiam glacies uelut ad infinitū coacta subtilitate. Leuiora enim haec esse & glaciē multo leuiorem aqua. Hoz: sententia refellere iteret uita. In primis eni leuitas illa deprahēdi alit quam scēu uix potest: nullo pe ne momere ponderis aquis inter se distatibus. Nec leuitatis i pluuiā aqua argumentum est sub ille eā in caelum: cū etiā lapides subire appareat: cadensque officia halitu terrae. Quo sit ut plu uia aq; sordiu esse plurimū sentiat: citissimeque ideo calefiat aq; pluuiā. Niue quē glaciē: subtilissimū elemētū eius uideri miror: appposito grandinū argumētū e quibus pestilissimū potū esse conuenit. Nec uero pauci inter ipsos e contrario: ex gelu ac niuibuscque in saluberrimos potus praedicant: quoniam exactum sit inde: quod tenuissimum fuerit. Minui certe liquorem omnē congelationeprehenditur & rore nimio scabim fieri. Pruina uerē uēdē cognatis & niuis cauis. Pluuias quidem aquas celerrime putrefcere conuenit: minimūque durare in nauigatione. Epigenes aut aquā quae septies putrefacta purgata sit: perhibet amplius non putrefcere. Nā cisternas

etiam medici confitentur inutiles alio duritias facientes faucibusq; etiam limi non aliis inef-
 se plus; aut animalium quæ faciunt tedium confitendum habent. Nec statim annuum utilissi-
 mas esse sicuti nec torrentium uilius: lacusq; plurimos salubres maxime. Quædam igit & hu-
 nus generis aptissima aliæ alibi. Parthoræ reges ex coaspe & euleo tantum bibunt. Eæ quauis
 in longinqua comitantur illos. Et hoc placere potum nō quia sint amnes apparet: quoniam
 nec e uigri nec euphrate: nec e multis aliis bibunt. Limus aquæ uitū est: si idem annis an-
 guillis scateat: salubritatis indicium habetur. Sicuti frigoris tineas i fonte gigni. Ante omnia
 damnant amara: & quæ scobem statim implent: qd̄ euenit troezone. Nā nitrosas atq; salma-
 tidas & sæcutes in desertis rubrum mare petentes addita polēta utiles intra duas horas fa-
 ciunt: ipsaq; uescuntur polenta. Damnantur in primis fontes qui cœnum faciūt: quicq; milum
 colorem bibētibus referunt: & si uasa aere inficiunt: aut si legumina tarde percoquūt. Si liqua-
 ter leniter terram relinquunt: decoctaq; crassius obducūt uasa crustis. Est etiā uitiū in
 foetida modo uerum omnino quicquam recipientis iucundum sit illud licet gratū: & ut se-
 pe ad uicina lactis accedens. Aquam salubrem aeri quam simillimam esse oportet. Vnus in to-
 to orbe traditur fons aquæ iucunde olentis in mesopotamia cabure. Fabulæ rationē afferunt:
 quoniā eo iuno p̄fusa sit. De cætero aquarum salubrium sapor odorue nullus eē debet. Qui-
 dam statera iudicant de salubritate: frustrante diligentia: quando per rarum est ut leuior sit
 aliqua. Certior subtilitas inter pares meliorem esse quæ calescit: refrigereturq; celerius. Quin
 exhaustam uasis ne manus pendeat depositisq; in humum tepescere affirmant. Ex quonam er-
 go genere maxime probabilis contingit? Puteis nimirum ut in oppidis consistare uideo. Sed iis
 quibus exercitacionis nō crebro haustu cōtingit: & illa tenuitas colante terra. Salubritati hæc
 satis sunt. Frigori & opacitas necessaria. Ut quæ cælum uideant super oīa obseruatio una. Ea-
 dem & ad perennitatem pertinet: ut illa uado exiliat uena nō e lateribus. Nam ut tactu gelida
 sitetia arē cōtingit. Si etiam expressa in altū: aut e sublimi deiecta uerberatu corripit aera. In
 natando gdem spiritū cōtinentibus frigidior sentitur eadē. Neronis p̄cipis inuentū est deco-
 quere aquam: utroq; demissā i niues refrigerare. Ita uoluptas frigoris cōtingit sine uitis ni-
 uis. Omnem utiq; decoctam utiliore esse cōuenit. Item calefactam magis refrigerari subtilit̄
 simo inueto. Vitiosæ aquæ remediū est si decoquatur ad dimidias partes. Aqua frigida injecta
 sistitur sanguis. Aestus in balneis arces si quis ore teneat: Quæ sunt haustu frigidissima: nō p-
 inde & tactu esse alternante hoc bono multi familiari exēplo colligunt. Clarissima aquarum
 oīum in toto orbe frigoris salubritatisq; palma p̄conio urbis martia est: iter reliqua deū mu-
 nera urbi tributa. Vocabatur hæc quōdam aufeia. Fons aut ipse piconia. Oris in ultimis monti-
 bus pelignoz. Transiit marfos & fucinū lacū romā nō dubie petēs. Mox specu mersa in tybur
 tina se aperit nouē milibus passuū fornicibus structis p̄ducta. Primus eam in urbē ducere au-
 spicatus est Ancus Martius unus e regibus. Postea. Q. Martius rex in prætura. Rursusq; resti-
 tuit. M. Agrippa. Idem & uirginē adduxit ab octaui lapidis diuerticulo: duo millia passuū p̄-
 nestina uia. Iuxta est herculeanus riuus: quem refugiens uirginis nomē obtinuit. Horū anniū
 comparatione differentia supradicta deprehēditur cum quātum uirgo tactu triū præter mar-
 tia haustu. Quāquam utriusq; iam pridem urbi perit uoluptas ambitioe auaritiæ in uillas
 ac suburbana detorquentibus publicā salutem. Non abre sit querendi aquas iunxisse rationē.
 Repertis sunt in conuallibus maxime: & quodam cōiuxitatis cardine aut montium radicibus.
 Multi spectrionales ubiq; partes aquosas existimauere. Quæ i re uarietatem naturæ aperui-
 se cōueniet. In hyrcanis mōtibus a meridiano latere nō pluit. Ideo siluigeri ab aquilonis tantū
 parte sunt. At olympus: ossia: parnasus: appēninus: alpes: undiq; uestiuntur: amantibusq; persun-
 duntur. Aliqui ab austro sicut in creta albi montes. Nihil ergo in iis perpetuæ obseruacionis
 indicabitur. Aquarum sunt notæ iuncus aut harundo: aut herba de qua dictum est. Multum
 que alicui loco peccatore incubans rana. Salix enim erratica & alnus aut uitex aut hedera sp̄ore
 proueniunt & corripore aquæ pluuiæ in locum humiliorem e superioribus defluentis au-
 gurio fallaci. Certior multo nebulosa exhalatio est ante ortū solis longius intuentibus. Quod
 ex edito quidam speculantur proni terram mento attingente. Est & peculiaris æstimatio pe-
 ritis tantum nota: quam feruentissimo aestu sequuntur dieiq; horis ardētissimis: qualis ex quo
 q; loco percussus splendeat. Nam si terra sitiente humidior est ille: indubitata spes promitti-
 tur. Sed tanta intēctione oculorum opus est ut indoleat. Quod fugientes ad alia experimēta
 decurrunt loco in altitudinem pedum quinq; defosso. Ollisq; e sigulino ope crudis: aut perū-

uel cabile

uel exco-
quunt

uel tofus

Et pelui area cooperto lucernaq; ardente cōcamerata frondibus: dein terra. Si figulinū humi dū ruptū: aut in are sudor uel lucerna sine defectu olei restincta: aut ēr uellus lanae mādētū reperiat: non dubie promittunt aquas. Quidā & igne prius excolunt locum: tāto efficaciore uia forū argumento. Terra uero ipsa promittit candidatibus maculis: aut tota glauci coloris. In nigra enī scaturigies nō fere sunt perēnes. Figulari creta semp a dimissis spes. Nec amplius puteum fodiunt coria terrae obferunt: ut a nigra descēdat ordo supradictus. Aqua semper dulcis ē in gilosa terra frigidior: in tofo. Nāq; & hic pbat̄ur. Dulces. n. leuesq; facit: & colando cōtinet for des. Sabulū exiles limosasq; pmittit. Glarea icertas: uenas: sed boni saporis. Sabulū masculū & arena carbūculosa certas stabilesq; & salubres. Rubra saxa optias specie: certissimae. Radices mōtū saxosa: & silex: hoc amplius rigētes. Oportet aut fodiētibz humidiores assidue respōdere glebas: faciliusq; ferramēta descēdere. Depressis puteis sulphurata uel aluminosa occurrētia putearios necant. Experimentū huius periculi est demissa ardens lucerna si extinguitur. Tunc secūdū puteum dextra ac sinistra fodiunt aestuaria: quae grauiore illū halitū recipiant. Fit & sine his uitis altitudine ipsa grauior aer: quā emēdant assiduo linteoz iactu euctilando cū ad aquā euentum est sine arena opus surgit ne uenae obstruant. Quaedam aquae uere ista tim incipiente frigidiore sunt: quarū non in altum origo est: hybernīs enī constant imbribus. Quaedam canis ortu sicut in macedonia apparet. Vtrunq; ante oppidū pellam. Incipiēte enim aestate frigida est palustris: dein maximo aestu i excelsionibus oppidi riget. Hoc & in chio euenit. Simili ratione portus & oppidi Athenis enneacrunos nymbofa aestate frigidior est: quā puteus in louis horto. At ille ficitatibus riget.

Aquarum subito nascentium: aut desinentium.

CA. III.

Axime aut putei circa arētuz. Nam ipsa aestate deficiūt: omnesq; quatrīduo eo sub sidunt. Iam uero multi hyeme tota ut circa olym̄pū uere primū aquis redeuntibus. In sicilia quidem circa messianā & mylas hyeme i totum iarefictos fontes. Aestate exi dant: amnemq; faciunt. Apolloniae in ponto fons iuxta mare aestate tātū superfluit: & maxime canis ortu: parcius si frigidior sit aestas. Quaedā terrae imbribus sicciore sunt: uelut in narniensī agro: quod admirandis suis inferuit. M. Cicero siccatate lutum fieri prodens: imbre autem puluēre. Omnis aqua hyeme dulcior est. Aestate autē minus. Autumno minime. Minusq; & siccitates. Neque aequalis anniū plerūq; gustus est. Magna alui differentia. Quippe tales sunt aquae qualis terra p qua fiunt. Qualesque herbarū quas lauāt succi. Ergo iidē omnes parte aliqua reperiuntur salubres. Mutant saporem & influentes riuū ut borythenem: uicique diluuntur. Aliqui uero & imbre mutantur. Ter accidit i bosphoro: ut salis decidēt: necarentque frumenta. Toriens & nili rigua pluuiā amara fecere: magna pestilentia aegypti. Nascunt fontes decisis plerunq; siluis: quos arbore alimenta cōsumebāt. Sicut in hemo ob sidente gallos Castiandro: cū ualli gratia siluas cedisent. Plerūq; uero dānosi torrentes corinā tur detracta collibus silua continere nymbos: ac digerere cōsueat. Et colī moueriq; terrā cal lumq; summā cutis solui aquarum interest. Proditur certe in creta expugnato oppido: quod uocabatur arcadia: cessasse fontes: amnesq; q i eo situ multi erāt. Rursus cōdito post sex ānos emeruisse: uti quāque coepissent partes colī.

Observatio historica.

CA. V.

Errae quoq; motus profundunt sorbētq; aquas: sicut circa pheneum arcadiae quin quies accidisse constat. Sicut & in corico monte amnis erupit: postea quam creptus est colī. Illa mutatio mirabilis: nulla euidēte causa apparet: sicut in magnesia calidas factas fridas alias non mutato sapore. Et in caria ubi Neptunni templum est am nis qui fuerat ante dulcis mutatus in salem. Est & illa miraculi plena arethusa in syraculis si mum redolere per olympia: uerique simile: quoniam alpheus in ea insula sub ima maria permeet. Rhodiorum fons in cherronneso nono anno purgamenta egerit. Mutantur & colores aquae: sicut babyloniae lacus aestate rubras habet diebus undecim. Et borythenes aestatis tēporibus caeruleus fertur: quāquā oīum aquarū tenuissimus. Ideoque inatans hypani. In quo & illud mirabile. Austris flantibus superiorem hypani fieri. Sed tenuitatis argumētum: & aliū est: qd nullum halitum non modo nebulam emittit. Qui uolunt diligentes circa hoc uideri: dicunt aquas grauiore post brumam fieri.

Ratio aquae ducendae: & quomodo medicatis utendū: & quid profit nauigatio: & medicinae aquae marinae.

CA. VI.

Aetherum a fonte duci fidilibus tubis:utilissimū est:crassitudine binum digitorum cōmissuris pyxidatis ita ut superior intret calce uiua ex oleo leuigatis. Libramētū aquae in centenos pedes fursum elici:minimū erit si uno cuniculo ueniet i binos actus: laminæ esse debebunt p quas surgere in sublime opus fuerit: e plumbo: subit al titudinem exortus sui: ut si longiore tractu ueniat: subeat crebra: descendatq: libramēta ne p eant. Fistulas denum pedū longitudinis eē: legitimū est. Et si quinariæ erunt: sexagena pondo pendere. Si octonariæ centena. Si denariæ centena uicena. Ac deinde ad has portiones . Denaria appellat: cuius laminæ latitudo anteq curuetur digitor: decem est: dimidiog: eius gnaria. In omni anfractu enim collis quinariam fieri: ubi demetur impetus: necessariū est. Itē castella p res exat. Homez calidorum fontium mentionem nō fecisse demiror: cum alioquin lauari calida frequēter indiceret: uidelicet quia medicina tunc nō erat hęc: quæ nūc aquæ per fugio utif. Est aut utilis sulphurata neruis. Aluminata paralyticis: aut simili morbo solutis. Bituminata aut nitrosa qualis cutilia utilis est bibendo: atq: purgationibus. Plerique in glia ducunt: plurimis horis ppeti calorem earū: quod est inimicissimū. Nāq paulo diutius q balneis uti oportet. Ac postea frigida dulci sine pleo discedentibus: quod uulgus alienum arbitrat. Iccirco nō alibi corporibus magis obnoxiiis. Quippe & uasitate odoris capita replētur: & frigore infestat: sudant: reliqua corporum parte mersa. Similis error quo quidā plurimo potu gloriatur. Vidiq iam turgidos bibēdo: in tātum ut annuli integerētur cute: cū reddi nō posset hausta multitudo aquæ. Nec hoc ergo fieri cōuenit sine crebro salis gustu. Vt nūc & ceno fōtium ipsoz utiliter: sed ita si illitum sole inarescat. Nec uero omnes quæ sint calida: medicatas eē credendum: sicut in egesta siciliæ: larissa troadæ magnesia: melo: lipara. Nec decolor species æris argentiue (ut multi existimauere) medicaminū argumentū est. Quando nihil eorum in patauinis fontibus ne odoris quidem differentia aliqua deprehenditur. Medēdi modus idē & in marinis erit: quæ calefiunt ad neruorum dolores: ferrumina & fracturas ossaq: contusa. Item ad corpora siccanda. Qua de causa & frigido mari utunt. Præterea est alius usus multiplex. Principalis uero nauigandi pthiis affectis ut diximus: aut sanguinem egerentibus: sicuti proxime Anneū Gallionem fecisse post cōsulatū meminimus. Neq enim ægyptus propter se petitur: sed propter longinquitatem nauigādī. Quin & uomitiones ipsæ instabili uoluntatio ne cōmotæ pluribus morbis capitis oculoq: pectonis medentur. Omnibusq: propter quæ hel leboz bibitur. Aquā uero maris per sese efficaciorē discutiendis tumoribus putat medici: si illa decoquatur hordeacea farina ad parotidas. Emplastris etiā maxime albis & malagmatis miscent. Prodest & infusa cerebro idē. Bibitur quoq: quāuis nō sine iniuria stomachi ad purgan da corpora bilēq: atrā: aut sanguinē concretū reddendū alterutra parte. Quidam & in qrtanis dedere eam bibēdam. Et in tenasimis: articularibusq: morbis: asserunt: & in hoc uetustate uir us deponētēm. Aliqui decoctā: oēs ex alto haustā: nullaq: dulcium mixtura corruptam. In quo usu præcedere uomitū uolunt. Tunc quoque acetum aut uinum aqua miscent. Qui purā dedere raphanos sup mandi ex mulso aceto iubent: ut ad uomitiones reuocēt. Clysteribus quoq: marinā infundunt tepefactam. Testium quidē tumori fouendo: non aliud præferunt. Item pentionū uitio ante ulcera. Simili mō pruritibus: psoris: & lichenū curationi. Lendes quoq: & tetra capitis animalia hac curantur. Et liuentia reducit eadem ad colorem. In quibus curatio nibus post marinam aceto calido fouere: plurimum prodest. Quin & ad ictus uenenatos salu taris intelligitur: ut phalangiorum & scorpiōnū: & ptyadæ aspide repperis. Calida autē in iis assumitur. Sufficit cadē cum aceto capitis doloribus. Tormina quoq: & cholera calida infusa clysteribus sedant. Difficilius perfrigescunt marina calefacta. Mammas rigētes: præcordia: maciemque corporis piscinæ maris corrigunt. Aurium dolores: capitis grauitates: cum aceto feruentium uapor. Rubiginem ferro marinæ celerrime exterunt. Pecorum quoque scabiem sanant: lanasque emolliunt. Nec ignoro hęc mediterraneis superuacanea uideri posse. Verū & hęc cura præuidit inuenta ratione qua sibi quisque aquā maris faceret. Illud in ea ratione mirum si plus quam sextarius salis cum quattuor aquæ sextariis mergatur: uinci aquam: salēque nō liquari. Cætero sextarius salis cū quattuor aquæ sextariis falsissimī maris uim & naturam implet. Moderatissimū autem putat supradictam aquæ mēsuram octonis cyathis salis temperari: quoniam ita & neruos calefaciat: & corpus non exasperet. Inueteratum quod uocatur thalassomeli æquis portionibus maris: mellis imbris ex alto: & ad hunc usum aduehunt: fidiliq: uasē & picato conduunt. Prodest ad purgationes maxime sine stomachi uexatione &

uel aquæ

u' nec sine

uel ab his
uel cerebro

saporem grato & odore. Hydromeli quoque ex ibre puro cum melle temperabatur quoddam quod daretur appetentibus uinum aegris: ueluti in nocentiore potu. Damnatum iam multis annis uisum uitis quibus uinum: nec in eadem utilitatibus. Quia saepe nauigantes defectu aquae dulcis laborant. Haec quoque subsidia demonstrabimus. Expansa circa nauim uellera madescent accepto halitu maris quibus humor dulcis exprimitur. Item demissa reticulis in mari concuiae cæra pilae: uel uasa inania obturata dulcem intra se colligunt humorem. Nam in terra marina aqua argilla percolata dulcescit. Luxata hominum corpora & quadrupedum natando in cuiuslibet generis aquam facillime in artus redeunt. Est & in metu peregrinantium: ut tentent ualitudinem aquae ignotae. Hoc cauent a balneis egressi statim frigidam suspectam hauriendo. Muscus qui in aqua fuerit podagris illitus prodest. Item oleo admixto talorum dolori tu morique. Spumaque aquae affricata uerrucas tollit. Nec non arena litorum maris: praecipue tenuis & solibus candens in medicina est siccandis corporibus cooperitis hydropicorum: aut rheumatismos sentientium. Et haecenus de aquis. Nunc & de aquatilibus. Ordinemur autem ut in reliquis a principalibus eorum: quae sunt sal & spongia.

De generibus salis: & confecturis: & medicinis: & obseruationibus.

CA. VII.

Al omnis aut fit: aut gignit. Vtriusque pluribus modis: sed cæ gemina: coactio humore uel siccato. Siccatur in lacu tarentino aestiuus solibus: totumque stagnum in salem abiit modicum alioquin altitudine genua non excedens. Item in sicilia in lacu quo canicus uocatur: & alio iuxta gelam. Hæc extremitates tantum inarescunt: sicut in phrygia cappadocia. Aspendi ubi largius coquitur & usque ad medium lacum. Aliud etiam in eam mirabile: quod tantumdem noctu subuenit: quantum die auferas. Omnis est alius sal minutus: atque non gleba est. Aliud genus ex aquis maris sponte gignit spuma in extremis litoribus ac scopulis relicta. Haec enim omnis rore densatur. Et est acrior quam in scopulis inuenitur. Sunt etiam naturales differentiae tres. Namque in bactris duo lacus uasti: alter ad scythas uersus: alter ad arios sale aestuant. Sicut ad cirtum in cypro & circa mephin extrahunt lacu: dein sole siccant. Sed & flumina fluminum densantur in sale: amne reliquo ueluti sub gelu fluente: ut apud caspiae portas: quae salis flumina appellatur. Item circa mardos & armenios. Praeterea apud bactros amnis ochus & oxus ex appositis montibus deferunt salis rameta. Sunt & in africa lacus & quidem turbidi salem ferentes. Ferunt quidem & calidi fontes sicut pegasei. Et haecenus habent se genera ex aquis sponte prouenientia. Sunt & montes natiui salis: ut in indis oromenus: in quo lapidicinarum modo caeditur renascens: maiusque regum uestigial ex eo est: quam ex auro atque margaritis. Effoditur & e terra: ut palam est humore densato in cappadocia. Ibi quidem caeditur speculorum lapidum modo. Pondus magnum glebis: quas micas uulgos appellat. Carrhis arabiae opido muros domosque massis salis faciunt: aqua ferruminantes. Inuenit & iuxta pelusium Prolemæus rex cum castra faceret: Quo exemplo postea inter aegyptum & arabiam etiam squalentibus locis coeptus est inueniri detractis arenis. Qualiter & per africae sitientia usque ad Hammonis oraculum. Is quidem crescens cum luna noctibus. Nam cyrenaiici tractus nobilitant hammoniacum & ipso quia sub arenis his inueniatur: appellatur. Similis est colore alumini: quod schiston uocatur: longis glebis: neque plucidis: ingratus sapore: sed medicinae utilis. Probat quā maxime pspici cuius rectis scissuris insigne. De quo prodicitur: quod leuissimus intra specus suos in lucem uniuersam platus: uix credibili pondere ingrauescat. Sed cæ euidentis cuniculoque spiritu madido sic ad iuuante molientes ut adiuuatur aquae. Adulteratur siculo: quem conocanic appellauimus: necnon & cyprio mire sili. In hispania quoque citiorie egelaste caedit glebis pene transluentibus. Cuius pridem palma a plerisque medicis inter omnia salis genera perhibetur. Omnis locus in quo reperitur sal: sterilis est: nihilque gignit: & in totum sponte nascens. Inter haec sunt factiti uaria genera. Vulgaris plurimusque: in salinis mari adfusor: non sine aquae dulcis riguis: sed imbre maxime iquante: ac super omnia sole multo: non aliter inarescens. Africa circa uticam: construit aceruos salis ad collium speciem. Qui uero sole lunaque induruerit, nullo humore liquefcunt: uixque etiam ferro caedunt. Fit tamen & in creta sine riguis in salinas mare infundentibus. Et circa aegyptum ipso mari in fluitet si solum ut credo nilo succosum. Fit & e puteis in salinas ingestis. Prima descriptio babiloniae in bitumine liquidum cogit: oleo simile: quo & i lucernis utitur. hoc detracto subest sal. & i cappadociae puteis ac fonte quae in salinas ingerunt. In chaonia excoquitur aqua ex fonte: refrigerando quae salis faciunt tertē nec cadidum. Galliae germaniaeque ardentibus lignis aqua salis infundunt. Hispaniae quadam sui parte e puteis hauriunt muriā appellantes. Et illi quidem etiam lignum referre ar-

ul' & iaxar
tes.

bitrantur. Quercus optima ut quæ per se cinere sincero uim salis reddat. Alibi corylus laudat. Ita infuso liquore falso. Carbo etiã in salem uertit. Quicquid ligno conficit sal niger est. Apud Theophrastum inuenio imbríos harundinis & iunci cinere decoquere aqua solitos: donec exiguũ supereffet humoris. Quin & e muria falsamentoz recoquit: iteruq; consumpto liquore ad naturam suam redit uulgo e menis iucundissimus. Marinorũ maxime laudatur cyprius a salamine. At e stagnis tarētinus. Ac eriguis phrygius q̃ tattuus uocat. Hi duo oculis utiles. A capadocia uero qui i lateralibus affertur: cutis nitorẽ dicitur facere. Magis tamen extendit is quẽ citricum appellauimus. Itaque a partu uentrem eo cum melanthio illinunt. Salsissimus sal qui siccissimus suauissimus oĩum tarētinus atq; cãdidissimus. Et de cætero fragilis qui maxime cãdidus. Pluuia dulcescit oĩs. Suauiores tamen rores faciunt. Sed copiosum aquilonis flatus. Aut stro non nascitur. Flos uero salis non fit: nisi aquilonibus. In igni nec crepitat: nec exilit trageus: neq; acanthius ab oppido appellatus. Nec ullius spuma: aut ramentum aut tenuis. Agrigētinus ignium patiens: ex aqua exilit. Sunt & coloz differentia. Rubet memphi. Ruffus est circa oxum. Centuripis purpureus. Circa gelam in eadem scilia tãti splendoris: uti imaginem recipiat. In cappadocia croceus effoditur translucidus & odoratissimus. Ad medicinæ usus antiqui tarētinũ maxime laudabant. Ab hoc uero quacũq; e marinis ex genere eo: præcipue spumum. Iumentorũ uero & boum oculis trageum & beticũ. Ad obsoniũ & cibũ utilior q̃s facile liquefcit. Itẽ humidior: minorem enĩ amaritudinẽ habent: ut atticus & euboicus. Seruan dis carnibus aptior acer & siccus: ut megarius. Conditur et odoribus additis: & pulmentarii uicẽ implet excitas auiditate: inuitatq; in oĩbus cibis: ita ut sit peculiaris ex eo intellectus inter innumera cõdimenta. Ita est in mandendo quæsitus garo. Quin & pecudes armentaq; & iumẽta sale maxime sollicitant ad pastum: multo largiores lacte: multoq; gratiores et in caseo dote. Ergo hercule uita humanior sine sale nequit degenerare: deoque necessarium elemẽtũ est: ut tranfient intellectus ad uoluptates animi quoq;. Nam ita sales appellantur: oĩsq; uitæ lepos & summa hilaritas laborũq; requies non aliõ magis uocabulo constat. Honoribus etiam militiæq; interponitur salariis inde dictis: magna apud antiquos auctoritate: sicut apparet ex nomine salariz: uia: q̃n illa sal in fabinis portari consuevit. Ancus Martius rex salis modia sex milia in congiario dedit populis: & salinas primus instituit. Varro etiam pulmentarii uicẽ ufos uete res auctor est. Estisse enim salem cum pane & caseo: ut proverbio apparet. Maxime tamen in sacris intelligitur auctoritas quando nulla conficiuntur sine mola falsa. Salinarum synceritas summam fecit suam differentiam. Quædã. n. sauilla salis: quæ leuissima ex eo est & candidissima flos salis appellatur. Et flos quidem salis in totum diuersa res humidiorisq; naturæ & crocei coloris aut ruffi ueluti rubigo salis. Odore quoq; ingrato ceu gari dissentiens a sole nõ modo a spuma. In ægypto inuenitur uideturq; nilo deferri. Et fontibus tamen quibusdam innatat. Optimum ex eo quod olei quandam pinguitudinem reddit. Est enim in sale pinguitudo: quod miremur. Adulteratur autem tingiturq; rubrica: aut plerũq; testa trita. Qui fucus aqua deprehenditur diluente factitium colorem: cum uerus ille non nisi oleo resoluatur: & unguentarii propter colorem eo maxime utatur. Canicia in uasis summa est. Media uero pars humidi or ut diximus. Floris natura aspera excalcatoria stomacho inutilis. Sudorem cit. Aliu soluit i uino & aq̃ acopis & sinigmati utilis. Detrahit & ex palpebris pilos efficacissime. Fæces imæ cõcutiuntur ut color croci redeat. Præter hæc etiamnum appellatur in salinis falsugo: ab aliis falsilago tota liquida marina aqua salior ui distans. Aliud etiamnũ liquoris exquisiti genus quod garon uocauere istetinis piscium cæterisq; quæ abiicienda essent: sale maceratis: ut sit illa putrescentium sanies. Hoc olim conficiebatur ex pisce: quem graci garõ uocabat. Capite eius usto suffitu extrahi secundas morantes.

De scombro pisce & muria: & alece.

CA. VIII.

VNE e scombro pisce laudatissimum i sinibus carthaginis spartarie & cetariis: sociorum appellatur singulis milibus nummũ permutatibus congios pene binos. Nec liquor ullus pene p̃ter unguenta maiore in precio esse coepit: nobilitatis etiam genibus. Scombro quidẽ & mauritania beticæque & cartæa ex oceano intrantes capiunt: ad nihil aliud utiles. Laudat & clazomene garo. Põpeiq; & leptis. Sicut muria antipolis ac thuria. Iam uero & dalmacia. Vitium huius est alex imperfecta nec colata fæx. Coepit tamẽ & priuatim ex inutili pisciculo minimoq; cõfici. Apuam nostri aphyen greci uocant: quoniam is pisciculum & pluuiã nascitur. Foroiulenses piscem ex quo faciunt lupum appellant. Trã-

uel nō carē
tibus

fit deinde in luxuriam creueruntque genera ad infinitum: sicuti garum ad colorem muli ueteris: adeoque dilutam suauitatem ut bibi possit. Aliud uero ad castimoniæ superstitione: etiam sacris iudæis dicatū: quod fit e piscibus squāma carentibus. Sic alex peruenit ad ostreas: echinos: urticas: cāmaros: mullogz iocinera. Innumerisq; generibus ad sapore gulæ cepit sal tabescere. Hæc obiter idicata sint desideriis uitæ: & ipsa tamē nōnulli usus in medendo. Nanq; & alece scabies peccoris sanas infusa p cutem incisam. Et cōtra canis morus draconisq; marini pdest. In linteolis aut conceptis imponit. Et garo ambusta recentia sanant: si qz insundat ac non nomet garz. Contra canū quoq; morsus prodest: maximeq; crocodili: & ulceribus quæ serpunt: aut sordidis. Oris quoq; & aurium ulceribus aut doloribus mistic prodest. Muria quoq; siue illa sal fugo: spissat: mordet: extenuat: siccatur. Dysentericis utilis est etiam si nome in testina corripit. Ischiadicis coeliacis ueteribus ifundit: foru quoq; apud mediterianeos aquæ marinæ uicem pensat.

De natura salis & eius medicinis.

CA. IX.

uel tattæus

Salis natura est per se ignea & inimica ignibus fugiens eos: oia erodēs. Corpora uero astringens: siccās: alligans. Defuncta aut ac putrescētia ita uendicās ut durent ea per sæcula. In mededo uero mordens: adurens: repugnās: extenuans: dissoluens. Stomacho tantum inutilis præterq; ad excitandā auiditatem. Aduersus serpentū morsus cū origano: melle: hyfopo. Contra ceteraltem cū origano: aut cædria: aut pice: aut melle. Anxiliatur cōtra scolopendras ex aceto potus. Aduersus scorpionū ictus cū quarta parte lini seminis: ex oleo uel aceto illitus. Aduersus crabrones uero uel uespas similiaq; ex aceto. Ad hebethe rocraneas capitūq; ulcera: & pustulas: papulæ sue: & incipiēs uerrucas: cū seuo uittulino. Item oculorum remediū: & ad excrecentes ibi carnes totiusq; corporis pterygia. Sed in oculis peculiariter. Ob id collyriis emplastrisq; addit. Ad hoc maxime pbatur tragacæus aut caunites. Ex ictu uero suffusus cruor oculis suggillatisq; cū myrrhæ pari pōde ac melle: aut cū hyfopo ex aqua calida: gurguleatur falsugine. Ad hæc hispaniēsis eligit: contraq; suffusionis oculorum cū lacte in coticulis terit. Priuatim suggillationibus in linteolo iolutus crebroq; ex aq feruenti impositus. Vlcetibus oris manatibus in linteolo concepto. Gingiuarum tumoris ifricatus. Et contra scabritiem linguæ frictus cōminutusq;. Aiunt dentes nō erodi neq; putrescere si quis quotidie mane ieiunus salem cōtineat sub lingua: donec liquefcat. Lepas idē: & furūculos: & lichenas: & psoras emēdat cū passa uua exempto eius ligno: & seuo bubulo atq; origano: ac fermēto: uel pane: maxime thebaicus. Hic & ad pruritus eligit. Tonsillis & uuis cū melle prodest. Quicūq; ad anginas. Hic amplius cū oleo & aceto. Eodem tpe extra fauces illitus cū pice liquida. Emollit & aluum in uino mixtus. Idem noxia: & tineaz genera pellit in uino potus. Aestus balneaz cōualescētēs: ut tolerari possint: linguæ subditus præstat. Nervoq; dolorē maxime usurpāda obseruatione circa humeros & renes in saccis aqua feruenti crebro madefactus leuat. Colū torminaq; & coxaz dolores potus & in iisdē saccis ipositus candens. Podagras cū farina ex melle & oleo tritus. Ibi maxime obseruanda usurpatione qua qdem totis corporibus nihil esse utilius sale & sole dicūt. Itaq; cornea uidemus corpora piscatoz. Sed hoc præcipuum dicatur in podagris. Tollit & clauos pedū. Item sacris ulceribusq; quæ serpunt: ex aceto aut hyfopo. Carcinomatis cū uua taminia. Phagedenis ulcerum tritus cū farina hordei super imposito linteolo madente uino. Morbo regio laborantes donec sudet ad ignem cōtra pruritus quos sentiūt: ex oleo & aceto ifricatus iuuat: & fatigatos ex oleo. Multi & hydro picos sale curauere: seruoressq; febriū cum oleo peruxere: & tussim ueterē linctū eius discusse. Clysteribus ifudere ischiadicis. Vlcetibus excrescētibus uel putrescētibus impofuere. Crocodiloz moribus ex aceto in linteolis: ita ut battuerētur ante ictū ulcera. Bibitur & contra opium ex aceto mulso. Luxatis imponitur cum farina & melle. Item extuberationibus. Dentium dolori cū aceto fatus & illitus cū resina pdest. Ad oia autē spuma salis iucūdiōr utilior q;. Sed quicūq; sal acopis addit ad exalfactiones. itē smegmaticis ad extēdendā cutē leuandā q;. Pecoz quoq; scabiē & bouū illitus tollit. Datūq; lingēdus: & oculis iumētōz ipisū. Hæc & de sale dicta sint.

De nitri generibus: & cōfecturis: & medicinis: & obseruatōibus. CA. X.

uel sordidū

On est differēda & nitri natura nō multū a sale distās: & eo diligētius dicēda: quia palā est & medicos q de eo scripsere: ignorasse naturā. Nec quēquā Theophrastū diligētius tradidisse. Exiguū fit apud mēdos canescētibus siccitate cōualibus: qd uocit halmiraga. Minus ēt in thracia iuxta philippos sordidū terra: qd appellāt agrium.

Nam quercu cremata nunq̃ multū factitatum est: & iam pridem in totum omīssum. Aquæ ue-
ro nitrosæ pluribus locis reperiunt: sed sine uiribus densandi. Optimum copiosius in clitis
macedoniæ: quod uocant calastricum: candidū purūq; p̃ximū salī. Lacus est nitrosus exliē
te e medio dulci fonticulo. Ibi ut nitq; circa canis ortum nouenis diebus: totidēq; cessat: ac rur-
sus inatat: & deinde cessat. Quo apparet soli naturā esse quæ gignat: qm̃ compertum est nec
soles proficere quicq; cū cesset: nec imbres. Mirum est & illud scatebra fonticuli semper emi-
cante: lacum nec augeri nec effluere. Iis aut̃ diebus quibus gigni si fuere imbres: salius nitrū
faciūt: aquilones deterius: quia ualidius cōmouent limū. Et hic qdem nascit. In ægypto aut̃
conficit multo abundantius: sed deterius. Nam fuscum lapidosūq; est. Fit pene eodem mo-
do quo sal: nisi q̃ salinis mare infundunt. Nilum autem nitrariis. Excedente nilo siccant: de-
dente madēt succo nitri. xl. diebus cōtinuis: nō ut in macedonia stas. Si aut̃ imbres affuerit:
minus de flumine addūt: statimq; ut densari est ceptum: rapit̃ ne resoluat̃ in nitrariis. Sic
quoq; olei natura interuenit. Ad scabiem animalū utilis. Ipsū aut̃ conditū in aceruis durat.
Mijz in lacu ascānio & q̃busdā circa chalcida fontibus summas aquas dulces esse: potariq;
inferiores nitrosas. In nitro optimū quod tenuissimū: & ideo spuma melior. Ad aliqua t̃m for-
didū tanq̃ ad insiciendas purpuras: tincturalq; oēs. Magnus & nitro usū qui dicef suo loco.
Nitrariæ egregiæ ægyptiis. Nam circa naucratin & memphī tantū solebant eē. Circa mēphā
deteriores. Nam & lapidescit ibi in aceruis: multiq; sunt tumuli ea de cā saxeī. Faciūt ex is uia
sa. Nec nō frequēter liquatū cū sulphure coquētes in carbonibus. Ad ea quoq; quæ inuetera-
ri uolunt illo nitro utunt̃. Sunt ibi nitrariæ: in q̃bus & rursū exit a colore terræ. Spumā nitri
quæ maxime laudat̃: antiqui negābāt fieri: niti cū ros cecidisset: p̃gnatibus nitrariis: sed nō
dum parietibus: itaq; nō fieri incitatis etiam si caderet. Alii operimentozē fermētō gigni existi-
mauer. Proxima ætas medicōzē aphronitrum tradidit in asā colligi in spelūcis molibus di-
stillans. Specus eos colligas uocant. Dein siccāt sole. Optimum putatur lydium. Probatio ut sit
minime pōderosum: & maxime friabile. Colore pene purpureo. Hoc ī pastillis aīserf. Aegyptiū
in uasis picatis: ne liquefat. Vasa quoq; ea sole inarescētia p̃ficiunt. Nitri p̃batio: ut sit tenuis-
simū & quā maxime spongiosū fistulosūq; adulteratur in ægypto calce. Dephēdiē gustū.
Sincerum. n. facile resoluif. Adulteratū pungit. Calce aspersum reddit odorem uehementer.
Vriē in testa operitū ne exiliat: alias igni non exilit nitrū: nihilq; gignit aut̃ alit. Cū in salinis
herbæ gignantur: & in mari tot aīalia: tantum algæ. Sed maiorem esse acrimoniā nitro ap-
paret: nō hoc t̃m argumētō: sed & illo q̃ nitrariæ calciamēta p̃tinus cōsumūt. Alias salubres:
oculorūq; claritati utiles. In nitrariis nō lipiūt. Vlcera allata eo celerrime sanantur. Ibi facta
tarde. Cit & sudorem cū oleo perūctis: corpusq; emollit. In pane salis uice utunt̃ calastrico. Ad
rhapthanos ægyptio: tenēiores eos facit. Sed obsonia alba & deteriora: olera uiridiora. In medi-
cina aut̃ calcafit: extenuet: mordet: spissat: siccāt: exulcerat. Vtile iis quæ euocanda sint aut̃ di-
scutiēda: & lenius mordenda atq; extenuanda: sicut in papulis pustulisq;. Quidā in hoc usu ad
cēsum uino austero restringūt: ita trito ī balneis utunt̃ sine oleo. Sudores nimios inhibet
cū arida iride adiecto oleo uiridi. Extenuat & cicatrices oculozē & scabrities genazē cum fico
illitū aut decoctū in passō ad dimidias partes. Item cōtra argemas oculozē. Vngues decoctū
cum passō in malī punici calice adiuuat nitrū. Claritatēq; uisus cū melle inūctum. Prodest dē
tium dolori ex uino si cum pipere colluant̃. Item cū porro decoctū. Nigrescētes dētes crema-
tū dētficio ad colorē reducit. Capitis aīalia: & lendes necat cum samia terra illitum. ex oleo.
Auribus purulētis uino liquatū infundit. Sordes eiusdem partis erodit ex aceto. Sonitus & tin-
nitus discutit siccum additū. Vitilignes albas cum cymolia creta æquo pōdere. ex aceto in fo-
le illitum emendat. Furunculozē admixtum resinæ extrahit aut cum uua alba passa: nucleis eius
simul tritis. Testium inflamatōi occurrit. itē eruptionibus pituitæ in toto corpore cū axun-
gia. Contraq; canis morsus addita resina initis cū aceto illinif. Sic & serpētium moribus: pha-
gedenis: & ulceribus quæ serpūt: aut putrescūt cū calce ex aceto. Hydropsicis cū fico tustum da-
tur: illiniturq;. Discutit & tormina si decoctū bibat pondere drachmæ cū ruta uel anetho uel
cymino. Reficit lassitudines cū oleo ex aceto perūctozē: & cōtra algores horroresq; pdest: ma-
nibus pedibusq; cōfricatis cum oleo. Cōprimit & pruritus suffusozē fellē: maxime cum aceto
datum. Succurrit & uenenis fungozē ex posca potum. Aut si buprestis pasta sit ex aqua: uomi-
tionesq; euocat. iis qui sanguinem tauri biberint cum laſere datur. In facie quoq; exulceratio-
nes sanat cum melle & lacte bubulo. Ambustis tostum donec nigrescat tritūq; illinif. Insum-

ditur urceis & renum doloribus: aut rigori corporis: neruorumque doloribus, Paralyti lingua cum pane imponitur: Sufpiriofis in prifana fumitur. Tuffim ueterem fanat flore mixto galbani refinæ terebinthinæ pari pōdere omniū: ita ut fabæ magnitudo deuoret. Coquif dilutumque poſtea cum pice liquida ſorbendū in angina daſ. Flos eius cum oleo cyprio: articuloꝝ doloribus ſolue iucundus eſt. Regium quoque morbum in uino exterminat potū. Et inſtillationes diſcutit. Sanguinis pfluuium ſiſtit e naribus ex ſeruēti aqua uapore naribus rapto, Pruriginem alumine p mixto tollit. Alarum uirus ex aqua quotidiano ſotu. Vlcerā ex pituita nata cæra permixtum. Quo genere neruis quoque prodeſt. Cœliacis infunditur. Perungi ante acceſſiones frigidas nitro & oleo multi præcepere. Sic & aduerſus lepras: lentigines. podagricis in balneis ut ſolia nitri prodeſt: atrophis: opifſthotonis: tetanis. Sal & nitrum ſulphuri cōcoctum in lapide dem uertitur.

uſungi ſo
lio

De ſpongiarum natura.

CA. XI.

Pongiarū genera diximus in naturis aquatiliū marinorū. Quidam eas ita diſtinguunt. Alias ex iis mares exiſtimauere tenui ſiſtula ſpiſſioresque perſorbētes: & quæ tingunt in deliciis aliquādo & purpura. Alias foeminas maioribus ſiſtulis ac ppetuis. E maribus diuiores alias: quas appellant ſragos tenuiſſimis ſiſtulis aque denſiſſimis. Candidæ cura ſiunt: e molliſſimis recentes per æſtatem tinctæ ſalis ſpuma: ad lunam & pruinas ſternuntur inuerſæ: hoc eſt qua parte adhære: ut candorem bibant. Animal eſſe docuimus etiam cruore inhærente. Aliqui narrant: & auditu regi eas: cōtrahiꝝ ad ſonum: expiementes abundantiam humoris: nec auelli petris poſſe: ideo abſcindi & ſanem emittere. Quin & eas quæ ab aquilone ſint genitæ præferunt cæteris. Nec uſq̃ diutius durare ſpiritum medicici affirmant. Sic & pdeſſe corporibus: quia noſtro ſuū miſceant: & ideo magis recentes: magisque humidæ. Sed minus in calida aqua minusque unctas: aut unctis corporibus impoſitas. Et ſpiſſas minus adhæreſcere. Molliſſimum genus eaz penicelli oculoꝝ tumores leuant ex mulo impoſiti. Item abſtergenda lippitudini utiliſſimi. Eam quæ tenuiſſima eſt molliſſimā quoque eē oportet. Imponunt ſpōgiæ ipſæ epiphoris ex poſca: & ex aceto calido ad capitis dolores. De cætero recentes diſcutiūt: molliūt: mitigant. Veteres cōglutinant uulnera. Vſus earum ad abſtergenda: ſouenda: operiēda a ſotu dū aliud imponat. Vlcerā quoque humida & ſenilia impoſitæ ſiccāt. Fracturæ & uulnera ſpongiis utiliſſime ſouentur. Sanguis raptim inſecando ut curatio pſpici poſſit. Et ipſæ uulneꝝ inſtillationibus imponunt: nūc ſicca: nunc ex aceto inſperſæ: nūc e uino: nūc ex aqua frigida. Ex aqua uero cæleſti impoſitæ ſecta recētia nō patiuntur itumefcere. Imponunt & integris partibus & fluctione occulta laborantibus quæ diſcutiendæ ſunt: & iis quæ apoſtemata uocant melle decocto perūctis. Item articulariis alias aceto ſalſo madidæ: alias e poſca. Si ferueat impetus ex aqua eadē & collo ſalſa madidæ. At cōtra ſcorpionū icſus ex aceto. In uulneꝝ curatione & ſuccidæ lanæ uicem implēt. Nūc ex uino & oleo: nūc ex radem. Differentia hæc quæ lanæ emolliunt: ſpongiaꝝ coerēt rapiuntque uitia ulceꝝ. Circūligantur & hydropicis ſiccæ: uel ex aqua tepida poſcaue utcūque blādiotibus opus eſt operiri: aut ſiccare cutē. Imponunt & iis morbis: quos uaporari oporteat: ſeruēti ex aqua pſuſa expreſſæque inter duas tabulas. Sic & ipſitæ ſtomacho pſunt: & in febrī cōtra nimios ardores. Sed ſpleneticis e poſca. ignibus ſacris ex aceto. Efficacioꝝ quando aliud imponi oportet: ſic ut ſanas quoque partes ſpatioſe operiant. Sanguinis pfluuium ſiſtunt ex aceto: aut frigida. Liuorem ab icu recentem ex aqua ſalſa calida ſæpius mutata. Tollūtque teſtium tumorem doloꝝ remꝝ ex poſca. Ad canū morſus utiliter cōciſæ imponunt: ex aceto: aut frigida: aut melle abſolue ſubinde humectādæ. Africanæ cinis cum porri ſectiui ſucco ſanguinē reiciētibus haſtu ſaliſ ex frigida pdeſt. Idem cinis cum oleo uel aceto fronti illitus tertianas tollit. Priuatiā africanæ ex poſca tumorē diſcutiūt. Omnium autē cinis cum pice crematæque ſanguinem ſiſtit uulneꝝ. Aliq̃ raras tñ ad hoc cum pice urunt. Et oculoꝝ cā comburunt in cruda oīla ſigilini opifſpurimū pſciente eo cinere cōtra ſcabricias genæque exteſcentesque carnes: & quæd opus ſitibi deſtringere: pſiſtare: explorare. Vitilius in eo uſu lauare cinerem. Præſtant & ſtrigilum uicem in theorūque affectis corporibus: Et contra ſolem apte protegunt capita. Medici inſcitia ad duo noſa eas redegere: Africanæ: quæque firmius ſit robur. Rhodiacaſque ad ſouendū molliores. Nūc autē molliſſimæ circa muros antipheſelli urbis repertiū. Troꝝ auctor eſt: circa lyciā penicilloſiſſimos naſci in alto unde ablata ſint ſpongiaꝝ. Polybius ſup ægrum ſuſpenſos: quietiores facere noctes. Nunc præuertemur ad inarina animalia: & aquatilia.

Medicinæ ex aquatilibus.

ENTVM EST AD SVMMAM NATVRÆ EXEMPLORVM
q; per rerum ordinem: & ipsum sua sponte occurrit inensum po-
tentia occultæ documentum: ut prorsus nec aliud ultra quæri
debeat: nec par aut simile possit inueniri: ipsa se vincente natura:
& quidem numerosis modis declarante. Quid enim uolentius
mari uentis: & turbinibus ac procellis: quo maiore ingenio in nul-
la sui parte adiuta est: quam uelis remisque? Addatur illis & reci-
proci æstus inenarrabilis uis: uersumq; totum mare in flumen.

De echeneide pisce: & mirabili eius proprietate: & torpe-
die: & marino lepore: & mirabili rubri maris. CA. I.
Amen oia hæc pariterq; eodem impellētia: unus ac par-
uus admodū pisciculus echeneis appellatus in se tenet.

Ruant uenti licet: & sæuiant procellæ: imperat furor: uiresq; tantas compescit: & cogit stare
naugia: qd' non uincula ulla: nō anchoræ pondere irreuocabili factæ. Infrenat impetus: & do-
mat mundi rabiem: nullo suo labore: nō retinēdo: aut alio modo quam adherēdo. Hæc tātū-
la est satis cōtra tot impetus: ut ueterē ire nauigia. Sed armatæ classes imponūt sibi turriū
pugnacula: ut in mari quoq; pugnet: uelut e muris. Heu uanitas humana cū rostra illa ære fer-
roq; ad ictus armata semipedalis sibihere possit: ac tenere deuicta pisciculus. Ferē acciaco mar-
te tenuisse prætoriam nauim Antonii properantis circuire & exhortari suos: donec trāsiret in
aliā. Ideoq; cæsariana classis ipetu maiore ptinus uenit. Tenuit & nostra memoria. Caii prin-
cipis ab astura antiū remigantis ut res est: etiā auspicalis pisciculus. Siqdē nouissime tum in ur-
bem reuersus ille imperator: suis telis confossus est. Nec longa fuit illius moræ admiratio sta-
tim cā intellecta: cum e tota classe quinquere mis sola nō pfereret: & exilientibus protinus qui
id quærerent circa nauim inuenere adhærentem gubernaculo: ostenderuntq; Caio indignātū
hoc fuisse qd' se reuocaret: quadringentorūq; remigum obsequio contra se intercederet. Con-
stabat peculiariter miratū: quomodo adhærens tenuisset: nec idem polleret in nauigium rece-
ptus. Qui tūc postea quam uidere: eum limaci magnæ similē esse dicunt. Nos plurimorū opi-
niones posuimus in natura aquatiliū: cum de eo diceremus. Nec dubitamus idem ualere ad
oia genera cū celebri & cōsecrato etiā exemplo apud gnidiā Venerem conchas quoq; eiusdē
potētiæ credi necesse sit. E nostris quidā latinis remora appellauere eū. Mirūq; & græcis: alii lu-
bricos partus atq; procidentes cōtineri ad maturitatē alligato eo (ut diximus) pdiderūt. Alii
sale adseruatū d'alligatūq; grauidis partus soluere: ob id alio noīe odinolyontē appellauere.
Quocunq; modo ista se habeant: quis ab hoc tenēdi nauigia exemplo de ulla potentia natu-
ræ atq; effectu in remediis spōte nascētium regē dubitare debeant? Quin & sine hoc exemplo
per se satis esset. Ex eodē mari torpedo etiam procul & e longinquo: uel si hasta uirga eo attingit
tatur quīs præualidos lacertos torpescere: quālibetq; ad cursum uelocis alligari pedes prodi-
tur. Quod si necesse habemus fateri hoc exēplo esse uim aliquā quæ odore tantū & quadā auri-
ra sui corporis afficiat mēbra: quid nō de remediisq; omniū momētis sperādum ē? Non sunt
minus mira quæ e lepore marino tradunt. Venenum est aliis in potu: aut in cibo datus: aliis
etiā uiuis. Siquidem grauidæ si oīno aspexerit fœminā ex eo genere dūtaxat statim nauſea &
redundatione stomachi uitū fatent: ac deinde abortum faciunt. Remedio est mas ob id idurā
tus sale ut in brachialibus habeat. Eadē res in mari & tactu qdem nocet. Vescit eo unum tan-
tum animaliu: ut nō intereat Mullus piscis: & tenere scit tātū: & ingrator uiliorq; fit. Hoies
qbus in pastu est: piscē olent: quo primo argumēto ueneficiū id deprehenditur. Cætero moriū
tur toride diebus quot uixerit lepus. Incertiq; temporis ueneficiū id eē auctor est Licinius ma-
cer. In india affirmāt nō capi uiuētē. Inuicēq; ibi hoīem illi p ueneno esse: ac uel digito oīno in
mari tactū mori. Esse autē ampliorē multo sicut reliqua aīalia. Iuba in iis uoluminibus q scrip-
sit ad Caium Cæsarem Augusti filiū de arabia: tradit uitulos marinos ternas heminas cape.
Cetos sexcentorū pedum longitudinis: & trecentorū sexaginta latitudinis in flumen arabie

intraſſe: pinguiꝝ eius negociatores: & omnium piſcium adipe camelos perungi in eo ſitu: ut aſilos ab iis fugent odore.

De ingeniis:& manſuetudine quorūdam piſcium:& ubi ex manu edant:& ubi reſponſa dan-
tur ex piſcibus.

CA. II.

Mhi uident mira & quæ Ouidius prodidit piſciū ingenia in eo uolumine qđ halieuticō inſcribitur. Scagz icluſum naſſis non frōte erumpere: nec inſeſtis uiminibus ca-
put inſerere: ſed auerſum caudæ icibus crebris laxare fores: atq; retroſum ita erū-
pere. Quē luſtatū eius ſi forte alius ſcarus extrinſecus uideat: apprehēſa mordicus
cauda adiuuare nixus erumpentis. Lupum piſcē rete circūdatū arenas arare cauda: atq; ita cō-
ditū tranſire rete, Murenā maculas appetere ipſas cōſciam teretis ac lubrici tergi: tū multipli-
flexu laxare: donec euadat. Polypū hamos appetere brachiiſq; cōplecti: nō morſu: nec prius di-
mittere q̄ eſcā circūroſerit: aut harūdine leuatū extra aquā. Scit & mugil eſſe in eſcā hamū: in-
ſidiaſq; nō ignorat: auidas tū tāta eſt: ut cauda uerberādō excutiat cibos. Minus in puidēdo
lupus ſollertiae habet: ſed magnū robur in pœnitēdo. Nam ut hæſerit ī hamo: tumultuoſo di-
ſcurſu laxat uulnera: donec excidāt inſidia. Murenæ amplius deuorat hamū: admoventq; dē-
tibus lineas: atq; ita erodunt. Pytheas id tradit. Idē inſiſſā hamo inuertere ſe: qm̄ ſit dorſo cul-
tellato: ſpinaq; linca præſecare. Licinius Macer murenas tantū ſceminini ſexus eē tradit: & cō-
cipere ſerpentibus: ut diximus: ob id ſibilo a piſcatoribus tāquā ſerpentibus euocari & capi:
pingueſcere iactatu. Fuſte nō iterimi. Eaſdē ferula protinus. Animā in cauda habere certū eſt:
eaq; idā celerrime exanimari: at capitis icū difficulter. Nouacula & ferrū quæ piſce tacta ſūnt:
olēt. Duriffimū eſſe piſciū cōſtat qui orchis uoceſ: rotundō uoceſ: ſine ſquāmis: totuſq; capite
cōſtat. Miluago quotiens cernat extra aquā uolitās: tēpeltates minitari. Trebrius Niger au-
ctor eſt. Xiphia roſtro mucronato eſſe: ab hoc naues perfoſſas mergi in oceano ad lo cum man-
ritanæ: qui cotta uoceſ: non ꝑcul a lyxo flumine. Idem Loligines euolare ex aqua tradit: tāta
multitudine ut nauigū demergāt. Et manu uexunt piſces in pluribus quidem Cæſaris uillis.
Sed quæ ueteres prodidere in ſtagnis nos in piſcinis āmirati in eloro ſiciliæ caſtello non ꝑ-
cul ſyracufis. Item in labra Cnidii louis fonte Anguillas. Et eæ in aures additas gerūt. Similit̄
in chio iuxta ſenū delubriū. In meſopotamiae quoq; fonte cabura de quo diximus. Nā in lycia
lymira fonte Apollinis: quē dinū appellāt ter fiſtula euocati ueniūt ad augurium. Diripere eos
carnes abieſtas lætū eſt cōſultātibus: caudis abigere dirū hierapoli ſyriæ in lacu Venetis ædi-
tuorū uocibus patēt uocati: exornati auro ueniūt adulātes. Scalpūtunora hiātia manibus iſe-
rēdis præbēt. In ſtabiano cāpaniæ ad Herculis petrā: melanuri in mari panē abieſtum rapiūt.
Iidēq; ad nullū cibū ī quo hamus ſit: accedūt. Nec illa in nouiſſimis mira: amarariſſimos eē pi-
ſces ad pelē inſulā: & ad clazomenas. Cōtra ad ſcopulum ſiciliæ: ac leptin africa: & eubocæ: &
dyrrhachium. Ruſus ita falſos: ut poſſint ſalfamēta exiſtimari. Circa cephalentiā & ampelon
paron: & deli petras in portu eiufdē inſulæ dulces. Quā differentia pabulo cōſtare: nō eſt du-
biū. Appiō maximū piſciū eſſe tradit porcū: quē lacedæmonii orthagoriſcū uocat. Grunire eū
cum capiat. Eſſe uero illā naturæ accidentiā quod magis miremur etiā in locis quibuſdā: ap-
poſito occurrit exēplo. Siquidem ſalfamēta omniū geneꝝ in italia beneuēti recētia eſſici con-
ſtat. Piſces marinos in uſu fuiſſe ꝑtinus a cōdita roma: auctor eſt Caſſius Hērmina: Cuius uer-
ba de ea re hic ſubiiciam. Numa cōſtituit: ut piſces qui ſquamoſi nō eſſent nī pollincerēt ꝑti-
monia cōmentus ut cōuiuia publica: & ꝑriuata: cōnecq; ad puluinaria facilius cōpararentur:
nī qui ad pollinctū emcrēt: ꝑrecio minus ꝑarcerēt: eaq; ꝑræmercarētur. Quātum apud nos in-
diciſ margaritis ꝑreciū eſt: de qbus ſuo loco ſatis diximus: tū apud indos in chorallō. Nāq;
iſta ꝑerſuaſione gētiū cōſtat. Gignitur quidē & in rubro mari: ſed nigrius. Item in ꝑiſco uocat
iace. Laudatiſſimū in gallico ſinu: circa orchadas iſulas. Et in ſiculo circa heliā & drepanum.
Naſciſ & apud grauificas: & añ neapolin cāpaniæ: maximeq; rubēs: ſed molle: & ideo uiliſſimū
erythris. Forma eſt ei fruticis: color uiridis. Baccæ eius cādidæ ſub aqua ac molles. Exēpta cō-
feſſi durātur & rubescūt: quaſi corna ſatiua ſpecie atq; magnitudine. Aiuūt tactu protinus lapi
deſcere: ſi uiuat. Itaq; occupari euelliſq; retibus: aut acri ferramēto ꝑrecidi. Hac de cā cenſū
uocitatū interpretāſ. Probatiffimū quā maxime rubet: & quā ramoſiſſimū: nec ſcabroſum: aut
lapideū: uel ruſus inane: aut cōcauū. Auctoritas baccagz eius nō minus indogz uiris quoq; ꝑ-
cioſa eſt: qđ ſceminis noſtris uniones indici. Aruſpices eozꝝ uateſque in ꝑrimis religioſum id
geſtamē amoliendiſ ꝑiculis arbitrantur. Itaque & decore & religione gaudent. Priuāquā hæc

uel mutari

uel tractu

notescerent: galli gladios: scuta: galeas adornabant eo. Nunc tanta penuria est uôdibili merce: ut per quâ raro cernaf in suo orbe. Surculi infantie adalligati: tutelâ habere credunt. Côtraq; torminû ac uescicæ: & calculoz mala: in puluerè igne redacti: potiç cû aqua auxiliantur. Simili modo ex uino poti: aut si febris sit: ex aqua somnû afferunt. Ignibus diu repugnant. Sed eodè medicamine: sæpius potu tradit lyenè quoq; absûmi. Sanguinem reiticitibus excreantibus: ue medetur. Cinis eoz misceatur oculoz medicamētis. Spissat. n. ac refrigerat. Vleceç causâ explet. Cicatrices extenuat. Quod ad repugnantia rerum attinet: quâ græci antipathia uocât: nihil est uenenatius usquam: q̃ in mari pastinaca: utpote cû radio eius arbores necari dixerimus. Hanc tñ persequis galeos. Idem & alios quidem pisces: sed pastinacas præcipue. Sicut in terrâ serpentes mustela. Tanta est auuiditas ipsius ueneni. Percussis uero ab ea medet & hic quidem: sed & nullus ac laser.

De his qbus in terris & in aqs uictus est: & de castoreis medicinæ: & obseruationes. CA. III.

Spectabilis naturæ potentia in iis quoq; quibus & in terris: & in aqua uictus est: sicut & fibris quos castores uocât: & castorea testes eorum. amputari hos ab ipsis cû capiuntur. Sextius diligentissimus medicinæ. Quinimo paruos esse subtilissimosq; & adherentes spinæ: nec adimi sine uita aialis posse. Adulterari aut renibus eiusdè qui sint grandes: cû ueri testes parui admodû reperiuntur. Præterea ne uescicæ quidè esse cû sint geminæ: quot nulli aialium. In iis folliculis inueniri liquorem: & asseruari sale. Itaq; inter pbationes falsi esse folliculos geminos ex uno nexu depēdentes: qđ ipsum corrupti fraude cōficiētibus gūmi cû sanguine: aut ammoniaco: quoniā ammoniaci coloris esse debeāt tunicis circūdati liquore uestuti mellis carosi: odoris grauis: gustu amaro: & acris: friabiles. Efficacissimi è pōro galaciæ: mox a friciæ. Sternutamēta olfactu mouēt. Somnû conciliāt cû rosaceo: & peucedano peructo capite. Et per se poti in aqua. Ob id phreniticis utiles. Item lethargicos odoris suffusio excitāt. Vuluorūq; exanimationes uel subditi: & menses ac secūdas ciunt duabz drachmis ex aqua cum puleio poti. Medetur & uertigini: opisthoronis: tremulis: spasticis: neruoz: uititiis: ichiadicis: stomachicis: paralyticis: punctis oibus: Vel triti ad crassitudinē mellis cû semine uiticis ex aceto: aut rosaceo. Sic & cōtra comitiales sumpti. poti uero cōtra inflationes: tormina: uenena. Differentia tantum contra genera est mixtura. Quippe aduersus Scorpiones ex uino bibunt. Aduersus phalagia & araneos ex mulso: ita ut uomitione reddant. Aut ut retineant: cum ruta. Aduersus chalcidas cû myrtite. Aduersus cerasc & præleras cum panace: aut ruta ex uino. Aduersus cæteros serpentes cû uino. Dari binas drachmas satis est: eorū quæ adiciantur singulas. Auxiliatur priuatim cōtra uiscū ex aceto. Aduersus aconitū ex lacte: aut aqua. Aduersus helleborum album ex aqua multa nitroq; Medetur & dentibus infusi cû oleo triti in aurem a cuius parte doceat. Aurium doloribus melius si cum meconio. Claritatem uisus faciunt cum melle attico inuncti cohibet singultus ex aceto. Urina quoq; fibræ resistit uenenis: & ob id in antidoto addit. Adseruatur aut optime in sua uescica: ut aliqui existimant.

De testudine: & multoz piscium medicinæ: & obseruationes.

CA. IIII.

Eminus similiter uictus in aqs terraq; & testudinū: effectus quoq; pari honore habēdi: uel ppter excellens in usu precii naturæ ueræ p̃prietatem. Sūt ergo testudinū genera: terrestres: marinæ: lutariæ: quæ in dulci aqua uiuunt. Has quidam e græcis emydas appellant. Terrestriū carnes suffusionibus propriæ: magicisq; artibus resutatis: & cōtra uenena fatalares p̃dunt. Plurimæ in africa. Hæ ibi amputato capite pedibusq; p̃ antidoto dari dicunt: & ex iure in cibo sumptæ. Strumas discutere ac lyenes tollere. Itē comitiales morbos. Sanguis eaz claritatē uisus facit: suffusionesq; oculoz tollit. Et contra serpentia omniū & araneoz: & similibz: & ranaz uenena auxiliat. Sanguine seruato in farina pistulis factis: & cum opus sit in uino datis. Felle testudinū cum attico melle glaucomata inūgi prodest. Et scorpionū plagæ instillari. Tegumēti cinis uino & oleo subactus: pedū rimas ulcerasq; sanat. Squamæ e summa parte derasæ: & in potu datæ uenerē cohibēt. Eo magis hoc mirū: qm̃ totius tegumēti farina accendere tradit libidinē. Urinam eaz aliter q̃ in uescica dissectaz: inueniri posse nō arbitror: & intra eam esse. Hæc quoq; portentosa magis demonstrat aduersus apidū ictus singularē remediū. Efficacior est tñ ut aiūt cimicibus amixtis. Oua durata illinuntur strumis & ulceribus frigore: aut adustione factis. Sorbet in stomachi doloribus. Marinarū carnes ammixtæ ranaz carnisbus contra salamandras p̃clare auxiliat. Neq; est testudine aliud salamadræ aduersus. Sanguine alopeciarum inanitas & porrigio capitis ulcera curat.

F iiii

uel figura

tur. Inarefcere autem cum oportet: lenteq; abluī. Inſtillatur & dolori aurium cum lacte mulierum. Aduerſus comitiales morbos mādatur cum polline frumēti. Miſcetur autem ſanguis heminis tribus aceti hemina uini addita iis: & cum hordeacea farina: aceto quoq; admixto: ut ſit quod deuoretur fabæ magnitudine. Hæc ſingula & matutina & ueſpertina dantur: dein poſt aliquot dies ueſpera. Comitiales inſtillatur ore deductis labris iis: qui modice corripiantur. Spafmo cum caſtoreo clyſtere inſunditur. Quod ſi dentes per annum colluantur teſtudinum ſanguine imunes a dolore ſiunt. Et anhelitus diſcutit: quaſq; orthopnocas uocant: has in polenta datur. Fel teſtudinum claritatem oculorum facit. Cicatrices extenuat. Tōſſillas ſedat: & anginas & oīa oris uitia. Priuatim nomas ibi. Item ardentium teſtiū. Naribus illitum comitiales erigit: attollitq;. Idem cum uernatione anguium aceto ammixto: unice purulentis auribus prodeſt. Quidam bubulum fel ammiſcent: decoctarūq; carniū teſtudinis ſuccum addita æque uernatione anguium. Sed diu in uino teſtudinem excoquant. Oculorum quoq; uitia omnia fel inunctum cum melle emendat. Suffuſiones etiam marinæ felle: uel cum fluuiatilis ſanguine & lacte mulierum capillus inſcitur. Fel & contra ſalamandras: uel ſuccum decoctum bibiſſe: ſatis eſt. Teſtudinum eſt tertium genus in cœno & paludibus uiuentium. Latitudo iis in dorſo peſtori ſimilis: nec conuexo in curuā calice: ingrata uifu. Ex hac quoque tamen aliqua contingunt auxilia. Tres nanque in ſuccenſa ſarmenta coniectæ & diuidentibus ſe tegumentis rapiuntur. Tum euulſæ carnes earum coquantur in aqua: congio ſale modo dice addito. Ita decoctarum ad tertias partes ſuccus paralyſin: & articulares morbos ſentientibus bibitur. Detrahit item fel pituitas: ſanguinemque uitiatum. Siſtitur ab eo remedio alius aqua: frigida: potu. Ex quarto genere teſtudinum quæ ſunt in omnibus diuiſarum pinquia cum aizoo herbatuſa ammixto unguento & ſemine lilii ante acceſſiones perunguntur ægri: præter caput mox conuoluti: calidā aquam bibunt: quartanis liberari dicunt. Hanc teſtudinem quintadecima luna capi oportere: ut plus pinguium reperiatur. Verum ægrum ſex tadecima luna perſeū tradunt. Ex eodem genere teſtudinū ſanguis inſtillatus crebro capitis dolores ſedat. Item ſtrumas. Sunt qui teſtudinum ſanguinem cultro æreo ſupinarū capitis præciſis excipi nouo ſictili iubeant. Ignem ſacrum cuiuſcuq; generis ſanguine illini. Item capitis ulcera manantia: & uerrucas. idem ꝑmittūt teſtudinum omnium ſimo panos diſcuti. Et licet incredibile dictū ſit (aliqui tradunt) tardius ire nauigii: teſtudinis pedē dextrum uehētia. Hinc deinde in morbos digeremus aquatilia: nō quia ignoremus gratiorem eſſe uniuerſitatē animalium: maiorisq; miraculi: Sed hoc utiliſ eſt uitæ cōtributa habere remedia: cum aliud alii proſit. Aliud alibi facilius inueniatur.

De aquatilibus quorum remedia in morbos digeſta ſunt: & primū contra uenena: & uenena animalia. CA. V.

Enenatum mel diximus ubi naſcereſ. Auxilio eſt piſcis aurata i cibo. Vel ſi ex mel ſincero faſtidii cruditaſue q̄ ſit grauiffima incidat. Teſtudinē circūciſis pedibus: capite: cauda decoctam antidotū eſſe auctor eſt Pelops. Sincoq; Appelles. Qui eēt Sincus. diximus. Sæpius uero quantum ueneficium præſtaret menſtruis mulierum.

Contra omnia ea auxiliatur: ut diximus: nullus. Item contra paſtinacam & ſcorpiones terreſtres marinoſque: & dracones & phalangia illitus ſumptuſue in cibo. Eiuſdem recentis & capite cinis contra omnia uenena: priuatim contra fungos. Mala medicamenta inferri negant poſſe: aut certe nocere: ſtella marina uulpino ſanguine illita: & affixa limini ſuperiori: ut clauo æreo ianuæ. Draconis marini ſcorpionūq; ictus carnis earum impoſitis: item araneorum morſus ſanātur. In ſumma contra omnia uenena: uel potu: uel ictu: uel morſu noxia. Sucus earum ex iure decoctarum: efficaciffimus habetur. Sunt & ſeruatis piſcibus medicina. Salfamentorumque cibus prodeſt a ſerpente percuſſis: & contra beſtiarum ictus mero ſubinde hauſto: ita ut ad ueſperam cibus uomitione reddat. Peculiariter a chalcide: ceraſe: aut quas ſepas uocant: aut elope: dipſade ue percuſſis. Contra ſcorpiones largius ſumi. Sed non euomi ſalfamenta prodeſt: ita ut ſitis toleretur: & imponere ea plagis conuenit. Contra crocodilorum quidem morſus non aliud præſentius habetur. Priuatim contra præſentis morſum ſarda prodeſt. Imponuntur ſalfamenta & contra morſum canis rabioſi: uel ſi non ſint ferro uulſæ plagæ corporaq; clyſteribus exinanita. Hoc per ſe ſufficit. Et contra draconē marinum ex aceto imponiſ. Idem & ex cybio proſectus. Draco enim marinus ad ſpinæ ſuæ quæ ſerit uenenum ipſe impoſitus: uel cerebro toto ꝑdeſt. Ranarum marinarum ex uino & aceto

uel helape

decoctarum: succus contra uenena bibitur: & contra ranæ rubetæ uenenû: & contra salaman-
dras. Fluuiatiles si carnes edant iussu decoctæ forbeat: profunt: & cõtra leporem marinû:
& contra serpentes supradictas. Contra scorpiones ex uino: Democritus quidem tradit: si quis
extrahat ranæ uiuenti linguâ nulla alia corporis parte adhærente: ipsaq; dimissa in aqua impo-
nat supra cordis palpitatiõem mulieri dormienti: quacûq; interrogauerit: uera responsurâ. Ad-
dât etiã alia magi: quæ si uera sunt: multo utiliores uitæ existimant: ranæ quâ leges. Nâq;
harundine transfixa natura p. os: si furculus in menstruis desigat a marito: adulterozq; tediû fie-
ri. Carnibus eaz: uel hamo additis: præcipue purpuras certû est allici. Lecur ranæ geminum esse
dicunt: obiciq; formicis oportere eam partem quâ appetat: contra oia uenena esse pro antidoto.
Sunt quæ in uepribus tantum uiuunt: ob id rubetæ nomine ut diximus: quas græci phrynos
uocant: grâdissimæ cunctæ: geminis ueluti cornibus plenæ ueneficiorû. Mira de his certatim
tradunt auctores. Illatis in populû silentium fieri: Osculo quod sit in dextro latere in aquam
feruentem deiecto refrigerari uas: nec postea feruere nisi exempto: ex tẽplo id inueniri. Nâ obie-
cta rana formicis: carnibusq; erosis singula in oleû addi. Et aliud esse in sinistro latere: quod de-
iecto feruere uideatur: apocynon uocari. Canum impetus eo cohiberi. Amorẽ concitari: & iur-
gia: addito in potione. Venerem adalligatû stimulare. Rursus a dextro latere refrigerari seru-
tia. Hoc & quartanas sanari alligato in pellicula agnina recentia: aliasq; febres. Amorẽ inhi-
beri eo. Item ex iis ranis lyen contra uenena: quæ fiant ex ipsis: auxiliatur. Cor uero etiam effica-
cius est. Coluber est in aqua uiuens: huius adipem & fel habentes qui crocodilos uenenû: mire
adiuari prouident: nihil contra bælua audente. Efficacius etiamnũ si herba potamogeto mi-
sceatur. Cancri fluuiatiles triti potiq; ex aqua recentes seu cinere adseruato: cõtra uenena oia
profunt: priuatim contra scorpionum ictus cum lacte asinino: uel si non asit: caprino uel quo-
cunq;. Addi & uinum oportet. Necant eos triti cû ocimo admoti. Eadem uis contra uenenato
rum omniû morsus: priuatim scyrtalen & angues: & contra leporem marinum: ac ranam rube-
tam. Cinis eorum seruatus prodest pauidi. Prodest perclitantes ex canis rabiosi moribus.
Quidam aduiciunt gentianam: & dant in uino. Nam si iam pauid occupauerit: pastillos uino
subactos deuorandos ita præcipiunt. Decem uero cãcris cum ocimi manipulo adalligatis: oes
qui ibi sunt scorpiones ad eum locum coituros magi dicunt. Et cum ocimo ipsos cineremue
eorum percussis imponunt. Minus in omnibus iis marini profunt: ut Traxillus auctor. Cû
autem æque aduerfari serpentibus q; cancos. Suesq; percussas hoc pabulo sibi mederi. Nô sol
sit in cancro: torqueri serpentes. Ictibus scorpionum carnes fluuiatiliû cochleaz resistunt cru-
da uel coctæ. Quidã ob id falsas quoq; adseruant. Imponit & ipsis plagis. Coracini pisces ni-
lo quidẽ peculiare sunt. Sed nos hæc omnibus terris demonstramus. Carnes eorum aduersus
scorpiones ualent impostæ. Inter uenena sunt pisciû porci marini spinæ i dorso cruciatu ma-
gno læsæ: remediũ est limus ex reliquo piscium eoz corpore. Canis rabidi morsu potũ expa-
uescentibus faciẽ perungunt adipe uituli marini. Efficacius si medulla hyene & oleum e lētisco
& cæra misceat. Murenæ morsus ipsaz capitis cinere sanantur. Et pastinaca cõtra suũ ictum
remedio est cinere suo ex aceto illito: uel alterius. Cibi causa extrahi debet e dorso eius q; qd
simile est croco: caputq; totum. Et hanc autem & oia testacea modice collui in cibis: quia sapo-
ris gratia perit. Leporis marini ueneficium restringunt poti hippocampi. Contra dorycnium
echini maxime p. sunt. Ex iis q; succũ carpathi biberint: p. cipue eius iure sumpto. Et cãcri mari-
ni decocti ius contra dorycnium efficax habetur.

De ostreis & purpuris: alga: & eoz remedia.

CA. VI.

Peculiariter uero cõtra leporis marini uenena & ostrea aduersantur. Idem uidet: nec
potest uideri satis dictum esse. de iis: cû palma mensaz diu iam tribuat illis. Gaudet
dulcibus aquis: & ubi plurimi influunt amnes. ideo pelagica parua & rara sunt. Gignũ
tur tamen in petrosis: carentibusq; aquaz dulcium aduent: sicut circa grynum &
myrinã. Grandescunt syderis quidẽ rone maxime: ut in natura aquatiliũ diximus. Sed priuatim
circa initia æstatis multo lacte prægnantia: atq; ubi sol penetret in uada. Hæc uidet cã quare
minora in aliis locis reperiuntur. Opacitas enim phibet incrementũ: & tristitia minus appetit
cibos. Variat coloribus. Rufa in hispania. Fusca in illyrico. Nigra & carne & testa circis. Præ-
cipua uero hñtur in quacûq; gẽte spissa: nec salua sua lubrica. Crassitudine potius spectanda q;
latitudine. Neq; in luto capta: neq; in arenosis. Sed solido uado spodylo breui atq; nõ carnosus:
nec fibris laciniosis: ac tota in aluo. Addit peritiores notã: ambiẽte pupureo crine fibras: eoz

uel adulte-
riorum

argumento generosa interpretantur calibepharata appellantes. Gaudēt & peregrinatione trāſ ferriq; in ignotas aquas. Sic brundufina in auerno. Cōpaſta & ſuū retinere ſuccum: & a Lucio adoptare credunt. Hæc ſint dicta de corpore. Dicemus & de natiōibus: ne fraudent gloriā ſua littora. Sed dicemus aliena lingua: quæq; peritiſſima huius cenſura in noſtro æuo fuit. Sifer- go Mutiani uerba quæ ſubſiciam. Cyzicena maiora lucrinis: dulciora britanniſ: ſuauiora edulis: acriora lepticis: pleniora lucenſibus: ſicciora coryphanthenis: teneriora iſtricit: candidiora cyceienſibus. Sed iis neq; dulciora: neq; teneriora eſſe ulla compertū eſt. In indico mari Alexandri rerum auctores pedalia inueniri prodidere. Necnon inter nos nepotis cuiuſdā nomēclaturā tū dacna appellauit: tantæ amplitudinis itelligi cupiens ut ter mordenda eſſent. Eoq; dos in medicina hoc in loco tota dicitur. Stomachū unice reſciūt. Faſtidiis medent. Addiditq; luxuria ſingus obrutis niue: ſumma montiū & maris ima miſcens. Molliunt aluū leniter. Eadem cocta cū muſco tenaſmo: q fine ulceratione ſit: liberant. Veſicæq; ulcera quoq; repurgant. In cōchis ſuis coſta ſiue uti clauſa uenerunt: mire diſtillationibus proſunt. Teſtæ oſtreaq; cinis uia ſedat: & tonſillas ammixto melle. Eodē mō parotidas: panos māmārūq; duricias: capitiū ulcera ex aqua: cutemq; mulierum extendit. Inſpergitur & ambuſtis. Et dentiſicio placet. Pruritus quoque & eruptionibus pitiuitæ ex aceto medetur. Crudæ ſi tonidant ſtrumas ſanant: & perniſes pediū. Purpuræ quoq; contra uenena proſunt. Et algam maris theriacen eſſe Nicander tradit. Pluraq; eius genera uti diximus. Longo folio & latiore: rubente: aliaue criſpo. Laudatiſſima quæ in cretra inſula iuxta terrā in petris naſcitur: uino iubet eam dari. Tingendis etiā lanis ita colorē alligans: ut elui poſtea non poſſit.

Ad alopecias: & capillos oculorum uitia.

CA. VII.

Lopecias replet hippocāpinus cinis nitro & adipe ſuillo mixtus: aut ſin carnis ex aceto. Præparant cutem ſepiæq; cruſtæ farina medicamentis. Cutem replet & muris marini cinis cum oleo. Item echini cū carnibus ſuis cremati cinis. Fel ſcorpionis marini. Ranæ quoq; trium ſi uiuæ in olla cremantur cinis cum melle. Melius cum pice liquida. Capillū denigrant ſanguisugæ: quæ in uino nigro diebus. xl. cōputruere. Alii i acetis lictariis duobus ſanguisugæq; ſextariū in uafe plūbeo iubēt putrefcere totidē diebus: mox illiū in ſole. Sornatius tantā uim hñe tradidit: ut niſi oleū ore cōtineant q tingunt: dentes quoq; eorū denigrari dicat. Capitis ulceribus muricū: uel purpuræq; teſtæ cinis cū melle utiſter ſiliū cōchyliog: uel ſi nō urant farina ex aqua doloribus. Caſtoreū cū peucedano & roſaceo. Oſium piſciū ſuuiſſimaliū marinorūq; adeps liquefactus oleo ammixto melle oculog: claritati plurimū cōfert. Itē caſtoreū cū melle. Callionymi fel cicatrices ſanat: & carnes oculog: ſupacuas cōſumit. Nulli hoc piſciū copioſius: ut exiſtimauit Menāder quoq; i comœdiis. idē piſcis & uranoſcopos uocat ab oculo quē in capite hēt. Et coracini fel excitat uiſum. Et marini ſcorpionis ruſi cū oleo uetere: aut melle attrito incipientes ſuſſuſiones diſcutit. iungi ter oportet intermiſſis diebus. Eadē ratio albugines oculog: tollit. Mulog: cibo acie oculog: hebetari tradunt. Lepus marinus ipſequidē uenenatus ē: ſed cinis eius i palpebris pilos inutiſes euulſos cohibet. Et ad hūc uſum utiliſſimi minimi. Item peſtūculi ſalli triti cū cædria. Ranæ quas dryphyas & calumitas uocat: ſanguis eaq; cū lachryma uitis ſi euulſo pilo palpebris illinaſ. Oculog: tumorē ruborēq; ſepiæ cortex cū lacte mulieris illitū ſedat: & pſe ſcabritias emēdat. Inuertit itaq; genus id agentes: & medicamentū auferūt poſt paulū: roſaceog: inungūt: & pane ipſoſito mitigant noſte. Eadem cortice & nyctalopes curant in farina trita: & ex aceto illita. Extrahit & ſquamas eius cinis. Cicatrices oculog: cū melle ſanat pterygia cū ſale: & cadmia ſingulis drachmis. Emēdat & albugines oculorū iumentorum. Adiciunt & oſſiculis eius genus ſi terant ſanari. Echini ex aceto epinyctidas ſanant eundem cōburi cū uiperinis pellibus: raniſq; & cinerem alpergi potioni iubēt magi: claritatem uiſus promittētes. Ichthyocolloa appellat piſcis: cui glutinoſum eſt corium. Idemq; nomen glutino eius. Hic epinyctidas tollit. Quidam ex uentre non ex corio fieri dicunt. Ichthyocolloa ut glutinum taurinum laudatur. Pontica candicans: & carens uenis ſquammisq; & quæ celerrime liqueſcit. Maſcere autem debet conſciſa in aqua: aut aceto nocte ac die. Mox tundi marinis lapidibus: ut facilius liqueſcat. Vitilē eā in capitis doloribus affirmat: & tetanorthis. Ranæ dexter oculus dextro: ſiniſtro leuus ſuſpenſi e collo natiui coloris pāno lipidudines ſanāt. Quod ſi p coitum ranæ eruantur: albuginē quoq; Alligati ſimilitur i putamine oui. Reliquæ carnes impoſitæ ſuggillationē rapiūt. Cacti ēt oculos adalligatos collo meridē lippitudinē dicūt. Eſt parua rana in arūdinetis: & herbis maxime uiuēs muta: ac ſine uoce

uel dryo-
phytas
uel pyphy
cas

uiridis si forte hauriatur: ventres bouū distendens huius corporis humorem penicillis deraſum claritatē oculis inunctis narrat afferre. Ipsasque carnes doloribus oculorū superponunt. Ranas etiam quindecim coniectas in fictili nouo iuncis conſignat quidā: ſuccum earum qui ita effluxerit admixcent lachrymā: quā ex alba uite emanat: atque ita palpebras emendant inutilibus pilis exemptis acu inſtillantes hūc ſuccum in ueſtigia euulſorū. Meges pſilothrū palpebrarū faciebat in aceto enecas putrefcentes: & hoc utebatur in multis uariisq; p aquationes autumni naſcētibus. Idem præſtare ſanguifugæ cinis ex aceto illitus putatur. Comburi eas oportet nouo uaſe. Idem teniæ iecur ſiccatum pondere. Xiiii. cum oleo cædrino perſuctis pilis nouem menſibus.

De aurīū: & dentiū remediis: & ad cutis uitia.

CA. VIII.

Auribus utiliſſimū bati piſcis ſel recens: ſed inueteratū uino. Item banchi quē qdam myxona uocant. Item callionymi cum roſaceo iſuſum: uel caſtoreū cum papaueris ſucco. Vocant & in mari pediculos eoſque tritos inſtillari ex aceto auribus iubent. Et per ſe conchylio infecta lana magnopere prodeſt. Quidam aceto & nitro made faciunt. Suntq; qui præcipue cōtra oīa aurīū uitia laudent gari excellentis ſucci cyathū: mellis dimidio amplius aceti cyathū in calicē nouo lenta pruna decoquere. Deinde ſpuma pennis de terſa: & poſtq̄ deſierit ſpumare tepidum inſundere. Si tumeant aures coriandri ſucco prius miſtigandas iidem præcipiunt. Ranarum adeps inſtillatus ſtatim dolores tollit. Cancrorū ſtūi talium ſuccus cū farina hordeacea aurīū uulneribus efficaciffime prodeſt. Parotides muricum teſtā cinere cum melle: uel conchyliorū ex muſſo curantur. Dētiū dolores ſedantur oſſibus dracōis marini ſcarificatis gigiuis. Cerebro caniculæ in oleo decocto adſeruatoq;: ut ex eo dētes ſemel anno colluantur. Paſtinacæ quoq; radio ſcarificare gingiuas: & in dolore utiliſſimū. Conteriturq; iis: & cum helleboro albo illitus dentes ſine uexatione extrahit. Salfamentorum etiam fictili uaſe combuſtorū cinis: addita farina marmoris inter remedia eſt. Et cybia uetera eluta in nouo uaſe: deinde trita proſunt doloribus. Aequē prodeſſe dicuntur omnium ſalfamentorum ſpinæ combuſtæ tritæq; & illitæ. Decoquantur & ranæ ſingulæ in aceti heminis: ut dētes ita colluant: cōtrineantq; in ore ſuccus. Si faſtidii obſtaret: ſuſpēdebat pedibus poſterioribus eas Saluſtius Dionyſius: ut ex ore uirus deſlueret i acētū feruēs: idq; e pluribus ranis. Fortioribus ſtomachis ex iure edēdas dabat. Maxillareſq; ita ſanari dētes p̄cipue putat. Mobilis uero ſupradictō aceto ſtabiliri. Ad hæc quidā ranæ: corpa binaz p̄ciſis pedibus i uini hemina macerāt: & ita collui dētes labētes iubēt. Aliq̄ totas adalligāt maxillis. Alii denas in aceti ſextariis tribus decoxere ad tertias ptes: ut mobiles dētiū ſtabilirēt. Necnō. xxxvi. ranæ: corda i olei ueteris ſextario ſub areo teſto diſcoxere: ut inſunderēt p aurē dolētis maxillæ. Alii iecur ranæ decoctū & tritū cū melle iſoſuere dētibz. Oīa ſupraſcripta ex marina rana efficaciora. Si carioſi & ſeridi ſunt cētū i furno areſieri p noctē p̄cipiūt. Poſtea rātūdē ſalis addi atq; fricari. Enydris uocat a græcis coluber i aqz uiuēs. Huius quattuor dentiū ſuperioribus in dolore ſuperiorum gingiuas ſcarificant: inferiorum inferioribus. Aliqui canino tantum earum contenti ſunt. Vtunē & cācroz cinere: nā muricū cinis dētiſficiū ē. Lichenas & lepras tollit adeps uili marini. Murenaz cinis cū mellis obolis ternis. iecur paſtinacæ i oleo decoctū. Hippocāpi & delphini cinis ex aq̄ illitus. Exulcerationē ſeq̄ debet curatio: q̄ pducit ad cicatricē. Quidam delphini iecur i fictili torrēt: donec pinguitudo ſimilitudine olei fluat: ac pungūt. Muricum uel cōchyliorū teſtā cinis maculas i facie muliez: purgat cū melle illitus: cutēq; erugat: extēditq; ſeptenis diebus illitus: ita ut octauo cācido ouoz foueant. Muricū gnīs ſunt q̄ uocant graci colycia: alii corythia: turbinata æque. Sed minor multo: efficaciora etiā & horis halitū cuſto diētia. Ichthyocolle erugat cutē: extēditq; i aq̄ decocta horis quattuor: dein cōtuſa: colluta: & ſubacta ad liquorē uſq; mellis. Ita p̄parata i uaſe nouo cōdiſ: & uſu. iiii. drachmis eiꝯ binæ ſulphuris: & anchuſæ totidē: oſto ſpumæ argēteæ addunt: aſpſaq; aq̄ terunt una. Sic illita facies poſt quattuor horas abluif. Medef & lētigini cateriſq; uitis ex oſſibus ſepiaz cinis. Idem & carnes excreſcētē tollit: & hūida ulcera.

Promiſcue medicinz.

CA. IX.

Poras tollit rana decocta in heminis quīq; aquæ marinæ. Excoqui debet: donec ſit craſſitudo mellis. Fit & in mari halcyoneum appellatū ex nidis (ut aliqui exiſtimāt) halcyonum & cæicum: alii e ſordibus ſpumarū craſſeſcentibus. Alii e limo: uel quadam maris lanugine. Quattuor eius genera. Cinereum ſpiſſum odoris aſperi. Alterum molle lenius odore ſere algæ. Tertium candidioris uermiculi. Quartum pumicoſius: ſpō-

giæq; putri simile pene purpureum. Quod optimum: id & milesum uocatur. quo cãdidiu autem hoc minus probabile est. Vis eorum: ut exulcerent: purgent. Vfus tostis & sine oleo multæ lepras: lichenas: lentiginis tollit cum lupino: & sulphuris duobus obolis. Halcypone utitur & ad oculorum cicatrices. Andrias ad lepras cãcri cinere cum oleo usus est. Attalus thymum recentioris adipæ ulcera. Menarum muria & capitũ cinis cũ melle sanat strumas. Pũgi piscis eius qui rana in mari appellatur: ossiculo de cauda: ita ut non uulneret: potest. Id faciendũ quoti die: donec percurrentur. Eadem uis & pastinacæ radio & lepori marino imposita: ita ut celeriter remoueat. Echini testis cõtufis & ex aceto illitis. Item scolopedræ marinæ e melle. Cancri fluuiatiles contriti: uel combusti ex melle. Mirifice prosunt: & sepia ossa cum axungia ueteris cõtusa & illita. Sic & ad parotidas utitur: & scauri piscis marini iocineribus. Quin & testis cadi salsamentarii tufis cum axungia ueteris: muricũq; cinere ex oleo ad parotidas strumafq;. Rigor ceruicis mollitur cum marinis: qui pediculi uocantur drachma pota. Castoreo pota cũ pipere ex mulso mixto ranis decoctis ex oleo & sale: ut forbeas succus. Sic & opisthotono medentur: tetano: spasticis uero pipere adiecto. Anginas menarũ salsagẽ ex capitibus cinis ex melle illitus abolet: Ranarũq; decoctarum ex aceto. Succus hic & contra tonsillas prodest. Cancri fluuiatiles triti singuli in heminam aquæ: anginis medentur gargarisati: aut e uino: aut calida aqua poti. Vuæ medetur garum cochlearibus subditum. Vocem filuri recentes salsuine in cibo sumpti adiuuant. Vomitiones nulli inueterati tritiq; in potionẽ cõcitant. Suspiriosis castoreo cum ammoniaci exigua portioẽ ex aceto mulso ieiunis utilissime pota. Eadem potio spasmus stomachi sedat ex aceto mulso calido. Tussim sanare dicuntur piscium modo e iure decoctæ in patinis ranæ. Suspensæ autem pedibus: cum distillauerit in patina salsua earum exenterari iubentur: abiectisq; interaneis condiri. Est rana parua arborem scandens: & ex ea uociferis. In huius os siquis expuat ipsamq; dimittat: tussim liberare dicunt. Præcipiunt & cochleæ crudæ carnem tritam bibere ex aqua calida in tussi cruenta.

Ad iocineris uitia laterumq;: ad stomachi alui: & aliæ promiscue medicinæ.

CA. X.

Ocineris doloribus scorpio marinus in uino necatur: ut deinde bibatur. Cõchæ longæ carnes ex mulso potæ cum aqua pari modo: aut si febres sint: ex aqua multa. Lateris dolores leniunt hippocampi tostis sumpti. Tethyaq; similiter ostreae & cibus sumptæ. Ischiadicorum muria filuri clystere infusa. Dantur autem conchæ temis obolis dilutæ in uini sextariis duobus p dies quindecim. Aluũ emollit filurus e iure & torpedo e cibo. Et olus marinũ simile satiuo stomacho inimicũ aluũ facillime purgat. Sed pp acrimoniã cum pingui carne coquitur. Et oĩum pisciũ ius. Idẽ & urinas cit e uino maxime. Optimũ e scorpiobus & iulide: & faxatilibus: nec uirus recipiẽtib; Coqui debent cũ anetho: apio: coriãdro: pãro: additis oleo & sale. Purgant & cybia uetera: priuatq; cruditates pituitas bilẽq; trahunt. Purgant & myaces: quorũ natura tota in hoc loco dicef. Accruant muricum mō: uiuuntq; in algofis: gratissimi autũno: & ubi multa dulcis aqua misceat mari: ob id i ægypto laudatissimæ. Procedente hyeme: amaritudinẽ trahunt: colorẽq; rubrum. Horũ ius traditur aluũ & uelicas exanari re. Interanea distringere. Oĩa adaperire. Renes purgare. Sanguinẽ adipẽq; minuere. itaq; utilissimũ sunt hydropicis mulierũ purgationibus: morbo regio: articulari: inflationibus. item p dẽsse felli pituitæq; pulmonis: iocineris splenis uitis: rheumatismis. Fauces tantum uexant: uocẽq; obtundunt. Vlcera q; q; serpent: aut sint purganda: sanant. itẽ carcinomata Cremati aut ut murices & morsus canũ holiumq; cum melle: lepras: lentiginis. Cinis eorũ potus emẽdat caliginẽ. Ginguagæ & dentiũ uitia: eruptiones pituitæ: & cõtra dorycnũ: aut opocarpation antidoti uicem obtinent. Degenerat in duas spẽs in mytilos: qui salẽ uirũq; recipiunt: myiscalq;. Quæ rotunditate differũt: minores aliquatũ atq; hyrtæ tenuioribus testis: carne duriore. Mytili quoq; ut murices cinere causticũ uim habent: & ad lepras: lētiginis: maculas. Lauant quoq; plũbi mō ad genag; crassitudines: & oculorũ albugines: caliginẽsq;. Atq; in aliis partibus fordida ulcera: capitũq; pustulas. Carnes uero eorũ ad canis morsus imponunt. Et pelorides emolliunt aluũ. Item castorea ex aqua multa: drachmis binis. Qui uehementius uolunt uti: addunt cucumeris satiuĩ radice siccæ drachmã: & aphronitri duas. Tethya torminibus & inflationibus succumũt. Inueniunt hæ i foliis marinis suggentis: fungorũ uerius gnis q; pisciũ. Eadẽ & tenasmũ distolunt: renũq; uitia. Nascitur & i mari absinthium: quod aliqui seriphũ uocāt: circa taphosyrin maxime ægypti: exilius terrestri. Aluum soluit: & noxiis animalibus intestina liberat. Solutum & sepia. In cibo dant cũ oleo & sale: & farina decoctæ. Menæ salsæ cũ felle taurino illitæ unt.

uel mu-
scas

bilico. aluū soluunt. Ius piscium in patina coctoz cum lactucis tenasum discutit. Cácri fluuiales triti ex aqua poti. aluum sistant.

Ad urinā & calculos uerēdoz uitia: & ad podagras medicinā & comitalē morbu. CA. XI.

Vrinam ciunt. in uino aluum. Ademptis brachiis calculos pellunt tribus obolis cū mirrhæ tritæ singularibus eorum drachmis. Ileos & inflationes castoreum cū dauci femine & petroselinū quantū ternis digitis fumatur ex mullis calidi cyathis quatuor. Tormina uero cū aceto uino mixto. Erythini in cibo sumptis sistant aluū. Dysentericis medent ranæ cū scylla decoctæ ita ut passilli fiant. Fel siue cor eage cū melle tritū: ut tradit Niceratus. Morbo regio falsamentū cum pipere ita ut reliqua carne abstineatur. Lye ni medetur solea piscis impositus. item torpedo. Item rhombus uiuus: dein remittitur in mare. Scorpis marinus necatus in uino: uesicæ uitia & calculos sanat. Lapis qui iuenitur in scorpis marini cauda pondere oboli potus. Enhydridis iecur. Blenniogz cinis cum ruta. Inueniunt & in banchiis piscis uel capite ceu lapilli. Hi poti ex aqua calculosis præclare medentur. Aiūtq; & urticam marinam in uino potam prodesse. item pulmonem marinum decoctum in aqua. Qua sepiæ urinam mouent: renūq; pituitas extrahunt. Rupta conuulsa cácri fluuiales triti in asinino lacte maxime sanant. Echini æro cum spinis suis cōtusi: & uino poti calculos. Modus singulis hemina bibitur: donec prosit: & alias in cibis ad hoc proficiunt. Purgatur uesica & pectinum cibo. Ex iis mares alii donacas alii aulos uocant fœminas onychas. Vrinam mares mouent. Dulciores fœminæ sunt & unicolores. Sepiæ quoque oua urinam mouent: renes purgant. Enterocœlæ lepus illinitur tritus cum melle. iecur quoque aquatici colubri. item hydri tritum potumque calculosis prodest. ischiadicos autem liberant falsamenta ex siluro infusa clystere: ieuacuat prius aluo. Sed is attritus cinis e capite mugillū mullorūq; Cōburrunt autem in fictili uase. Illini cum melle debent. item capitis menarum cinis ad rhagadas: & ad condylomata utilis: sicut pelamidum falsarū capitum cinis: uel cybiorum cū melle. Torpedo appositā procidentis interanei morbum ibi cohercet. Cácroz fluuitalium cinis ex oleo & ceræ: rimas in eadem parte emendat. Item & marini cancri polline. Panos falsamenta coracini discutiunt. Scizæ interanea & squammæ combustæ. Scorpis in uino decoctus: ita ut fœuantur ex illo. At echinorum testæ contusæ & ex aqua illitæ incipientibus panis resistūt. Muricis uel purpurarū cinis utroq; modo: siue discutere opus sit incipientes: siue cōcodos emitte. Quidam ita componunt medicamentum: ceræ & thuris drachmas. xx. Spumæ argēt. xl. Cineris muricum. x. Olei ueteris heminam. Profunt p̄ se falsamenta cocta Cancris fluuiales triti uerendorū pustulas discutiunt. Cinis ex capite menarum. Itē carnes decoctæ & impositæ. Similiter percæ falsæ e capite cinis melle adito. Pellamidum capitis cinis aut squatinæ piscis cutis combusta. Hæc est qua diximus lignū polirit: q̄a & e mari fabriles usus exeunt. Profunt & smarides illitæ. Itē muricū: uel purpuræ testæ cinis cum melle. Efficacius crematarū cū carni bus suis. Carbūculos uerendoz priuatim falsamenta cocta cum melle restringūt. At testē si descenderit: cocleaz spuma illini uolunt. Vrinæ in continentiam hippocampi tosti: & in cibo sæpius sumpti emendant. Itē opidion pisciculus gongro similis cū lilii radice. Pisciculi minuti ex uentre eius qui deuorauerit: exempti & cremati: ita ut cinis eoz bibatur ex aqua. iubent & cochleas africanas cū sua carne cōburi: cinerēq; ex uino signino dari. Podagris articularibusq; morbis utile est oleum: quo decocta est rana: & ipsaz intestina: & rubetæ cinis cum adipe uetere. Quidā & hordei cinerē adiciunt: trium rerum æquo pondere. iubent & lepore marino recenti podagrā fricari. Fibrinis quoq; pellibus calciari maxime pōtici fibri. item uituli marini. Cuius cinis & adeps p̄dest. item & byron de quo diximus lactucæ simile: rugosioribus foliis: sine caule. Natura est e stygia. impositum lenit impetus podagræ. item algæ: qua supra dictum est. Obseruaturq; in eane arida imponat. Perniones emendat pulmo marinus. Cancrigz marini cinis ex oleo. item fluuiales triti sicq; cinere & oleo subacti: & siluri adeps. Et in articulis morboz impetus sedant ranæ subinde recentes ipositæ: q̄s quidā dissectas iubent imponi. Morbos abigit ius Mytolorū: & conchaz comitiales: & ut diximus: coagulum uituli marini bibunt cū lacte equino asininoque: aut cum punici succo. Quidā ex aceto mullso. Necnō alig per se pilulas deuorant. Castoreū in aceti mullis cyathis tribus ieiunis datur: iis uero q̄ sæpius corripuerint: clystere infusum mirifice prodest. Castorei drachmæ duæ esse debent: mellis & olei sextarius: & aquæ tantundē. Ad præsens uero correptis olfactu subuenit cū aceto. Datur & mustelæ marinæ iecur. item muris uel testudinum sanguis.

Ad febres omnium generum: & cōtra diuerfas infirmitates.

Ebrium circuitus tollit iecur delphini gustatū ante accessiones. Hippocampi necant in rosaceo: ut perurgant ægri in frigidis febribus. Et ipsi adalligant ægris: itē ex aselo pisce lapilli qui plena luna iuenuit: in capite alligant in linteolo. Pagri fluuiales longissimus dens capillo adalligatus: ita ut quinque diebus eū qui alligauerit non cernat

æger. Ranæ uero in triuio decoctæ oleo abiectis canibus perunctis liberant quartanis. Sūt q̄ strangulatas in oleo ipsas clam adalligant: oleoq; eo perungāt. Cor eaz̄ adalligatum frigora febrium minuit. Et oleum in quo intestina decocta sint. Maxime aut quartanis liberant ablatiis unguibus ranæ & alligatæ & rubetæ. Iecur eius: uel cor adalligat in pāno leucophæo. Canc̄ri fluuiales triti in oleo & aqua punctis ante accessiones in febribus profunt. Aliqui & piper addunt. Alii decoctos ad quartas in uino e balneo egressis bibere suadent in quartanis. Aliqui uero sinistrū oculum deuorari iubent. Magi quoq; oculis earum ante solis ortum adalligant ægro: ita ut cæcas dimittant in aquam: tertianas abigi promittunt. Eosdēq; oculos cum canibus lusciniæ in pelle ceruina adalligatos: præstare uigiliam: somno fugato tradit. In lethargumq; uergentibus coagulo balenæ: aut uituli marini ad olfactum utunt. Aliqui sanguinem testudinis: lethargicis illiunt. Tertianis mederi dicif. & spondylus per se adalligatus. Quartanis cochleæ fluuiales in cibo recentes. Quidam ob id asserunt sale: ut dent tritas i potu. Strōbi in aceto putrefacti lethargicos excitāt odore. Profunt & in cardiacis. Cachecticis quorum corpus macie conficitur. Tethya utilia sunt cum ruta ac melle. Hydropicis medef. adeq; delphini liquatus: & cum uino potus. Granitati saporis occurrit tactis nariibus unguento: aut odoribus: uel quoquo mō obturatis. Strombi quoq; carnes trite: & in multis tribus heminis pari mō aquæ: aut si febres sint: ex aqua mulsa datæ proficiunt. Itē Succus cancerum fluuialiu cum melle. Ranæ quoq; aquaticæ in uino uetere & farre decoctæ: ac pro cibo sumptæ: ita ut bibatur ex eodem uase. Vel testudo decisis pedibus capite cauda & intestinis exemptis: reliqua carne ita condita: ut citra fastidium sumi possit. Canc̄ri fluuiales ex iure sumpti: & phthiricis prodesse tradunt. Adusta sanant. Canc̄ri marini uel fluuiatilis cinere. Et ea quæ seruentur aqua cōbusta sint. Hæc curatio etiam pilos restituit cum cancro: fluuiatiliu cinere. Putantq; utē dum cum cæra: & adipe urfino. Prodest & febri ranarum fellis cinis. Ignis sacros restinguunt ranarum uiuentium uentres impositi: pedibūq; posterioribus pronas adalligari iubent: ut crebriore anhelitu prosint. Vtuntur & silurorum capitum cinere efficacissimum ex aceto. Pruritum sciabimus: nō hominum modo: sed & quadrupedum efficacissime sedat iecur pastinacæ

uel parce

uel callum

uel ifigi

decoctum in oleo. Neros præcisos purpurarum cauum quo se operiunt tulum glutinat. Lethargicos coagulum uituli adiuuat in uino potum oboli pondere. Item ichthyocolle. Tremulos iuuat castoreum si ex oleo perungantur. Mullos in cibo inutiles nervis inuenio fieri. Sanguinem piscium putant cibo sili polypo tuso illitoq;. De quo & hæc traduntur muriā ipsū ex sese emittere: & ideo non debere addi in coquendo. Secari harundine: ferro enim attingi in uitium trahere natura deferente. Ad sanguinem sistendum & ranarum illiunt cinerē uel sanguinem arefactum. Quidam ex ea rana quam græci calamiten uocant: quoniam inter harundines fruticesq; uiuat: minima omnium & uiridissima. Cinerem fieri iubent. Aliqui & nascentium ranarum in aqua quibus adhuc cauda est: in calice nouo combustarū cinerē si per nares fluat: inficiendum. Diuersus hirudinum quas sanguisugas uocant ad extrahendum sanguinē usus est. Quippe eadē ratio earum quæ cucurbitarū medicinaliū ad corpora leuanda sanguis spiramenta laxanda iudicantur. Sed uitium quod admixtū semel desideriu faciunt circa eadē tempora anni semper eiusdem medicinæ. Multi podagris quoq; admittēda censuere. Decidunt faciatē & pondere ipso sanguinis detractæ: aut sale asperis. Aliquando tamen adfixa relinquunt capita: quæ causa uulnera insanabilia facit: & multos interimunt: sicut Messalinum e confularibus patriciis cum ad genua admisisset. Inuenit uirus remedio ueris: maximeq; russi ita formidantur. Ergo suggesti ora forficibus præciunt: ac ueluti siphōibus defluit sanguis paulatimq; morientiu capita se cōtrahunt: nec relinquunt. Natura eaz̄ aduersat cimicibus: si sit fitu necat eos. Fibrinæ pellium cū pice liquida combustarū cinis: narium profluvia sistit: suc porri mollitus. Extrahit tæla corpi iheretia. Sepiæ testæ ex aqua salfamentosæ carnes Cæri fluuiatilis triti. Siluri fluuiatilis: q̄ & alibi q̄ in nilo nascit: carnes ipsas: recetēs: siue salzæ. Eiusdē cinis extrahit & adeps: & cinis spinæ eius uicē spodiū p̄bet. Vlcera q̄ serpunt: & q̄ ex his excrescūt ex capite menagæ cinis: uel siluri coerctet. Carcinomata p̄ eaz̄ capita salfazæ: efficaciq;

si cineri eazꝫ misceatur sal & cunila: oleoꝝ subigantur. Cancri marini cinis usti cū plumbo car-
cinomata cōpescit. Ad hoc & fluuiatilis sufficit cum melle: lineaqꝫ lanugine. Sed aliqui malūt
alumen melꝫ misceꝫ cineri. Phagedenæ siluro inueterato: & cum sandaraca trito. Cacoethæ
& nomæ & putrescentia cybio uetere sanant. Vermes uero innati ranarum felle tolluntur. Fi-
stulæ apperiantur: siccanturqꝫ falfamentis cum linteolo immisiss. Intraque alteram diem cal-
lum omnem auferunt: & putrescentia ulcerum quæqꝫ serpunt emplastri modo subacta: & illi-
ta. Et salpe expurgat ulcera in linteolis conceptis. Item echinoꝝ tritæ cinis. Carbūculos co-
racinorum falfamenta illita discutiunt. Item mulloꝝ falfamenti cinis. Quidam capite tantū
untunt cum melle: uel coracinoꝝ carne. Muricum cinis cum oleo tumores tollit. Cicatrices
scorpionis marini. Verrucas tollit glani iecur tritum. Capitis menagæ cinis cum alio tritus
delphini crudis utuntur. Fel scorpionis marini ruti. Smarides tritæ illitæ. Hallex deferuefa-
cta unguium scabricia: cinisqꝫ e capite menarum extenuat. Mulieribus lactis copiā facit glau-
cos & iure sumptus: & smarides cum ptiāna sumptæ: uel cū feniculo decoctæ. Mammæ ipsas
muricū: uel purpuræ testæqꝫ cinis cū melle efficaciter sanat. Cācri fluuiatiles illiti: uel marini pi-
los in māmā: uel muricū carnes appositæ tollunt. Squatinæ illitæ crescere māmās nō patiunt.
Delphini adipē linamēta accēsa excitat ualuz strāgulatu oppressas. Itē scōbris in aceto putrefa-
cti. Percæꝫ uel menagæ capitis cinis amixto sale: & cunila oleoꝝ uuluz medet. Suffitiōe quoꝝ
secūdas extrahit. Itē uituli marini adeps instillat igni naribus item mortuaz uuluz uitio: & cū
coagulo eiusdē in uellere ipositus. Pulmōis marini cinis adalligatus egre gie profluuiā purgat.
Echini uiuētis tusti: & i uino dulci poti. Sistūt & cācri fluuiatiles tritæ i uio potiꝫ. Itē siluri sus-
siti pēcipue africci faciliores partus fieri dicuntur. Cancri ex aqua poti profluuiā sistere. Ex hy-
sopo purgare. Et si partus straguleti: similiter poti auxiliātur. Eosdē recentes: uel aridos bi-
bunt ad partus continendos. Hippocrates: ad purgationes mortuozqꝫ partus utitur illis cum
quinis lappathi radicibus cum ruta & fuligine tritis: & in mulso datis poti. Item in iure cocti
cum lappatho & appio menstruas purgationes expediunt. Lactisqꝫ ubertatē faciūt. Itē in febrī
qꝫ sit cū capitis doloribus: & oculozqꝫ palpitatiōe. Mulieribus i uino austero poti pdesse dicunt.
Castoreum ex mulso potum purgationibus prodest. Cōtraqꝫ uulū olfactum cum aceto & pi-
ceant subditum pastillis. Ad secūdas etiam uti eodē prodest cum panace in quattuor cyathis
uini. Et a frigore laborantibus ternis obolis. Sed si castoreū fibrūe superegre diatur grauida:
abortum facere dicitur: & periclitari partus si superferatur. Mirum & quod de torpedine inue-
nio. Si capiatur cū luna i libra fuerit: triduoꝝ assuetur sub diuo: faciles partus facere: postea
quotiens inferatur adiunare. Et pastinacæ radius adalligatus umbilico existimatur idem face-
re si uiuenti ablatus sit: ipsaqꝫ denuo in mare dimissa. Inuenio apud quosdam ostraciū uocari:
quod aliqui onychen uocant: hoc suffitum uuluz pœnis mire resistere. Odorem esse castorei:
meliusqꝫ cum eo uisum proficere. Vetera quoꝝ ulcera & cacoethæ eiusdē cinere sanari. Nā
carbunculos & carcinomata in mulierum parte præsentiſſimo remedio sanari tradunt cācro
fœmina cum salis flore contuso post plenā lunā: & ex aqua illita. Psilothrū est thynni sanguis:
felicetur: siue recentia: siue seruata. Iecur etiam tritum: mixtaqꝫ cædria plumbea pyxide assuetu-
tilia pueros pubescere negauit Mango salpe obstitrix. Eadem uis est pulmonis marini. Lepo-
ris marini sanguine & felle: uel si in oleo lepus hic necetur. Cancri scolopēdæ marini cinis cū
oleo. Vrtica marina trita ex aceto scyllite. Torpedinis cerebrū cum allumie illitum. xvi. luna.
Ranz paruz quā in oculorū curatione descripsimus: sanies efficacissime psilothrū est: si recēs
illina: & ipsa arefacta ac tusa: mox decocta tribus heminis ad tertias: uel i oleo decocta æreis
uasis. Eadem mensura alii ex quindecim ranis cōficiunt psilothrū: sicut in oculis diximus. San-
guisqꝫ quoꝝ tollæ in uase fictili: & ex aceto illitæ eundem cōtra pilos habent effectum. Et
suffitū urētiū eas necat cimices iuectas. Castoreo quoꝝ cū melle p psilothro usi pluribꝫ diebꝫ
reperiuntur. In omni aut psilothro uellendi prius sunt pili. Infantium gingiuis dentionibusqꝫ
multum cōfert delphini cū melle dentiū cinis: & si ipso dente gingiuz tangerent. Adalligatusqꝫ
idem pauores repentinos tollit. idem effectus & caniculæ dentis. Vlcerā uero quæ in auribus:
aut uulæ corporis parte fiant cancerorū fluuiatiliū succus cum farina hordeacea sanat. Et ad re-
liquos morbos triti in oleo perunctis profunt. Siriaſqꝫ infantium spongia frigida cerebro hu-
meſacta rana inuerſa adalligata efficacissime sanat: quā aridā iueniri affirmāt. Mullus in uino
necatus: uel piscis rubellio: uel anguillæ duæ. Itē una marina i uino putrefacta iis qꝫ idebent
tediū uini affert. Venerē inibet Echeneis & hippopotami frōtis & finitrea parte pellis i linteolo

uel illitum

uel ex illis

adalligata. Fel ue torpedinis uiuæ genitalibus illitum. Cõcitant cochleæ fluuiatilium carnes
 fale adseruatæ: & in potu ex uino datæ. Erythini in cibo sumpti. Iecur ranæ dryophytes & ca-
 lamitæ in pellicula gruis alligatum: uel dens crocodili maxillaris annexus brachio: uel hippo-
 campus: uel nerui rubetæ dextro lacerto adalligati. Amorem finit in pecoris recēt corio rube-
 ta alligata. Equosq; scabiem ranæ decoctæ in aqua extenuant: donec illini possit. Aiuq; ita cu-
 ratos nō repeti postea. Et Salpe negat canes latrare: quibus in offa rana uiua data sit. Inter aq-
 uilia dici debet: & calamochnus latine adarcha appellata. Nascit̃ circa harūdines tenues & spu-
 ma aquæ dulcis ac marinæ: ubi se misceat. Vim habet caustica. ideo acopis addit cõtra p̃stho-
 num uitia. Tollit & mulieq; lēgines in facie. Et calami simul dici debet. Phragmitis radix re-
 cens uita luxatis medet: & spinæ doloribus ex aceto illita. Cyprii uero qui & donax uocatur
 rex: alopecis medet uetus: & ulceribus ueteratis. Folia extrahūt quæ infixæ sunt corpori: & igni
 sacro. Paniculæ flos si aures intrauerit: exsurdar. Sepiæ atramento tanta uis est: ut i lucerna ad
 dito æthiopas uisum ablato priore lumine Anaxilaus tradat. Rubeta decocta & in aqua pota
 data suū morbis medetur: uel cuiuscūq; ranæ cinis. Pulmone marino si confrices lignū: ardere
 uidetur: adeo ut facula ita præluceat.

Animalium oium in mari uiuentiū. clxxvii. genera esse.

CA. XIII.

PEracta aquatilium dote non alienum uidetur indicare per tot maria tam uasta &
 tot milibus passuū terræ insula: extraq; circumdata mensura pene ipsius mūdi quæ
 intelligant animalia centum septuaginta septē omniū generum esse: ea:q; notatim
 complecti. Quod i terrestribus uolucris fieri nō quit. Neq; n. omnis idia æthio-
 pia:q; aut scythiæ desertorū nouimus feras aut uolucres cum hoium ipos; multo plurimæ
 sint differētiæ: quas inuenire potuimus. Accedat his taprobanæ insula:q; aliæ oceani fabulose
 narratæ. Profecto conueniet: non posse oia genera in contemplationem uniuersam uocari. At
 hercule in tanto mari oceano quæq; nascunt: certa sunt: notioraq; qd̃ miremur: quæ p̃fundo
 natura misit. Vt a beluis ordiamur: arbores phytetes; balenæ: pristis: tritones: meredes: ele-
 phanti: hoies: qui marini uocantur: rotæ: orcæ: arietes: musculi: & alii pisciū forma arietes del-
 phini: celebresq; Homero uituli. Luxuriæ uero testudines: & medicis fibri: quosq; e genere lu-
 tras nūq; mari accepimus mergi: tñ marina dicentes. iam caniculæ: dromones: cornutæ: gla-
 dii: feræ: cōmunēsq; mari terræ anni hippopotami: crocodili. Et anni tantū ac mari: thynnī:
 thynnides: siluri: coracini: percæ. Peculiaris aut maris accipenser: aurata: asellus: a carne: aphia:
 Alopecias: anguilla: araneus: box: batis: banchus: batrachus: belonæ: quos aculeatos uocamus:
 balanus: coruus: citharus. Chromborum genera: pessimus chalcis cobio. Callarias asello: ge-
 neris ni minor esset: Colias siue parianus siue saxitanus a patria bætica: lacertog: minima: ab
 iis mæotici: cybiū. Ita uocat̃ concisa pelamis: quæ post. xl. dies a pōto in mæotin reuertit. Cor-
 dylla & hæc pelamis pusilla: cū in pontum e mæotide exit hoc nomē habet: cantharus: calyo-
 nimus: siue uranoscopus: cinædi: phiscinulæ: Cnide quā nos urtica uocamus. Cancrog: genera
 chamæcistida: chamæos: chamæpelorides: generis uarietate distantes: & rotūdinate: chamæ-
 glycia: menides: quæ sunt maiores q̃ pelorides: Glycia siue corophia. Conchæ: genera inter q̃
 & margaritifera cochleæ: quæq; generis pētadactyles: melicēbales: echinophoræ dicuntur: q-
 bus cantant. Extra has sunt rotūdæ in oleario usu cochleæ: cucumis: cynopus: cammarus: & cy-
 nos: dexia: draco. Quidam aliud uolunt esse dracūculum. Est autem graculo similis. Aculeo i
 brachiis habet ad caudam spectantis. Sic & scorpio lædit dum manu tollitur: erythinus eche-
 neis: echinus. Elephantū locustarū generis nigri: pedibus quaternis: bisulcis. Præterea brachia
 duo: binis articulis: singulisq; forficulis denticulatis. Fabri siue zeus Glaucisci: glanius: gōger:
 gerres: galeos: garus: hippus: hippuros: hirūdo: halipleumō: hippocampus: Heparcotinos: Sunt
 lacertorum genera: lolligo uolitans. Locustæ: lucernæ: liparis: lamyus: lepus: leones: quorum
 brachia cancris similia sunt. Reliqua ps locustæ: nullus: merula inter saxatiles laudatæ: mugil:
 melanurus: mena: metis: murena: Mys myllus: mystus murex: oculata: ophidion: ofstia: etia: or-
 tynō. Hic est pelamidū generis maximus. Neq; redit i mæotin: similis tritoni: uetustate melior.
 Orphus: orthragoniscus: phager: phycus saxatilium: pelamis eaz; generis maxia apolectus uo-
 cat̃. Durius triton: phorcus: phitharus: passer: pastinaca. Polypog: genera: pectines maximi &
 nigerrimi æstæ: laudatissimi mytilenis: tyndaride salonis: altini: anti: in insula alexandria: in
 ægypto. pectūculi: purpura: percides: pinna: pinnotheræ: rhina quē squatinā uocamus. Rhom-
 bus: scarus principalis hodie: Solea: sargus: scylla: sarda. Ita uocat̃ pelamis lōga ex oceano ue-

uel acus

niens. Scöber: salpa: horus: scorpæna: scorpious: sciadeus: sciæna: scolopëdra: smyrus: scepini: ströbus: solen: siue aulos: siue donax: siue onix: siue dactylus: spondylus: maristella: spongia. Turdus inter saxatiles nobilis. Tomus: taurianus: quæ alii xiphia uocat. Thesla: torped: thetea: Triton. Pelamidü gnis magni: ex eo serena cybia fiüt. Vrenæ: uua xiphia. His adiiciemus apud Ouidi um posita noia: quæ apud neminè aliü reperiunt. Sed fortassis in ponto nascunt: ubi id uolumen supremis suis tpiibus inchoauit. Bopgyrü in scopulis uiuent. Ophü rubentë: rhaciniq; pullü: pictas mormyræ: aureiq; coloris chryson. Præterea paruü teragü: & placentem cauda la brü Epodas lati gnis. Præter hæc insignia pisciü tradit: channë ex seip(a) cöcipere. Glaucü æstare nunq; apparere. Pomphilü qui semper comites nauigior; cursus. Chromin q; nidificet i aqs. Helopen quoq; dicit esse nris incognitü undis. Ex quo apparet falli eosq; euundè accipere exi stimauerüt. Helopi palmä saporis inter pisces multi dedere. Sunt ptere a nullo auctore noiati sudis latine appellata: a græcis phyræna rostro similis noie: magnitudine iter äplissimos rarus: sed tñ nō degener: & pernæ cöchag; generis circa pötias insulas frequētissimæ. Stät uelut suillo crure lōgo i arena defixæ: hiantesq; q̄ limpitudo est: pedali non minus spatio. Cibü uenant. Dentes in circuitu marginü habet peçtinatim spissatos. Intus p̄spondylo grandis caro est. Et hinc pisce uidi in oneraria isula captum caput exerent. Præter hæc purgamëta aliqua relatu indigna: & algis potius annumeranda q̄ animalibus.

uel tripho
non

C. II. PLINII SECVNDI NATVRALES HISTORIAE. LIBER. XXXIII.
PROOEMIUM

Metallorum natura.

ET ALLA NVNC IPSAEQ; VE OPES: ET RERVM PRE-
cia dicent: tellurë intus exquirëte cura multiplici. Modo gpe ali
bi diuitius foditur: quarente uita aurum: argentum: æs: electrum.
Alibi deliciis gëmas: & parietü digitorüq; pigmëta. Alibi temeri
tati ferrum auro èt gratius inter bella cædelq;. Persequimur oës
eius fibras uidemusq; super excavatos montes mirantes dehiscë
re: aligh: aut intremiscere illam. Ceu uero nō hoc èt exemplü in
dignationis sacrae parëtis exprimi possit. Imus i uiscera eius: & in
sede maniü opes quarimus: tag; pag; benigna fertiq; qua seceß.
Inter hæc minimü remediog; gra serutamur. Cui.n. fodiendi cā
medicina est: Quāq; & hæc summa sui parte tribuit ut minime
parca: faciliq; in oibus quæ profunt. Illa nos premüt: illa nos ad

in feros agunt: quæ occultauit atq; demerit. Illa quæ nō nascunt: ut repëte mens ad inane quo
lans reputer quis deinde futurus finis est: sæculis oibus exhauriendi eā quousq; penetret auar
ritia: Quā innocēs q̄ beata: immo uero & delicata esset uita: si nihil aliud de ea nisi quod supra
terras cöcupisceret: haberetq; nō nisi qd' secū est: Eruiß qdè auge & chrysocolia iuxta: ut p̄cio
sior uideat nomen ex auro custodiens. Parum. n. erat natura: uñ inuenisse uita pestem: nisi in
precio èt esset sanies auri. Querebat argentü auaritia. Boni cösuluit interim inuenisse minü:
rubentisq; terræ excogitauit usum. Heu prodigiosa ingenia quot modis auximus precia regē
Accessit ars picturæ: & auge argëtüq; cælando carius fecimus. Didicit homo naturā prouoca
re. Auxere & artë uitioq; irritamëta. In poculis libidines cælare iuuit: ac p̄ oblenitates bibere.
Abiecta sunt deinde hæc: & fordere cöepere: & auri argëtisq; minü fuit. Murrhina & crystallia
ex eadē terra effodimus: quibus precium faceret ipsa fragilitas. hoc argumētü opum: hæc uera
luxuriæ æstimata ē gloria: habere qd' posset statim totü pire. Nec hoc fuit satis: turba gëmag;
potamus: & smaragdis teximus calices: ac temulëtia: cā tenere indiä iuuat: & auge iā accessio ē.

Quæ prima cömendatio metalloz; auri: & de origine annuloz; aureoz; & modo auri apud
antiquos: & equestri ordine: & de iure annuloz; aureorum.

CA. I.

Tināq; posset e uita in totum abdicari aurum sacra fames: ut celeberrimi auctores
dixere: p̄scissum conuitiis ab optimis quibusq; & ad p̄niciem uitæ repertü. Quan
tum sceliciore auro cū res ipsæ permutabāt inter se: sicut & troianis temporibus sa
c̄ritatum Homero credi cōuenit. Ita enim (ut opinor) cōmercia uictus gratia inuē
G

ta: alios coriis boum: alios ferro captiuifq; rebus emptitasse tradit: q̄q̄ & ipse miratus aurum æstimationes rerum ita fecit: ut centum boum arma aurea pmutasse Glaucū diceret cum Dio medis armis nouem boum. Ex qua cōsuetudine multa legum antiquaq; pecore constat etiā romæ. Pessimū uitæ scelus fecit: qui annulum primus induit digitis. Nec hoc quis fecerit traditur. Nam de prometheo oīa fabulosa arbitror: q̄q̄ illi quoq; ferreū anulū dedit antiquitas: uinculumq; id non gestam intelligi uoluerit. Midæ quidam annulum quo circumactō habentem nemo cerneret: quis nō etiam fabulosiore fateat? Manus & prorsus sinistrae manū auctoritatem conciliauere auro: nō q̄dem Romani quorum more ferendum erat bellicæ uirtutis insignæ. De regibus romanis non facile dixerim. Nullum habet Romuli in capitolio statua: nec præter Nūmæ Seruiq; Tullii alia. Nec, L. q̄dem bruti. Hoc in Tarquiniis maxime miror: quorum egregia fuit origo: unde hic annulorum usus uenit: q̄q̄ etiā nūc lacedæmone ferreo utant. Sed a Prisco Tarquinio omniū primo filium cum in prætexæ annis occidisset hostem bulla aurea donatū constat: unde mox bullæ durauit: ut eorum qui equo meruissent filii id insigne haberēt: ceteri loq;. Et ideo miror Tarquiniū eius statuā sine anulo esse. Quāq; & de nomine ipso ambigif. Id græci a digitis appellauere. Apud nos prisci ungulum uocabāt. Postea & græci & nri symbolum. Longo certo tēpore nē senatū quidē Romanū habuisse aureos: manifestū est. Siquidē iis trīn q̄ legati ad exteras gētes ituri essent: annuli publice dabant: credo: qm̄ ita exteroq; honoratissimi itelligebant. Neq; aliis uti mos fuit: q̄ ex ea cā publice accipissent: uulgog; sic triūphabāt. Et cū corona ex auro etrusci sustinere: a tergo: anulus tamen in digito ferreus erat: æqua fortuna triumphantis & serui coronā sustinētis. Sic triūphauit de Iugurta. C. Marius. Aureum nō ante tertium cōsulatū sumpsisse tradit. li quoq; qui ob legationē acceperāt aureos: in publico trīn utebant: itra domos uero ferreos. Quo argumēto etiā nūc spōsæ annulus ferreus mittit. Isq; sine gēma. Nec illicis sustinere ullos fuisse anulōs uideo: nusq; certe Homerus dicit: cū & codicillos missitatos epistolæ grā i dicit: & cōditas arte uestes: ac uasa aurea argenteaq; & ea colligata nodi nō anulī nota. Sortiri quoq; cōtra puocationē duces nō annulis tradit. Fabricæ et̄ deum fibulas: & aliā mulieribus cultus: sicut in aures in primordio factitasse le mentione annulog;. Et qui primus instituit: cōstanter id fecisse uisq; manibus ac latentibus induit: cū si honos securus fuisset: dextra fuerit ostēdendus. Quod si impedimentū potuit in ea aliquod intelligi: etiam confertoris usu argumētū est maius in le uia fuisse qua scutum rapif. Est quidē apud eundē Homerum uirog; crinibus auge implexum. Ideo nescio an prior usus a feminis coeperit. Romæ quidē non fuit augur: nisi admodū exigū longo tpe. Certe cū a gallis capta urbe pax emeret: non plus quā mille pondo effici potuere. Nec ignoro. M. Crassum duo millia pondo auri rapuisse suo: & Pōpeiū tertio cōsulatu e capitolio Iouis solio a Camillo ibi cōdita: & ideo a plerisq; existimari duo millia pondo collata. Sed quod accessit: est gallog; præda fuit: detractūq; ab his i parte capte urbis delubris. Gallos aut cum auro pugnare solitos Torquatus indicio est. Apparet ergo gallog; templorūq; tantūde nec amplius fuisse. Quod quidē in augurio itellēctū est: cū capitolinus duplū reddidisset. Illud quoq; obiter indicari conuenit: quoniā de annulis sermonē repetimus: ædium custodiæ eius deprehensum fracta in ore annuli gemma statim expirasse: & inditum ita extintum. Ergo ut maxime duo tantū milia pondo cū capta est. Roma anno trecētesimo. lxxiii. fuisse: cum tā capitū liberorū censa essent. c. lii. millia quīgēti. lxxxiii. Eadē post ānos. ccc. vii. quod ex capitolinæ ædis icēdio cæterisq; oībus delubris. C. Marius filius pñeste detulerat tredecim millia pondo: sub eo titulo i triūpho trāstulit Sylla. Et argēti. vii. millia. Idē ex reliq; oī uictoria pridie transtulerat auri pōdo. xv. millia: argēti pōdo. c. xv. millia. Freq̄ntior at̄ usus anulog; nō atē. Cn. Flamiū Annii filiū deprehēdit. Hic naq; publicatis diebus fastis: quos pplus a paucis p̄cipū quotidie petebat: tantā gratiā plebis adeptus ē: alioquin libertino patre genitus: & ipse Apii Cæci senba: cuius hortatu exceperat eos dies: cōsultando assidue sagaci ingenio promulgauerat: ut adili curulis crearet̄ cum. Q. Anitio prenestino: qui paucis ante ānis hostis fuerat: præteritis C. Petilio & Domicio: quoq; patres cōsules fuerant. Additum Flauio ut simul Tribunus plebis esset. Quo facto tāta senatus indignatione exarsit: ut anulōs ab eo abiectos fuisse i antiquissimis reperiat̄ analibus. Fallit plerosq; qui tū & equestrem ordinē id fecisse arbitrat̄: Etenim adiectum hoc quoq;. Sed & falera posita: propter ea a nomē equitū adiectū est. Annulos quoq; depositos a nobilitate in annales relatum est: non a senatu uniuerso. Hoc actum. P. Sempromio Longo. L. Sulpitio cōss. Flauius uouit ædem concordiæ: si populo reconciliasset ordies. Et cū

ul' abiectū

ad id pecunia publica non decerneretur: ex mulctatitia ſceneratoribus condemnatis ædificia æream fecit in græcoſtaſi: quæ nunc ſupra comitium erat. Inciditq; in tabula ærea eam ædem ccc. quattuor annis poſt capitolinam dedicatam. Ita quadringentis. xlviii. a condita urbe geſtū eſt: & primum annulorum veſtigium extat. Promiſcui autem uſus alterum ſecūdo punico bello. Neque enim aliter potuiſſet trimodia illa annulorum carthaginem ab Hannibale mitti. Inter cepionem quoq; & Drufum ex annulo in auctione nauali inimiciæ cœpere. Vnde origo ſocialis belli: & exitia rerum. Ne tum quidem omnes ſenatores habuerūt: utpote cum memoria auorum multi prætura functi in ferro conſenerint: ſicut Calphurnium & Manlium: qui legatus. C. Marii fuerat iugurtino bello Feneſtella tradit. Et multi. L. Fuſidium illum quem Scaurus in uita ſua ſcribit. In Quintiorum uero familia aurum ne ſceminas quidem habere moſ fuerat. Nulloſque omnino annulos maior pars gentium hominumq; etiam qui ſub imperio noſtro degunt hodie habeat. Non ſignet oriens aut ægyptus etiam nunc litteris contenta ſolis. Multis hoc modis ut cætera omnia luxuria uariarūt: gemmas addēdo exquiſiti fulgoris: conſuſq; opimo digito onerando: ſicut dicemus in gemmarum uolumine. Mox & effigiēs uarias cælando: ut alibi ars: alibi materia eſſet in precio. Alias deinde gemmas uiolari neſas putauit: ac ne quis ſignandi cauſam in annulis eſſe intelligeret: ſolidas induit. Quædam uero neque ab ea parte: quæ digito occultatur: auro cluſit aurumque millibus lapilloꝝum uilius fecit. Contra uero multi nullas admittunt gemmas: auroque ipſo ſignant: ut Claudii Cæſaris principatu reperiunt. Necnon & ſeruitia iam ferrum auro cingunt: alia p ſeſe mero auro decorant: cuius licentiæ origo nomine ipſo in ſamothracia id inſtitutum declarat. Singulis primo digitis gerere moſ fuerat: qui ſunt minimis proximi. Sic in Nummæ & ſeruli Tulli ſtatuis uidemus. Poſtea pollici proximo induere etiam deorum ſimulacris. Dein iuuat & minimo dare. Gallia britanniæque in medio diſcuntur uſæ. Hic nunc ſolus excipitur: cæteri omnes onerantur: atque etiam priuatim articuli minoribus aliis. Sunt qui tres uni minimo cœgerant. Alii uero & huic unum tantum: quo ſignanda ſignent. Conditurque ille ut res rara: & ad iniuriæ uſus iudigna: uelut e ſacratio promittit. Et unum in minimo digito habuiſſe precioſior eſt in recondito ſupplectelle oſtentatio. Iam alii pondera eorum oſtentant. Aliis plures q̄ unum geſtare labor eſt. Alii bratteas inferunt leuiore materia: & propter caſum gemmarum totam ſollicitudinem amputant. Alii ſub gemmis uenena cludunt: ſicut Demotheſtes ſummus oratorum gratia: annuloſque mortis gratia habent. Demūque ut plurimum opum ita ſcelera annulis ſiunt. Quæ ſuit illa priſcoſque uitæ: qualis innocētia in qua nihil ſignabatur: At nunc cibi quoq; ac potus uindicantur annulo a rapina. Hoc proſecere mancipiorum legiōes: & in domo turba externa acta. Seruorum quoque cauſa nomenclator adhibendus. Sed aliter apud antiquos. Singuli marci poſes lucipreſue dominorum gentiles: omnem uſum in promiſcuo habebāt: nec ulla domi cuſtodia a domeſticis opus erat. Nunc rapiendæ comparantur epulæ: pariterq; qui rapiant eas. Sed & clauēs quoque ipſas ſignare non eſt ſatis: grauatis ſomno: aut morientibus annuli detrahuntur: maiorque uitæ ratio circa hoc inſtrumentum eſſe cœpit: incertum a quo tempore. Videmus tamen poſſe in externis auctoritatem eius rei intelligere circa Polycratem ſami tyrannum: cui dilectus ille annulus in mare abiectus capto relatus eſt piſce ipſo circumciter ducente ſumum. xxx. ænum urbis noſtræ interfecto. Celebrationem quidem uſum cum ſenore cœpiſſe argumento eſt conſuetudo uulgi ad ſponſiones etiamnum annulo exiliente: ab eo tempore quo nondum erat arta uelocior: ut plane affirmare poſſimus: nummos ante apud nos cœpiſſe: mox annulos. De nummis paulopoſt dicetur. Annuli deſtinxere alterum ordinem a plebe: ut ſemel cœperant eſſe celebres: ſicut tunica ab annulis ſenatum tantum: quāq; & hoc ſero: uulgoque purpura latiore tunica uſos inuenimus etiam præcones: ſicut patrem. L. Hælii. Stilonis. Præconiū ob id cognominati. Sed annuli plane medium ordinem tertiumq; plebi & patribus inferuere. Ac quod antea militares equi nomen dederant: hoc nunc pecuniæ iudices tribuunt. Nec pridem id faſtū. Duo. n. Auguſto decurias ordinante: maior pars iudicum in ferro annulo ſuit. Iiq; non equites: ſed iudices uocabantur. Equitum nomen ſubſiſtebat in turmis eorumque publicorum. Iudicum quoq; non niſi quattuor decuria fuere primo. Vixq; milia ſingula in decuriis inuenta ſunt: nōdum prouinciis ad hoc munus admiſſis. Seruatūq; in hodiernum diem eſt: ne quis e nouis ciuibus in iis iudicaret.

De decuriis iudicum: & quotiēs nomina equeſtris ordinis immutata: & donis militariſibus: &

CA. II.

G ii

uel ex om-
nibus
uel cistas

Ecuniae quoque ipsae pluribus discrete nominibus fuere. Tribunorumque aedis: & Selectorum: & iudicium. propter hoc etiam Nögenti vocabantur ex nominibus Selecti ad custodiendi suffragioque scita in comitiis. Et diuinus hic quoque ordo erat superba usurpatione nominum: cum alius se Nögentum alius selectum: alius Tribunum appellaret. Tyberii demum principatus nono anno in unitatem uenit equester ordo annulorumque auctoritati forma constituta est. C. Asinio Pollione. C. Antistio Vetere consilio anno urbis conditae. dcc. septuagesimo quinto. Quod miremur futuri pene de causa: cum C. Sulpitius Galba iuuenilem famam apud principem popinaze poenis aucuparet: occupatusque in his esset quaestus in senatu uulgus infitiores eius culpae defendi annulis. Hac de causa constitutum: ne cui ius eius esset nisi cui Tyberio ipsi patri auoque paterno sesteritia. cccc. census fuisset: & lege iulia theatri in. xlii. ordinibus sedendi. Postea gregatim insigne id appeti coeptum. Propterque haec discrimina Caius Princeps decuria quinta adiecit: tantumque natum est fastus: ut quae sub Diuo Augusto impleri non poterant decuriae non capiant eum ordinem: passimque ad ornamenta ea etiam seruitute liberati filii: quod antea nunquam erat factum: quoniam in ferreo annulo equites iudicesque intelligebant: adeoque promissum id esse coepit: ut apud Claudium Caesarem in censura eius unus ex equitibus Flauius Proculus. cccc. ex ea causa reos postulare. Ita dum separatur ordo ab igne: coactus est cum seruitutis iudicium autem appellatione separari eum ordinem primi omnium instituere Gracchi discordia popularitate in contumeliam senatus. mox ea debellata: auctoritas nostris uario seditionum euentu circa publicanos substituit: & aliquandiu tertiae uires publicani fuere. M. Cicerodemum stabilivit equestre nomen in consulatu suo ei senatum conciliari: ex eo se ordine pectus esse celebrans: & eius uires peculiari popularitate quaerens. Ab illo tempore plane hoc tertium corpus in reipublica factum est. Coepitque adici senatui populoque Romano. equester ordo. Qua de causa & nunc populi scribitur: quia nouissime coeptus est adici. Quinet ipsam eque nomen saepe uariatum est in istis quoque ad equestratum trahebant. Celeres sub Romulo regibusque appellati sunt. Deinde flexuimus. Postea trosculi: cum oppidum in thufcis citra uolsinos hoc nomine passum. ix. millia sine ullo adiuumento pedum coepissent. Eius uocabuli uis durauit ultra. C. Gracchum: iniunxerunt certe quod ab amicitia eius Gracchanus appellatus est scriptum reliquit istis uerbis. Quod ad equestre ordinem pertinet atque trosculos uocabant: nunc egres uocat. ideoque quia non intelligunt trosculos nomen quod ualeat: multosque pudet eo nomine appellari: & causam quae supradicta est: exponit. Inuitosque etiam trosculos uocari. Sicut adhuc aliquae non omittit in auro differentia. Auxiliares quippe & externos torquibus aureis donauere: at ciues non nisi argenteis. Praeterea armillas ciuibus dedere: quas non hinc externi. lidem quod magis miremur coronas ex auro dedere ciuibus. Quis primus donatus sit ea non inueni. sed quis primum donauit a. L. Pisone traditur. Apostumius dictator apud lacum regillum castris latinorum expugnatis ei cuius maxime opera capta essent: hac coronam ex praeda dedit. Itaque L. Lentulus consul Seruilio Cornelio mercedem samnitum oppido capto. Sed quoniam librarum corona Piso frugi filium ex priuata pecunia donauit: eaque coronam testamento reipublicae legauit.

De reliquo usu auri in uiris: & mulieribus: & de numero auro: & quando primum signatum est aes argentum & aurum: & ante quam signaretur qui mos in aere: & quae maxima pecunia primo census: & quotiens: & quibus temporibus auctoritas auri.

CA. III.

Eorum uero honori in sacris nihil aliud excogitatum est: quam ut auratis cornibus hostiae maiores duntaxat immolarentur. Sed in militia quoque in tantum adoleuit haec luxuria: ut M. Bruti in philippicis campis epistolae reperiant frementes fibulas tribunicias ex auro geri. At Hercules idem tu Brute mulierum pedibus auge gestari tacuisti. Cuius sceleris nos coarguimus illum primum qui auro dignitatem per annulos fecit: ut habent in lacertis iam pridem & uiri quod e dardanis uenit: itaque & dardanium uocabatur. Virgae celticae dicuntur. Viriles celtibericae. Habeant foeminae in armillis digitisque totis collo auribus. Per has discurrat catenae circa latera: & inserta margaritae pondera e collo dominarum auro pendant: ut in somno quoque unionum conscientia assit. Etiamnum pedibus induit: atque in stola plebemque hunc medium foeminae equestrem ordinem facit. Honestius uiri pedagogis idamus: balneaeque diues puerorum forma couertit. iam uero etiam Harpocratem statuasque aegyptiorum numinum in digitis uiri quoque portare incipiunt. Fuit & alia Claudii principatu differentia insolens istis quibus admissione liberti eius dedissent: imaginem principis in annulo ex auro gerendi: magna criminum occasione: quae omnia salutaris exortus Vespasiani principis aboleuit: aequali

ul' uiriolae
ul' uiriolae
uel peris
uel pyris
uel iscrete
to
uel collo

publicando principem. De annulis aureis eorūq; usu hæcenus dictū sit, p̄ximū scelus fecit: qui primus ex auro denarium signavit: quod & ipsum latet auctore incerto. Populus Romanus ne quidem argento signato ante Pyrrhū regem deuietum usus est. Libralis unde etiā nūc libella dicitur: & dipodius appendebat assis. Quare æris grauis pœna dicta. Et adhuc expensa i rationibus dicuntur. Item impedia & pondera. Quin & militū stipendiore: hoc est sup̄is pōderandē pensatores libripēdes dicunt. Qua cōsuetudine in iis emptiōibus quæ mancipi sunt: etiā nūc libra interponit. Seruius rex primus signavit as. Antea iudi usos romæ. Timeus tradit. Signatum est nota pecudum: unde & pecunia appellata. Maximus census. c.x. millia assium fuit illo rege. Et ideo hæc prima classis. Argētum signatum est anno urbis quingentesimo octogesimo quinto. Qu. Fabio cōsule quinq; annis ante primum bellum punicum. Et placuit denarius p̄ decem libris æris: quinaris p̄ quinq; sestertiū p̄ dipondio ac semisse. Libra autē pondus æris imminutum bello punico primo cū impensis respublica nō sufficeret. Cōstitutūq; ut asses sextantario pōdere ferirent. Ita quinq; ptes factæ: lucri dissolutūq; æs alienum. Nota æris fuit ex altera pte lanus geminus: ex altera rostrē navis. Intrietē uero & quadratē rates: q̄ drans antea triūcis uocatus a tribus uncis. Postea Hannibale urgēt. Qu. Fabio Maximo dictore asses unciales facti. Placuitq; denariū. xvi. assibus pmutari. quinarū octonis: sestertiū quaternis. Ita resp̄b. dimidiū lucrata est. In militari tñ stipendio semp denarius p̄r decē assibus datus. Nota argenti fuere bicarq; quadrige: & ide bigati quadrigatq; dicti. Mox lege papyriana semunciales asses facti. Liuius Drusus in tribunatu plebis: octauam ptem æris argento miscuit. Qui nūc uictoriatu appellat: lege clodia pcussus est. Antea enim hic nūmus ex illyri co aduectus mercis loco habebat. Est aut signatus uictoria: & inde nomē. Aureus nūmus post annū. lxxi. pcussus ē quam argenteus: ita ut scrupulū ualeret sestertij uicenis: qd̄ efficit in libras ratione sestertij: qui tūc erant sestertios nōgentos. Post hæc placuit. xl. millia. Sed signari ex auri libris: paulatimq; principē sminuere pōdus: minutissimus uero ad. xly. millia. Sed a nū. mo prima est origo auaritiæ excogitata fœnore quæstiuosa segnitia. Hæc paulatim exarist rabie quadā non iam auaritia: sed fames auri: utpote cū Septimuleius. C. Gracchi familiaris auro repensum caput eius excisum ad Opimiū tulerit: plūboq; in os addito pericidio suo remp̄b. licam etiā circumscripserit. Nec iam quiritiū aliquo: sed uniuerso noīe Romano infamī. Rex Mithridates Aquilio duci capto aurum in os infudit. Hæc parit habendi cupido. Pudet intuentem tñ oia ista quæ subinde noua græco sermone excogitant exp̄sso argenteis uasis auro aut incluso: quibus deliciis uenient iusta aurea q̄ inaurata: cū sciamus interdixisse castris uis sparta cū ne quis auzē haberet: aut argentiū. Tāto fuit plus animi fugitiuis nostris. Messala orator. p̄didit Antoniū triūuirū aureis usum uasis in oībus obscenis desideriis: pudendo ēt crimīe Cleo patræ. Sūmæ apud exteros licentiæ fuerat poculo aureo puluino subdito. Philippū regem dormire solitum. Agonenteium Alexandri Magni præfectū aureis clauis suffigere crepidas. Anterior in cōtumeliā naturæ uilitate auro fecit opus proscriptiōne dignū. Sed spartaci equidē minor Populum Roma. uictis gentibus in tributo semper argentiū imperitales: nō auzē. licet carthaginī cū Hannibale uictæ argenti pondo annua in quinquaginta annos nihil auri. Nec pōt uideri penuria mundi id euenisse. Nam Mida: sed & Crœsus: infinitū possederat. Iam Cyrus de uicta asia pondo. xxxiiii. millia inuenerat: præter uasa aurea aurūq; factū: & in eo solia ac plata nū uitēmq;. Qua uictoria argenti quingenta millia talentorū reportauit: & craterem Semiramidis: cuius pondus. xy. talentorum colligebat. Talentum autem ægyptium pondo. lxxx. patere Varro tradit. Iam regnauerat in colchis Salauces & Esubopes: qui terram uirginem nactus plurimū argenti aurig: eruisse dicitur in suanorū gēte: & aliquin uelleribus aureis inclyto regno. Sed & illius aureæ caneræ & argentæ trabes narrant: & columnæ atq; parastatæ: uictio Sesostris ægypti rege tam superborū prodatur annis quibuscq; sorte reges singulos & subiectis iungere ad currū solitus: sicq; triumphare. Et nos fecimus quæ posteri fabulosa arbitretur. Cæsar qui postea dictator fuit primus i ædilitate munere patris funebri omni apparatu arenæ argento usus est: ferasq; argenteis uasis incessere tum primū uisum. Mox quod etiā in municipiis emulantur. C. Antonius ludos scæna argentea fecit. Item L. Murena: & Caius princeps i circo pecunia duxit. In quo fuere argenti pondo. c. xxxiii. Claudius successor eius: cum de britāniā triūpharet: inter coronas aureas unam. yvi. pondo habuit: quam contulisset hispania citerior: alteram. ix. quam gallia comata fuit titulus indicauit. Huius deinde successor Nero Pompei theatrum operuit auro in unum diem: quo Tyridati regi armenię ostenderat. Et quota pars ea ap-

paratus fuit aurea domus ambientis urbem? Auri in arario Populi Roma. fuisse Sex. Iulio. L. Aurelio confil. septem annis ante bellum puni-
cū tertium pondo. dcc. xxvi. argenti nonaginta-
duo millia & extra numerum. ccc. & lxxv. millia. Item Sex. Iulio. L. Martio cōfil. hoc est belli so-
cialis initio: octingenta. xlyi. auri pondo. C. Cæsar primo introitu urbis in ciuili bello suo &
arario: protulit lateq. aureoq. xxvi. milia: & numero pondo. ccc. Nec fuit aliis repositibus respu-
locupletior. Intulit & Aemilius Paulus perseo rege macedonico deuictō: prædam pondo trium
millium: a quo tempore populus Roma. tributum pendere desuit. Laquearia quæ nūc & in pri-
uatis domibus auro tēguntur: post Carthaginem euerfam primo inaurata sunt in capitolio cē-
sura. L. Mummi. inde transferre in cameras. In parietes quoq. qui iam & ipsi tanquam uasa inau-
rātur: cum sua ætas uaria de Catulo existimauerit: q. tegulas areas capitolii inaurasset primus.
Inuentores auri sicut metallorum fere oīum: septimo uolumine diximus. Præcipuā gratiā huic
materiaz fuisse arbitror: non colore qui in argento ualior est: magisq. diei similis: & ideo mili-
taribus signis familiarior: qm̄ is lōgus fulget: manifesto errore eoq. qui colorē sydeis placuisse
in auro arbitrantur: cum in gemmis aliisq. rebus non sit præcipuus. Nec pondere aut facilita-
te materia: prælatū est cæteris metallis: cum cedat per utrumq. plumbo. Sed quia rerum uni ni-
hil igne deperit: tuto etiam in incendiis rogisq. durate materia. Quinimo quo sapius arsit: pfi-
cit ad bonitatem. Aurisq. expimento ignis est: ut simili colore rubeat ignis. Atq. ipsum obryzū
uocant. Primū autem bonitatis argumentū est q. difficillime accēdi. Præterea mirū prunæ uio-
lentissimæ ligni indomitum: palea citissime ardescere: atq. ut purgē cū plumbo. coqui. Altera
causa precii maior: q. minimū usus deterit: cum argento ære plumbo lineæ sducant: manusq.
sordescant decidua materia. Nec aliud laxius dilatur: aut numerosius diuiditur: utpote cuius
unciæ in septuagenas & quinquagenas pluresq. bratteas quaternū utroq. digitorum spargan-
tur. Crassissimæ ex iis prenestinæ uocantur: etiamnū retinentes nomen fortunæ inaurato ibi si
delissimè simulacro. Proxima brattea quæstoria appellat. Hispania strigiles uocat auri paru-
las massas: quod super oīa solum in massa iuramento capitur. Cum cætera in metallis reperta
igni perficiant: hoc statim auge est: consumatq. materiā protinus habet cū ita iuenitur. Hæc
enim inuentio eius naturalis est. Alia quā dicemus coacta. Super cætera non rubigo ulla: non
erugo: non aliud ex ipso quod consumat bonitatem: minuatue pondus. Iam contra salis & ace-
ti succos domitores rerum cōstantia sup. oīa netur: ac textur lanæ modo: & sine lana. Tuni-
ca aurea triphasse Tarquinum priscum Verrius tradit. Nos uidimus Agrippinā Claudii prin-
cipis edente eo nualis prælii spectaculū assidentē ei: indutā paludamento: auro textili sine alia
materia. Attalicis uero iā pridem intexitur inuēto regū asiæ. Marmori & iis quæ candescere nō
possunt oui candido illinitur: ligno glutini ratione cōposita: leucoporon uocat. Quid sit hoc:
aut quemadmodū fiat: suo loco docebimus. Aes inaurari argento uiuor: aut certe hydrargyro
legitimū erat: de quibus ut dicemus illoq. naturā reddentes: excogitata fraus est. Nāq. æ cru-
ciatur in primis accensumq. restinguitur sale aceto alumie. Postea exarenatur: an satis recoctū
sine splendore dephendente: iterūq. exhalat igni: ut possit edomitū mixtis pumice alumine argē-
to uiuo inductas accipere bratteas. Alumen in purgando uim habet talem: qualem esse dixi-
mus plumbo.

Ratio naturalis inueniendi auri: & qm̄ primū aurea statua: & medicinz ex auro. CA. IIII.

Aurum inueniē in nostro orbe: ut omittamus indicū: atq. a formicis: aut gryphis
apud scythas erutū. Apud nos tribus modis fluminū ramentis: ut in tago hispaniæ:
pado italiæ: hebro thraciæ: Pactolo asiæ: Gange indiæ. Nec ullū absolutius auge est:
ut cursu ipso trituq. perpolitū. Alio mō puteoz. scrobibus effodit: aut i ruina mon-
tiū. Quare utraq. dicitur. Auge qui quærun: ante omnia segullū tollunt: ita uocatur in-
diciū: alueus ubi id est: arenæq. lauant: atq. ex eo quod resedit: cōiectura capis: ut inueniat ali
quando in summa tellure protinus rara foelicitate: ut nuper in dalmatia principatu Nerōis sin-
gulis diebus etiā quinquagenas libras fundens: cū iā inuentū in summo cespice. Alutacionē uo-
cant: & auro ea tellus iubeat. Cæterq. mōtes hispaniæ aridi sterilesq. & in qbus nihil aliud gi-
gnatur: huic bono cogunt fertiles esse. Quod puteis fodit: canalitiū uocant: alii canalie mar-
moris gloriæ inhærens: nō illo mō quo in oriente saphyro atq. thebaico aliisq. in gemis scin-
tillat. Sed micæ amplexū marmoris: hi uenæq. canales per marmor uagāt & latera puteoz. &
huic illuc inde nomine inuento: tellusq. ligneis colūnis suspendit. Quod effossum est tundit:
lauatur: uritur: molitur in farinam. Nam quod cudunt apilās: eadem uocant: Argentum quod

exit a fornacis sudore quæ e camino iactat. Spurcitia in omni metallo uocatur scorïa. Hæc in auro coquis iterum & tundit. Catini fiunt ex talconio. Hæc est terra alba similis argillæ. Neque enim alia afflatu ignemque ardentem materiam tolerat. Tertia ratio opera uicerit gigantum. Cuniculis per magna spatia adiacentur montes ad lucernæ lumina. Eadem mensura uigiliatum est: multique mensibus non cernitur dies. Arrugias id genus uocant: sicutque rimæ subitæ: & opprimunt operarios: ut iam minus temperari uideatur e profundo maris petere margaritas: tanto nocentiores fecimus terras. Relinquunt itaque fornices crebri montibus sustinendis. Occurrant in utroque genere silices. Hos igni & aceto rūpūt. Sæpius uero: qui in cuniculis uapor & fumus strangulat: cadunt fracturis. c. l. libras ferri terram agentibus. Egeruntque humeris noctibus ac diebus per tenebras proximas tradentes: lucem nouissimi cernunt. Si legior uidet silix: latus sequitur. Fossam ambit quiete. Tamen in silice facilius exstimaat opera. Est namque terra ex quodam argillæ genere galera mixta: candida uocat: prope inexpugnabilis. Cuneis eam ferreis aggrediunt: & itisdem malleis: nihilque diutius putant: nisi quod inter oia auri fames durissima est. Peracto opere ceruices fornici ab ultimo cedunt: datque signum. Ruinas solus intelligit in cacumine montis eius peritigil. Hic uoce istius repente reuocant oparios iubet: pariterque ipse deuolat. Mons fractus cadit a sese longo fragore: qui tunc capi humana mente non possit: & statu incredibili. Spectant uictores ruinam naturæ. Nec tamen adhuc auxilium est. Nec scire esse cum fodere. Itaque ad pericula euincenda fuit satis causa sperare quod cuperet. Alius par est labor uel hoc maioris impendii flumina ad lauandam hanc ruinam iugis montium duxere obiter a centesimo plerumque lapide. Corrugos uocant a corruatione: credo: nimisque hic labor est. Præcepisse libramento oportet: ut fruaris quod infusatur: itaque altissimis partibus ducit. Cōuallis & interualla substructis canalibus iunguntur. Alibi rupes iniue cedunt: sedemque trabibus cauatis præbere cogunt. Is qui cedit: funibus pendet: ut procul inuentibus species nefaria quidē: sed alitū fiat. Pendentes maiore ex parte librant: & lineas itinere præfigūt. Itaque insistentis uestigis hominis locus non est. Manes trahunt ad hos ut uitium importent. Id genus terræ urion uocant. Ergo pillices calculusue ducunt: & urium euitant. Ad capita deiectus in supeliis montium piscinæ cauant: ducenos pedes in quasque partes: & in altitudinē denos. Emisaria in iis quina pedum quadratoque ternum fere linguunt: & repleto stagno excusilis obturamentis erumpit torrens tanta uel ut saxa puoluat. Alius etiam in plano labor. Fossæ in quas profluat cauant agogas uocant: ex stemum gradatim. Lateralia dudum tur tabulis: ac per prærupta suspendunt: canali ita profluente de terra in mare. His de causis iam per mouit hispania in priore genere: quæ exhauriunt immenso labore ne occupet puteos in hoc rigantur. Auxilium arrugia quesitum non coquis: sed statim suum est. Inueniunt ita: massæ. Nec non in puteis etiam denas excedentes libras. Palacas hispani: alii palacranasidem quod minutum est: balucem uocat. Vlex siccatus uris: & cinis eius lauas fustrato cespite herboso ut sidat auxilium. Viciena millia pondo ad hunc modum annis singulis asturia atque gallesiam & lusitaniam prestare quiddam tradiderunt: ita ut plurimum astruria gignat. Neque alia præ terræ tot sæculis hæc fertilitas. Italia par: citum est uetere interdicto patrum: ut diximus alioquin nulla forecudior metalloque quoque erat tellus. Extat lex censoria uicti miliarium auris fodinæ: qua in uercellensi agro cauabatur: ne plus quing: hominum in opere publicani haberet. Aurum faciē est etiam ratio ex auri pigmento: quod in syria foditur pictoribus in summa tellure auri colore: sed fragili lapidum specularum modo. Inuitaueratque spes Caium principem auidissimum auri: quam obrem iussit excoqui magnum pondus: & plane fecit aurum excellens: sed ita parui ponderis ut detrimentum sentiret. Illud propter auaritiā expertus: quod auripigmenti libras. xliii. permutarentur: nec postea tentatum ab ullo est. Quam auro inest argento uario pondere: alibi dena: alibi nona: alibi octaua parte. In uero tantum galliæ metalla loco quoque uocant albicarense. xxxvi. portio inuenitur: ideo ea teris præest. Vbi cingit quinta argenti portio est: electrum uocatur. Scrobes eam reperiunt in canaliensi. Fit & cura electrum argento addito. Quod si quintam portionem excessit: incudibus non resistit. Est electro auctoritas Homero teste qui Menelai regiam auro: electro: argento: ebo re fulgere tradit. Mineruæ templum habet lindos insulæ rhodiorum: in quo Helena sacrauit calicem ex electro. Adicit historia manimæ suæ mēsurā. Electri natura est ad lucernæ luminis clarius argento splendere. Quod est natium & uenenæ deprehendit. Nanque discuntur in calicibus arquus celestibus similes cum igneo stridore: & gemina ratione præcidunt. Aurea statua prima omnium nulla inanitate: & antequam ex ære aliqua illo modo fieret: quam uocant holosphyraton in templo Anaëtidis posita dicitur. Quod si situ terrarum nomine hoc si

uel quæ ex
tra forma
cis sudare
e camino
iactatur
uel catino
uel ingētes

uel supest

uel fluaris

uel agia
nas

Frutex est
ulex rotis
marini silis
asp aurig
retinens

uicus

gnificauimus: numine gentibus illis sacratissimo. Direpta est antonii parthicus rebus. Scitumque narratur dictum unius ueteranorum bononiæ hospitali diui Augusti coena cum interrogaretur: esset ne uerum eum qui primus uisisset hoc numen: oculis membrisque captum expirasse? respondit enim tum maxime Augustum de crure eius cenare: sequè illum esse totumque sibi censum ex ea rapina esse. Hominum primus & auream statum & solidam Gorgias Leontinus delphis in templo sibi posuit. lxx. circiter olympiade. Tantis erat docendæ oratorie artis quæstus. Aurum pluribus modis pollet in remedijs. Vulneratisque & infantibus applicatur: ut minus noceant: quæ inferantur ueneficia. Est & ipsi superlato uis malefica galinarum quoque & pecorum foetibus. Remedium est abluere illatum & spargere eos quibus incedi uellis. Torretur & cum salis grummo pondere triplici misso: & rursum cum duabus salis portionibus & una lapidis quem schiston uocant: ita uirus tradit rebus una crematis in fictili uase ipsum purum & incorruptum. Reliquis cinis seruatus in fictili & ex aqua illitus: lichenas in facie sanat. Lomento id conuenit abluï. Fistulas etiam sanat: & quæ uocantur hemorrhoides. Quod si trito spuma adiciatur putria ulcera & tetri odoris emendat. Ex melle uero decoctum cum melanthio & illitum umbilico leuiter soluit aluum. Verrucas curari eo. M. Varro est auctor.

De chryfocolla & medicinæ ex chryfocolla. yi. & mirabilia naturæ de glutinâdis iter se perficiendi scq; metallis.

Chryfocolla humor est in puteis quos diximus: per uenam auri defluens crassescens in limo rigoribus hybernis usque in duriciam puniçis. Laudatiorem eadem in ærariis metallis: & proximam in argentariis fieri compertum est. Inuenitur & in plumbariis uilior etiam auraria. In omnibus autem iis metallis fit & cura multum ipsa naturalem illam: immisiss in uenam aquis leuiter hyeme tota: usque in lunium mensem. Dein siccatis in iunio & iulio ut plane intelligatur nihil aliud chryfocolla q̃ uena putris. Natura duritia maxime distat: uuum uocant. Et tamen illa quoque herba: quam luteam appellant: tingitur. Natura est quæ lino lanæue ad succum bibendum, Tunditur in pilla: deinde tenui cribro fecemitur: postea molitur: ac deinde tenuius sic cribatur. Quicquid non transimeat: repetitur in pilla: dein mollior. Puluis semper in catinos digeritur: & ex acetio maceratur: ut omnis duricia soluiatur. Ac rursus tundit: dein lauatur in conchis: siccaturque. Tunc tingitur alumine schisto: & herba supradicta pingitur: anteq̃ pigat. Refert q̃ bibula docilisq; sit. Nā nisi rapuit colorem: adduntur & schythanium atq; turbystum: ita uocant medicamenta forbere cogenia. Cum tinere pigiores orobitin uocant. Eiusq; duo genera faciunt: luteam quæ seruatur in lomeæta. Et liquidam globulis sudore resolutis. Hæc utraq; genera in cypro fiunt. Laudatissima in armenia. Secunda in macedonia. Largissima in hispania. Sûma cõmendationis est: ut color herbarum segetis lætæ uiridis quam simillime reddat. Visumq; est iam Neronis principis spectaculis arenâ cyrci chryfocolla sterni: cû ipse cõcolori pâno aurigaturus esset: introducta opifici turba. Tribus eâ generibus distinguunt. Asperam quæ taxatur in libras. vii. Mediam quæ denariis quinis. Attritam quam & herbaceam uocant: quæ. xiii. Sublinunt autem arenosam priusquam inducant atramento: & paretonio. Hæc sunt tenacia eius in colore blanda. Paretonium: quoniam est natura pinguißimum: & propter læuorem tenacißimum atramento aspergitur: ne paratonio candor pallorem chryfocoliæ afferat. Luteam putant a lutea herba dictam: quâ ipsam caruleo subtitant sed per chryfocolla inducunt uilißimo genere atq; falacissimo. Visus chryfocoliæ & in medicina est ad purganda uulneta cum cera & oleo. Eadem per se arida siccatur & contrahit. Datur & in angina orthopneæue miscenda cum melle. Concitat uomitiones: misceatur & collyrijs ad cicatrices oculorum: ac uiridibus emplastris. Ad dolores mitigandos: & cicatrices trahendas. Hanc chryfocollam medici acen appellant: quæ non est orobitis. Chryfocollam & aurifices sibi uendicant agglutinâdo auro: & inde omnes appellatâ similiter utentes dicunt. Temperatur autem ea cypria ærugine: & pueri impubis urina: addito nitro. Teris cyprio ære in cypriis mortariis: santhernam uocant nostri. Ita ferruminat: aug: quod argentosolum uocant. Signûq; est si addita santerna nitescit. E diuerso erosum cõtrahit se: hebetaturq; & difficulter ferruminat aurum. Ad id glutinum sit auro & septima parte argenti ad supradicta additis: unaq; cõtritis. Cõtexi (par est) reliqua circa hoc: ut uniuersa naturæ cõtingat ammiratio. Auri glutinû est læte. Argilla fetro. Cadmia æris massis. Alumê laminis. Resina plûbo & marmori. Sed plumbum nigrum albo iungit. Ipsumq; album sibi oleo. Item stagnû ærametis stagno

nel crure

uel eluta

argenti m. Pineis optime lignis æs ferrumq; funditur. Sed & ægyptia papyro: paleis aug. Cafx aqua accendit: & thracius lapis. Idēq; oleo refingit. Ignis aut aceto maxime & uifco & ouo. Terra minime flagrat. Carboni maior uis exufto. Iterumq; flagranti.

De argento: & argento uiuo: & fibia ſiue alabaſtro: & ſcoria argenti: & de ſpuma ar. CA. VI.

A B his argenti metalla dicantur: quæ ſequens inſania eſt. Non niſi in puteis reperitur: nullaq; ſui ſpe naſcitur: nullis ut in auro lucentibus ſcintillis. Terra eſt alia ruſſa: alia cineracea. Excoqui non poteſt niſi cum plumbo nigro: aut cum uena plumbi. Galenam uocant: quæ iuxta argenti uenas plerunq; reperitur. Et eodem opere ignium deſcendit pars in plumbum: argenti autem ſuperne inatut ut oleum aquis. Reperitur in omnibus pene provinciis: ſed in hispania pulcherrimum. Id quoq; in ſterili ſolo atq; etiā in montibus. Et ubiq; una inuenta uena eſt: nō procul inuenitur alia. Hoc quidem & in omni fere materia: unde metalla græci uidentur dixiſſe. Mirum adhuc per hispanias ab Hannibale olim inchoatos puteos durare ſua ab inuentoribus nomina habentes. Ex quibus bebelo appellatur: hodieq; qui cæc. pondō Hannibali ſummiſtrauit in dies. Ad mille quingentos iā paſſus cauato monte per quod ſpaciū aquitani ſtantes diebus: noctibusq; egerunt aquas luerneæ menſura: amnēq; faciunt. Argenti uena in ſummo reperta: crudaria appellat. Finis antiquis fodiendi ſolebat eſſe alumen inuentum ultra nihil quærerebatur. Nuper inuenta aris uena infra alumen alba finem ſpei facit. Odor ex argenti fodinis inimicus omnibus animalibus: ſed maxime canibus. Aug. argentūq; quo mollius eo pulchrius. Lineas ex argento nigras fieri producit: miramur. Eſt & lapis in iſis uenis: cuius uomica liquoris æterni argenti uiuū appellatur. Venenum rerum omnium eſt. Excedit ac perumpit uafa permanās tæbe dira. Omnia ei inatant præter aurum. Id unum ad ſe trahit. Ideo & optime purgat cæteras eius ſordes expuens crebro ſaſtatu ſictilibus in uas ſita uitis abiectis: ut & iſpum ab auro diſcedat. In pelles ſubactas eſfunditur: perq; eas ſudoris uice deſuens purum reliquit aurum. Ergo & cū ætæ inaurantur: ſublutum bracteis pertinaſſime retinet. Verum pallore detegit ſimplices: aut prætenues bractæas. Quapropter id ſurtum quærentes ſui liquore candido uſum cum adulterauerunt. Mox & hydrargyro: de quo ſuo dicemus loco. Et alias argentum uiuum nō largum inuentum eſt. In iſſe argenti metallis inuenit: ut pprie dicamus: ſpuma lapis candida nitentiſq; non tñ tranſlucentis: ſummi appellant: alii ſubiam: alii alabaſtrum: aliqui larbaſon. Duo eius genera: mas & foemina. Magis probat feminam. Horridior eſt mas: ſcabriorq; & minus pōderoſus: minusq; radians & arenoſior. Foemina contra nitet friabilis ſiſtentiſq; non globis dehiſcens. Vis eius aſtringere ac refrigerare. Principalis autem circa oculos. Nāq; ideo etiā platyophthalmion id appellauerunt: quoniam in collyriis mulierūq; epiphoris dilatet oculos & ſtuctio: nes inhibeat oculorū: exulcerationeſq;. Farina eius & thuris gūmi ammixto ſiſtit & ſanguine e cerebro proſluentem. Efficacior & contra recentia uulnera. Et contra ueteres canum morſus inſperſa farina. Et contra ambuſta igni cum adipe ac ſpuma argenti ceuſſaſq; cæra. Vri tur autem offis bubuli ſimi circūlitum in clibanis. Dein reſtingitur mulieꝝ lacte. Teriturq; in mortariis ammixta aqua pluuiæ. Ac ſubinde turbidum tranſfunditur in æreum uas. Et mū datur nitro. Flex eius intelligitur plumboſiſſima quæq; ſubſidit in mortario: abigiturq;. Dein uas in quo turbida tranſuſa ſunt: opertum linteo per noctem relinquit: & poſtero die quicquid innatat eſfunditur: ſpongiæq; tollitur. Quod ibi ſubſidit: ſiſos intelligit: ac linteolo interpolito in ſocle ſiccā: nō ut perareſcat. Iterūq; in mortario terit: & in paſtillos diuidit. Ante omnia aut utendi modus neceſſarius eſt: ne plumbum fiat. Quidam non ſimo utuntur coquētes: ſed adipe. Alii tritum in aqua triplici linteo ſiccant: ſæcēq; abiciunt. Idq; quod deſuxerit tranſfundunt. Ac quicquid ſubſidet id colligētes: emplaſtris collyriiſq; miſcent. Scorā i argento græci uocant helcyſma. Vis eius aſtringere & refrigerare corpora. Additur emplaſtris: ut molibdena: de qua dicemus in plumbo. Cicatricebus maxime glutinandis: & contra tenaſmos: dyſenteriaſq; in ſuſa clyſteribus cum myrteo oleo. Addunt & in medicamenta quæ uocant liparis ad excreſcentia ulcerum: aut ex attritu facta: aut in capite manantia. Fit & in iſdem metallis: & quæ uocatur ſpuma argenti. Genera eius tria. Optima quam chryſitū uocant. Secunda quam argyritū. Tertia: quam molibditū. Et plerunq; omnes hi colores in eiſdem tubulis inueniuntur. Probaſiſſima eſt attica. Secunda hispanienſis. Chryſitis ex ipſa uena fit. Argyritis ex argenti. Molibditus plumbi ipſius ſutura: quæ fit puteolis: & inde habet nomen. Ois aut ſit excocta

uel liparis

sua materia ex superiori catino defluens in inferiorē. Ex eo sublata ueruculis ferreis: atq; in ip
sa flāma conuoluī ueruculo: ut sit modici tps. Est aut ut ex noīe ipso intelligi potest feruēce
tis & futuræ materiæ spuma. Distat a scoria quo pōt spuma a facce distare. Altez purgantis se
materiæ. altez purgatæ uitū est. Quidā duo genera faciunt spumæ: quæ uocant steleritida
& peumenen. Tertiū molibdenā in plumbo dicendā. Spuma ut sit utilis: itez coquit: cōfractis
tubulis ad magnitudinē annuloz ita accēsa follibus: ad separādos carbonēs cinerēq; abluī
aceto aut uino. Simulq; restinguī. Quod si sit argyritis: ut candor ei detur magnitudine fabæ
confracta in fistili coqui iubetur ex aqua addito in linteolis tritico: & hordeo nouis: donec ea
purgent. Postea sex diebus terunt in mortariis ter die abluentes aqua frigida. Et cum defuit
calida: addito sale fossili in libram spumæ obolo. Nouissimo die condunt in plumbeo uase.
Alii cū faba candida & pīfana coquūt: & in sole siccāt. Alii in lana candida cum faba donec
lanā nō denigrent. Tunc salem fossilem adiiciunt: subinde aqua mutata: siccātq; diebus. xl. ca
lidissimis æstatis. Necnō in uentre fuillo in aqua coquūt exemptaq; nitro fricant: & ut supra
terunt in mortariis cū sale. Sunt qui nō coquant: sed cū sale terant: & adiecta aq; abluāt. Vt
eius ad collyria: & litu ad muliebrī cicatricum foeditates tollendas maculasq; & abluendum
capillum. Vis aut: siccare: mollires: refrigerare: temperare: purgare: explorare. Vtq; tumores leni
re. Talibusq; emplastris supradictis ignes etiam sacros tollit cum ruta: myrtoq; & aceto. Itēq;
permones cum myrto & cæra & abdomine.

De minio q̄tæ auctoritatis fuerit apud Romanos: & origine: ac inuēctione eius: & cinnabaris
ratione in picturis: & medicinæ de generibus miniū: & ratione eius in picturis. CA. VII.

Nuenī in argentariis metallis miniū quoq; & nunc inter pigmenta magnæ aucto
ritatis: & quondā apud romanos nō solum maximæ: sed etiā sacre religionis: ut au
ctor est Verrius: & cuius sit necesse credere auctoritatis. Iouis ipsius simulacri faciem
diebus festis minio illini solitam: triumphantūq; corpora. Sic Camillum triūphat
se. Hac religione etiā nunc addi in unguēta cœnæ triumphalis: & accensōribus in primis louē
miniandū locari. Cuius rei equidē cām miror: q̄q; & hodie id expeti constat æthiopum popu
lis: totosq; eo tingi peres: hūc ibi deoz simulacris colorem esse. Quapropter diligentius p
sequemur oīa de eo. Theophrastus. xc. annos añ Praxibulū athenienliū magistrū: qd̄ tps̄ exit
in urbis nostræ ducentesimo quadagesimū. ix. annū: tradidit inuentū miniū a Callia atheniē
se initio sperante auḡ posse excoq; arena rubente in metallis argenti. Hāc fuisse originē eius.
Reperiri aut iam tum in hispaniis: sed durum & arenosum. Item apud colchos in rupe quadā
inaccessa ex qua iaculantes decuterent: id esse adulterz. Optimum uero supra ephesum. Cilicia
nis agris. Arenam cocci colorem habere. Hanc teri. Dein lauari farinam. Et quod subsidat ite
rum lauari. Differentiā artis esse: q̄ alii minium faciūt prima lotura. Apud alios id eē dilutius.
Sequentis aut loturæ optimum. Auctoritatem colori fuisse nō miror. Iam. n. troianis tempori
bus rubrica in honore erat Homero teste: qui naues ea cōmendat. Alias circa picturas pigmen
taq; rarus. Milton uocat græci minium: quidam cinnabari. Vnde natus error indico cinnaba
ris noīe. Sic. n. appellāt illi sanie draconis elisi elephātōz: monētiū pōdere pmixto utriusq; aia
lis sanguine: ut diximus. Neq; alius est color q̄ i picturis p̄ptie sanguinem reddat. Illa cinnaba
ris antidotis medicamētisq; utilissima est. At hercule medici quia cinnabari uocant p̄ ea uti
tur hoc minio: qd̄ uenēū esse paulo mox docebimus. Cinnabari uteres quæ etiā nunc uocat
monocornata: pingebāt. Pinxerūt & epheso minio: quod derelictum est: quia curatio magni
operis erat: prætereaq; utrūq; nimis acre existimatur. Ideoq; transire ad rubricam: & sinopidē:
de quibus suis locis dicam. Cinnabaris adulterā sanguine caprino: aut sorbis tritis. Precium
sinceræ nummi quinquaginta. Iuba minium nasci & in carmania tradit. Hermogenes & in
æthiopia. Sed neutro ex loco inuehitur ad nos: nec fere aliunde: q̄ ex hispania. Celeberrimum
ex sisaponensi regione in betica miniario metallo uel ligalibus Populi romani nullius rei dili
gentiore custodia. Non licet id ibi perficere excoquiq; Romam p̄fertur uena signata ad dena
millia fere pondo annua. Romæ aut lauatur. In uendendo precio statuta lege ne modum exce
deret. lxx. in libras. Sed adulterā multis modis: unde præda societati. Nāq; est alterum genus
in omnibus fere argentariis: itēq; plumbariis metallis: quod sit exulto lapide uenis permixto:
non ex illo cuius uomicam argentiū uiuū appellauimus (is. n. & ipse in argentiū excoquit)
sed ex illis simul perceptis. Steriles etiam plumbi deprehenduntur solo colore: nec nisi in forma
cibus rubescētes: exusti: tunduntur in farinam. Et hoc est secundarium miniū p̄ quā paucis

notum: multum infra naturales illas arenas. Hoc ergo adulteratur in officinis fociorum. Item scyrico: quoniam modo scyricū fiat suo loco dicemus. Sublini aut scyrico minū compendii rō demonstrat. Et alio modo pingentiū furto opportunum est plenos subinde abluentium penicillos. Sedit aut in aqua: constat furantibus. Sinceri cocci nitor esse debet. Secūdarij autem splendor in parietibus sentit imaginem. Quāq̃ hoc rubigo quædam metalli est. Sisaponenfis aut miniariis suæ uenæ arena sine argento excoquit. Auri modo pbat. Auro candente fucatum nigrescit. Sincerae uenæ retinet colorē. Inuenio & calce adulterari. Ac simili ratione ferri candētis lamina: si nō sit auge: deprehendi ilico. Solis atq; lunæ cōtactus inimicus remediū ut paneti siccato cæra punica cū oleo liquefacta candens fetis sducat. Iterūq; ad motis gallæ carbonibus aduraf ad sudorē usq;. Postea candelis subigat: ac deinde linteis puris sicut & marmora nitescunt. **Qui minium in officinis poliunt:** faciē laxis uescis illigant: ne in respirando perniciālem puluerem trahant: & tamen ut per illas spectēt. Minū in uoluminum quoq; scriptura usurpat. Clarioreq; litteras uel in auro uel in marmore etiam in sepulchris facit.

u'pniciofū

De hydrargyro: de argēto inauratō: de coticulis in argēti generibus & expimētis. CA. VIII.

F secundario inuenit uita & hydrargyrum in uicem argēti uiui pauloante dilatū. Fit aut duobus modis: aëris mortariis pistillisq; trito minio ex acetō: aut patinis fistilibus impostū ferrea cōcha calice coopertū argilla superillita. Dein sub patinis accensum folliis cōtinuo igni: atq; ita calicis sudore deterfo: qui sit argenteo colore: & aquæ liquore. Idem guttis diuidi facilis & lubrico humore confluere. Quod cū uenienū esse conueniat: omnia quæ de minio in medicinæ usu traduntur: temeraria arbitror: præter q̃ fortasse q̃ illitum capiti uentriue sanguinem sistit: dum ne quid p̃tereat in uiscera: ac uulnus attingat: ali ter utendū nō equidē censeam. Hydrargyro argentum inauratur solū nūc propter cum & in æra simili modo duci debeat. Sed eadem fraus quæ in omni uitæ parte ingeniosissīma est: uisiorē excogitauit materiam: ut docuimus. Auri argentiq; mentionem comitat lapis quem coticulam appellant: quondam nō solitum inueniri nisi in flumine Tmolo: ut auctor est Theophrastus. Nunc uero passim quem alij heraclium: alij lydium uocant. Sunt autem modici: quaternas uncias longitudinis: binasq; latitudinis nō excedentes. Quod a sole fuit in iis melius: q̃ a terra. Iis coticulis periti cum e uena lima rapuerint experimentum: protinus dicunt quantum auri sit in ea: quantum argenti uel æris scrupulari differentia mirabili ratione non fallente. Argentiq; duarū differentiæ. Batillis ferreis candentibus ramento imposto: quod candidum permaneat: probatur. Proxima bonitas ruisō: nulla a nigro. Sed experimento quoq; fraus interuenit: seruatis enim in uiuorum urina batillis inscitur ita ramentum obiter dum uritur: candorēq; mentitur. Est aliquod experimentum politū: & in halitu hominis: si fudet prius: nubemq; discutit.

De speculis: & ægyptio argento.

CA. IX.

Aminas duci: & specula fieri nō nisi ex optimo posse creditū fuerat. Id quoq; iā fraus de corrūpif. Sed natura mira est imagines reddendi: quod repulso aere: atq; in oculis regesse fieri conuenit. Eadē ui in speculis usu polita crassitudine: paulūq; ppulsa dilataf in īmensum magnitudinē imaginū. Tantū interest: repulsum illū respuat: accipiat. Quinetiā pocula ita figuraf: exculptis intus crebris ex speculis ut uel inuēte populus totidē imaginū fiat. Excogitant & mōstrificat: ut in tēplo smynæ dicata. Id euenit figura materiæ. Plurimūq; refert: concava sint & poculi mō an media dep̃ssa: an elata: an auersa: an obliqua sup̃nata: an recta qualitate excipietis figuræ torquente uenientes umbras. Necq; enim est aliud illa imago: q̃ digesta claritate materiæ excipietis umbrā. Atq; ut oīa de speculis pagant hoc loco optiā apud maiores siebat brūdusina: stagno & aere mixtis. Præolata sūt argētea. Primus fecit praxiteles magni Pōpei ætate. Nupq; credi coepit: certiorē imaginē reddi ad ro apposito auersis. Tingit & ægyptus argētū: ut i ualis Anubē suū spectet: pigiq; nō celat argenti. Trāsit inde materia & ad triūphales statuas: mirūq; crescit p̃ciū fulgoris ex cæcati. Id autem fit hoc modo. Misceat argento tertia ps æris cyprii tenuissimiq; coronariū uocat: & sulphuris uiui q̃tum argenti. Constat in fidei circūlito argilla: Modus coquēdi donec seipsa opacula apcriant. Increfcit ouī indurati luteo: ut tamen aceto & creta detereaf. Misceat denario triumuir Antonius ferrum. Misceat æri falsæ monetæ. Alii e pondere subtrahunt: cum sit iustum. Lxxxiij. e libris signari. Igitur ars facta denarios p̃bare tam iucunda e lege plebei: ut Maro gratidiano uicatim totas statuas dicauerit. Mirūq; in hac artium sola uitia discunt: & fal

u' Pasiteles

sum denarii spectat exemplar: pluribusq; ueris denariis adulterinus emitur.

De imodica pecunia: & quorum maximæ opes fuerint: & quando primum Populus Ro. sit pempta sparserit.

CA. X.

uel is

uel memo-
riamu' centū. x.
u' potioris
pateris
uel Pithio

On erat apud antiquos numerus ultra centum millia. Itaq; hic & hodie multiplicatur: ut decies centena millia: aut sapius dicantur. Foenus hoc fecit nūmūsq; percul-
tus: & sic quoq; æs alienū etiānum appellat. Postea diuites cognominati: dūmodo
notū fiteum qui primus acceperit hoc nomē: decessisse creditoribus suis. Ex eadē
gente. M. Crassus negabat diuitem esse: nisi q redditu annuo legionē tueri posset. In agris suis
sestertii. xx. millia possedit. Quiritiū post Syllā ditissimus. Nec fuit satis nisi totum parthorum
esurisset aurum. Atq; ut nomē quidē optimi occupauerit. Iuuat. n. infectari inexplabilem istam
habendi cupiditatem. Multos postea cognouimus seruitute liberatos opulētiore patre
tres. Claudii principatu Pallantem Callistum & Narcissum. Atq; ut ii omittantur: tanq adhuc
rerum potant. C. Asinio Gallo. C. Martio Cyrino cōs. ad. vi. Kal. febr. C. Cecilius Claudius
Isidorus testamento suo edixit: quāuis multa ciuili bello pdidisset: tū relinquere seruoq; quat-
tuor millia: centum. xvi. Iuga bouū tria millia sexcenta. Reliqui pecoris. cc. quinquaginta septē
millia. In numerato pondo sexcenta millia. Qui funerari se iussit sestertiis. xi. milibus. Congre-
gata & excedentes numeq; opes. Quota tū portio erunt Ptolemæi: quem Varro tradit Pom-
peio res gerētē circa iudæā octona millia equitū sua pecunia tolerauisse. Mille cūuinias toti-
dem aureis potioris mutantē uasā cū ferculis saginasse. Quota uero illæ ipsæ (neq; enim de re-
gibus loquor) portio fuerit Pithii bythinni qui platanum auream: uitēq; nobilem illam Dario
regi donauit. Xerxis copias: hoc ē septies. lxxxviii. millia hominū excepit epulo. Stipēdiū qnq;
mēsiū frumētūq; pollicitus: ut e qnq; liberis senectuti suæ i delectu unus saltē cōcederet. Hūc
quoq; ipm aliq; cōparet Croeso regi. Quæ malū amentia est: id in uita cupe: qd aut ē seruis
cōtingit: aut ne in regibus quidē inuenerit finem? Populus Ro. stīpem spargere cōpit. Sp. Po-
sthumio. Q. Martio cōs. Tāta pecunia erat: ut eam cōferret. L. Scipioni: ex qua is ludos fecit.
Nam q Agrippæ Menenio sextantes æris in funus contulit: honoris id necessitatēq; propter
paupertatem Agrippæ: nō largitionis esse dixerim.

De luxuria & frugalitate in uasis: & lectis argenteis: & qñ lances imodice factæ. CA. XI.

Afa ex argento mira inconstantia humani ingenii uariatur: nullū genus officinæ diu-
pbandi: nūc furniana: nūc clodiana: nūc gratiana. Etenim tabernas mensis adopta-
uimus: nūc anaglypharū in asperitatēq; excisa circa linearum picturas quarimus. Ii
uero & mēsas repositoriis imponimus: & ad sustinēda obsonia iteradimus altera
& interest q plurimum lima pdiderit. Vasa coquinaria ex argento Caluus orator fieri querit.
At nos carrucas ex argento cælare inuenimus. Nostraq; ætate Poppeia coniunx Neronis prin-
cipis delicatioribus iumētis suis soleas ex auro quoq; iduere solebat. Libras. xxxii. argēti. Asi-
canus sequens hæredi reliquit. Idēq; cum de pœnis triumpharet: quattuor millia. cccc. lxx. pon-
do transulit. Hoc argentum tota Carthago habuit illa terræq; æmula: quod nunc in mentē
est apparatu. Postea uicta numantia & deleta: idem Africanus in triumpho militibus. xvii. mil-
lia pōdo dedit. O uiros illo imperatore dignos: quibus hoc satis fuit. Frater eius allobrogis
primus omnium mille pondo habuit. At Liuius Drusus in tribunatu plebis. xi. millia. Nam p-
pter quinq; pondo notatū a censoribus triumphalem senem: iam fabulosum uidet. Itē Car-
tilium cū legati ætoloz in consulatu prandentem in fistilibus adfissent missa ab his argē-
tea nō accepisse: neq; aliud habuisse argenti ad supremū uitæ diem q duo pocula: quæ. L. Pau-
lus focer ei ob uirtutem deuicti Perseo rege donasset. Inuenimus legatos Carthaginiensiu di-
xisse: nullos hominū benignius inter sese uiuere q Romanos. Eodem. n. argento apud omnes
cenatuisse seipos. At hercules Pompeium Paulini equitis arelatensis filium: paterna quoque
gente pulsum: q. xii. pondo argenti habuisset apud exercitum ferocissimis gentibus opposi-
tum scimus. Lectos uero mulierum iam pridem totos operiri argento & tridina quædam q-
bus argentum addidisse primus traditur: Caruilius Pollio eques romanus: non ut operiret
aut deliaca specie faceret: sed punica idē & aureos fecit. Nec multo post argēti deliacos imita-
ti sunt. Quæ oīa expiauit bellū ciuile syllanū. Paulo. n. ante hæc facta sunt. Læcesq; e centenis
libris argēti: quas tunc sup quingentas numero romæ fuisse cōstat: multosq; ob eas pscriptos
dolo cōcupiscētū. Erubescat annales q bellū ciuile talibus uitis ipurauere. Nostra ætas for-
tior fuit Claudii principatu. Seruus eius Drusillanus noīe Rotūdus: dispēsator hispaniæ citerio

ris quinquagenariam lance habuit:cui fabricandæ officina prius exadificata fuerat. Et comites eius octingentas quingaginta octo libras. Quare quæso:nisi ut q̃ multi eas cõserui inferret: aut qbus cœnantibus? Cornelius Nepos tradit ante Syllæ uictoria duo tantum triclina romæ fuisse argætea. Repositioris argentū addi sua memoria cœptū Fenestella dicit:qui obiit nouissimō Tyberii Cæsaris principatu.Sed & testudinea tum in usum uenisse. Ante se autē paulo lignea rotunda solida nec multo maiora q̃ mensas fuisse.Se quidem puero:quadrata & cõpacta aut acere operta:cædro cœpisse.Mox additum argentum in angulos lineasq; per cõmissuras.Tympana uero se iuuenē appellata & laces quas antiq̃ magdas appellauerat.Nec copia tñ argenti fuerat uitæ:sed ualidius pœnæ metu precii.Idq; iampridē ut ignoscamus nobis.Delphinos quinis milibus sestertiis in libras emptos.C. Gracchus habuit.L. uero Crassus orator duos scyphos Mentoris artificis manu calatos sestertiis centū.Confessus est tamē nūq̃ se iis uti propter uerecundiā ausum.Sicut eundē.yi.millia sestertiis in singulas libras uasa emptā habuisse.Asia primū deuicta luxuriā misit in italiam.Siquidē.L.Scipio transiit in triumpho argenti cælati pondo millia quadringenta.l. Et uasoz aureoz pondo.cc.millia.anno cõditæ urbis quingetesimo sexagesimo quinto.Eadem asia domita:multo etiam grauius afflixit mores:inutiliorq; uictoria illa hereditas Attalo rege mortuo fuit.Tum.n.hæc emendi romæ in auctionibus regis uerecundia exempta est:urbis anno.dc.xxyi.medii.lvi.annis erudita ciuitate amare etiā & non solū amirari opulentiam externam.Immensio & achaicæ uictoriæ momento ad impellendos mores:quæ & ipsa hoc interuallo åno urbis.dc.viii.parthica signa:& tabulas pictas inuexit:ne quid deesset.Pariterq; luxuria nata est:& carthago sublatita cõgruetibus fatis:ut & liberet æplecti uitia:& liceret peccare ex dignatiõe.Hinc aliq̃ uetex:ut.C.Mariu post uictoriā cimbrica cantharis portasse.Liberipatris exemplo tradidisse arator arpinas & manipularis imperator.

De statuis argenteis:& cælatura argenti:& cæteris quibusdam.

CA. XII.

 Rgenti usū in statuas primū ad honorē Diui Augusti in adulationē temporū transiisse falso existimas.lā enī triumpho magni Pompei reperimus translatā Pharnacis:q̃ primus regnauit i ponto: argenteā statuā.Itē Mithridatis Eupatoris & currus aureos argenteosq;.Argento succedit ex ea re aliquando & auro luxu fœminarū plebis:compedes sibi ex eo facientiū:quas induere aureas mos tristior uetat. Vidimus & ipsi Aureliū Fuscū motū equestri ordine ob insignē calūniā cū celebritatē expectarent adolescentium scholæ ex argento anulos habentē.Et qd hoc attinet colligere cū capuli militū ebore etiā fasti dito cælarent argento:uaginz catillis:baltei laminis crepitent.lā uero a pedagogis ad transitū uirilutis custodiant.Argento fœminæ lauent & nisi argentea folia fastidiant:eadēq; materia & cibis & probris seruiat.Videret hæc Fabritius & stratas argento mulierū balineas: ita ut uestigio locus nō sit cū uiris lauantiū.Fabritius inquā qui bellicosos imperatores plusq; pateram & salinū ex argento habere uetabat.Videret hinc donafortiū fieriaut in hæc frangi.Heu mores Fabritii nos pudet.Mix in auro cælando inclariuisse neminē:argento multos. Maxime tñ laudatus ē Mentor:de quo supra diximus.Quattuor paria deniq; ab eo oīno facta sunt: ac iā nullum extare dicitur:Ephesi Dianæ templū iacet.Capitolii incendii.Varro & areū signū eius habuisse scripsit.Proximi ab eo ammiratiõe Acragas & Boetus & Mys fuere. Extāt hodie oīum opera in insula Rhodiorum boeti apud lyndiam Mineruā in tēplo. Acragantis in tēplo liberipatris in ipsa Rhodo bacchæ centauryq; cælati in scyphis.Myos in eadem æde & Silenus & Cupido sacra gentis:& ueneratio in scyphis.Magna fama post hos celebratus est Antipater: quicq; satyrum in phayla grauati somno collocauissē uerius q̃ cælassē dictus est Stratonicus. Mox Cyzicenus Tauricus.Item Ariston & Onychus Mithylene laudat. Et Hecateus:& circa magni Pompei ætatem Praxiteles Possidius Ephesus:Lædus Stratites:qui proelia armatozq; cæluit.Zopyrus:qui areopagitas & iudiciū Orestis in duobus scyphis pondo.xii.æstimatis. Fuit dein Pytheas:cuius duæ uncie uiginti uenierunt.Vlyxes & Diomedes erāt i phayla emblemate palladium surripientes.Fecit idem & cocos Magirefia appellatos paruulis potoriis.Sed e quibus ne exemplaria quidem liceret exprimere.Tam opportuna iniuriæ subtilitas erat.Habuit & Teucer Crustarius famam.Subitoq; hæc ars ita exoleuit:ut sola iam uetustate censeat usq; adeo attritis cælaturis:ne figura discerni possit: auctoritas cõset.Argentū medicatis ags inscitur:atq; etiam a statu salso: sicut in mediterraneis hispaniæ. In argenti & auri metallis nascunt etiam nunc pigmenta.Sil.n.cæruleum:quod proprie limus est.Optimū ex eo q̃ attici

uocatur. Precium in p. libras. xxxii. Proximū marmorosum sub dimidio attici precio. Tertium genus est pressum: quod alii scyricum uocant ex insula scyro. lam quidē & ex achaia quo utitur ad picturæ umbras. Precium i libras huius. HS. ii. Dipodis uero detractis quod lucidum uocant e gallia ueniens. Hoc autem & attico ad lumina utuntur. Ad abacos nō nisi marmoroso: quoniam marmor in eo resistit amaritudini calcis. Effoditur & ad. xx. ab urbe lapidem in montibus. Postea uritur pressum appellantis qui adulterant, Sed esse falsum aduſtūq; amaritudine apparet: qm̄ resolutum in puluerem est.

De file: & ceruleo: & chryfocolla: & nestoriano: & cilono: & q; nō omni anno æqualiter species uendantur.

CA. XIII.

uel atigtus

Ille primi instituere pingere: Polygnotus & Mycon attico dūtaxat. Hoc secuta ætas ad lumina usa est. Ad umbras autem scyrico & lydio. Lydium sardibus emebat: qd nunc obmutuit. Cæruleum arena est. Huius genera tria. Antiquius ægyptiū: quod maxime probatur scyricū hoc diluitur facile. Cuncq; terit: in quattuor colores mutatur: candidiorē nigriorē: crassiorē: tenuiorē. Prefertur huic etiānum cyprū. Accessit his puteolanū & hispaniense: arena ibi confici cœpta. Tinguif autem omne: & in sua coquitur herba: bibitq; succū. Reliqua cōfectura eadem quæ chryfocollæ. Ex ceruleo fit: quod uocat lomentū. perficitur id lauando terendoue: & hoc est cæruleo candidius. precia eius. xxiii. in libras. Cærulei. xviii. Vfus in creta calcis impatiens. Nuper accessit & nestorian ab auctore ap. pellatum. Fit ex ægyptiū leuissima parte. premium eius. xl. in libras. Idem & puteolani usus: pter q̄ ad fenestras. Vocant cælon. Nō pridē apportari & indicum est cœptum. Cuius precii. xvii. i libras. Ratio in pictura ad incisuras hoc est umbras diuidendas ab lumine. Est & subtilissimū genus lomenti: quidā tritum uocant quinis assibus æstimatū. Cærulei sinceri experimentum i carbone ut flagret. Fraus uiola arida decocta in aqua: succoq; per lintheum expresso in eretam erethriā. Vis eius in medicina ut purget ulcera. Itaque & emplastris adiungunt. item causticis. Teritur difficillime file. In medendo leuiter mordet: astringitq; & explet ulcera. Vritur in fistilibus ut proſit. Precia rerum quæ usquam disposuimus: non ignoramus alia in aliis locis eē: & omnibus pene annis mutari prout nauigationes constiterint: aut ut quisq; mercatus sit: aut aliquis præualens manceps annonam flagellet: non oblii Demetrium tota hellade Neronis principatu accusatum apud consulem. poni tñ necessarium fuit: quæ plerunq; erant romæ: ut exprimeretur auctoritas rerum.

uel quod dant tritu

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE. PROOEMIUM.

LIBER. XXXIII.

Aeris metalla.

CA. I.

PROXIMA DICANTVR AERIS METALLA: CVI ET IN usu proximum est premium. Imo uero ante argētum: ac pene etiā ante aurum corinthio. Stipis quoq; auctoritas: ut diximus. Hinc æra militum: tribuni ærarii: & ærarium: & obærai ab ære dicti. Docuimus q̄ diu Populus Ro. ære signato tātum usus esset: & alia quæ uetustas tradidit: cum æquale urbi auctoritatē eius declararet a rege Numa collegio tertio fabrum ærariorū instituto. Vena quo dictum est modo effodit: igniq; perficit. Fit & elapide erosot quem uocant Cadmiā. Celebratas in asia: & quōdam in campania: nunc in p̄gomatiū agro: extrema parte italia. Ferūq; nup in germania etiam puincia repertum.

Genus aeris: quæ corinthia: quæ deliaca: quæ ægyptica.

CA. II.

uel fabroz

It & ex alio lapide: quē calcitrē uocat in cypro: ubi priā fuit aeris inuētio. Mox uilitas p̄cipua repto in aliis terris p̄stantiore: maxie aurichalco: qd ob p̄cipuā bonitatē amirationē diu obtinuit. Nec rep̄i lōgo iā tpe efficta tellure. Proximū bonitate fuit salustianū in ceutronū alpino tractu nō lōgi & ipsum æui. Successit & liuianū in gallia. Vtrūq; a metalloz dñis appellatū: illū ab amico diui Augusti: hoc a cōiuge: uelocis defectus. Liuianū quoq; certe admodū exiguū inuenit. Sūma glia nūc in mariāni cōuersa: qd & cordu benſe dī. Hoc a liuiano cadmiā maxie sorbet: & aurichalci bonitatē imitat in festertis duplo.

uel ebuxo-
num

dianisq; cyprio suo assibus contētis. Et hactenus nobilitas in ære naturalis se habet. Reliqua genera artificio constant: quæ suis locis reddentur: summa claritate ante oīa indicata. Quondam æs confusæ auro argenteoq; miscebatur: & tamē ars præcīfior erat. Nunc incertū est pīor hæc sit an materia. Mirūq; cum ad infinitū operū precia hæc creuerint: auctoritas artis extīcta est. Quæstus. n. causā: ut omnia exerceri cōcepta est: quæ gloriæ fōlepta est: idē deorum adscīpta operi cum procere gentium claritatē & hac uia quærerent: adeoq; exoleuit fundendī æris precīosī ratio: ut iamdiu ne fortuna quidem in ære ius artis habeat. Ex illa autē antiqua gloria corinthiū maxime laudat: hoc casus miscuit. Corintho cum caperet incensamirēq; circa id multoq; affectatio fuit. Quippe cum tradat non aliena de causa Verrē quem Cicero dānauerat proscriptum esse ab Antonio: quā q; corinthiis se ei cessurum negauisset. At mihi maior pars eoge simulare eam sciam uidetur: ad segregandos se a cæteris: magis q; itelligere aliqd subtilius: & hoc paucis docebo. Corinthus capta ē olympiadis centesimæ quinquagesimæ sextæ aīo tertio: nostræ urbis sexcentesimo octauo: cum ante ī sæculo fīctores nobiles esse desissent: quoq; isti omnia signa hodie corinthia appellant. Quapropter ad coarguēdos eos ponemus artificum ætates: nam urbis nostræ annos ex supradicta comparatione olympiadū colligere facile erit. Sunt ergo uasa tantū corinthia quæ isti elegātiores nunc æs sculptendo transferunt mō in lucernas: modo in trullas: nullo munditiarū respectu. Eius tria genera. Candidū argento nī: tore q; proxime accedēs: in quo illa mixtura præualuit. Alterum in quo auri fulua natura. Tertium in quo æqualis ofum temperies fuit. Præter hæc est: cuius ratio nō pōt reddi: quāquā hominis manufacta dederit fortuna temperamentum simulacro signisq; illud suo colore preciosum ad iocineris īmaginem uergens: quod ideo epatizon appellant: procul a corinthio. Longe tamen ante ægypticum atq; deliacum: quæ diu obtinere præcipuum. Antiquissima æris gloria deliaca fuit: mercatus in delo concelebrante toto orbe: & ideo cura officinis triclīniorū pedibus fulcrisq;. Ibi prima nobilitas æris. Peruenit deinde ad deum simulacra: effigiemq; hominum: & aliorum animalium. proxima laus gynetico fuit. Infula ipsa est nec gignens: sed officinarum temperatura nobilitata. Bos aureus inde captus in foro boario est Roma. Hic est exemplar ægyptici æris. Deliaci autem iupiter in capitolio in louis tonantis aede. Illoque ære Myron usus est. Hoc polycletus æqualis atq; condiscipulus. Aemulatio autē & ī materia fuit.

De candelabris: & templorum ornamentis.

CA. III.

Riuatq; ægyptina candelabrorū superficiē dūtaxat elaborauit: sicut tarentū scapos: in iis ergo iuncta cōmendatio officinæq; est. Nec puderit tribunoq; militariū salaritis emere: cū ipsum nomē a candelarum lumine impositū appareat. Accensio candelabri talis fuit: ut auctor est Dion iussu præconis Clepsidri fullo gibbere & præterea alio scædus aspectu fabricatus est: emente id Gegania sesteriis. I. eodemq; ostentante in conuiuiū emptum: ludibrii causa nudatus: atque impudentia libidinis receptus in torum: mox in testamentum prædices numinū uice illud candelabrum coluit: & hæc corinthiis fabulam adieciūdicatis tamen moribus nobili sepulchro: per quod æterna supra terras Geganiæ dederis memoria duraret. Sed cū esse nulla corinthia candelabra constet: nomē id præcipue ī iis celebrat: quoniam Numi uictoria corinthum quidem diruit: sed compluribus achaia oppidis simul æra disperfit. Prisci limina etiā ac ualuas in tēplis ex ære factitauere. Inuenio & a Cn. Octauio qui de perseo rege naualem triumphum egit factam porticū duplicem ad cyrcū flaminii: quæ corinthia sit appellata a capitulis æreis colūnarum. Vestæ quoq; ædem ipsam syracusana superficie tegi placuisse. Syracusana sunt in Pantheo capita colūnarum a. M. Agrippa posita. Quinertiam priuata opulentia eo modo usurpata est. Camillo enim crimini obiecit Sp. Caruilius quæstor: q; arata hostia haberet in domo. Nā triclīnia arata abacosq; & monopodia. Cn. Maniliū asiā deuicta primū inuenisse triumpho suo: quem duxit urbis anno quīgentesimo sexagesimo septimo. L. piso auctor est. Antias quidem. L. Crassum hæredē. L. Crassī oratoris multa etiā triclīnia arata uendidisse. Ex ære: factitauere & cortinas tripodū nomie delphicas: qm̄ donis maxime Apollinis delphici dicabāt. Placuerē & lychni pensiles ī delubris: arborum modo mala ferentium lucentes. Qualis est in templo Apollinis palatini: quem Alexander Thebarum expugnatōe captum lucinæ dicauerat eidem deo. Transit deinde ars ubiq; uulgo ad effigiem deorum.

Quando primum simulacrum Romæ factum: & de origine statuæq; & honore statuarū: & generib; & figuris.

CA. IIII.

uel nomie

uel totum

Omne simulacrum ex ære factum Cereri primū reperio ex petulio. Sp. Calfui: quem regnum affectantem pater ipsius interemerat. Transiit & ab diis ad hominum statuas: atq; imagines multis modis. Antiqui pingebant eas bitumine: quo magis mirū est: placuisse auro integere. Hoc nescio an romanū fuerit inuentū. Certe etiam romana nō habet uetustatem. Effigies hominum nō solebant exprimi nisi aliqua illustri cāpetuitatem merentū: & primo sacroꝝ certaminū uictoria: maximeq; olympiæ ubi omnū uicissent: statuas dicari mos erat. Eorū uero qui ter ibi superauissent: ex mēbris ipsoꝝ similitudine expressa: quas iconas uocāt. Athenienses nescio an primi omnium Harmodio & Aristogitoni tyrānidis publice posuerint statuas. Hoc actum est eodem anno: quo & reges Romā pulsī. Excepta deinde res est a toto orbe terrarū humanissima ambitione. Et iam omnū municipiorum & fori statuæ ornamentū esse cōpere: progarq; memoria hominum & honores legi æuo & basibus inscribi: ne in sepulchris tantum legerentur. Mox forum & i domibus priuatis factum atq; in atriis. Honos clientum instituit sic colere patronos.

De statuīs & quibuscūq; aliis: & quibus primum in colūna: & quando rostra: & qñ primū publice: & quæ primū statuæ romæ.

CA. V.

nel græcis
mos est

Ogata effigie antiquitus statuæ dicabantur. Placere & nudæ tenentes hastam ab epheborum gymniciis exēplaribus: quas achilleas uocāt. Græca res est nihil uelare. At contra romana ac militaris thoracas addere. Cæsar quidem dictator loricatū sibi dicari in foro suo passus est. Nam Iulicæ habitu factæ tam nouitiæ sunt q̃ nuper prodire penulis indutæ. Mancinus eodem habitu sibi instituit quo deditus est. Notatum ab auctoribus & L. adium poetā in camœnarum æde maxima forma statuā sibi posuisse: cum breuis admodū fuisset. Equestres uero statuæ modo romanam celebrationē habent orto sine dubio a græcis exemplo. Sed illi celatas tantū dicabāt in sacris uictores. Postea uero & qui bigis uel quadrigis uicissent. Vnde & nostri curru nati in iis qui triumphauissent. Sed hoc & in iis nō nisi a Diui Augusto seīges: sicut & elephāti. Nō uetus & bigarū celebratio iis qui prætura functi curru uecti essent per circum. Antiquior colūnarū: sicut. C. Menio qui deuicerat priscos latinos: quibus ex foedere tertias prædæ Popul. Ro. p̃stabat. Eodēq; in cōsulatu in suggestu rostra deuictis antiatibus fixerat āno urbis. cccxvi. Item. C. Duilio qui primus in ualē triūphum egit de pœnis: quæ est etiam nūc in foro. Itē. P. Minuto p̃fecto annonæ: extra portam trigeminā uncariā stipe collata. Nescio an primo honor talis a populo. Antea enim a senatu erat: præclara res: nisi friuolis cōpisset iniitijs. Nāq; & atti Nautii statuā fuit æte curiam: cuius basis conflagrauit curia incensa. P. Clodii funere. Fuit & Hermodori ephesii in comitio legum: quas decēuiri scribebant: interpretis publice dicata. Alia cā & alia auctoritas maior in Oratii Coclitis statuā: quæ durat hodieq; cū hostes a pōte sublicio solus arcuisset. Equidē & Sybillæ tres iuxta rostra sunt: minores sint licet. Vna quam Pacuuius Taurus ædilis plebis instituit. Duæ quas. M. Messalla. Primas putarē has & Atti Nautii positas ætate Tarquinti Prisci: nisi regum antecedentium essent in capitolio.

uel unciali

uel subitio

De statuīs sine tunicis & quibuscūq; aliis: & quæ prima Romæ statuæ equestres: & quādo oēs statuæ priuatis & publice sublatæ: & quibus Romæ mulieribus: & quæ primæ ab externis publice posite.

CA. VI.

X iis Romuli est sine tunica: sicut & Camilli in rostris: & ante ædem Castorum fuit M. Tremellii equestis togata: qui samnites bis deuicerat. Captarū agnania populū stipendio liberauerat. Inter antiquissimas sunt & Tullii Celsi. L. Roscii. Et Sp. Matri cū Fulcni in rostris a fidēnatibus in legatione interfecit. Hoc a Romano Populo tribui solebat iniuria cæsis: sicut. P. Iunio & T. Corūcanio: qui ab Teuca Iliricorū regina interfecti erāt. Non omittendum: quod annotauere annales: tripedaneas iis statuas in foro statutas. Hæc uidelicet mensura honorata tūc erat. Non præteribo. C. Octauii ob unum uerbū quo regem Antiochū dilaturū se responsum dicentem uirga quā tenebat forte circūscripsit. & prius quā egredere cūculo illo: responsum dare coegit. In qua legatione interfecto senatus statuam poni iussit cū oculatissimo loco in rostris. Inuenit & statuā decreta Taraciæ Caiæ suæ sacrificiæ uirgini uestalī: ut poneret ubi uellet. qd̃ adiectum nō minus honoris habet: q̃ q. feminae est decreta. Meritū eius ipsis ponā annaliū uerbis. Quod campum tyberinū gratificata ea esset populo. Inuenio & Pythagoræ & Alcibiadi in cornibus comitii positas cū bello samnitico. Apollo pythius fortissimo græcorū gentis iussisset & alteri sapientissimo simulacra celebri lo-

uel Cn. po-
piliū

eo dicari: donec Sylla dictator ibi curiam faceret. Mirūq; est illos patres Socrati cūctis ab eo dem deo sapientia praelato Pythagoram praelulisse: aut tot aliis uirtute Alciabiadem: aut quem quam utroq; Themistocli. Colūnarum ratio erat: attolli supra ceteros mortales: q; & arcus significat nouitio inuēto. Primus tamē honos cōcepit a grāciis. Nulliq; arbitror plures statuas dicatas q; phalerio Demetrio athenis. Siquidem. ccc. lx. statueret: quas mox lacerauerunt: nōdū anno hunc numerum dierum excedente. Statuerant Romæ etiam in omnibus uicis. C. Mario Gratiadiano tribus ut diximus: eas dēq; subuertere Syllæ introitu. Pedestres sine dubio Romæ fuere in auctoritate longo tempore. Equestrium tamen origo per quam uetus est cum fœcminis etiam honore cōdicata. Cloeliæ enim statua est equestris: ceu parum est toga eam cingi: cū nec Lucretiæ: nec Bruto qui expulerat reges: pp quos Cloelia inter obides fuerat decerneret. Hanc primā & Oratii Coclitis publice dicatam crediderim. Ante enim sibi ac Sybillæ Tarquinium & reges ipsos possuisse uerisimile est: nisi Cloeliæ positam esse quoq; Piso traderet ab iis qui una obides fuerant redditus a Portena in honorem eius: habuit e diuerso Annii faciæ. Iis equestrem statuatū cōtra Iouis Statoris aedem in uestibulo superiore domus ualeriæ fuisse Publicolæ cōsulis filiæ: eaq; solam sagisse. Tyberinq; transfatauisse: ceteris obfidibus q; post senæ mittebantur: interemptis Tarquinii insidiis. L. Piso pdidit. Idem auctor est. M. Aemylus & C. Popilio. ii. consil. a censoribus. P. Cornelio Scipione: & M. Popilio statuas circa foy eoz q; magistratus gesserant sublatas omnes: pter eas quæ populi aut senatus sententia statuatæ erant. Eam uero quam apud aedem Telluris statuisset sibi Sp. cassius: qui regnū affectauerat: etiam cōstatam a censoribus. Nimiq; in ea quoq; re ambitionē puidebat illi uiri. Extrat Catonis in celsura uociferationes: mulieribus romanis in puinciis statuas poni. Nec tū potuit inhibere: quominus Romæ quoq; ponerent: sicuti Cornelie Gracchæ matri: quæ fuit Africani prioris filia. Sedens enim huic posita: soleisq; sine amento insignis in Metelli publica porticu. Quæ statua nunc est in Oētauiæ operibus. Publicæ aut ab exteris posita est romæ. C. Aelio tribuno plebis lege perlata in Septimium Statilium Lucanum: qui thurinos bis infestauerat. Et ob id. C. Aelium thurini statua & corona aurea donarunt. Idem postea Fabritium donauere statua liberati obfidione. Passimq; statuae in clientela sunt receptæ. Et adeo discernim omne sublatum: ut Hannibalis etiam statua tribus locis uisantur in ea urbe: intra cuius muros solus hostium emisit hastam.

uel quasq;

uel Cloeliæ

uel gentes

De antiquis statuariis & precisi signoz. imodicis: & colossis in urbe celeberrimis. CA. VII. Visse aut statuaria artē familiarē italiæ quoq; & uetustā indicant Hercules ab Euan dro sacratu: ut p dunt in foro boario: qui triūphalis uocaf: atq; p triūphos uestitur habitu triūphali. Præterea Ianus geminus a Numa rege dicatus: q pacis bellicq; argumento colif. Digitis ita figuratis: ut trecentoz; quinquagintag; diez nota p significationem anni tps & æui se deum indicaret. Signa quoq; thulānica per uirtus dispersa: quæ i ethruria factitata nō est dubium. Deoz tantūm putarem esse: ni Metrodorus Sceptus cui cognomē romani nōis Odio inditum est. Vulsinius pulsatos ppter centum & decem statuarum signa obiecerit. Mirūq; mihi uidet: cum statuaz i italia tam uetus origo sit: potius lignea aut sicilia deoz simulacra in delubris dicata usq; ad deuictam asiā: unde irrepit & luxuria. Similitudines exprimēdi: quæ prima fuerit origo: in ea quam plastice greci uocant dicti conuenientius erit. Etenim prior quam statuaria fuit. Sed hæc ad infinitum effloruit multorum uoluminum opere si quis plures psequi uelit. Omnia enim quis possit. In M. Scauri ædilitate tria milia signorum in scæna tantum fuere temporario theatro. Mummius deuicta achaia repleuit urbem. Ipse excessit nō relicurus filiæ dotem. Cur enim non cum exultatione ponat? Multa & Luculli inuexere. Rhodi etiamnum. iii. milia signorum esse Mutianus ter consul pdidit: nec pauciora athenis & olympiæ. Delphis superesse creduntur. Quis igitur mortalium persequi possit: aut quis ūsus noscendū intelligat? Insignia tamen & maxime aliqua de causa notata: uoluptarium sit attigisse: artificesq; celebratos nominauisse singulorum quoq; inexplicabilem multitudinē: q; Lyſippus ad sexcenta. x. opera fecisse tradatur. Ante omnia ut arti claritatem possent dare uel singula. Numerum apparuisse. defuncto eo cum thesaurum eintegisset hæres: solitum enim ex immani precio cuiusq; signi denarios se ponere aureos singulos. Eueda supra humanam fidem ars est successu: mox etiam audacia. In argumentum successus: unum exēplum afferam: nec deoz nec hominum similitudinis expresse. Aetas nostra uidit in capitolio: priusq; id nouissime cōflagraret a Vitellianis incēsum in cella Iunonis panē ex ære uulnus suū

uel signoz;

lambentem. Cuius eximium miraculum & indiscrcta uerisimilitudo non ex eo solum intelli-
gitur: q̄ ibi dicatus fuerat: uerum & noua satisfatione: nam summa nulla par uidebatur: capi-
te tutelarios cauere pro eo institui publici fuit. Innumera sunt exempla. Moles quippe exogi-
tatas uidemus statuag: quas colossos uocant turribus pares. Talis est in capitolio Apollo tras-
latus a. M. Lucullo ex apollonia ponti urbe. xxx. cubitorum. c. l. talentis factus. Talis in campo
martio Iupiter a Claudio Casare dicatus: qui ideo uocatur pōpeianus a uicinitate theatri. Ta-
lis & tarenti factus a Lyfippo. xl. cubitor. Mirum in eo q̄ manu (ut ferunt) mobilis ea ratio li-
beramēti esset: ut nullis conuellaē procellis. Id quidem prouidisse & artifex dicitur: modico iter-
uallo. Vnde maxime opus erat statum frangi opposita colūna. Itaq; pp magnitudinem diffi-
tatemq; molendi: non attigit eum Fabius uerrucosus: cum Herculem qui est in capitolio: in-
de transferret. An omnes autem in admiratione fuit Solis colossus rhodi quem fecerat Cha-
res Lyndius Lyfippi supradicti discipulus. Septuaginta cubitor. altitudinis fuit. Hoc simulac-
rum post quinquagesimū sextum annū terremotu pstratum. Sed iacens quoq; miraculo est. Pauci
pollicē eius amplectunt. Maiores sūt digiti q̄ plerūq; statuæ. Vasti specus hiant de fractis mē-
bris. Spectant intus magnæ molis saxa: quoq; pondere illud stabilierat constituens. Duodeci
annis tradunt esse cecum. ccc. talentis: quæ cōtulerant ex apparatu regis Demetrii relicta: morte
tedio. Sunt alii minores hoc in eadem urbe colossi centum numero. Sed ubi cūq; singuli fuisset
nobilitati locum. Præterq; hos deoz quinq; quos fecit Bryaxis. Factitauit colossos & italia.
Videmusq; certe Apollinem in bibliotheca templi Augusti thufcanum. l. pedum a pollice:
dubium ære mirabiliorem an pulchritudine. Fecit & Sp. Caruilius Iouem q̄ est in capitolio ui-
ctis samnitibus sacrata lege pugnantibus & pectoralibus eoz ocreisq; & galeis. Amplitudo tā
ta est: ut conspiciatur a Latitatio Ioue. Reliquiisq; limæ suam statuā eam fecit: quæ est an pe-
des simulacri eius. Habent in eodem capitolio admirationem: & capita duo: quæ. P. Lentulus
consul dicauit. Alterum a Charete supradictō factum. Alterum fecit Decius comparatione in
tantum uictus: ut artificium minime pbabilis artificis uideatur. Verum omnem amplitudinē
eius generis statuarum uicit ætate nostra Zenodorus Mercurio factio in ciuitate galliæ an-
nis per annos. x. pedum. cccc. immani precio. Is postq̄ satis ibi artem approbauerat: romam ac-
citus est a Nerone: ubi destinatum illius principis colossum fecit centum. x. pedum longitudi-
nis: qui dicatus Solis uenerationi est dānatis sceleribus illius principis. Mirabant in officina
modo ex argilla similitudinem insignem: uerum & de paruis admodum surculis quod primū
operis instat fuit. Ea statua indicauit intuisse fundendi æris scientiam: cū & Nero largiri auge
argentūq; paratus esset: & Zenodorus scia fingendi celadig; nulli uetere postponeret. Statuā
aruernoz cum faceret: puincia Vibio Auito præfidente duo pocula Calamidē manu cala-
ta: quæ Cassio Syllano auunculo eius præceptorī suo Germanicus Cæsar adamata donauerat
æmulatus est: ut uix ulla differentia esset artis. Quātoq; maior in zenodoro præstantia fuit: tā
to magis deprehendi æris oblitteratio potest.

uel qui
uel istaura
tioni fiunt

ul' artis de
phendēdæ

Nobilitate ex ære operum & artificum. ccc. lxxi.

CA. VIII.

Ignis quæ uocant corinthia pleriq; in tantum capiuntur: ut secum circūferant: sicut
Hortensius orator sphingem Verri reo ablatam. Propter quam cicero illi iudicio i
altercatione neganti ei se enigmata intelligere: respondit debere: qm sphingem do-
mi haberet. Circūtulit & Nero princeps amazonem: de qua dicemus. Et paulo ante
C. Cestius cōsularis signum quod secum etiam in plio habuit. Alexandrī quoq; magni taberna-
culum sustinere tradunt solitæ statuæ: ex quibus duæ ante Martis uitoris ædem dicatæ sunt:
totidem ante regiam. Minoribus simulacris signisq; innumera prope artificum multitudo no-
bilitata est. Ante omnes tamen Phidias atheniensis Ioue olympiæ factio ex ebore quidē. Sed ex
ære signa fecit. Floruit aut olympiade octogesima tertiatia circiter. ccc. nostræ urbis anno. Quo
eodem tempore æmuli eius fuere Alcamenes: Critias: Nestocles: Hegleas. Et fide olympiade
octogesima septima Agelades: Callon: Polyclethus Phragmō: Gorgias: Lacon: Mycon: Pythago-
ras: Scopas: Perelius. Ex iis Polyclethus discipulos habuit Argiū: Alapodorum: Alexim: Anstide:
phrynonē: Dinonē: Athenodog: Dameā: Clitorium: Mytonem: lycium. Nonagesima magna olym-
piade floruerunt Naucydes: Dinomedes: Canachus: Patrocles. Centesima secunda Polyctes: Cephi-
siodotus: Leochares: Epatodorus. Cētesima q̄rta Praxiteles: Euphranon: Cētesima septima Echior
Theromachus: Centesima quartadecima Lyfippus fuit: & cum eo Alexandrē magnus. In Lyfip-
stratus & fr̄ eius Schēnis: Euphrōides. Softratus Ion: Syllaniō. In hoc mirabile: q̄ nullo doctore

nobilis fuit ipse. Discipulosq; habuit Zeufin & Iadem Centefima. xx. Eutychedes Euty crates; Lahippus; Cephisiodotus. Timarcus. Pyromachus. Celsaui deinde ars: ac rursus olympiade centesima quinquagesima quinta reuixit: cum fuere longe quidem infra p̄dictos probati tamē Antheus: callistratus: Polyctes: Atheneus: callixenus: pytolcs: pythias: Tomylus. Ita distictis ce leberimog; ætati bus: insignes raptim transcurram reliquā multitudinem: & passim dispsam. Venere autē & in certamen laudatissimi: quamquam diuersis ætati bus geniti: qm̄ fecerāt ama zonas: quæ cum in templo Ephesiæ Dianæ dicarentur: placuit eligi p̄batissimam: ipsoꝝ artifi cum qui p̄sentes erant iudicio: cum apparuit eam esse: quam omnes secundam a sua quisq; iudicasset. Hæc est polycleti: p̄xima ab ea phidia. Tertia chresilla. Quarta cyclonis. Quinta phragmonis: phidias præter louem olympiū quem nemo æmulat. fecit & ex ebore aque Mi neruam: athenis: quæ est in parthenone astant. Ex are uero præter amazonē supradictam Mi neruam tam eximie pulchritudinis: ut a forma cognomē acceperit. Fecit & Clidichū & aliam Mineruam: quam romæ ad ædē Fortunæ æmilius paulus dedicauit: item duo signa: quæ ca tulus in eadem ædē posuit: palliata. Et alterum collosicon nudum. primum: quæ toreuticem aperuisse atq; demonstrasse merito iudicā: polycletus sicyonius ageladis discipulus. Diadume num fecit molliter iuuenem. c. talētis nobilitatum: item & Doryphog; uiriliter puerum. Fecit & quem canona artifices uocant: linamenta artis ex eo petentes uelut a lege quadā. solumque hominum artem ipse fecisse artis opere iudicatur. Fecit & distingrentem se. Et nudum talo in cessentem. Duosq; pueros. Item talis nudos ludentes: qui uocantur astragalizontes: & sunt i Ti ti imperatoris attrio: quo opere nullum absolutius pleriq; iudicat. Item Mercurium qui fuit li symachie. Herculem qui romæ antheum a terra sustinent: artemona qui periphoretos appel latus est. Hic consummasse hanc scientiam iudicat: & toreuticem sic erudit: ut phydias aperuis se: p̄prium eius idē: ut uno crure insisterent signa excogitasse: ut ait Varro: & pene ad unū exē plum Myronem eleuteris natum: & ipsū Ageladis discipulū bucula maxime nobilitauit ce lebratis uersibus laudata: qm̄ alieno pleriq; ingenio magis q̄ suo cōmendant. Fecit & canem: & dyscobolon: & Persea: & pristas: & satyrum admirantem tibias: & Mineruam: delphicos pen rathlos Pancratias. Herculem etiam qui est apud circū maximū in ædē Pompei magni. Fe cit & cicadæ monumentum & locusta: sicut carminibus suis. Erina significat. Fecit & Apolli nem quem a triuuiro Antonio sublātū restituit epheus diuus Augustus ammonitus in quie te. Primus hic multiplicasse uarietatem uidetur: numerosior in arte q̄ Polycletus: & in simetria diligentiior. Et ipse tñ corpore tenus curiosus: animi sensus nō expressisse. Capillum quoq; & pubem nō emendatius fecisse q̄ iudis antiquitas instituit. Vicit eū Pythagoras ex italia Rhe ginus Pancratias te delphis posito. Eundem uicit & Leontius qui fecit stadiodromō astylon: q olympicæ ostenditur. Et lybin puerum tenentē tabellas eodē loco: & mala ferentem nudū. Sy racusis autē claudicantē: cuius ulceris dolorem sentire etiam spectantes uidentur. Item apolli nem citharedum: serpentēq; eius cōfici sagittis: qui Dicæus appellatus est: qm̄ cum thebæ ab Alexandro caperentur: aurum a fugiente conditū sinu eius cælatū esset. Hic primus neruos & uenas expressit capillūq; diligentius. Fuit & alius Pythagoras famius initio pictor: cuius signa ad ædem fortunæ huiusce dææ sunt seminuda: unde & laudata sunt. Hic supradictō facie quo q̄ indiscrēta similis fuisse traditur. Regin autē discipulus & filius sororis fuisse traditur. Quo strati lysippus Sicyonius. Duris negat. Tullius fuisse discipulum affirmat. Sed primo ætarium fabrū. Audendi rationē cœpisse pictoris Eupōpi responso. Eum. n. iterrogatū quem sequerē antecedentiū: dixisse demonstrata hominū multitudine: naturā ipsam imitadā esse: nō artificē. plurima ex omnibus signa fecit: & ut diximus fecundissimæ artis: inter quæ distingrentem se: quem M. Agrippa ante thermas suas dicauit: mire gratū Tyberio principi: qui non quini tē perare sibi in eo: q̄ imperiosius sui inter initia principatus transulitq; in cubiculum: alio ibi signo substituto: cū quidem tanta populi Roma. cōtumacia fuit: ut magnis theatri clamori bus reponi Apoxyomenon cōsagita uerit: princepsq; q̄q̄ adamatū reposerit. Nobilitat lysip pus & temulenta tibicina & canibus ac uenatione. In primis uero quadriga cum sole rhodio rum. Fecit & Alexandrū magnū multis operibus: a pueritia eius orsus. Quā statū inaurari ius sit Nero princeps delectatus admodū illa. Dein cum precio perisset gratia artis: detractum est aux̄ p̄ciosiorq; talis existimat etiam cicatricibus opis atq; cōscissuris: in qbus aux̄ hæserat re manentibus. idē fecit Ephefionē Alexandri magni amicū: quē quidā polycleto ascribūt: cum is centū p̄pe annis ante fuerit. idē Alexandri uenationē quæ delphis sacra est. athenis satyrorū

ul' tymoles

turmam.alexandrum amicorumq; eius imagines summa omnium similitudine expressit. Has Metellus macedonia subacta transtulit romam.Fecit & quadrigas multos generum. Statuarie arti plurimū traditur contulisse capillum exprimendo.Capita minora faciendo q̄ antiqui. Corpora graciliora siccioraq; per quæ proceritas signoz maior uideretur.Nō habet latinum nomen symmetria:quam diligentissime custodiuit noua intactaq; ratione quadratas ueterum staturas pmutando:uulgos dicebat:ab illis factos quales essent homines a se quales uiderent esse.Huius proprie uidentur esse argutie opes: custoditæ in minimis quoq; rebus.Filios & discipulos reliquit laudatos artifices Lahippū & Bedā:sed ante oēs Eutychratem: q̄q̄ is constantiam patris potius emulatus q̄ elegantia austeri maluit genere q̄ iucundo placere. Itaq; optie expressit Herculem delphis & alexandrū thespini uenatorem & thespiadum proeliū equestre. Simulachrū trophonii ad oraculū. Quadrigas Medæ cōpures. Equū cum fisciis. Canes uenantiū. Huius porro discipulus fuit Thyricrates & ipse Syconius:sed Lysippi sectæ ppior ut uix discernantur complura signa:ceu Senex Thebanus Demetrius rex: Peucestes alexadri magni seruator.Digni tanta gloria artifices. Qui cōpositis uoluminibus cōdidere hæc: miris laudibus celebrat: & Thelaphanem Phocæum ignotum alias:qm̄ in thessalia ubi habitauit: uenturint opera eius alioquin fustigiis ipsoz æquatur Polycletus: Myroni:Pythagora: Laudant eius Larissam:& Spirarchum.Pentathlon:& apollinē,alii nō hanc ignobilitatis fuisse cām:sed qm̄ se regum Xerxis & Darii officinis dederit: existimant. Praxiteles quoq; marmore scelerior:ideo clarior fuit.Fecit tñ ex ære pulcherrima opera.Proserpinæ raptum. Item Catargas & ebriatatem:& liberū patrem:nobilēq; una fatyrum:quē greci periboeon cognominant.Signa etiam quæ ante felicitatis ædem fuere. Venerēq; quæ cum ipsa æde incendio cremata ē Claudii principatu:marmoræ illi suæ per terras indlytæ parem Item stephusam. Spumenē: Genophozē: Harmodiū:& aristogytoneum tyrānicidas: quos a Xerse perasæ rege captos uicta perisse atheniensibus remisit. Magnus alexander. Fecit & puberem apollinē subrepenti laceratæ cōminus fagitta insidiantem:quē Sauroctonon uocant. Spectantur & duo signa eius diuersos affectus exprimit: stentis matronæ & meretricis gaudēis. Hanc putat phrynē fuisse:depēdendūq; in ea amorē artificis: & mercedem in uultu meretricis. Habet simulacrū & benignitas eius. Calamidis.n.quadrigæ aurigam suū ipso fuit.ne melior in equoz effigie in hoīe desecisse credere:ipse Calamis & alias quadrigas bigasq; fecit:equis semper sine amulo expressis. Sed ne uideat in hominū effigie inferior:alcmena nullius est nobilior:alcmenes Phidias discipulus & marmoreæ fecit:& æreum pentathlon:qui uocat encrinomenos:at Polycleti discipulus aristides quadrigas & bigas.Et Iphicratis læna laudatur.Scortum hæc lyxæ cantu familiaris.Harmodio & aristogytonei consilia eoz de tyrānicidio usq; ad mortē excruciatu a tyranno nō pdidit. Quāobrem atheniensēs eam honore habere uolētēs: ne tñ scortū celebrasse uiderentur:animal nominis eius fecerātq; ut intelligeret eā honoris in opere linguam addi ab artifice uetuerunt:Bryaxis æsculapium & Seleucū fecit.Bedas adorantem Batton apollinem & lunonem:qui sunt Romæ in templo Concordiæ. Cressilas uulneratū deficientē: in quo posuit intelligi:q̄tum restat animæ. Et Olympiū Periclē dignū cognomine. Mirūq; in hac arte est: q̄ nobiles uiros nobiliores fecit.Cephisidorus Mineruā mirabilem in portu atheniensium. Et aram ad templum louis seruatoris in eodē portu:cui pauca comparatur. Canachus apollinem nudū:qui Phileus cognominat in Didymeō ægypticis aeris tēperatum. Ceruūq; una ita uestigiis suspendit:ut linū subter pedes trahat alterno morsu galceq; digitis retinētibus solum:ita uertebrato dēte:utriusq; i partibus:ut a repulso per uices resiliat. Idem celetizontas pueros fecit:Chereas Alexandrū magnum.Et Philippū patrem eius fecit.Cressilas Doryphorū:& amazōnē uulneratū.Demetrius Lyfimachen:quæ sacerdos Mineruæ fuit. Anis.lxiii. Idē & Mineruam quæ mūsica appellat:qm̄ dracones in gorgone eius ad ictus citharæ tinnitu resonāt. Idē equitē sarmenē:qui primus de equitatu scripsit.Dedalus & ipse inter fictores laudatos pueros duos distringentes fecit:Dynomenes Proteisilaum:& pythodemū luctatorem. Euphranorē Alexandrē paris est:in quo laudatur:q̄ oia simul itelligant.iudex deas:amator Helenæ:& tñ achillis interfector. Huius est Minerua Romæ: quæ dicif Catuleana infra capitolium a.Qu. Luctatio Catulo dicata. Et simulacrum boni euentus dextra patera:sinistra spicam ac papauer tenens.itē latona puerpera apollinē & Dianā infantes sustinens in æde Concordiæ.Fecit quadrigas bigasq; Et clycton eximia forma.Et uirtutē egregiā:utraq; collostreas. Mulierē ministrantē & adorantē:itē Alexandrū & Philippū i quadrigis.Eutychydes euraia fecit: i quo artē

ul' catachli
lin

ul' Collostē
as
uel in quo
amne artē

ipsam liquidiores plurimi dixere, Heciae Minerua Pyrrhusq rex laudat, Et celestizones pueri: & Castor ac pollux ante aedem Iouis tonantis aegiae, in praeo colonia Hercules isidorus, Buthyres Lycius Myronis discipulus fuit: qui fecit dignū praeceptore pueri, sufflatem, laquidos ignes & argonautas: leocras: aquilam sentientem quid rapiat in Ganymede: & quid ferat: puercentem unguibus etiam per uestem, Puerum autolycon Pancratio uictorem: ppter quem Xenophon symposium scripsit, louēq illum Tonantem in capitolio ante cūda laudabilē: item Apollinē diademātū: lucifcus Iagonem puerum subdolē ac fucatē uernilitatis, Lycius & ipse pueri suffitorē, Menachmi uictulus genu praemis: replicata ceruice, Ipsaq Menachus scripsit de sua arte, Naucides Mercurio & discobolo immolante arietem censet, Naucerus luctatorem anhelantem fecit, Niceratus Aesculapiū & Hygiam qui sunt in concordiae templo romae, Phylomachi quadriga regitur ab Alcibiade, Polycles Hermaphroditū nobilem fecit, Pyrrhus Hygiā & Mineruā, Phoenix, Lyssippi discipulus Epithersem, Styax Cyprius uno celebratur signo Splachnople, Periclis olympii uernula, Hic fuit extra torres: ignē oris pleni spiritui accendens, Syllanion Apollodorus fecit fictorē & ipsum: sed inter cūctos diligentissimum artis: & inimicū sui iudicē crebro perfecta signa frangentē: dum satiari cupiditate nequit artis: & ideo insanū cognominatū, Hoc in eo expressit, nec hominem ex arte fecit: sed iracundiam, Et Achillem nobile, Item epistatē exercentē athletas, Strongilion amazonē: quam ab excellētia crurum Eucnemō appellant, Ob id in comitatu Neronis principis circūlatam, Item fecit pueri: quē aman do Brutus philippēis cognomine suo illustrauit, Theodorus qui labyrinthum fecit fami: ipse se ex aere fudit praeter similitudinē nobile: fama magnae subtilitatis celebratus, Dextra limam tenet: leua tribus digitis quadrangulam tenuit translata, praenēte: tanta paruitatis: ut totā eā currigē: & aurigam integeret alis simul facta musca, Xenocrates Tiscratis discipulus: aut ut alii Eutycratis: uicit utroq copia signorū: & de sua arte cōposuit uolumina, plures artifices fecere Attali & eumenis aduersus gallos proelia, Nigonus: phylomachus: Stratonicus: Antigonus: qui condidit uolumina de sua arte, Boeti qq argento melior infans eximie anserē strangulat, Atq ex oibus quae rectuli clarissima quaeq in urbe iam sunt dicata a Vespasiano principe in templo pacis: aliisq eius operibus uiolentia Neronis in urbē cōuecta: & in sellariis domus aureae disposita, Praeterea fuit aequalitate celebrati artifices: sed nullius opes suos pcpit, Ariston qui & argentum caelare solitus est, Callases: Desias: Cantharus: Sicyonius: Dionysiodorus Critiae discipulus: Deliaades: Euphorion: Eunices: & Hecataeus, Argenti caelatores: Lesbocles: p dorus: pythodicus: polygnosus, Idem pictores nobilissimi, Itē ex caelatoribus: Stratonicus: Scymnus qui fuit Critiae discipulus, Nunc per cenſebo eos: qui eiusdē generis opera fecerunt: ut Apollodorus: Androbalus: Asclepiodorus: Aleuas philosophus: appellas: & adorātes foeminas Antigonus, Et luctatores perxyxomenō, Tyrannici dasc: supradictos: Antimachus: Athenodorus: Foeminas nobiles Aristodemus: & luctatores bigasq cū auriga, Philosophos Anus Seleucum regē, Habet quoq huius gratiā Doryphorus, Cephalidori duo fuere, E priore est Mercurius liberū patrem in infantiam nutriens, Fecit & concionantē manu elata, Persona in incerto ē, Sequēs plis fecit celetas: q cū phidia louē olympiū fecerat, Philosophus itē Cleon: & Cenchramides: & Callicles: & Cephis: & Calcothēnes: & comēdos: & athletas: Dahippus: Pella: Iomenon: Daiphros: & Democritus: & Dēmō: philosophus Epigenon oia fere praedicta imitatus pēssit, It tubicine & mfi itēfectae infantē miserabiliter blandientē: Eubolides digitis cōputans, Mycō athletis spectatus, Menogenes quadrigis, Nec minus Niceratus oia quae ceteri aggressus: representauit Alcibiadem: lampadeq accessā matrem eius Demareten sacrificatē, Ptilicrates bigas: pitho mulierē iposuit, Idēq fecit Martem & Mercurium qui sunt in Cōcordiae téplo Romae: perillū nemo laudat sauiorem phalaride Tyrāno: cui tauq fecit mugitus hois pollicitus igne subdito: & primus eū expertus est cruciatū iustiore sauiuita, In hoc a simulacris deū hominūq deuocauerat humanissimā artem: ideo ne tot cōditores eius elaborauerāt: ut ea tormēta fierent: itaq una de cā seruantur opera eius: ut qsq illa uideat: oderit manus, Sthenis Cererē: Iouem: Mineruā fecit: qui sunt Romae in Concordiae templo, Idem flentes matronas: & adorantes: sacrificatēsq, Simō canem & sagittariū fecit, Stratonicus caelator ille philosophus, Scopas utroq, Athletas aut & armatos & uenatores: sacrificatēsq Barton, Euchi: Glaucides: Heliodorus: Hycanus: Lophō: Lyson: Leon: Menodorus: Myagnus: polycrates: polydus: & pythocritus: ptogenes: Idēq pictura clarissimi: ut dicemus, Patrocles polis possidonius: qui & argentū caelauit nobiliter natiōe ephesus, Perichlymenus: phylō: Simenus: Thimotheus: Theomestus:

ul' anhelas

uel cacote
xitechnos

uel Sulco

Thimarchides: Thimon: Thyfias: Trafon. Ex omnibus aut maxime cognomine insignis ē Cal-
limachus semp calūniator fui: nec finem habens diligentiae ob id texitechnos appellatus. Me-
morabilis exemplo adhibenda curae modū. Huius sunt saltantes lacanæ emendatū opus. Sed
in quo gratiam oēm diligentia abstulerit. Quem quidem & pictorem fuisse tradunt. Non aē
captus: nec arte unam solūmodo Zenonis cypriam statuat in expeditione non uendit Cato.
Sed quia philosophi erat. Vt obiter hoc quoque noscatur tam inane exemplum in mentione
statuarum est: & una non praetereunda: licet auctoris incerti iuxta rostra Herculis tunicati.
Eleo habitu Romae: torua facie sentienteque suprema in tunica: in hac tres sunt tituli. Vnus
L. Luculli imperatoris de manubiiis. Alter pupillū luculli filiū ex. S. C. dedicasse. Tertius. T. Se-
ptimium Sabinum adilem curulem ex priuato in publicū restituisse. Tot certaminū tantaeque
dignationis simulacrum id fuit: nūc reuertemur ad differentias aeris & mixturas. In cyprio co-
ronarium & regulare est utrūque ductile. Coronariū tenuatur in laminas: taurorūque felle tinctū
speciem auri in coronis hystionū praebet. Idemque in uncias additis auri scrupulis senis ptenui
pyropi bractea ignescit. Regulare & in aliis fit metallis. Idēque chaldariorum differentia: quae chal-
darium funditur tantum: malleis fragile: quibus regulare obsequitur: ab aliis ductile appella-
tum: quale omne cyprium est. Sed & in ceteris metallis cura distat a chaldario. Omne enī pur-
gatis diligentius igni uitis excoctisque regulare est. In reliquis generibus palma campano. Si-
mile in multis partibus italicae prouinciisque. Sed octonas plumbi libras addunt: & bene reco-
quunt propter inopiam ligni. Quantum ea res differentiae afferat: in gallia maxime sentitur:
ubi inter lapides candefactus funditur. Exurente enim coctura: nigrum atque fragile consi-
citur. Praetera semel recoquunt: quod saepius fecisse bonitati plurimum confert. Id quod no-
tasse: non ab re est.

Differentiae aeris & mixturae: & de seruando aere.

CA. IX.

Es omne frigore magno melius fundi. Sequensque temperatura statuarum est: Eade
que tabularis hoc modo. Massa pstat in primis: mox in pstatum additur tertia portio
aeris collectanei: hoc est ex usu coempti. Peculiareque in eo condimentū attritu domi-
ti & consuetudine nitoris: ueluti mansuefacti. Miscentur & plumbi argentarii por-
do ddodena: ac selibra centenis profati. Appellatur etiam nunc & formalis temperatura aeris
tenerrimi: quoniam nigri plumbi decima portio additur: & argentarii uigesima: maximeque ita
colorem bibit: quem graecanicum uocant. Nouissima est quae uocatur ollaria: uase nomen hoc
dante. Ternis aut quaternis libris plumbi argentarii in centenas aeris additis. Cyprio si addatur
plumbum: colos purpurae fit in statuarum praetextis. Aera extensa rubiginem celerius trahunt:
quam neglecta: nisi oleo perungantur. Seruari ea optime in liquida pice tradunt. Vfus aeris ad
perpetuitatem monumentorum iam pridem translatus est. Tabulis aereis in quibus publicae co-
stitutiones inciduntur.

De cadmia medicinae.

CA. X.

Et alla aeris multis modis instruunt medicinam: utpote cum ulcera omnia ibi oculis
me sanentur. Maxime tamē prodest cadmia. Fit sine dubio haec & in argenti fornaci-
bus: candidior ac minus ponderosa: sed nequaquam comparanda aeraria. Plura autem
genera sunt. Namque ipse lapis ex quo fit aes cadmia uocatur fusuris necessarius: medi-
cinae inutilis. Sic rursus in fornacibus existit: aliamque nominis sui originem recipit. Fit autem
egesta stāmis. atque statu tenuissima parte materiae: & cameris lateribusue fornacium pro quāti
tate leuitatis applicata. Tenuissima est in ipso fornacium ore: quae stāmae eluctantur: appellata
capnitis: exusta: & nimia leuitate similis fauillae. Interior optima: cameris dependens: & ab eo
argumento botrytis cognominata ponderosior haec priore. Leuior porro secuturis. Duo eius
colores. Deterior cinereus. Puniceus melior: friabilis: oculorumque medicamentis utilissima. Ter-
tia est in lateribus fornacium: quae propter grauitatem ad cameras peruenire non potuit. Haec
dicitur placitis: & ipsa ab argumēto crusta uerius quam pumex intus uaria: ad psoras utilior: & ad
cicatrices trahendas. Fluunt ex ea duo alia genera. Onychitis extra pene ceterula: intus onychis
maculis similis. Ostracitis tota nigra & caeterage fortissima: uulneribus maxime utilis. Ois aut
cadmia in cypri fornacibus optima. Iterumque a medicis coquis carbone puro atque ubi in cinere
rediit: extinguit uino amineo: quae ad emplastra praeparatur: quae uero ad psoras aceto. Qui-
dam in ollis fictilibus tusam urunt: ac lauant in mortariis: postea siccant. Nymphodorus lapi-
dem ipsum quam grauissimum spissumque urit pruna: & exustū chiō uino restinguit: tunditque

uel fordi-
diffusa

cadmia in modis
tribus

mox linteo cribrat: atq; in mortario teritur: mox aqua pluua macerat: iterq; teritur quod suble-
dit: donec cæruſſa ſimilis fiat: nulla dentium offenſa. Eadem lolla actio: ſed quam puriſſimū
lapidem eligit. Cadmia eſſectus: ſiccare: ſanare: ſiſtere ſiuctiones: pterygia: ſordes oculorū: pur-
gare: ſcabricem extenuare: & quicqd in plumbi eſſectu dicemus. Et æs ipſum ad oīa eadē uri-
tur: præter q̄ albugines oculorū: & cicatrices. Vlcera quoq; oculorū cum lacte ſanat. Idq; ægy-
ptii collyrii modo terunt in coticulis. Facit & uomitiones e melle ſumptū. Vritur aut̄ cypriū i
ſictilibus crudis cū ſulphuris pari pōdere: uale circūlito ſpiramento in caminis: donec uafa ip-
ſa percoquantur. Quidā & ſalem addūt. Alii alumē pro ſulphure. Alii nihil ſed acetū trī. aſp-
gūt. Viſum teritur mortario thebaico: aqua pluua lauaf: minor eſſectus: iterq; adiecta largiore
teritur: & dum conſidat relinquitur: hoc ſæpius: donec ad ſpeciem miniū redeat. Tunc ſiccatur
in ſole: in ærea pyxide ſeruatur.

De ſcoria: & flore: & ſquāma aris: & ſtomace: & ærugine: & hyeratio.

CA. XI.

T ſcoria aris ſimili modo lauaf: minor eſſectu quam æs ipſum. Sed & aris ſlos me-
dicinæ utiliſt. Fit ære fuſo: & in alias fornaces tranſlato: ibi ſtatu crebriore excu-
tiunt̄ uelut mili ſquāma: quas uocāt ſlorem: cadunt autem cum panes aris aqua
refrigerantur rubentq; ſimiliter ex eis fit: quā uocant ſepidā: ſic adulteratur ſlos:
ut ſquama ueneat pro eo. Eſt aut̄ ſquāma hæc decuſa ui clauis: in quos panes ærei ſeruminan-
tur. In cyprii maxime officiis omnia. Diſſerentia hæc eſt: q̄ ſquāma excutit iſctibus iſſed: pa-
nibus. ſlos cadit ſponte. Squāma eſt alterum genus ſubtilius ex ſumma ſcilicet lanugine de-
cuſum: quod uocant ſtomoma. Atq; hæc oīa medici (quod pace eorū dixiſſe liceat) ignorant.
Pars maior & noīa: in tantum a conſiciendis iis medicaminibus abſunt: quod eſſe pprium me-
dicinæ ſolebat. Nunc quotiens incidere in libellos: componere ex iis uolentes aliqua: hoc eſt i-
pendio miſerorū experiri cōmentaria: credūt ſepidā ea omnibus quidem fraudibus corrupē-
ti: factaq; iam pridem emplaſtra & collyria mercant: tabeſq; mercū: fraus ſepidā ſic exteriſt.
Et ſquāma autem & ſlos uruntur in patinis ſictilibus aut æreis deinde lauantur ut ſupra ad
eoſdem uſus. Et amplius narium carnoſa uitia. Itēq; ſedis: & grauitates aurium: per fiſtulas in
eas ſtatu impulſa. Et ulcera oris farina admoda. Tollit & tonſillas cum melle. Fit & ex candido
ære ſquāma. cypria longe inefficacior. Necnō urina pueri pūis macerant clauos paneſq;. Quidā
uero excuſſam ſquamam terunt: & aqua pluua lauant. Dant & hydropicis duabus dra-
chmis in mulſi hemina: & illinūt cū polline. Aeruginis quoq; magnus uſus. Sed pluribus fit ea
modis. Nāq; & e lapide excoquiſt æs deradiſt: & ære candido perforato: atq; in cadis ſup acētū
ſuſpenſo æreo: obturatūq; operculo: multo p̄batiore q̄ ſi hoc idē ſquāmis fiat. Quidā uafa ip-
ſa candidi aris ſictilibus condunt in aceto radūtq; .x. die. Alii uinaceis cōtegunt: totidem poſt
dies radunt. Alii delimatam aris ſcobē aceto ſpargunt: uerſantq; ſpatis ſæpius die donec ab-
ſumatur. Eandēq; ſcobem alii terere in mortariis æreis ex aceto malunt. Ociliſſime uero cōtra-
hit coronariū æruginem reſiſamentis in acetum additis. Adulterant marmore trito maxime
rhodiam æruginē. Alii pumice aut gūmi. Præcipue aut̄ fallit atramēto ſutorio adulterata. Cæ-
tera enim denteprehenduntur: ſtridentia in ſtendendo. Experimētum in batillo ferreo. Nā
quæ ſincera eſt ſuum colorem retinet: quæ mixta atramēto rubeſcit. Deprehenditur & papy-
ro galla prius macerato. Nigreſcit. n. ſtatim ærugine illita. Deprehenditur & uifu maligne ui-
rens. Sed ſue ſinceram ſue adulteram aptiſſimū eſt eius ſiccata in patina noua uri: & uerſa:
donec ut ſauilla fiat. Poſtea teritur: & reconditur. Aliqui in crudis ſictilibus urunt: donec ſig-
nulum percoquat. Nonnulli & tus maſculum ammiſcēt. Lauatur aut̄ ærugo ſicut cadmia.
Vis eius collyriis oculorum aptiſſima: & delachrymationibus mordendo proficiēs. Sed abſui
neceſſarium penicillis calidis: donec rodere deſinat. Hieratiū uocatur collyrium: quod ita ma-
xime conſtat. Temperatur autem idem ammoniaci uncis quattuor: æruginis cypriæ duabus:
atramenti ſutorii: quod chalcanthum uocant: totidē. Myſi uero una: croci. vi. Hæc omnia trita
aceto thaſio colliguntur in pillulas: excellentis remedii contra glaucomatum initia & ſuſuſio-
num. Contra callignes & ſcabricias: & albugines: ac genarum uitia. Cruda aut̄ ærugo: uulnera
riis emplaſtris miſcetur. Oris etiā & gingiuarumq; exulcerationē mirifice emendat: & labiorū
ulcera cum oleo. Quid & ſi cæra addatur: purgat & ad cicatricem perducit. Aërugo & callum
fiſtularum eroditur: itorūque quæ circa ſedem: ſue per ſe ſue cum ammoniaco illita: uel cot̄
lyrii modo in fiſtulas adacta. Eademq; cū reſina terebinthinæ tertia pte ſubacta lepras tollit.

De ſcolectia: & chalciti: & ſori: & chalcantho.

CA. XII. ul' ſporico

H iiii

Et alterge genus æruginis: quæ uocant scoleciam in cypro ære. Hoc trito alumine & sale aut nitro pari pōdere cum aceto albo q̄ acerrimo. Non fit hoc nisi æstiuo siffi mis diebus circa canis ortum. Teritur aut: donec uiride fiat: cōtrahatq; se in uermi- culosq; spēm: unde & nomē. Quod uitium ut emendēs: duæ partes q̄ fuere acetī mi- scentur urina pueri impubis. Idem aut in medicamentis & lanternæ efficit: quæ diximus aurū ferruminari. Vfusq; utriusq; q̄ æruginis. Scolecia fit & p se rasa ab arario lapide: de quo nūc dicemus. Chalcitim uocant lapidem: ex quo & ipsum æs coquit. Distat a cadmiæ: q̄ illa sup ter- ram ex subdialibus petris cæditur: hæc ex obrutis. Item q̄ chalcitis friat se statim: mollis natu- ra: ut uideat lanugo concreta. Est & alia distinctio: q̄ chalcitis tria genera continet æris: & my- sios & sorios: de quibus singulis dicemus suis locis. Habet aut æris uenas oblongas. Probaturn mellei coloris gracili uenarum discursu friabilis: nec lapidosa: Putat & recentē uiliorem esse qm̄ inueterata fori fiat. Vis eius ad excrescētia in ulceribus sanguinē sistere: gingiuas: uāton- fillas farina compescere. Vuluæ quoq; uiciis in uellere imponitur. Cum succo uero potri uerē dogz additur emplastris. Macerā aut in fictili ex aceto circūlito simo diebus. xl. Et colorē tro- ci trahit. Tunc ammixto cadmiæ pari pondere medicamentū efficit p̄foricon dictū. Quod si duæ partes chalcitidis tertiæ cadmiæ temperent: acrius hoc idem fiet. Acrius etiānum & uehe- mentius factū si aceto q̄ uino temperent. Tosta uero efficacior fit ad eadē oīa. Sorī ægyptiū maxime laudatur: multū superato cyprio: hispaniēli & africo: q̄q̄ oculoz quoq; curationi qui- dā utilius cyprū putat. Sed in quacūq; natione optimū: cui maximū uirus olfactu: tritūq; pin- guiter nigrescens: & spōgiosum. Stomaco res cōtraria in tantum: ut q̄busdā olfactu mō uom- tiones moueat. Et ægyptiū quidē tale. Alterius nationis contrariū splēdescit. Et mysi est lapi- dosius. Prodest aut & dentiū dolori: si contineat: atq; colluatur. Et oris ulceribus grauibz: q̄q; serpūt. Vris carbonibus ut chalcitis. Mysi aliqui tradiderūt fieri ex usto lapide i scrobibus lo- re eius luteo miscēte se ligni pinea fauilla. Re uera aut e supradictō fit lapide cōcretū natura discretūq; & optimū in cyprioz officinis: cuius notæ sunt friati aureæ scintillæ: & cū terat ære nōsa natura siue terra chalcitidi siliis. Hoc aut miscent: q̄ aug. purgat. Vtilitas aut eius infusi cū rosaceo auribus purulētis: & lana ipositi capitis ulceribus. Extenuat et scabrias oculoz: i- ueteratas. Præcipue utile tonillis: cōtraq; anginas & suppurata. Rō ut. xvi. drachmæ in hemia acetī coquant addito melle: donec lentescat. Sic ad supradictā utile est. Quoties opus sit molli- ri uim eius: mel affigat. Erodit & callū fistulaz ex aceto fouētū: & collyris addit. Sinit & san- guinē: ulcerazq; q̄ serpat: quæue putrescāt. Absumit & excrescētes carnes. Peculiariter uirilgatis uiciis utile: & scēmiæz p̄fluuiū sistit. Græci cognationē æris fecerūt noīe & atramētō sutorio. Appellant. n. chalcanthū. Nec ullius æque mira natura est. Fit & in hispania e puteis stagnisq; hñtibus id genus aquæ. Decoquit ea amixta dulci pari mensura: & in piscinas ligneas fundit. Immobiles sup has trāstris dependēt restes lapillis extētæ: q̄bus adhærescēs limus: uitreis aci- nis imaginē quandā tuæ reddit. Exemptū ita siccāt diebus. xxx. Color est cæruleus: p quā spe- ctabili nitore: uitrūq; eē credid. Dilycōdo fit atramentū tinguēdis cortis. Fit & pluribus modis genere eo in scrobe cauato. Quaz e lateribus distillātes hyberno gelu styrias stalagmiæ uocāt: neq; ē purius aliud. Sed ex eo candidū colorē sentientē uiolā leuconio appellāt. Fit & in saxoz catinis pluuiā aq̄ corruuato limo gelātē. Fit & salis mō flagratissimo sole admixtas dulces aq̄s cogēte. Ideo duplici quidā disferētia fossile aut facticiū appellāt. Hoc pallidius: & q̄tum colorē: trm̄ bonitate deterius. Probat maxime cyprū in medicinz usū. Sumit ad depellendā uentris aīalia drachmæ pondere cū melle. Purgat & caput dilutū: ac naribus instillatū. Item stomachū cū melle: aut aq̄ mollis fumptū. Medet & oculoz scabriei dolorig: necnō & caligini & oris ulceribz. Sistit & sanguinē nariū. Item hemorrhoidū. Extrahit ossa fracta cū femine hyoscy- ami. Suspēdit epiphoras penicillo fronti ipositum. Efficax & in emplastris ad purgāda uulnera: & excrescētia ulcerz. Tollit & quas uel si decocto tångant. Cum lini quoq; semine supponitur emplastris ad dolores tollendos. Quodq; ex eo candicat: in eo usu p̄fert uiolaceis. Et grauita- ti autū p̄ fistulas ispirat. Vulnera etiā per se illitū sanat: sed tinguat cicatricis. Nupq; inueniū ursoz in arena & leonū ora aspergere illo: tantaz est uis in altringēdo: ut nō queat mordere.

De pōpholyz & spodio: & antipodio: & diphryge: & triete semilio. CA. XIII. T iam nūc in arariis reperiuntur quæ uocant pompholygem & spodion. Differen- tia: q̄ pompholyx: lotura paratur. Spodios illota est. Aliqui id quod sit candidū le- uissimūq; pompholygem dixere: & esse æris & cadmiæ fauillam. Spodion nigriore

ponderosioresq; esse derafam parietibus fornacium mixtis scintillis aliquando & carbonibus. Hac aceto accepto odore aris præstat: & si tagatur lingua saporem horridū. Conuenitque oculorū medicamentis quibuscunque uitii occurrent: & ad omnia quæ spodium. Hoc solū distat q̄ huius elutior uis est. Additur & in emplastra: quibus lenis quaeritur refrigeratio & siccatio. Vtilior ad omnia quæ uiuo lota est: spodium cypria optima. Fit autem liquescitibus cadmia & ærario lapide. Leuissime hac efflat & ocus: euolatq; e fornacibus: & tectis adhærescit. A sua lignie distans candore. Quod minus candidum ex ea: imaturæ fornacis argumentū est. Hoc q̄ dam pompholygē uocant. Quod uero rubicundius ex iis inuenitur: acriorem uim habet: exulceratq; adeo: ut cum lauatur si oculos attingat excæcet. Est & melli coloris spodios: in q̄ plurimū aris intelligitur. Sed quodcūq; genus lauandū sit utilius. Purgatur ante pinna: dein crassior, re lotura. Digitis scabriciem exerunt. Media uis eius est quæ uiuo lauatur. Est & aliqua in genere uini differentia. Leni. n. lota collyriis oculorū nimium uigiliis fatigatorum apta putatur. Ea demq; efficacior ulceribus quæ manant: uel oris: quæ madet: omnibus medicamentis quæ parantur contra gangrenas. Fit & in argenti fornacibus spodios: quæ uocat lauriotin. Vtilissima aut oculis cōfirmat: quæ fit in aurariis. Nec in alia parte magis est uitæ ingenia mirari. Quippe ne inquiringda essent metalla uilissimis rebus: utilitates eadem excoquitur. Antispodium uocant cinerē fici arboris uel caprifici: uel myrti foliorū: cū tenerimis ramis: partibus: uel olea stri uel cytonii mali: uel lentisci. Itē ex moris imaturis: id est cādidis in sole arefactis: uel e buxi coma: uel pseudocyperis: aut rubi: aut terebithi: uel onāthis. Taurini quoq; glutinis: aut linteorum cinerem similiter pollere inuentū est. Vrrunt omnia ea crudo siccili in fornacibus: donec siglina percoquat. In ærariis officinis & smegma fictiā liquato ære atq; pcocto: additis etiā carbonibus: paulatimque accensis: ac repente uehementiori flatu expouit aris pala quædam. Solum quo excipitur: statum esse debet: facile ab ea discernitur aqua in iisdem officinis. Diphryga uocant græci ab eo qd' bis torreatur. Cuius origo triplex. Fieri enim traditur ex lapide pityte cremato in caminis: donec excoquatur in rubricam. Fit & in cypro ex luto cuiusdam specus arefacto prius: mox paulatim circumdatis sarmentis. Tertio fit mō in forma cibis aris face subsidente. Differentia est quidemq; æs ipsū i catino defluit: scoria extra fornaces: flos supernat. Diphryges remanet. Quidam tradunt in fornacibus globos lapidis qui coquatur: ferruminari: circa hunc æs feruere. Ipsū uero non percoqui: nisi translatum in alias fornaces: & esse nodū quēdā materiæ. Id qd' excocto superfit: diphryga uocat. Ratio eius i medicina filis supradictis. Siccare: & excrescētia cōsumere: & perpurpare. Probat lingua: ut ea siccet tactu statim: saporēq; aris reddat. Vnū etiā aris miraculū nō omittemus. Seruilia familia illustis in fastis trientē æreum passit auro & argento: consumentem utrunque. Origō atque natura eius incomperta est mihi. Verba ipsa de ea re Messalla senis ponam. Seruiliorum familia habet trientem sacrum. Cui summa cum cura magnificentiaque sacra quot annis faciūt: quē ferunt alias creuisse alias decreuisse uideri: & ex eo aut diminutionē: aut honorē familiæ significari.

De ferro: & ferreis metallis: & differentia ferri.

CA. XIII.

Proxime indicari debent metalla ferri: optimo uitæ pessimoq; instrumento. Siquidē hoc tellurē scindimus: ferimus arbuta: ponimus pomeria: uites squalore deciso anis oibus cogimus iuuenescere. Hoc extruimus tecta: cadimus saxa: oēs q; ad alios usus ferro utimur. Sed eodē ad bella: cades: latrocinia nō cōsumis solū: sed et missili uo lucris: nunc tormētis excussio: nūc lacertis: nūc uero pennatū quod sceleratissimā hūani ingenii fraudē arbitror. Siquidē: ut ocus mors perueniret ad hoīem: alitē illā fecimus: pennasq; ferro dedimus. Quam obrem culpa eius non natura fiat accepta. Aliquot experimentis probatū est posse innocens esse ferrū. In foedere quod expulsi regibus po. ro. dedit Porfena: nominatim cōprehensum inuenimus: ne ferro nisi in agricultura uterentur. Et cū stilo scribere inturū: ut uelutissimi auctores prodiderunt Magni Pompeii in tertio cōsulatu extat edictum: in tumultu necis clodianæ prohibentis ullum telum esse in urbe. Et tamen uita ipsa non defuit honorem initio habere ferro quoq; Aristonidas artifex cum exprimere uellet Athamatis furorē Chlear cum filigine præcipitare uolētis: & præcipitato illo residentis poenitentiam: ferrū & æs miscuit: ut rubigine eius per nitorem aris relucens: exprimeretur uerecundia rubor. Hoc signū extat hodierno die. Est in eadē urbe & ferreus Hercules: quē fecit Alcon labore dei patiētia iudictus. Videmus & Romæ scyphos e ferro dicatos in tēplo Martis Vltoris. Obstitit eadē naturæ benignitas exigentis a ferro ipso poenas rubigine: eadēq; puidētia nihil i rebus mortalibus faciē.

uel palea
uel maxie

uel mitio,
rem

uel thebis
hodie

uel figēdū

uel: ex

uel bulla
tione
ul' Thimo
crates
uel Dino
crates

te: q̄ qđ isefliffimū mortalitati. Ferri metalla ubiq; p̄p̄modū reperiunt. Quippe ifula ē Italia ilua gignente: minimaq; difficultate cognofcū ipfo colore terræ manifefto. Sed ratio eadē excoquendis uenis. In cappadocia tantum quæftio eft aquæ an terræ fiat acceptum: quoniā p̄fula certo fluuiio terra neque aliter ferrum ē fornacibus reddit. Differentia ferri numerofa. Pri- ma in genere terræ caluie. Alias enim molle tātum plumboq; uicinū subministrāt. Alias fra- gile & crofum rotariūq; uifibus: & clauis maxime fugiendū: cui prior ratio cōuenit. Aliud breui- tate fola placet: clauifq; caligariis. Aliud rubiginē celerius fenit. Stricturæq; uocat̄ ex oīs: qđ non in aliis metallis altringenda acie uocabulo impofito. Et fornaciū maxima differentia ē. In iis quidem nucleus ferri excoquif ad indurandā aciem. Aliquæ modo funt ad dēfandas in- cudes malleorū rofta. Summa autē differētia in aqua ē: cui fubinde candens immergitur. Hæc aqua alibi atq; alibi utilior nobilitauit loca gloria ferri: ficuti bilbilin in hispania & tur- riasionem. Comum in Italia cū ferraria metalla in iis locis non fint. Ex oībus autē generibus palma ferico ferro ē. Seres hoc cū uestibus fuis pellibusq; mittunt. Secūda partico: neq; alia genera ferri ex mera acie temperantur: cæteris enim admifcentur. Mollior cōplexus in noftro orbe. Aliubi uena bonitatem hanc præftat: ut in noricis. Aliubi factura: ut fulmone aqua uti diximus. Quippe cum in exacuendo oleares cotes: & aquarū æque differant: oleo delicatior fiat acies. Mirumq; cū excoquatur uena: aquæ modo liquati ferrum: poftea in fpongias fragi. Tenuiora ferramenta oleo reftingui mos ē: ne aq̄ in fragilitatem durentur. A ferro fanguis humanus fe ulcifcitur. Contactum nāq; eo celerius fubinde rubiginem trahit. De magnete la- pide fuo loco dicemus: concordiaq; quam cū ferro habet. Sola hæc materia uires ab eo lapide accipit: retinetq; longo tēpore. Aliud apprehendens ferrum: ut annulorum cathena fpectetur interdum. Quod imperitum uulgus appellat ferrum uiui: uulneraq; ex tali afperiora fiant. La- pis hic & in cantabria nafcitur: non ille magnes uerus caute continua: fed fparfa bubbatione ita appellant: nescio an uitro fundendo perinde utilis: nondū enim expertus ē. quifq; ferri utiq; inficit acie: ut magnes. De magnete lapide Chirocrates architectus Alexandriæ Arinōes templū cōcamerare inchoauerat: ut in eo simulacrum eius ē ferro pendere in aere uideretur. In- terceffit mors: & ipfius: & Ptolemæi: qui id forori fuæ iuliferi fieri. Metalloꝝ oīum uenā ferri largiffima ē. Cantabriæ maritimæ parte: quā oceanus alluit: mons prærupte altus: incredibile dictū: totus ex ea materiæ ē: ut in ambitu oceanī diximus.

De temperatura ferri: & medicinæ ex ferro: & æruginē: & rubiginē: & squamma ferri: & hy- gremplastro. CA. XV.

uel iuxerit

Ferrum accensum igni: nisi duref iētibus: corrumpit. Rubens non ē habile tunden- do: neq; antequā albefcere incipiat. Aceto & alumine illitū fit æri timile. A rubigie uidicat caruſſa & gypſo & liquida pice. Hæc ē tēperatura a græcis ātipathia dicta. Ferunt quidā & religione quadā id fieri. Et extare ferreæ cathenā apud euphratē anē in urbe: quæ zeugma appellatur: qua Alexander magnus ibi uinxerit pontē: cuius annulos qui reſecti ſunt rubigine inſeſtari: carentibus ea prioribus. (Medicina ē ferro ē: & alia q̄ ſecandi. Nāq; circūſcribi circulo ſerue circūlato mucrone: & adultis & infantibus. p̄deſt contra noxia medicamenta: & p̄fixos in limine & ſepulchro euulſos clauos: aduerſus nocturnas lymphado- nes. Pungitq; leuiter mucrone quo percuſſus homo ſit: cōtra dolores lateꝝ pedorūq; ſubitosq; punctiōē afferat. Quadā uſione ſanant̄. Priuatim uero canis rabidi morſus. Quippe et̄ pua lente morbo expauentēſque potum: uulta plaga ilico liberantur. Caleſcit etiam ferro candente aqua in multis uitis: priuatimq; dyſentericis. Eſt & rubigo ipſa in remediis: & ſic Thelephum p̄dit ſanalle Achilles ſiue id ærea ſiue ferrea cuſpide fecit. Ita certe depingit̄ ex ea decutiēs gla- dio. Sed rubigo ferri deradiſ humido ferro clauis ueteribꝝ. Viſ eius: ligare: ſiccare: reſtringere. Emēdat alopecias illita. Vtuntur & ad ſcabricias genarum: puſtilaq; totius corporis cū cara & oleo myrteo. Ad ignes uero ſactos ex aceto. Itē ad ſcabie. Paronychia digitoz: & pterygia in linteolis. Siſtit & ſœminæ p̄fluua ſpoſita telleribus. Plagis quoq; recētibꝝ uino diluta & cū myrrha ſubacta. Et cōdylomatīs ex aceto. p̄deſt. Podagras quoq; illita lenit. Squāma quoq; ſer- ri in uſu ē ex acie q̄t mucronibus maxie ſiſit: ſed acriore ui q̄ rubigo. Quōbrē & cōtra Epipho- ras oculoz: aſſūmit̄. Sanguinēq; ſiſtit: cū uulnera maxie ferro ſiāt. Siſtit & ſœminæ p̄fluua. Impōnit & contra lymen uitia. Hemorrhoidas cōpeſcit ulcerūq; ſerpētia. Et genis. p̄deſt ſanā modo aſperſa pauliſper. Præcipua tamē cōmendatio eius in Hygremplaſtro ad purganda ul- nera: ſiſtilaſq; & oīm callum erodendū: & raſis oſſibus carnes recreandas. Componit̄ hoc mō,

Obolis ex cimolia creta duobus: drachmis sex ex ære: totidē ex squāma ferri: totidem caræ: ex oleo sextarius. His adicitur cum sunt repurganda uulnera: aut replenda caratūm.

De plumbi metallis: & albo plumbo: & nigro.

CA. XVI.

Equitur natura plumbi. Cuius duo genera: nigrum atque candidum: præcio fissimū candidum a græcis appellatum cassiterium: fabuloseque narratum in insulas atlantici maris peti: uisilibusque nauigii circūfusus corio aduei. Nunc certum est in Iustitania gigni: & in gallicia summa tellure arenosa: & coloris nigri. Pondere tātum ea deprehenditur. Interueniunt & minuti calculi: maxime torrentibus siccatīs. Lauant eas arenæ metallicæ: & quod subsidit coquunt in fornacibus. Inuenitur & in aurariis metallis: quæ alutia uocant. Aqua immixta eluente calculos nigros paulum candore uariatos: quibus eadem graui tas quæ auro. Et ideo in calathis in quibus aurum colligitur remanent cum eo: postea caninis separantur. Constatque in album plumbum resoluuntur. Non fit in gallicia nigrum: cum uicina cantabria nigro tantum abundet. Nec ex albo argentum: cum fiat ex nigro. Iungi inter se plumbum nigrum sine albo non potest. Nec hoc ei sine oleo. Ac ne album quidem secum si ne nigro. Album habuit auctoritatē & iliacis temporibus teste Homero cassiterū ab eo dictū. Plūbi nigri origo duplex est. Aut enī suā puenit uena: nec quicq̃ salū ex se parit: aut cū argēto nascit: mixtusq̃ uenis constat. Eius qui primus fuit in fornacibus liquor: tagnū appellatur. Qui secundus argentū. Qui remansit in fornacibus: galena quæ portio est tertia addita uenæ. Hæc rursus cōflata dat nigrum plumbum deductis partibus duabus.

De stagno & plumbo argentario: & quibusdam alijs.

CA. XVII.

Tagnū illitum æreis uasis sarorem gratiorem facit: & compescit eruginis uirus: mirumq̃ pondus non auget. Specula quoq̃ ex eo laudatissima (ut diximus) brundisij temperabantur: donec argenteis uti cœpere & ancillæ. Nunc adulteratur stagnum addita æris tertia portione cādidi in plumbum album. Fit & alio modo: mixtis albi plumbi nigriq̃ libris. Hoc nunc aliq̃ argentariū appellant. Idē & tertiū uocant: in quo duæ nigri portiones sunt: & tertia albi. Precium eius in libras. xxx. Et hoc fistulæ solidantur. Improbiores ad tertiarium additis æquis partibus albi: argentarium uocant: & eo quæ uolunt incoquant. Precia huius faciunt in pondo. cxxx. In libras albo per se siccior præcia sunt. xxx. nigrum xviij. Albi natura plus aridi habet. Contraq̃ nigri tota humida est. Ideo albū nulli rei sine mixtura utile est. Neque argentum ex eo plumbatur: quoniam prius liquefcit argentum. Confirmantque si minus albo nigri q̃ satis sit misceat: erodi ab eo argentum. Album incoquit æreis openibus galliarum inuento: ita ut uix discerni queat ab argento: eaque icōstilia uocant. Dein de & argentum incoquere similī modo cœpere: eorum maxime ornamentis iumentorumq̃ iugis. In alexia oppido reliqua gloria biturigum fuit. Cœpere deinde & essēda uehicular & petonita exornare. Similique modo ad aurea quoque & argentea statulica inanīs luxuria peruenit: quæque in scyphis cerni prodigum erat: hæc in uehiculis atteri cultus uocatur. Plumbi albi ex perimentum in charta est: ut liquefactum pondere uideatur non calore rupisse. India neq̃ æs neque plumbum habet: gemmisque suis ac margaritis hæc permutat. Nigro plumbo ad fistulas laminasque utuntur laboriosius in hispania eruto: totaq̃ per gallias. Sed in britannia summo terræ corio adeo large: ut lex ultro dicatur: ne plus certo modo fiat. Nigri generibus hæc sunt nomina. Iouetanum: caprariense: oleastrense. Nec differētia ulla scoria modo sit excoctā diligenter. Mirumque in iis folis metallis q̃ derelicta fertilibus reuiscunt. Hoc uidetur facere relaxatis spiramentis ad facietatem in fusus aeris: æque ut feminas quasdam fecundiores abortus facere. Nuper id comperit in betica fantarenis metallo quod locari solitum. x. libris per ducentos ante annos: postquam obliteratum erat. lv. locatum est. Simili modo antonianum. In eadem prouincia pari locatione peruenit ad pondo. cccc. uēctigalis: Et mirum aqua addita nō liquefcere uasa & plumbo constat. Eadem in aqua calculus æreusq̃ q̃drans si addat: uas puri.

Medicinæ de plumbo: & scoria plumbi: de molibdena siue galena: de psymythio: & sandaraca.

CA. XVIII.

In medicina per se plumbi usus est cicatrices reprimere: adalligatq̃ lumborū. & renum parti laminis frigidiore natura inhiberi impetus ueneris. Visq̃ in quiete ueneria sponte naturæ erumpentia usq̃ in morbi genus: his laminis Caluus orator cōhibuisse traditur: uiresq̃ corporis studiorum labore custodiisse. Nero: quoniam ita diis placuit: princeps lamina pectori imposita sub ea cantica exclamans alēdis uocibus demōstra-

uit rationē. Coquitur ad medicinæ usus patinis fictilibus substrato sulphure minuto laminis impositis tenuibus optisq; sulphure & ferro mixtis. Cū coquitur: muniēda i eo opere foramina spiritus conuenit: alioqui plumbi & fornacibus halitus noxius sentit & pestilens: & canibus occidit me. Omniū uero metalloꝝ muscis & culicibus. Quāobré non sunt ea tædia i metallis. Quidē i coquendo scobē plumbi lima quæsitā sulphuri miscent. Alii cærussā potius quā sulphur. Fit & lotura plurimi usus in medicina: cū seipso terit i mortariis plumbeis: addita aqua cælesti: donec crassescat. Postea supernatans aqua tollit spongiis: quod crassissimū fuit siccatur diuidit in pastillos. Quidā limatū plumbū sic terunt. Quidā etiā plūbaginē amiscunt. Alii uero acetū alii uinū: alii adipē: alii rosā. Quidā in mortario lapideo & maxime thebaico plumbeo pastillo terere malunt. Candidiusq; fit ita medicamentū. Id autem quod usum est plumbū lauāt ut sit bi & cadmia: potest alstringere: sistere: cōtrahere cicatrices. Vsus enim ex eodē & in oculorū medicamentis: & maxime contra procidentia eorū: & inanitatem: & ulceꝝ ex crescentia: rimasq; sedis aut hemorrhoidas: & cōdylomata. Ad hæc maxime lotura plumbi facit. Cinis autē usi ad ulcera serpentia aut sordita. Eadēq; quæ chartis ratio profectus. Vritur autē i patinis per laminas minutas cū sulphure uersatū rudibus ferreis aut ferulaceis donec liquor mutetur in cinerem. Dein refrigeratū teritur in farinā. Alii glimatā scobem i fictili crudo coquūt in caninis donec percoquatur figlinū. Aliq; cærussā miscent pari mensura: aut hordeū: teruntq; ut i crudo dictū est: & præferunt sic tritū plumbū spodio cyprio. Scoria quoq; plumbi in usu est. Optimaq; quæ ad luteū maxime colorem accedit sine plumbi reliquis: aut sulphuris specie & terra carens. Lauatur hæc in mortariis minutum fracta: donec aqua luteū colorē trahat: & transfundit in uas purgē: sæpius usq; dum subīdat: qd' utilissimū est. Eosdēq; effectus hēt quos plumbū: sed acriores. Mirari succurrit experientiā uitæ: ne face quidem regē excrementorūq; feciditate intentata tot modis. Fit & spodium ex plumbo eodē quo ex cyprio are diximus. Lauatur in linteis raris in aqua cælesti: separaturq; terrenū transfusioē: cribratūq; terit. Quidam puluerem cum pennis detergere malunt: ac terere i uino odorato. Est & molibdena quam alibi galenam uocauimus: plūbi & argenti uenā cōmunis. Melior hæc: quanto magis aurei coloris: quantoq; minus plumboſa friabilis & modice grauis. Cocta cum oleo iocineris colorē trahit. Adhærescit & auri & argenti fornacibus. Et hæc metallicam uocant. Laudatissima quæ in zephyriō fiat. Probantur minime terrenæ minimeq; lapideæ. Coquuntur lauanturq; scoria modo. Vsus in lipara ad leniēda refrigerandaq; ulcera. Emplastriq; non aligantur: sed illita ad cicatricem perducunt in teneris corporibus mollissimisq; partibus. Cōpositio eius est libris tribus: & cæræ libra una: olei tribus heminis. Quod in senili corpore cum fratribus addit. Tēperatur & cum spuma argenti & scoria plumbi: ad dysenteriam & tenasum fouēdo calida. Phymythium quoq; hoc est cærussā plumbariæ dant officinæ. Laudatissimum in rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuissimis super uas acetī aspertrimi impositis atq; ita distillantibus. Quod ex eo cecidit in ipsū acetū arefactum molit & cribratur. Iterumq; aceto mixto in pastillos diuiditur: & in sole siccatur æstate. Fit & alio modo addito in urceos acetī plumbo obturatos p dies. x. deraſoq; ceu situ ac rursus deiecto: donec deficiat materia. Quod deraſum est teritur & cribratur: & coquitur in patinis: misceturque rudiculis: donec ruffescat: & simile sandaracæ fiat. Dein lauatur dulci aqua: donec nubeculæ omnes eluantur. Siccatur similiter postea: & in pastillos diuiditur. Vis eius eadem quæ supradictis. Leuissima tantum ex omnibus præterq; ad candorem forminarum adhibetnr. Est autem latalis potus: sicut spuma argēti. Postea cærussā ipsa si coquatur ruffescit. Sandaracæ quoq; propemodum diēla natura est. Inuenitur autem & in aurariis & in argentariis metallis: melior quo magis ruffa: quoq; magis uini redolens: ac pura friabilisq;. Valet purgare: sistere: ex calfacere: perrodere. Summa eius dos septi ca. Explet alopecias ex aceto illita. Additur oculorum medicamentis. Fauces purgat cum melle sumpta. Vocem lymphidam ac canoram facit. Suspiriosius tuſſientibusq; iucunde medetur cum resina terebinthina i cibo sumpta. Suffita quoq; cum cædro: ipso nidore eis medetur. Et arsenicum ex eadem est materia. Quod optimum: coloris etiam in auro excellētius. Quod uero pallidius aut sandaracæ similis est: deterius existimatur. Est & tertium genus quo misceatur aureus color sandaracæ. Vtraq; hæc squammosa. Illud uero siccum purumq; gracili uenarum discursu fissile. Vis eadem quæ supra: sed acrior. Itaq; & causticis additur: & psilothris. Tollit & pterygia digitorum carneq; narium: & condylomata: & quicquid excrescit. Torretur ut ualidius prosit in noua testa: donec mutet colorem.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE. LIBER. XXXV.
PROOEMIUM.

Honos picturæ & imaginum.

ET ALLORVM Q VIBVS OPES CONSTANT: ADNA-
scendum quoq; eis natura indicata propemodum effrita cõnexis
rebus ut immensa medicinae silua: & officinarum tenebrae: & mo-
rosa celandi pingendique ac tingendi subtilitas: simul dicerent.
Restat terræ ipsius genera lapidūq; uel numerosiores araria: plu-
rimis singula a græcis præcipue uoluminibus tractata. Nos in iis
breuitatem sequemur utilem instituti modo: nihil necessariū aut
naturale omitentes.

Honos picturæ.

CA. I.

Rimumque dicemus quæ restat de pictura arte quon-
dam nobilitate: cum expeteretur a regibus populisq;
& alios nobilitate: quas esset dignata posteris tradere.

uel illos

Nunc uero in totum marmoribus pulsa tum quidē & auro: nec tantū ut parietes toti operiant:
uerum & interraso marmore: uermiculatisq; ad effigies rerum & animalū crustis. Non placet
iam abacini: nec spatia montis in cubiculo delatentia. Coepimus & lapidem pingere. Hoc Clau-
dii principatu inuentum. Neronis uero maculas quæ non essent in crustis inferendo unitatem
uariare: ut ouatus esset Numidicus: ut purpura distingueret Sinadicus inuenit: qualiter illos na-
sci optarent delitiæ: montiū hæc subsidia deficientiū. Nec cessat luxuria id agere ut quampluri-
mum incendiis perdat.

Honos imaginum.

CA. II.

Maginū qdē pictura: q̄ maxime similes in æuū propagabant figuræ: quod in totum
exoleuit. Aerei ponunt clypeis: argenteæ facies: surdo figuræ: discrimine statuæ: capi-
ta permutant. Vulgaris iam pridem salubris etiā carminū: adeo materia maluit. con-
spici oēs q̄ se nosci. Et inter hæc pinacothecas ueteribus tabulis cõstituit: alienasq; ef-
figies coluit: ipsi honore nō nisi p̄cio ducetes: ut frāgat hæres: furis detrahat laqueus. Itaq; nul-
lus effigie uiuente: imagines pecuniæ nō suas relinquit. idē palæstras athletæ: imaginibus: &
ceromata sua exornat: & uultus Epicuri p̄ cubacula gestat: ac circūferūt secū. Natali eius uicesi-
ma luna sacrificat: feriæq; oī mēse custodiūt: q̄s ichadas uocat: ii maxime q̄ se ne uiuentes qdē
nosci uolūt. Ita ē p̄fecto: artes desidia p̄didit: & qm̄ aior: imagines non sunt: negligunt ē cor-
porū. Aliter apud maiores in atriis hæ erant: quæ spectarent: nō signa externorū artificum: nec
æra aut marmora. Expressi cæra uultus singulis disponebantur armariis: ut essent imagines: q̄
comitarent gentilitia funera. Semperq; defuncto aliquo: totus aderat familiæ eius q̄ unq; fue-
rat populū. Stēmata uero lineis discurrebāt ad imagines pictas. Tablina codicibus implebant:
& monumētis rege in magistratu gestat. Aliæ in foribus: & circa limina aior: ingentiū imagi-
nes erant: affixis hostiū spoliis: quæ nec emptori refringere liceret: quæ ē dñis mutatis: domus
ornamenta erāt. Eratq; hæc stimulator summa & ingens exprobrantibus techtis quotidie im-
bellē blūm intrare in alienū triūphū. Extat Messallæ oratoris indignatio: q̄ phibuit inseri gen-
ti suæ bleuinorū alienā imaginē. Similis cā Messallæ seni exposit uolumina illa: quæ de familiis
cōdidit: cū Scipionis Pōponiani transisset atriū: uidissetq; adoptione testamentaria. Saluitoris:
hoc enim ei fuerat cognomē. Africanorū dedecore notā irrepentē Scipionum nomini. Sed pace
Messallæ dixisse liceat ē mentiri clarorū imagines: erat aliquis uirtutū amor: multoq; hone-
stius q̄ mereri: ne qs suas expeteret. Non est p̄tereundū & nouitiū inuentū. Siquidē nō solū ex
auro argenteo aut certe ex ære in bibliothecis dicant illi: quorū immortales animæ in iisdem
locis ibi loquunt: quoniam etiam quæ non sunt fingūt: pariūtq; desideria nō traditi uultus:
sicut in Homero euenit: quo maius (ut egdē arbitror) nullū est scelicitatis specimen: quā sp̄ oēs
scire cupere qualis fuerit aliquis. Asinii Pollionis hoc romæ inuentū: qui primus bibliotheca di-
cādo: ingenia hoīum rempublicā fecit. An priores coeperint alexandriæ & pergami reges: q̄ bi-
bliothecas magno certamine instituerent: nō facile dixerim. Imaginū amore flagrasse quondā re-
fes sunt: & Atticus ille Ciceronis: edito de iis uolumine: & M. Varro benignissimo inuenio in

uel iterire
uel sacroꝝ
inuētores:
q̄netiā diis
inuidisse:
quoniā
uel credi

ser tis uoluminum suorum fecunditati non nominibus tantum septingentorum illustrium: sed & aliquo modo imaginibus: non passus interdere figuras: aut uetustatem æui contra ho mines ualere inuentione muneris: etiam diis inuidiosus: q̄n̄ immortalitatem nō solum deditur: rum etiam in omnes terras misit: ut præsentes esse ubiq; & claudii possent.

Quando primū clipei imaginum publice: quando in domibus positi: & de picturæ initis: & monochromaton: & primis pictoribus: & antiquitatē picturarum in italia.

E hoc quidem alienis ille p̄stitit. Suoꝝ uero clipeos in sacro uel publico priuatum dicare primus instituit (ut reperio) Ap. Claudius: qui consul cū seruilio fuit anno ur bis. cc. lix. Posuit enim in Bellonæ æde maiores suos: placuit; in excelso spectari & titulos honoꝝ legi. Decora res utique si liberorum turbæ paruulis imaginibus seu nidū aliquem sobolis pariter ostēdāt. Quales clipeos nemo non gaudens fauēsꝝ aspiciat. Post eum. M. Aemilius collega in cōsolatu. Qu. Lucatū nō in basilica modo æmilia ueꝝ & domi suæ posuit: id quoꝝ martio exēplo. Scutis enim qualibus apud Troiā pugnatū est: cōtinebant imagines. Vnde & nomen habuere clipeorum: nō ut peruersa grāmaticoꝝ subtilitas uoluīt a cluendo. Origo plenā uirtutis faciē reddi in scuto cuiusque qui fuerit usus illo. Poenī ex auxo factitauere & clipeos & imagines: secūꝝ in castris tulere. Certe captis eis talē. Asdrubalis inue nit. Qu. Martius Scipionū i hispania ultorū lscꝝ clipeus supra fores capitoline ædis usꝝq; ad in cendū primū fuit. Maiore quidem nostrorum tanta securitas in ea re annotat: ut. L. Manlio. Qu. Fulvio cōss. anno urbis quingentesimo. lxxv. M. Aufidius tutelæ capitolii redemptor dogꝝ erit patres argenteos esse clipeos: qui pro arcis per aliquot iam lustra assignabant. De picturæ initis incerta nec instituti operis quæstio est. Aegyptii sex milibus annorū apud ipsos inuenti prius q̄ in graciā transiret: affirmant. Vana p̄dicatione ut palā est. Græci autē alii apud sicyonē alii apud corinthios repertā: omnes ab umbra hominis lineis circumducta. Itaq; talē primā fu isse. Secundā singulis coloribus & monochromatō dictā: postq̄ operator inuenta erat: duratꝝ talis etiānum. Inuentā lineare dicūt a Phylacle ægyptio uel Cleante corinthio Primi exercere Ardicos corinthios: & Telephanes sicyonius sine ullo etiānum colore. Iā tamē spargentes lineas stus. Ideo & quos pingerent ascribere institutū. Primus inuenit eos colores: teste ut ferunt Arator: Cleophantus corinthius. Hūc autē eodē noīe aliū fuisse: quē tradit Cornelius Nepos secutū in italia Demarati Tarquinii p̄fici romani regis patrē fugiētē a corintho iurias Cypseli tyranni ut mox docebimus. Iā enī absoluta erat pictura etiā i italia. Extant certe hodieꝝ antiquiores ut be picturæ ardeæ in ædibus sacris: qbus equidē nullas æque miror tam longo æuo durantes i orbitate tecti ueluti recētes. Similiter Ianuui ubi atalanta & Helena comminus pictæ sunt na dæ: ab eodem artifice: utraq; excellentissima forma: sed altera ut uirgo: ne ruinis quidē tem pli concussæ. Pontius legatus Caii principis eas tollere conatus est libidine accensus: si tectori na tura permisisset. Durauere & cæteræ antiquiores & ipsæ. Fatebiturꝝ quisꝝ eas diligenter esti mauerit: nullā artii celerius cōsumatā: cum iliacis tpibus non fuisse eā appareat.

De pictoribus romanis: & q̄n̄ primū dignitas picturæ: & qui uictorias suas pictura proposue runt: & q̄n̄ externis picturis dignitas romæ.

A pud romanos quoꝝ hoīos mature huic arti contigit. Siquidē cognomina ex ea pi ctorum traxerunt Fabii clarissime gentis: princepsꝝ eius cognominis: ipse adem fa lutis pinxit anno urbis conditæ. ccccl. quæ pictura durauit ad nostrā memoriā: adē Claudii principatu exusta. Proxime celebrata est in foro boario æde Herculis Pacu uiū poetæ pictura. Ennii sorore genitus hic fuit: clarioremꝝq; eam artem romæ fecit gloria: sꝝ uas: postea non est spectata honestis manibus: nisi forte quis Turpilium equitem romanū e Ve netia n̄ræ ætatis belle referat: hodieꝝ pulchris eius opibus Veronæ extātibus. Leua is manu pi xit: quod de nullo ante memoratur. Paruis gloriabatur tabellis: extinctus nuper in longa sene sta. Aterius Labeo prætorius ēt p̄confulatu. puinciæ Narbonensis functus. Sed ea res i n̄rū: iam cōtumelia erat. Fuit & principum uiuorum non omitendum de pictura celebre consilium. Qu. Pedius nepos. Qu. Pedii consularis triumphalisꝝq; a Cæsare dictatore coheredis Augulo dati cum natura mortis esset: eum Messalla orator: ex cuius familia pueri auia erat picturam docendum censuit. Idꝝq; etiā diuus Augustus cōprobauit. Puer magni p̄fectus in ea arte obiit. Dignatio autē p̄cipua romæ: increuit (ut existimo). M. Valerio maxio cōsule: cū Messalla prin ceꝝ tabulā picturæ plii: quod cartaginēses & Hieronem in sicilia deuicerat: p̄posuit in latere curiæ hostiliæ: nō ab urbe cōdita quadringentesimo nonagesimo. Fecit hoc qdē & L. Scipio. Ta

bulasq; uictoriae suae asiaticae in capitolio posuit. Idq; aegre tulisse fratrem Africanum tradunt iratum haud immerito: quoniam filius eius illo proelio captus fuerat. Non dissimilem offensionem & Aemilianum subiit. L. Hostilius Mancinus: qui primus cartaginē intruperat: situm eius expugnationeq; de pictas proponendo in foro: & ipse assistens populo spectanti singula enarrando. Qua comitate proximis comitis consulari adeptus est. Habuit & scena ludis Claudii Pulchri magnā ammirationem picturæ: cum ad regulæ similitudinē corui decepti imagine aduolarent. Tabulis autē externis auctoritatē romæ fecit primus osium. L. Mummius: cui cognomē Ac haici uictoria de dit. Nam cum in præda uendenda res distraxisset: & rex Attalus sex millibus sellertium emisset Aristidis tabulam Liberipatrem continētē: precium miratus suspicatusq; aliquid in ea uirtutis quod ipse nesciret: reuocauit tabulam Attalo multum querētē: & in cereris delubro posuit. Quam primum arbitror picturam externam romæ publicatam. Deinde uideo & in foro positas uulgo. Hinc. M. Crassi oratoris ille lepos agentis subuenteribus cum testis cōpellatus sistare: dic ergo Crasse qualem me reris? Talem inquit: ostendens in tabula pictum inficitissime gallū exerentem linguam. In foro fuit & illa pastoris senis cum baculo: de qua teutonogē legatus interrogatus quanti cum æstimaret: respondit sibi donari nolle talem uiuum uerumq;. Sed precipuam auctoritatem fecit publice tabulis Cæsar dictator Asiæ & Medæ ante Veneris genitricis ædem dicatis. Post eum. M. Agrippa uir rusticitati quam delictis propior. Extat certe eius osio magnifica & maxio ciuiū digna de tabulis oib; signisq; publicadis. Quod fieri laus tuis fetq; cum in uillarum exilia pelli. Veq; eadem illa toruitas tabulas duas Asiæ & Veneris merita est a cizicenis. xiii. millia pondo. In thermarū quoq; calidissima parte marmoribus incluserat paruas tabellas: paulo ante cum restringerentur: sublatis super omnes diuus Augustus i foro suo in celeberrima parte posuit duas tabulas: quæ belli pictam faciem habent & triumphum. Idem Cæsares ac uictoriam posuit: & quas dicemus sub artificum mœtione in templo Cæsaris positas. Idem in curia quoque: quam in comitio consecrabat duas tabulas impressit parieti. Nemeam sedentem supra leonem. Palmigeram ipsam astante cum baculo sene. Cuius supra caput tabula bigæ dependet: quam Nicias crispit se inuississe: tali enim usus est uerbo. Alterius tabulæ admiratio est puberem silium seni patri similem esse: salua ætatis differentia: superuolante aquila draconem complexa. Philochares hoc suum opus esse: testatus est. Immen- sa uel unam si quis tantum hanc tabulam æstimet: potentia artis: cum propter Philocharem ignobilissimos aliquoq; Glauconem filiumque eius Anisippum senatus populusq; Roma. tot sæculis spectet. Posuit & Tyberius Cæsar minime comis imperator: in templo ipsius Augusti: quas mox indicabimus.

Ratio pingendi de pigmentis.

CA. V.

Actenus dictū sit de dignitate artis morientis. Quibus coloribus singulis primi pinxissent: diximus: cum de pigmentis traderemus in metallis. Qui monochromatea generata picturæ uocauerint: q; deinde & quæ & quibus tibus inuenerint: dicemus in mœtione artificum: quoniam indicare naturas colorum causa instituti operis prior est. Tandem se ars ipsa distinxit: & inuenit lumen atq; umbras differentia colorū alterna uice sese excitante. Deinde adiectus est splendor: alius hic quam lumen: quem quia inter hoc & umbrā esset: appellauerunt tonon. Cōmissuras uero coloz; & transitus: armogen.

De coloribus natiuis & pigmentis.

CA. VI.

Vnt autē colores austeri aut floridi. Vtrūq; natura aut mixtura euenit. Floridi sunt: quos dñs fingenti præstat: minimum: armenium: cynabaris: chryso collar: indicum: purpurissum. Ceteri austeri. Ex omnibus alii nascuntur. Alii fiunt. Nascuntur sinopis: rubrica: parethoniū: melinum: eretria: auripigmentum. Ceteri finguntur. Primūq; quos in metallis diximus. Præterea e uilioribus ochra: cerussa usta: sandaraca: sandix: syricum: atramentum. Sinopis inuenta est primum n ponto inde nomen a sinope urbe. Nascitur & in ægypto: baleariis: africa: sed optima in lemno & in cappadocia. Effusa & in speluncis. Quæ faxis adhæsit: excellit. Glebis suis coloz; extra maculosus. Hacq; ipsi sunt ueteres ad splendore. Spēs sinopidis tres: rubra: & minus rubēs: & inter has media. Preciū optiæ i libras. xiii. denariis. Vfus ad penicillū: aut si lignū colorat libeat. Eius q; ex africa uenit: octoni asses: cicerculū appellat. Quæ magis cæteris rubet: uilior abacis. Idem pñum eius: quæ pñior uocat & ē maxie fusca. Vfus eius ad bases abacoꝝ. In medicina uero blādu: emplastrisq; & malagmatis siue sic ea compositione eius siue liquida. Facilis cōtra ulcera in hūore sita: uelut oris: sedis. Aluū sistit

uel refrige-
rentur

infusa. Foeminae profluvia pota denarii pondere. Eadem adulta: siccata scabietibus oculis: uel no maxime Rubricae genus in ea uoluerit intelligi quidam auctoritatis. Palmae. Lemniae dabant: minio proximam. Haec est antiquis multum celebrata cum infusa i qua nascitur. Nec nisi signata uenundabatur: unde & sphragidē appellauerit. Haec minii sublinū: adulteratq. In medicina praecleara res habetur. Epiphoras. n. oculo: mitigat & dolores circūlita. Aegropias manare prohibet. Sanguinē reicientibus ex aceto datur bibenda. Bibitur & cōtra lienum rhenumq. uitia & purgationes foeminarū. Item & cōtra uenena & serpentū idūs tenellum marinorūq. Oībus ideo antidotis familiaris. Ex reliquis rubricae gñibus: fabris utilissima aegyptia & africana: quoniam maxime sorbentur. Picturis aut apta nascit & in ferrariis metallis. Ex ea fit ochra: exusta rubrica in ollis nouis luto circūlitis. Quo magis arsit in caminis hoc melior. Omnis aut rubrica siccata. Ideoq. & emplastris cōuenit: igni ē sacro. Sinopidis ponticae felibra filis lucidi libris. x. & melini graecienis duabus mixtis: trititq. una p dies. xii. leucophorum fit: hoc est glutinū auri cum inducū ligno (Parethonion nomē loci habet ex aegypto: spumam maris esse dicit solidatā cum limo: & ideo conchae minutae inueniunt in eo. Fit & in creta infusa atq. cyrenis. Adulterat Romae creta cimolia decocta conspissataq. Preciū optimo in pōdo sex librarū et candidis colonibus pinguisimū: & testoris tenacissimū: propter leuorē. Melinum candidū & ipsum est. Optimū in melo infusa. In amo quoq. nascit. Sed eo non utuntur pictores propter nimiam pinguitudinē. Accubantes effodiunt ibi inter saxa uenas scrutantes. In medicina eundē usū hēt q. etretia creta. Praeterea linguā tactu siccata. Pilos detrahit & mitigat. Preciū i libra sestertis singulis. Est & colos tertius et cādidis cerussae: cuius rationē i plūbū metallis diximus. Fuit & terra per se in theodoti fundo inuenta smyrnaea: qua ueteres ad naniū picturas utebantur. Nunc oīs ex plūbo & aceto fit ut diximus. Vsta casu reperta incendio pyrae: cerussa in orcis cremata. Haec primus usus est Niciae supradictae. Optima nunc asiatica habetur: quae & purpurea appellatur. Precium eius in libras aris. y. Fit & Romae cremato file marmoroso & resincto aceto. Sine ulla nō sunt umbrā. Etretia terrae suae habet nomē. Haec Nicomachus & parrhasius usi refrigerata emolliq. Explet uulnera si coquatur: ad siccanda praecipue utilis: & capitis doloribus: & ad dephendēda pura. Subesse. n. ea intelligitur: si ex aqua diluta nō arescat sandaracā & ochra lūba tradit in infusa rubri maris topazio nasci. Sed inde non peruehantur ad nos. Sandaraca quō modo fieret: diximus. Fit aduentina & ex cerussa in fornace cocta Colos esse debet flammeus. Precium in libras asses quinti. Haec si torreatur: aqua parte rubrica ammixta sandycem facit. Quāq. animaduerto Virgilium exstimaſse herbam id esse: illo uersu.

Sponte sua sandyx pascentes uestiet agnos.

Precium in libras dimidium eius quod sandaracae. Nec sunt alii colores maioris pōderis. Inter facticios est & lyricum: quo minium sublini diximus. Fit autem sinopide & sandyce mixtis. Atramentū quoq. inter facticios erit: q. ē & terra geminae originis. Aut. n. saluginis mō emana: aut terra ipsa sulphurei coloris ad hoc probatur. Inuēti sunt pictores qui et sepulchris carbones in seōs effuderēt. Sed importuna haec oīa ac nouitia. Fit. n. & fuligine pluribus modis resina uel pice exfusa. Propter qd officinas etiā edificauerit: fulmī eū nō emittētis. Laudatissimū eodē modo fit et tædis. Adulterat fornaciū balnearūq. fuligine: quo ad uolumina scribēda utuntur. Sunt & qui uini facem siccata excoquant: affirmatq. si ex bono uino fax fuerit: indidit speciē id atramentū p̄bere Polygnosus & Mycon celeberrimi pictura athenis et uinaceis fecerit: trygion appellat. Appelles cōmentus est ex ebore cōbusto facere: quod elephantiū uocat. Apportatur & indicū ex india: inexploratae adhuc inq. uētiois mihi. Fit etiā apud iſectores ex flore nigro: qui adhærescit areis cortinis. Fit & e tædis ligno cōbusto trititq. in mortario carbonibus. Mira in hoc sepiarū natura: sed ex iis non fit. Omne aut atramentū sole perficit. Librarium: & testoris glutino ammixto. Quod at aceto liquefactū est: aegre eluitur. E reliquis coloribus quos a dñis dari diximus ppter magnitudinē p̄ci ante oēs est purpurissimum & creta argēteria cū purpuris pariter tinguntur: bibitq. eū colorē celerius lanis. Praecipuū est primū: seruen ti ahenō rudibus medicamentis inebriatū. Proximū egesto eo addita creta in ius idē. Et quotiens id factū est: leuaf bonitas p numero dilutiore sanie. Quare puteolanū potius laudat q. tyriū aut gatulicū uel laconicū: unde p̄ciōssimae purpurae. Causa est q. hyſgino maxime inficit: rubrāq. cogit sorbere. Vilissimū a canusio. Preciū huic a singulis denariis in libras ad. xxx. Pingentes sandyce sublita mox ouo inducentes purpurissimum fulgorē minii faciunt. Si purpu-

ram facere malunt: cæruleum sublinunt: mox purpurissum ex ovo inducunt. Ab hoc maxima auctoritas indico. Ex india uenit arundinū spuma adhærescente limo cū teritur nigrum. At i diluendo mixturam purpuræ cæruleiq; mirabilē reddit. Alterum genus eius est in purpurariis officinis innatis cortinis & est purpuræ spuma. Qui adulterant uero indicū tingunt stercore columbina aut cretam selinusū uel anulariam uitro inficiūt. probatur carbone. Reddit enim quod sincerū est flāmam excellentis purpuræ: & dum fumat odorē maris olet. Ob id quidam e scopulis id colligi putant. Preciū indico denarii. xx. in libras. In medicina indicū rigores & imperus sedat. Siccat oris ulcera. Armenia mittit qd̄ eius nomine appellatur. Lapis est hic quoq; chrysocolle modo infectus. Optimūq; est quod maxime uiride est: cōmunicato colore cū cæruleo. Solebant libræ eius tricenis nūmis taxari. Inuenta per hispanias arena est similem curam recipiens. Itaq; ad denarios fenos uilitas rediit. Distat a cæruleo cādore modico: q̄ teneriorem mordet efficit colorem. Vsum in medicina ad pilos tantū alendos habet: maximeq; in palpebris. Sunt etiam nūmū nouitii duo colores e uilisissimis uiride quod appianum uocatur: & quod crysocolam luteam mentitur. Ceu parum multa sint mendacia eius. Fit ex creta uiridi æstimatū festertis in libras. Anulare quod uocant candidum est: quo muliebres picturæ illuminant. Fit & ipsum ex creta ammixtis uitreis geminis ex uulgi anulis: unde & anulare dictum.

uel alumi-
narium

Qui colores udo non inducantur: & quibus coloribus antiqui pinxerunt: & quando primū gladiatorum pugnae proposita sunt.

CA. VII.

 X omnis coloribus cretulam amare: udoque illini recusant purpurissum: indicū: cæruleū: melinū: auripigmentum: appianum. Caruilla cæra tinguntur iisdem coloribus ad eas picturas quæ inuruntur alieno parietibus genere: efficit classibus familiarum. Iam uero & oneratis nauibus: quoniam & pericula expingimus: ne quis mitteretur & rogos pingi. Iuuatq; pugnatos ad mortē aut certe eadem speciose uehi. Quia cōtemplatione tot colorum tanta uarietate subit antiquitatē mirari. Quattuor coloribus solis immortalia opera illa fecere: ex albis melino: ex silaceis attico: ex rubris sinopi de pontica: ex nigris atramento. Apelles Echion Melanthius Nicomachus clarissimi pictores: cū tabulæ eorū singulæ oppidose uenirent opibus. Nunc & purpuris in pietes migrātibus & india conferente fluminū suoz limū & draconum & elephantoz: sanie nulla nobilis pictura ē. Omnia ergo meliora tunc fuisse: cū minor copia. Ita est quoniam (ut supra diximus) non animi precisi excubatur. Et nostræ ætatis in saniam ex pictura non omittā. Nero princeps iusserat colosseū se pingi. cxx. pedū in linteo incognitū ad hoc rēpus. Ea pictura cū peracta eēt in marianis hortis: acensa fulmine cū optima horroz parte cōflagrauit. Libertus eius cū daturus eēt Antii munus gladiatorū publicas porticus inuestiuit pictura ut cōstet gladiatoroz ministrorūq; omniū ueris imaginibus redditus. Hic multis iam sæculis summus animus in pictura. Pingi aut gladiatoria munera: atq; in publico exponi cōcepta a. C. Teretio Lucano. Isq; auo suo a quo adoptatus fuerat. xxx. paria in foro p triduū dedit. Tabulamq; pictam in nemore Dianæ posuit.

De ætate picturæ operum & artificum indicatura nobilitates, cccv.

CA. VIII.

 Vnc celebres in ea arte q̄ maxima breuitate percurrā: neque enī instituti operis est talis executio. Itaque & quosdā uelut in transcurso & in aliog; mēione obiter nominasse satis erit: exceptis opoz claritatibus: quæ & ipsa cōuenient attigi: siue extāt: siue intercidere. Non cōstat sibi in hac parte græcoz diligentia q̄ multas post olympiadas celebrādo pictores q̄ statuarios auctores. Primūq; olympiade nonagesima: cum & phidiam ipsum initio pictorem fuisse tradatur: clipeumque athenis ab eo pictū præterea in cōfesso sit octogesima tertia fuisse Panaum fratrem eius: q̄ clipeū itus pinxit Elide Mineræ: quā fecerat Colotes Phidias discipulus: & in faciendo loue olympio adiutor. Quidēq; in confesso perinde est Bularchi pictoris tabula: in qua erat magnetū proelium: a Cædaule rege lydiæ heraclidaz nouissimo: qui & Myrsilus uocitatus est: repensam auro. Tanta iam dignatio picturæ erat. Id circa ætatē Romuli acciderit necesse est: duo enī de uicesima olympiade interit Cædaules: aut ut quidā tradunt eodē anno: quo Romulus: nisi fallor: manifesta iam tum claritate artis adeo absolutiore. Quod si percipis: incesse est simul apparere multo uetustiora principia esse: eozq; qui monochromata pinxerunt: quorum ætas non tradit. Aliquanto ergo ante fuisse Hygieonem Monochromadam: qui primus in pictura marem femināq; discretū. Eumarū atheniensem figuras oēs imitari ausum. Quique inuenta eius excoluerit Cimonem Cleonē. Hic Catagrapha inuenit: hoc est obliquas imagines & uarie formare uultus respicientes supi-

colores pueri
colores
uel agide
colores

uel pande-
nus
uel nucu-
nicos

cientefue:& defpicientes. Articulis etiā membra diftinxit. Venas protulit: præterq; in ueste ru-
gas & finus inuenit. Panæus quidē frater phidiæ et præclum athenienfium aduerfus perfas apud
marathonē factum pinxit. Adeo iam cologe ufus increbruerat: adeo ars perfectæ erat: ut i eo p-
lio iconicos duces pinxiffet tradatur athenienfium Milciadem: Callimachū: Cynegrum Barbaro.
rum Darium. Thylaphernem.

Primum picturæ certamen: & qui primi penicillo pinxerunt.

CA. IX.

Vinimo certamen picturæ et florente eo institutum est corinthi ac delphis. Primusq;
oium certauit cū Timagora chalcidicæ: superatufq; est ab eo pythi: quod & ipfius
Timagoræ carmine uetusto apparet: chronicorum errore nō dubio. Alii quoq; post
hoc clari fuere nonagesima olympiade: ficut Polignotus Thafius: qui primus mulie-
res lucida ueste pinxit: capita earum mitris uerficoloribus operuit: plurimūq; picturæ primus
contulit. Siquidem instituit os adaperire. dentes ostēdere: uultū ab antiquo rigore uariare. Hu-
ius est tabula in porticu Pompeii: quæ ante curiam eius fuerat. In qua dubitat ascendere cū
clipeo pinxerit: an descendēte. Hic delphis ædem pinxit. Hic & athenis porticū quæ pocile uo-
caf: gratuito: cū partē eius Mycon mercede pigeret. Vnde maior huic auctoritas. Sigdē amphi-
ctides: qd est publicū graciæ cōciliū: hospicia ei gratuita decreuerat. Fuit alius Mycon: q; mino-
ris cognominē distinguit: cuius filia Timarete & ipsa pinxit. Nonagesima autē olympiade fuere
Aglaophō Cephisodoros Phrylus Euenor pī parthafii & pceptor maximi pictoris: de quo suis
ānis dicemus. Oēs hi iā illustres: nō tñ in qbus hæere expositio deat: festinās ad lumia artis: in
qbus primus refultat. Apollodoros athenielis nonagesima tertia olympiade. Hic primus species
exprimere instituit: primusq; gloriam penicillo iure cōtulit. Eius est sacerdos adorans: & Atax
fulmine incensus: qui pergami spectatur hodie. Neq; ante eum tabula ullius ostendit: quæ te-
neat oculos. Ab hoc artis fores apertas Zeufis heracleotes itrauit olympiadis nonagesima
tæ anno quarto: audentēq; iam aliqd penicillū de hoc. n. adhuc loquimur: ad magnam gloriā
perduxit. A quibusdam falso in octogesima nona olympiade positus: cum fuisse necesse est. De
mophilum hymereū: & Neseam thafium. Quoniā utrius eorum discipulus fuerit: ambigitur. In
eum Apollodoros supradictus uersus fecit: Artem ipsis ablata. Zeulin ferre fecit. Opes quoq;
tantas acquisiuit: ut in ostentatione earum olympiæ aureis litteris in pallioq; tesseri intertexum
nomen suū ostentaret. Postea donare opera sua instituit: q; ea nullo satis digno precio permu-
tari posse diceret: sicuti Alcmenam argyrentinis: pana Archelao. Fecit & penolopen: in q amo-
res pinxiffet: & Athletam. Adeoq; sibi in illo placuit: ut uersum subfcriberet celebrē et
eo inuisurum aliquē facilius q; imitaturū. Magnificus est Iuppiter eius i throno altitibus diis.
Et Hercules infans dracones strangulans Alcmena matre corā pauente: & amphytrione. Dep-
henditur tamen zeufis grandior in capitibus articulisq;: alioquin tantus diligentia: ut agnec-
tinis facturus tabulam: quam in templo lunonis lacinia publice dicarent: infpexerit uirgines
eorum nudas: & quinque elegerit: ut quod in quaq; laudatissimum esset: pictura redderet. pin-
xit & monacromata ex albo: æquales eius & æmuli fuere Timanthes: androcydes: Eupom-
pus. parthafius.

De auibus per picturam deceptis: & quid difficillimum in pictura.

CA. X.

Escendisse hic cum zeufide in certamen traditur. Et cum ille detulisset uas pictas
tanto successu: ut in scenā aues aduolaret: ipse detulisset linteū pictū traditur: ita uer-
itate representata: ut zeufis alitū iudicio tumens flagitaret tandem remoto linteo
ostendi picturam: atq; intellecto errore cōcederet palmā ingenuo pudore: qm ipse
aues fefellisset: parthafius autem se artificē. Fertur & postea zeufis pinxiffet puerū uas ferentē:
ad quas cū aduolarent aues: eadē ingenuitate processit iratus operi: & dixit: uas melius piam
q; puerū. Nam & si hoc consumassem: aues timere deberāt. Fecit & signa opera: quæ sola in
ambracia relicta sunt: cum inde musas Fuluius nobilior romā transferret. zeufidis manu Ro-
mæ Helena ē in Philippi porticibus. Et i cōcordiæ delubro Marsyas religatus. Parthafius ephesi
natus: & ipse multa constituit. Primus symmetriā picturæ dedit. Primus argutias puluis: elegā-
tiam capilli: uenustatē oris cōfessioē artificū in lineis extremis palmā adeptus. Hæc est in pictū-
ra summa subtilitas. Corpora enim pingere & media rerum: est quidē magni operis: sed in quo
multi gloriā tulerint. Extrema corporum facere: & desinentis picturæ modū includere: rarum
in successu artis inuenitur. Ambire enim debet se extremitas ipsa: & sic desinere: ut pmitat alia
posse ostendat: etiam quæ occultat. Hanc ei gloriā concessit. Antigonus & Xenocrates: q

de picturis scripsere: prædicantes quoq; non solum confitentes. Alia multa graphidis uestigia
 extant in tabulis ac membranis: ex quibus proficere dicunt artifices. Minor tamen uidetur sibi
 cōparatus in mediis corporibus exprimens. Pinxit & dæmonem atheniēsiū argumēto quoq;
 ingenioso. Volebat namq; uarium: ita quidē: inuictū in constantem. Eundem uero exortibie:
 damentem: misericordē excellū: gloriosū: humilem: ferocem: fugacemq; & omnia pariter
 ostendere. Idem pinxit & Theſea qui Rome in capitolio fuit. Et Nauarchum thoracatum. Et in
 una tabula quæ est rhodi: Melegrū: Hercule: Perſea. Hac ibi ter fulmine ambuta: & non oblite-
 rata hoc ipſo miraculū augeat. Pinxit & Archigallū: quā picturā amauit Tiberius princeps: atq;
 ut auctor est Decius euleo. lxx. ſeſtertis æſtimatam cubiculo ſuo incluiſit. pinxit & Creſſam
 nutricem: inſanctēq; in manibus eius. Et philicū & liberū patrē aſtante uirtute: & pueros duos:
 i quibus ſpectat ſecuritas & ſimplicitas atq; ſit ſacerdotē aſtante puero cū acerra & corona.
 Sunt & duæ picturæ eius nobiliſſimæ hoplitides. Alter in certamine ita decurſus: ut ſudare ut-
 deatur. Alter arma deponens ut anhelare ſentiat. Laudatur & Aeneas Caſtorq; ac pollux in ea-
 dem tabula. Itē Thelephus Achilles: Agamēnon Vlixes fecundus artifex. Sed quo nemo inſor-
 lentius & arrogantius ſit uſus gloria artis. Nā & cognomina uſurpauit abrodiarū ſe appellan-
 tes: aliiq; uerbis principē artis & eam ab ſe conſumatā. Super oia Apollo ſiſ radiatē ortum: &
 Hercule quem lyndi fecerat talē a ſe pictū: qualē ſape in quiete uididit. Ergo magnis fuiſſa
 giis ſuperatus a Timanthe eſt ſami in Aiace: armosq; iudicio Herois noſe id ſe moleſte
 ferre dicebat: q̄ iteq; ab indigno uictus eſſet. Pinxit & in minoribus tabellis libidines eo gene-
 re & petulantibus iocis ſe reſiciens. Nā Timanthi uel plurimū aſſuit ingenii. Eius enim eſt Iphi-
 genia oratorū laudibus celebrata. Qua ſtante ad aras peritura cū mœltoſ pinxiſſet omnes: p̄ci-
 pue patruū cū triſticia oēm imaginem cōſumpſiſſet: patris ipſius uultū uelauit: quem digne nō
 poterat oſtendere. Sunt & alia ingenii eius exemplaria ueluti Cyclops dormiens in paruula ta-
 bula. Cuius & ſic magnitudinē exprimere cupiens pinxit iuxta ſatyros thyriſo pollicē eius meti-
 entes: atque in oſibus eius operibus intelligitur plus ſemper q̄ pingitur. Et cum ars ſumma ſit
 ingenium tamē ultra artē eſt. Pinxit & heroa abſolutū ſimj operis: arte ipſa cōplexus uites pin-
 gendi: quod opus nunc romæ in templo Pacis eſt. Euxinidas hac ætate docuit. Ariſtides præ-
 clarum artificem. Eupompus pamphilū apellis præceptorem. Eſt eupompi uictor certamię q̄
 mnico palmam tenens. Ipſius auctoritas tanta fuenit: ut diuiſerit picturam in genera tria: quæ
 ante eū duo fuerē helladicū & aſticū: aſticūq; appellabant. ppter hūc qui erat ſycionius. Dimiſ-
 ſo helladico tria facta ſunt. Ionici: ſycionii: artici. Pamphili pictura eſt cognatio & præliū ad
 phliuntē & uictoria athenienſiū. Item Vlixes in rate. Ipſe macedo natione: ſed primus in pictu-
 ra omnibus lictis eruditus: præcipue arithmetice & geometrice: ſine quibus negabat artē per-
 fici poſſe. Docuit neminē minoris talento annis decē: quā mercedē & Apelles & Melantius ei
 dedere. Et huius auctoritate effectū eſt ſycione primū: deinde & i tota græcia: ut pueri ingenii
 ante oīa graphicē: hoc eſt picturam in buxo docerentur: recipereturq; ars ea in primum gradū
 liberaliū. Semper quidē honos ei fuit: ut ingenii eam exercerent: mox ut honeſti ppetuo iterdi-
 cto: ne ſeruitia docerentur. Ideo neq; in hac neq; i toreutice ullius: qui ſeruiet opera celebrā-
 tur. Clari etiā centſima ſeptima olympiade extitere Echion & Therrimacus. Echionis ſunt no-
 biles picturæ Liber patris: item tragœdia & comœdia. Semiramis ex ancilla adipiſcēs regnum:
 anus lampadas præferens: & noua nupta uerecūdia notabilis. Verū & omnes prius genitos flu-
 turoſq; poſtea ſuperauit. Apelles eo uſq; olympiade centſima. xii. in pictura proueſtus: ut plu-
 ra ſolus prope q̄ cæteri omnes contulerit: uoluminibus editis quæ doctrinā eā continent. Præ-
 cipua eius in arte uenulaſt fuit: cū eadē ætate maximi pictores eſſent: quoq; opera cū ammira-
 retur: collaudatis omnibus: deſſe iis unam illā uenerē dicebat: quā graci charita uocant. Cæte-
 ra omnia contigiſſe. Sed hac ſoli ſibi neminē parē. Et aliā gloriā uſurpauit: cū Prothogenis
 opus immenſi laboris ac curæ ſupra modum anxie miraretur. Dixit enim omnia ſibi cū illo pa-
 ria eſſe: aut illi meliora: ſed uno ſe præſtareq; manū ille de tabula neſcit tollere: memorabili
 præcepto: nocere ſape nimiam diligentiam. Fui t autem nō minoris ſimplicitatis q̄ artis. Nec
 cedebat amphioni de diſpoſitione: nec Aſclepiodoro de menſuris: hoc eſt quanto quid a quo
 diſtare deberet. Scitum eſt inter Prothogenē & eum quod accidit. Ille rhodi uiebat. Quo cū
 apelles annauigāſſet: audiuſ cognoscendi opera eius fama tantum ſibi cogniti: continuo offi-
 cinam petiit. Aberat ipſe: ſed tabulam magnæ amplitudinis in machia aptatam picturæ anus
 una cuſtodiebat. Hæc prothogenem ſoris eſſe reſpondit: interrogauitq; a quo quaſſim dice-

uel igenua

uel átigra-
phicē
uel in ludo

ret. Ab hoc inquit Apelles areptoq; peniculo lineam ex colore duxit summæ tenuitatis per tabulâ. Reuerso prothogeni quæ gesta erant anus indicauit. Erunt artificē protinus cōtemplatū subtilitatē dixisse: Apellē uenisse. Non. n. cadere in aliū tam absolutū opus. Ipsum tunc alio colore tenuiorē lineā in ipsa illa duxisse: præcepisseq; abeuntē si reuideret ille: ostenderet: addiceretq; hunc esse quē quæreret: atq; ita euenit. R. eueritur. n. Apelles: sed uinci erubescens: tertio colore lineas secuit: nullū relinquens amplius subtilitati locū: at Prothogenes uictū se confessus in portum deuoluit: hospitem quærens. Placuitq; sic eam tabulâ posteris tradit: oīum quidem: sed artificū præcipue miraculo. Consumpta eā cōstat priore incendio domus Cæsaris in palatio. Auide ante a nobis spectatam spatiosiore amplitudine: nihil aliud continentem q̄ lineas uisum effugientes. Inter egregia multosq; opera inani similē & eo ipso allicientē omnisq; opere nobiliorē. Apelli fuit aliquin perpetua consuetudo nunq̄ tam occupatū diē agendū: ut non lineā ducendo exerceret artē: quod ab eo in proverbiū uenit. Idem perfectā opera pponēbat in pergula transeuntibus: atq; post ipsam tabulā latens: uitia quæ notarent' ascultabat: uulgius diligentiore dūdicē q̄ se præferens. Eruntq; a futuro reprehensum q̄ in crepidis ma-
 intus pauciores fecisset ansas. Eodē postero die superbe emendationē pristinae ammonitionis cauillante circa crus indignatū profexisse: denūciantē ne supra crepidā tutor iudicaret: quod & ipsum in proverbiū uenit. Fuit. n. & comitas illi: propter quam & gratior Alexandro magno erat: frequenter in officinam uentitanti. Vnde ut iam diximus: ab alio pingi se uenit in uictoria edicto. Sed & in officina imperite multa differentiū silentiū comiter suadebat: ut ei dūcis a'pensis qui colores tereret. Tantū auctoritatis & iuris erat & in regē aliocuin iracundū. Quāq; Alexander ei honorē clarissimo præbuit exēplo. Nāq; cū dilectæ sibi ex pallacis suis p̄cipue no-
 mine Cāpasen nudā pingi ob admirationē formæ ab Apelle iussisset: eūq; cum paret: captum amore sensisset: dono dedit eam. Magnus animo maior imperio fui: nec minor hoc facio q̄ uictoria aliqua. Quippe se uicit: nec thore tantū suum: sed etiam affectū donauit artifice: ne dilectæ quidē respectu motus ut quæ modo regis fuisset modo pictoris esset. Sūt qui uenerē Ana-
 dymenem illo pictā exēplari putant. Apelles & in amulis Benignus Prothogeni dignationem primus rhodi cōstituit. Sordebat ille suis: ut plerūq; domestica. Percontantiq; quanti licitaret opera effecta: paruū nescio quid dixerat. at ille quinquagenis talentis poposcit: tamāq; disper sit se emeret: ut pro suis uenderet. Ea res cōcitant rhodios ad intelligendū artificē: nec nisi augentibus precīū cessit. Imaginū ille similitudines adeo indiscrete pinxit: ut incredibile dictū ap-
 p̄on grāmatis scriptū reliquerit: quēdā ex facie hominū ad diuinantē: quos Metoposcopos uocant ex iis dixisse aut futuræ mortis annos aut præteritæ. Non fuerat ei gratia in comitatu Alexandri cū Ptolomæo: quo regnante alexandriā ui tempestatis expulso subornato fraude æmuloq; Plano regio inuitatus ad regis cenā uenit. Indignantiq; Ptolomæo: & uocatores suos ostendit ut diceret a quo eorum inuitatus esset: arepto carbone extincto et focolis: imaginē in pariete deliniauit: agnoscente uultū Plani Rege ex inchoato protinus. pinxit & Antigoni regis imaginē altero lumine orbā primus excogitata ratione uitia condendi: obliquā namq; fecit: ut quod corpori deerat: picturæ potius deesse uideretur. Lanūq; ea in parte a facie ostendit: quā totā poterat offendere. Sunt inter opera eius expirantiū imagines. Quæ autē nobilissimæ sint: nō est facile dictū. Venerē exeuntē e mari diuus augustus dicauit i delubro patris Cæsaris: quæ anadymene uocatur: uersibus græcis tali opere dū laudat uictor: sed illustrato. Huius. n. inferiorē partē corruptā qui reficeret: non poterat inueniri. Verū ipsa iniuriā cessit i gloriā artificis: consenuit hæc tabula carie: Aliāq; pro ea Nero in principatu substituit suo Doro thei manu: Apelles inchoauerat aliā Venerē cois: superaturus etiā suā illā priorē. Inuidit mors peractā partē: nec qui succederet operi ad præscripta liniamenta inueniens est. Pinxit & Alexandrum magnū fulmen tenentē in tēplo ephesiæ Dianæ. xx. talentis auri. Digni eminetē uidentur: & fulmē extra tabulā esse. Sed legentes meminerint: oīa ea consistere quatuor coloribus. Im-
 mane tabulæ precīū accepit aureos menfura nō numero. Pinxit & Megabyzi sacerdotis Dianæ ephesiæ pompā: Clitū Equo ad bellum festinantē: & ei galeā poscētē armigere porrigentē. Alexandrum & Philippū quotiens pinxit: enumerare superuacūū est. Mirantur eius Abronē famii & Menandru regē carie rhodii. Item aneu. Alexandriæ Gorgothenē Tragoedū. Romæ Castorē & pollucē cum uictoria & Alexandro magno. Itē belli imaginē restrictis a tergo manibus Alexandro in curru triūphante. Quas utraq; tabulas diuus Augustus in fori sui partibus celeberrimis dicauerat simplicitate moderata. Diuꝝ Claudius pluris æstimauit. In utriq; exci-

tabula uictorē modo
 ipse effigē

maxima dicitur tunc

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

capula uictorē modo

sa facie Alexandri diui augusti imaginē subdere. Eiusdē arbitrant manu esse & in antoniae ré-
plo Hercule auersum: ut quod ē difficillimū faciē eius ostēdat uerius pictura quā pmitat. Pin-
xit & Heroa nudū: eaq; pictura naturā ipsam puocauit. Est & equus eius sine dētūs i cer-
tamine quod iudiciū ad mutas quadrupes puocauit ab hoibz. Nāq; ambitu amulos pua-
lere sentiens singulorū picturas inductis equis ostendit: apellis tantū equo adhinniere: idq; po-
tēta semp illius experimentū artis ostētat. Fecit & Neoptolemū ex equo aduersus perfas: Ar-
chelaū cū uxore & filia: Antigoni thoracatū cū equo incedentē. Peritoris artis praeferūt om-
nibus eius operibus eundē regē sedentē in equo. Dianā sacrificantiū uirginū choro mixtā: qui-
bus uicissē Homeri uersus uidet idipsum scribentis. Pinxit & quae pingi nō possunt tonitrua:
fulgetra: fulguratq; brontea: astra pater: cetaunobolon appellat. Inuēta eius & ceteris eius pro-
ficere in arte. Vnū imitari nemo potuit: quod absoluta opera atramento illinebat ita tenui: ut
idipsum repercussu claritates oculorū excitaret: cultodiretq; a puluere & foribus: ad manum
intuenti demū appareret. Sed & tum ratiōe magna: ne colorū claritas oculorū acie offenderet
ueluti per lapidē specularē intuentibus e longinquo. Et eadē res nimis floridis coloribus auste-
ritatē occulte daret: Aequalis eius fuit aristides tebanus. Is oīum primus animum pinxit & sen-
sus omnes expressit: quos uocant grāci ethe. Itē pturbatiōes: durior paulo in coloribus. Huius
pictura: oppido capto ad matris morientis ex uulnere mām adrepens infans. intelligiturq;
sentire mater: & timere ne mortuo lacte sanguinem infans lambat. Quā tabulam Alexander
magnus transtulerat pellam in patriā suā. idem pinxerat proelium cum persis centū homines
ea tabula complexus pactusq; in singulos mnas denas a tyranno elatussum Mnaseone. Pinxit
& currentes quadrigas. Et supplicantes pene cū uoce. Et uenatores cum captura. Et Leontio-
nem pictorē. Et Anapauomenon ppter fratris amorē morientē. Item Liberū patrē & ariadnen
spectātor R omāe in aede Careris. Tragoedum & puerū apollinis. Cuius tabulae grātia interit
pictoris inscitia: cui tergendam eā mandauerat. M. Iunius praetor sub die ludogē apollinariū.
Spectata est & i aede dei in capitolio imago senis cū lyra puerum docentis. Pinxit & agrū sine
fine laudatū. Quā in arte tantum ualuit: ut Attalus rex unā tabulā eius centū talentis emisse
tradat. Simul ut dictū est: & Protogenes floruit patriā sicānus gentis rhodis subiecta. Sūma
eius paupertas initio: artisq; sūma intentio: & ideo minor fertilitas. Quis eū edocuerit: nō pu-
tant cōstare. Quidā & naues pinxisse usq; ad annū quinquagesimū. Argumentū esseq; cū atq;
nis celeberrimo loco Mineruae delubro Propyleon pingeret ubi fecit nobilē Paralū & Hemio-
nida: quam quidā nauisicā uocant: adiecerit paruulas naues longas in iis: quae pictores parerga
appellant: ut appareret a quibus initis ad arcem ostentationis opera sua peruenirent. Palma
habent tabulae eius lalyfus: qui est usq; hodie Romae dicatus in templo Pacis: quē cū pinge-
ret: tradidit madidis lupinis uixisse: quoniā simul famē sustineret & sitim: ne sensus nimia dulce-
dine obstrueret. Huic picturae quater colorē induxit cōtra subsidia iniuriā & uetustatis de-
cedente superiore inferior succederet. Est i ea canis mire factus: ut quē pariter casus & ars pin-
xerit. Non iudicabat se exprimere in eo spūmā anhelantis cū in reliqua omni parte quod diffi-
cillimū erat: sibi ipse satisfecisset. Displacebat autē ars ipsa: nec minui poterat: & uidebat nimia
ac longius a ueritate discedere: spūmaq; illa pingi non nasci ex ore anxio animi cruciatu cum
pictura uerum esse non uerissimile uellet: abstergerat sapius: mutaretq; penicillis: nullo mo-
do sibi approbans. Postremo iratus arti quod intelligeret: spōgiā impegit inuiso loco tabulae:
ex illaq; reposuit ablatos colores: qualiter cura optauerat: fecitq; in pictura fortuna naturam.
Hoc exemplo similis & Nealtē successus in spūma equi similiter spongia impacta secutus di-
citur cum pingeret popizonta retinentē equum. Cum ita prothogenes monstrauit & fortuna.
Propter hunc lalysum ne cremaret tabulas Demetrius Rex: quā ab ea parte sola posset rhodū
capere: non incendit: & parentēq; picturae fugit occasio uictoriae. Erat nunc prothogenes in
suburbano hortulo suo: hoc est Demetrii castris. Neq; interpellatus proclis inchoata opera in-
termisit omnino: sed accitus a rege interrogatusq; qua fiducia extra muros ageret: respondit:
scire se illi cū rhodiis bellū esse non cū artibus. Disposuit ergo rex in tutelā eius stationes: gau-
dens q; posset manus seruare: quibus iā pepercerat: & ne sapius auocaret: ultro ad eum uenit ho-
stis. Relictisq; uictoriae suae uotis inter arma & murosq; idus spectauit artificē. Sequiturq;
tabulā eius temporis haec fama: q; eam prothogenes sub gladio pinxerit. Satyrus hic ē: quē Ana-
pauomenō uocant: ne qd desit tps eius securitati tibias tenēs. Fecit & Cydippen Triptolemū:
Cyliscū tragoediae scriptorē meditatē & Athletā: & antigonū regē: & imaginē matris Aristlo-

Offense
Hymer

quid pectid
ad hunc uenit
1944

1944
1944

1944
1944
1944

1944
1944

1944
1944

1944
1944

uel Thle-
polum

telis philosophi: qui ei et suadebat: ut Alexandri magni opera pingeret: propter aeternitatē re-
rū, impetus animi & libido in hac quaedā artis eū potius tulere: Nouissime pinxit Alexandrū ac
pana. Fecit & signa ex aere: ut diximus, Eadē aetate Asclepiodorus fuit: quē in symmetria mira-
batur Apelles. Huic Mnafon tyrannus pro. xii. diis dedit in singulos mnas tricenās. Idē Theo-
mnesto in singulos heroas mnas centenas. His annuati debet Nicomachus Aristodemī fili-
us: ac discipulus. Pinxit hic raptū Proserpinā. Quae tabula fuit in capitolio in Mineruē delu-
bro supra adicula iuuetutis. Et in eodē capitolio alia quā Plancus imperator posuerat: uictō-
ria quadrigā in sublime rapiens. Hic primus Vlixī addidit pileū. Pinxit & apollinē & Dianam
Deiū: matrē in leone sedētē. Et itē nobiles bacchas arreptantibus satyris. Scyllāq; quae nunc e
romā in tēplo Pacis. Nec fuit alius in ea arte uelocior. Tradūt nāq; cōductū eū ab aristrato si-
cyoniog; tyrāno ad pingendū: quod is faciebat Telesti poetā monumentū: prae finito die intra
quē pageret: nec multo ante uenisse: accenso in poenā tyrāno: paucisq; diebus absoluisset celer-
tate & arte mira. Discipulos habuit aristidē fratrem & aristoclē filiū & Philoxenū eretriū. Cuius
tabula nullis postferenda Cassandro regi picta: cōtinuit alexandri praeliū cū Dario. Itē pinxit
& lasciuia: in qua tres Sileni comesant. Hic celeritatē praeceptoris secutus: breuiore etiānum
quasdam picturā uias & cōpendiarias inuenit: annuatiq; his & Nicophanes elagās & cōcinus:
ita ut uetulla opera pingeret pp aeternitatē regū impetuosiq; aī: & cui pauci cōparent. Coturnus
ei & grauitas artis. Multū a Zeufide & apelle abest apellis discipulus Persēus ad quem de hac
arte scripsit: q; huius fuit aetatis Aristidis Thebāi discipuli fuerūt: & filii Niceros & aristippus:
cuius est Satyrus cū scypho coronatus. Discipuli eius fuerūt antiores & Euphranon: de qbus
mox dicemus. Nāq; subtexi par est: minoris picturā celebres in penicillo & quibus fuit Pyre-
cus: arte paucis postferendus. Proposito nescio an destruxerit: sed qm̄ humilia quidē secutus hu-
militatis tū summā adeptus est gloriā. Tōnstrinas fultrinasq; pinxit & asellos & obsonia ac si-
milia: ob hoc cognominatus Rhyparographos. In iis cōsumatae uoluptatis. Quippe ex pluris
ueniere q; maxime multoz. E diuerso mensana ut inquit Varro: alia operiebat. Serapiōis tabu-
la subueteribus. Hic scenas maxime pinxit: sed hoīem pingere non potuit. Contra Dionysius
nihil aliud q; hoīes pinxit: ob hoc anthropographus cognominatus. Parua & Calicles fecit. Itē
calices comicis tabellis. Vtraq; Antiphilus. Nāq; Hesionā nobilē pinxit: & Alexandrū ac phi-
lippū cū Mineruā: qui sunt in schola in octauia porticibus & philippi. Liberū patrē: alexandrū
puerū: Hippolytū tauro emissō expauescentē. In pompeia uero Cadmū & Europē. Idēq; iocofo
noīe & gryllum ridiculū habinus pinxit. Vnde hoc genus picturā gryllus uocat. Ipse i aegypto
natus didicit a Ctesidemo. Decet nō sili et ardeatis tēpli pictorē p̄sertim ciuitate donatū. Ibi
& carmine quod est in ipsa pictura his uersibus.

Dignis digna loco picturis condecorauit.

Reginā lunonis supremae coniugis templum.

Marcus ludius elotas aetolia oriundus:

Quē nunc & post semper ob artem hanc ardea laudat.

Eaq; sunt scripta antiquis litteris latinis. Non fraudādo & Ludio & diui augusti aetate: q; pri-
mus instituit amoenissimā parietū picturā uillas: & porticus: ac topiaria opa: lucos: memoras: col-
les: piscinas: euripos: amnes: littoras: q̄lia q; optaret: uarias ibi obabulatiū spēs: aut nauigantiū:
terraq; uillas adeūtū asellis aut uehiculis. Iā piscantes: aucupantesq; aut uenantes: aut eūde
miantes. Sūt in eius exēplarib; nobiles plaustrī accessū uillaz: sub colliū sponione mulieres la-
bētes trepidāq; ferunt. Plurimāq; pterea faciles argutae: facetissimī sales. Idēq; sub gladius ma-
ritimas urbes pingere instituit blandissimo aspectu minimozq; impediō nulla gladius artū
cū est: nisi eoz qui tabulas pinxere eozq; uenerabilior apparet antiquitas. Nō. n. parietes excole-
bant dominis trī: nec domos uno in loco mansuras: quā ex incēdiis rapi non possent. Casula
Prothogenes cōtēntus erat in hortulo suo. Nulla in Apellis tēcloriis pictura erat. Nōdū libet
parietes totos pingere. Oīs eoz ars urbibus excubabat: pictorq; res cōis terrazq; erat. Fuit &
Arelius romae celebris paulo ante diuū Augustū: nisi flagitio insigni corripisset artē semp ali
cuius amore foeminae flagrans: & ob id deas pingēs: sed dilectazq; imagine itaq; in pictura eius
scorta numerabant. Fuit & nuper grauis ac seuerus: idēq; floridus: humilis ei pictor Amulius.

Huius erat Minerua spectantē aspectans quacūq; aspiceret. Paucis diei oris p̄gebatū quoq;
cū grauitate: q; semp togatus q̄q; in machinis. Carcer eius artis domus aurea fuit: & ideo non
extant exempla alia magnopere. Post eū fuit. i auctoritate Cornelius pinus & Adius prius:

ul' palustri
ul' collatis
uel subcol
lantiū spe-
cie
uel lauātes

qui honoris et uirtutis ædes imperatori Vespasiano Augusto restituenti pinxerunt. Sed prius antiquis similior.

De autum cantu cōpescendo: et qui encausto et penicillo primus lacunaria: et cameras pinxit: sparsimq; precia mirabilia picturarum.

CA. XI.

Non est omittere in picturæ mentione celebris circa Lepidū fabula. Siquidē in triū uiratu quodā loco deductus a magistratibus in nemorosum hospitium: minaciter cū iis postero die expositulauit: somnū adēptū sibi uoluerū cōcentu. At illi draconē i lō gissima mēbra depictū circūdedere loco. Eoq; terrore aues tunc siluisse narrant: & postea cognitū est illa posse cōpesci. Ceteris pingere ac picturā inuere q; primus excogitauerit: nō cōstat. Quidā Aristidis inuentū putat: postea cōsumatā a Praxiteles. Sed aliquātō uetustiores encausticæ picturæ extiterunt Polygnoti & Nicanoris & Archeilai pariorū. Lyfippus quoque egynæ picturæ suæ iscriptis Enetē: qd; pfecto nō fecisset: nisi encaustica inuēta. Pāphlus quoq; Apellis pceptor nō pinxisset tñ encaustica: sed ēt docuisse tradit sicyonii primū in hoc gñe nobilē. Brietis filius hic fuit: eiusdēq; primo discipulus. Pinxit & ipse penicillo parietes thebis cū reficerent quondā a polygnote: picti multūq; cōparatione supatus existimabat: qm̄ nō suo gñe certasset. Idē & lacunaria primus pingere instituit. Nec cameras ante eū taliter adornari mos fuit. Paruas pingebat tabellas maximeq; pueros. Hoc æmuli eū interpretabant facere: qm̄ tarda picturæ ratio esset illa. Quōbrē daturus celeritatis famā: absoluit uno die tabellā: quæ uocata est hemeristes puero picto. Amavit i iuuetā Glycērā municipē suā inuenticē coronæ: certādōq; imitatione eius ad numerosissimā sfige uarietate perduxit artē illā: postremo pinxit illā sedentem cū corona. Quæ nobilissima tabula appellata est stephanoplocos: ab aliis stephanopolis: qm̄ Glycēra coronas uenditando substinuerat paupertatē. Huius tabulæ exemplar: qd; apographon uocant. L. Lucillus duobus talentis emit athenis: paucias aut fecit & grādes tabulas: sicut spectatā in pompeii porticibus bouū imolationem. Eam enim picturam primus inuenit: quam postea imitati sunt multi: æquauit autem nemo. Ante omnia cum longitudo bouis ostenderē uellet: aduersum eum pinxit: non transuersum. Vnde & abunde intelligitur amplitudo. Dein cum omnes quæ uolunt eminentia uideri: candidi faciāt: coloremq; cōdiāt nigro. Hic totum bouē atq; coloris fecit: umbræq; corpus ex ipso dedit. Magna porsus arte in equo extātia ostendēs: & in confecto solida omnia. Sicione & hic uitā egit: diuq; fuit illa priā picturæ. Tabulas inde omnes ex publico propter æs alienū ciuitatis addictas Scauri ædilitas romā trāstulit: post eū emicuit longe ante oēs Euphranor isthnius olympiade. iiii. cētēsimā. iiii. Is est q inter fīctores dictus ē a nobis. Fecit & colossos: & marmora ac scyphos sculpsit. Docilis ac laboriosus ante oēs: & in quocūq; genere excellēs ac sibi æqualis. Hic primus uidē & xp̄f̄ sisse dignitates insignia herou: & usurpasse symmetriā. Sed fuit in uniuersitate corpō exilior: capitib; articulisq; grādiōr. Volumina quoq; cōposuit de symmetria & coloribus. Opera eius sunt: que stre proclū. xii. dii. Theseus in quo dixit: eundē apud parrhasiū rosā passum esse: suū uero carnē. Nobilis eius est tabula ephesi: Vlixes simulata uestania bouem cū equo iungens: & Palamedes dux fasce gladiū cōdens. Eodem tpe fuit & Cydās: cuius tabulā Argonautas. HS. c. xliiii. Hortēsius orator mercatus est: eiq; ædem fecit in tusculano suo. Euphranotes autē discipulus fuit Antidotus. Huius est clipeo dimicans & luctator: tibicēq; inter pauca laudatus. Ipse diligentior: q; numerosior: & in coloribus seuerus. Maxime inclaruit discipulo Nicias athēniensi qui diligentissime mulieres pinxit. Lumen & umbras custodiit: atq; ut emerent et tabulis picturæ: maxime curauit. Opera eius nemea aduecta ex asia romā a tyllano: quā in curia diximus posita. Item Liberpater in æde Concordiæ. Hiacythus quoq; Cæsar Augustus delectatus eo secum deportauit alexandria captā: Et ob id Tiberius Cæsar in templo eius dicauit hāc tabulā Dianæ. Ephesi uero est Megabyzi sacerdotis ephesiæ Dianæ sepulchrū. Athenis necromantia Homeri. Hanc uendere noluit Attalo regi talētis. lx. potiusq; patriæ suæ donauit: abib; dans opib; Fecit & grādes picturas: i qbus sunt Calypso & io: & Andrēda. Alexander quoq; in pompeii porticibus pcellens: et Calypso sedēs. Huic quidē ascribunt quadrupedes. Prosperime canes expressit. Hic est Nicias: de quo dicebat Praxiteles interrogatus: quæ maxime opera sua probaret in marmoribus: quibus Nicias manū admouisset. Tatū circūlōtōi eius tribuebat. Nō satis discernit alius eodē noīe. At hunc eundē quidā faciunt olympiade centesima. xii. Niciæ cōparat: & aliquātō pferē athēnion Maronites Glautionis corinthii discipulus: & austerior colore: & in austeritate iucundior: ut in ipsa pictura eruditō eluceat. Pinxit in templo

Eleusine Philarchū: athenis frequentia quā uocauere polygynacon. Itē achillem uirginis habi-
tu occultatū Vlyxe deprehendente. Et in una tabula quaq; maxime inclauit: agofonem cum
equo. Quod nisi in iuuenta obisset: nemo ei cōpareretur. Est & nomē Heraclidi macedoni. In
tio naues pinxit. Captoq; rege perseo athenas cōmigratū sibi eodē tempore erat Metrodorus
pictor. Idemq; philosophus magnē in utraq; scientia auctoritatis. Itaq; cum L. paulus deuotū
perseo petisset ab atheniensibus ut q̄ probatissimū philosophū mitterent sibi ad erudiendos li-
beros: iteq; pictorem ad triumphū excolendū: athenienses Metrodorū elegerūt: professū eundē
in utroq; desiderio prāctatissimū: quod edicto quoq; Paulus indicauit. Timomachus bizan-
tius Cæsaris dictatoris ætate Aiace ei pinxit & Medē ea eo in Veneris genetricis ade posi-
tas: octoginta talentis uenundatas. Talentū autē atticum ut ait Varro. xvi. scētertiis taxat. Ti-
momachi æque laudant Orestes. Iphigenia i tauris: & Lecythion agilitatis exercitator: cogna-
tio nobilium: palliati: quos dicturos pinxit: alteq; stantem: alteq; sedentem. Præcipue tamē ars
ei fauissē in Gorgone uisa est. Pausiæ filius & discipulus Aristolaus e seuerissimis pictoribus fu-
it: cuius sunt Epaminondas: pericles: Medea: Virtus: Theseus. Imago atticæ plebis: boum imo-
latio. Sunt quibus & Mechopanes eiusdem pausiæ discipulus placeat diligencia: quam intelli-
gant soli artifices. Alias durus in coloribus sed & multus. Nam Socrates iure omnibus placet.
Talesq; sunt eius picturæ. Cum Aesculapio filia Hygia Aegle: panacea laeso: & piger qui appel-
latur Ocnos spartum torquens q̄ asellus arrodit. Hactenus indicatis genere in utroq; proci-
bus non silebuntur & primis proximi. Aristocides: qui pinxit adē Apollinis delphis. Anthi-
philus puero ignem conflagrantē laudatur: ac pulchre alias domo splēdēcente: ipsiusq; pueri
ore. Itē lanificio: in quo properant omnium mulierum pensa: ptolemo uenante. Sed & no-
bilissimo satyro cuius pelle pantherina: quem Apocopenonta appellant. Aristophon anchalo
uulnerato ab apro cum socii doloris altipale. Numerosa æque tabularū qua sunt priamus:
Helena Credulitas: Vlyxes: Daphebus: Dolus. Androbis pinxit Scyllin ancoras pericæ classis
præcidentem. Artemon Danen mirantibus eam prædonibus. Reginam Stratonicē: Hercule-
& Deianira. Nobilissimas autē quæ sunt in porticibus Oēauia operibus. Herculem ab œ-
ta monte Doridos exusta mortalitate consensu deorum in cælum eūtem. Laumedontis circa
Herculem & neptunum historiam: alcinachus Dioxippum: qui pancratio olympicæ citra pul-
ueris iactum: q̄ uocant acontis: uicit Coneti Nemea. Ctesilochus apellis discipulus petulantia
dura innotuit loue liberum parturientē depicto mitrato & muliebritur ingemiscēte inter ob-
stetricis & deorum clamorem. Ctesidemus ocellia expugnatōe & Laodamia. Ctesides reginæ
Stratonicis iniuria: nullo enim honore exceptus ab ea: pinxit uoluptatem cum piscatore: quem
reginam amare sermo erat. Eamq; tabulam in portu ephesi proposuit: ipse uelistratus est. Re-
gina tolli uetuit: utriusq; similitudinē mire exp̄ssa. Cratinus comædus athenis in pōpio pinxit.
Eutyrides bigam regis cū uictoria. Eudorus scæna spectat. Idē & ex ære signa fecit. Iphis Ne-
ptūno & Victoria. Habrō amicitia & cōcordia pinxit: & deoz simulachra. Leotiscus aratū uir-
tore cū tropheo psaltria. Leon Sapho. Nicearchus Venerē inter Gratias & cupidinē. Hecule-
lem tristē infantiæ pœnitentiā. Nealces Venerē solers i arte & ingenio: opī suppinxit. Sigdem
cū plū nauale ægyptioq; & psage pinxisset: qd̄ in nilo: cuius aqua est mari filis: factū uolebat
intelligi: argumentoz declarauit: qd̄ arte nō poterat: asellū. n. in littore bibētē pinxit: & croco-
dillū insidiantē ei. Oenias Syngenicon. Philiscus officinā pictoris: ignē cōstantē puero. Phaleriō
Scyllā. Simonides Agatarchū & Mnemosinē. Sinus iuuenē requiescētē: officinā fullonis: quin-
quatus celebrantē. Idēq; Nemēsin egregiā. Theodorus uero emungentē. idē ab Oreste matre
& Aegylthū interfici. Bellūq; iactū pluribus tabulis: qd̄ est Romæ i Philippi porticibus: & Cal-
sandrā i cōcordiæ delubro. Theontius Epicurū cogitantē Demetriū regē. Theon Orestis insa-
niam: Thamyram cytharædū. Tauriscus Dioscobolū. Clytēnestram: Paniscum: polynicem re-
gnū repetentē: & Capaneā. Non omittetur inter hos insigne exemplū. Nanc; erigonus tritor
colorum Nealce pictoris in tantum ipse profecit: ut celebrē etiam discipulum ipse reliquerit
Pasiam fratrem Egenitæ fidoris. Illud uero per quam rage ac memoria dignum etiam sup̄e-
ma opera artificum imperfectaq; tabulas: sicut Irin Aristidis: Tidaridas Nicomachi. Medem
Thimomachi: & quam diximus Venerem Apellis: in maiori ammiratione esse: q̄ pfecta. Quip-
pe in iis linamenta reliqua: ipsaq; cogitationes artificū spectant: atq; in lenocinio cōmenda-
tionis dolor est. Manus cum id agerent extinctæ: desiderant. Sunt etiam nū non ignobiles qd̄
in transcurſu tamē dicēdi. Aristonides: Anaxāder: anitobolus syrus: arethesius Tisicratis filius:

Coribas Nicomachi discipulus: Carmanides Euphranotis: Dionysiodorus colophonius: Diogenes qui cum demetrio rege uixit. Eutymedes: Heraclides macedo: Mydon solus Philomachi statuarii discipulus: Mnasiltheus sicyonius: Mnasiltheus aristonidis filius & discipulus: Nefus Habronis filius: Polemon alexandrinus. Theodorus famius & Tadius Nicothensis discipuli. Xenon Neoclis discipulus sicyonius. Pinxere & mulieres. Timarete Myconis filia Dianā in tabula: quæ ephesi est in antiquissimis pictura: Irene Cratini pictoris filia & discipula puellam quæ est eleusina. Calpsy senem & præligatorem Theodorum. Alcisthene saltatorem. Aristarete Nearchi filia & discipula Aesculapium. Lala cyzena ppetua uirgo. Martia. M. Varonis iuuenta romæ & penicillo pinxit: & cestro in ebore imagines mulierum maxime: & Neapolitanum in grandi tabula. Suam quoq; imaginem ad speculum. Nec ullius in pictura uelocior manus fuit. Artis uero tantum ut multum immanitate præci antecederet celeberrimos eadem ætate imaginum pictores. Sopylon & Dionysium: quorum tabulæ pinacothecas impleti. Pinxit & quædam Olympiades: quæ hoc solum memoratur discipulum eius fuisse Antobolum. In encaustice pingēdi duo fuisse antiquitus genera constat: cæra & ebore cestro id est uiriculo: donec classes pingi corpore. Hoc tertium accessit: resolutis igni cæris penicillo utēdi: quæ pictura in nauibus non sole nec sale uetūq; corrumpitur. Pingunt & uestes in ægypto inter pauca mirabili genere. Candida uela postq; attriuere illinētes non coloribus sed colorem sorbentibus medicamētis. Hoc cum fecere non apparet in uelis: sed in cortina pingi. In seruēt aquas merfa post momentum extrahunt picta. Mirūq; cum sit unus in cortina colos: ex illo alius atq; alius sit in ueste accipiētis medicaminis qualitate mutatus. Nec postea ablui potest cortina nō dubia confusura colores si pictos accipiet. Digerit eos ex uno: pingitq; dū cogit. Et adustæ uestes firmiores fiunt: q̄ si nō uerentur.

Plastices primi inuētores: de simulacris & uasis fidelibus & scio eorū.

CA. XII.

E pictura satis suppe. Contextisse his & plasticæ conueniat: eiusdem opere terræ fingere ex argilla similitudines. Dibutades sicyonius sigulus primus inuenit corinthi filia: opera: quæ capta amore iuuenis: illo abeunte peger: umbram ex facie eius ad lucernam in pariete lineis circūscriptis. Quibus pater eius impressa argilla typum fecit: & cum cæteris fidelibus induratum igni: pposuit: eiq; seruati in nymphæ: donec corinthus Mummius euerteret: tradunt. Sunt qui in famo primos omnium plasticen inuenisse Rhœcum & Theodorum tradant multo ante Battidas corinthus pulsoq; Demarathum uero ex eadem urbe profugum qui in ethruria Tarquinium priscum regem populi Romani genuit: comitatos fictores Euchirapum & Eugrammum: ab iis italiæ traditam plasticen. Dibutades inuentum est rubricā addere: aut ex rubrica cretam fingere. Primusq; psonas regularum extremis imbricibus imposuit: quæ inter initia ptypa uocant. Postea idem eclypta fecit. Hic & fastigia templorum orta: p hunc plastæ appellati. Hominis autem imaginem gypso e facie ipsa primus omnium expressit: cæraq; in eam formam gypsi infusa emendare instituit. Lysistratus sicyoniūs frater Lysippi: de quo diximus. Hic & similitudinem reddere instituit. An eum quam pulcherrimas facere studebat. Idem & de signis effigiem exprimere inuenit. Creuit res in tantum: ut nulla signa statuae uel sine argilla fierent. Quo apparet antiquiorem hanc fuisse scientiam: q̄ fundendi artis. Plastæ laudatissimi fuisse Dimophilus & Gorgasus. Idemq; pictores qui cereris ædem Romæ ad circū maximum utroq; genere artis suæ excoluerunt: uerbis inscriptis græcè: quibus significarūt a dextra opa Dimophili esse: a parte Leua Gorgasii. Ante hanc ædem tuscanica omnia in ædibus fuisse auctor est. M. Varro. Ex hac cum re fierentur: crustas parietum excisas tabulis marginatis inclusas esse. Item signa ex fastigiis dispersa. Fecit & Calcothentris cruda opa athenis: qui locus ab officina eius ceramicos appellatur. M. Varro tradit sibi cognitum romæ. Postunium nomine: a quo factas romæ tubas. Item pisces: quos aspectu discernere a ueris uix posses. Idem magnificat archeilaum. L. Luculli familiarē: cuius p plasticen pluris uenire solita ab artificibus ipsis quam alioz opera. Ab hoc factam Venerē genetricem in foro Cæsaris: & priusq; absolueret: festinationē dedicandi posita. Deinde ei a Lucullo sesteris. lx. signū felicitatis locatum: cui mors utriusq; inuiderit. Octauio equiti romano cratera: facit uolenti exemplar e gypso factū talento. Laudat & Pasitelem qui plasticen in seia statuarie sculpturæq; & calaturæ eē dixit: & cum eē in omnibus his sumus nihil unq; fecit: anteq; finxit. Præterea elaboratā hanc italiæ artē & maxime ethruriæ. Turianūq; a fregellis accitum: cui locaret Tarquinus Priscus Iouis effigiem i capitolio dicandā.

Fictilem eam fuisse: & ideo mirari solere. Fictiles in fastigio tēpli eius quadrigæ: de quibus sapie diximus. Ab hoc eodem factum Herculem: qui hodieq; materiæ nomē in urbe retinet. Hæ enim tum effigies deū erant laudatissimæ. Nec poenitet nos illos: qui tales coluere. Aurū enī & argentū ne diis quidem conficiebant. Durant etiānum pleriq; in locis talia simulacra. Fastigia quidē templorū etiā in urbe crebra & municipiis mira cælatura & arte firmitateq; aui sanctiore auro certe innocentiore. In sacris quidē etiā inter has opes nō murthinis crystallinis: ue: sed fictilibus prolibatur sympulis innocentius. Inenarrabili terræ benignitate: si quis singula æstimet: etiā ut omittant in frugum uini: pomorū: herbarū: fructūq; medicamentorūq; me. tallosq; generibus beneficia eius: quæq; adhuc diximus: uel quæ assidue faciant. Figlinarū opera: imbricibus: tubulis tegulisq; ad balneas māmatis: uel adiecta coctilibus laterculis fidamētisq;: aut quæ rota fiunt etiā fictilibus doliis ad uina excogitatis: & ad aquas. Propter q̄ Nūma rex septimum collegitū figulorū instituit. Quin & defunctos sese multi fictilibus doliis cōdi maluerē: sicut. M. Varro pythagorico modo in myrti & oleæ atq; nigrae populi foliis. Maior quoq; pars hominū terrenis utit̄. uasis. Samia etiānum in esculentis laudant̄. Retinet hanc nobilitatē & Arretinū in italia & calicū tantum surrētū: asta pollentia: in hispania & saguntum: in asia pergamū. Habent & trallis opera sua: & utina in italia: qm̄ & sic gentes nobilitant̄. Et hæc quoq; p̄ maria terrarūq; ultro citroq; portant̄. Insignibus rotæ officinis erythris. Hodieq; in templo monstrant̄ duæ amphoræ p̄p̄ tenuitatem consecratæ discipuli magistrique certamine uter tenuiorē humū circūduceret. Cois laus maxima: hadrianis firmitas. Nonnullis circa hoc feueritatis quoq; exēplis. Qu. Coponiū inuenimus ambitus dānatū: quia uini amphorā dedisset dono ei: cuius suffragi latio erat. Atq; ut luxu aliquoq; auctoritas contingat figlinis tripatinū inquit Fenestella appellabat̄ sūma cōgnarū lauticia. Vna erat murenarū: altera luporū: tertia myxonis piscis. Inclinat̄ iam scilicet moribus ut tñ eos præferre græciæ etiā philosophis possimus. Siquidē in Aristotelis hæredū uolūte. lx. patinas uenisse tradit̄. Nam nos cū unam Aesopi tragœdiarū histriōis in natura auiū diceremus sestertis. dc. stetit: nō dubito idignatos legentes. At Hercules Vitellius in principatu suo. cc. sestertis condidit patinam: Cui faciendæ fornax in campis ex ædificata erat: qm̄ eo puenit luxuria: ut et fictilia pluris cōstent: q̄ murhina. Propter hanc Mutianus altero cōsulat̄ suū in cōquæstione exprobrauit patinarū paludes Vitellio. Memoria nō ulla scōdiore: cuius ueneno Asprenati reo. Cæs. sius Seuerus accusator obiciebat̄ iterisse. cxxx. cōuiuas. Nobilitant̄ iis oppida quoq; ut regii & cumæ. Samia testa matris deū sacerdotes: qui galli uocant̄: uiriliter amputant. Nec alter citra perniciem: si. M. Celio credamus: qui linguā sic amputandā obiecit graui. p̄bro: tanq̄ & ipse iam tūc eidem Vitellio malediceret. Quid nō excogitauit ars: fractis etiā testis utēdo. sic ut firmius durent tufis calce addita: quæ uocant̄ signina. Quo genere etiā pauimēta excogitauit.

Terræ uarietates: & de puluere puteolano: & alius terræ generibus: quæ in lapidem uertuntur.

CA. XIII.

Erū & ipsius terræ sunt alia segmēta. Quis. n. satis miret̄ pessimā eius partē medioq; puluerē appellatū in puteolanis collibus opponi maris fluctibus: merisq; p̄tinus fieri lapidē unū inexpugnabilē undis: & fortiorē quotidie: utiq; si cumano miscet̄ cēmēto. Eadē est terræ natura in cyzicēna regione: sed ibi nō puluis: ue: ipsa terra qualibet magnitudine excisa & demersa in mare lapidea extrahit̄. Hoc idē circa cassandrea p̄dunt fieri. Et in fonte gnidio dulci intra octo mēses terrā lapidescere. Ab oropō qdē anlidē ut q̄ q̄q̄d terræ attingit̄ mari: mutat̄ i saxa: nō multū a puluere puteolano distat̄ & nilo arena te nūllissima sui p̄te: nō ad sustinēda maria fluctusq; frāgēdos: sed ad debellāda corpora palæstræ stū diis. Inde certe patrobio Neronis p̄cipis liberto aduehebāt̄. Quin & Leonato & Cratero ac Meleagro Alexandri magni ducibus fabulū hoc portari cū reliq; militariis cōmētis regio. Plura de hac parte nō sum dicturus: nō hercules magis q̄ de terræ usu in cæromātis: qbus ex cendo iuuentus nostra corpora uites animorū: perdidit.

De parietibus fornaceis: & lateritiis: & eorū ratione.

CA. XIII.

Uid: nō & in africa hispaniaq; ex terra pietes: quos appellāt fornaceos: qm̄ focū mō circūdati utriq; duab; tabulis ifarciūt̄ uerius q̄ iustruūt̄: aui durāt: icorrupti i b̄ribus: uētis: i ḡmbus: oīq; cēmēto firmiores. Spectat̄ et nunc speculas Hānibal̄is hispania terrenarūq; turres iugis mōtiū impositas. Hic & cespitiū natura castroz; uallis accommodata cōtra fluminū ipectus æggeribus. Illini qdē crates parietū turo: & lateribus crudis

ul'hamatis

uel mixti
piscis

extrui q̄s ignorat. Lateres nō sunt & sabuloso: neq; arenoso: multoq; minus calculoso ducendi solo: sed & cretoso & albicāte: aut ex rubrica. Vel si iā ex sabulo & masculo certe. Figunt optie uere. Nā solitatio rimosis fuit: quos aedificiis nō idoneos pbāt. Quin & itritū ip̄m eoz prius q̄ singās: macerari oportet. Genera eoz tria. Lidoron quo utimur: longū sesquipedalū pede. Aliteq; tetradoron. Tertiū pētaoron: Graci. n. antiq; doron palmū uocabāt: & iō dā munerā: ga manu darent. Ergo a q̄ttuor & quiq; palmis put sunt: nominant. Eadē est latitudo. Minore i priuatis operibus: maiore in publicis utunt in grācia: pithane in asia & ulterioris hispania ciuitatibus massilia & calento sunt lateres: qui siccati nō merguntur in aqua. Sunt enim & terra pumicosā: cum subigi potest utilissima. Graci: prāterq; ubi & silice fieri poterat. Structura: parietes latericios prātulere. Sunt. n. aeterni: si ad ppendiculum fiant. Ideo & ad publica opa & regias domos addunt. Sic extruxere muq; athenis: qui id montē hymetū spectat. Sic patris aedis iouis & Herculis q̄uis lapideas colūnas & epistylia circūdarent. Domū regīā Attali trabibus. Item sardibus Croesi: quā gerusia fecere. Halicarnasi mausolea: quā etiā nunc durāt. Lacedaemone quidē excisum lateritiis parietibus opus tectoriū pp excellētiā picturā ligneis formis latusum romā deportauerunt in aedilitate: ad comitiū exornandū Murena & uarro. Quod opus cum per fe mige esset: trāslatū tñ magis mirabant. In italia quoq; latericius murus areti & meuanie est. Romae nō sunt italia aedificia: quia sesquipedalis paries: non plusq; unam contignationem tolerat. Cautūq; est: ne cōis crassior fiat: nec intergerinoz ratio patitur.

De sulphure: alumine: & generibus eoz: & medicina.

CA. XV.

 Acc sint dicta de lateribus. In terrā aut reliquis generibus: uel maxime natura mirā est sulphuris: quo plurima domant. Nascit in insulis aëoliis inter siciliā & italiā: quas ardere diximus. Sed nobilissimū in melo insula. In italia quoq; inuenit in neapolitano capānoq; agro collibus: qui uocantur leucogae: qd & cuniculis effusum p̄ficitur igni. Genera quattuor. Viuū: quod graci apyron uocant: nascit solidum: hoc gelbosū. Eo solo ex oibz generibus medici utunt. Cetera. n. liquore cōstant: & conficiunt oleo incocta. Viuū aut effodit: translucetq;: & uret. Alteq; genus appellāt glebā: fulsonū tñ officinis familiare. Tertiū quoq; generi unus tñ est usus ad sufficiendas lanas: qm candent tñ mollicieq; confert. Egula uocat hoc genus. Quarto aut ad ellychnia maxime conficienda. Cetero tantū uis est: ut morbos comitiales deprehēdat nidore: ipositū igni. Lusit & Anaxialus eo candēs i calice nouo prunaq; subdita circūferens: ex ardescētis repulsū pallorē disp; uelut defunctoz effundētē conuiuiss. Natura eius exalfacit: concoquit. Sed & discutit collectiones corpore: ob hoc talibus emplastris malagmatibzq; miscetur. Renibus quoq; & lūbis in dolore cum adipe mire pdest ipositum. Aufert & lichenas a facie cū terebinthi resina: & lepras: Harpaxitō uocat a celeritate auellendi: auellū. n. subinde debet. Prodest & suspiciosus linctum. Purulēta quoq; tussientibus: & cōtra scorpionū ictus. Vitilignes uiuū nitro mixtū: atq; ex aceto tritū & illitū: tollit. Item lendes in palpebris: aceto sandaracato ammixto. Habet & in religionibus locū ad expiādas suffitu domos. Sentit uis eius & in aquis seruētibus. Neq; alia res facilius accenditur: quo appet: igniū uī magnā etiā ei inesse. Fulmina & fulgura quoq; sulphuris odorē habet: ac lux ipsa eoz sulphurea est. Et bituminis uicina est natura: alibi limus: alibi terra. Limus a iudae lacu ut diximus emergens. Terra in syria circa sydonē oppidū maritimum. Spissant haec utraq;: & in desitātē coeūt. Est uero liquidū bitumē sicut zaqynthium & quod a babylone inueitur. Ibi quidē et candidū gignit. Liquidū est et apolloniaticū: quā omnia graci pissaphallon appellāt: ex argumēto picis et bituminis. Gignit et pingue liquorisq; oleaci in sicilia: agra gātino fonte inficiēs riuū. Incolae id arūdinum pāniculis colligit citissime sic adhārescēs. Vt tunc eo ad lucernaz lumina olei uice. Itē ad scabiē iumentoz. Sunt qui et naphthen de qua i scdo diximus uolumine: bituminis generi ascribūt. Veget ardes eius uis igni naturā cognata pcul abest ab oī usu. Bituminis pratio ut quā maxie splēdeat: sitq; pōderosum ac graue. Leue autem modice: qm adulterat pice. Vis bituminis quā sulphuris: sicut discutit: attrahit: glutinat. Serpētēs nidore fugat accensum. Ad suffusōes oculoz: & albugines babylonium efficacit tradit. Item ad lepras lichenas: prunitulq; corporum. Illinitur et podagris. Purulēta aurē eius genera incōmodos oculoz: pilos replicant. Dentium doloribus medent simul cum nitro illita. Tussim ueterem et anhelitus cum uino potum emendat. Dyscentericis etiam dat eodem modo. Sistitq; aluum. Cum aceto uero potum discutit concretū sanguinē: et detrahit. Mitigat lūboz dolores: item articulorum. Cum farina hordeacea impositum: emplastrum peculiare fa-

uel lydiū

cit sui nominis. Sanguine fistit. Vulnere colligat. Glutinat nervos. Utuntur etiam ad quartanas bituminis drachma & hedyosmi pari pondere cum mirra obolo subacti. Comitiales morbos usum deprehendit. Vuluage strangulationes olfactum discutit cum uino & castoreo. Procidencia sedis suffitu reprimat. Purgationes foeminae in uino potu elicit. In reliquo usu amentis illinitur: firmatque ea contra ignes. Diximus & tingi solitas ex eo statuas & illini. Calcis quoque usum praebuit: ita ferruminatis babylonis muris. Placet in ferratis fabrorum officinis tingendo ferro: clauorumque capitibus: & multis aliis usibus. Nec minor aut ab eo dissimilis est aluminis opera: quod intelligit salugo terra. Plura & eius genera. In cypro candidum & nigra: exiguua coloris differentia: cum sit usus magni: quam inficiendis claro colore lanis candidum liquidumque utilissimum est. Contraque fuscis aut obscuris nigrum. Et aurum nigro purgat. Fit aut omne ex aqua limoque: hoc est terrae exudantis natura. Corruat in hyeme aetius solibus maturat. Quod fuerit ex eo praecox: candidum fit. Gignitur aut in hispania: aegyptus: armenia: macedonia: ponto: africa. In fulis sardinia melo: lipara: strongyle. Laudatissimum in aegypto: primum in melo. Huius quoque duae species: liquidum: spissumque. Liquidum probatio: ut sit lympidum lacteum sine offensis fricandis cum quodam igniculo caloris. Hoc phorimone uocant. An sit adulteratum: deprehendit succo punici mali. Sinceque n. mixtura ea nigrescit. Altege genus est pallidum & scabrae naturae: quod inficitur galla. Ideoque hoc uocat paraphoron. Vis liquidi aluminis altringere: indurare: rodere. Mellem ammixto sanat oris ulcera: papulas: pruritumque. Haec curatio fit in balneis duabus mellis partibus: tertia aluminis. Virus alage sudoresque sedat. Sumit pilulis contra lyncis uitia. Pellendumque pruritum: ac per urinam sanguinem. Emendat & scabiem nitro: ac melanthio admixtis. Cocti aluminis unum genus schiston appellat graeci in capillamenta quaedam canescencia dehiscens. Vnde quidam trichitin potius appellauere. Hoc quoque fit ex lapide: ex quo & id chalcitin uocant: ut sit sudor quidam eius lapidis in spuma coagulati. Hoc genus aluminis siccit: minusque fistit humoris inuitem corporibus. Sed auribus magnopere prodest infusum: uel illitum: uel oris ulceribus: dentibusque si salua cum eo contineat. Et oculorum medicamentis inserit: apte: uerendisque utriusque sexus. Cogit in patinis: donec liquari desinat. Inertior est & altege genus quod strongylen uocant. Duas eius species: fungosum atque oium ore dilui facile: quod in totum dnat. Melius pumicosum: & foraminum fistulis spongiae similiter tundumque natura: candido propius: quam quada pinguedine fine arenis friabile: nec inficiens nigritia. Hoc coquit per se carbonibus puris: donec cinis fiat. Optimus ex omnibus quod melinum uocat: ab ipsa melo: ut diximus. Nulli uis maior neque altringendi: neque denigrandi: neque indurandi. Nullum spissius. Oculorum scabrias extenuat. Combustum uilius epiphoris inhiibedis. Sic & ad pruritus corporis. Sanguinem quoque fistit in totum foris illitum. Vulsis pilis ex aceto illitum: renascentem mollit lanuginem summam. Omnium generumque uis in astruendo. Vnde nomen a graecis. Ob id oculorum uitis aptissima sunt. Sanguinis fluctiones inhibent cum adipe. Sic & infantium ulcera putrescentia ulcege composit cum adipe. Et hypodipicoque eruptiones siccant. Et aurium uitia cum succo punici mali. Et unguis scabrias: cicatricumque duritias: & pterygia ac pñiones. Phagedenas ulcege: ex aceto: aut cum galla pari pondere cremata. Lepras cum succo olege. Cum salis uero duabus partibus utria quae ferunt. Lendes & alia capillorum a salia primum aqua. Sic & ambustis prodest: & furfuribus corpore cum sero pice. Infundit & discentis. Vnde quoque in ore comprimit: ac tonsillas. Ad omnia quae in ceteris generibus diximus efficacius intelligit ex melo aduectum. Nam ad reliquos usus uitae in coris lanisque pñiciendis: qui sit momenti: significat cum esto. Ab his per se omnia ad medicinas pertinencia terrae genera tractabimus.

De terra samia: & eretria: & chia: & selinusia: & phniti: & ampeliti medicinae. CA. XVI. Amiae duae sunt: quae syropicon: & quae aster appellant. prioris laus: ut recens sit: & leuis: linguarumque glutinosa. Altera glebosiore: candida. Vtraque uris: ac laeatur. Sunt qui praefertant priorem. primum sanguine expuentibus. Emplastrique quae siccandi causa componunt. Oculorum quoque medicamentis miscent. Eretria totidem differentias habet. Nigra & alba est: & cinerea: quae praefertur in medicina. Probat mollitiae: & quod si aere pducat: uiolacum reddit colore. Vis & ratio eius in mededo dicta est inter pigmetia. Lauatur ois terra. In hoc loco dicemus: perflua aqua siccataque solibus: iteque ex aqua trita: ac reposita: donec confidat: & digeri possit in pastillos. Coquit in calicibus crebro concussu. est in medicaminibus & chia terra candicans. Effectus eius qui samiae. Vfus ad mulierum maxime cutem. Idem & selinusiae. Laetei coloris est haec: & aqua dilui celerrima. Eadeque lacte diluta: testiciorum albaria interpolantur. Pnigitis eretriae similisima est grandioribus tantum glebis & glutinosa: cui effectus

u' fricatiu

uel sero pi
cis u' pice

uel aere

u' phnitis

idem qui cimoliz: infirmior tñ. Bitumini simillima est ampelitis. Expimentū eius: si cæra mō accepto oleo liquefat. Et si nigricans colos maneat tostæ. Vfus ad molliendū discutiendūq. Ad hæc medicamentis additur: præcipue in calliblepharis & inficiendis capillis.

Cretæ genera ad uestitū usus cimolia: sarda: umbrica: saxum: argentariam. CA. XVII.

Cretæ plura genera. Ex iis cimoliz duo ad medicos p̄tinentia. Candidū & ad purpurissum inclinand. Vis utriq. ad discutiendos tumores: & sistēdas fluxiones aceto alsumpto. Panos quoque & parotidas cohibet. Et lichenas illita: pustulaeque. Si uero aphronitru & as cypru admisceat & acetū: pedū tumores sanat: ita ut in sole cura tio hæc fiat: & post sex horas aqua falsa abluit. Testiū uero tumoribus cypria cera addita pdest: & refrigeradi quoq. natura cretæ est: sudoresq. imodicos sistit illita. Atq. ita papulas cohibet ex uino sumpta in balneis: laudat maxime thessalica. Nascit & in lycia circa bubonē: & alius cimoliz usus in uestibus. Nā sarda quæ affert de sardania: candidis tñ assumit. Inutilis uersicoloribus: est & utilissima oīum cimoliz generum: p̄ciosior umbrica: & quā uocant saxū. Proprietasq. saxi: q. crescit in macerando: atq. pondere emittit illa mēsurā. Vmblica nō nisi poliendīs uestibus assumit. Neq. n. pigebit hāc quoq. partē attingere: cū lex metella extet sillonibus dicta: quā. C. Flāminius: & L. Aemilius cēsores dedere ad populū ferendā. Adeo oīa maioribus curæ fuere. Ergo ordo hic est. Primū abluat uestis sarda: dein sulphure suffit: mox desquāmur cimolia: quæ est coloris ueri. Fucatus. n. deprehēdit: nigrescitq. & effundit sulphure. Veros aut & p̄ciosos colores emollit cimolia: & quodā nitore exhilarat cōtūstos sulphure. Candidis uestibus saxū utiūlū a sulphure. Inimici coloribus. Græcia p cimolia tymphaico utitur gypso. Alia creta argentaria appellatur: nitorem argenteū reddens. Est & utilissima quā circū præducere ad uictoria notā: pedesq. uenaliū trans mare aduectoz denotare instituerūt maiores. Talēq. Plociū mimica scenæ cōditorem & astrologiz consobriniū eius Mālium antiochū. item grāmaticā Taberium Erotē eadē naue aduectos uidere proauit.

Qui & quoz liberti præpositi.

CA. XVIII.

Ed qd hos refero aliquo litteraz honore cōmendatos: Talē in catasta uidere Chrysogonū Syllæ: Amphionē. Q. Catuli interfectorem: Heronē. L. Luculli: Demetriū Pompeiū: augēq. demetriū. q̄q. & ipsa Pompeiū credita est: & Hipparchū. M. Antonii Menā & Menecratē Sex. Pompeiū: aliosq. deinceps: quos enumerare iam nō est: & sanguine quiritiū & p̄scriptionum licentia ditatos. Hoc est insigne uenaliū gregibus: opprobriūq. insolētis fortunæ: quā & nos adeo potiri regē uidimus: ut prætoriaz quoq. ornamenta decerni a senatu iubente Agrippina Claudii Cæsaris uiderimus libertis. Tantūq. nō cum laureatis fascibus remitti illo: unde cretatis pedibus aduenissent.

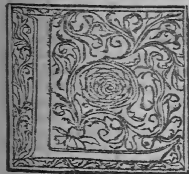
De terra ex galata: terra clupea: terra balearica: terra ebusitana. CA. XIX.

Ræterea sunt genera terræ p̄prietatis suæ: de quibus iam diximus. Sed & hoc loco reddenda natura. Ex galata insula & circa clupeā africæ scorpiones necati: balearis & ebusitana serpentes.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE. LIBER. XXXVI. PROOEMIUM.

Naturæ lapidum ac marmoz luxuria.

CA. I.

LAPIDVM NATVRA RESTAT: HOC EST PRAECIPVAMORUM infans: etiā ut gemæ cū succinis: atq. cristalli cū murhinis simulant. Omnia namq. quæ usq. ad hoc uolūmē tractauimus homini aliqua ex cā genita uideri possunt. Montes natura sibi fecerat: ad qd dam cōpages telluris uisceribus densandis: simul ad impetus fluminū domandos: fluctusq. frangendos: ac minime quietas partes cōtendas durissima sui materia. Cædimus hos: trahimusq. nulla alia q̄ deliciæ cā: quos transcendisse quoq. mirum fuit. In portento p̄pe habuere maiores alpes ab Hānibale exuperatas: & postea a cimbris. Nūc ipsæ cædunt in mille genera marmoz. Promōtoria apertunt mari: & rerum natura agitur in planum. Euehimus ea quæ

ul' tymphe
tico

uel meno
dorum

uel Tātūq
laureatis

separandis gentibus pro terminis constituta erant: nauisq; marmoris causa sunt: ac p. fluctus
 seuissimā regē naturae partē: huc illucq; portās iuga montium: maiore etiā uelania: q̄ cum
 ad frigidos potus uas petitur in nubila. Caeloq; proximae rupes cauant: ut bibat glacie. Secum
 quisq; cogitet quae precia hōis audiat: quas uehi trahiq; moles uideat. Sed & q̄ sine his multo
 rum fuerit beator uita: ad q̄q; multoq; necesse sit necesse ista facere: imo uerius pati mortales:
 quos ad usus: quasue ad uoluptates alias nisi ut inter maculas lapidū iaceant: ceu uero nō te-
 nebris noctū dimidiā parti uitae cuiusq; gaudia hāc auferentibus. Ingens ista reputantem su-
 bit etiam antiquitatis rubor. Extant censoriae leges glandia in cornis glireq; & alia dictū mi-
 nora apponi uentantes. Marmora inuehit: & maria huius rei causa transiri: quae uetere lex nul-
 la lata est.

Quis primus in publicis operibus ostenderit.

CA. II.

Icar fortassis aliquis: non enim inuehebantur. Id quidem falso. cccxl. columnas. M.
 Scauri aedilitate ad scenam theatri tēporarij: & uix uno mēse futuri in usu uiderūt
 portari silentio legū. Sed publicis nimis indulgēs uoluptatibus. Id ipsum cur: aut
 qua magis uia irrepūt uitia q̄ publica? Enim uero nō alio modo in priuatos usus il-
 la uenere: ebor: aurum: gemae: aut quid oīno diis reliquimus? Vex esto indulserint publicis
 uoluptatibus: etiāne tacuerunt maximas eorū atq; adeo duodequadagenū pedū Iuliei mar-
 moris in atrio Scauri collocari: nec clam illud occulteq; factum est. Satisfari sibi dāni insecti
 egit redemptor cloacae: cum in palatiū extraherentur. Non ergo in tam malo exēplo moribus
 caueri utilius fuerat: q̄ tacere tantas moles in priuatā domum trahi p̄ter fictilia deorū falsidia.

Quis primus peregrino marmore colūnas habuerit romae.

CA. III.

Ec potest uideri Scaurus rudi & huius mali improvidae ciuitati obrepisse quodam
 uitae rudimēto. Iam. n. L. Crassum oratorem illum: qui primus peregrini marmoris
 colūnas habuit in eodē atrio: hymetias tñ nec plures sex aut longiores duodenum
 pedū: quem. M. Brutus in iurgis ob id Venerem palatinā appellauerat. Nimirum
 ista omiserit moribus uictis: frustra interdita quae uetuerant: cernentes: ullas potius q̄ irritas
 esse leges maluerunt. Qui nos sequentur meliores non esse probabunt. Quis. n. tantae hodie
 colūnarum atrium habet? Sed prius q̄ de marmoribus dicamus: hominū in iis praefenda iu-
 dicamus precia. Ante igitur artifices censuimus.

Qui primū laudati in marmore scalpendo: & quibus temporibus.

CA. IIII.

Armore scalpendo primi oīum inclauerunt Dipoenus & Scyllis geniti in creta in-
 sula etiānum medis sperantibus: priusq; q̄ Cyrus in persis regnare inciperet: hoc est
 olympiade circiter quinquagesima. li sicyonē se contulere: quae diu fuit officinarū
 oīum metalloꝝ patria. Deorū quorūdā simulacra publice simul locauerat sicyoniū:
 quae prius quā absoluerentur: artifices iniuriam quaesi abierunt in aetolos. Protinus sicyonios
 fames inuasit ac sterilitas: moerorq; dirus: Remedium petentibus Apollo pythius assuetum
 respondit: si Dipoenus & Scyllis deorū simulacra perfecissent. Quod magnis mercedibus obse-
 quiiq; impetratū est. Fuere autem simulacra ea Apollinis: Dianae: Herculis: Mineruae: quod e
 caelo postea tactum est.

Nobilitates operum & artificum in marmore. cxxvi. de marmore pario & marmo-
 leo.

CA. V.

Vm ii essent: iam fuerant in chio insula Malas sculptor: dein filius eius Micciades:
 ac deinde nepos Anthermus chijs: cuius filii Bupalus & Anthermus clarissimi: i ea
 scia fuere Hipponactis poetae aetate: quē certū est. lx. olympiade fuisse. Quod si quis
 hōis familiā ad pauum usq; retro agat: iueniet artis eius originē cū olympiadū ori-
 gine coepisse. Hipponacti notabilis fœditas uultus erat: quāob̄re imaginē eius lasciuia iocorū
 ii. p̄posuere ridentū circulis. Quod Hipponax idignatus: amaritudine carminū distinxit eos
 in tñ: ut credat aliquos ex iis ad laqueū cōpulisse: qd̄ falsum est. Cōplura. n. in finitimis iulis
 simulacra postea fecere: sicut in delo: quibus subiecerunt carnē: nō uitibus tñ censi chium:
 sed & operibus Anthermi filioꝝ. Ostendūt & lasi Dianā manibus eorū factā. Et in ipsa chio
 narrata est operis eorū Dianae facies in sublimi posita: cuius uultū intrātes tristē: abeūtes exhy-
 laratū putant Romae signa eorū sunt in palatina aede Apollinis in fastigio. Et obfus fere quae
 Diuus Augustus fecit. Patris quoq; eorū & deli fuere opera: & in lesbo insula. Dipoeni qd̄ am-
 bratia: argos: cleone: opibus refertae fuere. Oēs aut tñ cādido marmore usi sunt: e paro insu-

ul' portatas

uel palam

ul' i. p̄mptu

in quæ lapidē cœpere lychnitē appellare: quoniā ad lucernas in canticulis caderetur: ut auctor est Varro: multis postea cādidioribus repertis. Nuper etiā in lunensū lapidicinis. Sed in patio rū mirabile p̄ditur: gleba lapidis unius cuneis diuidentium soluta imaginē sileni intus extitisse. Non omittendū hanc artē tāto uetustiorē fuisse q̄ picturā aut statuariā: quæ utraq; cū phidia cœpit octogesima tertia olympiade: post annos circiter. cccxxii. Et ipsū phidiā traditū sculpsisse marmorā. Venerēq; eius esse Romā in Octauia operibus eximie pulchritudinis. Alcanenē atheniensem: quod certū est: hycouit in primis nobilē: cuius opera athenienses complura in ædibus sacris posuere. Præclarāq; Veneris imaginē extra muros: quæ appellat̄ aphrodite exopolis. Huic summam manū ipse phidias iposuisse dicitur. Ipsius discipulus fuit Agoracritus parius ei ætate gratus. Itaq; e suis operibus plerāq; noi eius donatē fertur. Certauerat aut̄ inter se ambo discipulī in Venerē faciēda. Vicitq; Alcanenes nō operis ciuitatis fusi: fragilis contra peregrinū suo fauentis. Quare Agoracritus ea lege signū suū uendidisse traditur: ne athenis esset: & appellasse Nemesim. Id posurū est rhānunte pago atticæ: qd̄. M. Varro omnibus esset: & in matris magnæ delubro in eadē ciuitate Agoracriti opus. Phidiā clarissimū esse per omnes gentes quæ louis olympi famā intelligunt: nemo dubitat. Sed ut & merito laudari sciāt etiā qm̄ opera eius non uiderunt p̄feremus argumento paruo & ingeniū tantum. Neq; ad hoc louis olympi pulchritudine utemur: nō Mineræ athenis factæ amplitudine: cum sit ea cubitoq; xvi. E bore hæc & auro constat: sed in scuto eius in quo amazonū prælium cœlauit intumescēte ambitu palmæ eiūsdē concaua parte deorum & gigantū dimicationem: in soleis uero laphitæ & centauroq; adeo momētā omnia compacta artis illi fuere. In base aut̄ quod cælatū est Pandoras genesin appellauit. Ibi dii sunt. xx. numero nascentes. uictoria præcipue mirabili: periti mirantur & septem: & sub ipsa cuspide æream sphingem. Hæc licet sint obiter dicta de artifice nunq̄ satis laudato simul ut noscatur illā magnificentiā æqualem fuisse & in paruis: Praxitelis ætatem inter statuarios diximus: qui marmoris gloria superauit etiā semet. Opera eius sunt athenis in ceramico: sed ante omnia & non solum praxitelis: uerum & in toto orbe terrarum Venus: quam ut uiderēt multi nauigauerūt gnidum. duas fecerat: simulq; uendebat. alteram uelata specie quam ob id quid prætulerunt optione: quorū conditio erat coi: cum alteram etiā eodē precio detulisset: feuerum id accipidū arbitantes. Reiectam gnidii emerunt: imēsa diuerſentia famæ. Voluit em̄ postea a gni diis mercari rex Nicomedes: totum æs ciuitatis alienū: quod erat ingens: dissolutūq; reponitens. Omnia perpeti maluerit: nec imerito. Illo. n. signo Praxiteles nobilitauerat gnidum. Aedificū eius tota aperit: ut conspici possit undiq; effigies deæ: fauente ipsa (ut credēs) facto. Nec minor ex quacūq; parte ammiratio est. Ferunt amore captū quendā: cum delituisse noctu simulacro cohæsisse: eiūsq; cupiditatis eē indicem maculam. Sunt in gnido & alia signa marmoris illustriū artificum. Liber pater Bryaxidis: & alter Scopæ: & Mineræ. Nec maius aliud Veneris praxitelicæ specimen q̄ quod inter hæc sola memorat̄. Eiūsdē est Cupido obiectus a Cicerone Verri ille pp̄ quem thespiz uisebantur. Nunc in Octauia scholis positus. Eiūsdē & alter nudus in pario colonia p̄pontidis par Veneri gnidiæ nobilitat & iniuria. Adamauit enim cum Alchidas rhodius: atq; in eo quorū simile amoris uestigiū reliquit. Romæ Praxitelis opera sunt: Floras Triptolemus: Ceres in hortis ferulianis. Boni euentus & Bonæ fortunæ simulacra in capitolio. Item Menades: & quas Thiadæ uocat: & Carytidas & sileni in Afinii Pollionis monumētis: & Apollo & Neptunus: Praxitelis filis Cephalodorus rei & artis hæres fuit. Cuius laudatū est pergami symplega signū nobile: digitis corpori uerius q̄ marmorī ipressis. Romæ eius opera sunt Latona in palatii delubro. Venus in Afinii Pollionis monumētis: & intra octauia porticus in lunonis adæ Aesculapius ac Diana. Scopæ uero laus cū his certatis. Fecit Venerem & pothōn: & phæthontē: qui famothraciæ sanctissimis cærimoniis colunt. Itē Apollinē palatinum. Vestam sedentē laudatā in ferulianis hortis: duasq; chamæteras circa eā: quo rum pares in Afinii monumētis sunt. Vbi & Canephorus eiūsdē. Sed in maxima dignatione Cn. Domitii delubro in cyro flaminio Neptunus ipse & Thetis atq; Achilles. Nereides supra delphinos: & cete & hippocampos sedentes. Item tritones: chorūq; Phorci & pristes: ac multa alia marina. Eiūsdē manus oīa magnū & præclarum opus etiā si totius uitæ fuisset. Nūc uero præter supradicta quæq; nescimus. Mars est etiānum sedens: Colossus eiūsdē in tēplo Bruti Callaici apud circū eūdē ad laucanam portam eūti. Præterea Venus in eodem loco nuda praxitelicē illam gnidiā antecedens: & quacūq; alium locum nobilitant. Romæ quidē ma-

ut Enceps

uel ole

uel noscē,
tel uictori
am mirabi
li: & præci
puo p̄cio

uel sacra

ul p̄strices

gnitudo opere est iam obliterata a magnis officioꝝ negotioruꝝ aceruis: quæ oēs a contēpla-
 tione talium abducunt: qm̄ ocioſoꝝ: & in magni loci ſilentio apta ammiratio talis ē. Quæ de
 cā ignoratur artifex eius quoq; Veneris: quam Veſpaſianus imperator in operibus pacis ſuæ
 dicauit antiquoꝝ dignā fama. Parhæſtatio eſt in templo apollinis ſoſiani Nioben cū liberis
 morientē Scopas an praxiteles fecerit. Item Ianus pater in ſuo templo dicatus ab auguſto: ex
 ægypto aduectus: utrius manu ſit: iam quidē & auro occultatus. Similiter in curia octauia: qm̄
 tur de Cupidine fulmē tenente. Id demū affirmat: Alcibiadem eſſe principem forma in ea æta-
 te. Multa in eadē ſchola ſine auctoribus placent. Satyri quattuor: ex quibus unus liberū patre
 palla uelatum Veneri præſert: alter liberam ſimiliter. Tertius plorātū infantis cohibet. Quar-
 tus cratere alterius ſitim ſedat: duæq; nymphæ uelificantes ſua ueſte. Nec minor quæſtio eſt: in
 ſeptis. Olympū & pana chironēq; cum Achille qui fecerint: præſertim cū capitali ſatiffatione
 fama iudicet dignos. Scopas habuit æmulos eadem ætate Bryaxin: & Thimothei: & Leocare:
 de quibus ſimul dicendū eſt: qm̄ pariter cælauere mauſoleū hoc eſt ſepulchrum ab uxore ar-
 temiſia factum Mauſolo cariaꝝ regulo: qui obiit olympiadis centeſimæ anno ſecundo. Opus
 id ut eſſet inter ſeptem miracula: ii maxime artifices fecere. Patet ab aucto & ſeptentrione ſe-
 xagenos ternos pedes. Breuius a frontibus toto circuitū pedes q̄dringentos. xl. attollit i altitu-
 dinē. xxv. cubitis. Cingitur colūnis. xxxvi. ab oriente cælauit Scopas: a ſeptentrione Bryaxia me-
 ridie Thimotheus: ab occaſu Leocates. Priuſq; q̄ peragerent: regina artemiſia: quæ mariti me-
 moriaꝝ id opus extrui iuſſerat: obiit. Non tamē reſceſſerunt: niſi abſoluto iam. Id gloria ipſoꝝ
 artiſq; monumentū iudicantes: hodieq; certant manus acceſſit & quintus artifex. Nāq; ſupra
 pteron pyramis altitudine inferiorē æquauit. xxiij. gradibus in metæ cacumē ſe contrahens.
 In ſumo eſt quadriga marmorea: quā fecit pythis. Hæc adiecta. xcl. pedū altitudine: totū opus
 includit. Thimothei manu Diana Romæ eſt in palatio Apollinis delubro: cui ſigno caput re-
 poſuit aulianus Euander. In magna ammiratione eſt & Hercules Menestri. Et Hecate ephē-
 ſi in templo Dianæ poſt ædem in cuius contemplationem ammonent æditū parcere oculis
 tanta marmoris radiatio eſt. Non poſſerunt & charites in propylæis arhenienſiū: quas So-
 crates fecit: alius ille q̄ pictor: idē ut aliqui putant. Nam Myronis illius: qui ære laudat: anus
 ebria eſt ſmyrnæ in primis incytha. Pollio Afinius ut fuit acris uehementia: ſic quoq; ſpectat:
 monumenta ſua uoluit. In iis ſunt centaury nymphas gerentes Archetia. Theſpiades. Cleome-
 nis: Oceanus & Iuppiter Enthochii. Hippiades Hermerotes Tauriſci non cælatoris illius: ſed
 Tralliani. Iuppiter hoſpitalis: Pappi praxitelis diſcipuli Zetus & Amphion & Dirce & Tau-
 rus: uinculūq; ex eodem lapide. Arthodo aduecta opera apollonii & Tauriſci parentum. In certa
 men de ſe fecere Menecraten uideri proſeſſi: ſed eſſe naturale artemidōꝝ. Eodē loco Liber-
 pater Eutyichidis manu laudatur. Ad Octauiaꝝ uero porticum Apollo Philiſci rhodii in delu-
 bro ſuo. Item Latona & diana: & muſæ nouē: & alter apollo nudus. Eum qui citharā in eodē
 templo tenet. Timarchides fecit. Intra Octauiaꝝ uero porticum in æde lunonis: ipſam deam di-
 nyſius & Polycles. Aliam uenerē eodem loco Philuſcus. Cætera ſigna praxiteles. Itē Polycles &
 dionyſius Timarchidis filii louem qui eſt in proxima æde fecerunt. Pana & Olympum ludan-
 tes. Eodem loco Heliodorus: qd̄ eſt alterum in terris ſymplega nobile. Venerē lauantem ſeſe
 dædadam aſtante Polycharmus. Ex quo apparet in magni honoris auctoritate habitū Ly-
 ſiaꝝ opus: quod in palatio ſup arcum diuus Auguſtus honori Octauii patris ſui dicauit in ædi-
 cula colūnis adornata. Id eſt quadriga curruſq; & apollo ac diana ex uno lapide. In hortis ſer-
 uilianis reperio laudatos Calamidis apollinē illius cælatoris. Dactylidis Pythias. Amphitriti
 Calliſthenem hitoriaꝝ ſcriptorem. Deinde multoꝝ obſcurior fama eſt: quorūdam caritati i
 operibus eximiis obſtante numero artificum: qm̄ nec unus occupat gloria: nec plures panter
 nūcupari poſſunt: ſicuti in Laocoonte: qui eſt in Titi imperatoris domo: opus omnibus & pi-
 cturæ & ſtatuarie artis proponendum. Ex uno lapide cum & liberis: draconūq; mirabiles
 nexus de conſilii ſententia fecere ſummi artifices ageſander & Polydorus & athenodorus rho-
 dii. Similiter palatinas domos Cæſarū repleuere probatiſſimis ſignis Craterus cū Pythodoro.
 Polydectes cū Hermolao Pythodorus alius cū Artemone. Et ſingularis aphrodiſius trallianus.
 Agrippæ Pantheū decorauit Diogenes athenieſis: & Caryatides. In columnis tēpli eius probat
 inter pauca operum ſicut i faſtigio poſita ſigna: ſed propter altitudinem loci minus celebrata.
 In honore eſt & in templo illo Hercules: ad quē poenī omnibus annis humana ſacrificauerunt
 uictima humi ſtans: ante aditū porticus agnationes ſitæ. Fuere & Theſpiades ad eadē Eclectia.

uel occu-
 pari
 uel conſiliū

uel in ſum-
 mo faſti-
 gio

tis: quarum unam amavit eques romanus Iunius Pisciculus: ut tradit Varro ammiratur & Paxiteles: qui etiam quinq; scripsit uolumina nobilium operum in toto orbe. Natus hic i grecia Italiae ora & ciuitate romana donatus cum iis oppidis. Iouem fecit eburneum i Metelli aede: qua campus petitur. Accidit uero ei: ut cū in naualibus ubi feræ affricantur erant per caueā intuens leonē cælaret: ut ex alia cauea panthera erumperet nō leui periculo diligentissimi artificis. Fecisse opera cōplura dicitur: sed quæ fecerit nominatim nō refert. (Archeilaum quocq; magnificat Varrō: cuius se marmoream habuisse leānam tradit: aligerosq; ludētes cum ea Cupidines quoq; alii religatam tenerent: alii e cornu cogere biberē: alii calcitrare soccos: oēs ex uno lapide. Idem & a Coponio. xiii. nationes quæ sunt circa Pompeiū factas auctor est: inuenio & Canacum laudatū inter statuarios fecisse marmorea.) Nec minus Sauron atq; Bathracū obliterari conuenit: qui fecere templa Oētauiæ porticibus inclusa natione: & ipsi lacōes. Quidā & opibus præpotentes fuisse eos putant: ac sua impensa cōstruxisse: in inscriptionē sperantes. Qua negata: hoc tamen alio loco & modo usurpasse. Sunt certe etiā in colūnae epythiliis insculpta nominū eorū argumenta rana atq; lacerta: in iouis aede extitisse picturā cultusq; reliquos oēs femineos argumentis cōstat: & enim facta lunonis aede cū inferrent signa: permutasse geruli tradunt: & id religioni custoditū: uelut ipsis diis sedē ita partitis. Ergo & i lunonis aede cultus est: qui iouis esse debebat. Sunt & in paruis marmoreis famā consecuti Myrmecides: cuius qua drigam cum agitatore cooperuit aliis musca. Et Callicrates: cuius formicarum pedes atq; alia membra peruidere non est.

Quando primum marmorum in edificiis usus: & quis primus romæ crustauerit parietes: & quibus ætatibus quæque marmora in usum uenerint: & quis primus marmora secuerit: & ratio secandi de arena.

CA. VI.

Aec sint dicta de marmore sculptoribus: summaq; claritate artificum: quo i tractatu subit mentem nō fuisse tum auctoritatem maculoso marmori: quā fecere thasbi cycladū insulae: una: æque & electio: liuidius hoc paulo uersicolores qdē maculas habens. Et in totum marmore apparatū Menander etiam diligentissimus luxuria interpres primus & raro attingit. Columnis demum utebant in templis: nec lauiticiæ causa: nō dum enim ista intelligebant: sed quia firmiores aliter statui non poterat. Sic est inchoatū atheis templum iouis olympi: ex quo Sylla capitolinis ædibus aduexerat columnas. Fuit tamē in ter lapidem atq; marmor differentia iam apud Homē: dicit enim Paradis os marmoreo saxo percussū. Sed hæcenus. Regias quoq; domos laudatissime tum præter æs: auge: electrum: argentum: ebore tantū adornans. Primum (ut arbitror) uersicolores istas maculas chioe lapidicinæ ostenderunt: cum extruerent muros: faceto in id. M. Cicetonis sale. Omnibus. n. ostētabat ut magnificū. Multo inquit magis mira res esset: si tiburty no lapide fecissetis. Et hercules non fuisset picturæ honos ullus non modo tantus sine aliqua marmore auctoritate. Secundi marmor in crustas: nescio an caria fuerit inuentū. Antiquissima quod equidē inueniā: Haliacarna si Mausoli domus procoese marmore exulta est: lateritijs parietibus. Is obiit olympiadis cētesimæ sextæ anno secūdo. Urbis romæ anno. ccc. secūdo. Primū romæ parietes crusta marmoris operuisse totius domus suæ in cælio monte Cornelius nepos tradidit Mamurra formiis natum equitē romanū pfectum fabroz. C. Cæsaris in gallia. Neq; indignatio sit tali auctore iuēta re. Hic nāq; est Mamurra Catulli ueronensis carminibus pfectissimū quem ut res est: domus ipsius clarius q̄ Catullus dixit habere: qd̄ habuisset comata gallia. Nāq; adiecit idē Nepos eū primum totis ædibus nullā nisi e marmore columnā habuisse: oēs solidas e caryphio: aut lunēsi. Deniq; M. Lepidus Catuli in cōsultu collega primus oīum limina ex numidico marmore in domo posuit: magna reprehensione. Is fuit cōsul āno urbis. dc. lxxi. Hoc primū inuecti numidici marmoris uestigiū inuenio: nō in columnis tantū crustis: ut Mamurra caryphium posuit: sed in massa & utilissimo liminū usu. Post hunc Lepidū ferme quadriennio. L. Lucullus cōsul fuit: qui nomē (ut apparet ex re) luculleo marmori dedit: admodū delectatus illo. Primūq; romam inuexit atq; alioquin: cū cætera maculis aut coloribus cōmenderet. Nasci autē in nilo insula: solūq; pene hōz marmore ab amatore nomen accepit. Inter hos primum (ut arbitror) marmoreo parietes habuit scena. M. Scauri: non facile dixerim sectos an solidis glebis politos: sicuti ē hodie iouis tonantis aedes in capitolio. Nōdum enim secti marmoris uestigia inuenerat italia. Sed quicquid primum inuenit sectare luxuriamq; diuidere: importuni igitur fuit. Arena hoc fit: & ferro uidetur fieri serra in prætenui linea premente arenas uersando tractūq; ipso secante.

no obliuiscitur romam

uel eburnis

et inuenit et marmores et

numidico marmore

uel mela uel mela

Aethiopia ad hoc maxime pbat. Nā id quoq; accessit: ut ad aethiopus usq; peteres: qđ faceret marmora. Immo uero etiam i indos unde margaritas quoq; peti seueris moribus idignū erat, Hac pxime laudas. Mollior tñ quā ex aethiopia. Illa enī nulla scabrie fecat: Indica nō aequē leuigat: sed ea cōbusta polientes marmora fricare iubetur. Simile & naxiae uitū est & copidi: quā uocat aegyptia. Hac fuere antiqua genera marmoribus secādis. Postea reperta est ars: nō minus probanda: ex quodā hadriatici maris uodo aestu nudante obseruatione non facili. Iam quidem quacūq; arena secare e fluuiis omnibus fraus artificū ausa est: quod dispendiū admodum pauci intelligunt. Crassior enim arena laxioribus segmētis terit: & plus erodit marmoris: maiusq; opus scabrie politurā relinquit. Ita sectā attenuant crustā. Rursusq; thebaica polituris accommodat. Et quā fit e Poro lapide: aut e pumice. Signis e marmore poliendis: gēmisq; etiam scalpendis atq; limandis.

De naxio & harmonio: & de generibus marmorum.

CA. VII.

Naxium diu placuit ante alia: ita uocant cotes in insula cypro genitā. Vicere postea ex armenia uetā. Marmorū genera & colores nō attinet dicere in tāta noticiā. Nec facile est enumerare i tāta multitudine. Quoto. n. quoq; loco nō suū marmor inueniē? Et tñ celeberrimi generis dicta sunt in ambitu terrāz: cū gētibz suis. Nō oīa tamen in lapidicinis gignunt. Sed multa & sub terra sparsa. Preciosissimi quidē generis laedamoniū uiride: cunctisq; hilarius. Sic & augusteū: ac deinde tyberium: i aegypto Augusti ac Tyberii primum principatu reperta. Differentiaq; eorum est ab ophite: cum sit illud serpentiū maculis simile: unde & nomen accepit: q; hā maculas diuerso modo colligit. Augusteū undatim crispum in uertices. Tyberii sparsim cōuoluta canicie. Neq; ex ophite colūna: nisi parua admodū inueniunt. Duo eius genera: molle candidum: nigricans durum. Dicuntur ambo capitis dolores sedare adalligati: & serpētium ictus. Quidam phreneticis: ac lethargicis adalligari iubent candicantem. Contra serpentes autem a quibusdā laudatur praecipue ex his quem tephriam appellant a colore cineris. Vocatur & mēphites a loco gemmantis natura: Cuius usus conuenit iis quāz urenda aut secanda sunt: ex aceto illitus. Obītu pescit enim ita corpus: ut non sentiat cruciatum. Rubet porphyrites in aegypto ex eo candidis inter uenientibus punctis: leucostyctos uocatur. Quantislibet molibus cādendis sufficiunt lapidicinae. Statuas ex eo Claudio Cæsari procurator eius in urbem ex aegypto aduexit tris: A sinus Pollio non admodum pbatā nouitate. Nemo postea certe imitatus est. Inuenit eadem aegyptus in aethiopia quē uocat basaltē: ferrei coloris atq; duritiā. Vnde & ei nomen dedit. Nunq; is aut maior repertus est q̄ in templo Pacis ab imperatore Vespasiano Augusto dicatus. Argumento. xvi. liberis circa ludētibus: p quos totidē cubiti summi incrementi augentes annos eius intelligunt. Non absimilis illi narratur in thebis delubro Serapis (ut putāt) Memnonis statua dicatus: quē quottidiano solis ortu contactū radiis crepare dicunt. Onyces ēt tum in arabiaē mōtibz nec usq; alibi nasci putauere nostri ueteres. Sed & i germania potioriis ualis inde factis primū dein pedibus lectoz fessiq; Cornelius nepos tradit magno fuisse miraculo: cum. P. Lentulus Spinter amphoras ex eo & urceos magnitudine cadoz ostendisset. Post quinqueniū deinde trīginta duoz pedum longitudine columnas uidisse. Variatū in hoc lapide postea est. Nāq; pro miraculo insigni quattuor modicas i theatro suo Cornelius Balbus posuit. Nos amphiores trīginta uidimus in scāna: quā Calistus Cæsaris Claudii libertoz potentissimus exadificauerat.

De alabastrite: & lygdino alabandico.

CA. VIII.

Vnc aliqui lapidē alabastriten uocant: quē cauant ad uasa unguentaria: qm optime ea icorrupta feruare dicūt. Idēq; etiā exustus: emplastris cōuenit. Nasci circa thebas aegyptias: & damascum syriaē. Hic cæteris cādidiōr. Probatissimus uero i carmania: mox in india. Iam quidem & in syria asiāq; Viliſsimus autē & sine ullo nitore i capadocia. Probantur quā maxime mellei coloris in uertice maculosi atq; non translucidi. Vitiā uero in iis corneus color: aut candidus: & quicquid simile uitro est. Paulum distat ab eo ad unguentoz fidem: uti existimant. Lygdinus in tauro repertus amplitudine qua lances craterāq; non excedat. Antea tñ ex arabia aduehi solitus cādorē eximii. Magnus & cōtrariē iter se naturā duobus honos. Coralitico in asia reperto: mensurā non ultra bina cubita: candore proximo ebori & quadam similitudine. E diuerso niger est alabandicus terrā suāz noierq; & mileti nascens: ad purpuram tñ magis aspectu declinante. Idēq; liquat igni: ac fundit ad usum uitri. Thebaicus intercinctus aureis guttis inueniē in africaē parte aegypto ascriptā coticulis ad te,

renda collyria quadā utilitate naturā alia cōueniēs. Circa syenem uero thebaidis fimites: quēz ante pythopœcilon uocabāt. Trabes ex eo fecere reges quodā certamine obeliscos uocātes: folis numini sacratos. Radioꝝ eius argumētum in effigie est: & ita significat noīe ægyptio. Primus oīum id inſtituit Mitres: qui in ſolis urbe regnabat fomnio iuſſus: & hoc ipſum inſcriptū eſt in eo. Et enim ſculpturæ illæ effigieſq; quas uidemus: ægyptiæ ſunt litteræ. Poſtea & alii regum in ſupradicta urbe: Sochis quattuor numero: quadragenorum & octonum cubitoꝝ longitudine. Ramifeſ autem iſ quo regnante iſium captum eſt: quadraginta cubitorum. Idemq; digreſſus inde: ubi fuit Mneuidis regia poſuit alium longitudine. undecenis pedibus: per latera cubitis quattuor.

uel ſyenites

uel undecē tenis

De obeliſco: & thebaico: & alexandro: & de illo qui eſt in circo magno.

CA. IX.

 Puſi d feciſſe dicunt uiginti millia hoīũ. Ipſe rex cū ſubrecturus eēt: uereturq; ne machinæ ponderi non ſufficerēt: quo maius periculū curæ artiſicū denunciarēt: ſiliū ſuū adalligauit cacumini: ut ſalus eius apud molientes pdeſſet lapidi. Hac amiratione operis effectū eſt: ut cum oppidum id expugnaret Cambyſes rex: uentumq; eſſet incendio ad credpientes obeliſci: extigui ignem iuberet molis reuerentia qui urbis nullam habuerat. Sunt & alii duo. Vnus a Smarre poſitus: alter ab Eraphio ſine notis quadraginta octo cubitoꝝ. Alexandriæ ſtatuit unū octoginta cubitoꝝ. Ptolemæus Philadelphus: quē exciderat Nechtabis rex pugæ. Maiuſq; opus fuit indeuendo: ſtatueudo q̄ in excidēdo. A Satyro architecto aliqui deuectū tradunt. R. ate ut Callixenus dixit a phœnice ſolla perducta uſq; adiacentē obeliſcū e nilo. Nauēq; duas in latitudine patulas: pedalibus ſpatiis ex eodē lapide ad rationē gemināt per duplicē menſurā ponderis oneratas ita ut ſubirent obeliſcū pendente ex tremitatibus ſuis in ripis utriq; poſtea & geſtis laterculis alleuata naue excepſiſſe onus ſtatutū. Excifos autē ſex talis in monte eodē & artiſicem donatū talentis quinquaginta. Hic autē obeliſcus fuit i Arſinoe poſitus a rege ſupradicto: munus amoris in cōiuge: eadēq; ſore. Arſinoe. Inde eum naualibus incōmodū. Maximus quidam præfectus ægypti trāſtulit in forū recifo cacumine dū uult faſtigii addere auratū: quod poſtea amiſit. Et alii duo ſunt alexandriæ ad portum i Cæſaris templo: quos excidit Meſphees rex quadragenū binū cubitoꝝ. Super oīa acceſſit difficultas mari romam deuehendi: ſpectatis admodū nauibus. Diuus Auguſtus prioreꝝ ad uexerat miraculi grā: puteoliſq; naualibꝝ ppetuis dicauerat. Sz ſecūdo cōſumptꝝ ē. Diuus Claudius aliquot per annos aſſeruāt eam quā Caius Cæſar importauerat: oībus quæ unq; in mari uſa ſunt: mira biliſorē turribꝝ puteolis ex puluere exadificatis perductam oſtiam portus gratia merſe: alia: ex hoc curæ nauū quæ tyberis ſubuehebant. Quo experimento palā fuit: nō minus aquarū huic anni eſſe quā nilo. Is autem obeliſcus quem Diuus Auguſtus in circo magno conſtituit: exciſus a rege Semneſerteo: quo regnāt Pythagoras in ægypto fuit: centum uiginti quiq; pedum eſt: & dodrantis: præter baſim eiꝝdem lapidis. Is uero qui ē in campo martio nouem pedum minor eſt a Seſoſtride. Inſcriptam ambo regē interpretationem ægyptiorum opere & philoſophiæ continent.

uel matu rius

uel trigita uel quem thebis eſſe dixi uel ſociꝝ uel ſeſtalis uel ſex in monte

De illo qui eſt in campo martio pro gnomone.

CA. X.

 I qui eſt in campo Diuus Auguſtus addidit mirabilē uſum ad deprehēdas ſolis umbras: diēruq; ac noctium magnitudines: ſtrato lapide ad obeliſci magnitudine: cui par fieret umbra romæ cōfecto die ſexta hora paulatim p regulas quæ ſunt ex ære incluſæ ſingulis diebus decreſceret: ac ruruſ augeſceret: digna cognitu res & ingenio fecundo. Manilius mathematicus apici auratam pilam addidit: cuius uertice umbra colligeret ut in ſemetipſam alia atq; alia incremata iaculantem apice: ratione ut ferunt: a capite hominis intellecta. Hæc diērum obſeruatio triginta iam ſere annis non congruit: ſiue ſolis ipſius diſſono curſu & cæli aliqua ratione mutato: ſiue uniuerſa tellure aliquid a cētro ſuo dimota: ut dephendi & in aliis locis accipio: ſiue urbis tremoribus ibi tantū gnomone ſtorto: ſiue inundationibus tyberis ſedimento molis factō. q̄q; ad altitudinem impoſitæ rei in terram quoque dicantur i acta fundamenta.

uel molī

De tertio obeliſco romæ in uaticano.

CA. XI.

 Tertius eſt in uaticano Caii & Neronis principum circo: ex oībꝝ unq; omnio ſtraſtus in molitudine eius: quē fecerat Seſoſtridis filius Nuncoreus. Eiꝝdē remanet & alius centū cubitoꝝ: quem poſt cæcitatem uiſu reddito ex oraculo ſoli ſacrauit.

uel immi tatione

De pyra midibus ægyptiis: & ſphinge.

CA. XII.

K ii

uel urbe

Incantur obiter & pyramides & in eadem ægypto regū pecuniæ ociofa: ac stulta ofe-
tatio. Quippe cū faciēdi eas cā a plerisq; tradaf: ne pecūiāz ſuccelloribz aut armulis
inſidiantibus præberent: aut ne plebs eſſet ocioſa. Multa circa hoc uanitas illoz ho-
minū fuit: ueltigiaq; cōpluriūz ichoatāz extant. Vna eſt in Arſionite nomo: duā in
mēphi non pcul a labyrintho: de quo & ipō dicemus. Totidē ubi fuit meridis lacus: hoc ē ſoſſa
grandis. Sed ægyptus inter mira ac memoranda narrat horam cacumina extrema: quæ emine-
re dicunt. Reliquæ tres: quæ orbē terrāz impleuere fama: ſane cōſpicuæ undiq; annaiganti-
bus: ſitæ ſunt in parte africæ monte faxeo ſteriliq; inter memphin oppidū: & uocō appellari dī
ximphus delta a nilo minus quattuor millibus paſſuūz: a memphi ſeptem. d. paſſ. a uico apoſtito
quē uocāt buſirin. In quo ſūt aſſueti ſcandere illas. Ante has eſt ſphinx: uel magis mirāda: q̄ ſil-
ueſtria ſunt accolētū. Amaſin regē putant in ea conditū: & uolunt inueſtā uideri. Eſt aut ſaxo
naturali elaborata: & lubrica. Capitis monſtri ambitus per frontē cētū duos pedes colligit: ſō-
gitudō pedū cētū q̄dragitatriū ē: altitudo a uentre ad ſūmū apicē in capite ſexagintaduū. Sed
pyramis ampliſſima ex arabicis lapidicinis cōſtat. Trecēta ſexaginta hoīum millia annis. xx. cā
conſtruxiſſe p̄dunt. Tres uero ſactæ annis ſeptuaginta octo & menſibus quattuor. Nempe qui
de iis ſcripſerunt: ſunt Herodotus: Euhemerus: Duris ſāmius: Ariſtagoras: Dionyſius: Artemi-
dorus: Alexāder Polyhiſtor: Butarides: Antiſthenes: Demetrius: Demoteles Apion. Inter oēs
uero eos non conſtat a quibus ſactæ ſint iuſtiſſimo caſu obliueratis tātæ uanitatis auctoribz.
Aliqui ex iis p̄diderūt in raphanos & aliū: ac cepas: mille octīgēta talēta erogata. Ampliſſima
octo iugera optinet ſoli quattuor anguloz paribus interuallis per octingentos octogintates
pedes ſinguloz latez altitudo: a cacumine pedes. xxv. alterius interualla ſingula per quattuor
angulos pares. dcc. triginta ſeptē cōprehendunt. Tertia minor prædictis: ſed multo ſpectatio-
æthiopis lapidibus cōſurgit. ccc. ſexaginta tribus pedibus inter angulos. Veltigia ædificatiōnū
nulla ſunt. Arena late pura circū lentis ſimilitudine: qualis in maiori parte africæ. Quæſti-
onum ſūma ē quā ratione in tantā altitudinē ſubuectā ſint cemēta. Alii. n. nitro ac ſale adag-
geratis concreſcente opere. at peractō fluminis irrigatiōe dilutis. Alii lateribus & luto ſactis in
priuatis domos diſtribuit. Nilium. n. non putāt rigare potuiſſe multo humiliorē. In pyramide
maxima eſt intus puteus octoginta ſex cubitoz: flumen illo admiſſum arbitrant. Menſuraz al-
titudinis eaz: oīumq; ſimilium deprehendere inuenit Tales mille ſus umbram metiendo: quā
hora par eſſe corpori ſolet. Hæc ſunt pyramidum miracula. Supremumq; illud: ne quis regum
opes miretur: minimam extitiſſe laudatiſſimā a Rhodope meretricula ſactam: æſopi fabulā
philophi cōſetua quondā & cōtubernalis hæc fuit: maiore miraculo tantas opes. meretricio
eſſe conquiſitas quæſtu. Magnificat & alia turris a rege ſacta in inſula pharo portū optinente
alexandriæ: quā cōſtitiſſe. d. ccc. talentis tradūt: magno animo ne qd omittamus Ptolemæi re-
gis: q̄ in ea permiferit Soſtrati caſſidis architecti ſtructuræ ipſius nomē inſcribi. Vſus eius no-
cturno nautarū curſui ignes oſtendere ad p̄nuntianda uada portuſq; introitū. Sicut iam tales
compluribus locis ſagrant: ut potmoſicæ ac rauennæ ad uitandū periculū eſt in corruatiōe.
Flagrant cū eo ſita ea craſſienne. Periculum in corruatiōe igniū ſyduſ extimeſcit: quoniam e
longinquo ſimilis flammaz aſpectus eſt. Hic idem architectus primus oīum penſilē ambu-
lationem gnidi feciſſe traditur.

De labyrinthis ægyptio: lemniō: italico.

CA. XIII.

Icamus & labyrinthos: uel portentōſiſſimū humani ingenii opus. Sed nō ut exiliari
poſſit falſum. Durat etiā nunc in ægypto: in heracleopolite nomo: q̄ primus ſactus
eſt ante annos (ut tradunt) tria millia ſexcentos a Petefuco regeſiue Tithoe. Quāq;
Herodotus totū opus regum eſſe dicat: nouiſſimeq; Pſammetichi. Cauſam faciēdi
uarie interpretantur Demoteles regiam Motherudis fuiſſe: Lycias ſepulchru; Meridis: Plures
ſoli ſacrum id extructum: quod maxime creditur. Hinc utique ſumpſiſſe Dædalum exemplar
eius labyrinthi quem fecit in creta: non eſt dubium: ſed centeſimam tantū portionem eius imi-
tatum: quæ itinerum ambages: occuſuſq; ac recurſus inexplacabiles continet. Non ut in pa-
uimentis puerorū ludicris campeſtribus uidemus breui lacinia millia paſſuū plura ambula-
tionis cōtinentē: ſed crebris foribus inditis ad fallendos occuſus: redeūdūq; in errores coſcē.
Secundus hic fuit ab ægyptio labyrinthus: tertius in lemno. Quartus in italia. Oēs lapide po-
lito formicibus tecti. Ægyptius quod miror equidē in itroitu lapideis & paro colūnis. Reliquæ
erant ſyenitæ: molibus cōpoſitis quas diſſoluere: ne ſæcula quidē poſſint adiuuantibus Hera-

uel uidem9
millia paſſ.

cleopolitis: qui id opus inuifum mire inftauere. Pofitionem operis eius: fingulasq; partes enarrare non eft: cū fit in regiōis diuifum atq; in praefecturas: quas uocant nomos: fexdecim nominibus eorū totidem uafis donibus attributis. Praeterea tēpla oīum aegypti deorum cōtinet: fuperq; Nemefes quindecim aedificiis inclufae. Sunt pyramides cōpures quadragenae uulnarum fenos radice muros optinentes. Fefsi iam eundo perueniūt ad uiarum illum inexplicabilem errorem. **Quin** & coenacula prius excelfa: porticusq; afcēdunt nonagenis gradibus oēs. Intus columnae de porphyryte lapide: deorū fimulacra: regum ftatuae: monftrificae effigies. Quarundam autem domoꝝ talis eft ftitus: ut adaperientibus fores tonitruū intus terribile exultat. Maiore aut in parte tranfitus eft per tenebras: aliaq; rursus extra murum labyrinthi aedificiorum moles pteron appellatur. Unde aliae pteroffis cuniculis fubterraneae domus. Refecit unus omnino paucis ibi ex monte phado Thebis rex ante alexandru magnū annis quingentis. Id quoq; tradit fulfiffe trabibus fpinae oleo incoctae dum fornices quadrati lapidis affurgeret. De aegypto & cretico labyrinthis fatis dictum eft. Lemnius fimilis illis colūnis tantum cētum qnquaginta memorabilior fuit: quarum in officina turbines ita librati pependerunt: ut puero circūagente tornerent. Architecū illū fecere Zmilus & Rhodus & Theodorus idigae. Extātq; adhuc reliquae eius: cū cretici italiciq; nulla ueftigia extant. Nāq; & italicū dici cōuenit: quē fecit fibi porfenna rex ethruiae fepulchri caufa: fimul ut & externorū regum uanitas quoq; ab italīs fuperaret. S3 cū excedat oīa fabulofitas: utemur ipsis. M. Varronis in expositiōe eius uerbis. Sepulchrum eft ingratū fub urbe clufio: in quo loco monumentum reliquit lapide quadrato. Singula latera pedum late tricennum: alta qnquagenum. Inq; bafi quadrata intus labyrinthū inextricabilē. Quo fi quis improperet fine glomeris linirexitū inuenire nequeat. Supra id quadratū pyramides ftant qnq;. Quattuor in angulis: & in medio una. In imo late pedū feptuagēūquinū: altae centum quingēū: ita fatigatae: ut in fummo orbis aeneus & Pegasus unus oībus fit impositus: ex quo pendent exceptae cathenis tintinabula: quae uento agitatae longe fonitus referant: ut dodona olim factum. Supra quem orbē quattuor pyramides infuper fingulae extant altae pedum centenum. Supra quas uno folo quinq; pyramides: quae altitudinem Varroneꝝ puduit adicere. Fauriae ethrucae tradunt eandem fuiſſe: quam totius operis: adeo ueſana dementia quaſiſſe gloriā impendio nulli profuturo. Praeterea fatigae regni uires: ut tamē laus maior artificis eēt. De penſili horto & oppido: & templo Dianae ephēſiae.

CA. XIII.

Eguntur & penſiles hortos: immo uero totū oppidum feciſſe aegyptiae thebae: exercitus armatos fubito educere ſolitū regibus nullo oppidanorū ſentiente. Etiam hoc minus mirum: quā q; ſumine mediū oppidū interfluente: quae ſi fuiſſent: nō dubium eſt dicturum Homerum fuiſſe: cum centum portas ibi praedicaret. Graecae magnificētia uera ammiratio extat templum ephēſiae Dianae ducentis uiginti annis factum a tota aſia. In ſolo id paluſtri fecere: ne terramotus ſentiret: aut hiatus timeret. Rurfus ne in lubrico atq; inſtabili fundamēta tātae molis locarent: ante calcatis ea ſubſtrauere carbonibus dein uelleribus lanae Vniuerſo templo longitudo eſt quadringētoꝝ: uigintiq; pedū: latitudo ducentorum uiginti. Columnae centum uigintifeptem a ſingulis regibus factae: ſexaginta pedū altitudine. Ex iis triginta ſex caelatae. Vna a Scopa. Operi praefuit Cteſiphon architectus. Summa miracula: epythilia tantae molis atoli potuiſſe. Id conſecutus eſt ille perōibus arena plenis molli puluino ſuper capita columnarum exaggerato paulatim exinaniens ab imo ut ſenſim totū in colle ſederet. Difficillime hoc contingit in limine ipſo: quod foribus iponebat. Etenim ea maxia moles fuit: nec ſedit. In cubili aīo aīo artificis mortis deſtinatiōe ſupma. Tradūtq; in ea cogitatione feſſum noſtrum tēpore inquiete uidiffie praefentem deus: cui templum ſtebat: hoc tantum ut uiueret: ſe cōpoſuiſſe lapide: atq; ita poſtero die apparuit: ponderēq; ipſo correctus uidebatur. Caetera eius operis ornamenta plurium librorum inſtar optinent: nihil ad ſpecimē naturae pertinentia.

De delubro Cyzici: & lapide fugitiuo: & de echo ſepties reſonāte: & aedificio ſine clauo: & mirabilia aedificiorum tomā.

CA. XV.

Vrat & Cyzici delubrum: in quo filium aureū comiſſuris oībus politi lapidis ſubiecit artifex eburneū Iouem dicaturus intus coronante eū marmoreo Apolline. Traſucent ergo picturae tenuiſſimis capillamentis: leniq; aſſatu ſimulacra reſouēt: pter ingenū artiſcia ipſa materia quīs occultata in pſcio operis intelligit. Eodē in oppido eſt lapis fugitiuus appellatus. Argonautae eo pro anchora uſi ibi reliquerāt. Hūc & pnytaeoſita

K iiii

uocatur locus) sæpe pflugum fixere plumbo. Eadē in urbe iuxta portam quæ thracia uocatur
 res. vii. acceptas uoces numeroſiore repercussu multiplicant. Nomēq; huic miraculo echo est a
 græcis datū. Et hoc quidē natura locogē euenit. Et plerūq; cōualliu: ibi casu accidit. Olympiæ
 autē arte mirabilī modo in porticu quā oppidani heptaphonon appellant: quoniā septies eadē
 uox redditur. Cyzici & buleuterion uocant ædificiū amplū sine ferreo clauo ita disposita cōti-
 gnatione: ut eximantur trabes sine fulturis ac reponantur. Quod itē romæ in ponte subicio re-
 ligiosū est: postea q̄ Coclite Horatio defendente ægre reuulsus est. Verū & ad urbis nostræ mi-
 racula transire conuenit: nōgentorūq; annoz dociles scrutari uiros: & sic quoq; terræ orbem
 uictū offendere: quod accidisse totiens pene: quot referrent miracula: apparebit. Vniuersitate
 uero acruata & in quendā unū cumulum coniecta non alia magnitudo exurgit: q̄ si mundus
 alius quidā in uno loco narret. Nam ut cyrcū maximū a Cæsare dictatore extractū lōgitudie
 stadiorū trium: latitudine unius: sed cum ædificiis iugez quaternum ad sedem ducentoz. lx.
 millium inter magna opera dicamus. Nōne inter magnifica basilicā Pauli colūmē & phrygiū
 mirabilē: forūq; diui Augusti: templum Pacis diui Vespasiani imperatoris Augusti: pulcherri-
 ma opoz q̄ unq; Pantheon loui ultiōri ab agrippa factū: cū theatz ante texerit romæ Valerius
 ostiensis architectus ludis Libonis? Pyramidas regum miramur opera: cū solum tantū foro ex-
 tructo festertis mille ducentis Cæsar dictator emerit. Et siquidem impensā mouent capitis
 auaritia animis. P. Clodius quem Milo occidit: festertis. c. lxvii. millibus domo empta ha-
 bitauerit. Quod equidem non secus ac regum insaniam miror: itaq; & ipsū Milonem festertis
 septingenta millia æris alieni debuisse inter p̄digia animi humani dūco. Sed tunc senes ag-
 geris uastum spatium & substructiones insanas captiosi mirabant. Præterea cloacas opoz om-
 nium dictū maximum: suffossis montibus: atq; ut paulo ante rettulimus: urbe pensili: subterz
 nauigata. Id. M. agrippa fecit in ædilitate post consulatū p̄ meatus corruuatis septem annibus
 cursu præcipiti torrentium modo rapere: atq; auferte omnia coactis. Insuper mole imbriz cō-
 citati uada ac littora quatiūt. Aliquando tyberis retro insulsi recipiunt fluctus. Pugnatq; diuersi
 aquæ impetus intus: & tamen obnixā firmitas resistit. Trahuntur moles internæ tāte nō suc-
 cumbentibus causis operis. Pulsant ruinæ sponte p̄cipites: aut impactæ incendiis. Quatitur so-
 lum terræ motibus. Durant tamen a Targno p̄scio annis octingētis ppe inexpugnabiles. Nō
 ommittendo memorabilī exemplo uel eo magis: quoniā celeberrimis regz cōditionibus omis-
 sus est. Cum id opus Tarquinius Priscus plebis manibus faceret: essetq; labor incertum longior
 in periculosior: passim conscita nece quiritibus tedium fugientibus. Nouum & inexpectatū an-
 te posteaque remedium inuenit illē rex: ut omnium ita defunctorum figeret crucibus corpora
 spectāda ciuibz: simul & feris uolucribzque laceranda. Quamobrem pudor romani nominis
 proprius qui sæpe res perditas seruauit in præliis: tunc quoque subuenit. Sed illo tempore
 imposuit iam erubescens: cum puderet uiuos tanquam puditorum esset extinctos. Amplitu-
 dinem cauis eam fecisse: proditur ut uehem fœni large onustam transmitteret. Parua sunt
 cuncta quæ diximus: & omnia uni comparanda miraculo: antequam noua attingam. M. Le-
 pido. Q. Catulo cōss. ut cōstat inter diligentissimos auctores domus pulchrior nō fuit romæ
 q̄ Lepidi ipsius. At Hercule intra annos. xxxv. eadem centesimum locū: non obtinuit. Cōputet
 in hac æstimatione qui uolet: marmorū molem: opera p̄digoz: impendia regalia. Et cū pulchre
 rima laudatissimaz: certantes centum domos: posteaq; eas ab innumerabilibus aliis in hūc diē
 uictas. Profecto incendia puniunt luxū: nec tū effici potest: ut mores aliquid ipso homine mor-
 talius esse intelligāt. Sed eas omnes duæ domus uicerunt. Bis uidimus urbem totam cingi do-
 mibus principum: Caii & Neronis. Et huius qdem ne quid deesset aurea. Nimiz sic habitauerunt
 illi qui hoc imperiū fecere: tantas ad uincendas gentes triumphosq; referendos ab aratro aut
 foco exeuntes: quoq; agri quoq; minorem modum obtinere quam cellaria istorum. Subit ue-
 ro cogitatio quota portio harum fuerint areæ illæ: quas inuictis imperatoribus decrebant
 publice ad exædificandas domos. Summusq; illaz honor erat: sicut in. L. Valerio Publicolaz
 primus consul fuit cū. L. Bruto post tot merita: & fratre eius qui bis in eodem magistratu sibi
 nos deuicauerat: adiici decreto: ut domus eoz fores extra aperirent: & ianua i publicū reuiceret.
 Hoc erat clarissimum insigne inter triumphales quoq; domos. Non patiemur duos Caios uel
 duos Neronēs ne hac quidem gloria famæ frui. Docebimusz ēt insaniaz eoz uictam priuatis
 operibus. M. Scauri: cuius nescio an ædilitas maxime prostrauerit mores ciuiles maiusq; sic Syl-
 læ malū tanta priuigni potentia: q̄ proscripcio tot millium. Hic fecit in ædilitate sua opus ma-

ximum omnium: quæ unq̃ fuere humana manu facta: non temporaria mora: uerū etiam æternitatis destinatione. Theat̃z hoc fuit. Scena ei triplex altitudine. ccc. lx. columnarū: i ea ciuitate quæ sex hymetias non tulerat sine probro ciuis amplissimi. Iā pars scænæ e marmore fuit. Media e uitro inaudito etiam postea genere luxuriæ. Summæ tabulis inauratis colūnarū ut diximus. imā duodequadragenū pedū. Signa ærea inter colūnas ut indicauimus: fuerunt tria millia numero. Cæuea ipsa coepit hominum. lxxx. millia cum Pompei amphitheat̃i totiens multiplicata urbe tantoque maiore populo sufficiat large. xl. millia sedente. Sed & reliquus apparatus tantus: attalica ueste: tabulis pictis: cæteraque cura fuit: ut in tusculanā uillam reportatis quæ superfluebant quotidiani usus deliciis incensa uilla ab iratis seruis concremarent ad sester tia. M. Aufert animū & a destinato itinere digredi cogit contemplatio tam prodigæ mentis: aliq̃ cōnecti maiorem insaniam. E ligno. C. Curio qui bello ciuili in cæsarianis partibus obiit: fune bri patris munere cū opibus apparatusq̃ non posset superare Scauz. Vnde enim illi uictoribus Sylla? & Metella mater. p̃scriptionū sēctrix? Vnde. M. Scaurus pater toties princeps ciuitatis: & marianis sodalitis rapinaz puincialium sinus: cum iam ne ipse quidem comparari sibi posset. Quando hoc certe incendii illius p̃mijz habuit cōuectis ex orbe terrarum rebus: ut nemo p̃stet par esset insaniz illi. Ingenio ergo suo utendum erat: Curioni eiq̃ aliud excogitandū fuit. Opere p̃cium est scire quid inuenerit: & gaudere moribus nostris: ac nostro mō nos uocare maiores. Theatra duo iuxta fecit amplissima e ligno cardinum singulorū uersatili suspensa libra mento: in quibus utriq̃ ante meridiano ludorū spectaculo edito inter sese auerfis ne inuicem obstreperent scænæ: & repente circūactis ut constiterant. Postremo iam die discedentibus tabulis & cornibus inter se coeuntibus faciebat amphitheatrum: & gladiatorū spectaculo edebat: ipsum magis auctororum populū Roma. circūferens. Quid. n. mire? quisq̃ in hoc primum? inuentorē? an inuentum? artificē? an auctorem? ausum aliquē hoc excogitare? an suscipere? perē? an iubere? Super oīa erit populi furor sedere ausi tam infida instabilisq̃ sede. En hic est ille terrarum uictor: & totius dominator orbis: qui gentes & regna diriperet: iura exteris mitteret: & quosdam in numero deorum immortalium generis humani portio in machina pendens: & ad periculū suū plaudens. Quæ uilitas animæ ista? aut quæ quærela de cannis? aut quantum mali potuit accidere? Hauriri urbes terræ hiatibus publicis mortalium dolor est. Ecce Po. ro. uni. uersus uelut duobus nauigiis ipositus binis cardinibus sustinetur: & seipsū depugnantem spectat: periturus momento aliquo luxatis machinis: & per hoc queritur in tribunitiis concionibus gratia: ut penfiles tribus faceret. Qualia hic in rostris? Quid non ausurus apud eos quibus hoc persuaserit. Vera nanque consentientibus Popu. Roma. funebri munere ad tumulum patris eius depugnauit uniuersus. Variauit hanc magnificentiam suā fessis turbatisq̃ cardinibus: & āphitheat̃i forma custodita nouissimo die diuersis duabz p̃mediū scenis athletas edidit: ita p̃tisq̃ e contrario repente pulpitis eodez die uictores e gladiatoribus suis p̃duxit. Nec fuit rex Curio aut gentiū imperator non opibus insignis: uti qui nihil in censu habuerit: præter discordiam principū. Sed dicant uerā æstimatione inuicta miracula: quæ. Q. Martius rex fecit. Is iussus a senatu aquarū ap̃pie & anienis tegula ductus reficere: nouam a nomine suo appellatam cuniculis per montes actis intra præturae suæ t̃ps adduxit. Agrippa uero in ædilitate sua: adiecta uirginea aqua: cæterisq̃ corruitiis atq̃ emendatis lacus. dcc. fecit. Præterea fontes. cy. castella. cxxx. cōplura etiāz cultu magnifica & operibus. Is signa. ccc. scæra aut marmorea imposuit: & colūnas ex marmore quadringentas: eaque omnia annuo: patio: adiecit: ipse i ædilitatis suæ commemoratione & ludos unde sexaginta diebus factos: & gratuita p̃buit balnea. centūz lxx. quæ nunc romæ ad infinitum auxere numez. Vicit antecedentes aquarum ductus nouissimum impendium operis inchoati a Caio Cæsare: & peracti a Claudio Quippe a lapide. xl. ad eam excelssitatem: ut in omnes urbis montes leuarent: in fluxu cunctius atque cæruleus fontes. Erogata in id opus sester tia quingenta. lv. millia. Quod si quis diligentius æstimauerit aquarū abundantiam in publico balneis piscinis domibus euriis hortis suburbanis uillis spatioz ad uenientes extractos arcus: montes perfoſſos: conualles æquatas: fatebitur nihil magis mirandū fuisse in toto orbe terraz. Eiusdem Claudii inter maximam equidem ac memorandā dixeris: quā uis destitutum successoris odio montem perfoſſum ad lacum fucinum emittendum: inenarrabili p̃fecto impendio: & operariorū multitudine per tot annos: cum aut corruatio aquarum: quā terrenus mons erat egeretur in uertice machinis: aut silex cæderetur. Omniaque intus in tenebris fierent: quæ neq̃ concipi animo nisi ab iis qui uidere: neq̃ humano sermone

uel contra
starentuel & q̃daz
munereu' athleta
sedit

enarrari possunt. Nam portus hostiensis opus prætereo. Item uias inter montes excisas. Mare thirrenum a lucrino molibus seclusum. Tot pontes tantis impendiis factos. Et inter plurima alia italix miracula: ipsa marmora in lapidicinis crescere auctor est Papyrius Fabiãus naturæ regæ peritissimus. Exemptores quoq; affirmant compleri sponte illa montiũ ulcera. Quæ si uera sunt: spes est: nunq; defuturã luxuriã.

De magnetis generibus: & medicinis.

CA. XVI.

A Marmoribus digredienti ad reliquos lapidẽ insignes naturas: quis dubitet i primis magnetem occurrere? Quid .n. mirabilius: aut qua in parte naturæ maior improbitas: dederat uocẽ saxis: ut diximus: respondente homini: imo uero & obloqueret: qd lapidis rigore pigrius: Ecce sensus manusq; tributũ illi. Quid ferri duricia pugnatius: Sed cedit: & patit mores: trahitur naq; a magnete lapide. Domitriq; illa regẽ omnium materia ad inane nescio quid currit: atq; ut propius uenit: assistit: teneturq; & cõplexu hæret. Side ritin ob hoc alio noie appellant: quidam heracleon. Magnes appellatus est ab inuẽtore: ut auctor est Nicander in india repertus. Nanq; & passim inuenit: ut in hispania quoq; inuenisse autem fertur clauis crepidag; & baculi cuspide hærentibus: cũ armenta pasceret. Quinq; genera magnetis Sotacus demonstrat. æthiopicum: & magnesiãcũ e macedonia ei contemina Boebei da lacum petentibus dextra. Tertium in echio boeetiã. Quartum circa alexandriam troadem. Quintũ i magnesiã asiã. Diuerãia prima mas sit an fœmina. Proximã i colore. Nam q; i macedonia & magnesiã reperiunt: rufi nigrique sunt. Boeetius uero rufi coloris plus habet q; nigri. Is qui i troade inuenitur: niger est & fœminei sexus: ideoq; sine uiribus. Deterrimus autẽ in magnesiã asiã candidus: neq; attrahens ferrum similisq; pumici. Comperit tanto meliores esse quanto sunt magis cærulei: æthiopicis laus summa datur: pondusq; argẽto rependit. Inuenit hic i æthiopia zimiri: ita uocata regio arenosa. Ibi & hæmatites magnes sanguinei coloris: sanguinemq; reddens si teratur: Sed & crocum. In attrahendo ferrum non eadẽ quæ magneti hæmatite natura. Aethiopici argumentũ est: q; magnetem quoq; aliũ ad se trahit. Omnes autẽ ii oculorũ medicamentis p̃sunt ad suam quisq; portionẽ. Maximeq; epiphoras sũsunt. Sanat & adusta cremati tritig;. Alius rursus in eadẽ æthiopia non pcul mons gignit lapidẽ theameden: qui ferre omne abigit: respuitq;. De utraq; natura eius sæpius diximus.

De lapidibus qui cito absument corpora in eis condita: & de his qui diu seruant: & de Assio lapide: & medicinis eius.

CA. XVII.

Lapidem e scyro insula integrum fluctuare tradunt: eundẽ cõminutũ mergi. In alio troadis sarcophagus lapis fissili uena scindit. Corpora defunctorum cõdita i eo absuñi constat intra .xl. diem: exceptis dentibus. Mutianus specula quoque & strigiles & uestes & calciamenta illata mortuis lapidea fieri auctor ẽ. Eius generis & in lycia saxa sunt & in oriente: quæ uiuentibus quoq; adalligata: erodunt corpora. Mitior est autẽ feruandis corporibus nec absumentis chernites ebori simillimus: in quo Darium conditũ ferit. Pariorq; similis candore & duritia: minus tamen ponderosus qui porus uocatur. Theophrastus auctor est & trãsucidos lapides in ægypto inueniri: quos ophitæ similes ait: quod fortassis tũc fuerit: quoniam & ii definunt & noui reperiuntur. Alius gustu salsus podagras lenit pedibus in uasẽ ex eo cauato inditis. Præterea omnia crurum uitia in iis lapidicinis sanantur: cũ in metallis omnibus crura uitentur. Eiusdem lapidis flos appellatur: farina ex eo mollis ad quædã perinde efficax. Est autem similis pumici rufo. Ammixtus æni cyprio mammaram uitia emendat. Pici autem resinæue strumas & panos discunt. Prodest & phthisicis linctu. Cum melle uetera ulcera ad cicatricem perducit. Excrescentia erodit. Et ad bestiarũ morsus utilis. Repugnãtia curationi ac suppurata siccant. Fit cataplasma ex eo podagris mixto fabæ lomento.

De ebone fossilis: & lapidibus ossis: & palmatis: & aliorũ generibus.

CA. XVIII.

Edem Theophrastus & mutianus esse aliquos lapides: qui pariant: credunt. Theophrastus auctor est & ebur fossilẽ candido & nigro colore inueniri: & ossa e terra nasci: inueniriq; lapides osses. Palmati circa mundam in hispania: ubi Cæsar dictator Pompeium uicit: reperiuntur: idque quotiens freris. Sunt & nigri: quorum auctoritas uenit in marmora: sicut tænarius. Varro nigros ex africa firmiores esse tradit: quam in italia. E diuerso albos coranos duriores: quã parios. Idem lunensem silihem terra secari. At thusculanum dissilire igni. Sabinum fuscum addito oleo et lucere. Idez molas uetustiles uolline inuentas. Aliquas & spõte motas inuenimus in pdigiis. Nusquã autẽ hic utilior

q̄ in italia gignit: lapisq; nō saxum est. In quibusdam uero puinciis omnino nō inuenit. Sane quidā in eo genere molliores: qui & cote leuigant: ut pcul ituectibus ophitæ uideri possint. Neq; est alius firmior: qm̄ & lapidis natura ut lignum similiter imbres solesq; aut hyemes nō pati tur. In alijs atq; alijs generibus. Sunt qui & lunam nō tollerent: & qui uetustate rubiginem trahant: colorēue candidum oleo mutant.

De corallio uel pyrite: & medicinis eius: & ostracite: de amantho lapide: & medicinis eius: de militino lapide & uiribus eius: de gagate lapide & medicinis eius: de spōgiæ: & phrygijs lapide & natura eius.

CA. XIX.

Orallium lapidem quidam pyriten uocant: quoniam sit plurimus ignis illi. Sed est alius etiānum pyrites similitudine æris. In cypro eum reperti uolunt: & in metallis quæ sunt circa acamania: unum argenteo colore: alterum aureo. Coquunt uariæ. Ab alijs iterum tertioq; in melle: donec consumat liquor. Ab alijs pruna prius: dein melle: & postea lauans ut æs. Vfusq; eorum in medicina ex calcare: siccare discutere: humore extenuare: & duritias nimias mollire. Vtunt & crudis tulsq; ad strumas atq; furunculos. Pyritarum etiānum aliqui genus unū faciunt plurimū habens ignis: quos uiuos appellamus: & pō derosissimi sunt. Hi exploratoribus castroꝝ maxime necessarij: qui cluuo uel altero lapide percussij: & scintillas edunt: quæ exceptæ sulphure aut fungis aridis: uel solis: dicto celerius igneꝝ trahunt. Ostracitæ similitudinem testæ habent. Vfus eorū pro pumice ad leuigandam cutem. Poti sanguinem sistunt: & illiti cū melle ulcera doloreq; māmāꝝ sanant. Amiantus alumini si milis nihil igni deperdit. Hic ueneficijs resistit omnibus: priuatim magorum. Gæoden ex argu mento appellatur: quoniā amplexus est terræ: oculoꝝq; medicamentis utilissimus. Item māmatur: & testium uitrijs. Melitites lapis succū remittit dulcē: mellitūq; tufus. Et ceræ mixtus eruptiō bus pituitæ maculisq; corporis medet: & faucij & ulcerationi. Epinyctidas tollit: & uuluarum dolores ipositus uelleri. Gagate lapis nomē loci & amnis habet gegis lycinæ. Aiuunt & in leucola expelli mari: atq; infra duodecim stadia colligi. Niger est: planus: pumicosus: nō multū a ligno differens: leuis: fragilis: odore si terat grauis. Fictilia ex eo inscripta nō delentur. Cū uris: odorem sulphureū reddit. Mirūq; accendit aqua: oleo restinguif. Fugat serpentes recreatque uulua: strangulationes. Deprehendit fonticū morbū & uirginitatem sustinet. Item ex uino decoctus: dētribus medet. Strumifq; ceræ permixtus. Hoc dicunt uti magi in ea quā uocat axino mantia. Id peruri negat: si euentus sit: quod aliquis optet. Spongiæ lapidis inueniunt in spongijs: & sunt natui. Quidā eos cyteolithos uocat: qm̄ uesicæ medent. Calculos rumpunt in uiuo poti. Phrygius lapis gentis nomen habet. Est autem gleba pumicosa. Vritur ante uino perfusus: statimq; folliibus: donec ruffescat: ac rursus dulci uino restinguif: & hoc trinis uicibus: si gendis uestibus trini utilis.

De hæmatite & quinq; generibus eius: & schisto.

CA. XX.

Chistos & hæmatites cognationem habent. Hæmatites inuenit in metallis. Vtut minit colore in imitat. Vritur ut phrygius: sed nō restinguif uino. Aduiterat schistos. Hæmatiten discernūt uenæ rubentes: & friabilis est natura. Oculis cruore fursus mire conuenit. Silit prostiuum mulierꝝ potus. Bibunt eū & qui sanguinem reicerunt cum succo punici mali. Et in uesicæ uitrijs efficac. Bibitur & in uino contra serpentūq; ictus. Infirmior ad omnia hæc eadem est: quem schiston appellant. Sed in ijs cōmodior croco similis: peculiararius splendet. Proscit oculorum lachrymis in lacte muliebri. Proidentalesq; oculos præclare cohibet. Hæc est sententia eorum qui nuperrime scripserunt. Sed Sotacus e uetustissimis auctoribus quinq; genera hæmatitarum tradit: præter magnet principatū dat ex ijs æthiopico: oculoꝝq; medicamentis utilissimo. Ex ijs quæ panchrestā appellant. Item ambustis. Alterum atrodamanta dicit uocari: colore nigro pōdere ac duritia insignem: & inde nomē traxisse: præcipueq; in africa reptum. Trahere aut in se argenteum: æs: ferrum. Experimentū eius est se in cote ex lapide bisanite. Reddere enim succū sanguineū: & esse ad iocineris uitia pōcipui remedij. Tertium genus arabici facit: simili duricia: uix reddentis succum ad cotē aquariā ali: quādo croco similesunt. Quartū generis elatiten uocari q̄ diu crudus sit: coctū uero militem: utilis ambustis. Ad oia utilior em rubrica. Quintū generis schistos hemorrhoidas reprimit. In totum aut hæmatitas omnes tritos in oleo triū drachmāꝝ pōdere a ieiunijs fumēdos: ad uitia sanguinis. Idem auctor schistos alterius generis q̄ hæmatiten tradit: quæ uocant Anthracitin. Nasci in africa nigrum attritū reddere aquarijs cotibus ab ea parte quæ fuerit ab radice nigrā co.

uel andro-
damanta
uel colorē
u^r Eius in
totum uis
oēs strūas
sanare tri-
rus i oleo:
& a ieiunijs
bibitus sa-
nat uitia
sanguinis

lorem: ab altera parte croci. Ipsum utilem esse oculorum medicamentis.

De quattuor generibus aetitis: & calamo: & famio: & arabo: & pumicibus.

CA. XXI.

Etites lapis etiam argumento nois magnam famā habet. Reperit in nidis aquilae: sicuti in decimo uolumine diximus. Aiunt binos inueniri: marē & foeminā. Nec sine iis parere quas diximus aquilas: & ideo binos tm̄. Genera eorum quattuor. In africa nascentem pūssillum & mollem intra se ac uelut in aluo habetem agillā suauē: cādī dam. Ipsum friabilem quem foeminei sexus putant. Marem aut qui in arabia nascit: dux gal-lae similem: aut subrutū in aluo habentem durum lapidem. Tertius in cypro inuenit: colore illis in africa nascentibus similis: tm̄ atque dilatatus. Ceteris enim globosa facies. Ha-bet in aluo arenam iucūdā & lapillos. Ipse tam mollis ut etiam digitis fricet. Quarti generis Taphiusius appellat: nascens iuxta leucadem: in taphiusa: qui locus est dextra nauigātibz ex hac ad leucadē. Inuenit in fluminibus candidus & rotūdus. Huic est in aluo lapis: qui uocatur callimus: nec quicq̄ tenerius. Aetita: oēs grauidis adalligati mulieribus uel quadrupedibus in pelliculis sacrificati uteri aialium continet partus: non nisi pturiant: remouēdi: alioq̄ uulue excidium. Sed nisi pturientibus auferant: oīno nō pariunt. (Est & lapis samius in eadē insula: ubi terrā laudauimus: poliēdo auro utilis. Vtilis & in medicina oculoq̄ ulceribus cū lacte quo su pradiū est modo cōtra ueteres lachrymationes. Prodest & contra uitia stomachi potus. Ver-tigines sedat. Mentēq̄ cōmotas restituit. Quidā & i orbis comitialibus utiliter dari putat. Et ad urinā difficultates: acopis etiā miscet. Probat grauitate & candore. Vulus & partus conti-neri adalligat eo tradunt Arabius lapis ebori similis: dentificiis accommodat crematus. Priu-rim hemorrhoidas sanat cum lanugine linteorum: linteolis isup impositis. Non p̄mittenda est & pumicū natura: siquidem ita appellant quidam lapides erosi aene: in aedificiis musea uo-cant dependentia ad imaginem specus arte reddendā. Sed & ii pumices q̄ sunt i usu corpore le- uigādō foeminis iā quidē & uiris atq̄ ut ait Catullus libris: laudatissimi sunt i melo scyro & xoliis insulis. Probatio in candore & in minimo pondere: & ut q̄ maxime spongiosi anidique sint: ac teri faciles: nec arenosi in fricando. Vis eorum in medicina: extenuare: siccare. In ulsina teri siccantur: ita ut torreant carbone puro: ac totiens uino restinguantur albo. Lauantur dei- de ut cadmia: & siccati conducti q̄ minimum uliginoso loco. Vfus farinae eius oculorū ma-xime medicamentis. Vlcera purgat eoz: leuiter: expletq̄ cicatrices: & emandat. Quidam teria uisione refrigeratos potius quam restinctos terere malunt ex uino. Addunt etiam ad malagma tera caputem uerendorūq̄ ulceribus. Vtilissima sunt ex iis dentificia. Theophrastus autem au-ctor est potiores in certamine bibendi p̄sumere farinā eius: sed nisi imenso potu impleantur: periclitari. Tantāq̄ refrigerandi naturam esse: ut musta feruere desinant pumice addito.

De lapidibus mortariorum medicinalium: & mollibus lapidibus: & speculari lapide: & fili-cibus: & phengite: & cotibus: & reliquis ad struturam lapidibus igni: & tempestatibus resistentibus.

CA. XXII.

Vetoribus curae fuisse lapides mortariorum quoq̄ nec medicinalium tantum: aut ad pigmenta pertinentium. Ethesiumque lapidem in iis praetulere ceteris: mox & thebaicum: quem pyrrhopocilon appellauimus. Aliqui p̄saronum uocant. Tertiu ex calazio chrysitē. Medici autem & basaniten. Hic enim lapis nihil ex sese remit-tit. Ii autem lapides qui succu reddunt oculorum medicamentis utiles existimantur. Ideoque aethipici maxime ad ea p̄bantur. Tarnarium uero lapidem & ponicū & haematiten iis medica-mentis prodesse tradunt: quae ex croco componantur. Ex alio tarnario qui niger est: & ex pa-rio lapide non aequē medicis utilem. Potiorem ex lapide alabastrite aegyptio: uel ex ophite al-bo. Est. n. hoc genus ophitis: ex quo uasa & etiam cados faciunt. In syphno lapis est qui cau-tur: tornaturq̄ in uasa coquendis cibis utilia: uel ad esculentozq̄ usus. Quod in comēsi italie lapide accidere scimus: sed in sphno singulare q̄ ex calcfactus oleo nigrescit: durescitque. Natu-ra mollissimus tanta qualitatū differentia est. Nam mollicie & transalpis praecipua sunt ex-empla. In belgica provincia candidum lapidem serra qua lignum: faciliusque etiam secant ad te-gularum & imbricum uicem. Vel si libeat: ad quae uocant pauonacea tegendi genera: & igne quidem durati iidem scitiles sunt. Specularis uero quoniam & hic lapis nomen optinet: faci-liore multo natura finditur in quilibet tenues crustas. Hispania hunc olim citior tm̄ da-bat: nec tota: sed intra centū millia passuū circa segobricam urbem. Iam & cypros & cappa-docia & Sicilia: & nuper inuentum africa. Postferendos omnes tamen Hispaniae: & cappado-

u^r exciditu^r trāsatis

cīa mollissimis & amplissimā magnitudinis: sed obscuris. Sunt & in bononiensi italīa parte breues maculosi complexu silicis alligati: quorum tamen appeat natura similis ei: qui in hispania puteis effodiunt: p̄funda altitudine. Necnō & saxo iclusus sub terra inuenit: extrahiturque: aut excidit. Sed maiori pte fossili natura absolutus segmenti modo nunquam adhuc quinq; pedum longitudine amplior. Humorem hunc terrae quidam autumant crystalli modo glaciari. Et in lapidem concresecere manifesto appetit: cum ferā decidere in puteos tales medullae: ex ossibus earum in eadem lapidis natura post unam hyemem figurant. Inuenit & niger albus quando. Sed candido natura mira cum sit mollicia nota perpetiendi solis rigorisq; nec senescit si modo iniuria absit: cum hoc etiam in cementis multorum generum accidat. Inuenere & alium usum in ramentis quoque cyrcum maximum ludis cyrcensibus sternendū: ut sit in commendatione candor. Nerone principe in cappadocia repertus est lapis duritia marmoris candidus atq; translucens: etiam quā pte fuluā inciderant uenae: ex argumento phengites appellatus. Hoc construxerat aedem fortunae: quam seiani appellatione dicebat: a Seruio rege sacratā aurea domo complexus. Quare etiam foribus aptis interdiu claritas ibi diurna erat: haud alio q̄ specularium modo: tanquam inclusa luce: nō transmissa. In arabia quoq; esse lapidem uitri modo translucentum: quo utunt p specularibus: luba auctor est. Nunc ad operarios lapides trāsisse conueniat: primumque cotes ferro acuendo. Multa eaz genera. Creticae diu maximā laudam habuerunt. Scdam laconicae ex taygeto mōte: utraque oleo indigetes. Inter aqnas nauiae laus maxima fuit: mos armeniacae: de quibus diximus. Ex oleo & aqua ciliciae pollent: ex aq artinoe ticae. Reptae sunt in italia aqua trahentes aciem acerrimo effectu. Necnō & transalpes: quas paescernices uocat. Quarta ratio est salua hominis pficientium. Quae in tristrinagē officinis in utilis est: fragili mollicia. Flamminitanae ex hispania citeriore in eo genere praecipua. Reliqua multitudo lapidum in totum aedificiis inutilis est morositate. Quaedam tamen loca morum illum habent: sicut carthago in africa exercetur halitu maris: fricatur uento: & uerberatur imbris. Sed cura tuentur picando parietes: quoniam & tectoria calx roditur. Sciteque dictum est: ad testa eos pice ad unum calce uti: quoniam sic multa condiunt. Alia mollicia circa romam fidennati & albano. In liguria quoque umbria & uenetia albus lapis dentata serra seccatur. Hi tractabiles in opere laborem quoque tot erant sub tecto duntaxat. Aspergine & gelu pruinisq; rumpunt in testas. Nec contra humores & auram maris robusti. Tyburtini ad reliqua fortes: uapore dissiliunt. Nigri silices optimi quibusdam in locis & rubentes. Nō nūq; uero & albi: sicut in tarquinienis Anitanis lapidicinis circa lacum uolsinensem. Et in statonice si sunt: quibus ne ignis quidem nocet. Iidem & in monumenta sculpti contra uetustatem quoq; incorrupti permanent. Ex uis forme fiunt: in quibus ara fundunt. Est & uiridis lapis uehementer igni resistens sed nūq; copiosus. Et ubi inuenit lapis nō saxū est. Et reliquis pallidus in cemetero raro utilis. Globosus contra iniurias fortis: sed ad structuram infidelis: nisi multa suffrenatione deuinctus. Nec certior fluuiatilis semper ueluti madens. Remedium est i lapide du bio astate eum eximere: nec ante biennium eum inferere tecto: domitū tempestantibus. Quae ex eo laesa fuerit: in subterranea structura aptant utilius. Quae resisterit: tutum est calce committere. Graeci e lapide duro ac silice aequo construunt ueluti lateritios parietes. Cum ita fecerint: isodomos uocant genus structurae. At cū in aequali crassitudine structa sunt pseudisodomon. Tertius est emplecton trimodo frontibus politis. Reliqua foruito collocat. Alternas coagmentationes fieri: ut cōmissuras anteceditum medii lapides optineant: necessarii est: in medio quoq; pariete si res patiat. Si minus: utiq; a lateribus. Medios parietes facire fractis cemetis. Dictyotheton uocant: reticulatam structuram: quam frequentissime romae struunt: rimis oportunam. Structurā ad normā & libellam fieri & ad perpendicularum respondere oportet.

De Cisternis & calce & arenae generibus: & mixtura calcis: & arenae: & uitris structurae: & tectoria columnis.

CA. XXIII.

FT Cisternas arena pura & aspera quinque partibus: calcis quam uehementissimae duabus construi conuenit: fragmentis silicis non excedentibus libras. Ita ferratis uectibus calcari solum parietesque similiter. Ut illos geminos esse: ut in priore uita confidant aequatq; per collum in p̄ximas transeat maxime pura aqua. Calcem e uario lapide Caro Censorius improbat. Ex albo melior q̄ ex duro & structurae utilior. Quae ex fistuloso: tectoriis. Ad utrunque damna ex silice. Ut illos eadem ex effosso lapide quam ex ripis fluminum collecto. Ut illos emolari: quia est quaedam pinguior natura eius. Mirum

uel fissili

uel forte
ferae
ut i ossibus
uel appent
figuratae

uel lamini
tanae
uel mortu
litate qdā
uel nō aliū
uel friat

uel suffra
gatione

uel p colū
nas

ul' legibus
antiquorū

uel ultro
uel ultra
uel rudo

aliquid postq̄ arserit: accendi aquis. Arenæ tria genera. Fossicia cui quarta pars calcis addi debet. Fluuiatili aut marinæ tertia. Si & testæ tuse tertia pars addatur melior materia erit. Ab apénino ad padū non iueniūt fossicia: nec marina. Ruinæ urbis ea maxime cāq̄ furto calcis si ne ferrumine suo cemētā componunt. In trita quoq̄ quo uetustior eo melior. Vnde & in antiquæ ædium legibus inueniūt ne recētiore trima uterē redeptor quisq̄. Ideo nulla testonia eorum rimæ fedauere. Testoriūq̄: quod nisi ter arenato & bis marmorato inductum est: nō satis splendoris habet. Vliginosa & ubi salfugo uiciat testatio sublini utilis. In grācia testonis ē arenatū quod inducturi sunt: prius in mortario ligneis uestibus subigunt. Experimentū marmorati est in subigendo: donec rutro nō cohareat. Contra in albario opere: ut macerata caliceu glu tinū hareat. Sed macerari nō nisi a gleba oportet. In elide ædes est Mineruæ: in qua sit Phidix paneus testoriū induxit lacte & croco subactū: ut ferūt: ideoq̄ si terat in ea hodieq̄ salua pollice: odorē croci saporēq̄ reddere tradit. Columnæ in æde densius positæ: crassiores uident. Quattuor eaz̄ genera: quæ sextam partem altitudinis in crassitudine ima habent: dorice uocant: quæ nonam ionicæ: quæ septimā thufcanicæ. Corinthiis cadem rō quæ ionicis. Et distferentia: qm̄ capitalaris corinthiæ eadem est altitudo quæ colligit crassitudine ima: ideoq̄ graciliores uidentur. Ionici enim capituli altitudo tertiā pars est crassitudinis. Antiqua rō erat colūnarum altitudinis tertiā pars latitudinum delubri: in ephesi Dianæ æde: de qua prius fuit sermo. primum columnis spiræ subditæ: & capitella addita. Placuitq̄ altitudinis octaua pars in crassitudine: & ut spiræ haberent crassitudinis dimidium septimāq̄ partis detrahentibus summarum crassitudini. Præter has sunt quæ uocant atticæ colūnæ quaternis angulis pari latet intervallo.

De medicinis calcis: & malthæ & gypso.

CA. XXIII.

Alcis & in medicina magnus usus. Eligūt enim recens: nec aspsa aquis: urit discuti: extahit: incipitescq̄: serpere ulcerum ipetus coercet. Aceto & rosaceo temperata pducit ad cicatricem. Luxatis quoq̄ cum adipe suillo aut liquida resina ex melle medet. Eadem cōpositione & strumis. Maltha & calce sit recent: gleba uino restinguūt. Mox tundit cum adipe suillo & fico duplici linamēto. Quæ res omnī tenacissima: & duntā lapidis antecedit. Quod malthæ: oleo pficiūt ante. Cognata calci res gypsum est. Plura eius genera. Nam e lapide coquit ut in syria ac thuriis. Et e terra fodit ut in cypro: ac perhibet lūma tellure: & hymeticū est. Qui coquit lapis nō dissimilis alabastrite esse debet: aut marmoroso. In syria durissimos ad id eligūt: coquūtq̄ fimo bubulo ut celerius urāt. Oīum aut optimū fieri comptum est e lapide speculari squāmam uitalem habēte. Gypso madido statim utendū est: qm̄ celerrime coit: ac siccāt. Tamē rursus tūdi & in farinā resoluī patit. Vfus gypsi in albariis sigillis ædificiorū & coronis gratissimus. Exēplūq̄ illustre. C. Proculē Augusti Cæsaris familiarem in maximo stomachi dolore gypso potu consciuisse sibi mortem.

De pauimentis: & quando primum Romæ: & subdialibus pauimentis: & græcanicis: & quando primum camæræ.

CA. XXV.

Auimenta originem apud græcos habent elaborata arte picturæ ratione: donec lithostrota expulere eā. Celeberrima fuit i hoc genere Sosis: qui pgami strauit quē uocant Asaroton. Oecon. qm̄ purgamenta cœnæ in pauimento quæ cōuertī solēt ueluti relicta fecerat: paruis e testulis tinctisq̄ in uarios colores. Mirabilis ibi colūna bibēs: & aquam umbra capitis infuscās abripiente alia escam. Ludentes uideres in canthari labro. Apricant alia scabētes sese. Pauimēta credo primū facta: quæ nūc uocamus barbarica: atq̄ subteguleana. In italia e festucis canneæ: hoc apte ex noīe ipso intelligi potest. Romæ scalpaturatū in louis capitolini æde primum factum est post tertiū punici bellum initū. Frequetata uero pauimēta añ cimbricū magna grā animoz̄ indicio est lucilianus ille uersus. At te pauimēta atq̄ emblemata uermiculata. Subdialia græci inuenerunt talibus domos cōtegentes facili tractu & repēte. Sed fallax ubiq̄q̄ imbres gelant. Necessariū binas p̄ diuersum taxatione s substerni. Capita eaz̄ p̄figi ne torqueant. Et ruderi nouo tertiam partē testæ tuse addi. Deinde rudus in quo duæ quintæ calcis miscant pedali crassitudine festucri. Tūc nucleo crasso sex digitos iduci & e testa grādi nō minus alta duos digitos strui. Fastigiū uero seruari pedes denos sequūcem. Ac diligēter cote despumare quernisq̄ axibus cōtribulare. Quæ torquent inutilia putāt. Immo & silice aut palea substerni melius eē quo minor uis calcis putat. Necessario & globosum lapidem subiici. Silr̄ fiunt spicata testæcæ. Non negligendū etiānum

uel lauātes

uel caucia

uel ante
uel tractu
repēte: sed
fallaci ubi
cūq̄ ibres
gelant
uel coassationes

unum genus græciscum. Solo festucato inicit rudus aut testaceum pauimentum. Dein spil se calcatis carbonibus inducitur sabulo calce ac fauilla mixtis: materia crassitudine semipeda li ad regulam & libellâ exigitur: & est forma terrena. Si uero cote depoluitum est: nigri pauimēti usum optinet. Lithostrota ceptauere iam sub Sylla parulis certe crustis. Extatq; hodie qđ in Fortunæ delubro prenesti fecit. Pulsa deinde ex humo pauimenta in cameras transiere: ut pronum uitium. Et hoc certe inuentum ab Agrippa in thermis quas romæ fecit. Figlinū opus encausto pinxit. In reliquis albaria adnotauit. Non dubia uitreas facturus cameras: prius id inuentum fuisset: aut a parietibus scænæ ut diximus. Scauri peruenerit in cameras. Quâobré originem uitri dicemus.

uel multa

De origie uitri & rōe faciēdi: & de obsidiō uitro: & gñibus multiformibus uitri. CA. XXVI. Ars est syriæ: quæ Phoenice uocatur finitima iudææ intra montis carmeli radices paludem habens: quæ uocatur candebea. Ex ea creditur nasci belus amnis quincque milium .p. spacio in mare profluens iuxta ptolemaidem coloniam. Lentus hic currit: in salubris potu: sed cerimonis facer: limosus uado profundus. Non nisi refuso mari arenas fatetur. Fluctibus .n. uolutatæ nitefcunt decritis sordibus. Nunc & a marino creduntur attingi morfu: nō prius utiles. Quingentogæ est passuū nō amplius litoris spaciū. Idq; tantum multa per sæcula gignendo fuit uitro. Fama est appulsa naue mercatorū nitri cū sparsi per littus epulas pararent: nec esset cortinis attollēdis lapidum occasio: glebas nitri & na ue subdidisse. Quibus accessit p̄mixta arena litoris translucētis nobilis liquoris fluxisse riuos: & hanc fuisse originem uitri. Mox ut est astuta & ingeniosa solertia non fuit cōgēta nitrum miscuisse: ceptus addi & magnes lapis: quoniam in se liquorem uitri quoq; ut ferrum trahere creditur. Simili modo & calculi splendentes multifariam cepti urideinde conchiæ & fossiles arenæ. Auctores sunt in india e crystallo fracta fieri: & ob id nullū comparari indico. Leuibus aut aridissq; lignis coquis addito cyprio ac nitro maxime ophirio. Continuis fornacibus ut æs liquat: massæq; fiunt colōre pingui nigricantes. Acies tāta est: quacūq; ut citra ullum sensum ad ossa confecet qeđ afflauerit corporis. Ex massis rursus fundit in officinis tinguiturq;. Et aliud statu figurat. Aliud torno terit. Aliud argenti modo caelat. Sidon quondam iis officinis nobilis: sigdem etiam specula excogitauerat. Hæc fuit antiqua ratio uitri. Iam uero & in uolturno mari italix arcæ alba nascēs sex miliū passuū a litore iter cumas atq; lucrinū: quæ mol lissima est: pila molaq; teritur. Dein misceat tribus partibus nitri pondere uel mensura: ac liq; in alias fornaces transfundit. Ibi fit massa quæ uocat ammonitrum. Atq; hæc recognoscit: & fit uitrum purum ac massa uitri candidi. Iam uero & p gallias hispaniaq; simili modo arenæ temperant. Ferunt Tyberio principe excogitatum uitri temperamentum ut flexibile esset: & totam officinam artificis eius abolitam: ne æris: argēti: auri: metallis precia detraherent. Ea q; fama diu crebrior q̄ certior fuit. Sed quid refert? Neronis principatu repta uitri arte quæ modicos calices duos: quos appellabant petrotos. HS. sex milibus uenderet. In genere uitri & obsidiana numerant: ad similitudinem lapidis: quem in æthiopia inuenit Obsidius nigerrimi coloris: aliqñ & translucidus: crassiore uisu atq; in speculis parietum p imagine umbras reddēte. Gēmas multi ex eo faciunt. Vidimusq; & solidas imagines diui Augusti: capti materia huius crassitudinis. Dicaunt: ipse p miraculo in templo Concordiæ obsidianos quattuor elephantos. Remisit & Tyberius Cæsar heliopolitæ cerimonis repta ibi in hæreditate eius qui p̄fuerat ægypto: obsidianam imaginem Menelæ. Ex quo apparet antiquior materix origo nunc uitri similitudine interpolata. Xenocrates lapidem in india & in samnio italix & ad oceanum in hispania nasci tradit. Fit & in tincturæ genere obsidianum ad escaria uasa totum rubens uitrum atque non translucens: hæmatinon appellatum. Fit & album & murthinum aut hyacinthos: saphiroscq; imitatum: & omnibus aliis coloribus. Nec est alia nunc materia sequacior: aut etiam picturæ accommodatior. Maximus tñ honos in candido translucēte q̄ pxima crystalli similitudine. Vfus uero ad potandum argenti metalla & auri pepulit. Est autē caloris impatiens: ni præcedat frigidus liquor: cum addita aqua uitreæ pilæ sole aduerso i tātum excandescent: ut uestes exurant fragmenta teporata agglutinant tñ rursus tota fundi non queunt præterq; abrupta sibi nec tingui ueluti cum calculi fiunt: quos quidam abaculos appellant: aliquos etiam pluribus modis uersicolores. Vitrum sulphuri concoctū ferruminaf in lapidem. At peractis omnibus quæ constant ingenio artem natura faciente: succurrit mirari nihil pene non igni perfici.

ul cōcreta

uel anni

uel ptero
tos aut app
rotos

uel samio

Ignium miracula & medicinæ prodigia.

CA. XXVII.

Gnis accipit arenas: ex quibus alibi uirum: alibi argentum: alibi minium: alibi plum-
bi genera: alibi pigmenta: alibi medicamenta fundit. Igne lapides in æs soluuntur.
Igne ferrum gignit ac donat. Igne cremato lapide cements in tectis alligant. Alia sæ-
pius uritur. Eademq; materia aliud gignit primis ignibus: aliud secundis: aliud tertiis.
Quando ipse carbo uires habere incipit restinctus: atq; interisse creditus: maioris sit uirtutis.
Immensa & improba regis naturæ portio. Et in qua dubium sit plura absumat: an pariat. Est & ip-
sis ignibus medica uis. Pestilentia quæ solis obscuracione contrahitur ignis sufficit multiformi-
ter auxiliari certum est. Empedocles & Hippocrates id demonstrare diuersis locis. Ad cõuulsa
uiscera: aut confusa ut, M. Varro auctor est. Ipsis, n. uerbis eius utar. Lix cinis est ingit foci. Inde
enim cinis luxatis potus medetur. Ut licet uidere gladiatores cum deluserit hac iuuari potione. Quin-
& carbuculum genus morbi: quo duos cõsulares nup absumptos indicauimus: quereus car-
bo tritus cum melle sanat. Adeo in rebus dānatis quoq; ac iā nullis sunt aliqua remedia: ut i car-
bone ecce & cinere. Non pteribo & unum foci exemplum romanis Isidis clare. Tarquinio prisco re-
gnante tradunt repente in foco cõparuisse genitale & cinere masculini sexus. Eaq; quæ isede-
rat ibi: Tanaglis reginæ ancillam Ocrisiā captiuam cõsurrexisse grauidā. Ita Seruiū Tullium
natū qui regno successit. Inde & in regia cubanti puero caput arsisse uisum: creditūq; Laris fa-
miliari filium. Ob id compitalia & ludos Laribus primum instituisse.

uel lixiuig
igt ē focus
uel cõuulsi
sunt
uel nullis i
cognitis

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE. LIBER. XXXVII. ET VLTI. PROOEMIUM.

Origo gemmarum.

T NIHIL INSTITUTE OPERI DESIT: GEMMAE SVPER.
sunt: & in arcum coacta regis naturæ maiestas a multis nulla suis
parte mirabilior: Tm tribuunt uarietati coloribus matenæ deco-
ri. Violari ēt signis gemas nefas ducētes. Aliquas uero extra p̄cia
ulla taxationēq; humanæ opū arbitrates ut pleriq; ad sūmam
absolutaq; regis naturæ cōtemplationē satis sit una aliqua gēma.
Quæ fuerit origo gemarū & quibus initiis in tm hac ammiratio
exarserit diximus quodam tenus in mentione auri annulorū.
Fabulæ primordiū a rupe Caucaſea tradunt. Promethei uiculorū
interpretatione fatali. Primūq; saxi fragmentū in clusum ferro ac
digito circumdatum hoc fuisse annulū & hoc gemam.

De gēma Polycratis tyrāni & Pyrrhi regis: & q̄ sculptores opti-
mi: & nobilitates artificū: & qui primus dactylotheā romæ habuit.

CA. I.

Is initiis cœpit auctoritas in tantum amorem elata ut Polycrati Seuero famio insu-
larum ac littoꝝ tyranno fœlicitatis suæ: quā nimia fateretur esse ipse: satis piamenti
in unius gēma uoluntario dāno uidere: si cum fortunæ uolubilitate paria faceret.
Planeq; ab inuidia eius abunde se redimi putaret: si hoc unū doluisset. Assiduo ergo
gaudio lassus p̄cētus nauigio in altū: annulū misit. At illum piscis eximia magnitudine regi
natus escæ uice raptū: ut faceret ostentū: in culinam dñi rursus fortunæ insidiantis manu red-
didit. Sardonicem eam gēmam fuisse constat: ostendūtq; Romæ (si credimus) in Cōcordiæ de-
lubro cornu aureo Augustæ dono inclusam: & nouissimum prope locum tot prælatis optinē-
tem. Post hunc annulum regia fama est gēma pyrrhi illius qui aduersus Romanos bellū gel-
sit. Nāq; habuisse traditur achaten: in qua nouem musæ & Apollo citharam tenēs spectare:
non arte sed sponte naturæ ita discurrentibus maculis: ut musis quoq; singulis sua redderent
insignia. Nec deinde alia quæ tradat magnopere gemarum claritas extat apud auctores: præ-
terq; Ismeniam Choralum multis fulgentibusq; uti solitū comitante fabula uanitas eius indi-
cato in cypro: sex aureis denariis smaragdo in qua fuerat sculpta Anymone iussisse enumera-
ri. Et cum duo relati essent: imminuto p̄cio: male me Hercules curatū dixisse. Multū, n. detractū
erat gēma dignitati. Hic uidet instituisse ut oēs musicæ artis hac quoq; ostentatione censeret-
tur: ueluti Dionysiodorus æqualis eius & æmulus: ut sibi quoque par uideretur. Tertius qui

ut mobili-
tate

uel totius
regionis

uel fulgēti
bus macul

eodem tempore fuit inter musicos Nicomachus multas gēmas habuisse tradit: sed nulla perit
 ēa electas: sed sorte quadam. His exemplis initio uoluminis oblati aduersus istos qui sibi hāc
 ostentationem arrogant: ut palam sit eos tibi cinū gloria tumere. Hoc in Polycratis gēma quæ
 demonstrat illi bātā intactāq; ab Ismenia ætate post multos annos apparet scalpi etiā finarū
 gēdos solitos. Confirmat hanc eadē opinionem edictum Alexandri magni: quo uetus in gēma
 se ab alio scalpi q̄ a pyrgotele nō dubie clarissimo artis eius. Post eū Apollonides & cronius in
 gloria fuisse. Quicq; diui Augusti imaginē similem expressit: quā postea principes signant. Sylla
 dictator traditione lugurta semp signauit. Est & apud auctores & inter ceteros illum cuius
 patrem Scipio Aemilianus ex prouocatione interfecerat: pugnae eius effigie signasse uulgato
 Stillōis Præconini sale. Quidnā fuisse aucturum eum si Scipio a patre eius interemptus esset.
 Diuus Augustus inter initia sphigæ signauit. Duas autē in matris annulis iam indiscrete simili
 tudinis inuenerat. Altera per bella ciuilia abñte eo amici signauere epistolas & edicta. Quæ rō
 tempore nomine eius reddi postulabat: nō in saceto lepore accipiētum enigmata asserre eam
 sphingem. Quin etiam Mœcenatis rana per collationem pecuniæ in magno terrore erat. Au
 gustus postea ad deuitanda conuitia sphingis Alexandri magni imaginē signauit. Gēmas plu
 res: qđ peregrino appellant nomine dactylotheam: primus oranium habuit romæ priuignus
 Syllæ Scaurus. Diuq; nulla alia fuit: donec Pōpeius magnus eam: quæ Mythriddatis regis fue
 rat: inter dona in capitolio dicaretur. M. Varro: aliq; eiūdem ætatis auctores confirmāt: mul
 tum prælatam Scauri. Hoc exemplo Cæsar dictator sex dactylotheas in æde Veneris genitri
 cis consecrauit. Marcellus octauia genitus in palatina Apollinis æde unā. Victoria tamen illa
 Pompeii primum ad margaritas gemmasq; mores inclinauit. Sicut. L. Scipionis & Cn. Manlii
 ad cælatum argentum & uestes attalicas & triclinia ærata. Sicut. L. Mummii ad corinthia &
 tabulas pictas.

uel Interca
 tiensem

Cæsar Scauri

De gemmis translati in triumpho Pompeii: & natura crystalli & medicinis & luxuria circa
 eam: & qñ primū inuenta myrrhina & luxuria circa ea & natua myrrhinogæ: quæ mētis sunt
 auctores de succino.

CA. II.

Duti planius noscat: uerba ex ipsis Pōpeii triumphogæ actis subiiciam. Ergo tercio
 triūpho quem de pyratibus: asia: ponto: gentibusq; & regibus in septimo operis huius
 uolumine indicatis. M. Pisonē. M. Messalā cons. pridie kalendas octobris: die nata
 lis sui egit: trātulit aluē cum tesseriis lusorium & gēmis duabus latum pedes tres: lō
 gum pedes quattuor. Et ne quis de ea re dubitet eam gēmarum magnitudine hodie ppe
 ad hanc aplitudinē accedēte. In quo fuit luna aurea: pōdo. xxx. Lectos tricliniares tres. Vasa ex au
 ro & gēmis abacogæ nouem. Signa aurea tria. Mineruæ: Martis: & Apollinis coronas ex marga
 ritis. xxx. tres. Montem aureū quadratum cū ceruis & leonibus & pomis oīs generis circūda
 ta uite aurea. Musæum ex margaritis: in cuius fastigio horologium erat. Imago Cn. Pompeii
 & margaritis: illa regio honore grata: illius probi oris uenerandiq; p cunctas gētes: illa inquā ex
 margaritis: seueritate uicta & uerore luxuria q̄ triumpho. Quod pfecto inter illos uiros du
 rasset cognomē Magni: si prima uictoria sic triumphalles de margaritis Magnētā pdiga re &
 sceminis reperta: quam habere gerereq; fas nō sit. Hic sic fieri tuos uultus: sic te p̄ciosum uide
 ri? Nōne illa similior tui ē imago: quā pyreni iugis imposuisti? Græce profecto scēdūq; pbrum
 erat: nī uerius sit eum deoḡ ostentū credi oportere. Clareq; itelligi posset iam tum illud caput
 orientis opibus sine reliquo corpore ostentatum. Cætera triūphi eiūsdē q̄ uerissime subiiciam
 Reipū. datum mille talentum. Legatis & quaestoribus: qui oras maris defendissent festiuita bi
 na millia. Cōmilitibus singulis quinquaginta. Tolerabiliorem tamen fecit causam Cæii princi
 pis: qui super oīa muliebria foculos induebat & margaritis. Et Neronis principis qui septra p
 sonis histriōnū & cubicula uiatoria unionibus cōsternebat. Quinimo etiā ius uidemur p̄didit
 se corripiendū gēmata potoria: & uarie supellectilis genera annulos transeuntis. Quæ. n. nō lu
 xuria in nocentior existimari possit? Eadē uictoria primū in urbē murrhina inuexit. Primusq;
 Pōpeius sex pocula ex eo triumpho capitolino loui dicauit. Quæ ptinus ad hominum usum
 transiere: abacis etiam escariisq; uasis inde expetitis. Excresecitq; in dies eius rei luxus. Murrhi
 no. lxxx. festertis empto capaci plane ad festarios tres. Calice: potauit ex eo ante hos annos cō
 sularis ob amorem abrafo eius margine ut tamen iniuria illa precium augeret. Neq; est hodie
 murrhini alterius præstantior indicatura. Idem in reliquis generis eius quantum uorauerit li
 cet æstimare ex multitudine: quæ tanta fuit: ut auferente liberis eius Nerone Domitio theatꝝ

ul' circūda
 tis

uel scēdū

ul' num lu
 xuria

uel orcis
uel hoc a
pp'o ipleri
cauente

ul' hyſpia-
den

uel nepos

ul' addicaf

ul' cælatura

uel helios

peculiare transyerim ore is exposita occuparent. Quod a populo ipleri canente se. Et dum poppeianis præludis: etiam Neroni satis erat: qui uidit tunc annumerari unius scyphi fracta membra: q̄ in dolorē credo sæculi inuidiāq; fortunæ tanq̄ Alexandri magni corpus in cōdito rio feruari: ut ostentarent i placebat. T. Petronius consularis moriturus inuidia Neronis princi pis: ut neminem eius exharederet trullā murrhinā. ccc. festeriis emptam fregit. Sed nero ut par erat principem uicit oēs. cccc. festeriis capedine unam parando. Memorāda res tanti impato- rem patrēq; patriā bibisse. Oriēs murrhina mittit. Inueniunt. n. ibi in pluribus locis nec inſi- gnibus: maxime parthici regni. Præcipue tñ in carmania. Humorē putāt sub terra calore den- sari. Amplitudine nūq; paruos excedūt abacos. Crassitudine rara quātā dictū est uasi potorio. Splendor iis sine uiribus: nitorq; uerius q̄ splendor. Sed in sc̄io uarietas colorē: subinde citū agentibus se maculis in purpuram candoremq; & tertium ex utroq; ignescēte ueluti p transi- tum coloris purpura rubescēte: aut lacte candescēte. Sunt qui maxime in iis laudēt extremita- tes: & quosdā colore reperculsus: quales in cælesti arquo spectant. His maculæ pīgues placēt. Translucere quicq; aut pallere uitium est. Item sales uerrucæq; nō eminentes: sed ut in corpo- re etiam plerūq; sensiles. Aliqua & in odore cōmendatiō est. Contraria huic cā crystallum fa- cit: gelu uehementiore concreto. Nec aliubi certe reperit: q̄ ubi maxime hybernæ niues rigent: glaciēq; esse certū est: unde & nomē græci dederunt. Oriens & hanc mittit. Sed indicæ nulla præ fert. Nascit & in asia: uisissima circa alabandā & hortosiā finitimisq; mōtibus: itē in cypro. Sed laudata in europæ alpiū iugis. Iuba auctor est: & in quadā insula rubri maris ante arabīa sita nasci quæ neron uoceſ. Et in ea quæ iuxta gémam topaciō ferat. Cubitalēq; effoſam a Pytha- gora Ptolemæi regis præfecto. Cornelius Bocchus & in lusitania nasci per quā mirandi pōde- ris imensis iugis depræhensis ad liberamentū aquæ puteis. Mirum & quod xenocrates tradit ephesiū aratro in alia & cypro excitari. Non. n. inueniri in terreno: nec nisi inter cautes: credi- tum fuerat. Similius ueri est quod idem xenocrates tradit torrentibus saepe deportari (Sudines uero negat nisi ad meridiē spectantibus locis nasci. Quod certū est: nō. n. reperit in aquoſis: q̄ quā in regione prægelida: uel si ad uada usq; glaciēſ amnes. Cælesti humore paruq; niues id fieri necesse est. Ideo calor impatiens nisi in frigido potu abdicat. Quare sexangulis nascitur lateribus: nō facile ratio inueniri potest: eo magis q̄ neq; mucronibus eadem species est: & ita absolutus est laterū leuor: ut nulla id arte possit æquari. Magnitudo amplissima adhuc uisā nobis erat: quā in capitolio Liuiā augustā dicauerat: libræq; circiter. I. idem Xenocrates auctor est: uas amphorale uisum. Et aliqui ex india crystallum sextarij quattuor. Nos liquido as- firmare possumus in cauitibus alpiū nasci adeo inuiſi: ut plerūq; fune pendētes eā extrahāt. Pe- ritis signa & indicia nota sunt. Infestant plurimis uitis: scabro: ferrugine: maculosa nube oc- culta aliqñ uomica: præduro fragiliq; centro: & sale appellato. Est & ruffa aliquibus rubigo. Aliis capillamentū rimæ simile. Hoc artifices litura occultāt. Quæ uero sine uitio sunt: puras esse malunt. Acenteta appellantes: nec spumei coloris lymphæq;. Postremo uero auctoritas in pōdere est. Inuenio medicos quæ sunt urenda corpore nō aliter utilius id fieri putare q̄ crystal- lina pila aduersis apposita solis radiis. Alius hic furor. HS. centum. l. millibus trullam unā non ante multos annos mercata matrefamilias nec diuite. Item Nero amissæ rerum nuncio acce- pto duos calices crystallinos i suprema ira fregit illifos. Hæc fuit ratio sæculū suū punientis: ne quis alius ex iis biberet. Fragmēta sarciri nullo mō queunt. Mireq; ad similitudinem accē- sere uitrea: sed pdigii modo ut suum p̄cium auxerint: crystalli nō diminuerint. Proximū locū in deliciis scēminarum tamē adhuc tantum succina optinent: eadēq; omnia hæc quæ gēma. Auctoritatē sane maiorem aliquibus de causis crystallina & murrhina habēt. Rigidus potus utra q;. In luccinis cām ne deliciæ quidem adhuc excogitauerūt. Occasio est uanitas græcorū diligē- tia. Legentes modo æque ppetiantur me de ortu eorū: cum hoc quoc; interfit uitæ sc̄ire po- steros quicqd illi pdidere mirandum (Phætonis fulmine ic̄ti sorores fletu mutatas in arbores populos lachrymis electrum omnibus annis fundere iuxta eridanū annem: quem padū uoca- mus.) Et electrum appellatum: quā sol uocitatus sit electros: plurimi poetæ dixere: primisq; arbitror: Eschylus: Philoxenus: Nicædes: Euripides: Satyrus. Quod esse falsum Italia testimo- nio patet. Diligentiores eorū electridas ifulas i mari hadriatico eē dixerūt: ad q̄s dilabere pa- dus. Quæ appellatione nullas unq̄ ibi fuisse certum est. Nec uero ulla ibi appositæ esse i quas quicq; cursu padī deuehi possit. Nam q̄ Eschylus in hyberia hoc est in hispania eridanū eē di- xit: eundemq; appellari rhodanū. Euripides rursus & Apollonius in hadriatico littore cōfluere

rhodanum & padum: faciliorem ueniam facit ignorati succini: in tanta orbis ignorantia. Mo-
destiores: sed æque falsus prodidere in extremis hadriatici sinus rupibus inuili arbores stare: q̃
canis ortu hoc effunderent gummi. Theophrastus i liguria effodi dixit. Phaetonem in athio
pia ammonis obisse. Ob id delubri ibi esse atq; oraculū. Electrūq; gigni. Philemon fosile esse:
& in scythia erui duobus locis. Candidum atq; cærei coloris quod uocaret electrū. In alio lo-
co fuluū quod appellaret fualternicū. Demonstratus lyncurion id uocat: & fieri ex urina lyncū
bestiarum. E maribus fulum & igneum: e feminis languidum atq; candidū. Alii dixere langu-
rium: & esse in italia bestias langurias. Zenotheris lāgas uocat easdem: & circa padum suis uitā
affirmat. Sudines arborem quæ gignat in liguria. In eadem sententia & Metrodorus fuit. Sota-
cus credit in britannia arboribus effluere: quas electridas uocauit. Pytheas guttonibus ger-
manicæ genti accolis æstuanum mentonomon nomie ab oceano spatio stadiorum sexmilium.
Ab hoc diei nauigatis insulā abesse abalū. Illo uere fluctibus aduehit: & eē cōcreti maris purga-
mentū. Incolas pro ligno ad ignēq; uti eo: proximūq; teutonīs uedere. Huic & Timæus credidit:
sed insulam basiliam uocauit Philemon negauit flāmā ab electro reddi. Nicias folijs radiatorū
succum intelligi uoluit. Hos circa occasum credit uehementiores in terram actos pinguem su-
dorem in ea parte oceani relinquere: deinde æstatibus in germanorū littora eiici. Et in ægypto
nasci simili modo: & uocari sacal. Item in india: gratiusq; thure esse indis. In syria quoq; fœmi-
nas uerticillos idē facere: & uocare harpaga: quia folia & paleas uestitūq; fimbrias rapiat. Theo-
phrastus oceano id exæstuante ad pyrrheni p̄montoriū eiici. Quod & Xenocrates credidit: qui
de iis nuperrime scripsit. Viuit adhuc Asa rubas: qui tradidit iuxta atlanticū mare esse lacū cæ-
phisida: quem mauri uocent electrū. Hunc sole excalcfactum e limo dare electrū sūtias. Mne-
sias africæ locum sycionem appellatū: & crathin amnē in oceanū effluente: & lacum in quo aues
quas meleagridas & penelopas uocat uiuere. Ibi nasci ratione eadē quæ supra dictum est de ele-
ctride lacu. Theomenes dicit: iuxta syrtin magnā hortū hesperidum esse: ex quo instagnum ca-
dat. Colligi uero a uirginibus hesperidum. Ctesias indis flumen esse hypobarū: quod uocabulo
significetur oīa uasa ferre bona: fluere a septentrione in exortū oceanū iuxta montē silueltrē
arboribus electrū ferentibus. Arbores eas aphytaoras uocari: quæ appellatiōe significet p̄dul-
cis suauitas. Mithridates in germaniæ littoribus esse insulam: uocariq; olem cersitā cædri
generis siluosam: inde defluere in petras. Xenocrates non succinū trā in italia: uerum etiam theū
uocari: a scythia uero sacrium: qm̄ & ibi nascat. Alios putare in numidia gigni. Super omnes ē
Sophocles tragicus poeta: quod equidem miror tanta grauitate cothurni: & præterea uitā fā-
ma alias principe loco genitus athenis rebus gestis exercitu ducto. Hic ultra indium fieri dixit
e lachrymis meleagridum autum meleagrum defluentium. Quod & credidisse eū: uel sperasse
aliis persuaderi posse quis nō miret? quāue pueritiam tam speritā posse reperiri quæ autū plo-
ratus annuus credat: lachrymas ue tam grandes: quæ uelq; e gracia ubi Meleager perit ploratū
isē in indos? Quid ergo? Nō multa æque fabulosa p̄dunt poetæ? Sed hoc ea in re quæ quotidi-
ne inuehatur: atq; abundet: & hoc mendaciū coarguat serio quēquam dixisse: summa hoīum
contemptio est: & intoleranda mendaciorū impunitas.

uel princi-
pali loco
u' adiecto

De ortu: & medicinis: & generibus: & luxuria succinorū: & lyncurio: & medicinæ. CA. III.
Errum est gigni in insulis septentrionalis oceani: & a germanis appellari glessū: itaq;
& a nostris unam insulā ob id glessariam appellatam: Germanico Cæsare ibi clas-
sibus rem gerente austrasiā a barbaris dictā. Nasci autē defluente medulla pinei ge-
neris arboribus: ut gūmi in cerasis: resina pineis erumpit humoris abundātia: densa
tur rigore ut tempore aut maris: cum intumescens æstus rapuit ex insulis: certe in littora expel-
litur: ita uolubile ut pendere uideat atq; considerare in uado. Quod arboris succum esse etiā pri-
sci nostri: credere ob id succinum appellantes. Pineæ aut arboris esse indicio est pineus i atri
tu odor: & q̃ accensum tædæ mō ac nidore fagret. Assert a germanis i pānoniā: mox p̄ pulciā.
Inde ueneti primum quos græci enetos uocant: rei famā fecere. Proximi pānoniā id accipien-
tes circa mare hadriaticum. Pado uero ad nexa fabulæ uidet causa: hodieq; transpadanarum
agrestibus fœminis: monilium uice succina gestantibus maxime decoris grā. Sed & medicinæ:
quando tonsillis credis resistere: & fautium uitis uario genere aquarū iuxta illos infestāte gut-
tura ac uicinas carnes. Centum fere. M. passuum abest a carnūto littus pānoniæ: quo id germa-
niæ inuehit p̄cognitum nup. Vidit enim eques romanus missus ad id comparandū a iuliano
curante gladiatorium munus Neronis principis. Qui hæc cōmercia & littora peragrat: tan-

uel maxie
p̄uinciam

ta copia inuectat: ut retia coercēdis feris podium ptegentia succinis nudarentur. Arma uero & libitina totūq; unius diei apparatus esset e succino. Maximum pondus is glebæ attulit: xlii. li brarum. Nasci & in india certū est: Archelaus qui regnauit in cappadocia illinc cortice inhærente tradit aduehi rude: poliriq; adipe suis lactentis inde coctū: & liquidū primo desillare argumento sunt quædam intus transluentia: ut formicæ: aut culices: lacertæq; quas adhæsis musteo: nō est dubium: & inclusas indurefcenti. Genera eius plura. Candida odoris præstant. Simi. Sed nec his: nec careis precium. Fuluis maior auctoritas. Ex iis etiānum amplior transluentibus: præterq; si nimio ardore flagrent: imaginēq; igneā inesse: non ignem placet. Summa laus falernis a uini colore dictis molli fulgore perspicuis. Sunt & in quibus decocti mellis lenitas placeat. Verum hoc quoq; notum fieri oportet quocunq; modo tingui libeat: hædog: sæuo & anchusæ radice. Quippe etiam conchylio inficiuntur. Cæterum attritu digitorū accepta ui caloris attrahūt in se paleas & folia arida: ut magnes lapis ferrum. Ramenta quoq; succini oleo addito fragrant dilucidius diutiusq; q̄ lini medulla. Taxatio in delitiis tanta ut hoīs quīs parua effigies uiuorū hominū uigentūq; precia superet: prūs ut castigatio una non sit satis. In coriuthiis æs placet auro argetoq; mixtum: in calatis ars & ingenia. Murrhinoz & crystal linorū diximus grām. Vniones q; capite circūferunt: gēmax digitis. In oībus deniq; aliis uitis ostentatio: aut usus placet. In succinis deliciæ trā conscia. Domitius Nero i cæteris uia suæ pteptis capillos quoq; coniugis suæ Poppeæ in hoc nomē adoptauerat quodā etiā carmīe fucinos appellando. Et qm̄ nullis uitis defunt preciosa nomina ex eo tertius hic quidem colos cœpit expeti a matronis. Vfus tñ succinorū inuenit aliquis in medicina: sed nō ob hoc scēminis placet. Infantibus alligari amuleti ratione pdest. Callistratus & cuiusq; ætati contra lymphationes prodesse tradit. Et urinæ difficultatibus potum: alligatūq;. Hic & differentiam notuam attulit appellādo chrysolectrum quasi coloris aurei: & matutino grauiſsimi aspectus. Rapacissimum ignium: & si iuxta fuerint celerrime ardescens. Hoc collo alligatum: mederi febribus & morbis. Tritum cum melle ac rosaceo aurium uitis. Et si cum melle attico conteratur: oculorum quoque obscuritatibus. Stomachi etiam uitis uel per se farina eius sumpta: uel cum mastice ex aqua pota. Succina etiam gemmæ quæ sunt translucide: adulterandi magnum habent locum: maxime amethystis: cū omni ut diximus colore tingant. De lyncurio p. xime dicti cogit auctoz: pertinacia. Quippe etiam si non electrū id esset lyncurium tantæ gemmam esse cōtendunt. Fieri autem ex urina quidem lyncis. Sed egestat terra: prinus belia operiente eam: quoniā inuideat hoīum usui. Esse aut̄ qualem in igneis succinis colorem: scalpiz. Nec folia tantū: aut stramenta ad se rapere: sed æris etiam ac ferri laminas: quod Diodes qdēz & Theophrastus credit. Ego falsum id totum arbitror. Nec usam in æuo nostro gemmas ullam ea appellatione. Et quod de medicina simul prodit calculos uesciæ eo potō elidit: & morbo regio occurrī: si ex uino bibatur: aut si portet. Et tamen nunc gēmax cōfessā dicemus a lau datissimis orri. Nec uero id solum agemus: sed ad maiorem utilitatem uitæ obiter coarguetur magorū infanda uanitas: quando illi uel plurima prodidere de gemmis medicinæ ex iis species blando prodigio transgressi.

De adamantis generibus: & medicinis: & margaritis.

CA. IIII.

Aximum in rebus humanis non solum inter gemmas preciū habet adamas: diu nisi regibus: & iis admodū paucis cognitus: unus modo in metallis repertus: perq; ta ro comes auri: nec nisi in auro nasci uidebat. Veteres eum in æthiopiā tñ metallis iueniri existimauere inter delubrum Mercurii atq; insulam meroen dixeruntq; non ampliorem cucumeris semine aut colore dissimilem inueniri. Nunc genera eius sex nōscunt. Indici non in auro nascens: sed quadam crystalli cognatione. Siquidem & colore translucido non differt. Et latez sexangulo leuore turbinatus in mucronem: aut duabus contrariis partibus: quo magis miremur: ut si duo turbines latissimis suis partibus iungantur magnitudine uero etiam auellani nuclei. Similis est huic quidem arabicus: minor tantum. Similiter & nascens cæteris pallor gentis & in auro non nisi excellentissimo natalis. Incudibus hi deprehenduntur: ita respuentes ictum: ut ferrum utrinque dissulcet: incudēq; etiam ipsæ diffiliant. Quippe duritia inenarrabilis est: simulq; ignium uictrix natura: & nunq; incalescens. Vnde & nomen indomita uis græca interpretatione accepit. Vnum ex iis uocat cenchron: quod est mili magnitudine. Alterum macedonicum in philippico auro repertum: & hic est cucumi semine par. Post hoc cyprius uocatur in cypro repertus uergens in æreum colorem. Sed i medicina ut dicemus est

cacissimus. Post hunc est siderites ferrei splendoris: pondere ante ceteros: sed natura dissimilis. Nam & ictibus frangitur: & alio adamante perforari potest. Quod & cyprio euenit. Breuiterque ut degeneres nominis tantum auctoritatem habent. Idque quod totis uoluntatibus his docere & mandare conati sumus de discordia regum concordiaque: quam antipathia ac simplicitate appellauere graeci non aliter clarius intelligi potest. Siquid illa inuidia uis duarum uiolentissimarum naturarum ferri ignisque contemptrix hircino rumpit sanguine: ac ne aliter quod recetis calidiorum macerata: & sic quoque multis ictibus: tunc et praeterquam eximias incudes malleosque ferreos frangit. Cuius hoc ingenio inuentum? Quoue casu repertum? Aut quare fuit coniectura experiendi rem inmensi secreti: & in foedissimo aialium osium profecto numeris talis inuentio huius est. Nec quaerenda in ultima parte naturae ratio: sed uoluntas. Et cum feliciter rumpere contingit: in tam paruas frangit crustas: ut cerni uix possint. Expetuntur a scalptribus: ferrosque includunt: nullam non duriciam ex facili cauantes. Adamas dissidet cum magnete lapide in tantum: ut iuxta positus ferrum non patitur abstrahi: aut si admotus magnes apprehenderit: rapiat: atque auferat. Adamas & uenena ingerita facit: & lymphationes abigit: metusque natos expellit a mente: ob id quidam eunachit uocauere. Metrodorus Scepsius: in eadem germania in baltia insula nasci in qua & succinum quod equidem legerimus: solus dicit: & praefert arabicus: Quod falsum esse quod dubitet. Proximam apud nos indicis arabicis quae margaritis pretiosa est: de quibus in nouo diximus uoluntate iter res mannas.

De smaragdi generibus: & gemmis uiridibus & translucidis.

CA. V.

Sertia auctoritas smaragdis perhibet pluribus de causis: nullius coloris. aspectus iucundior est. Nam herbas quoque uirentes frondesque despectamus. Smaragdos uero tantum libentius: quoniam nihil omnino uiridibus comparatum illis uiret. Praeterea soli gemmae contuitu oculis implent: nec faciant. Quin & ab intentione alia obscurata aspectu smaragdi recreatur acies. Scalptribusque gemmas non alia gratior oculorum refectio est: ita uiridi lenitate lassitudinem mulcet. Praeterea longinquo amplificatur: uisum: inficiens circa se reperculsum aera non sole mutati: non umbra: non lucernis: semperque sensim radiantes: & uisum admittentes: ad crassitudinem sui facilitate transducit. Quod etiam in aquis non fit. Iidem plerumque & concaui ut uisum colligant. Quapropter decreto hominum is paritur scalpri uetitis. Quamquam scythicoque aegyptiorumque tanta durities est: ut nequeat uulnerari. Quorum uero corpus extensum est: eadem qua specula ratione supini imagines regum reddunt. Nero principes gladiatorum pugnas spectabat smaragdo. Genera eorum duodecim nobilissimi scythici ab ea gente in qua reperiuntur: appellati. Nullis maior austeritas: nec minus uitii. Et quantum smaragdi a gemmis distant: tantum scythici a ceteris smaragdis. Proxima laudem habent sicut & sedem bactriani: quos in commissuris saxorum colligere dicuntur etesiis flantibus. Tunc enim tellure intermentit: quasi uentis maxime arenae mouentur. Sed hos minores multo scythicos esse tradunt. Tertium locum aegyptii habent qui eruantur circa copton oppidum thebaidis in collibus & cautibus. Reliqua genera in metallis aerariis inueniunt. Quapropter principatum ex iis aegyptii optinent: dicos eorum & ut in colore liquido nec diluto: uerum ex humido piguisque: quaque respiciatur imitatio translucidum mare: pariterque transluet & nitet: hoc est colore expellit: & acie recipit. Ferunt & in ea insula tumulo reguli Hermiae iuxta cetarias marmoreo leoni fuisse inditos oculos ex smaragdis ita radiantibus etiam in gurgitem: ut terribi instrumenta refugerent thinnidiu mirantibus nouitate piscicatoribus: donec mutauere oculos gemmas. Sed & uitia demonstrari oportet reperia. Sunt quidem omnium eadem. Quaedam tamen nationum peculiaris: sicut in homine. Ergo cyprum uarie glauci: magisque ac minus in eodem smaragdo aliis partibus tenore illum scythicae austeritatis non semper custodiunt. Ad hoc quibusdam intercurrit umbra furdusque: fit color qui improbat: etiam dilutor. Hincque genera distinguuntur. Et sunt aliqui obscuri: quos uocant caecos. Alii densi nec e liquido translucidi. Quidam uaria nubecula improbat. Aliud est hoc quam umbra: de qua diximus. Nubecula enim albicans est uitium cum uiridis non pertransit aspectum: sed aut intus occurrit: aut excipit in fine uisum candor. Haec coloris uitia: ista corporis capillamentum sal: plumbago. Ab iis aethiopici laudantur a copto dierum trium itinere: ut auctor est luba: acriter uirides: sed non facile puri aut concolores. Democritus in hoc genere posuit hermeos & persicos. Illos extumescentes piguit: persicos uero non translucidos: sed iucundi tenoris. Visum implere quem non admittant. Felium: pantherarumque oculis similes. Namque & illos radiare nec perspicit. Eosdem in sole hebetari: umbris resurgere: & longius quam ceteros nitere. Omnia horum etiam nunc uitiumque sellis colorem: aut aeris habet. In sole dilucidi quide-

uel attrahi
uel uanos

uel nos iu-
uat

uel aucto-
ritas
uel interfa-
nitent
uel excauti-
bus
uel perspi-
ciatur

uel pisces

uel alacri-
ter
uel aeris
uel aut
acris olei

uel capillo
rum

liquidi: sed nō uirides. Hæc uitia & atticis maxime sentiuntur in argentariis metallis repertis: in loco qui thoricos uocat: semper minus pingues & longinquo speciosiores. Frequens & iis plumbago: hoc est ut in sole plumbei uideant. Illudq; peculiare: q; quidā ex iis senescunt paulatim uiriditate euanida: & sole lædunt. Post hos medici plurimū uiriditatis habent interdum & e saphyro. Ii sunt fluctuosi: & regē imagines complexi: ut uerbi gratia papauerum aut auium pinnaz uel catulogē: aut similia. Qui non oīno uirides nascitur: uino & oleo meliores fiūt. Neq; est aliog; magnitudo amplior. Carchedonii nescio an in totum exoluerint: postq; metalla æris ibi defecerunt: & semper tamen uilissimi fuisse minimiq; lidem fragiles sed colore interitū & uirentiū in caudis pāonū colūbarumq; collo plumis similes: ad inclinationem magis aut minus lucidi. Venosi quidem: quāmosiq;. Peculiare erat in his uitiiū sarcion appellatum. Hoc ē quædā gemmæ caro. Mox iuxta carchedonem in qua legebatur: smaragditēs uocatus est. Iuba ē auctor smaragdum quem cholā uocant: in arabia ædificiog; ornamentis includi. Et lapidem quē alabastritū ægyptiū uocant. Cōplures uero ē. p̄ximo laconicos in taygeto monte erui medicis similes: & alios in sicilia. Inferitur smaragdis & quæ uocatur tanos: e persis uenietis gemma ingrate uiridis: atq; itus fordidā sit; chalcosmaragdos ē cypro turbida æreis uenis. Theophrastus tradit: ægyptiog; cōmentariis reperiri: regi eog; a rege babylonio missum smaragdum mūnere. iiii. cubitog; lōgitudinē & triū latitudinē. Et fuisse apud eos i louis delubro obeliscū & q̄tuor smaragdis. xl. cubitog; lōgitudinē. Latitudinē uero i una pte q̄tuor: & in altera parte duog;. Se autē scribente esse in tyro Herculis templo stantē Pilaz & smaragdo: nisi potius pseudo smaragdus sit. Nam & hoc genus reperiri: & in cypro inuentum ex dimidia parte smaragdu: ex dimidia iaspidem: nondum humore in totum transfigurato (Appion cognominatus Platonices: paulo ante scriptum reliquit: esse etiā in labyrintho ægypti colosseum Serapin & smaragdo nouem cubitog;. Eandem multis naturā aut certe similem habere berylli uidentur: in india originem habentes: raro alibi reperti. Poliuntur omnes sexangula figura artificū ingenii: quā niam hebescunt: ni color surdus repercussu angulog; excitetur. Aliter. n. politī non habent fulgorem eundem. Probatissimi sunt ex iis qui uiriditatem puri maris imitantur. Proximi qui uocantur chrysoberylli: & sunt paulo pallidiores: sed in aureū colorem exeunte fulgore. Vixitū genus huic est pallidius: & a quibusdam proprii generis existimatur: uocaturq; chrysopezus. Quarto loco numerantur hyacinthizontes. Quinto quos heroides uocant. Post eos autē cæcini. Ac deinde oleagini: hoc est colore olei. Postremi chrystallini fere similes. Hi capillamenta habent: sordēsque: alioquin euanidi: quæ sunt omnium uitia. Indi mire gaudēt lōgitudinem eog; solosq; gemmæ esse prædicant: qui carere auro malint: & ob id p̄foratos elephantog; setis religant. Et alios cōuenit non oportere perforari: quog; sit absoluta bonitas umbilicis statim ex auro capita comprehendētibus. Ideog; cylindros ex iis facere malunt q̄ gemmas: qm̄ est sūma cōmendatio in putandine. Quidā & angulosos putant statim nasci: & perforatos gratiores fieri medulla candoris exempta: additog; auro repercussa aut oīno castigata cā perspicuitatis ad crassitudinē. Vitia præter iā dicta eadē fere q̄ in smaragdis & pterygia. In nō orbe aliquando circa pontum inueniri putantur. Indi & alias quidē gēmas crystallo inuento adulterare repperunt: sed præcipue beryllos minio.

uel crystal
lum
tingendo

De opali generibus: & uitiiis: & experimentis: & uariis gemmis.

CA. VI.

uel argu
mento

Lunimū ab iis differūt opali: smaragdis tantum cedentes. India solum & hōz ē mater. Atq; ideo eis preciosissimā gloriā cōpositores gemmæ & maxime inenarrabilem difficultatē dederunt. Est enim in iis carbūculi tenuior ignis. Est amethysti fulgens purpura. Est smaragdi uirens mare: & cuncta pariter incredibili mixtura lucentia. Alii summo fulgoris augmento colores pigmentog; æquauere. Alii sulphuris ardētē flāmam: aut ē ignis oleo accensī. Magnitudo nucem auellana æquat: insigni apud nos histōria. Si quidem extat hodieque huius generis gemma: propter quam ab Antonio proscriptus Nonius fenator est filius Strumæ Nonii eius: quem Catullus poeta in sella curuli uisum indigne tulit. Auusq; Seruiliū Noniani quem cōsulem uidimus. Illeque proscriptus fugiens hunc & fortunam suis omnibus annulū abstulit secum. Quem certum est sestertiis. xx. milibus æstimatum. Sed mira Antonij feritas atq; luxuria propter gemmā proscriptibens. Nec minor Nonii cōtumacia proscriptiōnē suā amantis cū ēt feræ abrosas ptes corporis relinqūt bestia pp̄ quas fē periclitari sciāt. Vitia opali: si color in flore herbæ quæ uocat heliotropium exeat: aut crystallum: aut grandinem. Si sal interueniat aut scabricia: aut cuncta oculis occurrantia: nullusque magis

india similitudine indiscreta uitro adulterat. Experimentum in sole tantum. Falsis enim cetera radios libratris digito a pollice: unus atque idem transluceat colos in se consumptus. Vni fulgor subinde uariatur: & plus huc illucque spargitur: & fulgor lucis in digitos funditur. Hanc gemmam propter eximiam gratiam plerique appellauere pæderota. Sunt & qui priuatum eius genus faciunt: sangensque ab indis uocari dicunt. Tradunt nasci & in egypto & in arabia: & uisissimi in ponto. Item in galatia ac thaso & cypro quippe opali gratiam habet. Sed mollius nitet: raro non scaber. Summa coloris ex aere & purpurea constat. Viriditas smaragdi deest. Constatque mellior ille color: cuius fulgor uini colore fuscat: qui diluif aqua lactenus de principatu cœuenit mulieze maxime senatus: cœ. Minus certa sunt de quibus & uiri iudicant. Singulorumque libido singulis precia facit: & præcipue regum. Claudius Cæsar smaragdos induebat & sardonycas. Primus autem romanorum sardonycas usus est prior. Africanus: ut tradit Demosthenes. Et inde romani hanc gemmam fuisse celeberrimam. Quã obrem proximum ei dabimus locum. Sardonycas olim ut ex noxe ipso apparet intelligebant: cãdore in sarda: hoc est uelut carnis ungue hominis imposito & utroque transfluendo. Taleque esse indicat tradunt sîmenias. Demosthenes: Sotacus: Hi quidem duo reliquas omnes quæ transluceant cæcas appellantes: quæ nunc nomen abî tulere. Nullo sardarum uestigio arabice sunt cooperuntque pluribus hæ gemmæ coloribus intelligitur: radice nigra: aut cæruleum imitante: & unguem: creditum enim candido pingi. Nec sine quadã spe purpureæ candore in minimum transiente. Has indis non habitas in honore Zenothemis scribit tantæ alias magnitudinis: ut inde capulos faciant. Etenim constat ibi torrentibus detegi. Et placuisse in nostro orbe initio quoniã solæ prope gemmæ scalpæ cæram non auferrent. Persua simus deinde & indis ut ipsi quoque iis gauderent. Viturque perforatis utique unguis tantum in colo. Et hoc est nunc indicarum argumentum. Arabicæ excellunt candore circuli plucido atque non gracilinoque in recessu gemmæ aut in defectu residentis: sed in ipsis umbonibus nitentem. Præterea subftrato nigerrimi coloris. Et hoc in indicis cæream: aut corneum inuenturam circuli albi: quædam in iis cælestis arcus anhelatio est. Superficies uero locustæque maris crustis rubetior. Iam mellæ aut fœculæ: (hoc enim nomen est uitio) improbant: & si zona alba fundat se: non colligat. Simili modo si ex alio colore in se admittat aliquid enormiter. Nihil enim in sua se de alieno interpellari placet. Sunt & armeniacæ ut cæteræ improbandæ: sed pallida zona. Exponenda est & onycis ipsius natura propter nominis societatem hoc in gemmã transilit: & a lapide ex carmania. Sudines dicit in gemma esse candorem unguis humani similitudine. Itē chrysolithi colorē & sardæ & iaspidis Zenothemis indicat: onycem plures habere uarietates: igneas: nigras: corneas: cingentibus candidis uenis oculi modo interuenientibus: quarundam oculis obliquis uenis. Sotacus & arabicam onycē tradit. Sed eam a cæteris distare quod indica igniculis habeat albis cingentibus zonis singulis pluribusque: aliter quàm in sardonycæ indica. Illic enim momentum esse: hic circulum. Arabicas onycas nigras inueniri candidis zonis. Satyrus carnosas esse indicat: parte carbunculi: parte chrysolithi & amethysti. Totumque id genus abdicat. Veram autem onycem plurimas uarietas cum lacteis zonis habere uenas omnium in transitu colore innarrabili: & in unum redeunte concentum suauitate grata. Nec sardæ natura differenda est diuiduæ ex eodem nose. Quapropter oium obiter gemmæque ardentium natura indicanda.

De generibus carbunculorum: & uitiiis & experimentis: & gemis ardentibus. CA. VII.

Incipitulum habent carbunculi a similitudine ignium appellati: cum ipsi non sentiant ignes ob id a quibusdam apyrustæ uocati. Horum genera: indici & garamatici: quos & carchedonios uocauerunt: propter opulentiam carthaginis magnæ. Adiciunt æthiopicos & alabandicos in ortosia caute nascentes. Sed qui perficiuntur Alabandes: Præterea in omni genere masculi appellantur acriores: at fœminæ languidius resurgentes. In masculis quoque obseruant liquidioris alios flammæ: nigrioris alios: & quosdam lucidius: ac magis cæteris in sole flagrantibus. Optimos uero amethysti zontas: hoc est quorundem extremis igniculis in amethysti uiolam exeat. Proximos illis quos uocant syrtis pinnato fulgore radiantes. Inuenti autem ubicunque: maxime solis repercussu satyrus indicos non esse claros dicit: ac plerumque fardios: ac semper fulgonis retortidi. Aethiopicos pingues: lucemque non emittentes: sed conuoluto igne flagrant. Callistratus fulgore carbunculi debere cæcidum esse posuit: extremo uisu nubilentem: & si ita atrollatur: exardecentem: ob id a plenisque hunc carbunculum candidum uocari. Qui languidius & liuidius ex indicis lucent lithizontas appellari. Carchedonios multo minores esse: indicos etiam minus sextari unius mensura cauari. Archelaus carchedoni-

uel nō tra-
luceant
uel ungue
minium

uel nigerri-
mo colore

uel quorū-
dam albis

uel a crustis

uel apyro-
ros: & acas-
stos

uel pluri-
mum

uel nascu-
la fieri
uel corithi
os

os nigrioris aspectus esse: sed igne uel sole & inclinatione acris q̄ cæteris excitari. Eosdē umbrante tecto purpureos uideri. Sub celo flammeos. Contra radios solis & scintillare. Cæras si gnantibus iis liquefcere quanuis in opaco. Multi indicos carchedonis candidiores esse: & e diuerso inclinatione hebetari scripsere. Etiamnū in carchedoniis maribus stellas itus ardere. Forminas uniuersum fulgorem fundere extra se. Alabandicos cæteris nigriores esse scabrosq̄. Na scuntur & in thracia coloris eiusdem ignem minime sentientes. Theophrastus auctor est & in orchomeno archadiæ inueniri & in chio. Illos nigriores: ex quibus & specula fieri. Esse & troezenios uarios interuenientibus maculis albis. Item corynthios ex pallidioribus candidos Massilia quoq̄ importari. Bocchus & Vlyxippone scriptis magno labore ob argillam sole adustus saltibus. Nec est aliud difficilius: q̄ discernere hæc genera: tanta est in iis occasio artis: subditis per q̄ transluere cogantur. Aiunt ab æthiopibus hebetiores in aceto maceratos quattuordecim diebus nitescere: totidem mensibus durante fulgore. Adulterantur uitro simillimæ. Sed cote deprehenduntur: sicut aliæ gémæ factitiae. Mollior. n. materia & fragilis & centrosa (scobe deprehduntur & pondere: quod minus est uitreis: aliquândo & pustulis argenti modo relucenitibus. Est & anthracitis appellata: in theprotia fossilis: carbonibus similis. Falsus arbitror: quod & in lyguria nasci tradiderunt: nisi forte tunc nascebantur. Esse in iis & præcincti candida uena traduntur: harumq̄ igneus color ut superiorum est. Peculiare quidem q̄ iactatæ in igne uelut in temotu extinguunt. Contra aquis perfusæ exardescunt. Cognata est huic sandafrostos: quā aligaramantiten uocant nascitur in india loco eiusdē nominis. Gignitur & in arabia ad mendie uersa. Commendatio summa q̄ uelut in translucido stellantes intus fulgent aureæ guttæ: semper in corpore: nunq̄ in cuta. Accedit religio narrata a syderum cognatione ab inspectoribus: quoniam fere stellæ hyadum & numero & dispositione stellantur. Ob hoc a chaldæis in certimoniis habitæ & hic mares austeritas distinguit quodam uigore apposita tingens. Indicæ quidem etiam hebetare uisus dicuntur. Blandior foeminis flama: alliciens magis q̄ accendens. Sūt qui pferant arabicas indicis. Fumidoq̄ chrysolito illas similes dicunt. Ismenias uero negat polihri sandafrostos propter tenericitatē: & ob id magno errore sunt: qui sandarefon uocat. Inter omnes constat: quantum numero stellarum accedat: tantum & precio accedere. Affert errorem aliquid quando similitudo nominis. Sandafer quod Nicanor sandaferion uocauit: alii sandaferō. Quidam uero hanc sandafron: illam sandarefon: in india nascentem illam quoq̄ & loci nomē custodientem. Mali colore aut olei uiridis: omnibus improbatam. (Ex eodem genere ardētium lithnites appellata a lucernarum accensarum præcipua gratia. Nascitur circa orthosiam totaq̄ caria ac uicinis locis. Sed probatissima in indis. Quam quidā remissiorem carbunculum esse dixerunt. Secunda bonitate similis est lonis appellata a prælatis floribus. Et alias inuenio differētiās. Vnam quæ purpura radiet. Alteram quæ cocco: a sole exalfectas: aut digitosq̄ attritus: paleas & chartarum fila ad se rapere. Hoc idem & carchedonius facere dicitur: quāq̄ multo uilior prædictis. Nascitur apud nasamonas in montibus: ut incolæ putāt: imbre diuino. Inuenit ad repercussum lunæ: maxime plenæ. Carthaginē quondā deportabatur. Archelaus & in ægypto circa thebas nasci tradidit: fragiles: uenofas: moriēti carboni similes. Potoria uasa & ex hoc lapide & ex lychnite factitata inuenio. Oīa autem hæc genera scalpura cōtumaciter resistūt: partēq̄ cæræ in signo tenent. E diuerso ad hæc sarda utilissima: quæ nomen cū sardonice cōmunicauit. Ipsa gemma uulgaris: & primū sardibus reperta. Sed laudatissima circa babiloniā: cū lapidicinæ quædā aperirent: hærens i saxi corde. Hocq̄ mō metallū apud p̄sas defecisse traditur. Sed inueniuntur cōpluribus aliis locis: sicut in epiphyra & asso in india trium generū: rubrum: & quod demum uocant a pinguedine: tertium quod argenteis bracteis sublimis. Indicæ prelucentes crassiores sunt arabicæ. Inueniuntur & circa leucada epiri: & circa ægyptum quæ bractea aurea sublinunt. Et in his autem mares excitatius fulgent. Foeminæ pinguiorē sunt: & crassius nitent. Nec fuit alia gemma apud antiquos usu frequentior. Hæc certe apud Menzdrum & phileonem fabulæ superbiunt. Nec ullæ translucenti tardius suffuso humore hebetatur: oleoq̄ magis q̄ alio liquore. Damnant ex iis melleæ & ualidius testaceæ.

De generibus topatii & callaide: & de gémis uiridibus non translucētibus.

CA. VIII.

Gregia etiamnum topatio gloria est: suo uiuenti genere: & cum reperta est prælatior omnibus. Id accidit in arabia: insula: quæ chytis uocatur. In qua troglodytæ prado nesc: cum diutius fame & tempestate pressi herbas radicesq̄ efoderenteruerūt topation. Hæc Archelai sententia est: luba topation insula: in rubro mari a cōtinēte sita.

uel in epiri
asso uel in
epiro & as
so: in ida

diis, cc. c. abesse tradit: nebulosam: & ideo quasitam saepe a nauigantibus: ex ea causa nomen ac cepisse. Topazin. n. Troglodytarum lingua significatione habere querendi. Ex hac primū importatam Berenicæ reginæ: quæ fuit mater sequentis Ptolemæi a Philemō præfecto regis: ac mire placuisse: & inde facta: 3 Itatū Arfinoe Ptolemæi Philadelphi uxori quattuor cubitoꝝ facratam in libetro quod aureū cognominabat. Recentissimi auctores & circa thebaidis oppidum alabastræ nasci dicunt. Et duo eius genera faciūt præsoides: atq; chrysotero simile chrysosoprasio: eius. n. tota similitudo ad succum porri dirigit. Est aut amplissimū gemmæ. Eadem sola nobilium limam sentit. Cæteræ saxo & cotæ poliunt. Hæc & usu arteris Comitat eam si multitudine propior: q̄ auctoritate callais uiride pallens. Nascitur post auerfā indiæ apud icolas caucasi montis phicatos ac asdathas amplitudine conspicua: sed fistulosa ac fordū plena. Sinærior multo præstantior: i n germania. Vtrobq; autē in rupibus inuitis & gelidis: oculi figura extuberans: leuiterq; adhærens: nec ut annata patris: sed ut apposita. Quapropter scandere ad eam pigritia pedum questris populos cadet: simul & periculū terret. Ergo euntes e longinquo incesunt: & cum toto musco excutiūt. Hoc uestigal hocq; gestamen diutius in ceruice & digitis gratissimū norunt. Is census: hæc gloria a pueritia deiectione: numq; prædicantium. In quo uaria fortuna. Quidam icū primo cepere præclaras. Multi in secundo nullas. Et quidem callais tali sectura formant: alias fragiles. Optimus color smaragdi ut tamen appareat ex alio no est q̄ placeant. Inclusæ decorantur auro. Aurumq; nullæ magis decent. Quæ sunt eaz; pulchiores: oleo: unguento: & etiam mero colorem deperdunt. Viliores constantius representant: neq; est multabilior alia aut mendacior uitri. Sunt qui in arabia inueniri eas dicunt in diuersi autum quas melancoryphos uocant. Vitidantium & alia plura sunt genera. Viliorūq; ē turbæ praefus. Cuius alterū genus sanguineis punctis abhorret. Tertiū uirgulis tribus distinctum est can didū. Peræstertur his Chrysosoprasiū porri succum & ipsa referent: sed & paulū declinat a topazio in aurū. Huic & amplitudo ea est ut cymbia etiam ex ea fiant. Cylin dri quidem celerrime. India has generat & Nilion fulgoris si ante habeas breuis: & cum intueare fallacis. Sudines uero dicit & in styero articeæ flumine nasci. Est autem color fumida topatiū aut aliquando mel læ: suba in æthiopia gigni tradit: & in littoribus amnis quem Nilium uocauimus: & inde nomen trahere. Non translucent molochites spissius uiræa colore maluæ nomine accepto: reddēdis laudata signis: & infantium custodia quadam innato cōtra pericula ipsoꝝ medicamine. Viret: & saepe translucent iaspis: etiā si uictus a multis antiquitatis tamen gloriā retinens. Plurimæ ferunt eam gentes Smaragdo similem indicæ. Cyprii dicunt glaucum pinguemq; Persæ aeri similem ob id uocatur aerizusa talis. Est iaspis est cærulea circa themodontē amnem. In phytia purpurea. In cappadocia ex purpurea cærulea: atq; nō resurgens. Thracia indicæ simile mittit. Chalcidia turbida. Sed minus refert nationes q̄ bonitates distinguere. Optima ergo quæ purpurea quicq; habet secunda quæ rosæ: tertia quæ smaragdi. Singuli autē græci nomina ex augmento dedere. Quarta apud eos uocatur borra cælo autumnali matutino similis: & hæc erit illa: quæ uocatur aerizusa. Similis est & sardæ: imitata & uiolas. Non minus multæ species reliquæ: sed oēs i uitio: cæruleæ aut crystallo similes: aut myxis. Itē terebynthizusa in ppro uti arbitror cognomine: uelut e multis eiusdem generis composita gēmis. Quāobrem præstantiores funda clauduntur: id est patentes nec præterq; margines auro amplectente. Vitū est & breuis i iis nitor & longe splendens: & sal: & oia quæ in cæteris. Et uitro adulterant: quod manifestū situm extra fulgorem spargunt: atq; non in se continent: nec in diuersa quæ sphragidas uocant. Publico gemmæ dominio in iis tm dato: qm optime signet.

De laspidum generibus.

CA. IX.

Iotus uero oriens pro amuletis traditur gestare ea: quæ ex iis smaragdo filis esse: petra p trāsuerfuz linea alba pcingit: & grāmatis uocat. Quæ pluribus polygramis. Libet obiter uanitate magicā hic quoq; coarguere: qm hæc cōcionatibus utilis eē p diderūt. Est & onychipūcta. quæ iaspōnyx uocat: & nubē cōplexa: & nives imitata: quæ stellata rutilis pūctis est: & salim: garico similis: & uelut fumo infecta: quæ capnias uocat Magnitudinē iaspidis. xi. unciae uidimus: formatq; inde effugim Neronis thoracatā. Reddē & per se cyanco gratia accommodato pauloatē iaspidis nomine: colore cæruleo. Optia scythica: dein cypria: postremo ægyptia. Adulterā maxie tinctura: idq; i gloria regis ægyptii adscribit: q̄ primus eam tinxit. Diuidit aut hæc i mares fœminasq;. Inest aliq; aureus pulsus nō q̄lis i sapphirinis. Sapphirus enim & aureis punctis collucet. Cæruleæ & sapphiri raros: cū purpura.

uel oriens
iaspiduz
spēs. xvi.
traditur
gestare

uel petra

ul defectu

uel maturi
no tamen
aspectu iu
cundi

Optimæ apud medos: nufq̃ tñ perlucidæ. Præterea inutilis scalpturæ interueniētibus crystal-
linis centris. Quæ uero funt ex iis cyanei coloris: mares exiliantur. Alius ex hoc ordo pur-
pureis dabit: & ab his discedentibus. Principatū amethysti indicæ tenent. Sed in arabia ex ea
quoq; parte quæ finitima syriæ petraea uocatur: & in armenia minore: & in ægypto: & in gala-
tia reperiūt. Sordidissimæ autē atq; uilissimæ in tharso & cypro. Causaz noīs afferunt q̃ usq;
ad uini colorem accedens: prius q̃ eum degustet: in uiolam definit. Fulgorq; quidem in illa pur-
puræ non ex toto igneus: sed in uini colorem deficiēs. Perlucent autē oēs uiolaceo colore: scalptū-
ris faciles. Indicæ absolutū purpuræ colorem habent. Ad hæc tingentiū officinæ dirigunt uo-
ta. Fundit autē eum aspectu leniter blandū: neq; in oculos ut carbunculi uibrat. Altez eaz ge-
nus descendit ad hyacinthos. Hunc colorem indi facon uocat: talēq; gemā facidion. Dilutior
uero ex eodē sapinos uocatur. Eadem & paranites in contermino gentis arabiz. Quartum ge-
nus colorem uini habet. Quintū ad uicinā crystalli descendit albicante purpuræ defectu. Hoc
& minime pbat̃ur: quodōq; præcellens debet esse in suspēctū uelut ex carbunculo refulgens qui-
dam in purpura leuiter roseus nitor. Tales aliqui malūt pæderotas uocari. Alii anterotas. Mul-
ti Veneris gemmam: quod maxime uidetur decere: & specie & colore extremo gemmæ. Mago-
rum unitas resistere ebrietati eas promittit: & inde appellatas. Et præterea si lunæ nomen a-
solis scribatur in iis: atq; ita suspendantur collo & capillis cynocephali uel plumæ hirundinis:
resistere ueneficiis. Iam uero quoquomodo adesse reges adiuturis. Grandinem auertere quoq;
ac familia prospere & locustas: præcatione addita: quam demonst̃rant. Nam & smaragdis quoq;
similia promiseret: si aquilæ scalperentur: aut scarabei. Quæ quidem scripsisse eos non sine con-
temptu & irrisu generis humani arbitror. Multum ab ea distat hyacinthos: tamen e uicino de-
scendens. Differentia hæc q̃ ille emicans in amethysto fulgor uiolaceus dilutus est in hyacin-
tho. Primo quoq; aspectu gratus: euanescit anteq̃ faciet: adeoq; nō implet oculos: ut pene nō
attingat: marcescens celerius nominis sui flore. Hyacinthos æthiopiz mittit & chrysolitos: au-
reo colore translucētes. Preferuntur iis indicæ. Et si uariæ non sint: ba&trianæ. Deterrimæ au-
tem arabicæ: quoniam turbidæ sunt & uariæ: & fulgoris interpellati nubilo macularum: etiā
quæ lymphidis contigere: ueluti scobe sua refertæ. Optimæ uero sunt: quæ in collatione aurū
albicare quadam argenti facie cogunt. Funda includuntur perspicuæ. Cæteris subiicitur auri-
chalcum. Tameñ iam expertes gemmarum usu appellantur aliqui & chryselestri in colorem ele-
ctri declinantes: maturinus aspectus iucundior. Ponticas deprehendit leuitas. Quædā in iis du-
ræ sunt rusticæ: quedam molles & sordidæ. Boccus auctor est & in hispania repertas: quo lo-
co crystallū dicit ad libramētū aquæ puteis defossis inde erutam. Et chrysoliton. xii. pondo a
se uisaz. Fiūt & leucochrysa: iteruēte candida uena. Sūt i hoc genere capnia. Sūt & uitreis si-
miles: ueluti croco refulgētes. Vitreæ uero ut uisu discerni n̄ possint. Tactus autē dephēdit tepi-
dior in uitreis. In eodem genere sunt melichrysi: ueluti per aux̃ sincero melle trāsfluente: quas
india mittit: q̃q; ad iniuriā fragiles. Eadem & xystion parit plebeiam ibi gemmā. Candidarū
dux ē pæderos: q̃q; pōt quæri: an in colore numerari debeat totiens iactari per alienas pulchri-
tudines noīs: adeo decoris progatiua in uocabulo facta est. Est & suum genus expectatione tā-
ta dignum. Coeunt. n. in translucidam crystallum uiridis suo modo aer simulq; purpura: & q-
dam uini aureus nitor: semper extremus i uisu sed purpura coronatus madere singulis uidetur
his & pariter oībus. Nec gemmæ ulla est liquidior capiti iucunda: suauis & oculis. Laudatissi-
ma est in indis: apud quas argenon uocatur. Proxima apud ægyptios: ubi fenites. Tertia in ara-
bia: uerum scabra. Mollius radiat pontica & asiatica. Ipsæ uero molliores sunt: callatica: & tra-
gica: & cypria. Vitiæ eaz lāgor: aut alienis turbari coloribus: & quæ cætera. Proxima candidā-
tium est æstria principatū habens proprietate naturæ: q̃ inclusam lucē pupillæ modo quandā
cōtinet: ac trāsfundit cum inclinatione uelut intus ambulantem ex alio atq; alio loco reddens:
eadēq; contraria foli regerēs candidatis radios: unde & nomē accepit difficilis ad cælandū. In-
dicæ præfert in carmania nata. Silr cādida est quæ uocat astrios crystallo p̃pinquas in india na-
scēs: & in pallenes littoribus: intus a cētro cuius stella lucet fulgore lunæ plenæ. Quidam cā noīs
reddūt: q̃ astris opposita fulgorē rapiat: ac regerat. Optimā in carmania gigni: nullamq; minus
obnoxia uitio. Ceraunia enim uocari quæ sit deterior: Pessimā lucernaz lumini similem. Cele-
brant & astroiten: mirasq; laudes eius in magicis Zoroastrem cecinisse. Quidā diligētius de
ea produnt. Astrobolon Sudines dicit oculis piscium similem esse: & radiare cādido ut solē. Est
inter candidas & quæ ceraunia uocatur: fulgorē sydeaz rapiēs. Ipsa crystallina splēdoris caru-

lei in carmania nascens. Albam esse zerothemis fatetur: sed habere intus stellam concurrentē. Fieri & hebetes ceraunias: quas nitro & aceto per aliquot dies maceratas cōcipere stellam eaz: quæ post totidē menses relanguescat. Sotacus & alia duo genera fecit ceraunia: nigras: ruben- tesq;. Ac similes eas esse securibus. Per illas quæ nigrae sunt & rotundæ urbes expugnari & clas- ses: easq; betulos uocari. Quæ uero lōge sunt cerauneas. Faciunt & aliam rarā admodū: & par- thoꝝ magis quæsitam: qm̄ nō aliubi inueniat: q̄ in loco fulmine isto. Proximū cerauniae no- men apud eos habet: quæ appellat iris. Effodit in quadā insula rubri maris: quæ distat a bero- nice urbe. lx. millia passuum: cætera sui parte crystallus. Itaq; quidam radicē crystalli esse dixe- runt. Vocat ex argumēto iris. Nam sub tecto percussa sole: species & colores arqus: cælestis i- pximos parietes etiaculæ: subinde mutas: magnaq; uarietate admirationē sui augēs. Sexangu- lam esse ut crystallum constat. Sed esse aliquas scabris lateribus & angulis inequalibus dicit. In sole aperto: piectas: radios in se recandētes discutere. Aliquas uero ante se piecto nitore: ad- iacentia illustrare. Colores uero nō nisi ex opaco reddunt: nec ut ipsæ habeant: sed ut repulsu parietem illidant: optimaq; quæ maximos arqus facit: similimosq; cælestibus. Est & alia iris cætera similis: & prædura. Quam Horus crematā tusamq; ad ichneumonū morsus remedio esse. Nasci aut in perside tradit. Similis est aspectu: sed nō eiusdem effectus quæ uocat zeros al- ba nigraq; macula in trāsuerfum distinguere crystallum. Expositis per genera colorū principia- lium gemmis: reliquas litterarū ordinem explicabimus.

De quibusdam gemmis per alphabeti ordinem.

CA. X.

A Chates in magna fuit auctoritate: nunc in nulla. Reperta primum ī scīlia iuxta flu- men eiusdem nois: postea plurimis locis: excedens amplitudine numerosa: uarietati bus diuersis mutantibus cognomina eius. Vocatur enim phaspachates: cerachates: sardachates: mutachates: leucachates: dendrachates: uel urbuscula insignis. Anta- chates cum uritur myrrham redolens. Coraloachates guttis aureis sapphiri modo distincta: q̄- lis copiosissima in creta sacra appellata. Putant eam contra araneoz & scorpionum ictus pro- desse. Quod in sculis itaq; crediderim: qm̄ primum eius prouincia afflato scorpionum pestis- extinguitur. Et in india inuenta: contra eadem pollent: & aliis magnis miraculis reddunt enī species fluminū nemorū & iumentoz: etiam ederas: & stacula: & equoz: ornamenta. Medici coticalas inde faciunt. Spectas etiam prodest oculis. Sitimq; sedant in os additæ. Phrigie uiri di- na non habent. Thebis ægyptis repertæ: carent rubentibus uenis: & albis. Et hæc quoz cōtra serpentes ualidæ. Eadēq; auctoritas & cyprii est. Sunt etiam qui maxime probent uitream p- spicuitatem in his. Reperiunt & in thracia circa oetham. Et in parnaſo: & in lesbo: ac messe- næ: similes limitum floribus & rhodo. Aliæ apud magos differentia. Leoninae pelli similes po- tentiam habere contra scorpiones dicuntur. In persis uero suffitu eaz: tempestates auerti: & p- terea flumina sisti. Argumentum esse si inferuentes cortinas additæ refrigerent. Sed ut proſint leoninis iubis alligandas. Nam hianæ pelli similem abhominant: discordialē domibus. Eā uero quæ unius coloris sit inuictam athletis esse. Argumentum eius q̄ in olla plena olei cocta cum pigmentis: & intra duas horas subseruefacta: unum colorē ex omnibus faciat minū. (Aco- pis nitro similis est: pumicofacta: aureis guttis stellata. Cum hac oleū subseruefactum perunēt lassitudinem (si credimus) soluit. Alabastrites nascitur in alabaſtro ægypti: & in syria: damaſco candore interiecto uariis coloribus. Quæ cremata cum fossili sale: ac trita grauitates oris & dentium extenuare dicit. Aleſtorias uocant in uentriculis gallinae: eorum inuentas crystallina spē: magnitudine fabæ. Quibus Milonē crotoniēssem usum in certaminibus inuictū fuisse: uide- ri uolunt. Androdamas argēti nitore hēt ut adamas: q̄drata: & sp̄ tessellis silis magnis: putatq; nomē ipositū ab eo: q̄ ipetus homiū: & iracūdias domet. Eadē sit an alia argyrodamas: auctores nō explicāt. Antiphates nigra nō trās lucet. Expimētū eius si coquat ī lacte: facit. n. hoc myrrhæ silē imissa. Eazq; cōtra effascinatōes auxiliari magi uolūt. Arabica ebori simillima ē: & hoc uide- reſe: nisi abnueret duritia. Quāq; putāt cōtra dolores neruoz: pdesse hūtibz. Aromātes & ipsa in arabia traditur gigni. Sed & in ægypto circa pisas ubiq; lapidosa: & myrrhæ coloris & odo- ris ob hoc reginis frequenterata. Asbestos in arcadiæ montibus nascitur: coloris ferrei: Aspla- tem: Democritus in arabia gigni tradit ignei coloris. Eam oportere camelī fimo splenicis al- ligari. Inuenitriq; in nido arabicarum altum. Et aliam codē nomine ibi in leucopetra nasci argentei coloris contra lymphatum habendam. Atizoem in india & persidis acidia monte na- ſci tradit argenteo nitore fulgentem: magnitudine trium digitorum ad lenticulæ figurā odo-

ul fulmina

uel radian- tem cū lūa habitū hñ- tem eum

ris iucudi: necessariam magis regem constituentibus. Augites multis nō alia uidet esse q̄ quæ calais/Amphitane alio noie appellat chrysololla in indiæ parte: ubi formicæ eruit auge: in q̄ inuenitur aurō similis: quadrata figura: affirmaturq; natura eius quæ magnetis: nisi q̄ augere quoq; auge: tradit. Aphrodisiæ ex candida ruffa est. Apistos septenis diebus calorē tenet ex cal facta igni: nigra ac pōderosa distiguetibus eā uenis rubētibus. Putat pdesse cōtra frigora. Agyp̄tillam iacchus intelligit per album sarda: nigraq; uena: transeunte. Vulgus aut̄ in nigra radice caruleam facit.

De gēmis per. b. & c. ordinem.

CA. XI.

B Alanitæ genera duo habent sub uirides: & corinthii æris similitudine. Illa a copto: Hæc ex troglodytica regione ueniūt medias secante flāmea uena. Batrachitis mit tit & coptos. Vnam ranæ similē colore. Alterā ebori. Tertiā rubētis e nigro. Baptēs mollis: alioqn odore excellit. Beli oculus albicās pupillā pingit nigrā e medio aureo fulgore lucentē. Hæc pp suā speciem: sacratissimo asyrioz deo dicat. Aliā aut̄ quā belū uocant in arbelis nasci Democritus tradit. nucus iuglādis magnitudine uitrea specie. Baroptenus: siue botrytes nigra: sanguineis & albis nodis alligata dicit: ueluti portetosa. Botrytes alia nigra ē: alia pāpinea incipietū uix similis. Bolstrychitem Zoroastres uocat crinibus muliere similiorē. Bucardia bubulo cordi similis: babylone tm nascit. Brontia capitibus testudinū filis: & cū tonitruis cadit (ut putat) & fulmine tacta restinguit: si credimus. Boleniæ inueniunt glebæ filitine. Cheramydes eadē esset: quā ostracitē uocant: nisi q̄ hanc caruleæ iterdū bullæ cingunt. Calais saphiæ imitat: candidior & littoroso mari filis. Capnites quibusdā uidet suū genus hie plurimis spiris fumida: ut suo loco diximus. Cappadocia & i phrygia nascit ebori filis. Calamites a calamo: ferūtq; plures simul cōiunctas inueniri. Catochites corficæ lapis est cæteris maior mirabilis: si uera tradunt: ipositā manū ueluti gūmi retinēs. Catopyrites e cappadocia puenit. Cepites: siue cepocapites cādida est uenæ: nodis coeūtibus cādore imaginē regerēs. Ceramites testæ colorē habet. Cynædiæ inueniunt in cerebro piscis eiusdē nois cādida: & oblonga: equetū q̄ mirat: si mō est fides: p̄sagare eas habitū maris nubilo colore aut tranquillitate. Cærites caralis filis est. Circos pinis. Corioides canicieis hois. Coralloachates corallo: aureis guttis distincta. Corallis minio gignitur: in india & syene. Craterites iter chrysolithū & electrū colorē habet preduræ naturæ. Crocallis cerasum repñtat. Cissites cryptopetra nascit cādida: & uidet̄ intus hie partiq; sentiat̄ et strepitū. Chalcophonos nigra: sed illis æris tinnitum reddit tragodis ut suadent gellāda. Chelidonix duoz sūt genez: hirūdinū coloris: & alia pte purpureæ nigris interpellātibus maculis. Chelonia oculus est idicæ testudinis: uel portetossissima magoz medacis: melle. n. colluto orē ipositā linguæ futuroz diuinationē p̄stare pmitūt q̄ntadecima luna & silēte tota die: decrescēte uero añ solis ortū. Cæteris diebus a p̄ia in sextā horā. Sunt & chelonitides testudinū similes: ex qbus ad tēpestates sedādas multa uaticinātur. Eam uero quæ sit

ul' facca piri **u**l' moueri aureis guttis cū scarabeo deiectā in aquā seruētē: tēpestates tueri. Chlorites herbacei coloris est: quā dicit̄ magi eā inueniri in scyllæ auis uētre cōgenitā ei: ferroq; icludi iubēt ad quā dā. p digiosa moris sunt. Choaspites a flumine dicta ē uiridis: fulgoris aurei. Chrysolampis in æthiopia nascit pallidi coloris die: & noctu ignei. Chryfophis auge uidet̄ esse. Cepionides æolide nūc ad amēu pagum quodā oppidū nascunt̄ multis coloribus traslucētes: alias uitrea: al's crystalli næ: al's iaspideæ. Sed & sordidis tantus est nitor: ut imagines reddant ceu specula.

De gēmis per. d. e. g. ordinem.

CA. XII.

D Aphniā Zoroastres & orchastres morbis comitalibus demōstrāt. Diadochos beryllo filis est. Diphrys duplex cādida ac nigra: mas ac femina: gētile utriusq; sexus distiguetē lineæ. Dionysias nigra ac dura mixtis rubētibus maculis. Quæ ex aqua trita: sapore uini facit: & ebrietati resistere putat. Draconites siue dracotis & cerebro sit draconū: sed nisi uiuētibus abscisso: nūq̄ gēmascit: inuidiā aialis mori se sentientis. Igit̄ mos est: ut dormiētibus aialibus caput amputet. Soracus: q̄ uisam eā gēmam sibi apud regem scripsit: bigis uehi quæretes tradit: & uiso dracone spargere somnificā medicamētā: atq; ita p̄cidere. Esse aut̄ candore traslucido: nec postea poliri: aut attem admittere. Encardia cognominat & Cardisce. Vna in qua nigra effigies cordis eminet. Altera eodē noie uiridi colore: cordis speciem repñtat. Tertia nigrū cor ostēdit reliqua sui parte candida. Enorchis cādida est: diuisaq; fragmētis testū effigie repñtat. Exhebenū Zoroastres speciosaz & cādida tradit: quā auifices auge: poluit. Eristalis cū sit cādida: ad inclinationes rubescere uidet̄. Eroylos eadē q̄ mepicoros

& hieronemmon a Democrito laudat in argumentis diuinationū. Eumetis in bactris nascit: si-
lici similis: & capiti supposita uisa nocturna oraculi mō reddit. Eumetren Beli gēmam sanctis
sini deoz: sibi asyrii appellat: porracei coloris supstitutionibus gratam. Eupetalos quattuor co-
lores habet cæruleū igneū: mini: mali: Eueos nucleo oliuæ similis est. Eratus conchæ modo
nō adeo candida: Eurotis situ uidetur operire nigritiam. Eusebes ex uno lapide est: ex quo tra-
ditur Tyri in Herculis templo facta sedes: ex qua dii facile surgebant. Epimelas fit: cum i can-
dida gēma superne nigricat colos. Galaxiam aliqui galactiten uocat: similem p̄xime dictis: sed
intercurrentibus sanguineis aut cādidis uenis. Galactites ex uno colore lactis est. Eandē dicunt
leucogageam & leucographiam appellat: & synephten lactis succo ac sapore notabilem. In
educatione nutriticibus lactis fecunditate: infantium quoq; alligata collo saluam facere dici-
tur. In ore autem liquecere. Eandem memoriā adimere dicunt. Mittit eam & achelous amnis.
Sunt qui smaragdū albis uenis circūligatum galactiten uocent. Galaicos argyrodamanti simi-
lis est: paulo fordidior. Inueniunt autem binæ uel ternæ. Gasidanem medi mittūt coloris olo-
rini ueluti floribus sparsam. Nascit & in arbellis. Hæc quoq; gēma concipere dicit: & intra se
partum fateri concussa. Concipere autem trimestri spacio. Glosso petra linguæ similis huma-
næ in terra non nascitur: sed deficientē luna cælo decidere: & lenocinanti necessaria creditur.
Quod ne credamus promissū quoq; uanitas facit. Ventos enim ea comprimi narrant. Gorgo-
nia nihil aliud est q̄ corallium: nominis causa: q̄ induritiā lapidis mutatur: emollit marina
fulminibus: & typhoni resistere affirmant. Genianen eadem uanitate inimicorum pœnas effi-
cere promittunt.

De gēmis. p. H. I. I. m. n. ordinem.

Eliotropium nascitur in æthiopia: africa cypro porracei coloris: sanguineis uenis di-
stinctā. Causa nois: qm̄ deiecta in uas aquæ fulgorem solis accedentē percussu san-
guineo mutat: maxime æthiopice: eadem extra aquā speculi modo solē accipit: de p̄-
henditq; defectus subeuntē lunam ostendens. Magorum ipudentiæ uel manifestis-
simum hoc quoq; exemplum est: quoniam ammixta herba heliotropio: quibuscūq; quoq; addi-
tis p̄cationibus gerentē conspici negent. Hephelites quoq; speculi naturam habet in reddēdis
imaginibus: q̄q; rutila. experimentum est si seruētē aquā addita statim refrigeret: aut si i solē
addita aridam materiam accēdat. Nascit in coryco. Horminodes ex argumento uiriditatis
in candida gēma uel nigra: & aliqui palida: ambiētē circulo aurei coloris appellat. Hexecontali-
thos i parua magnitudine multicolor: hoc sibi nomē adoptauit. Reperi in troglodytica regio-
ne. Hieracites alternat tota miluini nigricās ueluti plumis. Hāmītis ouis pisciū filis est: & alia
uelut nitro cōposita p̄dura aliqñ. Hammonis cornu inter sacratissimas æthiopie gēmas au-
reo colore arietini cornus effigiem reddēs: p̄mittit prædiuina somnia repræsentare. Hormesio
inter gratissimas aspiciē ex igneo colore radiās auro portante secū in extremitatibus candidā
lucē. Hyenæ ex oculis hyenæ & ob id in uase inueniri dicunt: & si credimus: liguæ hoīs sub-
ditæ futura prædicere. Hāmātes in æthiopia qdem principalis: sed & in arabia & africa inue-
nit: sanguineo colore: nō omittēda. p̄missis ad coarguēdas barbaroz insidias. Zachthias baby-
lonius in his libris quos scripsit ad regē Mitridatē humana gēmis attribuit fatat: has nō cōten-
tus oculoz & iocinez medicina decorasse. A rege etiā aliqd̄ petituris dedit: & litibus iudiciis-
q; interposuit. In plūis etiā eas salutare p̄nūciat. Est & alia eiusdē generis: quæ uocaf henui
ab indis: xanthos appellat: græcis & fuluo candicans. Idæi dactyli in creta ferreo colore polli-
cem humanum exprimunt. Ceteras mali cute lurido filis: ideo existimat salubris cōtra regios
morbos. Est & alia eodē noīe liquidior. Tertia folio uiridi filis: latior priouibus: pene sine pōde
re uenis luridis. Quartū genus in eodē colore nigris uenis descēdētibus. Iouis gēma cādidā ē:
nō pōderosa: tenera. Indica gentiū suaz habet nomē: sub russo colore: in atritu sudorē purpu-
reū emanat. Alia eodē noīe candida: puluero aspectu. Non apud indos uisacea est: sed raro sa-
turo colore lucet. Lepidotēs squāmas piscium uariis coloribus imitat. Lesbias lesbi patriæ
men hñs inuenit & i india. Leucophthalmos rutila alis oculi specie candidā nigrāq; continet.
Leucopetalos candorē niuis ex auro distinguit. Libanochos thuris similitudinē ostēdit: sed ad
succū mellis. Limoniates eadem uidet quæ smaragdus. De lipare hoc trā tradit: suffita ea cōs
bestias euocat. Lysimachus rhodio marmori similis est aureis uenis: polif ex marmore: ampli-
tudine i angustias coeūter: ut inutilia exterrant. Leucochrysos fit chrysolito iter albicātē. Mem-
nonia qualis sit nō tradit. Medea nigra est a Medea illa fabulosa inuēta: hēt uenas aurei co-

ul' marina
hæc & in
ul' Emollit
maria: ful-
minibus &
typhoni

ul' Hermio
des
uel Horio
dochos
uel hymni-
tes

uel lineis

uel Mitri-
dax
uel Moro-
chthos

loris: sudorem reddi croci: saporem autem uini, Meconites papauera exprimit, Mitrax a perſis accepta ē & rubri maris mōtibus: multicolor: contra ſolem uarie refulgēs, Merocētes porracea lacte ſudat, Morion indica: quæ nigerrimo colore tranſlucet uocatur pramnion: in qua miſce- tor & carbunculi colos Alexandrinum: ubi ſardæ cyprīū. Naſcitur & in tyro & in galatia. Xenocrates & ſub alpibus naſci tradit: Hæ ſunt gēmae quæ ad æſtypas ſcalpturas aptatur. Myr- ritis myrrhæ colorem habet: ſæpiſq; minimæ gēmae: unguenti odorem attrita etiam nardi. Myr- metis nigra habet eminentias ſimiles uerrucis, Myrſinites melleū colorē habet: myrrhæ odo- rem. Meſoleucus eſt mediæ gēmam candida diſtinguente linea. Meſomelas nigra uena quæ- libet colorem ſecat per medium. Naſomonites ē ſanguinea nigris uenis. Nebrides Liberopa- tri ſacra nomen traxit a nebridium eius ſimilitudine. Sunt & aliæ nigrae generis eiufdē. Nym- pharena urbis & gentis perſicæ nomen habet: ſimilis hippopotami dentibus.

De gēmis per .o.p.& reliquis litteris per ordinem.

CA. XIII.

Lca barbari nominis e nigro ſuluoq; ac uiridi & candido placet. Ombria quā aliq notiam uocat ſicut cæraunia & Brontia cadere cum imbris & fulminibus dici- tur: eūdēq; effectum habere quē Brontia naſcat. Præterea in aras addita ea tradit libamenta non amburi. Orites globofa ſpecie a quibſdam & ſyderites uocatur: ignē non ſentiens. Oſtracias ſiue oſtracites eſt teſtacea durior altera achatae ſimilis: niſi q; achates politura pingueſcit: durior: tanta ineſt uis: ut aliæ gēmae ſcalpatur fragmentis eius. Oſtra- cidi oſtra nomen & ſimilitudinem dedere. Ophicardelon barbari uocant: nigrum colorem binis lineis albis includentibus. De obſidiano lapide diximus ſuperiore libro. Inueniuntur & gēmae eodem nomine ac colore nō ſolum in aethiopia indiaq; ſed etiam in ſamo ut aliqui pu- tant: & in littoribus hiſpanienſis oceanī. Panchros fere ex omnibus coloribus conſtat. Pango- nis non lōgior digito: ne cryſtallus uideatur: numero plurium anguloꝝ cauetur. Paneros qua- lis ſit a Metrodoro non dicit: ſed carmen Timaridis reginae in eadem dictum Veneri nō ine- legans ponit: ex quo intelligitur: additam ei ſecunditatem. Quidam hanc panſebalton uo- cant. Ponticarum plura ſunt genera. Eſt ſtellata nunc ſanguineis: nunc albis guttis: quæ in- ter ſacras habetur. Alia pro ſtellis eiufdē coloris lineas habet. Alia montium cōualliq; effi- gies. Philogynos quem & chryſiten uocant: oſtræ artice aſſimilata: inuenit in ægypto. Phoe- nicites ex balani ſimilitudine appellatur. Phycites algæ. Penleucus ſilo ab ore gēmae ad radice- m uſq; candido deſcendens. Pæantides quas quidam gemonidas uocant preſtantes fieri: & parere dicunt: mederiq; parturientibus. Nam tales in macedonia iuxta monumentum Tite- ſiæ inueniuntur: ſpecieſq; eſt eis aquæ glaciatae. Solis gēma candida eſt: & ad ſpeciem ſyderis in orbē fulgentes ſpargit radios. Sagdā chaldaei adhæreſcentem nauibus habent: inenit praſi- ni coloris. Samothracia inſula eiufdē nominis gēmam dat nigram: ac ſine pondere ligno ſimi- lem. Sauriten in uentre uiridis lacerti harundine deſecti tradūt inueniri. Sarcites bubulas car- nes præſentat. Selenites ex candido tranſlucet melleo fulgore: imaginem lunæ continēs: red- ditq; eā in dies ſingulos creſcētis minuētq; numero: naſciq; putat in arabia. Syderites ferro- ſilis & litigio illata diſcordias facit: quæq; naſci in aethiopia. Syderopocellos ex ea ſit uariati- bus guttis. Spōgites ſpōgiæ nomē repræſentat. Synodōtes e cerebro piſcium eſt: q; ſynodōtes uocant. Syrtica in littore ſyrtium iāquidem lucania inueniunt melleo colore croco refulgen- tes. Intus aut ſtellas cōtinent ſanguidas. Syringites ſtipulae internodio ſimilis: ppetua fiſtula ca- uat. Tichius ex africa niger eſt: ſed tres ſuccos reddit: a radice nigrū: medio ſanguineū: ſūmo candidū. Telirrhizos cinerei coloris aut ruſſi candidis radicibus ſpectatur. Telicardios colore cordis pſas apud quos gignit magnopere delectat. Maculāq; appellat. Thracia triū generū eſt: uiridis aut pallidior: tertia ſanguineis guttis. Tephrites nouæ lunæ ſpeciem habet curuata: in cornua quīs cinerei coloris. Thecolithos olæa nucleo ſimilis uidet: neq; eſt gēmae honos: ſed lingentiū calculos frangit: pellitq; Veneris crines nigerrimi nitoris cōtinent in ſe ſpecie ruſſi crinis. Veientana italica gēma eſt: uenis reperta nigram materiam diſtinguente limite albo. Za- thenen in media naſci Democritus tradit: electri colore: & ſi q; terat in uino palmeo & croco cærae modo lentefcere: odore magnæ ſuitatis. Zmilaces in euphrate naſciſ: pconneſo mammo- ri ſimilis: medio colore glauco. Zoronysios in indo flumine naſcitur: magoꝝ gēmma eſſe nar- ratur: neq; aliud amplius de ea.

De gēmis quæ a membrīs hominum cognominantur: & quæ ab animalibus: & de iis quæ a cæteris rebus.

CA. XV.

uel Theoli-
thos
uel unguē-
tum

St etiānum alia distinctio: quam equidem fecerim subinde uariata expōitione. Si quidem a mēbris corpore habent noia. Hepatitis a iocinere. Steatitis singulorū a salu; adipe numērosa. Adunephros. Theudactylus hic & asyris colit. Triophthalmos iōnice nasci tres hoīs simul oculos exprimens. Ab alialibus cognominant. Carcinias marini cancri colore. Echites uiperæ. Scorpites scorpionis aut colore aut effigie. Scarites scari piscis. Triglites mulia. Aegophthalmos caprino oculo. Item alia suilla. Et a gruīs collo gerant. Hieracites accipitris. Aetites a colore aquilæ candicāte cauda. Myrincites inatam repentis formicæ effigie habet. Scarabeos cantharias. Lycophthalmos quattuor ē coloz ex rutilo & sanguineo in medio nigri cādido cingitur: ut lupoz oculi illis p oia similis. Thaos pauoni est similis: itē aspidi: quā uocari Timoloniā tuenio. Arenaz similitudo est i hāmocyso uelut auro arenis mixto. Cenchrites milii granis uelut sparīs. Dryites e trūcis arbore: hæc & ligni modo ardet. Cissites in candido collucet edera foliis quæ totā tenent. Narcissites uenis etiam edere distinguitur. Cyamea nigra est: sed fracta ex se fabæ similitudinē parit. Pyrene ab oliuæ nucleo dicta est: huic aliquando inesse pisciū spinæ uidentur. Chalazias grādinū & colorem & figuram habet adamantinæ duritiæ. Narrat etiam in ignem additæ manere suū frigus. Pyrites nigra quidem: sed attritu digitos adurit. Polyzonos nigra multis zonis candit. Astrapiæ in candido aur cyaneo discuntur e medio fulmīs radii. In phlegontide intus ardere quædā uidetur flama: quæ nō exeat. In anthracitide scintillæ discurrere aliqui uident. Enhydros semper ruditatis absolutæ in candore est leuis: sed ad motum succuat intus in ea ueluti i ouis liquor. Polytrix in uiridi capillatur. sed deflūua comarum facere dicitur. Sunt & a leonis pelle & pantheræ nominatæ leontios: pardalios. Colos appellauit chrysolithum aureus. Chrysoprasmus herbaceus. Melleus melichrotæ: quīs plura eius genera sūt. Melichlorō ē geminus pre flauis: parte melleus. Crocias a croco. Polia canitiem quādam sparti inducit: eadem diuore. Nigra spartopolia. Rhodites a rosa est. Melites mali coloris. Chalices ærei. Scitres fici. Ratio noium nō est in borsycire in nigro: ramosa candidis aut sanguineis frondibus. Nec gemite uelut i petra candidis manibus inter se complexis. Ananchitide in necromantia dicunt euocari imagines deorum. Synochitide umbras inferiorum euocatas teneri. Dendritide alba defossa sub arbore quæ cædatur: securis aciem nō ebetari. Et sunt multo plures: magisq; innotuitas: quibus barbari dedere nomina: confessi lapides esse. Nobis satis erit in his coarguisse dira mendacia.

De gēmis nascentibus & factitiis: & figuris gemmarum.

CA. XVI.

Emma nascūtur repente nouæ: ac sine nominibus: ut lampasci in metallis aurariis una inuenta: quæ propter pulchritudinem Alexandro regi missa fuit: ut auctor est Theophrastus. Coclides quoq; nunc uulgatissimæ famæ sunt uerius q nascunt: in arabia repts ingentibus glebis. Melle excoqui tradunt: septenis diebus notisbusq; sine intermissione. Ita omni terreno uitiosoz puluere decussu purgatam glebam artificij ingēnio uarie distribui in uenas: quæuscq; macularum q maxime uendibili ratione sectantur. Quodq; tantæ magnitudinis fecere: ut equis regum in oriente frontalia atq; pro phaleris pēssila facerent. Et alias omnes gēma mellis decoctu nitescent: præcipue cōfici. In oī alio usu acrimonia abhorretis. Quæ uariæ sunt: & ad nouitatem accedere caliditate ingenioz contingit: ut nomē usitatu nō habeant. Physes appellant: uelut ipsius naturæ admirationē in iis uēdicantes: cum finis nominū non sit: quæ plegui nō equidem cogito: innumera ex græca uanitate cōficta. Indicatis nobilibus gēmis: imo et plebeis rariore genez dictu dignas diuinitus fatis erat. Illud mō meminisse conuenit increfcentibus uarie maculis atq; uerrucis lineaz: quæ interueniunt multiplici ductu: & colore mutata sæpius noia in eadē plerūq; materia. Nunc cōiter ad ofum gēmarum obseruationē pinentia dicemus opiniones secuti auctoz. Causæ aut extuberantes ui flores uident æqualibus. Figura oblōga maxime pbatur: deide quæ uocat lenticula: postea clipeidos & rotūda: angulosis minima grā. Veras a falsis discernenti magna difficultas. Quippe cū inuentum sit ex ueris gēmis in alterius generis falsas traducere. Sardonyx et ceraunius glutinant gēmis ita ut deprehēdi ars nō possit: aliūde nigro: aliūde candido: aliūde minio sūptis: oībus in suo genere pbatisissimis. Quinimo etiam extant cōmentarij auctoz: quos non egdem demōstrarim: quibus modis ex crystallo tingant smaragdi: alæq; translucētes. Sardonyx et fardā. Item cæteræ ex aliis. Neq; est ulla fraus uitæ lucrosior.

De ratione probandarum gemmarum.

CA. XVII.

Os contra rationem deprehendendi falsas demonstrabimus: quando etiam luxuria aduersus fraudem muniri decet. Præter illa quæ in principalibus quibusque generibus priuatim diximus. Translucentes matutino probari censent: aut si necesse est in quartam horam: postea uerant. Experimenta pluribus modis consistunt. Primum ponderis: si grauior sentiantur: post hæc corpore. Fictitiis pustulæ in profundo apparent. Scabritia incute. In capillamento fulgoris inconstantia: prius quam ad oculos pueniat desinens nitor. Decussi fragmenti paulum: quod in lamina ferrea teras efficacissimum experimento excusant magones gemmarum. Recusant similiter & limæ probationem. Obsidianæ fragmenta ueras gemas non scarificant. Fictitiæ scarificationis candicantiam fugiunt. Tantaque differentia est: ut aliæ ferro scalpi non possint: aliæ non nisi retuso: uerum omnes adamante. Plurimum autem in his terebrarum proficit feruor. Gémiferi amnes sunt oasis: mater: ganges. Terrarum autem omnium maxime India. Et iam peractis omnibus naturæ operibus discrimen quoddam rerum ipsæ facere conueniat. Ergo in toto orbe & in quacunque cæli cōuexitas uergit: pulcherrima est omnium rebus meritoque principatum naturæ optinens Italia rectorix parensque mundi altera: uiris foeminis: duobus: militibus: seruitis: artium præstantia ingenioque claritatibus. Iam situ ac salubritate cæli atque temperie: accessu cūctarum gentium facili: littoribus portuosiss: benigno uentoque afflatu. Etenim contingit recurrentis positio in partem utilissimam: & inter ortus occasusque: mediam: aquarum copia: nemorum salubritate montium articulis: ferorum animalium inocentia: soli fertilitate: pabuli ubertate. Quicquid est quo carere uita non debeat: nusquam est præstatius: fruges: uinum: olea: uellera: lina: uestes iuueni. Ne equos quidem in trigariis præferri ullis uernaculis animaduerto. Metallis auri: argenti: æris: ferri: quandiu libuit exercere: nullis cessat. Et iis nunc in se grauida: pro omni dote uarios succos: & frugum pomorumque sapes fundit. Ab ea exceptis indiæ fabulosis: proxime quidem duxerim hispaniam quæcunque ambitur mari.

FINIS.

Hoc opus Caii Plinii Secundi naturalis historię impressum fuit per Ioanem rubeum & Bernardinum fratresque Vercellenses ab incarnatione anno domini. 1507. die. xvi. Ianuarii.

Hi c lector errores quosdā uariāsq; lectiones uid ebis: ex gbus pro cuiuslibet aīo plura deligi: ac restitui possunt. Reliqua in sequēti l. pressione uidebuntur.

In præfatione milia gnarum pro dignarum.

L.ii. c.ii. cōpaginū egens: uel cōpagum.

Nec quia ad motū: uel & quia.

c.iii. tenerum argumētis: uel rerum.

c.vii. Orbone ad ædem: uel Bonæ.

c.viii. salutarēq; fieri deum: uel sine deum.

Inde solis: uel deinde.

xxi. partibus remotior: uel remotius.

c.ix. multiformis hæc ambage: uel lunæ multiformis: hæc ambigua torfit ingenia. redeundo ad principia: uel redeuntē;

c.xi. Tercio ex utraq; uastitas solis aperitur: ut nō sit necesse amplitudinē eius oculorum argumētis: atq; cōiectura aī scrutari. uel tertia ex utraq; uastitas solis oculorū argumētis aperit: ut nō sit necesse amplitudinē eius cōiectura animi scrutari.

nec q; mōtem idam: uel nec non.

c.xvi. sicut in rotis radiis: uel in rotæ radiis.

c.xvii. redire credūt: uel redire cogūt. (tinā. ab statidē uespina: uel ad stationē uesp

c.xviii. cætera isflexos mūdī: uel cæteros isflexos a terra: uel atra.

semiābis orbe: uel semi nā ambis orbe.

c.xix. uerno & autumnō: uel uere. cap. xxiii. in lunari circulo: uel articulo.

uicies. c. stadiorū: uel. c. m. stadiorum. inquis: uel quis.

c. xxxviii. tot animalium: uel totus.

c. xxix. consl. Orbis. lege orbi.

c. xxix. hiadas appellāt: uel sine hyadas.

c. xlv. sic hoīum illa: ut cælū dei: uel sic hominum mater illa: ut cælū diesq;

præcamur rati graue: uel irati.

In maria iacit: uel ut freta admittamus: eluif

aq; ferro: igne: lapide: fruge: oib; cruciatur

L.iii. c. xvi. regio. xi. nō nona.

q; fortunatus siti. ul' situ prodente.

c. xx. equitū. lxx. M. ex Polybio.

c. xxi. in amne ea. xlii. M. pass.

petunt iura non iuribus: sed uiris.

L. vi. c. i. anexas appellatus. lege axenos.

c. xxx. Ptolemæū latinū regē: ul' Latyz.

L. vii. in proœmio. aliena alienis: uel sine aliena

sq; uamas: uel lera trūcos ēt arbori: q; corti

ce iterdū gēio a frigorib; & calof tuta ē.

ab hoc lucis radimēto: ul' rudimento.

atq; isfoelicer narū iacet: uel at' hō infoelicer natus iacet.

c. ii. ex cuius odore: ul' & cuius odore.

marforū gēte durat: uel genus durat.

tāq; quadrupedes: uel quā quadrupedes.

auribus totos integri: uel auribus integri.

c. iiii. marfici belli ancilla: lege Achile.

c. iiii. i dextra fere parte: ul' geri pre. (agētē.

c. v. L. Papyriū ptorē cohēde lege agente: uel

c. vi. sic sternuisse a coitu: ul' sternutasse.

c. vii. serpētis ictu: uel ictu dente.

c. viii. inter arma hostesq; & ad mortē: uel i

ter arma & ad mortem

c. xi. insecutus mēfib; uel i secūdis mēfib;.

iam illa uulgata est uarie: uel iā illa uul-

garat: uarie ex integris.

c. xii. in quo p quā ifortune fortuitū: uel in

quo iforme ifortuniū: uel iportune fortuitū.

utriuslibet aīo subito trāsuolās: uel utriusli-

bet animū sibi trāsuolans.

singulisq; in suo cuiq; genere: uel singuliq;

Artemū in tm: uel Artemius.

uictimari negotiatoris: uel suari.

c. xiii. At ubi cū aliis: uel ubi cum aliis.

Præalta pōpa: uel præalta.

c. xvi. tabe cauā pituitæ: uel tabe pituitæ.

c. xxiii. unaq; spem: uel uana spe.

c. xxiii. somnoq; serpēte cōputat: ul' aputat.

c. xxy. ut iustius: uel iustius.

c. xxviii. sextū annalē: uel xvi.

T. Romulo: ul' T. Tyberio Romulo.

sua carmina pbauisset: uel sua pbauisset.

notatq; sedes ignōmiae: ul' notatofq; sese.

c. xl. fortuna decidit cū eo: uel decidit.

c. xliiii. honore cū trāsisset: uel transfuga &

nō melioris fortis: uel num.

age nō exitus: uel num.

c. xliiii. flore dignitatis: uel dignationis.

sigdem liberis: uel sigdem dixit.

& Afranio saltrē perire: uel Africanū.

quos hostes uicisse: uel nec hostes.

c. xly. cōtra uolūtātē eius: uel petitionē. (legā

pſcriptōis iuidia icollēgā: ul' sine icol

i palude latebra ægrotātis: ul' sine la

Proculeio mortis: ul' i piculo. (tebra

Fames sitisq; italica: ul' fames italica.

hærede hostis suo filio excessit: ul' hæ

rede nō suo filio excessit.

c. xlviii. ānus p miraculo reducta: uel pducta.

c. ii. rursus Aesculapii sniam: uel sine rursus.

cx. annos natos: uel cx. annos.

Bononia. L. Terrentiū. M. filiū: uel cl.

Galerius scilicet: uel galeria.

centenū denū hoīes. lvi. uel. xliii.

c. L. qd q æstiatidē: ul' qd post æstimationē.

in meridianis: uel a meridianis.

c. lii. & in gnosio: uel ab gnosio.

habereq; qđ nūciaret: uel q̄ nūciaret.
c. liii. idq; eū uoluissē: uel idq; uoluissē.
c. lv. q̄ genitus qs unq;: uel iterea ges nūquā.
si dolere ēt euenit: uel dolorē inuenit.
c. lvi. 3. uel. v. uel. 4. 6.

Id monumētis: uel idq;.

ægyptii multo: uel ægyptii uero.

ægyptii textilia infecere: lanas sardibus
lydiis: sic alibi legitur.

Closter filius Arachnæ: linum & retiā
Arachne: uel filius Arachnes: uel retiā
Arachne.

Sutrinā Boetius: uel Batiū.

Per arabum̄ babylonis: uel Arnabum.
lydiū Scitē: uel Scythem.

Hypbeos corinthus: uel Hypbius
fabricā materiæ: uel materiariam.

Normam: fornicē: aut & libellā: uel nor
mam aut libellam.

Briges atheniēsis: uel Bithiges.

Somniōge Amphyction: uel Amphyon
uel Amphytrion. Sta.

c. lx. cum Curio inter rostra: uel cū e curia.

L. viii. c. i. alienæ quoq; regionis: uel religionis.
c. xlii. p̄riga Varro. L. ii. p̄auniga: dele
uerbum. pariter.

L. ix. c. xxy. pedes eū habere arbitrat̄ Aristote
les: ita posita pinage similitudine: lege arbitrat̄
tur ex Aristotele: ita posita pinage similitudine.

L. xi. c. xxxviii. elephantū tergora ipenetrabiles
setas hñt: ul' ipenetrabiles ad cetras habent.
c. xxxvii. cōcretus hic & cū refrixit fragilis: ul'
nō concretus: nec cū refrixit fragilis.

L. xiiii. c. x. q̄ græci deuterias: uel deuteria.
c. xix. Italiæ parte aliqua rabulana pice. lege
Crapula: nā pice.

c. xx. e diuerso crapula legendū: non crapulā
compefci.

L. xviii. c. xix. uege actū. lege ueruactum.

L. xxix. c. yi. minutatim findēda: uel scindenda

Hic simplicia litterarum ordine explicabuntur: in quibus Diofcoridis summi medici imaginem uidebis. Hæc ex tota uniuersitate simplicium acruata: & in quædam cumulum coniecta ostendimus pro medicoꝝ utilitate: uel quibusuis de medicinæ facultatibus iudicium afferre uolentibus. Reliqua si quis addere uoluerit bona uenia subiungat.

Bsinthiū. c.vii. xxvii.	Adipson i dictiōe glycyrrhiza	Alchmea: supra alisma
Santonicu galli	Adimpfætheū i dictiōe spia fil.	Mvoson alii herba uitri ab
Ponticum	Adamantides c.xvi. xxiii.	aliti.
Abfinthium c.viii.	Adynamō c.xvii. xliii.	Almea
Abfinthiū marinū. c.v. xxii.	Aethiopes in lra. e.	Alcibion c.v.
Seriphum alii uocant	Agnon in uerbo uiter	Alectorolophos c.y.
Abrotanū c.xxi. xxi.	Aglaophotis c.xvi. xxiii.	Cristam nri (xliii.
Acidiū. c.xviii. xx.	Marmaritides	Alū u' alus c.vii. 16. & c.xvii.
Aconitū c.ii. xxvii. c.iii. vii.	Agaricon c.ix. xvi. c.ix. xxv.	Symphiton petreum graci
Pardalianches c.xxvii. viii.	Aizoum c.x. xxv. c.xv. xxvi.	vi. xxvii.
Acorna c.xvi. xxi.	Buphthalmon alii	Ambugia in dictiōe intubus
Acanthice in uerbo helxine	Zoophthalmon alii	Animi genus cumini
Acinoes c.xxvii. xxi.	Stergeton alii	Amphibena in gñe coriātri
Achanum c.ix. xxii.	Erogeneton alii	Amaracus c.xi. xxi. & c.xxii.
Acanthus c.xxii. xxii.	Hyppogesson alii	Sanfucus in ægypto
Acanthion c.xi. xxiii.	Ambrosiam alii	Abrotanū & xi. G. c.x. xxi.
Topiaria	Amerimmon alii	Campestre & xxi. xxi.
Vrbana herba	Sedum magnum alii	Montanū.
Pederoton	Oculum Itali	Ampelosagria in uerbo oenā
Melaphillon	Digitellum	tes c.vii. xxvii.
Pectum c. xxi. xliii. i. xxvii. ii.	Eritr-les	Amurca & c.viii. xv. c.iii. xxiii
Pectū syllinū c.ix. xx.	Trintheles	Amigdala amara: & c. xxii.
Acer c.xvi. xvi. c.vii. xxiii.	Chrysotheles	xv. c.viii. xxiii.
Accacia c.xi.	Isoetes	Amerina c.viii. xxiii.
Achoron c.xi. xxv.	Sempuuium alii	Amarices s'ies scopis ameri-
Achoron agrion	A iuga in uerbo chamæpitis	nis in uerbo myrtes
Achineia c.xv. xxi.	Alium vi. xix. c.vi. xx. & i uer-	Ampelosprafon c.xliii.
Epipetron	bo ulpicum	Ambrosia in uerbo artemisia
Acanthia in uerbo erigeron	Althea in dictiōe malue	& in uerbo aizouū & paulo
Achemenidō ifra c.xvi. xxiii.	Alopecuros c.xvii. xxi.	post p se
Hippophoruades	Albucū in uerbo asphodelus.	Amerimnō in uerbo aizoum
Achillea c.v. xxv.	Alica c.xxv. xxii. bis.	Amaranthon c.iii. xxvii.
Panacem heraclion alii	Alnus xvi. iiii. c.ix. xxiii.	Amygdalites in uerbo Tity-
Sideritem alii	Alyfson c.x.	malum
Millefoliam nri	Sideritis	Amylon c.xxv. xxii.
Achemēides supra c.iii. xxvi.	Altercū i uerbo hyofcyamos	Amuletū in uerbo ciclamios
Ada c.xi.	Altercangenu ut supra	Ambrosia c.iii. xxvii.
Ebulum aliqui putant	Alisma u' alchmea: fistula pa-	Botrys
Aconiton supra c.iii. xxvii.	storis c.ix. xxiii.	Artemisiam alii
Chamaron alii	Damafontū alii	Amomum c.xlii. xii.
Lycodctonon alii	Lyton alii	Anisum c.xvii. xx.
Theliphonon	Alga iiii. xxxii. c.	Aniectū creticum
Scorpion	Aloe c.iii. xxvii.	Anetum. c.xviii.
Acoton i dictiōe Anagyros	Alcea c.iii.	Anemōe ifra c.xvi. & xi. xxii.
Ada c.vii.	Petistereon cognominatur.	Anthalion c.xxix. & xv. xxi.
Adonium c.x. xxi.	Alphalcion genus trifolii	Antillū uel alchali barbare
Adiantum c.xvii. xxi.	Aliphō uel alipē c.iii. xxvii.	Anticellum
Ad arca c.xiii. xii.	Alfine. galenus alsyne c. ut. f.	Anthericū in dictiōe aspho-

delli paulopost	cum & Galenus	Corruda
Anthemis c.xxi. xxii. & xvi.	Apocynum, G. c.x. xxiii.	Lybycum
xxi. & c.xvii. xxi.	Appendix c.xii. xxiii.	Horminium scdm atticos
Leucanthemida alii	Aproxis c.xvi. xxiii.	Asaron silis baccari c.vi.xxi.
Leucanthemū	Apolliaris i uerbo hyofcyāos	& xiii. xii.
Arthemis	Apyrō. in uerbo helyocrifon	Ascaliam in uerbo eēatos
Chamæmilon	Apronā in uerbo uitis nigra	Asphodelus Heroiō aliqui
Melāthemon	Apiofcylla c.viii. xxvi.	c.xy. xvii. xxi. & xxii. xii.
Eranthemō	Rhaphanos agria	Anthericō caulis & xiii. xxvi.
Anticiria sessama in dictione	Aphrodes in uerbo peps	Halimon hesiodus
sessamoides.	Aparines c.v. xxvii.	Asphodelon radix
Anemōe & xxiii. xxi. c.xvi. xxi.	Philantropon alii	Albutiū. L.
Phremon in siluis & icultis	Omphacocarpon alii	Astula regia herba
nascens	Aquifolia c.vii. xvi. viii.	Albucō scapus cubitalis
Argemones sed falso	xxvii. c.xii. xxiii.	Astericū in dictione helxine
Papauer Rhiam alii	Aqua mulsā c.xxiii. xxii.	Astaphis in uerbo uua passā.
Anchusa & in uerbo calla. c.	Armoratia satia i uerbo rha	c.i. xxi.
xvi. xxi. & xx. xxii. & viii. vii.	phanus si. est rhaphanus ut	Astaphis agria & Astaphis
Anabasis in uerbo caicum &	tradit Palladius	Vua taminia sed falso
in uerbo equisetum	Arcalion in genere thitima-	Aspalathum in uerbo spina
Anagalis	lon c.xx. xx.	Armeniaca pruna. c.xiii. xv.
Acorchorō xi. xxv.	Arachidna c.xv. xxi.	Armosiō uel agrior piganō.
Andrachnes agria c.xi. xxy.	Aracoides c.xv.	Ascalonia c.vi. xix.
Anacamperotes c.xvi. xxy.	Aristalthea in dictiōe maluz	Asclepion in uerbo panax
Anthriscus in uerbo scandix	Archenion i uerbo onychyl ⁹	Asyla c.xi. xxy.
Antiscordon in uerbo ulpicū	Artemida in uerbo anthemis	Ferus oculus.
Antranium c.xvii. xviii.	Arinca i uerbo olyra hēbim ⁹	Astragalus c.viii. xxyi.
Antyllion c.viii. xxvi.	Arbutus in uerbo unedo	Asuestinō c.i. xix.
Antylis	Arbor iscelix i uerbo myrtes	Asplenō c.v. xxyi.
Antirrhinum phanarion li-	Aron c.xy. xxiii.	Hemionon.
chnis agria c.ix. xxv.	Dracūcius & xxxii. viii.	Asclepias c. supra
Androsaces c.iii. xxyii.	Dracunculus c.v. xix.	Aster c. supra
Androsemon c.iii. & c. v.	Arianides c.xvi. xxiii.	Bubonium
Ascyron alii	Artemisia c.vii. xxy. & c. ix.	Ascyron c.v. ut supra
Anonis c.iii.	Botrys	Ascyroides.
Ononida alii	Ambrosiam aliqui	Androsenum alii.
Anagyros c.iii.	Aristolochia c.viii. xxv.	Atriplex satiuū & sil. c. xx. xx.
Acopon	Malum terræ nostri c. ix.	c.vi. xix. c.vii. xix.
Anonymos c.iii.	Clematidis	Athamanticū in uerbo meu
Aononium uel lamion in di-	Creticam alii	Atractylis i dictiōe cnicon
ctiōe urticæ uidebimus.	Arsen in uerbo mandragora	Atractyl' u' phonos c.xvi. xxi.
Apium scemina c. viii. xix. c.	Armon in uerbo rhaphanus	Auena c. xxy. xxii.
xi. xx.	Artylis in uerbo lactuca	Aialiū medicinz c.viii. xxyiii.
Apiū marē faciūt & scemina	Argemonia c. ix. xxv.	Aper c.v. ut. f.
Apiastrum	Aristogeton c.iii. xxvii.	Aialia & c.iii. xxx. c.x. xxyiii.
Melysophillon hyginus ap-	Argemones uel inguinaria	Afinus c. xl. viii. cut supra
pellat.	Archezostis & in uerbo Vitis	Anseres c. xxii. x. & c. lix. x.
Olufathrum	alba c. xi. xxyi. & xv.	c.v. xxix. c. lxi. xxix.
Hypposelinum	Arsenogonon c. xv.	Aquæ & .iii. & .iiii. & v. & vi.
Buselinō: helioselinō	Arction in uerbo perfolata	c.ii. xxxi.
Aphron in dictione rhia di-	Arcturion c.v. xxyii.	Alex c. xti. xxxii. c. viii. xxxi.
cemus.	Aristida in uerbo holchus	Araneus
Aphace c. xvi. xxi. & xv. xxi.	Asparagus satiu ⁹ & c. viii. xix.	Aqla & piscis. xxi. ix. cut. f.
Apyrina in uerbo malū puni-	c. x. xx. & xv. xxi. & .iii.	Amphibena serpens. c. xxi.

viii.c.ut.f.c. iiii.&v.	Angites	ut.f.	Caulodem quidam
Aspides c.xxiii. viii.	Amphitane	ut.f.	Crambe tenuioribus foliis
Aqua maris c.vi. xxxi.	Apistos	ut.f.	Silue siue erratica brassica
Agruū in uer. nitrū c.x.xxxi.		Accar c.vi.xxi.	Petreia
Afellus piscis c.xvi.ix. & xvii.c.vi.xxxii.		Nardus rustica barbarica falso	Lapsana c.ix.
Aurum c.iiii. xxxiii.	Batis marina	c.xy. xxi.	Marina
Accessis in uer. chryfocolia.	Hortensia		Bion c.ix. xiii.
Argentū uiuum & argentum c.viii.c.vi. supra	Asparagum gallicum		Bdelium c.ix. xii.
Alabastrū in uerbo stimmi & in fine c.y. xxxvii.	Balustiu. xix. xiii. i uer. cytin ⁹		Blecō gen ⁹ pulegi ut dicem ⁹
Alabastrites c.x.ut.f.	Balanus in uerbo castanea		Blitum c.xxii. xx.
Argyritis i uer. spuma argēti	Balis c.ii. xxv.		Bromos c.xxy. xxii.
Adarca in uer. calamochnus	Ballote ē prassiu. c.viii. xxvii.		Bryena in uerbo uitis nigra.
Atramētū futuriū c.xi.c.xii. xxxiii.	Marubium		Brion i uerbo sphagnos c.v. xxxii.& xxv. xiii. & ifra. viii. xxvii.
Chalcanthum	Batrachio i uer. polyāthemū		Brati in uerbo sabina frutex c.x. xxxiii.
Stalagmia	Balsamū c.xxiii.xvi. xxvi. xii.		Britanica c.iii. xxv.
Antispodium i uerbo spodiō	Beta cācida & vii. xix. c.viii. xx.c. viii. xix.		Vibones flos
Arſenicū uel arenicū c.xviii. xxxiii.	Nigra fil.		Brauylla c.viii. xxvii.
Apyrō in uerbo sulfur	Limonion		Blachnon in uerbo filix
Alumen c.xy. xxxv.	Neuroidem		Butyrum c.li. xi. c. ix. xxviii.
Phorimō	Bellium c.viii. xxi.		Bos silue. xliiii. viii. c.x. ut.f.
Paraphorō	Betonica in gallia & uetoni. ca. c.viii. xxy.		Baf alifcus
Schilō gen ⁹ cōcreti alumis	Seratula in Italia		Bubo c.iiii. ut.f.
Trichitis	Cestron graci		Blatta c. xxyiii. xi. c. vi. ut.f.
Chalcitis ex lapide	Bolites radix ligni flammæ		Batia piscis c.iii. xxxii.
Strongyle	Botrys fruticosa c.viii. xxvii.		Bacchus piscis c.iii. ut.f.
Melinum	Ambrosiam capadoces.		Myzen
After in uer. terra samia	Artemisiā alii		Balena & iii. ix. & yi. ix. c. vi.
Alcyonium	Bellis c.y. xxvi.		Botryſentos in uerbo (ut.f. cadmia in metallis.
Ampelitis c.xvi. xxy.	Bechiō Tussilago dē vi. xxvi.		Bitumis tria gña c.xy. xxxv.
Affius lapis c.xvii. xxxvi.	Blattaria c. ix. xxy.		Pissasphalton graci apollo. niaticum dicunt
Amianthus c. xix. ut.f.	Bubonion in uerbo after		Blendus
Atrodamas in uer. hæmatites	Bunion gen ⁹ napi ut dicem ⁹		
Anthracites	Bulbus c.y. xix. vi. c. ix.		
Actites lapis c.xxi. xxxvi.	Bulbi & scylla in hoc genere		Anabis c. ix. xix. c. xxi. xx.
Callinius	Vomitrium		Caulodes i distiōe brassica diximus.
taphiusius	Busselinon in uerbo apium		Capparis trāsmarin ⁹ & c. xxi.
Arabius lapis c.xxi. ut.f.	Bubolapaton in distiōe Lapa		I. xiii. c. xv. xxi.
Adamas c. iiii. xxxvii.	Buceros est scænogræcū (tii		Capparis Italicus c. viii. xix.
Amethystus c. vi. supra	Bupleuron c. xxi. xxii.		Cynobatō Opheostaphylem
Apyrulte in uerbo carbūcul ⁹	Buprestis c. xxi. & ix. l. xvi.		Carduus satius & c. viii. xix.
Amethyſtizōtas c. vii. xxxvii.	Boletus c. xxii. & ix. l. xvi.		c. xxi. xx.
Achates c.x. ut.f.	Bucolicon in uerbo panaces		Carduus siluester xvi. ut.f.
Acopis c.x. ut.f.	Buglossus c. viii. xxy.		Scolimō genus cardui
Alectorius ut.f.	Euphrasynū c. viii. xxv.		Calta c. vi. xxi.
Androdamas ut.f.	Buphthalmos & in uerbo ai. aizoum c. viii. ut supra		Cāedaphne herba Topiaria est uiscapuina & xiii.
Antiphates ut.f.	Chalcia aliqui		xxiii. xi. xxi. & xxy. vii. xxi.
Aromatites ut.f.	Brassica & c. viii. xix. c. ix. xx.		Cania urtica genus est
Aspilates ut.f.	Selenida: crispā uocāt graci		Camaleon: Vlophonon dē
Atizoes ut.f.	Leam latius foliis		M ii

Cynozolō c.xvi.xxi.&.xviii. xxii.&.xiii.xxvii.	Caprific ⁹ c.xviii.xxi.xix.xv. &.vii.xxiii.	Triorchēs
Castos ī uer.eclatō subīūge.	Cantilion (xy.	Cestron in dictiōe betonica
Callitrichō & i.c.ix.xv. (mus bis.c.xxi.xxi.	Carica c.li.yiii.xix.xv.xxviii.	Chelidonia c.viii. xxi.
Pollitrichon	Calamus odoratus c.xiii. xii.&.xxxvii.xvi.	Cemos cū catanāce dictū ē Cichorion grāce gen ⁹ intubi ut dicemus
Trochimanēs	Caucū c.vii.xxvi.&.xiii.xxyi.	Cyamō ī uer.collocassia
Saxifragum	Ephedra	Cynara c.xvii. viii.
Caucalis similis sceniculo & supra.c.xy.xxi.xxii.xxii.	Anabalis	Cimmon uel cuminum dicemus
Chamæmyrsina & ī uer.myr.	Chalcetū c.xiii.xxyi.c.ut.f.	Cyanus c.xi.xxi.&.c.viii.
Caprificus ficus spēs est (tus	Chamarops c.ut.f.vii. xxyi.	Cynops c.xvii. xxi.
Castanea &.c.xxiii.xv.c.viii.	Carachias in uer. titymallon	Chenopodes herba c.viii.xi.
Balanus (xxiii.	Cariotes in uerbo ut.f.	Cynizilō in uer.chamæleon
Chamæpitis & in uer. hipicō c.xiii.	Charon in uerbo hipericon	Cidrilla u' chōdrylla c.xviii.
Auuga latine	Chamæacta c.xi.xxyi.	Cyper ⁹ c.viii.xxix.c.viii. (xi).
Iusterrā ab aliis iua ēt dē	Cāmaron in uer. aconitum	Gladiobus
Chamæcissos in uer. hedera &.c.xiii.xxiii.	Catanāce c.viii.xxvii.	Cypion in uer.iucus
Carica c.xxyiii.xv.&.v.xiii.	Calla.calax &.c.yi.xix.c.ut.f.	Cypidon ut.f.
Cafia arbor c.xxxiii.xvi.&.c. xx.xii.	Calligonō ī dictiōe polygonō	Cypo ut.f.ægypti ⁹ itellē cō
Cardamomū c.xiii. l.xii.	Carminothrō ut.f.	Cypis (fundit
Chamæmilon ī uer.anthemis	Cepe &.c.yi.xix.c.y.xx.	Cyprus c.xxy.xii.
Cāchrys &.c.ix.xvi.c.x.xxiii.	Getium	Cicer satiu ⁹ c.xy.xxii.c.xviii.
c.viii.xxyi.	Cæratium c.xix. xx.	Cicer siluester
Chamædrys c.xiii.	Glaucion Paralion	Cicerula
Trisago a latinis	Chenamycho ī uer.nydegre.	Cynomorion in uer. orobāche.
Chamaropes alii	Cerinthe &.c.xii.xxi. (ton	Chironia in uer. uitis nigra & in fine.viii.xxy.& infra
Teueria alii	Centū capita c.viii. xxii.	Citrea & pfica c.vi.xxiii.&.c. xiii.xv.c.iii.xii.
Serratam alii	Cæra &.c.vi. xi.c.viii. &.c.	Mala medica uel asyria
Chamælea & in uer. timelea c.xiii.xxiii.	Cæratia viii.xxyi. (xxiii.xxii.	Cytinus mali punici c.ut.f.
Chamæfice c.ut.f.	Cæria in uer. thaphanus	Balustium
Chamæleuce c.ut.f.	Cærefolium c.viii.xix.	Cypros ī oriēte ī uer. ligustrū
Farranum	Pederotō	Cisthō grāci c.ix. xxiii.
Farfugium	Cerrus c.vi.&.c. vii. xvi.	Cisthos u' erythranos c.ut.f.
Chamæpeuce c.ut.f.	Cæraunium c.iii.xix.	Cinobatō & ī uerbo capparis c.xiii.xxiii.
Chamæcipissos c.ut.f.	Cæraunia in uer.siliqua	Cynopasthō alii c.xxxviii.xvi.
Calicia c.xvi.xxiii.	Cedrosia in uer. uitis alba	Neuropasthō alii
Calignetes. c.ut.f. (xxv.	Cerafia &.c.xxy.xv.c.vii.xxiii.	Neruufassus semē (viii.
Canaria lappa dēc.viii.c.viii.	Cedrus magna &.c.xy. xiii.c. iii.xxiii.	Cynhorodō c.ii.xxy.&.xii.
Carpos ī dictiōe scenogrācū	Cedrelates c.v. xiii.	Rosa silue. & in uer. hlium
Chalcia in uer. buphthalmos	Cedri pix ei ⁹ u' cedriō c.xii.	Chironeō ab iuētore ī uer. pa
Cantabrica: bis c.viii.xxy.	Cedrides c.ut.f. (xvi.	Challiodinama cappa (naces doces in uer.polæmonia
Chamæzeleon in uer. qnqso lium:& in uerbo glaphaliū.	Centunculum c.xiii.xxiii.	Cytus frutex & arbor c.xi. xvi.xxiii. xiii.
Calcalla uel calalia. dio .c.ix.	Clematidem grāci	Cynocephalia herba c.ii.xx.
Leantides:uel leontice	Cētauriō ī uer.panaces.& pau	Olirres in ægypto
Capnos c.xi.xxy.	Cētauria & paulopost (lopōst c.vi.xxv.	Cinos &.l.xiii.c.de dactylis u' infra.c.xxx.xv.
Pes gallinaceus	Chironia	Chironia ī uer.cētauria &.f.
Calcifraga in uer. empetron	Centaursion altege c.ut.f.& (xiii.xxyii.	Cynoglossos c.viii.xxy.
Calamitha c.ix.xix.	Lection	
	Libadiō	
	Fel terræ nostri	
	Exacum galli	
	Centaursion tertiū c.vi.xxyi.	

Cyclaminos c.ix. & ix.xxi.
 Tufferræ a nſis uocari
 Amuletū dſ
 Ciſſāthemōs aliud gen^o cycła
 Chamæciſſos tertiu ge (minis
 nus cyclaminis
 Cicuta & xi.c. c.ix. xxy.
 Cynoides in uer. pſylion
 Cynomyla ut. f.
 Circelon in uer. mādragora
 Cypariſſia i dictōe Tithymali
 Circeæ c.viii. xxi.
 Circeſion uel cirſion c.ut. f.
 Cynofordhis c. ut. f.
 Orchin aliqui
 Corruđa genus aſpagi
 Coriandrū fatiū c. xx. xx.
 Coriandrū ægyptium
 Cotoneū & c. xi. xy. c. vi. xxiii.
 Coſtū c. xii. xii. (& c. xvii. xy.
 Coſtanū c. xix. xy.
 Combretū c. vi. xxi.
 Cotonea & in uer. halus
 Coniza c. x. xxi.
 Coniza mas
 Coniza femina
 Codiamenō c. xi. xxi.
 Colocalſia c. xv. & c. xxviii. xxi.
 Cyamon
 Condriala c. xv.
 Corcoriō & c. xv. eiufdem .c.
 xxxii. xxi.
 Coronopō c. 16. 21. & 19. 22.
 Condrilon c. 22. 22.
 Condrile
 Cornū & c. 3. & c. 27. 16.
 Cocciſilicis & c. 9. 16. 41. 9. 3.
 Scoletylon (24.
 Coriacea cū callicia dicta ē
 Corinthadis in uer. menaidis
 Conſiligo c. 8. 25.
 Cōdris i uer. pſeudodiſtamū
 Cōtylēō c. 11. 25.
 Condurdon c. 5. 26.
 Corymbites in uer. tytimallū
 Codion ut. f. uel cobio
 Colocinthis in uer. cucurbita
 Coenorō in uerbo timelea
 Conuoluolon c. 5. 21.
 Comarō idē eſt ſcdm græcos
 & latini unedonem uocant
 Corion in uer. hypericon
 Concitatio. l. in uer. Satyrion
 Coris in dictione hypericum
 Conferua c. 8. 27.
 Cocci gnidion c. 9.
 Come in uer. tragopogon
 Cucumis ſilue. c. 1. 20. & 5. 19.
 Cucumis ſcorpionum
 Cucumis anguin^o c. 2. 20.
 Cucumis erraticus
 Cucumis fatiuus
 Cucurbita ſil. c. 3. 20. & c. 5. 19.
 Somphos græce
 Colocinthis aliud genus
 Cuminiū fatiū & 15. 20. c. 14.
 20. & 8. 19.
 Cuminiū ſilue. uel ciminū dſ
 ut diximus
 Cuminiū æthiopicū ¶ Ami
 Cuminiū regiū ſcdm Hippo.
 Cunila bubula gen^o liguſtici
 c. 15. 20. c. 27. 8.
 Cunila-bubula fatiua ſemen
 pulegii hēt 16. 20. & c. 8. 19.
 Satureia: & thymbra
 Cunilago cumizamides
 Cunilacea gallinacea
 Origanū heracleoticum
 Cuſſus cretica in uerbo ſabi
 na herba
 Cuſſus c. 4. & c. 41. 24. & c.
 Culix herba c. 5. 19. (34. 16.
 Culex herba
 Cuculum c. 8. 27.
 Strumū alii ¶ Strignō græ.
 Creſton gen^o itubi cognomi
 natū pp ſalubritatem
 Crambe in uer. braſica
 Crinō genus lilii rubentis
 Crocum & 6. & 7. c. 21.
 Dialeucō
 Chryſocome c. 8. 21.
 Chryſitis
 Cneoron nigrum c. 9.
 Candidū Caſſia ſcdm Iginū
 Chryſippea i uer. ſideritis
 Cnicō fatiuus c. 15. 21.
 Silueſtris ¶ Atractylida
 Cringili c. 26. 21.
 Crapula c. 12. 16. c. 21. 14.
 Cryſātō i dictōe heliochryſū
 Cnidos c. 16. 21.
 Clauicula in uerbo folia uitis
 Cryſolariū in uer. hedera
 Clematis ut. f. & infra
 Clynopodiō c. 14. 24.
 Clinopictō alii dio. Cleonicō

Zopyrocherō alii
 Encymoides
 Clematides centūculum eſt
 Echites ¶ Laginē alii
 Scamonea tenuis
 Clematis ægyptia c. 14. 24.
 Daphnoides Polygonoides
 Crocides c. 16. 24.
 Clymenos c. 7. 25.
 Clematis i uer. ariſtolochia
 Cretica ut. f.
 Chryſalion in uerbo pſylion
 Chryſotheles in uer. aizoum.
 Cromphena i uer. ſymphōa
 Crethmo c. 8. 26.
 Chryſippea c. 9.
 Crategonō c. 10. 26. c. ut. f.
 Criſta in dictione Aleſtorolo
 Crategonō c. 8. 27. (phos
 Crocodilion ut. f.
 Chryſolachanon c. ut. f.
 Camelus 13. 8. c. 8. 28.
 Caſeus & c. 41. &
 42. 11. c. 9. 28.
 Ceruus c. 31. 8. c. ut. f.
 Caper & c. 11. 8. & 52. c. 10.
 Capra ſilue. c. x. ut. f. (ut. f.
 Canis c. 40. 8. c. 111. 29.
 & 3. 30.
 Colūba & c. 4. c. 5. ut. f. & 34. x.
 Caſtor ſiue ſiber c. 30. 8. c.
 3. 31. & 6.
 Crocodileæ & crocodill^o. 25.
 8. c. 8. 28.
 Coloſtrum ut. f.
 Cimix c. 3. 32. c. 4. 29.
 Chalcis in uer. lacerta
 Cocleæ & ifra & 32. 9. 6. 29.
 & c. 29. 3. & 6. 9.
 Cornix c. 12. 10.
 Cenchrus c. 6. 29.
 Centipeda c. 6. ut. f.
 Cygnus c. 23. 10. 3. ut. f. 30.
 Cuculus c. ut. f.
 Ceraſtis c. 37. 11. c. 23. 8.
 Cocanicū i uer. ammoniacū
 Cicada c. 27. 11. & 27.
 Caleſtricū in uer. nitrū
 Ceti c. 1. 32.
 Coraliū c. 2. ut. f.
 Iace uocat perſicum
 Ceraliū ab effectu
 Coluber c. 4. 32.
 Enydriſ c. 3. 30.
 M iiii

Cancer c. 5. 30. 30. 9. 31. 9. c.	pulegii 27. 8. c. 8. 25. bis	Euzomō gen ⁹ ocimi ut habe
ut. f. & 27. 8. bis	Dorion in dictio nestrichnes	Enruca c. 8. 19. & (bimus
Coracinus 16. 9. 7. 18. 9. c. 4.	uidebimus quod uenenum	in fine. c. c. 13. 21.
Callionymus (ut. f.)	uocauere	Empracticum i dictioe Rhia
Vranoscopos	Doris in dictioe pseudacusia	c. 19. 20.
Calamita in uer. diphthita	Donax in uer. calamus	Epipetrō i uer. Achinea c. 15.
Chōchylum c. 4. 32.	Dipfacon in dictioe spina uul	Eringiō c. 7. 22. (21.
Canicula 46. 9. c. 4. ut. f.	garis & in uer. Cardus fulonū	Eringe c. 15. 21.
Colycia in uer. murex	Diacheron ut. f.	Ectatos i sicilia tm nascēs c.
Corithia	Defrutū in uer. sapa c. 10.	ul' cactos caulis eius (16. 21.
Ghōehæ lōgæ c. 30. 9. c. ut. f.	14. & c. 31. 18.	Tenica caulis rectus
Calamochnus c. 6. ut. f.	Daphnoides in uer. climatis	Pappon semen
Adarcha c. 37. 16.	ægyptia	Afcalia
Chryfocolla c. 5. 33.	Dracūcium in dictioe Aron	Aegylops c. 9. 16. & 11. 25. c.
Acefin c. 6. 35.	Dracūculum ut. f. c. 2. 25.	27. 21. c. 17. 18.
Orobitis falso	Dactylon in uer. gramē	Festuca
Saternā nostri uocant	Dodecatheō 11. 26. c. 4. ut. f.	Eritron in uer. Strichnes
Chrystitis i uer. spūma argēti	Daucum & in fine. c. eiusdem	Enchisa i dictioe pseudacusia
Cinabaris indicū nomē. 12. 8.	bis c. 9. 25.	Enchryson in uer. Onychillo
c. 7. 33.	Damafonion & in uemalifma	Elaphoboschō 8. 25. c. 22. 23.
Cos 28. 18.	c. 9. 26. & 14.	Erigerō alt' Senecio c. 11. 25.
Cotricula c. 8. f.	Damafion c. 5. 26	uel Pappum achātis
Heracium	Alfina	Esepon in uer. lactuca
Lydium	Caucalis acrotensib ⁹ alii mu	Eleliphacos in uer. lenspalu-
Cæruleum c. 13. ut. f.	scolacharum	stris: & infra
Cadmia & c. 10. c. 1. 34.	Dimenus c. 7. 26.	Eruum & c. 15. 18. c. 25. 22.
Capnitis Botrytis	Doripetrō in uer. leōtopodiō	Erice græcæ & c. 16. 11. c. 3.
Placitis	Dédroides i dictioe tithymalli	24. c. 20. 13.
Onychis uel ostracitis	Dipsacos c. 9. 27.	Excoriani ⁹ frutex dñi uer. Rh ⁹
Chalcitis i uer. alumē c. 12.	Dryopteris c. ut. f.	Eriethros ut. f.
Chalcāthū i uer. atramē (ut. f.)	Dryphonon c. ut. f.	Egolethron c. 13. 21.
Cærussa in uer. psymmi- (trū	Dionysio nymphades c. 16.	Eunuchiō in uer. lactuca
thium & c. 6. 35.	Diospyrō i uer. litospmo (24.	Eritrodanus c. 10. 24.
Creta oīs generis c. 57. ut. f.	Dema in uer. polygonon	Ereuthodanus aliis
Chernites lapis c. 17. 36.	Diaglauciō c. 10. 27.	Rubiam nostri
Coralus lapis c. 19. ut. f.	Diacodium c. 19. 20.	Encymoides in uer. clynopo-
Cystelolithos in uer. spongiæ	Draco c. 13. 8.	dion
lapides	Dracona: ut infra c. 4. 29.	Echites i dictioe clematis
Callimus in uer. ætites lapis	Draco marinus & in fine. c.	Erineō & 7. 23. c. 15. 24.
Calx c. 24. ut. f.	27. 9. c. 4. 32.	Ethiopis c. 16.
Cinis c. 37. ut. f.	Diphthita rana c. 4. ut. f.	Meroides
Carbo c. ut. f. 7. 16.	Calamita	Eschinomenes c. ut. f.
Chrysolectrū in uer. succinū	Dorcas in uer. pecten	Eriphia c. 17. 24.
Cencrō in uer. adamās	Delphini c. 8. c. 6. 32.	Exedū radix i uer. pectē uene
Chrystallus c. 2. 37. (ut. f.)	Draconites c. 10. 37.	Euchymō i dictioe hel- (nis
Carchedonius c. 5.	Dracontia	leborus
Chryfoberylli c. ut. f.	Donax i uer. cyprus	Eupatoria c. 6. 25.
Carbūculus c. 7. ut. f.	Diphryga c. 13. 1. 34.	Exacū galli in uer. centauriō
Coraloacaces c. x. ut. f. bis	Daphnya gemma c. 10. 37.	Euphorbia c. 7. 25.
Calcas c. x. ut. f.	Dionysia gēma ut. f.	Euphrasinū in uer. buglossus
Asipodes c. 8.	Nhemō c. 18. 13.	Echyos c. 9. 25.
 Deliacon in dictio	 Edipnois in dictio	Ebulus & 10. c. 9. in fine. c.
ne crocum	ne intubus uide-	Eleliphacum & 15. 26. & f.
Dictamū & in uer.	bimus	c. ut. f.

Euplea	c. ut. f.	Fraga	& c. 24. 15. c. 15. 21.	bigine	c. 15. ut. f.
Euphorbiū	& f. c. 1. 5. c. 11. 25.	Fungus	& 25. 13. & 9. 16. c. 23.	Igidion	c. 5. 20.
& 10. c.		Pezice a græcis	c. 3. 19. (22.	Gith	c. 9. 19.
Ephemeron	c. ut. f. f. x. 25.	Ferula	c. 22. 13. c. 23. 20.		c. 17. 20.
Ethiopes	c. 4. 26.	Flos louis	c. 10. 21.	Melāthiō a græ.	
Epithymon	c. 11. c. 8. 26.	Far	c. 25. 22.	Melāspērmō alii	
Hypopheon alii		Fex uini	& 21. 14. in fine in	Gladiolus i uer. cipi uel cipi	c. 17. 21. & 11.
Era	c. 17. l. 18.	proemio. 23.		Glastū sile plantagini in galia	c. 1. 22.
Eleomelli	c. 4. 23. c. 7. 15.	Fex sapæ	c. ut. f.	nasceus	
Eratē	c. 4. 27.	Filcus & de indica	c. 5. 12. c. 7.	Goletron	
Eritro coccō. in uer. satyriō		23. & c. 27. 16.		Glycyrrhizō	c. 9. 22. & 54. 11.
Ephedrō	& 7. c. ut. f.	Grossius & ficus ægyptia. c.		Adipson	
Equipetū	c. 13. 26.	7. 13. uel sicomoros		Glycirrydia palladius	
Hippuris græcis		Fag ⁹ c. 7. 16. c. 10. 16. c. 4. 24.		Gynechāthes i uer. uitis nigra	
Ephedron alii		c. 6. 16.		Glans	& 6. 16. & c. 7. & c. 8.
Anabasin		Fraxinus	& c. 14. 16. c. 7.	c. 2. 24.	
Equifelis	c. 28. 18.	Farranū in uer. chamæleuces		Galla	c. 21. 13. c. 3. ut. f.
Eristhales	c. ut. f.	Farfugium	(. 7. 21.	Galbanū	& 36. 12. c. 4. ut. f.
Erisymō & in uer. Irio		Foenogræcū	& f. c. 18. 24.	Genista	c. 9. c. 12. 21. c. 8. 24.
Aethyopides	c. 4. 27.	Telis		Gūmi	c. 11. 13. c. 10. 24.
Epipactis	& 20. 13. c. 9.	Carpos		Gelotophyllis	c. 16. ut. f.
Helleborine alii alibi embo		Buceras		Gramē agrostis	c. 18. ut. f.
lines		Egoceras	c. 28. 18.	Dactylon	
Epimediō	c. ut. f.	Fons in germania	c. 3. 25.	Genciana in fine	& 7. 25.
Enneaphyllon	c. ut. f.	Fel terræ nri i dictōe cetauriō		c. 8. 25.	
Elateriū	& 1. 2. 20.	Faba ægyptia græca siue lot ⁹		Geum	c. 7. 26.
Elatine	c. 9. 27.	& in eo uerbo	c. 17. 13.	Garyophylum	c. 7. 12.
Empetron	c. ut. f.	Festuca in uer. ægyllops		Gingiber in uer. singiuer	
Calcifragā nostri		Ficus indica	c. 5. 12.	Getium	c. 6. 19.
Elephas	c. 1. 8. c. 8. 28.	Ficus carica	c. 51. 8.	Pallacanā nri	
Equus ferus	c. 42. 8. c. 10. 28.	Flāmea & i uer. uiola	c. 11. 21.	Gallica	u ⁹ Daucū 5. 19.
Pisces ¶ Echeneis a græcis		Flox		Geramion herba gruū	c. 11.
pisciculus est	c. 1. 32.	Filicula a nostris in uer. poly.		Myrrhin alii	(26.
Remoram latini		podion		Myrthida alii	
Odinolyntem ab effectu		Fuluiana herba	c. 8. 26.	Geranion	c. 15. 26.
Emyda a græcis in uer. testu		Fucus marinus	& c. 10. 26.	Galapfis	c. 9. 27.
do	c. 31. 9.	Filix & post	c. 9. 27.	Galactobdalon	
Echini & item paulopost	25.	Pteris a græcis		Galion	
9. c. 4. 32. & c. 5.	(ut. f.)	Blachnō alii		Glaux	c. 9. ut. f.
Erythini	16. 9. & 52. 9. c. 5.	Filix altezæ genus	c. ut. f.	Eugalaeton	
Enhydrys & in uer. coluber		Thelypteri græci		Glauciō & in uer. cæratium	c. 10. ut. f.
c. 5. ut. f.		Nympheopterim alii		Glycyfides & in uerbo peonia	c. 10. ut. f.
Electrum	c. 4. 33. c. 2. 37.	Femur bubulum	c. 9. 27.	Peoniam alii	
Aes	c. 10. 34.	Ferus ocul ⁹ a nris i uer. Asyla		Pentorobon alii	
Erugo æris	c. 11. ut. f. c. 12. 34.	Faba & filiquæ fabales	c. 25.	Gnaphalium	c. 10. ut. f.
Egula in uer. sulfur		22. c. 63. l. x.		Chamæzelon	
Eretia	c. 6. 35. c. 16. 35.	Fellis medicinæ	c. 73. 10. 3. 11.	Galedragon	c. 10. ut. f.
Elatites	c. 20. 36.	c. 9. 28. c. 10. 28. c. 31. 11.		Gallinaceus	c. 21. 10. & 50.
 Erula ifra	c. 22. 13.	Formica	& 3. 30. & 30. 11. c. 4.	10. c. 4. 29. & c. 56. 10.	
Foeniculū satium	27. 8. c. 23. 20.	29. & 31. 11.		Grillus	c. 6. 29.
Thapsia similis		Fontes	c. 6. 31.	Galgulus in uerbo icterus. &	
Hippomarathrum		Fibri in uer. castores		M iiii	
Misceneum		Flos æris	c. 11. 34.		
		Ferrum & ferri erugo: & ru			

25.10.&.33.10.	Herina	c.25.22.	Hyoſcyamos a græcis &.ix.&
Garōn uulgaris 17.9.c.7.31.	Herba phoenicea	c.ut.f.	x.c.iii. xxy.
Galeos c.2.32.	Hederæ gña 20.&.c.35.16.c.		Apollinaris
Glaucus c.16.9.c.6.ut.f.	9.24.c.27.1.8.		Altercum
Galena in uer. molibdena	Chryſolarion		Altercangenum
Gæodes in uer. amiantus	Chamæciſſon		Hiberis c.viii.ut.f.
Gagates c.19.36.	Smilax		Hierabotanæ i uer.uerbenaca
Gypſum c.24.36.	Autophoros		Hypopis c.9.ut.f.
	uel nicophoros		Hibifcus, i. althea palladius
	Clematis		c.iii. xxy. &.v. xix. &.iii. xy.
 Aſtula regia c.17.	Hebenū &.c.4.12.c.10.24.		Hypocyſthos c.viii.ut.f.
Halicaccabū (21.	Heliathes c.16.ut.f.		Orbation
in uer. Strichnes	Heracleō Sydereō c.3.25.		Orobanche
Halicaliō in dictio	Herba lutea c.5.32.		Hypopheon in uer. epithymō
ne ut.f.	Hædyolimus c.15.35.		Hypicō &.xi.&.xii.c.vii. ut.f.
Halimon ſilue. c.22.22.	Herba lanaria c.27.24.		Chamaepitis
Halimō mitius & in uerbo	Herba in capite ſtatua: &.c.		Hypericō altæz genus
aſphodelus	xxv. xyii. c. xyiii. xxiii.		Choris Coriō
Hāmoniācū &.24.12.c.5.24.	Herba de fluminibus c.ut.f.		Hyppuris in uer. equiſeton
Harūdinis gña. 29.c.x.ut.f. &	Herba lingua c.ut.f.		Hyoſiris c.x. xxyii.
37.16.	Herba de fimetis c.ut.f.		Hypopeſtō c.v.ut.f.
Harūdo cypria c.ut.f.	Herba impia c.ut.f.		Hippogloſſa c.xi.ut.f. c.xxx.
Donax	Heracleō ab hercule i uer. pa-		uel hippolothō (xy.
Alum a gallis &.c.7.21.c.	naces: & in uer. nymphaea. &		c.xi.ut.f.
7.26.	in fine: de metallis & ſupra.		Hypophyes &.xii. xxii. c. xy.
Cotoneam ueneti	Hermoporina alii græci i uer		Hippope (xxi.
Heracium forte pro ſclarea	bo linzoſtis		Hydromes c. xyiii. xiii. c. vi. 31.
c.17.20.	Hermionion in uer. ſcopa re-		Hypophacton xlv. xvi.
praſſion	gia. & in uer. aſplenō		Hirſuta in uer. philantropion
praſſion creticum	Helleborus c.v. xxy.		Horminium ſecundū atticōs
Othimis	Melampodion		in dictiōe aſparagi
Heracion fil. c.16. & poſt itez	alii entomon ab incifione		Holochryſos
Helehū &.c.21.21.c.10. 21.	Polyrrhyzon alii nigrum		Hordeum murinum noſtri
Heliochryſos &.25.11.21.	Veratrium nſi		c. xxv. xxii.
Cipyron	Hepta pleurō in uer. plantago		Pheniceam dicunt græci
Herculanea in ordine urticae	Heliſcopiō in uer. tithymallū		Holoſchoenos in d. iuncus
Helxine &.17.22.c.16.21.	Hemionion in uer. aſplenon		Hordeum c. xxy. xxii.
Achanthice	Hexonychō i uer. lithoſpmo		Holcus c. x. xxyii.
Maſtiche c.27.8.	Hieratia in dictiōe lactuca		Ariſtidam aliqui c. x. xxyii.
perdicium	Hyppoſelinū in uer. apium		Hypopſomon in uer. mandra
Syderite	Hydrolapaton genus lapatii		gora.
parthenium	Hiacynth ⁹ c. vi. &. vii. c. xi. bis		Hois medicina &.3. &.iii.
Helxines uel ut dicit ga. Cif.	c. xxvi. xxi.		eiufdem c. i. xxyiii.
ſamphendos c.16.21.	Hypochoeris c. xy. xxi.		Hyæna c. viii. xxyiii. &
Halmaris c.8.19.	Hippophye uel Hypopes. c.		xxx. viii.
Heroion in uer. aſphodelus	xy. xxi. c. xii. xxii.		Hircus c. x. ut.f.
Hemoralle pallidum & ui-	Hippice c. viii. xxy.		Hippomanes c. xlii. viii. c.
ride c.21.21.	Hipogeffon in uer. aizoum		x. ut.f.
Heliotropiū &.17.21.&.6.19.	Hippolapato c. xxi. xx.		Hippace c. ix. xxyiii.
c.21.22. &.27.18.	Hemioniū in uer. aſplenō &.f.		Hidrus c. iii. xxi.
Tricocum	Hippophoruade in uer. ache-		Hippotatamus viii. xxyiii. &
Scorpiuron	menidon c.7. xxyii. c.v.		c. xxv. viii.
Helioſtrophium	Helioſelinū i uer. apiū c.8.19.		Hyſepa in uer. lacerta
Verrucaria	Hippomarathrū c. xxi. xx.		Hirudo c. xxi. x. &.iii.
Heſpis c.7.21.			

xxix. c. iiii. xxx. in medio. c.	Babylonius	Lamium	c. xlii. xxii.
Herpes	c. iiii. xxx.	Lasser supra de laferpito	
Histris	xxxv. viii.	c. xlii. ut. f.	
Hammoniacū	& c. xlii. xli.	Labrusca	c. i. xlii. & c. xvii.
c. vii. xxxi.		Laurus	& c. xxxv. xlii. & c. xlii.
Cocanicum sicculum		xxx. xv. c. viii. ut. f. & c. 17. 8.	
Herinaceus	xxxvii. viii.	Lagnes in uerbo clematides	
Harena in fine	c. vi. xxxi.	Lanaria herba	c. xvi. xlii.
Halmigara in uer. nitrum		Militaris	
Hippocap ⁹ piscis & paulopost		Lea in uer. brassica	
c. iiii. xxxii.		Lapana	c. viii. xix. ix. xx.
Halcyoneum quattuor eius		Labru uenenū	c. xi. xxy.
genera. & c. xxxii. x. c. v. ut. f.		Latax	c. iiii. xxyi.
Hirudo	c. vi. xxxii.	Ladanū	& c. xv. xxyi. & c. xvi.
Halpe	c. vi. ut. f.	xii. c. viii. xxyi.	
Hallex	c. vi. ut. f.	Taxicon afri	
Hydrargyrō	c. vi. & c. viii.	Ledon herba ex qua fiti uel	
c. iiii. xxxiii.		ladam	
Helysma i uer. scoria argēti		Laur cressoni	c. viii. xvi.
Heraciū in uer. coticula		Lactaria in uerbo titymallū	
Hyeratium	c. xli. xxxiii.	Lagopus gariophyllata a no-	
Hygte emplastrū	c. xv. ut. f.	stis	c. viii. ut. f.
Hematites lapis	& c. xxx. c.	Laphago	
xvi. xxxvi.		Mollugo similis	c. ix. ut. f.
Heracion in uer. magnes		Lappa boaria	c. xi. ut. f.
		Lathyris	c. xi. xxyi.
		Lapis uulgaris	c. xi. ut. f.
		Lepidiū	c. viii. xix. c. xvi. xx.
		Leucanthemum & infra	c. x.
		xxi. & c. xii.	
		Leucacanthos	c. vi. ut. f. xxi.
		Leucacanthis & in uer. phala-	
		gites	c. xvi. xxi.
		Phition uel phyllon	
		Ischias	
		Polygonaton	
		Leucanthemis in uer. Anth-	
		Leucanthemū & in uer. (mis	
		Phalangites. & f.	
		Lens satia	c. xxxv. xxi.
		Siluestris	
		Eleliphacon graci	
		Phacon alii	
		Saluam latini	
		Leptophyllō in uer. titymall	
		Lentiscus	& c. 6. c. v. xlii.
		Picea	
		Lecton in uer. centauro	
		Lemonia in uer. uerbafcon	
		Leantides in dictioe calcalla	
		Ledon in uer. ladanum	
		Leotopodion	c. viii. xxyi.
		Liceorō alii	
		Doripetron alii	

Toriuentoron alii	Diospiron	Matifcon in uerbo iuncus di-
Leontopetalō c.11.27.5.28.	Heraction	ximus
Rhopadiō uel rhapsiō	Lymphatica c.8.26.	Madon in uer. uitis alba
Leuce in uerbo raphanus	Ligon graci in uer. uites	Mala siluestria c.14.15. c.6.23.
c.11. ut. f.	Limeū c.11.27.	Malum punicum & 19.13.
Mefoleucō	Lothos herba & arbor c.17.	c.6. ut. f.
Leucographis c.11. ut. f.	13. & 31. 16. c. 16. 21.	Apirina
Libiciū genus asparagi	siue faba græca dicitur	Malicoriū c.6.23.
Ligustici c.8.19. c.15.20.	Lupus salictarius c.15. ut. f.	Marmaritis in uerbo agla-
Panaces c.8.19.	Lothos & 17.21. c.21.22. &	photis
Libistricō legitur panax	c.18.13.	Malum terræ in uer. aristolo-
Cunilā bubulā alii sed falso	Lotometra c.24. ut. f.	chia & malū eraticū c.8.16.
Libanotis genus cunilæ	Lupinus satiuus c.25. ut. f.	Madradora & c.11.25.27.3.
Linostrophō in dictione ma-	Lupinus fil.	Circælon alii
rubii	Lonchytis c.9.25.	Arsen semen alii
Lilium album c.5.21.	Loliū c.25.22.	Morion alii
Conioliuolō	Leo 16.8. c.8.28.	Hippoleuō alii
Lilium rubens c.5. ut. f.	Lutris c.30.8.	Malobathrum & c.27.12.
Crinō graci	Linx c.8.28. c.21.8. c.38.	c.4.23.
Cynorhodō	Lac c.41. c.9.28.	Marathrū in uer. sceniculum
Lini semē c.22.20.	Lepus & c.54.8. c.10. ut. f.	Madō in uer. nympha
Lycion c.13.4. c.7.12.	Lupus & 22.8.10. ut. f.	Mariscæ c.18.15. c.28.16.
Linodorū c.10.19.	Lana & c.47.8. c.2.29.	Massar c.23.
Linodesmō. theophrastus	Lacerta c.5. ut. f.	Malogranatum alii in uer. hy
Linianche	Lana & lana succida c.2.29.	pocisthis
Liliū purpureum c.5.21.	Locusta c.26.21. c.30.9. c.3.9.	Mastis c.15.16.
Narcissus	Limaces c.51.9. c.6.29.	Meronides in uer. lactuca
Libanotis est supra c.10.21.	Lepus marinus & c.4. c.1.32. &	Mellisophillon in uer. apium
c.12.19.	c.48.9.	& apialstrum c.20.21.
Lychmys & infra c.4. ut. f.	Lupus c.16.9. & 17. c.2. ut. f.	Mentaltrum c.8.19. c.14.20.
Lichnys flāmea c.26.21.	& 8.31. ut. f.	Menta siluestris
Bolitem radicē asiani dicit	Lohgo & 28.29.9. c.2. ut. f.	Pulegium fil.
Lymoniō in uer. scholimon	Lepus c.5.32.11.22. c.13.	Melanthion in uer. gith
Ligustrū c.19.16. & c.5.12.	Lydiū. metalli i uer. coticala	Melapmon
c.9.24.	Leucoion in uer. atramentum	Mecon
Cypros in oriēte c.10.19.	Lauriotis in uer. spodios	Melothrō c.9.21.
Linōzostis & 12.26. & 24.	Lyncuriū in gēmis c.3.37.	Melilotos & 9. c.11.21.
c.5.25.	Lapis uiuus in uer. pyrites	Sertula cāpana
Partheniō	Lythargiriū falso dē sed i uer	Melilotos c.7. ut. f.
Hermupōam alii graci	bo hydrargyrum	Melācranis in uer. iūcus
uel hermiporina		Melithena in uer. mellisophi-
Mercurialis		lon c.20.21.
Libadion in ordine centauriō	Alua fatiua c.21.	Melamphyllū in uer. Acāthos
Lyfimachia c.7.25.	Malua fil.	Mel c.24.22. c.12.13.
Lichmisis in uer. plomides	Malopes	Melitis c. ut. f.
Lichnis agria in uerbo. Antir-	Malaches	Mel frugū in uer. panicū
rinum.	Althea	Melandryō c.7.16.
Lingulata c.9.25.	Aristalthea	Medica c.16.18.
Lichen dicitur & 12. c.4.26.	Marrubiū c.22.20.	Memecylon graci nri unedo
Liceorō in uer. leontopodion	Prasion graci	nem uocat
Lychocloconō in uer. aconitū	Linostrophō graci	Meu & athamanticum dicit
Licapsis c.11.27.	Philopeda	c.23.20.
Lithospermum c.11. ut. f.	Pilophares nigrū candidum	Melimella & c.14.15. c.6.23.
Hagonychon	Mastiches in uer. helxines	Machir c.8.12.

Mespilia &c. 20. 15. c. 7. ut. f. uel helxine lege c. 12. 27. Mylites in uer. hamatites
 Menaidis c. 16. 24. Mylotis c. ut. f. Murena c. 16. 9. &c. 23. 9. &
 Corithadis c. 16. 12. c. 17. Myragros c. ut. f. c. 55. 9.
 Myrrha c. 16. 12. c. 17. Myrtopetalō i uer. polygonō
 Mastix c. 21. 14. c. 18. 12. Meconion in uer. pēpos &c. 4. 28. &c. 18. 20.
 Meroides in uer. æthiopsis Myrrhis c. 15. 24.
 Mirobalanum 22. 12. Myrrhizā alii ut. f.
 uel Phenicobalano 23. 12. u' Smyrhiza
 Mercurialis a latinis in uer. li. Myrrhā alii ut. f.
 nozofitis uel smyrtha
 Melampodis c. 5. 25. Mithridatia c. 6. 25.
 Melapodion in uer. hellebor? Mel c. 12. 11. u' ad. 16.
 Molochesagria in dictiōe hi. Ex muliere medicinæ c. 8. 28.
 bifcus Medullæ c. 9. ut. f.
 Morion in ordine strichnes & Mustella c. 5. 29.
 in uer. mandragora Muria & infra c. 8. 31.
 Moly &c. 4. 25. Mures c. 37. 8. &c. 56. c. 4. 29.
 Mulsum c. 24. 22. &c. 65. 10.
 Mixa c. 10. 17. 13. 15. c. 28. Musca c. 6. 29.
 15. c. 25. 22. Millepēda c. 6. ut. f.
 Milium c. 25. 22. Multipēda
 Miliaria c. ut. f. Centipēda
 Mustum c. 1. 23. Oniseon græci
 Mora & in uer. rubus &c. 24. Tilon
 15. c. 7. ut. f. &c. 26. 16. 20. 21. Muscus c. 6. 31.
 Mirtus satiuā &c. 29. 15. Muria c. 8. 31. (32.)
 c. 9. ut. f. Mulus piscis &c. 4. c. 5. c. 1.
 Myrtidanū c. ut. f. Murena c. 4. 9. 12. 9. 20. 9.
 Myrtus fil. c. 29. 15. c. ut. f. c. 2. ut. f.
 Oxymirlyne Mugil 8. 9. &c. 15. 9. c. 2. ut. f.
 Chamamyrline Miluago c. 2. ut. f.
 Myriophillon c. 15. 24. Melanuri c. 2. ut. f.
 Millefolium c. 2. 21. Mus marin? 19. 9. 52. 9. c. 4. f.
 Myophonū c. 2. 21. Mizē i uer. bacchus piscis
 Molemonion c. 7. 26. Murex in fine 25. 9. c. 4. ut. f.
 Milax c. 9. 24. Colycia
 Nicophoros Corythia
 Misy c. 3. 19. Mena c. 26. 9. c. 5. ut. f.
 Mimmuli c. 28. 18. Myes c. 5. ut. f.
 Myrseneum c. 23. 20. Mytuli c. 19. c. 5. ut. f.
 Myrice &c. 21. 13. c. 8. 24. Mustella maria i fine c. 5. ut. f.
 Amarice filis scopis ameri Molibdena c. 18. 34. c. 6. 33.
 Molibdena c. 10. 23. (nis Galena
 Plumbago 18. 44. Molibditis uel spūma argēti
 Molon c. 7. 26. Minium c. 8. c. 7. ut. f.
 Myrsines in uer. titymalū Miltō græci
 Molugo in uer. lappagō Cinabari falso
 Muscus c. 11. 26. Myfi c. 3. 19. c. 12. 34.
 Myrrhis in uer. geranion? Magnes lapis 16. 36. c. 14. ut. f.
 Myrrhis c. ut. f. Sideritis
 Molochis c. 15. 26. Heracleon
 Mesoleucon in uer. leuce Mēphites in uer. ophites
 Medion Melitites c. 19. 36.
 Myosota & i uer. alfine c. ut. f.

Arcissus c. 26. 18.
 Napum 4. 20.
 Buniō
 Buniada alii

Neurodes in ordine beta
 Nasturciū c. 8. 19. c. 13. 20.
 Nepeta c. 14. ut. f.
 Nardū rusticū sub noīe bac-
 char & infra
 Nyphātes a græcis nris uero
 trifoliū uel minyāthes
 Nictegrecon c. 11. 21.
 Chenamychon
 Nyctilops
 Nardū gallicū &c. f. &c. 12. 12.
 Phum radix
 Neurita in uer. strichnes
 Nuces pineæ c. 10. 15. c. 8. 23.
 Nux græca c. ut. f.
 Nux iuglans c. 22. 1. 15.
 Nux auelana c. 30. 16. c. ut. f.
 Neurospastō i uer. cynobatō
 Neruus passus semē ut. f.
 Nodia c. 18. 24.
 Nympha & item istra c. 7. 25.
 Heracleon aliqui
 Rhopalon aliqui
 Madon semen
 Neriū in uer. rhododendros
 Nucleus acinog? uat c. 1. 23.
 Nux syriaca c. 22. 12.
 Nicophoros in uer. milax
 Nestor in uer. timelea
 Nympha alia &c. 8. &c. f. c. 7.
 25. &c. 10. 26.
 Euphorbiam
 Iuba appellauit
 Neuris in uer. phrynon
 Nympheopterim in uer. filix
 Nigina c. 12. 27.
 Natrax c. ut. f.
 Neurax in uer. pontiris
 Noctua c. 12. 10. &c. 17.
 c. 6. 29. &c. 29. 10.
 Nitrum c. 10. 31.
 Halmigara medi suū uocāt
 Agrium thraces suum
 Calestricū macedones suū
 uocant
 Aphronitrum in asia

Naphthe c. 15. 35. & in princ
pio de naphtha

Lusathrum in uer.
apiu dixim⁹ & c.
viii. xix.
Ocimum & infra

c. x. xx. vii. xix. c. viii. xix.
Oroselinu & c. viii. xix. c. xi.
ut. f.
Ocimum siluestre c. x. ut. f.
c. vi. xix.
Euzomon
Origanum & creticum e & in
fra c. x. xxi.
Onithis i uer. organu c. xxi.
Prassion silis hysopo (xx.
Opion in uer. papauer
Oxalydes in uer. lapatiu
Oxylapaton ut. f.
Oetum c. xv. xxi.
Ononis in uer. tribulus
Onopygos c. ut. f.
Ortigia in uer. selapyros
Ornithogale c. xv. xxi.
Opuns c. ut. f.
Opucia
Oxychoeno i uer. iucus
Oxys
Oenanthe & c. xxix. xxi.
Onochelo c. xxi. xxi.
uel onechelis
Anchusa ab aliis
Acheuio uel rheum
uel Anchryson
Oenathes herba c. xxi. xxi.
Olea ethiopica c. xxi. xxi.
Olus c. xxi. xxi.
Oenochyte c. xxi. xxi.
uel onocichle
Olyra c. xxi. xxi.
Arica
Orminu c. xxi. xxi.
Orobanches c. ut. f.
uel synomorian de
Omphacium & c. xxviii. xxi.
I. poemiio. xxi. & c. xvii. xxi.
Oxymel c. xviii. xxi. & c. ut. f.
Oleum c. xxi. xxi. & c. xxi.
& c. xxi.
Oleu facticum c. vii. xy.
Oleum sesame & infra
c. xxi. xxi.
Olea c. xxi. xy. c. xxi. xxi.

Olea folia c. ut. f.
Olea cinis c. ut. f.
Oliua alba c. ut. f.
Oliua nigra c. ut. f.
Oleastri folia c. xxi. xxi.
Oleastri oleum & c. vii. xy.
c. ut. f.
Oleastri flos c. ut. f.
Oleum omphacinum & c.
ut. f. dictum est. f.
Oleu oenanthenu c. vii.
xy. c. ut. f. & c. xxi. xxi.
Oleum coactum c. ut. f.
Oleum amygdalinum & c. vii.
xy. c. ut. f.
Oleu laurinu c. vii. xy. c. ut. f.
uel oleum laureu c. xxi. xy.
Oleu myrtinum c. vii. xy.
Oleu cicinu c. vii. xy. c. xxi. xy.
Oleum pisseleu uel cedroleu
c. vii. xy. & c. xxi. xy. & c. xxi. xy.
c. vi. xxi. xy.
Oleum myrteu & c. vii. xy. c. xxi.
Oxymyrsina & infra c. vii. xy.
15. c. ut. f.
Oleu cupssinu c. 7. 15. c. ut. f.
Oleu Cytreum c. ut. f.
Oleum niels c. ut. f.
Oleu carynu c. 12. 15. c. ut. f.
Oleum ex gnidio grano 7. 15.
c. ut. f.
Oleum lentisci c. 7. 15. c. ut. f.
Oleum balsaminu c. ut. f.
Oleu gleuicinu c. 7. 15. c. ut. f.
Oleu hyoseyaminu c. ut. f.
Oleu therminum c. ut. f.
Oleum narcessinum c. ut. f.
Oleu raphaninum & c. 5. 19.
c. ut. f.
Oleu lisaminu c. 7. 15. c. ut. f.
& c. 10. 18.
Oleu lininum c. ut. f.
Oleu phyllinum c. ut. f.
Oleu Syruu c. ut. f.
Oleum Selgiticu c. ut. f.
Oleum herbaceu c. ut. f.
Oleum pislum c. ut. f.
Onobrychis c. 15. 24.
Ophusa c. 16. ut. f.
Oenotherides c. ut. f.
Origanu & c. 8. 19. & c. 17.
20. 27. 8.
Oxymyrsina i uer. acoro c. 6.
23. 11. 25. 29. 15. c. 4. 23.

Orbation in uer. hypocisthis
Orobanche c. 17. 18.
Oporice c. 13. 24.
Orchis & in uer. satyrion &
infra. c. ut. f.
Sarapias
Oenothera c. 11. ut. f.
Orear
Ophrys c. 15. 26.
Ononida in uer. anonis
Omphacocarpus i uer. appines
Orchis in uer. cynosorchis
Odontites c. 12. 27.
Othone c. ut. f.
Anemones aliis
Onosma c. ut. f.
Onopordon c. ut. f.
Ostris c. ut. f.
Oxys c. ut. f.
Oreō in uer. polygonu
Onochyte c. 16. 21.
Opheostaphyler i uer. cappar
Ostris c. 21. 13.
Onager in uer. alinus
Oryges c. 73. 10.
Ostrites in uerbo cynoce.
phalia
Oues c. 5. 29. c. 46. 8.
Oesipum c. 12. 9.
Oxygala c. 9. 18.
Ophius c. ut. f.
Qua & c. 55. 10. c.
3. 29.
Qua formicarum & c. 52. 10.
c. 6. 29.
Oniscion in uer. millepeda
Odinolyontes in uerbo ecte.
neis piscis
Orchis ille c. 2. 32.
Osthoriscu in uer. porcus
piscis est
Ostrea & c. 30. 9. & c. 54. 9. c.
24. 3. 20. 1.
Pelagia
Olus marinum c. 5. ut. f.
Oua sepia c. 5. ut. f.
Onychitis in uerbo pecten di.
ximus
Ophidion scembro similis
c. 5. 32. in fine
Orobitis in uer. chryfocolla
Onyches c. 6. ut. f.
Ostrearium
Onychitis in uer. cadmia

Ostracitis
 Ophites marmoris spēs duæ.
 c.7.36.
 Tephriam
 Memphites
 Ostratite lapides c.19.36.
 Opali c.6.37.
 Onyces c.6.37.

Pastinaca & c.5.19.
 Pastinaca erratica
 & staphilinos dr
 c.5.20. & c.15.21.
 Pardalianches in uer. aconitū
 Pancration in uer. intubus &
 infra
 Papauer fatiū c.8.19.c.18.
 Papauer nigrum (20.
 Opion & papauer fil.
 Paraloin in uer. cæratium
 Partheniū & in uer. linozostis
 c.30.21. & c.15.21.
 Leucanthes
 u' amaracū pdiciū muraliū
 Pappon semen in uer. cctatos
 uel erygerō
 Panicum c.25.22.
 Mel frugum
 Panis fermentatus c.11.18.
 c.ut.f.
 Panis autopyrus
 Panis nauticus c.ut.f.
 Panis sitanius c.ut.f.
 Panis trimestris
 Panis candidus c.ut.f.
 Pala arbor fructus ariena
 c.6.12.
 Phacos in uer. lens
 Pampin' uitiū i poemio.23.
 Palimpissa c.6.24.
 Papyrus c.11.13.c.10.ut.f.
 Paliurus & c.19.13.c.12.ut.f.
 Zoram aphri semen uocat
 Panaces c.27.12.
 Panax c.12.19.
 Panaces & in uerbo Achilea
 c.4.25.
 Asclepion
 Bucolicon e macedonia
 Heracleon e macedonia
 Origanum alii
 Eracleoticum siluestre
 Chironeon ab inuentore
 Centaurion

Pharnaceon
 Parthemis c.7.25.
 Pantago c.9.ut.f.
 Phanarion in uer. antirrinū
 Pamphylium c.9.ut.f.
 Papum in uerbo therislagum
 Paraluis in uer. tithymalus
 Phaselion in uer. Isophyllon
 Palma & palma elata c.5.23.
 & c.4.13.
 Elatos uulgo 30.12.
 Pallacina in uer. getium
 Palæmonia c.15.16.
 Pancracion & f. in principio
 c.12.27.
 Scylla pusilla
 Paroenion in uer. pontiris
 Phalangites c.ut.f.
 Phalangion
 Leucanthemō
 Leucacātha
 Phaleris c.ut.f.
 uel phalaris
 Petrea i ordine brassica
 Petroselinon c.12.20.
 uel smyrnion uulgo
 Bufelinon
 Pepon: & melopepones in uer
 bo cucumis
 Persa combreto simile est &
 cōbretū c.19.21. & c.8.26.
 Perisone in uer. Strichnes
 Peon in uer. stoebe
 Pederoton in uer. Acanthos.
 & in uer. cærefolium
 Peſtē ueneris c.18.24.
 Exedum radix
 Peonia in uer. glycyfides dixi-
 mus c.4.25.
 Pentorobon alii
 Glytyfiden alii
 Peplion in uer. portulaca
 Petilius flos c.7.21.
 Pezicæ in uer. fungus
 Perdicū & i uer. helxies.6.19.
 uel fideritis græci uulgo
 Peristereon in uer. uerbenaca
 c.9.25.
 Penthapetō i uer. gnqsfolium
 Pentaphyllon ut.f.
 Persolata & c.24.21. c.9.25.
 & c.5.27.
 Arction
 Peucedanū & c.9.25.c.10.

Pericarpum uulgo sturbo
 c.9.25.
 Pes galinaceus in uer. capnos
 Pentadoris in uer. polygonō
 Peplos c.12.27.
 Sichen alii
 Meconiō aphrodes alii
 Periclymenos c.ut.f.
 Pellectinū & in uer. securidara
 c.ut.f.
 Phellandrios c.ut.f.
 Pip c.33.1.16.c.7.12.
 Phenicobalano 23.12.
 Pipitis & siliquaſtæ c.17.20.
 & c.12.19.
 Piſidica c.7.21.
 Phylanthos c.16.ut.f.
 Picris c.22.22.17.21.
 Piſtana c.17.21.
 Phiniō in uer. leucacanthis
 Pituitaria c.1.23.
 Pyrū cruſtuminū & c.15.15.
 c.7.ut.f.
 Phleos sine stoebe
 Stoeben alii c.15.21.
 Pityruſa ē eſula ſpēs titymalli
 c.5.24.
 Phonos in uer. atractylis
 Picus martius c.18.10.
 Perſica c.14.15.
 Perſea c.14.15.
 Picris in uer. lactuca
 Pyrum fil. c.7.23.
 Pineæ & c.10.15.c.8.ut.f.
 Piſtaciū c.5.13. & c.22.15.c.f.
 Picium c.5.24.
 Picea & c.11.16.c.ut.f.
 Pineā in uer. lentiscus
 Pix piſſa liqda & c.21.14.c.
 6.ut.f. & c.12.16.
 Pix xacāthon chironia ſpina:
 & c.7.12.c.12.ut.f.
 Philatropō c.13.24.c.18.ut.f.
 Hirſuta
 Phithoteron in uer. betonica
 Piſtolochia & in ſine.c.in uer.
 Polirhizon alii (ariſtolochia
 Satyriō alii
 Pyron in uer. alcima
 Phycosthalaffiō i uer. ſuc⁹ma
 Fucus marinus (rinus
 Phyllon c.12.27.
 Porrū ſectuū c.6.20.c.6.19.
 Porrum capitatum

Pulegium fil. similis onigano	Poterion	c. 30.
c. 8. 19. & 14. 20.	Polytrycha	c. 9. 25.
Phlecon nepetum similis	Pfyllion & in. 10.	c. ut. f.
Portulaca	Cynoidem alii	
Peplium	Chrysalion alii	
Polion	Sileticon alii	
& 20. c. 7. 21.	Cynomylam alii	
Teutriton quidam uocant		
Porhos	Plumbago in uer. molibdena	
c. 11. 22.	Proferpinaca	c. 4. 26. 12. 27.
Posca	c. 15. 20. c. 11. 14.	
Puls & ifra	Potamogeton	c. 8. 26.
c. 8. 18.	Pygmatomon	c. ut. f.
Heracium	Polypodion similis filici.	
Prasion similis uel hysopo ut	c. ut. f.	
in uerbo onganu & in uer.	Filicula nri	
marubium	Plimmythiu & infra.	c. 7. 23.
Platago i uer. selaptyros & ifra	& 18. 34.	
Phrenion in uerbo anemona	Pyretru	c. 9. 28.
Pseudachussa	Platyphyllon in uerbo tity-	
Enchiffa doris quocq	mallum	c. 11. 26.
c. 20. 22.	Polytrix	c. ut. f.
Propolis	Phrynion	c. ut. f.
& c. 7. 11. c. 24. 22.	Plenocumum	c. 14. ut. f.
Polenta	c. 25. ut. f.	
Puls	Polycnemon	c. ut. f.
c. ut. f.	Phonius	c. 4. 27.
Psifana	& c. 7. 18. c. ut. f.	
Pomum	c. 6. 23.	
Prunum & infra & c. 10. 13. &	Ponticum a ponto in uerbo	
c. 5. 13. c. 7. ut. f.	absinthium	
Perficu & c. 12. 15. & 13. c. ut. f.	Pteris in uer. filix	
Prunum fil.	c. ut. f.	
Platanus	Polyanthemum	& 11. 25.
& c. 1. 12. c. ut. f.	c. 12. ut. f.	
Populus alba	Batrachion	
c. 24. 16. c.	Polygonatum	c. 12. 27.
ut. f. c. 7. 24.	Sanguinariam nri	
Rorotinus	Calligonon	
Pyxacanthus	& f. c. 12. 24.	
Polygonides in uer. clematis	Halmada alii	
Pseudobunion	c. 25. ut. f.	
Potamautis	Carcinothron alii	
Polyrrhizon in uerbo helle-	Clema alii	
borus	Myrtopetalon alii	
Polemonia	Oreon tertiu genus alii	
c. 8. 15.	Pentadoris quartu genus	
Philatxia	Polygala	c. ut. f.
Chiliodynamia cappadoces	c. ut. f.	
Protropum	Pontirris	c. ut. f.
c. 10. 14.	uel poterion	
Phlox	Paroenion	
c. 10. 21.	uel Phrynion	
Plantago & in fine. c. 8. 25.	Neuras	
Heptapleuru aliqui	Plitema	c. 12. 27.
Pseudodictamu	uel phyteuma	
c. 8. 26. & c.	Polyrrhizon & in uerbo pi-	
8. 25.	stolochia	c. ut. f.
Condris	Perficonapum in uer. thlaspe	
Plomon in uerbo uerbascon	Pecus	46. 8. c. 73. 10.
c. 9. 25.	Papilion	c. 28. 11. & 32.
Plomon	c. ut. f.	
Lichnitis & in uer. uerbascu	11. c. 10. 28. & 35. 11.	
Thryalis	Promiscua medicina & infra	
Phrynion	c. ut. f.	
Neurada		

Vicq foliū c.9.25.
Pentapeton
Chamæzeleon
Penthaphyllon
Quisquilium c.9.16

Apum fatiū & fil.
c.3.20. & c.13.18.
& c.5.19.
Raphanus fatiū
& fil. c.4. ut. f. & c.5. 19.

Aestiuofus
Cheriam: armon
Armoratiā alii Leucem
Ruta fatiua. 7. 19. c. 8. 19. c. 13.
& c. 27. 8.
Siluestris
Macedonia foe. maf.

Rhia uel erraticū c.19.20.
Rumex in dictione lapatium
diximus.

Rosa sneftina c.4.21.
Campana quā centifoliam
dicunt
Trachimia
Alabandica

Græcia a nostris Lychmis
a græcis
Græcula quæ nisi manibus
dehifcit
Mufceton
Coroneola

Rhaphanitis c.7.21.
Rhizothomos c.7. ut. f.
Rhinodifia fpecs est callæ
Radicula i uer. rubia c.10.
24. & c. 3. 19.
Struthion
Ifatis

Neriō: uel rhododaphnem
Rhododendrō & c. 21. l. 17. &
10. 24. c. 9. 21.

Rufcus & infra & in uer. oxy
myfine c.15.

Rhexia in uer. Onichylo dixi
Refina & c. 21. 14. & c. 11. (mus
16. c. 5. 24. & c. 12. 16.

Rhus nō latinū nomen habet
c.10. ut. f. & c. 6. 13. c. 13. 24.

Excoriarius frutex dī
Erithros frutex est

Rubia in uer. Erythrodanus
Rofmarinū: fterileq; in uer. li.
banotis c. x. ut. f.

Rubus & c. 13. 24. c. 12. ut. f. &
c. 38. 16.
Moxe eius fructus
Cynorhodon

Rhamnos i uer. lyciū dixim⁹.
Rumbotinū c. 18. ut. f. 24.

Rodora c. ut. f.
Rhopalō in uer. nymphaea

Ranūculum c. 11. 25.

Vatrachion græci
Strumeā herbarii nostri (la

Rhaphanos agria u' apiofcyl

Rhopadion in uer. Leōtope.

Rontotinus i uer. ppl's (talō

Rhecoma eadē q̄ reubarbagz
c. 12. 27.

Refeda c. ut. f.

Remora in uer. echeneis

Rana maria & c. 24. 9. c. 4. 32.

Rupeta c. 4. ut. f.

Phrynō uocant græci

Rhicinus c. 34. 11. c. 3. 30.

Rhombus c. 15. 9. c. 5. 32.

Rubigo ferri in uer. ferrum

Rubrica c. 6. 35.

Sphragis

Andix c. 6. 35.

& c. 15. 21. c. 6. 35.

Sagapenium c. 8.

19. c. 18. 20.

Transmarinum

Sacopeniō c. 26. 12.

Saliunca & c. 20. 21. c. 7. 21.

Sanfucus in uer. amaracus

Sagitta inter uluas i uer. pifta

Saluia i uer. lens & faluia (nā

& in uer. bechion

Sarmenta c. 1. 23.

Salicaftrū c. ut. f.

Sābucus & c. 38. 16. c. 7. 24.

Ebulus

Chamæactē græci

Hellon multo breuius

Salix & c. 27. 16. c. 8. ut. f. &
(38. 16.

Salix amerina c. 10. 24.

Sabina herba

Brathy græci

Cupressus cretica aliis

Selago fimilis

Samolus

Sarapias in uer. orchis

Satyriōn & in uer. pistolochia

c. 10. 26.

Orchis & i uer. cynosforchis
dictū est iterum inde
Erythro coccon
Concitatō

Sapa c. 2. 23.

Saripha c. 23. 13.

Saturnia in uer. cunila fatiua

Salicaftrū in uer. lambrufca

Sarcocolla & arbor c. 11. 13.

Sātonicū i uer. abfinthiū (24.

Sanguinaria i uer. polygonū

Saccharum c. 8. 12.

Simphilinos in uerbo gigidio

Sifer fatiū & c. 5. 19. c. 5. 20.

Erraticum

Sefelis gorgilos uulgo u' fffa

gouotanō c. ut. f.

Sertula in uer. meliloto

Siluatū in uerbo lactuca dī

Seris (ximus

Selemida in ordine brassica

Siliquestrum in uer. piperitis

Sinapis c. 89. 1. i fine. c. 22. 20.

Serpillum fil. c. ut. f.

Satium

Sifymbrium

Timbreum

Stelephuros c. 17. 21.

Ortiga uocant

Plantago

Smilax in uer. taxus. & in uer.

hedera c. 36. 16.

Securidata uel securina c. 17.

Pelecinō (18.

Silphion & i uer. lasserpitium

c. 23. 22.

Siligo c. 25. 22.

Sefama c. ut. f.

Sefamoydes c. ut. f.

Siliqua & c. 8. 23. & c. 24. 15.

Cerauniam alii

Siler c. 9. 24.

Selago in uer. fabina

Syniceptrum in uerbo spina

uulgaris

Serrata in uer. chamædrys

Semmionia i uer. Theōbrociō

Syffienteris c. 16. 24.

Syreon in uer. Tordyles

Syderites i uer. falfo achilea.

& i fine c. 8. 25. 27. 8. & c. x.

Serratula i uer. betonica (25.

Sileticon in uerbo pſylian

Sedū magnū in uer. aizoum

Semperuium	ut.f.	Struthion in uer. radicula. c.	Scincus	c.15.8.c.8.18.
Senetio in uer. erigeron		3.19.	Sanguis	c.38.11.c.9.ut.f.
Syron	c.7.26.	Spina ægyptia c.9.13.&c.5.	Sus.&c.l.8.&c.7.16.c.10.ut.f.	
Symphona	c.ut.f.	12.c.11.24.	Seuū	c.9.28.c.5.29.
Cromphena		Spina alba c.ut.f.	Sal me.	&c.9.c.7.31.
Symphytes	c.8.ut.f.	Spina regia babylonis c.24.	Scombrus pisce &c.6.32.infra	
Singuer ul' gingiber	c.7.12.	Spica in uer. nardum (13.	c.8.&c.15.19.ut.f.	
Sycamini lachryma celsus. c.		Spina uulgaris	Spongiarum natura: & ipsa	
Syon	c.22.22. (13.1.30.	Stagonitis c.26.12. in uer.	lapides	19.36.c.11.31.
Silicia in uer. fœnogræcum		ferula	Schiston & infra	c.9.28.
Symphytum & in uer. alū. &		Stergeton. i. amatoriu in uer.	Serum	c.ut.f.
14.&c.15.c.8.26. & infra		aizoum	Stellio & infra	
Silaus	c.ut.f.	Spina indica c.5.12.c.35.18.	Scolopendra minor c.43.1.9.	
Syderitis in uer. helixines. c.13.		Scylla & in uer. pancratiō	6.ut.f.	
26. &c.9.		c.6.19.&c.17.21.c.9.20.&c.	Seps	
Symphytō petrcum græci in		26.18.&c.5.19.	Senectus anguis	c.6.ut.f.
uer. Alum		Spina uulgaris c.12.24.	Stellio in italia nascit bis. &	
Scriphium in uer. absinthium		&c.25.12.	in sicilia	
c.8.27.		Aspalathum hispani	Colotes græcis	
Syches in uer. peplos		Spina fil.	Galeotes idem	
Sôphos græce i uer. cucurbita		Eryfisceptrum	Italicus etiā transmarinus	
Sonchos	c.22. 22.	Adipatheum	Schistum in uerbo ammo-	
Suber	&c.9.16.c.4.24.	Dipfacon	niacum: & supra.	
Simplilinos in uer. pastinaca		Diacheron dio. diaxylon	Salis natura	&c.9.c.7.30.
Scolinos i uer. cardu' subium.		Stachys	Scombrus & supra	c.7.30.
ximus Limoniō c.22.22.		Scamonea tenuis i uer. clem-	Saxatiliu turdus & merula	
Spireon	c.9.21.	tida. & scamoniū c.9.26.	c.15.9.	
Scandix	c.22.22.&c.15.	Stratiotes	c.17.ut.f.	
Stoebe i uer. phleas c.11.22.		Spongiola	c.2.25.	
Strychnes &c.15.21.c.31.21.		Stomachices	c.3.ut.f.	
Strychnū &c.13.27.		Sceleobes a medicis dicitur		
uel. trychnum		Scopa regia &c.6.21.c.5.ut.f.		
Halliacabbū	Calion	Hermeneon		
Vesicariam nri		Splenion in uerbo teurion		
Dorychium		c.5.ut.f.		
Manicon		Scordotis & in fine	c.6.ut.f.	
Eritron		Scordion		
Neurita		Scythices	c.8.ut.f.	
Perissō	Morion	Spartamia	c.ut.f.	
Moli		Sparganion	c.9.25.	
Scorpius. 15. 21. & in uer. thele		Statice	c.8.26.	
gonū: & Aconitū & tragos.		Staphilo dendrō	c.17.1.16.	
c.15.22. & infra		Solstitialis herba	c.50.26.	
Scyūm	c.22.ut.f.	Strumea in uer. Ranūculum		
Sillibū chamæleōti albo filis		Stephanomelis	c.13.ut.f.	
Staphyles in uer. uitis alba		Strumum in uer. cuculum		
Sorba	c.20.15.&c.21.c.7.23.	Stoechas	c.12. 27.	
Stryax &c.18.12.&c.26.12.c.		Solanū in uer. strichnes		
5.24.		Smyrnion	c.13.27.	
Sphagnos &c.1.12.c.24.c.ut.f.		Spodylium	c.27. 12.	
Sphacos		Spondyle serpens	c. ut.f.	
Bryon		Scoletylō in uer. coctus ilicis		
Spissasphalthos	c.6. 24.	Sortilegia &c.6.&c.7.c.2.&c.		
Sparton	c.8.	4.28.		
			Scoria argenti	c.4.33.
			Helcysma	
			Spuma argenti	c.6.ut.f.

Chryſitis	Argyritis	c.x.ut.f.&c.xxv. xiii.	Tripoliū	c.vii.xxvi.
Molibditiſ		Timonia in uer. heliochryſos	Trithelus in uer. aizoum	
Stelentis	Peumenem	c.xi.xxi. (phne	Tuffilago i uer. chamaeleuces	
Sanies draconis i uer. cinabaris		Topiaria herba uel chamaeda	& in uer. bechion	
Squama ferri	c.xy. xxxiii.	Tanum uel tamos columella	Taxicon in uerbo ladanum	
Scoria aeris	c.xi. xxxiii.	in libro hor. c.xv. xxi.	Toliuetrō in uer. leōtopodiō.	
Squama aeris		Tribulus &c. x. xxi. c.xvi. ut. f.	Titymallus c.viii. ut. f. xxvi.	
Stomomes		&c. xy. xxi.	Lactaria noſtri	
Stoniāx		Tenica in uer. eſtatos	Lactuca caprinā alii	
Scoletia	c.xii. ut. f.	Tricocum c.xxi. xxii.	Characias altege genus uel	
Stalagmia in uer. atramentū.		Tricomanes i dictiōe callitri.	Carites (myrtite	
Spodios &c. c. xviii. illota. c. iiii.		chon &c. xiii. xvii.	Paralius altege genus	
xviii. c. xiii. ut. f.		Theſium c. xxii. xxii.	Titymalis	
Lauriotis & antiſpodion		Titipace. liiii. xi.	Helioſcopion altege genus	
Syderitis in uer. magnes i uer		Thryallis bibinellā theodor⁹	Cypaniſſiā qntum genus	
bo adamas		c. xvii. xxi. &c. t. xxxiii. c. iiii.	Platyphyllon ſextum gen⁹	
Scoria plūbi	c. xviii. ut. f.	Ethruria ſtrelam	Corimbite alii	
Sedaraca vi. xxxv. c. xviii. ut. f.		Theſion c. xvii. xxii.	Amigdalitem alii	
ſinopis	c. vi. xxxv.	Tubes c. xxvi. xvi.	Dendroides ſeptimū genus	
Sphragis in uer. rubrica		Tryphan c. xi. xxi.	Codion uel cobio alii	
Sulfur	c. xv. ut. f.	Triticum c. xxv. xxii.	Leptophyllō alii	
Apyron		Terebith⁹ c. vi. xii. c. y. xxiii.	Thelygonō c. x. xxvi.	
Egula		Tuſſetræ ab aliis in uer. cha-	Tragacathis uel tragachate &	
Schiſton. g. aluminis		mæpitis	c. xxii. c. xiii. xxvi.	
Syropicō. in terra ſamia		Teda &c. xi. xvi. de larice ſilide	Thyeū in uerbo cedrus	
Selinuſia terra	c. xvi. ut. f.	abiete & diſtibula c. vi. ut. f.	Thelygonō ſupra in uer. crate	
Saxum	c. xvii. ut. f.	Tilia &c. x. xvi. c. y. ii. ut. f.	gonō c. xv. ut. f. xxvi.	
Sarcophagos	c. xvii. xxxvi.	Tamarica c. viii. xxiii.	Thelipteris in uer. filix.	
Spōgiæ lapides	c. xix. xxxvi.	Taxus &c. c. xi. xvi. c. xii. ut. f.	Thelephton c. xiii. xxvii.	
Cyſteolithos		Trixago in uer. chamedris. c.	Thalientrum c. ut. f.	
ſamius lapis	c. xxi. ut. f.	xiii. xxvi.	Thlapſe & altege gen⁹ c. ut. f.	
Succinum c. ſi. c. iiii. xxxvii.		Theombrocion c. xvi. xxiii.	Perſicūnapum	
Chryſolectrum		Semniona	Tragonia c. ut. f.	
Smaragdus	c. v. ut. f.	Theriocarna c. ut. f.	Tragonis c. xiii. xxvii.	
Sardonices	c. vi. ut. f.	Thallaſſegles c. ut. f.	Tragion &c. xxi. xiii. c. ut. f.	
R agoriganon ſilis		Potamautis	Tragos &c. c. xxi. xiii.	
ſerpillo ſilue. &		Thenagelis c. ut. f.	Scorpion aliqui	
ſcādix c. xvii. xx.		Thordyles c. xviii. ut. f.	Tragopogon c. xy. xxi.	
Tithymalō c. xx.		Syreon	Come	
Mechona. d.		Telis in uer. ſcœnogræcū (tiū	Talpa c. iiii. xxx.	
Arſalion		Teriorches i uer. cetauriō ter-	Teſtudo & infra c. iiii. xxxii.	
Teucion in uer. poliō diximus		Theonarca uel therionarca c.	Theriaca c. iiii. xxxix.	
vii. xxi. &c. c. y. xxv.		xvi. xxiii. c. ix. xxy.	Tilon in uerbo millepeda	
Thymbreū i uer. ſiſimbriū ui-		Tuber terræ i uer. cyclamios	Tauri terræ c. iiii. xxx.	
dim⁹ & thymbra c. viii. xix.		Theligonon c. ix. xxy.	Pediculos terræ alii	
Tapſia &c. xxii. l. xiii. c. iiii. xxvi.		Scorpion	Tryxalis c. iiii. ut. f.	
Terendines	c. vii. xxi.	Timelea & i uerbo chamaelea	Torpedo piſcis. xxiii. ix. &c. li.	
Triganon	c. ix. ut. f.	c. xxi. xiii.	c. iiii. ut. f.	
Trifoliū &c. 2 ſ. 1 ſ. &c. ultio		Chamaeleam alii	Teſtudo maria c. x. ix. &c. xi. c.	
in fine c. ut. f. &c. xxi. xxi.		Pyroſachē alii	Teſtudo terreſtris (iiii. ut. f.	
Niphates a græcis uel minyā		Neſtorē alii	Lutaria teſtudo	
Alphalcion (thes		Cneoron alii	Temys mas eſt a græcis	
Oxytriphilon		Tuber &c. c. iiii. c. ii. xix.	Thetæ c. y. xxxii.	
Thymū cādīdum & nigricās		Tuberes c. xiii. xv.	Turbafi i uer. ſtimmi	

Terra samia c.xvi. xxy.
 Syropica
 Alter
 Terra chia c.xvi.ut.f.
 Theriaca c.iii. xxix.
 Tragos in uer.spōgia.
 Trichitis in uer. Alumē
 Terra exalcata c.xix. xxy.
 Terra cuplea
 Terra balearica
 Terra ebusitana
 Tephria in uer.ophites.
 Theamedes lapis c.xvi. xxxvi.
 Taphiulius in uer. ætites
 Terra lemania i uer. rubrica
 Acciniū c.xix.xvi.
 Vomitoriū in uer.
 parace
 Viola purpurea
 c.xix.xxi.&.vi.xxi. &c.xi.xxi.
 Luthea maxia auctoritatis
 Alba
 Hyacinthus c.xxy.xxi.
 Flammea q̄ flox dē
 Thusculana
 Marina
 Calatiana
 Vacuum c.x. xxi. (phne
 Vincapūica i uer. chamæda.
 Vrtica fœ.& maf.& i fine pi-
 scis c.xiii.xxii.&.xy.xxi.bis
 Cania acrior
 Herculanca
 Aononiū.uel lamiū *
 Vesfcaria in uerbo Strichnes
 Vlophitō i uerbo chamæleō
 Vrcolaris c.xvii. xxii.
 Verrucaria in uerbo tricoccū
 Urbana herba i uer.achāthos
 Velarum in uerbo Irio
 Vitis folia:&.c.ii. xiiii.
 Vitis lachryma c.iii.xiiii.
 Cortex

Folium aridum
 Cinis sarmentorum
 Clauiculæ (ix. xxiij.
 Virga sanguinea c.x.xix.
 Vua aminea c.y.xiii.
 Vua pubertatis in.poe.xxiii.
 Vua alba & nigra c.i.xxiii.
 Vinacei c.ut.f.
 Vua theriace xix.xiiii.c.ut.f.
 Vua passa i uerbo astaphis,c.
 Astaphida alii (ut.f.
 Vua Taminia ut.f.
 Vitis alba &c.xxyiii.xvi.c.i.
 Ampeloleucē græci (xxiii.
 Ophioftaphilon
 Melothrō alii
 Psilorhrū alii
 Archezosten alii
 Cedrostim
 Madon alii bryenia alba
 Vitis nigra c.ut.f.
 Bryenia nigra
 Chironia
 Gynæcanthes
 Apronia
 Vini gña:&.c.vi.xiiii.&.x.c.
 ut.f.&.xiiii.xiiii.
 Vernū pomū c.vi. xxiij.
 Vnedo xxiii.xy.c.viii.ut.f.
 Vlm⁹ &c.xviii.xvi.vii.xxiii.
 Vitex c.viii.ut.f.
 Ligon græci
 Agnon alii
 Vetonica c.viii. xxy.
 Viscum.c.ix.xvi.
 Hyphear c.iii.xxiiii.&.xlv.
 Vipicum c.yi.xix. (xvii.
 Allium cyprum
 Antiscordon
 Vibōes flos i uerbo britānica
 Veratrū in uerbo helleborus
 &.viii. xxv.
 Verbenaca c.ix. xxy. &.ix.

Verbasū &c.vi.xxy.& infra
 Vathrachio in uer.Ranūculū
 Verboꝝ medicia c.ii.xxviii.
 Vipera c.xxiii.viii.xxxix.
 Vrina c.vi. ut.f.
 Verres c.x. ut.f.
 Vitulus c.x.ut.f.
 Vulpes c.x.ut.f.
 Vrlus c.xxxvi.viii. c.x.ut.f.
 Viuerra c.xlix. xi.
 Volucres c.iii. xxix.
 Vitul⁹ marin⁹, vii. ix.&. xiii.
 ix,c.xiii.ix.
 Vultur &.iii.xxx.&.vi.x.c.
 iii. xxix.
 Vestilio c.ut.f.
 Vranoscopos piscis idē est q̄
 callionymus (ut.f.
 Vrtica marina c.xlv.ix.c.v.
 Vmbrica terra c.xvii. xxy.
 Saxum
 Izipha & ifra c.ix.xxi.
 Z Zea ex qua fit alica.i.
 chondrus.c.xxy.xxii.&
 c.xi.xviii.c.viii.
 Zopissa &.xiii.xvi.c.vi.xxiii.
 Zura in uer. paliurus (diō
 Zopyrocherō i uerbo clinopo
 Zoophthalmō i uer. aizoum
 Xiphium c.ix.xxy.
 Xiphia piscis c.ii.xxvii.
 Ziziphū in uerbo ligustrum.
 & supra.

Finis.

a b c d e f g h i k l m n
 o p q r s t u x y z &
 A B C D E F G H I K L
 M Omnes sunt quaterni
 præter M qui est quinterus.